

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

B

1,240,371

ARCHIV ČESKÝ

ČILI

STARÉ PÍSEMNÉ PAMÁTKY

ČESKÉ I MORAVSKÉ,

SEBRANÉ Z ARCHIVŮ DOMÁCÍCH I CIZÍCH.

NÁKLADEM DOMESTIKÁLNÍHO FONDU KRÁLOVSTVÍ ČESKEHO

VYDÁVÁ

KOMMISSE K TOMU ZŘÍZENÁ PŘI KRÁLOVSKÉ ČESKÉ SPOLEČNOSTI NÁUK.

REDAKTOR: JOSEF KALOUSEK.

DÍL XVIII.

Registra krále Vladislava II. 1498—1502.
Listiny kláštera Starocelakého 1272—1546.
Listiny Brozanské 1482—1515.
Výpisy z knih vinnických 1461—1576.
Listy zaslané do Kouřimě 1422—1513.

V PRAZE 1900.

V KOMMISSI KNIHKUPECTVÍ: BURSÍK & KOHOUT.

Slavný historiograf František Palacký r. 1840 vyzádal si od tehdejšího stavovského výboru zemského svolení, aby nákladem stavův království Českého mohl vydávati listiny a listy, kteréž sepsány byly ve stoletích XIV., XV. a XVI. jazykem českým a jsou důležité ke zpytování dějin českých oněch dob. *Archivu Českého*, jakž nazvána jest tato sbírka pramenů dějinných, vyšel díl I. roku 1840, díl II. 1842, díl III. 1844, díl IV. 1846; když pak po několika letech Palacký hodlal pokračovati ve vydávání *Archivu Českého*, výbor zemský roku 1853 odložil to na dobu neurčitou: po dlouhých přestávkách a vždy po novém příznivém rozhodnutí výboru zemského vydal Palacký ještě díl V. r. 1862 a díl VI. roku 1872*). Ve předmluvě k tomuto VI. dílu *Archivu Českého* poznamenal Palacký, že „unilil obmeziti práci svou předběžně jen na písemnosti pocházející z doby nejstarší až do r. 1526, zůstává péči o další v té věci pokračování svým potomkům.“ Avšak Františkovi Palackému, stojícímu tehdež již na sklonku svého účinného života, nebylo dáno, aby tuto publikaci třeba jen v obmezení naposledy přijatém přivedl k zamýšlenému konci: díl VI. *Archivu Českého* byl poslední, jež Palacký vydal, ačkoli on sám nejlépe věděl ještě o znamenitých zásobách příhodných pramenů historických z doby před rokem 1526, a opisy některých zvěcnělých dějepisců sám si byl opatřil a jich k vyličení věku Jagellonského také použil.

Spolek Historický v Praze, uznávaje potřebu a příhodnou chvíli, aby se pokračovalo ve vydávání *Archivu Českého*, podal dne 1. října 1884 žádost ke sněmu království Českého, aby na ten účel zase povoloval summu peněz z prostředků zemských, jakáž před smrtí Františka Palackého (1876) stávala v rozpočtu zemském. Po návrhu výboru zemského sněm český při vyřizování rozpočtu zemského na rok 1886 učinil toto usnešení: „K dalšímu vydávání *Archivu Českého* povoluje se na rok 1886 částka 3000 zl. s tím doložením, že rozhodování o tom, jaké prameny by se vydávati měly, se svěruje Král. České Společnosti Náuk, a že zemskému výboru se ukládá, aby další potřebné kroky se společností tou ujednal, a sice v tom smyslu, aby ekonomická stránka podniku zůstala jako druhdy věci výboru zemského.“ Také rozpočet zemský na rok 1887 vykazoval 3000 zl. k tomu účelu; potom pak sněm povolil

*) Viz Františka Palackého spis: *Zur böhmischen Geschichtschreibung*, vyšel v Praze 1871, na str. 87, 131, 137; — též předmluvu k VI. dílu *Archivu Českého*.

takovou každoroční summu k vydávání *Archivu Českého* na pět let 1888—1892, a po jich vypršení opět na leta 1893—1897 i 1898—1902.

Král. Česká Společnost Náuk, dohodnuvši se s výborem zemským, zřídila k vykonávání úkolu sněmem na ni vzneseného kommissi, do kteréž r. 1886 byli zvoleni její členové: Václav Vladivoj Tomek jakožto předseda kommissie, Antonín Gindely, Josef Emler, Josef Kalousek, Jaromír Čelakovský, Jaroslav Goll, Antonín Rezek. Po smrti Gindelyho († 24. října 1892) zvolen byl na jeho místo do kommissie František Dvorský, po odchodu A. Rezka do Vídně 1896 Vojtěch Nováček, a po smrti J. Emlera († 10. února 1899) Ferdinand Tadra. K bezpostrannému a jednotnému vedení podniku, při němž sie účastní se nyní mnozí vydavatelé, kommissie uznala zapotřebi ustanoviti ze sebe redaktora, za kteréhož zřízen byl člen níže podepsaný.

Archiv Český vydává se dále v téže způsobě a podobě, v jakéž prvních šest dílů pěti Františka Palackého na světlo vyšlo dle programu, jež vytištěn jest při dile prvním roku 1840. Obsahujet z pravidla písemnosti jazykem českým psané, a sice v pěti oddílech:

A) Psaní poselací všelikého druhu.

B) Zápisy zemské obecné a sněmovní, též listiny královské a úřední.

C) Listiny soukromé.

D) Výpisky právní a dějinné.

E) Výtahy a přehledy z listin čerpané.

Listy a listiny vydávají se ne porážnu, ale vždy sbírka kusů k sobě nějak náležitých. Především hledi se k tomu, aby ty druhy a sbírky pramenů, jež Palacký vydával, doplnily a dovedly se až do roku 1526, ač tento rok ani nyní nemá býti přehradou, kterou by se měla trhati sbírka písemnosti, ježto dohromady souvisí původem svým nebo příjemcem anebo nějakou stránkou věcnou.

Díl VII. vycházel, tak jako díly dřívější, po sešitech 15archových. Počinaje dílem VIII. ustanoveno za pravidlo, aby se vydal vždy celý díl najednou. Z příčin oznámených ve předmluvě k dílu XII. oblíben byl poslední ten způsob vydávání, aby tiskly se vždy dva díly *Archivu Českého* současně, z nichž jeden má býti vyplněn jedinou velkou sbírkou pramenů, druhý pak má obsahovati sbírky drobnější.

V Praze v únoru 1900.

J. Kalousek.

PŘEHLED OBSAHU

všech dosavad vyšlých 18 dílův Archivu Českého,

sestavený

v pořádku programu tištěného v díle I. str. 3 a opakovaného

v díle VI. str. 3, též v díle VII. str. IV.

Díly I. až VI. Archivu Českého vyšly veskrze prací samotného *Františka Palackého* v l. 1840—1872. Počínaje dílem VII. od roku 1887 Archiv Český vychází redakcí *Josefa Kalouska*, ale v práci při něm účastní se vydavatelé mnozí; jejich jména uvedena jsou v tomto přehledu při každém čísle neboli sbírce pramenů v závorkách.

A. Psaní poselací všelikého druhu.

	díl	strana
A. I. Psaní česká císaře Sigmunda z let 1414—1437	I.	5—51
A. II. Psaní pana Viléma z Pernšteina od roku 1520	I.	69—137
A. III. Dopisy Zvíkovské z let 1458—1477	I.	227—244
A. IV. Dopisy bavorské z let 1440—1512	I.	320—338
A. V. Dopisy Táborské 1441—1447	I.	358—389
A. VI. Králové Jiří a Matyáš v Moravě roku 1470	I.	485—492
A. VII. Dopisy pana Alše Holického ze Šternberka 1436—1451	II.	4—46
A. VIII. Psaní pana Viléma z Pernšteina 1520—1521	II.	136—174
A. IXa. Dopisy Kašpara Šlika z Holčce 1445—1448	II.	407—426
A. IXb. Dopisy Prokopa z Rabšteina 1444—1448	II.	427—443
A. X. Psaní o záští mezi Jindřichem z Dubé a Petrem Malovcem 1413	II.	518—531
A. XI. Dopisy pana Oldřicha z Rosenberka 1420—1453	III.	3—64
A. XII. Psaní rozličných osob 1396—1440	III.	285—306
A. XIII. Dopisy rodu Švamborského 1400—1479	III.	368—394
A. XIV. Dopisy rodu Hradeckého 1441—1451	IV.	3—33
A. XV. Pře Racka Kocovského s Budějovskými 1472—1484	IV.	64—98
A. XVI. Příklady listův holdovních z XV. století	IV.	165—172
A. XVII. Dopisy Domažlické 1450—1509	IV.	230—235
A. XVIII. Dopisy pánův z Kolovrat 1416—1450	IV.	386—397
A. XIX. Dopisy a zápisy pánů z Lobkovic 1433—1458	IV.	398—412
A. XX. Dopisy pana Jiřího z Poděbrad 1445—1457	V.	267—271b
A. XXI. Psaní Jiřího krále Českého 1458—1471	V.	272b—310
A. XXII. Psaní rozličných osob 1471—1475	V.	311—361
A. XXIII. Psaní krále Matyáše Korvína do Čech 1469—1487	VI.	45—77
A. XXIV. Psaní krále Vladislava 1471—1483	VI.	78—107
A. XXV. Psaní Hilaria Litoměřického z roku 1467	VI.	108—126
A. XXVI. Psaní rozličných osob 1471—1490	VI.	127—216

	díl	strana
A. XXVII. (<i>Dvorský</i>), Dopisy p. Zdeňka Lva z Rožmitálu 1508—1520	VII.	1—200
A. " " " " " " " 1520—1526	VIII.	161—320
A. " " " " " " " 1526, 3. bř až 11. září	IX.	1—120
A. " " " " " " " 1526—1528	X.	121—240
A. " " " " " " " 1530—1532	XI.	1—120
A. " " " " " " " 1532—1535	XII.	112—173
A. " " " " " " " dodatky 1491—1520	XII.	173—189
A. XXVIII. (<i>Rezek</i>), Dopisy rodu Hradeckého a Rosenberského 1450—1470	VII.	201—400
A. " " " " " " " 1470—1475	VIII.	1—160
A. " " " " " " " 1475—1478	IX.	121—240
A. " " " " " " " 1478—1506	X.	1—120
A. " " " " " " " 1507—1519	XI.	121—240
A. " " " " " " " 1519—1526	XII.	1—111
A. XXVIII. (<i>Mareš, Rezek, Kalousek</i>), Dodavek k dopisům rodu Rosenberského	XIV.	1—323
A. XXIXa. (<i>Köpl</i>), Dopisy úřadu podkomořského Budějovským 1412—1526	VII.	401—426
A. XXIXb. (<i>Sedláček</i>), Listy pí. Perchty Lichtenšteinské z Rosenb. 1440—1475	XI.	241—281
A. XXIXc. (<i>Dvorský</i>), Dopisy farářů Šimona Haberského a Jana Německo-Brodského o víře 1528	XIV.	324—367
A. XXX. (<i>Rezek, Mareš, Kalousek</i>), Dopisy rodu Švamberského 1449—1526	XV.	1—170
A. XXXI. (<i>Dvorský</i>), Dopisy pana Viléma z Pernšteina 1480—1521	XVI.	1—72
A. XXXI. (<i>Dvorský</i>), Dodavek k dopisům Viléma z Pernšteina 1496—1511	XVII.	541—547
A. XXXIb. (<i>Schulz</i>), Listy do Kouřimě zaslané 1422—1513	XVIII.	401—560

B. Zápisy zemské, obecné a sněmovní, též listiny královské a úřední.

B. I. Král Václav a jednota panská 1394—1401	I.	52—68
B. II. Zápisy Pražské obecní 1406—1429	I.	189—226
B. III. Sněmovní věci české 1440—1446	I.	245—296
B. IV. Sněmovní věci české 1446—1452	II.	209—313
B. V. Akta veřejná i sněmovní v Čechách i v Moravě 1414—1428	III.	181—270
B. VI. Akta veřejná i sněmovní v království Českém 1432—1439	III.	395—464
B. VII. Akta mezi králem Jiřím a jednotou panskou 1463—1468	IV.	99—164
B. VIII. Zápisy Pražské obecní 1401—1430	IV.	341—385
B. IX. Akta veřejná a sněmovní v království Českém 1453—1490	IV.	413—525
B. X. Akta veřejná i sněmovní v království Českém 1466—1500	V.	362—517
B. XI. Akta veřejná i sněmovní v Čechách 1500—1508	VI.	217—394
B. XII. (<i>Kameníček</i>), Jednání sněmovní a veřejná v markr. Moravském 1412—1514	X.	241—352
B. XII. " " " " " " " 1515—1527	XI.	282—405
B. XIII. (<i>Rezek</i>), Dopisy nejv. hejtmanů království Českého 1529—1531	XII.	190—410
B. XIV. (<i>Tomek</i>), Artikule cechů Pražských 1425—1493	XIV.	437—492
B. XV. (<i>Teige</i>), Registra krále Vladislava 1498—1502	XVIII.	1—289

C. Listiny soukromé.

C. I. Zápisy rodu Šternberského 1386—1432	I.	138—158
C. II. Zápisy knížat Minsterberských v Olešnici 1454—1488	I.	297—319
C. III. Zápisy ve věcech selských 1389—1499	I.	339—357
C. IV. Výpisy z desk dvorských 1384—1456	I.	390—427
C. V. Výpisy z desk zemských 1391—1456	II.	47—75
C. VI. Zápisy (Jindřicho)-Hradecké 1384—1404	II.	314—329
C. VII. Zápisy Kozelské ve Slezsku 1480—1571	II.	393—406

	díl	strana
C. VIII. Zápisy rozličných osob 1398—1428	III.	271—284
C. IX. Zápisy kláštera Chotěšovského 1272—1597	IV.	34—63
C. X. Zápisy panství Pardubského 1357—1536	IV.	173—229
C. XI. Zápisy Domažlické 1404—1526	IV.	236—245
C. XII. Zápisy města Horažďevic 1417—1503	IV.	246—262
C. XIII. Zápisy české v Uhřích 1445—1490	IV.	329—340
C. XIV. Výpisy z desk zemských 1471—1500	V.	518—577
C. XV. Zápisy všeliké o věcech soukromých 1404—1439	VI.	451—494
C. XVI. (Čelakovský), Registra hrabat Kladských 1472—1491	VIII.	365—395
C. XVI. (Čelakovský), Dodatky z register Kladských 1493—1497	IX.	361—369
C. XVII. (Tischer), Listiny Jindřichohradecké 1388—1484	IX.	241—360
C. XVII. " " " " 1482—1508	X.	353—440
C. XVII. " " " " 1509—1529	XI.	406—496
C. XVII. " " " " dodatky 1407—1506	XI.	497—505
C. XVIII. (Brandl), Listiny kláštera Žďárského 1409—1529	IX.	370—454
C. XIX. (Kalousek), Listiny kláštera Sedleckého a Skalického 1357—1541	XIV.	380—436
C. XX. (Emmler), Listiny archivu někdy Olešnického 1348—1414	XIV.	493—560
C. XX. " " " " 1415—1525	XV.	171—285
C. XXI. (Kalousek), Listiny Zvíkovské a Orlické 1357—1549	XV.	286—343
C. XXII. (Dvorský), Listiny pana Viléma z Pernšteina 1304—1501	XVI.	73—560
C. XXII. " " " " 1501—1521	XVII.	1—283
C. XXII. " " " " dodavek 1472—1518	XVII.	548—563
C. XXIII. (Anil), Listiny kláštera Staročelského 1272—1545	XVIII.	290—308
C. XXIV. (Kollmann), Listiny Brozanské 1482—1515	XVIII.	309—321

D. Výpisy právní a dějinné.

D. I. Seznání svědkův (z desk dvorských) 1453—1456	I.	159—188
D. II. Nálezy soudu dvorského 1454—1465	I.	428—446
D. III. Kniha starého pána z Rosenberka	I.	447—484
D. IV. Rád práva zemského, latinské a český	II.	76—135
D. V. Výpisky právní a soudní z desk zemských 1287—1437	II.	330—392
D. VI. Pana Ondřeje z Dubé Výklad na právo zemské	II.	481—517
D. VII. Majestas Carolina, latinské a český	III.	65—180
D. VIII. Výpisky právní a soudní z desk zemských 1321—1466	III.	307—367
D. IX. Nálezy soudu komorního (vybrané) 1471—1479	IV.	263—328
D. X. Výpisky právní a soudní z desk zemských 1389—1456	IV.	526—560
D. XI. Zřízení Zemské krále Vladislava 1500, český a latinské	V.	5—266
D. XII. (Kalousek), Denník českého poselstva ku králi francouzskému 1464	VII.	427—445
D. XIII. (Čelakovský), Registra soudu komorního, nálezy 1472—1482	VII.	446—568
D. XIII. " " " " 1482—1487	VIII.	396—480
D. XIII. " " " " 1487—1491	IX.	455—560
D. XIII. " " " " 1491—1500	X.	441—560
D. XIII. " " " " 1500, 16. list.—1501, 15. list.	XI.	506—560
D. XIII. " " " " 1501, 15. list.—1503, 4. kv.	XII.	463—560
D. XIII. " " " " úvod vydavatelův	XIII.	III—XXIV
D. XIII. " " " " nálezy 1503—1509	XIII.	1—215
D. XIII. " " " " svědomí 1510, 22. ún.—20. dub.	XIII.	216—278
D. XIII. " " " " nálezy 1510, 10.—20. dubna	XIII.	279—324
D. XIII. " " " " svědomí 1510, 1. kv.—16. list.	XIII.	325—374
D. XIII. " " " " nálezy 1510, 12.—16. listop.	XIII.	375—405
D. XIII. " " " " svědomí 1511, 2. led.—20. list.	XIII.	406—545

	díl	strana
D. XIV. (<i>Braníš</i>), Registra ortelů horního soudu v Hoře Kutné 1511—1514	XII.	411—462
D. XV. (<i>Nováček</i>), Trutnovské desky manské 1455—1575	XV.	344—508
D. XVI. " Výpisy z knih vinnických 1358—1461	XV.	509—560
D. XVI. " " 1461—1583	XVIII.	322—400
D. XVII. (<i>Dvorský</i>), Urbář panství Hlubockého 1490	XVII.	284—367
D. XVII. " " " z něho listiny 1360—1560	XVII.	367—374
D. XVIII. " " " Pardubského a Kunětickohorského 1494	XVII.	375—458
D. XIX. " Registra rybníčná na panství Pardubském 1494—1520	XVII.	459—527
D. XIX. " Náhrady na pozemky zatopené na panství Bydžovském 1516—1518	XVII.	527—532
D. XIX. " O cídění struh 1516—1520	XVII.	533—534
D. XIX. " Smlouvy o vedení vody 1517—1519	XVII.	535—538
D. XX. " Z register zápisů selských 1508	XVII.	539—540

E. Výtahy a přehledy z listin čerpané.

E. I. Registra zápisův královských i obecných 1453—1454	I.	493—546
E. II. " " " (pokračování) 1454	II.	175—208
E. III. " " " (konec) 1454	II.	444—481
E. IV. Výtahy z listin rozličných 1371—1471	III.	465—579
E. VI. Paběrky z písemností rozličných 1401—1420	VI.	5—44
E. VII. " " " všelikých 1421—1438	VI.	395—450
E. VIII. Diplomatař Viléma z Pernšteina 1304—1519	VI.	495—547
E. IX. Záписы o věcech Šlikovských 1480—1497	VI.	548—565
E. X. Výpisy z register královských 1498—1502	VI.	566—591
E. XI. (<i>Emler</i>), Zlomek register zápisů markrabství Moravského 1459	VII.	569—604
E. XII. " Výpisy z českých listin c. k. knihovny Pražské 1391—1477	VII.	605—679
E. XII. " " " 1477—1526	VIII.	481—566
E. XIII. (<i>Tomek</i>), "Popis odcizených" statků duchovenstva, "postoupených komoře královské 1454	XIV.	368—379

B. XV.

REGISTRA KRÁLE VLADISLAVA II.

z let 1498—1502.

Z rukopisu c. k. státního archivu ve Vídni k vydání upravil

Josef Teige.

⑥Vydávající plným zněním¹⁾ obsah jediného zachovaného svazku register královské kanceláře z doby Vladislava II., a poukazuje, co se významu diplomatického týče, na pojednání prof. dr. Jar. Čelakovského „O domácích a cizích registrech, zvláště o registrech české a jiných rakouských dvorských kanceláří“ (Rozpravy kr. české společnosti nauk, VII. řady sv. 3 (1890) str. 41), přestaneme v následujících řádcích na několika poznámkách podrobnějších o *rukopise*, který tuto vydáváme, a o *personálu zaměstnaném v kanceláři královské* právě v letech, kdy tento svazek byl psán.

Důležitý náš svazek register královských chová se v cís. a kr. státním a dvorním archivu vídeňském pod sign. 201, a obsahuje listiny z času od ledna 1498 až do března 1502. Náleží do serie register pro listiny české a latinské. Na deskách označen jest slovy: Codex manuscriptus Nr. 23. Registraturbuch; a na prvním listu pergamenovém: XXII. liber. Wladislaus, tak jako na následujícím papírovém: XXII. liber. Wlad. Následující 4 listy — ostatní vesměs jsou papírové — jsou nepopsány, a rovněž ku konci zůstalo 17 listů prázdných. Všechny listy jest 282²⁾. Znamení vodní v papíru jest kruh a v něm hvězda o šesti paprscích. Svazek jest 27 cm vysoký, 20 cm široký a 5.5 cm tlustý.

V době, kdy tento důležitý kodex byl psán, byl nejvyšším ředitelem kanceláře královské jakožto nejvyšší kancléř království Českého *Jan ze Šellenberka a na Kosti*, a to od r. 1480 až do r. 1503. Byl důvěrníkem krále Vladislava (srov. Palacký, Dějiny V, 1, 362), který jej vysílával jako zástupce svého k sjezdům i sněmům. Mezi jiným účastnil se sjezdu

¹⁾ Krátká regesta vydána byla již v VI. díle str. 567—591 tohoto Archivu.

²⁾ Složky nejsou stejně silné. První má 9 dvoulistů, druhá až jedenáctá po desíti, dvanáctá opět jen 9, za to třináctá 11, konečně čtrnáctá a patnáctá po desíti. Nepopsány zůstaly listy 51, 52'. 173—179, 180', 222', 223, 282' až do konce.

Olomouckého r. 1478, Slánského r. 1482, jednání v Praze 13. ledna 1483. Za věrnost svoji byl králem hojně odměňován. Kolem r. 1485 dostalo se mu zápisem domu někdy biskupa Litomyšlského na Malé Straně v Praze, kterýž znovu vystavěl a kamž se toho času ze Starého Města přestěhoval (Tomek, Dějiny m. Prahy, VIII str. 43). Zde na Starém Městě totiž držel dům, nyní č. 633 u sv. Jakuba, který koupil r. 1480 od Ctibora Tovačovského z Cimburka³⁾. Po roce 1485 koupil na Malé Straně i sousední dům, nyní č. 181, a zde bydlel; pročež říkalo se tam prostě „v kanceláři královské“. Ovšem podotknouti sluší, že úřadem svým nucen byl trvati při dvoře královském, tedy ponejvíce v Uhřích. Z dalších milostí královských kromě v následujícím registru zapsaných uvedeno budiž ještě darování polovice tvrže Lipovce (do desk vloženo r. 1495, srov. Pozůstatky desk z. II., 468), výplata na Kostomlaty (téhož roku, ib. 470), na Hořany (ib. 471). Tím tak zbohatl, že již 1497 koupil si rozsáhlé panství Kost (ib. 492). Již dříve (12. dubna 1487) dal na sebe listem královským převésti zápis na statky svého tchána Jiříka ze Stráže⁴⁾ (Srov. Sedláčkovy Hrady, díl IV. str. 254).

³⁾ Rkp. arch. města Prahy č. 2103, fol. 160': *Generosus dominus dominus Johannes de Sselmberg, regni Boemie cancellarius, emit pro se, heredibus et successoribus suis domum, ex opposito claustris s. Jacobi inter domos Johannis Pehm ex una et Michaelis Herbst mercatoris parte ex altera situatam, apud generosum dominum dominum Stiborium de Cimburk et de Towaczow pro LX. sexag. gr. (= rkp. č. 2106 fol. 57.). Tovačovský sám pak koupil r. 1472 tento dům od Václava Zdimíra. (Rkp. téhož arch. č. 2105 fol. 319': *Gener. d. d. Ctiborius de Czimburg et in Towaczow, regni Boemie cancellarius atque capitaneus marchionatus Moravie, emit pro se, generosa domina Elsska de Melicz conjuge, heredibus oc. domum ex opposito claustris s. Jacobi — circa Wenceslaum Zdimir pro LVI sex. gr.*).*

⁴⁾ Listina tato ze dne 12. dubna 1487, zní dle papírového transsumptu, chovaného v archivu místo-držitelském v Praze č. 347, takto: *My Vladislav z boží milosti král Český, markrabie Moravský, Lucemburské a Slezské kníže a Lužický markrabie oc. oznamujem tímto listem všem, že předstoupil jest před nás urozený Jan z Šelnberka, kancelér království Českého, věrný náš milý, a ukázal jest nám list najjasnějšího krále Ladislava, ujce a předka našeho milého šťastné paměti, kterýmžto zapsal jest a zastavil urozenému někdy Jindřichovi z Stráže a dědicuom jeho za to, ježto strýcové jeho postoupili předkům téhož krále Ladislava dědictví svého v Ustí na Lužnici a na bradišti řečeném Thábor, k kterýmžto zbožím též Jindřich po svých strýcích spravedlivost měl, a za to jemu a dědicuom jeho postoupena a zapsána jsú tato zboží, městečka a vsi příslušející k arcibiskupství pražskému, totižto Řečice městečko s tvrží, Vítovice, Rovný, Jirice, Myšovice, Popelístě, Těchorazy Veliké, Těchorazy Malé, Pobistřeje, Svěpravice, Chřelovice, Dehtáře, Onšovice, Olešné České, Olešné Německé, Chvalova, Řemenova, Sršteže, Kamenický, Pavlova, Žierov, Petrkov, Kabátovy Lhoty, Jelcovy Lhoty, Strměchy, Branišov, Rychnov městečko, Cajly, Hojkov, Bořišov, Lešov, Čejkov, Těšenov, Jistebník, Chrastov, Větrov, Zajíčkov, Cerekvice městečko, Moravče, Markvartice, Myslov, Lidmany Veliké, Lidmany Malé, Leskovice, Zahrádky, Pajškov, Čakovice, Dubovice a Bitětice, a to*

do čtyř seth kop gr. platu ročního sečteného na těch městečkách a vseh ve čtyřech tisících kopách gr. dobrých, stříbrných. rázu pražského, se všemi příslušnostmi a puožitky, kterýmiž koli jmény mohly by jmenovány býti, s kostelními poddacími a s plným panstvím, s rybníky, lesy, potoky, lukami, dvory poplužními, robotami, nápravníky i s jich službami, kderěž v těch vseh jsú, s proděláním na tvrž Řečici na stavení do sta kop gr., jakož pak ten list a zápis ty věci šíře a světleji v sobě drží a zavírá. I prosil jest nás, abychom naň i na jeho dědice právo téhož listu přenéstí a jim toho potvrditi a k tomu další milostí našej je při tom opatřiti ráčili.

My v tom znajíce slušnú prosbu téhož Jana i také shledavše to, že on jest k tomu listu řádně přišel po urozeném Jiříkovi z Stráže, synu a dědici Jindřicha z Stráže svrchupsaného, a znajíce jeho věrné služby, kderěž nám činil, činí a činiti nepřestává, nás se věrně přidrže jakožto krále Českého pána svého dědicného a nám k obecnému dobrému pomáhaje a potom tím lépe aby mohl nám slúžiti, s dobrým rozmyslem a raddú věrných našich mocí královskou právo dotčeného listu na téhož Jana a na dědice jeho tímto listem převodíme a přenášíme, tak aby oni již psaní těch Řečic s jmenovanými městečky, vesnicemi, rybníky, lesy, potoky, dědinami, lukami, mlýny, kostelními poddacími i se všemi a všelikými příslušnostmi, poplatky a pužitky tak, jakož svrchu dotčený list

Ves Vrbčany, kterou držel zápisem krále Vladislava v 1500 kop. gr. m., postoupil 24. května 1483 Slavatovi z Chlumu a z Košmberka (orig. v arch. místodrž. č. 335.). Ve Slezsku „hledíce na mnohé, věrné a užitečné“ jeho služby, „kteréz jest nám od prvopočátku králování našeho činil“, daroval mu Vladislav zámek a městečko Vladislav (dne 12. bř. 1502).⁵⁾

v sobě drží a zavierá a jako by jim ten list slovo od slova svědčil, měli, drželi a toho požívali bez naší, buducích našich, králův Českých, i všech jiných lidí všeliké překážky. Tuto také milost další naši při tom témuž Janovi a dědicům jeho činíce a dávající, jestližeby které rybníky na svrchupsaných zbožích zdělali, to, cožkolivěk naloží na dělání těch rybníkuov, ježto to registry okáží, a to jim při splacování s hlavní summú má dáno býti a zapláceno vcele a úplně. A což by komu zatopeno bylo, to mají slušné oddati a o to se smlúvati vedle řádu a obyčeje země České.

Také tuto milost při tom témuž Janovi, dědicuom a buducím jeho činíme a dáváme, že na již psaném zboží řiečickém, kteréhož týž Jan v držení jest, připsali sme a tímto listem připisujem a k první summé přirazujem tisíc zl. uh. dobrých, tak aby oni ta zbuoží měli, drželi a jich požívali bez naší, buducích našich, králův Českých, i všech jiných lidí všeliké překážky, nejsúe s toho splacování od nás i také buducích našich, králův Českých, ani od žádného jiného bez své vuole, než toliko od arcibiskupa Pražského řadné voleného a svěceného, ježto by svůj řád arcibiskupský skutečně v zemi České vedl, a to k jeho vlastnímu držení a jinak nic. A týž arcibiskup, když by to od nich vyplatiti chtěl, má jim k té výplatě plný rok napřed dáti věděti, aby oni sobě v tom roce duochoody a užítky s toho zboží sebrati mohli, a potom má jim dáti již psané summy, to jest čtyři tisíce a sto kop gr. na opravu tvrze vše širokých, českých, dobrých stříbrných rázu pražského, a tisíc zl. uh. na zlaté i na váze dobrých a k tomu, co by na rybníky prodělal, jakož se svrchu píše; a oni vezmúce ty všecky summy vcele a úplně a sberúce sobě užítky a důchody téhož zbuoží, mají témuž arcibiskupu toho všeho zboží svrchupsaného postúpiti a list tento navrátiti s svrchu dotčeným listem krále Ladislava bez zmatku i všeliké odporosti. Pakli by svrchupsanému Janovi neb buducím jeho kdo na to právem sáhl a my jich v tom zastati nemohli, tehdy máme my i naši buducí, králové Čeští, jemu neb jeho dědicuom a buducím svrchupsanú summú čtyři tisíce kop gr. českých širokých a k tomu tisíc zl. uh. na zlaté i na váze dobrých a pravých i s proděláním na tvrzi i na rybníky, jakož se svrchu píše, dáti a splniti prvé, nežli by oni toho zbuoží tomu, kdož by na to právem sáhl, postúpili, anebo aychme jim jiné zbuoží dědicé v Čechách tak dobré a s takými pŕžitky a s tŕ summú platu dědic

dali a postúpili. A kdož by tento list měl s již psaného Jana, dědicuov neb buducích jeho dobrú vuolú a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomí pečeti naší královské kázali sme přivésiti k tomuto listu. Dán na hradě Pražském o veliký čtvrték létha buožího tisícého čtyřstého osmdesátého sedmého, království našeho létha šestnáctého.

Wladislaus Bohemie rex oc manu propria subscripsit.

⁵⁾ Poněvadž tato dosud nevydaná listina (v archivu Vratislavském) skoro jest současná s naším registrem, uvádíme ji zde: My Vladislav z božie milosti Uherský, Český oc král, oznamujem tímto listem všem, že my hledíce na mnohé věrné, pilné a užitečné služby urozeného Jana z Šelnberka, nejvyššího kancléře království Českého, věrného našeho milého, kteréz jest nám od prvopočátku králování našeho, hrdla i statku svého nelituje, činil a činiti nepřestává, mocí královské v Čechách a jakožto knieže Slezské dali jsme jemu zámek a městečko Vladislav v kniežetství Slezském ležící s many, dvory, vsmi, lidmi, plathy a s podacím kostelním, lesy, háji, chrastinami, horami, dolinami, sľovky všelikterakými, řekami, potoky, rybníky, mlýny, s dědinami oranými i neoranými, s popluzími i s jinými všemi a všelikterakými příslušenstvími, kteréz by se jakými kolivěk jmény jmenovati a vypsati mohli, kteréz jsú k tomu zboží Vladislavskému od starodávna příslušely a příslušejí, beze vši ujmy a vymienky a mocí listu tohoto dáváme pod právo manské, pod kterýmž jest též zboží od starodávna vysazeno a od jiných držáno bylo, chciece tomu, aby on Jan s dědici a buducími svými nadepsané zboží Vladislavské se vším jeho a všelikým nahore psaným příslušenstvím jiněl, držel a jeho požíval a požívati mohl aneb s ním jako svým vlastním učinil a učiniti mohl, jakž by se jemu njlépe a nejužitečněje zdálo a líbilo, tak a tím obyčejem, jakožto jiní obyvatelé kniežetství Slezského taková zboží majíce a držíce s nimi činie a činiti mohú, všakž nám z toho také i buducím našim kraluom českým dědici a buducí téhož Jana povinnost manskú podle práva a obyčeje kniežetství toho činiti mají a povinni budú jako on sám beze všeho zapierání. A jakož jsú někdy kniežata Opavská, Ratiborská zboží toho v držení jsúe tu milost od krále Jana měli, šsel-li by rod jejich mužského pohlavie, aby dcery jejich takové právo na

Když na počátku r. 1503 Jan Jenec z Janovic vzdal se pro vysoké stáří úřadu nejvyššího purkrabí, stal se nástupcem jeho Jindřich z Hradce, dosavadní nejv. komorník, a jeho místo zaujal Jan ze Šellenberka. Kancléřem stal se Albrecht Libšteinský z Kolovrat.

Ještě zmíniti se jest, jak stavové slezští měli v prvních letech XV. stol. obavu, že velké privilegium Vladislavovo pro Slezsko ze dne 28. list. 1498 (Grünhagen a Markgraf, Lehn- und Besitzurkunden Schlesiens I. str. 49) vydáno bylo Šellenberkem bez vědomí krále. Zajímavé pak jest pro poznání, jaké postavení ke kanceláři královské měl kancléř, co píše král vyvraceje tuto pověst (dne 13. dubna 1504, ib. str. 53). Praví: „das bemelter Jhan von Schellnberg zu denselbigen zeiten — bei uns — nicht gewesen, sonder der in andern unsern — sachen — in Behem vor der zeit verordent und geschickt, und im nachmals solich confirmation und begnadung, die mit unserm koniglichem insigel, so wir zu den landen brauchen, zu vorsigeln czuegefertiget.“ Z toho patrno, že velká pečeť královská byla stále u kancléře a nikoli u krále, čímž vykonávána byla jakási ústavní kontrola.

Z doby Šellenberkovy není známo, že by měl v kanceláři zástupce (vicecancellarius), jako dříve býval Samuel z Hrádku a Valečova (1473).

Jako protonotáři jmenují se tehdá:

Jan Mutrplos z Tedražic, který predikátu nabyl teprve za krále Vladislava a k erbu přijal sestřence své Jana a Petra Markolty. Tedražice (na Nalžovsku) koupil i s kostelem na Zdouni od Děpolta z Ryžmberka a zapsal je r. 1491 jmenovaným sestřencům svým a Janovi Joštovi z Lestkova (srov. Sedláčkovy Hradky IX, str. 264.). Dne 24. dubna 1492 potvrdil mu král směnu za některé pozemky fary Dřevčické⁹⁾. A již před tím r. 1474 daroval mu král

tom zboží jměli i také synové, při té milosti také nadepsaného Jana a dědice jeho zuostavujem. Tak přihodilo-li by se kdy, že by dědici jejich pohlavie mužského sešli, aby dcery jejich při držení a požívání zboží toho Vladislavského takové právo jměli a jeho užívali jakožto dědici mužského pohlavie bez umenšení a překážky naše i budúcích našich, králův Českých a kniežat Slezských, i jiných všech a všelijakých lidí. Všakž protož chceme, aby to bylo bez újmy služeb našich, kterými nám z toho zboží povinni jsou. A kdož by list tento jměl s svrchupsaného Jana a dědicův i budúcích jeho dobrů vůli a svobodnú, chcem, aby tomu přislušalo plné právo všech věcí nahoře i dole psaných. Tomu na svědomí majestát náš k listu tomuto přivěsiti jsme kázali. Dán na hradě Pražském v sobotu den svatého Řehoře léta božího tisícého pětistého druhého a království našich Uherského dvacátého a Českého třicátého prvního.

Wladislaus rex manu propria subscripsit.

⁹⁾ Listina tato zní dle orig. v archivu c. k. místodržitelství v Praze č. 367 takto: My Vladislav z božie milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charvátský, oc, král, markrabie Moravský, Lucemburské a Slezské knieže a Lužicky markrabí oc oznamujem tiemto listem všem, jakož slovutný Jan z Tedražic protonotář kanceláře naše, věrný náš milý,

udělal jest sobě rybník pod Svrčovicí, ježto tiem rybníkem něco gruntu od fary Dřevčické jest zatopeno, splav udělán i také při rybníce jest jemu něco toho postúpeno vedle zprávy jeho, i prosil jest nás týž Jan, abychom na to slovutného Jana Tluku z Vrabie, té miery prokuratora našeho, poslali, a my k prosbě téhož prokuratora jsme byli vyslali, ježto jest ty věci ohledal i srovnal, a tak jest nám týž prokurator pověděl, že jest to učinil s vůli slovutného Václava z Vrabie na Striebrině, toho času držitele Dřevčic, věrného našeho milého, tak že, což jest zatopeno nebo hráze i splavu uděláno i také tu okolo rybníka postúpeno témuž Janovi, že to jest všecko slušné oddáno, ježto to oboje strana bez překážky drží, jakož pak toho zpuosobu také jmenovaný Jan list má od již psaného Václava. I prosil jest nás dále, abychom jemu toho potvrditi a k tomu povolenie naše královské dáti ráčili. My jsúce k jeho prosbě jakožto slušné milostivě nakloněni i také pro jeho věrné služby, kteréž nám učinil, činí a potom tiem lépe aby mohl a měl činiti, s dobrým rozmyslem a raddú věrných našich, mocí královskou k tomu ke všemu zpuosobu a zřiezení i také k směně, což se již psaného rybníka dotýče, svolili jsme a tiemto listem svolujem, povolenie naše královské k tomu dávajíce a toho tiemto listem potvrzujem, tak aby týž Jan, dědicové i budúcí jeho to, což jsú tiem rybníkem zatopili a hrázu neb splavu

(famoso domino Johanni de Tedražic, hunc temporis prothonotario cancellarie regalis) v Praze dům č. 595—I. a č. 800—I., které odňal pro odboj Albrechtovi Kostkovi z Postupic, že se byl přidal k straně Matiašově (Tomek v Děj. Prahy VIII, 86, 140 dle konfirmace Rudolfa II. z r. 1604. Srov. ale i současný zápis v ruk. arch. městského č. 2105 fol. 348.). Kromě toho držel dům v ulici Celetné (ruk. č. 2103 fol. 182), a 23. října 1487 koupil dům na Malé Straně (in platea, qua itur ad pontem, in manu sinistra inter domos Johannis rotificis ex una et Johannis sutoris parte ex altera. Rkp. arch. m. č. 2211 fol. B. 24.) za 32 kop gr. Jmenovaný dům v Celetné ulici postoupil r. 1490 bratru svému knězi Gabrielovi.⁷⁾

Tomek uvádí v seznamu úředníků Jana z T. jako protonotáře do r. 1493. V deskách zemských (č. 84 fol. H 11) jest dlužní zápis z r. 1491, kde se ještě tak jmenuje a uvádí se plným jménem Jan Mutrplos z Tedražic. Proto nezdá se býti nutno rozeznávat dvě osoby, jako to činí Tomek v uvedeném místě. Jinak srov. i níže listinu č. 134. R. 1505 byl již asi mrtev. (Sedláček l. c.) Nástupcem jeho stal se dle Tomka Václav Hyndrák z Habrova, a to v r. 1495. Doklad k tomu mi však znám není. Jinak jest týž Václav dobře znám jako notář desk zemských.

Jan z Blevic přejímá Šlechta ze Všehrd, který vstoupil do kanceláře již r. 1491 jako mladý bakalář⁸⁾. Přijímá Šlechta počal užívatí zejména od r. 1498, kdy k erbu a titulu přijal příbuzného Jana Vlášhrdlo ze Všehrd. Patrně jako náhradu za služné obdržel již v prvních letech své činnosti v kanceláři královské od krále vesnice Roubaninu a Slatinu na Moravě. Ponejvíce dlel při králi vzdálen z Čech. V září 1504 vrátil se domů a oženil se 4. října t. r. s Magdalenou ze Strážnice; potom sice odešel znovu do Uher, nepobyl ale na dvoře královském dlouho, nýbrž vzdal se r. 1506 (ne-li již r. 1505) svého úřadu. „Pohnutkou ku kroku tomuto byl mu nejspíše pokročilý věk a snaha opatření dětem svým lepšího vychování, než mohly dojíti v cizí zemi. Rozličnými výsluhami, jichž se mu dostalo za služby od krále (viz tento Archiv I, 353 a listiny v tomto registru), vzrůstalo zboží jeho, tak že v zemanstvu českém byl mezi zámožnějšími.“ (Tak píše J. Truhlář v pojednání svém „Život a působení Jana Šlechty ze Všehrd“ v Čas. Mus. Česk. 1879, str. 450.). Šlechta zemřel 29. srpna 1525 a pochován byl v Č. Kostelci.

Z notářů jsou mi známi z doby Vladislavovy⁹⁾:

udělali, i také což jim tu okolo postúpeno od fary Dřevčické, ježto to jest mezníky osazeno, měli, drželi a toho požívali bez našie, budúcích našich kráľuov Českých i všech jiných lidí všeliké překážky po věčné časy budúcie, a též také co jest postúpeno k již psané faře za to, aby to budúcne k té faře bez překážky drženo bylo. A kdož by tento list měl s již psaného Jana neb dědicuov jeho dobrou vůľi a svoboduú, chcem,

aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchu psaných. Tomu na svědomie pečť naši kráľovskú kázali jsme přivěsiti k tomuto listu. Dán na Budíně, v úterý velikonoční létha božieho tisícieho čtyřstého devadesátého druhého, kráľovství našich Uherského oc v druhém létě a Českého v jedenmezciatmém.

Ad relacionem domini Joannis de Sselnberk, regni Boemie cancellarii.

⁷⁾ Johannes de Tedražic, prothonotarius cancellarie domini regis, pleno in consilio personaliter constitutus resignat — domum suam, quam inhabitat, in platea Czaltnerii inter domos Johanne relicte olim Kostelak et olim Mathie a tabulis situatam utriusque sacerdoti Gabrieli, fratri suo. Rkp. arch. m. č. 2106 fol. 279.

⁸⁾ Narozen 24. ledna 1466, podstoupil zkoušku bakalářskou 17. září 1484.

⁹⁾ Tomek uvádí z doby Jiříkovy písaře Jana z Lestkova, Chvala z Kolína a Pavla. O nich nachází se v ruk. arch. m. Prahy č. 2105 fol. 186a tento zápis: Johannes de Lestkow, Chwal de Colonia et Paulus de Tribovia, serenissimi principis domini et domini Georgii regis Bohemie notarii, emerunt simul pro se et hereditibus ipsorum tertiam partem aree molendinorum, olim Lukassonis dictorum, cum ripis, vineis, flumine, usu-

Jan z Tedrašic (1474), který postoupil na protonotáře, a mezi nimi výše o něm bylo jednáno.

Jan z Humpolce, syn Mikuláše z H., nejvyššího písaře Starého Města Pražského (Emler, Pozůstatky desk zem. II, 442), držel po otci s manželkou svou Janou dům u vel. bloudů na Star. M. v Melantrichově ulici (I—471. Srov. ruk. arch. m. Pr. č. 2105 f. 392'), Na domě tomto „stojí osobně před pány v plné radě — urozené paní Anežce z Harasova manželce své milé, iž sta kop gr. pr. věna jejího zavazuje a zapisuje“ (1500. Rkp. arch. m. Pr. č. 94 fol. 145^a druhé paginace.).

Ambrož Mulfar z Minic, úřadoval dle Tomka v letech 1487—1504 (?). S manželkou svou Afrou držel dům na Malé Straně v Praze¹⁰⁾, k čemuž koupil 1494 ještě městiště¹¹⁾ u brány Na Písku; jiného nabyl již r. 1492 od obce¹²⁾. Naposledy jmenuje se r. 1509, ale ještě jako notář královský.¹³⁾ Jeho rozepře s Janem z Herstošic o vybrání polovice úroků za roboty z městečka Řevnice a ze vsi Radotína z r. 1501 před soudem komorním otištěna jest v tomto Archivu sv. XI. str. 558.

O *Augustinovi Käsensbrotovi* (1494—1510) viz Ottův Slovník naučný (od J. Truhláře).

Na ten čas nemožno rozhodnouti, zdali pro Slezsko v kanceláři zaměstnán byl *zvláštní* písař, ač r. 1493 Slezan *Jiří z Dornice*, kterému král tehda dal dva domky u Vratislavi, v úřadě král. notářů byl (famoso Gregorio de Dornicz, cancellarie nostre bohemicis notario (listina arch. Vrat. A. A. 7. a).

Jako *poslové* král. kanceláře jmenují se z oné doby *Michal Ulrich*, který r. 1461 koupil si dům proti Královu Dvoru na Star. M. Praž. za 68 kop gr. (ruk. arch. m. 2105 f. 147.), *Jan Bradáč*¹⁴⁾, *Tomek*¹⁵⁾ a *Jeronym Mutrplos* (1509). Jako běhouny (cursores viarum) pak známe *Pavla* (1466, srov. ruk. arch. m. č. 2105 f. 245¹⁾) a *Jana Kolouška* (1479. Srov. ruk. arch. m. 2088 B 8.).

Konečně poznamenáno budiž, že Šellenberk měl též svého písaře *Matěje* (notarius

fructibus nec non omnibus et singulis pertinentiis ab antiquo ad prefatam tertiam partem ipsius molendini spectantibus, que area est situata in flumine Multavie in Nova Civitate Prag. sub ecclesia s. Clementis in Poříč, erga Wenceslaum a pavonibus et Martham ipsius conthoralem pro 38 sex. gr. (1463).

¹⁰⁾ Nicolaus Kačice coram nobis in pleno consilio ante quatuor scampna judiciaria personaliter stans recognovit et fassus est suo, heredum et successorum nomine vendidisse domum suam situatam in platea, qua itur ad castrum, a tergo Nicolai Ssediwek in acie, famoso Ambrosio notario illustrissimi regis Bohemie domini nostri gratiosissimi, domine Affre conthorali ipsius, heredibus oc. pro XXXIII sex. gr. Actum feria V. in die s. Francisci anno d. MCCCCLXXXVII^o = 4. října 1487. (Ruk. arch. měst. č. 2211 f. B. 28.)

¹¹⁾ Wenceslaus Mladwanek — fassus est — vendidisse aream suam sitam in preurbio ante valvam, qua itur ad Arenam, ex opposito Stephani — famoso Ambrosio, notario regie majestatis, Affre, conthorali eius oc. — pro I sex. gr. (ib. f. D. 28').

¹²⁾ Domini magister civium et consules cum consensu dominorum seniorum et totius communitatis vendiderunt aream suam situatam retro domum fam. domini Bawari Podmoklský de Prostiborz famoso Ambrosio Mulfer de Minic, domine Affre, conthorali ipsius — pro 2 sexg. gr. (ib. D. 8').

¹³⁾ Ambrosius tonsor — fassus est — vendidisse posteriora domus sue penes Ambrosium Mulfar, notarium regie majestatis, ipsi domino Ambrosio notario, domine Affre conthorali ejus — pro C sex. gr. (ib. F7').

¹⁴⁾ Srv. i rukp. arch. měst. č. 94. II, 70' a 1128 f. 34' a zde listinu č. 175 a 199.

¹⁵⁾ Nejisto, zdali jest totožný s Janem poslem královským, jehož manželka Markéta r. 1477 „emit domum inter domos Henrici carpentarii dicti Hrbek et Adalberti penestici utriusque situatam (ruk. arch. m. č. 2106, 2 a; srov. i zápis z r. 1480, tamže fol. 99.)

¹⁶⁾ Ten držel r. 1487 (Tomkonis, nuncii domini regis) dům ve farnosti P. M. v Týně (inter domus Georgii pictoris et animarum), který r. 1488 postoupil manželce své Janě (rkp. č. 2106 f. 214, 232.)

domini cancellarii), který r. 1496 držel dům na Hradčanech a o kterém r. 1500 se mluví s označením „olim notarius“ (Rkp. č. 2253, f. 56¹ a 66.).

Z této kanceláře pošlý *svazek register* obsahuje listiny majestátní,¹⁷⁾ vydané v řeči české neb latinské, tedy listiny obsahující propůjčení některé milosti. Formálně označeny jsou velkým titulem královským (v této době: „My Vladislav z božie milosti Uherský, Český, Dalmatský, Chorvátský oc. král, margkrabie Moravský, Lucemburské a Slezské kníže a Lužický margkrabie oc.; kdežto malý titul pro mandáty zněl: My Vladislav z b. m. U. Č. oc. král a m. Mor. oc.). V majestátech pak následuje ohlášení, že milost byla udělena: „oznamujem listem tiemto všem, že —“; kdežto v mandátech následuje oslovení adresáta („Urozený, věrný náš milý“). Pověření jest tam pečeti velkou, zde malou.

Zápis listiny obstarával za doby dřívější zvláštní registrátor (r. 1461 Jakub z Kadaně, srov. tento archiv sv. XV. str. 238.); z let 1498—1502 žádného neznám.

Co se týče úplnosti zápisů, sluší podotknouti, že měla by tu býti zapsána pokuta z lichvy židovské, kterou udělil Vladislav dne 5. dubna 1498 Petrovi z Rožmberka (srov. tento Archiv sv. X. str. 82.), zápis platu na Žiželicích Slavatovi (ib. p. 409, jakož i p. 411 n.). Ty listy však tu scházejí. Jiný takový případ mi na ten čas znám není.

Důležitá jest otázka, jak správný jest přepis v registrech. Tu sluší především uvést, že v první řadě rozhodovala jen praktická potřeba míti obsah listiny registrovaný. Proto spokojil se registrátor často s udáním obsahu, u listin pak zcela dle formulářů pracovaných s odkazem „ut in forma communi“. Jinak přepisy jsou nestejně pečlivé. Datování (Datum oc.) často překládal do latiny, ač v originale byla věta česká (tak při č. 84, 191, 277 a 430). Vedle nepatrných změn (držal místo držel neb obráceně), jsou i chyby k nalezení. V č. 144 má orig. „rybník Žehunský“, registrátor ale napsal „r. zehmský.“ Ba ani relačním podpisům nelze tu věřit docela. Při čísle 144 má registrátor: Relator dominus cancellarius, kdežto v orig. jest: ad relationem domini Alberti de Colowrat, magistri curie maiestatis regie. Rovněž i při č. 122.¹⁸⁾ Při č. 276 jest změna jen formální. V reg. čte se: Majestas regia manu propria subscripsit, v orig. ale: Wladislaus rex manu propria subscripsit. Též vynechal, kde v orig. poznámka tato byla, jako při č. 271 (Wladislaus rex manu propria).

Text opisů není vždy totožný s textem originálu. Různosti ale nemožno vysvětliti všude svévůli registrátorovou, nýbrž nutno přijmouti náhled, že text po registrování ještě byl úředně před čistopisem změněn, čili že *registrováno dle konceptů*.

Tak v listině č. 276 čte se (v závorkách uvádíme text orig. otištěného zde sv. X., str. 94): „A ktož by list tento měl s již (svrchu) psaného P. dobrú *volí* a svobodnú (volí), chcem, aby tomu příslušelo plné právo — věci svrchupsaných (nahore i dole psaných).“ Zde atrné znění konceptu zapsané do registru bylo dle změn definitivních opraveno.

V listině Ladslavovi z Boskovic svědčící (č. 445) dvakrátě má registr „na vsi pusté

¹⁷⁾ Z toho výjimka č. 78 (mandát).

¹⁸⁾ Zde v definitivním vyhotovení (Archiv Český sv. XVI. str. 527) zní relační poznámka tak jako v č. 144, kdežto zápis v registru má: Ex commissione propria maiestatis regie. — Při č. 217 původní Commissio propria maiestatis regie škrtnuto a opraveno v „relator dominus cancellarius“; při č. 179 původní maiestas regia manu propria subscripsit červeně škrtnuto a nahrazeno: commissio propria domini regis. Poznámka „relator dominus cancellarius“ registru jest, jak uči příklad v listině č. 237, kratší nahrázkou za definitivní: Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselenbergk, supremi cancellarii regni Boemie (Arch. Č. VIII. str. 521).

Bertholdesdorfu a jináč na Novosiciech“, kdežto definitivní listina německého jména neuvádí (srov. Šembera, Páni z Boskovic (1870) str. 200).

Ústavní otázka dotčena byla malou korekturou při listině č. 432. Zde slova značící svolení rady královské: „radú věrných našich“, jak se čtou v registru a jak byla jistě v konceptu, vynechána byla v čístopise, a nahrazena autoritativním „naším jistým vědomím“ (A. Č. X., 415 č. 198 oc.).

Rozhodující sílu důkazní v otázce registrování dle konceptu nebo čístopisu, má okolnost, že zápis registru liší se *věcně* v textu od čístopisu.

V jednom případě (č. 231 a 260) nelze věcný důvod změny vystihnouti. Zde poznal registrátor při prvním regestu, který škrtl: Istud privilegium habetur in alia forma, verte XIII^{cim} folia. A skutečně v č. 260 nalézáme druhé vyhotovení plným textem, s týmž datem i touže poznámkou relační opatřené. Srovnání ale věcně s prvním, ježto je pouhým jen výtahem, není možné.

Praktický asi důvod byl při následující změně. Pod č. 20 zapsáno královské osvobození domu Linharta z Harů od poplatků s datem 29. března 1498. Tato listina ale byla zrušena, a vyhotovena jiná dne 3. července t. r. (č. 117 oc), kde shrnuto toto osvobození v jedno s osvobozením vinic téhož Linharta. Relator v obojím jest týž.

Listinou ze dne 6. února 1499 dán byl dvůr v Libicí Hynkovi Baderskému v manství. Dvůr ten ale měl do života svého zapsaný Jindřich z Tajchnic, který patrně učinil odpor onomu obdarování, a to s úspěchem. Listina byla zrušena a nová byla vydána dne 23. listopadu t. r. (č. 267), kde vzat byl ohled na právo jmenovaného Jindřicha. Podobný asi důvod byl při č. 58. V listině, kterou král dovolil Vilémovi z Pernštejna děláni a opravování rybníkův na Hluboké (č. 323), přidáno bylo ve znění definitivním i rozmnožení summy zápisné o peníze, které by též Vilém tu prostavěl. Též text listiny, kterou dle originálu vydal prof. dr. Čelakovský ve svých Privilegiích měst Pražských (ze dne 23. května 1499 č. 190) jest proti konceptu v registru zapsaném znamenitě rozhojnen o exekuční klausule; kromě toho dle orig. jeví se smlouva kláštera Ostrovského jako perfektní („učinili jsú celú a dokonalú smlúvu“), kdežto koncept mluví o ní jako budoucí. V registru o těchto změnách není stopy. (Srov. pozn. k listině č. 126).

Tato praxe registrování dle konceptů není žádný výjimečný zjev, nýbrž pravidelně objevuje se v oné době ve všech kancelářích vládních. Z toho ale plyne, že nelze tuto vydané listiny z registru považovati za úplnou náhradu listin originálních nám ztracených. Není jisto, byl-li text tuto zapsaný definitivní, ani byla-li listina vůbec vydána.

1.

Bez místa a dne (před 10. lednem 1498.) — Král Vladislav II. potvrzuje Zikmundovi Krokvicarovi z Nové Vsi propuštění tvrže Zubnice z manství. (Fol. 1.)

(Sigmundovi Krokvicarovi.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošení jménem slovutného Zigmunda Krokvicara z Nové Vsi, jakož někdy urozený Puotha z Lichtnburgka a z Bietova propustil jest z manstvie jeho Zigmunda, kteréz jest na tvrzi Lubnici měl, abychme k tomu povolenie naše dáti i toho potvrditi ráčili. Jakož pak ukázán jest nám dostatečný vidimus téhož listu pod pečeti

urozeného Lipolta z Krajku, najvyššieho sudieho margkrabstvie Moravského, věrného našeho milého, kterýžto kázali jsme slovo od slova v tento list náš vepsati, kterýž svědčí takto:

Já Lipolt z Krajku a na Coršteině, najvyšší sudí markrabstvie Moravského, vyznávám tiemto listem obecně přede všemi, kdež čten nebo čtúci slyšáti bude, že jsem viděl list na pargamentě s visutými pečetmi celý a neporušený, kterýž jest dal na manstvie urozený pán pán Puotha z Lichtnburk, a z Bietova dobré paměti urozenému vladyce Zigmundovi Krokvicarovi z Nové Vsi a na Lubnicia kterýž se slovo od slova takto píše:

Já Puotha z Lichtnburgka a z Bietova i s svými erby a budúcími vyznávám tiemto listem přede všemi, ktož jej uzrie anebo čtúci slyšeti budú, tak jakož sem měl manstvie na tvrzi Lubnici se třmi lány a s lesem Rudcem, s patnácti člověky v Mešovicích, s potoky i se vším příslušenstvím, což k tomu zboží příslušie, i na ty dva many v Mešovicích, na kterýchž manstvie mám, kteréžto zboží drží urozený panoše Zigmund Krokvicar z Nové Vsi, a mně svrchupsanému Puothovi z toho manstvie službu činil a na každého sv. Martina hus mi dával. I zhledl sem na svrchupsaného Zigmunda jeho snažnú službu, kterúž mi učinil, já, svrchupsaný Puotha, propustil sem již svrchupsaného Zigmunda i s erby jeho z takové služby, aby slúžiti mohl z toho manstvie svrchupsaného komuž chce a jemu by se líbilo, a tu svrchupsanú hus z toho více aby nedával mně ani budúcím mým. Protož já svrchupsaný Puotha i s budúcími svými mocně se toho manstvie na svrchupsaném zboží odříkám a všeliké právo, které sem na to jměl, tiemto listem mým mocným [sic] a svrchupsanému Zigmundovi i erbóm jeho takové právo mé mocným tiemto listem mým dávám, že já, svrchupsaný Puotha, ani moji erbové a potomci na svrchupsaném zboží a manství žádného práva více nemám mieti, než aby svrchupsaný Zigmund i s erby jeho mohl to svrchupsané zboží své držeti, odbýti, dáti a prodati jakožto své vlastnie dědicstvie; a všecko to právo mé svrchupsanému Zigmundovi i erbóm jeho na svrchupsané zboží a manstvie, totižto na ty dva dvořáky v Mešovicích, na kterýchž sem manstvie jměl, jemu postupuji, aby již svrchupsaný Zigmund i s erby jeho k tomu manství svrchupsanému to všecko právo měl, tak jakož sem já svrchupsaný Puotha to sám držal a požíval. Tomu na svědomie já svrchupsaný Puotha svú vlastnie pečet přivěsiti sem kázal k tomuto listu, a pro lepší jistotu a potvrzení věcí svrchupsaných prosil sem urozených panoší Mikuláše z Zahrádky a na Hobzí, Mikuláše Krokvicara z Nové Vsi a z Pie-sečného, Václava Děvuočka z Počepic a z Louky, Václava z Menhartic, Jana Šašovského ze z Městěnic, že své vlastní pečeti vedle mne přivěsili k tomuto listu na svědomí. Jenž jest dán a psán na Jemnici v pátek před sv. pannú Marketú léta od narozenie syna božieho MCCCCXCIII [12. čce 1493] počítajíc.

Tomu na svědomie svú vlastní pečet dal sem přitisknutí k tomuto listu. Datum Corštýn feria III^a ante festum s. Viti annorum domini MCCCCXCVIII" [12. čna 1499].

I jsúce k jeho prosbě milostivě nakloněni, s jistým naším vědomím, s radú věrných našich potvrdili jsme toho a tiemto listem potvrzujem, chcece tomu, aby on Zigmund i jeho budúci toho všeho, což v listu vepsáno jest, uživali a dědičně drželi bez překážky naše i všelikterakých jiných lidí. Prikazujice hajtmanu markrabstvie Moravského a najvyššiemu komorníku a najvyššiemu sudiemu i jiným úředníkom desk téhož margkrabstvie Moravského, nynějším i budúcím, věrným našim

milým, když kolivěk od jižpsaného Zigmunda aneb od dědicuov jeho požádání budete, abyšte list tento náš, řád práva zachovajíce, ve dsky zemské vepsali a vložili bez zmatku a všelijaké odpornosti. Tomu na svědomie oc.

2.*)

V Budíně 1498, 10. ledna. — Král dovoluje klášteru Chotěšovskému, aby zboží Encovanské opět mohl zastaviti. (Fol. 2.)

My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsú na nás vznesli poctiví Erhart probošt, Lidmila převoríše, Johanka subpřevoríše i všecken konvent kláštera Chotěšovského, nábožní naši milí, oznamujíc chudobu a mnohé nedostatky téhož kláštera a při tom nás prosiec, abychme jim k tomu povolenie naše dáti ráčili, kdyžby zboží Encovanské od držiteluov nynějších vyplatili, aby je v té summě zase zastaviti mohli, a k tomu aby také ves Hradec s jejím příslušenstvím pro některé znamenité potřeby kláštera toho v některé jisté summě do slušného času zastaviti mohli. K jichžto prosbám nakloněni jsúce, a také znajíce, že to pro potřeby a dobré kláštera toho učiniti chtějí, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujem, aby svrchupsaný probošt, převoríše a konvent téhož kláštera Chotěšovského též zboží Encovanské, když je kolivěk vyplatie, v té summě zase zastaviti mohli a moc jměli a výše nic, a též také aby mohli zastaviti ves Hradec s jejím příslušenstvím ve třech stech kopách gr. č. a výše nic. Však k tomu se přičiniti a na tom býti mají, nebudú-li toho moci zase prve vyplatiti, aby to do desieti let pořád zběhlých, počnúc vod zástavy týchž zboží, konečně zase vyplatili a k klášteru obrátili, jinak toho nečiniec. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v středu po Božiem Křtění anno Christi oc XCVIII^o. Ex commissione propria maiestatis regie.

*) Zde předeslána poznámka: Registrum ad annum domini millesimum quadringentesimum nonagesimum octavum.

V držení Encovan (u Litoměřic) byl klášter již r. 1367; správa jich oddělena byla od správy ostatních statků klášterních (srov. Emler, Deset urbářů str. 42 a sl.). Jakým způsobem klášter za opata Erharda Müglera použil královského dovolení k zástavě, neznámo. Dle Sedláčka, Úplný místop. slovník I. 187, byli ku konci XV. století v držení E. Černínové z Chudenic. Výše jmenovaný Hradec jest ves u Stoda, kterou daroval král Václav II. r. 1284 klášteru.

3.

Na Vyšehradě Uherském 1498, 14. ledna. — Král dává bratřím Fridrichovi a Jiříkovi knížatům Lehnickým výplatu na hrad Namyslov. (Fol. 3.)

(Frydrychovi kniežeti Lehnickému.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že my majíce zřenie na věrné a pilné služby osvíceného Frydrycha kniežete Lehnického a z Břehu, ujce našeho věrného milého, kteréz jest nám činil a činiti

nepřestává, i chciece, aby poznaje také od nás k sobě některú milost a vděčnost, tiem hotovější k službám naším byl, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách a jakožto knieže Slezké dali jsme jemu a osvícenému Jiříkovi kniežeti Lehnickému, bratru jeho, výplatu na hradě našem Namyslově s lidmi, platy, lesy, horami, řekami, rybníky i se všemi všelijakými jich příslušnostmi, kteréž k tomu od staradávna příslušejí, a tiemto listem dáváme, chtěce tomu, aby voni týž hrad Namyslov s jeho příslušenstvím vyplatili a vyplatiti mohli a moc jměli od držiteluov nynějších, když se jim koli zdáti a líbiti bude, dadúc jim napřed věděti podle zněnie zápisuov jejich, a po vyjití té výpovědi položiec jim tu summú, kteréž na tom od nás zapsanú mají vcele a úplně, mají jim a povinni budú hradu Namyslova se vším a všelijakým příslušenstvím, s kterýmž jsú to sami drželi a toho požívali, v moc jejich postúpiti a list neboli zápis ten, kterýž od nás mají, v moc jejich dáti a navrátiti. Tuto nad to další milost svrchupsaným Frydrychovi a Jiříkovi bratřím činíce: když nadepsaný hrad Namyslov kolivěk od držiteluov nynějších vyplatie a v držení jeho budú, že jim na něm, dědicóm a buducím jejich nad první summú a zápis dva tisíce zl. uh. dobrých mocí naší královskú a tiemto listem připisujem, chciece tomu, aby voni častopsaný hrad Namyslov s jeho příslušenstvím v té sumě, v kteréž jej vyplatí, k tómu i v těch dvú tisících zl. svrchupsaných, kteréž jsme jim na tom nad první summú a zápis znovu připsali, jměli, drželi a jeho požívali, tak a tiem obyčejem, jakož jsú to prvnější držitelé, jsúce toho v držení a požívání, činili a činiti mohli a moc jměli bez umenšenie, nejsúc voldtud bez své vuole od žádného člověka splacování, leč od nás aneb od buducích našich, králuov Českých. Však tak, když bychme to sami k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, to učiniti muožeme a moci budeme, dadúce jim rok napřed věděti; a po vyjití toho roku, kdyžby užitky a duochody toho roku minulého vybrali, položiec jim v moc jejich vcele a úplně summú zlatých svrchupsaných, kteréž jsú za výplatu téhož zámku Namyslova dali, a k tomu i ta dva tisíce zl. uh., kteréž jsme jim nad první summú a zápis připsali, tehdy nám mají a povinni budú zámku Namyslova častopsaného se vším jeho příslušenstvím, jak jsú to sami drželi, postupiti a list tento i s jinými, kteréžby na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktožby list tento jměl s jižpsaných Frydrycha a Jiříka bratří dobrou vuolí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahore i dole psaných. Datum in curia Wysegradensi dominico ante Anthonii anno Christi oc XCVIII^o.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk, supremi cancellarii regni Boemie.*) Ex commissione propria maiestatis regie.

*) červeně přeškrtnuto.

Tehda držel zápisně zámek Namyslov Václav Bělík z Kornic, jak o tom svědčí následující listina v orig. městského archivu Vratislavského (GG I. a) ze dne 22. ledna (?) 1495, která zní:

My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem: Jakož urozený Václav Bělík z Kornic, věrný náš milý, má a drží od nás zámek Namyslov s jeho příslušenstvím v jistém zápisu, kdežto prosil jest nás, abychme jemu povolenie naše dáti ráčili, aby mohl na tom zboží rybník udělati, pravě, že tiem rybníkem, kdyžby udělán byl, mohlo by se opravit a polepsiti zboží zámku svrchupsaného. Dále nás s pilností žádaje, abychme jej v tom také milostivě opatřiti ráčili tak, aby to, což naloží na ten rybník, škoden toho nebyl. K kteréžto prosbě a pro službu jeho svolili sme k tomu a svolujeme, aby oni na tom zboží Namyslovském mohli ten rybník udělati, a což by kolivěk tiem rybníkem zatopili na lukách aneb dědinách lidí zboží, toho aby zase slušně každému oddali vedle řádu a obyčeje knížectvie Slezského, a to, což by zatopili, aby při nich zuostalo, a to, komuž co oddadie, to aby také při těch lidech zuostalo. Tuto jim zvláštní milost činiece, což kolivěk na dělání rybníka toho naložie, to my aneb budcí naši, kdyžbychom svrchupsané zboží vyplacovali, jmiati máme jim a povinni budem s první summú, kteréž na tom zapsanu mají, zase dáti a navrátiti. — A ktož by list tento jměl oc. Dán v Kyvu ve čtvrtek před sv. Thymokem [Timotheem?] 1. b. tisícého čtyřstého devadesátého pátého a království našich Uherského pátého a Českého čtrmezciemého.

Ad mandatum domini regis proprium.

Týž Václav Bělík slibuje pak následující listinou ze dne 13. ledna 1498 rovněž v městském archivu Vratislavském N. 7b v orig. chovanou věrnost králi Vladislavovi:

Já Václav Bělík z Kornic na Namslově vyznávám tiemto listem přede všemi: Že jakož kniežata JMTi, páni, rytířství i města poselství ku králi JMTi vypravili, JKMti slibili věrni a poddáni a poslušni býti jakožto králi a pánu našemu milostivému a dědičnému, protož já také k tomu tiemto listem přiznávám, že se k JKMti ve všech věcech mti chci a slibuji tiemto listem, jako se věrnému poddanému k pánu svému dědičnému jmiti přísluší, a to všechno stále a nepochybně zachovati. A kdyžkoli JKMt do Vratislavě přijede a nás k tomu obeslati ráčí, tehdá jmáme hold a přísahu obecnú vedle obyčeje a řádu slezského beze vsi odpornosti JKMti udělati tak, jakož jsú předkové moji předkóm JKMti, králóm Českým, pánóm našim dědičným, přísahali a slibovali bez umenšení. Tomu na svědomí svú vlastní pečeť k tomuto listu přidal jsem. Jenž jest dán a psán ve Vratislavi v sobotu po sv. Králi anno domini millesimo quadringentesimo nonagesimo octavo.

4.

V Budíně 1498, 30. ledna. — Král potvrzuje Albrechtovi z Kolovrat zástavy zboží kláštera Plaského a probošství Rokycanského. (Fol. 3'.)

(Albrechtovi z Kolovrat.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest před nás přistúpil urozený Albrecht z Kolovrat na Libštejně, hofmistr dvoru našeho věrný náš milý, a ukázal nám listy a zápisy některých ciesařuv a kráľuv Českých, předkuov našich slavné paměti, a k tomu listy na prodaje a zástavy opatuov kláštera Plaského, kteříž svědčili a vokazovali urozeným někdy Jindřichovi a Benešovi bratřím z Kolovrat a jich dědicóm a Pavlovi z Nekmře a Jiříkovi z Čivic seděním v Krašovicích a Janovi z Brakomnic, a k tomu na ty listy řádné a dostatečné dobré vuole. Kteréžto listy a zápisy svrchupsané i s dobrými vólemi před sebu měvše a v ně potřebně a dostatečně nahledše, našli a sečtli jsme v nich summy zápisné kromě berně, na kteréž jsú zvláštní zápisové a životové, tři tisíce a padesáte kop gr. stříbrných dobrých rázu pražského, v kteréžto summě byla jsú zboží a vsi jmenovitě tyto zapsány a zastaveny, totižto: tvrz Kaceřov s dvorem poplužniem, s lukú řečenú Čecínice, ves Kaceřov, ves Dobříeč, Ninice, Třemošnice Malá, Rájov, Chotění, Planá, puol městečka Kralovic, Vejrov, Kočiny, Hradištko,

dvuor a ves, Třebokov, Babina, Březie, Koryta, dvuor poplužní Šebíkov a ves pustá Dúbravice, Býkov ves, městečko a vsi kláštera Plaského; Břieza, Habrová, dvuor a vsi probošství Rokycanského; a lesy řečené Dúbrava, Korytsko, Ostrý Kluk, Nelepeč, s pěti mlýny, třmi nad Kaceřovem a čtvrtý nad Hradištěm a pátý pod Hradištěm, i s jinými mlýny, s dědinami, rybníky, lesy, chrastinami, horami, lukami, s řekami, potoky i se všemi a všelijakými těch zboží příslušnostmi a puožitky i se vším plným panstvím; ke kterýmžto listům a zbožím všecko právo a spravedlnost od urozeného Jaroslava z Kolovrat, vnuka a dědice nadepsaného Beneše, koupil jest a skrze téhož Jaroslava v řádné drženie téhož zboží všel. Na kterážto zboží napřed dotčená všecky ty listy a dobré vuole napřed jmenované vrátil a dal jest nám týž Albrecht, prose nás, abychom my tu summu, právo a spravedlnost listuov svrchupsaných naň, dědice a budúcie jeho převésti a toho jemu potvrditi ráčili, oznamuje při tom, že jest v tu výplatu zboží*) nadepsaného s povolením opata a konventu kláštera Plaského všel a tu smlúvu nám také vokázal.

K jehožto slušné a spravedlivé žádosti naklonění jsúce pro služby, kteréž jest nám mnohé věrné a pilné činil a činiti nepřestává a potom aby tiem lépe a dostatečněji činiti mohl a měl, a k tomu také viděvše tu smlúvu, kteréž má s opatem a konventem kláštera Plaského svrchupsaného, tak že z téhož zboží a vsí svrchupsaných od nich ani od jiného žádného bez své vuole splacován býti nemá až do své živnosti tak, jakož ta smlúva všecko to šfíre a dostatečněji vokazuje a zavírá, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách převedli jsme svrchupsanú summu a zápisy zboží a vsí jmenovaných, totižto tři tisíce a padesáte kop gr. č. dobrých, se vším plným panstvím, právem a spravedlnostmi na jmenovaného Albrechta, dědice a budúcie jeho, a tiemto listem převodíme a přenášíeme, konečnú vuoli naši k té výplatě i k tomu ke všemu, což se v těch zápisiech jmenovalo, jim dávajíce a toho všeho, pokudž mezi nimi, opatem a konventem kláštera Plaského svrchudotčená smlúva drží, zavírá a vokazuje, mocí listu tohoto potvrzující a při tom při všem milostivě zuostavující tak, aby týž Albrecht to všecko zboží a vsi svrchupsané s jejich příslušenstvím ve třech tisících a v padesáti kopách gr. č. dobrých a k tomu i v těch pěti stech kopách gr. českých, kteréž v jiném zápisu na berni zapsané má, jměl, držel a toho požíval, nejša s toho bez své vuole od nás ani od budúcích našich, králuov Českých, ani od opata a konventu kláštera Plaského aneb probošta Rokycanského, ani od jiného žádného člověka až do své živnosti splacován, než po smrti jeho mohú to zboží a vsi svrchupsané s jejich příslušenstvím opat a konvent téhož kláštera Plaského a probošt Rokycanský, nynější aneb budúcí, od dědicuov aneb budúcích jeho, všakž ne rozdielně, než toliko všecko spolu, k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti a jinač nic, dadúc jim prve rok napřed věděti; a po vyjití toho roku, kdyžby sobě platy a duochody spravedlivě roku toho

vybrali, nemají jim více za výplatu toho zboží a vsí svrchupsaných dáti než puol třetího tisíce a padesát kop gr. č. dobrých rázu pražského, v cele a úplně, proto že se jim má pět set kop gr. č. na té summě podle smlúvy jejich mezi nimi učiněné při vyplacování vyraziti; kteréhožto puol třetího tisíce a padesáte kop gr. svrchupsaných přímúc od nich v cele a úplně opat a konvent kláštera Plaského a probošt Rokycanský, mají jim hned a povinni budú zboží a vsí svrchupsaných se vším a všelijakým příslušenstvím jejich, s kterýmž jsú to sami drželi a toho požívali, postúpiti a list tento i s jinými, ač by na to které jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti; kromě listu toho, kterýž svědčí na berni, v kterémž některé životy mají, ten sobě zachovati mají a mohú až do vyjití těch všech životuov v něm zapsaných. Jest-li že by pak svrchupsaný opat a konvent téhož kláštera Plaského aneb probošt Rokycanský, vyplatiec to zboží a vsí častopsané, pod nějakým přikrytím, ne svými než cizími penězi, potom toho někomu jinému k držení a požívání postúpili, tehdy dáváme plnú moc dědicóm a budúcím nadepsaného Albrechta, aby dadúc zase držitelóm toho zboží a vsí jmenovaných puol třetího tisíce a padesát kop gr. č. dobrých, hned se v to ve všecko zboží a vsi s jejich příslušenstvím bez umenšení uvázali a toho požívali, tak a tiem obyčejem, jakož jsú to prve, byvše toho v držení, činili, a to tak dlúho a dotud, dokudž by jim svrchupsaný opat a konvent kláštera Plaského a probošt Rokycanský, kdyžby to k svému vlastniemu jmění, držení a požívání všecko spolu a nerozdielně vyplatiti chtěli, rok napřed věděti nedali a po vyjití roku toho summy zápisné v cele a úplně nepoložili tak, jakož se to svrchu píše, a jinač nic.

Což se pak té zástavy a zápisu vsi Býkova, kteréž jsme také viděli, dotýče, kdež kněz Kondrat opat a konvent kláštera Plaského zapsal se nad tu zástavu III^c a XXXⁿ kop gr., zastavené nadepsanému Pavlovi z Nekmíře, dědicóm a budúcím jeho čtyři kopy gr. platu ročního s kláštera svého rozdielně platiti a vydávati a to dotud, dokud by jim summa jmenovaná dána a zaplacená nebyla. Kdež potom kněz Adam opat a konvent téhož kláštera s svrchupsaným někdy Benešem z Libštejna v té smlúvě toho jmenovitě dotýčí, kterýž spolu vo rybník na Nebřezině udělali, a to tak, jestliže by toho rybníka on Beneš aneb dědici a budúcí jeho v držení nezuostali, aby jim ty čtyři kopy gr. č. platu každý rok vydávány byly, všakž rozdielně, při s. Jiří dvě kopě gr. a při sv. Havle druhé dvě kopě gr. I poněvadž již tíž kněží kláštera Plaského častopsaného rybníka toho v drženie a požívanie po smrti napřed dotčeného Beneše vešli jsú podle smlúvy mezi nimi učiněné, povinni jsú tíž knězie nynější i budúcí témuž Albrechtovi, dědicóm a budúcím jeho, ty čtyři kopy gr. platu každý rok rozdielně tak, jakož napřed dotčeno jest, platiti a vydávati, a to až do vyplacení svrchupsaných vsí a zboží. Pakli by se jim kdy v tom zpierati chtěli a toho jim nevydávali, mají na nich a moci budú toho platu dobývati pokutú a právem

zemským na komornie platy zapsaným, a to bez našich, budúcích našich, kráľuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Všakž jsme toto znamenitě vymienili a vymienujem: kdyžby koli svrchupsaného Albrechta Buoh smrti neuchoval, ze dědicové a budúcie jeho v plných čtyřech nedělech po smrti jeho pořád zběhlých mají a povinni budú hned opatu a konventu téhož kláštera Plaského, nynějším aneb budúcím, vsi řečené Koryta s lidmi a platem beze všech úplatkuov a všelijakých dalších odtahuov v moc jejich postúpiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktožby list tento jměl s dobrou a svobodnou volí Albrechta častopsaného aneb dědicuov a budúcích jeho, chcem, aby tomu příslušelo plné právo nahore i dole psaných věcí. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně, v úterý před Hromnicemi lethá božieho oc XCVIII^o.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk, supremi cancellarii regni Boemie.***) Ex commissione propria maiestatis regie.

*) V rukopise chybně zbožného. — **) červeným inkoustem přeškrtnuto.

Zápisného držení Kaceřova s příslušenstvím nabyli již od Zikmunda r. 1420 Bedřich a Jan z Kolovrat. Jich dědici byli synové Bedřichovi Jindřich a Beneš, a r. 1475 Benešův syn Beneš, jehož syn Jaroslav prodal ho Albrechtovi z Kolovrat († 1510). V podstatě tvořily zde jmenované statky pozdější panství Grypské Kaceřov, jak se nám jeví v urbáři z r. 1558 (srov. Věstník kr. české společ. nauk 1896 č. II. str. 13 a sl.). O místech tu jmenovaných srv. Prusíkovy Příspěvky místopisné ve Sborníku historickém III. str. 276 a sl. Srov. i zde listinu č. 28.

5.

V Budíně 1498, 20. ledna. — Král poskytuje Hanušovi a Niklovi bratřím Rachemberkům z Boru některé milosti v příčině lesů královských. (Fol. 5'.)

(Hanušovi a Niklovi bratřím Rachmberkóm.) My Vladislav oc oznamujem listem tieľto všem: Jakož jsme dali výplatu na lesiech našich se vším jejich a všelijakým příslušenstvím, kteréž má a drží v jistém zápisu předkuov našich slovutný Kašpar Rachmbergk, slovutným Hanušovi a Niklovi bratřím Rachmberkóm z Boru, věrným našim milým, i prošení jsme od těch[ž] bratří, abychme jim při držení a požívání těchž lesuov s jejich příslušenstvím, když je vyplatie a jich v držení budú, některú milost naši dáti a učiniti ráčili, proto že súdivše se vo to a s přátely svými po několiko let jezdiece, útraty a náklady na to veliké činiti musili, aby toho také škody žádné nejměli. K jichžto prosbě naklonění jsúce pro služby jejich, kteréž jsú nám činili a činiti nepřestávají, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách tyto jsme dole psané milosti svrchupsaným Hanušovi a Niklovi bratřím učinili a tieľto listem činíme, chťiece tomu najprv, aby svrchupsaný Hanuš a Nykl, když ty lesy se vším a všelijakým jejich příslušenstvím, s kterýmžto je jmenovaný Kašpar strýc jejich jměl, držel a toho požíval, podle znění listuov a zápisuov jeho vyplatie, ty všecky lesy s jejich příslušenstvím jměli, drželi a jich požívali a požívati mohli beze všie překážky v pěti stech kopách gr. č. širokých dobrých

rázu pražského, a k tomu v té summě, kterůž by držitelóm nynějším za opravu toho zboží podle jejich zápisuov dali, nejsúc s toho bez své vuole od nás ani od budúcích našich, králuov Českých, ani od žádného živého člověka až do svých obúdvů živností splacování. Než po smrti jich obúdvů my aneb budúcí naši, králové Čestí, muožeme to a moci budem od dědicuov a budúcích jejich k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti, dadúc jim rok napřed věděti. A po vyjití toho roku, kdyžby puožitky a poplatky toho roku vybrali, položiec jim v moc jejich těch pět*) set kop gr. č. svrchupsaných a k tomu i tu summu, kterůž jsú za opravu téhož zboží a lesuov svrchupsaných s jeho příslušenstvím podle znění listuov a zápisuov dali, v cele a úplně, mají nám a povinni budú těch svrchupsaných lesuov se vším jejich a všelijakým příslušenstvím, s kterýmž jsú to sami jměli, drželi a toho požívali, postúpiti a list tento i se všemi jinými, kteréžby na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. Než jestliže bychme my pak aneb budúcí naši, králové Čestí, ty lesy a zboží svrchupsané pod nějakým zpuosobem, jakožto k svému držení, vyplatili a potom toho někomu jinému postúpiti kázali, toho učiniti nemáme a moci nebudeme, leč k svému vlastniemu jmění, držení a požívání. Pakli bychme učinili, to žádné moci jmieti nebude, než položiec dědici aneb budúcí jejich tu summu zase těm, ktožby to drželi, budú se v to moci uvázati a toho požívati. A ktožby list tento jměl s svrchupsaných Hanuše a Nykle bratří dobrú a svobodnú volí, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie oc. Datum Bude sabbato ante Vincencii anno Christi oc XCVIII°.

Ex commissione propria regie maiestatis.

*) Doplněno jinou rukou.

6.

V Budíně 1498, 8. února. — Král potvrzuje směnu Bohuše a Jana bratrů Kostků z Postupic s obcí města Lantškrouna. (Fol. 6.)

(Bohušovi a Janovi Kostkovi z Postupic.) My Vladislav oc oznamujem listem tieľto všem, že jsú na nás vznesli urození Bohuše a Jan Kostkové bratřie z Postupic na Lithomyšli, věrní naši milí, oznamujíc nám, kterak jsú k prosbě a žádosti opatrných purgmistra, konšel i všie obce města svého Lantškrúnu smlúvu konečnú a frejmark s nimi učinili clem svým, kteréž jest jim spravedlivě od držiteluov téhož města příslušelo na rybník jejich, kterýž slove městský, a na městistě, kteréž jest na obci pod týmž rybníkem, tak jakož ten list od týchž Bohuše a Jana jim měšťianóm Lantškrúnským na to daný všecky ty věci šíře, lépe a dostatečnějie v sobě má, drží a zavírá. A při tom jsme prošení od již*) psaných Bohuše a Jana a měšťan Lantškrúnských, abychme jim k takové smlúvě a frejmarku mezi nimi učiněnému povolenie naše dáti a toho potvrditi ráčili, tak aby toho každá strana nynější i budúcí volně

a svobodně požívali a požívati mohli beze vše překážky. K jichžto slušné prosbě naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách svolili jsme k takové smlúvě a frejmarku mezi nimi učiněnému a tímto listem svolujeme potvrzujíc toho listu a frejmarku mezi nimi učiněného ve všem jeho znění, položení, punktích, sloviech, klausulech a artykulech tak, jakoby tuto slovo od slova vepsán a vložen byl bez umenšení, a také tomu chtiec, aby toho všeho, což v tom listu položeno jest, každá strana nynější i budúci požívala a požívati mohla a moc jměla nynie i na budúcie časy, a to bez naše, budúcích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Tomu na svědomie oc. Buda, feria V^a ante Apolonie Virg. letha božieho oc. XCVIII^o. Ex mandato proprio maiestatis regie.

*) V rukopise jichž.

7.

V Budíně 1498, 9. února. — Král propůjčuje Wolfgankovi Ofnar z Radětic některé milosti v příčině držení zástavy městečka Fryšova. (Fol. 6'.)

(Wolfkangkovi Ofnar z Radětic.) Vladislav z božie milosti oc. oznamujem listem tímto všem, že jest na nás vznesl slovutný Wolfkangk Ofnar z Radětic, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak má a drží v jistých zápisiech městečko Fryšov*) a dvě vsi Vlkovice a Libice s jejich příslušenstvím, příslušející k klášteru Velehradskému, proše nás při tom, abychme jemu při držení a požívání týchž vsí některú další milost naši učiniti ráčili, tak aby těch vsí mohl a moc jměl volně a bezpečně požívati. K jehožto prosbě naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú a jakožto margkrabie Moravský, svolili jsme k tomu a tímto listem svolujeme, aby ty vsi nadepsané jmenovaný Wolfkangk i s erby a dědici svými podle znění zápisuov svých jměl, držel a jich požíval, nejso s nich od nás ani od budúcích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, ani od jiného žádného bez své vuole splacován, leč od opata a konventu kláštera Velehradského, nynějších aneb budúcích, kdyžby to k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, to učiniti mohú a moci budú, kdyžby se jim koli zdálo a líbilo, dadúc témuž Wolfkangkovi aneb dědicóm jeho puol leta napřed věděti, a po vyjití toho polúletie, kdyžby sobě duochody a puožitky těch vsí svrchupsaných vybrali, položiec jim v moc jejich summu zápisnú, kterúz na těch vseh zapsánu mají, v cele a úplně, mají jim hned a povinni budú těch všech vsí s jejich příslušenstvím postúpiti a list tento i s jinými, kteréžby na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A kdož by list tento jměl s svrchupsaného Wolfkangka, erbuov a dědicóv jeho dobrou volí,*) chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře i dole psaných. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria VI^a die Apolonie. Ex commissione propria regie maiestatis.

*) na rasuře. — **) dobrou volí připsáno nad řádkou.

V Brandlově vydání Knih pùhonných (tom. V. pars altera str. 328 a 437) čte se jméno Wolfgang O nar (Huvnar) z Radočie a z Radostie.

ff Archiv Český XVIII.

8.

V Budíně 1498, 23. února. — Král povoluje městečku Chřenovicům ve Slezsku dva roční jarmarky. (Fol. 7.)

(Jarmarky městečku Chřenovicům.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošeni od slovutných Melichara a Baltazara bratří Vlčkuov z Dobré Zemice a na Hlučíně, věrných našich milých, abychme městečku jejich Chřenovicům a obyvatelům jeho dva jarmarky ročně dáti ráčili. K jichžto prosbě pro služby jejich, kteréž jsú nám činili a činiti nepřestávají, jsúce nakloněni, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách dali jsme témuž městečku Chřenovicům a obyvatelům jeho nynějším i budoucím dva jarmarky ročně, všakž rozdílně: jeden jarmark na den sv. Václava s osmi dni pořád zběhlými, a druhý jarmark na tři krále též s osmi dni pořád zběhlými. Kteréžto jarmarky na ty časy jmenovité svrchupsaní obyvatelé městečka Chřenovic nynější i budoucí držeti mají a moci budú a jich požívati, tak a tiem obyčejem, jakožto jiná městečka v kniežetství Slezském svých jarmarkuov požívají buď z práva neb z obyčeje, a to bez naše, budoucích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Přikazujíc hajtmanu kniežetství Slezského i jiným všem poddaným našim nynějším i budoucím, abyšte obyvatelům nadepsaného městečka Chřenovic nynějším ani budoucím v užívání těch dní jarmarkuov nepřekázeli ani komu překážeti dopůštěli nyní i v budoucích časech, pod uvarováním hněvu našeho i budoucích našich, králuov Českých. Tomu na svědomie pečet oc. Dán na Budíně v pátek u vigilji sv. Matěje apoštola anno Christi oc XCVIII^o, regnorum autem nostrorum Hungarie octavo, Boemie vero XXVII°.

Ex mandato proprio regie maiestatis.

Chřenovice leží severovýchodně od Opavy. Vlčkové z Dobré Zemice přišli v držení Chř. po smrti Jana Trnky z Ratibořan, když Baltazar Vlček pojal pozůstalou vdovu Kateřinu za ženu (srv. V. Praskovu Vlastivědu Slezskou II. str. 309 a sl.).

9.

V Budíně 1498, 23. února. — Král potvrzuje Melicharovi a Baltazarovi bratřím Vlčkům z Dobré Zemice držení zboží Hlučínského. (Fol. 7.)

(Melicharovi a Baltazarovi bratřiem Vlčkům z Dobré Zemice potvrzení na Hlučín.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsú na nás vznesli slovutní Melichar a Baltazar bratřie Vlčkové z Dobré Zemice a na Hlučíně, věrní naši milí, oznamujíc nám: Jakož jsme byli před některými lethy Hlučín se vším jeho příslušenstvím osviecenému Kazimírovi kniežeti Thešínskému, hajtmanu hornie a dolnie Slezí, ujci našemu, věrnému milému, k dědictví dali a k kniežetství Thešínskému připojili, kteréžto knieže prodal jest a od kniežetství Thešínského odcizil jmenované zboží Hlučínské s jeho příslušenstvím za jistú summu v témž právě statečnému

Janovi Trnkovi z Ratibořan, a voni potom že jsú to zboží Hlučinské s jeho příslušenstvím od jmenovaného Jana Trnky koupili a je drží; prosíec nás, abychme my jim toho drženie listem naším potvrditi a k tomu povolenie naše dáti ráčili. A poněvadž jest svrchu psaný Kazimír list ten, kterýž od nás na připojení a dědictvie zboží Hlučinského jměl, ztratil, abychme je v tom milostivě opatřiti ráčili tak, jestli že by kdy potom list ten od koho nalezen byl, ke škodě a překážce jim býti nemohl.

K jichžto slušné prosbě nakloněni jsúce, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách potvrdili jsme toho drženie zboží Hlučinského s jeho příslušenstvím svrchupsaným Melicharovi a Baltazarovi bratřím a tímto listem potvrzujem, chcece tomu konečně, aby voni to zboží Hlučinské i s dědici a budoucími svými v tom ve všem právě, v kterémž jsme je byli svrchupsanému Kazimírovi k dědictví dali a zapsali, jměli, drželi a jeho požívali tak a tím obyčejem, jakožto i jiní obyvatelé knížectvie Slezského svých dědičných zboží užívají, a to bez naše, budoucích našich, kráľuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Což se pak toho listu, kterýž jest týž Kazimír na to zboží od nás k vtělení a dědictví jměl, dotýče, poněvadž jest to před námi též kníže osobně seznalo, že jest ten list ztratil, nechtiece by vo to svrchupsaní bratřie které nesnáze a škody budoucí jměli, umožili jsme ten list knížeti nadepsanému od nás daný a tímto listem můžeme, kazíme a v nívěč obracujem tak, jestliže by potom kdyžkolivěk a od ko-hožkolivěk nalezen byl, že nemá a nebude jmieti žádné moci ani které pevnosti nyní ani na budoucí časy. A kdožby list tento jměl s svrchupsaných Melichara a Baltazara Vlčkův bratří dobrú a svobodnú volí, tomu příslušetí bude plné právo všech věcí nahoře i dole psaných. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria VI^a in vigilia Mathie apostoli anno Christi oc XCVIII^o, regnorum autem nostrorum Hungarie octavo, Boemie vero XXVII°.

Ex commissione propria maiestatis regie.

Hlučín, město východné od Opavy ležící, náleželo v prvních letech vlády krále Vladislava II. Bočkovi z Kunštátu a jeho manželce Markétě. Král Matyáš ale zabral je a poručil do správy Janu Bělikovi z Kornic. Když pak Vladislav II. nabył Opavska, dal Hlučín Janu Trnkovi z Ratibořan, od něhož koupili jej bratři Vlčkové a spojili s Chřenovicemi. Srv. Prasek, Vlastivěda Slezská II. str. 210, kde jeho vypravování nesrovnává se s obsahem následujících listin z městského archivu Vratislavského (ruk. č. 208):

My Kazimír, z božie milosti kníže Těšínské a Velkého Hlohova, hejtman horní a dolní Slezí. Jakož nejjasnější kníže a pán, pan Vladislav, Uherský a Český král, margrabie Moravský, pán náš milostivý, Hlučín s Chřenovicemi a s vesnicemi a s zemany i s zemanskými zbožími a se vším příslušenstvím, což k panství Hlučinskému příslušie, dáti jest ráčil a přidědil k knížetství našemu Těšínskému; my prodadouce to panství Chlučinské urozenému a statečnému rytíři panu Janovi Trnkovi z Ratibořan, hejtmanu knížetství Opavského, odprodali jsme jemu také při tom zase tu svobodu od knížetství Těšínského, tak aby to panství Hlučinské v tej svobodě bylo, jako prvé bylo, za tisíc zlatých, kterýžto tisíc zl. od něho pohotově zaplacenó jsme přijali. Z kterýchž tisíce zl. od sebe i erbuov našich jej pana Jana Trnka kvitujem, propuštěny a prázdna činíme tímto listem nyní i věčně. A jestliže bychom z které koli příčiny jemu panu Trnkovi vedle smlúvy a přípisu skrze pana Vilima z Prnštejna, hofmistra kráľovství Českého, nám vydaného dosti neučinili a jemu

listu spravčieho nedokonali, tehďa těch tisíc zl. jmáme a sľubujem jemu zase dáti beze všech od-tahuov a fortelův všelijakých. A on nás bude motci z nich napomínati, jakož na peníze slušie. Tomu na svědomie a pro lepší jistotu pečet naši vlastní jsme k tomu listu přivěsiti kázali. Žádali jsme slo-vátných věrných našich milých Mikuláše Klacha z Bestviny, Jindřicha Čelo z Čechovic, Jana Czy-gana [z] Slupska, Křistka z Březovic a na Dětmárovicích, Mikuláše Karvinského a Jiřika Marklov-ského, aby své pečeti vedle naší k tomu listu zavěsili, sobě a erbuom svým bez škody. Dán na Těšíně v outerý před slavným hodem narození panny Marie, leta od narození syna božího tisícého čtyřstého devadesátého druhého počítajice (= 1492, 4. září).

Jiná listina téhož archivu a v témže rukopise zní:

My Kazimír z božie milosti kníže Těšínské a Velikého Hlohova, hejtman horní i dolní Slezie, oznamujeme tiemto listem přede všemi, kteříž jej uzřie aneb čtouce slyšeti bude. Jakož nej-jasnější kníže a pán pan Vladislav, Uherský a Český král, pán náš nejmilostivější, Hulcín [sic] i s jeho všem příslušenstvím nám dáti a ku knížetství Těšínskému dědičně vceliti a připojiti ráčil, to zbuože jsme my zase všecko i s jeho příslušenstvím prodali urozenému a statečnému rytíři panu Janu Trn-kovi z Ratibořan a erbom i potomkóm jeho, i zase od knížetství Těšínského odlúčili a oddálili, aby to zbuože vícej poddaností a příslušenstvím ani ničím ku knížetství Těšínskému neslušelo, než on jej svobodně držel i s potomky svými. A ten list, který jsme od krále JMti na tož vcelení a připojení jměli, ten jsme sřezaný ztratili; protož jej mocí listu tohoto moříme, kazíme a v niveč obracujem. Tomu na svědomí naši vlastní pečet k tomuto listu přivěsiti jsme kázali. Jenž jest dán a psán v pondělí po sv. Valenty leta od narození syna božího tisícého čtyřistého devadesátého pátého (= 1495, 16. února).

10.

V Budíně 1498, 23. února. — Král potvrzuje privilegia knížetství Těšínského. (Fol. 8.)

(Kazimírovi kniežeti Těšínskému.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest před velebnost naši přistúpil osviecený Kazimír knieže Těšínské, hajtman hornie a dolnie Slezí, ujec náš věrný milý, a oznámil nám, kterak má některá jistá privilegia, svobody a výsady od předkuov našich, králuov Českých a kniežat Slezských, proše nás, abychme jemu těch privilegií, výsad, svobod a starodávních zvyklostí potvrditi a k tomu některé další milosti učiniti ráčili. K jehožto žádosti naklonění jsúce pro služby, kteréž jest nám mnohé, věrné a pilné činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú a jakožto knieže Slezské potvrdili jsme témuž Kazimírovi všech privilegií, svobod a výsad, buď králem Janem předkem naším aneb jinými králi Českými předkóm jeho a jemu daných a vysa-zeňých, a tiemto listem potvrzujem. Tyto nad to další milosti témuž Kazimírovi a dědicóm jeho činiece, aby on a dědicové jeho mužského i ženského pohlavie a bližší a příbuznější jeho ve všem kniežetství Těšínském a Blščínském dědili, a s jednoho na druhého krví příbuzného a přirozeného všecky statky připadaly až do čtvrtého kolena, a to též bez překážky naše, budúcích našich, králuov Českých a kniežat Slezských, i jiných všech lidí nynie i potomně. Než po čtvrtém kolenu, kdyžby všickni sešli a zemřeli, jakož se mezi lidmi přiházie, mají potom všecky takové odu-mrti na nás aneb na budúcie naše, krále České, připadati beze všeho prostředku. Item jestliže bychom my aneb které knieže Slezské svrchupsaného Kazimíra anebo dědice jeho z čeho kolivěk viniti chtěli, tehdy on i s dědici svými nebude povinen

jinde odpoviedati a práv býti, než toliko před kniežaty Slezskými a v zemi Slezské. Pakli by je kto jiný nižšieho řádu z čehož kolivěk viniti chtěl, nemají vo to takovým jinde právi býti než před zemany svými, osadiece právo dostatečně. A cožkolivěk oběma stranoma od těch zemanuov za spravedlivé nalezeno bude, tomu všemu každá strana dosti učiniti má a povinna bude beze vše odpornosti. Pakliby kniežata Těšínská zanetbali aneb nechtěli práva dostatečně, jakožby na to slušelo, osaditi, a to na ně v pravdě provedeno a shledáno bylo, tehda ten aneb ti, kteříž by tam u nich spravedlnosti své dosiehnúti nemohli, mohou se utéci k hajtmanu a správci kniežetství Slezského, nynějšiemu aneb budúcím, kteřížto mají jim a povinni budú spravedlnosti jejich dopomoci tolikrát, kolikrát by toho potřeba kázala. Item také jsme tuto další milost naši témuž Kazimírovi a dědicóm jeho učinili a tiemto listem činíme, aby mohli býti a dělati minci svú v témž kniežetství Těšínském. Všakž to opatřiti mají a povinni budú, napřed aby ta mince přísadu dobrú a slušnú jměla a s mincí se jiných kniežat Slezských, kteřížby na to takověž milosti měli, srovnávala. A taková minci kdyžby kolivěk dělali a bili, mají bráti a jie užívati v kniežetství Slezském tak, jakožto minci naši aneb jiných kniežat Slezských, a to bez naše, budúcích našich, králuov Českých a kniežat Slezských, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pátek u vigilji sv. Matěje apoštola lethá božieho MCCCCXCVIII^o a království našich Uherského vosmého a Českého dvadcatého sedmého.

Ex commissione propria regie maiestatis.

Kazimír vládl v Těšínsku již od r. 1474, a 11. listopadu 1490 jmenován byl nejvyšším hejtmanem zemským v Slezsku Horním i Dolním. Právo mincovní měli knížata Těšínská již od dávna. R. 1432 prodala kněžna Ofka toto právo městu Těšínu. Mincovna Těšínská byla zavřena r. 1653. Srv. Grünhagen a Markgraf, Lehn- u. Besitzurkunden II, str. 571.

11.

V Budíně 1498, 23. února. — Král potvrzuje Kazimírovi, knížeti Těšínskému, držení zboží Blšinského ve Slezích. (Fol. 9.)

(Témuž Kazimírovi kniežeti Těšínskému potvrzení na zboží Blšinské.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl osviecený Kazimír knieže Těšínské, hajtman hornie a dolnie Slezí, ujec náš věrný milý, oznamuje nám, kterak jest před některým minulým časem najjasnější někdy pan Mathiáš, Uherský a Český oc král, předeek náš slavné paměti, pro provinění osvieceného někdy Václava kniežete Opavského a Ratiborského, mečem jemu byl Blštiny dobyl a osviecenému ji Hynkovi, kniežeti Minstrberskému, v některé jisté summě zapsal, kterýžto Blštinu s jejím příslušenstvím potom jsme my osviecenému Jindřichovi kniežeti Minstrberskému k dědictví dali a zapsali, tak jakož ten list, kterýž na to od nás má, všechny ty věci šíře a lépe v sobě drží a zavírá; toho dále dotýkaje, že jest on k témuž zboží Blšinskému s jeho příslušenstvím od téhož Jindřicha řadně přišel a právo na

to i všecku spravedlnost dostatečnú má; proše nás, abychme jemu, dědicóm a budúcím jeho toho převedenie a přenešenie práva a spravedlnosti svrchupsaného zbožie Blštin-ského s jeho příslušenstvím potvrditi a při tom milostivě zuostaviti račili tak, aby toho volně a svobodně jakožto dědictví svého užívati aneb s tím jako s svým vlastním učiniti mohli, jakž by se jim najlíp zdálo a líbilo. K jehožto prosbě pro služby, kteréž jest nám mnohé, věrné a užitečné činil a činiti nepřestává, nakloněni jsúce, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách a jakožto knieže Slezské, potvrdili jsme toho převedenie práva a spravedlnosti zbožie Blštin-ského se vším jeho příslušenstvím nadepsanému Kazimírovi, dědicóm a budúcím jeho, a tímto listem potvrzujem a při tom zuostavujem, chciece tomu konečně, aby oni to zbožie se vším jeho a všelijakým příslušenstvím jměli, drželi a jeho jakožto svého dědictvie požívali aneb s ním jakožto s svým vlastním dědictvím učinili a učiniti mohli a moc jměli, jakž se jim najlépe a najužitečnějie zdáti a viděti bude, a to bez naše, budúcích našich, králuov Českých a knížat Slezských, i jiných všech lidí všelijaké překážky. A ktožby list tento jměl s svrchupsaného Kazimíra, dědicuov a budúcích jeho dobrú a svobodnú volí, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře i dole psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pátek v vigilji sv. Matěje apoštola lethá božieho MCCCCXCVIII^o a království našich Uherského osmého a Českého dvadcatého sedmého.

Ex commissione propria maiestatis regie.

V boji mezi Matyášem a Vladislavem II. stál Václav kníže Rybnický a pán na Blštině (1452—1478) nejdříve na straně Matyášově, odpadl ale roku 1474 k Vladislavovi. Matyáš dobyl potom Blštiny (nyní Pless) ještě téhož roku, zajal knížete a uvěznil na Kladsku, kde též zemřel 1. června 1478. Blštiny nabyl pak zápisem v sumě 20.000 zl. uh. Hynek z Kunštatu a Poděbrad. Listinu o tom vydal sice nedávno B. Bellerode ve svých Beiträge zu Schlesiens Rechtsgeschichte (Vratislav 1897) str. 24—26, ale způsobem nedostatečným. Zníť pak :

My Mathias z božie milosti Uherský, Český oc král, markrabie Moravský, vévoda Lucemburský a Slezský, markrabie Lužický oc oznamujem tímto listem všem, že znamenavše a shledavše mnohé znamenité věrné a pilné služby osvíceného Hynka Minsterberského knížete, hrabie Kladského, pána z Kunštatu a na Poděbradech, švagra našeho milého, kteréž jest nám skutečně činil i činí a potom aby tím lépe povinen byl a mohl činiti, s dobrým rozmyslem, mocí královskú v Čechách a jakožto vévoda Slezský, témuž knězi Hynkovi, dědicuom a budúcím jeho zámek náš Blštinu s městem, kteréhož sme s náklady znamenitými a velikými na knězi Václavovi mečem dobyli, jakožto na zprotivilém a nepříteli našem, dali sme a zapsali a mocí tohoto našeho listu dáváme a zapisujem i se všemi a všelijakými k tomu od staradávna příslušenstvími a plným panstvím, i se všemi zemany k tomu zámku od staradávna příslušejeícími, lidmi poddanými, s platy, s úroky, s lesy, s lukami, s dvory, s mlýny, s rolemi vornými i neornými, s rybníky, s vodami tekutými i netekutými, s řekami, s mýty a všelikými k tomu duochoody a puožitky, kterýmiž koli jmény jmenovány býti mohou, a jakož je svrchupsaný kněz Václav a jeho předkové knížata Slezská jměli, drželi a požívali, ve dvadeti tisícich zl. uh. na zlatě i na váze dobrých, takovýmto obyčejem a výmienků, aby svrchupsaný kněz Hynek, dědicové jeho a budúci ten zámek Blštinu s městem, s plným panstvím a se všemi a všelikými puožitky, duochoody, poplatky a příslušenstvími k tomu zámku a městu příslušejeícími jměli, drželi a jakož svého vlastního požívali, to prodati, zastaviti, směniti a s tím učiniti budú mocí jako s svým vlastním, bez naší, budúciech našich, králuov Českých a vévod Slezských, a všech jiných lidí všeliké překážky, potud a tak dlúho, dokudž bychom my aneb budúci naši, králové Čeští a vévody Slezští, aneb ty

osoby, jimž by ta výplata s povolením naším aneb našich potomkuov, kráľuov Českých a vévod Slezských, příslušela, témuž knězi Hynkovi, dědicuom aneb budúcím jeho těch dvacet tisíc zl., na zlatě i na váze dobrých, nedali a úplně nezaplatili. A ktož by tento list jměl s svrchupsaných kněze Hynka, dědicuov a budúcích jeho dobrů a svobodnú vůli, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie pečť naši královská k tomuto listu jsme kázali přivěsiti. Jenž jest dán v Vratislavie v pátek po hođu sv. Lucie léta od narozenie syna božieho tisícieho czirstého sedmdesátého čvrtého, kráľovstvie našich Uherského sedmnáctého a Českého léta šestého (= 1474, 16. pros.).

Ad relationem domini Johannis prepositi Strigoniensis.

(Originál listiny nalezá se v archivu Blšinském pod sign. 14. Červená pečť visí na hedvábném závěsu barvy zeleno-žluto-fialové.)

Že nabytí Blštiny pro rod Minsterberských knížat bylo cílem rodinné politiky, vysvitá z okolností, že ku posílení posice Slezské vyžádal si Jindřich starší z Kunštatu a Poděbrad vše, co mimo držel Blštiny i jinak Václav z Rybníku, kníže Opavský a Ratiborský titulární, pro nevěru svou ztratil. Listina o tom zní:

My Vladislav, z božie milosti král Český, markrabie Moravský, Lucemburské a Slezské kníže a Lužický markrabie oc, oznamujem tiemto listem všem, že jakož osvícený Václav, Opavský a Ratiborský vévoda oc, jsa kniežetem naším a koruně naší České poddaným a nás za pána přijav i na korunování s námi byv, ne z které příčiny, ale všetečně a svévolně bez všelikterakých útiskuov od nás a koruny naší odstúpil k nepříteli našemu a koruny naše České, k králi Uherskému přistúpil, a jeho se přidržel, poddaná naše kniežata a nás se přidržicie s jich poddanými hubil — skrze kteréž provinčenie zámci, kniežecstvie jeho svrchupsané se všemi krajinami, městy, městečky i všemi a všelikterakými příslušenstvími na nás jakožto na krále Českého sú spravedlivě přišly, o něž se osvícenému Jindřichovi staršímu, vévodě Minsterberskému, hrabě Kladskému oc kniežeti a njei našemu milému, s již psaným Václavem vévodů Opavským a Ratiborským smluviti dopustili sme a mocí naší královská dopůštíme a — z vlastní milosti naší, mocí naší královská svrchupsanému Jindřichovi, dědicóm a budúcím jeho kniežecství, zámkuov, krajin a všelikterakých příslušenství jich milostivě potvrdili sme a potvrzujem k pravému dědičnému a věčnému jmění, držení, požívání, prodání, směnění, zastavení a jinak, jakž by se kolivěk jemu neb dědicóm a budúcím jeho líbilo, na svojož požitěk k obrácení, však bez újmy práva našeho, kteréž nám a koruně naší České z těch kniežecství a krajin příslušie. Tomu na svědomie pečť naši královská kázali sme přivěsiti k tomuto listu. Dán v Praze v neděli před Hromnicemi léta od narozenie syna božieho tisícieho čtyřstého sedmdesátého sedmého, kráľovstvie našeho léta šestého (= 1477, 26. ledna).

Ad mandatum domini regis domino Paulo de Gensstyn referente.

(Originál v archivu Blšinském č. 17.)

Příčinu, proč Hynek mladší tak záhy (28. června 1475) směnil Blštinu s bratrem svým Viktorinem za Kolín nad Labem, neznáme. Směnná listina o tom obou bratřích Hynka ml. a Viktorina (vydaná nepřesně u Bellerode l. c. str. 28—33) zní dle originálu archivu Blšinského č. 19. takto:

My Jindřich mladší jinak Hynek, z boží milosti knieže Minsterberské, hrabě Kladský, pán z Kunštatu a z Poděbrad, vyznáváme tiemto listem přede všemi, kdež čten neb čtáci slyšán bude: Jakož od nejjasnějšího kniežete a pána, pana Mathiáše Uherského oc krále, pána našeho milostivého, zámek Blštinu s městem i se vším zbožiem, což k Blštině příslušie, nám skrze JKMTi obdarování dostal se a zápisem JKMTi nám a našim dědicóm i potomkóm utvrzeno jest, jakož týž zápis v sobě sám šíře vysvětluje, že my dobrovolně tiem zámek Blštinu a městem i tiem vším zbožiem, kteréž k tomu příslušie, na zámek a město Kolín nad Labem i na to na všecko zbožie, kteréž k Kolínu příslušie, s osvíceným kniežetem a pánem, knězem Viktorinem, kniežetem Minsterberským, Opavským, hrabě Kladským oc, bratrem našim milým, skrze jednání a prostředek osvíceného kniežete a pána, kněze Jindřicha staršího, knieže Minsterberské, Kozelské, hrabie Kladské oc, bratra našeho milého, směnu učinili a sfracmarčili sme a takto mezi sebou sjednotili, srovnali a smluvili:

Item najprvé my bez meškání zápis, kterýž na Blštinu jmáme, bratru našemu, knězi Viktorinovi, dobrů vůli na ten zápis udělajíc, máme vydati a zámku postúpiti v moc jeho lásky. Item kněz Viktorin, bratr náš, má nám také ihned zápisy a spravedlivosti, kteréž má na Kolín, dobrů vůli na ty zápisy udělaje, vydati a zámku v moc naši tento přístie čtvrtek postúpiti. Item což zástav k Kolínu jest, ty všecky sobě sami vyplatiti máme, zvláště zástavu Jana Hrabané z Přerubenic,

kteráž na tomto stojí, takto zuostane, jakož za bratra našeho penieze své dal a dále bratr náš na potreby královské ty penieze obrátil, v kterýchžto peniezích Jan Hrabaně zástavu od bratra našeho drží a zapsanu jmá. Budú-li nám bratřím od krále Českého dány ty peniezi, těmi budem moci tu zástavu sobě vypravit; pakli dány nebudú, tehdá Jan Hrabaně ty vsi, na kteréž jemu ukázáno, do výplaty bude moci držeti, a my penězi svými budeme povinni tu výplatu sobě také vypravit. Item bratr náš také zástavy na zboží Blštinském, zvláště zástavu Hostinského, kteréž od nás drží a zapsanu jmá, i také jsúli které jiné, jakož my jich nevieme, sám sobě svými penězi bude povinen vyplatiti.

Item což pak se dotýče pana Jana Bohumenského, ještě se táhne, jakož slyšeti, na městečko Mikulov, kteréž k Blštině příslušie, máme bratru našemu, ač by moci neb jiným způsobem nespravedlivým nám on vpadati v to chtěl a uvazovati se, pomocni a radni býti, abychom obojí v tom zmatkuov neměli. Item máme a slibujem knězi Viktorinovi, bratru našemu, k Blštině přidati čtyři tisíce zl. uh. od datum listu tohoto v plných šesti nedělech bez porušení. Item rybník Svatojakubský, kterýž bude o sv. Václavě na spuštění, bratr náš aneb jeho lásky úředník, komu poručie, bude moci a má bez překážky naše i úředníkuov našich slovit. Item, ačby kněžna sestra kněze Václavova aneb ktokoli nařekl Blštinu aneb to zboží a k nie na ten zápis které právo jmieti chtěl, aneb kto pro dluhy, ač by kteří byli, kromě dluhu Hostinského, bratra našeho nebo jeho lásky poddané hyndrovati a hubiti chtěl, protiv tomu máme bratru našemu pomoci podle našeho přemožení do toho všeho, což máme, tak však, což by s naší ctí bylo, aby se jeho lásce křivda a moc nestala. Item takéž kdežby ktokoli nařekl Kolín neb to zboží aneb kto pro dluhy, ačby kteří byli, kromě dluhuov a zástav spravedlivých, nás aneb naše poddané hyndrovati a hubiti chtěl, protiv takovému také bratr náš hrdlem a statkem do všeho toho, což má, bude a jest nám povinen pomoci podle svého přemožení, tak však, což by s jeho lásky ctí bylo, aby se nám křivda a moc nestala.

Item ktož by čiem od kněze Viktorina bratra našeho obdarován byl neb zápisy nač jeho lásky měl, toho každého při tom zuostaviti máme. Item též také bratr náš, ktož by naše obdarování aneb nač zápis náš měl, při témž jeho láska zuostaviti a zachovati každého jmá. Item úroky zadržalé a penieze zadržalé a což luk zaprodáno jest až do jednání tohoto, ty úředník bratra našeho, komuž jeho láska poručie, bude moci a muož bez naše i našich úředníkův překážky vybrati. A to všecko, což se svrchu píše, ježto se my Jindřich mladší a jinak Hynek, knieže nahoře jmenované, zapisujeme, slibujeme naši kněžecie věrú zdržeti a vskutku nepohnuté splniti a zachovati bez všech vymejšených forteluov, jako na ctné knieže příslušie. A k zdržení věcí svrchupsaných pečeť naši k tomuto listu rozkázali sme přivěsiti dobrovolně; a k svědomí týchž věcí prosili sme osvíceného kniežete a pána kněze Jindřicha staršího svrchudotčeného, bratra našeho milého, prostředku a jednatele, že pečeť svú podle naši přivěsiti rozkázal. Jenž jest dán na Kolíně, léta od narození syna božieho tisícieho čtyřstého sedmdesátého pátého v středu u vigílii sv. Petra a Pavla apoštoluov božích (= 1475, 28. června).

Listinu Viktorinovu viz u Sommersberga, *Scriptores rerum Silesiacarum* I, 1035. Dobrá vůle pak Hynkova dle originálu téhož Blštinského archivu (č. 20.) zní:

My Jindřich mladší jinak Hynek, boží milosti kníže Minsterberské, hrabě Kladský, pán z Kunštatu a z Poděbrad, vyznáváme tiemto listem přede všemi, kdež čten neb čtáci slyšán bude: Jakož jmáme list od najjasnějšího kniežete a pána, pana Mathiáše Uherského, Dalmaczského i Charvatského oc krále, pána našeho milostivého, na zámek Blštinu i na to, což k Blštině příslušie, jakož týž zápis v sobě šíře a světleje ukazuje, že na ten list i na to všecko, což ten list ukazuje, dali jsme a listem tiemto dáváme sami od nás i od našich dědicuov a budících osvícenému kniežeti a pánu knězi Viktorinovi, kniežeti Minsterberskému, Opavskému, hrabi Kladskému oc bratru našemu, a jeho lásce erbóm i budícím, naši dobrou, plnú a svobodnú vůli, tak že s tiem všiem, což list ukazuje a nač my spravedlnost nám danú jmáme, kněz Viktorin a jeho láska, erbové i budící jeho, budú moci učiniti i nechati jako s svým vlastním, tak a pokud se jim zdáti a libiti bude, bez naše i našich dědicuov a budících překážky všelijaké. Tomu na svědomie a k držení naši pečeť vlastní s našim jistým a celým svědomím dobrovolně rozkázali jsme přivěsiti k tomuto listu; a připrosili jsme urozených pánuov pana Jindřicha Zajímače z Kunštatu na Jevišovicích, pana Mikuláše z Guttšteinu, slovných panoší Jana Hrabaně z Přerubenic, Václava z Zahradky, Jindřicha Amchy z Borovnice a Adama z Bystřice, že pečeťi své k svědomí k tomuto listu přivěsili dobrovolně. Jenž jest dán léta od naro-

zenie syna božieho tisícieho čtyřstého sedmdesátého pátého ten úterý po sv. Janě kříteli božiem. (= 27. června 1475).

Důležité změny v Blátnsku staly se r. 1478. Kníže Minsterberský Jindřich starší maje od krále Vladislava upsané právo, aby s Václavem z Rybníku knížetem Opavským a Ratiborským, toho času věznem svým, se smluvil o jeho majetek, postoupil nejprve dne 23. ledna 1478 toto své právo bratrovi svému knížeti Viktorinovi, jak to obsahuje následující listina archivu Blátnského (č. 22.):

My Jindřich starší, z božie milosti kníže Minsterberské, hrabie Kladský oc vyznávamy tiemto listem zjevně před všemi, kdež čten aueb čtúci slyšan bude, že jakož nám najjasnější kníže a pán, pan Vladislav král Český, markrabie Moravský oc, pán náš milostivý, své povolenie dáti ráčil, abychom se s knězem Václavem Opavským, Ratiborským a Blátnským, věznem našim, o jeho knížectvie a statek smluviti mohli, a kterak bychom se kolivěk s ním smluvili, toho nám listem s pečeti visutú královskú potvrzuje, že ta smlúva plnú moc i plné právo mieti má tak, jakoby týž kněz Václav před JKMti dobrovolně stoje, ke všemu se znal, jakož týž JKMti list v sobě šíře a světleje zavírá. Kterýž list nadepsaný i naše všecko právo a moc, kteráž nám na kněze Václava nadepsaného příslušie, osvícenému knížeti a pánu, panu Viktorinovi, knížeti Minsterberskému, Opavskému, hrabi Kladskému oc bratru našemu milému s naší dobrou a svobodnú vuoli dali jsmy a dávamy moci tohoto listu, také aby jeho láska s tiem se vším, o čěž s nadepsaným knězem Václavem věznem našim smlúvu učiní, mohl a moc měl učiniti i nechati jako se svým vlastním a dědičným zbožím bez naší, našich dědicův a potomkův všelikteraké překážky. K svědomi toho pečť naši knížecskú kázali jsmy k tomuto listu přivěsiti dobrovolně. Pro širší svědomie požádali jsmy urozeného pána Jana z Zyeberka a z Plané, statečného rytíře Jana z Barnšteina, hejtmana hrabstvie našeho Kladského, slovutných panoší Jana Horušanského z Rostok, maršálka našeho, Arnošta Húvice, Kašpara Sádle z Kna-blachsdorfu, Jiřika Štylfrida z Raténic a na Nevrodě a Věнка Herinka z Slupna a z Bělidl, že jsú své pečeti vedle naší k tomuto listu přivěsili. Jenž jest dán na Kladště, v pátek před hodem sv. Pavla na vieru obrácenie, leta božieho tisícieho čtyřistého sedmdesátého osmého (= 23. ledna 1478).

Když pak kníže Václav 1. června 1478 skonal, vyžádal si Jindřich starší od krále Vladislava, aby mu nyní skutečně uprázdňené dědictví potvrdil. Tak stalo se listinou ze dne 23. června 1478 (č. 19. archivu Blátnského). Takto nabytá práva Jindřich pak postoupil Viktorinovi listem daným 14. července 1478. Obě listiny o tom zní pak:

My Vladislav z božie milosti král Český, markrabie Moravský, Lucemburské a Slezské kníže a Lužický markrabie oc oznamujem tiemto listem všem, že znamenavše a vskutku shledavše mnohé věrně a ustavičné služby osvíceného Jindřicha vévody Minsterberského, hrabie Kladského oc knížete a ujce našeho milého, kteréž nám a koruně naší České činil, čini a činiti nepřestává, nás se věrně přidrže jakožto krále Českého, pána svého dědičného, a nám věrně k obecnému dobrému pomáhaje, a potom tiem lépe aby mohl nám slúžiti, s dobrým rozmyslem, s raddou věrných našich, moci královskú témuž Jindřichovi a dědicuom i budúcím jeho všecko právo naše, kteréžto na nás jakožto na krále Českého a kníže Slezské připadlo spravedlivě vedle práv manských po smrti někdy osvíceného Václava, knížete Opavského a Ratiborského, k knížetctví jmenovitě Blátně tvrzi a městu, Žaróm tvrzi a městečku, Rybníkom se všemi zemany, many, měšťany, rychtáři a lidmi svobodnými a sedlskými, se všemi městy, tvrzemi, městečky, vesnicemi, s platy, se cly, s daněmi, s službami, s rybníky, řekami, potoky, lesy, bory, s lovy rybiemi i zvířecími i ptačími, s mlýny, s kostelními poddaciemi i se všemi a všelikterakými vrchními a dolními právy, s panstvím a knížectvím i se všemi a všelikými duochody i příslušnostmi na zemi a pod zemí, kterými by koli jmény mohly jmenovány a vypsány býti, nic ovšem nevymieňující ani pozuostavující, i také s výplatami všelikterakých sboží, ač jsú-li která od zámkuov svrchupsaného knížectvie zastavena, ku pravému dědičnému manství vedle starodávnieho od předkuov našich, králuov Českých, a koruny naše České vysazeníe milostivě dali sme a tiemto listem dáváme, tvrdíme a upevňujeme k jmění, držení a požívání věčně a dědičně vedle výsady starodávnie. Také týž Jindřich, dědicové a budúcie jeho moci budú svrchupsané knížectvie všecko neb rozdielně prodati, zastaviti, zavadiť, směnití neb s tiem učiniti, jakž by se jim zdálo a líbilo jako s svým vlastním dědictvím, však proto bez újmy a umenšení práv, nápaduov a služeb, kteréž nám a koruně naší České s toho příslušieji vedle vysazeníe starodávnieho.

A ktožby tento list měl s již psaného Jindřicha neb dědicuov jeho dobrá vůlí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie pečť naši královská kázali sme přivěsiti k tomuto listu. Dán v Praze v úterý vigilji Jana křtitele božieho, léta od narození syna božieho tisícieho čtyřstého sedmdesátého osmého, království našeho léta sedmého (= 1478, 23. června).

Ad relationem Johannis de Rupow, magistri curie domini regis.

Listina Jindřicha star. dle orig. arch. Blšinského č. 21 zní:

My Jindřich starší, buoží milostí knieže Minsterberské, hrabie Kladský oc vyznáváme tiemto listem zjevně přede všemi, kdež čten aneb čtuce slyšán bude, že všechno naše právo, kteréž jest nám najjasnější knieže pan Vladislav král Český, markrabie Moravský oc pán náš milostivý po smrti kněze Václavově dobré paměti na zámce a městu Blštině, na tvrzi a městu Žáriech, na tvrzi a městečku Rybnících i na všech kniežetstvích, zbuožích a panství k nadepsaným zámkům, městům, tvrzem a městečkům od starodávna příslušejících, na JKMT jakožto na krále Českého a korunu Českú spravedlivě příslé, z milosti své dáti ráčil, jakož list JKMTi majestátem královským zapečetěný takové obdarování v sobě šfe a světleje zavírá, osviecenému kniežeti a pánu Viktorinovi, kniežeti Minsterberskému, Opavskému, hrabí Kladskému oc, bratru našemu milému, jeho lásky dědicóm a spravedlivým potomkóm, s naší dobrá a svobodnú vůlí dali jsme a dáváme dobrovolně tiemto listem dědicně a věčně, tak jakož list nadepsaného najjasnějšího krále pána našeho nám na to vydaný ukazuje a svědčí, nám a dědicóm i potomkóm našim v tom a na tom nic nevynímající ani pozuostavující. Na potvrzení a svědomie toho naši vlastní kniežetskú kázali jsme k tomuto listu dobrovolně přivěsiti, a pro širšie svědomie prosili jsme urozeného pána Jana z Žeberka a na Plané a urozeného Hylbranta z Kaffunk a na Homoli, a slovutných panoši Jana Horušanského z Rostok maršálka našeho, Hanuše z Bišofshejma, hajtmána hrabství našeho Kladského, Hanuše Panvice starého z Rengersdorfu, Jiřika Štilfrida z Ratěnic a na Nevrodě, že jsú své pečeti vedle naše k tomuto listu přivěsili. Jenž jest dán na Kladstě v úterý po sv. panně Markétě léth buožích tisícieho čtyřstého sedmdesátého osmého počítajíc (= 1478, 14. července).

Nejistota veřejných poměrů ve Slezsku byla mírem Olomúckým 21. června 1479 ukončena. Matyáš stal se zde jediným vrchním pánem a jeho vůle nyní rozhodovala, nikoli Vladislavova. To mělo značné působení i na poměr knížat Minsterberských ku Blštině. Matyáš ovšem neuznával, že by kníže Jindřich st. právo lenní obdržeti mohl od krále Vladislava. Proto schválil, když postoupěna byla část dědictví knížete Václava, totiž Žáry, dceři téhož Machně. Darování Vladislavova nebyla uznávána ani při soudu, jak toho pře téže Machny proti Kazimírovi Těšínskému z r. 1498 a 1499 (Bellerode I. c. str. 59) ukazuje. I Vladislav sám — potvrzuje tomuto Kazimírovi držení Blštiny v listině v čele těchto poznámek položené — uvádí Matyáše jako prvního právního jeho předka. Kazimír nabyl pak nejdříve zápisu na Blštinu pro dluh Viktorinův (okolo roku 1480) a později i plného panství. Zápisů listinných o tom však neznáme. Stalo se tak dle následující listiny „některý čas“ před r. 1500. Dne 28. srpna toho roku potvrdil Vladislav II. Kazimírovi držení Blštiny a panství jeho lenní proměnil v allod. Tato listina (nepřesně u Belleroda I. c. str. 43.) chová se rovněž v archivu Blšinském (pod č. 29.) a zní:

My Vladislav z božie milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charvátský oc král, markrabie Moravský, Lucemburské a Slezské knieže a Lužický markrabie oc oznamujem tiemto listem všem: Jakož jsme před některém časem osviecenému Kazimírovi kniežeti Těšínskému, hajtmánu Horní i Dolní Slezí, ujcí našemu věrnému milému, panství Blšinského i se všem jeho příslušenstvím v tom právě a tím způsobem, jakž jest to osviecený Viktorin knieže Minsterberské, ujec náš věrný milý, k své ruce přivedl a potom témuž Kazimírovi postúpil, potvrditi ráčili. I prosil nás Kazimír jmenovaný, poněvadž nám aneb dědicóm našim budcím, králóm Českým, vajplata tého panství Blšinského pozuostavena byla, abychom jemu právo naše, kteréž by nám a potomkóm našim na tomž panství příslušelo, dáti ráčili, a tož panství Blšinské, kteréž prvé k manskému a lenskému právu vysazeno bylo, v pravé dědictví obrátiti a uvésti ráčili. K jehožto slušným a pokorným prosbám nakloněni jsúce, vyhlédna (sic) na pilné a hodné služby jeho, kteréž nám častokrát činil a vokazoval a i podnes činiti nepřestává, chltiece jemu toho, jakož hodné jest, dobrým otplatiti, z vlastní milosti naší, jakožto král Český a nejvyšší knieže Slezské, dali jsme a mocí tohoto listu našeho dáváme Kazimírovi prvepsanému, dědicóm a potomkóm jeho, všechno právo naše, kteréž jsme my na tomž panství Blšinském měli

aneboli v budúciach časiech mieti mohli, ničehož nevyjímajice ani pozuostavujice, stolika poddanosti, kterdž nám i budúcim našim, králom Českým, Kazimír častopsaný, dědicové jeho a držitelé téhož panství zavázání býti mají. Také to panství Blštinské prve jmenované Kazimírovi častopsanému a dědicóm jeho z práva manského a z léna jsme vypustili a vysvobodili, vypúšťemy a vysvobozujem a v pravé, věčné a zpupné dědictví uvozujem a obracujem tak, aby on Kazimír častopsaný, dědicové a potomkové jeho to zbuožíe Blštinské se všem jeho příslušenstvím měli, drželi, volně a pokojně požívati to mohli, v tomž pravé a v týž svobodě prodati, zastaviti, zaměnití a s tím učiniti i nechati jako s svým vlastním dědictvím, bez naší i budoucích našich, králův Českých, i všech jiných lidí všeli- kterakej překážky. A ktož by tento list měl s již psaného Kazimíra neb jeho dědiców dobrou vůli, chceme, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie pečeť naší královské přivěsiti jsme kázali k tomuto listu. Dán na Budíně v pátek po sv. Bartoloměji léta buo- žieho tisícieho pětistého, království našich Uherského desátého a Českého třicátého léta.

Wladislaus rex manu propria subscripsit.

Ad relacionem mag. domini Alberti de Kolowrat et Lybstein, supremi cancellarii regni Bohemie.

Ani Kazimír Těšínský nedržel dloaho Blštiny. nýbrž prodal ji po předběžné smlouvě ze dne 22. ledna 1517 definitivní úmluvou dne 21. února t. r. jako svobodné zboží dědičné za 40.000 zl. uh. krakovskému patriciovi Alexiovi Turzovi z Betlehemfeldu. Originál v archivu Blštinském (č. 35) opatřen byl 9 pečeti na pergamenových prouzcích. z nichž druhá nyní schází. Text (nepřesně u Bellerode II, str. 82—91) zní takto:

Letha buožíeho tisícieho pětistého sedmnáctého ve čtvrtek den sv. Vincentého stala se jest smlůva dobrovolná, celá a dokonala mezi námi Kazimírem, z buoží milosti kniežetem Těšínským a Velikého Hlohova, hajtnanem Horní Slezi, s jedné, a Janem Kunú z Kunštátu a na Rožnově, Janem Doktorem z Dúbravky, Hynkem z Kunčic a Janem Obešlíkem z Lipultovic na místě duostojného v Buoze otce a pána, pana Stanislava biskupa Olomúckého, jakožto moc majících od jeho milosti na místě urozeného pana Alexia Tuříeho z Betlehemfeldu strany druhé, a to taková, že my svrchupsané knieže prodali jsme zámek Blštinu s městem Blštinú i s jinými městečky a vesnicemi, s dvory, ryh- níky i jinými všemi a všelijakými příslušenstvi, též i s zemany, many volnými i se vším plným pan- stvím a právem, tak jakž jest od starodávna k tomu panství příslušelo a přísluší a jakž jsme to sami drželi a užívali, nic tu sobě, erbóm ani potomkóm našim nepozuostavujíc, svrchu jmenovanému knězi biskupovi jeho lásce na místě pana Alexia, bratra jeho lásky, ku pravému a spupnému dědi- ctví a panství za čtyřiceti tisíc zl. uh., totiž třiceti a čtyři tisíc zl. na zlatě uherských, zlata a váhy spravedlivých, a za šest tisíc zl. mince polské, po třiceti a šesti groších polských za každý zlatý počítajíc, a za puol třetího sta kop gr. též mince polské, aby se za tu summu sneslo. Kterážto summa takto placena nám, kniežeti svrchupsanému neb dědicóm našim neb tomu, kohož bychom s plnú mocí poslali, býti má: při postupování zámku a panství Blštinského čtyři a dvacet tisíc zl. na zlatě a šest tisíc zl. i puol třetího sta kop na mince polské, jakož nahoře dotčeno jest, ty nám v moc naši položeny a dány býti mají rozdílně, totiž osm tisíc zl. na zlatě na Blštině, a vostatek na Osvě- cimi, a to tímto způsobem:

Kterýž by kolvěk den zámek Blština i s městem knězi biskupovi jeho lásce aneb pánu Aleximu aneb tomu, kohož by jeho láska s plnú mocí poslali ráčil, postúpen byl, že také toho dne peníze ty svrchupsané nám v moc naši aneb tomu, kohož bychom s plnú mocí seslali, od kněze biskupa jeho lásky neb pana Alexia dány býti mají. A těch peněz, kteréž v Osvětimě přijímati budeme, kněz biskup jeho láska neb pan Alexy povinen bude služebníky svými těmi, kteříž by je do Osvětima přinesli, až na Blštinu s služebníky našimi spolu provázeti dáti. A deset tisíc zl. na zlatě, ty nám kladený a placený býti mají od kněze biskupa jeho lásky neb pana Alexia též v Osvětimi na den sv. Tří králů od datum smlůvy tejto najprv příštích, na kteroužto summu zlatých nám při postupování zámku Blštiny jistota dostatečná podle přípisu od nás vydaného položena býti má, a my přípis obyčejný vydati máme podle obyčeje a řádu markrabství Moravského. Co se listu zprávnieho dotýče, takto jest zuostaveno, že jsme obě straně sobě volili ubermány, kteříž nám přípis vydati mají, pokud by ten list správní udělán býti měl, totiž z strany kněze biskupa jeho lásky neb pana Alexia volení jsú kněz biskup Vratislavský a kněz Fridrich Lehnický jich lásky a milost, a z strany naši pan Henrich Kauffunk z Chlumu a pan Hynek Bruntálský z Vrbna a na Klimkovicích. A tíž ubermanové se spolu shledati mají tu první neděli po Hromnicích v Nise. A již každá strana vo to

se starati má, aby své ubermany, kteréž volila, k tomu vedla, aby se na týž den bez zmatku v Nise najiti dali. Pakližby která strana kterého z tých[ž] ubermanův bezelstně k tomu času mieti nemohla, bude moci jiného na to místo způsobiti, kterýžby oběma stranám trpělivý byl. A my nadepsané knieže přijma přepis, list správní dokonati a též při postupování zámku jej knězi biskupovi jeho lásce aneb panu Aleximu aneb plnomocnému jich položiti mám.

Item postupování zámku a panství Blšinského býti má první neděli v puostě, při tom času my svrchupsané knieže všecky lidi, zemany i many i šoltysy propustiti, v poddanost a člověčenství knězi biskupovi jeho lásce uvéstí neb panu Aleximu, neb kohož by na místě svém s mocí poslali s listem otevřeným pod pečeti svá. Též my při tom času od kněžny Hedviky Trenčinské její lásky, sestry naší, list dostatečný položiti máme, že její láska k tomu kupu vuoli dáti ráčí, že se její láska na to nikda táhnúti nemá.

Item co se zástav a životních práv námi zavedených dotýče, kteréž některé osoby v sumách peněžetých drží, ty my také svobodně a čisté při tom času knězi biskupovi jeho lásce neb panu Aleximu aneb tomu, kohož by na místě svém s mocí seslali, postúpiti máme, kromě tej zástavy, kteréž pan Jan Žerotinský drží; a ta jest na tejto mierě postavena, že tej výplaty my nadepsané knieže knězi biskupovi jeho lásce neb panu Aleximu nebudem povinni vyplatiti než od Svieček minulých úplně v rok. Než přihodilo-li by se, že by kněz biskup jeho láska neb pan Alexy nám těch deset tisíc zl. pozostalých prvé vyplnil, tehdá s tej summy čtyři tisíce zl. při knězi biskupovi jeho lásce neb panu Aleximu do toho času pozostati mají, a my knězi biskupovi jeho lásce neb panu Aleximu tej zástavy nahoře psané na ten čas sv. tři králů postúpiti a očistiti jmáme beze všech a všelijakých odtahův, a kněz biskup jeho láska neb pan Alexy povinen bude ty čtyři tisíce pozustalé nám též na ten čas položiti beze všech odtahův. Item což se platu na vsi Lúce dotýče, kterýž se farári Blšinskému vydává, dvacetí a jeden zl., ten plat jest v rajstřích prodajných ukázán; na tom jest ta věc zavřena, že my nahoře psané knieže ten plat vyčistiti máme. Pakliž bychom toho platu tak v náhle očistiti nemohli, tu věc připáštíme knězi biskupovi Olomúckému jeho lásce, jakž by se zdálo jeho lásce zadosti ten plat převéstí, že my při tom zuostati chceme. Item co se kniežete Václava, syna našeho, dotýče, ten také v listu zprávním podle nás zprávcím býti má a jistcem se zapsati i k tomu listu pečť svú podle nás zavěsiti.

Item také jest na tom zuostáno, co se zeman a manův dotýče, kteříž jsú k soudóm jinam stávali nežli tu ve Blšinském panství, ti mají při právu toho panství Blšinského podle starodávnieho obyčeje jejich zuostaveni býti, krom pana Jana Žerotinského i jiných při, kteréž v právě kniežetství Těšínského zaplnány neb obžalovány jsú, ty v témž právě své konce vzieti mají, a to konečně do sv. tří králů přístich, a potom zase tam příslušetí k soudóm jako i jiní. Item zemany, many a města i jini lidé panství Blšinského, jestliže v kterém rukojemství námi zavedeni jsú, ti také všickni z těch rukojemství vypraveni a vysvobozeni býti mají v roce od smlúvy tejto pořád zběhlém. Pakli by jaké škody všickni neb někteří skrze to vzali, ty my, což by pokázati slušně mohli, jim napraviti máme konečně do času nadepsaného. Item jestli by toho potrebi bylo kdy knězi biskupovi jeho lásce neb panu Aleximu, erbóm a potomkóm jeho, a kdo to zbuožíe na všem neb na diele nařekl, a jeho lásce neb panu Aleximu i potomkóm jeho toho potreba byla, aby jě rukojmie v tom zastúpili a to očistili, to všecko před [při?] nadepsaných ubrmanich buď, pokud a jak v tom pan Alexy opatřen býti má, jest-li by kdy o to narčen byl a rukojmí svých tak náhle ku právu pripraviti nemohl, aby ho v tom zastúpili a on aby skrze to škody, ač by se súditi musil, nenesl. Item svršky všecky při zámku a ve dvoríech zuostaviti máme, kromě děla na kolách. Ryby v halteríech, labuti a tenata, kteréž nyní z Skočova pro potrebu naši na Blšinu vezena jsú, to my k sobě vzieti máme. Item rukojmie, kteříž v listu zprávním za nás sľibovati mají, má jich býti osm z Opavského a osm z Těšínského kniežetství, kteříž prvé nám oznámeni jsú. Pakli by který z těch býti nemohl, ale jiného z těch kniežetství tak mohovitého zjednati máme. Item za těch deset tisíc zlatých pozustalých rukojmie mají býti z markrabstvie Moravského z pánův a vľadyk osm dostatečných. Item jestli bychom my neb úředníci naši jaké peníze sirotčí na tom panství na kteréž kolvěk dědině vyzdvihli, ty všecky při postupování zámku a toho panství těm dědinám navrátiti máme. Item svobody a listy všecky na to panství Blšinské, kteréž jmáme od kohož kolvěk, ty panu Aleximu při postupování toho panství vydati máme. Item zvláštní dobrú vuoli na ten list, kterýž od JMKské na dědictví toho panství nám dán jest, panu Aleximu udělati máme, a ten list i s tú dobrú vuoli jemu vydati při postupování.

A tu smlůvu svrchupsanú slíbili jsme sobě z obů stranú ctně a řádně zdržeti a neporušitedlně zachovati tak, jako ctnému kniežeti a ctnému pánu i dobrým lidem rytířským příleží. Tomu na svědomí my nadepsané knieže i tudiež my Jan Kuna z Kunštatú, Jan Doktor, Hynek Kunčický a Jan Obešlík svrchupsaní na místě knieže biskupa JMti pečeti naše k tomuto listu jsme přivěsili. A pro širší svědomí připrosili a žádali jsme urozených pánův a urozených vladyk pana Henricha Kauffunka z Chlumu, pana Hynka z Vrbna a na Klimkovicích, Jana Čela z Čechovic a Jindřicha Larisse z Načeslavic, že jsů své pečeti podle nás k tejto smlůvě přivěsili, sobě i erbóm svým bez škody. Jenž se stala a dokonala ve Frištatě léta a dne, jakž nahoře položeno jest.

Regest smlouvy definitivní viz u Grünhagena a Markgrafa l. c. str. 404. Konečně uveden zde budiž list, kterým Kazimír a syn jeho Václav rytířstvo, zemany a many novému prikazuje pánu. Dle originálu často-jmenovaného archivu Blštinského (č. 30.) zní:

My Kazimír z božie milosti knieže Těšínské a Velikého Hlohova, najvyšší hajtman Horní Slezi, a my Václav z tejj milosti buožie knieže Těšínské a Velikého Hlohova oc, syn prvé jmenovaného knieže Kazimíra JMti, vyznáváme tiemto listem všem vóbec: Jakož jsme urozenému panu Aleximu Tuřiemu panství Blštinského s rytířstvem, zemany a many i jiným vším příslušenstviem prodali, kdež my z některých slušných příčin na tenž čas, když postúpení téhož panství býti mělo, nemohli jsme osobú naši při tom býti, než na místě našem některé pány a dobré lidi s úplnú mocí naši k tomu jsme vyslali byli, že jsů rytířstvo i města i jiné obyvatelé téhož panství propustili a v poddanost panu Tuřiemu uvedli; a protož my kniežata svrchupsaná tiemto listem sami za sebe i za erby a potomky naše sľubujem a přiřekáme, že svrchupsané rytířstvo i města vo to nařiekati nemáme nyní i na věčné časy. A jestli že by jě ktožkoli jiný vo to nařiekati chtěl, že by proti nám co učinili, což by učiniti neměli, my je v tom zastúpiti cheme a máme, neb jsů se proti nám po vŕecky časy zachovali tak, jakž dobrým lidem rytířským a věrným poddaným proti pánu svému přísluší. Tomu na svědomie naši vlastnie pečeti k tomuto listu pritisknúti jsme kázali. Jenž jest dán a psán na Těšině v ponděli po neděli Reminiscere léta buožieho tisícieho pětistého sedmnáctého (= 9. března 1517).

12.

V Budně 1498, 23. února. — Král dává Kazimírovi knížeti Těšínskému list mocný. (Fol. 9^v)

(Kazimírovi kniežeti Těšínskému list mocný o zřízení statku.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest prosil nás osvícený Kazimír knieže Těšínské, hajtman hornie a dolnie Slezi, ujec náš věrný milý, abychme jemu tu milost učiniti a toho dopustiti ráčili, aby mohl o statku svém i vo dětech zřízení a poručenie učiniti, jakž by se jemu najlěp zdálo. K jehožto prosbě naklonění jsúce pro služby, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách a jakožto knieže Slezské svolili jsme k tomu a tiemto listem konečně svolujeme, aby týž Kazimír všecek statek svůj, kterýž kolivěk má aneb jmieti bude, movitý aneb nemovitý, dědičný, manský aneb zapisný, mohl dáti, prodati, směniti, vodkázati za zdravého života aneb na smrtné posteli, též aby mohl dětí svých a statku svého poručníky zdělati a zřiediti, kteříž se jemu kolivěk zdáti a libiti budú. Kteréžto dání, prodání, směnění aneb vodkázání statku jeho svrchupsaného, též i poručníkuov zřízení má pevné, stálé a neporušené býti a tolikéž moci mieti, jakoby to buď všecko spolu aneb každé zvlášť a rozdielně listy našimi utvrzeno a upevněno bylo nyní i potomně, a to bez naše, budoucích (našich), králuov Českých a kniežat Slezských, i všech jiných lidí všelijaké překážky.

Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pátek u vigilji sv. Matěje apoštola lethā božieho MCCCCXCVIII^o a království našich Uherského vosmého a Českého dvadcatého sedmého.

Ex commissione propria regie maiestatis.

Kníže Těšínský Kazimír zemřel 13. prosince 1528.

13.

V Budíně 1498, 1. března. — Král potvrzuje smlouvu Albrechta z Kolovrat se Slaviborem Prackem ze Svinné o pozemky pod vsí Výrovem někdy kláštera Plaského. (Fol. 10.)

(Albrechtovi z Kolovrat k smlouvě gruntuov a luk povolenie.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl urozený Albrecht z Kolovrat na Libštejně, hofmistr dvoru našeho, věrný náš milý, oznamuje nám, že jest udělal celú a dokonalú smlúvu s slovutným Slajborem Prackem ze Svinné vo ty lúky a grunty Sechutické pod vsí Vajrovem ležície, příslušejícíe od staradávna ke dvoru pustému Sechuticóm kláštera našeho Plaského, kterýžto dvuor i s lukami nadepsaný Slajbor Pracek má a drží podle smlúvy té, kteráž jest vo to s opatem a konventem téhož kláštera Plaského učinil, a držeti to má a toho požívati až do své živnosti. Než po smrti jeho zase má ten dvuor se vším jeho a všelijakým příslušenstvím na ten klášter Plaský přijíti a připadnutí beze všech úplatkuov. A poněvadž jest s týmž Slajborem Prackem vo ty lúky a grunty s jejich příslušenstvím on Albrecht smlúvu učinil, má jemu a povinen bude s těch luk s dědici a budúcími svými tři kopy a dvadceť gr. každý rok rozdielně*) platiti a vydávati, a to až do jeho smrti. A po jeho smrti opatu a konventu kláštera Plaského, nynějším i budúcím, beze všeho zadržování. A při tom toho dotýkaje, že by chtěl na těch lukách a gruntiech Sechutických pod vsí Vajrovem ležících pro polepšení toho zbožie rybník udělati, proše nás, abychme jemu k té smlouvě s Slajborem častopsaným učiněné a k dělání toho rybníku povolenie naše dáti a potvrditi ráčili, tak aby on i s dědici a budúcími svými žádných vo to budúcích nesnáží a zmatkuov neměl.

K jehožto prosbě naklonění jsúce pro služby, kteréž jest nám mnohé, věrné a pilné činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách, dali jsme k smlouvě gruntuov a luk svrchupsaných mezi ním Albrechtem a Slajborem učiněné jisté a konečné naše povolenie, a tiemto listem dáváme a jie potvrzujem ve všem jejím znění, položení, punktích, klausulech a artykulech tak, jako by tuto slovo od slova vepsána a položena byla, chtiece tomu, aby on Albrecht s dědici a budúcími svými na těch lukách a gruntiech svrchupsaných pod vsí Vajrovem ležících udělati mohl rybník, když se jemu kolivěk zdáti a líbiti bude. Kterýžto rybník když svrchupsaný Albrecht udělá a dokoná, má jej i s dědicí a budúcími svými jmieti, držeti a jeho požívati, a to bez naše, budúcích našich, králuov Českých, opata a konventu téhož kláštera nyněších i budúcích i jiných všech

lidí všelijaké překážky, a to dotud, dokudž by z těch zboží kláštera Plaského od opata a konventu jeho nynějších aneb budoucích podle znění zápisuov svých splaceni nebyli. Než kdyžby od nich všecka svá zboží vyplatili a summu jim zápisnú položili a dokonce zaplatili, mají jim a povinni budú téhož rybníku beze všech úplatkův také postúpiti. Než dokadž těch zboží od nich nevyplatie, mají tři kopy a dvadceť gr. svrchupsaných rozdielně jemu Prackovi až do jeho živnosti a po jeho smrti opatu a konventu kláštera Plaského vydávati tak, jakož se napřed vypisuje, a to bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktožby list tento jměl s svrchupsaného Albrechta, dědicuov a budoucích jeho dobrů a svobodnú volí, chcem aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře i dole psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně ve čtvrtek před přenesením sv. Václava leta božieho tisícieho čtyřistého devadesátého osmého a království našich Uherského osmého a Českého dvadceátého sedmého.

Ex commissione propria maiestatis regie.

*) dodatečně po straně připsáno.

O Sechuticích srov. Prusíkovy Příspěvky místopisné ve Sborníku historickém sv. 3 str. 339—340.

14.

V Budíně 1498, 28. února. — Král potvrzuje Štěpánovi ze Zápolí držení pusté vsi Tršal na Moravě. (Fol. 12.)

(Stefanovi z Zápolé na ves pustú řečenú Tršaly potvrzenie.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest nám ukázal list na pargameně s visutými pečeti celý a neporušený mnohomocný Stefan z Zápolé, věčný hrabě země Špiské a nadřspan království Uherského, věrný náš milý, kterýmž jemu slovutný někdy Jan z Ojnic a z Strielek a Jiřík z Ojnic na Bohuslavicích i s erby svými zapsali ves svú dědičnú a pustú řečenú Tršaly s dvorem a rybníkem i s jejím vším příslušenstvím ve čtyřech stech zlatých uherských dobrých, kteréž za ni někdy Mikuláš z Ojnic strýc jejich od krále Mathiáše, předka našeho slavné paměti, hotové vzal, a k tomu jemu dali všecky listy a spravedlnosti své, kteréž jsú k též vsi jměli. a nadto se vodřekli všeho práva svého, kteréž koli k té vsi Tršalóm jměli buď dskami aneb knihami úředničími zapsané. A při tom nás týž Stefan prosil, abychme jemu a dědicóm jeho listu toho potvrditi ráčili. Jehožto prosbu slušnú znajíce a také na jeho služby, kteréž jest nám mnohé, věrné, pilné a ustavičné činil a činiti nepřestává, zření majíce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú a jakožto margkrabie Moravský, potvrdili jsme jemu a dědicóm jeho listu svrchupsaného a tiemto listem potvrzujem ve všem jeho znění, položení, punktích, klausulech a artykulech, tak jakoby tuto slovo od slova položen a vepsán byl, chcece tomu, aby voni nadepsanú ves pustú Tršaly se vším jejím příslušenstvím v těch čtyřech stech zlatých uherských svrchupsaných jměli, drželi a jie požívali a požívati

mohli aneb ji prodali a zastavili, jakž se jim najlépe a najužitečnějše zdáti bude, tak a tiem obyčejem, jakožto i jiní obyvatelé téhož margkrabstvie Moravského svých dědičných vsí užívají a užívati mohou, nyní i na budúcie časy, a to bez naše, budúcieh našich, kráľuov Českých a margkrabí Moravských, i jiných všech lidí všelijaké překážky. A ktožby list tento jměl s svrchupsaného Stefana, dědicuov a budoucích jeho dobrú volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahore i dole psaných. Tomu na svědomie pečef naši oc. Dán na Budíně první středu v postě lethu božieho oc XCVIII^o a kráľovství našich Uherského vosmého a Českého dvadcatého sedmého.

Ex mandato proprio maiestatis regie.

Štěpán Zapolya byl jeden z předních stranníků Vladislavových a při volbě jeho za krále Uherského, když byl za rozhodčího jmenován kompromisem, rozhodl v jeho prospěch. Za to byl od svého krále hojně odměňován statky i úřady, mezi jiným i palatinátem. Zemřel 25. pros. 1499. S manželkou svojí Hedvikou Těšínskou měl děti: Jana, Jiřího a Barboru. (Srov. Katona, *Historia critica regum Hungariae*, XVIII, 179.)

15.

V Budíně 1498, 28. února. — Král potvrzuje témuž držení vsi Šumic blíž Uherského Brodu ležící. (Fol. 12.)

(Témuž Štefanovi z Zápolé, nadršpanovi kráľovstvie Uherského.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl mnohomocný Štefan z Zápolé, věčný hrabě země Špiské a nadršpan kráľovstvie Uherského, věrný náš milý. oznamuje nám, kterak má a drží ves řečenú Šumice se dvorem i se vším [a] všelijakým jejím příslušenstvím v margkrabství Moravském blíž Brodu Uherského ležící, kterážto ves byl jest kúpil k svému jmění, držení a požívání najjasnější někdy pan Mathiáš, Uherský a Český oc král a margkrabie Moravský, předek náš slavné paměti, za čtrnácte set zlatých uherských, a potom ji dal osvícenému Hanušovi Korvinovi kniežeti Liptovskému a Opavskému, synu svému, a potom v drženie též vsi Šumic že jest přišel od téhož Hanuše statečný Emrych Czobor, vod kteréhož jest ji potom on Štefan kúpil a v drženie jejie přišel tak, jakož ty věci list ten, kterýž na to od něho má, šíře v sobě drží a vokazuje; proše nás, abychme my jeho i s dědici jeho listem naším v tom milostivě opatřiti ráčili, tak aby [v] drženie a požívání té vsi žádné škody nyní i budoucně neměli. K jehožto prosbě naklonění jsúce pro služby jeho, kteréž jest nám mnohé, věrné, pilné a užitečné činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich a jakožto král Uherský, Český a margkrabie Moravský, poněvadž jest peníze hotové týž Štefan za jmenovanú ves a duvor Šumice s jejich příslušenstvím*) dal, nechtiece, aby toho kterou škodu jměl, tuto jsme jemu, dědicóm a budoucím jeho při držení a požívání té vsi zvláštní milost učinili a tiemto listem činíme, chtiece tomu konečně, aby voni táz ves Šumice s jejím příslušenstvím v summě čtrnácti set zlatých uherských jměli, drželi, jie požívali aneb prodali a zastavili, jakž se jim kolivěk zdáti a líbiti bude, nejsúc vodtud bez své vuole od

žádného člověka splacování leč od nás aneb od budoucích našich, kráľuov Českých a margkrabí Moravských, aneb od těch osob, jimž by ta výplata spravedlivě příslušela, všakž tak, když bychme to k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, to učiniti muožem a moci budem, když by nám se kolivěk zdálo a líbilo, dadúc jim puol leta napřed věděti a po vyjití toho polúletie pořád zběhlého položiec jim v moc jejich čtrnácte set zl. uh. v cele a úplně. Kdyžby také své puožitky a poplatky toho polúletie vybrali, mají nám hned a povinni budú té vsi a dvoru Šumic i s jejím příslušenstvím postúpiti a list tento i s jinými, kteréžby na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s nadepsaného Štefana, dědicuov a budoucích jeho dobrú a svobodnú volí, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře i dole psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně první středu v puostě anno Christi 1498, regnorum autem nostrorum Hungarie octavo Boemie vero XXVII°. Ex commissione propria regie maiestatis.

*) nad řádkou doplněno.

16.

V Budíně 1498, 7. března. — Král propouští Herrychovi z Lichtenburka a synům jeho Bítov z manství. (Fol. 13.)

(Herrychovi a Burjanovi synu jeho z Lichtenburgka a z Bietova.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl urozený Burjan z Lichtenburgka a z Bietova, komorník náš věrný milý, oznamuje nám na místě urozeného Herrycha z Lichtenburgka a z Bietova otce svého i všech bratrů svých, věrných našich milých, kterak mají a drží v jistých zápisích předkuov našich, kráľuov Českých i margkrabí Moravských, Bietov zámek s farú tu na hradě a městečko Bietovec pod zámek, také s farú, Blížkovice městečko s farú, Štítary městečko s farú, město Budějovice s farú i s podacím kostelním, ves Čidružice, ves Paulice, ves Blatnice, ves Lišanovice, ves Chvaletice, Ždanice pusté, ves Hosnovice, ves Heřmanice, item Podolá a Německú Vesku, ves Laz, Častohostice s farú, ves pustú Mstěňky, item v Mošovicích čtyři člověky, item v Lovkovicích šest člověkuov, item v Mileticích jeden člověk, item v Malém Dešově šest podsedkuov, dva pustá a čtyři vosedlí, item Rančieřov ves, v Písečné tři člověky, Vysočany ves, ves Syrovice se vším příslušenstvím, dvuor Malý Lazec se vším příslušenstvím, ves Příštna, ves Lažanky, ves Jehřice, ves Radkovice, ves Hudeřice, item v Mirovicích dvuor pustý a mlýn osedlý s hrází, v Gdousově osm člověkuov, pastevce pusté, s lidmi, platy, lesy, horami, chrastinami, lukami, dědinami, pastvami, řekami, potoky, rybníky i s jinými jejich příslušnostmi; proše nás s velikú pilností, poněvadž týž zámek Biethov s Budějovici městem i jinými městečky a vesnicemi s jejich příslušenstvím službami a povinnostmi manskými nám jakožto králi Českému a margkrabí Moravskému příslušie, abychme

jim to zbožie nadepsané s jeho príslušenstvom z takových služeb a povinností manských vysvoboditi a k dědictví dáti a vysaditi ráčili, tak aby majíce a držíce to dědičky mohli nám tím lépe a dostatečněji slúžiti. K kteréžto prosbě nakloněni jsúce pro věrnost a služby téhož Herrycha a synuov jeho, a zvlášť pro služby nadepsaného Burjana syna jeho a komorníka našeho, kterýž byv u nás z mladosti až do nynějšího času, věrně jest nám, právě a pilně slúžil, chciece, aby pro takové své služby milost naši k sobě poznali a tím hotovějie nám potom a dostatečněji slúžili a slúžiti mohli, čím k sobě milost naši náchylnější seznají: s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú a jakožto margkrabie Moravský, hrad Bietov s městem Budějovici i s jinými městečky a vesnicemi svrchupsanými a s těmi se všemi příslušenstvími nahoře psanými jmenovaným Herrychovi a Burjanovi s jinými bratřími jeho ze všech služeb a povinností manských propustili jsme a tímto listem mocně a milostivě propúšťieme a v pravé, svobodné a zpupné dědictvie uvodíme, chciece tomu, aby on Herrych s Burjanem i jinými syny a erby svými a dědici jejich zbožie Bietovské svrchupsané se vším jeho příslušenstvom dědičně jměli, drželi a jeho požívali a požívati mohli nynie i na budúcie věčné časy tak a tím obyčejem, jakožto i jiní obyvatelé margkrabstvie našeho Moravského svých dědičných a svobodných zboží užívají a užívati mohou, a to bez naše, budoucích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Prikazujíce hajtmánu, najvyšším komorníku a sudím margkrabstvie Moravského nynějším i budoucím, věrným našim milým, abyšte napřed jmenované zbožie Bietovské s jeho příslušenstvom i list tento, když koli od svrchupsaného Herrycha aneb synuov jeho požádáni budete, ve dsky zemské dědičně vložiti a vepsati kázali bez zmatku a všelijaké odpornosti. Porúčejić při tom i hofrychteri našemu, aby také pro budoucí pamět, jsa od týchž Herrycha a synuov jeho požádán, zbožie to Bietovské z knih manských vymazati kázal a toho jináč nečinil. A ktožby list tento jměl s svrchupsaného Herrycha a synuov jeho dobrou vůli a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře i dole psaných. Tomu na svědomí oc. Dán na Budíně v středu po Přenesenie sv. Václava lethá božieho MCCCCXCVIII^o a království našich Uherského VIII° a Českého XXVII°.

Ad mandatum proprium maiestatis regie.

Srov. čís. 45.

17.

Bez místa a dne. — Král dává Albrechtovi z Kolovrat list mocný. (Fol. 14.)

(Albrechtovi z Kolovrat povolenie a list mocný o zřízení statku jeho.) My Vladislav oc oznamujem listem tímto všem, že jest nás prosil urozený Albrecht z Kolovrat na Libštejně, hofmistr dvoru našeho, věrný náš milý, abychme jemu

povolenie naše a list mocný, na kterýžby statek svůj podle zdání a vůle své zřediti mohl *oc ut in forma communi.* Ex commissione propria maiestatis regie.

Albrecht z Kolovrat zemřel 25. května 1510.

18.

V Budíně 1498, 21. března. — Král potvrzuje Janovi Harantovi z Vařin držení vsi Darovy někdy kláštera Plaského. (Fol. 14.)

(Janovi Harantovi z Vařin.) Item dáno jest potvrzení a povolenie Janovi Harantovi z Vařin a na Březině na list, kterýž má na ves řečenú Darova, kúpenú někdy od předkuov jeho od Gotfryda opata i všeho konventu kláštera Plaského zákona Cisterského *oc ut in forma communi.* A v tom listu jest dobrá vůle. Dán na Budíně v středu den sv. Benedikta anno Christi 1498, regnorum autem nostrorum Hungarie VIII° Boemie vero XXVII°.

Ad relationem domini Alberti de Kolovrat, magistri curie maiestatis regie.

Darova, ves u Rokycan, zastavená od kláštera Plaského r. 1420, připojena byla ke hradu Březině. Roku 1661 jmenuje se ves pustou (srov. Sedláček, Místopisný slovník s. v.).

19.

V Budíně 1498, 19. března. — Král dává Ondřejovi Skalskému nápad královský po Václavovi Tulaři (Fol. 14.)

(Ondřejovi Skalskému.) Item dán jest list na papíře Vondřejovi Skalskému, kterýmž král JMt všecko právo a nápad svůj dává po smrti Václava Tulaře na všem statku jeho movitém i nemovitém. Všakž proto dání to býti má bez ujmy každému na jeho spravedlnosti. Tomu na svědomie *oc.* Datum Bude feria II^a ante Benedicti anno Christi 1498, regnorum autem nostrorum Hungarie octavo, Boemie vero XXVII°.
Relator dominus Albertus magister curie.

20.

V Budíně 1498, 29. března. — Král osvobozuje dům Linhartu z Haru v Brně od všech poplatků královských do jeho života. (Fol. 14.)

(Linhartovi z Haru.) Item dán jest list statečnému Linhartovi z Haru. Jakož má a drží duom na rynku v městě Brně, aby s toho domu žádných šosuov, lozunkuov ani jiných žádných poplatkuov ani povinností, kteréžby s toho domu příslušely králi JMti, nečinil ani činiti povinen byl, a to až do své živnosti. Dán na Budíně v úterý po hodu Zvěstování Panny Marie anno *oc* XCVIII^o, regnorum autem nostrorum Hungarie octavo, Boemie vero vigesimo septimo.

Ad relationem strenui Venceslai Cziec de Nemyceves, purgkravii territorii Grecensis et marescalci curie maiestatis regie.

Celý zápis přeškrtnut. — Srov. níže čís. 117. O Linhartovi z Haru viz tento Archiv sv. XVI. str. 544 č. 732 a 733.

21.

V Budíně 1498, 10. dubna. — Král svědčí, že Zachař z Božetína, Martin z Nedvojovic a Řehoř z Dorotic, úředníci mince na Horách Kutných, účty řádně složili. (Fol. 15.)

(Zachařovi, Martinovi a Řehořovi.) Item dána jest kvitancí na pargameně slovutným Zachařovi z Božetína, Martinovi z Nedvojovic a Řehořovi z Dorotic, úředníkům mince na Horách Kutných, že jsou řádný počet učinili s toho ze všeho, což jsou v plném roce stříbra i jiných duochoduov do mince naše přijímali, a to slovutnému Janovi Horštorfarovi, mincmajstru na Horách Kutných, na místě krále JMti, z summy XV tisíc VIII set XXVII kop a z puol sedmnácta gr., vše grošuv českých, jakož pak ta registra, z kterýchž jsou ten počet učinili, to všecko v sobě šíře a světleji vokazují. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně, v úterý po Květné neděli anno Christi 1498, regnorum autem nostrorum Hungarie octavo, Boemie vero XXVII°.

Ad relationem domini Alberti de Kolovrat et Liebstein, magistri curie maiestatis regie.

Zachař z Božetína jmenuje se již r. 1480 se Simeonem Seménkem z Vrchovisk a Janem Charvátém z Ostrova úředníkem mince kutnohorské (viz tento Archiv XVI. str. 1).

22.

V Budíně 1498, 9. dubna. — Král dává Jindřichovi z Hradce dům na Starém Městě Pražském. (Fol. 15.)

(Jindřichovi z Hradce dává se duom v Starém Městě Pražském.) Vladislav z božie milosti oc. oznamujem listem tiemto všem, že hlediec na mnohé, věrné a ustavičné služby urozeného Jindřicha z Hradce, nejvyššieho komorníka královstvie Českého, věrného našeho milého, kteréž jest nám od dávných časuov činil a činiti nepřestává, i chce, aby za to také k sobě od nás některú vděčnost i milost naši poznal, s dobrým rozmyslem a naším*) jistým vědomím, mocí královskou v Čechách, dali jsme jemu, dědicóm a budúcím jeho duom náš ležící za sv. Mikulášem na Starém Městě Pražském, tu kdež dsky dvorské byly, a tiemto listem dáváme, chce tomu, aby oni duom ten i s jeho příslušenstvím jměli, drželi, jeho požívali a požívati mohli aneb s ním jako s svým vlastním učinili a učiniti mohli, jakž se jim najlépe zdáti a líbiti bude, a to bez naše, budúcích našich, králuov Českých, i všech jiných lidí všelijaké překážky. Přikazujíc poctivým purgmistru a konšelóm téhož Města Starého nynějším i budúcím, abyšte nadepsanému Jindřichovi, dědicóm a budúcím jeho v užívání domu toho nepřekáželi ani komu překážeti dopůšťeli nynie ani budúcně. A ktožby list tento jměl s svrchupsaného Jindřicha, dědicóv a budúcích dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchu-

psaných. Dán na Budíně v ponděli po Květné neděli anno Christi 1498, regnorum autem nostrorum Hungarie VIII', Boemie vero XXVII°.

Ex commissione propria maiestatis regie.

*) následuje a přeškrtnuté.

Jedná se zde o dům nyní č. 72—V. (Srov. Tomek, Dějepis města Prahy VIII, str. 130.) Dobrou vůli danou od poručníků dětí a statků Jindřicha z Hradce Michalovi Slavatovi ze dne 15. dubna 1508 viz v tomto Archivu díl X. str. 437.

23.

V Budíně 1498, 9. dubna. — Král směňuje ves Třebostovice s Janem z Šelnberka za dvory v Číněvsi. (Fol. 15.)

(Jan z Šelnberga postupuje králi JMti vsi Číněvsi, směňuje ji na ves řečenú Třebostovice.) My Vladislav oc oznamujem tiemto listem všem: Jakož urozený Jan z Šelnbergka, najvyšší kancléř královstvie Českého, věrný náš milý, k naše žádosti postúpil jest nám dědictvie svého v Číněvsi, dvoruov kmetcích i s platem i se vším příslušenstvím, což tu měl a držel, a to dědictvie své ve vsi svrchupsané ve dsky zemské nám a dědicóm našim v V^c kopách gr. č. vložití má se zprávú tak a v témž plném právé, jakož jemu dsky od urozené Anny z Kovaně plnějie svědčie, a to nám dokonati a ve dsky vložití má, nebude-li moci beze lsti prve, ale konečně vo Suchých dnech letničních najprve přiestřích beze všeho dalšíeho prodlevanie a odporu všelikterakého. I nechtiece jemu toho dáti škodnu býti, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách, miesto toho dědictvie nahoře dotčeného ve vsi Číněvsi jiného dědictvie našeho postúpili jsme jemu a tiemto listem postupujem dědictvie zejména tohoto: ves celú Třebostovice s lidmi kmetcími, s platem, s kurmi, s vajci i s plným panstvím, kromě lesuov a luk, kteréž jsme sami při té vsi Třebostovicích drželi a držíme, ty sobě, dědicóm a budúcím našim pozuostavili jsme a tiemto listem pozuostavujem k zámku našemu Poděbradóm; ves celú Velenku s lidmi kmetcími, s platem, s kurmi, s vejci i s kostelním podacím tudiež a s plným panstvím, tak jakž jsme to všecko sami drželi a požívali, a k tomu háj řečený Psárce, tak v témž plném právé, jakož nám dsky od osviecených Jindřicha kniežete Minstrberského a od Albrehta, Jiříeho a Karla synuov jeho plnějie svědčie, nahoře jmenovanému Janovi z Šelnbergka a jeho dědicóm ku pravému dědictví dědičně v pěti stech kopách gr. č. postúpili jsme a mocí listu tohoto postupujem k jmění, držení, k prodání, zapsání, zastavení a učinění jako z svého vlastnieho a dědičného, žádného práva, panstvie ani které zvláštnosti nám ani dědicóm a budúcím našim, králóm Českým, k nadepsaným vsem a dědinám více nepozuostavujíce. A zpravití máme dědiny svrchupsané jmenovanému Janovi a jeho dědicóm i budúcím sami toliko dědinami našimi Poděbrady hradem a vesnicemi všemi k Poděbradóm příslušejícími i tiem vším, což tu máme a držíme, před každým člověkem právem zemským a zvlášť

před věny a sirotky, tak jakož země za právo má, třetinú výš. Pakli bychom nezpravili, tehdy úředníci Pražští menší desk zemských mají a moci budú jej Jana z Šelnbergka neb dědice jeho a budúcie zvésti na dědiny naše svrchudotčené na všecky třetinú výš summy svrchupsané, jménem pokuty a nákladuov beze všech puohonuov, tak jako v právě stanném. Kterézto postúpenie zbožie a dědin svrchudotčených chcme, aby tolikéž moci a pevnosti mělo, jakobychom to jsúce při dskách osobně učinili a k tomu se přiznali. A protož prikazujem úředníkóm větším i menším desk zemských, kdyžby koli požádání byli od prve řečeného Jana z Šelnbergka anebo vod dědicóm a budoucích jeho, abyšte jim list tento slovo od slova ve dsky zemské vložili a vepsali a toho jináč neučinili, bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktožby list tento jměl s svrchupsaného Jana, dědicuov a budoucích jeho dobrú volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře i dole psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pondělí po Květné neděli lethá božieho tisícieho čtyřistého devadesátého osmého a království našich Uherského osmého a Českého dvacátého sedmého.

Maiestas regia manu propria subscripsit.

Činěves u Městce Králova s části patřila ke hradu Kostí. Tuto vyměnil král za Třebostovice, ves nyní neznámé polohy. Srov. i níže č. 32.

24.

V Budíně 1498, 9. dubna. — Král dává témuž kus břehu i řeky Labe u zámku Kostomlat. (Fol. 15.)

(Janovi z Šelnbergka dává se Labe s lesy proti Kostomlatóm.) My Vladislav oc známo činíme tiemto listem všem, že z milosti naše zvláštne dali jsme a tiemto listem dáváme urozenému Janovi z Šelnbergka, nejvyššímu kancléři království Českého, dědicóm a budoucím jeho, Labe našeho, kteréž tu proti Kostomlatóm zámku jeho máme za osm provazcóm zděli, kdežto každý provazec drží dva a čtyřiceti loket, a podle téhož Labe ten břeh vod Keřska, lesuov našich, též za osm provazcuov jemu dáváme a vod téhož břehu přidáváme jemu, aby měl cestu svobodnú a pruojezd nebolito pruhon svobodný až k té silnici, kteráž jde skrze Keřsko tu hned proti samým Kostomlatóm; a to všecko jemu dáváme, jeho dědicóm i budoucím dědičně. Všakž proto sobě to pozuostavujem, aby lidé naši z Hradištka potom břehu i těch gruntiech, kteréž jemu dáváme, svobodně pásti a také rybáři naši aby v tom Labi, kteréž jemu dáváme, za osm provazcuov volně lovili jako i prve bez překážky jeho, dědicuov i budoucích jeho, jim s toho nic neplatiece. A protož prikazujem úředníkóm větším i menším desk zemských království Českého, kdyžby toho požádali, abyšte jemu Janovi, dědicóm a budoucím jeho tento list ve dsky vložiti a vepsati neobmeškávali. A ktožby list tento jměl s již psaného Jana dobrú volí a svobodnú, i tudiež dědicuov a budoucích jeho, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomí oc. Dán na Budíně v pondělí po Květné neděli lethá

božieho tisícieho čtyřistého devadesátého vosmého a*) království našich Uherského Vosmého a Českého dvadcatého sedmého. Regia maiestas manu propria subscripsit.

*) následující škrtnuto.

Hradu Kostomlat nabyl Jan ze Šelmberka od krále Vladislava II. r. 1495 (Reliquiae tabularum II. 470). K tomu dal mu touto listinou Labe s lesy, a r. 1499 majestát na přívoz pod hradem. Před r. 1509 prodal týž Jan ze Š. neb některý z jeho synů Kostomlaty Bedřichovi z Donína. (Srov. Sedláček, Hradý X. 352.)

25.

V Budíně 1498, 10. dubna. — Král dává špitálu u mostu v Starém Městě Pražském podací ve vsi Chřešřovicích. (Fol. 17.)

(Mathiášovi mistru Špitálskému.) My Vladislav oc oznamujem tiemto listem všem, že přistúpiv před nás velebný Mathiáš, mistr špitálský blíž mostu Starého Města Pražského, nábožný náš milý, a prosil jest nás pokorně, aby[chme] jemu a zákonu jeho ve vsi Chřešřovicích u sv. Jana podací dáti a přiti ráčili, a že on to podací opatrovati a toho hleděti chce, tak aby při své spravedlnosti před každým zachovááno bylo. K jehožto snažné prosbě naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým*) vědomím, mocí královskú v Čechách, svrchupsané podací ve vsi Chřešřovicích u sv. Jana jmenovanému mistru špitálskému dali jsme a tiemto listem dáváme, chťiece tomu, aby on to podací v již psané vsi jměl, držel a jeho užival bez naše, budúcích našich, králuov Českých, i všech jiných lidí všeliké překážky. Tomu na svědomie pečet naší oc. Dán na Budíně v úterý po Květné neděli anno Christi 1498, regnorum autem nostrorum Hungarie VIII°, Boemie vero XXVII°.

Ex mandato proprio maiestatis regie.

*) Opomenuta čárka krátící za m.

V Chřešřovicích měl král Český právo podací asi nejspíše jako lenní pán, neb dvůr zdejší byl manský. (Srov. Sedláček, Hradý VII, 250.)

26.

V Budíně 1498, 29. dubna. — Král svědčí, že Horštorfar z Malešic, mincmistr na Horách Kutných, účty řádně složil. (Fol. 17.)

(Janovi Horštorfarovi z Malešic.) Item dána jest kvitancí slovutnému Janovi Horštorfarovi z Malešic, mincmajstru na Horách Kutných, podle registr sepsaných a zapečetěných, kteréž jest poslal králi JMti, všech příjmuov a vydání z registr verkových, potom z kúpeného stříebra, item z registr měděnných, pregerských i šafařských, podle kterýchžto přijal jest počet od úředníkuov mince ze všech příjmuov a vydání tak, jakž to ta registra v sobě šře a světlejie držie a zavierají oc ut in forma communi. Dán na Budíně v neděli před sv. Filipem a Jakubem anno Christi oc XCVIII^o, regnorum nostrorum Hungarie octavo, Boemie vero vigesimo septimo.

Ad relationem magnifici domini Alberti de Colowrat, magistri curie maiestatis regie.

Registra verková, o nichž se tuto mluví, jsou nám, počínaje r. 1472, zachována a sahají až do doby Ferdinanda I. Přechovává je archaeologický sbor „Vocel“ v Kutné Hoře. V nich zaznamenávalo se každého téhodne na prvním místě, kolik stříbra bylo do mince přijato od jednotlivých rudokupců (erckafeřů) a co za ně bylo placeno; po té bylo popsáno sdělení stříbra toho na mince (verk mincovní); posléze bylo při každé neděli vytknuto vše, co bylo vydáno. Srv. velice zajímavou zprávu Em. Lemingra „O českém mincovnictví za krále Vladislava II.“ v Památkách arch. a míst. dílu XII. sloupec 399—414.

27.

V Budíně, 1498, 15. května. — Král dává nápad Janovi z Mertlína. (Fol. 17'.)

(Janovi z Mertlína.) Item dán jest list otevřený na papíře slovutnému Janovi z Mertlína, dvořenínu krále JMti, že jemu JMt dává nápad a všecko právo své, kteréž jest na JMt přišlo a připadlo po smrti někdy Jindřicha Opozdila ze Strhař *) na ves řečenú Křížence, a to z té příčiny, že jest ji týž Opozdil bez vědomie a povolenie královského k záduší **) do města Plzně dal a odkázal. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v úterý den sv. Žofie anno Christi oc XCVIII^o, regnorum autem nostrorum Hungarie octavo, Boemie vero XXVII°.

Relator dominus Albertus de Colowrat, magister curie maiestatis regie.

*) Následuje slovo dává, ale škrtnuto. — **) Dodatkem nad řádkou připsáno.

28.

V Budíně 1498, 23. dubna. — Král potvrzuje Albrechtovi z Kolovrat zápisné držení městečka Kralovic. (Fol. 17'.)

(Albrechtovi z Kolovrat na Libštejně.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest před nás přistúpil urozený Albrecht z Kolovrat na Libštejně, hofmistr dvoru našeho, věrný náš milý, a ukázal nám list celý a neporušený na pargameně a s visutými pečetmi urozeného někdy Burjana z Gutštejna na Nečtinách, kterýmž převodí všecko právo a spravedlnosti své i s životem svým a všech synuov svých, kteréž jest měl na berni na polovici městečka Kralovic a na vseh: Březí, Korytech, Hradištku, Kočíně, Vajrově, Babíně, Dobříechi, Rájově, Třebokově, Kaceřově, Třemošnici, Chotění, Minicích, Plané a na pěti mlýnech, na třech nad Kaceřovem a pod Kaceřovem a na dvou pod Hradiškem a nad Hradiškem kláštera Plaského, na urozeného někdy Beneše z Kolovrat na Libštejně a na dědice jeho; za kterúžto berni puol městečka a vsí svrchupsaných dal jest jemu týž Beneš směnú ves Horosidla k kostelu Pražskému příslušející; a při tom nám vokázal týž Albrecht i list náš, kterýmž jsme to všecko právo Burjana svrchupsaného a synuov jeho na jmenovaného Beneše a dědice jeho převedli a přenesli a v pěti stech kopách gr. č. zapsali tak, jakož to všecko lépe a dostatečněji ti listové v sobě drží a vokazují; proše nás, poněvadž von jest to od urozeného Jaroslava z Kolovrat, vnuka a dědice pravého téhož Beneše, strýce svého, koupil i toho v držení jest, abychme naň, na

dědice a budúcie jeho všecko to právo k té berni i s životy převésti a přenést i toho potvrditi a některé další milosti nčiniti ráčili. K jehožto prosbě naklonění jsúce pro služby jeho, kteréž jest nám týž Albrecht činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách převedli jsme všecko právo berně svrchupsané na puol městečku a vseh prve jmenovaných na téhož Albrechta, dědice a budúcie jeho a tiemto listem převodíme a toho potvrzujeme ve všem těch listuov znění, položení, klausulech a artykulech, tak jakoby tuto slovo od slova vepsáni a položení byli, chtiece tomu, aby týž Albrecht a dědicové jeho tu berni svrchupsanú na puol městečku Kralovic a na těch vesnicích nadepsaných v pěti stech kopách gr. č. až do své a svých čtyř dědicuov, bude-li je mieti, živnosti jměl, držel a jie požíval a požívati mohl tak a tiem obyčejem, jakožto i jiní obyvatelé téhož království svých dědičných aneb zápisných berní požívají a požívati mohou. Pak-li by nemaje dědicuov s tohoto světa *) sšel, tehdy to budoucí jeho, kterýmžby statek svoj dal a vodkázal, jmieti, držeti a toho požívati mají a moci budú až do živnosti synuov Burjana svrchupsaného, nejsúc s toho vod nás ani vod budoucích **) našich, králuov Českých, a vopatuov a konventu kláštera Plaského ani vod žádného jiného bez své vuole splacování; než po vyjití těch všech životuov my aneb budoucí naši, králové Čestí, aneb opat a konvent téhož kláštera Plaského muožeme to a moci budeme vyplatiti, dadúc jim podle zápisuov jejich napřed věděti, a po vyjití času té výpovědi položiec pět set kop rg. č. svrchupsaných v moc jejich, mají nám a povinni budú té všie berně svrchupsané postúpiti a list tento i s jinými, kteréžby na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktožby list tento jměl s již psaného Albrechta a dědicuov jeho dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomí pečeti naši královskou oc. Dán na Budíně v pondělí den sv. Jiří letha božieho MCCCCXCVIII^o a království našich Uherského VIII° a Českého dvadcatého sedmého.

Ex commissione propria maiestatis regie.

Srv. poznámku k č. 4. -- *) Dodatečně nad řádkou vepsáno. — **) V ruk. následuje slovo „své“.

29.

V Budíně 1498, 13. května. — Král povoluje městu Náchodu jarmark. (Fol. 18'.)

(Item měšťanóm Náchodským) dán jest jarmark roční na den sv. Víta s osmi dny pořád sběhlými. Však proto jarmarku toho dání býti má všem jiným bez ujmy na jich spravedlnosti oc ut in forma communi. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v neděli po sv. Stanislavu letha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého osmého a království našich Uherského osmého a Českého XXVII°.

Relator magnificus dominus cancellarius.

30.

V Budíně 1498, 21. května. — Král propouští Bohušovi Kostkovi z Postupic ves Lhotu z manství. (Fol. 18'.)

(Bohušovi Kostkovi z Postupic.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošeni jménem urozeného Bohuše Kostky z Postupic na Lithomyšli, věrného našeho milého, jakož má a drží ves řečenú Lhotu s jejím příslušenstvím, kterúz někdy Slašek držel, povinnostmi manskými nám jakožto králi Českému příslušející, abychme tu ves z též povinnosti manské propustiece k dědicství ji jemu dáti a zapsati ráčili. K kteréžto prosbě naklonění jsúce pro služby téhož Bohuše, kteréž jest nám mnohé a věrné činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách propustili jsme jemu nadepsanú ves Lhotu se vším jejím příslušenstvím ze všech a všelijakých povinností manských, kterýmiž jest nám zavázána byla. a tiemto listem propúšťieme tak, že on Bohuše s dědici a budúcími svými nemá nám více ani budúcím našim, králóm Českým, s té vsi Lhoty žádných povinností manských činiti aniž povinen bude, než mají to dědičně a svobodně jmiati, držeti a toho požívati tak a tiem obyčejem, jakožto i jiní páni a obyvatelé královstvie Českého svých dědičných vsí požívají, nynie i v budúcích věčných časech, a to bez naše, budúcích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Přikazujíc větším i menším úředníkóm desk zemských královstvie Českého, nynějším i budúcím, věrným našim milým: když koli od svrchupsaného Bohuše, dědicuov aneb budúcích jeho požádání budete, abyste jemu tu ves Lhotu s jejím příslušenstvím i list tento ve dsky zemské dědičně vložili a vepsali, tak abyste učinili bez zmatku a všeliké odpornosti. A ktožby list tento jměl s svrchupsaného Bohuše, dědicuov a budúcích jeho dobrú volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře psaných. Tomu na svědomie pečet naši oc. Dán na Budíně v pondělí před sv. Urbanem letha božieho MCCCCXCVIII^o a království našich Uherského vosmého a Českého dvadcatého sedmého.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

31.

V Budíně 1498, 17. května. — Král dává Janovi ze Šelnberka výplatu na ves Nemyslovice. (Fol. 19.)

(Janovi z Šelnbergka dává se výplata na ves Nemyslovice.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že my hlediec na mnohé, věrné a ustavičné služby urozeného Jana z Šelnbergka, najvyššieho kancléře královstvie Českého, věrného našeho, kteréž jest nám pilné a užitečné činil a činiti nepřestává, chtiece také, aby

k sobě za to od nás některú vděčnost a milost poznal, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách dali jsme jemu a dědicóm jeho výplatu na vsi řečené Nemyslovice s lidmi, platem i jiným jejím vším a všelijakým příslušenstvím a tímto listem dáváme, chciece tomu, aby oni nadepsanú ves s jejím příslušenstvím od držitele nynějšieho vyplatili a vyplatiti mohli a moc jměli, dadúc jemu napřed věděti a summú zápisnú podle znění listu *) a zápisu jeho položieć, když se jim kolivěk zdáti a líbiti bude. Kterúžto přijma od nich vcele a úplně, má jim hned a povinen bude té vsi Nemyslovic se vším jejím příslušenstvím postúpiti a listy, kteréž na ni má, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. Kterúžto ves nadepsaný Jan vyplatě jmieti, držeti a jie požívati má a moci bude s dědici a budúcími svými, nejsúc s nie bez své vuole od nás ani od budúcích našich, králuov Českých, ani od jiného žádného splacování leč vod kněží toho zákona, ku kterémuž spravedlivě příslušie. Ti to od nich k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti mohou a moci budú, když se jim kolivěk zdáti a líbiti bude, dadúc jim rok napřed věděti. A po vyjití toho **) roku pořád zběhlého, když by duochody a puožitky toho roku vybrali, položieć jim summú zápisnú vcele a úplně, mají jim hned té vsi se vším jejím příslušenstvím, s kterýmž jsú to sami drželi, hned postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na tu ves jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktožby list tento jměl s svrchupsaného Jana, dědicuov a budúcích jeho dobrú volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně ve čtvrtek po sv. Žofii anno Christi 1498, regnorum autem nostrorum Hungarie octavo, Boemie vero vigesimo septimo.

Regia maiestas manu propria subscripsit.

O Nemyslovicích, vsi to u Bezna v Boleslavsku, vypravuje Sedláček ve svých Hradech sv. X. str. 389; přehlíží však při tom obsah této listiny. *) Opraveno z listuov. **) Následuje to, které škrtnuto.

32.

V Budíně 1498, 17. května. — Král svoluje témuž, aby lidé jeho v Třebostovicích užívati mohli pastvišť na panství Poděbradském. (Fol. 19'.)

(Témuž Janovi z Šelnbergka.) My Vladislav oc oznamujem listem tímto všem: jakož jsme ves naši Třebostovice k Poděbradóm příslušející urozenému Janovi z Šelnbergka, nejvyššíemu kancléři království Českého, věrnému našemu milému, profrejmarčili tak a podle toho, jakož *) jemu list na to od nás daný i dsky zemské svědčie a vokazují; i chciece, aby lidé a obyvatelé nadepsané vsi Třebostovic nynějši i budúcí tiem lépe se živiti a opravovati mohli, tuto jsme jim zvláštní milost učinili a mocí listu tohoto činíme, chciece tomu, aby voni pásli a těch všech pastev svobodně užívali a užívati mohli tu a na těch miestech, kdež jsú prvé, dokadž k panství Poděbradskému příslušeli, pásali, nynie i v budúcích časiach, a to bez

našie, budúcích našich, kráľuov Českých a pánuov Poděbradských, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Prikazujíc úředníkóm našim Poděbradským nynějším i budúcím, abyšte nadepsaným lidem vsi Třebostovic při takových pastvách nepřekáželi ani komu překážeti dopůšťeli, než v tom je tak jměli, drželi a zachovali, jakož se nahoře píše, bez zmatku a všelijaké odpornosti. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně ve čtvrtek po sv. Žofii anno Christi oc 98, regnorum autem nostrorum Hungarie octavo, Boemie vero vigesimo septimo. *Maiestas regia propria manu subscripsit.*

Srv. nahoře č. 23.

*) Následující slovo jest bylo škrtnuto.

33.

V Budíně 1498, 23. května. — Král svoluje Vilémovi z Pernšteina, aby mohl vésti vodu na rybníky Zminský a Lanský. (Fol. 20.)

Bude otištěno v dodavcích k listině Pernšteinskému v AČ. XVII.

34.

V Budíně 1498, 23. května. — Král tvrdí témuž směnu pozemků ve Zminech a Lánech. (Fol. 20'.)

Bude otištěno na témže místě.

35.

V Budíně 1498, 25. května. — Král povoluje téhodní trh městečku Týništi. (Fol. 21.)

(Trh téhodní městečku Týništi.) Item dává se trh téhodní v pondělí*) městečku řečenému Týniště. Všakž proto trhu toho dání má býti bez ujmy každému na jeho spravedlnosti oc ut in forma communi. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pátek po Božiem vstúpenie letha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého vošmého a království našich Uherského vošmého a Českého dvadcatého sedmého.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

*) Nad řádkou doplněno.

36.

V Budíně, 1498, 25. května. — Král dává Albrechtovi z Kolovrat výplatu na vsi Kladrubech. (Fol. 21'.)

(Albrechtovi z Kolovrat.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošení od urozeného Albrehta z Kolovrat na Libštejně, hofmistra dvoru našeho, věrného milého, abychme jemu výplatu na vsi Kladrubech k proboštví Mělnickému příslušející dáti ráčili. K jehožto prosbě nakloněni jsúce pro služby mnohé a věrné, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách svolili jsme k tomu a tiemto listem svo-

lujeme, tak aby on Albrecht svrchupsanú ves Kladruby proboštstvie nadepsaného od držitelův nynějších vyplatil a vyplatiti mohl, když se jemu kolivěk zdáti a líbiti bude, dada jim napřed věděti a podle znění listuov jejich, kteréž na to mají, summu zápisnú vcele a úplně polože, kteréžto od něho příjmúc mají jemu hned nadepsané vsi se vším jejím příslušenstvím postúpiti a listy, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. Kterúžto vyplatě od nich, má ji jmieti, držeti a jie spravedlivě požívati, nejsa vodtud bez své vuole od nás ani od budúcích našich, králuov Českých, ani od žádného jiného člověka až do své živnosti splacován. Než po smrti jeho muož tu ves a moci bude od dědicuov aneb budúcích jeho probošt Mělnický vyplatiti k svému vlastniemu jmění, držení a požívání, když od něho spolkem zbožie klášterstvie Plaského a proboštstvie Rokycanského vyplacováno bude, a prve nic. A když bude chtieti vyplatiti, má jim dáti rok napřed věděti, a po vyjití toho roku pořád zběhlého, příjmúc od něho summu zápisnú vcele a úplně, mají jim při postupování svrchupsaných zboží hned té vsi Kladrub se vším jejím příslušenstvím postúpiti a list tento i s jinými, kteréžby na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. Jest-li že by pak pod jakým zpuosobem, vyplatiec tu ves, zastavili ji potom někomu jinému, to nemá mieti a nebude žádné moci, než svrchupsaní dědici aneb budúcí jeho, položiec jim tu summu, zase mohú ji a moci budú vyplatiti a držeti tak dlúho a dotud, dokudž by od nich společně s jiným zbožím svrchupsaným kláštera Plaského a proboštstvie Rokycanského k jejich vlastniemu jmění, držení a požívání vyplacena nebyla. A kžoby list tento jměl s svrchupsaného Albrechta dobrú volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pátek po Božiem vstúpenie anno Christi 1498, regnorum autem nostrorum Hungarie octavo, Boemie vero vigesimo septimo. Ad regie maiestatis proprium mandatum per Joannem Sslehta, prothonotarium.

37.

V Budíně bez udání dne. — Král potvrzuje Mělnickým cla a mýta. (Fol. 22.)

Vydáno bude v tomto Archivu prof. dr. Čelakovským v aktech sněmovních a veřejných.

38.

V Budíně 1498, 16. května. — Král ustanovuje, aby město Rokycany od komory královské nebylo zastavováno ani zcizeno. (Fol. 22'.)

Vydáno bude v tomto Archivu prof. dr. Čelakovským v aktech sněmovních a veřejných.

39.

V Budíně, 1498, 21. května. — Král převádí na Viléma z Vřesovic držení statků otci jeho do života propůjčených. (Fol. 23.)

(Vilémovi z Vřesovic.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že

jest před velebnost naši přistúpil Vilém z Vřesovic na Dúbravé Hoře, věrný náš milý, oznamuje, kterak jsú se statečnému někdy Janovi Ilburkovi z Vřesovic, otci jeho, na dielu dole psané vsi dostaly: Žalany, Věštěny, Rudník, Chouče, Liběšovice, Chaberce, Skršín, Lahovice, Řísuty s jejich příslušenstvím, na kterýchžto vseh statečný Jindřich z Vřesovic na Bielině, strýc jeho, má jeden život zapsaný, proše nás, poněvadž jsú se jemu ty vsi po otci jeho dostaly a v držení jich jest, abychme ten život strýce jeho nadepsaného naň převésti ráčili. K jehožto prosbě nakloněni jsúce pro služby, kteréž jest nám týž Vilém činil a činiti má a povinen bude, čím k sobě od nás milost naši náchylnější pozná, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách převedli jsme ten život, kterýž na těch vseh svrchupsaných on Jindřich, strýc jeho, zapsaný měl, na téhož Viléma a tiemto listem převodíme a přenášieme, chtiece tomu konečně, aby on Vilém ty vsi svrchudotčené se vším a všelijakým příslušenstvím jejich jměl, držel a jich požíval, nejša s nich bez své vuole od nás ani od budúcích našich, králuov Českých, ani od žádného člověka až do své živnosti splacován, než po smrti jeho my aneb budúcí naši, králové Čeští, aneb ty osoby, jimž by výplata svrchupsaných vsí spravedlivě příslušela, muožeme a moci budeme ty vsi s jejich příslušenstvím od dědicuov a držitelov jejich vyplatiti, dadúc jim podle znění listuov a zápisuov jejich napřed věděti, a potom summu tu, kterúz na tom zapsánu mají, v moc jejich položiec. Kterúzto přijmúc od nás vcele a úplně, mají nám hned a povinni budú těch vseh vsí svrchupsaných s jejich příslušenstvím postúpiti a list tento i s jinými, kteréžby na ty vsi jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktožby list tento jměl s svrchupsaného Viléma dobrú volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo vseh věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie pečet naši oc. Dán na Budíně v pondělí před sv. Urbanem léta božieho 1498 a království našich Uherského vošmého a Českého dvadcatého sedmého.

Ad relationem domini Joannis de Sselnbergk, supremi cancellarii regni Boemie.

Tuto jmenované statky náležely kostelu Litoměřickému, kterému byly vzaty ve válkách husitských. Potom patřily rodu Vřesovců a dostaly se r. 1467 za díl Janovi Ilburkovi z Vřesovic, jehož syn, tuto jmenovaný Jan Vilém, spojil je s Doubravskou Horou.

40.

V Budíně 1498, 26. května. — Král rozmnožuje summu zástavní na zahradě Jana Pytlíka, měšťana Star. M. Pražského, na Malé Straně. (Fol. 23'.)

(Pytlíkovi, měšťenínu Pražskému.) Item Janovi Pytlíkovi, měšťenínu Starého Města Pražského, král JMt na stavenie domu v zahradě, kterúz drží od arcibiskupstvie Pražského v Praze na Malé Straně, osmdesáte kop gr. č. k prvním summám, kteréž na té zahradě připsané má, připsati ráčil tak a na ten způsob, aby při vyplacování té zahrady těch osmdesáte kop gr. s jinými summami dány a zapla-

ceny byly. A v tom listu jest dobrá vuole.*) Dán na Budíně v sobotu po sv. Urbanu anno Christi 1498, regnorum nostrorum Hungarie octavo, Boemie vero XXVII°.

Relator dominus cancellarius.

*) Tato věta po straně připsána.

Jan Pytlík byl r. 1499 perkmistrem hor viničných. Zahrada, o níž tuto se mluví, která dlouho jmenovala se Pytlíkovskou, byla s větší částí v nynější zahradě Waldštejnské. (Srv. Tomek Dějepis Prahy VIII 53.) Další zápis o ní jest v ruk. archivu města Prahy č. 94 fol. 39.

41.

V Budíně 1498, 25. května. — Král svoluje, aby konvent kláštera Hradištského klášterní budovu vyplatiti mohl. (Fol. 24.)

(Janovi, knězi opathovi, a konventu kláštera Hradištského.) My Vladislav oc oznamujem tiemto listem všem: Jakož velební a poctiví kněz Jan opat i všecek konvent kláštera Hradištského, nábožní naši milí, na tom konečně jsú, že sobě ten klášter Hradištský s jeho příslušenstvím vyplatiti chtě, ke kteréžto výplatě řekli jsme jim také jistú summu peněz dáti. Ale poněvadž voni to před sebu mají, že ten klášter i s jeho příslušenstvím hned vyplatiti chtě, a my těch peněz k té pomoci tak brzo jmiati a jim dáti nemužeme, prosili jsú nás, abychme jim k tomu povolenie naše dáti a toho milostivě dopustiti ráčili, aby vyplatiec týž klášter s jeho příslušenstvím, mohli to zbožie až do té summy, v kteréž jest zapsáno, některým jistým osobám zastaviti do některého jistého času, dokudž by s to býti a toho zase vyplatiti nemohli. K jichžto slušným prosbám nakloněni jsúce, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskou a jakožto margkrabie Moravský svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme, tak aby nadepsaný opat a konvent kláštera Hradištského mohli zbožie téhož kláštera až do té summy, v kteréž nynie zapsáno jest, zastaviti a peněz těch jinam neobraceti než na tu výplatu, a to učiniti mohou, když se jim kolivěk zdáti a líbiti bude. Všakž k tomu se přičiniti a na tom býti mají, aby to zbožie zase, pokudž jim najdále možné bude, pomalu vyplacovali a k klášteru obraceli, tak aby se ten klášter zase dělali, opravovali a služby božie v něm hojně a dostatečně dáti mohly. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria VI. post Ascensionem domini anno Christi 1498, regnorum nostrorum Hungarie VIII° Boemie vero XXVII°.

Ad mandatum regie maiestatis.

42.

V Budíně 1498, 25. května. — Král dává Kláře ze Spraneka list mocný. (Fol. 24.)

(Kláře z Spraneka.) Item dán jest list mocný slovutné Kláře z Spraneka, aby vo statku svém porizenie učiniti mohla, et hoc in forma communi. Datum Bude feria VI. post Ascensionem domini anno 1498. Relator dominus cancellarius.

43.

V Budíně 1498, 18. května. — Král uděluje Zdeňkovi Kostkovi z Postupic svobodu horní na hory Čelákovské. (Fol. 24'.)

Item dán jest frystunk Zdeňkovi Kostkovi z Postupic,*) aby on i s kverky svými na horách Čelákovských a zboží kláštera toho, zlata, stříbra a všelijakého kovu, buď z starých doluov aneb znovu zaražených a vyzdvižených dobývati a na nich pavovati mohl beze vše překážky. A nad to král JMt tuto zvláštní milost témuž Zdeňkovi i kverky jeho činie, aby urbury ani žádných jiných poplatkuov, kteříž do komory příslušejí, nedávali ani platili až za patnácte let pořád sběhlých**) vod dání listu tohoto. Než po vyjití těch let má s kverky a nákladníky svými urburu i všechny poplatky, kteříž do komory**) podle práva Hor Kuten příslušejí, dávati a platiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A také což by kolivěk buď zlata, stříbra aneb jiných kovuov na týchž horách dobyli, toho jinam prodávati nemají, než toliko do mince a k ruce krále JMti. Dán na Budíně v pátek po sv. Žofii anno Christi 1498, regnorum Hungarie 8, Boemie vero XXVII°. Relator dominus cancellarius.

*) Následující: než po vyjití těch let škrtnuto. — **) Následující: naše škrtnuto.

Hory Čelákovské náležely původně klášteru Podlažickému a v XV. a XVI. století spojeny byly s panstvím Novohradským.

44.

V Budíně 1498, 25. května. — Král svoluje, aby Mikuláš z Vojslavic mohl přes řeku Moravu postavit most. (Fol. 24'.)

(Mikuláši z Vojslavic.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošení od urozeného Ctibora z Landštejna na Novém Světlově jménem slovutného Mikuláše z Vojslavic na Veselí, abychme jemu most přes řeku Moravu tu u Veselí, kdež jest prve byl, udělati dopustili, tak aby tudy dobytky své na druhú stranu honiti a lidé tudy svobodně s jiných zboží jezdit i choditi mohli, ukázav nám toho několikero listovnie svědomie, že jest tu prve most byl, přes kterýž jsou chodili i jezdili. K jehožto prosbě nakloněni jsouce a také to svědomie viděvše, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskou a jakožto margkrabí Moravský svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme, tak aby on Mikuláš svrchupsaný ten most u Veselí v tom místě, kdež jest prve byl, udělal a udělati mohl a moc jměl, když by se jemu kolivěk zdálo a líbilo. Kterýžto když udělá, aby on přeseň dobytky honiti a vozy a koňmi jezdit mohl a moc jměl i s lidmi jiných zboží tak a tiem obyčejem, jakož jest to prve od starodávna bylo, a to bez naše, budúcích našich, kráľuov Českých a margkrabí Moravských, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Všakž proto chceme, aby toto naše dopuštění a povolenie diela mostu svrchupsaného bylo bez ujmy každému na jeho spravedlnosti. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pátek den sv. Urbana anno Christi 1498. Ex commissione propria maiestatis regie.

45.

V Budíně 1498, 13. června. — Král potvrzuje Herrychovi z Lichtmburka práva manská k zámku Bítovu příslušící. (Fol. 25.)

(Herrychovi z Lichtmburka.) My Vladislav z božie milosti oc oznamujem tiemto listem všem, že jest na nás vznesl urozený Herrych z Lichtmburka a z Bietova i s syny svými oznamuje nám: Jakož jsme jemu, dědicóm a budúcím jeho zámek náš Bietov, kterýž od předkuov našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, v jistých zápisiech mají a držie, z povinností manských vysvobodili a k dědictví dali a zapsali, tak jakož ten list, kterýž na to od nás mají, vsecky ty věci dostatečně v sobě drží a zaviera; toho při tom dotýkaje, že jest k témuž zámku několikero manstvie zemanské, kteréž službami a povinnostmi manskými k nadepsanému zámku Bietovu od staradáva příslušie, kteréžto služby a povinnosti že jsú jim s těch manství vždycky držitelé jejich činili; než nynie že by se z toho vytahovali a takových služeb a povinností činiti zbraňovali; proše nás, poněvadž jsme jim svrchupsaný zámek Bietov se vším a všelijakým jeho příslušenstvím k dědictví dali a zapsali, abychme jim také list náš zvláštní na ta manstvie, kteráž k témuž zámku od staradáva příslušely a příslušejí, dáti ráčili, tak aby voni těch služeb, kteréž jim vodtud spravedlivě příslušejí, požívali a požívati mohli beze všie překážky. K jichžto prosbě naklonění jsúce pro služby jejich, kteréž nám týž Herrych i s syny svými činil a činiti nepřestává, naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou a jakožto margkrabie Moravský dali jsme témuž Herrychovi, dědicóm a budúcím jeho ta vsecka manstvie, kteráž jsú nám i předkóm naším k témuž zámku Bietovu od staradáva příslušela, a tiemto listem dáváme, chtiece tomu, aby jim s těch manství držitelé jejich nynější i budúcí vsecky ty služby a povinnosti činili a činiti povinni byli tak, jakož jsú je předkóm naším činievali, bez umenšení a všelijaké odpornosti, nynie i na budúcie časy, a to bez naše, budúcích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Pakli by se jim kteří svévolně protiviti chtěli, nechtiece jim služeb a povinností spravedlivých s týchž manství činiti, mají se k nim tak mieti a těmi pokutami na ně sahati, kteréž na to podle práv manských uloženy jsú. A také on Herrych i s dědici a budúcími svými týmž manóm nynějším ani budúcím mimo spravedlnost a povinnost žádné křivdy ani obtiežnosti činiti nemá, než v tom je jmieti, držeti a zachovati má, čehož jsú od staradáva za předkuov našich užívali, bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktožby list tento jměl s jmenovaného Herrycha, dědicuov a budúcích jeho dobrou vůli a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře i dole psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v středu před sv. Vítem anno Christi 1498, regnorum nostrorum Hungarie octavo, Boemie vero XXVII°.

Srv. výše č. 16.

Ex commissione propria maiestatis regie.

46.

V Budíně 1498, 11. června. — Král dává Zikmundovi Štosovi z Kúnic pokutu. (Fol. 25.)

Item dáno jest právo a vinna urozenému Zigmundovi Štosovi z Kúnic, dvořenínu krále JMti, na židu Hořovským a synu jeho pro účinek faleš, kteréž se jest týž žid dopustil i s synem svým, tak jestli že by v pravdě ta faleš na ně uvedena byla. Tomu na svědomie oc. Datum Bude, feria II^a post Trinitatis anno Christi 1498.

Ad mandatum domini regis.

47.

V Budíně 1498, 12. června. — Král dává Janu Vlčehrdlovi ze Všehrd svobodu horní. (Fol. 26.)

(Janovi Vlčehrdlovi ze Všehrd) dán jest frystunk, aby on na horách a gruntiech svých Všehrdských zlata, stříbra i všelijakého kovu buď z starých doluov aneb znovu zaražených a vyzdvižených dobývati a na nich pavovati mohl beze všie překážky. A nadto král JMt tuto zvláštní milost témuž Janovi i s kverky jeho činie, aby urbury ani žádných jiných poplatkuov, kteréž do komory JMti krále příslušejí, nedávali ani platili až do patnácti let pořád zběhlých vod dání listu tohoto. Než po vyjití těch let má s kverky a nákladnisky svými urbury i všecky poplatky, kteréž do komory podle práva Hor Kuten spravedlivě příslušejí, dávati a platiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A také cožby kolivěk buď zlata, stříbra aneb jiných kovuo*) na týchž horách dobyli**), toho jinam prodávati nemají než toliko do mince a k ruce krále JMti. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria III^a ante Viti, anno Christi 1498, regnorum nostrorum Hungarie octavo, Boemie vero XXVII°.

Ex commissione propria maiestatis regie.

*) Následující a škrtnuto. — **) Následující „toho jinam“ škrtnuto, a znovu napsáno.

48.

V Budíně 1498, 13. června. — Král dává Václavovi Klouzalovi z Rynarce poručnictví a spolek. (Fol. 26.)

(Václavovi z Rynarce.) Item dáno jest poručenství a spolek slovutnému Václavovi Klouzali z Rynarce v Slavkovicích syrotkuov Víta, Katheriny a Dorothy slovutného někdy Vaňka Dvořáka z Slavikovic oc ut in forma communi. Datum Bude feria III^a ante Viti anno Christi 1498, regnorum nostrorum Hungarie octavo, Boemie vero XXVII°.

Ex commissione propria regie maiestatis.

49.

V Budíně 1498, 15. června. — Král dává Janovi Šlechtovi ze Všehrd a Janovi Mazuchovi z Březnice pokutu. (Fol. 26.)

Item dáno jest právo a vinna propadená jmenovitě padesáte kop gr. č. slo-

vuťnému Janovi Šlechtovi ze Všehrd, prothonotáři krále JMti, a Janovi Mazuchovi z Březnice po Vondrákovi, měštěninu Polickému, proto, že maje při věsti proti Benešovi, obyvateli téhož města Poličky, zaručen jsa skrze úředníky krále JMti, k času určenému a položenému nestál. Datum Bude feria VI^a die s. Viti anno Christi 1498, regnorum nostrorum Hungarie octavo, Boemie vero XXVII°.

Ad mandatum proprium maiestatis regie.

50.

V Budíně 1498, 18. června. — Král dává Martě z Miličína list mocný. (Fol. 26'.)

(Marthě z Miličína.) Item dán jest list mocný urozené Marthě z Miličína, na kterýmžby vo statku svém zřiezenie podle vuole a zdanie svého učiniti mohla oc ut in forma communi. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria II^a post Viti anno Christi 1498, regnorum autem nostrorum Hungarie octavo, Boemie vero XXVII°.

Ex commissione propria maiestatis regie.

51.

V Budíně 1498, 27. května. — Král zastavuje Janovi z Lomnice zámek Špilmberk. (Fol. 26'.)

(Janovi z Lomnice na Mezriečí.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem: Jakož jsme dlužni zuostali dluhů pravého a spravedlivého deset tisíc zl. uh. mince i váhy dobrých a spravedlivých urozenému Janovi z Lomnice na Mezriečí, hajtmanu margkrabství Moravského, dědicům a erbům jeho, kterůžto summu zlatých podle zapsání našeho jměli jsme jemu konečně dáti a zaplatiti ve čtyřech nedělech po sv. Jiří nyní minulém pořád zběhlých. I nemohúce jim té summy zlatých svrchupsaných při tom času pro naše jiné mnohé a znamenité potřeby dáti a zaplatiti, učinili jsme s týmž Janem o tu summu svrchupsanú takovúto smlúvu a mocí listu tohoto jakožto král Český a margkrabie Moravský činíme, slibujíc jemu a slovem naším královským přiriekajíc, že těch deset tisíc zl. uh. anebo za tu summu grošův českých, po čemž by na ten čas zlatý v Moravě platil, jemu Janovi, dědicům a erbům jeho dáme a konečně na den sv. Václava najprv příštího zaplatíme. A nedali-li bychme jim té summy na ten den, tehdy jim konečně nazajtrie zámek náš Špilmberk s jeho příslušenstvím postúpen býti má od hajtmána našeho nynějšího aneb budoucího s úroky svato-václavskými i se všemi jinými duochody a puožitky, nic sobě nevymieňující. A také hajtman náš nynější Špilmberský i s jinými menšími úředníky, s holomky i s jinú vši hradskou čeledí má jemu slib učiniti tak, jest-li že bychme my témuž Janovi na den sv. Václava peněz svrchupsaných nedali, aby jemu hned nazajtrie na den sv. Michala téhož zámku postúpili. Pakli by v tom času Buoh smrtí hajtmána našeho ne-

uchoval, nežli by ten zámek k postupování přišel, tehda menší úředníci na témž zámku i s holomky i všechna hradská čeleď mají jemu slíbiti, že nemají žádného jiného úředníka na zámek pustiti, leč by jemu prve slib a povinnost jakožto i první učinil. A chciece nad to, aby on Jan i s dědici a erby svými těmi deseti tisíce zl. svrchupsanými dobře jist a bezpečen byl, tak jsme to opatřili, že jim hned nynější hajtman Špilmberský slíbiti má, nebylo-li by témuž Janovi neb dědicóm a erbóm jeho na svrchudotčený čas těch deset tisíc zl. uh. aneb za tu summu gr. č. dáno a dokonce zaplacenó a vyplněno tak, jakož se napřed píše, že jim hned beze všech prostředkuov zámku našeho Špilmberka se všemi jeho příslušnostmi a duochody v moc jejich postúpiti má a povinen bude, zaplatě prve z těch duochoduov, což by čeledi na tom zámku za službu toho polúletí dlužno zuostáno bylo. V kterýžto zámek uvážice se, mají jej a moci budú i se vším jeho příslušenstvím jmieti, držeti a jeho požívati dotud, dokudž by jim od nás aneb od budúcích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, deset tisíc zl. uh. dobrých aneb za tu summu grošuov českých dáno a dokonce a úplně zaplacenó nebylo. Jest-li že by nás pak v tom času prve, nežli by témuž Janovi, dědicóm a erbóm jeho těch deset tisíc zl. uh. svrchupsaných dáno bylo, Buoh smrtí neuchoval, tehda hajtman náš Špilmberský nynější neb budící má a povinen bude častopsanému Janovi, dědicóm a erbóm jeho zámku našeho Špilmbergku se vším jeho příslušenstvím hned, nečekaje roku jmenovitého, postúpiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. V kterýžto zámek s jeho příslušenstvím uvážice se, mají jej a moci budú jmieti, držeti a jeho požívati dotud, dokudž by jim summa zlatých uherských aneb grošuov českých svrchupsaných všechna vcele a úplně od budúcích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, dána a zaplacená nebyla. Jestli-že by pak nynější hajtman náš Špilmberský v tom času umřel aneb na tom úradě nebyl, kteréhož kolivěk jiného v ten úrad na jeho místě posadíme, má a povinen bude témuž Janovi aneb erbóm a dědicóm jeho takovýž slib učiniti, aby se k nim s týmž zámkem Špilmberkem též jakožto i on, přišlo-li by k tomu, jměl a zachoval, jakož napřed dotčeno jest, bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktožby list tento jměl s již psaného Jana, dědicuov a erbuov jeho dobrou a svobodnou volí, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v neděli po sv. Urbanu letha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého vosmého, a království našich Uherského vosmého, a Českého dvadcatého sedmého.

Ex commissione propria maiestatis regie.

Hrad Špilberk nad Brnem byl koncem XV. a v prvé polovici XVI. stol. dosti zanedbáván. R. 1526 byl celý hrad spustlý, zdi na spadnutí a posádka záležela z jednoho úředníka, ze šesti pacholkův a dvou pacholat. (Bauer, Brno str. 14; srv. i d'Elvert, Versuch einer Geschichte Brünns str. 4.). Viz i zde č. 159.

52.

V Budíně 1498, 28. května. — Král zastavuje témuž týž zámek Špilmběrk pro jiný dluh. (Fol. 27.)

(Témuž Janovi z Lomnice.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme dlužni zuostali jorgeltu dluhu spravedlivého a zaslúženého puol třetieho sta kop gr. č. dobrých urozenému Janovi *) z Lomnice na Mezřiečí, hajtmanu margkrabstvie Moravského, věrnému našemu milému, kteréžto summy nemohúce jemu na tento čas pro naše některé pilné a znamenité potreby dáti a zaplatiti, přirekli jsme jemu slovem naším královským a tiemto listem jakožto král Český a margkrabie Moravský přiriekáme a sľubujeme těch puol třetieho sta kop gr. č. dáti a konečně zaplatiti na den sv. Václava najprv přístieho aneb dvě neděli po tom beze všech dalších odtahuov. Pakli bychme jemu té summy při tom času nedali a nezaplatili též jako i těch desieti tisíc zl. uh., na kteréž od nás zápis má, a zámek jemu náš Špilmběrgk s jeho příslušenstvím podle znění toho zápisu postúpen bude, má ten zámek on Jan i s dědici a budúcími svými jmieti, držeti a jeho požívati v těch desieti tisících zl. uh. i v tomto puol třetiem stu kopách gr. č. dotud, dokudž jemu všecka summa spolu dána a zaplacena nebude, totižto těch deset tisíc zl. a puol třetieho sta kop gr. č., a to bez naše, budúcích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pondělí po sv. Urbanu letha MCCCCXCVIII^o a království našich Uherského osmého a Českého dvadcatého sedmého. Ex commissione propria regie maiestatis.

*) Obě poslední slova na rasuře.

53.

V Budíně 1498, 26. června. — Král dává Tomáši z Konobřž list mocný. (Fol. 28.)

(Thomasovi z Konobřž.) Item dáno jest potvrzení slovutnému Thomasovi z Konobřž na list mocný, v kterýmž jest prvé o svém statku zřiezení učinil oc. et hoc in forma communi. Dán na Budíně v úterý po sv. Janu Křtiteli letha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého vsmého a království našich Uherského vsmého a Českého XXVII°. Ad relationem magnifici domini Alberti de Colowrat, magistri curie maiestatis regie.

54.

Bez místa, 1498, 2. května. — Král dává několik jistot na dluhy. (Fol. 28.)

Letha páně M^oCCCCXCVIII^o *) v středu den sv. Zigmunda vydáno jest od pana kancléře JMti devět membran s majestáty J. K. Mti panu Albrechtovi podkomořiemu, na kterýchž jsou dělány jistoty na dluhy dole psané z rozkázanie JKMti.

První membrana: Na té udělána jest jistota Bohdaneckému na osm set kop gr. č. Ta jest zkažena v kanceláři na rathúze, a na to miesto jiná dána, protože pan z Rožmbergka položen za rukojmí a neměl býti položen.

Druhá membrana dána na jistotu dluhu svrchu jmenovaného Bohdaneckému na vosm set kop gr. č.; plnění na sv. Jiří s úrokem. Ty peníze pan Zapský přijal i vydával; on z toho počet činiti má.

Třetí membrana: Na té udělána jistota Křištofovi Wajštorfovi na čtyři sta kop XXXIX kop gr. Plnění na sv. Havel s úrokem.

Čtvrtá membrana: Na té udělána jistota panu hajtmanovi Krušinovi na pět set kop gr. č. Plnění na sv. Havel s úrokem *).

Pátá membrana: Na tu udělána jistota Kajeckému na tisíc kop gr. č. Plnění na sv. Havel. Ty přijímal pan Zapský.

Čtyři membrany poslední vydány jsou panu Zapskému, kdež on měl činiti jistoty na puol vosma sta kop gr. č.; a již byly i napsány, ale pečeti pánuov JMti některých nedošly. Ty membrany měl vydati pan Zapský zkažené panu kancléři JMti, jakož pak vydal jest.

*) Až potud velkým písmem. — **) Poslední dvě slova na rasuře. Pak připsáno „Ty přijímal pan Zapský“; z toho ale slova „Ty přijímal“ vyškrabána, a „pan Zapský“ škrtnuto.

Z rodiny Bohdaneckých z Hodkova žili r. 1498 Heřman na Bohdanci a Kuneš na Suchdole u Kutné Hory. Neznámo, že by někdo z Krušinů z Lichtenburka byl toho času hejtmanem. Před tím (1478 a 1479) byl Vilém Kr. purkrabím kraje Hradeckého. (Tomek, Dějepis Prahy IX, 257.)

55.

V Budíně 1498, 3. srpna. — Král nařizuje, aby Jarošovi z Chrudimě při hledání práva jeho u měšťanů Zhořeleckých a Landshutských pomoheno bylo. (Fol. 29.)

Item dán jest list otevřený na papíře Jarošovi z Chrudimě, aby on měšťany Gerlické aneb Lanchutské, kdež by aneb statky jich našel a práva na ně požádal, aby témuž Jarošovi práva dopustili a jich nepropouštěli, dokudž by se s ním podle slušnosti nesmluvili a právi jemu nebyli. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pátek před Matkú Božie Sněžnú anno Christi 1498, regnorum autem nostrorum Hungarie octavo, Boemie vero XXVII°. Ad mandatum proprium maiestatis regie.

56.

V Budíně 1498, bez udání dne. — Král ukládá záduší kostela sv. Jindřicha v Praze, aby hradilo náklad na kaplana. (Fol. 29.)

Vydá prof. dr. J. Čelakovský v privilegiích měst královských.

57.

V Budíně 1498, 8. srpna. — Král povoluje Zachařovi z Božetína plat týdně. (Fol. 29.)

(Zachařovi z Božetína. *) Item dán jest list otevřený na papíře slcvtnému

Zachařovi z Božetína, úřednísku krále JMti v minci, kdež JKMT témuž Zachařovi vosm a čtyřiceti gr. každý týden dává, a to bez úřadu, na kterýmž jest byl, až do jeho živnosti. Tomu na svědomie pečet oc. **) Dán na Budíně v středu před sv. Vavřincem anno Christi 1498, regnorum nostrorum Hungarie octavo, Boemie vero XXVII°.

Ad relationem domini Johannis de Sselnbergk, supremi cancellarii regni Boemie.

*) Nápis ten přeškrtnut. — **) Následující slovo anno škrtnuto.

58.

V Budíně 1498, 9. srpna. — Král propůjčuje městu Stříbru výsady. (Fol. 29'.)

(Měšťanóm Striebrským.) My Vladislav oc oznamujem listem tieľto všem, že jsú na nás vznesli opatrní purgmistr, konšelé i všecka obec města našeho Striebra a podle nich někteří páni, rytierstvo, Pražané a města kráľovstvie Českého, věrní naši milí, oznamujíc nám, kterak jest se jim tyto časy veliká a znamenitá škoda skrze zlé lidi vohněm stala, a podle nich se přimlůvajíc, poněvadž jest na ně taková škoda a příhoda přišla, abychme jim z milosti naše některú slušnú pomoc učiniti a na ně milostivě zhlednutí ráčili, tak aby zase opravití a to město osaditi a živností svých hleděti mohli. K jichžto takové záhubě a škodě hledíce a jich v tom litujíce, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí kráľovskú v Čechách tuto jsme milost jim měšťanóm Striebrským nynějším i budúcím k prosbě a žádosti jejich učinili a tieľto listem činíme, aby vokolo nich míli zděli a zšíři nikde žádných piv k šenkování nevařili v městečkách ani ve vseh, než u nich kupovali nynie i v budúcích časiach tak a tieľm obyčejem, jakož těch a takových milostí i jiná některá města naše v témž kráľovstvie užívají. Pakli by to kto v tom cíli a okršku svévolně, žádných na to svobod a výsad nemaje, činiti a vo to se pokúseti směl, dáváme jim moc, aby toho právem brániti a toho nedopúšťeti mohli tolikrát, kolikrát by se jim to od koho svévolně přihodilo, a to bez naše, budúcích našich, kráľuov Českých, i jiných vseh lidí všelijaké překážky. Všakž proto chceme, aby toto dánie naše bylo bez újmy každému na jeho spravedlnosti. Tomu na svědomie pečet oc. Dán na Budíně ve čtvrtek v vigíli sv. Vavřince letha božieho MCCCCXCVIII^o a kráľovství našich Uherského vosmého a Českého dvadcatého sedmého. *)

Ex mandato proprio regie maiestatis.

*) Celý zápis černě a červeně škrtnut a ku konci červeným inkoustem poznamenáno: Suprascriptum privilegium, quod testatur ipsis civibus Strzibrzensibus, habetur in alia forma folio XXXVIII°.

Město Stříbro bylo dne 1. října 1479 požárem zničeno (srov. Watzka, Die königl. Stadt Mies und ihre Schicksale str. 4).

59.

V Budíně 1498, 10. srpna. — Král propůjčuje výsady témuž městu. (Fol. 30.)

Vydáno bude prof. J. Čelakovským v privilegiích měst kráľovských.

60.

V Budíně 1498, 10. srpna. — Král měšťanům Kolínským propůjčuje výsady. (Fol. 30.)

Vydáno bude prof. J. Čelakovským v privilegiích měst královských.

61.

V Budíně 1498, 10. srpna. — Král dává městu Litoměřicím výsady. (Fol. 31.)

Vydáno bude prof. J. Čelakovským v privilegiích měst královských.

62.

V Budíně 1498, 10. srpna. — Král dává měšťanům Litoměřickým revers za pomoc svolenou. (Fol. 31.)

Vydáno bude prof. J. Čelakovským v privilegiích měst královských.

63.

V Budíně 1498, 10. srpna. — Týž zapisuje dr. Vítovi z Prahy 50 kop gr. č. na zahradě za Malou Stranou v Praze. (Fol. 31.)

(Doktorovi Vítovi z Prahy.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl a nás zpravil věrný náš milý Vít doktor z Prahy, kterak má a drží zahradu ležící za Malú Stranú u řeky Vltavy jdúce k Zlýchovu, kteráž jest někdy k klášteru Kartúskému příslušela, oznamuje nám, že jest v též zahradě duom dosti nákladný udělal, v kterémž bíelé pivo dělníkóm a jiným okolním lidem šenkuje, toho dotýkaje, že jemu v té zahradě hlínu kopají a berú k znamenité škodě a zkáze té zahrady, proše nás napřed, abychme jemu z milosti naše na tom domu, kterýž jest v té zahradě ustavil, některú summu zapsati ráčili, tak aby toho diela a nákladu, kterýž jest naň učinil, škoden nebyl; druhé, aby v něm mohl svobodně šenkovati pivo bíelé pro dělníky, kteříž tu na diela chodí aneb okolo dělají; a potom aby jemu té hlíny v zahradě bez vuole a vědomie jeho nebrali a nekopali ke škodě a zkáze té zahrady. K jehožto prosbě naklonění jsúce pro služby, kteréž jest nám týž Vít činil a činiti má a povinen bude, čím k sobě od nás milost naši náchylnější pozná, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich tyto jsme jemu milosti učinili a tiemto listem jakožto král Český činíme: Najprve, že jsme jemu, dědicóm a budúcím jeho na tom domu, kterýž jest v té zahradě ustavil, padesáte kop gr. č. zapsali a mocí listu tohoto zapisujem, chtiece tomu, když by kolivěk ta zahrada vod těch osob, jimž by výplata zahrady té spravedlivě příslušela, vyplacena býti jměla, aby jemu, dědicóm a budúcím jeho při tom vyplacování padesáti kop gr. č. za ten duom zvláště dali a položili bez zmatku a všelijaké odpornosti. A nad to jemu, dědicóm i budúcím jeho tu další milost činíme, aby v tom domu šenkovati mohli a moc jměli pivo bíelé pro dělníky a lidi okolnie nyní i budúcne beze všie pře-

kážky; a k tomu aby bez vuole a vědomie jejich žádný hlíny v té zahradě jí ke škodě nekopal ani bral. Prikazující poctivým a opatrným purgmistrům i konšelům Starého, Nového a Menšího Měst Pražských i jiným poddaným našim nynějším i budoucím, abyste svrchupsaného Víta doktora, dědice a budoucie jeho při těchto milostech našich jměli, drželi a zachovali beze všeho přerušení. Všakž také chcme, což se šenkování piva v domu jeho a hlíny brauí v zahradě dotýče, aby to dání a dopuštění naše bylo bez ujmy každému na jeho spravedlnosti. A ktožby list ten jměli s již psaného Víta, dědicuov a budoucích jeho dobrú vuolí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře i dole psaných. Tomu na svědomie pečet naši oc. Dán na Budíně v pátek den sv. Vavřince letha božieho tisícieho čtyřístého devadesátého osmého a království našich Uherského vosmého a Českého dvadcatého sedmého.

Ad mandatum proprium Maiestatis regie.

Doktor Vít, plným jménem Vitus Salius, byl znamenitý lékař doby Vladislavovy a měšťan Pražský, který vzdělání svého nabyl na cizí universitě. Držel dům u stolice královské na Staroměstském rynku, a v letech 1512—1513 byl konšelem téhož města.

64.

V Budíně 1498, 16. srpna. — Král potvrzuje Petrovi Kapounovi ze Smřic zástavu hradu Nížburka. (Fol. 32'.)

(Kapounovi z Smřic.*) My Vladislav z božie milosti oc oznamujem listem tiemto všem, že jest před nás přistúpil slovatný Petr Kapún z Smřic, věrný náš milý, a ukázal nám řádné vidimus jednoho listu našeho, kterýmž jsme někdy Alexandrovi otci jeho potvrdili listu krále Václava, předka našeho slavné paměti, kterýžto list svědčí na zástavu hradu Vizmburgku s vesnicemi zejména těmito: Stradovnicemi, Žulkovicemi a s manstvem řečeným Chdčena i se všemi poplatky a užitky tak, jakž ty věci ti listové v sobě šfře držíe a vokazují; a při tom jsme jemu nad první summu a zápis sto kop gr. připsali, a nad to některé jiné milosti učinili a do životuov jeho a staršího syna jeho zapsali; proše nás s velikú pilností, poněvadž jsú již na tom zbožíe ti obadva životové vyšli a minuli, abychme jemu při držení a požívání toho zbožíe některú další milost učinili, tak aby toho volnějie a svobodnějie požívati mohl. K jehožto prosbě nakloněni jsúce pro služby otce a bratra jeho, kteréž jsú nám činili, a k tomu také aby on, čímž k sobě milost naši náchylnější pozná, tiem pilnější a hotovější k službám našim byl, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách témuž Petrovi Kapounovi tuto milost učinili jsme a tiemto listem činíme, zuostavujíc jeho při těch všech milostech votci a bratru jeho listem naším prvnějším zapsaných; a druhé, aby s svrchupsaného hradu Vizmburgku a s těch vesnic se vším jejich příslušenstvím splacován nebyl od žádného člověka leč od nás aneb budoucích našich, králuov Českých, když bychme to sami k svému vlastniemu

jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, to učiniti můžeme a moci budeme, dadúc jemu puol leta napřed věděti a po vyjití toho polúletie položiec jemu summu zápisnú vedle znění listuov a zápisuov jeho. Kterúžto přijma od nás vcele a úplně, vybera prve úroky a duochody toho polúletie minulého, má nám hned a povinen bude toho zámku i se vším a všelijakým jeho příslušenstvím postúpiti a list tento i s jinými, kteréž na to má, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s již psaného Petra dobrou vůli, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně ve čtvrtek po Nanebesavzetie Panny Marie anno Christi 1498, regnorum autem nostrorum Hungarie 8, Boemie vero XXVII°. Ex commissione propria regie maiestatis.

*) Na kraji: hrad Vyzmburgk.

Vesnice, příslušející k Nížburku, jmenují se nyní Stradonice a Žloukovice, manství pak Kdýčina. Připsání Alexandrovi Kapounovi ze Smřic králem Vladislavem II. stalo se 24. června 1472 a to i pro Alexandrova nejstaršího syna. Když však tento záhy zemřel a druhý Kapoun, jménem Petr, následoval, potvrdil mu touto listinou též král držení Nížburka. Srov. o tom Sedláčkovy Hrady sv. VIII. str. 76.

65.

V Budíně 1498, 17. srpna. — Král povoluje Janovi Císařovi z Nihošovic šenk vína. (Fol. 33.)

(Janovi Císařovi z Nihošovic.) My Vladislav oc. oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vzneseno jménem věrného našeho milého Jana Císaře z Nihošovic, měštěnáina Olomúckého, kterak má a drží duom a appateku v témž městě, kterýž jest někdy Václav Císař otec jeho držal a jie požíval, maje i s dědici svými tu milost od měšťan a obyvateluov téhož města našeho Olomúce danú a knihami městskými zapsanú, aby mohl šenkovati malvazie i jiná sladká pitie, proséc nás jménem jeho, abychme jemu toho listem naším potvrditi a při tom milostivě zuostaviti ráčili, tak aby von toho, což jest otci jeho a jemu dáno a knihami městskými zapsáno, volně a svobodně užívati mohl. K kterýmžto prosbám naklonění jsúce pro věrnost a služby nadepsaného Václava Císaře, otce jmenovaného Jana, kteréž jest nám činil, a také pro něho samého, aby, čím k sobě milost naši náchylnější pozná, tiem pilnějie a hotovějie nám slúžil, naklonění jsúce, *) s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú a jakožto margkrabie Moravský, potvrdili jsme jemu toho zápisu městského a listem tiemto potvrzujem a při něm zuostavujem, chtiece tomu, aby von Jan Císař malvazie i jiná všecka pitie podle toho zapsanie v appatece a domu svém šenkovati a ktomu i jiných milostí jemu pójčených a dopuštěných volně a svobodně užívati mohl a moc jměl tak a tiem obyčejem, jakožto i otec jeho, a to bez našie, budúcích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, i jiných všech lidí všelijaké překážky až do své samého živnosti. Přikazujíce opatrným purg-mistruom, konšelóm i vší obci města Olomúce, věrným naším milým, abyšte často-psaného Jana Císaře při všem, což jest otci jeho a jemu vámi dáno, zapsáno a námi

potvrzeno, jměli, drželi a zachovali beze všeho přerušení. A ktožby list tento měl s jižpsaného Jana dobrou vůli, chcem aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie pečť naši královskou přivěsiti jsme kázali. Dán na Budíně v pátek po Nanebesavzetie P. Marie anno Christi 1498, regnorum autem nostrorum Hungarie octavo, Boemie vero vigesimo septimo.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

*) V rukopise: jsu.

66.

Bez místa a dne. — Král dává dr. Janovi Hermanovi gleit. (Fol. 33.)

Item dán jest gleyt v margkrabství Moravským poctivému knězi Janovi Hermanovi, doktorovi a kanovnsku kostela Olomúckého, aby on při témž kostele a v tom margkrabství býti mohl beze vše překážky duchovní i světské, a to až do zjednání a dokonání potřeb jeho. Tomu na svědomie oc anno Christi 1498.

Commissio propria domini regis.

67.

V Budíně 1498, 16. srpna. — Král povoluje, aby plat komorní z města Hradiště Uherského obracován byl na stavení kláštera Františkánského. (Fol. 33.)

(Kvitancí měšťanům Hradištským.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem: Jakož v městě našem Hradišti ke cti a chvále božie klášter P. Marie zákona sv. Františka založen jest, i chcece, aby tiem spěšněji dostaven byl, k pokorné a snažné prosbě bratří jmenovaného kláštera činž aneb plath náš roční, kterýž nám do komory naše opatrní purgmistr a konšelé svrchupsaného města Hradiště, věrní naši milí, vydávají, na stavenie jmenovaného kláštera počnúc od matky božie Hromničné po dání listu tohoto nejprv příští za deset let pořád zběhlých dali jsme a tiemto listem dáváme. A když kolivěk již psaní měšťané tu summu, což se jí za těch deset let dáti dostane, na stavenie téhož kláštera společně neb rozdielně vydadí a nám to skrze bratří svrchudotčeného kláštera aneb pavmajstry jich oznámeno bude, tehdy my sami od sebe i od budúcích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, již psané měšťany nynější i budúcí jich z té summy, což se jí za těch deset let dostane, tiemto listem kvitujeme, propúštíme a prázny činíme, tak že my ani budúcí naši ani žádní jiní z častopsané summy měšťany jmenovaného města Hradiště ani budúcí jich napomínati nemáme a nebudeme obyčejem nižádným. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně ve čtvrtek po hodu P. Marie nanebevzetie letha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého osmého anno Christi 1498, regnorum autem nostrorum Hungarie octavo, Boemie vero XXVII°. Commissio propria domini regis.

Františkánský klášter Panny Marie v Uherském Hradišti založil r. 1490 Jan Filipec, biskup Varadinský a správce biskupství Olomouckého. Úrok z královského města Hradiště, jež král Vladislav tímto listem

dočasně obrací na stavbu kláštera, činil 30 dukátů ročně, a dle Vladislavova privilegia z dne 29. května 1472 město Hradiště na místo starobylého úroku mělo vlastně odváděti králi meč v ceně 30 dukátů, poněvadž mečem ubránilo se králi Matyášovi Uherskému, quia gladio victores fuere. Viz Volný, Mgt. Mähren IV. 53, též Olmützer Erzdiöcese II. 204.

68.

V Budíně 1498, 18. srpna. — Král osvobozuje dům Martiše z Vojnovic ve Skalici od poplatků královských. (Fol. 34.)

(Martišovi z Vojnovic). Item dán jest list otevřený na papíře slovnutnému Martišovi z Vojnovic, hajtmanu na Kroměříži, na takový způsob, aby týž Martiš s domu svého, kterýž má v Skalici, činží, lozunkuov, úrokuov, porubuov ani kterých poplatkuov do komory krále JMti nedával ani platil, a to až do své živnosti. Než což s městem a podle města v jejich zvláštních potřebách činiti a dávatí má, poněvadž města užívá, nemá se z městských a obecních potřeb vynímati, než toliko daní krále JMti a pomocí prázděn býti, tak jakož svrchu dotčeno jest. Tomu na svědomie oc. Datum Bude sabbato post festum Assumpcionis B. Marie V. anno Christi 1498, regnorum autem nostrorum Hungarie octavo, Boemie vero XXVII°.

Ex commissione propria maiestatis regie.

69.

V Budíně 1498, 21. srpna. — Král potvrzuje Štěpánovi ze Zápolí zápis na Brod Uherský. (Fol. 34.)

(Štefanovi z Zápolé, nadršpanovi království Uherského). My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošeni od mnohomocného Štefana z Zápolé, věčného hrabie země Špiské a nadršpana království Uherského, věrného našeho milého, jakož má od nás hrad a město naše Brod Uherský s fojtstvím a některými vesnicemi v jistých zápisích, abychme jemu ty všechny zápisy v jeden list náš vepsati a uvéstí a při tom některé další milosti učiniti ráčili, kteřížto zápisové jsú zejména tito: První na město a hrad Brod Uherský*) se vsí Drslavici a Lhotkú i s jejich příslušenstvím, kteréž jest koupil za tři tisíce zl. uh., na kterémž má od nás život hned ty časy, když jsme Bělehradu dobyli. A druhý zápis na fojtství téhož města, kteréž jest na místě našem před právem Moravským soudem obdržel, na kterémž jsme jemu dva tisíce zl. uh. zapsali. Třetí zápis na ves a dvor Šumice, která byl někdy král Mathiáš, předek náš, za čtrnácte set zl. uh. koupil. K jehožto prosbě naklonění jsúce pro mnohé věrné a ustavičné služby, kteréž jest nám týž Štefan činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskou a jakožto margkrabie Moravský, převedli jsme všechny summy a zápisy na městě, zámku a fojtství Brodu Uherského a vsí svrchupsaných, a k tomu i ten život, který jsme témuž Štefanovi na témž městě a zboží s jejich příslušenstvím dali, v tento náš list a zápis a mocí listu tohoto převodíme a přenášieme. Tuto

jemu nad to další milost činíe a nad prvníe summy a zápisy jeho, kteréž se svrchu píší, šest set zl. uh. na témž městě a hradu Brodu Uherském, fojtství vsi Drslavicích, Lhotku a vsi Šumicích i se dvorem²⁾ připisující a přirážejíce. A hledíe nad to na práce a náklady, kteréž jest týž Štefan pro naše dobré jměl a činil, tuto jsme zvláštní milost mnohomocnému Janovi synu jeho staršiemu učinili a život jeden na častopsaném městě, zámku, fojtství a vsích svrchupsaných s jejich příslušenstvím připsali a tiemto listem připisujem, chtíece tomu, aby to všecko zboží spolu a nerozdielně on Štefan s svrchupsaným synem svým v sedmi tisících zl. uh. mince i váhy spravedlivých jměl, držal a jeho požíval a požívatí mohl a moc jměl tak a tiem obyčejem, jakožto i jiní páni a obyvatelé margkrabství Moravského svých zápisných zboží a panství spravedlivě požívají a požívatí mohou, nejsúc vodtud bez své vuole od nás ani od budúcích našich, králuov Českých a markrabí Moravských, ani od žádného bez své vuole až do svých obů dvou živností splacování.

Všakž toto jsme znamenitě vymienili a vymieňujem, že on Štefan má to zboží svrchupsané a moci bude s tiem svým životem prodati aneb zastaviti, jakž by se jemu zdálo a líbilo. Než což se Jana syna jeho dotýče, ten to zboží sám má do své živnosti jmiati, držeti a jeho požívatí, neprodávaje ani zastavuje toho žádnému, než toliko nám samým aneb budúcím našim, králóm Českým a margkrabiem Moravským, kdyžbychme to chtěli k svému jmění, držení a požívání vyplatiti. Pakli by to komu mimo nás prodal a zastavil, ten každý, ktož to od něho koupí aneb na to peněz puojčí, nemá aniž moci bude života jeho užívati obyčejem nižádným. Než po vyjití těch obůdvů životuov, totižto Štefana a Jana syna jeho svrchupsaných, my aneb³⁾ budúcí naši, králové Čeští a margkrabie Moravští, aneb ty osoby, kterýmž by ta výplata spravedlivě příslušela, muožeme a moci budeme město a hrad Brod s fojtstvím vsi Drslavicích, Lhotkú a vsi Šumicích i se dvorem a jejich vším a všelijakým příslušenstvím vyplatiti, když nám se kolivěk zdáti a líbiti bude, dadúc⁴⁾ držitelóm toho zboží puol leta napřed věděti, a po vyjití toho polúletie pořád zběhlého, když by sobě úroky a poplatky toho polúletie vybrali, položiec jim za výplatu sedm tisíc zl. uh. svrchupsaných vcele a úplně, má nám hued a povinni budú toho všeho zboží s jeho příslušenstvím tak, jakož se svrchu píše, postúpiti a list tento i s jinými, ač by na to i které jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odporosti. A ktožby list tento jměl s již psaných Štefana a Jana syna jeho dobrú volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře i dole psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v úterý před sv. Bartholomějem anno Christi 1498, regnorum nostrorum Hungarie 8, Boemie vero XXVII°.

Ex mandato proprio maiestatis regie.

Celý zápis přeškrtnut.

¹⁾ Následuje: a fojtstvím a některými vesvicemi, což škrtnuto. — ²⁾ následuje: příslušejíce, což škrtnuto. — ³⁾ v rukopise ne. — ⁴⁾ následující slovo: jim škrtnuto.

70.

V Budíně 1498, 21. srpna. — Král dává Magdaleně z Lomnice list mocný. (Fol. 35.)

(Magdaleně z Lomnice.) Dán jest list mocný urozené Magdaleně z Lomnice, manželce urozeného někdy Heralta z Kunstatu na Hodoníně, aby již psaná Magdalena vo všem a všelijakým statku svém zřízení učiniti mohla oc ut in forma communi. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v úterý před sv. Bartholomějem letha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého osmého a království našich Uherského osmého a Českého XXVII°.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

71.

V Budíně 1498, 21. srpna. — Král nařizuje, aby klášter Hradištský u Olomouce od sirotků Viléma Tetaura z Tetova byl vydán. (Fol. 35.)

(Pánóm Žerotínským a Hyncovi z Thetova, poručníkóm.) Vladislav z božie milosti oc urozeným Janovi staršímu z Žerotína a z Fulneka, Petrovi z Žerotína na Šumbece, Janovi mladšímu z Žerotína a z Fulneka, statečnému Hyncovi z Thetova, poručníkóm někdy sirotkuov Viléma Thetaora z Thetova, milost naši královskú a všecko dobré vzkazujem. Věrní milí! Jakož vás tajno nenie, že jest vám Hradiště klášter od opata a konventu toho podle vašeho zápisu vypověděno, a voni již na tom jsú, že to od vás vyplatiti a sami držeti chtie. Protož věztež, když kolivěk vo tu výplatu s týmiž opatem a konventem kláštera nadepsaného vo summu svú uhodíte a smlúvu vezmete a toho jim postúpíte, že jest v tom naše celá plná a konečná vuole i rozkázanie, tak že pro tu věc od nás ani budúcích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, žádných zmatkuov ani kterých nesnází jmieti nemáte ani budete. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v úterý před sv. Bartholomějem anno Christi 1498, regnorum nostrorum Hungarie octavo, Boemie vero XXVII°.

Commissio propria maiestatis regie.

Zápis přeškrtnut. Srv. tento Archiv sv. XVI. str. 8 č. 19.

72.

V Budíně 1498, 22. srpna. — Král dává leta Bartošovi, synu Jana Vichra měšťana Olomúckého. (Fol. 35.)

(Barthošovi z Olomúce.) Item dán jest list Barthošovi, synu Jana Vichra, otce jeho, někdy měšténína Olomúckého, aby týž Barthoš leta dospělá a právě doplněna měl a přijal, a statku svého, kterýž po otci má, mocně užíval a užívati mohl oc ut in forma communi. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v středu

před sv. Bartholomějem anno Christi 1498, regnorum nostrorum Hungarie octavo, Boemie vero vigesimo septimo.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

73.

V Budíně 1498, 23. srpna. — Král dovoluje, aby si Rokycanští sráželi pohledávku svoji na poplatcích královských. (Fol. 36.)

(Měšťanóm Rokycanským.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem: Jakož jsme město Rokycany s jeho příslušenstvím k jmění a držení našemu od urozeného Zdenka z Švambergka na Přimdě vyplatili, na kterúžto výplatu dali jsú nám ku pomoci tíž měšťané Rokycanští čtyři sta kop gr. č., a vo vostatek, totižto vosm set kop gr. č., kteréž jsme my za túž výplatu dodati a doplatiti jměli, takto jsme s nimi uhodili a zuostali, že jsú těch vosm set kop gr. sami zjednali a vypójčili a za tu výplatu doplatili. I nechtiece my, aby voni a budúci jejich žádně v tom škody ani kterých zmatkuov měli, než tiem jisti a bezpečni byli, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách takto jsme s týmiž měšťany Rokycanskými vo těch vosm set kop gr. č. svrchupsaných i vo ty úroky, kteréž by z těch peněz v pravdě dali, uhodili a zuostali a tiemto listem uházieme, chtiece tomu, aby voni sobě z úrokuov a duochoduov s téhož města a vsí k němu příslušejících ty penieze vybierali a vybierati mohli tak dlúho a dotud, dokudž by sobě vcele a úplně těch vosmi set kop gr. č. i s úroky, kteréž by na ty penieze v pravdě dávali, nevybrali. Než když to sobě všecko vyberú, mají nám z toho aneb budoucím našim, králóm Českým, aneb úředníkóm našim, kterýmž bychme to poručili, počet udělati, a potom ty úroky i jiné všecky duochody a poplatky zúplna do komory naše platiti a vydávati bez zmatku a všelijaké odpornosti, a to bez naše, budoucích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně ve čtvrtek v vigilji sv. Bartholoměje apoštola božieho, anno Christi 1498, regnorum autem nostrorum Hungarie octavo, Boemie vero XXVII°.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

Srov. A. Srb, Král. svob. město Rokycany str. 6—7. V archivu místodržitelském (C. 297.) nalezá se v orig. listina Vladislava II, kterou dne 23. srpna 1475 potvrzuje Zdenkovi ze Švambergka hrad Přimdu a Rokycany. Dosud nevydaná tato listina zní:

My Vladislav z božie milosti král Český, markrabie Moravský, Lucemburské a Slezské knieže a Lužický markrabie oc., oznamujem tiemto listem všem, že přistúpil jest před nás urozený Zdeněk z Švambergka na Rokycanech, věrný náš milý, a prosil jest nás, abychom jemu listuov a zápisuov, kteréž má od předkuov našich, králuov Českých, na hrad náš Přimdu s jeho příslušnostmi i také na městečko Rokycany s příslušnostmi, potvrditi a při tom jej zuostaviti ráčili. My v tom jeho slušnú prosbu znamenajice i také pro jeho věrné služby, kteréž nám činil, činí a potom tiem

lépe aby mohl a měl činiti, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú témuž Zdeňkovi a dědicóm jeho svrchu dotčených listuov a zápisuov ve všech kusiech, članciech a klausech tak, jako by tuto slovo od slova vepsány byly, potvrdili jsme a tiemto listem potvrzujem a je při nich zuostavujem milostivě. Tuto milost zvláštní témuž Zdeňkovi a dědicóm jeho tiemto listem činiece a dodávajíce, aby oni od žádného jiného splacování nebyli s jižpsaného hradu, než od nás neb budúcích našich, králuov Českých, aneb od těch osob, jimž by ta výplata spravedlivě příslušela, a to k našemu neb budúcích našich, králuov Českých, držení aneb těch osob, jimž by ta výplata spravedlivě příslušela, a jinak nic. Také budú moci prodělati na opravu jižpsaného hradu a městečka až do dvě seth kop. gr. peněz dobrých; a což na opravu již psaného hradu a městečka až do dvě seth kop gr. peněz naložie, ježto to registry neb hodným svědomím okáží, to při výplatě téhož hradu a městečka s jich příslušnostmi s prvními summami, kteréž na tom zapsány mají, má jim vcele a úplně dáno a zaplacenó býti. A ktož by tento list měl s jižpsaného Zdeňka neb dědicuov jeho dobrú volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie pečeť naši královskú kázali sme přivěsiti k tomuto listu. Dán v Praze v středu u vigilii sv. Bartholoměje apoštola božieho, léta od narození syna božieho tisícieho čtyřstého sedmdesátého pátého, královstvie našeho léta pátého.

Ad relacionem domini Leonis de Rožmítal, suppremi magistri curie regni Bohemie.

74.

V Budíně 1498, 28. srpna. — Král Václavovi z Ludanic dává odúmrtí po Machně z Lázu. (Fol. 36.)

(Václavovi z Ludanic.) Item dána jest devolucí urozenému Václavovi z Ludanic, podkomoříemu margkrabstvie Moravského, po smrti někdy slovutné Machny z Lázu na věnu i na všem statku jejím oc. ut in forma communi. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria III^a post Bartholomei 1498.

Ex commissione domini regis referente magnifico domino Joanne de Sselnbergk, supremo cancellario regni Boemie.

75.

V Budíně 1498, 24. srpna. — Král vysazuje Sobotku za město. (Fol. 36.)

(Měšťanóm Sobotským.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošení od urozeného Jana z Šelnbergka, nejvyššíeho kancléře královstvie Českého, věrného našeho milého, abychme městečko jeho Sobotku za město vysaditi a při tom některými dalšími milostmi obyvatele jeho obdariti ráčili, tak aby se pod panováním jeho opravovati a živnosti svých lépe a dostatečnějše hleděti mohli. K jehožto prosbě a přimluvě nakloněni jsúce pro mnohé věrné, pilné a ustavičné služby, kteréž jest nám týž Jan od prvupočátku králování našeho v obojím královstvím, hrdla ani statku svého pro naše dobré nelituje, hotově a povolně činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách tyto jsme dolepsané milosti již dotčeným měšťanóm Sobotským nynějším i budúcím učinili a tiemto listem činíme, vysazujíc najprve též městečko Sobotku za město, a tomu chtiec a plnú moc jim dávajíc, aby sobě vokolo téhož města dělati a staviti

mohli zdi, brány, věže, bašty, přiekopy a valy i jiné braně, kteréžby k pevnosti, potřebě a obraně téhož města užitečné a potřebné znali a viděli, když se jim kolivěk zdáti a líbiti bude a s to býti moci budú, tak a tiem obyčejem, jakož se i jiná města naše zdmi a jinými potřebnými braněmi hradie. A nad to chtěie, aby se též město Sobotka tiem lépe opravovati a osazovati mohlo, dali jsme obyvatelóm jeho nynějším i budúcím dva jarmarky ročně, každý s vosmi dni pořád zběhlými, jeden na den sv. Maříe Magdaleny a druhý v sobotu třetieho téhodne po Velice noci, při kterýchžto jarmarciech tíž měšťané užívati mají a moci budú těch všech svobod a zvyklostí, kterých i jiná města naše královstvie Českého užívají buď z práva aneb z obyčeje nynie i budúcně. A k tomu jsme jim dali erb, kteréhož na pečeti a na jiných svých městských a obecních potřebách užívati mají a moci budú: bránu jednu mezi dvěma věžemi, a každá věže s stieny, a ty věže býti mají bílé v modrém poli, a na každé věži štít vyvěšený a na něm vepřová hlava v žlutém poli. A k tomu častopsaní měšťané Sobotští nynější i budúci pečetiti mají a moci budú všecky své potřeby městské a obecné voskem zeleným. Kterýchžto všech milostí svrchupsaných užívati mají a moci budú volně a svobodně, nynie i na budúcie věčné časy bez naše, budúcích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Příkazující všem poddaným našim královstvie Českého, kteréhož kolivěk stavu a řádu, nynějším i budúcím, věrným našim milým, abyšte svrchupsaným měšťanóm Sobotským nynějším i budúcím v těch ve všech milostech nadepsaných nikterakž nepřekáželi ani komu překážeti dopúštěli, než při nich je jměli, drželi a zachovávali beze všeho přerušenie, jináč toho nečinie, pod zachováním milosti naše a budúcích našich, králuov Českých. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pátek den sv. Bartholoméje apoštola bozieho, letha bozieho tisícieho čtyřistého devadesátého osmého a království našich Uherského osmého a Českého dvadcatého sedmého.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselubergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

76.

V Budíně 1498, 28. srpna. — Král potvrzuje i rozumňuje výsadu měšťanů Brněnských v příčině práva dědického. (Fol. 37.)

(Měšťanóm Brněnským.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsú nám ukázali opatrní purgmistr a koušelé města našeho Brna, věrní milí, zvláštích milostí a výsad, kteréž mají od krále Jana, předka našeho slavné paměti, a to takovú, aby každý z nich měšťan Brněnských mohl a moc jměl na smrtné posteli statek svojoj toliko na hotových penězích dáti a vodkázati, komuž by se jemu zdálo a líbilo; prosieć nás při tom s velikú pilností, abychme jim při tom některú další milost dáti a učiniti ráčili, tak aby nám tiem lépe, hotovějie a dostatečnějie slúžiti

a pod panováním naším opravovati se mohli. K jichžto prosbě naklonění jsúce pro služby i povolnost, kterýmiž nám se líbiti a zachovati hledie a dále i více zachovati mají a povinni budú, čím k sobě od nás milost naši náchylnější a hotovější poznají, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú a jakožto margkrabie Moravský, tyto jsme dolepsané milosti jmenovaným měšťanóm našim Brněnským, nynějším i budúcím, učinili a tiemto listem činíme, chtiece tomu a z milosti a moci naše dopúštějice, aby každý z obyvateluv téhož města Brna nyněších i budúcích mohl všecek statek svooj movitý a nemovitý na smrtné posteli dáti, porúčeti a vodkázati, komuž by se jemu kolivěk zdálo a líbilo. Kromě k duchovenství dávati a odkazovati žádný nemá a moci nebude leč hotové peníze, a jiných věcí nic; pakli by kdo co dal aneb vodkázal, to nemá a mieti nebude žádné moci ani které pevnosti nynie ani v budúcích časích. A jakož jsme dále také od týchž měšťan našich Brněnských porozoměli, že mnohé ruoznice, nesnáze a neřády bývají vo kšafty a poručenství, takto jsme vo tom rozkázali a mezi nimi zpuosobili, řiedíme a puosobíme, aby všecka a všelijaká poručenství, kteráž by se v témž městě Brně staly, nikdež jinde nebyla vohledávána, rozeznávána ani kterak puosobena, nežli tu v témž městě na rathúze, podle znění starodávních práv a výsad jejich. Kterýchžto milostí, obdarování a výsad napřed dotčených jižpsaní měšťané naši Brněnští, nynější i buducí, užívati mají, mohú a moci budú, tak a tiem obyčejem, jakož napřed dotčeno jest, nynie i na budúcie časy, a to bez naše, budúcích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Prikazujice podkomořiemu našemu nynějšíemu i budúcím i jiným všem úředníkóm a poddaným našim margkrabství Moravského, abyšte nadepsané měšťany naše Brněnské, nyněšie i budúcie, v těch ve všech milostech svrchupsaných jměli, drželi a zachovali beze všeho přerušenie pod uvarováním hněvu a nemilosti naše i budúcích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských. Tomu na svědomie oc. Dáu na Budíně, v úterý den sv. Augustina, letha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého osmého a království našich Uherského osmého a Českého dvadcatého osmého.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

Privilegia krále Jana viz u Rösslera, Die Stadtrechte von Brünn aus dem XIII. u. XIV. Jht. str. 380 sl.

77.

V Budíně 1498, 29. srpna. — Král propouští Václavovi z Ludanic městečko Jaroměřice z manství. — (Fol. 38.)

(Václavovi z Ludanic.)* My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl a nás zpravil urozený Václav z Ludanic na Veverí, podkomořie margkrabství Moravského, věrný náš milý, kterak má a drží městečko Jaroměřice

s mýtem a kostelním podacím, s špitálem v témž městečku, s též kostelním podacím, se vsmi dále psanými, s mlýny, s lidmi, i s jinými puožitky a duochody, kterýmižbykoli jmeny mohly jmenovány býti, i s plným panstvím. Item ves Přilazany, item ves Bouňov s lesem Habřinů, ves Ohrazenice, ves Třebelovice, na vsi Dědicích panstvie, ves pustú Chobot s lesem, item les u Dědic, item v Gdúsově na těch lidech, kteříž tu faráři příslušejí, panstvie na vsi v Jireticích k též faře v Gdúsově příslušejících; item rybník Osovec, rybník Blatnický, rybník Korytník, rybník Chvojník, rybník Klučovec, rybník Sedlák, rybník Mostek, rybník u Jaroměřic pod Bohušici, item s Závěrným a s pastvami na lesiech, kteréž k Hostimi příslušejí, i s jinými se všemi svobodami, poplatky, s činžemi a s ospy, s kury, s vajci, s řekami, potoky, s dvory, s robotami, s lesy, háji, horami, s chrastinami, s lukami, pastvami, rolí oranů i neoranů, i s jinými se všemi a všelijakými příslušnostmi k témuž městečku od staradávna příslušejícími, v margrabství Moravském ležícími, kteréžto městečko i se všemi jeho nahore dotčenými příslušnostmi povinnostmi manskými nám, jakožto králi Českému a margkrabí Moravskému, příslušie a zavázáno jest. A při tom jest nás týž Václav prosil, abychme jemu, erbóm a budoucím jeho**) svrchupsané městečko s jeho příslušenstvím z manstvie propustiec v dědicství uvésti ráčili. K jehožto prosbě naklonění jsúce pro služby, kteréž jest nám týž Václav činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskou a jakožto margkrabie Moravský, nadepsané městečko Jaroměřice se vším jeho příslušenstvím svrchupsaným ze všech povinností manských propustili jsme a tiemto listem mocně propúštíme a jim to k pravému a věčnému dědicství dáváme tak, že již nám ani budoucím našim, králóm Českým a margkrabiem Moravským, jmenovaný Václav i s erby a budoucími svými nemají ani povinni budú s nadepsaného městečka s jeho příslušenstvím žádných povinností a služeb manských činiti, ale mají a moci budú téhož městečka s jeho svrchupsaným příslušenstvím požívati a je držeti tak a tiem obyčejem, jakožto i jiní páni a obyvatelé margkrabství Moravského svých dědičných městeček a zboží požívají a požívati mohou, nyní i na budoucí časy, a to bez naše, budoucích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Prikazující hajtmanu, nejvyšším komorníku a sudím margkrabství Moravského nyníšim i budoucím, věrným našim milým, kdyžkoli požádáni budete od svrchupsaných Václava***) aneb erbuov jeho, abyšte jim svrchupsané městečko Jaroměřice s jeho příslušenstvím ve dsky zemské vložití a vepsati rozkázali, tak abyšte učinili bez zmatku a všelijaké odporosti. Prikazující dále hofrychtěři našemu téhož margkrabství, až, když vod nich požádán budeš, to městečko s jeho příslušenstvím z knih manských vymazati rozkázal. A ktožby list tento jměl s již psaného Václava a erbuov jeho dobrou volí a svobodnou, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahore i dole psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budně, ve středu před

sv. Jiljím letho božieho tisícieho čtyřistého devadesátého vosmého a království našich Uherského osmého a Českého XXVIII°.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

*) Po straně: manství k dědiství. — **) Následující písmeno s škrtnuto. — ***) v ruk. Václav.
O tomto Václavovi z Ludanic viz Eichlerovy Paměti panství Veverského str. 48—49.

78.

V Budíně 1498, 30. srpna. — Král nařizuje, aby městečko Staříč vloženo bylo Vilémovi z Pernšteina do desk zemských. (Fol. 39.)

Vytištěno v tomto Archivu sv. XVI. str. 524 č. 702.

79.

V Budíně 1498, 29. srpna. — Král potvrzuje Hynkovi z Ludanic výplatu Plešivce. (Fol. 39.)

(Hynkovi z Ludanic na Rokytnici). My Vladislav se oznamujem listem tiemto všem, že jsme zpraveni jménem urozeného Hynka z Ludanic na Rokytnici, věrného našeho milého, kterak má list od krále Jiríeho, někdy předka našeho, na výplatu Plešivce a na lúce řečené Limpcha s jejich příslušenstvím, prose nás, abychme my jemu listu toho potvrditi a při tom zuostaviti ráčili. K jehožto žádosti naklonění jsúce pro služby, kteréž jest nám týž Hynek činil a činiti má a povinen bude, čím k sobě od nás milost naši náchylnější pozná, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách a jakožto margkrabie Moravský, potvrdili jsme svrchudotčeného listu jemu Hynkovi ve všem jeho znění, položení, punktích, klauselech a artikulech tak, jako by tuto slovo od slova vepsán a položen byl, chtiece tomu, aby svrchupsaný Plešivec a lúku Limpchu podle znění listu toho od držiteluov nynějších aneb budúcích vyplatil a vyplatiti mohl a moc jměl, když by se jemu kolivěk zdálo a líbilo, dada jim podle zápisu svého napřed věděti. A po vyjití času té výpovědi polože jim summu jejich, kteréž na tom zapsánu mají, a vyplatě to oboje s jejich příslušenstvím, má to jmieti, držeti a toho požívati až do své živnosti, nejso s toho od nás ani od budúcích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, ani od jiného žádného bez své vuole splacován. Než po jeho smrti my aneb budúcí naši, králové Čeští a margkrabie Moravští, aneb ty osoby, jimž by ta výplata spravedlivě příslušela, muožem to od těch osob, kteréž by toho v držení a požívání byli, vyplatiti, když nám se kolivěk zdáti a líbiti bude, dadúc jim podle zápisuov jejich tu summu, kteréž na Plešivci a lúce řečené Limpcha zapsánu mají. Kterúžto příjmúc od nás vcele a úplně, mají nám toho a povinni budú haed postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by tento list jměl s svrchupsaného Hynka dobrou volí a svobodnú,

chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně, v středu před sv. Jiljím anno Christi 1498.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselubergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

80.

V Budíně 1498, 1. září. — Týž propůjčuje Janovi ze Žeberka na Plané svobodu horní.
(Fol. 40.)

(Janovi z Žiberka na Plané.) Item dán jest frystunk urozenému Janovi z Žiberka na Plané, aby na horách svých, kteréž má a drží v míli zšfři a tolikéz vzdáli vokolo Plané, zlata, stříbra i všelijakého kovu dobývati a na nich pavovati mohl beze všie překážky, a to až za deset let. Než po vyjití těch desietí let pořád zběhlých od datum listu toho má týž Jan s kverky a nákladníky svými urbury i všecky poplatky, kteréž do komory spravedlivě příslušejí, dávati a platiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A také což by kolivěk buď zlata, stříbra aneb jiných kovuov dobyli, toho jinam prodávati nemají, než toliko do mince a k ruce krále JMti oc. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v sobotu den sv. Jiljí anno Christi 1498.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

Panství Plané nabyli Žebekové r. 1416. Dolováno bylo zde již od nepaměti. (Srov. Senft, Geschichte der Herrschaft und Stadt Plan in Böhmen 1876 p. 51.)

81.

V Budíně 1498, 3. září. — Král potvrzuje smlouvu Jindřicha z Hradce s kapitolou kostela Všech Svatých na hradě Pražském o stavění domu děkanského. (Fol. 40.)

(Jindřichovi z Hradce.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme zpraveni, kterak jest urozený Jindřich z Hradce, nejvyšší komorník království Českého, věrný náš milý, udělal celú a dokonalú smlúvu a srovnánie s poctivými knězem Blažkem děkanem a knězem Janem proboštem, na miestě vší kapituly kaply Všech Svatých na hradě Pražském, což se dělánie a stavenie toho domu děkanského na hradě Pražském, v kterémž jest týž Jindřich, dotýče, a to takovú, že on Jindřich má ten duom děkanský, v kterémž jest, stavěti a dělati, jakž se jemu zdáti a líbiti bude. A jakož jest nějaké miesto kaplanské vedle téhož domu, kdež někdy Jan Bírka z Násilé bydlil, ješto to všecko k kaple Všech Svatých příslúšie, to jemu k tomu také přidali, aby sobě na tom na všem stavěl podle vuole a zdánie svého. A vystavěje ten duom, aby jej jměl, držel a jeho požíval tak dlúho a dotud, dokudž jeho i všeho rodu jeho Hradeckého, však toliko mužského pohlavie, stávati bude. A když by ten rod mužského pohlavie sšel, tehdy ten duom beze všech úplatkuov

a zmatkuov spadnutí a přijíti má hned na děkana a probošta i všicku kapitolu kaply svrchupsané. A ten domek, v kterémž jest nyní tesař náš, on Jindřich i s rodem svým mužského pohlavie má znovu opravit tak, aby v něm byla světnice a komora a sienka; a ta pivnice, kteráž jest v tom domku, té k němu postúpiti má, tak aby ten domek sám v sobě zvláště zavření jměl. Než jiné má všecko týž Jindřich i s rodem svým mužského pohlavie držeti. A nad to že jest se k tomu týž Jindřich dobrovolně poddal a podvolil i s rodem svým, když by buď on aneb kdož koli z rodu jeho mužského pohlavie do toho domu přijel, a kaplan v tom domku nade-psaném byl, že jemu mají z kuchyně své dáti oběd a večeri, když se jiným vařiti bude, též i z pivnice pitie, pokudž příslušie. Prosieć nás při tom, poněvadž jest se ta smlúva z jejich obapolně dobré vuole stala a dokonala, abychme k tomu povolenie naše dáti a toho potvrditi ráčili. K kteréžto prosbě naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách, potvrdili jsme nade-psané smlúvy mezi týmž Jindřichem, děkanem, proboštem i vši kapitulú kaply Všeck Svátých udělané a dokonalé a tiemto listem potvrzujem ve všem jejím znění, položení, punktích, klausulech a artykulech, chcieće tomu, aby tolikéž mocí a pevností jměla, jako by tuto slovo od slova vepsána a v list tento vložena byla, a to bez naše, budúcích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pondělí před hodem Narození P. Marie, letha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého osmého.

Ad relationem domini magnifici Joannis de Sselenbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

Oprava domu někdy děkanského děla se r. 1486. Srov. Tomka, Dějepis Prahy sv. VIII. str. 10.

82.

V Budíně 1498, 3. září. — Král přenáší summu, v kterou zastavena byla ves Vrbice, na Půtu z Ryzmberka. (Fol. 41.)

(Puothovi z Ryzmbergka.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl urozený Puotha z Ryzmbergka na Švihově, nejvyšší sudí královstvie Českého, věrný náš milý, oznamuje nám, že jest vyplatil ves řečenú Vrbici k zámku a zboží Růdnickému příslušející, kterýž jest někdy osvícený Hynek, knieže Minstrberské, v summě třinácti set zl. uh. dobrých od krále Jiříeho, předka našeho a otce svého, zapsánu jměl a držel, proše nás, poněvadž jest ji v té summě vyplatil a jie v držení jest, abychme naň, na dědice a budúcie jeho tu summu a zápis převésti ráčili. K jehožto slušné prosbě naklonění jsúce pro služby, kteréž jest nám mnohé a věrné činil a činiti nepřestává, a k tomu že jest nám ten zápis svrchupsaný, kterýž jest na tu ves svědčil, vrátil, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách, převedli jsme na téhož Puothu, dědice a budúcie

jeho všecko právo zápisu svrchupsaného a tieľto listem převodíme a přenášíeme, tak že voni jmenovanú ves Vrbici se vším a všelijakým jejím příslušenstvím v těch třinácti stech zl. uh. držeti a jí požívati mají a moci budú nyní i budúcně beze vše překážky, a to dotud a tak dlúho, dokudž by od nich arcibiskup Pražský hradu a města Růdnice s jeho příslušenstvím podle zápisu jejich nevyplatil. Než když to všecko spolu a nerozdielně od nich vyplatí, tak jakž zápis jejich ukazuje, má tuto ves Vrbici s jejím příslušenstvím též při tom času vyplatiti, daťa jim zvláště třináct set zl. uh. svrchupsauých. Kteréžto přijmúc od nich vcele a úplně, mají jemu též vsi se vším jejím příslušenstvím hned při tom postúpiti a list tento i s jinými, ač by na tom které jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento měl s již psaného Puothy, dědicuov a budúcích jeho dobrú volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria II^a ante Nativitatem B. Marie Virg. anno Christi 1498.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

Ves Vrbici zastavil král Jiří r. 1470 synu svému Hynkovi, kterou pak koupil zápisný držitel Roudnice Ješek Svojanovský z Boskovic r. 1484, až r. 1496 král Vladislav výplatu dal Půtovi Švihovskému z Ryžemberka. (Sedláček, Hradý a zámky VIII, str. 183.)

83.

V Budíně 1498, 3. září. — Král svoluje témuž, aby bezprávně odňaté zboží soudem zpět mohl dobývati. (Fol. 41.)

(Témuž Puothovi z Ryžmbergka.) My Vladislav oc oznamujem listem tieľto všem, že jest na nás vznesl urozený Puotha z Ryzmbergka na Švihově, najvyšší sudí kráľovstvie Českého, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak by některé osoby od zámku a zboží Růdnického grunty a příslušnosti některé jměli a drželi, nemajíce na to žádných zápisuov ani které spravedlnosti, proše nás, abychme my jemu povolenie naše dáti a toho dopustiti ráčili, doptal-li by se kde takových gruntuov a příslušností, že by je kto bez zápisuov a spravedlnosti držel, aby se vo ně súditi a právem toho dobývati mohl. Jehožto žádost slušnú znajíce a také nechťeie, aby se to zboží Růdnické tak rozstrhati a skrze čie zamlčenie umenšiti jmělo, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí kráľovskú v Čechách, dali jsme témuž Puothovi plnú moc a naše jisté povolenie, aby kdež se kolivěk a jakých koli gruntuov a příslušností zámku nadepsaného doptá, že je kto bez zápisov a spravedlnosti drží a požívá, aby se vo ně súditi a jich právem dobývati mohl a moc jměl i s dědici svými nyní i budúcně. A cožkolivěk takových věcí právem a soudem dobudú, mají to s týmž zbožím Růdnickým jmieti, držeti a toho požívati podle zněnie zápisu jejich, kterýž mají od nás na týž zámek a zboží Růdnické. Než při vyplacování téhož zámku mají těch všech gruntuov a příslušností, kteréž by vysúdili, arcibiskupovi postúpiti

Pražskému bez zmatku a všelijaké odpornosti. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně, v pondělí před hodem Narození P. Marie anno Christi 1498.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

84.

V Budíně 1498, 3. září. — Král potvrzuje Prokopovi Zajímačovi z Kunštatů zápisy na městečko Pohořelice. (Fol. 42.)

Otištěno v tomto Archivu sv. XVI str. 524 č. 703.

85.

V Budíně 1498, 10. září — Král potvrzuje bratřím z Cítova zápisy na ves Libovice. (Fol. 42.)

(Votíkovi, Petrovi, Jindřichovi bratřím z Cítova.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsú na nás vznesli slovutní Votík, Petr. a Jindřich bratříe z Cítova, věrní naši milí, oznamujíc nám, kterak mají a držíe v jistých zápisiech krále Jiříeho, někdy předka našeho, a našem ves Libovice k proboštsství Pražskému příslušející a ve vsi Přelici dva člověky, tak jakož ti listové a zápisové svědčie a vokazují, prosieć nás pokorně, abychme jim při držení a požívání vsi a člověků svrchupsaných s jejich příslušenstvím některú milost dáti a učiniti ráčili, tak aby to svobodnějie jmieti, držeti a toho požívati mohli. K jichžto prosbě naklonění jsúce pro služby jejich, kteréž nám tiem pilnějie a hotovějie slúžiti mají a povinni budú, čím k sobě od nás milost naši náchylnější poznají, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách, tuto jsme nadepsaným Votíkovi, Petrovi a Jindřichovi bratřím při držení a požívání vsi a lidí svrchupsaných s jejich příslušenstvím milost učinili a tiemto listem činíme, tak aby oni i s dědici a budúcími svými ves Libovice s jejím příslušenstvím a ty dva člověky ve vsi Přilici jměli, drželi a jich požívali, nejsúce s toho bez své vuole od žádného člověka splacování, leč od nás samých aneb od budúcích našich, kráľuov Českých, aneb od těch osob, kterýmž by ta výplata spravedlivě příslušela, když bychme to od nich k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, to učiniti muožeme a moci budeme, když by nám se kolivěk zdálo a líbilo, dadúc jim za výplatu vsi a dvú člověkuov svrchupsaných tu summu, kteréž na tom zapsánu mají. Kterúžto přijmúc od nás vcele a úplně, mají nám vsi svrchupsané s jejím příslušenstvím i těch dvú člověkuov hned postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktožby list tento jměl s svrchupsaných Votíka, Petra a Jindřicha dobrú volí oc. Tomu na svědomie oc. Datum Bude, feria II^a post Nativitatem Marie Virg. anno Christi 1498.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

Ves Libovice tuto jmenovanou nalezáme již v urbáři proboštském z počátku XV. stol., vydaném Emlerem v „Deseti urbářích českých“ str. 305.

86.

V Budíně 1498, 5. září. — Král propouští Karlovi, Albrechtovi a Jiřímu knížatům Minstrberským dvůr Krněvice z manství. (Fol. 43.)

(Karlovi i jiným jeho bratrům, knížatům Minstrbrským oc. *) My Vladislav oc oznamujem tiemto listem všem, že jest na nás vznesl osviecený Karel knieže Minstrberské a Volešnické a hrabě Kladský, ujec náš věrný milý, oznamuje nám jménem osviecených Albrehta a Jiříe knížat též Minstrberských a Volešnických, bratrů svých, kterak mají a držíe dvuor celý Krněvice s jeho příslušenstvím, ves celú Vykleky s podacím kostelním téhož kostela, v Vrašovicích čtyři kopy platu a vosm a čtyřidceti gr., v Kratonosiech šest kop a dvanáct gr., v Vesce jednu kopu a čtyřidceti vosm gr., v Jistbici puol třetieho lánú háje i s jiným jejich příslušenstvím tak, jakož to všecko listové, kteréž na to od předkuov našich, králuov Českých, mají, šíře a dostatečnějie držíe a vokazují, prose nás jménem svým a jejich: Poněvadž ty vsi a dvuor s jejich příslušenstvím službami manskými nám, jakožto králi Českému, příslušie, abychme jim to z manstvie propustiti a k dědicství dáti ráčili. K jichžto prosbě naklonění jsúce pro služby, kteréž nám jmenovaná kniežata činili a činiti nepřestávají, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách, propustili jsme jim dvuor a vsi svrchupsané i se vším jejich příslušenstvím ze všech služeb a povinností manských a tiemto listem propúštieme, dávajíc jim to k pravému dědicství tak, aby to jměli, drželi a toho požívali tiem vším zpuosobem a právem, jakožto i jiní obyvatelé královstvie Českého svých dědičných vsí požívajíc a požívati mohú nynie i v budúcích časiach, a to bez naše, budúcích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Prikazujíc větším i menším úředníkóm desk zemských královstvie Českého nynějším i budúcím, abyšte znajíc tu milost, kteréž jsme nadepsaným kniežatóm a bratrům učinili, ty vsi a dvuor napřed dotčený s jejich příslušenstvím, jsúc od nich požádáni, ve dsky zemské, řád práva zachovajíc, podle zněníe zápisuov jejich, kteréž na to mají, vložití a vepsati kázali, jináč toho nečiniece. A ktož by list tento jměl svrchupsaných Albrehta, Jiříeho a Karla dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria IIII^a ante Nativitatem B. Marie Virg. anno Christi 1498. Ad relationem magnifici domini de Sselnbergk, supremi cancellarii regni Boemie.

*) In margine: manstvie k dědicství.

Bez konečných vět zapsáno bylo r. 1498 do desk zemských (Pozůstatky desk zem. II. 506) a po požáru 1541 znovu zapsáno do kvaternu druhého fol. C. 6. O poloze míst těch viz Pam. arch. X. 486, 831.

87.

V Budíně 1498, 6. září. — Král potvrzuje týmž list na tok vody u vsi Vesce. (Fol. 43.)

(Týmž knížatům Minstrberským.) Item dáno jest potvrzení osviecenému

Karlovi kniežeti Minstrberskému oc a bratřim jeho na list, kterýž mají někdy od kněze Hynka strýce jejich, kterýžto byl jest týž list dal slovutnému Janovi Vlaštovičkovi na Havranie, aby tok vody, kterýž teče skrze ves řečenú Vesce, sobě*) na své rybníky vedl. Item přenášie na táž kniežata všecko právo to, kteréž jest témuž Janovi Vlaštovičkovi svědčilo. Dán na Budíně ve čtvrtek před hodem Narození**) P. Marie anno Christi 1498. Relator dominus cancellarius.

*) Omylem slovo to v ruk. opakováno. — **) v ruk. před narozením hoďu P. M.

88.

V Budíně 1498, 21. srpna. — Král dává Václavovi z Drahonice list mocný. (Fol. 43.)

(Václavovi*) z Drahonice.) Dán jest list mocný slovutnému Václavovi**) z Drahonice na Ploskovicích, na kterýžby vo statku svém pořízenie učiniti mohl oc ut in forma communi. Datum Bude feria III^a ante Bartholomei anno Christi 1498.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk, supremi cancellarii regni Boemie.

*) V ruk. Adamovi škrtnuto a přepsáno Václavovi. — **) na rasuře.

Václav, jinak řečený Adam, nazýval se obyčejně Ploskovským z Drahonice po tvrzi na Litoměřicku. Na základě tohoto mocného listu odkázal 5. května 1508 Drahonice a Radomilice Zdeňkovi Lvovi z Rožmitála. (Srv. Sedláčkovy Hrady a zámky sv. VII str. 248.)

89.

V Budíně 1498, 3. září. — Král potvrzuje Firšicovi z Nabdína list arcibiskupa Pražského Konráda. (Fol. 44.)

(Firšicovi z Nabdína.) Item dáno jest potvrzenie statečnému Firšicovi z Nabdína na list, kterýž má od duostojného někdy Kunratha arcibiskupa Pražského oc ut in forma communi. Datum Bude, feria II^a post s. Egidii anno Christi 1498.

Relator dominus cancellarius.

Zmíněný tuto list arcibiskupa Konráda jest asi zápis na Strážkov z r. 1429 (srv. Ottův Slov. Naučný IX, 260). Potvrzení královské týká se pak Jana Firšice z N.

90.

V Budíně 1498, 27. srpna. — Král dává Kamarétovi ze Sulevic na Ostrém list mocný. (Fol. 44.)

(Kamarethovi z Sulevic na Ostrém.) Item dán jest list mocný slovutnému Kamarethovi z Sulevic a na Ostrém, aby vo všem a všelijakém statku svém zřízení učiniti mohl oc ut in forma communi. Datum Bude feria II^a post Bartholomei anno Christi 1498.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk, supremi cancellarii regni Boemie.

91.

V Budíně 1498, 7. září. — Král potvrzuje Janovi z Lomnice držení domu v Olomouci. (Fol. 44.)

Otištěno v tomto Archivu sv. XVI str. 532 č. 713 dle neúplného opisu. Dle našeho registru, kde jen výťah listiny jest podán, zní konec listiny: Datum Bude feria VI^a ante Nativitatem B. Marie Virg. anno Christi 1498. Ad relacionem magnifici domini Joannis de Sselnbergk, supremi cancellarii regni Boemie.

92.

V Budíně 1498, 8. září. — Král povoluje Pardubicím jarmark roční. (Fol. 44.)

(Jarmark městečku Pardubicím). Dán jest jarmark roční městečku Pardubicím třetí den před sv. Vavřincem, tak aby každý rok ten jarmark s osmi dny pořád zběhlými držán a jmien byl, a to na budoucí věčné časy. Všakž proto dání toho jarmarku býti má bez ujmy každému na jeho spravedlnosti. Datum Bude sabbato die Nativitatis B. Marie Virg. anno Christi 1498.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnberg,
supremi cancellarii regni Boemie.

93.

V Budíně 1498, 8. září. -- Král připsuje Bohušovi Kostkovi z Postupic tisíc zl. uh. na tvrzi Libenicích. (Fol. 44.)

(Bohušovi Kostkovi z Postupic). My Vladislav oc. oznamujem listem tiemto všem, že my hlediee na mnohé a věrné služby urozeného Bohuše Kostky z Postupic na Lithomyšli, věrného našeho milého, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, i chtiee zase jemu některú vděčnost a milost vokázati, aby znáti a rozoměti mohl, že na služby jeho hledíme i v paměti je máme, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskou v Čechách, připsali jsme jemu, dědicóm a budoucím jeho na tvrzi a vsi Libenicích s jejich příslušenstvím nad prvnie summy tisíc zl. uh. dobrých a tiemto listem připsujem a k prvním summám přirazujem, tak aby on Bohuše i s dědici a budoucími svými svrchupsanú tvrz Libenice i se vším a všelijakým jejím příslušenstvím jměl, držel a jie požíval a požívati mohl tak a tiem obyčejem a v těch summách a zápisiech, jakož listové jeho, kteréž na to má, svědčie a vokazují, a to bez naše, budoucích našich, králuov Českých, i všech jiných všelijaké překážky. Než když by k tomu přišlo a my neb budoucí naši, králové Čestí, aneb ty osoby, jimž by ta výplata spravedlivě příslušela, svrchupsanú tvrz Libenice s jejím příslušenstvím od již psaného Bohuše, dědicuov aneb budoucích jeho, vyplatiti chtěli, máme jim dáti a povinni budeme ty vsecky summy, kteréž námi buď od předkuov našich aneb od nás zapsány mají i s tiemto tisícem zl. uh. svrchupsaných, kteréž jsme jemu zvláště a nad prvnie summy připsali a přirazili, dáti a zaplatiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. Kteréž vezmúc od nás s prvními summami vcele a úplně, mají nám

a povinni budú tvrže Libenic s jejím příslušenstvím postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktožby list tento jměl s již psaného Bohuše, dědicuov a budoucích jeho dobrou volí a svobodnou, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v sobotu den Narozenie P. Marie anno Christi 1498.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

94.

V Budíně 1498, 8. září. — Král připisuje témuž tisíc kop gr. č. na stavění zámku a města Litomyšle. (Fol. 45.)

(Témuž Bohušovi z Postupic). My Vladislav oc oznamujem listem tieľto všem: Jakož urozený Bohuše Kostka z Postupic na Lithomyšli, věrný náš milý, má a drží hrad a město Lithomyšl s jeho příslušenstvím v jistých zápisiech předkuov našich, kráľuov Českých, též i zápisiech našich, na kterémžto zámku a městě viděvše veliké a škodné zpuštění na stavenie, připsali jsme byli témuž Bohušovi na dělání a stavění téhož zámku tisíc kop gr. č. A viděvše a porozoměvše po tom, že ten zámek i město svrchupsaný Bohuše znamenitě stavie a znova dělá, netoliko k pevnosti ale k zvuoli, prostranství i k veselí, a náklad veliký a znamenitý na to činiti musí, nechťiece by toho dělání kteréž škodu jměl s dědici a budoucími svými, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí kráľovskú v Čechách, připsali jsme jemu na dělání a stavenie téhož zámku a města Lithomyšle a tieľto listem připisujem tisíc kop gr. č. dobrých *) nad prvnie summy a zápisy, kteréž od nás aneb od předkuov našich, kráľuov Českých, na tom zapsány mají, chtějice tomu, aby on Bohuše i s dědici a budoucími svými svrchupsaný hrad a město Lithomyšl s jeho příslušenstvím v prvnějších zápisiech i s těmito tisíci kopami gr. č. znova a nad prvnie summy připsanými jměl, držel a toho požíval tak a tieľm obyčejem, jakož zápisové jeho, kteréž na to má, svědčie a vokazují, a to bez našie, budoucích našich, kráľuov Českých, i všech jiných lidí všelijaké překážky. A kdyžby týž zámek a město Lithomyšl s jeho příslušenstvím **) kolivěk k výplatě přišlo, máme dáti témuž Bohušovi, dědicóm aneb budoucím jeho ty všecky summy, kteréž na tom od nás aneb od předkuov našich, kráľuov Českých, zapsány mají, i s těmi ***) tisíci kopami gr. č. svrchupsaných, kteréž jsme jemu nad prvnie summy připsali a přirazili, dáti a úplně zaplatiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. Kteréžto přijmúc od nás vcele a úplně, mají a povinni budú téhož zámku a města s jejich příslušenstvím těm osobám, od kterýchžby summu svú přijali, postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktožby list tento jměl s již psaného Bohuše, dědicuov a budoucích jeho dobrou volí

a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie oc. Datum Bude sabbato die Nativitatis B. Marie Virg. anno Christi 1498.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

*) Omylem opakováno. — **) následující: v prvnějších zápisech škrtnuto. — ***) v ruk. s těmito tisíci.

O stavbě zámku viz Jelínkovou Hystori města Litomyšle II. str. 60, 63 a sl. Již 9. června 1497 obdařil král Vladislav II. Bohuše Kostku podobnou milostí, jak o tom svědčí listina v orig. chovaná v archivu místodržitelském v Praze (Č. 397), která zní:

My Vladislav z božie milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charvátský oc král, margkrabie Moravský, Lucemburské a Slezské kníže a Lužický margkrabie, oznamujem listem tiemto všem, že jest před velebnost naši přistúpil urozený Bohuše Kostka z Postupic na Lithomyšli, hajtman kraje Chrudimského, věrný náš milý, a oznámil nám, kterak jest znamenité a nákladné stavenie udělal na hradě Lithomyšlském a po dnes jej více a více dělá, stavie a opravuje, proše nás, abychme jemu takového nákladu, kterýž jest na dělání a stavenie hradu toho učinil a ještě více činiti a dělati bude, škodna býti nedali, než některú na tom summu na takové stavenie připsati ráčili. K jehožto prosbě pro služby jeho, které jest nám mnohé a věrné činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách, nechtiece by svrchupsaný Bohuše těch nákladuov, kteréž jest na dělání a stavenie hradu svrchupsaného udělal a ještě dělati bude, škoden býti jměl, připsali jsme jemu na to stavenie a dělání zámku nadepsaného tisíc kop. gr. č. dobrých, tak aby je prostavěti mohl až do té summy, kterážto má jemu neb dědicóm a budcím jeho při vyplacování hradu a města Lithomyšle s jejich příslušenstvím od nás neb od budcích našich, králův Českých, aneb od těch osob, kterýmž by ta výplata spravdivě příslušela, s jinými summami, kteréž na tom zapsáno mají, dána a dokona zaplacená býti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s již psaného Bohuše a dědicov jeho dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu plné právo příslušelo všech věcí nahořepsaných. Tomu na svědomie pečť naši královskú k listu tomuto přivěsiti jsme kázali. Dán na hradě Pražském v pátek před svatým Vítem, létha božieho tisícieho čtyřístého devadesátého sedmého a království našich Uherského sedmého a Českého dvacátého šestého (= 1497, 9. června).

Na ohbu: Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergh, supremi cancellarii regni Boemie. (Pečť od proužku pergamenového utržena).

95.

V Budíně 1498, 10. září. — Král zlepšuje Janovi ze Smiřic zápis na vsi Chorušice a Choroušky. (Fol. 45'.)

(Janovi z Smiřic.) Ítem dán jest list na pergameně urozenému Janovi z Smiřic na takový způsob, že jemu král J. Mt. při držení a požívání vsi řečených Chorušice a Choroušky tuto další milost činí, aby svrchupsaný Jan v těch zápisech a summách, kteréž od prvních kráľuov Českých na svrchupsané vsi Chorušice a Choroušky má, jměl, držel a jich požíval, nejso s nich od žádného jiného splacován, než od krále JMti aneb od budcích kráľuov Českých aneb od těch osob, jimž by ta výplata spravdivě příslušela, když by to k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria II. post Nativitatem Marie Virg. anno Christi 1498.

Relator dominus cancellarius.

Zde jmenované obě vesnice náležely klášteru sv. Jiří na hradě Pražském.

96.

V Budíně 1498, 9. září. — Král potvrzuje Mikulášovi ml. Trčkovi z Lípy [na Lichtenburce] zápisy na vsi Černilov a Jasenou. (Fol. 46.)

(Mikulášovi mladšímu z Lípy.] My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsú nám vráčení¹⁾ od statečného Mikuláše Trčky mladšieho z Lípy²⁾ dva listové na pergameně s vysutými pečetmi cela a neporušena najjasnějšíeho někdy kniežete pána Zigmunda ciesaře a Uherského a Českého oc krále, praděda a předka někdy³⁾ našeho slavné paměti, kterýmž jest urozenému někdy Hynkovi z Náchoda a z Červené Hory⁴⁾ na XIII⁵⁾ set kop gr. č. na vseh Černilově a Jasenném zapsané, a druhý list, kterýmž jest týž cesař a král Zigmund zapsal témuž Hynkovi na vseh Černilově a Jasenném svrchudotčených šest set kop gr. č.,⁶⁾ tak jakož ti oba listové všecko to šíře a světlejše v sobě držíe a vokazují. A na ty listy ukázal jest nám týž⁷⁾ Mikuláš mladší z Lípy na Lichtmburce⁸⁾, věrný náš milý, řádné a dostatečné dobré vuole, proše nás, abychme jemu ty dva listy v jeden zápis náš uvéstí ráčili, a on že nám ty staré listy zase dáti a vrátiti chce. K jehožto slušné prosbě naklonění jsúce, a zvláště poněvadž jest nám ty listy vrátil, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách, převedli jsme všecko právo, spravedlnost a příslušenství obodvú listuov praděda a předka našeho svrchupsaného v tento list náš, a mocí naší a listu tohoto převodíme a přenášieme tak a tiem obyčejem, aby on Mikuláš svrchupsaných vsí Černilov a Jasenný s jejich příslušenstvím s dědici a budúcími svými v čtrnácti stech kopách gr. č. jměl, držel a jich požíval tak dlúho a dotud, dokudž by jim od nás aneb od budúcích našich, králuov Českých, aneb od těch osob, jimž by výplata vsí svrchupsaných spravedlivě příslušela, těch čtrnácte set kop gr. svrchupsaných dáno a dokonce zaplaceno nebylo i s jinými summami, kteréž na těch vseh zapsané mají⁹⁾. Než dadúce jim summu tu vcele a úplné i s jinými summami na těch vseh zapsanými, mají nám a povinni budú těch vsí nadepsaných postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktožby list tento měl s nadepsaného Mikuláše a dědicuov jeho dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo vseh věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie oc. Datum Bude dominico post Nativitatem B. Marie Virg. Anno Christi 1498.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselenbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

¹⁾ Na rasuře. — ²⁾ po kraji slova „od statečného z Lípy“. — ³⁾ škrtnuto červeně. — ⁴⁾ slova „kterýmž jest . . . z Červené Hory“ červeně škrtnuta. — ⁵⁾ původně osm, což červeně škrtnuto a po kraji na XIII opraveno. — ⁶⁾ slova: a druhý list — grošuov českých červeně škrtnuta. — ⁷⁾ původně statečný, což škrtnuto. — ⁸⁾ slova: mladší — Lichtmburce červeně škrtnuta. — ⁹⁾ slova: i s jinými summami jsou na kraji doplněna. Kromě toho ale i mezi řádkou je jiný tento doplněk: i s jinými summami na těch vseh zapsanými.

97.

V Budíně 1498, 5. září. — Král zlepšuje Janovi st. z Žerotína zápisy na zámky i zboží Bytom i Svrchlenec. (Fol. 46'.)

(Janovi staršiemu z Žerotína a z Fulneka.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošeni od urozeného Jana staršieho z Žerotína a z Fulneka, věrného našeho milého: jakož má a drží v jistých zápisiech předkuov našich, kráľuov Českých, i našich také zámky a zboží Bytom a Svrchlenec s jejich příslušenstvím, abychme jemu při držení a požívání zámkuov a zboží těch některú milost dáti a učiniti ráčili, tak aby je svobodnějie a bezpečnějie jmieti, držeti a jich požívatí mohl. K jehožto prosbě nakloněni jsúce pro služby, kteréž jest nám i s syny svými činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí kráľovskú v Čechách a jakožto knieže Slezské, tyto jsme dolepsané milosti témuž Janovi a Victorinovi, Jíříkovi, Bartholomějovi a Bernhartovi, synóm jeho, učinili a tiemto listem činíme: Najprve aby oni zámky Bytom a Svrchlenec se vším a všelijakým příslušenstvím jejich jměli, drželi a toho požívali, nejsúc s toho bez své vuole od nás ani od budúcích našich, kráľuov Českých a kniežat Slezských, ani od žádného jiného splacování až do svých všech živností. Než po jich smrti my aneb budúci naši, kráľové Čestí, aneb ty osoby, jimž by výplata zámkuov a zboží svrchupsaných spravedlivě příslušela, muožeme a moci budeme ta zboží a zámky jmenované s jejich příslušenstvím od těch osob, ktož toho po jich smrti v držení budú, vyplatiti, když nám se kolivěk zdáti a líbiti bude, dadúc jim summu zápisnú, kteréž na tom zapsánu mají. Kterúžto příjmu od nás vcele a úplně, mají nám hned a povinni budú těch zboží a zámkuov s jejich příslušenstvím postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti.

A druhé, jakož jest nás týž Jan zpravil, kterak ti obadva zámkové na pomezí Polském ležie a na stavení velmi sešli a pokažení jsú, proše nás, abychme znájce to pro budúcie nebezpečenství některú jemu summu na dělánie a opravování těch zámkuov připsati ráčili, tak aby je zdělati a opravití mohl, pokudž by toho potřeba kázala. K jehožto slušné prosbě a pro uvarování budúcieho zlého, kteréž by skrze sešlost těch zámkuov přijíti mohlo, nakloněni jsúce, svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme, aby nadepsaný Jan i s syny svými svrchupsanými na dělánie a opravování zámku Bytomského a Svrchleneckého naložiti a prostavěti mohl a moc jměl až do tří set kop gr. č. širokých, dobrých; kterážto summa, když ji na dělánie a opravování zámkuov těch naložie a prostavějí a registry to řádnými aneb svědomím hodným a dobrým provedú a vokáží, má jim aneb budúcím jejich při vyplacování těch zámkův a zboží od nás aneb od budúcích našich, kráľuov Českých a kniežat Slezských, aneb od těch osob, jimž by ta výplata spravedlivě

příslušela, nad první summu a zápis dána a zaplacená býti bez zmatku a všelijaké odporosti. A nadto jsme témuž Janovi a synům jeho svrchupsaným tuto další milost učinili a tímto listem činíme, aby mohli k těm zámekům vsi aneb jiné puožitky od zemanuov a manuov k těm zámekům a zbožím příslušejících kupovati a toho požívati. A což by od nich kolivěk vsí aneb jiných puožitkuov prikoupili a k těm zámekům připojili, to jim má všecko vcele a úplně od nás aneb od budoucích našich, kráľuov Českých a kniežat Slezských, aneb od těch osob, jimž by ta výplata spravedlivě příslušela, dáno a zaplacenó býti, pokudž to listy, kteréž by na ty vsi koupili, aneb hodným a dostatečným svědomím vokázali, že jsú za to tu summu dali, kteréž by počítali. Kterúž přijmúc úplně a docela, mají také těch všech vsí, kteréž by od zemanuov aneb manuov těch zámkuov a zboží koupili, k týmž zámekům se vším jejich příslušenstvím postúpiti, jinak toho nečiniece, beze vše odporosti. A ktož by list tento jměl s svrchupsaného Jana a synuov jeho dobrú volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře i dole psaných. Tomu na svědomie oc. Datum Bude, feria IV*) ante Nativitatem B. Marie Virg. anno Christi 1498.

*) Rukopis má V., sluší však opravití to vzhledem k vypsánému určení dne (w strzedu) v registru sv. Václava.

Jan st. z Žerotína nabył Bytomě koupí 17. ledna 1477 (srv. Grünhagen a Markgraf, Lehn- und Besitzurkunden Schlesiens II, 452 a sl.) — Opis této listiny jest v registru sv. Václava. (Codex dipl. Silesiae VI. str. 145).

98.

V Budíně 1498, 9. září. — Král potvrzuje Petrovi z Wartenberka držení zápisné vsi Nopolis. (Fol. 47'.)

(Petrovi z Wartmbergka na Bydžově.) My Vladislav oc oznamujem listem tímto všem, že jest na nás vznesl urozený Petr z Wartmbergka na Bydžově, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak jest koupil od Kunathy Dobřenského ves Nopolisy zápisnú, klášteru sv. Jiří na hradě Pražském příslušející, kteréž jsme byli témuž Kunathovi pro dělání nějakého rybníka k dědictví dáti ráčili, všakž tak, aby on oddal zase míli odtud tolikéž dobrého a jistého platu k témuž klášteru podle schválení statečného Haška a Bořka Dohalského. A což by děláním toho rybníku dědin, luk aneb jiných gruntuov lidem těm zatopil, to aby jim též podle práva kráľovstvie Českého vcele a úplně oddal aneb s nimi podle vuole jich uhodil a dosti učinil na schválení dobrých a hodnověrných lidí. A když by to kolivěk učinil, tehdy to, což by k klášteru sv. Jiří za to koupil a oddal na schválení dobrých a hodnověrných lidí, má to při tom klášteře zuostati. A on též svrchupsanú ves s jejím příslušenstvím jmieti, držeti a jie požívati i s tím rybníkem, kterýž by udělal, oddada lidem té vsi, což by komu gruntuov jeho zatopil aneb jim zaplatě a s nimi se podle vuole

jich umluvě. A při tom nás týž Petr prosil, poněvadž jest tůž ves Nepolisy s jejím příslušenstvím od téhož Kunathy koupil, i s tím právem od nás prve Kunatovi daným, a naň na Petra to právo od nás prve k dědictví dané on Kunat převedl a jemu Petrovi prodal,¹⁾ abychme my naň právo to i svobodu, kterůž jsme byli témuž Kunathovi k směnění²⁾ dali, převésti a při tom jeho zuostaviti ráčili. K jehožto slušné i spravedlivé prosbě naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a radů věrných našich, mocí královskú v Čechách, svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujem a právo všecko, kterěž jsme témuž Kunatovi prve dali listem naším,³⁾ naň přenášieme a převodíme,⁴⁾ chciece tomu, aby on Petr svrchupsaný s dědici a budúcími svými mohl a moc jměl za jmenovanú ves Nepolisy s jejím příslušenstvím v míli vodtud zdáli jinú ves, v kteréž by tolikěž platu dědičného dobrého a jistého bylo, k klášteru sv. Jiříe na hradě Pražském koupiti podle vohledanie a rozeznanie urozeného Viléma z Pernšteina oc na místě někdy Haška Střiezka z Ličan, kterémuž jsme to právo prve byli poručili,⁵⁾ a statečnému⁶⁾ Bořkovi z Dohalic, a tuto ves Nepolisy se vším jeho příslušenstvím dědičně jmieti, držeti a jie požívati tak a tiem obyčejem, jakožto i jiní páni a obyvatelé královstvie Českého svých dědičných vsí požívají a požívati mohou nynie i na budúcie časy.⁷⁾ A což by kolivěk lidem těm děláním rybníka toho gruntuov jakých kolivěk zatopil, to jim má a povinen bude jinými grunty a dědinami svými vobližce oddati aneb se s nimi podle vuole jich slušně umluviti podle zdanie a seznanie dobrých a hodnověrných lidí. A což jim kolivěk za jejich oddá, to má při nich i při budúcích jejich na věčné časy dědičně zuostati. A též to při jmenovaném Petrovi, dědicích a budúcích jeho, což by jim tiem rybníkem zatopil, též věčně a dědičně zuostane, a to bez naše, budúcích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. A protož prikazujem větším i menším úředníkům desk zemských královstvie Českého nynějším i budúcím, věrným našim milým: když by kolivěk svrchupsaný Petr, dědicové aneb budúcí jeho učiniece věcem svrchudotčeným, tak jakož se nahoře píše, dosti, vás požádali, abyšte tento list náš ve dsky zemské vložili a vepsali, tak abyšte učinili beze všie odporosti. Než hned při tom kladení jmenovaný Petr, dědicové aneb budúcí jeho, mají a povinni budú zase ten plat a duochody, kterýmiž oddadie a odkupie,⁸⁾ témuž klášteru sv. Jiříe ve dsky zemské podle obyčeje vložiti, kterůžto věc také vám porúčieme: když by k tomu přišlo, abyšte tomu duchovenství ten plat a duochody ve dsky zemské vložili a vepsali bez odporu. Toto všakž při tom vymieněno jest, že jmenovaný Petr, dědicové a budúcí jeho, mají proto předse ten plat a duochody, kterýmiž oddadie, v týchž zápisiech držeti, jakožto nynie svrchupsanú ves Nepolisy s jejím příslušenstvím, a to tak dlúho, dokudž by od nich ten plat a duochodové, kterýž by k tomu klášteru koupili a oddali, podle zněnie zápisuov vyplacen nebyl. A ktož by list tento jměl s svrchupsaného Petra, dědicuov a budúcích jeho dobrú vuolí a svobodnú, chcem,

aby tomu príslušelo plné právo všetkých vecí svrchupsaných. Tomu na svedomie oc. Dán na Budíně v neděli po hodu Narozenie P. Marie anno Christi 1498.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

¹⁾ Slova: i s tým právom — prodal dodána po kraji jako nahrážka za škrtnuté v textu: a jie v držení jest. — ²⁾ „k směnění“ dodáno po kraji. — ³⁾ slova „kteréž jsme — listem naším“ dodána nad řádkou jako nahrážka za škrtnuté v textu: téhož Kunathy. — ⁴⁾ k tomu po kraji dodáno: aby on Petr toho práva od nás prve Kunatovi daného užiti mohl v tom ve všem právě jako on Kunat. — ⁵⁾ Slova: na místě — poručili dodána po kraji. — ⁶⁾ opraveno ze statečného. — ⁷⁾ následující slova: a což by kolivěk — znostane přeškrtnuta. — ⁸⁾ Dodáno nad řádkou.

O vesnici Nepolisech viz Sedláckovy Hrady a zámky díl V. str. 301.

99.

V Budíně 1498, 7. září. — Král dává dlužní úpis bratřím z Tetova a Janovi st. a Petrovi ml. z Žerotína. (Fol. 48')

(Jistota sirotkóm Thetaurovým a pánóm Žerotínským na VI^m zlatých.) My Vladislav oc s našimi potomními králi Uherskými oc jistec a první dlužník dluhu dolepsaného, a my Jan z Šelnbergka, nejvyšší kanclér království Českého, Zigmund Orsak z Guthu na Čachticích, Petr Pogan, nejvyšší komorník krále JMti, Czobor Emrych z Czoborsan, Michal na Holejci, Ozvald Karlatský z Karlathu, hajtmán na Tatě a na Komárně, rukojmie za JMt, i s svými erby známo činíme tímto listem všem vuobec a přede všemi tu, kdež čten aneb čtúci slyšán bude, že jsme dlužní urozeným vladykám Janovi, Jiříkovi, Václavovi bratřím z Thetova a urozeným pánóm Janovi staršiemu z Žerotína a z Fulneka, Petrovi z Žerotína a z Šumbergka, Janovi mladšiemu z Žerotína a z Fulneka a Hyncovi z Thetova a Karlšteina a jejich dědicóm a budúcím, věřitelóm našim, anebo jednomu z nich, dluhu pravého a spravedlivého šest tisíc zl. uh. na zlatě na rázu i na váze dobrých a spravedlivých, kterúžto summu zlatých máme a sľubujeme věřitelóm našim, anebo jednomu z nich dáti a zaplatiti konečně na sv. Jiří najprv příštího po dání listu tohoto v plném roce po tom pořád zběhlém beze všeho dalšího prodlení hotovými zlatými uherskými, jakož se nahoře píše, zaplatiti, v tom sobě žádného vymyšleného fortele ku pomoci neberúc aneb jakýmžkoli během vymyšleném aneb právem ani duchovním ani světským zastavení býti nemají ani o ně pohánění z nich býti nemají. Pakli by kto pohnal, tehdy nebudú povinni k těm puohonóm se stavěti ani odpoviedati, než v takových ve všech věcech my jistec i rukojmie svrchupsaní sľubujeme je zastúpiti, tak aby oni věřitelé naši svrchupsaní o to žádných škod nevzali, než toliko tu summu šest tisíc zl. v jich moc věřitelóm našim aneb jednomu z nich na jich zámku, tu kdež by nám to listem svým oznámili, položití, dáti a zaplatiti máme. Pakli bychom toho neučinili a věřitelóm našim aneb jednomu z nich summy nadepsané beze všeho hyndrování

tak na ten čas a na ta miesta, jakož se nahoře píše, nesplnili a v jich vlastní moc nepoložili, tehdy my jistec i také JMti rukojmie dáváme věřitelóm našim anebo jednemu z nich toho plnú moc i právo, aby mohli toho na nás jistce i rukojmích dobývati na městech našich, tudiez na všech lidech našich a stavováním lidí našich z měst, z městeček, ze vsí, v městech aneb městečkách, ve vseh, a to v Čechách, v Moravě, v Slezi i jinde, kdež moci budú, a na polích bráti a stavovati a s nimi činiti, což se jim líbiti bude jako s svými vlastními, a to dotud, dokudž jim summa nahoře jmenovaná zúplna a dokonce zaplacená nebude, totiž šest tisíc zl. uh., a ty stávky, kteréž by na lidech našich činili, ty jim věřitelóm k jich zisku býti mají, a s toho nemají od nás napřed jako od jistce ani také od nás rukojmí ani našich erbuov ničím nápotom honěni býti, než že jsú to právě a spravedlivě vedli a činili podle zápisu svého, a to že beze všie škody těm šesti tisícím zl. býti má a beze všie ujmy summy jich častopsané. A ktož by list tento náš měl s jich nadepsaných věřiteluov našich aneb jednoho z nich dobrú a svobodnú vuolí, ten má a jmieti bude k těm všem věcem položeným v tomto listu zapsaným túž moc i též plné právo, jako oni sami věřitelé naši častopsaní. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pátek před hodem Narozenie P. Marie anno Christi 1498. Ex mandato proprio mtis regie.

O tuto jmenovaných Tetaurech a jich obchodech peněžních s kr. Vladislavem II. viz V. Praska Pa-měti Malenovic a Pohořelic str. 52 a sl. Viz i zde č. 100 a 101.

100.

Bez místa a dne. — Král dává klášteru Hradištskému u Olomouce jistotu. (Fol. 49.)

(Janovi opatu se vším konventem kláštera Hradištského jistota na čtyři tisíce zlatých a II^c kop grošuov.) My Vladislav oc oznamujem listem*): jakož jsú za nás slúbili velebný Jan opat se vším konventem kláštera a zákona Premonstranského slovutným Janovi, Jiříkovi, Václavovi bratrím z Thetova a na Malenovicích, syrotkóm někdy Viléma Thetaora z Thetova, a urozeným Janovi staršiemu z Žerotína a z Fulneka, Petrovi z Žerotína na Šumbece, Janovi mladšiemu z Žerotína a z Fulneka a statečnému Hyncovi z Thetova na Karlštejně, a jich věrným rukám, urozeným Viktorinovi, Jiříkovi, Bartholomějovi a Bernhartovi bratrím též z Žerotína a z Fulneka, za čtyři tisíce zl. uh. dobrých jistiny a za dvě stě kop gr. č. platu ročnieho na městě našem Olomúci v margkrabstvie Moravském ležícim, kteréhožto platu my ani budúci naši, králové Čestí a margkrabie Moravští, do desieti let pořád zběhlých vyplacovati od nich nemáme. Jakož pak tíž věřitelé naši list náš s vysutú pečetí na pergameně na tu summu mají, kteráž v sobě ty všecky věci šíře a světlejše má, drží a zaviera. Protož chtiece, aby nadepsaný opat a konvent kláštera Hradiště jistotú od nás na to opatřen byl, slúbili jsme jemu sami od sebe i od budúcích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, a tiemto naším listem sľubujeme a při-

riekáme, že z toho rukojemstvie poctivě a beze vší své i lidí svých škody vyvazeni budú. Všakž toto znamenitě vymieňujem: jestliže by nadepsaní měšťané naši Olomúčtí svrchupsanú summu,**) totižto čtyři tisíce zl. uh., dali a ten plat nebo-li lozunk, kterýž jsme na nich v té summě zapsali, splatili, že on opat a konvent svrchupsaného kláštera nynější aneb budoucí mají od nich ty čtyři tisíce zl. přijieti a jich požívati od zapsanie našeho toho lozunku až do desieti let pořád zběhlých; s kterýchžto čtyř tisíc má on opat a povinen bude i s konventem svým věřitelóm našim napřed dotčeným těch dvě stě kop gr. č. platiti a vydávati, tak aby plat a lozunk svrchupsaný svoboden byl na městě našem Olomúci. Než po vyjití těch desieti let pořád zběhlých opat i s konventem svým, nynějšími i budoucími, mají a povinni budú ty čtyři tisíce zl. uh. svrchupsaných věřitelóm našim napřed psaným dáti a zaplatiti a list, kterýmž jsme jim ten plat nebo-li lozunk zapsali, vyvaditi a nám navrátiti bez zmatku a všelijaké odporosti. Tomu na svědomie cc.

*) doplniti sluší tiemto. — **) „svrchupsanú summu“ psáno na rasuře.

101.

V Budíně 1498, 8. září. — Král vypovídá pánům z Žerotína a Hyncovi z Tetova zápis kláštera Hradištského u Olomouce. (Fol. 50.)

(Výpověď na klášter Hradiště.) Item dána jest výpověď pánóm Žerotínským a statečnému Hyncovi z Thetova, poručníkóm někdy Viléma z Thetova, na klášter řečený Hradiště, aby oni příjmúc summu tu, kterúz na tom zapsanu mají, téhož kláštera s jeho příslušenstvím v plném roce od dání listu tohoto pořád zběhlým postúpili. Tomu na svědomie cc. Datum Bude sabbato die Nativitatis B. Marie Virg. anno Christi 1498. Ex commissione propria maiestatis regie.

Srovnej zde čísla 99 a 100.

102.

V Budíně 1498, 15. listopadu. — Král dává Jiříkovi Berkovi z Dubé plnou moc zastupovati jej v záležitostech manských. (Fol. 50'.)

Item dán jest list otevřený na papíře urozenému Jiříkovi Berkovi z Dubé a z Lipého na takový způsob, aby týž Jiřík na místě královském všem manóm královstvie Českého vuoli a povolenie dávati mohl a moc jměl k trhóm, k spolkóm a k věnu, k zápisóm, k postúpení práva i k rozdielóm. A takové povolenie má jim týž Jiřík dávati dotud, dokudž by král JMt do království Českého *) zase nepřijel. Dán na Budíně ve čtvrtek po sv. Martinu, anno regnorum nostrorum Hungarie octavo, Boemie vero XXVII°. Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,

supremi cancellarii regni Boemie.

*) Následující „ne“ škrtnuto. — Jiří Berka z Dubé byl v letech 1492—1502 nejv. sudím dvorským.

103.

V Budíně 1498, 26. září. — Král připisuje Jiříkovi z Vlašimě dva tisíce zl. uh. na hradě Úsově. (Fol. 52'.)

(Jiříkovi z Vlašimě.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že my hlediee na mnohé a věrné služby, kteréž jest nám urozený Jiřík z Vlašimě na Úsově, věrný náš milý, činil a činiti nepřestává, chce, aby k sobě za to vděčnost a milost naši skutečně poznal a k službám našim potomně hotovější byl, s dobrým rozmyslem a radů věrných našich, mocí královskou v Čechách, a jakožto margkrabie Moravský, tuto jsme jemu a erbům jeho milost učinili a tiemto listem činíme: Jakož má a drží hrad náš Úsov s jeho příslušenstvím, v margkrabství Moravském ležící, v jistých zápisích předkuov našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, i v našich také, tak jakož ty všecky věci ti listové v sobě šíře, světlejše a dostatečnějše mají, držíe a vokazují, připisujice jemu Jiříkovi, erbům a budúcím jeho na témž zámku Úsově s jeho příslušenstvím nad prvnie summy dva tisíce zl. uh. dobrých a tiemto listem přirazujič, chce tomu, aby on Jiřík s erby a budúcími svými v těch summách, kteréž na tom prve zapsány má, i s těmi dvěma tisíci zl. znovu a nad prvnie summy připsanými jměl, držel a jeho požíval tak dlouho a dotud, jakož zápisové jeho svědčie a ukazují. A když by kolivěk ten zámek svrchupsaný s jeho příslušenstvím*) vyplacován býti jměl, tehdy jim od nás aneb od budúcích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, podle prvních sum také tato dva tisíce zl. uh. svrchupsaných dána a úplně zaplacená býti mají bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktožby list tento jměl s svrchupsaného Jiříka a erbuov jeho dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v středu před sv. Václavem anno 1498.

Ex mandato proprio maiestatis regie.

*) Následující písmeno k škrtnuto.

104.

V Budíně 1498, 28. září. — Král potvrzuje Albrechtovi z Kolovrat držení zboží v některých vseh někdy kláštera Rokycanského. (Fol. 53.)

(Albrechtovi z Kolovrat.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest před nás přistúpil urozený Albrecht z Kolovrat na Libštejně, hofmistr dvoru našeho věrný náš milý, a ukázal nám list na pargameně s visutými pečeti celý a neporušený kněze Jana někdy probošta, kněze Šimona převora i všeho konventu v Rokycanech, kdež prodali a stúpili dědičně všeho platu a dvoruov kmecích, lesuov, dědin oraných i neoraných, úlehlí, hor, doluov, luk, pastvišť, obcí, luhuov, potokuov, souduov, vin i plného panstvie se vším a všelijakým jejich příslušenstvím ve vseh v Zíkově, v Němčovicích a v Chýně urozenému někdy Frydrychovi z Kolovrat a na

Libštejně a jeho dědicům a budoucím za sto a za dvadeceti kop gr. rázu pražského, tak jakož ten list v sobě ty všechny věci šfře a dostatečně drží, zavírá a vokazuje; prose nás, poněvadž jest téhož zámku Libštejna a těch vsí v držení, abychme k tomu trhu povolenie naše dáti a toho potvrditi ráčili, tak aby vo to von i s dědici a budoucími svými žádných zmatkuov a nesnází neměl. K jehožto slušné žádosti naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách k nadepsanému trhu vsí napřed dotčených se vším jejich příslušenstvím svolili jsme a tímto listem svolujeme a toho listu a trhu potvrzujeme ve všem jeho znění, položení, punktiech, klauzulech a artikulech, tak jakoby tuto slovo od slova vložen a vepsán byl bez umenšení; chce tomu, aby on Albrecht i s dědici a budoucími svými ty vsi jmenované se vším jejich příslušenstvím jměl, držel a jich požíval a požívatí mohl tak a tím obyčejem, jakožto i jiní páni a obyvatelé královstvie Českého svých dědičných vsí požívají a požívatí*) mohú, nynie i na budúcie časy, a to bez naše, budoucích našich, králuov Českých, probošta, převora a konventu v Rokycanech, nynějších i budoucích, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Prikazující větším i menším úředníkom desk zemských královstvie Českého, věrným našim milým, abyšte, kdyžkoli od téhož Albrechta, dědicuov aneb budoucích jeho požádání budete, nahoře dotčené vsi i s tímto listem ve dsky zemské, řád práva zachovajíc, vložití a vepsati kázali bez zmatkuov a všelijaké odporosti. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pátek den sv. Václava anno Christi 1498.

Ex mandato proprio maiestatis regie.

*) Slova „a požívatí“ nad řádkou dodatečně napsána.

105.

V Budíně 1498, 1. srpna. — Král dává Dobrohostovi z Ronšperka pokutu. (Fol. 53'.)

(Dobrohostovi z Rymšperka.) Item dána jest vina a pokuta urozenému Dobrohostovi z Rymšperka na Hoštálkovi, kterýž jest zabil a zamordoval Brikcieho šikmejstra někdy krále JMti. Všakž proto dání to má býti bez ujmy každému na jeho spravedlnosti. Dán na Budíně v středu den sv. Petra v vuokových anno Christi millesimo quadringentesimo nonagesimo octavo. Commissio propria domini regis.

Dobrohost z Ronšperka († 1506) žil tehda vzdálen veřejného života v Poběžovicích.

106.

V Budíně 1498, 15. října. — Král přijímá Eliáše z Častrova za služebníka svého. (Fol. 53'.)

(Eliášovi z Častrova.*) Dán list jest slovutnému Eliášovi z Častrova, obyvateli Starého Města Pražského, na takový způsob, že**) téhož Eliáše král JMt přijímá

za svého zvláštního služebníka oc, ut in forma communi. Tomu na svědomie oc.
Datum Bude feria II^a ante Galli anno Christi 1498.

Ex commissione propria maiestatis regie.

*) Zápis tento přeškrtnut. — **) Následující na to písmeno g škrtnuto.

Několik zpráv o Eliášovi z Častrova podává zápis z desk zemských v Pozůstatcích sv. II. str. 508 z roku 1499.

107.

V Budíně 1498, 8. října. — Král potvrzuje Janovi Pňovskému ze Sovince zboží ve Veliké Senici a ve vsi Stření. (Fol. 54.)

(Janovi Pňovskému z Sovince.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest před nás přistúpil urozený Jan Pňovský z Sovince, nejvyšší sudí margkrabstvie Moravského věrný náš milý, a ukázal nám list na pargameně s visutými pečetmi velebného a poctivých Jana opatha, Mikuláše převora, Štěpána subpřevora i všeho konventu kláštera Hradištského řádu Premonstratenského, kterýmž jemu a erbóm jeho dali a dědičně zapsali lidi své v Veliké Senici, zejména Michala Dluhého s*) lánem role, Jakuba Skřivance s puol lánem role, Kašpara se čtvrtí role a Horutovu zahradu, Žakana s podsedkem**), s činžemi, s platy i se všemi puožitky, a ves řečenú Vstržen[?] s lidmi v ní osedlými i neosedlými, s platy, činžemi, s puožitky, s vodú Moravú i s břehy, kterýchž ti lidé od staradávna rybářstvím požívají, i s jinými vodami tekutými i netekutými, s zátokami, s rybářstvím i se vším požíváním v lesích jich k hrázím řek dělání aneb k jiným jich potřebám rybářským, tak jakož jsou toho od staradávna požívali, s rolí oranú i neoranú, s lukami, s pastvami, s pastvištěmi, s mezemi, s hranicemi, s lesem, s chrastinami, s pastvami na lukách biskupích i s tiem dřievím anebo lesem, kterýž tu na těch lukách jest, s kterých luk páni Štermberští seno berú, a k tomu čtyři lány lesu k klášteru jejich příslušejícieho tu kněžím Střenským, tak jakož ty všecky věci dále a šíře list ten v sobě má, drží a zavírá. A při tom nás týž Jan prosil, poněvadž jsou jemu nadepsaní opat a převor i konvent ty vsi a lidi svrchupsané s jejich příslušenstvím za jeho práci a náklady, kteréž jest pro jejich dobré jměl a činil, dali, abychme k tomu povolenie naše dáti a toho potvrditi ráčili, tak aby to volně a svobodně bez budúcích nesnází a zmatkuov i s dědici svými jmieti, držeti a toho požívati mohl. K jehožto prosbě nakloněni jsúce pro služby, kteréž nám týž Jan pilně a hotově činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú a jakožto margkrabie Moravský povolili jsme k dání a dědičnému zapsání vsí a lidí nahoře psaných se vším jejich příslušenstvím a tiemto listem povolujem a potvrzujem, tomu chciece, aby on Jan svrchupsaný i s erby svými ty vsi a lidi napřed dotčené i s jich se vším a všelijakým svrchupsaným příslušenstvím dědičně jměl, držel a jich požíval nynie i na budúcie časy tak a tiem obyčejem, jakožto i jiní páni a obyvatelé margkrabstvie Moravského

svých dědičných vsí a zboží požívají, a to bez naše, budoucích našich, kráľuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Protož prikazujem urozeným hajtmanovi, najvyšším komorníku a sudiemu margkrabstvie Moravského nynějším i budoucím, věrným našim milým, abyšte, znajíc tu milost, kterůž jsme nadepsanému Janovi a erbóm jeho při držení a požívání těch vsí a lidí svrchupsaných s jejich příslušenstvím učinili, když vás za to kolivěk požádá, ve dsky zemské, řád práva zachovajíc, i s tiemto listem vložití a vepsati kázali a toho jináč nečinili, bez zmatku a všelijaké odpor-nosti. A ktožby list tento jměl s svrchupsaného Jana a erbuv jeho dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře i dole psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pondělí po sv. Františku anno Christi 1498, regnorum nostrorum Hungarie nono *), Boemie vero XXVIII°.

Ex mandato proprio maiestatis regie.

*) Slovo puol škrtnuto. — **) Žakana s podsedkem dodáno na kraji. — ***) octavo škrtnuto.
Kněžími Střenskými rozuměti sluší exposituru klášterní ve vsi Stření na levém břehu Moravy.

108.

V Budíně 1498, 8. října. — Král potvrzuje témuž držení domu v Olomouci (Fol. 55.)

(Témuž Janovi Pňovskému.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest před nás přistúpil urozený Jan Pňovský z Sovince, nejvyšší sudí margkrabstvie Moravského, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak jsú jemu velebný Jan opat a poctiví Mikuláš převor, Štěpán subpřevor i vešken konvent kláštera Hradištského zákona Premonstratenského, nábožní naši milí, za práci a náklady, kteréž pro jejich dobré měl a činil, duom svojoj ležící na předhradí Olomúckém i s budoucími svými až do jeho živnosti dali a zapsali. A nad to že jemu vydávati mají každý rok dvad-ceti vozuov dobrých dřev z lesuov svých a deset vozuov sena a deset vozuov slámy, kterážto drva, seno i slámu mají jemu Janovi lidé jejich tu do Olomúce svú práci a nákladem přivéztí. Kteréhožto dání a zapsání ukázal jest nám list pod pečetmi jejich, proše, abychme k tomu povolenie naše dáti a toho jemu potvrditi ráčili. K jehožto prosbě naklonění jsúce pro služby, kteréž jest nám týž Jan věrné a pilné činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú a jakožto markrabie Moravský, potvrdili jsme téhož dání a zapsání domu svrchupsaného, tak jakž v sobě ten list svědčí a vokazuje, a tiemto listem potvrzujem a povolenie naše konečné dáváme, chtiece tomu, aby on Jan toho domu i s těmi pomocmi dřev, sena a slámy požíval a požívati mohl až do své živnosti tak a tiem obyčejem, jakž ten list svědčí a vokazuje bez umenšení. A to bez naše, budoucích našich, kráľuov Českých a markrabí Moravských, i jiných všech lidí všelijaké překážky. A ktož by list tento jměl oc. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria II^a post Francisci anno Christi 1498.

Ex mandato proprio maiestatis regie.

109.

V Budíně 1498, 4. října. — Král dává Václavovi Bezdrůžickému z Kolovrat a Václavovi z Řepnic pokutu. (Fol. 55'.)

(Václavovi Bezdrůžickému z Kolovrat.) Item dána jest vina a právo urozenému Václavovi Bezdrůžickému z Kolovrat a slovutnému Václavovi z Řepnic na měšťanech v Žatci, řečených Pudilové, pro krádež, kterůž jsú učinili spolusúsedu v témž městě Žatci obývajícemu.*) Všakž proto dání to má býti každému bez ujmy na jeho spravedlnosti. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně ve čtvrtek den sv. Františka anno Christi 1498.

Ad relationem domini Alberti de Colovrat,
magistri curie maiestatis regie.

*) Slova „na měšťanech — obývajícemu“ dodána na kraji.

110.

V Budíně 1498, 6. října. — Král opatřuje Jiříka z Fulšteina na cti (Fol. 55'.)

(Jiříkovi Fulštejnskému.) Jakož jest Arnošt Mrákota pana Jiříka Fulštejnského vysoce na jeho cti nařekl, poněvadž týž Jiřík Fulštejnský, po své cti stoje, na tom byl a jest hotov z toho se vyvésti a vočistiti témuž Arnoštovi i každému před hajmanem a pány českými, a Arnošt drže se svých svobod, nechce vo to než před JMtí státi a k témuž panu Jiříkovi vo to mluvit; ráčil jest král JMt v registra, rozkázati znamenati: neuchoval-li by v tom času Buoh smrti téhož Arnošta prve, nežli by ta věc slyšána a rozeznána byla, že to cti páně Jiříkově k žádné škodě ani úrazu býti nemá. Pakli by jeho samého před slyšením a rozeznáním té pře Buoh smrti neuchoval, poněvadž jest on, živ jsa, po své cti stál, hotov jsa z toho se vyvésti, že takové narčení dědicóm jeho k žádné škodě a úrazu cti a pověsti jejich býti nemá. Actum Bude sabbato post Francisci anno Christi 1498.

111.

V Budíně 1498, 26. října. — Král dává Bernartovi a Janovi z Konecchlumu léta. (Fol. 56.)

(Bernartovi a Janovi z Konecchlumu.) Item dán jest list na papíře slovutným Bernartovi a Janovi bratrím z Konecchlumu, sirotkóm někdy Vlka otce jejich, aby tíž sirotkové pravá, plná a dospělá léta jměli, a také aby svrchu jmenovaní bratřie Bernart a Jan, jsúce pozuostaveni ve velikých po svém otci dluziech, pro jejich dobré a užitečné svojoj statek vešken, kterýž mají, prodati a jej těm, komuž by prodali, ve dsky klásti mohli a moc jměli tiem vším obyčejem, jakožto ti, kteří dospělá letha mají. Datum Bude feria VI^a ante Symonis et Iude anno Christi 1498.

Ex commissione propria domini regis.

112.

V Budíně 1498, 31. října. — Král dává Zdeňkovi Kostkovi z Postupic pokutu. (Fol. 56.)

(Zdeňkovi Kostkovi z Postupic.) Item dána jest vina urozenému Zdeňkovi Kostkovi z Postupic na Novém Hradě na Janovi Vašínu, měšténínu v Mýthě, protože jest zamordoval týž Jan Vašín syna Žižlanova oc. Datum Bude feria quarta in vigilia Omnium Sanctorum anno Christi millesimo quadringentesimo nonagesimo octavo.

Ex commissione propria maiestatis regie.

113.

V Budíně 1498, 31. října. — Král zapisuje Janovi ze Šelnberka zahradu na Malé Straně v Praze. (Fol. 56'.)

(Janovi z Šelnbergka.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošeni od urozeného Jana z Šelnbergka, nejvyššieho kancléře královstvie Českého, věrného našeho milého: Jakož máme a držíme zahradu blíž vápenice naše na Malé Straně ležící, v kteréž někdy za předkuov našich, králuov Českých, haltéri bývali, abychme jemu tu zahradu dáti a zapsati ráčili, tak aby v ní k potřebě své (poněvadž jie nynie sami nepotřebujeme ani užíváme) haltěře zdělali a jich užívati mohl. K jehožto prosbě pro mnohé, pilné, věrné a užitečné služby, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, nakloněni jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách, dali a zapsali jsme svrchupsanú zahradu témuž Janovi, dědicóm a budúcím jeho a tiemto listem dáváme a zapisujem, tak aby voni tu zahradu jmieti, držeti a v nie sobě haltěře buď nové zdělali aneb staré zopravovati a jich požívati mohli a moc jměli, když by se jim kolivěk a jakkolivěk najlépe a najužitečnějše zdálo a líbilo. A k tomu aby mohli v též zahradě a při těch haltériech ustavěti a udělati domek nevelmi nákladný, v kterémž by bydliti mohl některý člověk pro hlédanie a opatrovanie těch haltěruov. Kterúžto zahradu s haltéri a*) s domkem udělaným a ustaveným jmenovaný Jan s dědici a budúcími svými jmieti, držeti a toho požívati má a moci bude, nejsa z toho bez své vuole vod žádného člověka splacován leč vod nás aneb budúcích našich, králuov Českých. Když bychme to k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, to učiniti muožem a moci budem, když by nám se kolivěk zdálo a líbilo, dadúce jim napřed puol letha věděti. A po vyjití toho polúletie pořád zběhlého dadúc jim tu summu, kteréž na dělání těch haltěruov a na stavenie toho domu a opravovanie zahrady naložili, vcele a úplně, pokudž to řádnými registry aneb hodným svědomím pokáží, mají nám hned a povinni budú té zahrady s haltéri a domem postúpiti a list tento navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento měl s svrchupsaného Jana, dědicuov a budúcích jeho dobrú volí a svobodnú, chcem, aby tomu

příslušelo plné právo všech věcí svrchu i nahoře [sic] psaných. Tomu na svědomie oc.
Datum Bude feria quarta in vigilia Omnium Sanctorum anno Christi 1498.

Maiestas regia manu propria subscripsit.

*) Předcházející s škrtnuto.

114.

V Budíně 1498, 6. listopadu. — Král dává svým dvořanům Janovi Vepřkovi a Václavovi Žilenskému nápad. (Fol. 57.)

(Janovi Vepřkovi a Václavovi.) Item dáno jest všecko právo a nápad po Burjanovi, někdy synu starého rychtáře v Rakovnice, na všem statku jeho slovným Janovi Vepřkovi a Václavovi Žilenskému, dvořanům krále JMti. Všakž proto dání to má býti bez ujmy každému na jeho spravedlnosti. Datum Bude feria III^a ante Martini anno Christi millesimo quadringentesimo nonagesimo octavo.

Commissio propria maiestatis regie.

Starým rychtářem míní se tu Jan Vepřek, který r. 1472 tam rychtářoval (Srv. Paměti Rakovnické od r. 1425—1639 vydané J. Emlerem ve Věstníku Kr. č. společnosti nauk 1894 č. 4. str. 9.)

115.

V Budíně 1498, 27. září. — Král dává Albrechtovi z Kolovrat doživotně 4 sudy Žitavského aneb 8 polovozů vína od Litoměřic. (Fol. 57'.)

(Albrechtovi z Kolovrat.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že my hledíc na mnohé věrné a pilné služby, kterýž nám urozený Albrecht z Kolovrat na Libštejně, hofmistr dvoru našeho, věrný náš milý, činil a činiti nepřestává, i chciece, aby k sobě od nás za takové služby některú milost a vděčnost poznal a nám potom tiem lépe a dostatečnějie slúžiti mohl, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách dali a zapsali jsme jemu čtyři sudy Žitavské aneb vo sm polovozů vína z desátkuov našich hor vinnických u Lithoměřic, a tiemto listem dáváme a zapisujeme až do jeho živnosti. Pakli by se tu víno neurodilo a tak nám jeho vodtud mnoho nepřišlo, tehdy jemu ten počet suduov vína vydáván býti má z vin našich perkrechtních u Prahy. Protož prikazujem úředníku našemu na horách vinnických u Lithoměřic a pergmistru hor pražských a úředníku našemu na hradě Pražském, nynějším i budúcím, abyšte témuž Albrechtovi ty čtyři sudy Žitavské aneb vo sm polúvozů vína tu od Lithoměřic vydávali; pakli by se tam neurodilo a vodtud jemu dáno nebylo, tehdy z vin našich pražských každý rok, když by k vám poslal, až do jeho živnosti vydávali bez zmatku, zadržování i všelijaké odporčnosti. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně ve čtvrtek před sv. Václavem anno Christi 1498.

Ex commissione propria maiestatis regie.

116.

V Budíně 1498, 7. září. — Král obnovuje městečku Meziříčí (Valašskému) výsadu na mostné.
(Fol. 58.)

(Městečku Meziříčí výsada.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl mnohomocný Petr hrabie od sv. Jiříe a z Pezinku, vajvoda Sedmihradský, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak měšťané a obyvatelé městečka jeho Meziříchie jměli jsú list a výsadu na clo mostnie téhož městečka, kdež jim dávali a platili a po dnes dávají a platie z každého velikého vozu šest peněz dobrých mince, kteráž na ten čas v zemi obecně berná jest, a z vozuov menších čtyři peníze též mince. Než co se tkne lidí a panstvie Rožnovského, kterýžby kolivěk člověk v těch horách nadělaje šindelu aneb jiných potřeb, vezl k prodeji do téhož městečka aneb mimo městečko, nenie povinen žádného*) cla ani mýtha dávati. Než ktožby jsa s jiného zboží, od týchž lidí buď šindely aneb jiné věci koupil a vezl čtvrt míle od městečka, povinovat jest dáti mostné jako jiní přespólní lidé, ale jiezdný ani pěší nic nenie povinen dávati. Kterýžto list a výsada z dopuštění božieho na též clo a mostné lidem a podaným jeho městečka svrchupsaného že jest shořela, prose nás s velikú prosbú, abychme jim tu výsadu a milost listem naším obnoviti a toho potvrditi ráčili, tak aby vo to budúcích škod, zmatkuov a nesnází neměli. K jehožto prosbě naklonění jsúce pro služby, kteréž jest nám týž Petr pilné a věrné činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyšlem a radú věrných našich, mocí královskú a jakožto margkrabie Moravský, obnovili jsme týmž měšťanóm jeho Meziříeckým clo mostnie svrchupsané a tiemto listem obnovujem a potvrzujem tak a tiem obyčejem, aby voni i s budúcími svými toho cla mostnieho užívali a je**) vybírali, užívati a je vybíerati mohli a moc jměli tak a tiem obyčejem, jakož se napřed píše, nynie i na budúcie časy, a to bez naše, budúcích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Prikazující všem úředníkóm a poddaným naším margkrabstvie Moravského, abyšte nadepsaným měšťanóm Meziříeckým nynějším i budúcím v užívání a vybíerání toho mostnieho žádné překážky nečinili ani komu činiti dopustili, než v tom jměli, drželi a zachovali beze všeho přerušenie. Všakž také tíž měšťané nynější i budúci mají a povinni budú mosty a cesty vokolo téhož městečka vopravovati a dělati tak daleko a potud, vodkudž to mostné bráti budú, bez zmatku a všelijaké odpornosti. Všakž proto chcme, aby toto obnovenie a potvrzenie milosti svrchupsané bylo bez ujmy každému na jeho spravedlnosti. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v středu před sv. Martinem anno Christi 1498, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo octavo.

Ex commissione propria maiestatis regie.

*) V rukopise zadneh. — **) V rukopise gie.

117.

V Budíně 1498, 3. července. — Král osvobozuje Linhartovi z Haru vinice a dům v Brně od královských poplatků. (Fol. 58'.)

(Linhartovi z Haru.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl statečný Linhart z Haru, dvořenín náš věrný milý, oznamuje, kterak má list od najjasnějšího někdy pana Mathiáše, Uherského a Českého krále, předka našeho slavné paměti, kterýmž jemu, erbóm a budúcím jeho na dvou jeho vinohradech, kteříž jsú v devět čtvrtí v Červu a na třech čtvrtech v Starých sadiach, desátku našeho k hradu Špilmburku od staradávna příslušejícího odpustil a z něho na budúcie časy vysvobodil, proše nás, abychme jemu listu toho potvrditi a při tom zostaviti a některú další milost učiniti ráčiji. K kteréžto prosbě pro služby jeho, kteréž jest nám věrné a pilné činil, naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím potvrdili jsme listu od nadepsaného předka našeho na vysvobození, těch vinohraduov jeho z desátkuov a mocí listu tohoto, jakožto král Český a margkrabie Moravský, potvrzujem ve všem jeho znění, položení, punktích, klausulech a artykulech, tak jako by tuto slovo*) od slova vepsán a položen byl; chcece tomu, aby on Linhart svrchupsaný s erby a budúcími svými těch vinohraduov napřed dotčených svobodně požíval a požívati mohl, žádný[ch] s nich desátkuov k zámku našemu Špilmburku neplatě ani vydávaje nynie ani v budúcích časiech. A nad to chcece, aby k sobě od nás další a náchylnější milost poznal a nám tiem lépe a hotověji slúžiti mohl, tuto jsme jemu zvláštní milost učinili a tiemto listem, jakožto král Český a margkrabie Moravský, činíme: Jakož má a drží duom ležící v městě našem Brně. chceme, aby s toho domu nám ani budúcím našim, králóm Českým a margkrabiem Moravským, šosuov, lozunkuov ani jiných žádných poplatkuov a povinností, kteréžby s toho domu nám příslušely, až do své živnosti nečinil a nedával ani činiti a dávatí povinen byl.***) Než má toho všeho prázdnen a svoboden býti, kromě což by s městskými věcmi, ješto se jich všech měšťan i každého zvlášť dotýčí, činiti, ty má s toho domu jakožto i jiný obyvatel k obecným města toho potřebám podle jiných s toho domu dávatí, činiti, jako jiní města toho obyvatelé. Než po jeho smrti budúcí držitelé toho domu mají nám a budúcím našim, králóm Českým a margkrabiem Moravským, všecky ty poplatky vydávati a jiné povinnosti činiti tak a tiem obyčejem, jakož to s toho domu prve placeno a dáváno bylo, beze všie odpornosti. Protož prikazujem podkomořiemu margkrabstvie našeho Moravského a opatrným purgmistru a konšelóm města Brna nynějším i budúcím, věrným našim milým, abyšte znajíce tu milost, kteréž jsme nadepsanému Linhartovi při držení toho domu učinili, při ní jeho jměli, drželi a zachovali bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s již psaného Linharta a erbuov jeho dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo

plné právo všech věcí svrchupsaných. Dán na Budíně v úterý po Navštivenie P. Marie anno Christi 1498, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo octavo.

Ad relationem strenui Wenceslai Cziecz de Nemyczeves,
purgkrauii territorii Grecensis et marescalci curie maiestatis regie.

*) V ruk. slova. — **) Srv. výše str. 35 č. 20.

118.

V Budíně 1498, 26. září. — Král dává Václavovi Hyndrákovi z Habrova a Janovi Šlechtovi ze Všehrd výplatu. (Fol. 59'.)

(Václavovi Hyndrákovi z Habrova a Janovi ze Všehrd.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že my hlediec na věrnost a mnohé služby slovutných Václava Hyndráka z Habrova, miestopísare desk zemských královstvie Českého, a Jana Šlechty ze Všehrd, prothonotáře kanceláře naše, věrných našich milých, kteréž jsú nám činili a činiti nepřestávají; i chcece, aby za to k sobě od nás některú milost poznali a nám tiem lépe a dostatečnějie slúžiti mohli, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách, dali jsme jim a dědicóm jejich výplatu na tvrzi a vsi Liblicích se vším jejím a všelijakým příslušenstvím a mocí listu toho dáváme, tak aby voni ji od držiteluov nynějších vyplatili a vyplatiti mohli, když by se jim kolivěk zdálo a líbilo. Kterúžto vyplatiec mají jmiati, držeti a jie požívati s lidmi, platy, puožitky i jinými jejými všemi a všelijakými příslušenstmi, nejsúc vodtud bez své vuole od nás ani od budúcích našich, králuov Českých, ani od jiného žádného splacování, leč od těch osob duchovných, kterýmž by ta výplata spravedlivě příslušela, ti to od nich vyplatiti mohú a moci budú, všakž toliko k svému vlastniemu jmění, držení a požívání, když se jim kolivěk zdáti a libiti bude, dadúc jim napřed puol leta věděti. A po vyjití toho polúletie pořád zběhlého, když by platy a puožitky vybrali, položiec jim v moc jejich summu tu, kteréž jsú voni za výplatu tvrze a vsi Liblic dali podle znění zapisuov jejich, vcele a úplně, mají jim hned a povinni budú té tvrze a vsi s jejím příslušenstvím postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s svrchupsaných Václava a Jana aneb dědicuov jejich dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře i dole psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v středu před sv. Václavem anno Christi 1498, regnorum nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo octavo.

Ex commissione propria maiestatis regie.

119.

V Budíně 1498, 26. září. — Král dává témuž Hyndrákovi výplatu na vsi Vokovicích. (Fol. 60'.)

(Témuž Václavovi z Habrova.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem,

že jsme prošeni jménem slovného Václava Hyndráka z Habrova, miestopísaře desk zemských království Českého, věrného našeho milého, abychom jemu a dědicům jeho výplatu na vsi Vokovicích s jejím příslušenstvím dáti a při tom některú další milost učiniti ráčili. K kteréžto prosbě naklonění jsúce pro věrnost a mnohé služby jeho, kteréž jest nám činil a činiti má a povinen bude, čím k sobě milost naši náchylnější pozná, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách, dali jsme témuž Václavovi Hyndrákovi a dědicům jeho na vsi Vokovicích s jejím příslušenstvím výplatu a mocí listu tohoto dáváme, tak aby voni ji od držiteluov nynějších vyplatili a vyplatiti mohli, když by se jim kolivěk zdálo a líbilo. Kterážto když vyplatie, jmieti, držeti a jie požívati mají a mocí budú s lidmi, platy, puožitky i jinými jejími všemi a všelijakými příslušnostmi, nejsúc vodtud bez své vuole od nás ani budúcích našich, králuov Českých, ani od jiného žádného splacování, leč od těch osob duchovních, kterýmž by ta výplata spravedlivě příslušela, ti to od nich vyplatiti mohou a moci budú, všakž toliko k svému vlastniemu jmění, držení a požívání, když se jim kolivěk zdáti a líbiti bude, dadúc jim napřed puol lethu věděti. A po vyjití toho polúletie pořád zběhlého, když by platy a puožitky toho polúletie vybrali, položiec jim v moc jejich summu tu, kteréž jsú voni za výplatu té vsi dali podle znění zápisuov jejich, vcele a úplně, mají jim a povinni budú té vsi s jejím příslušenstvím hned postúpiti, a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s svrchupsaného Václava a dědicův jeho dobrú volí oc. Datum Bude feria IIII^a ante Wenceslai anno Christi 1498.

Ex commissione propria maiestatis regie.

Ves Vokovice náležela klášteru Břevnovskému.

120.

V Budíně 1498, 7. srpna. — Král potvrzuje Janovi Vlčiehrdlovi ze Všehrd držení vinice Plaské na Petříně. (Fol. 61.)

(Janovi Vlčiehrdlovi ze Všehrd.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznešeno jménem slovného Jana Vlčiehrdla ze Všehrd, věrného našeho milého*): Jakož má a drží vinnici řečenú Plasy se dvorem pustým, s domem, kaplú, branami, fortnamei, s cestami, s oustupky, mezemi, hranicemi, zdmi pustými, pruojezdy, pruochozemi k tomu dvoru od staradávna příslušejícími za zdí naší na hoře Petříně ležící, oznamujíc nám, kterak jemu při tom dvoru s jeho příslušenstvím někteří lidé škodu, překážku a zmatek učiniti a jemu to odjieti chtěli. Kterýž jsa vo to pergmistrem naším a jinými přísežnými vohledán, nalezeno jemu pravým přísudkem, že toho dvoru Plas se vším jeho svrchupsaným příslušenstvím spravedlivě požívati má a moci bude, jakožto předkové jeho požívali jsú. Prosiec nás od něho, abychme jemu toho pro uvarování budúcích zmatkuov, škod a nesnází listem naším potvrditi a při

tom zuostaviti a některú další milostí obdařiti ráčili. K jehožto prosbě nakloněni jsúce pro služby a věrnost téhož Jana, kterýmiž nám se zachovati hleděl a ještě hledie, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách, svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujem a toho listem tiemto potvrzujem, chťiece tomu konečně, aby nadepsaný Jan Vlčiehrdlo s dědici a budúcími svými vinnici a dvuor Plasy s domem pustým a kaplú, branami, fortunami, s cestami, s oustupky, mezemi, hranicemi, zdi pustými, pruojezdy, pruochozemi i jinými příslušnostmi k tomu dvoru od staradávna příslušejíci jměl, držel a toho požíval a požívati mohl nynie i na budúcie časy, a to bez naše, budúcích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky tak dlúho a dotud, dokudž by vodtud od kněží toho zákona a kláštera splacen nebyl. A nad to témuž Janovi, dědicóm a budúcím jeho tu milost činíme a toho dopúštíme, aby k potřebě své té věže, kteráž jest ve zdi naší při té vinnici, ješto jde přes horu Petřín, tak aby jie k své potřebě užívali a užívati mohli a moc jměli nynie i budúcně beze vsie překážky. A ktožby list tento jměl s svrchupsaného Jana Vlčiehrdla a dědicuov jeho dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře psaných. Tomu na svědomie oc. Ex Buda feria tertia post Vincula Petri anno Christi 1498, regnorum nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo octavo.

Ex commissione propria maiestatis regie.

Vinice Plaská zaujímala místo nynější zahrady Kinské. — *) V ruk. věrný náš milý.

121.

V Budíně 1498, 21. srpna. — Král potvrzuje Štěpánovi ze Zápolí, držení doživotní hradu a města Brodu Uherského. (Fol. 61^v.)

(Panu nadřspanovi.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošení od mnohomocného Štefana z Zápolé, věčného hrabie země Špiské a nadřspana královstvie Uherského, věrného našeho milého: Jakož má od nás hrad a město naše Brod Uherský s fojtstvím a některými vesnicemi v jistých zápisiech, abychme jemu ty všecky zápisy v jeden list náš vepsati a uvésti a při tom některé další milosti učiniti ráčili. Kterížto zápisové jsú zejména tito: první na město a hrad Brod Uherský se vsí Drslavici a Lhotkú i s jejich příslušenstvím, kteréž jest koupil za tři tisíce zl. uh., na kterýmž má od nás život hned ty časy, když jsme Bělehradu dobyli [dále srov. č. 69 do slov: až do svých obúdvú živností splacování. Pak následuje:] Než po vyjití těch obúdvú životuov, totižto Štefana a Jana syna jeho svrchupsaných, my aneb budúci naši, králové Čeští a margkrabie Moravští, aueb ty osoby, kterýmžby ta výplata spravedlivě příslušela, muožeme a moci budeme město a hrad Brod s fojtstvím vsi Drslavicích, Lhotkú a vsi Šumicích i se dvorem a jejich vším a všelijakým příslušenstvím od těch osob, kteréž by toho po jich smrti v držení byli, vyplatiti, když nám se kolivěk zdáti a líbiti bude, dadúc jim puol leta napřed

vědět; a po vyjití toho polúletie pořád zběhlého, když by sobě úroky a poplatky toho polúletie vybrali, položiec jim za výplatu sedm tisíc zl. uh. svrchupsaných vcele a úplně, mají nám hned a povinui budú toho všeho zbožie s jeho příslušenstvím tak, jakož se svrchu píše, postúpiti a list tento i s jinými, ač by na to které jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktožby list tento jměl s již psaných Štefana a Jana, syna jeho, dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře i dole psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v úterý před sv. Bartholomějem [atd. jako č. 69.] anno Christi 1498, regnorum autem nostrorum Ungarie octavo, Boemie vero XXVII°.

Ad mandatum maiestatis regie proprium.

122.

V Budíně 1498, 21. září. — Král potvrzuje Janovi z Komárova držení městečka Pohorelic na Moravě. (Fol. 63.)

Otištěno v tomto Archivu sv. XVI. str. 526 č. 707.

123.

V Budíně 1498, 24. listopadu. — Král dává Václavovi z Ludanic nápad na vsi Deštném. (Fol. 63'.)

Item dáno jest všecko právo a nápad, kterýž jest na krále JMt spravedlivě přišel a připadl, na vsi Deštném s jejím příslušenstvím urozenému Václavovi z Ludanic, podkomořiemu margkrabství Moravského. Všakž proto dání to má býti bez ujmy každému na jeho spravedlnosti. Dán na Budíně v sobotu před s. pannú Katherínú anno Christi 1498.

Commissio propria domini regis.

124.

V Budíně 1498, 30. srpna. — Král dává Albrechtovi z Bozkovic právo své k tvrzi Borotínu. (Fol. 64.)

(Albrechtovi z Bozkovic.) Item, jakož má právo urozený Albrecht z Bozkovic na Letovicích k výplatě tvrze, dvora a vsi Borotína s jejich příslušenstvím, dává se také témuž Albrechtovi právo, kteréž by králi JMti na tom buď dědičné aneb věnné po komžkolivěk spravedlivě příslušelo oc. Dán na Budíně v pátek po sv. Bartholoměji anno Christi 1498.

Ex commissione propria domini regis.

125.

V Budíně 1498, 24. listopadu. — Král dává Prokopovi z Trubska šest lánů ve vsi Uhřínově. (Fol. 64.)

(Prokopovi z Trubska.) Item dán jest na papíře list otevřený na takový způsob, že král JMt dává právo své dědičné slovuťnému Prokopovi z Trubska na šesti

lánech ve vsi Uhřínově, a to na budúcie časy s dědici a budúcími svrchupsaného Prokopa. A v tom listu jest dobrá vuole. Datum Bude, sabbato ante Katherine anno Christi 1498, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo octavo.
Commissio propria domini regis.

126.

V Budíně 1498, 4. prosince. — Král potvrzuje měšťanům Budějovickým jich zboží. (Fol. 64'.)

Vydá prof. dr. J. Čelakovský v privilegiích královských měst venkovských.

127.

V Budíně 1498, 4. prosince. — Král potvrzuje témže odkaz Hanuše Ertla na zřízení záduší u sv. Mikuláše. (Fol. 65'.)

Vydá prof. dr. J. Čelakovský v privilegiích královských měst venkovských.

128.

V Budíně 1498, 11. prosince. — Král potvrzuje smlouvu mezi abatyší kláštera Tišnovského a Vilémem z Pernšteina na odúmrtí zboží Tišnovského. (Fol. 66'.)

Vydáno v Archivu Českém, XVI. str. 531.

129.

V Budíně 1498, 23. listopadu. — Král bře Augustianský klášter na Písku ve Vratislavi pod svojí ochranu a potvrzuje jeho nadání. (Fol. 67.)

(Benedicto abbati et ceteris fratribus ordinis s. Augustini monasterii beate Marie Virg. in Arena Wratislaviensi.) Nos Wladislaus oc recognoscimus oc, quod attendentes fidelia servicia et religionis ferventis devotionem venerabilis Benedicti abbatis tociusque universitatis fratrum ordinis s. Augustini canonicorum regularium monasterii b. Marie Virg. in Arena Wratislaviensi, quibus maiestati nostre et corone Boemie inservierunt et futuris temporibus inservire poterunt et debebunt, devotissimasque orationes, contemplationes, ieiunia, castigationes, quibus omnipotentem Deum castissimamque matrem eius virginem Mariam et omnes sanctos suos placare et pro nostro coroneque nostre feliciori statu devocius orare studuerunt, utque devocionibus, oracionibus ac piis et sanctis operibus suis quocius et liberius vacare poterint et debebunt, cum laudem Dei et matris sue Marie castissime virginis singulari affectione cupimus ampliari et servos eorum uberioribus graciis prosequi, ex certa nostra regali scientia et matura deliberatione prehabita, accedente consilio procerum et baronum nostre corone Boemie, nominatum venerabilem Benedictum abbatem fidelem et dilectum nostrum omnesque fratres suos prefati monasterii in nostram specialem recipimus proteccionem et omnia privilegia sua, gracias, libertates, donaciones, concessiones, emptiones, contractus, antiquas et laudabiles consuetudines, omnia insuper iura fratrum

dicti conventus ac subditorum suorum ubique degencium, que et quas a tempore nobilis Petri Wlast fundatoris et ab illustri Henrico primo duce Slesie aliisque ducibus Slesie et demum regibus Boemie, antecessoribus nostris clarissimis, obtinere meruerunt, presertim contractum et emptionem habitum cum nobili Thimone de Coldic, fidei nostro, pro adeptione montis Slesie, qui vulgo Czoptenbergk appellatur, una cum singulis attineenciis, fructibus, proventibus et emolimentis ab antiquo ad dictum montem spectantibus, et signanter viginti quatuor marcas exactionum nostrarum regalium in certis villis prope montem existentes, quem contractum licite posse fieri litteris nostris regiis desuper auctoritate regia datis docuerunt, confirmavimus, roboravimus, approbavimus et per presentes nostra auctoritate regia Boemie confirmamus, roboramus, approbamus et concedimus in omnibus articulis, punctis et clausulis, quemadmodum presentibus litteris nostris regiis de verbo ad verbum essent inserta, volentes ea et eas perpetuo valitura ac valituras, non obstantibus quibuscunque impedimentis, etiam si in sigillis, litteris vel pargameno propter vetustatem essent comminuta vel lesa, vel etiam si temporibus fluxis per abusionem aut novam et malam inductam consuetudinem contra dictos fratres et suos subditos quicquam attentatum vel actum fuisset in derogacionem privilegiorum ac iurium suorum.

Unde fidelibus et dilectis nostris reverendo Joanni episcopo Wratislaviensi, successoribus suis, capitulo Wratislaviensi nec non capitaneis nostris ducatum Wratislaviensis et Swidnicensis et omnibus officialibus nostris in Slesia pro tempore existentibus, quacunque preemineant dignitate, districcius et seriose mandamus, ut prefatum Benedictum abbatem et successores suos abbates una cum fratribus suis nominati monasterii circa has confirmaciones, roboraciones, approbaciones, concessiones et donaciones nostras regias pro virili vestro omni conamine manuteneatis, defendatis et contra quosunque contravenientes tueri curetis, debitam penam et iustam afflictionem excessoribus auctoritate nostra regia imponendo, quas incidisse decreto nostro regio declaramus omnes et singulos, qui contra istam disposicionem nostre regie celsitudinis ausu temerario agere presumserint, et ab aliquo vestrum ter moniti, ab iniuria vel molestacione non cessaverint. Quibus in testimonium sigillum nostrum regale appendere mandavimus. Datum Bude feria VI^a die s. Clementis anno Christi 1498, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo octavo.

Ex commissione propria maiestatis regie.

Srov. Chronica abbatum B. Mariae Virg. in Arena ve „Scriptores rerum Silesiacarum“ II. p. 261 pozn.

130.

V Budíně 1498, 17. listopadu. — Král obnovuje znak Martinovi Hubkovi ze Staryc. (Fol. 68'.)

(Martino Hubkoni de Starycz.) Item renovata sunt arma egregio Martino Hubka de Starycz, aulico maiestatis regie, que a patruo quondam suo deperdita sunt,

videlicet scutum rubei coloris, in quo armata manus exertum ensem continet, supra scutum vero gallea, in cuius summitatem tres penne strucionis discolori pictura variate decorant. Strata vero gallee dependens ex utraque parte usque ad scuti posicionem albo et nigro coloribus discreta est, sicut omnia iŕla littere ille clarius et lacius continent. Quibus in testimonium oc. Date Bude sabbato post festum sancti Martini anno Christi 1498. Ex commissione propria maiestatis regie.

131.

V Budíně 1498, 9. srpna. — Král potvrzuje měšťanům Stříbrským list krále Václava IV. na právo v míli okolo města. (Fol. 68'.)

Vydá prof. dr. J. Čelakovský v privilegích venkovských měst královských.

132.

V Budíně 1498, 7. září. — Král dává Jiříkovi z Kolovrat svobodu horní. (Fol. 69'.)

(Jiříkovi z Kolovrat.) Item dán jest frystunk urozenému Jiříkovi z Kolovrat a z Bedružic, aby týž Jiřík na horách Boněnovských a gruntiech svých, kteréž má a drží v míli zšíři a tolikéž vzdáli, dělati a znovu jich dobývati mohl beze všie překážky. A nad to král JMt tuto zvláštní milost témuž Jiříkovi činí, aby urbury ani žádných jiných poplatkuov, kteříž do komory královské příslušejí, nedával ani platil s kverky a nákladníky svými až do desieti let od dání listu tohoto pořád zběhlých. Než po vyjítí těch xti let pořád zběhlých má on Jiřík ty všecky poplatky, kteříž do komory příslušejí, dávati a platiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A také což by kolivěk buď zlata, stříbra aneb jiných kovuoV dobyli, toho jinam prodávati nemají než toliko do mince a k ruce krále JMti. Dán na Budíně v pátek před Narozením Matky Božie anno Christi 1498. Relator dominus cancellarius.

Boněnov jest ves u Plané, která dříve patřila klášteru Teplskému.

133.

Bez místa a dne. — Král povoluje měšťanům Rokycanským jarmark. (Fol. 69'.)

Vydá prof. dr. J. Čelakovský v privilegích venkovských měst královských.

134.

V Budíně 1498, 7. září. — Král potvrzuje Janovi z Tedražic držení vsi Svrčovic. (Fol. 70.)

Místo regestu v registru královském uvádíme zde plný text dle pergamenového originálu v archivu c. k. místodržitelství v Praze č. 411:

My Vladislav z božie milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charvatský oc král a markrabie Moravský, Lucemburské a Slezské kníže a Lužický markrabie oc oznamujem tiemto listem všem: Jakož slovutný Jan z Tedražic, věrný náš milý, má a drží duvor poplužní a ves Svrčovice s kostelním podacím tudiež a s vésků Kostomlátky, s rybníky, lesy i s jinými všemi a všelikými toho zbožie při-

služnostmi, poplatky a puožitky v zápisiech předkuov našich, králuov Českých, i tudiež v zápisiech našich: při těch všech zápisiech, jakž svédčie, téhož Jana, dědice i budúcie jeho zuostavujem. I prosil jest nás týž Jan, bychom některú další milostí při tom dědice jeho opatřiti ráčili. My hlediee k věrným a ustavičným službám téhož Jana, kteréž nám z dávných časuov činil, činí a činiti nepřestává a potom [aby] tiem lépe a hotověje nám slůžiti mohl, čímž nás k sobě milostivějšieho pozná, i jsúce v tom k prosbě jeho milostivě nakloněni, s dobrým rozmyslem a raddú věrných našich, moci královskú tuto milost dědicóm a budúcim téhož Jana činíme a dáváme: Že my i také budoucí naši, králové Čestí, po smrti téhož Jana na nich žádnému žádné výplaty dávati nemáme, ale při svrchu-dotčených zápisiech zachování býti mají, kromě těch osob duchovních, komuž ta výplata spravedlivě příslušie, ty to budú moci k svému držení vyplatiti a jinak nic.

A jestliže by to vyplatie i chtěli to jinému zastaviti, nebudú té moci jmieti, ale mají jim toho zase v té summě postúpiti. A také když by to chtěli vyplatiti, mají jim k té výplatě plný rok dáti věděti při svatém Jiří neb svatém Havle. A oni sberúce užitky a duochody v tom roce příšlé a summu hlavní, kteráž na tom zapsána jest, úplně přijmúce, budú povinni jim toho postúpiti po tom roce a list tento s jinými zápisy, kteréž na to mají, navrátiti bez všeliké odpornosti. A ktož by tento list jměl s jižpsaného Jana neb dědicuov jeho dobrú volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie pečť naši královskú k tomuto listu přivěsiti jsme kázali. Dán na Budíně ve čtvrtek před hodem narozenie panny Marie léta božieho tisícieho čtyřstého devadesátého osmého, království našich Uherského osmého a Českého dvacátého osmého léta.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk, supremi cancellarii regni Boemie.

135.

V Budíně 1498, 7. září. — Král potvrzuje městečku Vratěnnu svobody jeho (Fol. 70.)

(Městečku Vratěnnu.) Item dáno jest potvrzenie obyvatelóm městečka Vratěnná, aby voni všech těch svých svobod a práv, kterážto od starodávna vysazena mají, uživali. Item tato další milost témuž městečku a obyvatelóm jeho se činí, aby jarmark ročnie na den sv. P. Markéty s vosmi dny pořád zběhlými jměli oc, ut in forma communi. Datum Bude, feria VI. ante Nativitatem B. Marie Virg. anno Christi 1498.

Relator dominus cancellarius.

136.

V Budíně 1498, 7. září. — Král potvrzuje výsady vsi Mladoňovic a Chrlopu. (Fol. 70'.)

(Potvrzenie obyvatelóm vsí řečených Mladěněvic a Chrlopu.) Aby tíž obyvatelé svrchupsaných vsí všech práv svých a výsad, kteréžto od starodávna vysazené mají, volně a svobodně užívati mohli oc, ut in forma communi. Datum Bude, feria VI^a ante Nativitatem B. Marie Virg. anno Christi 1498.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk, supremi cancellarii regni Boemie.

137.

V Budíně 1498, 8. září. — Král potvrzuje Zikmundovi z Hořemiřic zápis na dvůr v Nouměřicích. (Fol. 70'.)

(Zikmundovi z Hořemiřic.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme zpraveni jménem slovuťného Zikmunda z Hořemiřic, věrného našeho milého,

kterak má a drží v jistých zápisiech krále Jiříeho, předka našeho, i našim také duvor poplužní v Nauměřicích s lidmi a dvory kmecími, s dědinami, lukami i se všemi a všelijakými jeho příslušnostmi, tak jakož ti listové všechny ty věci šře a dostatečně v sobě držíe a zavierají. Z kteréhožto dvoru podle těch zápisuov má a povinen jest s dědici a budúcími svými nám i budúcím našim, králóm Českým, s jedniem koněm slúžiti, když bychom toho potrebovali a je k tomu obeslali. Prosiec nás při tom s velikú prosbú, abychom jej s dědici a budúcími jeho z takové služby vynieti a propustiti ráčili, aby té služby s jedniem koněm prázdén a svoboden býti mohl on, dědici a budúcie jeho. My pak k přímluvě některých pánuov, věrných milých, a k prosbě jeho naklonění jsúce a pro služby, kteréž jest nám týž Zigmund činil a činiti má a povinen bude, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách vyňali a vysvobodili jsme jej i jeho dědice a budúcie z té služby, kteréž nám a budúcím našim, králóm Českým, s dědici a budúcími svými s toho dvoru činiti měl a povinen byl, a mocí listu tohoto vynímáme a vysvobozujeme a prázdny činíme, tak aby oni nadepsaný duvor v Nauměřicích s jeho příslušenstvím v svých zápisiech a summách jměli, drželi a jeho požívali a požívati mohli volně a svobodně, nejsúc nám ani budúcím našim, králóm Českým, ani jinému žádnému s tím koněm povinen slúžiti nynie ani na budúcie časy, a to bez naše, budúcích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. A ktož by list tento jměl s již psaného Zigmunda, dědicuov a budúcích jeho dobrou volí a svobodnú, chcme, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v sobotu den Narozenie P. Marie anno Christi 1498 regnorum nostrorum Hungarie VIII., Boemie vero XXVIII. Relator dominus cancellarius.

138.

Bez místa a dne. — Král svoluje, aby řád Maltánský mohl odlehlá zboží prodati. (Fol. 71^v.)

(Janovi z Švamberka.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošení jménem urozeného Jana z Švamberga, mistra převorstvie Českého na Strakoncích, věrného našeho milého, vo takovou věc: Že jest nám dal předložiti, kterak někdy za časuov válečných mnohá zboží a vsi*) od zákonu jeho odtrženy jsú, tak že rozličné osoby ta zboží a vsi sobě osobivše a dosáhše na ně zápisuov od předkuov našich, i držíe je až do dnes k veliké škodě a ujmě toho zákona. Pak ačkolivěk již psaný Jan s svým zákonem mohl by snad některé ty vsi pomalu a pod časem vyplacovati, ale to jest nám dal předložiti, že ta některá zboží a vsi velmi daleko od Strakoniec jsú, a jestli že by se kdy z dopuštění božieho válka v zemi pozdvihla, že by opět též jako prve ta zboží a vsi mohly od nich mocí odtrženy býti. I prošeno jest nás jménem již psaného Jana, abychom my jemu toho milostivě

přieti ráčili pro dobré již psaného zákona, aby taková zboží daleko osedlá a Strakonicóm nepřiseditá mohl dědičně prodávati a za ty peníze, nikam jinam jich neobracuje, aby mohl jiná zboží blízko u Strakonic anebo u Prahy k tomu zákonu přikúpiti, nejvíce proto, jest-li že by se kdy válka v zemi zdvihla, aby těch zboží tím snáze z Strakonic mohl brániti on i také budoucí. Pak my k tomu prohledajíce i to pilně váziece, že by taková věc nyní i budoucně mohla býti k lepšímu toho zákona, k tomu jsme svolili a tímto listem svolujem takovým obyčejem, jest-li že by svrchupsaný Jan které zboží prodati chtěl, aby to mohl učiniti s radú a vědomím urozeného Petra z Rožmbergka, hajtmána královstvie Českého, věrného našeho milého, tak aby on Petr přijma k sobě, kteréž by se jemu zdálo, z pánuov i z rytířstva, toho pilně povážil, nahledna v zápisy od předkuov našich i také od nás vyšlé na ta zboží, a také na užitky a duochody těch zboží, a nalezl-[l]i by co lepšího v tom prodaji téhož zákona, to on Petr z Rožmbergka aby na nás vznesl a zprávu dostatečnú aby nám dal, a my na takovou zprávu jeho, což slušného bude, povolenie naše listem dáti ráčíeme. Však toto znamenitě vymienujem: kteréž by se zboží anebo vsi tak prodaly, aby ty peníze za to zboží položeny byly k věrné ruce u téhož Petra z Rožmbergka, a žádným obyčejem aby nebyly vydávány již psanému Janovi ani jeho budoucím na žádnú jinú věc, než toliko na to, jest-li že by co k Strakonicóm přikúpili anebo k kostelu Matky božie konec mosta na Malé Straně, též s radú a vědomím již psaného Petra z Rožmbergka, jakož se svrchu píše, na to vydány býti mají a jinaké nic. A chcme také, aby tato milost naše toliko trvala za tři leta pořád zběhlá a nic déle.

*) Následující slova: sobě osobivše a dosáhše na ně zápisuov od zak(ona), jsou škrtnuta. Statky řádové viz v Ludíkarově spisu: O řádu Maltánském str. 259 a sl.

139.

V Budíně 1498, 31. ledna. — Král potvrzuje sirotkům někdy Přecha z Čechtic ves zápisnou Nemedice (Nemětice?). (Fol. 72'.)

(Sirotkóm někdy Přecha z Čechtic.) My Vladislav oc oznamujem listem tímto všem, že jsme prošeni jménem sirotkuov slovutného někdy Přecha z Čechtic, kterýž jest držel ves zápisnú od Hluboké jménem Nemedice, abychom týchž sirotkuov po něm zuostalých při držení té vsi milostivě zuostaviti ráčili. Pak my jsúce k takové prosbě nachýlení pro jich sirobu, takovou jsme jim milost učinili a tímto listem činieme, že na nich my ani naši budoucí, králové Čeští, výplaty žádnému dáti neráčíme, než jest-li že bychme chtěli to vyplatiti k vlastniemu našemu držení a požívání, to budeme moci učiniti, dadúce jim summu, kterouž na tom zapsánu mají; a oni vezmúce tu summu povinni budú nám i našim budoucím vsi té postúpiti a list tento i s jinými listy, kteréž na to mají, zase navrátiti. Tomu na svědomie oc. Dán

na Budíně ve čtvrtek před Hromnicemi anno Christi 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero XXVIII°.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselubergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

140.

V Budíně 1498, 31. ledna. — Týž dává Mikuláši ml. a st. Trčkům z Lípy výplatu Dolních Kralovic. (Fol. 72'.)

(Trčkóm staršiemu i mladšiemu.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošeni jménem statečných Mikuláše staršieho z Lípy a na Vlašmi a Mikuláše mladšieho z Lípy a na Lichmburce, věrných našich milých, abychme jim výplatu dáti ráčili na městečku Kralovicích s jeho příslušenstvím, a na vseh Strietezi a Brzoticích a na Píšti též s jich příslušnostmi. My hlediece k jejich věrným službám, kteréž jsú nám činili a činiti nepřestávají, jsúce milostivě nakloněni k jejich prosbě, s radú věrných našich k tomu jsme jim povolili a tiemto listem povolujeme: když by kolivěk to městečko svrchupsané s svým příslušenstvím i se vsmi svrchupsanými k výplatě přišlo, aby on Mikuláš starší a Mikuláš mladší i jejich synové neb jeden z nich to vyplatiti mohli, když by se jim koli zdálo a líbilo. A dadúce za výplatu, což spravedlivě dáti mají, podle znění zápisuov od předkuov našich i také od nás na to vyšlých, aby to všecko mohli držeti a toho požívati, nejsúc s toho splacování bez své vuole od nás ani od budúcích našich, králuov Českých, ani od žádného jiného, kromě od těch osob duchovních, komuž ta výplata spravedlivě příslušie. Ti to budú moci vyplatiti k svému vlastniemu držení a požívání, dadúce jim za výplatu podle znění zápisuov od předkuov našich i od nás na to vyšlých. A již psaný Mikuláš starší i mladší i jich synové anebo jeden z nich, vezmúce své summy úplně a docela, povinni budú nadepsaným osobám toho městečka Kralovic s jeho příslušenstvím i se vsmi jmenovanými tak, jakož se svrchu píše, v jejich moc postúpiti a list tento i s jinými listy, kteréž by na to zbožie jměli, jim navrátiti bez zmatku a všelijaké odporosti. A ktož by list tento jměl s dobrou volí nadepsaných Mikuláše staršieho a Mikuláše mladšieho nebo jejich synuov anebo jednoho z nich, tomu má právo příležitosti všech věcí v tomto listu položených. Tomu na oc. Dán na Budíně ve čtvrtek před Hromnicemi anno Christi 1498, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo octavo.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

Srv. Vlasák, Okres Dolno-Kralovický (v Bibliotéce místních dějepiscův sv. XI.) str. 12 a sl. Dolní Kralovice náležely jako část někdejšího Újezdu Svatačina probošství Vyšehradskému. R. 1436 zapsal je Sigmund Oldřichovi Močihubovi z Kralovic.

141.

V Budíně 1499, 25. března. — Král dává Severinovi kramáři a Janovi Kampovi impressorovi svobodu horní. (Fol. 73'.)

Item dán jest frystunk poctivému Severinovi kramáři, měštěninu Starého Města Pražského, a tovariši jeho Johannesovi řečenému Kamp impresorovi i s kverky jich, aby oni na horách a gruntiech urozeného Petra z Wartmbergka okolo Štěpanic nebo jinde okolo Krkonoše i také na horách a gruntiech slovutné Markety Vrchlabské dělati a znovu jich dobývati mohli, a také aby urbury a jiných poplatkuov, kteříž do komory krále JMti příslušie, nedávali za plných deset let od dání listu tohoto pořád zběhlých oc, ut in forma communi. Dán na Budíně v neděli v puostě, která slove Letare, leta božieho MCCCCXCVIII^o, a království našich Uherského devátého a Českého XXVIII°.

Severin z Meziříčí kramář, známý nakladatel biblí české z r. 1488, držel s manželkou svou Annou dům u sv. Ondřeje (ruk. arch. m. Prahy č. 2105, fol. 358) a jiný na rynku Staroměstském u korábu zvaný (č. 2107, fol. 57). Roku pak 1498 koupil se svým bratrem Viktorinem Cukrmonem ještě třetí dům v Dlouhé třídě proti domu Tovačovskému (ib. fol. 47). — Štěpanice náležely r. 1498 Heníkovi z Waldšteina (Sedláček, Hradý, sv. V. str. 241).

142.

Bez místa a dne. — Král dává Zevoldovi Pokštorfarovi svobodu horní. (Fol. 73'.)

Item druhý list takový dán jest Zevoldovi Pokštorfarovi z Normbergka*) s jeho kverky. Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk, supremi cancellarii regni Boemie.

*) Ruk. má Normbergky.

143.

Bez místa a dne. — Král zapisuje Ješkovi 45 kop na vinnici královskou vynaložených. (Fol. 74.)

Item dán jest list na relací pana Albrechta hofmistra Ješkovi na XLV kop gr. č., kteréž na vinnici královskou naložil.

Míní se tu nejspíše královská hora, o níž mluví Tomek ve svém Dějepise Prahy VIII, str. 201.

144.

V Budíně 1499, 31. ledna. — Král zapisuje Michalovi z Chlumu a z Košmberka plat roční. (Fol. 74.)

Otištěno dle originálu v tomto Archivu, díl X. str. 409.

145.

Bez místa a dne. — Král dává dědičně Vokovi ze Sovince úřad purkrabí Olomouckého. (Fol. 74'.)

(Vokovi z Sovince dává se úřad.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme zpraveni, kterak od starodávna, jakož se to i po diskách vyhledati

muože, úřad purgkrabstvie Olomúckého od předkuov našich býval jest poručen znamenitým pánóm. My pak prohlédajíce na věrné služby urozeného Jana Pňovského z Sovince, nejvyššíeho sudieho markrabstvie Moravského, věrného našeho milého, a také chtiece, aby ten úřad k první vážnosti přiveden byl, dali jsme a tiemto listem týž úřad dáváme urozenému Vokovi z Sovince, synu nadepsaného Jana Pňovského, i jeho erbóm a budúcím ku pravému dědictví se vším jeho příslušenstvím, co k tomu úřadu od starodávna spravedlivě příslušalo a příslušie, s lidmi tu v Olomúci na předhradí i v předměstí témž Olomúckém, a se dvěma póhončmi v Dubčanech, s platy, s robotami i se vším plným právem a panstvím, což k tomu purgkrabství spravedlivě příslušala a příslušie od starodávna, i s lúkou tu ležící mezi Olomúcem a klášteřem Hradištěm i s popravú, s krevným i s chmelným tu ve vseh okolo Olomúce, kteréž k tomu od starodávna purgkrabstvie příslušely a příslušie spravedlivě, s drvy rubání v lesiech klášteřa Hradištského i vození dřev i jiné roboty spravedlivé na těch lidech téhož klášteřa Hradištského k tomu purgkrabstvie, kteréž dělali a dělají; jakož pak i nález pány margkrabstvie Moravského stal se jest mezi Olomúckým ty časy purgkrabí Pavlem a Vilémem Tetaurem, ty časy držitelem téhož klášteřa Hradištského; i s tiem, což od zvodu, od puohonuov, od hranic vedení i od svědkuov k tomu úřadu se dostává, to vsecko aby jměli, drželi a požívali a požívati mohli bez našie, budúcích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, i vseh jiných lidí všelijaké překážky. Prikazujíc hajtmanu a nejvyššíemu komorníku a sudiemu margkrabstvie Moravského i jiným všem úředníkóm téhož margkrabstvie, nynějším i budúcím, věrným milým, abyšte nadepsaného Voka s dědici jeho a budúcími při tomto obdarování našem jměli, drželi a zachovali, jináč toho nečiniece; a kdyžkoli požádání budete od častopsaného Voka neb erbuov jeho, abyšte tento list náš, rád práva zachovajíc, ve dsky zemské vepsali a vložili bez zmatku a všelijaké odpornosti. Tomu na svědomie pečť naši královskú k tomuto listu přivěsiti jsme kázali.

Pavlem purkrabím rozuměti sluší Pavla z Mohelnice.

146.

Bez místa a dne. — Král dává Jindřichovi z Vlašmě list mocný. (Fol. 75'.)

Item dán jest list mocný urozenému Jindřichovi z Vlašmě, na kterýžto by o statku svém zřízení podle vuole a zdání svého učiniti mohl oc, ut in forma communi.

147.

Bez místa a dne. — Král dává leta Kuncovi Tetaurovi z Tetova. (Fol. 75'.)

Item dána jsú leta doplněná Kuncovi Tetaurovi z Tetova oc, ut in forma communi.

148.

Bez místa. 1499, 10. dubna. — Král vydává dlužní zápis Mikulášovi Pecingarovi a Markétě z Klinštejna. (Fol. 75'.)

Item dán jest list Pecingarovi Mikulášovi na V^c kop gr. č. a panie Margethě z Klinštejna od tohoto sv. Jiříe do roka bez úroka. Než nezaplatila-li by se ty doby jistina, má potom obyčejný úrok dáván býti. Stalo se letha božieho MCCCCXCVIII^o tu středu před sv. Valerianem.

149.

Bez místa. 1499, 20. dubna. — Král vydává dlužní zápis Heřmanovi z Hodkova a Důbře z Nedrahovic. (Fol. 75'.)

Item dán jest list Heřmanovi z Hodkova a na Bohdaňci a panie Duobře z Nedrahovic na VIII^c kop gr. s úrokem ročním LXXX kop gr., a puol letha strana straně napřed dáti věděti. Stalo se letha božieho MCCCCXCVIII^o, tu sobotu před sv. Jiřím.

Ad relationem magnifici domini Alberti de Colovrat, magistri curie maiestatis regie.

Důbra z Nedrahovic byla manželka Heřmanova z Hodkova.

150.

V Budíně 1499, 24. března. — Král dává Blažejovi z Prahy průvodní list. (Fol. 76.)

Item date sunt littere passus Blasio de Praga, familiari maiestatis regie oc, ut in forma communi. Date Bude, XXIII^a die Marcii anno Christi 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo octavo.

151.

V Budíně 1499, 10. října. — Král dává Jiříkovi z Linhartic erb. (Fol. 76.)

Item data sunt arma famoso Georgio de Linhartic, videlicet scutum triangulare rubrum, in cuius medio canis versicoloris, nigris scilicet et candidis maculis undecunque respersis, appareat, ornamento galee rubro itidem et candido, in cuius cristam accipiter nativo suo colore instructus insideat, sicut omnia illa littere ille clarius et lacius in se continent. Date Bude, decima die mensis Octobris anno Christi MCCCCXCVIII, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo octavo.

Relator dominus cancellarius.

152.*)

V Budíně 1499, 12. ledna. — Král dává Bernhartovi ze Zhoře nápad. (Fol. 76'.)

Item dáno jest všecko právo a nápad, kterýž jest na krále JMt připadl po smrti někdy Jindřicha z Chrústova na tom na všem statku, kterýž se jest Jiříkovi

otci jeho po smrti někdy Petříka z Dobré Vody dáním krále Mathiáše, předka JMti, dostal, a to slovutnému Bernhartovi ze Zhoře oc, ut in forma communi. Všakž proto dání to býti má bez újmy každému na jeho spravedlnosti. Datum Bude, sabbato ante octavam Epiphanie anno Christi 1499. Commissio propria domini regis.

*) Před touto listinou má rukopis nadpis: Registrum ad annum domini millesimum quadringentesimum nonagesimum nonum.

153.

V Budíně 1499, 12. ledna. — Král potvrzuje Vilémovi z Doupova clo ze dříví pod Okounovem na Ohři. (Fol. 77.)

(Vilémovi z Doupova.) My Vladislav z božie milosti oc oznamujem listem tiemto všem, že jest před nás přistúpil Vilém z Dúpova, věrný náš milý, a oznámil nám, kterak jest před některými nedávno minulými lety byl mlýn pod Vokonovem na Vohři, příslušející k témuž Vokonovu, kdež jsú u téhož Viléma na též řece vod dávných časuov vždycky clo k Vokonovu*) od plavcuov aneb těch, ktož tudy les doluov plavili, brávali tak a tiem obyčejem, jakož je u jiných mlýnuov nad ním a pod ním berú. A když bylo za času válečného a mlýn ten vyhořel, že jsú toho cla předkové jeho za některé leto, ne právem ani kterým obyčejem z toho vyvedení jsúce, než z své dobré vuole nevybierajíce [sic]; proše nás při tom, abychme jemu na to list náš dáti, to obnoviti a toho potvrditi ráčili, tak aby to clo on i s dědici a budúcími svými při témž mlýnu shořeném bráti a vybierati mohl bez překážky a všelijakého zpieranie. K jehožto prosbě naklonění jsúce pro služby, kteréž jest nám týž Vilém činil a činiti má a povinen bude, čím k sobě od nás milost naši náchylnější pozná, a zvlášť poněvadž jest tu takové clo prve a od staradáva vybieráno a bráno bylo, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách, svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme, aby svrchupsaný Vilém s dědici a budúcími svými svrchupsaný clo proti tomu mlýnu Vokonovskému od těch, ktož doluov les plavie aneb plaviti budú, vybieral a vybierati mohl a moc jměl tak a tiem obyčejem, jakož je u jiných mlýnuov na též řece nad ním i pod ním vybierají a vybierati mohú nyní i na budúcie časy, a to bez naše, budúcích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Všakž proto má toto povolenie a potvrzenie naše býti bez ujmy každému na jeho spravedlnosti. A ktožby list tento jměl s svrchupsaného Viléma a dědicuov jeho dobrú volí oc. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně, v sobotu před ochtabem božieho křtění letha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého devátého, regnorum vero nostrorum Hungarie nono, Boemie vigesimo octavo.

Ex commissione propria maiestatis regie.

*) Rkp. má k Vokonovi. — *Vokonovem* rozumí se ves *Okounov*, nyní něm. *Okenau*, blízko řeky *Ohře*, posledně na panství *Kláštereckém*, v níž hájovna náležela k panství *Doupovskému*; *Sommer, Saazer Kreis* 203.

154.

V Budíně 1499, 13. ledna. — Král potvrzuje Čěnkovi Mičanovi z Klinšteina držení zápisné tvrže a vsi Bratkovic a Nabdína. (Fol. 77'.)

(Čěnkovi Mičanovi.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošení jménem urozeného Mičana Čěnka z Klinštejna a z Roztok: Jakož má a drží v jistých zápisiech předkuov našich tvrz a vsi Bradkovic a Nabdín, abychme jemu a dědicóm jeho při držení a užívání jmenované tvrže a vsi některú milost učiniti ráčili, tak aby to volnějie a bezpečnějie jmieti, držeti a toho požívati mohli. K jehožto proshě nakloněni jsúce pro služby jeho, kteréž jest nám týž Čěnek činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách, tuto jsme nadepsanému Čěnkovi a dědicóm jeho milost učinili a tiemto listem činíme, aby svrchupsanú tvrz a ves Bradkovic a ves Nabdín se vším jejich příslušenstvím v těch zápisiech, kteréž na to mají, jměli, drželi a toho požívali nyní i budoucně, nejsúc z toho bez své vuole od žádného splacování, leč od nás aneb budoucích našich, králuov Českých, aneb od opatuov kláštera Břevnovského, když bychme to k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, to učiniti muožeme a moci budeme, dadúc jim summu jejich zápisnú podle zněnie listuov a zápisuov jejich vcele a úplně, mají nám hned a povinni budú svrchupsaných tvrzí i vsí se vším a všelijakým jejich příslušenstvím postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. Pakli bychme my aneb budoucí naši, králové Čestí, dali komu jinému na těch vseh výplatu buď z omylu aneb nepaměti, nemá to jmieti a nebude žádné pevnosti ani které moci nyní ani budoucně. A ktož by list tento jměl s již psaného Čěnka a dědicuov jeho dobrú volí oc. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v neděli v ochtab božieho křtěnie anno Christi 1499, regnorum nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo octavo.

Ex commissione propria maiestatis regie.

Dle tradice byly obě zde jmenované vesnice darovány klášteru Břevnovskému již knížetem Břetislavem I. r. 1046. Srov. pojednání Vackovo „Nábin a Bratkovice“ ve Sborníku historickém 1884 sv. II. str. 112 a sl.

155.

V Budíně 1499, 12. ledna. — Král dává Mikulášovi ze Žďáru list mocný. (Fol. 78.)

(Mikulášovi ze Žďáru.) Item dán jest list mocný slovutnému Mikulášovi ze Žďáru, na kterýž by statek svůj podle zdánie a vuole své řediti mohl oc, ut in forma communi. Datum Bude, sabbato post Epiphaniam domini anno Christi 1499.

Ex commissione propria maiestatis regie.

156.

V Budíně 1499. Bez dne. — Král dává Petrovi, písaři lesnímu na Hrádku Křivoklátě, chmelničku. (Fol. 78'.)

(Petrovi, písaři lesnímu.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošeni jménem věrného našeho milého Petra, písaře našeho lesního na Hrádku, jakož má a drží nějakú chmelničku, kterýž jest sobě sám udělal při lesiech našich blíž Rakovníka ležících, abychme jemu, dědicóm a budúcím jeho táz chmelničku k dědictví dáti a zapsati a při tom některú další milost učiniti ráčili. K kteréžto prosbě naklonění jsúce pro věrnost a služby jeho, kteréž nám v témž písařstvie, jsa na těch lesiech, činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách, dali jsme nadepsanú chmelničku témuž Petrovi, dědicóm a budúcím jeho k pravému dědičnému držení a požívání a tiemto listem dáváme, chtiece tomu, aby ji jměli, drželi a jie požívali a požívati mohli tak a tiem obyčejem, jakožto i jiní obyvatelé a poddaní naši královstvie Českého svých dědičných chmelnic požívají a požívati mohou nynie i na budúcie časy, žádných s nie poplatkuov ani kterých robot aneb povinností nečiniece. A nadto témuž Petrovi a dědicóm jeho tuto další a zvláštní milost učinili jsme a tiemto listem činíme, aby voni, dokudž tu v Rakovníce budú, mohli sobě k palivu k své potřebě dřievie suché ležaté, vrchy a vajvraty z hor a lesuov našich Hrádeckých až do svých živností bráti a voziti, a to bez našie, budúcích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Příkazujíc hajtmanóm a úředníkóm našim na Hrádku, nynějším i budúcím, věrným milým, abyšte nadepsaného Petra i s dědici jeho při těchto milostech a obdarování našem svrchupsaném jměli, drželi a zachovali bez zmatku a všelijaké odpornosti. Tomu na svědomie oc. Datum Bude, anno Christi 1499, regnorum nostrorum Hungarie nono, Boemie vero XXVIII°.

Ex commissione propria maiestatis regie.

157.

V Budíně 1499, 23. ledna. — Král vysazuje ves Přerov za městečko. (Fol. 79.)

(Ves Přerov za městečko se vysazuje.) My Vladislav oc oznamujem tiemto listem všem, že jest na nás vznesl urozený Jan z Šelnbergka, nejvyšší kancléř královstvie Českého, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak má ves při zámku svém Přerovu, z kteréž by pro mnohé hodné a slušné příčiny, kteréž jest nám oznámil, městečko udělati a vysaditi chtěl, proše nás, abychme jemu k tomu povolenie naše dáti a nadepsanú ves Přerov za městečko vysaditi a některými dalšími milostmi obdařiti ráčili. K jehožto slušné žádosti naklonění jsúce pro mnohé věrné, pilné, ustavičné a platné služby, kteréž jest nám týž Jan od mnohých let hotově a povolně

činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách, vysadili jsme nadepsanú ves Přerov, při zámku téhož jména ležící, za městečko a mocí listu tohoto vysazujem a vyzdvihujem, chcece tomu, aby obyvatelé jeho nynější i budoucí všech těch milostí užívali a užívati mohli a moc jměli, kterýchž jiná městečka v království našem Českém mají a jich užívají a užívati mohou nyní i v budoucích časech. A k tomu aby se v něm všelijací řemeslníci osazovali a řemesla svá dělali a jich užívali a užívati mohli, jakožto řezníci, sladovníci, kováři, ševci, súkenníci, pekaři i jiní obchodníci. I chcece, aby se tiem lépe a dostatečně osazovali a živností svých hleděti mohli, tyto jsme další milosti obyvatelům jmenovaného městečka Přerova, nynějším i budoucím, dali a tiemto listem dáváme: Nejprv aby jměli trh téhodní každý pondělí a k tomu jarmark roční ten den před sv. Vítem s vosmi dny pořád zběhlými; a nadto aby pečet svú zvláštní měli, na kteréž jmieti a nésti mají za erb obecní jednu věži s stieny[?] bez krovu, s branú a s jedním voknem, a z vokna štít na řetěze pověšený a na něm vepřová hlava. Kterýchžto milostí svrchupsaní obyvatelé městečka Přerova nynější i budoucí požívati mají a moci budú nyní i na budoucí časy. A to bez naše, budoucích našich, kráľuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Prikazujíc všem úředníkům a poddaným našim nynějším i budoucím, abyšte častopsané obyvatele městečka Přerova, nyněšie i budoucie, v těch ve všech milostech a svobodách svrchupsaných jměli, drželi a zachovali beze všeho přerušenie pod uvarováním hněvu a nemilosti naše i budoucích našich, kráľuov Českých. Tomu na svědomie oc. Datum Bude, feria III^a ante Conversionem s. Pauli anno Christi 1499, regnorum nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo octavo.

158.

V Budíně 1499, 22. ledna. — Král dává Anně z Dírného list mocný. (Fol. 79'.)

(Anně z Dierného.) Item dán jest list mocný slovutné Anně z Dierného, na kterýžby statek svojoj podle zdanie a vuole své zřiediti mohla oc, ut in forma communi. Datum Bude, feria III^a ante Conversionem s. Pauli anno Christi 1499.

Ad relacionem magnifici domini *) Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

*) Následující slovo cancellarii škrtnuto.

V archivu c. k. místodržitelství v Praze (č. 418.) zachoval se originál na perg. tohoto mocného listu který zní:

My Vladislav z božie milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charvatský oc král, margkrabie Moravský, Lucemburské a Slezské knieže a Lužický margkrabie oc oznamujeme listem tiemto všem, že jest nás prosila slovutná Anna z Dierného, vdova po slovutném někdy Petrovi Wintberském z Sulevic, nábožná naše milá, abychom ji list náš mocný, na kterýž by ona vo statku svém zřiezenie vedle zdanie svého učiniti mohla, dáti ráčili. K kteréžto prosbě nakloněni jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí kráľovskou v Čechách, svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme,

povolenie naše kráľovské k tomu dávajíce, tak aby jižpsaná Anna všechen statek svojoj movitý i nemovitý, dědičný, manský, zápisný aneb zástavní, kterýž kolivěk má aneb ještě jmiati bude, mohla a moc jměla dáti, odkázati aneb poručiti společně aneb rozdielně za zdravého života neb na smrtné posteli, komuž se jí kolivěk zdáti a líbiti bude, kromě duchovních osob. A také aby mohla poručníky statku svého zdělati, koho se jí zdáti a líbiti bude, a to bez naše, budoucích našich, kráľov Českých, i všech jiných lidí všelijaké překážky. Kteréžto dání, odkázanie aneb poručenie i také poručníkuov zdělání statku svrchupsané Anny tak a tiem obyčejem, jakož se svrchu píše, chcem, aby tolikéž moci a pevnosti jmělo, jako by to dskami zemskými utvrdila. A protož prikazujem větším i menším úředníkóm desk zemských kráľovstvie našeho Českého, věrným našim milým, když kolivěk od častopsané Anny aneb poručníkuov statku jejíeho požádání budete, abyšte tento list náš, rád práva zachovávajice, ve dsky zemské vepsali a vložili bez zmatku a všeliké odpornosti. Tomu na svědomie pečeti naši kráľovské k listu tomuto přivěsiti jsme kázali. Dán na Budíně, v úterý před Obrácenie sv. Pavla na vieru létha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého devátého a kráľovstvi našich Uherského devátého a Českého dvadcatého osmého.

(Na ohbu): Ad relationem magnifici domini Johannis de Sselnberch, supremi cancellarii regni Boemie.

Při této listině nachází se pak i poslední pořizeni téže Anny z Dírného ze dne 27. května 1499, které zní:

Ve jméno božie amen. Já Anna z Dierného vyznávám tiemto listem obecně přede všemi, kdež čten nebo čtúce slyšán bude, že jakož mám obdarování ot najjasnějšíeho kniežete a pána, pana Vladislava Uherského, Českého, Dalmatského, Charvátského oc krále, markrabie Moravského, Lucemburského a Slezskeho kniežete a Lužického markrabie oc, pána mého milostivého, listem JMti zvláštním, abych mohla i plnú moc a právo jměla za zdravého života svého nebo na posteli smrtné zbožie a statek svojoj společně nebo rozdielně poručiti a odkázati i dáti listem svým, komuž mi by se líbilo a zdálo. A to aby tak bylo mocno, jakož bych to vše utvrdila a zapsala deskami zemskými, jakož pak týž zápis a list pod JKMti pečeti visutú to vše plně v sobě svědčí a zaviera. Tak vedle téhož JKMti obdarování s dobrým mým rozmyslem toto mé o všem zboží a statku mém mně z daru božieho puojčeném poručenstvie moci tohoto mého kšeftnieho listu řiedím a způsobuji obyčejem takovýto: Najprve a přede všemi věcmi činím a ustanovuji urozené vладыky pana Oldricha Puothu z Dierného bratra mého, pana Zdeňka Malovce z Chýnova a pana Pavla Malovce z Pacova všeho statku mého mocné poručníky, věřeci jim nade všechny jiné lidi smrtné, že oni v tomto mém poručenstvi učinie věrně a právě jakožto lidé dobří, a že jednomu každému, komuž bych co rozkázala dáti, buďto listem svým jiným zvláštním za zdravého života neboli na smrtné posteli ústně, vydadie bez všelikého umenšení, jináč toho nečiniece. Jimžto po mé smrti odkázala jsem a poručila dobrovolně i moci tohoto kšaftu mého odkazuji a poručiem všecken statek svojoj, kdež by ten a na čemžkoli záležal a kterým nebo kterakýmkoli jménem muož jmenován býti, buďto na listech, kteréž nyní mám anebo potom na jiných jměla bych, ke jmění, držení a k mocnému užívání. Vedle kteréhožto mého poručenstvie tyto listy vespod psané, kteříž nebožtíkovi panu Petrovi Kapléři z Sulejovic manželu mému i tudiež mně svědčie, dluhu spravedlivého: první, jimžto urozeni páni, pan Vok a pan Petr, nejvyšší hajtman kráľovstvie Českého, bratřie z Rozmberka oc zastavili jsú zbožie Zábľatské a Hľubské ve čtyřech tisícich zl. uh., za něžto rukojmie jsú v témž jich listu zejména položeni tak a s takovými přimienkami, jakož týž list to vše plně v sobě zaviera. Druhý list na šest set kop gr. č., v němžto jistec jest nadepsaný pan Pavel Malovec z Pacova, a rukojmie zaň jsú urozený a statečný rytieř pan Albrecht z Leskovce, kráľovstvie Českého podkomořie, Bohuslav z Leskovce a na Božejově, Vlachyn z Leskovce a na Kamenici a jiní podle nich. Třetí na tisíc zl. r., v kterémžto jistci jsú ur. vладыky Václav a Bušek bratřie z Sulejovic a na Duchcově, a rukojmie za ně jsú urozený a statečný rytieř pan Václav Vlček z Čenkova, Václav z Sulejovic a na Solanech, Thobáš z Sulejovic seděním tudiež, Heralth z Sulejovic a v Měrunicích. Čtvrtý list na pět set kop gr. č., v němžto jistec jest urozený panoše Albrecht z Úšavy prokurator krále JMti, a rukojmie zaň jsou urozeni páni, pan Hendrich z Šwambergka a na Zviekově, pan Petr z Wartenberka a na Bydžově, pan Zdeněk Lev z Roztala a na Blatné a Jan mladší Špetle z Prudic a na Žľebích. Pátý na padesáte kop gr. č., v kterémžto jistec jest urozený panoše Jan z Újezda a v Drslavicích, a rukojmie

zaň ur. panoši Leva Malovec z Libějovic, Jan Bruona z Nezpečova, Jindřich z Třebomyslic a ot Dubu, Ottik z Přílepu a na Bělči, Lipolth z Lipovice a Hřek z Bukova. Šestý a poslední na pět set kop gr. č., v němžto jistec jest urozený pán pan Jan z Šelnbergka, království Českého kanclér, a rukojmie zaň jsů urození páni, pan Vilém Zub z Lanštejna, pan Zdeněk z Waldeka a na Brzvech, urozený a statečný pán Albrecht z Leskovce, nadepsaného království Českého podkomoří, Pavel Malovec z Pacova, Jindřich Hložek z Žampachu, hajtmán na Přerově, tak a pod těmi pokutami i na ty časy plniti se zapsavše, jakož ti listové to vše šíře v sobě zavierají. Dala jsem dobrovolně a s dobrým mým rozmyslem i mocí tohoto listu s mů plně a svobodně dobrou volí dávám nadepsaným poručníkům mým, moc i plně právo jim nebo jednomu z nich při tom dávající, těmi všemi listy výše dotčenými ze všech dluhuov v nich zapsaných napominati a těch dobývati i s nimi a s týmiž listy, když a což se jim nebo jednomu z nich líbí neb líbiti bude, jakožto s jich vlastním, učiniti bez všelikého mého i jiných všech lidí odporu a překážky. Na potvrzení i budoucí paměť toho pečeti mů vlastní dala jsem přivěsiti k tomuto listu dobrovolně, prosivši urozeného pána pana Mikuláše Kavky z Řičan a na Štěkni, a urozených panoši Jana Tluxy z Vrabie, Oldřicha Malovce z Malovic a Petra z Poháně a v Milenovicích, že jsů také pečeti své dali jim bez škody na svědomie podle mne přivěsiti k těmužto listu. Jenž jest dán léta ot narození syna božieho tisícieho čtyřistého devadesátého devátého, ten pondělí po hodě slavném Trojice svatě (= 1499, 27. května).

159.

V Budíně 1499, 18. ledna. — Král zapisuje Janovi z Lomnice zámek Špilmbek. (Fol. 80.)

(Janovi z Lomnice jistota na VIII^m zl. uh.) My Vladislav oc oznamujem tímto listem všem: Jakož jsů za nás urození, stateční, slovní a opatrní páni, rytířstvo a města margkrabství našeho Moravského za osm tisíc zl. uh. duostojnému Stanislavovi biskupu Olomúckému oc rukojmie byli, kterýchžto vosm tisíc zl. konečně na den sv. Pavla na vieru obrácení najprv příštího již psanému Stanislavovi biskupu dáti a položití měli jsme. I nemohše pro naše pilné a znamenité potřeby na ten čas tomu dosti učiniti, vypuožili jsme tu summu, totiž vosm tisíc zl. dobrých uh. na zlatě i na váze spravedlivých, u urozeného Jana z Lomnice na Mezriečí, hajtmána markrabství Moravského. I znajíce od něho takovou k naše potřebě povolnost, chce také, aby on a dědicové i potomci jeho od nás dostatečně opatření byli, jemu a dědicům i potomkům jeho těch vosm tisíc zl. uh. nahořepsaných na zámku našem Špilmbekku se vším jeho panstvím a příslušenstvím tak, jakož jsme my to sami drželi a požívali, zapsali jsme a mocí tohoto listu, jakožto král Český a markrabie Moravský, zapisujeme k první summě Xj tisíce zl. Na kteroužto summu také od nás zápisy má, kteříž to v sobě šíře a světleje ukazují. Však s takovou vymienkou: Když bychom koli v těchto dvou letech od datum listu tohoto pořad zběhlých my nebo budoucí naši, králové Čestí a markrabie Moravští, jmenovanému Janovi, dědicům aneb potomkům jeho těch svrchupsaných VIII^m zl. dobrých uh. na zlatě i na váze spravedlivých dali, tehda on a dědicové i potomci jeho je od nás povinni vzieti budú a nám tento zápis zase vrátiti mají. Pakli bychom jim té summy VIII^m zl. uh. v těch dvou letech nedali, tehda jemu, dědicům a potomkům jeho máme je k první summě Xj^m fl. připsati a na ně jednostajný zápis udělati a jedné summy

bez druhé nesplacovati. A pokudž již jmenovanému Janovi, dědicóm a potomkóm jeho těch jmenovaných summ společně nedáme a nezaplatíme, dotud mají zámek náš Špilnbergk se vším jeho panstvím a příslušenstvím držeti a požívati bez naše a našich budúcích, kráľuov Českých a margkrabí Moravských, všelijaké překážky. Pakli by kto koli to zbožie, zámek Špilnbergk s jeho se vším panstvím a příslušenstvím, buďto právem duchovním nebo světským, pokudž jeho častopsaný Jan, dědicové a potomci jeho, v držení budú, nařekli, buď městečko, ves anebo které jiné duochody k tomu zámku příslušející, tak jakž jsme my to sami drželi a toho požívali, tehda my i budúci naši, kráľové Čeští a margkrabie Moravští, povinni budeme častopsaného Jana, dědice a potomky jeho v tom tolikrát, kolikrát by toho potřebie bylo, zastúpiti a jim to očistiti a osvoboditi, tak aby oni v tom škod žádných neberúc, při svém zápisu zuostati mohli. A protož my svrchupsaný Vladislav sľubujem slovom naším kráľovským, jakožto král Český a margkrabie Moravský, sami za se i za budúcie potomky naše, krále České a margkrabie Moravské, že již psaný Jan, dědicové jeho a potomci při tomto zápise, co se v něm píše, ctně a právě beze všeho přerušenie zachováni býti mají. A ktožby koli list tento jměl s již psaného Jana, dědicuov a potomkuov jeho oc. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria VI^a ante Fabiani et Sebastiani anno Christi 1499, regnorum vero nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo octavo.

Ex commissione propria maiestatis regie.

Viz zde číslo 51.

160.

V Budíně 1499, 29. ledna. — Král svoluje Jeronymovi z Skuhrova, aby se vsí kdysi kláštera Ostrovského nemohl býti splacen leč od krále neb opata. (Fol. 81.)

(Jeronymovi z Skuhrova.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošení od slovutného Jeronyma z Skuhrova, miestokomorníka desk zemských kráľovstvie Českého, věrného našeho milého: Jakož má a drží v jistých zápisiech některé vsi od kláštera Ostrova s jejich příslušenstvím jmenovitě tyto: Brunšov, Sázavu, Měchynice, Hradiště, Pikovice, Chotouň, Luky, Podloučie, Štěchovice a Bratřinov, abychme jemu, dědicóm a budúcím jeho, při držení a požívání těch vsí nade-psaných některé milosti dáti a učiniti ráčili, tak aby je volnějie a svobodnějie držeti a jich požívati mohl. K jehožto prosbě nakloněni jsúce pro služby, kteréž jest nám týž Jeronym činil a činiti má a povinen bude, čím k sobě milost naši náchylnější pozná, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, s radú věrných našich, mocí kráľovskou v Čechách tuto milost jsme témuž Jeronymovi, dědicóm a budúcím jeho, při držení a požívání vsí svrchupsaných učinili a tiemto listem činíme, chtiece tomu, aby voni jmenované vsi se vším a všelijakým jejich příslušenstvím jměli, drželi a jich požívali, nejsúc s nich bez své vuole od žádného člověka splacováni leč od nás aneb

od budúcích našich, kráľuov Českých, aneb od opatha a konventu kláštiera toho, když by byl řádně volený a stvrzený a v tom klášteře seděl. Když bychme to k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, to učiniti muožen a moci budem, když by nám se kolivěk zdálo a líbilo, dadúc jim puol letha napřed věděti. A po vyjití toho polúletie pořád zběhlého, vyberúc platy a duochody toho polúletie a summu svú zápisnú úplné a docela přijmúc, mají nám a povinni budú těch všech vsí svrchupsaných se vším a všelijakým jejich příslušenstvím postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s nadepsaného Jeronyma, dědicuov a budúcích jeho dobrú volí oc. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v úterý před Hromnicemi anno Christi 1499 regnorum vero nostrorum Hungarie nono, Boemie vigesimo octavo.

Ad relacionem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

Až na Podloučí vyskytují se veškeré zde jmenované osady již v urbáři klášterním, založeném roku 1388 (srv. Emlera, Deset urbářů českých str. 53 a sl.).

161.

V Budíně 1499, 30. ledna. — Král svoluje k témuž v příčině vsi Knězevsi. (Fol 81'.)

(Témuž Jeronymovi z Skuhrova.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl slovutný Jeronym z Skuhrova, miestokomorník desk zemských, věrný náš milý, oznamuje, kterak má a drží v jistých zápisiech ves řečenú Knězeves Menší s dvorem poplužním i se vším jejím příslušenstvím k klášteru Strahovskému příslušejší, prose nás, abychme jemu při držení a požívání nadepsané vsi některú milost dáti a učiniti ráčili, tak aby ji i s dědici a budúciemi svými volnějie a svobodnějie držeti a jie požívati mohl. K jehožto prosbě pro služby jeho naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách, k tomu jsme svolili a tiemto listem svolujeme, chtiece tomu, aby nadepsaný Jeronym s dědici a budúciemi svými svrchupsanú ves s jejím příslušenstvím jměli, drželi a jie požívali, nejsúc s toho bez své vuole od nás ani od budúcích našich, kráľuov Českých, ani od žádného jiného, leč od opatha a konventu kláštiera Strahovského nynějších aneb budúcích splacování. Všakž tak, když by to k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, to učiniti mohú a moci budú, když by se jim kolivěk zdálo a líbilo, dadúc jim napřed puol leta věděti. A po vyjití toho polúletie pořád zběhlého, vyberúc úroky a duochody toho polúletie a summu svú zápisnú vcele a úplné přijmúc, mají jim hned a povinni budú vsi a dvoru nadepsaného se vším příslušenstvím postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktožby list tento jměl s svrchupsaného Jeronyma, dědicuov a budúcích jeho dobrú volí a svobodnú, chcem oc. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně,

v středu před Hromnicemi anno Christi 1499, regnorum nostrorum Hungarie nono, Boemie vero XXVIII.º Relator dominus cancellarius.

Menší Knězeves s částí Větší K. vyskytuje se r. 1273 v držení kláštera Strahovského, kdežto jiná část vesnice patřila od r. 1257 ke kapitole Vyšehradské. (Srv. Sedláčkovy Hradý sv. VIII. str. 241.)

162.

V Budíně 1499, 22. ledna. — Král dává Janovi z Habartic erb. (Fol. 82.)

(Joanni de Habartic.) Item data sunt arma famoso Joanni de Habartic, videlicet scutum coloris celestini, per transversum vero eiusdem scuti transeuntes albus, claucus et rubeus colores; supra scutum autem galea tecta una ala infrascriptis coloribus discreta et depicta, a qua strata similiter discolor dependet, ita ut hec omnia clarius et lacius littere iste continent. Date Bude, feria III.^a ante Conversionem s. Pauli anno Christi 1499, regnorum vero nostrorum Hungarie nono, Boemie autem vigesimo octavo. Relator dominus cancellarius.

Tento Jan jest zakladatelem rodiny Habartických z Habartic.

163.

V Budíně 1499, 1. února. — Král dává Janovi z Šelnberka výplatu na hradu a městě Dubu. (Fol. 82'.)

(Janovi z Šelnbergka výplata na hradu a městě Dubu.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošeni od urozeného Jana z Šelnbergka, najvyššieho kancléře královstvie Českého, věrného našeho milého, abychom jemu a synóm jeho na hradu a městě Dubu s jejich příslušenstvím výplatu dáti a při tom některú další milost učiniti ráčili. K jehožto žádosti naklonění jsúce pro mnohé věrné, pilné a užitečné služby, kteréž jest nám téměř od prvupočátku kralování našeho ustavičně činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskou v Čechách, dali jsme jemu Janovi a synóm jeho na svrchupsaném hradu a městě Dubu s jejich příslušenstvím výplatu a tiemto listem dáváme, tak aby oni to od držiteluov nynějších aneb budúcích vyplatili a vyplatiti mohli, když se jim kolivěk zdáti a líbiti bude, dadúc jim summu tu, kteréž na tom buď námi aneb předky našimi zapsánu mají. A nadto jsme témuž Janovi a synóm jeho tuto další milost učinili a tiemto listem činíme, chtiece tomu, aby voni, když kolivěk svrchupsané město a hrad Dub s jejich příslušenstvím vyplatie, to jměli, drželi a toho požívali, nejsúc s toho bez své vuole od nás ani od budúcích našich, králuov Českých, ani od žádného jiného, krom od mistra převorstvie královstvie Českého nynějšího neb budúcích, splacování. Všakž tak, když by to k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, ti to učiniti moci budú, když se jim kolivěk zdáti a líbiti bude, dadúc jim napřed věděti podle znění zápisuov jejich. A po vyjití toho času vypo-

dělého, položiec jim v moc jejich summu tu podle znění zápisuov jejich, buď námi aneb předky našimi daných, vcele a úplně, budú jim povinni svrchupsaného zámku a města Dubu se vším jeho příslušenstvím postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. Pakli by, vyplatiec týž zámek a město, někomu jinému zastavili neb prodali a sami toho nedrželi, tehdy svrchupsaný Jan aneb synové jeho mohú to hned zase od těch osob v též summě, v kteréž to prve drželi, vyplatiti a to držeti a požívati tak dlúho a dotud, pokudžby toho od nich svrchupsaný mistr k svému vlastniemu držení a požívání nevyplatil. Všakž toto jsme znamenitě vymienili a vymieňujem: Jestliže bychme my aneb budúcí naši, králové Čestí, na městě a hradu svrchupsaném komukolivěk po tomto našem zápisu, buď z omylu aneb nepaměti, nad prvnie summy cožkoli připsali, že takové připsanie žádné moci ani které pevnosti jmieti nemá a nebude nyní ani budúcně. A ktožby list tento jměl s svrchupsaného Jana a synuov jeho dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně, v pátek před Hromnicemi anno Christi 1499, regnorum nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo octavo.

Maiestas regia manu propria subscripsit.

Hrad Český Dub náležel původně křížovníkům Svatojanským. Srov. Sedláčkovy Hrady X, 263 a 265.

164.

V Budíně 1499, 1. února. — Král zvěšťuje témuž summu zapsanou na domě biskupa Litomyšlského na Malé Straně. (Fol. 83.)

(Témuž Janovi z Šelnberka.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl urozený Jan z Šelnbergka, nejvyšší kanclér královstvie Českého, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak jest před některými lety koupil s vědomím a povolením naším dva domy na Malé Straně, jeden někdy biskupa Lithomyšlského a druhý hned podle něho níže, za osmdesáte kop gr., ležící pod horú hradu Pražského a pod stupni kamennými jdúce na hrad Pražský. Kteréhožto trhu potvrdili jsme jemu listem naším a nad to tu milost učinili: Poněvadž jest ty domy pusté a zbořené koupil, aby je i s dědici svými zdělali a vystavěti mohl, jakž se jim naje lépe a najužitečnějie zdáti a viděti bude, a což by na dělání a stavenie domuov svrchupsaných naložili, když by ti domové podle jeho zápisu k výplatě přišli, že jim to všecko, což by buď registry aneb duovodným a hodnověrným svědomím vokázali, má zase dáno a navráćeno býti tak, jakož ty všecky věci list ten, který na to jmenovaný Jan od nás prve má, lépe a dostatečnějie v sobě má, drží a vokazuje. I zpravil jest nás nyní též Jan, kterak jest ty domy pusté a zkažené nákladně a potřebně zdělal a znovu vystavil, a že ještě více a dále stavěti a dělati miení, proše nás, abychme jemu, dědicóm a budúcím jeho, na takové dělání a stavenie

některú jmenovitú summu na těch domiech s jejich příslušenstvím nad tu summu, za kteréž jest je koupil a za ně dal, připsati ráčili, tak aby toho potomně žádné budoucí škody neměli. Jehožto žádost slušnú i spravedlivú znajíce, a k tomu i pro služby jeho, kteréž jest nám mnohé, věrné, pilné a ustavičné činil a činiti nepřestává, nakloněni jsúce, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách, připsali jsme témuž Janovi, dědicóm a budoucím jeho, za dělání a stavění domuov svrchupsaných s jejich příslušenstvím nad tu summu, kteréž jest za ně dal, dvě stě a dvacetí kop gr. č., a mocí listu tohoto připisujem a k první summě přirazujem, chtěie tomu, aby on Jan svrchupsaný ty obadva domy s jejich příslušenstvím s dědici a budoucími svými v těch třech stech kopách gr. č. jměli, drželi a jich požívali, nejsúce s toho bez své vuole od nás ani od budoucích našich, kráľuov Českých, ani od žádného jiného splacování, než toliko od biskupa Lithomyšského, a to takovým obyčejem: Když by týž biskup řádně volený a stvrzený na stoli své biskupské na Lithomyšli byl a seděl, a též biskupstvie se vším jeho příslušenstvím držel a jeho požíval, tehdy on ty domy svrchupsané s jejich příslušenstvím vyplatiti moci bude, dada jim za výplatu tři sta kop gr. č. svrchupsaných. Kteréžto voni přijmúc od něho vcele a úplně, mají jemu a povinni budú domuov těch se vším jejich příslušenstvím, s kterýmž jsú to sami drželi, postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s již psaného Jana, dědicuov a budoucích jeho dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pátek před Hromnicemi anno Christi 1499, regnorum nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo octavo.

Maiestas regia manu propria subscripsit.

Viz výše str. 2.

165.

v Budíně 1499, 3. února. — Král dává témuž dvůr manský ve vsi Čermníkách k dědictví.

(Témuž Janovi z Šelnbergka dává se man s dvorem.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl urozený Jan z Šelnbergka, nejvyšší kanclér kráľovstvie Českého, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak má a drží ves dědičnú Čermice k zámku jeho Přerovu příslušející, v kteréž jest dvuor pustý se dvěma lány a jiným příslušenstvím službami a povinnostmi manskými k hradu našemu Vyšehradu příslušející, kterýžto dvuor a ty lány nynie nějaký Jan drží, proše nás, abychme jemu toho mana s dvorem, lány i jiným jich příslušenstvím, s službami a povinnostmi manskými k zámku jeho Přerovu dědičně dáti ráčili. K jehožto prosbě nakloněni jsúce pro mnohé, věrné, pilné a užitečné služby, kteréž jest nám týž Jan ustavičně činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí

královskú v Čechách dali jsme nadepsaného Jana, mana našeho, s týmž dvorem a dvěma lány i jinými příslušnostmi, se všemi službami a povinnostmi manskými témuž Janovi, dědicóm a budoucím jeho k zámku Přerovu a mocí listu tohoto dáváme, propouštějíc napřed jeho Jana i budoucie jeho sami od sebe i od budoucích našich, kráľuov Českých, ze všech těch služeb a povinností manských, kteréž jest byl i s předky svými nám a předkóm našim k hradu Vyšehradskému činiti povinen, takže již těch všech služeb a povinností od nás prázdni jsú a budú nyní i na budoucie věčné časy, nejsúc nám více z toho dvora a láuuov s jejich příslušenstvím žádných služeb činiti povinni, než toliko jemu Janovi svrchupsanému, dědicóm a budoucím jeho, k zámku Přerovu tiem vším právem a obyčejem, kterýmž jsú nám to a předkóm našim, kráľóm Českým, k hradu Vyšehradskému činiti povinni byli, bez umenšenie a naše a budoucích našich, kráľuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Prikazujice větším i menším úředníkóm desk zemských kráľovstvie Českého nyníjším i budoucím, věrným našim milým, kdyžkoli od téhož Jana aneb dědicuov jeho požádání budete, abyšte jim list tento ve dsky zemské vložili, tak abyšte učinili bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktožby list tento jměl s již psaného Jana, dědicuov a budoucích jeho dobrú volí a svobodnú oc. Tomu na oc. Dán na Budíně, v neděli den sv. Blažeje anno Christi 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo octavo.

Maiestas regia manu propria subscripsit.

166.

V Budíně 1499, 3. února. — Král dává Jetřichovi z Gutšteina výplatu hradu Přimdy. (Fol. 85.)

(Jetřichovi z Gutštejna.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošeni od urozeného Jetřicha z Gutštejna na Chýsech, věrného našeho milého, abychme jemu výplatu na hradě našem Přindě s jeho příslušenstvím dáti ráčili, tak aby, vyplatě jej od držiteluov nyníjších aneb budoucích, mohl to jmiati, držeti a toho požívati bez překážky. K jehožto prosbě naklonění jsúce pro služby, kteréž jest nám týž Jetřich činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách, dali jsme jemu výplatu na svrchupsaném hradu našem Přindě s jeho příslušenstvím a tiemto listem dáváme, tak aby on, vyplatě jej od držiteluov nyníjších aneb budoucích, mohl jej i s dědici a budoucími svými držeti a jeho požívati, nejasa vodtud od žádného splacován, než od nás aneb od budoucích našich, kráľuov Českých, když bychme to sami k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, to učiniti muožem a moci budeme, dadúc jim puol leta napřed věděti, když by nám se kolivěk zdálo a líbilo. A po vyjití toho polúletie položiec jim summu tu, kteréž na tom zapsánu mají, vcele a úplně, mají nám a povinni budú téhož zámku s jeho příslušenstvím postúpiti a list tento i s jinými, kteréž

by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento měl s již psaného Jetřicha, dědicuov a budúcích jeho dobrú volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budfně, v nēdēli den sv. Blažeje anno Christi 1499, regnorum nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo octavo.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

Zápisným vlastníkem Přimdy byl od r. 1454 rod Švamberský. Jetřich z Guttšteina práva výplaty touto listinou mu daného nepoužil. Král Vladislav dne 11. října 1509 ještě summu zápisnou valně zvětlil, jak o tom svědčí tyto dvě listiny téhož dne dané, chované v c. k. místodržít. archivu v Praze jako č. 481 a 484:

My Vladislav z boží milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charvátský oc král, margkrabie Moravský, Lucemburské a Slezské kníže a Lužický margkrabie oc, oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošení jménem urozeného Zdeňka z Švanbergka na Třebli, věrného našeho milého, poněvadž zámek Přinda, kterýž pomezni a on jeho nyní jest v držení, na stavení velmi sešle a spustlý jest, abychom k tomu svoliti ráčili, aby on pro dobré tohoto království některá summu na něm prostavěti a pronaložiti mohl, kterážto při vyplacování téhož zámku s jeho příslušenstvím aby jemu neb jeho dědicóm a budúcím vedle jiných summ zápisných zase dána a zaplacená byla. K jehožto prosbě naklonění jsúce pro služby jeho, kteréž nám činil a činiti nepřestává, a zvláště poněvadž to zámek pomezni jest, s dobrým rozmyslem, naším jistým vědomím a radú věrných našich milých, mocí královskú v Čechách povoliti jsme k tomu ráčili a tímto listem povolujem tak, aby on Zdeněk s dědici svými na jmenovaném zámku Přindě až do pěti seth kop gr. č. prostavěti mohl a toho moc jměl, tak že, když bychme my, dědicové aneb budúci králové Čeští chtěli týž zámek s jeho příslušenstvím od téhož Zdeňka, dědicuov neb budúcích jeho zase jmieti, abychom jim tu summu, kteráž by na témž zámku do nahore psaných pěti seth kop gr. č. prostavěti a to registry aneb svědomím hodnověrným pokázali, vedle jiných summ zápisných dali a úplna zaplatiti povinni byli. Kterážto od nich vezmúce, mají a budú povinni nám, dědicóm neb budúcím našim, králóm Českým, téhož zámku Přimdy i se všim jeho příslušenstvím zase postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento s nahorepsaného Zdeňka neb dědicuov jeho dobrú volí jměl a svobodnú, chcem, aby tomu všecko právo příslušelo, což se nahore píše. Tomu na svědomí pečet naši královskú přivěsiti jsme rozkázali k listu tomuto. Dán na hradě našem Pražském ten čtvrtek po sv. Dyonyšii, létha božieho tisícieho pětistého devátého a království našich Uherského dvacátého a Českého třicátého devátého (= 1509, 11. října.)

Na ohbu: Ad relacionem magnifici domini Zdenkonis Leonis de Rozmítal et Blatna, supremi purgravii Pragensis.

Druhá listina zní:

My Vladislav z božie milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charvátský oc král, margkrabie Moravský, Lucemburské a Slezské kníže a Lužický margkrabie oc, oznamujem listem tiemto všem, že my vzhledě a zření majíce na veliké náklady, kteréž jest urozený Zdeněk z Švanbergka na Třebli, věrný náš milý, na opravu zboží Přindeckého některé rybníky zdělané učinil a pronaložil, nechťce my, aby on toho škoden býti jměl, také pro jeho věrné služby, kteréž nám činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem, naším jistým vědomím a radú věrných našich milých, mocí královskú v Čechách témuž Zdenkovi, dědicóm a budúcím jeho připsali jsme a přiraziti ráčili k prvním summám, kteréž na zámku Přindě a na tom zbožím Přindeckém zapsané má, tisíc kop gr. č. a tiemto listem připsujem a přirazujem, tak že, když bychme to my neb budúci naši, králové Čeští, vod nich vedle znění listuov a zápisuov jejich vyplatiti chtěli, máme jim také těch tisíc kop gr. č. svrchupsaných podle jiných summ, kteréž na tom prvé zapsané mají, dáti a zaplatiti. Kteráž přijmúce od nás vcele a úplně, mají nám a povinni budú zboží toho svrchupsaného se všim jeho a všelijakým příslušenstvím, s kterým jať to sami drželi, postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez

zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento s nahořepsaného Zdeňka neb dědicuov jeho dobrů a svobodnů volí jměl, chcem, aby tomu to všecko právo nahořepsané příslušelo jako jim samým. Tomu na svědomí pečet naši královsků přivěsiti jsme rozkázali k listu tomuto. Dán na hradě našem Pražském ten čtvrtek po sv. Dionysii létha božieho tisícieho pětistého devátého a království našich Uherského dvacátého a Českého třicátého devátého. (= 1509, 11. října.)

Na ohbu: Ad relacionem magnifici domini Zdenkonis Leonis de Rozmítal et Blatna, supremi purgravii Pragensis.

167.

V Budíně 1499, 31. ledna. — Král povoluje městečku Doubravníku téhodní trh. (Fol. 85'.)

(Trh městečku Doubravníku.) Item dán jest trh městečku Doubravníku téhodní každú sobotu oc, ut in forma communi. Vřakř proto ten trh býti má bez škody a ujmy každému na jeho spravedlnosti. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně, ve čtvrtek před Hromnicemi anno Christi 1499. Relator dominus cancellarius.

168.

V Budíně 1499, 31. ledna. — Král povoluje městu Lipníku trh výroční. (Fol. 86.)

(Jarmark městu Lipníku.) Dán jest jarmark městu Lipníku a to na den v ochtab Božieho křtění oc, ut in forma communi. Vřakř proto ten jarmark býti má bez ujmy každému na jeho spravedlnosti. Dán na Budíně, ve čtvrtek před Hromnicemi anno Christi 1499.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk, supremi cancellarii regni Boemie.

169.

V Budíně 1499, 31. ledna. -- Král povoluje městu Přerovu trh výroční. (Fol. 86.)

(Městu Přerovu jarmark.) Item dán jest jarmark roční měřřanóm Přerovským v ten pondělí po neděli postní, kterář slove Judica oc, ut in forma communi. Vřakř proto jarmark ten býti má bez škody a ujmy každému na jeho spravedlnosti. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně, ve čtvrtek před Hromnicemi anno Christi millesimo quadringentesimo nonagesimo nono, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo octavo. Relator dominus cancellarius.

170.

V Budíně 1499, 31. ledna. — Král povoluje městečku Oleřnici dva trhy výroční. (Fol. 86'.)

(Městečku Voleřnici jarmarky.) Dáni jsú dva jarmarky ročnie městečku Voleřnici, vřakř rozdielně: jeden po Próvodní neděli ten pondělí a druhý na den sv. Václava oc, ut in forma communi. A také ti jarmarkové býti mají bez škody a ujmy každému na jich spravedlnosti. Dán na Budíně ve čtvrtek před Hromnicemi anno Christi 1499.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk, supremi cancellarii regni Boemie.

171.

V Budíně 1499, 3. února. — Král potvrzuje Alžbětě, dceři Bernarta Ople z Fictum, držení zápisné vsi Lhotky. (Fol. 86'.)

(Alžbětě, dceři Bernharta Ople.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest nám ukázáno řádné vidimus jednoho listu našeho, kterýmž jsme před některými lety ves Lhotku s jejím příslušenstvím od kláštera Skalického slovutnému někdy Janovi z Brístě ve stu a ve třidceti zl. uh. zapsali. Kterúžto ves koupil jest potom od něho v tom právě statečný někdy Bernhart Opl z Fictum. Ale jsa smrtí zachvácen, nevzal jest na ten list dobré vuole. I prošení jsme při tom jménem Alžběty, dcery téhož Bernharta Ople: Poněvadž na ten list dobré vuole nemá, abychme na ni všecko právo vsi Lhotky svrchupsané jakožto na pravú dědičku převésti ráčili. Kterúžto prosbu slušnú i spravedlivú znájíce, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách, svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme, chtiece tomu, aby nadepsaná Alžběta ves Lhotku napřed dotčenú se vším jejím příslušenstvím ve třidceti a ve stu zl. svrchupsaných jměla, držela a jie požívala, nejsúc vodtud bez své vuole od žádného splacována, leč od nás aneb budúcích uaších, králuov Českých, aneb od těch osob, jimž by výplata té vsi spravedlivě příslušela, to my vyplatiti muožem a moci budem, když by nám se kolivěk zdálo a líbilo, dadúce jim za výplatu té vsi třidceti a sto zl. vcele a úplně. Kterézto vona příjmúc, má nám hned a povinna bude té vsi Lhotky s jejím příslušenstvím postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměla, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktožby list tento jměl s svrchupsané Alžběty dobrú volí a svobodnú, ten má jmieti plné právo všech věcí nahoře psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně, v neděli den sv. Blažeje anno Christi 1499.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

172.

V Budíně 1499, 6. února. — Král vydává Jaroslavovi Sokolovskému z Vrance dlužní list. (Fol. 87'.)

(Jaroslavovi Sokolovskému z Brance.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem: Jakož jsme dlužni zuostali vosm set zl. uh. urozenému někdy Janovi Sokolovskému z Vrance, komorníku našemu věrnému milému, v kteréž jest byl se pro naše potřeby v mnohých poselstvích a jednáních našich od nás jezdě zdlužil, a po tom penězi svými zaplatil, kterýžto dluh z vuole a poručenie jeho přišel jest na urozeného Jaroslava z Vrance, komorníka a taverníka našeho věrného milého. I jsúce my nynie od téhož Jaroslava prošení, abychme jemú dluh svrchupsaný dali

a zaplatili aneb s ním podle slušnosti uhodili, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách i v Uhřích, znajíce ten dluh spravedlivý a jemu příslušející, a k tomu nechťe, aby toho škoden byl, zvláště pro služby jeho, kteréž jest nám mnohé věrné a pilné činil a činiti nepřestává, takto jsme s ním zuostali a uhodili a tiemto listem uházieme a slovem naším královským sľubujeme a přiřiekáme, že jemu těch vosm set zlatých svrchupsaných konečně dáti a zaplatiti máme ve čtyřech letech od dání listu tohoto pořád zběhlých, a to rozdielně a takto: Najprv v plném roce po datum listu tohoto pořád zběhlém máme jemu dáti dvě stě zl. z komory naše, a potom v druhém roce též pořád zběhlém dvě stě zl., a tak třetí a čtvrtý rok vždy po dvou stú zl. uh. vše z komory naše až do vyplnění všech vosmi set zl. uh., a von nám má na každé dvě stě zl. kvitancí dáti podle obyčeje. Jest-li že by nás pak v tom času Buoh smrti neuchoval, prve nežli bychme témuž Jaroslavovi summu svrchupsanú buď všecku aneb na diele dali a dokonce zaplatili a vyplnili, tehdy zavazujeme k zaplacení a vyplnění té summy budúcie naše, krále Uherské a České, takže voni jemu tu summu buď vcele, nebyla-li by jemu od nás úplně dána, aneb na dielu dáti a zaplatiti mají a povinni budú bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktožby list tento jměl s svrchupsaného Jaroslava dobrú volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně, v středu den sv. panny Dorothy anno Christi 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo octavo.

Maiestas regia manu propria subscripsit.

(Oba Sokolovští byli komorníky královskými, a sice Jan v letech 1477—81 a Jaroslav r. 1499.

173.

V Budíně 1499, 6. února. — Král dává Hynkovi Báderskému dvůr v Libici k manství.
(Fol. 88.)

(Hynkovi Báderskému.)* My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest nám oznámil slovný Hynek Báderský, věrný náš milý, že má a drží dvuor v Libici s jeho příslušenstvím k zámku našemu Poděbradóm příslušející, a při tom prosil jest nás, abychom jemu ten dvuor s jeho příslušenstvím k manství dáti ráčili. K jehožto prosbě pro věrné služby jeho, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách již psaný dvuor se vším jeho příslušenstvím svrchupsanému Hynkovi až do jeho živnosti k manství dali jsme a tiemto listem mocně dáváme, chťe tomu konečně, aby on ten dvuor s jeho příslušenstvím jměl, držel a jeho užíval a užívati mohl tiem vším právem a způsobem, jakožto i jiní dvoruov svých manských užívají a užívati mohou bez překážky všelijaké. Všakž toto při tom znamenitě vymienujem: Kdyžby kolivěk svrchupsaný Hynek obeslán byl, tehdy vždycky tolikrát, kolikrát by

toho potřeba byla, má a povinen jim jednoho pacholka s kuší na zámek Poděbrady poslati a dáti beze vsie odpornosti. A ktož by tento list jměl s již psaného Hynka dobrú volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně, v středu den sv. Dorothy anno Christi 1499.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

*) Celý zápis přeškrtnut. — Srv. č. 267.

174.

V Budíně 1499, 4. února. — Král dává Jeronymovi ze Skuhrova, Janovi Šlechtovi ze Všehrd a Řehořovi z Dorotic důl zlatý v Hranicích. (Fol. 88'.)

Item dán jest duol zlatý v Hranicích k horám Jilovským příslušející po některých lidech, kteřížto ujevše a drževše ten duol, kradli jsú zlato i jiné mnohé ne-slušnosti činili, při kterémžto dole něco jest zlata šmelcovaného*) po týchž lidech zuostalo; to také zlato dáno jest i s tiem dolem svrchupsaným slovutným Jeronymovi z Skuhrova, miestokomorníku desk zemských královstvie Českého, Janovi Šlechtovi ze Všehrd, prothonotáři kanceláři krále JMti, a Řehořovi z Dorotic, úředníku v minci na Horách Kutných. Všakž proto dání to býti má bez ujny každému na jeho spravedlnosti. A v tom listu jest dobrá vuole. Dán na Budíně, v pondělí po Hromnicích anno Christi 1499.

Commissio propria maiestatis regie.

*) Následující zuosta škrtnuto.

V Hranicích říká se jednomu místu v obvodu katastrální obce Luka (srov. Čihákovy Paměti král. horního města Jilovéhoho (1898) str. 45 pozn. 2).

175.

V Budíně 1499, 3. února. — Král dává Ambrožovi Mulferovi z Minic výplatu na vsi Řevnici a Radotíně. (Fol. 89.)

(Ambrožovi Mulferovi z Minic.) My Vladislav oc oznamujem tiemto listem všem, že jest nás prosil slovutný Ambrož Mulfer z Minic, písař kanceláři naše, věrný náš milý, abychom jemu a dědicóm jeho na puol vsi v Řevnici a na puol v Radotíně k klášteru Braslavskému [sic] příslušející výplatu dáti ráčili. K jehožto prosbě pro věrné služby jeho, kteréž nám činí a činiti nepřestává, naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách k tomu jsme svolili a tiemto listem svolujeme, povolenie naše královské k tomu dávajíce, tak aby již psaný Ambrož s dědici svými, když by se jemu kolivěk zdálo a líbilo, svrchupsané puol vsi v Řevnici a puol v Radotíně s platy, puožitky i se všemi jich příslušnostmi od nynějších držiteluov těch dvú polovicí vsí vyplatiti mohl a moc měl. A kdyžby je kolivěk vyplatil vedle zuenie zápisuov, tehdy cheme, aby on i s dědici svými těch dvú po-

lovici vsí jměl, držel a jich požíval s jich příslušnostmi beze vše překážky, nejsa odtud od nás ani od budoucích našich, kráľuov Českých, ani od žádného jiného bez své vuole splacován, než toliko od samého opatha a konventu svrchupsaného kláštera : když by to k svému vlastniemu držení a požívání vyplatiti chtěli, dadúce jim puol leta napřed věděti, to budú moci učiniti, dadúce již psanému Ambrožovi aneb dědicóm jeho summu zápisnú. Kterůž oni úplně a vcele přijmúce, mají a povinni budú těch často jmenovaných dvů polovicí vsí s jich příslušnostmi postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všeliké odpornosti. A ktožby list tento jměl s již psaného Ambrože a dědicuov jeho dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně den sv. Blažeje anno Christi 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero XXVIII.°

Relator dominus cancellarius.

Knižecí dvůr Radotín daroval Boleslav II. r. 953 klášteru Břevnovskému, Václav II. pak roku 1304 klášteru Zbraslavskému, při němž zůstával až do válek husitských. Po nich zastavil císař Zikmund r. 1436 Bohuslavovi z Tmaně půl Řevnice a půl Radotína; úrok druhé polovice Radotína zapsal pak téhož roku Zikmundovi Třšipskému, který dal jej dobrou vůlí Jindřichovi Mazanečkovi, od něhož klášter zástavu k ruce své vyplatil, ale zastavil tu polovici, i více, opět Heřmanu Sirotkovi, nemaje k tomu král. povolení. (Srovn. tento Archiv I, 503, 505, a Zoubkův článek Farní osady děkanství někdy Ořešovského v programu České školy Smíchovské 1878 str. 31—32.) — O Ambrožovi Mulfarovi viz výše str. 6.

176.

V Budíně 1499, 31. ledna. — Král dává podací kostela sv. Jana v Chřešticích konventu špitála na Starém Městě Pražském. (Fol. 89'.)

(Mistru Mathiášovi špitálskému.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že prošení jsúce od poctivého Mathiáše, mistra v špitále na Starém Městě Pražském, nábožného věrného našeho milého, o podacie kostelnie kostela sv. Jana v Chřešticích, abychme je jemu a jeho konventu dáti ráčili, my jsúce milostivě naklonění k jeho prosbám, nechtějice, pokudž nám možné jest, tomu zákonu zlé učiniti, dali jsme jemu a jeho konventu to podacie a tiemto listem dáváme všecko právo naše, kteréž nám k témuž podací příslušie jakožto králi Českému, tak aby oni to nadepsané podacie drželi a jeho požívali se vším téhož podacie příslušenstvím, nic ovšem nevymieňujice, bez překážky naše i budoucích našich, kráľuov Českých, i jiných lidí všelijaké odpornosti; tuto milost svrchupsanému mistru i jeho budoucím činiece: Jest-li že by oni s konventem svým co v tom svého lepšího znali, aby to právo jim od nás dané mohli prodati, komuž by se jim zdálo a líbilo. Všakž ty penieze, zač by to prodali, nemají na jiné obraceny býti než na dobré k témuž záduší; a to aby zřetelně pokázáno bylo, kam a nač jsú ty penieze obráceny. A ktož by list tento jměl s dobrou volí svrchupsaného mistra špitálského anebo jeho budoucích. tomu, chceme, aby všecko právo příleželo v tom listu položené jako jim samým.

Tomu na svědomie pečet naši královskú kázali jsme k tomuto listu přivěsiti. Dán na Budíně ve čtvrtek před Hromnicemi, leta božieho tisícieho čtyřistého devadesátého devátého, a království našich Uherského devátého a Českého dvacátého osmého.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

Patronátní právo příslušelo králi Českému jako vlastníku hradu Píseckého. (Srov. Sedláčkovy Hradý VII, 250.)

177.

V Budíně 1499, 13. února. — Král dává Petrovi, hraběti od sv. Jiří a Pezinku, nápad na dvůr Žilinský. (Fol. 90'.)

(Petrovi hrabí od sv. Jiříe a z Pezingku.) Item dáno jest právo a nápad královský mnohomocnému Petrovi, hrabí od sv. Jiříe a z Pezingku, vajvodovi Sedmihradskému, na dvoru Žilinském se vším a všelijakým jeho příslušenstvím po smrti urozené někdy Kunky z Cimburku a z Jičína. A při tom listu jest dobrá vůle. Datum Bude, feria quarta in capite ieiunii anno Christi 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo octavo.

Commissio propria maiestatis regie.

178.

V Budíně 1499, 15. února. — Král Herrichovi z Lichtenburgka zápisný hrad Vranov pouští k dědictví. (Fol. 90'.)

(Herrichovi z Lichtenburgka a z Bietova dává se hrad Vranov.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem: Jakož urozený Herrych z Lichtnburgka a z Bietova, věrný náš milý, má a drží hrad Vranov s jeho příslušnostmi v některých zápisiech předkuov našich. králuov Českých a margkrabí Moravských, i prosil jest nás týž Herrych, abychom jemu, erbóm a budúcím jeho ten hrad Vranov k dědictví dáti ráčili. My pak zpraveni jsúce, že ten hrad Vranov s svými příslušnostmi jest dobře vysokými zápisy u veliké summě zapsán a zavázán, ješto by těžce mohl z těch zápisuov vyplacen býti, a také hlediece k věrným a ustavičným službám téhož Herrycha a synuov jeho, kteréž nám činili, činí a činiti nepřestávají, a potom tiem lépe aby mohli a měli nám slúžiti, čím nás milostivějšíeho k sobě poznají, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú a jakožto margkrabie Moravský témuž Herrychovi, erbóm a budúcím jeho dali jsme a tiemto listem dáváme již psaný hrad Vranov s městečky, vesnicemi, lidmi kmecími, dědinami, lukami, lesy, rybníky, mlýny, řekami, robotami, kostelními podacími, kury, vajci, lovy a konečně se všemi příslušnostmi a všelikými poplatky a puožitky, což k témuž hradu Vranovu příslušie, nic ovšem nevymieňujíce ani pozuostavujíce, a to dědičně a věčně, tak aby týž Herrych, erbové i buducí jeho ten hrad Vranov se všemi jeho příslušnostmi i také s celým a plným

panstvím jměli, drželi a jeho požívali dědicky tím vším právem, jako jiní páni a rytířstvo v margkrabství Moravském svých hraduov dědičných a svobodných požívají s jich příslušnostmi, a jej aby dáti, prodati, zastaviti neb směniti a s ním aby učiniti mohli, což by se jim zdálo a líbilo, jakožto s svým vlastním dědicstvím. A to bez našie, budúcích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, i všech jiných lidí všeliké překážky nynie i po věčné časy budúcí. Prikazujíce hajtmanu, najvyšším komorníku a sudím margkrabstvie Moravského nynějším i budúcím, když by požádáni byli od téhož Herrycha, erbuov neb budúcích jeho, aby tento list ve dsky zemské Brněnské vložili, tak aby učinili bez všeliké odpornosti. A ktož by tento list jměl s již psaného Herrycha, erbuov neb budúcích jeho dobrú volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře i dole psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pátek po sv. Valentinu anno Christi 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo octavo.

Commissio propria maiestatis regie.

179.

V Budíně 1499, 1. března. — Král praesentuje Jana Kribela na kanovníctví kollegiatního kostela sv. Kříže ve Vratislavi. (Fol. 99'.)

(Joanni Cribel.) Item date sunt littere presentationis Joanni Cribel ad canonicatum ecclesie collegiate s. Crucis Vratislavie nunc per mortem honorabilis quondam Martini Marsch, ultimi veri legitimi et immediati eiusdem canonicatus possessoris, de iure et de facto vacantem oc, ut in forma communi. Datum Bude, feria VI^a ante dominicam Oculi anno Christi 1499. Commissio propria domini regis.*)

*) Původní maiestas regia manu propria subscripsit škrtnuto červeně.

180.

V Budíně 1499, 1. března. — Král praesentuje Jana Zaurmona na čekanství kanonikátu téhož kostela. (Fol. 99'.)

(Joanni Zaurmon.) Item date sunt littere presentationis expectative in papiro pro canonicatu ecclesie collegiate s. Crucis Vratislavie Joanni dicto Zaurmon oc, ut in forma communi. Date Bude feria sexta ante dominicam Oculi Christi 1499.

Regia maiestas manu propria subscripsit.

181.

V Budíně 1499, 1. února. — Král dává Janovi opatovi kláštera Zbraslavského svobodu horní. (Fol. 100.)

(Janovi opatu Braslavskému.) Dán jest frystunk opathu kláštera Braslavského, aby on na gruntiech téhož kláštera zlata. stříbra i všelikého kovu dobývati a na

nich pavovati mohl beze vše překážky. A nadto tato milost témuž opathovi se činie, aby urbury ani žádných jiných poplatkuov, kteříž do komory krále JMti příslušejí, i s kverky svými nedával ani platil až do desieti let od dání listu tohoto pořád zběhlých. Než po vyjití těch desieti leth pořád zběhlých má on Jan opat s kverky a nákladníky svými ty všecky poplatky, kteréž do komory příslušie, dávati a platiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A také což kolivěk buď zlata, stříbra aneb jiných kovuv dobudú, toho jinám odbývati nemají, než toliko do mince a k ruce krále JMti. Dán na Budíně v pátek před Hromnicemi anno Christi 1499.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

182.

V Budíně 1499, 9. března. — Král dává Matějovi Tuchořskému pokutu. (Fol. 100.)

(Matějovi Tuchořskému.) Item dána jest vina a pokuta statečnému Matějovi Tuchořskému, komorníku krále JMti, na všech podaných království Českého, na kteréž by se uptali,*) že jsú oni té pomoci pivovárné, kteréž jsú před těmito lety nedávno minulými dávali, zúplna a vcele tak, jakž dáti jměli, nedali, než u sebe některý díel zachovali oc. Všakž proto dání to býti má bez ujmy každému na jeho spravedlnosti. Datum Bude sabbato ante Letare anno Christi 1499.

Regia maiestas manu propria subscripsit.

*) Slova „všech — uptali“ dodána nad řádkou na místo původních: „měšťanech Vodňanských proto,“ která jsou škrtnuta.

Matěj z Tuchoře, jinak z Řešetáfova, byl v letech 1485—1500 komorníkem královským.

183.

V Budíně 1499, 8. března. Král propůjčuje Janovi ze Šelnberka právo presentační na kanovníctví kostela P. Marie v Hlohově Větším. (Fol. 100'.)

(Johanni de Sselnbergk.) Item data est plena potestas et facultas presentandi unam idoneam et bene meritam personam magnifico Joanni de Sselnbergk, supremo cancellario regni Boemie, in ecclesia collegiata B. Marie Virg. Glogovie maioris, Wratislaviensis diocesis, ad prebendam, canonicatum vel dignitatem post harum emanacionem inprimis vacaturam oc, ut in forma communi. Date Bude feria sexta ante Letare anno Christi 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero XXVIII.º

Maiestas regia manu propria subscripsit.

184.

V Budíně 1499, 22. března. — Král vysazuje městečko Libštejn. (Fol. 100'.)

(Vysazuje se pod hradem Libštejnem městečko téhož jména.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl urozený Albrecht z Kolovrat

na Libštejně, hofmistr dvoru našeho, věrný náš milý, oznamuje nám, že by úmysl měl pod hradem svým Libštejnem městečko téhož jména znovu vysaditi a vystavěti, proše nás, abychme jemu k tomu povolenie naše dáti a toho potvrditi a při tom některú další milost obyvatelóm jeho budúcím učiniti ráčili. K jehožto žádosti nakloněni jsúce pro mnohé pilné a ustavičné služby, kteréž nám jest týž Albrecht činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách svolili jsme k tomu a tímto listem svolujeme, chcece tomu, aby jmenovaný Albrecht mohl a moc jměl městečko sobě pod zámek svým Libštejnem znovu vysaditi a ustaviti, když se jemu kolivěk zdáti a líbiti bude. Kteréž když vysadí a lidé se v něm vosadí, tyto obyvatelóm jeho budúcím dolepsané milosti učinili jsme a tímto listem činieme a dáváme: Nejprvé, aby jměli trh téhodní každú středu a jarmark roční s vosmi dny pořád zběhlými na den na nebesa vzetie P. Marie. A nadto jim dáváme pečeť, na kteréž budú moci miesto erbu jmieti jednu věži s stieny bez krovu s jedním voknem a s branú, a z vokna štít vystrčený, na kterémžto bude erb přirozený pána jejich. A voskem mají a moci budú listy a své jiné potreby zeleným pečeti. V kterémžto městečku budú se také moci vosazovati řezníci, sladovníci, súkenníci, kováři, ševci a jiní všelijací řemesníci, a řemesla svá mají a moci budú dělati a obchody vésti tak a tiem obyčejem, jakož to činie i jiní obyvatelé městeček královstvie Českého, nynie i na budúcie časy, a to bez naše, budúcích našich, kráľuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Prikazujc podkomoriemu i jiným všem úředníkóm a podaným královstvie našeho Českého, nynějším i budúcím, abyšte nadepsané obyvatele městečka Libštejna v těch ve všech milostech jim od nás daných a svrchupsaných jměli, drželi a zachovali po všecky časy budúcie bez zmatku a všelijaké odporosti pod uvarováním hněvu našeho a ztracenie milosti naše. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pátek před květnú nedělí anno Christi 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero XXVIII.º

Ex commissione propria maiestatis regie.

185.

V Budíně 1499, 22. března. — Král dává Albrechtovi z Kolovrat pokuty. (Fol. 101'.)

(Albrechtovi z Kolovrat.) Item dána jest vina a pokuta urozenému Albrechtovi z Kolovrat, hofmistru krále JMti dvoru, na tom na každým, kterýžby z obyvatelów královstvie Českého nalezen a postížen byl, ješto by zámek aneb zbožie kterému cizozemci prodal aneb pod jiným zpuosobem odbyl. Všakž toto přitom zvláště vymieněno jest: Jest-li že by se toho kto dopustil a na něho to vskutku uvedeno bylo, že se týž Albrecht vo takovú vinu a pokutu s králem JMtí sdělití má a povinen bude. Dán na Budíně, v pátek před květnú nedělí anno Christi 1499.

Ex commissione propria maiestatis regie.

Dne 18. února 1486 stal se nález snémovni: „aby žádný z knížat, pánuov, vladyk kteréhožkoli stavu — svých hraduov, tvrží, měst i všelikterakých zboží — cizincóm — neprodávali, nezastavovali a nezapisovali — bez povolení JMti krále — i — rady zemské.“ Sankce zákona byla: „Pakli by kto přes tento nález — zboží zastavil, prodal, dal —, ten aby ztratil své čest a jmín byl jakožto psanec a z země vypovědín. (Arch. Č. V, 427—428.)

186.

V Budíně 1499, 22. března. — Král dává Janovi Šlechtovi ze Všehrd pokutu. (Fol. 101.)

(Janovi Šlechtovi ze Všehrd.)* Item dána jest vina a pokuta slovutnému Janovi Šlechtovi ze Všehrd, prothonotáři kancelárie krále JMti, na židech z Prahy, Abrahamovi Černým a na Josefovi Ryšavým, pro falše, kterýchž jsú se dopustili. Dán na Budíně, v pátek před květnú nedělí anno Christi 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo octavo.

Commissio propria domini regis.

*) Celý zápis škrtnut.

187.

V Budíně 1499, 27. března — Král vydává Janovi Chr. z Hostouně list obranný. (Fol. 102.)

(Janovi Krysostomovi z Hostouně.) Item dán jest list na papíře slovutnému Janovi Krisostomovi z Hostouně na takový způsob, aby týž Krisostom byl toho puohonu prázen, kterýmž jest pohnán byl ku právu zemskému od slovutného Havla Zachrastského pro listy odpornie, kteříž jsú svědčili někdy Janovi Zachrastskému od statečného Jiříka z Hustieřan na Malešově, v nichžto týž Jiřík učinil se jest byl podpuorčí témuž Zachrastskému za Bavora bratra svého; pak že jsú ti listové, prve nežli se jest rozsudek a konec mezi stranami stal, potraceni. I hledě on Zachrastský vo ty listy [k] Krisostomovi, proto že jest on Krisostom ty časy sekretářem u krále JMti byl, a poněvadž ti listové příčinú jeho ztraceni nejsou, nemá týž Krisostom žádného soudu ani jaké škody skrze to jmieti, než aby Jiřík Malešovský jmenovanému Zachrastskému z toho odpovídal a práv byl tak a tiem obyčejem, jakož vo to prve spolu před soudem činiti jměli a v soudu stáli, bez zmatku a všelijaké odpornosti. Datum Bude feria III^a post dominicam Palmarum anno Christi 1499.

Ex commissione propria maiestatis regie.

Jan Chrysostom z Hostouně byl v letech 1483—1490 sekretářem královským. Před soudem zemským pohnal r. 1498 Jana Hlaváče (Pozůstatky desk zem. I, 236.).

188.

V Budíně 1499, 5. dubna. — Král dává prernací(?) Janovi Horštorfarovi z Malešic. (Fol. 102.)

Item dána jest prernací tu na Horách Kutnách, kteráž králi JMti příslušie, slovutnému Janovi Horštorfarovi z Malešic na ten čas, když k tomu přijde, aby jí požití mohl na místě královském oc. Datum Bude feria VI^a post Ambrosii, anno Christi 1499.

Commissio propria domini regis.

189.

V Budíně 1499, 5. dubna. — Král schvaluje účty mincmistra Kutnohorského Jana Horštorfara z Malešic. (Fol. 102'.)

(Janovi Horštorfarovi z Malešic.) Item dána jest kvitancí na pargameně slovutnému Janovi Horštarfarovi z Malešic, mincmajstru na Horách Kutnách: Jakož jest vybíral podle úřadu svého stříbra, zlato i peníze z užitkuov a duchoduov Hor Kuthen a hor Jilovských, a také zase z těch ze všech sum peněz zlata i stříbra, kteréž k ruce krále JMti přijímal tu, vydával jest, z těch ze všech příjmuov a vydání, kteréž jest kolivěk k ruce krále JMti přijímal a zase z rozkázanie JMti vydával od prvupočátku úřadu svého až do dnešního dne, z toho ze všeho téhož Jana Horštorfara JMt král kvituje, propuštění a prázna činí, dědice i budoucí jeho oc, ut in forma communi. Dán na Budíně, v pátek po sv. Ambroži anno Christi 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo octavo.

Maiestas regia manu propria subscripsit.

190.

V Budíně 1499, 5. dubna. — Král schvaluje účty Zachaře z Božetína, Řehoře z Dorotic a Martina z Nedvojovic, úředníků mince. (Fol. 102'.)

(Zachařovi. Řehořovi a Martinovi.) Item dána jest kvitancí na pargameně slovutným Zachařovi, Řehořovi a Martinovi, úředníkom v minci na Horách Kutnách, kteřížto že jsú řádný a slušný počet od dvou let učinili slovutnému Janovi Horštorfarovi z Malešic, mincmajstru na týchž Horách, ze všech duochoduov, z příjmuov a vydání v těch dvou letech, totižto v tisícím čtyřistým devadesátém sedmém a tisícím CCCXCVIII., první rok od neděle In excelso až do roka do neděle Dum medium zavíraje, a druhý rok od neděle In excelso opět až do druhého roku pořád zběhlých oc, ut in forma communi. Datum Bude feria VI^a post Ambrosii anno Christi 1499.

Commissio propria domini regis.

Srov. výše č. 21. — Neděle „In excelso throno“ jest první po třech králích, a „dum medium silentium“ jest první neděle po vánocích.

191.

V Budíně 1499, 5. dubna. — Král povoluje Henrichovi z Švamberka stavěti most pod Zvíkovem. (Fol. 103.)

Vydáno dle originálu z archivu Vorlického v tomto Archivu sv. XV. str. 325 č. 40. Tamtéž (str. 326 č. 41) viz i smlouvu o tento most mezi Henrichem ze Švamberka a Václavem Zmrzlíkem ze dne 2. říj. 1502.

192.

V Budíně 1499, 4. dubna. — Král dává Purkartovi ze Sulevic svobodu horní. (Fol. 103.)

(Purgkartovi z Sulevic.) Item dán jest frystunk slovutnému Purgkartovi i všem bratrům jeho z Sulevic na horách a gruntiech k zámku Oseku příslušejících za patnácte

let. A po vyjití těch let pořád zběhlých urbury i všecky poplatky, kteréž do komory krále JMti příslušejí, dávati a platiti mají bez zmatku a všelijaké odpornosti. A což kolivěk buď zlata aneb stříbra na týchž horách dobudú, toho jinam odbývati nemají než k ruce krále JMti. Pakli by král JMt aneb úředníci JMti od nich toho kupovati nechtěli, tehdy mají a moci budú stříbra ta prodávati a jich odbývati, kdež se jim zdáti a líbiti bude, beze všie překážky. Datum Bude feria V. die s. Ambrosii anno Christi 1499.

Ex commissione propria maiestatis regie.

193.

V Budíně 1499, 5. dubna. — Král dává Vilémovi z Čakovic pokutu. (Fol. 103'.)

Item dána jest vina, kteráž jest na krále JMt spravedlivě připadla, Vilémovi z Čakovic na Malonickým, kterýž jest v nešlechetnosti zlodějské nalezen a postižen. Všakž proto dání to má býti bez ujmy každému na jeho spravedlnosti. Datum Bude feria VI^a post Ambrosii anno Christi 1499. Commissio propria domini regis.

194.

V Budíně 1499, 11. dubna. — Král povoluje měšťanům Kadaňským zřízení jezu a vybírání cla na Ohři. (Fol. 103'.)

Uvěřejní prof. dr. Jar. Čelakovský v privilegích venkovských měst královských.

195.

V Budíně 1499, 12. dubna. — Král dává kaplanu Janovi čekanství na kanonikát. (Fol. 105.)

Item date sunt littere presentacionis expectative Joanni, capellano capelle curie maiestatis regie in Montibus Cuthnis, ad officium canonicatus in ecclesia cathedrali s. Petri in Wysegradu vel in capella Omnium Sanctorum in arce Pragensi post harum emanationem quam primum vacaturi oc, ut in forma communi. *) Datum Bude feria VI^a ante Tiburcii anno Christi 1499. Commissio propria maiestatis regie.

*) Následující „anno Christi 1499“ škrtnuto

196.

V Budíně 1499, 4. května. — Král zapisuje Bohuslavovi z Lobkovic město Kadaň. (Fol. 105.)

Vydá prof. dr. Jar. Čelakovský v privilegích venkovských měst královských.

197.

V Budíně 1499, 3. května. — Král dává témuž Bohuslavovi z Lobkovic výplatu Týna nad Vltavou. (Fol. 106'.)

(Bohuslavovi z Lobkovic.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že hľadiece užitku a dobrého arcibiskupstvie a kostela Pražského, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách dali jsme výplatu na městě

Tajně se vším jeho příslušenstvím k arcibiskupství Pražskému příslušejícím ur. Bohuslavovi z Lobkovic a z Hasištejna, věrnému našemu milému, a tiemto listem dáváme tak a na ten způsob, aby von sobě to město se vším jeho a všelijakým příslušenstvím vyplatiti mohl a moc jměl, když se jemu kolivěk zdáti a líbiti bude, dada držitelóm nynějším summu tu, kteráž na tom zapsánu mají podle znění zápisuov jejich. Kterážto přijmúc od něho vcele a úplně, mají jemu a povinni budú téhož města s jeho příslušenstvím hned postúpiti a zápisy, kteréž na to mají, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. Kterážto město Týn s jeho příslušenstvím když jmenovaný Bohuslav od držiteluov nyněších vyplatí, má je a moci bude jmieti, držeti a jeho požívati, nejsa vodtud bez své vuole od nás ani od žádného jiného splacován až do své živnosti, krom od arcibiskupa Pražského řádně voleného a stvrzeného. Ten to má a moci bude vyplatiti, když se jemu kolivěk zdáti a líbiti bude, dada jemu rok napřed věděti. A po vyjití roku toho pořád zběhlého má jemu položiti summu tu, kteráž jest von za výplatu toho města s jeho příslušenstvím dal. Kterážto přijma od něho Bohuslav svrchupsaný vcele a úplně, má jemu města toho i se vším jeho příslušenstvím v moc jeho postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměl, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. Jestli že by pak téhož města a zboží Tejského arcibiskup Pražský nevyplatil, tehdy je má a moci bude týž Bohuslav až do své živnosti jmieti, držeti a jeho požívati tak a tiem obyčejem, jakož se svrchu píše, a to bez našie, budoucích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Než po jeho smrti svrchupsané město Tejn se vším svým příslušenstvím má hned na arcibiskupa Pražského aneb na kapitolu téhož kostela beze všeho úplatku přijíti, kteréžto kapitula držeti, zpravovati a jeho požívati má k opravě a dobrému toho kostela až do budoucího arcibiskupa. A nad to jsme ještě témuž Bohuslavovi tuto milost učinili: Jest-li že by jeho Buoh smrti neuchoval před šesti lety od uvázanie v to město pořád zběhlými, že je mají na jeho místě do těch šesti let pořád zběhlých jmieti, držeti a jeho požívati sirotci urozeného někdy Mikuláše z Lobkovic a z Hasišteina, bratra jeho. Než po těch šesti letech pořád zběhlých přid' to zase bez úplatku na arcibiskupa aneb na kapitolu kostela Pražského tak a tiem obyčejem, jakož se svrchu píše. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně, v pátek den Nalezanie sv. Kříže anno Christi 1499, regnorum nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo octavo.

Ex commissione propria maiestatis regie.

Týn n. Vlt. patřil ode dávna k panství biskupů Pražských a byl poprvé zastaven Knrátem z Vechty. Zikmund odevzdal Týn Oldřichovi z Rožberka r. 1432 v ochranu. Král Jiří zapsal jej pak 14. dubna 1461 Janovi ml. ze Soutic a Zbyňkovi ze Soběšína. K tomu učinil onomu král Vladislav následující listinou ze září r. 1478 tu milost, že se svými potomky s hradu Týna n. Vlt. splacován býti nemá, leč od krále neb osoby, již by náleželo. Listina o tom chovaná v archivu c. k. místodržitelství v Praze v orig. č. 310 zní:

My Vladislav z božie milosti král Český, markrabie Moravský, Lucemburské a Slezské knieže a Lužický markrabie, oznamujem tiemto listem všem, že jsúce dlužni dluhu pravého a spra-

vedlivého čtrnácte seth třidceti a osm zl., vše uherských dobrých, statečnému Janu z Sútice věrnému našemu milému, kterýžto dluh byl najjasnějšího krále Jiřího, předka našeho šťastné paměti, ježto jemu hotových peněz dobrých puožčeno jest, a také statečný Bohuše z Drahobudic, věrný náš milý, na též summě pójčil jest témuž králi Jiřímu dvě stě třidceti a osmi zl. uh. dobrých, a o tu věc některé porovnání týž Bohuše s týmž Janem učinil jest tak, že jemu týž Jan těch dvě stě třidcet osm zl. uh. má zaplatiti; a ten my podstúpili jsme a na se přejali. I chtiee jižpsaného Jana tiem dluhem ujistiti, aby toho škody neměl, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú témuž Janovi a dědicóm jeho těch čtrnácte seth třidceti a osm zl. vše uherských dobrých na hradě a na městě Týně arcibiskupském nad řekú Vltavú i také na vesnicích, lesích, rybnících, řekách, potociích, robotách, kuřích, vajcích i na jiných všech a všelikých poplatcích a puožitcích k témuž hradu a městu příslušejících, kterýchžto týž Jan v držení jest v některých zápisích předkuov našich, králuov Českých, připsali jsme a tiemto listem připisujem a k prvním summám přirazujem, tak, aby on i dědicové jeho ten hrad a město s vesnicemi i s jinými všemi a všelikými příslušnostmi, poplatky a puožitky měli, drželi a toho požívali bez našie, budúcích našich králuov Českých i všech jiných lidí všeliké překážky tak dlúho, dokudž my neb budúcí naši, králové Čeští, nebo ty osoby, jimž by ta výplata spravedlivě příslušela, těchto čtrnácte seth třidceti a osm zl., vše uherských, na zlatě i na váze dobrých, s prvními summami, kteréž na tom zapsány mají, nedali bychom vcele a úplně nezaplatili. A když bychom jim těch čtrnácte seth třidceti a osm zl. uh. na zlatě i na váze dobrých s prvními summami, kteréž na tom zapsány mají, dali a zaplatili, mají nám neb těm, od kohož ty summy přijmú, jižpsaného hradu a města s vesnicemi i s jinými všemi a všelikými příslušnostmi, poplatky a puožitky postúpiti a zápisy, kteréž na to zbožie mají, navrátiti bez zmatku i všeliké odpornosti. A ktož by tento list měl s jižpsaného Jana neb dědicuov jeho dobrou volí a svobodnú, chcem, aby mu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie pečel naši královskú kázali jsme přivésiti k tomuto listu. Jenž jest dán . . . svatého Jeronima léta od narození syna božieho tisícieho čtyřistého sedmdesátého osmého, království našeho léta osmého.

Ad relacionem domini Czenkonis de [Clingsstein domini regis] procuratoris.

Však přes to dal týž král výplatu na hrad a město Týn n. Vlt. nejprvé Janovi z Roupova (1480), pak Lútovu z Ryžmberka (1482) a konečně i v uvedené listině Bohuslavovi Hasišteinskému z Lobkovic. Ostatně viz Sedláčkovy Hradý sv. VII. str. 267.

198.

V Budíně 1499, 5. dubna. — Král dovoluje Janovi Muchkovi ze Svojkova, aby mohl dědičný plat ku kostelu v Blšanech zapsati deskami zemskými. (Fol. 107.)

(Janovi Muchkovi z Svojkova.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošení jménem Jana Muchka z Svojkova, abychme jemu k tomu povolenie naše dáti ráčili; kdež jest, byv dlužen sto kop gr. č. k kostelu sv. Michala v Blšanech, dal a zapsal miesto toho dluhu listem na pargamenie s svědky hodnověrnými k nadepsanému kostelu platu svého dědičného dvě kopě a šest gr. vše českých, kterýž jest měl ve vsi Sabenicích na lidech, jmenovitě těchto: na Vítkovi puol šestnácta gr. a puol třetieho penieze; na Kubšovi deset gr. a dva penieze; na Pavlovi kopu gr. a čtyřmezcieta gr.; na Rackovi puol šestnácta gr. a puol třetieho penieze, vše na český groš počítajíc; nic sobě tu ani svým dědicóm a budúcím nepozuostavuje, prosiec, aby jemu to ve dsky zemské vjíti a vepsáno býti mohlo. K kteréžto prosbě naklonění jsúce a na to hlediee, kterak jest mnoho zboží duchovních sešlo a k dědictví dáno jest. s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme, aby svrchupsaný plat

k kostelu sv. Michala v Blašanech skrze Jana Muchka ve vsi Sabenicích na lidech napřed dotčených věčně zuostal se vším plným právem a panstvím, a to bez naše, budúcích našich, kráľuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Prikazujúc větším i menším úředníkóm desk zemských kráľovstvie Českého, nynějším i budúcím, věrným našim milým, abyšte, když koli od téhož Jana Muchka požádání budete, ten plat i s lidmi i tento list také ve dsky zemské, práva řád zachovávajíc, vložit i vepsati kázali a toho jinač nečinili, bez zmatku a všelijaké odpornosti. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně, v neděli den (?) sv. Floriána anno Christi 1499, regnorum nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo octavo.

Ex commissione propria maiestatis regie.

199.

V Budíně 1499, 3. května. — Král davá Ambrožovi Mulferovi z Minic pokutu. (Fol. 108.)

Item dáno jest všecko právo a nápad kráľovský slov. Ambrožovi Mulferovi z Minic, písari kancelárie krále JMti, na Mariánkovi, měštěninu a obyvateli Nového Města Pražského, pro vraždu a velmi neslušný mord, kteréhož se jest v témž městě Pražském dopustil oc. Dán na Budíně, v pátek před sv. Floriánem anno Christi 1499.

Commissio propria domini regis.

200.

V Budíně 1499, 24. května. — Král povoluje mlynáři opata Zbraslavského, aby kupoval hadry, a papír z nich dělal. (Fol. 108.)

Item dáno jest povolenie kráľovské mlynáři velebného Jana opatha kláštera Zbraslavského, aby týž mlynář šatuov starých, kteréž k děláni papieru příslušejí, jinam z země voziti a prodávati nedopúšťel, než sám aby je kupoval a papier z nich pro obecný užitek země České dělal. Datum Bude feria VI^a post Penthecosten anno Christi 1499.

Commissio propria maiestatis regie.

201.

V Budíně 1499, 23. května. — Král dovoluje Štěpánu, opatovi kláštera Ostrovského, aby na Ostrově znovu vystavěl klášterní budovu. (Fol. 108.)

Item dáno jest povolenie kráľovské poctivému opathu Štěpánovi kláštera Ostrovského řádu sv. Benedikta, aby sobě tu na Ostrově, kdež jest prvé klášter téhož zákona a tomu zákonu příslušející byl, zase jej znovu vystavěti a udělati mohl a moc jměl, tak aby tu i s bratřími svými bydleti a pánu Bohu slúžit mohl. Datum Bude feria V^a ante Urbani anno Christi 1499.

Ex commissione propria maiestatis regie.

Štěpán opatoval v letech 1499—1509. O jeho finančních podnicích viz Památky arch. IV, 1, str. 114.

202.

V Budíně 1499, 23. května. — Král svoluje, aby týž klášter vysaditi mohl zahradu svoji na Újezdě u Prahy pod plat. (Fol. 108'.)

(Knězi opathovi Ostrovskému. *) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsú na nás vznesli poctivý kněz Štěpán opat i všecken konvent kláštera Ostrovského řadu sv. Benedikta, nábožní naši milí, oznamujíc nám, kterak by chtěli dáti pod plat purgkrechtní zahradu ležící nad Pražským mostem na Újezdě podle huti, kterúž někdy Vencelík držal, opatrnému Erazimovi Wolfovi měštěnínu Starého Města Pražského a Zuzaně manželce jeho a dědicóm jejich, na takový způsob, aby jim z té zahrady i budúcím jejich každý rok jmenovitě na den sv. Jana Křtitele aneb konečně dvě neděli po tom pořád zběhlé puol kopy gr. č. platili a vydávali, prosiec nás, abychme k tomu povolenie naše dáti a toho potvrditi ráčili. Jehožto žádost slušnú i také užitek a dobré kláštera toho znajíce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujem a toho potvrzujem, tak aby nadepsaný Erazim Wolf s ženú a dědici svými tu zahradu svrchupsanú s jejím příslušenstvím jměli, drželi a jie požívali až do svých živností, dávajíce a platiece na každého Jana Křtitele aneb dvě neděli potom pořád zběhlé opatu a konventu kláštera Ostrovského nynějšiemu aneb budúcíemu puol kopy gr. č. platu ročnieho beze všeho zadržování. Pakli by jim kdy ten plat zadrželi a jeho vydávati nechtěli, tehdy má a moci bude opath a konvent téhož kláštera hned od nich tu zahradu s jejím příslušenstvím vziati a v ni se uvázati aneb ji jinému pod ten plat dáti, bez zmatku a všelijaké odpornosti. Než po jich smrti opath a konvent již psaného kláštera budú moci túž zahradu jiným pod týž plat dáti a zapsati, když se jim zdáti a líbiti bude. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně ve čtvrtek po slavnosti hodu Ducha svatého anno Christi 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie nono; Boemie vero vigesimo octavo.

Ex commissione propria maiestatis regie.

*) Přeskrtnuto.

S týmž skoro textem vyhotovena byla téhož dne ještě druhá, definitivní listina, jejíž originál uschován jest v archivu kr. hl. m. Prahy (I—32.) král. pečeti opatřený, (vydána u Čelakovského, *Privilegia měst Pražských* č. 190). Rozdíl obou záležití hlavně v tom, že v druhé obsažena jsou ustanovení o exekuci, a smlouva s Eraz. Wolfem označuje se jako již dokonaná.

203.

V Budíně 1499, 30. května. — Král převádí zápis tvrže Kostelce nad Labem na Jiřího Berku z Dubé. (Fol. 109'.)

(Jiříemu Berkovi z Dubé.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl urozený Jiří Berka z Dubé a na Skalách, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak má a drží tvrž a městečko Kostelec nad Labem ležící s jeho

příslušenstvím v jisté summě, kteráž na tom zapsána jest, na kterémžto zboží urozený Vilém Zub z Lantštejna že jest jeden život zapsaný jměl, proše nás, abychme ten život naň převéstí a při tom některé další milosti učiniti ráčili. K jehožto prosbě nakloněni jsouce pro služby, kteréž jest týž Jiří činil a činiti má a povinen bude, čím k sobě od nás milost naši náchylnější pozná, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách, převedli jsme ten život i všecko právo, kteréž jest týž Vilém Zub i jiní držitelé, kteřížto od něho jměli a drželi na témž zboží Kosteleckém, a tiemto listem převodíme a přenášieme, tak aby on Jiří svrchupsanú tvrz a městečko Kostelec se vším a všelijakým jejich příslušenstvím jměl, držel a toho požíval tak a tiem obyčejem a právem, jako on Vilém Zub i s jinými držiteli, kteřížto po něm jměli a drželi, nejsa vodtud bez své vuole od nás ani budúcích našich, králuov Českých, ani od jiného žádného splacován až do své živnosti. A dále jsme dědicóm jeho tuto zvláštní milost učinili a tiemto listem činíme, aby oni po smrti téhož Jiríeho, otce svého, to zboží Kostecké s jeho příslušenstvím jměli, drželi a jeho požívali, nejsúc vodtud bez své vuole od žádného člověka splacování, leč od nás aneb budúcích našich, králuov Českých. Když bychme to k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, to učiniti muožem a moci budem, když by nám se kolivěk zdálo a líbilo, dadúc jim napřed podle zápisuov jejich věděti. A potom po času té výpovědi položiec jim summu jejich zápisnú v moc jejich cele a úplně, mají nám hned a povinni budú svrchupsané tvrze a městečka Kostelce se vším jejich příslušenstvím postúpiti a list tento i s jinými, kteréž na to mají, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s svrchupsaného Jiríeho a dědicuov jeho dobrou a svobodnú volí, ten má jmieti plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria V^a die Corporis Christi anno Christi 1499, regnorum nostrorum Hungarie nono, Boemie vero XXVIII°.

Commissio propria maiestatis regie.

204.

(V Budíně) 1499, 30. května. — Král dává Václavovi Bezdr. z Kolovrat pokuty. (Fol. 110.)

(Václavovi Bezdrůžickému). Item dány jsú viny a pokuty královské na křesťanech i židech, kteříž by v pravdě nalezeni a postížení byli, že více od věřiteluov svých jakýmž kolivěk obyčejem berú, nežli podle práva a zemského zuostanie bráti mají, až do plného roku od dání listu tohoto. A to urozenému Václavovi Bezdrůžickému z Kolovrat. Datum feria V^a die Corporis Christi anno Christi 1499.

Commissio propria domini regis.

R. 1485 usneš se sněm: Váživše pilně — že mnozí lidé peněz puojčují s přílišným a nekřesťanským obtížením, úroky lichevně nad obyčej sobě dotahující — aby toho více — nebylo. Pakli by kto přes to učinil jakýmžkoli vymyšleným obyčejem — ten má — jmien a držán býti jakož jiný psanec a zločinec. (Fmler, Pozůstatky desk zemských II. str. 404—5.)

205.

V Budíně 1499, 18. června. — Král dává Zikmundovi z Chmelic nápad. (Fol. 110'.)

Item dáno jest právo královské a nápad slovuťnému Zigmundovi z Chmelic. purkrabí hradu Pražského, na domu po smrti někdy probošta Valnieho, kterýžto duom jest na Hradčanech, i na všem statku jeho movitém i nemovitém. Všakž proto dání to má býti bez ujmy každému na jeho spravedlnosti. Dán na Budíně v úterý po sv. Vítě anno Christi 1499.

Commissio propria domini regis.

K tomu srovnej zápis v Hradčanské knize rukp. arch. města Prahy č. 2253 fol. 67: Nos Zigmundus de Chmelic, purgravius castri Pragensis, Petrus lapicida, magister civium, Wenceslaus Baayl, Johannes Miska, Andreas Topolowsky, Paulus carnifex, Nicolaus vinitor consules jurati hujus civitatis Hradczan recognoscimus universis presentia inspecturis, quod urozený vladyka Zigmundus z Chmelic výšejmenovaný toho času purkrabie hradu Pražského seznal jest i vedle toho od *kněze Matěje* mocný list maje na jeho polovici domu, aby prodána též byla, kterýž leží vedle brány jdouce k Brusce a Fencle ševce strany druhé, panu purgmistru a konšeluoni i vši obci města Hradčan za XL kop m. minus duabus sexag. ke jmění. — Actum dominico ante translationem s. Wenceslai anno M501. — Anno eodem urozený pán Zigmundus Chmelic seznal se jest i jménem svých budoucích, že jest vzal i vyzdvihl XVIII kop m. závdavku svého dílu, a dvě kopy m., kteréž jest dal své vlastnie za *Baltazara probošta z Valňovic*.

A dále fol. 67': Léta božího oc pětistého v středu první v postě neb v den přenesenie sv. Václava stala se smlůva přátelská a dobrovolná mezi panem Zigmundem z Chmelic purkrabí hradu Pražského s jedné, a s *knězem Matějem* z Knihnic a z Šebetova strany druhé o ten domek na Hradčanech nebošťíka *proboška Valnieho* i o jiný statek jeho, na kterýž se táhl předepsaný pan purkrabie výprosú královskú a kněz *Matěj* nápadem, taková: že o ten domek na Hradčanech mají se rovně rozdělití neb o peníze, jestli že by jej prodali.

206.

V Budíně 1499, 18. června. — Král dává Sankturinovi z Nudvojovic dluh někdy Zachaře z Božetína. (Fol. 110'.)

Dán jest dluh královský slovuťnému Sankturynovi z Nedvojovic, úředníku v minci, po slovuťném někdy Zachařovi z Božetína, kterýžto byvši v úřadu, dlužen zuostal do mince sto a sedm kop gr. č., a to po smrti ženy téhož Zachaře na domu i na jiném statku, kterýž by po její smrti zuostal. Dán na Budíně v úterý po sv. Vítě anno Christi 1499.

Commissio propria domini regis.

207.

V Budíně 1499, 20. června. — Král dovoluje Jakubovi lékárníku prodávati zboží po Praze. (Fol. 110'.)

Item dán jest list na pargameně Jakubovi, apotékaři páně hofmistrovu, aby týž Jakub confecty a jiné věci apotékářské na Starém, na Novém i v Menším Městech Pražských dělati a prodávati mohl bez překážky všelijaké. Všakž proto dání to býti má bez škody a ujmy každému na jeho spravedlnosti. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria V^a ante Johannis Baptiste anno Christi 1499.

Ex commissione propria maiestatis regie.

208.

V Budíně 1499, 21. června. — Král potvrzuje bratřím z Waitmille držení vsi Vlkoče. (Fol. 111.)

(Pánóm z Waitmille). My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsú na nás vznesli urození Ladslav, Jan, Michal, Křištof a Šebestian bratřie a strýci z Waitmille, věrní naši milí, oznamujíc nám, kterak jsú koupili ves Vlkoče s jejím příslušenstvím od poutivého Jana opata a konventu Velehradského kláštera za jistú summu, kterúž jsú již dali a zaplatili, prosiec nás, abychme jim k tomu trhu povolenie naše dáti a toho potvrditi ráčili, tak aby vo to žádných nesnází a zmatkuov neměli. K jichžto prosbě naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú a jakožto margkrabie Moravský, svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme a potvrzujeme, tak aby svrchupsaná ves Vlkoče se vším svým a všelijakým příslušenstvím při jmenovaných bratřích a strýcích z Waitmille dědičně zůstala nyní i na budúcie časy, a to bez naše, budoucích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Porúčejić urozeným hajtmanu, najvyššímu komorníku a sudím margkrabstvie Moravského, nynějším aneb budoucím, věrným milým, když koli od nadepsaných bratří a strýcuov z Waitmille aneb jménem jich od jednoho požádání budete, abyšte jim svrchupsanú ves s jejím příslušenstvím ve dsky zemské, rád práva zachovajíc, vložiti a vepsati rozkázali, jináč toho nečiniec, bez zmatku a všelijaké odporosti. Tomu oc. Datum Bude feria VI^a ante Johannis Baptiste anno Christi 1499.

Commissio propria maiestatis regie.

209.

V Budíně 1499, 6. července. — Král povoluje městečku Broumovu trhy. (Fol. 111'.)

(Městečku Brúmovu). Item dán jest trh téhodní každú středu a jarmark roční na den sv. Václava s vosmi dni pořád zběhlými městečku Brúmovu a obyvatelóm jeho nynějším i budoucím oc, ut in forma communi. Všakž také ten jarmark a trh má býti bez škody a ujmy každému na jeho spravedlnosti. Datum Bude sabato post festum s. Procopii anno Christi 1499.

Ex commissione propria maiestatis regie.

210.

V Budíně 1499, 10. července. — Král dává Zbyňkovi z Kralic list mocný. (Fol. 111'.)

(Zbyňkovi Kralickému z Kralic). Dán jest list mocný slovuťnému Zbyňkovi z Kralic, na kterýž by vo statku svém zřízení podle vuole a zdání svého učiniti mohl oc, ut in forma communi. Dán na Budíně v středu před sv. P. Margkretú anno Christi 1499.

Ex commissione propria maiestatis regie.

211.

V Budíně 1499, 3. srpna. — Král osvobozuje měšťany Domažlické od berní. (Fol. 112.)

Vydá prof. dr. J. Čelakovský v privilegích venkovských měst královských.

212.

V Budíně 1499, 3. srpna. — Král osvobozuje měšťany téhož města od mýt a cel. (Fol. 112.)

Vydá prof. dr. J. Čelakovský v privilegích venkovských měst královských.

213.

V Budíně 1499, 3. srpna. — Král dává Vojnarovi z Opole gleit. (Fol. 112'.)

Item dán jest glejt celý a bezpečný Michalovi Vojnarovi z Opole přede vši mocí duchovní i světskú, tak aby naň svévolně a mocí žádný nesahal, až po plného puol leta po dání listu tohoto pořád zběhlého. Než ktož jeho viniti chtieti bude, ten jeho viniti má před hajtmanem a právem kniežetstvie Slezského. Dán na Budíně v sobotu den Nalezenie sv. Štěpána anno Christi 1499.

Commissio propria maiestatis regie.

214.

V Budíně 1499, 6. srpna. — Král dává Janovi z Heraltic list mocný. (Fol. 112'.)

(Janovi z Heraltic.) Dán jest list mocný slovutnému Janovi z Heraltic, na kterýž by statek svuoj podle zdání a vuole své zřediti mohl oc, ut in forma communi. Dán na Budíně v úterý den sv. Sixta anno Christi 1499.

*Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.*

215.

V Budíně 1499, 15. února. — Král dává Zikmundovi Štošovi z Kúnic pokutu. (Fol. 112'.)

Item dána jest vina a pokuta na židech řečených Hořovských, Munkovi a Pinkasovi, pro falše, kteréž jsú se dopustili, a to urozenému Zigmundovi Štošovi z Kúnic. Dán na Budíně v pátek po sv. Valentinu anno Christi 1499.

Commissio propria maiestatis regie.

216.

V Budíně 1499, 19. srpna. — Král dává židu Královi gleit. (Fol. 113.)

Item dán jest gleyt před právem i před mocí židu řečenému Král k potřebě nějaké urozeného Zigmunda Štoše, kterýžto má se s některými židy súditi. Ale před

těmi židy, s kterýmiž se týž Zigmund súditi má, svrchupsaný Král žádného gleytu před mocí ani před právem jmieti nemá oc. Dán na Budíně v pondělí po slavnosti na nebesa vzetie P. Marie anno Christi 1499.

Ex commissione propria maiestatis regie.

217.

V Budíně 1499, 18. srpna. — Král potvrzuje milosti, které udělal Albrecht z Kolovrat svým poddaným. (Fol. 113.)

(Albrechtovi z Kolovrat.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest před nás pristúpil urozený Albrecht z Kolovrat na Libštejně, hofmistr dvoru našeho, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak jest některé znamenité milosti udělal a dal lidem vsí svých zápisných, kteréž má a drží v jistých zápisiech od předkuov našich zapsané a námi potvrzené, a jsú vsi jmenovitě tyto, kterým jest ty milosti učinil: Ves Kaceřov, Planá, Chotěň, Ninice, Habrová, Brieza, Březie, Rájov, Tře-
mošnice, Býkov, Dobříč, Korytany, Hradištko, Kočiny, Babina, Vejrov, Třebochov, Šebíkov, Důbravice, Kladruhy k klášteru Plaskému a probošství Zderazskému, Rokycanskému a Mělnickému příslušející, s mlýny k týmž všem příslušejícími. A milosti, kteréž jest týmž všem udělal, jsú tyto: Nejprvé, že žádné odúmrti vsí svrchupsaných a obyvateluov jejich nemají na téhož Albrechta ani dědice a budúcie jeho nikdy připadati, než že to má na najbližšie přátely podle příbuznosti spadati a přicházeti. A druhé, ktožby kolivěk z obyvateluov vsí svrchupsaných chtěl se vodtud pod jiného pána vyhostiti, že to muož a moci bude učiniti, když by se jemu kolivěk zdálo a líbilo, vosadě prve témuž Albrechtovi neb dědicóm a budúcím jeho grunt ten, na kterémž jest seděl, člověkem dobrým, hodným a nezávadným, který by list výhostní jměl od pána svého, pod kterýmž prve byl a seděl. Proše nás při tom týž Albrecht, abychom jemu k takovým milostem těm lidem daným a učiněným povolenie naše dáti a toho potvrditi ráčili. Kdežto my znajíce žádost jeho slušnú a také pro služby, kteréž jest nám mnohé a věrné činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujem a těch milostí ve všech jejich znění a položení potvrzujem, chtiece tomu konečně, aby jmenované vsi s obyvateli svými nynějšími i budúcími při těch milostech od téhož Albrechta jim daných a zapsaných od něho, od dědicuov i budúcích jeho ve všem jich znění, položení, punktích, klausulech a artykulech jmieni, držání a zachování byli nynie i na budúcie časy, a to bez našie, budúcích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Prikazujíc hajtmanu i jiným všem úředníkóm a podaným našim královstvie Českého, nynějším i budúcím, věrným našim milým, abyšte obyvatele nadepsaných vsí, nynějšie i budúcie, v svrchupsaných milostech jměli, drželi

a zachovali bez zmatku a všelijaké odpornosti. Tomu na svědomie oc. Datum Bude, dominico post Assumpcionem B. Marie Virg. anno Christi 1499.

Relator dominus cancellarius.*)

*) Původní „Commissio propria maiestatis regie“ škrtnuto. — Srov. poznámku u č. 4.

218.

V Budíně 1499, 19. srpna. — Král potvrzuje Janovi ze Šelnberka nový převoz přes Labe u Kostomlat. (Fol. 114.)

(Janovi z Šelnbergka.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že přistúpiv před nás urozený Jan z Šelnbergka, nejvyšší kanclér království Českého, věrný náš milý, oznámil nám, kterak proti zámku jeho Kostomlatóm na Labi ležícím za předkuov jeho býval jest prám i jiné lodie, na kterýchž sobě přes Labe, též zase s něho potřeby své vozili a plavili, proše nás, abychme jemu na to pro budúcie zmatky a nesnáze, kteréž mnohokrát mimo naději na lidi přicházejí, list náš dáti a toho potvrditi ráčili, tak aby té svobody s dědici a budúcími svými beze vše překážky požívati a přes Labe na týž zámek svooj Kostomlaty i zase s zámku všecky a všelijaké potřeby své na prám aneb na lodiech voziti a plaviti mohli tolikrát, kolikrát by jim toho potřeba kázala. Jehožto žádost slušnú i spravedlivú znajíce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme, tak aby nadepsaný Jan s dědici a budúcími svými prám i jiné lodie na Labi proti Kostomlatóm, zámku svém, jmieti a na nich všecky a všelijaké potřeby své na zámek i s zámku voziti a plaviti mohli a moc jmieti tolikrát, kolikrát by jim toho potřeba kázala, a to bez naše, budúcích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pondělí po slavnosti hodu na nebesa vzetie P. Marie anno Christi 1499.

Maiestas regia manu propria subscripsit.

219.

V Budíně 1499, 22. srpna. — Král zapisuje berni královskou z města Olomouce bratřím z Tetova a bratřím ze Žerotína. (Fol. 114'.)

(Širotkóm Thetaurovým a pánóm Žerotínským na dva tisíce.) My Vladislav oc oznamujem tiemto listem všem, že jsme dlužni pravého a spravedlivého dluhu nám vděk puojčeného, totiž dva tisíce zl. dobrých uh., mince i váhy spravedlivých, slovuťným vladykám Janovi, Jiřikovi, Václavovi bratřiem vlastním z Thetova a na Malenovicích, širotkóm někdy Viléma Thetaura, a urozeným Janovi staršiemu z Žerotína a z Fulneka, Petrovi z Žerotína a na Šumberce, Janovi mladšiemu z Žerotína a z Fulneka, a statečnému Hyncovi z Thetova a na Kalštejně, a k jejich věrným rukám urozeným Viktorynovi, Jiřikovi, Bartholomějovi a Bernhartovi bratřiem vlast-

ním z Žerotína a z Fulneka. Kterážto summu svrchupsanú chciece aby jistu a bezpečnu jměli, zastavili jsme jim a zastavujeme sami od sebe i od svých budúcích, kráľuov Českých a margkrabí Moravských, a tiemto listem zapisujem jakožto král Český a margkrabie Moravský v té summě svrchupsané, totižto ve dvou tisících zl. uh. sto kop gr. č. širokých rázu pražského a čísla moravského, za každú kopu šestdesáte gr. č. širokých počítajíc, na městě našem Olomúci v margkrabství Moravském ležícím, na lozuncích našich, kteréž na tom městě máme. A to rozdielně má jim vydáno býti, totiž na sv. Jiří ihned nynie příští padesát kop gr., a na sv. Václav ihned potom budúci též padesát kop gr., a tak se jim má vydávati zúplna ta summa, totiž sto kop gr. na každý rok. A ta zástava v těch dvou tisících zl. svrchupsaných má státi a konečně trvati po datum listu tohoto bez výpovědi do desieti let pořád zběhlých. Pakli bychom my aneb budúci naši, kráľové Čeští a margkrabie Moravští, po těch desieti letech na městě svém chtěli své platy vyplatiti, tehdy věřiteluom našim máme rok napřed dáti věděti a vypověděti listem našim otevřeným pod pečetí naší. Též také po desieti letech chtěli-li by věřitelé naši svrchupsané své peníze jmieti, mají nám též listem svým pod pečeti svými aneb jeden z nich listem otevřeným pod pečetí svú vypověděti a rok napřed dáti věděti, na kterýžto rok vypovědělý také věřitelé naši svrchupsaní mají ten plat dotčený zúplna vzieti a jim vydán býti má i jiné úroky, ač by kteří zadržáni byli. A my po té výpovědi máme summu dva tisíce zl. na místě slušném a příležitém, kdež by je věřitelé naši bezpečně bez velikého nákladu vzieti mohli, v margkrabství Moravském jim v jich moc položit; a oni nám povinni budú list tento i s jinými, ač by na to které jměli, navrátiti a plat propustiti bez zmatku a všelijaké odpornosti.

Pakli by svrchupsaní měšťané Olomúctí, nynější aneb budúci, svrchudotčeného platu věřitelóm našim aneb tomu, komužby to právo přileželo, zúplna nevydávali, tehdy dáváme moc tiemto listem věřitelóm našim, aby je s jejich statky stavovati mohli v městech, v městečkách, ve vseh i na polieh; a ti statkové stavení nemají odtud hnúti ani propuštění býti dotud, leč by se věřitelóm našim svrchupsaným podle zapsání našeho, i tudiež jich, dosti stalo. A těch stávek nemá jim v zemích našich hájeno býti, ale pomozeno. Kterážto věci nahoře i dolepsané my svrchupsaný Vladislav slibujem sami vod sebe, od svých budúcích, kráľuov Českých a margkrabí Moravských, ctně, rádně zdržeti a zachovati jako na dobré a ctné krále přísluší. A ktož by tento list náš s věřiteluov našich dobrou volí a svobodnú jměl aneb jednoho z nich, chceme, aby tomu příslušelo též právo a moc ke všem věcem v tomto listu položeným a zapsaným. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně, ve čtvrtek před sv. Bartholomějem anno Christi MCCCCXCVIII^o, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero XXVIII°.

220.

V Budíně 1499, 22. srpna. — Král činí totéž Jiříkovi z Vlašimě. (Fol. 115'.)

Item dán jest takový list in eadem forma na dva tisíce zl. uh. urozenému Jiříkovi z Vlašimě na Úsově a erbóm jeho, jakož se pak to všecko v listu svrchupsaným slovo od slova dále a šíře vypisuje oc. Datum ut supra.

Ad relacionem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

221.

V Budíně 1499, 23. srpna. — Král povoluje městečku Novému Městu dva výroční trhy. (Fol. 116.)

Item dáni jsú dva jarmarky ročně městečku řečenému Nové Město, jeden v středu před sv. Duchem s vosmi dny pořád zběhlými, a druhý tu středu po sv. Františku též s vosmi dny pořád zběhlými oc. Všakž proto obdarování těch dvou jarmarkuov má býti bez škody a ujmy každému na jeho spravedlnosti. Dán na Budíně v pátek u vigilji sv. Bartholoměje anno Christi 1499.

Ad relacionem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

222.

V Budíně 1499, 8. srpna. — Král dává Krescencii z Krajku list mocný. (Fol. 116.)

Dán jest list mocný urozené Kresenci z Krajku, na kterýžby o statku svém zřízení podle vuole a zdání svého učiniti mohla oc, ut in forma communi. Datum Bude, feria quinta ante Laurencii anno Christi 1499, regnorum nostrorum Hungarie nono, Boemie vero XXVIII°.

Relator dominus cancellarius.

223.

V Budíně 1499, 8. srpna. — Král dává Janovi z Klinštejna list mocný. (Fol. 116.)

Item dán jest list mocný urozenému Janovi z Klinštejna na Kokoříně, na kterýž by vo statku svém zřízení podle vuole a zdání svého učiniti mohl oc, ut in forma communi. Datum Bude, ut supra. Anno Christi, ut supra.

Relator dominus cancellarius.

224.

V Budíně 1499, 8. srpna. — Král dává Mikulášovi Vančurovi z Řehnic list mocný. (Fol. 116.)

Item dán jest týž list mocný Mikulášovi Vančurovi z Řehnic, na kterýž by o svém statku zřízení podle vuole a žádosti své učiniti mohl oc, ut in forma communi. Datum Bude, ut supra. Anno Christi, ut supra.

Relator dominus cancellarius.

225.

V Budíně 1499, 8. srpna — Král dává Hanušovi z Elsnic list mocný. (Fol. 116.)

Item dán jest takovýž list mocný slovutnému Hanušovi z Elsnic na Navarově, aby vo statku svém zřiezenie podle vuole a zdanie svého učiniti mohl oc, ut in forma communi. Datum Bude, ut supra. Anno Christi, ut supra.

Relator dominus cancellarius.

226.

V Budíně 1499, 24. srpna. — Král dává Starému Městu Pražskému právo odúmrti. (Fol. 116'.)

Otištěno odtud u Čelakovského, Privilegia měst Pražských č. 191. Tam srov. i poznámku.

227.

V Budíně 1499, 24. srpna. — Král osvobozuje Menší Město Pražské na 10 let od platu hromničného do král. komory. (Fol. 117.)

Zápis ve formě regestu otištěn odtud u Čelakovského, Privilegia měst Pražských č. 192.

228.

V Budíně 1499, 24. srpna. — Král vyhlašuje část smlouvy Jihlavské. (Fol. 117'.)

(Artykul vybraný z smluv Jihlavských, co se zboží dotýče.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme čtli a viděli v smlouvách zapečetěných, kteréž se mezi námi a najjasnějším někdy panem Mathiášem, Uherským a Českým oc králem, předkem naším slavné paměti, v Jiehlavě staly, ten artikul, což se vsí a zboží mečem nedobytych, než mocí odjatých aneb od králův zapsaných dotýče, kterýž se mezi jinými kusy a artykuli najposléze takto slovo od slova píše: „Item jiná všecka zboží a vsi, na něž jacížkoli zápisové vyšli, ježto ta nejsú mečem dobytá, než mocí opanována nebo od králuov dána, podle smluv prvnějších, kteréž jsú se v Benešově i v Olomúci staly, mají puštěna býti, a na ně se žádný těmi listy a zápisy táhnúti nemá ani kterého má k nim práva jmieti, by pak i znovu potvrzení budúcích králuov na ně jměli aneb sobě sjednali. A kdežkoli takoví listové jsú, ti aby se u úřaduov kladli, a to konečně v roce. Pakli by je ktožkoli zachoval, ty jemu na věčné časy nebudte nic pomocni. A chtěl-li by kto jiný koho nařiekati, ten aby vzat byl a vedle zdanie panského kázán, jako ten, ješto by proti smlouvám našim činiti chtěl. Tento artykul má v Čechách i v Moravě pro budúci pamět v knihy zemské vložen a vepsán býti.“ K kteréžto věci na svědomie pečef naši vlastní listu tomuto přitisknúti jsme kázali. Dán na Budíně v sobotu den sv. Bartholoměje anno Christi 1499.

Ex commissione propria maiestatis regie.

Smlouva Jihlavská mezi králi Vladislavem a Matyášem byla uzavřena dne 10. září 1486; viz o ní Palackého Děj. V. a. 259.

229.

V Budíně 1499, 24. srpna. — Král dává Zdeňkovi ze Šternberka výplatu na tvrzi Ploskovicích. (Fol. 118.)

(Zdeňkovi z Šternbergka.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošeni od urozeného Zdeňka z Šternbergka na Zbiroze, věrného našeho milého, abychme jemu výplatu dáti ráčili na tvrzi a vsi Ploskovicích s jejím příslušenstvím. K jehožto prosbě nakloněni jsúce pro služby jeho, kteréž jest nám mnohé věrné a pilné činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme, povolenie naše k tomu jisté dávající, tak aby svrchupsaný Zdeněk nadepsanú tvrz a ves Ploskovice se vším a všelijakým jejím příslušenstvím od držitele nynějšieho vyplatil a vyplatiti mohl a moc jměl, když by se kolivěk zdálo a líbilo, dađa jemu summu zápisnú, kteréž na tom zapsánu má, vcele a úplně. Kterúžto tvrz a ves s jejich příslušenstvím když týž Zdeněk vyplatí, má to jmieti, držeti a toho požívati, nejša vodtud bez své vuole od žádného člověka splacován, leč od nás aneb od budúcích našich, králuov Českých, aneb těch osob, kterýmž by ta výplata spravedlivě příslušela. Když by to k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, ti to vyplatiti mohou a moci budú, když by se jim kolivěk zdálo a líbilo, dadúc jim puol leta napřed věděti. A po vyjití toho polúletie pořád zběhlého, když by již platy a duochody toho polúletie vybrali, položiec jim summu jeho podle zuěnie zápisuov vcele a úplně, mají nám hned tvrze a vsi Ploskovic se vším jejich příslušenstvím postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. Pakli by to vyplatiec komu jinému pod nějakým příkrytím zastavili, taková zástava nemá jmieti a nebude žádné moci ani které pevnosti, než polože svrchupsaný Zdeněk summu zápisnú, v kteréž by to zastaveno bylo, těm, ktožby na to puojčili, mají jemu hned a povinni budú toho zbožie s jeho příslušenstvím v moc jeho zase postúpiti beze všie odpornosti. A ktož by tento list jměl s svrchupsaného Zdeňka dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v sobotu den sv. Bartholoměje anno Christi 1499, regnorum nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo nono. Ad relationem magnifici domini

Alberti de Colowrat, magistri curie maiestatis regie.

230.

V Budíně 1499, 24. srpna. — Král dává Oldřichovi Myškovi ze Žlunic výplatu na vseh. Klíčanech, Hošticích a Tišicích. (Fol. 118.)

(Voldřichovi Myškovi.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošeni jménem slovutného Voldřicha Myšky ze Žlunic, věrného našeho milého,

abychme jemu výplatu na vseh Klíčanech, Hošticech a Tišicech s jejich příslušenstvím dáti a při tom některé další milosti učiniti ráčili. K kteréžto prosbě nakloněni jsouce pro služby jeho, kteréž jest nám činil a činiti má a povinen bude, čím k sobě od nás milost naši náchylnější pozná, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, moci královskou v Čechách svolili jsme k tomu a tímto listem svolujeme, aby nadepsaný Voldřich svrchupsané vsi s jejich příslušenstvím od držiteluov nynějších vyplatil a vyplatiti mohl a moc jměl, když by se jemu kolivěk zdálo a líbilo, dada jim a v moc jich polože tu summu, kterouž na tom zapsánu mají. A nadto jsme dědicóm a budúcím jeho tuto další milost učinili a tímto listem činíme, aby, když kolivěk ty vsi jižpsaný Voldřich od držiteluov nynějších vyplatí, je i s dědici a budúcími svými jměl, držel a jich spravedlivě požíval a požívati mohl, nejša s toho bez své vuole splacován od žádného člověka, leč od nás aneb od budúcích našich, králuov Českých, aneb od těch osob, kterýmž by ta výplata spravedlivě příslušela. Všakž tak a tím obyčejem, když bychme to chtěli k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti, to učiniti muožeme a moci budeme, když by nám se kolivěk zdálo a líbilo, dadúc jim v moc jejich summu zápisnú podle zuenie listuov a zápisuov vcele a úplně, mají nám těch vsí svrchupsaných se vším jejich příslušenstvím hned postúpiti, a list tento i se všemi jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktožby list tento jměl s již psaného Voldřicha, dědicuov a budúcích jeho dobrou volí a svobodnú, chcem oc. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v sobotu den sv. Bartholoměje anno Christi 1499, regnorum nostrorum Hungarie nono, Boemie vero XXIX°. Relator magister curie.

231.

Bez místa 1499, 24. srpna. — Král dává témuž Oldřichovi výplatu na vseh Semilkovicích a Zátvoru. (Fol. 119.)

Item takový druhý list a výplata dána jest témuž Voldřichovi Myškovu ze Žlunic na vsi Semiklovice a Zátvoru s dvorem poplužním a se všemi a všelijakými jejich příslušnostmi k klášteru sv. Ambrože v Novém Městě Pražském příslušející oc, ut supra. Datum sabato die s. Bartholomei, ut supra.

Ex commissione propria maiestatis regie.*)

Tento zápis celý přeskrtnut a poznaménáno: Istud privilegium habetur in alia forma, verte XIII^oim folia. Srov. níže č. 260.

232.

V Budíně 1499, 29. srpna. — Král přenáší zboží k Dubu příslušející na Petra z Wartemberka. (Fol. 119.)

(Petrovi z Wartmbergka.) My Vladislav oc oznamujem listem tímto všem, že jest na nás vznesl urozený Petr z Wartmbergka na Bydžově, věrný náš milý, ozna-

muje nám, kterak má a drží v jistých zápisiech předkuov našich, králuov Českých. i našich také dvuor a ves Lúkovec, Hubalov, Koryta, Sovince, Volšinu, Proseč, Chlum, Jabluonku, Vokna, mlýn v Hubalově, k Dubu od starodávna příslušejície. proše nás, abychme jemu a urozenému Haškovi z Wartmbergka, bratru jeho, při držení a požívání dvoru a vsí svrchupsaných některú další milost dáti a učiniti ráčili. K jichžto prosbě pro služby jejich, kteréž jsú nám činili a činiti nepřestávají, naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách, tu jsme zvláštní milost jižpsaným bratřím při držení a požívání dvoru a vsi Lúkovce svrchupsané s jinými vesnicemi a příslušnostmi učinili a tímto listem činíme, chtiece tomu, aby voni ten dvuor a vsi s jich příslušnostmi jměli, drželi a jich požívali, nejsúc voduť bez své vuole od nás ani od budúcích našich, králuov Českých, ani od jiného žádného až do svých obú dvú živností splacování, leč vod zákona toho, k kterémuž spravedlivě příslušejí. Všakž tak, když by zbožie Dubské s jeho příslušenstvím k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, to při tom času také k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti mohú a moci budú, když by se jim kolivěk zdálo a líbilo, dadúc jim napřed věděti, podle znění zápisuov jejich. A po vyjitie času vypovědělého, položiec jim summu jejich zápisnú, kdyžby Dub s jeho příslušenstvím vyplacovali, mají jim toho dvoru Lúkovce s jinými vesnicemi a příslušnostmi v moc jejich hned postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s svrchupsaného Petra a Haška bratra jeho dobrú volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně ve čtvrtek den Stětie sv. Jana Křitele anno Christi 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo nono.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

Jmenované zde vesnice patřily řádu sv. Jana. Srov. Sedláčkovy Hradý sv. X. str. 210.

233.

V Budíně 1499, 29. srpna. — Král dává Petrovi z Wartemberka svobodu horní. (Fol. 120.)

Item dán jest témuž Petrovi z Wartmbergka frystunk za vosm let od datum listu tohoto pořád zběhlých na dělání hor na gruntiech Vrchlabského oc, ut in forma communi. Dán na Budíně ve čtvrtek den Stětie sv. Jana Kř. anno Christi, ut supra.

Relator dominus cancellarius.

234.

V Budíně 1499, 29. srpna. — Král dává Petrovi a Haškovi, bratřím z Wartemberka, list mocný. (Fol. 120.)

Item dán jest témuž Petrovi z Wartmbergka na Bydžově a Haškovi bratru

jeho, voběma spolu list mocný, na kterýž by vo statku svém*) zřícenie podle vuole a zdanie svého učiniti mohli oc, ut in forma communi. Datum Bude, feria V^a, ut supra, anno Christi, ut supra.

Relator dominus cancellarius.

*) Toto slovo na rasuře jest napsáno.

235.

V Budíně 1499, 28. srpna. — Král obnovuje Jiříkovi z Vlašimě zápis na zámek Úsov.
(Fol. 120^v.)

(Jiříkovi z Vlašimě.) Vladislav z božie milosti oc oznamujem listem tiemto všem, že jest před nás přistúpil urozený Jiřík z Vlašimě na Úsově, věrný náš milý, proše nás, abychme jemu summu zápisnú, kterýž má na hradě našem Úsově s jeho příslušenstvím, v margkrabství Moravském ležícím, mnohými listy a zápisy předkuov našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, též i našimi také zapsánu, proše nás, abychme jemu ty všecky zápisy a summy v jeden zápis a v jednu summu uvéstí a tyto jiné listem naším zkaziti a umořiti ráčili. K jehožto slušné žádosti pro služby jeho, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú a jakožto margkrabie Moravský nakloněni jsúce, kázavše prvé s pilností všecky listy a zápisy jeho, kteréž jest měl, buďto od krále Václava, Zigmunda, Albrechta, Ladislava, Jiřího, králuov Českých a margkrabí Moravských, aneb od nás na témž zámku a městečku Úsově s jich příslušenstvím zapsané, vohledati a převrci, kterýchž se jest nalezlo a sečtlo ve všech těch zápisiech našich i předkuov našich svrchupsaných patnácte tisíc zl. uh.; v kteréžto summě zapsali jsme témuž Jiříkovi a erbóm jeho jmenovaný zámek náš Úsov s městečkem, se vsmi, činžemi, lidmi, hamry, horami železnými, s mety, s lukami, s lesy, řekami, rybníky, vodami, mlýny i se všemi jich a všelijakými puožitky, duochody a příslušnostmi, a mocí listu tohoto jakožto král Český a margkrabie Moravský zapisujeme, chtiece tomu, aby nadepsaný Jiřík s erby a budúcími svými jmenovaný zámek Úsov s jeho příslušenstvím v těch patnácti tisících zl. uh. drželi a jeho požívali a požívatí mohli beze vší překážky tak dlúho a dotud, dokudž bychme jim my aneb budúcí naši, králové Čeští a margkrabie Moravští, puol leta napřed věděti nedali, a po vyjití toho polúletie pořád zběhlého těch patnácti tisíc zl. uh. dobrých v moc jich nedali a nepoložili. Než dadúc jim po vyjití toho puol léta vypovědělého summu jejich svrchupsanú vcele a úplně, mají nám hned a povinni budú svrchupsaného zámku Úsova se vším jejich svrchupsaným příslušenstvím v moc naši postúpiti a list tento i s jinými, ač by na to které jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A také my všecky listy a zápisy buď naše aneb předkuov našich svrchupsaných, kteréž jsme na ten zámek jměli, tiemto naším listem kazíme, moříme a v nic obra-
cujem, tak že již všickni a každý z nich žádné viece moci ani které pevnosti nemá

a mieti nebude nynie i v budúcích věčných časech, kdežby kolivěk a od koho kolivěk nalezení byli, protože jest všecka moc a pevnost do tohoto listu našeho přenesena a převedena. A ktožby list tento jměl s svrchupsaného Jiříka, erbuov i budúcích jeho dobrú volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahore i dole psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v středu den sv. Augustina anno Christi 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vicesimo nono. Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk, supremi cancellarii regni Boemie.

236.

V Budíně 1499, 26. srpna. — Král vyhrazuje Karlovi a Jiříkovi bratřím z Vlašimě, aby s města Litovle nebyli splacováni leda od krále. (Fol. 121^v.)

Item dán jest list na pergameně urozenému Karlovi a Jiříkovi bratřím z Vlašimě na takový způsob: jakož mají a drží v jistých zápisiech město krále JMti řečené Litovle v margkrabství Moravském ležící, aby svrchupsaný Karel a Jiřík*) odtud bez své vuole od žádného člověka ani od budúcích kráľuov Českých a margkrabí Moravských**) splacováni nebyli, jediné leč by to k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, to učiniti mohou a moci budú, dadúc jemu summu zápisnú, kterúž na tom zapsánu mají, jakož pak list ten***) témuž Karlovi na to město daný to všecko v sobě šře drží, zaviera a vokazuje. Dán na Budíně v pondělí po sv. Bartholoměji apoštolu anno Christi 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero XXIX°.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

*) Nad řádkou připsáno. **) Následující v ruk. slova „až do své živnosti“ jsou škrtnuta. ***) Nadepsáno nad řádkou.

237.

V Budíně 1499, 29. srpna. — Král dává Jeronymovi ze Skuhrova a Václavovi Hyndrákovi z Habrova výplatu. (Fol. 121^v.)

Dle originálu c. k. univ. knihovny Pražské otištěno v tomto Archivu sv. VIII. str. 521 č. 178.

238.

V Budíně 1499, 29. srpna. — Král zapisuje tvrz Libenice Janovi Janovskému ze Soutic a synu jeho Janovi. (Fol. 122^v.)

(Janovi Janovskému z Soutic.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl slovutný Jan Janovský z Soutic na Libenicích, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak jest koupil od urozeného Zdeňka Kostky z Postupic a na Novém Hradě tvrz a ves Libenice s dvorem poplužním, se vsí Grunthú,

s lidmi, dědinami, s úroky, poplatky, užitky, lukami, potoky, lesy, háji, rybníky, pastvami, pastvištěmi, s panstvím, s grunty i se všemi a všelijakými právy a příslušnostmi k té tvrzi od staradávna příslušejícími, kterýmiž kolivěk jmény a kterak kolivěk mohou jmenovány býti a odkudkoli aneb z čehožkoli pojíti, a k tomu dvě vsi kláštera Sedleckého, jmenovitě Dolany a Hořany s jejich příslušenstvím, za tři tisíce a za osm set zl. uh. dobrých a za tři sta kop gr. č. na tom předky našimi, králi Českými, i námi také zapsaných, a nad to život jeden téhož Zdeňka a Viléma syna jeho druhý na též tvrzi zapsané vokázal, proše nás, abychme my ty listy a zápisy jeho, vohledajíc tu summu zápisnú i s těmi životy, všech těch listuov a zápisuov jeduiem listem naším naň a na Jana, syna jeho, převésti a ty staré zkaziti a zrušiti rozkázati ráčili. Jehožto slušnú žádost znajíce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách poručili jsme v ty ve všecky listy a zápisy jeho pilně a potřebně nahlédnutí. Kteréz s pilností vohledavše, nalezlo se jest v nich všecko to v pravdě tak, jakž jest nás týž Jan zpravoval.

A protož my chťieze žádosti a prosbě jeho dosti učiniti, převedli jsme všecku moc i všecko právo všech listuov a zápisuov, totižto ciesaře Zigmunda, krále Ladislava, Jiříeho, předkuov našich, též také i těch, kteréž od nás na tvrz a vsi svrchupsané jměl, do tohoto našeho listu, tak aby svrchupsaný Jan Janovský s Janem s synem svým tvrz a ves Libenice i s jinými svrchupsanými vsmi a jich příslušnostmi nahoře jmenovanými ve třech tisících a v osmi stech zl. uh. dobrých a ve třech stech kopách gr. č. jměl, držel a toho požíval a požívati mohl a moc jměl,*) nejsúc vodtud i s synem svým od nás ani od budúcích našich, ani od jiného žádného až do svých obů dvů živností splacování. Než po jich obů dvů smrti my aneb budúcí naši, králové Čeští, aneb ty osoby, jimžby výplata tvrze a vsí svrchupsaných spravedlivě příslušela, muožeme a moci budem tvrz a ves Libenice s jich svrchupsaným příslušenstvím od držiteluov těch, kteřížby toho po smrti jejich v držení a užívání byli, vyplatiti, když by nám se kolivěk zdálo a líbilo, dadúce jim summu zlatých a grošuov svrchupsaných. Kterézto příjmúc od nás vcele a úplně, mají nám hned a povinni budú té tvrze a vsi Libenic se vším jejich svrchupsaným příslušenstvím postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. Což se pak zápisuov svrchupsaných králuov Českých i našich také na túž tvrz svědčících dotýče, ty jsme všecky zmořili, zrušili, zkazili a v nic obrátili a mocí listu tohoto rušíme, kazíme a v nic obracujem, tak že již viece žádné moci ani které pevnosti nemají a jmieti nebudú, nyní ani v budúcích věčných časech, od kohožby kolivěk a kde kolivěk nalezeny byly, buď všecky spolu aneb jeden z nich, protože jest jejich všecka moc a pevnost v tento náš list převedena a přenešena. A ktož by list tento jměl s svrchupsaného Jana a syna jeho dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře i dole

psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně ve čtvrtek den Stětie sv. Jana Kř., anno Christi millesimo quadringentesimo nonagesimo nono, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo nono.

Ad relationem magnifici domini Alberti de Colowrat,
magistri curie maiestatis regie.

*) V ruk. omylem slova „moc jměl“ jsou opakována.

239.

V Budíně 1499, 29. srpna. — Král dává Mikulášovi Trčkovi ml. z Lípy Chotěboř a Wildštejn.
(Fol. 123'.)

(Mikulášovi Trčkovi mladšímu.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest před nás přistúpil statečný Mikuláš Trčka mladší z Lípy na Lichtburce, věrný náš milý, proše nás s pilností: jakož má a drží město naše Chotěboř a hrad zbořený Wilštejn s jich příslušenstvím zapsaný v jistých zápisiech předkuov našich, králuov Českých, i v našich také, abychme jemu též město a zámek k dědicství dáti a zapsati ráčili. K jehožto prosbě nakloněni jsúce pro služby jeho, kteréž jest nám mnohé věrně činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách dali jsme témuž Mikulášovi Trčkovi, dědicóm a budúcím jeho město Chotěboř a hrad zbořený Wilštejn k pravému a svobodnému dědicství se vším jich a všelijakým příslušenstvím, jakož to zboží od staradávna v svých panstvích společně a nerozdielně jest bylo, nic nevymieňující, a čehož jest v držení týž Mikuláš a výsady měšťan Chotěbořských vokazují a zápisové předkuov našich, králuov Českých, i naši také, a mocí listu tohoto dáváme, tak aby voni již též město a hrad pustý se vším jejich a všelijakým příslušenstvím od tohoto času dědičně jměli, drželi a jeho požívali nyní i v budúcích časiach tak a tiem obyčejem, jakožto i jiní obyvatelé královstvie Českého svých měst a zámkuov dědičných požívají a požívati mohou, bez umenšení a naše i budúcích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Prikazujíc větším i menším úředníkóm desk zemských královstvie Českého nynějším i budúcím, věrným našim milým, abyšte, kdyžkoli od svrchupsaného Mikuláše požádání budete, město Chotěboř a hrad zbořený Wilštejn se vším a všelijakým jejich příslušenstvím ve dsky zemské dědičky vložití a vepsati rozkázali bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s svrchupsaného Mikuláše, dědicuov a budúcích jeho dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahore i dole psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně ve čtvrtek den Stětie sv. Jana Křitele anno Christi MCCCCXCVIII, reguorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo nono.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk
supremi cancellarii regni Boemie.

240.

V Budíně 1499, 29. srpna. — Král dává Mikulášovi ml. i st. Trčkům z Lípy výplatu Svatého Pole. (Fol. 124'.)

(Trčkovi staršiemu a mladšiemu.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošeni od statečných Mikulášuov staršieho a mladšieho Trčkuov z Lípy strýcuov vlastních, věrných našich milých, abychme jim na Svatém Poli s jeho příslušenstvím výplatu dáti ráčili. K jichžto prosbě naklonění jsúce pro služby jejich, kteréž jsú nám činili a činiti nepřestávají, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme, aby nadepsaní strýci zbožie Svatého Pole s jeho příslušenstvím od držiteluov nynějších aneb budúcích, když by toho čas přišel, buď společně aneb rozdielně, vyplatiti mohli a moc jměli, a vyplatiece je jměli, drželi a jeho požívali tak a tiem obyčejem, jakožto i jiní obyvatelé královstvie Českého svých zápisných zboží spravdlivě užívají, nejsúc vodtud bez své vuole od nás ani od budúcích našich, králuov Českých, ani vod jiného žádného splacování, leč vod toho zákona, k kterémuž spravdlivě příslušie. Když by to k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, to učiniti mohú a moci budú, když by se jim kolivěk zdálo a líbilo, dadúc jim napřed věděti podle znění zapisuv jejich, kteréž na to mají. A po vyjití času vypověděného, položiec jim v moc jejich summu tu, kteréž na tom zapsánu mají, vcele a úplně, mají jim hned a povinni budú zbožie toho Svatopolského se vším jeho a všelijakým příslušenstvím v moc jich postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s svrchupsaných Mikulášuov dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře psaných. Tomu na svědomie pečeť naši královskou k listu tomuto přivěsiti jsme kázali. Dán na Budíně ve čtvrtek den Stětie sv. Jana Křtitele lethá božieho tisícieho čtyřistého devadesátého devátého, a království našich Uherského devátého a Českého dvadcatého devátého.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

Srov. Sedláčkovy Hrady a zámky sv. VI. str. 116.

241.

V Budíně 1499, 29. srpna. — Král svoluje, aby Mikuláš Trčka z Lípy škody způsobené rybníkem u vsi Rejškovy jinak nahradil. (Fol. 125'.)

(Mikulášovi Trčkovi z Lípy.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme zpraveni jménem statečného Mikuláše Trčky z Lípy na Vlašimi, věrného našeho milého, kterak jest udělal na dědicství svém rybník u vsi Rejškovy, kterýž topí na grunty lidí kanovníkuov kostela Vyšehradského, proše nás, abychme jemu

povolenie naše dáti ráčili, což by tiem rybníkem gruntuov lidí kanovníkuov ...
 svrchupsaného zatopil, aby jim to jinými grundy svými dědičnými podle práva
 a obyčeje království Českého oddati mohl, tak aby vo to v budúcích časech i s dě-
 dici svými zmatkuov a nesnází neměl. K jehožto prosbě nakloněni jsúce pro služby,
 kteréž jest nám týž Mikuláš činil a činí, s dobrým rozmyslem a naším jistým vě-
 domím, mocí královskú v Čechách svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme,
 chtiece tomu, aby on, cožkolivěk tiem rybníkem svým gruntuov lidí kanovníkuov
 Vyšehradských zatopí, mohl jim to grundy svými dědičnými dobrými a hodnými a jim
 příležitými podle práva a obyčeje Českého království na schválenie dobrých a hodno-
 věrných lidí oddati, tak že by oni to za dosti přijali. A cožkolivěk tiem rybníkem*)
 gruntuov jejich zatopí, to má při něm a při dědicích a budúcích jeho na věčné
 časy dědičně zuostati. A též zase cožkolivěk těm lidem za jich grundy oddá, tak
 jakož se svrchu píše, to má při nich také věčně a dědičně zuostati, a to bez naše,
 budúcích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Prikazujíc
 větším i menším úředníkóm desk zemských království Českého, nynějším i budúcím,
 věrným naším milým, abyšte, kdyžkolivěk týž Mikuláš těm lidem za grundy jejich
 podle práva a obyčeje království Českého na schválenie dobrých a hodnověrných
 lidí oddá a s nimi se smluví a srovná,**) takže voni na tom přestanú a za své
 příjmou,***) a vám to vokáže a na vás požádá, abyšte jemu ty grundy ve dsky zemské
 vložili a vepsali, tak abyšte učinili bez zmatku a všelijaké odpornosti. Tomu na
 svědomie pečť naši královskú přivěsiti jsme kázali. Dán na Budíně ve čtvrtek den
 Stětie sv. Jana Kř. letha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého devátého a krá-
 lovtví našich Uherského devátého a Českého dvadcatého devátého.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselenbergk,
 supremi cancellarii regni Boemie.

*) Následující slova „za jich“ škrtnuta. **) následující slovo „že“ škrtnuto. ***) v ruk.: příjmuov.

242.

V Budíně 1499, 24. července. — Král dává Janovi Čabelickému ze Soutic výplatu na vseh
 Březniče a Černkovu. (Fol. 126.)

(Janovi Čabelickému ze Soutic.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto
 všem, že jsme prošení jménem slovnutného Jana Čabelického z Soutic a na Tejně,
 abychme jemu výplatu dáti ráčili na vseh Malé Březniče a Černkovu s jejich pří-
 slušenstvím. K kteréžto prosbě nakloněni jsúce pro služby jeho, kteréž jest nám
 činil a činiti má a povinen bude, čím k sobě od nás milost naši náchylnější pozná,
 s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách dali jsme
 témuž Janovi výplatu na vseh svrchupsaných a tiemto listem dáváme, tak aby o
 ty vsi, totižto Březničku a Černkov s jejich příslušenstvím, od držiteluov nynějšíc

vyplatiti mohl a moc jměl, když by se jemu kolivěk zdálo a líbilo, dada jim summu jejich zápisnú, kterúz na tom zapsánu mají. Kteréžto vsi když týž Jan vyplatie, má je jmieti, držeti a jich požívati. nejsa vodtud bez své vuole od žádného člověka splacován, leč od nás aneb budúcích našich, králuov Českých, aneb od těch osob, jimž by ta výplata spravedlivě příslušela. Všakž tak, kdyžbychme to sami k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, to učiniti muožeme a moci budeme, když by nám se kolivěk zdálo a líbilo, dadúce jim v moc jejich summu zápisnú, kterúz na tom mají vcele a úplně; kterúz voni přijmúce od nás zúplna, mají nám a povinni budú vsí svrchupsaných s jejich příslušenstvím hned postúpiti, a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké od-pornosti. A ktožby list tento jměl s již psaného Jana dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svě-domie oc. Dán na Budíně u vigilji sv. Jakuba ap. anno Christi 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero XXVIII°.

Srov. Sedláčkovy Hraďy sv. VII. str. 267.

243.

V Budíně 1499 (?), 11. května. — Král dává pánům z Weitmile opravu na vsi Mikulovicích. (Fol. 127.)

(Pánóm z Wajtmille.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme urozeným Ladslavovi, Janovi, Michalovi, Kryštofovi a Šebastianovi bratřím a strýcóm z Wajtmille, věrným našim milým, jakožto král Český a margkrabie Moravský dali a tiemto listem dáváme opravu na vsi řečené Mikulovice, v margkrabství Moravském ležící a k klášteru Želevskému příslušející, tak aby svrchupsaní bratřie a strýci a dědici jich v jmenované vsi Mikulovicích lidi obývajície v své opravě jměli a jich před každým, ktožby na ně moci bez práva sáhnúti chtěl, obhajovali. A cožkoli obyvatelé jiných vsí opravních k hradu Znojemskému za tu opravu činiti mají a povinni jsú, to aby jim a dědicóm a budúcím jich též bez umenšení všecko činili tak dlúho a dotud, dokud od nich my aneb budúci naši, králové Čeští a margkrabie Moravští, hradu Znojemského k držení a požívání svému nevyplatíme, a déle nic. Protož prikazujem hajtmanu, nejvyššímu komorníku a sudím margkrabství Moravského nynějším i budúcím, věrným našim milým, abyšte v takové opravě svrchupsané vsi Mikulovic již psaným strýcóm a bratřím ani budúcím jich nepřekáželi ani komu překážeti dopúštěli nynie ani budúcně. Tomu na svě-domie oc. Dán na Budíně v sobotu po boziem vstúpení, anno Christi 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie octavo*) Boemie vero vigesimo septimo.

Ex commissione propria maiestatis regie.

*) Původní nono škrtnuto. Vzhledem k této opravě a k souhlasnému pak počtu let panování v Čechách sluší snad opravit rok od narození Páně na 1498.

244.

V Budíně 1499, 24. června. — Král vykazuje Ctiborovi Čejkovi z Olbramovic plat. (Fol. 127'.)

(Ctiborovi Čejkovi z Úbramovic.) Dán jest list na pargameně slovutnému Ctiborovi Čejkovi z Úbramovic na takový způsob: poněvadž jest se služeb a věcí světských zbavil a pánu Bohu se již slúžiti oddal, taková se milost témuž Čejkovi od krále JMti činí, aby jemu vydáváno bylo z ungeltu na Starém Městě Pražském každý týden deset gr. č., a to až do jeho živnosti. Dán na Budíně v pondělí den sv. Jana Kř. anno Christi 1499, regnorum nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo octavo.

Ex commissione propria maiestatis regie.

245.

V Budíně 1499, 25. srpna. — Král dává písaři Martinovi nápad. (Fol. 127'.)

Item dáno jest právo a nápad krále JMti po smrti Šimona, kterýž v Novém Bydžově umřel, Martinovi písaři v Starém Městě Pražském. Dán na Budíně po sv. Bartholoměji anno Christi millesimo quadringentesimo nonagesimo nono, regnorum nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo nono.

Ex commissione propria maiestatis regie.

246.

V Budíně 1499, 8. srpna. — Král dává Hanušovi z Elsnic svobodu horní. (Fol. 128.)

Item dán jest frystunk slovutnému Hanušovi z Elsnic, aby on s kverky svými a*) na všech gruntiech svých dělati a pavovati mohl, a k tomu aby urbury do komory královské příslušející z těch hor neplatil ani dával až do své živnosti. Než po smrti jeho ktožby chtěli na těch horách dělati a pavovati, mají zachováni býti při řádu a obyčeji jiných hor českých. Dán na Budíně ve čtvrtek před sv. Vavřincem anno Christi 1499.

Relator dominus cancellarius.

*) a jest škrtnuto. — Hanuš z Elsnic držel od r. 1492—1502 hrad Navarov u Železného Brodu. Srov. Sedláčkovy Hradý X. str. 296:

247.

V Budíně 1499, 24. srpna. — Král potvrzuje poslední pořizení Mikuláše Poledne ze Želkovic. (Fol. 128.)

Item dáno jest potvrzení kšaftu na papíře dětí a statku Mikuláše Poledne z Želkovic ve všem jeho znění a položení oc, ut in forma communi. Dán na Budíně v sobotu den sv. Bartholoměje apoštola božieho anno Christi 1499.

Commissio propria domini regis.

248.

V Budíně 1499, 7. září. — Král podřizuje židy Pražské sudímu dvorskému, jiných pak královských měst král. podkomořímu. (Fol. 128.)

Otištěno v Čelakovského Privilegiích měst Pražských č. 193 str. 313.

249.

V Budíně 1499, 30. září. — Král dovoluje židu Abrahamovi Eliášovi z Litoměřic pobyt v Praze. (Fol. 129.)

Item dán jest otevřený [list] na papíře židu Abrahamovi Eliášovi z Lithoměřic *) na takový způsob, aby on tu v Praze i s čeledí svú pobýti mohl, a dluhy své, kteréž má v Lithoměřicích anebo jinde, vypomínati. Dán na Budíně v pondělí po sv. Michalu anno Christi 1499.

*) Následující „aby“ škrtnuto.

250.

V Budíně 1499, 30. září. — Král svoluje totéž židovi Izákovi z Litoměřic. (Fol. 129.)

Item takový list jest dán Izákovi židu z Lithoměřic oc. Dán na Budíně v pondělí po sv. Michalu anno Christi, ut supra.

Commissio propria maiestatis regie,

251.

V Budíně 1499, 10. března. — Král dává Václavovi z Teplé clo na Vltavě. (Fol. 129'.)

(Václavovi z Teplé.) Vladislav oc oznamujem tiemto listem všem, že jest na nás vznešeno jménem slovutného Václava z Teplé na Rostociech, věrného našeho milého, kterak má a drží mlýn na Vltavě u Roztok, mimo kterýž jemu les doluov plaviece škody některé činie, jez jemu kaziece, prosiece nás, bychme jemu u téhož mlýna na těch, ktožby tady les poplavili, clo dáti a vysaditi ráčili, tak aby na to jez ten dělati a opravovati mohl i s dědici a budúcími svými. K kteréžto prosbě naklonění jsúce pro služby jeho, a nechtiece, aby on dělaje a čině náklady na jez svrchupsaný skrze lesu plavenie zkažený, měl toho škodu jmieti, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme, aby svrchupsaný Václav s dědici i budúcími svými bral cla a bráti mohl od těch, ktož mimo mlýn jeho svrchupsaný les plaviti budú, po dvú penězích bielych od jednoho splavu tolikrát, kolikrátžby jej tady plavili, nynie i budúcne. A von na to má i s dědici svými jez ten dělati a opravovati tolikrát, kolikrátžby toho potřeba kázala, a to bez naše i budúcích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Všakž proto chceme, aby toto dání a vysazení cla svrchu-

psaného bylo bez ujmy a škody každému na jeho spravedlnosti. A ktožby tento list
 jměl oc. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pondělí po sv. Gedrutě anno
 Christi 1499. Commissio propria maiestatis regie.

252.

V Budíně 1499, 2. října. — Král zastavuje zámek Mělník. (Fol. 130.)

Uveřejní prof. dr. Jar. Čelakovský v privilegiích venkovských měst královských.

253.

V Budíně 1499, 30. září. — Král dává Šebestianovi Zalcarovi mocný list. (Fol. 130'.)

Item dán jest list mocný slovutnému Šebestiánovi Zalcarovi, měštěnému
 Olomúckému, na kterýžby o statku svém zřízení podle vuole a zdání svého učiniti
 mohl oc, ut in forma communi. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pondělí po
 sv. Michalu anno Christi 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie decimo, Boemie
 vero vigesimo nono. Commissio propria maiestatis regie.

254.

V Budíně, 1499, 14. října. — Král dává Matiašovi z Častrova list mocný. (Fol. 131.)

Item dán jest list mocný slovutnému Mathiášovi z Častrova, na kterýžby
 o statku svém zřízení podle vuole a zdání svého učiniti mohl oc, ut in forma
 communi. Dán na Budíně v pondělí před sv. Havlem anno Christi 1499, regnorum
 autem nostrorum Hungarie decimo, Boemie vero vigesimo nono.

Ex commissione propria maiestatis regie.

255.

V Budíně 1499, 21. října. — Král osvobozuje téhož Matiaše z Častrova od povinnosti přijmouti
 v Hradišti Uherském úřad městský. (Fol. 131.)

Item dán jest témuž Mathiášovi z Častrova list na pergameně na takový
 způsob, aby*) on jsa a bydleje v městě Hradišti, v margkrabství Moravském ležícím,
 úřaduov městských, totiž foytského, konšelského, purgmistrského i jiných všech,
 dokudž by v témž městě Hradišti obýval, prázen a z nich vysvobozen byl oc, ut
 in forma communi. Datum Bude feria II^a die undecim milia virginum anno Christi
 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie decimo, Boemie vero XXIX°.

Ex commissione propria maiestatis regie.

*) Nadepsáno nad řádkou.

256.

V Budíně 1499, 3. října. — Král potvrzuje Ladslavovi z Boskovic plat komorní se vsí kláštera Hradištského. (Fol. 131'.)

(Ladslavovi z Bozkovic.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl urozený Ladslav z 'Bozkovic na Třebové, najvyšší komorník markrabstvie Moravského,*) věrný náš milý, oznamuje nám, kterak jest urozený někdy Albrecht z Bozkovic na Letovicích, bratr jeho, dětí i všeho a všelijakého statku svého mocným i otcovským poručníkem a nápadníkem udělal, proše nás při tom, jakož také má a drží v zápisu najjasnějšího kniežete pána**) Zigmunda Římského, Uherského a Českého krále a margkrabí Moravského, předka a praděda našeho slavné paměti, plat do komory naše příslušející na vseh kláštera Hradištského blíž Olomúce ležícího a na místě našem Uničově, abychme jemu a erbóm jeho při držení a požívání platu toho svrchupsaného některú milost dáti a učiniti ráčili, tak aby toho volnějie a svobodnějie užívati mohli. K jehožto prosbě naklonění jsúce pro služby jeho, kteréž jest nám týž Ladslav činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou a jakožto margkrabie Moravský tyto jsme při držení a požívání platu svrchupsaného jemu Ladslavovi a erbóm jeho milosti učinili a tiemto listem činíme a dáváme, chciece tomu, aby voni ten plat na zboží kláštera Hradištského a města našeho Uničova svrchupsaného jměli, drželi a jeho požívali tak a tiem obyčejem, jakož toho jmenovaný Albrecht s předky svými podle znění zápisuov***) svých požívali, nejsúc s toho bez své vuole od žádného člověka splacováni, leč od nás samých aneb budúcích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských. Když bychme to k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, to učiniti muožeme a moci budeme, když by nám se kolivěk zdálo a líbilo, dadúc jim podle znění zápisuov jejich summu jejich zápisnú, kterúz na tom zapsánu mají, vcele a úplně. Kterúz příjmúc od nás, mají nám a povinni budú platu svrchupsaného hned postúpiti a list tento i s jinými, ač by na to které jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti; pakli bychme to od nich vyplatiece sami toho nedrželi ani požívali, než někomu jinému zastavili, zase vyplatiti a to držeti tak dlúho a dotud, dokudž bychme toho sami k svému vlastniemu jmění, držení a požívání, tak jakož se napřed píše, nevyplatili†) a toho nepožívali. A ktožby list tento jměl s svrchupsaného Ladslava a erbuov jeho dobrou a svobodnú volí, ten má mieti plné právo vseh věcí nahoře i dole psaných. Datum Bude feria V^a ante Dionisii anno Christi MCCCCXCVIII^o, regnorum autem nostrorum Hungarie decimo, Boemie vero XXIX°. Ex commissione propria mtis regie.

*) na rasure. **) „kniežete pána“ nadepsáno. ***) je škrtnuto.

†) následuje ještě jednou „nevyplatili“.

257.

V Prešpurce 1499, 7. listopadu. — Král dává Ladslavovi ze Šternberka list mocný. (Fol. 132.)

Item dán jest list mocný ur. Ladslavovi z Šternbergka na Bechyni, na kterýž by vo statku svém zriezenie podle vuole a zdanie svého učiniti mohl oc, ut in forma communi. Datum Posonie, feria V^a post Omnium Sanctorum anno Christi 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie decimo, Boemie vero vigesimo nono.

Ladslav z Št. držel Bechyň jako bratr nedílný Zdeslavův již před smrtí tohoto († 29. dubna 1501). Sám zemřel 18. listopadu 1521 bezdětek, zapsav manželce své Anně z Hradce polovici Bechyně a postoupiv druhé polovice bratru svému Janovi, jenž byl od r. 1518 až do smrti své purkrabím Karlšteinským. (Sedláček, Hradý VII, 26.)

258.

V Prešpurce 1499, 7. listopadu. — Král potvrzuje smlouvu měšťanů Roudnických s Pátou z Ryzmberka. (Fol. 132'.)

(Potvrzení smlúvy měšťanóm Rúdnickým.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest před nás přistúpil urozený Puotha z Ryzmbergka na Švihově, nejvyšší sudí královstvie Českého, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak jest udělal celú a dokonalú smlúvu s měšťany svými Rúdnickými vo některé kusy a milosti, kteréž jsme jim byli k prosbě a žádosti jejich dali a listem naším zapsali, však posléz, nežli on od nás na též zbožie a panstvie Rúdnické výplatu jměl, a nad to že jim některé jiné dal a zapsal, kterýchž milostí bez vuole a proti zápisu jeho nemohli jsú dostatečně užívati; proše nás, abychme té smlúvy, kteréž jest s nimi učinil, listem naším potvrditi a při tom těch věcí v ní zapsaných nechati a zuostaviti ráčili. K jehožto žádosti a prosbě pro mnohé a věrné služby jeho, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách potvrdili jsme smlúvy svrchupsané ve všem jejím znění, položení, punktích, klauzulech a artykulech, kteréž v sobě má, drží a vokazuje, a tiemto listem potvrzujem, chtiece tomu, aby měšťané Rúdnicští svrchupsaní, nynější i budoucí, těch svobod v té smlúvě zapsaných požívali a požívatí mohli nynie i budoucně, a to bez naše, budoucích našich, králuov Českých, i jiných lidí všelijaké překážky. Tomu na svědomie oc. Dán v Prešpurce ve čtvrtek po Všech Svatých anno Christi 1499, regnorum nostrorum Hungarie decimo, Boemie vero vigesimo nono.

Ex commissione propria maiestatis regie.

Co obsahovaly smlouvy Roudnických s Pátou Švihovským z Ryzmberka, nevíme. Srov. Sedláčkovy Hradý VIII, str. 183.

259.

V Prešpurce 1499, 7. listopadu. — Král dává Strachotovi Vostrovci z Kralovic list mocný. (Fol. 133.)

Item dán jest list mocný slovutnému Strachotovi Vostrovci z Kralovic, na

kterýž by vo statku svém zřízení vedle vuole*) a zdání svého učiniti mohl oc, ut in forma communi. Dán v Prešpurce**) ve čtvrtek po Všech Svatých anno Christi 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie decimo, Boemie vero vigesimo nono.

*) následující omylem opakovaná „vuole“ škrtnuta. **) původní „v Budíně“ vyškrábáno.

260.

V Budíně 1499, 24. srpna. — Král vyhrazuje Oldřichovi Myškovi ze Žlunic, aby se svých vsí zápisných nebyl splacován leda od krále. (Fol. 133.)

(Voldřichovi Myškovi ze Žlunic.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl slovutný Voldřich Myška ze Žlunic na Přemyšli, věrný náš milý: Jakož má a drží vsi Semiklovice a Zátvoru s dvorem poplužním i s jinými jich příslušnostmi k klášteru sv. Ambrože, v Novém Městě Pražském ležícímu, příslušejícího, proše nás s velikú prosbú, abychme jemu při držení a požívání týchž vsí s jejich příslušenstvím některú milost dáti a učiniti ráčili. K jehožto prosbě naklonění jsúce pro služby jeho, kteréž jest nám činil, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách tuto jsme témuž Voldřichovi a dědicóm jeho*) milost při držení nadepsaných vsí učinili a tiemto listem činíme, aby oni je s jejich příslušenstvím jměli, drželi a jich požívali a požívati mohli, nejsúc s toho bez své vuole splacování od žádného člověka, leč od nás aneb od budúcích našich, králuov Českých, aneb od těch osob, kterýmžby ta výplata spravedlivě příslušela, všakž tak a tiem obyčejem, když bychme to chtěli k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti, to učiniti muožeme a moci budeme, když by se nám kolivěk zdálo a líbilo, dadúc jim v moc jejich summu zápisnú podle znění listuov a zápisuov, kterúžto na tom zapsánu mají. Kterúžto přijmúc od nás vcele a úplné, mají nám té vsi s týmž dvorem svrchupsaným se vším a všelijakým jejich příslušenstvím hned postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktožby list tento jměl s již psaného Voldřicha, dědicuov a budúcích jeho dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně den sv. Bartholoměje anno Christi 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero XXVIII°.

Ex commissione propria maiestatis regie.

*) „jeho“ nadepsáno nad řádkou. — Srov. výše č. 231.

261.

V Prešpurce 1499, 9. listopadu. — Král dává Jindřichovi Hukovskému z Ochob list mocný. (Fol. 134.)

Item dán jest list mocný slovutnému Jindřichovi Hukovskému z Ochob, na kterýž by o statku svém zřízení podle vuole a zdání svého učiniti mohl oc, ut in

psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně ve čtvrtek den Stětie sv. Jana Kř., anno Christi millesimo quadringentesimo nonagesimo nono, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo nono.

Ad relationem magnifici domini Alberti de Colowrat,
magistri curie maiestatis regie.

*) V ruk. omylem slova „moc jměl“ jsou opakována.

239.

V Budíně 1499, 29. srpna. — Král dává Mikulášovi Trčkovi ml. z Lípy Chotěboř a Wildštejn.
(Fol. 123'.)

(Mikulášovi Trčkovi mladšímu.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest před nás přistúpil statečný Mikuláš Trčka mladší z Lípy na Lichtmburce, věrný náš milý, proše nás s pilností: jakož má a drží město naše Chotěboř a hrad zbořený Wilštejn s jich příslušenstvím zapsaný v jistých zápisiech předkuov našich, králuov Českých, i v našich také, abychme jemu též město a zámek k dědicství dáti a zapsati ráčili. K jehožto prosbě nakloněni jsúce pro služby jeho, kteréz jest nám mnohé věrně činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách dali jsme témuž Mikulášovi Trčkovi, dědicóm a budúcím jeho město Chotěboř a hrad zbořený Wilštejn k pravému a svobodnému dědicství se vším jich a všelijakým příslušenstvím, jakož to zbožie od staradávna v svých panstvích společně a nerozdielně jest bylo, nic nevymieňující, a čehož jest v držení týž Mikuláš a výsady měšťan Chotěbořských vokazují a zápisové předkuov našich, králuov Českých, i naši také, a mocí listu tohoto dáváme, tak aby voni již též město a hrad pustý se vším jejich a všelijakým příslušenstvím od tohoto času dědičně jměli, drželi a jeho požívali nyní i v budúcích časiach tak a tiem obyčejem, jakožto i jiní obyvatelé královstvie Českého svých měst a zámkuov dědičných požívají a požívati mohou, bez umenšení a naše i budúcích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Prikazujíc větším i menším úředníkóm desk zemských královstvie Českého nynějším i budúcím, věrným našim milým, abyšte, kdyžkoli od svrchupsaného Mikuláše požádáni budete, město Chotěboř a hrad zbořený Wilštejn se vším a všelijakým jejich příslušenstvím ve dsky zemské dědiccky vložití a vepsati rozkázali bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s svrchupsaného Mikuláše, dědicuov a budúcích jeho dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře i dole psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně ve čtvrtek den Stětie sv. Jana Křtitele anno Christi MCCCCXCVIII, reguorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo nono.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk
supremi cancellarii regni Boemie.

240.

V Budíně 1499, 29. srpna. — Král dává Mikulášovi ml. i st. Trčkům z Lípy výplatu Svatého Pole. (Fol. 124'.)

(Trčkovi staršiemu a mladšiemu.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošení od statečných Mikulášuv staršieho a mladšieho Trčkuov z Lípy strýcuov vlastních, věrných našich milých, abychme jim na Svatém Poli s jeho příslušenstvím výplatu dáti ráčili. K jichžto prosbě naklonění jsúce pro služby jejich, kteréž jsú nám činili a činiti nepřestávají, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme, aby nadepsaní strýci zbožie Svatého Pole s jeho příslušenstvím od držiteluov nynějších aneb budúcích, když by toho čas přišel, buď společně aneb rozdielně, vyplatiti mohli a moc jměli, a vyplatiece je jměli, drželi a jeho požívali tak a tiem obyčejem, jakožto i jiní obyvatelé královstvie Českého svých zápisných zboží spravedlivě užívají, nejsúc vodtud bez své vuole od nás ani od budúcích našich, králuov Českých, ani vod jiného žádného splacování, leč vod toho zákona, k kterémuž spravedlivě příslušie. Když by to k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, to učiniti mohú a moci budú, když by se jim kolivěk zdálo a líbilo, dadúc jim napřed věděti podle znění zápisuv jejich, kteréž na to mají. A po vyjití času vypověděného, položiec jim v moc jejich summu tu, kteréž na tom zapsánu mají, vcele a úplně, mají jim hned a povinni budú zbožie toho Svatopolského se vším jeho a všelijakým příslušenstvím v moc jich postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s svrchupsaných Mikulášuv dobrú volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře psaných. Tomu na svědomie pečeť naši královskú k listu tomuto přivěsiti jsme kázali. Dán na Budíně ve čtvrtek den Stětie sv. Jana Křtitele lethá božieho tisícieho čtyřistého devadesátého devátého, a království našich Uherského devátého a Českého dvadcatého devátého.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

Srov. Sedláčkovy Hrady a zámky sv. VI. str. 116.

241.

V Budíně 1499, 29. srpna. — Král svoluje, aby Mikuláš Trčka z Lípy škody způsobené rybníkem u vsi Rejčkova jinak nahradil. (Fol. 125'.)

(Mikulášovi Trčkovi z Lípy.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme zpraveni jménem statečného Mikuláše Trčky z Lípy na Vlašimi, věrného našeho milého, kterak jest udělal na dědicství svém rybník u vsi Rejčkova, kterýž topí na grunty lidí kanovníkuov kostela Vyšehradského, proše nás, abychme jemu

povolenie naše dáti ráčili, což by tiem rybníkem gruntuov lidí kanovníkuov kostela svrchupsaného zatopil, aby jim to jinými grundy svými dědičnými podle práva a obyčeje královstvie Českého oddati mohl, tak aby vo to v budúcích časiech i s dědici svými zmatkuov a nesnází neměl. K jehožto prosbě naklonění jsúce pro služby, kteréž jest nám týž Mikuláš činil a činí, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme, chciece tomu, aby on, cožkolivěk tiem rybníkem svým gruntuov lidí kanovníkuov Vyšehradských zatopí, mohl jim to grundy svými dědičnými dobrými a hodnými a jim příležitými podle práva a obyčeje Českého královstvie na schválenie dobrých a hodnověrných lidí oddati, tak že by oni to za dosti přijali. A cožkolivěk tiem rybníkem*) gruntuov jejich zatopí, to má při něm a při dědicích a budúcích jeho na věčné časy dědičně zuostati. A též zase cožkolivěk těm lidem za jich grundy oddá, tak jakož se svrchu píše, to má při nich také věčně a dědičně zuostati, a to bez naše, budúcích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Prikazujíc větším i menším úředníkóm desk zemských královstvie Českého, nynějším i budúcím, věrným naším milým, abyšte, kdyžkolivěk týž Mikuláš těm lidem za grundy jejich podle práva a obyčeje královstvie Českého na schválenie dobrých a hodnověrných lidí oddá a s nimi se smluví a srovná,**) takže voni na tom přestanú a za své příjmou,***) a vám to vokáže a na vás požádá, abyšte jemu ty grundy ve dsky zemské vložili a vepsali, tak abyšte učinili bez zmatku a všelijaké odpornosti. Tomu na svědomie pečef naši královskú přivěsiti jsme kázali. Dán na Budíně ve čtvrtek den Stětie sv. Jana Kř. letha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého devátého a království našich Uherského devátého a Českého dvadcatého devátého.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

*) Následující slova „za jich“ škrtnuta. **) následující slovo „že“ škrtnuto. ***) v ruk.: příjmuov.

242.

V Budíně 1499, 24. července. — Král dává Janovi Čabelickému ze Soutic výplatu na vseh Březniče a Černkovu. (Fol. 126.)

(Janovi Čabelickému ze Soutic.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošeni jménem slovutného Jana Čabelického z Soutic a na Tejně, abychme jemu výplatu dáti ráčili na vseh Malé Březniče a Černkovu s jejich příslušenstvím. K kteréžto prosbě naklonění jsúce pro služby jeho, kteréž jest nám činil a činiti má a povinen bude, čím k sobě od nás milost naši náchylnější pozná, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách dali jsme témuž Janovi výplatu na vseh svrchupsaných a tiemto listem dáváme, tak aby on ty vsi, totižto Březničku a Černkov s jejich příslušenstvím, od držiteluov nynějších

vyplatiti mohl a moc měl, když by se jemu kolivěk zdálo a líbilo, dada jim summu jejich zápisnů, kterůž na tom zapsanu mají. Kterézto vsi když týž Jan vyplatie, má je jmieti, držeti a jich požívati. nejsa vodtud bez své vuole od žádného člověka splacován, leč od nás aneb budúcích našich, králuov Českých, aneb od těch osob, jimž by ta výplata spravedlivě příslušela. Všakž tak, kdyžbychme to sami k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, to učiniti nuožeme a moci budeme, když by nám se kolivěk zdálo a líbilo, dadúce jim v moc jejich summu zápisnů, kterůž na tom mají vcele a úplně; kterůž voni přijmúce od nás zúplna, mají nám a povinni budú vsí svrchupsaných s jejich příslušenstvím hned postúpiti, a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktožby list tento jměl s již psaného Jana dobrú volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně u vigilji sv. Jakuba ap. anno Christi 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero XXVIII°.

Srov. Sedláčkovy Hradý sv. VII. str. 267.

243.

V Budíně 1499 (?), 11. května. — Král dává pánům z Weitmile opravu na vsi Mikulovicích. (Fol. 127.)

(Pánóm z Wajtmille.) My Vladislav oc oznamujem listem tieľto všem, že jsme urozeným Ladslavovi, Janovi, Michalovi, Kryštofovi a Šebestianovi bratřím a strýcóm z Wajtmille, věrným našim milým, jakožto král Český a margkrabie Moravský dali a tieľto listem dáváme opravu na vsi řečené Mikulovice, v margkrabství Moravském ležící a k klášteru Želevskému příslušející, tak aby svrchupsaní bratřie a strýci a dědici jich v jmenované vsi Mikulovicích lidi obývajície v své opravě jměli a jich před každým. ktožby na ně mocí bez práva sáhnúti chtěl, obhajovali. A cožkoli obyvatelé jiných vsí opravních k hradu Znojemskému za tu opravu činiti mají a povinni jsú, to aby jim a dědicóm a budúcím jich též bez umenšení všecko činili tak dlúho a dotud, dokud od nich my aneb budúci naši, králové Čeští a margkrabie Moravští, hradu Znojemského k držení a požívání svému nevyplatíme, a déle nic. Protož prikazujem hajtmanu, najvyššímu komorníku a sudím margkrabství Moravského nynějším i budúcím, věrným našim milým, abyšte v takové opravě svrchupsané vsi Mikulovic již psaným strýcóm a bratřím ani budúcím jich nepřekázeli ani komu překázeti dopúšťeli nynie ani budúcně. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v sobotu po božiem vstúpení, anno Christi 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie octavo*) Boemie vero vigesimo septimo.

Ex commissione propria maiestatis regie.

*) Původní nono škrtnuto. Vzhledem k této opravě a k souhlasnému pak počtu let panování v Čechách sluší snad opravit rok od narození Páně na 1498.

244.

V Budíně 1499, 24. června. — Král vykazuje Ctiborovi Čejkovi z Olbramovic plat. (Fol. 127'.)

(Ctiborovi Čejkovi z Úbramovic.) Dán jest list na pargameně slovutnému Ctiborovi Čejkovi z Úbramovic na takový způsob: poněvadž jest se služeb a věcí světských zbavil a pánu Bohu se již slúžiti oddal, taková se milost témuž Čejkovi od krále JMti činí, aby jemu vydáváno bylo z ungeltu na Starém Městě Pražském každý týden deset gr. č., a to až do jeho živnosti. Dán na Budíně v pondělí den sv. Jana Kř. anno Christi 1499, regnorum nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo octavo.

Ex commissione propria maiestatis regie.

245.

V Budíně 1499, 25. srpna. — Král dává písaři Martinovi nápad. (Fol. 127'.)

Item dáno jest právo a nápad krále JMti po smrti Šimona, kterýž v Novém Bydžově umřel, Martinovi písaři v Starém Městě Pražském. Dán na Budíně po sv. Bartholoměji anno Christi millesimo quadringentesimo nonagesimo nono, regnorum nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo nono.

Ex commissione propria maiestatis regie.

246.

V Budíně 1499, 8. srpna. — Král dává Hanušovi z Elsnic svobodu horní. (Fol. 128.)

Item dán jest frystunk slovutnému Hanušovi z Elsnic, aby on s kverky svými a*) na všech gruntiech svých dělati a pavovati mohl, a k tomu aby urbury do komory královské příslušející z těch hor neplatil ani dával až do své živnosti. Než po smrti jeho ktožby chtěli na těch horách dělati a pavovati, mají zachováni býti při řádu a obyčeji jiných hor českých. Dán na Budíně ve čtvrtek před sv. Vavřincem anno Christi 1499.

Relator dominus cancellarius.

*) a jest škrtnuto. — Hanuš z Elsnic držel od r. 1492—1502 hrad Navarov u Železného Brodu. Srov. Sedláčkovy Hradky X. str. 296:

247.

V Budíně 1499, 24. srpna. — Král potvrzuje poslední pořizení Mikuláše Poledne ze Želkovic. (Fol. 128.)

Item dáno jest potvrzení kšaftu na papíře dětí a statku Mikuláše Poledne z Želkovic ve všem jeho znění a položení oc, ut in forma communi. Dán na Budíně v sobotu den sv. Bartholoměje apoštola božieho anno Christi 1499.

Commissio propria domini regis.

248.

V Budíně 1499, 7. září. — Král podřizuje židy Pražské sudímu dvorskému, jiných pak královských měst král. podkomořímu. (Fol. 128.)

Otištěno v Čelakovského Privilegiích měst Pražských č. 193 str. 313.

249.

V Budíně 1499, 30. září. — Král dovoluje židu Abrahamovi Eliášovi z Litoměřic pobyt v Praze. (Fol. 129.)

Item dán jest otevřený [list] na papíře židu Abrahamovi Eliášovi z Lithoměřic *) na takový způsob, aby on tu v Praze i s čeledí svú pobýti mohl, a dluhy své, kteréž má v Lithoměřicích anebo jinde, vypomínati. Dán na Budíně v pondělí po sv. Michalu anno Christi 1499.

*) Následující „aby“ škrtnuto.

250.

V Budíně 1499, 30. září. — Král svoluje totéž židovi Izákovi z Litoměřic. (Fol. 129.)

Item takový list jest dán Izákovi židu z Lithoměřic oc. Dán na Budíně v pondělí po sv. Michalu anno Christi, ut supra.

Commissio propria maiestatis regie,

251.

V Budíně 1499, 10. března. — Král dává Václavovi z Teplé clo na Vltavě. (Fol. 129'.)

(Václavovi z Teplé.) Vladislav oc oznamujem tiemto listem všem, že jest na nás vznešeno jménem slovuťného Václava z Teplé na Rostociech, věrného našeho milého, kterak má a drží mlýn na Vltavě u Roztok, mimo kterýž jemu les doluov plaviece škody některé činie, jez jemu kaziece, prosiece nás, bychme jemu u téhož mlýna na těch, ktožby tady les poplavili, clo dáti a vysaditi ráčili, tak aby na to jez ten dělati a opravovati mohl i s dědici a budúcími svými. K kteréžto prosbě naklonění jsúce pro služby jeho, a nechtiece, aby on dělaje a čině náklady na jez svrchupsaný skrze lesu plavenie zkažený, měl toho škodu jmieti, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme, aby svrchupsaný Václav s dědici i budúcími svými bral cla a bráti mohl od těch, ktož mimo mlýn jeho svrchupsaný les plaviti budú, po dvú penězích bielych od jednoho splavu tolikrát, kolikrátžby jej tady plavili, nynie i budúcně. A von na to má i s dědici svými jez ten dělati a opravovati tolikrát, kolikrátžby toho potřeba kázala, a to bez naše i budúcích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Všakž proto chceme, aby toto dání a vysazení cla svrchu-

psaného bylo bez ujmy a škody každému na jeho spravedlnosti. A ktožby tento list
 jměl oc. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pondělí po sv. Gedrutě anno
 Christi 1499. Commissio propria maiestatis regie.

252.

V Budíně 1499, 2. října. — Král zastavuje zámek Mělník. (Fol. 130.)
 Uveřejní prof. dr. Jar. Čelakovský v privilegiích venkovských měst královských.

253.

V Budíně 1499, 30. září. — Král dává Šebestianovi Zalcarovi mocný list. (Fol. 130'.)

Item dán jest list mocný slovutnému Šebestiánovi Zalcarovi, měštěninu
 Olomúckému, na kterýžby o statku svém zřízení podle vuole a zdání svého učiniti
 mohl oc, ut in forma communi. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pondělí po
 sv. Michalu anno Christi 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie decimo, Boemie
 vero vigesimo nono. Commissio propria maiestatis regie.

254.

V Budíně, 1499, 14. října. — Král dává Matiašovi z Častrova list mocný. (Fol. 131.)

Item dán jest list mocný slovutnému Mathiášovi z Častrova, na kterýžby
 o statku svém zřízení podle vuole a zdání svého učiniti mohl oc, ut in forma
 communi. Dán na Budíně v pondělí před sv. Havlem anno Christi 1499, regnorum
 autem nostrorum Hungarie decimo, Boemie vero vigesimo nono.

Ex commissione propria maiestatis regie.

255.

V Budíně 1499, 21. října. — Král osvobozuje téhož Matiaše z Častrova od povinnosti přijmouti
 v Hradišti Uherském úřad městský. (Fol. 131.)

Item dán jest témuž Mathiášovi z Častrova list na pergameně na takový
 způsob, aby*) on jsa a bydleje v městě Hradišti, v margkrabství Moravském ležícím,
 úřadův městských, totiž foytského, konšelského, purgmistrského i jiných všech,
 dokudž by v témž městě Hradišti obýval, prázen a z nich vysvobozen byl oc, ut
 in forma communi. Datum Bude feria II^a die undecim milia virginum anno Christi
 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie decimo, Boemie vero XXIX°.

Ex commissione propria maiestatis regie.

*) Nadepsáno nad řádkou.

256.

V Budíně 1499, 3. října. — Král potvrzuje Ladslavovi z Boskovic plat komorní se vsí kláštera Hradištského. (Fol. 131'.)

(Ladslavovi z Bozkovic.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl urozený Ladslav z 'Bozkovic na Trebové, nejvyšší komorník markrabství Moravského,*) věrný náš milý, oznamuje nám, kterak jest urozený někdy Albrecht z Bozkovic na Letovicích, bratr jeho, dětí i všeho a všelijakého statku svého mocným i otcovským poručníkem a nápadníkem udělal, proše nás při tom, jakož také má a drží v zápisu najjasnějšího kniežete pána**) Zigmunda Římského, Uherského a Českého krále a margkrabí Moravského, předka a praděda našeho slavné paměti, plat do komory naše příslušející na vseh kláštera Hradištského blíž Olomouce ležícího a na místě našem Uničově, abychme jemu a erbům jeho při držení a požívání platu toho svrchupsaného některú milost dáti a učiniti ráčili, tak aby toho volnějie a svobodnějie užívati mohli. K jehožto prosbě naklonění jsúce pro služby jeho, kteréž jest nám týž Ladslav činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú a jakožto margkrabie Moravský tyto jsme při držení a požívání platu svrchupsaného jemu Ladslavovi a erbům jeho milosti učinili a tiemto listem činíme a dáváme, chcece tomu, aby voni ten plat na zboží kláštera Hradištského a města našeho Uničova svrchupsaného jměli, drželi a jeho požívali tak a tiem obyčejem, jakož toho jmenovaný Albrecht s předky svými podle znění zápisuov***) svých požívali, nejsúc s toho bez své vuole od žádného člověka splacování, leč od nás samých aneb budúcích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských. Když bychme to k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, to učiniti muožeme a moci budeme, když by nám se kolivěk zdálo a líbilo, dadúc jim podle znění zápisuov jejich summu jejich zápisnú, kteréž na tom zapsánu mají, vcele a úplně. Kterúž přijmúc od nás, mají nám a povinni budú platu svrchupsaného hned postúpiti a list tento i s jinými, ač by na to které jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti: pakli bychme to od nich vyplatiece sami toho nedrželi ani požívali, než někomu jinému zastavili, zase vyplatiti a to držeti tak dlúho a dotud, dokudž bychme toho sami k svému vlastniemu jmění, držení a požívání, tak jakož se napřed píše, nevyplatili †) a toho nepožívali. A ktožby list tento jměl s svrchupsaného Ladslava a erbuov jeho dobrou a svobodnú volí, ten má mieti plné právo vseh věcí nahoře i dole psaných. Datum Bude feria V^a ante Dionisii anno Christi MCCCCXCVIII^o, regnorum autem nostrorum Hungarie decimo. Boemie vero XXIX°. Ex commissione propria mtis regie.

*) na rasuře. **) „kniežete pána“ nadepsáno. ***) je škrtnuto.

†) následuje ještě jednou „nevyplatili“.

257.

V Prešpurce 1499, 7. listopadu. — Král dává Ladslavovi ze Šternberka list mocný. (Fol. 132.)

Item dán jest list mocný ur. Ladslavovi z Šternbergka na Bechyni, na kterýž by vo statku svém zřízení podle vuole a zdání svého učiniti mohl oc, ut in forma communi. Datum Posonie, feria V^a post Omnium Sanctorum anno Christi 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie decimo, Boemie vero vigesimo nono.

Ladslav z Št. držel Bechyň jako bratr nedílný Zdeslavův již před smrtí tohoto († 29. dubna 1501). Sám zemřel 18. listopadu 1521 bezdětek, zapsav manželce své Anně z Hradce polovici Bechyně a postoupiv druhé polovice bratru svému Janovi, jenž byl od r. 1618 až do smrti své purkrabím Karlšteinským. (Sedláček, Hradý VII, 26.)

258.

V Prešpurce 1499, 7. listopadu. — Král potvrzuje smlouvu měšťanů Roudnických s Pátou z Ryzmberka. (Fol. 132'.)

(Potvrzení smlúvy měšťanóm Rúdnickým.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest před nás přistúpil urozený Puotha z Ryzmbergka na Švihově, najvyšší sudí královstvie Českého, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak jest udělal celú a dokonalú smlúvu s měšťany svými Rúdnickými vo některé kusy a milosti, kteréž jsme jim byli k prosbě a žádosti jejich dali a listem naším zapsali, však posléz, nežli on od nás na též zbožie a panstvie Rúdnické výplatu jměl, a nad to že jim některé jiné dal a zapsal, kterýchž milostí bez vuole a proti zápisu jeho nemohli jsú dostatečně užívati; proše nás, abychme té smlúvy, kteréž jest s nimi učinil, listem naším potvrditi a při tom těch věcí v ní zapsaných nechati a zuostaviti ráčili. K jehožto žádosti a prosbě pro mnohé a věrné služby jeho, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách potvrdili jsme smlúvy svrchupsané ve všem jejím znění, položení, punktích, klauzulech a artykulech, kteréž v sobě má, drží a vokazuje, a tiemto listem potvrzujem, chtiece tomu, aby měšťané Rúdnicští svrchupsaní, nynější i budoucí, těch svobod v té smlúvě zapsaných požívali a požívati mohli nynie i budoucně, a to bez naše, budoucích našich, králuov Českých, i jiných lidí všelijaké překážky. Tomu na svědomie oc. Dán v Prešpurce ve čtvrtek po Všech Svatých anno Christi 1499, regnorum nostrorum Hungarie decimo, Boemie vero vigesimo nono.

Ex commissione propria maiestatis regie.

Co obsahovaly smlouvy Roudnických s Pátou Švihovským z Ryžmberka, nevíme. Srov. Sedláčkovy Hradý VIII, str. 183.

259.

V Prešpurce 1499, 7. listopadu. — Král dává Strachotovi Vostrovci z Kralovic list mocný. (Fol. 133.)

Item dán jest list mocný slovutnému Strachotovi Vostrovci z Kralovic, na

kterýž by vo statku svém zriezenie vedle vuole*) a zdánie svého učiniti mohl oc, ut in forma communi. Dán v Prešpurce**) ve čtvrtek po Všech Svatých anno Christi 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie decimo, Boemie vero vigesimo nono.

*) následující omylem opakovaná „vuole“ škrtnuta. **) původní „v Budíně“ vyškrábáno.

260.

V Budíně 1499, 24. srpna. — Král vyhrazuje Oldřichovi Myškovi ze Žlunic, aby se svých vsí zápisných nebyl splacován leda od krále. (Fol. 133.)

(Voldřichovi Myškovi ze Žlunic.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl slovutný Voldřich Myška ze Žlunic na Přemyšli, věrný náš milý: Jakož má a drží vsi Semiklovice a Zátvoru s dvorem poplužním i s jinými jich příslušnostmi k klášteru sv. Ambrože, v Novém Městě Pražském ležícíemu, příslušejícíeho, proše nás s velikú prosbú, abychme jemu při držení a požívání týchž vsí s jejich příslušenstvím některú milost dáti a učiniti ráčili. K jehožto prosbě naklonění jsúce pro služby jeho, kteréž jest nám činil, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách tuto jsme témuž Voldřichovi a dědicóm jeho*) milost při držení nadepsaných vsí učinili a tiemto listem činieme, aby oni je s jejich příslušenstvím jměli, drželi a jich požívali a požívati mohli, nejsúce s toho bez své vuole splacování od žádného člověka, leč od nás aneb od budoucích našich, kráľuov Českých, aneb od těch osob, kterýmžby ta výplata spravedlivě příslušela, všakž tak a tiem obyčejem, když bychme to chtěli k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti, to učiniti muožeme a moci budeme, když by se nám kolivěk zdálo a líbilo, dadúc jim v moc jejich summu zápisnú podle znění listuov a zápisuov, kterúžto na tom zapsánu mají. Kterúžto přijmúc od nás vcele a úplně, mají nám té vsi s týmž dvorem svrchupsaným se vším a všelijakým jejich příslušenstvím hned postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktožby list tento jměl s již psaného Voldřicha, dědicuov a budoucích jeho dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně den sv. Bartholoměje anno Christi 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero XXVIII°.

Ex commissione propria maiestatis regie.

*) „jeho“ nadepsáno nad řádkou. — Srov. výše č. 231.

261.

V Prešpurce 1499, 9. listopadu. — Král dává Jindřichovi Hukovskému z Ochob list mocný. (Fol. 134.)

Item dán jest list mocný slovutnému Jindřichovi Hukovskému z Ochob, na kterýž by o statku svém zřízenie podle vuole a zdánie svého učiniti mohl oc, ut in

forma communi. Datum Posonie sabbato ante Martini anno Christi 1499, regnorum nostrorum Hungarie decimo, Boemie vero vigesimo nono.

262.

V Prešpurce 1499, 10 listopadu. — Král povoluje městu Duchcovu dva trhy výroční (Fol 134.)

Item městu Duchcovu dán jest jeden jarmark v úterý před Narozením M. Božie, a druhý ten úterý po Svátosti, každý s vosmi dny pořád zběhlými. A jakož jsou tíž měšťané trh téhodní v pátek jměli, převodí se jim listem tímto, aby oni v středu každý týden ten trh jměli, drželi nyní i na budúcie časy. Dán v Prešpurce v neděli před sv. Martinem *) anno Christi MCCCCXCVIII^o, regnorum autem nostrorum Hungarie decimo, Boemie vero vigesimo nono.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

*) Opraveno z „Ambrožem“.

263.

V Prešpurce 1499, 10. listopadu. — Král povoluje Vodňanským, aby mohli pečeti červeným voskem. (Fol. 135.)

Vydá prof. dr. Jar. Čelakovský v privilegiích venkovských měst královských.

264.

V Prešpurce 1499, 10. listopadu. — Král potvrzuje smlouvu Zdeňka z Kokor s klášteřem sv. Kateřiny v Olomouci. (Fol. 135.)

Otištěno v tomto Archivu sv. XVI. str. 540 č. 726. V registru označeno ke konci: Relator dominus cancellarius.

265.

V Budíně 1499, 5. dubna. — Král vysazuje Prokopovi z Habřiny ves při zámku jeho Hrádku za městečko. (Fol. 135'.)

(Mistru Prokopovi vysazuje se ves za městečko.) My Vladislav oc oznamujem listem tímto všem, že jsme prošeni jménem slovutného Prokopa z Habřiny, věrného našeho milého, abychme ves při Hrádku zámku jeho ležící za městečko vysaditi, a při tom obyvatelům téhož městečka některé milosti dáti a učiniti ráčili, tak aby tu sediece, živností svých tím lépe a dostatečněji hleděti a je vésti mohli. K kteréžto prosbě pro služby téhož mistra Prokopa, kteréž jest nám činil, nakloněni jsúce, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách vysadili jsme jižpsanú ves u Hrádku, zámku jeho ležící, za městečko a tímto listem vysazujem, tak aby po tento den těch svobod a milostí užívalo, kterýchž jiná městečka království Českého užívají a užívati mohou buď z práva aneb z obyčeje, dávající

jim trh téhodní každú středu, a jarmark roční v středu před hodem Narozenie P. Marie s vosmi dny pořád zběhlými. Na kteréžto trhy a jarmark voziti mají a moci budú všelijaké potreby a tam je prodávati a zase domuov bez překážky voziti; a tržné dávati mají ti, ktož na trhy neb jarmark přijedú. A k tomu aby mohli k šenkování piva vařiti, suol skládati, vobilé ladovati, vlnu kupovati, řemesla dělati tiem vším obyčejem a zpuosobem, jakožto jiná svobodná městečka královstvie Českého činie, nynie i na budúcie časy, a to bez naše, budoucích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Prikazujíc podkomořiemu i jiným všem úředníkóm a poddaným našim královstvie Českého nynějším i budoucím, věrným našim milým, abyšte obyvatele svrchupsaného městečka, nyněšie i budúcie, v těch ve všech milostech svrchupsaných jměli, drželi a zachovali bez zmatku a všelijaké odpornosti. Všakž proto chcme, aby takové dání městečka a milostí napřed dotčených bylo každému bez újmy na jeho spravedlnosti. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pátek před Próvodní nedělí letha božieho tisícieho čtyristého devadesátého devátého, a královstvie našich Uherského devátého a Českého dvadcatého osmého.

Ex commissione propria maiestatis regie.

266.

V Prešpurce 1499, 22. listopadu. — Král zapisuje Václavovi Bezdrůžickému z Kolovrat purkrabství Vyšehradské. (Fol. 136'.)

Item dán jest list urozenému Václavovi Bezdrůžickému z Kolovrat na purgkrabství Vyšehradské na takový zpuosob, že král JMt purgkrabství Vyšehradské s jeho příslušenstvím po smrti nyněšieho purgkrabí neráci ani má dáti komu jinému, než již psanému Václavovi. Pakli by JMKská z nepaměti aneb z kterého omylu svrchupsané purgkrabství komužkolivěk jinému nežli jemu ráčil dáti, to dání proti tomu nebude ani má jmieti jaké moci žádným obyčejem. Dán v Prešpurce v pátek ante festum s. Katharine virg. anno d. oc LXXXXIX°, regnorum Hungarie decimo, Boemie vero vigesimo nono.

267.

Bez místa 1499, 23. listopadu. — Král dává Hynkovi Báderskému z Újezda dvůr Libici k manství. (Fol. 136'.)

(Hynkovi Báderskému z Újezda.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest přistúpil před nás slovutný Hynek Báderský z Újezda, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak slovutný Jindřich z Tajchnic duvor v Libici, na kterémž nynie sedí, se vším jeho příslušenstvím toliko do života svého drží, kterýžto duvor manstvím k Poděbradu, zámku našemu, příslušie, proše nás, abychme ten nápad po smrti téhož Jindřicha nan a na dědice a budoucí jeho převésti ráčili. K jehožto

prosbě pro věrné služby jeho, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách jižpsaný dvuor se vším jeho příslušenstvím po smrti svrchupsaného Jindřicha jižpsanému Hynkovi a jeho dědicóm dali jsme a tiemto listem dáváme, chtiece tomu konečně, aby von Hynek i s svými dědici ten dvuor s jeho příslušenstvím po smrti nadepsaného Jindřicha jměl, držel a jeho užíval a užívati mohl tiem vším právem a zpuosobem, jakožto jiní manové naši k Poděbradóm příslušejícíe dvoruov svých manských užívají, bez překážky všelikteraké naší i potomkuov našich, pánův Poděbradských. Však při tom toto znamenitě vymieňujícíe: když by koli nadepsaný Hynek nebo jeho dědicové obesláni byli podle jiných manuov našich na zámek náš Poděbrady, tehdy tolikrát, kolikrát by toho potřeba kázala, má a povinen bude pacholka hodného s kuší na zámek Poděbrady poslati a dáti bez odpornosti, a tu jemu potřeba jídla a pití podle jiných manuov dána býti má. A také nadepsaný Hynek nebo jeho dědicové ten dvuor budú moci dáti, zastaviti, prodati, směniti a s ním jako s svým vlastním učiníti, jakž by se jim zdálo a líbilo, a to bez naše i potomkuov našich, pánuov Poděbradských, všelikteraké překážky. Však proto bez újmy služeb a povinnostech [sic] našich nám z toho dvoru příslušejících. A ktožby list tento jměl oc. Tomu na svědomie oc. Sabbato ante festum s. Katharine virg. anno oc 99, regnorum autem nostrorum Hungarie decimo, Boemie vero vigesimo nono.

Relator dominus cancellarius oc.

Srov. č. 173.

268.

V Prešpurce 1499, 6. listopadu. — Král dává Hanušovi Haugvicovi z Biskupic město Jevičko k dědictví. (Fol. 137.)

(Hanušovi Haugvicovi z Biskupic.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošení od statečného Hanuše Haugvice z Biskupic na Bouzově, věrného našeho milého: Jakož má a drží město Jevičko s jeho příslušenstvím, v margkrabství Moravském ležícíe a k témuž margkrabství příslušejícíe, v znamenité summě vod předkuov našich i také vod nás zapsané, abychme jemu a erbóm jeho též město s jeho příslušenstvím k dědictví dáti a vysvoboditi ráčili. K kteréžto prosbě naklonění jsúce pro mnohé věrné, pilné a užitečné služby, kteréž jest nám činil, činí a potomně činiti má a povinen bude, čím k sobě od nás milost náchylnější pozná, a protož s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskou a jakožto margkrabie Moravský dali jsme a tiemto listem dáváme témuž Hanušovi, erbóm a budúcím jeho nadepsané město Jevičko se vším a všelijakým jeho příslušenstvím k pravému a svobodnému dědictví dáváme a vysazujeme tak, že je po tento čas dědičně jmieti, držeti a jeho požívati mají a moci budú tiem vším právem, obyčejem

a zpuosobem, jakožto i jiní obyvatelé téhož margkrabstvie svých dědičných a svobodných měst požívají, nyní i na budoucí věčné časy, a to bez naše a budoucích našich, kráľuov Českých a margkrabí Moravských, i jiných všech lidí všelijaké překážky. A jakož jest v témž městě klášter zákona a řádu sv. Dominika, ten z zvláštne milosti svrchupsanému Hanušovi, erbóm a budoucím jeho, v opravu a obranu dáváme, tak že voni jej v své obraně a opravě jmieti a držeti mají a moci budú nyní i budoucně, žádných jim ani lidem jejich útiskuov ani kterých obtiežností mimo spravedlnost nečiniece ani jiným činiti dopúšťějce, tak jakož jim toho dokonce věříme. Prikazujíc hajtmanu, nejvyšším komorníku a sudím margkrabstvie Moravského, nynějším i budoucím, věrným našim milým, abyšte, když kolivěk od častopsaného Hanuše Haugvice požádání budete, město Jevičko predepsané s jeho příslušenstvím i tento náš list ve dsky zemské vložití a vepsati kázali, jináč toho nečiniece. A ktož by list tento jměl oc. Tomu na svědomie oc. Dán v Prešpurce v pondělí na den sv. Linhartu anno domini oc LXXXXIX°.

Ad mandatum maiestatis regie Johannes de Ssellnberg
summus cancellarius regni Boemie manu propria subscripsit.

269.

V Prešpurce 1499, 6. listopadu. — Král zastavuje pánům z Waitmile Poděbrady, Kolín a Hradištko. (Fol. 138.)

(Jistota pánóm z Wajtmille na vosm tisíc sedm set a sedmdesát kop gr. č.)
My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem: Jakož urozený Zdeněk Kostka z Postupic na Novém Hradě, Bohuše Kostka z Postupic na Lithomyšli, mincmajstr na Horách Kutnách, Albrecht z Chlumu na Košmberce, Jan Svojanovský z Bozkovic, stateční a slovutní Čeněk z Barchova na Dašicích, Jan Firšic z Nabdína, Albrecht Rendl z Úšavy, prokurator náš, Zdeněk z Pitkovic, Jindřich Amcha z Borovice (sic), Bartholoměj Buben ze Všebořic, Jindřich z Dlúhé Vsi na Vyšehořovicích, Jan Řepa z Neveklova, Ondřej Přebor z Radešína, Hynek Bradlecký z Mečkova, Štěpán Anděl z Ronovce, Oldřich Přemyslský ze Žlunic slíbili jsú za nás a slibují za dluhy naše k urozeným Ladslavovi, Janovi, Michalovi, Kryštofovi a Šebestianovi strýcóm a bratrím z Wajtmille za vosm tisíc sedm set a sedmdesát kop gr. č., a k žádosti naší v tom se nám povolně a hotově najíti dali a skutečně vokázali: za kteréžto dluhy slibovali jsú za nás někteří páni, kterýmž jsme jistotu dskami zemskými na zámciach našich učinili, jmenovitě na Poděbradech, Kolínu a Hradištku. A k tomu nad to úředníci naši s těch zámkuov jim jsú slíbili, pokud se k nim s těmi zámky zachovati mají. My pak znájíce nahořepsaných věrných našich milých k nám a naší potřebě takovou povolnost, nechtiece, aby skrze ten slib které škody vzali, jakož jest nám to netoliko slušné ale i spravedlivé učiniti a je dostatečně opatřiti, aby skrze

to rukojemstvie žádné škody nevzali, s dobrým rozmyslem a našich věrných radů, mocí královskou v Čechách takto jsme je opatřili a tímto listem opatřujem: Nejprvé jim slovem naším královským slibující sami za se i za budoucí naše, krále České, v též je zavazující, že je z toho rukojemstvie a slibu bez jich škody všelikteraké vypraviti máme, a v tom jim zámky naše svrchupsané, totižto Poděbrady, Kolín a Hradištko se vším a všelijakým jejich příslušenstvím zastavujem, totižto s městy, městečky, s vesnicemi, s dvory kmecími, s platy, s poplužími, s rybníky, s lesy, lukami, s Labem i s jinými řekami, i se všemi zvolemi a příslušnostmi, tak jakž to sami držíme a toho požíváme, bez umenšení a to takovým způsobem, že s těch sum za nás od nich slíbených máme a slibujeme úroky platiti a zpravovati i jistiny a je vyvazovati bez jich všelijaké škody.

Pakli bychom jich nevyvadili za naše živnosti a na ně skrze to které škody přišly, tehdy aby voni s jedním komorníkem pražským mohli se uvázati v svrchupsané zámky s jich všelikterakými příslušnostmi, duochody a užitky držeti a jich požívati tak dlouho a dotud, dokudž by z toho rukojemstvie bez své všelikteraké škody od nás vyvazeni a vypraveni nebyli i se všemi škodami skrze to vzatými a kterakž koli proto rukojemstvie přišlými. A k tomu úředníci naši na zámciích našich svrchupsaných, kteříž nyní jsou aneb na potomní čas budou, mají jim na potomní čas slíbiti takovýmto způsobem: jestli že by nás pán Buoh prve smrti neuchoval, jehož pane Bože rač ostřieci, a prvé nežli bychom je z toho rukojemstvie a slibu vyvadili bez jich všelikteraké škody tak, jakož se napřed píše, tehdy úředníci naši na těch zámciích, totižto Poděbradech, Kolínu a Hradištku, s těmi zámky se všemi jich příslušnostmi, duochody a puožitky nemají k žádnému jinému s těmi zámky zření jmieti a jich nemají budoucímu králi ani zemi postupovati, leč by prvé nahořepsaní rukojmie naši z toho dluhu a slibu za nás učiněného vyvazeni byli bez své všie a všelikteraké škody. A voni úředníci s těch zámkuov úroky za ty dluhy zpravovati mají. A což by přes to přebiehlo mimo ty úroky, tím jistiny těch dluhuov placeny býti mají; a žádnými penězi jinam hýbati ani jich kam obráćeti nemají, nežli na placení dluhuov nahoře psaných, totiž úrokuov a jistin. A každého roku země počet od nich přijímati mají, z sebe k tomu vyberúce osoby, které a kolik by se jim zdálo. A což by koli jistiny zapláceno bylo, na to kvitancí od nade-psaných rukojmí přijieti mají, z čehož vyvazeni budou. Pakli by týmž rukojmiem se nezdálo v tom slibu a rukojemství déle státi a dali budoucímu králi, potomku našemu, puol léta napřed věděti, aby je vyvaditi ráčil; pakli by krále v zemi nebylo ale zemi, a voni rukojmie nahořepsaní z toho vyvazeni nebyli, tak jakož se častokrát píše, bez své škody, tehdy po vyjití toho puol léta napřed věděti daného budou se moci v ty zámky uvázati, a úředníci mají jim jich postúpiti se všemi jich užitky a příslušnostmi i se všemi diely, svršky a nábytky, a je držeti a jich užívati mají

dotud a tak dlúho, dokudž by od budúcieho krále, potomka našeho, nebolito od země vypraveni z toho slibu nebyli se všemi škodami a náklady skrze to kterak koli vzatými. A když by z toho slibu koli a rukojemstvie vyvazeni byli, mají a povinni jsú a budú buduciemu králi aneb zemi těch zámkuov postúpiti beze vsie odpornosti tak s těmi svršky, které jsú k sobě přijali od úředníkuov našich. A úředníci nynější, kteříž jim tento slib učiniti mají, nemají jinému žádnému úředníku těch zámkuov sstupovati, ač bychme my za naše živnosti kterého změnití chtěli, leč ten, ktož by na jeho místě toho ssazeného býti jměl, týž slib častopsaným rukojmiem našim učinil, jako on podle tohoto našeho znění majestátu.

A jestli že by nás pán Buoh smrti neuchoval a jim nadepsaným rukojmiem keří se úředníci nelíbili dříve, nežli by vyvazeni byli, tehdy mají toho na zemi žádati, aby jim jiné úředníky aneb úředníka hodného vsadili, ale však vždy prve aby jim též slib učinili jako první úředníci rukojmiem častopsaným. Protož chce, aby tento náš majestát další pevnost toho všeho jměl, a chtějice častopsané rukojmie naše, což bychme nejdostatečněji mohli, opatřiti, znajíce k nám od nich zvláštní povolnú důvěrnost, aby skrze to v žádnú škodu a zmatek nepřišli, prikazujem přísně pod milosti naší zachováním úředníkem větším i menším desk zemských, aby kdyžby koli byli požádáni od rukojmí našich nahoře psaných, aby tento náš majestát ve dsky zemské slovo od slova vepsali, toho jináč nečinie, ač se hněvu našeho královského uvarovati chtějí. Tomu na potvrzení a širší svědomie oc. Dán v Prešpurce v středu před sv. Martinem anno Christi MCCCCXCVIII^o, regnorum autem nostrorum Hungarie decimo, Boemie vero vigesimo nono.

270.

V Prešpurce 1499, 6. listopadu. — Král dává jistotu některým svým věřitelům. (Fol. 140.)

(Jistota na dluhy dolepsané některým osobám jako těmto: Rájeckému, Mihulové, Heřmanovi oc.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem: jakož urození Albrecht z Kolovrat na Libštejně, hofmistr dvoru našeho, Zdeněk z Šternbergka na Zbiroze, Jan z Kolovrat na Novém Hradě, Kryštof z Gutšteina, Albrecht z Kolovrat na Krakovci, Jan z Waitmille, Henrych z Gutšteina, Mikeš Žehrovský z Kolovrat, Jetrich z Gutšteina, Michal z Waitmille, Zdeněk Dobrohost z Konšperka, Bernhart z Waldšteina, stateční a slovutní Jan z Klenového, Votík Kamenický z Tropčic, Václav z Rúpova, Pešík z Komárova, Václav Bechyně z Lažan, Jan Vratislav z Mitrovic, Zdeněk z Kladna slibili jsú za nás a slibují za dluhy naše osobám jmenovitě těmto: Rájeckému za tisíc kop gr., Mihulové za puol šesta sta kop gr., Heřmanovi Bohdaneckému za vosm set kop gr., Wajstorfovi za puol šestnácte sta kop gr., Bejchorskému Janovi za puol třetieho sta kop gr., Kunátovi Dobřenskému za puol páta sta kop gr., Divišovi Hustieřanskému za puol druhého sta kop

gr., Vopršalovi za šest set zl., panu Donínskému za tisíc kop gr. a témuž za tisíc zl., Horstorfarovi za tři tisíce kop gr. A k žádosti naší v tom se nám povolně a hotově najíti dali oc, ut in eadem forma, ut supra. Datum anno oc omnia, ut supra.

271.

V Prešpurce 1499, 12. listopadu. — Král vydává prohlášení v příčině odcizování statků zemských. (Fol. 140'.)

Original chová se v archivu svatováclavském pod č. 277. Text otištěn v tomto Archivu sv. V. str. 500.

272.

V Prešpurce 1499, 30. října. — Král rozmnožuje Mikulášovi Trčkovi ml. z Lípy summu zápisnou na Lichtmburce. (Fol. 142.)

(Mikulášovi Trčkovi mladšímu.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že znamenajíc povolnost a hotovost mnohých věrných služeb, kteréž nám statečný Mikuláš mladší Trčka z Lípy na Lichtmburce, věrný náš milý, činil a činiti nepřestává, i chcece, aby za to od nás k sobě některú milost a vděčnost poznal, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách připsali jsme jemu, dědicóm a budúcím jeho na hradě Lichtmburce s jeho příslušenstvím nad prvnie summy a zápisy, kteréž na tom má, patnácte set kop gr. č. dobrých, a mocí listu tohoto připisujem a přiražujem, chcece tomu, aby on i s dědici a budúcími svými již psaný zámek Lichtmburgk s jeho příslušenstvím v summách a zápisiech svých předešlých i v těchto patnácti stech kopách nyní námi připsaných [jměl a držel] tak dlúho a dotud, jakž listové a zápisové jeho, kteréž na to od nás prve má, svědčie a vokazují. A když by koli k výplatě hradu svrchupsaného s jeho příslušenstvím přišlo, tehdy má svrchupsanému Mikulášovi, dědicóm a budúcím jeho za výplatu téhož zámku podle jiných sum jeho zápisných od nás aneb budúcích našich, králuov Českých, aneb od těch osob, komuž by ta výplata spravedlivě příslušela, těch patnácte set kop. gr. č. svrchupsaných také dáno a zaplaceno býti bez zmatku a všelijaké odpornosti. Kteréž von aneb dědici a buducí jeho přijmúc od nás i s prvními summami na tom zapsanými úplně a docela, má nám a povinen bude zámku svrchupsaného s jeho příslušenstvím v moc naši postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměl, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktožby list tento jměl s již psaného Mikuláše, dědicuov a budúcích jeho dobrú volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie oc. Dán v Prešpurce v středu přede Všemi Svatými anno Christi MCCCCXCVIII^o.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

273.

V Budíně 1499, před 29. srpnem. — Král směňuje s Mikulášem ml. Trčkou z Lípy městečko Kamenici Trhovou. (Fol. 142'.)

(Témuž Mikulášovi Trčkovi.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme s dobrým rozmyslem a radů věrných našich milých, mocí královskú v Čechách celý, pravý a dokonalý frejmark a směnu učinili s statečným Mikulášem mladším Trčků z Lípy na Lichtmburce, věrným naším milým, a tiemto listem činíme vo městečko naše Kamenici, kteréž slove Trhová, což tu máme, k hradu Lichtmburgku příslušejície, z kteréhož nám platu ročnieho šest kop a šestnácte gr. a šest peněz přicházíe, tak že jest nám za to týž Mikuláš i budúcím našim, králóm Českým, dal a ve dsky zemské vložití má zadní dvuor kmecí, dědicství své pod rybníkem Svatojakubským ležící s jeho příslušenstvím, v kterémž jest platu ročního šest kop gr. a deset kapúnuov, kdež se každý kapún po dvě grošiech pokládá; a to tak a tiem obyčejem, že on Mikuláš svrchupsaný s dědici a budúcími svými dvoru toho svrchupsaného s jeho příslušenstvím v držení a požívání býti má podle znění zápisuov svých, kteréž na tom zámku s jeho příslušenstvím zapsány mají. Než když bychme my od nich aneb budúcí naši, králové Čestí, hrad Lichtmburgk s jeho příslušenstvím vyplatili, mají nám toho dvoru hned se vším jeho příslušenstvím k témuž zámku postúpiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A po té výplatě on Mikuláš i s dědici a budúcími svými má a moci bude městečko svrchupsané s jeho příslušenstvím k svému požívání jmieti a držeti dědiccky tak a tiem obyčejem, jakožto i jiní obyvatelé svých dědičných městeček užívají, a to bez naše, budúcích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. A my také s budúcími našimi, králi Českými, zadnieho dvoru svrchupsaného s jeho příslušenstvím k hradu Lichtmburku požívati máme a moci budeme bez jeho, dědicuov a budúcích jeho i jiných všech lidí všelijaké překážky. Prikazujíc větším i menším úředníkuom desk zemských království Českého, nynějším i budúcím, věrným naším milým, abyšte když kolivěk od téhož Mikuláše Trčky požádání budete, jemu, dědicóm a budúcím jeho městečko nadepsané ve dsky zemské vložití a vepsati kázali a toho jináč nečinili, bez zmatku a všelijaké odpornosti. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně před hodem Hlavy stětíe sv. Jana Křtitele anno Christi MCCCCXCVIII^o.

Relator dominus cancellarius.

Srov. Sedláčkovy Hradý I. str. 167.

274.

V Prešpurce 1499, 10. listopadu. — Král dává Mikulášovi st. i ml. Trčkům z Lípy na Lichtmburce výplatu na vsi Ovesné Lhotě. (Fol. 143'.)

(Mikulášovi staršiemu i mladšiemu Trčkóm.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest před nás přistúpil statečný Mikuláš mladší Trčka z Lípy

na Lichtmburce, proše nás jménem svým a statečného Mikuláše staršieho Trčky z Lípy na Vlašimi, abychme jim výplatu dáti ráčili na vsi řečené Ovesná Lhota k klášteru Lounskému příslušející, a při tom abychme jim některé další milosti, kdyžby tůž ves vyplatili, dáti ráčili. K jichžto prosbám nakloněni jsouce pro služby jejich, kteréž jsú nám činili a činiti nepřestávají, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách dali jsme jižpsaným strýcóm výplatu na jmenované vsi Ovesné Lhotě s jejím příslušenstvím a tiemto listem dáváme, chtiece tomu, aby voni ji vyplatili a vyplatiti mohli od držiteluov nynějších, kdyžby se jim kolivěk zdálo a líbilo, dadúc jim napřed věděti podle znění zápisuov jejich a summu hlavní v moc jejich úplna položiece. A nadto jim tuto další a zvláštní milost činíme, aby kdyžkoli jmenovanú ves od držiteluov nynějších vyplatie, ji jměli, drželi a jie požívali se vším a všelijakým jejím příslušenstvím, nejsúc s nie [splacování] bez své vuole od nás ani od budúcích našich, králuov Českých, ani od jiného žádného leč od toho zákona, k kterémuž spravedlivě příslušie. Když by to k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, to učiniti mohú a moci budú, kdyžby se jim kolivěk zdálo a líbilo, dadúc jim napřed věděti podle znění listuov a zápisuov jejich. A po vyjití času vypovědělého dadúc jim a úplně položiec summu jejich zápisnú v moc jejich vcele a úplně, kterúz příjmúc od nich, mají jim hned a povinni budú jmenované vsi se vším jejím příslušenstvím v moc jejich postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktožby list tento jměl oc. Tomu na svědomie oc. Dán v Prešpurce v neděli před sv. Martinem anno Christi 1499. Ad relationem magnifici domini

Joannis de Sselnbergk, supremi cancellarii regni Boemie.

275.

V Budíně 1499, 18. března. — Král dovoluje Janovi Kozojedskému z Kozojed, aby mohl své manželce na manství zapsati věno. (Fol. 144.)

Item dán jest list otevřený na papíře slovutnému Janovi Kozojedskému z Kozojed na takový způsob: jakož má a drží manství Chotolice, aby on manželce své Jitce věno na týchž Chotolicích puol třetieho sta kop gr. č. zapsati mohl. Všakž tak bez ujmy služeb a povinností manských. Dán na Budíně v pondělí po neděli, kteráž slove Judica, anno Christi 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero vigesimo octavo.

Chotějovice tvrz byly manství Trutnovské. — Výkon povolení královského viz v tomto Archivu sv. XV. str. 393.

276.

V Prešpurce 1499, 14. list. — Král zavazuje se Petrovi z Rožmberka ku placení dluhu. (Fol. 144.)

Otištěno dle orig. v tomto Archivu sv. X. str. 94.

277.

V Prešpurce 1499, 7. listopadu. — Král vykazuje Jindřichovi z Hradce doživotní plat. (Fol. 145.)

Otištěno dle orig. v tomto Archivu sv. X. str. 411.

278.

V Prešpurce 1499, 6. listopadu. — Král dává témuž 2000 zl. rýn. (Fol. 145'.)

(Témuž Jindřichovi z Hradce.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, jakož jest se byl Mikuláš Šlik některé neslušnosti proti nám dopustil, pro kterůž jest všeho statku odsúzen, k kterémužto statku dali jsme byli všecko právo naše urozenému Jindřichovi z Hradce, nejvyššímu komorníku království Českého, věrnému našemu milému, kdež potom týž Jindřich k vuoli a žádosti naši dal jest nám a propustil všecko právo své, kteréž od nás k zboží a statku nadepsaného Šlika jměl, i hlediece my na jeho takovou povolnost, v které se nám hotově najíti dal, a k tomu nechtiece, aby toho dání našeho dokonce škoden býti jměl, s dobrým rozmyslem a radů věrných našich milých, mocí královskou v Čechách takto jsme s nim uhodili a tiemto listem uházieme, přiřekajíce jemu a dědicům jeho sami od sebe i od budoucích našich, kráľuov Českých, slovem naším kráľovským z najprvnější berně, kteráž nám v kráľovství Českém po této pivovárné pomoci najprve přiřčena a dána bude, dva tisíce rýn. zl. dáti a v moc jejich položití beze všech a všelijakých dalších odtahův a forteluov. Přiřkajíce budoucím výběřcím, kteřížby kolivěk k vybírání té berně voleni a jmenováni byli, věrným naším milým, jakžby nám ta berně najprvé dána a vybrána byla a voni k vám s tiemto naším listem přišli, abyste z nie těch dva tisíce zl. rýn. jižpsanému Jindřichovi aneb dědicům jeho hned předkem na najprv mimo jiné dali a dokonce zaplatili bez zmatku a všelijaké odpornosti. A když jim těch dva tisíce zlatých svrchupsaných úplna dáte a v moc jich položíte, mají vám také a povinni budú list tento k ruce naší dáti a navrátiti. Kterýž vy potom při počtu, kterýž z té berně činiti budete, položíte a vokázete. Jestli že by nás pak Buoh smrti neuchoval, prve nežli by jim summa zlatých svrchupsaných dána a dokonce zaplacená byla, tehdy jim ji budoucí naši, kráľové Čeští, dáti a zaplatiti mají a povinni budú též z najprvnější berně, kteráž by jim v kráľovství Českém svolena a dána byla. A ktož by list tento jměl oc. Tomu na svědomie oc. Dán v Prešpurce v středu před sv. Martinem anno Christi, ut supra.

Relator dominus cancellarius.

279.

V Prešpurce 1499, 14. listopadu. — Král vyhrazuje Vilémovi z Pernšteina, aby s Hluboké splacován nebyl leč od krále (Fol. 146'.)

Otištěno v tomto Archivu sv. XVI str. 540 č. 727.

280.

V Prešpurce 1499, 6. listopadu. — Král rozmnožuje Vilémovi z Pernšteina summu zápisnou na zámku Hluboké. (Fol. 147.)

Otištěno v tomto Archivu sv. XVI. str. 538 č. 724.

281.

V Prešpurce 1499, 11. listopadu. — Král dává Litoměřickým tamnější zámek královský. (Fol. 148.)

Vydá prof. dr. Jar. Čelakovský v privilegiích venkovských měst královských.

282.

V Prešpurce 1499, 9. listopadu. — Král zmenšuje plat, který mají Čáslavští platiti podkomořím při sázení konšelův. (Fol. 148'.)

Vydá prof. dr. Jar. Čelakovský v privilegiích venkovských měst královských.

283.

V Prešpurce 1499, 9. listopadu. — Král zapisuje Martinovi kováři dům na Novém Městě Pražském. (Fol. 149.)

(Martinovi kováři na Novém Městě Pražském.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme dlužni zuostali za službu věrnému našemu milému mistru Martinovi kováři sto kop gr. č., kteréž chce, aby jisty jměl a jimi bezpečen byl, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách zapsali jsme jemu, dědicům a budoucím jeho na domu našem, na kterýmž nyní jest, ležícím na Novém Městě Pražském, tak aby von v tom domu i s dědici a budoucími svými byl a jej držel tak dlouho, dokudž bychme jim těch sta kop gr. svrchupsaných nedali a nezaplatili, a to bez naše, budoucích našich, kráľuv Českých, i všech jiných lidí všeliké překážky. Než když bychme jim koli těch sto kop gr. dali a v moc jejich položili, mají nám toho domu hned zase postúpiti a list tento i s jinými, ač by na to které jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odporosti. A ktož by list tento jměl s jižpsaného kováře Martina, dědicuov a budoucích jeho dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie oc. Dán v Prešpurce v sobotu před sv. Martinem anno Christi 1499.

Ad relacionem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

284.

V Prešpurce 1499, 15. listopadu. — Král dává Veronice z Leskovce list mocný. (Fol. 149'.)

Item dán jest list mocný urozené Veronice z Leskovce, manželce někdy urozeného Ctibora z Lantšejna, aby ona vo všem statku svým zřízení podle vuole

a zdanie svého učiniti mohla oc, ut in forma communi. Dán v Prešpurce v pátek po sv. Martinu letha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého devátého.

Relator dominus cancellarius.

285.

V Prešpurce 1499, 16. listopadu. — Král vydává Zdeňkovi Lvovi z Rožmitála list dlužní. (Fol. 150.)

(Zdeňkovi Lvovi z Rožmitála.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme dlužni pravého a spravedlivého dluhu patnácte set kop gr. č. urozenému Zdeňkovi Lvovi z Rožmitála a z Blatné, purgkrabie na Karlštejně, věrnému našemu milému, vo kterýžto, nemohúce ho jemu pro některé naše potreby na tento čas dáti a zaplatiti, takto jsme s nim uhodili, přiřekajíce slovem naším královským a tiemto listem konečně jej jemu a dědicóm jeho i s úroky dáti a zaplatiti na den sv. Havla po dání listu tohoto najprv přístieho beze všech dalších odtahuov a všelijakých výmluv. Pakli by nás v tom času Buoh smrti neuchoval, prve nežli bychme jemu a dědicóm jeho ten dluh zaplatili, tehdy zavazujem budúce naše, krále České, že jej věřitelóm našim svrchupsaným dáti a zaplatiti mají, což najspieše moci budú, bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s svrchupsaného Zdeňka a dědicuov jeho dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie oc. Dán v sobotu po sv. Martinu letha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého devátého.

Ad relacionem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

286.

V Prešpurce 1499, 16. listopadu. — Král dovoluje, aby Bartoš apatékár mohl prodávati o sněmu zboží své na hradě Pražském. (Fol. 150'.)

Item dán jest list otevřený na papíře Barthošovi apatékáři z Nadařic na takový způsob, aby on s manželkú svú Katherineínú vo každých suchých dnech a vo sněmiech s konfekty i s jinými apatékárskými věcmi na hradě našem Pražském tu mezi vraty sedali a je prodávali nynie i budúcně, a to až do jejich obú dvou živnosti. Dán v Prešpurce v sobotu po sv. Martinu létha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého devátého.

Commissio propria domini regis.

287.

V Prešpurce 1499, 14. listopadu. — Král dává Zdeňkovi ze Šternberka na Zbiroze výplatu na Týně nad Vltavou. (Fol. 150'.)

(Zdeňkovi z Šternbergka na Zbiroze.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest prosil urozený Zdeněk z Šternbergka na Zbiroze, věrný náš

milý, abychme jemu a dědicuom jeho výplatu dáti ráčili na Tejnu na Vltavě s jeho příslušenstvím k arcibiskupství Pražskému příslušejícímu. K jehožto žádosti pro jeho služby, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, nakloněni jsúce, s dobrým rozmyslem a radů věrných našich, mocí královskou v Čechách svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme, tak aby on Zdeněk svrchupsaný aneb dědici jeho svrchupsané zboží Tejnské na Vltavě vyplatiti mohli a moc jměli, jakž by nejprvé k výplatě přišlo; kteréž když vyplatie od držiteluov jeho, mají je jmieti držeti a jeho požívati, nejsúc odtud bez své vuole od nás ani od budúcích našich, králuov Českých, ani od jiného žádného splacování, krom od arcibiskupa Pražského rádně voleného a stvrzeného. Ten to od nich muož a moci bude vyplatiti, když by se jemu kolivěk zdálo a líbilo, všakž k svému vlastniemu jmění, držení a požívání a jinak nic, dada jim rok napřed věděti. A po vyjití toho roku, polože v moc jejich summu zápisnú vcele a úplně, kteréžto příjmúc od něho vcele a úplně, mají jemu hned zboží Tejnského svrchupsaného s jeho příslušenstvím postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. Pakli by to arcibiskup pod jakú koli barvú vyplatil a sám toho v držení nebyl, tehdy on Zdeněk, aneb budúcí jeho, bude to moci od těch držiteluov vyplatiti, polože jim summu jich zase, kteréž příjmúc od nich, mají jim hned a povinni budú zboží toho s jeho příslušenstvím postúpiti. V kteréž uvážíce se, mají je jmieti, držeti a jeho požívati tak dlúho a tiem obyčejem, jakož se napřed píše. A ktož by list tento jměl s svrchupsaného Zdeněka a dědicuov jeho oc. Tomu na svědomie oc. Dán v Prešpurce ve čtvrtek po sv. Martinu, anno Christi 1499.

288.

V Budíně 1499, 23. července. — Král povoluje klášteru Hradištskému u Olomouce, aby mohl zastaviti zboží Knihnické ve vyšší summě než prvé. (Fol. 151'.)

(Janovi opatu kláštera Hradištského.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest prosil nás velebný Jan opat a konvent kláštera Hradištského, blíž Olomúce ležícího, abychme pro dobré a užitečné kláštera toho jemu dopustiti a povolenie naše dáti ráčili, aby zboží proboštstvie Knihnického v vyšší summě nežli prvé zastaviti a z toho některé dluhy zaplatiti mohl slovutným Jindřichovi z Jezera a Vítkovi z Zeptení*) a erbóm jejich, věrným našim milým. Kdež my znajíce upříemú žádost jeho a k tomu lepší kláštera toho, s dobrým rozmyslem a našim jistým vědomím, mocí královskou a jakožto margkrabie Moravský svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme, aby on opat svrchupsaný zboží proboštstvie Knihnického, jmenovitě městečko Knihnice, městečko Svitavku, vsi Četkovice, Uherce, Šebotov, Světlú, Kořenec, Húsobrnó, Okružlú, s horami, lesy, rybníky i se vším toho zboží panstvím a příslušenstvím nadepsaným Jindřichovi a Vítkovi a erbóm jejich zastaviti

mohl a moc jměl, když by se jemu kolivěk zdálo a líbilo. Kteréžto zboží když jim týž opath zastaví, mají je jmieti, držeti a jeho požívatí tak a potud, pokudž list zástavní opata a konventu kláštera svrchupsaného svědčí a ukazuje; a to bez naše, budoucích našich, kráľuov Českých, i všech jiných lidí všelijaké překážky. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v úterý po sv. Maří Magdaleně létha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého devátého, a kráľovství našich Uherského devátého a Českého dvacátého osmého.

Ex commissione propria maiestatis regie.

*) Litery „Ze“ psány na rasuře; rozumí se ze *Ptení*.

289.

V Prešpurce 1499, 13. listopadu. — Král potvrzuje Jana z Lomnice v držení zástavném hradu Špilberka a přidává ustanovení o výpovědi. (Fol. 152.)

(Janovi z Lomnice.) My Vladislav oc oznamujem listem tieľto všem, jakož urozený Jan z Lomnice na Mezřieči, hajtmán margkrabstvie Moravského, věrný náš milý, má a drží zámek náš Špilbergk s jeho příslušenstvím v jisté summě zapsaný a zastavený, v kterémžto zápisu *) výpověď **) položena a zapsána není. I chce, aby pro to jmenovaný Jan žádné budoucí škody ani kterého zmatku neměl, s dobrým rozmyslem a radů věrných našich, mocí kráľovskú a jakožto margkrabie Moravský k tomuto jsme svolili a přistúpili a tieľto listem svolujem a přistupujem, aby on Jan svrchupsaný i s erby svými zámek Špilbergk s jeho příslušenstvím podle znění zápisuov svých jměl, držel a jeho požíval tak dlouho a dotud, dokudž bychme jemu a erbóm jeho my aneb budoucí naši, kráľové Čeští a margkrabie Moravští, puol léta napřed věděti nedali, a po vyjitie toho polúletie summy zápisné podle znění zápisu jejich vcele a úplně nepoložili. Než dadúce jim po vyjití toho polúletie summu jejich v moc jich vcele a úplně, mají nám hned a poviinni budú téhož zámku se vším jeho příslušenstvím postúpiti a list tento i s jinými, kteréž na to mají, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. Jestliže bychme pak, dadúc jim puol letha napřed věděti, zámku toho nevyplatili, tehdy jej mají předse držeti tak dlouho a dotud, dokudž bychme jim opět jiného puol leta napřed věděti nedali a po vyjití jeho podle znění zápisov jejich nevyplatili, a to bez naše, budoucích našich, kráľuov Českých a margkrabí Moravských, i jiných všech lidí všelijaké překážky. A ktož by list tento jměl s svrchupsaného a erbuov jeho dobrou volí a svobodnú, chceme, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahore psaných. Tomu na svědomie oc. Dán v Prešpurce v středu po svatém Martinu, anno Christi MCCCCXCVIII^o.

*) Zápis tištěn jest zde č. 51 str. 51—52, jiný č. 159 str. 112.

**) Písař zmýliv se, opakoval toto slovo ještě jednou, ale poznav svůj omyl, přetrhl je.

290.

V Prešpurce 1499, 13. listopadu. — Král připisuje témuž na opravu téhož hradu 140 zl. uh. (Fol. 152'.)

(Témuž Janovi z Lomnice.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest zpravil nás urozený Jan z Lomnice na Mezřiečí, hajtman margkrabstvie Moravského, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak z rozkázanie našeho udělal jest některé střechy a krovy na hradě našem Špilmburgku svými penězi, na kteréž jest naložil sto a čtyřiceti zlatých uherských, proše nás, abychme jeho v tom milostivě opatřiti ráčili, aby toho škoden nebyl. Jehožto žádost spravedlivú znajíce a nechtiece, aby toho stavenie které škodu jměl, připsali jsme jemu tu summu na témž zámku Špilंबरce s jeho příslušenstvím a tiemto listem mocí naší královskú a jakožto margkrabie Moravský připisujem a nad prvnie summy přirazujem, chtiece tomu konečně, aby jemu a erbóm jeho při vyplacování téhož zámku těchto sto a čtyřiceti zlatých uherských buďto od nás aneb od budúcích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, dáno a zaplaceno bylo bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s již psaného Jana a erbów jeho dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchu psaných. Tomu na svědomie oc. Dán v Prešpurce, ut supra. Anno Christi, ut supra.

291.

V Prešpurce 1499, 13. listopadu. — Král dovoluje témuž opraviti rybník Měniný. (Fol. 153.)

(Témuž Janovi z Lomnice.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem: jakož urozený Jan z Lomnice na Mezřiečí, hajtman margkrabstvie Moravského, má a drží zámek náš Špilmburgk s jeho příslušenstvím v jistých zápisiech našich, zpravuje nás při tom, kterak rybník Měniný v některých miestech velmi škodně strhán a na hrázi zkažen jest, proše nás, abychme jej zase opraviti a udělati rozkázati ráčili, tak aby se nasaditi a požívati mohl. I chtiece my, aby týž rybník pust nestál, než aby jeho raději týž Jan i s erby svými požíval, takto jsme s ním zuostali a smlúvu učinili a tiemto listem mocí naší královskú i jakožto margkrabie Moravský činíme, aby on Jan i s erby svými nadepsaný rybník Měniný nákladem svým opravil a opravě jej nasadil, když by se jemu kolivěk zdálo a líbilo. A když jej nasadí, má jej držeti, a když by čas přišel, k svému užitku spustiti a sloviti; a jestliže bychme my mezi tiem, když by jej opravě nasadil, zámek Špilmburgk od něho vyplatili, má on jej předse držeti až do času slušného, když by na spuštění byl, a potom jej má spustiti a sloviti k své ruce a k svému užitku, a když jej sloví, má ho nám v moc naši postúpiti beze všech úplatkuov. Tomu na svědomie oc. Dán v Prešpurce v středu po sv. Martinu, anno Christi 1499.

292.

V Prešpurce 1499, 15. listopadu. — Král vyhrazuje Burjanovi Trčkovi z Lípy, aby s zboží duchovního, kteréž drží, nemohl býti splacen, leč od krále neb od vlastníků. (Fol. 153'.)

(Burianovi Trčkovi z Lípy.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl statečný Burian Trčka z Lípy na Lipnici, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak má a drží některá zboží duchovníe v zápisiech předkuov našich, králuov Českých, i našich také, a jmenovitě opatstvie Vilémovské, zboží Heralecké k arcibiskupstvie Pražskému příslušejícíe a kanovnicstvie téhož kostela, opatstvie Želevské, Dobřenice, Leština, opatstvie Sedlecké i jiná zboží duchovníe podle znění zapisuov ciesaře Zigmunda a jiných králuov Českých, s jejich příslušenstvím, proše nás, abychme jemu a dědicóm jeho při držení a požívání zboží svrchupsaných některú milost učiniti ráčili, tak aby ta zboží volnějie, bezpečnějie a svobodnějie jmiati, držeti a jich požívati mohl. K jehožto prosbě naklonění sůce pro služby jeho, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách tuto jsme nadepsanému Burianovi a dědicóm jeho při držení a požívání zboží svrchupsaných učinili a tiemto listem činíme, tak aby on ta zboží duchovníe svrchupsaná i s jejich příslušenstvím s dědici jměl, držel a jich požíval, nejsa s nim[i] se všech ani s žádného z nich bez své vuole od žádného člověka splacován, leč vod nás aneb budících našich, králuov Českých, aneb od těch osob duchovních, kterýmž by spravedlivě příslušely, a když by[chme] to k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli a jinak nic, to učiniti muožeme a moci budeme, dadúce jim podle znění zápisuov jejich napřed věděti, a po vyjití času vypovědělého položíce v moc jejich summy zápisné vcele a úplně, mají hned nám a povinni budú těch zboží s jejich příslušenstvím postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všeliké odpornosti. Pakli by to vyplatiec pod jakúkoli barvú, sami toho v držení a požívání nebyli, tehdy má a moci bude svrchupsaný Burian s dědici svými to aneb ta zboží duchovníe od těch, ktož by to drželi a toho požívali, vyplatiti, dada jim summu jejich, v kteréž by to drželi; a vyplatiec to, mají to držeti a toho požívati tak dlúho a dotud, jakož se svrchu píše. A ktož by list tento jměl s již psaného Buriana a dědicuov jeho dobrou volí oc. Tomu na svědomie oc. Dán v Prešpurce v pátek po sv. Martinu letha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého devátého, a království našich Uherského desátého a Českého dvadcatého devátého.

Ad relacionem domini Alberti de Colowrat,
magistri curie maiestatis regie.

293.

V Prešpurce 1499, 16. listopadu. — Král připisuje Hanušovi Glacovi ze Starého Dvoru na opravu zámku Střekova nad Labem summu do 200 k. č. (Fol. 154').

(Hanušovi Glacovi z Starého Dvoru.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznešeno jménem slovutného Hanuše Glaca z Starého Dvoru, věrného našeho milého: jakož má a drží v jistých zápisiech zámek náš Střekov ležící nad Labem. oznamujíce nám, kterak ten zámek na stavení velmi sešlý a pokažený jest, prosiece nás, abychme jemu některú summu na stavenie a dělání téhož zámku připsati ráčili. K kteréžto prosbě naklonění jsúce pro služby téhož Hanuše, a k tomu znajíce, že týž zámek na pomezí leží a opravy potřebuje, s dobrým rozmyslem a radí věrných našich, mocí královskú v Čechách svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme, aby nadepsaný Hanuš mohl na ten zámek Střekov na stavenie dělání a opravování jeho naložiti a prostavěti až do dvou set kop gr. č. Kteréz když prostavie a vynaložie, mají jemu od nás aneb od budoucích našich, králuov Českých, při vyplacování jeho zase dány a navraceny býti, když to registry řádnými aneb svědky hodnověrnými vokáže, bez zmatku a všelijaké odpornosti. Tomu na svědomie oc. Dán v Prešpurce v sobotu po sv. Martinu, anno Christi 1499.

Ad relacionem strenui Wenceslai Cziecz de Nemyczewes
marescalci curie maiestatis regie.

294.

V Prešpurce 1499, 17. listopadu. — Král přijímá Jana Horštorfara z Malešic mincmistra i se služebníky jeho na tři léta pod svoji zvláštní ochranu. (Fol. 154').

(Horštorfarovi z Malešic.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že pamatujíce na služby slovutného Horštorfara z Malešic, kteréž jest nám, byv v úradě mincmajstrstvie, věrně a právě činil, i chtiece jemu za to některú vděčnost a milost vokázati, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách přijali jsme jeho s služebníky i vším statkem jeho v naši zvláštní obranu a bezpečenstvie a tiemto listem přijímáme, tak aby po všech zemiech a panování našem bezpeční býti mohli až do tří let po dání listu tohoto pořád zběhlých. Přikazujíce všem úředníkóm a poddaným našim kteréžkoli stavu, věrným našim milým, abyšte jižpsaného Jana Horštorfara s služebníky a statkem jeho v té naší obraně a na tom bezpečenství jměli, drželi a zachovali beze všeho přerušenie, žádných jim překážek ani zmatkuov nečiniece, ani na ně kterak sahajíce, ani jiným toho dopůstějíce, než raději dobrou vuoli vokazujíce; nepochybujíce vo tom, že to učiniec zvláštní nám na tom libost vokázete, kteréž my všem i jednomu každému milostí naší a dobrým nahrazovati mieníme. Tomu na svědomie oc. Dán v Prešpurce v neděli před sv. Alžbětú, anno Christi MCCCCXCVIII^o.

295.

V Prešpurce 1499, 16. listopadu. — Král uděluje právo odvěty Janovi, synu Svátka měšťana Star. M. Pražského, na poddaných biskupa Wircburského. (Fol. 155.)

Item dán jest list otevřený na papíře Janovi, synu Svátkovu, měšténína Starého města Pražského, na takový způsob, aby on s pomocníky svými, kdež by koli buď kupce aneb zemany z Frank a poddané biskupa Wircpurského i s statky jejich bráti mohl, dokavadž by otec jeho, kterýž tam vzat jest, i s jinými měšťany propuštěn nebyl. Datum sabbato post Martini, anno Christi 1499.

Commissio propria maiestatis regie.

*) Míni se tu Jan Svátek z Pernštorfu, který se stal r. 1527 vlastníkem domu Krönovského (nyní č. 936) na náměstí Staroměstském.

296.

V Budíně 1499, 17. listopadu. — Král zapovídá, aby židé v městech nepřikazovali se cizím pánům. (Fol. 155'.)

Otištěno u Čelakovského, Privilegia měst Pražských, v poznámce na str. 314.

297.

V Prešpurce 1499, 16. listopadu. — Král dává Bernhartovi ze Šumburka a jeho bratřím svobodu horní. (Fol. 156.)

Item dán jest frystunk urozeným Bernhartovi, Janovi a bratřím jich z Šumburgka na Trutnově, aby voni i s kverky svými na zboží svých dědičných nebo zápisných pavovati a rud všelikterakých kovuv dobývati mohli. Urbury ani žádných poplatkuov, kteříž do komory krále JMti příslušejí, platiti ani dávatí nemají za plných patnácte let od datum listu tohoto pořád zběhlých. Dán v Prešpurce v sobotu po sv. Martinu letha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého devátého.

298.

V Prešpurce 1499, 8. listopadu. — Král povoluje měšťanům Mostským, aby sobě sami faráře zvolili. (Fol. 156.)

Item dáno jest povolenie měšťanům Mostským, aby sobě sami faráře, člověka hodného a dobrého, vzieti mohli s radú kapituly kostela Pražského, a to dotud, dokudž by se ruoznice ty, kteréž jsú mezi nimi vznikly, jako mezi proboštem Zderazským a druhú stranú, nesrovnaly. Dán v Prešpurce v pátek před sv. Martinem letha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého devátého.

Ad relacionem strenui Wenceslai Cziecz de Nemyczewes,
marescalci curie maiestatis regie.

299.

V Prešpurce 1499, 19. listopadu. — Král dává Jindřichovi z Třebomyslic list mocný. (Fol. 156'.)

Item dán jest list mocný slovútnému Jindřichovi z Třebomyslic a v Dubu,

aby on všecken statek svooj podle vuole a zdanie svého zřediti mohl oc, ut in forma communi. Dán v Prešpurce v úterý den sv. Alžběty letha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého devátého.

Ex commissione propria maiestatis regie.

300.

V Prešpurce 1499, 18. listopadu. — Král povoluje měšťanům Trutnovským výroční trh. (Fol. 156').

Vydá prof. dr. Jar. Čelakovský v privilegiích královských měst venkovských

301.

Bez místa a dne, 1499. — Král dává Mikulášovi z Vojislavic list mocný. (Fol. 156').

Item dán jest list mocný slovutnému Mikulášovi z Vojislavic, na kterýž by o statku svém zřízení podle vuole a zdanie svého učiniti mohl oc, ut in forma communi. Anno Christi 1499.

302.

V Prešpurce 1499, 21. prosince. — Král dává Janovi z Kunovic a Václavovi Veselskému z Vojislavic nápad po Mikuláši z Vojislavic. (Fol. 156.)

Item dán jest nápad a právo královské urozenému Janovi z Kunovic na Jičíně a slovutnému Václavovi Veselskému z Vojislavic na Vnorovách po smrti statečného někdy Mikuláše z Vojislavic na Veselé oc. Dán v Prešpurce v sobotu den sv. Thomáše, anno Christi oc 99.

Relator dominus cancellarius.

303.

V Budíně 1499, 6. září. — Král vyhrazuje Heraltovi z Kunštatu, aby nemohl býti se zámku Hodonína splacován leč od krále. (Fol. 157.)

(Heraltovi z Kunštatu na Hodoníně) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošení od urozeného Heralta z Kunštatu na Hodoníně, věrného našeho milého, abychme jemu, bratru a dědicům jeho při držení téhož zámku Hodonína některú milost učiniti ráčili, tak aby jej volnějie, svobodnějie a bezpečnějie jmieti, držeti a jeho požívatí mohli. K jehožto prosbě naklonění jsúce pro služby někdy otce jeho i také jeho, kteréž nám činí a činiti má a povinen bude, čím k sobě od nás milost naši náchylnější pozná, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú a jakožto margkrabie Moravský, tuto jsme jemu, bratru, strýci a dědici jeho budúciemu zvláštní milost učinili a tiemto listem činíme, takže von Heralta a Vladislav bratr jeho, Jan Boček z Kunštatu na Polné a prvorozený syn jeho, mají týž zámek Hodonín s jeho příslušenstvím jmieti, držeti a jeho požívatí v zápisiech na něm zapsaných, nejsúc vdtud bez své vuole od nás ani od

budících našich, kráľuov Českých a margkrabí Moravských, ani od jiného žádného splacování až do svých všech čtyř živností. Než po jich smrti my aneb budoucí naši, kráľové Čeští a margkrabie Moravští, moci budem od erbuov aneb budících jejich týž zámek vyplatiti, dadúc jim podle znění zápisuov jejich napřed věděti, když nám se kolivěk zdáti a líbiti bude. A po vyjití času vypovědělého položíce v moc jejich summu zápisnú vcele a úplně, mají nám a povinni budú zámku toho s jeho příslušenstvím postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s již psaného Heralta, bratra, strýce a dědice jeho dobrú vůlí a svobodnú oc. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně*) v pátek před slavností Narození P. Marie, anno Christi oc 99, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero XXVIII°.

*) Písař začal již psáti: *V Prešp.*, spozorovav však v čas svůj omyl, přetrhl to slovo a napsal vedle: *Na Budíně*.

304.

V Prešpurce 1499, 14. listopadu. — Král vyhrazuje Albrechtovi z Kolovrat na Krakovci, aby se vsi Pochvalova splacován nebyl. (Fol. 157.)

(Albrechtovi z Kolovrat na Krakovci.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, jakož urozený Albrecht z Kolovrat na Krakovci, věrný náš milý, má a drží ves Pochvalov k klášteru Matky Božie pod mostem a konventu jeho převorství Strakonickému příslušející, i prošení jsme jménem jeho, abychme jemu a dědicóm jeho při držení a užívání té vsi tu milost učiniti ráčili, aby vodtud od žádného jiného, leč od převora a konventu toho kláštera, nynějších i budících, splacování nebyli, když by to k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli. K kteréžto prosbě naklonění jsúce pro služby téhož Albrechta, kteréž jest nám činil a činiti má a povinen bude, čím k sobě od nás milost naši náchylnější pozná, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí kráľovskú v Čechách svolili jsme a tiemto listem svolujeme, chcece, aby jmenovaný Albrecht i s dědici svými nade-psanú ves Pochvalov s jejím příslušenstvím jměl, držel a jie požíval a požívati mohl, nejsúc vodtud bez své vuole od nás ani od budících našich, kráľuov Českých, ani od jiného žádného splacování, než od převora a konventu kláštera svrchupsaného, nynějšíech aneb budících. Všakž tak, když by to k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, to učiniti mohú a moci budú, když by se jim kolivěk zdálo a líbilo, dadúc jim rok napřed věděti, a po vyjití roku toho pořád zběhlého položíce jim vcele a úplně summu zápisnú, kteréž na též vsi zapsánu mají, mají jim hned a povinni budú té vsi se vším jejím příslušenstvím v moc jejich postúpiti a list tento i s jinými, ač by na to které jměli, navráti bez zmatku a všelijaké odpornosti. Pakli by to pod jakú barvú vyplatiece, sami toho k tomu klášteru nedrželi,

budú moci hned svrchupsaný Albrecht i s dědici svými summu jejich jim zase dáti a tu ves vyplatiti, a vyplatiece ji držeti a jie požívati tak dlouho a dotud, jakož se svrchu píše. A ktož by list tento jměl s již psaného Albrechta a dědicuov jeho dobrou volí a svobodnú oc. Tomu na svědomie oc. Dán v Prešpurce ve čtvrtek po sv. Martinu letha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého devátého, a království našich Uherského desátého a Českého dvacátého devátého.

Ad relacionem domini Alberti de Colowrat et Libssteyn, magistri curie maiestatis regia.

305.

V Prešpurce 1499, 18. listopadu. — Král potvrzuje Vojtěchovi Tvochovi z Nedvídkova vklad platu na vseh Třebotově a Roblíně do desk zemských. (Fol. 158.)

(Vojtěchovi Tvochovi z Nedvídkova.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem: jakož jsme před některým časem, byvše prošení, povolenie naše dali slovutnému Vojtěchovi Tvochovi z Nedvídkova, věrnému našemu milému, k platu kúpenie od sv. Jiljí na vseh Třebotově a Vroblíně, kteréhožto platu jest jedenácte kop bez dvadcieti gr.; kdež potom nadepsaný Tvoch na takové naše povolenie ten plat od kostelníkuov a vosady sv. Jiljie koupil jest byl i zaplatil, a potom jinému prodal a ve dsky zemské vložil, kdež jest to dobře*) učiniti mohl, to prodati i ve dsky klásti, poněvadž jest ten plat s naším povolením, jakožto krále Českého a najvyššieho kollatora toho kostela, koupil. Protož to jeho prodanie a ve dsky kladenie nemá jemu k žádné škodě ani kterému zmatku v ničemž býti podle toho nálezu dskami zapsaného, kterýž na to znie, ktož by komu ve dsky zapisoval, sám ve dskách nemaje; neb jest on jsa toho platu v držení a koupiv jej se vším povolením naším, ačkoli ve dskách toho neměl, mohl to dobře učiniti a jinému ve dsky klásti; kterýžto vklad jeho tiemto naším listem jakožto král Český tvrdíme a při zápisu znění desk, kterýmž prodává, zuostavujem a necháváme, tak aby v své moci a pevnosti stál a trval nynie i potomně, a to bez naší,**) budúcích našich, králuov Českých, i jiných vseh lidí všelijaké překážky. Tomu na svědomie oc. Dán v Prešpurce v pondělí před sv. Alžbětú létha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého devátého.

Ad relationem domini Alberti de Colowrat et Libsstein, magistri curie maiestatis regie.

*) Před tímto slovem napsáno v rukop.: *všecko*, ale přetrženo. **) v rukp. našich. — Vojtěch Tvoch z N. měl od r. 1483 dům za sv. Mikulášem na Star. M. Praž., koupený od bratra svého Oldřicha. (Ruk. arch. m. 2106 fol. 124.)

306.

V Prešpurce 1499, 19. listopadu. — Král dává Jiříkovi z Hrádku a z Valečova Jilovský důl Radlík. (Fol. 158'.)

(Jiříkovi z Hrádku a s Valečova.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme dali duol na horách našich Jilovských, jménem Radlík, urozenému

Jiríkovi z Hrádku a z Valečova, úředníku našemu na horách Jilovských, dědicóm a kverkóm jeho nynějším i budúcím a mocí listu tohoto, jakožto král Český, dáváme, tak aby jej dělali, jeho dobývati a užívati mohli, nejsúc s něho bez své vuole od nás ani od budúcích našich, kráľuov Českých, ani od jiného žádného splacování ani žádným obyčejem odtiskování, protože jej svým nákladem vyzdvihnúti a jeho dobytí mají. A ktož by tento list jměl s téhož Jiríka a dědicuov jeho dobrú vuolí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie oc. Dán v Prešpurce v úterý den sv. Alžběty, létha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého devátého, a kráľovství našich Uherského desátého a Českého dvadcatého devátého. Ad relacionem domini Alberti de Colowrat et Libssteyn, magistri curie maiestatis regie.

307.

V Prešpurce 1499, 18. listopadu. — Král dává Janovi Firšicovi z Nabdína výplatu na vseh Podhořanech a Měřejovicích. (Fol. 159.)

(Janovi Firšicovi z Nabdína.) Dána jest výplata statečnému Janovi Firšicovi z Nabdína na vseh Podhořanech a na Měřejovicích, což tu jest. A když to vyplatí, má to všecko jmieti, držeti a toho požívati, nejsa voldtud i s dědici svými od žádného bez své vuole splacován, leč od toho zákoua aneb zádušie, k kterémuž od staradávna spravedlivě příslušie, když by to k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, oc. Dán v Prešpurce v pondělí před sv. Alžbětú anno Christi 1499. Relator magister curie.

308.

V Prešpurce 1499, 21. listopadu. — Král potvrzuje smlouvu Matiaše z Častrova s klášterem Velehradským o dvůr v Domaníně. (Fol. 159'.)

(Mathiášovi z Častrova.) My Vladislav oc oznamujem tiemto listem všem, že jest na nás vznesl slovutný Mathiáš z Častrova, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak má cclú a dokonalú smlúvu s velebným Janem opatem a konventem kláštera Velehradského vo dvuor, lúky a některé dědiny s jich příslušenstvím při vsi Domanínu ležící, takže jemu toho týž opat a konvent k jmění, držení a požívání až do jeho živnosti dopustili a zapsali. Proše nás, abychme jemu povolenie naše dáti a toho listem naším potvrditi ráčili, tak aby toho volně, svobodně a bezpečně požívati mohl. K jehožto prosbě pro služby jeho, kteréž jest nám činil a činiti má a povinen bude, čím k sobě od nás milost naši náchylnější pozná, naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí kráľovskú a jakožto margkrabie Moravský, svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme a to tvrdíme, chtiece tomu, aby nadepsaný Mathiáš ten dvuor svrchupsaný s jeho příslušenstvím jměl, držel a jeho požíval a požívati mohl podle znění smlúvy mezi nimi učiněné, a to bez

našie a budúcich kráľuov Českých a margkrabí Moravských i jiných všech lidí všelijaké překážky. Tomu na svědomie oc. Dán v Prešpurce ve čtvrtek po sv. Alžbětě létha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého devátého, a království našich Uherského desátého a Českého dvadcatého devátého. Ex commissione propria maiestatis regie.

309.

V Prešpurce 1499, 10. listopadu. — Král dává Ladslavovi z Bozkovic opravu na zboží Knihnickém kláštera Hradištského k dědictví. (Fol. 160.)

(Ladslavovi z Bozkovic.) My Vladislav oc oznamujem listem tiehto všem, že jest na nás vznesl urozený Ladslav z Bozkovic na Třebové, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak jest měl otec jeho s bratřími jeho a nyní má opravu na lidech a zboží Knihnickém s jeho příslušenstvím, blíž Olomouce ležícím, příslušejícím [sic!], proše nás, abychme jemu a erbóm jeho túž opravu dáti a zapsati ráčili. K jehožto prosbě pro mnohé a věrné služby jeho, kteréž jest činil a činiti nepřestává, naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím a radú věrných našich, mocí královskú a jakožto margkrabie Moravský, slyšiece, že jest s lidmi zbožie toho Knihnického, maje je v své opravě, slušně a laskavě nakládal, žádných jim obtiežností ani křivd nečině, svolili jsme k tomu a tiehto listem svolujeme, dávajíce jemu a erbóm jeho vopravu zboží Knihnického svrchupsaného se vším jeho příslušenstvím k pravému dědictví, tak aby voni zboží to Knihnické v své opravě jměli, tak jako někdy opatové a konvent kláštera Hradištského*) nadepsaného se všemi duochody a puožitky k té opravě od staradávna příslušejícími nyní i na budúcie časy, a tož bez našie, budúcich našich, kráľuov Českých a margkrabí Moravských, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Všakž toto znamenitě vymieňujem, že on Ladslav i s erby a budúcími svými lidi zboží svrchupsaného v své obraně a opravě tak jmieti a držeti [má], žádných jim obtiežností, křivd a útiskuov mimo spravedlnost nečiniece ani komu činiti dopúšťjíce, tak jakož jim toho důvěrně svěřujeme; než jim spravedlivě, což za tu opravu podle obyčeje starodávnieho ti lidé dávati a činiti mají a povinni jsú, to aby jim bez zapieranie dávali a činili. Jestliže by pak na ně on Ladslav aneb erbové a budúci**) jeho nyní aneb v budúcích časiach kterou nespravedlivú obtiežností sáhli, chtiece je mimo spravedlnost obtěžovati, mají té opravy prázni býti, a zase má na klášter svrchu psaný přijíti podle toho zápisu, kterýmž jest se on Ladslav i s erby a budúcími svými listem svým opatu a konventu kláštera Hradištského zapsal a zavázal. Tomu na svědomie oc. Dán v Prešpurce v neděli před sv. Martinem letha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého devátého, a království našich Uherského desátého***) a Českého dvadcatého devátého.

*) Původně bylo napsáno: *Knihnického*, to však přetrženo. **) Původně bylo napsáno: *budúcie*, e však přetrženo. ***) Původně písař napsal *devátého*, spozorovav však omyl, přetřhl první nožičku písmene w a přes druhé dvě napsal s.

310.

V Budíně 1499, 9. srpna. — Král připisuje Jindřichovi z Dlouhé Vsi sto kop na dvoru zápisném Horušanech. (Fol. 160'.)

(Jindřichovi z Dlouhé Vsi.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem: Jakož slovutný Jindřich z Dlouhé Vsi na Vyšehořovicích má a drží dvuor Horušany s jeho příslušenstvím, což tu jest, v jistých zápisiech, i prošení jsme jménem jeho, abychme jemu na témž dvoře a vsi, což tu drží, některú summú připsati ráčili. K kteréžto prosbě pro služby jeho, kteréž jest nám činil a činí, naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách připsali jsme témuž Jindřichovi a dědicóm jeho na dvoru H[o]rušanech s jeho příslušenstvím sto kop gr. č. a tiemto listem připisujem a k prvním summám přirazujem, chciece tomu, aby on Jindřich i s dědici svými ten dvuor v prvních summách, kteréž na to má, i s těmito sty kopami gr. č. držeti a jeho požívatí mohl a moc jměl podle znění listuov a zápisuov, kteréž na to má. A když by ten dvuor s svým příslušenstvím kolivěk k výplatě přišel, má jim těchto sto kop gr. č. námi zapsaných s jinú summú zápisnú, kteréž na tom zapsanu mají, hned dáti a dokonce zaplatiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s již psaného Jindřicha a dědicuov jeho dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchu psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pátek pře[d] sv. Vavřincem, létha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého devátého, a království našich Uherského devátého a Českého XXVIII°.

Ad relacionem domini Alberti de Colowrat et Libssteyn,
magistri curie maiestatis regie.

311.

V Prešpurce 1499, 14. listopadu. — Král připisuje Mikuláši Španovskému z Lisova summú na zámecích Cmundu a Ruspachu. (Fol. 161.)

(Mikulášovi Španovskému.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest prosil statečný Mikuláš Španovský z Lisova, věrný náš milý, abychme s ním o jeho zadrželú službu uhoditi a ji k prvniemu zápisu a summě přiraziti a připsati ráčili. K jehožto prosbě pro služby jeho naklonění jsúce, kázali jsme starý list a zápis jeho vohledati, kterýž od nás má na zámky naše Czmund a Ruspach s jejich příslušenstvím v pěti tisících zl. uh. zapsané. I když jest s ním potom vo jiné a dalšíe služby sečteno, nalezlo se jest, výše nad to že jemu za službu dlužni jsme dvanácte set zl. uh. I chciece, aby ty summy v jeden zápis uvedeny a vepsány byly, převedli jsme svrchu psaných pěti tisíc zl. uh. a těchto dvanácte set zl. za službu jeho poslední zuostalých v tento jeden list a zápis, a mocí naší královskou převodíme

a přenášíme, chcece tomu, aby svrchupsaný Mikuláš Špaňovský i s dědici a budoucími svými nadepsané zámky Czmund a Ruspach se vším jejich a všelijakým příslušenstvím v šesti tisících a ve dvou stů zl. uh. jměli, drželi a jich požívali tak dlouho a dotud, dokudž by jim od nás aneb od budoucích našich, kráľuov Uherských*), summa svrchupsaná úplně dána a zaplacená nebyla. Než když bychme jim summu jejich zápisnů, to jest šest tisíc a dvě stě zl. uh., úplně dali a zaplatili, tehdy nám mají a povinni budú jmenovaných zámkuov Czmundu a Ruspachu se vším jejich příslušenstvím, svršky sobě prvé poberúc, postúpiti beze vsie odpornosti.

A jestliže by se přihodilo, a též Mikuláš nás se přidržuje, ty zámky obyčejem válečným stratil aneb smlůvů námi učiněnou z nich vyveden byl, tehdy my jemu a dědicům jeho těch za nás i za naše buducie, krále Uherské, slibujem a tímto listem slovem naším kráľovským přiřekáme jiných zámkuov a zboží tak movitých v té summě postúpiti konečně od ztracenie týchž zámkuov Czmundu a Ruspachu s jich příslušenstvími v polúletie pořád zběhlém**) beze všeho zmatku a všelikterakého prodlévání, aneb jim šest tisíc a dvě stě zl. uh. dobrých za to ztracenie povinni dáti budeme též bez zmatku a všelijaké odpornosti. A nad to jim i toho dopůštíme, nezdálo-li by se jim těch zámkuov s jich příslušenstvím držeti, aby je mohli v té summě prodati, směniti aneb je zastaviti, komuž by se jim zdálo a líbilo bez překážky všelijaké. A ktož by list tento s dobrou volí a svobodnou Mikuláše svrchupsaného aneb dědicuov jeho jměl, oc. Tomu na svědomie oc. Dán v Prešpurce ve čtvrtek po sv. Martinu létha božího tisícíeho čtyřístého devadesátého devátého.

Ad relacionem magnifici domini Petri de Roznbergk.

*) Původně pisar napsal: *Českých*, přetrhnuv však to slovo, napsal vedle: *Uherských* . . .

**) Původně bylo: *zběhlým*, y však přetřeno a vedle něho připsáno e.

312.

V Prešpurce 1499, 19. listopadu. — Král dává Albrechtovi z Kolovrat výplatu hradu Dobříše.
(Fol. 162.)

[Albrechtovi z Kolovrat na Libštejně.*)] My Vladislav oc oznamujem listem tímto všem, že jsme prošeni vod urozeného Albrechta z Kolovrat na Libštejně, hofmistra dvoru našeho, věrného našeho milého, abychme jemu a dědicům jeho dáti ráčili výplatu na hradu našem Dobříši s jeho příslušenstvím. Kdežto my hledíce na věrnost služeb jeho, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí kráľovskou v Čechách k tomu jsme svolili a tímto listem svolujem, chcece tomu, aby on i s dědici svými vyplatil a vyplatiti mohl zámek náš Dobříš s jeho příslušenstvím od držiteluov nynějších, když by se jemu kolivěk zdálo a líbilo, dáda jim podle zápisuov jejich napřed věděti. A po vyjití roku a času vypovědělého polože a dáda jim summu jejich zápisnů vcele

a úplně, mají jim a povinni budú téhož zámku s jeho příslušenstvím hned postúpiti a listy i zápisy, kteréž by na to jměli, mají jim navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. Kterýžto zámek s jeho příslušenstvím když vyplatie, mají jmieti, držeti a jeho požívati, nejsúc vodtud bez své vuole od žádného člověka žádným obyčejem splacování, leč vod nás aneb budících našich. kráľuov Českých. Když bychme to k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, to učiniti muozeme a moci budeme, když by nám se kolivěk zdálo a líbilo, dadúc jim rok napřed věděti. A po vyjití toho roku pořád zběhlého položiece v moc jejich summu tu, kterýž sami za výplatu dali, vcele a úplně, mají nám hned a povinni budú téhož zámku Dobříše s jeho příslušenstvím postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. Pakli bychme pod jakýmžkoli zpuosobem a barvú týž zámek vyplatili a jeho sami nedrželi ani požívali, má a moci bude svrchu psaný Albrecht i s dědici svými jej zase v té summě vyplatiti a vyplatě jmieti, držeti a jeho požívati tak dlúho a na ten zpuosob, jakož se nahoře píše. A ktož by tento list jměl s již psaného Albrechta a dědicuov jeho dobrú volí a svobodnú, oc. Tomu na svědomie oc. Dán v Prešpurce v úterý den sv. Alžběty, anno Christi 1499.

Tehdáž držel Dobříš Dépolt z Lohkovic. Srov. o tom Sedláckovy Hradý VI, str. 102.

*) In marg. bledším inkoustem pozn.: Vejplata na hradu Dobříši panu Albrechtu z Kolovrat oc.

313.

V Prešpurce 1499, 11. listopadu. — Král poukazuje Václavovi Solskému ze Sulejovic doživotní plat ze Hrádku Křivoklátu. (Fol. 162'.)

(Václavovi Solskému z Sulejovic.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že hlediee na věrnost služeb slovutného Václava Solského z Sulejovic na Solanech, věrného našeho milého, kteréž jest nám činil a činí, i chcee jemu některú vděčnost a milost vokázati, aby nám tiem lépe a dostatečněje slúžiti mohl, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí kráľovskú v Čechách podvolili jsme se jemu a tiemto listem podvolujeme každý rok padesáte kop gr. č. z zámku našeho Hrádku až do jeho živnosti vydávati. Příkazující hajtmanu našemu Hrádeckému, nynějšíemu i budúcím, abyšte těch padesáte kop gr. č. jemu, Václavovi, každý rok platili a vydávali beze všeho zadržování a zpieranie, a to až do jeho samého živnosti. Tomu na svědomie oc. Dán v Prešpurce v pondělí den sv. Martina létha božíeho tisícieho čtyřístého devadesátého devátého, a kráľovství našich Uherského desátého a Českého dvadcatého devátého. Maestas regia manu propria subscripsit.

314.

V Prešpurce 1499, 30. listopadu. — Král dovoluje Petrovi z Wartmberka udělati rybník ve vsi Borovničce. (Fol. 163.)

(Petrovi z Wartmbergka na Bydžově). My Vladislav oc oznamujem listem

tiemto všem, že jest před nás přistúpil urozený Petr z Wartmbergka na Bydžově, věrný náš milý, oznamuje nám, že by chtěl u vsi Borovničky, kterúž v jistých zápisích od nás drží, rybník udělati, proše nás, abychme k tomu povolenie naše dáti a při tom jemu nějakú další milost učiniti ráčili. K jehožto prosbě pro mnohé věrné služby jeho, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, a také chce, aby se to zboží opravilo a polepšeno bylo, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách naklonění jsúce, svolili*) jsme k tomu a tiemto listem svolujeme, chce tomu, aby von nebo dědicové jeho mohli a moc jměli u nadepsané vsi Borovničky rybník udělati, když by se jim kolivěk zdálo a líbilo, a naň naložiti až do sta kop gr. č., činíce jemu a dědicóm jeho tuto další milost: když kolivěk k výplatě nadepsaného zboží přijde, že my neboli budúcí naši, králové Čeští, máme a povinni budem nadepsanému Petrovi a jeho dědicóm, což by kolivěk na ten rybník naložili až do sta kop gr. č. a to registry řádnými a hodnověrným svědomím pokázali, podle hlavní summy prve zapsané při výplatě dáti a úplně zaplatiti. A ktož by list tento jměl s již psaného Petra a dědicuov jeho dobrou volí a svobodnú oc. Tomu na svědomie oc. Dán v Prešpurce v sobotu,**) den sv. Ondřeje, létha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého devátého.

Ad relacionem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

*) Od slov „K jehožto prosbě — jsúce“ psáno drobnějším písmem; také slabika *svo* slova *svolili* psána drobněji. — **) V ruk. v sobotu v Prešpurce.

315.

V Prešpurce 1499, 18. prosince. — Král dává Vokovi z Rožmberka pokutu. (Fol. 163'.)

(Vokovi z Rožmbergka.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznešeno, kterak nějaká Tožicová vdova jsúce v držení Vidova, kterýžto k manstvie našemu příslušie, odprodala jest nějaký kus od toho dědičně měšťanóm našim Budějovským, zejména vrch, kterýž leží nad Vidovem, ješto jest toho podle práva učiniti neměla ani mohla bez zvláštnieho povolenie našeho. A protož, poněvadž urozený Vok z Roznbergka, věrný náš milý, Vidov má a drží, dali jsme jemu na tom všecko to právo naše i pokutu, kteráž jest nám tu připadena v tom, kdež jest manstvie odprodáno bez povolenie našeho, dávajíce jemu tiemto listem plnú moc, aby se on vo to mohl súditi a toho právem dobývati a zase k svrchupsanému zboží Vidovskému připojiti, tak právě, jako bychme my to učiniti mohli. A když toho právem dobude, aby to držel a toho požíval, jakožto jiných svých zboží dědičných, bez překážky naší i budúcích našich, králuov Českých, všelikteraké. Tomu na svědomie oc. Dán v Prešpurce v středu před sv. Thomášem ap., létha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého devátého.

Ad relacionem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

316.

V Prešpurce 1499, 13. listop. — Král dává Burjanovi z Vřesovic svobodu horní. (Fol. 164.)

Item dán jest frystunk slovutnému Burianovi z Vřesovic, aby on na horách a gruntiech Žlutických zlata, stříbra i jiných kovuov dobývati mohl, a urbury ani jiných poplatkuov, kteříž do komory krále JMti příslušejí, nedávali ani platili, a to za patnácte let od datum listu tohoto pořád zběhlých oc, ut in forma communi. Dán v Prešpurce v středu po sv. Martinu létha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého devátého, a království našich Uherského desátého a Českého dvadcatého devátého.

Relator dominus Sswihowský, supremus iudex regni Boemie.

317.

V Prešpurce 1499, 13. list. — Král dává pánům z Waitmile svobodu horní. (Fol. 164'.)

Vydá prof. dr. Jar. Čelakovský v privilegiích venkovských měst královských.

318.

V Prešpurce 1499, 14. listopadu. — Král dává Žofce z Cimburka svobodu horní. (Fol. 164'.)

Item dán jest frystunk urozené Žofce z Cimburgku, aby ona na horách a gruntiech u Senil dělati a pavovati mohla. Urbury ani kterých jiných poplatkuov, kteříž do komory krále JMti příslušejí, dávati a platiti nemá, a to za plných patnácte let od datum listu tohoto pořád zběhlých oc. Dán v Prešpurce ve čtvrtek po sv. Martinu létha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého devátého.

Relator magister curie.

319.

V Prešpurce 1499, 9. prosince. — Král dává Vilémovi z Pernšteina nápad po Janu Holárkovi ze Slaného. (Fol. 164'.)

Otištěno v tomto Archivu sv. XVI. str. 541 č 728.

320.

V Prešpurce 1499, 21. prosince. — Král povoluje městečku Mirovicům výroční trh. (Fol. 164'.)

Item skrze prosbu urozeného Henrycha z Švamberгка na Zviekově dán jest městečku jeho Mirovici a obyvatelóm téhož městečka trh téhodní, kterýž jsú také prve jměli, ale že jest skrze války zšel a pomínul, jenž se týmž obyvatelóm Mirovickým znova každú středu dává a vysazuje, a k tomu jarmark roční s vosmi dni pořád zběhlými na den sv. Kyliana oc, ut in forma communi. Dán v Prešpurce den sv. Thomáše apoštola božieho, anno Christi 1499.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnberg,
supremi cancellarii regni Boemie.

321.

V Budíně 1500, 16. ledna. — Král dává Janovi z Kunovic nápad. (Fol. 164'.)

Item dáno jest právo královské urozenému Janovi z Kunovic na Jičíně po smrti slovutného Václava Veselského z Vojislavic na Vnorovách oc. Actum Budeferia IV^a ante Anthonii anno Christi 1500. Relator dominus cancellarius.

322.

V Prešpurce 1499, 14. prosince. — Král připsuje Jiříkovi z Vlašimě summu na zámku Úsově. (Fol. 165.)

(Jiříkovi z Vlašimě na Úsově.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že znamenajíce povolnost a hotovost mnohých věrných služeb, kteréž nám urozený Jiřík z Vlašimě na Úsově, věrný náš milý, činil a činiti nepřestává, i chcece, aby za to od nás k sobě některú milost a vděčnost poznal, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskou a jakožto margkrabie Moravský připsali jsme jemu, dědicóm a budúcím jeho na hradě Úsovu s jeho příslušenstvím, kterýž v jistých zápisiech od předkuov našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, i v našich také drží, nad prvnie summy a zápisy, kteréž na tom má, tři tisíce zl. dobrých uh., a mocí listu tohoto připsujem a přiražujem, chcece tomu, aby on i s dědici a budúcími svými již psaný zámek Úsov s jeho příslušenstvím v summách a zápisiech svých předešlých i v těchto tří[ch] tisících zl. nyní nám[i] připsaných tak dlouho a dotud, jakž listové a zápisové jeho, kteréž prve na to má, svědčie, držel a požíval. A kdyžby koli k výplatě hradu svrchupsaného s jeho příslušenstvím přišlo, tehdy má svrchupsanému Jiříkovi, dědicóm a budúcím jeho za výplatu téhož zámku podle jiných sum jeho zápisných od nás aneb od budúcích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, těch tři tisíce zl. svrchupsaných také dáno a dokonce zaplaceno býti bez zmatku a všelijaké odpornosti. Kteréž von aneb dědici a buducí jeho příjmúc od nás i s prvními summami na tom zapsanými úplně a docela, má nám a povinen bude zámku svrchupsaného s jeho příslušenstvím v moc naši postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměl, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s již psaného Jiříka, dědicóv a budúcích jeho dobrou volí oc. Tomu na svědomie oc. Dán v Prešpurce v sobotu po sv. Lucii, anno Christi 1499.

Relator dominus cancellarius.

323.

V Budíně 1490, 27. září. — Král povoluje Vilémovi z Pernšteina dělání a opravování rybníků na zámku Hluboké. (Fol. 165'.)

324.

V Prešpurce 1499, 27. listopadu. — Král dává Fridrichovi purkrabímu z Donína pokutu. (Fol. 166.)

Item dáno jest právo královské a pokuta urozenému Frydrychovi purkrabí z Donína a na Wildštejně, na Chvalovickém, a to proto, že jest přes svolenie a zuostanie starodávneho Českého královstvie na shonu s tenaty postižen. Ex Posonio feria IV^a post festum s. Katherine anno Christi oc 99.

Mínil se tu někdo z rodu Chvalovských z Ledec, snad Jar, který r. 1508 zdědil hrad Frýdštejn. — O lovu s tenaty srov. Vladislavovo zřízení zemské v tomto Archivu sv. V. str. 250 (§ 521) a 251 (§ 533).

325.

V Budíně 1499, 10. srpna. — Král vysazuje Rabí za město. (Fol. 166'.)

(Vysazuje se město Rabí.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl a nám oznámil urozený Puotha z Ryzmbergka na Švihově, nejvyšší sudí královstvie Českého, věrný náš milý, kterak dělá a stavie město Rabí*), hradu a zámku jeho Rabí přfležicie a k němu příslušejicie, proše nás, abychme jemu k tomu povolenie naše dáti a toho potvrditi a nad to některými milostmi též měšťany a obyvatele jeho obdařiti ráčili, tak aby se tu lépe a dostatečně stavěti, opravovati a živností svých hleděti mohli. K kteréžto prosbě nakloněni jsúce pro mnohé a věrné služby jeho, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme, aby nadepsaný Puotha i s dědici a budúcími svými i s měšťany a obyvateli města Rabí, nynějšími i budúcími, mohli město Rabí stavěti, dělati a je hraditi zdmi, věžemi, baštami, branami, přiekopy, valy aneb ploty i jinými braněmi, kteréž by buď k pevnosti, ozdobě aneb bezpečenství příslušely, nyní aneb budúcně, když se jim zdáti a líbiti bude. A k tomu aby v témž městě jměli právo i popravu svú, a v městě na rynku pranér, a trh téhodní v středu a dva jarmarky ročně, každý s vosmi dni pořád zběhlými: jeden na den sv. Trojice a druhý na den sv. Martina. Tuto další milost témuž městu Rabí a obyvatelóm jeho činie, aby v něm mohli a moc jměli slady buď k prodaji aneb pivu vaření dělati, piva všelijaká vařiti, prodávati i šenkovati. A nad to aby v něm řezníci, súkenníci, kožišníci, krejčieři, kováři, ševci, postřihači, kramáři, pekaři, mlynáři i jiní všickni a všelijací řemeslníci býti a řemesla svá dělati a jimi se živiti mohli, tak a tiem obyčejem, jakožto i v jiných městech královstvie našeho Českého jsú a býti mohú, nyní i budúcně; a to bez naše, budúcích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Přikazujice hajtmanu, podkomořiemu i jiným všem úředníkóm a poddaným našim královstvie Českého, nynějším i budúcím, věrným našim milým, abyšte již psanému Puothovi, dědicóm a obyvatelóm města Rabí, nynějším i budúcím, v těch ve všech milostech a výsadách svrchu psaných nikterakž nepřekáželi, ani

komu prekážeti dopúšťeli, než v tom je ve všem jměli, drželi a zachovali beze všeho prerušenie, pod zachovániím naše i budúcích našich, kráľuov Českých, milosti a uva-
rovánie hnevu a nemilosti. Tomu na svědomie pečeť naši oc. Dán na Budíně
v sobotu den sv. Vavřince létha božieho tisícieho čtyřistého devadesátého devátého,
a kráľovství našich Uherského devátého a Českého dvadcatého vošmého.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

() tomto vysazení pojednává podrobně Sedláček ve svých Hradech sv. XI. str. 90.

*) Před tímto slovem napsáno: *Sewih*, ale přetrženo.

326.

V Prešpurce 1499, 14. listopadu. — Král potvrzuje Půtovi z Ryzmberka clo v Matějově
Kři ve Slezsku. (Fol. 167').

(Puothovi z Ryžmbergka.) My Vladislav oc oznamujem listem tieľto všem,
že jest na nás vznesl urozený Puotha z Ryzmbergka na Švihově, najvyšší sudí
kráľovstvie Českého, věrný náš milý, oznamuje nám: Jakož má a drží od nás zámek
a město Kozlé se vším a všelijakým jeho příslušenstvím i s tieľm clem v Matějově
Kři, tak a tieľm obyčejem, jakož jsme my toho i předeľk náš, král Mathiáš, v držení
a v užívání byli, proše nás, abychme jemu, dědicóm a budúcím jeho toho cla potvrditi
a při tom milostivě zuostaviti ráčili. K jehožto prosbě nakloněni jsúce pro mnohé
a věrné služby, kteréž jest nám týž Puotha činil a činiti nepřestává, s dobrým
rozmyslem a radú věrných našich, mocí kráľovskú v Čechách a jakožto knieže
Slezské potvrdili jsme a tieľto listem potvrzujem a konečně zavazujem, aby clo
nadeľpsané podle užívání předeľslého tu v Matějově Kři dáváno a vybieráno bylo
tak a tieľm obyčejem, jakož jest prvé za předka našeho svrchupsaného i za nás také,
když jsme toho zámku a města v držení a požívání byli, dáváno a vybieráno bylo,
a to nynie i na budúcie časy, a to bez naše a budúcích našich, kráľuov Českých
a kniežat Slezských, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Příkazujíc hajtmanu
hornie a dolnie Slezí i jiným všem úředníkóm a poddaným našim kniežetstvie Slezského,
nynějším i budúcím, abyšte nadeľpsanému Puothovi, dědicóm a budúcím jeho v užívání
cla svrchu psaného žádných překážek nečinili ani činiti dopúšťeli nynie ani budúcně,
pod zachovániím milosti naše i budúcích našich, kráľuov Českých. Tomu na svědomie oc.
Dán v Prešpurce ve čtvrték po sv. Martinu léta božieho tisícieho čtyřistého devade-
sátého devátého, a kráľovství našich Uherského desátého a Českého dvadcatého devátého.

Ex commissione propria maiestatis regie.

O toto clo povstala brzy rozepře, o níž chová městský archiv Vratislavský v originále (AA 17.) tuto
listinu ze dne 17. dubna 1505:

Mezi městy jakožto žalobníky z jednej, a statečným Raclavem Břekovským, Burjanem Uny-
ovským úředníkem Kozelským mocí pánuov Švihovských, jakožto odporci strany druhé, o mýto v Ma-

tějově Kři, kdež se města žalují, kterak páni Švihovští berú mýto v Matějově Kři nespravedlivě, širokými řečmi k tomu mluvíce. Raclav s tovaryši svými odpíral, že berú mytho spravedlivě, kteréž za drženie králův Jejich Mtí a kniežat, pánuov Kozelských, od dávných časov bráváno jest, širokými slovy odpor svůj kladúc, při tom svědomie listovnie některých dobrých lidí i také sedlských okazujíc, že by to mýto tu od dávných let, kteráž léta ta svědomie v sobě vyslovují, bráváno bylo. Mezi kterýmiž svědomie položili jedno, že by někdy o to mýto súd byl mezi knězem Bolkem a knězem Kondratem, slavných pamětí, a že to kněz Kondrat súdem obdržel ku Kozlému. Města sú žádaly, aby ten přisudek, kterak se jest stal a skrze koho, byl okázán. My z tej a jiných slušných příčin tu věc mezi jimi zdvihámy do najprvnějšieho sněmu a súdu, kterýž v Duolní anebo Huorní Slezi držán bude, tu aby stáli se všemi potřebami svými ku konečnému rozsudku. A jestliže by páni Švihovští z kterýkolivěk příčiny k tomu sami státi nemohli, tehda aby plnú moc poslali, a stuojte nebo nestuojte, pošlete nebo nepošlete, stane se mezi jimi konečný rozsudek. Ex Wratislavia feria V. post Jubilate anno domini millesimo quingentesimo quinto.

327.

V Budíně 1500, 7. února. — Král Jana ze Šelnberka lépe opatřuje v zápisném držení zboží Tateckého. (Fol. 168.)

(Janovi z Šelnbergka.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl urozený Jan z Šelnbergka, najvyšší kanclér královstvie Českého, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak jsme před některými lety povolenie naše listem dáti ráčili statečnému Jindřichovi z Kostelce na Černých lesiech, dokudž ještě Tatec s jejich příslušenstvím v držení byl, aby mohl na témž zboží k polepšení jeho rybníky dělati, a cožby na dělání takových rybníkuov naložil a to dostatečně volkázal, že jemu má od nás a budúcích našich, králuov Českých, aneb od těch osob, kterýmž by výplata tvrze svrchupsané spravedlivě příslušela, při vyplacování zase dáno a zaplaceno býti. Toho při tom dotýkaje, že týž Jindřich, byv toho v držení, udělal jest na takové naše povolenie jeden rybník, kterýž na cizie grunty topie a topiti bude, proše nás, poněvadž on jest nyní již psané tvrze s jejím příslušenstvím v držení a požívání, a to před sebu má, že ty grunty, na kteréž by ten rybník topil a topiti jměl, kúpiti chce, když by je kúpil a zaplatil, abychme jemu toho škodnu býti dopustiti neráčili, než jeho v tom milostivě a spravedlivě opatřiti. Jehožto slušnú i spravedlivú žádost znajíce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme, aby týž Jan ty grunty, na kteréž by ten rybník topil aneb topiti jměl, od držitele nynějšieho aneb budúcích koupil, když by se jemu zdálo a líbilo, a koupě, aby je i s dědici svými a budúcími svými s týmž rybníkem jměl, držel a jich požíval tak dlúho a dotud, dokudž by to vod nich buď od nás aneb budúcích našich, králuov Českých, aneb těch osob, jimž by výplata tvrze svrchu psané s jejím příslušenstvím spravedlivě příslušela, podlé zněnie zápisuov jejich vyplaceno nebylo. A kdyžby to kolivěk k vyplacení přišlo, máme jim při tom dáti i tu summu, kteréž jest týž Jan za ty grunty pro dobré téhož rybníka dal, kteřížto gruntové mají také při tom rybníku na buducie věčné časy zuostati bez překážky všelijakého člověka. A ktož

by list tento jměl oc. Dán na Budíně v pátek po Hromnicích léta božieho tisícieho pětistého, a království našich Uherského desátého a Českého dvadcatého devátého.

Maiestas regia manu propria subscripsit.

328.

Na Budíně 1499, 23. května. — Král potvrzuje klášteru Ostrovskému smlouvu o zahradu na Újezdě v Praze. (Fol. 169.)

(Opatu kláštera Ostrovského.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsú na nás vznesli poctivý kněz Štěpán opat i všecken konvent kláštera Ostrovského řádu sv. Benedikta, nábožní naši milí, oznamujíce nám, kterak pro dobré a užitečné kláštera toho učinili jsú celú a dokonalú smlúvu vo zahradu svú ležící nad mostem Pražským na Újezdě podlé huti, kterúž někdy Vencelík držel, s opatrným Erazimem Wolfem měštěním Starého města Pražského a Zuzanú manželkú jeho, s dědici a budúcími jejich, takže témuž opatu a konventu, nynějšíemu i budúcím, každý rok puol kopy gr. č. při času sv. Jana Křtitele božieho, aneb dvě neděli potom, platú purkrechtnieho dávati a platiti mají a povinni budú na budúcie věčné časy. Pakli by kdy kterého úroku dáti nechtěli aneb zanetbali, tehdy jim mají a moci budú tu zahradu odjeti a v ni se mocně uvázati, ji držeti a jie podlé zdanie svého k dobrému kláštera toho požívati beze všie překážky tak, jakž by se jim najlépe a najužitečnějie zdálo a líbilo. A také jestliže by kdy nadepsaní manželé aneb dědici a budúci jich zahradu tu svrchupsanú chtěli komu prodati aneb zastaviti, mají to prve na opatha a konvent kláštera svrchupsaného vzněsti a jim oznámiti, chtěli-li by voni v ten trh vstúpiti a za tu zahradu dáti tolikéž, což by jiní dáti chtěli. A chtěli-li by to ujieti a za ni jim tolikéž, což i jiní, dáti, mají jim o to předkem odbyti. Pakli by toho ujíti nechtěli, budú moci tu zahradu komuž kolivěk pod týž plat a úrok svrchu psaný i pod tu pokutu prodati aneb zastaviti beze všie překážky. Prosiece nás, abychme jim k té smlúvě povolenie naše dáti a toho listem naším potvrditi ráčili. Kdež my, znajíce v tom kláštera toho svrchupsaného dobré a užitečné, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, moci královskú v Čechách svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme a potvrzujem všeho toho, což v té smlúvě zavřieno jest, chtiece tomu, aby ty věci v své moci a pevnosti byly a trvaly nynie i na budúcie časy, a to bez naše a budúcích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. A ktož by list tento jměl oc. Dán na Budíně ve čtvrtek po sv. Duše léta božieho tisícieho čtyřistého devadesátého devátého, a království našich Uherského devátého a Českého dvadcatého vosmého.

Ex commissione propria maiestatis regie.

Definitivně listina tato vydána nebyla, nýbrž pozměněná, jak se čte v originále chovaném v archivě kr. hl. města Prahy I—32 a odtud otištěném u Čelakovského v Privilegiích měst Pražských str. 310 č. 190. Srov. zde v úvodu str. 8.

329.

V Budíně 1500, 30. ledna. — Král zapisuje Jeronymovi ze Skuhrova a Václavovi Hyndrákovi z Habrova plat. (Fol. 170.)

Otištěno z originálu v tomto Archivu sv. VIII. str. 522.

330.

V Prešpurce 1500, 30. ledna. — Král dává Václavovi Bezdrůžickému z Kolovrat pokuty na dvě leta. (Fol. 171'.)

Item dány jsú všechny viny a pokuty královské, kteréž by spravedlivě po komžkolivěk buď pro kterou nešlechtnost aneb neslušnost, ješto by se jie někto proti právu a zřízení zemskému dopustil, přišly, urozenému Václavovi Bezdrůžickému z Kolovrat. A toho dání má užívati týž Václav za plné dvě letě od datum listu tohoto pořád zběhlých. Všakž proto obdarování toto má býti bez ujmy každému na jeho spravedlnosti oc. Dán v*) Prešpurce v pátek den Všech Svatých létha božieho tisícieho pětistého.

*) Omylem napsáno dvakrát.

331.

V Budíně 1499, 12. července. — Král propouští Burjanovi z Lichtnburka ves Trpěčovice z manství. (Fol. 171'.)

(Burianovi z Lichtenburgka a z Bietova.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl urozený Burian z Lichtnburgka a s Bietova, komorník náš věrný milý, připomínaje nám, jakož jsme jemu, otci a bratrům jeho zboží Bietovské a Vranovské se vším jejich příslušenstvím z manství vynieti a vysvoboditi a k dědicství dáti a zapsati ráčili, že jsú ještě jedné vsi, kteréž také k témuž zboží Bítovskému příslušie, a kteréž nyní má a drží slovutný Václav Klouzal z Rynarce, jménem Trpěčovice, v ten počet vsí nevložili a nevěpsali. Proše nás, poněvadž jest vždycky od starodávna k témuž zboží příslušela, abychme ji také podlé jiných vsí k dědicství dáti a vysaditi ráčili. K kteréžto prosbě naklonění jsúce pro služby nadepsaného Buriana, votce i bratrů jeho, kteréž jsú nám činili a činiti nepřestávají, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou a jakožto margkrabie Moravský vyňali jsme tůž ves Trpěčovice se vším a všelijakým jejím příslušenstvím ze všech a všelijakých povinností manských, a tiemto listem vynímáme a prázdnu činiece, k pravému a svobodnému dědicství vysazujeme, takže voduť více nám ani budúcím našim, králom Českým a margkrabiem Moravským, žádných manských povinností činiti nemají a nebudú nyní ani potomně. Než mají to hned od tohoto času dědičně jmieti, držeti a požívati, tak a tiem obyčejem, jakožto jiní obyvatelé téhož margkrabství svých dědičných vsí požívají a požívati mohou, nyní i na budúcie věčné časy. A to bez našie, budúciech našich, kráľov Českých a marg-

krabí Moravských, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Poručejíc hajtmanu, najvyšším komorníku a sudím margkrabstvie Moravského, věrným našim milým, abyšte, kdyžkoli od držitele svrchupsané vsi požádání budete vo kladenie vsi té do desk zemských, abyšte ji jemu s tímto listem našim, rád práva zachovajíc, ve dsky zemské, k kterýmž příslušie, k dědicství vložiti a vepsati rozkázali, a toho jináč nečinili bez zmatku a všelijaké odpornosti. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pátek před sv. Margkrehú. anno domini 1499, regnorum autem nostrorum Hungarie nono, Boemie vero XXVIII°. Commissio propria domini regis. *)

*) Původné bylo napsáno: maiestas regia manu propria subscripsit, to však přetrženo.

332.

Bez místa a dne. — Král dává Jiřkovi z Násilé nápad. (Fol. 172'.)

Item dáno jest všecko právo a nápad královský na statečném Janovi Krejsu z Tatec slovútnému Jiřkovi z Násilé, hajtmanu na Hrádku.

Celý zápis přetržen.

333.

1500 bez místa a dne. — Král obnovuje řadu zápisů dlužních. *) (Fol. 180'.)

Item téhož létha tisícieho pětistého tito se listové obnovili při sv. Jiří: it. pánóm Wajtmilaróm na šest tisíc a na puol třetieho sta dvadceť kop gr. č., it. panu Wajstorffovi na (na) VXj sta kop. gr., it. panu Rajeckému na XIIj sta kop gr., it. panu Vopršalovi na VI set kop gr. a k tomu na šest set zl. uh., it. panu Heřmanovi Bohdaneckému na vosm set kop gr., it. panu Kunatovi Dobřenskému na pět set kop gr., it. panu Divišovi Hustiřanskému na puol druhého sta kop gr., it. Pecingarovi na pět set kop gr., it. Býchorským na IIj sta kop gr.

Item tito listové téhož létha a při témž času znovu se dělají: it. panu Voděradskému na vosm set kop gr.; it. panu Bohuslavovi z Újezdce na tři tisíce zl. uh., it. panu Petrovi Vlkovi na IIIj sta a 25 kop gr.

Item pan kancléř JMt ráčil jest dáti membran pět, kteréž mají býti osobám dole psaným: it. Pecingarovi na pět set kop gr., it. Býchorským na puol třetieho sta kop gr., it. Divišovi Hustiřanskému na puol druhého sta kop gr., it. Kunatovi Dobřenskému na dvě stě kop gr., it. Bohuslavovi z Újezda na tři tisíce zl., a list první ten má zase vrácen býti. A ty membrány dány jsú Hynkovi Báderskému, kterýž má počet z toho udělati a listy staré vezma od věřiteluov pánu JMti ukázati.

Zde jmenovaný Rájecký jest zajisté plným jménem Jan Rájecký z Mirova zmíněný v Pozůstatcích desk zemských sv. 2. str. 482 a 502.

*) Před tím nadepsáno: Registrum ad annum domini millesimum quingentesimum.

334.

V Budíně 1500, 11. ledna. — Král povoluje Prokopovi Zajímačovi z Kunštátu zastaviti část zboží zápisného kláštera sv. Prokopa. (Fol. 181.)

(Prokopovi z Kunštátu.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošeni jménem urozeného Prokopa Zajímače z Kunštátu, věrného našeho milého, jakož má a drží některé zboží zástavné k klášteru svatého Prokopa příslušející v jistých zápisích, abychme jemu povolenie naše dáti ráčili, aby on z toho zástavního zboží něco pro potřebu svú zastaviti mohl. K jehožto prosbě naklonění jsúce pro jeho služby věrné, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujem, chcece tomu, aby on nadepsaný Prokop z toho zboží klášterského, což toho v zápisích drží od sv. Prokopa, společně neb rozdielně v těch summách, v kterýchž je sám drží, a nic výše, mohl a moc jměl zastaviti do času slušného aneb až k výplatě téhož zboží, aby von to po vyjití toho času vyplatě, k nadepsanému klášteru zase připojil a navrátil, anebo když by to všecko zboží k výplatě přišlo, abychme my to neb budoucí naši, králové Čestí, aneb komuž by ta výplata spravedlivě příslušela, v té summě, kteréž on na tom zapsánu má, neb od těch, kteříž by toho zboží díel neb všecko od téhož Prokopa v zástavě drželi, vyplatiti mohli a moc jměli. Dadúce jim podle zápisuov jich summu zápisnú úplně a dōcela, mají a povinni budú nám toho všeho zboží se vším jeho příslušenstvím postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti be[z] zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s již psaného Prokopa dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchu psaných. Dán na Budíně v sobotu po Božiem křtěnie, anno Christi millesimo quingentesimo, regnorum vero nostrorum Hungarie decimo, Boemie vero vigesimo nono. Ad relacionem magnifici domini

Joannis de Sselnbergk, supremi cancellarii regni Boemie.

V držení některých statků kláštera sv. Prokopa přišel již Sezima z Kunštátu na Jevišovicích, spojenec Pražanů ve válce husitské. Roku 1427 jmenuje se Sezima z Jevišovic seděním u sv. Prokopa (viz tento Archiv III, 498). Po něm seděl zde r. 1435 Jan Zajímač z K., synovec jeho, kterému Zikmund r. 1436 zapsal zboží klášterní v summě 1409 k. gr., a to: čtyry krčmy pod klášterem (v Budách), městečko Sáza, vsi Bělokozly, Čerence. Matišovice, Choratice, Blatce, Dojetice, Samechov, Krivolaje, Píseč, Pyskocely, Rovná, městečko Skalice, Chlum, Kozly, Byčice, St. Hůra, Vlkančice, Drletín, Kruty Horní a Dolní, Přestavky, Březinka, Teplá, Újezdec, Lazce, Radvanice, Podhradice, Mrchojedy, Přívlačky, Samopše, Skryje, Bylina, Doubravičany, Skramníky, Nesměň, Machotín, dvůr poplužní ve Vestci jakož i ves Hostivař v 500 k., takže k výživě mnichů zbýval pouze statek Zbýšov. — Srov. v tomto Archivu sv. X. str. 413; též Králš, Sv. Prokop, jeho klášter a památka u lidu (1896, str. 252 a sl.

335.

V Budíně 1500, 20. ledna. — Král obnovuje Janovi ze Šelnberka týdenní plat z mince Kutnohorské. (Fol. 182.)

(Janovi z Šelnbergka.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, jakož

jsme byli v těchto předešlých časech z milosti naše zvláštní rozkázali vydávati urozenému Janovi z Šelnbergka, najvyššiemu kanceléři královstvie Českého, na každý týden tři kopy gr. č. z mince naše na Horách Kutnách, kdež pak jemu to jest ustavičně vydáváno až teď před nedávním časem, když jest chudoba na ty hory přišla. I žádali jsme na již psaném Janovi, aby při vybíráni těch tří kop gr. strpenie jměl, až by opět hory se něco málo opravily, kdež jest se pak nám v tom povolně ukázal. I chciece, jakož slušné jest, jemu za jeho služby, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, abychme jemu milost v tom nějakú vokázali, k tomuto jsme svolili a tiemto listem svolujem, aby jemu zase na každý týden ty tři kopy gr. č. z mince naše vydáváno bylo bez zadržování všelikterakého. A tato milost naše má jemu trvati do živnosti jeho a nic déle. Příkazující mincmajstru na Horách Kutnách i jiným úředníkom našim v minci, nynějším i budúcím, aby se při vydávání těch tří kop gr. i při jiném při všem podle tohoto zápisu našeho zachovali a pod zachováním milosti naše jináč toho nečinili. A jestliže by nás pán Buoh smrti neuchoval prvé nežli Jana nadepsaného, tehdy buducie naše, krále České, k tomu ke všemu zavazujeme, což se v tomto listu našem píše. A jakož častopsaný Jan nám k vuoli a z své dobré vuole při vybíráni těch tří kop gr. strpenie jměl, aneb jestliže by ještě nám k vuoli da[l]šie strpenie jmiati chtěl, že to nemá jemu ke škodě býti, ani má skrze to za promlčený tento zápis náš položen nebo odsúzen býti pro nevybírání. Než chceme tomu, což jest jemu kolivěk zadržáno aneb potomně by ještě zadržáno býti mohlo, že to všecko má jemu z mince naše zaplaceno býti beze všeho umenšenie, když by jedne pán Buoh nadělil, aby na Horách lépe šlo než nynie, a že by se málo polepšilo. Tomu na svědomie oc. Datum Bude ante ss. martyrum Fabiani et Sebastiani, anno Christi millesimo quingentesimo, regnorum nostrorum Hungarie decimo, Boemie vero vigesimo nono. Maiestas regia manu propria subscripsit.

336.

V Budíně 1500, 14. ledna. — Král povoliv měšťanům Bydžovským vybírati clo k potřebám městským na žádost pána jich Petra z Wartenberka, dává jim právo, aby každého, kdo by chtěl takové clo projeti, na cestu k jich městu obrátiti a k zapravení cla připraviti mohli.

Vydá prof. dr. Jar. Čelakovský v privilegiích venkovských měst královských z originálu kdysi v archivu Novobydžovském, který však jest opatřen datem „Dán na Budíně v úterý před sv. Antonínem leta —.“

337.

V Budíně 1500, 19. ledna. — Král dává Hanušovi Štrauchovi z Chlumku a jeho synům výplatu vsi Beřevic. (Fol. 183'.)

(Hanušovi Štrauchovi z Chlumku.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, jakož jsme před některým nedávno minulém (sic) časem k prozsbě a přímluvě urozeného Jana z Šelnbergka, najvyššieho kanceléře královstvie Českého, věrného

našeho milého, výplatu dali na vsi řečené Beřevíce s jejím příslušenstvím slovutnému Hanušovi Štrauchovi z Chlumku, věrnému našemu mielému, a při tom jsme jemu tu milost zvláštní učinili, když tu ves vyplatí, [aby] vodtad za živnosti své od nás, od budúcích našich, králuov Českých, ani od žádného jiného člověka bez své vuole splacován nebyl, leč od těch osob, kterýmž by ta výplata spravedlivě příslušela. Kterúžto ves již vyplatil, má, drží a jí požívá. I prošení jsme jménem téhož Hanuše Štraucha, abychme synóm jeho zejména Janovi, Jakubovi a Petrovi při držení a požívání té vsi s jejím příslušenstvím túž milost dáti a učiniti ráčili, tak aby voni té vsi tiem volnějie a svobodnějie užívati mohli. K kteréžto prosbě naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách tuto jsme téhož Hanuše Štraucha synóm nadepsaným při držení svrchupsané vsi milost učinili a tiemto listem činieme, aby voni tu ves s jejím příslušenstvím jměli, drželi a jí požívali a požívati mohli, nejsúc vo[d]tad za živností svých, jakožto i otec jejich, bez své vuole splacování vod nás, od budúcích našich, králuov Českých, ani od žádného jiného člověka, leč od těch osob duchovních, kterýmž by ta výplata spravedlivě příslušela. Všakž tak a tiem obyčejem, když by to chtěli k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti, to učiniti mohú a moci budú, když by se jim kolivěk zdálo a líbilo, dadúc jim v moc jejich summu zápisnú podlé zněníe listuov a zápisuov, kterúž na tom zapsánu mají. Kterúžto přijmúc od nich vcele a úplně, mají jim té vsi se vším jejím příslušenstvím hned postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s již psaných Hanušových synuov Jana, Jakuba a Petra dobrú a svobodnú vuolí, chcme, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v neděli před sv. Fabianem a Šebastianem, anno Christi 1500, regnorum autem nostrorum Hungarie decimo, Boemie vero vigesimo nono.

Ad relacionem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

338.

V Budíně 1500, 17. ledna. — Král dává Matějovi Tuchorskému a Václavovi z Řepnic pokutu. (Fol. 184.)

Item dána jest vina královská statečnému Matějovi Tuchorskému, komorníku krále JMti, a Václavovi z Řepnic na Kapsovi, měštěninu v Rokycanech, pro tu příčinu, že jest tu v Rokycanech nějaký člověk, jsa nemocen, dal témuž Kapsovi znamenitú summu zlatých i také něco grošuov k věrné ruce schovati, a potom když se jest týž člověk polepšil a z té nemoci povstal, žádal jest na již psaným Kapsovi svých zlatých a grošuov, kterýchž jemu svěril, a on jest jemu jich zapřel; všakž potom se týž Kapsa sezna, žádaje na tom jistém člověku, aby s ním vo to smlúvu

vzal. Dán na Budíně v úterý po Božiem křtění, anno Christi millesimo quingentesimo.

Celý zápis přetřen.

339.

V Prešpurce 1499, 26. prosince. — Král osvobozuje Matiašovi z Častrova dům jeho v Uher. Hradišti od platu komorního. (Fol. 184'.)

(Mathiašovi z Častrova. *) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem: jakož slovutný Mathiaš z Častrova, věrný náš milý, má a drží duom s jeho příslušenstvím v městě našem Hradišti, z kteréhož domu některú summu platu ročnieho při sv. Jiří a při sv. Václavě do komory naše vydává a platie, i chtiece jemu některú naši zvláštní milost při držení toho domu za jeho věrné služby, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, dáti a učiniti, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú a jakožto margkrabie Moravský k tomu jsme svolili a tiemto listem svolujem, chtiece tomu konečně, aby již psaný Mathiaš z toho domu i z toho se všeho, což k němu od starodávna příslušelo a příslušie, svrchu psaného platu ročnieho ani kterých jiných daní a pomoc[í], kteréž by do komory naše vydávat příslušely, nám ani budúcím našim, králóm Českým a margkrabiem Moravským, nedával, neplatil ani dávati a platiti povinen byl obyčejem nižádným. Než aby on ten duom s tiem svrchu psaným platem jměl, držel a jeho jakožto svého vlastnieho užíval a užívati mohl až do své živnosti bez překážky všelijaké. Ale což se městských věcí a pomocí dotýče, to aby, poněvadž města užívá, podlé jiných obyvateluov téhož města dával a odbýval. Protož prikazujem purgmistru a konšelóm i všie obci svrchu psaného města Hradiště, nynějším i budúcím, abyšte již psanému Mathiašovi v této milosti naší jemu od nás dané nikterakž nepřekáželi ani překážeti dopúšťeli, ale jej při tom při všem, tak jakož svrchu dotčeno jest, jměli, drželi a zachovali bez zmatku a všelijaké překážky, jináč toho nečiníce, pod zachováním milosti naše královské. Tomu na svědomie oc. Dán v Prešpurce ve čtvrtek den sv. Štěpána létha božieho tisícieho pětistého, a království našich Uherského desátého a Českého dvadcatého devátého.

Relator dominus cancellarius.

*) In margine jinou rukou: duom vysvoboditi.

340.

V Budíně 1500, 14. ledna. — Král povoluje městu Turnovu dva trhy výroční. (Fol. 185.)

(Měšťanóm Turnovským.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, jakož jsme opatrným purgmistru, konšelóm i všem obyvatelóm města Turnova nad Izerú, věrným milým, k prosbě některých našich věrných milých dva jarmarky ročnie dali; i poněvadž tíž měšťané Turnovští, jakož toho v pravdě zpraveni jsme, na dělání

a opravovanie mostuov přes Jezeru a cest k témuž městu příslušející veliké náklady činie: prošení jsme jménem jejich, abychme jim při nadepsaných jarmarciech zvláštní milost dáti a vysaditi ráčili, tak aby voni na to ty mosty a cesty dělali a opravovati mohli i s budoucími svými. K kteréžto prosbě naklonění jsúce a také nechtiece, aby oni dělajíc a činiec náklady na mosty a cesty, jměli toho jakú škodu mieti, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujem, aby měšťané a obyvatelé svrchu psaného města Turnova, nynější i budoucí, brali clo a bráti mohli při každém jarmarku, totižto týden před jarmarkem, týden vo jarmarce a týden po jarmarku. Item z vozuov formauských aneb sedlských, kteříž by k nim na ten čas do města jeli, z každého koně v voze jeden peniez český, a z pěších, kteříž by co na zády k prodaji nesli, jeden halér. Item z voluov, krav a koní, kteréž by na svrchupsané časy k trhu hnali, od každého jeden peniez. Kteréhožto svrchupsaného cla měšťané a obyvatelé řečeného města i s budoucími svými budú moci a mají požívati svobodně tiem zpuosobem, jakž se v tomto listu našem vypisuje. Než kromě těch časuov nemají žádného cla bráti, než tak se zachovati, jakž jest od starodávna bývalo, žádného v tom neobtěžujíc. Také řečení měšťané a obyvatelé jmenovaného města pro takové naše obdaření cesty a mosty k témuž městu příslušející tiem lépe a dostatečněji opravovati mají a povinni budú. Příkazujíc úředníkóm i jiným všem poddaným našim královstvie Českého, věrným našim milým, nynějším i budoucím, abyšte měšťanom a obyvatelóm často jmenovaného města Turnova i budoucím jejich v užívání cla svrchupsaného při městě jejich žádných překážek nečinili ani činiti dopůšťeli, nynie ani budoucně, pod zachováním milosti uaši i budoucích našich, králuov Českých. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria III^a ante Anthonij anno Christi 1500.

Ad relacionem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

Inserováno v privilegiu Ferdinanda I. ze dne 15. července 1531. (Srov. Šimáka, Privilegia města Turnova v třetí Zprávě musea Turnovského (1897) str. 31.

341.

V Budíně 1500, 12. ledna. — Král dává Zikmundovi Osovskému z Doubravice podací v městečku Byteše. (Fol. 186.)

(Zigmundovi z Dúbravice. *) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznešeno jménem urozeného Zigmunda Vosovského z Dúbravice, věrného našeho milého, kterak má a drží městečko Bytešku a ves Heřmanice s plným vrchním panstvím, než poddacie kostelnie téhož městečka a vsi příslušie zákonu mistra Pruského, skrze kteroužto příčinu že při tom zádušie knězie bývají jednak viery pod obojí zpuosobú, jednak pod jednu; z kterýchžto příčin roztrznost mezi těmi lidmi a nejednota městečka a vsi svrchupsané bývá pro rozdvojenie viery

a užívání takové svátosti. Prosiec nás, abychme jemu poddacie téhož kostela dáti ráčili, aby on tu kněze řádného strany Římské, tak jakož jest tu někdy za starodávna býval, i s dědici a budúcími svými podávati mohli. K kteréžto prosbě naklonění jsúce pro služby jeho, kteréž jest nám týž Zigmund činil a činiti má a povinen bude, čím k sobě od nás milost naši náchylnější pozná, a k tomu pro dobré a jednotu lidí záduší svrchu psaných, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou a jakožto markrabie Moravský dali jsme témuž Zigmundovi, dědicóm a budúcím jeho na městečku Bytešce a vsi Heřmanicích kostelnie poddacie a tiemto listem dáváme, takže voni k tomu kostelu a záduší kněží řádných strany Římské, tak jakož jest to při tom záduší od starodávna zachováno bylo, podávali a podávati mohli, nynie i na budúcie časy tolikrát, kolikrát by toho potřeba kázala. A to bez naše a budúcích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, i jiných všech lidí všelijaké překážky. A ktož by list tento jměl s již psaného Zigmunda, dědicuov a budúcích jeho dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře i dole psaných. Všakž proto chceme, aby toto dání naše bylo bez ujmy každému na jeho spravedlnosti. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v středu před sv. Valentinem, anno Christi 1500, regnorum autem nostrorum Hungarie decimo, Boemie vero vigesimo nono.

Ex commissione propria maiestatis regie.

*) In margine: Poddací kostela.

342.

V Budíně 1500, 12. února. — Král dává Bohušovi z Boleboře list mocný. (Fol. 186'.)

Item dán list mocný urozenému Bohušovi z Boleboře, na kterýž by vo všem statku svém zřízení podlé vuole a zdání svého učiniti mohl oc, ut in forma communi. Dán na Budíně v středu před sv. Valentinem létha božieho tisícieho pětistého, a království našich Uherského desátého a Českého dvadcatého devátého.

Commissio propria domini regis.

343.

V Budíně 1500, 2. března. — Král dává Ladislavovi ze Šternberka pokutu. (Fol. 186'.)

Item dána jest pokuta na těch všech, ktož by zvěr na shon honili ve dvou mílech vokolo Bechyně a Radyně, urozenému Ladislavovi z Sternbergka na Bechyni, aby tu pokutu mohl a moc jměl podle starodávnieho i nynějšíeho Prešpurského svolenie od takových lidí, kteříž by v tom zastizeni byli, dobývati tiem obyčejem a právem, jako by to král JMt sám učiniti mohl. Actum Bude feria II^a ante Translacionem s. Wenceslai anno Christi 1500. Commissio propria domini regis.

344.

V Budíně 1500, 1. března. — Král povoluje měšťanům Rakovnickým pečeti červeným voskem. (Fol. 187.)

(Měšťanům Rakovnickým.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsúce prošení jménem opatrných purgmistra, konšel i vsie obce města Rakovníka, věrných našich milých, abychme jim tu milost k jejich poctivosti dáti a učiniti ráčili, aby na pečeti své i jiných potřebách obecních vosku červeného užívati a jím potřeby své obecné pečeti mohli. K jichžto žádosti naklonění jsúce pro věrnost a služby jejich, v kterých se k nám hotově a povolně vokazovali a vokazovati i je nám činiti mají a povinni budú, čím k sobě od nás milost naši hotovější a náchylnější poznají, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme, aby nadepsaní měšťané Rakovnicští, nynější i budoucí, při pečeti listuov i všech a všelijakých jiných potřeb svých obecních mohli a moc jměli voskem červeným pečeti a jeho užívati tak a tiem obyčejem, jakož toho i jiná města královstvie našeho Českého buď z práva, milosti aneb z starodávné zvyklosti užívají a užívati mohou, nynie i na budúcie věčné časy. A to bez naše, budoucích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Příkazujíc hajtmanu, podkomořímu i jiným všem úředníkům a poddaným našim královstvie Českého, nynějším i budoucím, věrným našim milým, abyšte nadepsaným měšťanům Rakovnickým, nynějším i budoucím, v užívání milosti svrchu psané netoliko sami nepřekáželi, ale ani komu z svých překážeti dopůštěli pod zachováním milosti a uvarování hněvu našeho a budoucích našich, králuov Českých. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v neděli před přenesením sv. Václava létha božieho tisícieho pětistého, a království našich Uherského desátého a Českého XXVIII°.

Ex commissione propria maiestatis regie.

345.

V Budíně 1500, 8. dubna. — Král dává Hanušovi Haugvicovi z Biskupic plat s města Olomouce. (Fol. 187'.)

(Hanušovi Haugvicovi z Biskupic.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že pristupiv před velebnost naši statečný Hanuš Haugvic z Biskupic na Búzově, věrný náš milý, zpravil jest nás, že jest vyplatil těch sto zlatých platu ročního, kterýž jest měl mistr Frydrych, lékař náš, na městě našem Olomúci od krále Mathiáše, někdy předka našeho, a od nás se vším právem svým zapsané, v kterémž jest to týž Frydrych jměl, držel a toho požíval podle toho, jakož jsme jemu na tom byli výplatu dali; proše nás, abychme naň a na erby i budúcie jeho všecko to právo, kteréž k tomu platu jmenovaný Frydrych těmi listy zapsané jměl, v jeden list náš

převésti a při tom některú další milost učiniti ráčili, tak aby vo to žádných budúcích zmatkuov neměli. K jehožto slušné a spravedlivé prosbě pro mnohé a věrné služby, kteréž jest nám týž Hanuš činil a činiti nepřestává, nakloněni jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím mocí královskú a jakožto margkrabie Moravský převedli jsme všecko a všelijaké právo platu svrchu psaného na jmenovaného Hanuše, erby a budúcie jeho a tiemto listem převodíme a přenášieme, tak aby on Hanuš s erby a budúcimi svými těch sto zl. uh. platu ročnieho na městě našem Olomúci z lozunkuov našich v tisíci zl. uh. dobrých, na zlatě i na váze spravedlivých, jměl, držel a vodtud každý rok jmenovitě na den sv. Václava od měšťan našich Olomúckých, nynějších i budúcích, vybíral až do své živnosti. Než po smrti jeho dadúce erbóm aneb budúcím jeho puol léta napřed věděti a po vyjití toho polúletie položíce v moc jejich tisíc zl. svrchupsaných vcele a úplně, mají nám list tento a povinni budú i s jinými listy, ač by na to které jměli, v moc naši dáti a navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. Prikazujíc opatrným purgmistru, konšelóm i vši obci města našeho Olomúckého, nynějším i budúcím, abyšte vy nadepsanému Hanušovi Haugvicovi, erbóm a budúcím jeho těch sto zl. uh. svrchu psaných z lozunkuov našich na každý sv. Václav beze všeho zadržování vydávali a platili tak dlúho a dotud, dokudž bychme my jim summy tisíce zl. uh. svrchu psaných tak, jakž se nahoře píše, nedali a nezaplatili. A ktož by list tento jměl oc. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v středu po sv. Ambroži, anno Christi 1500, regnorum nostrorum Hungarie decimo, Boemie vero vigesimo nono.

Ex commissione propria maiestatis regie.

346.

V Budíně 1500, 8. dubna. — Král potvrzuje Hanušovi z Biskupic list díleč s jeho bratřími. (Fol. 188.)

(Témuž Hanušovi z Biskupic.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest před nás přistúpil statečný Hanuš Haugvic z Biskupic na Búzově, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak má list díleč dostatečný na pargameně s visutými pečetmi na svědomie znamenitých lidí svědčící na statečné Petra a Hynka bratříe jeho též z Biskupic, kterýmž se spolu vo všecek statek svůj společní, movitý i nemovitý, rozdělili a mezi sebú nápady s jednoho na druhého zdělali, jestliže by kterého z nich Buoh bez dědicuov a erbuov smrti neuchoval, kterak co má na živého přijíti a spadnutí; proše nás jménem svým a svrchupsaných bratří svých, abychme my k listu tomu povolenie naše dáti a jeho potvrditi ráčili, tak aby vo ty statky rozdielné a nápadné v budúcích časiach žádných škod, zmatkuov a nesnází i ruoznic od žádného neměli, kterýžto list takto se slovo od slova vypisuje: Já Petr Haugvic z Biskupic oc. K kteréžto prosbě nakloněni jsúce pro služby bratří

svrchu psaných, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím svolili jsme k listu dielčímu svrchu psanému a tiemto listem jakožto král Český svolujeme a jej tvrdíme ve všem jeho znění, položení, pu[n]ktiech, klauzulech a artykulech, chcece tomu, aby jmenovaní bratřie v tom ve všem podlé toho společnieho rozdielu mezi sebu učiněného jmieni, držání a zachování byli od nás i od budúcích našich, králuov Českých, i jiných všech a všelijakých lidí a poddaných našich královstvie Českého, margkrabstvie Moravského a kniežetstvie Slezského beze všech všelijakých zmatkuov a překážek.

A nad to týmž bratřím tuto zvláštní milost učinili jsme a tiemto listem činíme: jestliže jest kto na kterémž a jakémž koli statku jejich jaký sobě od nás nápad po smrti jejich vyprosil aneb by potom vyprosil, že to proti takovému jejich rozdělení a nápaduov zdělání žádné moci ani které pevnosti jmieti nemá a jmieti nebude*), nyní ani budúcně; než mají při tom při všem tak držání a zachování býti, jakož list jejich dielčí a mezi nimi učiněný vokazuje bez zmatku a všelijakého přerušenie. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v středu po sv. Ambroži létha božieho tisícieho pětistého, a království našich Uherského desátého a Českého dvadcatého devátého.

Ex commissione propria maiestatis regie.

*) Rukopis má: nebudeme.

347.

V Budíně 1500, 7. února. — Král povoluje Broumovu výroční trh. (Fol. 189.)

(Obyvatelóm městečka Brúmovu.) Item dán jest jarmark roční městečku Brúmovu na den sv. Jana Kř. s vosmi dni pořád zběhlými. Tato také další milost týmž obyvatelóm městečka svrchu psaného učiněna jest, aby voni všech práv v témž městečku Brúmovu užívali a užívati mohli, kterýchž užívají měšťané Hradišští,*) a vznikla-li by v tom mezi nimi vo jakú při jaká pochybnost, mají a moci budú naučení a ortele bráti u měšťan Hradišských**) tolikrát***), kolikrát by jim toho potřeba kázala oc. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pátek po sv. Dorothe létha božieho tisícieho pětistého, a království našich Uherského desátého a Českého dvadcatého devátého.

Ex commissione propria maiestatis regie.

*) Rkp. má: Hradiští; před tímto slovem čte se: naši, ale přetrženo. — **) Před tímto slovem čte se: našich, což však přetrženo. — ***) Rukopis má: tolikrát by; — „kolikrát by“ je nad rádkou, a znaménkem „ naznačeno, kam náleží.

348.

V Budíně 1500, 6. dubna. — Král povoluje Broumovu užívání pečeti. (Fol. 189.)

Item dán jest list týmž obyvatelóm městečka Brúmovu, aby voni pečeti své, kterúžto od starodávna mají, totižto mříží s špici železnými, která nad branami

bývá, v užívání byli bez překážky a všelijakého přerušení. Tomu na svědomie oc, Dán na Budíně v pondělí po sv. Ambroži léta božieho tisícieho pětistého, a království našich Uherského desátého a Českého dvacátého devátého.

Ex commissione propria maiestatis regie.

349.

V Budíně 1500, 1. února. — Král povoluje měšťanům Knínským pečetiti červeným voskem. (Fol. 189'.)

Item dán jest list na pargameně měšťanům Knínským na takový způsob, aby tíž měšťané voskem červeným potřeby své obecné pečetiti mohli a moc jměli, nynie i na budúcie časy bez překážky všelijaké oc, ut in forma communi. Dán na Budíně v sobotu před Hromnicemi léta božieho tisícieho pětistého, a království našich Uherského desátého a Českého dvacátého devátého.

350.

V Budíně 1500, 5. května. — Král povoluje městečku Benešovu výroční trh. (Fol. 189'.)

Item dán jest jarmark městečku Benešovu na den Narození Matky Božie s vosmi dni pořád zběhlými oc, ut in forma communi. Všakž proto ten jarmark býti má bez škody a ujmy každému na jeho spravedlnosti. Dán na Budíně v úterý den sv. Floriana léta božieho tisícieho pětistého, a království našich Uherského desátého a Českého dvacátého devátého. Ex commissione propria maiestatis regie.

351.

V Budíně 1500, 6. května. — Král dává Apolloně z Krajku list mocný. (Fol. 190.)

Item dán jest list mocný urozené Appoloně z Krejku, manželky (sic) někdy urozeného Albrechta z Bozkovic na Letovicích, aby týž (sic) Appolona vo statku svém, kterýž kolivěk má, zřízení podle vuole a zdání svého učiniti mohla oc, ut in forma communi. Dán na Budíně v středu před sv. Stanislavem léta božieho tisícieho pětistého, a království našich Uherského desátého a Českého dvacátého devátého.

Ex commissione propria maiestatis regie.

352.

V Budíně 1500, 14. dubna. — Král uděluje Votíkovi ze Šlovic různé milosti. (Fol. 190.)

(Votíkovi z Šlovic.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že hlediece na věrnost a na služby slovutného Votíka z Šlovic, věrného našeho milého, kteráž nám jsa při zámku našem Hrádku činil a činiti povinen bude, čím k sobě od nás náchylnější milost pozná, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí krá-

lovskou v Čechách tyto jsme jemu dole psané milosti učinili a tiemto listem činíme: Najprve, aby sobě duom koupil pod zámek naším Hrádkem aneb znovu ustavil, když se jemu kolivěk zdáti a líbiti bude. Kterýž když koupí aneb znovu ustaví, nemá s něho žádných poplatkuov dávati ani kterých služeb činiti až do své živnosti, a dokudž tu bude, nemá žádného jiného za pána jmieti nežli nás aneb budúcie naše, krále České. K tomu aby sobě ryby v potoce pod zámek loviti mohl a moc jměl, a nad to aby sobě dvoje čihadla zpuosobiti mohl a jich užívati čižbami ptákuov všelijakých s sietěmi i s lepem, a s jestřábem aby mohl jezdiť a holuby divoké bíti, rysy, lišky, vlky, ty aby také bíti mohl i veveřice k své potřebě; a nad to aby sobě každý rok uštvaťi aneb s tenaty zabiti mohl třidcet zajícuov v těch miestech, kdež by jemu od nynějšieho aneb budúcieho hajtmána vokázáno bylo. Také sobě má a moci bude s povolením úředníka suchý les ku palivu v lesiech našich bráti, kdež by jemu ukázáno bylo a jemu příleželo. A chtěl-li by sobě také loučku na gruntiech našich Hrádeckých udělati, to muož a moci bude s povolením úředníka našeho učiniti, všakž bez škody jiných lidí. A té lúčky aby také svobodně užíval až do své živnosti. Než po jeho živnosti má ta loučka při témž zámku našem zuostati. A k tomu také dáváme jemu moc, aby sobě mohl udělati voboru na vlky, k kteréž jemu má dán býti les ke vsie potřebě, a v tom nemá jmieti žádné překážky od žádného až do své živnosti. Kterýchžto milostí svrchu psaných jmenovaný Votík užívati má a moci bude až do své samého živnosti, a to bez naše a budúcích našich, kráľuov Českých, a úředníkuov našich i jiných všech a všelijakých lidí všelijaké překážky, kteříž by kolivěk na tom zámku byli a jej jměli, drželi aneb jej zpravovali. Než po smrti jeho mají se ty vsecky milosti zase k témuž zámku navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. To[mu] na svědomie oc. Dán na Budíně v úterý po Květné neděli anno Christi 1500.

Ex commissione propria maiestatis regie.

353.

V Budíně 1500, 15. dubna. — Král potvrzuje smlouvu Jiříka ze Vnič o dvůr Vniče. (Fol. 191.)

(Jiříkovi z Násilé*) My Vladislav oc, oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl slovutný Jiřík ze Vnič, věrný náš milý, kterak jest s slovutným Jiříkem z Násilé, hajtmanem naším na Hrádku, celú a dokonalú smlúvu udělal o dvuor Vniče, kterýž k zámku našemu Hrádku příslušel, tak že jest jej jemu dal k dědicství i s těmi pústkami a porostlinami i s lukami k tomu dvoru od starodávna příslušejícími. A k tomu jemu mají přidány býti ty lúky v Dumné, a k tomu má sobě bráti les v Kráľovství k potřebě toho dvoru, dobytek pásti, zajiec zabiti, čihadla jmieti, pletky léceť a sklony beze vsie překážky. Než kdež jsú dva človeky osedla k tomu dvoru, s těmi nemá nic činiti; než nám se k svrchupsanému zámku pozuostavili. A týž Jiřík má s toho dvoru k Hrádku službu činiti, když by kolivěk

podlé jiných manuov na týž zámek obeslán byl, takže má na hrad přijeti aneb pěšky přijíti, jakž se jemu zdáti bude; a k tomu aby mohl na tom dvoře ženě své věno zapsati a zavázati, což by se jemu zdálo, všakž bez újmy a umenšení služeb k tomu zámku odtud příslušejících. Proše nás, abychme k takové smlouvě povolenie naše dáti a toho potvrditi ráčili. K kteréžto prosbě nakloněni jsúce s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujem a toho potvrzujem tak, aby těch všech věcí nahoře vy-psaných jmenovaný Jiřík požíval a požívati mohl nyní i budúcne, a to bez naše a budúcích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Příkazujíc úředníkóm našim Hrádeckým nynějším i budúcím, abyšte téhož Jiříka při té smlouvě svrchu psané jměli, drželi a zachovali bez zmatku a všelijaké odpornosti; a von se zase také k nám i budúcím našim, králóm Českým, s dědici a budúcími svými tak jmieti a zachovati má, jakož se nahoře píše. A ktož by list tento jměl s již psaného Jiříka dobrú volí a svobodnú, chcem, aby jemu příslušelo plné právo všech věcí svrchu psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v středu před hodem velikonočným létha božieho tisícieho pětistého, a království našich Uherského desátého a Českého dvadcatého devátého. Ex commissione propria maiestatis regie.

*) Nad tímto slovem připsáno: „ze Vnič“.

354.

V Budíně 1500, 14. dubna. — Král osvobozuje ves Líšany od berně. (Fol. 191'.)

(Činí se milost vsi řečené Líšany.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem: jakož někdy urozený Burian z Gutštejna jměl a držel jest ves naši Líšany k zámku našemu Hrádku příslušející v jistém zápisu předkuov našich, králuov Českých, kdežto s lidí též vsi bral jest berni každý rok při času vánočnem bezprávně a s velikým lidí těch obtiežením, kterúžto ves vyplatili jsme my a k nade-psanému zámku našemu máme a držíme. I majíce nad těmi lidmi lítost, vyňali a vysvobodili jsme z té berně na budúcie časy. A chtiece, aby té milosti naše volně a svobodně užívati mohli, zapsali jsme jim to tiemto listem našim a mocí královskou zapisujem, vysvobozující obyvatele též vsi Líšan, nynějšie i budúcie, tak aby nám ani budúcím našim, králóm Českým, ani žádnému člověku nyní ani na budúcie věčné časy té berně svrchu psané nedávali ani dávati povinni byli při vánocech ani při jiným času. Než což nám mimo to buď úrokuov aneb jiných spravedlivých poplatkuov a povinností k témuž zámku příslušejících dávati a činiti mají, to mají a povinni budú úředníkóm našim vždycky beze všeho zadržování a zapierání vydávati, platiti a činiti. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v úterý po květné neděli anno Christi millesimo quingentesimo.

Ex commissione propria maiestatis regie.

355.

V Budíně 1500, 22. dubna. — Král potvrzuje výsady městečka Senomath. (Fol. 192.)

(Městečku Senomath.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest nám vokázán priepis listu najjasnějšíeho někdy kniežete pana Jana krále Českého, předka našeho slavné paměti, kterýž jest dal obyvatelóm městečka našeho Senomath, k zámku našemu Hrádku příslušejícím, a při tom jsme prošeni jménem jejich, abychme jim listu toho potvrditi a při tom některé starodávnie výsady jejich, kteréž jsú prvé jměli a jich užívali, než za časuov válečných je potratili, obnoviti a k tomu některé další milosti učiniti ráčili, a zejména tyto: Aby každý z obyvateluov nadepsaného městečka, nynějších i budoucích, statek svojoj všecek, movitý i nemovitý, mohl a moc jměl vodkázati a dáti buďto za zdravého života aneb na smrtné posteli, komuž by se jemu zdálo, všakž bez újmy a škody gruntuov a poplatkuov našich, v kterýchž kto sedí. Druhé, aby práv svých užívali podle způsobu města našeho Žatce, tak jako předkové jejich, a tu aby ortele brali jakožto u vyššího práva. A k tomu aby z téhož městečka vospu platili šest set strychuov podle znění listu krále Janova, počítajíc na každého, v čemž kto od starodávna sedí a platí. A jestliže by kterého Buoh smrti neuchoval bez kšaftu a poručenie, aby ten statek připadl na nejbližšího přítele, kterýž jest v té obci trpící. K jichžto prosbě naklonění jsúce a toho hlediece, aby se pod námi tíž měšťané naši Senomatští, nynější i budoucí, opravovati a živností svých tiem dostatečněji hleděti mohli, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách potvrdili jsme jim listu svrchu psaného krále Jana a tiemto listem potvrzujem ve všem jeho znění, položení, punktích, klauzulech a artykulech, tak jako by tuto slovo od slova položen a vepsán byl. A k tomu aby těch všech svrchu dotčených výsad a milostí užívali a užívati mohli nyní i v budoucích časech tak a tiem obyčejem, jakož se svrchu vypisuje. Tyto jim nad to zvláštnie milosti činiece a dávající, aby mohli na pečeti své vosk zelený nésti a jím listy i všecky potreby obecné pečetiti; a k tomu aby mohli slady dělati, piva vařiti i jiná řemesla dělati tak a tiem obyčejem, jakožto i jiná městečka království Českého takové milosti a výsady majíce činie a činiti mohú buď z práva neb z obyčeje, nyní i v budoucích časech. A to bez naše, budoucích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Příkazujíc úředníkóm našim na Hrádku, nynějšímu i budoucím, abyšte svrchu psané obyvatele městečka Senomath v těch ve všech milostech a svobodách svrchu psaných jměli, drželi a zachovali beze všeho přerušení. Všakž proto chcme, aby takové milosti a svobody byly bez újmy každému na jeho spravedlnosti. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v středu po hodu Velikonočním létha božieho tisícieho pětistého, a království našich Uherského desátého a Českého dvacátého devátého. Ex commissione propria maiestatis regie.

Listina krále Jana tu miněná schází v Emlerových Regestech. Srov. Památky arch. VII. 535.

356.

V Budíně 1500, 24. dubna. — Král dává bratřím Janovi a Bohuslavovi z Lobkovic svobodu horní. (Fol. 193.)

Item dán jest frystunk urozeným Janovi, Bohuslavovi, bratřím z Lobkovic a s Haseštejna a jich strýcóm za plných pětmezcieta let po dání listu tohoto pořád zběhlých oc, ut in forma communi. Dán na Budíně v pátek po sv. Jiří léta božieho tisícieho pětistého, a království našich Uherského desátého a Českého dvad-cátého devátého.

Ex commissione propria maiestatis regie.

357.

V Budíně 1500, 9. května. — Král dává Jeronymovi ze Skuhrova a Václavovi Hyndrákovi z Habrova výplatu některých vsí. (Fol. 193'.)

(Jeronymovi z Zkuhrova a Hyndrákovi z Habrova.¹⁾ My Vladislav oc oznamujem listem tiehto všem, že jsúce prošení jménem statečného²⁾ Jeronýma z Zkuhrova, miestokomorníka desk³⁾ zemských,⁴⁾ a slovného⁵⁾ Václava Hyndráka z Habrova, miestopísare desk zemských královstvie Českého, věrných našich milých, abychme jim spolu⁶⁾ na vsi Hrašticích se dvorem poplužním a na vsi řečené Škriepel⁷⁾ a ke všem dvěma řečené⁸⁾ Lhoty s jejich se vším a všelijakým příslušenstvím dáti ráčili. K kteréžto prosbě, hlediece na jejich mnohé a věrné služby, kteréž jsú nám činili a činiti nepřestávají, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách dali jsme týmž Jeronymovi⁹⁾ a Václavovi Hyndrákovi výplatu na¹⁰⁾ vseh a dvořiech svrchupsaných, totižto na Hrašticích se dvorem poplužním a na vsi řečené Škriepel¹¹⁾ a na dvou vseh Lhotách se vším jejich a všelijakým příslušenstvím, a tiehto listem dáváme, tak aby sobě ty vsi i s dvory již psanými od držiteluov nynějších vyplatili a vyplatiti mohli společně nebo rozdielně, když by se jim kolivěk a jakkolivěk zdálo a líbilo, dadúc jim summu jejich zápisnú, kteréž na tom spravdivě zapsanu mají.

Kteréžto vsi a dvory když vyplatie, mají jmieti, držeti a jich požívati i s dědici a budúcími svými, nejsúc odtud¹²⁾ bez své vnole od nás ani od budúcích našich. králuov Českých, ani od jiného žádného splacování, leč od těch osob. k jichž by ty vsi a dvory nadepsané záduší spravdivě příslušely. Ti to od nich, dědicuov a budúcích jejich vyplatiti mohou a moci budú, všakž toliko k svému vlastniemu jmění, držení a požívání a jinak nic, když by s to kolivěk býti mohli a jim se zdálo a líbilo, dadúc jim napřed puol léta věděti, a po vyjití toho polúletie pořád zběhlého položiec jim summu jejich zápisnú v moc jejich vcele a úplně. Kterížto přijmúce ji vod nich vcele a úplně, mají jim nadepsaný Václav Čieč¹³⁾ a Václav Hyndrák s dědici a budúcími svými¹⁴⁾ těch vsí svrchu psaných se vším jejich a všelijakým

příslušenstvím, s kterýmž jsou to sami drželi a toho požívali, hned postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na ty vsi a dvory jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s již psaných¹⁶⁾ Jeronýma¹⁷⁾ a Václava Hyndráka, dědicuov a budúcích jich¹⁸⁾ dobrú a svobodnú volí,¹⁹⁾ ten má jmieti²⁰⁾ plné právo všech věcí svrchu psaných.²¹⁾ Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v sobotu po sv. Stanislavu létha božieho tisícieho pětistého.

Ex commissione propria maiestatis regie.²²⁾

¹⁾ Nadpis původně zněl: *Václavovi Čiečovi z Nemyčevsi a Hyndr. z H.*, ale *Čiečovi z Nem.* je přetrženo, „*Václavovi*“ zapomněl písař přetřhnouti. — ⁴⁾ Jeronýma — zemských připsáno nad řádkou, na místo těchto přeškrtnutých slov: *Václava Čieče z Nemyčevsi, purgkrabie kraje Ilrdeckého a maršálka dvoru našeho.* — ⁵⁾ Jer. nad řádkou na místě přetrženého: *Václavovi Čiečovi.* — ¹³⁾ Vlastně má býti: *Jeronym z Skuhrova.* — ¹⁷⁾ *Jeronyma* připsáno nad čarou na místo přetrženého: „*Václava Čieče.*“

Listina tato zachována též v transumptu na papíře v archivu c. k. místodržitelství v Praze č. 425. Jsou pak v ní tato různostění: ²⁾ slovného — ³⁾ slova „desk zemských“ scházejí — ⁵⁾ schází — ⁶⁾ po tomto slově následuje: výplatu na tvrzi a vsi H. — ⁷⁾ Sskrzepel; potom následuje: a na vsi Bykoši a ke všem — ⁸⁾ řečeným — ¹⁰⁾ následuje: tvrzi a všech svrchupsaných — ¹¹⁾ následuje: a na vsi Bykoši a na dvě — ¹²⁾ slova „odtud — vuole“ scházejí — ¹³⁾ Jeronym — ¹⁴⁾ následuje: jim tvrzi a vsi — ¹⁶⁾ svrchupsaných — ¹⁸⁾ jejich — ¹⁹⁾ dobrú vůli a svobodnú — ²⁰⁾ chcem, aby tomu příslušelo plné — ²¹⁾ nahoře i dole psaných — ²²⁾ Relacíní poznámka celá schází.

Obdarování tuto uvedeného týká se dobrá vůle rovněž v transumptu na papíře v témže archivu (čís. 448) chovaná ze dne 3. března 1505, která zní:

My Jeronym z Skuhrova, místopurgkrabie Pražský, a Václav Hyndrák z Habrova, místopísař království Českého, oznamujem tímto listem všem: Jakož máme obdarování od nejjasnějšího knížete a pána, pana Vladislava Uherského a Českého krále oc, pána našeho nejmilostivějšího JMti, na výplatu tvrze a vsi Hrašticích se dvorem poplužním a na vsi řečené Skřípel a na vsi Bykoši a ke všem dvěma řečeným Lhoty s jejich se vším a všelijakým příslušenstvím, tak jakož to v sobě list JMKské nám daný šíře ukazuje. Na kterýžto list podle jeho znění dali sme a tímto listem dáváme naši plnú a svobodnú vůli ke všemu, což týž list královský v sobě drží a zavírá, urozenému vladyce Janovi Vratislavovi z Mitrovic a jeho dědicuom, sobě ani našim dědicuom tu na témž a v témž listu krále JMti dále žádného práva nepozůstavujice nyní i v časech budúcích. Tomu na svědomí pečeti naše vlastní k tomuto listu a dobrú [sic] vůli dali sme přivěsiti; a prosili sme urozeného pána pana Pavla Samoele z Hrádku, a urozených vladyk, pana Markvarta z Četně, místokomorníka království Českého, pana Václava z Chvojence, písaře menších desk zemských, že sú pečeti své podle našich, také toliko na svědomí, jim beze škody, k tomuto listu přivěsiti dali. Jenž jest dán léta od narození syna božího tisícieho pětistého pátého v pondělí před přenešením sv. Václava.

358.

V Budíně 1500, 25. května. — Král vyhrazuje Zdeňkovi Lvovi z Rožmitála, že nemá býti s půl Rožmitála splacován leč od arcibiskupa Pražského. (Fol. 194.)

(Zdeňkovi Lvovi z Rožmitála.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl urozený Zdeněk Lev z Rožmitála a s Blatné, purgkrabie na Karlštejně, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak má a drží v zápisu najjasnějšího někdy pana Jiřího krále Českého, předka našeho slavné paměti, puol tvrze Rožmitála s jejím příslušenstvím k arcibiskupství Pražskému příslušející, proše nás, abychme jemu při držení a požívání též puol tvrze Rožmitála s jejím příslušenstvím

pro uvarovanie budúch zmatkuov a nesnází některú milost učiniti ráčili. K jehožto prosbě pro služby jeho, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, nakloněni jsúce, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách tuto jsme témuž Zdenkovi a dědicóm i budoucím jeho při držení a užívání již psané puol tvrze Rožmitála s jejím příslušenstvím zvláštní milost učinili a tiemto listem činíme, tak aby voni to v zápisu svém svrchu psaném jměli, drželi a toho požívali nyní i budoucně, nejsúce vodtud bez své vuole od nás ani od budoucích našich, králuov Českých, ani od jiného žádného splacování, leč od arcibiskupa Pražského řádně voleného a stvrzeného.

Když by to chtěl k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti, ten to učiniti moci bude, když by se jemu kolivěk zdálo a líbilo, dada jim napřed věděti podle zápisu svého. A po vyjití času vypovědělého polože jim summú jejich zápisnú vcele a úplně v moc jejich, kteréž voni přijmúc vod nich, povinni budú nadepsaní Zdeněk s dědici a budoucími svými té puol tvrze svrchu psané se vším jejím příslušenstvím, s kterýmž jsú to sami drželi, hned v moc jejich postúpiti a list tento i s jinými se všemi, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s již psaného Zdeňka, dědicuov a budoucích jeho dobrú volí a svobodnú, tomu má příslušetí plné právo všech věcí nahoře i dole psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pondělí den sv. Urbana léta božieho tisícieho pětistého, a království našich Uherského desátého a Českého dvacátého devátého. Ad relacionem magnifici domini Joannis de Sselnbergk, su-

premi cancellari regni Boemie.

359.

V Budíně 1500, 30. května. — Král dává témuž výplatu na vsi Neumětělích (?). (Fol. 195.)

(Témuž Zdenkovi z Rožmitála.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest nás prosil urozený Zdeněk Lev z Rožmitála a s Blatné, purgkrabie na Karlštejně, věrný náš milý, abychme jemu výplatu dáti ráčili na vsi řečené Nevometely s jejím příslušenstvím. Kdež my hlediece na jeho služby, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách k tomu jsme přistúpili a výplatu na vsi Nevometelech s jejím příslušenstvím témuž Zdenkovi dali a tiemto listem dáváme, tak aby ji týž Zdeněk od držiteluov nynějších aneb budoucích vyplatil a vyplatiti mohl a moc jměl, když by se jemu kolivěk zdálo a líbilo, dada jim za výplatu tu summú, kteréž na tom spravedlivě zapsánu mají. A když tu ves vyplatí, má jí i s dědici a budoucími svými jmieti, držeti a jie požívati, nejsúce vodtud bez své vuole vod nás ani od budoucích našich, králuov Českých, ani od jiného žádného splacování, leč vod těch osob, kterýmž by ta výplata spravedlivě příslušela, a když by to k svému vlastniemu.

jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli; ti to učiniti mohou a moci budú, když se jim kolivěk zdáti a líbiti bude, dadúc jim podle znění zápisuov jejich napřed věděti, a po vyjití času vypovědělého položiec jim summu jejich zápisnú v moc jejich vcele a úplně. Kterúžto přijmúce od nich podle znění zápisuov svých, mají jim hned a povinni budú vsi Nevometel s jejím příslušenstvím postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s již psaného Zdenka dobrú volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchu psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v sobotu po Božiem vstúpenie léta božieho tisícieho pětistého, a království našich Uherského desátého a Českého dvadcatého devátého.

Ad relationem magnifici domini Joannis de Sselnbergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

360.

V Budíně 1500, 25. května. — Král dává Janovi ze Šelnbergka výplatu na vsi Šestajovicích.
(Fol. 195'.)

(Janovi z Šelnbergka.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto, že jsme prošení od urozeného Jana z Šelnbergka, nejvyššieho kancléře království Českého, věrného našeho milého, abychme jemu a dědicóm jeho výplatu na vsi a dvoru Šestajovicích s jejich příslušenstvím dáti ráčili. K jehožto prosbě pro jeho mnohé, věrné, pilné a ustavičné služby, kteréž jest nám od dávných časuov činil a činiti nepřestává, naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách dali jsme témuž Janovi a dědicóm jeho na již psaném dvoru a vsi Šestajovicích s jejich příslušenstvím *) výplatu a tiemto listem dáváme, tak aby voni sobě to obě spolu vyplatili a vyplatiti mohli od držiteluov buď nynějších aneb budúcích, když by se jim kolivěk zdálo a líbilo, dadúc jim za výplatu summu tu, kteréž na tom spravedlivě zapsánu mají.

A nad to jsme týmž Janovi, dědicóm a budúcím jeho, tuto zvláštní milost učinili a tiemto listem činíme: aby, když koli nadepsaný duvor a ves Šestajovice se vším a všelijakým jejich příslušenstvím vyplatie, to obě dvě spolu jměli, drželi a toho požívali a požívati mohli, nejsúc vodtud bez své vuole od nás ani od budúcích našich, králuov Českých, ani od jiného žádného člověka splacování, leč od těch osob, kterýmž by výplata vsi a dvoru svrchu psaného s jich příslušenstvím spravedlivě příslušela. Ti to učiniti mohou a moci budú, když by se jim kolivěk zdálo a líbilo, všakž tak, když by to k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli a jinak nic, dadúce jim napřed věděti puol leta. A po vyjití toho polúletie, když by duochody toho času vybrali, položiece jim summu jejich zápisnú vcele a úplně, mají jim hned dvoru a vsi svrchu psané se vším jejich a všelijakým pří-

slušenstvím, s kterýmž jsú to sami jměli a drželi, postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s již psaného Jana a dědicuov jeho dobrú volí a svobodnú, chcem, aby jemu příslušelo plné právo všech věcí svrchu psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pondělí, den sv. Urbana, létha božieho tisícieho pětistého, a království našich Uherského desátého a Českého dvadcatého devátého.

Maiestas regia manu propria subscripsit.

*) Po tomto slově v rukopise: *ddti ráčili*, což však přetrženo.

361.

V Budíně 1500, 2. června. — Král nařizuje, aby vsi náležející k opravě hradu Znojemského při ní zůstaly. (Fol. 196.)

(Ladslavovi z Waitmille.) My Vladislav oc oznamujem listem tieľto všem, že jest na nás vznesl urozený Ladslav z Waitmille na Znojmě, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak mnohé vsi, kteréž od staradávna k opravě a k lantkrychtu hradu našeho Znojemského, kterýž von nynie v jistých zápisiech má a drží, vytahují se, nechťiece k soudu tomu příslušetí ani povinností, v kterýchž spravedlivě sedie, k témuž zámku činiti, toho dotýkaje, neráčíme-li toho opatřiti, žeť se z toho lantkrychtu a opravy všickni vytáhnú, skrze kterúžto věc že zámku tomu veliká a znamenitá škoda a ujma bude; proše, abychme tu věc v čas opatřiti ráčili, tak aby jemu potom vina dávána nebyla, jako by ta věc netbalivosti jeho přičtena a na něm postihána nebyla. Kdež my znájee takové zámku toho škodné věci a nechťiece, aby tieľ neřádem ten zámek hynúti a jako zpuštěn býti jměl, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách a jakožto margkrabie Moravský, takto jsme vo tom zriedili a témuž Ladslavovi a budúcím jeho, dokudž bychme toho sami aneb budúci naši, králi Čeští a margkrabie Moravští, od nich nevyplatili a v držení a požívání nebyli, poručili a tieľto listem mocně porúčieme, abyšte ty všecky vsi, kteréžto buď k opravě aneb k lantkrychtu nadepsaného zámku Znojemského od staradávna a spravedlivě příslušejí, zase k starodávnému zpuosobu přivedli a připravili, tak aby, což se v tom lantkrychtu spravedlivě rozsúdí a za právo každý najde, na tom právě a rozsudku přestal a jinam se neutiekal ani v tom co jiného a nového zamýšlel, než jakž jest to od staradávna držáno a zachovááno bylo beze všeho přerušenie. A též pokudž s těch oprav spravedlivě co k tomu zámku které vsi činiti mají a povinny jsú, aby je k tomu jměli, drželi a připravili, aby to dělali a pluili bez zmatku a všelijaké odpornosti. Pakli by se kteří z těch věcí svévolně vytahovati chtěli, abyšte je trestali a k tomu drželi a připravili, aby se v tom ve všem tak zachovali, jakož jsú se i jiní k držitelóm těhož zámku našeho jměli a zachovali bez všelijakých odporností, a to bez našie, budúcích našich, králuov Českých a margkrabí Morav-

ských, i jiných všech lidí všeliké překážky. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v úterý před sv. Duchem léta božieho tisícieho pětistého, a království našich Uher-
ského desátého a Českého dvadcatého devátého. Relator dominus cancellarius.

362.

V Budíně 1500, 27. května. — Král opatřuje rukojmě za Matiaše mistra špitálského. (Fol. 197.)

Item dán jest list otevřený na papíře urozeným Petrovi z Rozmbergka, Janovi z Janovic, nejvyššímu purgkrabí Pražskému, Janovi z Šelnbergka, nejvyššímu kancléři království Českého, na takový způsob: jakož jsú z viery slibovali s některými dobrými lidmi za velebného Mathiaše, mistra špitálského, kteřížto podnes z toho slibu a rukojemství vyvazeni nejsú, takto jsú v tom již jmenovaní rukojmie opatření: Neuchoval-li by Buoh smrti nadepsaného Mathiaše, mistra špitálského, prvé nežli by je z toho slibu a rukojemství vyvadil, že voni v tom žádné své škody i s dědici svými jmieti nemají a nebudú, než mají z toho rukojemství statkem a zbožím zádušie špitála toho vyvazeni býti od mistra budúcieho aneb od prokuratora anebo zprávce, kterýž by to zboží jejich a na ten čas spravoval, i s škodami, ač by které skrze to vzali. Actum Bude feria IV^a post Urbani anno 1500.

Commissio propria maiestatis regie.

Zde jmenovaný mistr špitálský jest Matěj z Třebeska.

363.

V Budíně 1500, 21. května. — Král slibuje klášteru Broumovskému, že zboží jeho nikdy více nemá zapisováno býti. (Fol. 197.)

Original listiny této v archivu Břevnovském (B. VI. 176) zní:

My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem: Jakož s pomocí naší opat a konvent kláštera Brúmovského zákona svatého Benedikta, nábožní naši milí, přišli jsú zase v drženie a požívání téhož kláštera a zboží Brúmovského a Poličského se vším jejich a všelijakým příslušenstvím; i prošení jsúce nynie od opata Břevnovského, nábožného našeho milého, abychme týž klášter Brúmovský a Poličský se vším zbožím a příslušenstvím jejich vopatřiti ráčili, tak aby to potomně [od nás,] od budúcích našich, králuov Českých, ani od opatuov a bratří zákona toho, nynějších ani budúcích, ani od jiného žádného zapisováno [a] zastavováno ani kterak zavazováno ani k jinému zákonu odtrhováno a odcizováno nebylo. K žádosti jeho slušné a spravedlivé naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a raddú věrných našich, mocí královskú v Čechách k tomu jsme svolili a přistúpili a tiemto listem svolujem a přistupujem, chtiece tomu konečně a to listem tiemto mocí naší královskú ustanovujíce, upevňujíce a utvrzujíce pro čest a chválu Boha všemohúcieho a svatých jeho Benedikta zákona toho [ustanovitele] a Vojtěcha klášteruov těch fundatora, aby ti klášterové nadepsaní

i se vším zbožím a příslušenstvím jejich společně ani rozdielně žáduému člověku pod žádným vymyšleným obyčejem od nás ani od budoucích našich, kráľuov Českých, ani od opatuov a konventuov zákona toho zastavování, zapisování ani k jinému zákonu odcizování nebyli ani býti mohli nyní ani na budoucí věčné časy. Pakli bychme buď my aneb budoucí naši, kráľové Čeští, aneb opatové a konventové aneb někdo jiný kdy co vodtud zapsali, zastavili, odprodali aneb jinam obrátili z nepaměti, omylu aneb nevědomie, to nemá jmieti aniž bude žádné moci ani které pevnosti nyní ani na budoucí věčné časy, než má to všecko zkaženo, zrušeno a v nic obráceno býti, tak aby se v těch klášterech čest a chvála Bohu všemohúciemu, Panně Mariji a svatým jeho dala a puosobila, pro kteréž příčiny založení a nadání jsú, nyní i na budoucí věčné časy, a to bez našie a budoucích našich, kráľuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Tomu na svědomie pečeť naši kráľovskú k listu tomuto přivěsiti jsme kázali. Dán na Budíně ve čtvrtek před svatým Urbanem léta božieho tisícieho pětistého, a kráľovství našich Uherského desátého a Českého dvadcatého devátého. Ad relacionem magnifici domini Joannis de Sselnbergk, supremi cancellarii regni Boemie.

Při originále v archivu Břevnovském (B. VI. 176) visí na červenobílém závěsu pečeť nyní porušená s legendou: Wladislaus dei gracia hungarie, boemie ac rex marchio moravie, lucemburgensis, si[lesie] d[ux] ac lusacie marchio. O slova v závorkách [] zde položená má přepis v kancelářském registru více.

364.

V Budíně 1500, 2. června. — Král dává Janovi Sulkovi dávkou tunnales zvanou. (Fol. 198.)

Item dán jest list otevřený na papíře opatrnému Janovi Sulkovi na takový způsob, že se jemu dávají duochody a puožitky v Ungeltu na Starém Městě Pražském, kteříž slovú tunnales, tak aby on je sobě ku pomoci své živnosti jměl, držel, vybíral a jich požíval až do své živnosti bez překážky všelijaké. Actum Budeferia III^a ante Penthecosten, anno Christi millesimo quingentesimo.

Ex commissione propria maiestatis regie.

Celý zápis přetržen. — Tunnales byl poplatek ze zboží, které na tůny se měřilo.

365.

V Budíně 1500, 9. června. — Král potvrzuje Václavovi Benedovi z Nečtin užívání vesnic Okrouhlé a Libně (u Jílového). (Fol. 198^v.)

(Václavovi Benedovi z Nečtin.) My Vladislav ac oznamujem listem tiemto všem, že jest před nás přistúpil slovútný Václav z Nečtin na Břežanech, dvořenín náš věrný milý, a ukázal nám smlúvu celú a dokonalú na pargameně s visutými pečetmi, kterúž jest někdy s slovútným Janem Benedú, otcem jeho, kněz Mikuláš opat i všecken konvent kláštera Ostrovského zákona svatého Benedikta, arcibiskupstvie Pražského, udělal vo vsi, zejména tyto: Okrúhlú a Libni se dvorem po-

plužním i se všemi jich a všelijakými příslušnostmi, kteréž i s dědici svými jměl, má a drží v jistých zápisích předkuov našich, králuov Českých, s kterýchžto vsí a dvoru že má i s dědici svými úroku ročního čtyři kopy grošův českých nade-psanému opatu a konventu kláštera Ostrovského a budoucím jich beze všeho a všeli-jakého zadržování platiti a vydávati, všakž rozdielně: při sv. Jiří dvě kopě gr. a při sv. Havle druhé dvě kopě gr. vše českých, tak jakož ty všecky věci svrchu-psaná smlúva šíře, světlejie a dostatečnějie v sobě má, drží a zavírá. Proše nás týž Václav sám od sebe a od bratra svého, abychme k té smlúvě povolenie naše dáti a jie potvrditi ráčili, tak aby vo to v budoucích časiech žádných zmatkuov, škod a nesnází od žádného neměli. K kteréžto prosbě nakloněni jsúce pro služby téhož Václava, kteréž jest nám činil a činiti má a povinen bude, čím k sobě od nás náchylnější milost pozná, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách svolili jsme k nadepsané smlúvě a jie potvrdili a tímto listem svolujem a potvrzujem ve všem jejie znění, položení, punktích, klauzulech a arty-kulech, tak jako by tuto slovo od slova vložena a vepsána byla. Podle kteréžto smlúvy jmenovaný Václav s bratrem a dědici svými mají ty vsi nahoře psané s jejích příslušenstvím jmieti, držeti a jich požívati nynie i budoucně, a to bez naše, bu-doucích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. A ktož by list tento jměl s svrchupsaného Václava a bratra jeho dobrou volí a svobodnú, ten má jmieti plné právo všech věcí nahoře i dole psaných a v té smlúvě polo-žených. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v úterý po sv. Duše léta božieho tisícieho pětistého, a království našich Uherského desátého a Českého dvadcatého devátého.

Ex commissione propria maiestatis regie.

366.

V Budíně 1509, 9. června. — Král dává Václavovi Benedovi z Nečtin a bratru jeho podací v Zlatníkách. (Fol. 199.)

(Témuž Václavovi Benedovi.) My Vladislav oc oznamujem listem tímto všem, že jest na nás vznesl slovutný Václav z Nečtin na Břežanech, dvořenín náš věrný milý, oznamuje nám, kterak otec a předkové jeho mají pohřeb svooj ve vsi Zlat-niciech, kteráž příslušie k probošství Vyšehradskému a kteréž nynie v jistých zá-pisích mají a drzie vosadní sv. Jiljie Starého města Pražského, proše nás sám od sebe i od bratra svého, abychme jim a dědicóm jich podacie kostelní fary té v Zlatnících dáti ráčili, tak aby tu faráře podávati mohli a moc jměli tak dlúho a dotud, dokudž by té vsi probošt Vyšehradský nevyplatil a v držení nebyl. K jichžto prosbě pro služby, kteréž nám činili a činie, nakloněni jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách svolili jsme k tomu a tímto listem svolujeme, aby nadepsaný Václav s bratrem a dědici svými podacie fary

svrchu psané jměli, drželi a faráře tu podávali a podávati mohli tolikrát, kolikrát by toho potřebu znali, tak dlouho a dotud, dokudž by té vsi probošt Vyšehradský nynější aneb buducie nevyplatili a v držení nebyli, a to bez naše, buducích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Než když by jmenovanú ves Zlatnici [sic] kterýžkolivěk a kdyžkolivěk z proboštuov Vyšehradských vyplatil a jie v držení byl, mají to podacie fary té sami držeti a faráře tu podávati, kteříž by se jim hodní a dobří zdáli a viděli, tak a tiem obyčejem, jakožto i předkové jich činili, bez překážky všelijaké. Tomu na svědomie pečef naši královskú přivěsiti jsme kázali. Dán na Budíně v úterý po sv. Duše anno Christi 1500.

Ex commissione propria maiestatis regie.

Záduší sv. Jilské drželo Zlatníky v letech 1421—1547.

367.

V Budíně 1500, 18. května. — Král dává Hynkovi z Kunčic a Oldřichovi z Pece pokutu. (Fol. 200.)

Item dána jest vina a pokuta královská slovutným Hynkovi z Kunčic a Oldřichovi z Pece na slovutným Janovi z Kostník, a to proto, že jest mimo lantfryd a obecné zřízení a zuostanie více peněz a užitkuov s peněz svých puojčených od Mikuláše Tulešického bral a přijímal oc. Actum Bude feria II^a post Zophie anno Christi oc quingentesimo.

Commissio propria domini regis.

368.

V Budíně 1500, 16. června. — Král dává Heraltovi a Vladislavovi z Kunstatu na Hodoníně výplatu na vsi Vacenovicích. (Fol. 200.)

(Heraltovi z Kunstatu na Hodoníně.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošení jménem urozeného Heralta z Kunstatu na Hodoníně, věrného našeho milého, abychme jemu a Vladislavovi, bratru jeho, výplatu na vsi Vacenovicích s jejím příslušenstvím dáti a při tom některú další milost učiniti ráčili. K kteréžto prosbě naklonění jsúce pro služby jeho, kteréž jest nám činil a činiti má a povinen bude, čím k sobě od nás milost naši hotovější a náchylnější pozná, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú a jakožto margkrabie Moravský dali jsme témuž Heraltovi a Vladislavovi, bratru jeho, výplatu na jmenované vsi Vacenovicích se vším jejich a všelijakým příslušenstvím a mocí listu tohoto dáváme, tak aby ji voni vod držiteluov nynějších aneb buducích vyplatili a vyplatiti mohli, když by se jim kolivěk zdálo a líbilo, dadúc jim podle znění zápisuov jejich napřed věděti a summu zápisnú v moc jejich položiec. Kterúžto ves i s jejím příslušenstvím když vyplatie, jmieti, držeti a jie požívati mají a moci budú i s erby a buducími svými, nejsúce vodtud bez své vuole od žádného člověka splacováni, leč vod nás aneb buducích našich, králuov Českých a margkrabie Moravských; všakž

tak: když bychme to sami k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, a jinak nic, to učiniti máme a moci budeme, když by nám se kolivěk zdálo a líbilo, dadúc jim rok napřed věděti. A po vyjití roku toho pořád zběhlého vyberúc sobě napřed duochody spravedlivé roku toho, a potom summu svú, kterúž na tom zapsánu mají, vcele a úplně přijmúc, mají nám a povinni budú svrchu psané vsi Vacenovic se vším jejím a všelijakým příslušenstvím, s kterýmž jsú to sami jměli, drželi a toho požívali, postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s svrchu psaných Heralta a Vladislava a erbuov a budúcích jejich dobrú a svobodnú volí, tomu má příslušetí plné právo všech věcí nahoře i dole psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v úterý po sv. Trojici léta božieho tisícieho pětistého.

Ex commissione propria maiestatis regie.

369.

V Budíně 1500, 15. června. — Král povoluje Bedřichovi z Krumsína vystavěti most přes Bečvu. (Fol. 201.)

(Bedřichovi z Krumsína.) My Vladislav oc oznamujem listem tieľto všem, že jest na nás vznesl slovutný Bedřich z Krumsína a ze Špiček, věrný náš milý, oznamuje nám, že by chtěl udělati most přes řeku Bečvu u Kamence na gruntiech svých, přes kterýž by lidé s vozy, na koních i pěšky jezdit a chodit mohli, když by se táž řeka rozvodnila; kterýžto most udělaje, že by chtěl tak opravovati a opatrovati, aby přeseň buď s vozy, na koních aneb pěšky jezdit a chodit beze vše překážky mohli, kolikrát by toho komukolivěk potřeba kázala; proše nás, abychme jemu, erbóm a budúcím jeho k tomu povolenie naše dáti a nad to některé mýto aneb mostné, ktož by přes ten most jel aneb šel, vysaditi ráčili, tak aby toho dělání a opravování škody neměli. K jehožto slušné prosbě nakloněni jsúce pro služby jeho, kteréž nám tiem hotovější a povolněšie činiti má a povinen hude, čím k sobě od nás milost naši náchylnější pozná, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú a jakožto margkrabie Moravský svolili jsme k tomu a tieľto listem svolujeme, aby on Bedřich již psaný most na řece Bečvi u Kamence na gruntiech svých udělal a udělati mohl, když by se jemu kolivěk zdálo a líbilo; kterýž když udělá, a ta řeka se kdy rozvodní, že přeseň s vozem aneb na koni pojede aneb pěšky puojde, má jemu, erbóm a budúcím jeho a povinen bude každý s vozu jednoho jeden krejcar dáti, a jiezdný český peniez, a pěší vídeňský peniez tolikrát, kolikrát by přeseň jel aneb šel. Než když se Bečev nerozleje a nerozvodní, má každý a jmieti bude plnú vuoli a svobodu jeti v brod s vozem, s koněm, též i pěšky jíti tudy, kudyž prve jezdili a chodili, a nemají žádnému žádného cla dávati; a také on Bedřich s erby a budúcími svými nemají žádného k jezdění aneb chození

na ten most nutiti, než komuž by toho potřeba kázala. A také má a povinen bude most ten opravovati a dělati, aby přeseň lidé beze vše škody a překážky jezdit i choditi mohli tolikrát, kolikrát by toho komu potřeba kázala, a to bez naše, budúcích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, i jiných všech lidí všelijaké překážky. A také chcme, aby tato výsada mostu a cla nadepsaného byla bez ujmy každému na jeho spravedlnosti. A ktož by list tento jměl s již psaného Bedřicha a erbuov jeho dobrou volí a svobodnú, ten má jmieti plné právo všech věcí svrchu psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pondělí den sv. Víta léta božieho tisícieho pětistého, a království našich Uherského desátého a Českého dvacátého devátého.

Ex commissione propria maiestatis regie.

370.

V Budíně 1500, 25. května. — Král potvrzuje Karlovi a Jiříkovi bratřím z Vlašimě zápis na hrad Úsov. (Fol. 201'.)

(Karlovi a Jiříkovi z Vlašimě.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsú nám ukázali řádné vidimus listuov a zápisuov svých urození Karel a Jiřík bratřie z Vlašimě a s Úsova, věrní naši milí, kteréž mají od slavné paměti králuov Českých a margkrabí Moravských předkuov našich, na hrad Úsov s jeho příslušenstvím k margkrabství Moravskému příslušející, prosiece nás, abychme jim těch listuov a zápisuov listem naším potvrditi ráčili, tak aby v tom s erby a budúcími svými v potomních časiech žádných zmatkuov a nesnází od žádného neměli. K jichžto prosbě naklonění jsúce pro služby jejich, kteréž jsú nám činili a činiti mají a povinni budú, čím k sobě od nás milost naši náchylnější a hotovější poznají, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú a jakožto margkrabie Moravský potvrdili jsme jmenovaným Karlovi a Jiříkovi bratřím a erbóm jich všech těch listuov a zápisuov, kteréžkoli na hrad Úsov s jeho příslušenstvím od předkuov našich napřed dotčených mají, a tiemto listem potvrzujem a při nich zuostavujem ve všem jejich znění, položení, punktích, klauzulech a artykulech tak, jako by tuto všickni slovo od slova vepsáni a položení byli bez umenšení. Kterýžto hrad s jeho příslušenstvím, s erby a budúcími svými mají jmieti, držeti a jeho požívati podle znění listuov a zápisuov svých, kteréž na to mají, tak a tiem obyčejem, jakožto i jiní páni a obyvatelé margkrabství Moravského svých zápisných zámkuov a zboží užívají a užívati mohou. A to bez naše a budúcích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, i jiných všech lidí všelijaké překážky. A ktož by list tento jměl s svrchupsaných bratří, jich a erbuov jejich dobrou volí a svobodnú, ten má jmieti plné právo všech věcí nahoře i dole psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pondělí den sv. Urbana léta božieho tisícieho pětistého.

Ex commissione propria maiestatis regie.

371.

V Budíně 1500, 25. května. — Král potvrzuje téměř držení města Litovle. (Fol. 202'.)

(Karlovi a Jiříkovi z Vlašimě.) My Vladislav oc oznamujem listem tiehto všem, že jsme prošení od urozených Karla a Jiříka bratrů z Vlašimě, věrných našich milých: Jakož mají a drží v jistých summách a zápisích město Litovel s jeho příslušenstvím, k margkrabství Moravskému příslušející, od kráľov Českých a margkrabí Moravských, předkuov našich slavné paměti, zapsané a zastavené, abychme erbóm a budúcím jejich při držení a požívání téhož města s jeho příslušenstvím některú další milost učiniti ráčili, tak aby je volně, svobodně a bezpečně jieti, držeti a jeho požívati mohli. Kdež my hlediece na věrnost služeb jejich, kteréž jsú nám činili a činiti mají i povinni budú, čím k sobě milosti naše větčí náchylnosti poznají, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí kráľovskú a jakožto margkrabie Moravský tuto jsme zvláštní milost erbóm a budúcím Karla a Jiříka svrchu psaných při držení a požívání města Litovle s jeho příslušenstvím učinili a tiehto listem činíme, aby voni po jich smrti též město s jeho příslušenstvím v těch summách a zápisích, kteréž na tom zapsány mají, jměli, drželi a jeho požívali, nejsúc vodtud bez své vuole od žádného splacování, leč od nás aneb od budúcích našich, kráľov Českých a margkrabí Moravských. Všakž tak, když bychme to sami k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, to učiniti muožem a moci budem, dadúc jim napřed věděti podlé znění listuov a zápisuov jejich; a po vyjití času vypovědělého položiece v moc jejich summu zápisnú, kteráž na tom buď předky našimi, kráľi Českými a margkrabí Moravskými, aneb námi zapsánu mají, vcele a úplně. Kterúžto přijmúc od nás, mají nám a povinni budú téhož města Litovle se vším jeho příslušenstvím, s kterýmž jsú to sami drželi, jměli a toho požívali, postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odporosti. A ktož by list tento jměl s svrchu psaných Karla a Jiříka bratrů a erbuov i budúcích jejich dobrou volí a svobodnú, ten má jieti plné právo všech věcí nahoře i dole psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pondělí den sv. Urbana léta božieho tisícieho pětistého, a kráľovství našich Uherského desátého a Českého dvacátého devátého.

Ex commissione propria maiestatis regie.

372.

V Budíně 1500, 1. července. — Král dává Mikulášovi ml. Trčkovi na Lichtenburce odúmrtí po měšťanovi Jihlavském. (Fol. 203.)

Item dáno jest všecko právo kráľovské, kteréž jest na JMt přišlo a připadlo po smrti někdy Šimona Smrčenského řečeného Zigmund, měšťanina Jihlavského,

totiž v Ebrharcí polovice tvrže pusté a polovice vsi s dvory kmecími s platem, v Staré Hoře polovici dvoruov kmecích s platem v Bukové *) ves pustú s polovicí dvoruov pustých kmecích s platem, s polovicí robotú, kur, luk, lesuov, potokuov, rybníkuov i s tiem se vším, což k té polovici příslušie, ješto jest to týž Šimon Smrcenský držel, statečnému Mikulášovi mladšiemu Trčkovi z Lípy na Lichtnburce. Všakž proto dáníe to má býti bez ujmy každému na jeho spravedlnosti. Dán na Budíně v středu před navštíevením Matky Božie léta božieho tisícieho pětistého, a království našich Uherského desátého a Českého dvadcatého devátého.

Ex commissione propria maiestatis regie.

*) Před tímto slovem v rukop.: s polovicí robotú, což však přetrženo.

373.

V Budíně 1500, 1. července. — Král potvrzuje Václavovi z Perče držení domu na Nov. M. Pražském. (Fol. 203'.)

(Václavovi z Perče na Hostivaři.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznešeno jménem slovutných Václava z Perče na Hostivaři a Anny z Květnice manželky jeho, kterak jsú udělali celú a dokonalú smlúvu s velebným někdy Pavlem proboštem a vším konventem kláštera Zderazského oc vo duom větčie čelední v ohradě téhož kláštera nad vraty od řeky i s tú zahradú vokolo téhož domu přihrazenú; kteréžto smlúvy přiepis jest nám vokázán. A při tom jsme prošení, abychme napřed k té smlúvě povolenie naše dáti a jie potvrditi ráčili, tak aby v tom nadepsaní Václav a Anna žádných zmatkuov a překážek od žádného nejměli. K kteréžto prosbě naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách napřed jsme povolenie naše jisté a konečné dali a jie potvrdili a tiemto listem dáváme a ji tvrdíme ve všem jejie zněníe, položení, punktích, v klauzulech a artykulech tak, jako by tuto slovo od slova vepsána a položena byla, chtiece tomu, aby voni nadepsaný duom s jeho příslušenstvím podle zněníe té smlúvy měli, drželi a jeho požívali a požívatí mohli bez překážky naše, kláštera toho i jiných všech lidí až do svých obú dvú živností, než po jich smrti aby to zase na jich klášter přišlo a připadlo tak a tiem obyčejem, jakož v sobě táž smlúva drží a vokazuje. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v středu před navštíevením Matky Božie léta božieho [tisícieho] pětistého, a království našich Uherského desátého a Českého dvadcatého devátého.

Ex commissione propria maiestatis regie.

374.

V Budíně 1500, 27. července. — Král potvrzuje Heřmanovi z Vojslavic na Veselí nápad.

(Heřmanovi z Vojslavic.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest před velebnost naši přistúpil slovutný Heřman z Vojslavic na Veselí, purgkrabie na

Karlštejně věrný náš milý, a ukázal jest nám řádné vidimus listu našeho mocného, kterýž jsme dali slovutnému někdy Mikulášovi z Vojslavic na Veselí, aby vo statku svém všem a všelijakém zřízení a poručenství učiniti mohl, jakž by se jemu zdálo a líbilo, a potom vidimus kšaftu a poručenství téhož Mikuláše, kterýž jest na ten list náš mocný udělal a vodkázav a zavázav všecken a všelijaký statek svuoj movitý i nemovitý témuž Heřmanovi strýci svému a synóm jeho. A při tom jest nás týž Heřman prosil, abychme napřed kšaftu a poručenství toho potvrditi, a měl-li by v čem který nedostatek, jej doplniti, a všecko právo a nápad, kterýž jest týž Mikuláš k jakému jinému statku jměl, naň a syny jeho převésti ráčili. Jehožto slušnú a spravedlivú žádost znajíce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú a jakožto margkrabie Moravský svolili jsme k tomu a kšaftu nadepsaného potvrdili a ve všech jeho nedostatcích, ač by které kde a v čem jměl, doplnili a moc jemu celú a dokonalú dali, a listem tiemto potvrzujem a doplňujem ve všem jeho znění, položení, punktích, v klauzulech a artykulech tak, jako by tuto slovo od slova vepsán a položen byl, chtějíc tomu, aby ve všem celú, pravú a dokonalú plnost, pevnost a moc jměl tak a tiem obyčejem, jakožto jiní řádní, praví a dostateční kšaftové v své plnosti a pevnosti jsúce, moc svú mají a jie užívají. Tuto nad to témuž Heřmanovi a synóm jeho zvláštní milost činiece: bylo-li by kde co jak ne-paměti nadepsaného Mikuláše v tom kšaftu obmeškáno, k čemuž jest právo a spravedlnost jměl a zjevně toho v témž kšaftu nejmenoval ani dotknul, aby k takovému všelijakému buď nápadu aneb spravedlnosti plné právo a plnú moc jměl, a vo to se súditi a toho právem dobývati mohl a moc jměl, jako by to byl nadepsaný Mikuláš sám učiniti mohl, dokudž jest živ byl, bez zmatku a umenšení, a to bez naše, budúcích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Porúčejíc hajtmanu, nejvyšším komorníku a sudím margkrabství Moravského, věrným našim milým, abyšte znajíce, že jest nadepsaný kšaft a poručenství Mikuláše předeapsaného řádné a podlé obyčeje margkrabství toho, s povolením naším od něho udělán a námi stvrzen, ve dsky jej zemské, když by vás za to kolivěk svrchu psaný Heřman aneb synové jeho požádali, řád práva zachovajíc, vložiti a vepsati rozkázali a toho jináč nečinili obyčejem nižádným. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pondělí po sv. Jakubu léta božieho tisícieho pětistého, a království našich Uherského desátého a Českého dvadcatého devátého.

Ex commissione propria maiestatis regie.

375.

V Budíně 1500, 26. července. — Král propouští Heřmana z Vojslavic z úřadu purkrabí Karlštejnského. (Fol. 205').

(Témuž Heřmanovi z Vojslavic.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto

všem : jakož jsme před některým časem úřad purgkrabstvie Karlštejnského slovutnému Heřmanovi z Vojslavic na Veselí, věrnému našemu milému, dali, kterýžto Heřman zpravil jest nás mnohých svých obtížností, kteréž jemu v tom úřadě znamenitě náležie, a zvláště poněvadž jest se vodtud do druhé země bydlením svým oddálil, proše nás, abychme jeho z úřadu toho vyníti a vysvoboditi ráčili. Jehožto slušnú žádost znajíce a k ní naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách svolili jsme k tomu a nadepsaného Heřmana z napřed dotčeného úřadu purgkrabstvie Karlštejnského vyňali, vysvobodili a prázna učinili a mocí listu tohoto vynímáme, vysvobozujem a prázna činíme, tak aby, jsa z toho vyňat a vysvobozen, žádných vo to jезд, prací, útrat a nákladuov nečinil nynie ani potomně, a to bez naše*) i jiných všech lidí všelijaké překážky. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v neděli den sv. Anny léta božieho tisícieho pětistého, a království našich Uherského desátého a Českého dvadcatého devátého.

Ex commissione propria maiestatis regie.

*) Po tomto slově napsal písař ještě: *hu[dúčich]*, ale obě litery hned přetřhl.

376.

V Budíně 1500, 13. července. — Král ustanovuje Jeníška z Újezda úředníkem v Pražském ungeltě. (Fol. 206.)

Item dán jest list otevřený na papíře slovutnému Jeníškovi z Újezda, úředníku v ungeltě, na takový způsob, aby týž Jeníšek všady a na všech stranách království Českého tu pilnost jměl a toho hleděl i s pomocníky svými, aby se žádný s žádným statkem neprokrádal ani kterak projížděl, leč by prve z toho podle práva ungelt dal a zpravil. A nezachoval-li by se v tom ktožkolivěk a ungeltu nezpravil, aby jemu statek jeho obstavil a k ruce královské*) pobral, kdež by jej kolivěk zastihl, a jeho prvé nepropuštěl, leč by od JMKské naučení a rozkázání jměl. Dán na Budíně v pondělí den sv. panny Markéty léta božieho tisícieho pětistého, a království našich Uherského desátého a Českého dvadcatého devátého.

Ex commissione propria maiestatis regie.

*) Před tímto slovem čte se: *naše po(bral)*, což však přetřženo.

377.

V Budíně 1500, 2. února. — Král polepšuje erb Janovi Šlechtovi a Janovi Vlčehrdlovi ze Všehrd. (Fol. 206.)

(Joanni Sslechtę secretario maiestatis regie et Joanni Lupicollo de Wssehrd.) Wladislaus Dei gracia oc notum facimus tenore presencium vniversis, quod cum ex officii nostri debito regiiue culminis fastigio ea nobis sollicitudo incumbat, ut de nobis regnoque nostro bene meritos et vnumquemque pro fide et meritis ipsius ad

altioris gradus dignitatem promovere et extollere curemus. Id enim excelsa principum condicio exigit ita vnius cuiusque officia atque obsequia expendere, ut, quanto quis vel consilio vel ingenio*) animique aut corporis dexteritate ceteros**) superat, eo amplioribus privilegiis, sublimioribusque titulis reliquos eciam antecellat; quod quidem Octavium Augustum ea liberalitate militibus suis impendisse legimus, vt donaria militaria vallaresque ac murales coronas sepe eciam caligatis militibus prestiterit, Marcumque Agrippam ob rem strennue in Sicilia navatam ceruleo vexillo donarit. Perpensis igitur et nos compluribus obsequiis nobilium Joannis Sslechtę, secretarii nostri fidelis nobis grate dilecti, et Joannis Lupicolli ex Wssehrd, quę nobis multo tempore integra fide propensoque animo et toga et bello exhibuerunt quotidieque adhuc fideliter et constantissime impendere et exhibere non cessant, volentesque propensiozem eciam atque adeo graciozem animum nostrum erga utrumque eorum ostendere, hanc eis graciā proprio nostro motu ex certa nostra sciencia facere instituimus, ut ad priora nobilitatis ipsorum insignia aliquod corollarium addatur: Cum enim in scuto ipsorum lupum dimidiatum in campo rubeo hucusque gestare consueverint, huic quidem nubem auream adiicimus; ita scilicet, ut lupo ille ex ea veluti exiisse cernatur. Ornamento autem galeę summum scuti apicem pro more gyris et spiris retortoque flexu et reflexu ambientem coronam auream vario gemmarum ornatu omni ex parte distinctam, ex qua dimidius eciam lupo promineat, ita et per omnia, prout hæc in litterarum istarum medio suis appropriatis collaribus arteque et industria pictoria distinctius depicta atque expressa visuntur. Decernentes, ut uterque eorum cum vniuersa ipsorum posteritate his armis libere vti, eaque in omnibus generaliter expeditionibus militaribus, scutis, tentoriis, papilionibus, vexillis, auleis, sigillisque et annullis deferre possint et valeant, solitis nobilitatis ipsorum et quibus ceteri paris ordinis pociuntur, graciis et privilegiis in omnibus et per omnia gaudentes. In quorum quidem omnium fidem firmitatemque perpetuam has litteras nostras fieri et maioris sigilli nostri appensione muniri præcepimus. Datę Bude feria secunda die purificationis beate Marie virginis anno domini millesimo quingentesimo, regnorum autem nostrorum Hungarie decimo, Boemie vero vigesimo nono.

Maiestas regia manu propria subscripsit.

*) Po tomto slově následuje ještě: *mouere est extollere*, což však přetřeno.

**) Před tímto slovem v rkp.: *superior*, ale přetřeno.

378.

V Budně 1500, 14. srpna. — Král činí Johanku Pytlovou z Prahy poručnicí. (Fol. 207^v.)

(Johance Pytlové z Prahy.) My Vladislav se oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vynesla poctivá Johanka manželka někdy Jana Pytle, měštěuína Starého města Pražského, nábožná naše milá, oznamujíc, kterak jest byl týž muž

její s bratrem svým mocnú a otcovskú poručnicí všeho a všelijakého statku svého a sirotkuov kšaftem udělal, kterýžto bratr jeho že jest také umřel, tak že jest vona jediné sama v tom poručenství zuostala, při kterémž že se jí od některých lidí některé překážky a zmatky mimo spravedlnost dějí. Prošéc nás s velikú prosbú, abychme my ji také z moci naše mocnú poručnicí statku a sirotka nadepsaného udělati a listem naším utvrditi a upevniti ráčili, tak aby statek ten sirotku tomu ke škodě nezhyňul ani se kam roztrhal až do let jeho dospělých. K kteréžto prosbě nakloněni jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách dali jsme nadepsané Johance poručenství všeho*) a všelijakého statku nadepsaného muže jejíeho a sirotku tomu příslušejícíeho, a tímto listem dáváme, tak aby vona buď jsúci v tomto stavu vdovském anebo jej proměniec byla mocnú a pravú poručnicí sirotka a všeho i všelijakého statku jeho movitého i nemovitého, kterýž při sobě jmieti, držeti a jeho k dobrému sirotčíemu užívati má a moci bude tak dlúho a dotud, dokudž by sirotek k letóm rozomným a dospělým nepřišel. A mezi tím má jeho všemi potřebami jakožto věrná mátie a poručnice vopatrovati. Všakž prvé má to vona a povinna bude sirotku tomu podle práva města toho dostatečně ujistiti, že jemu statku toho, kterýž k sobě přijme a jej jmieti bude, ni- kterakž ubývati ani se kterak umenšovati nebude. A když to tak ujistí, má v tom poručenství býti a trvati až do let dospělých sirotka nadepsaného. Porúcejíc po- ctivým purgmistru a konšelóm Starého města Pražského, věrným našim milým, abyšte znajíc, že jsme nadepsanú Johanku mocnú a pravú poručnicí sirotka a všeho statku jeho udělali, když to prvé sirotku podlé práva a obyčeje města vašeho ujistí, tak že svým dobře a bezpečně jist bude, až do let dospělých hned všeho a všelijakého statku sirotka nadepsaného zmocniti a veň uvéstí rozkázete, tak aby vona jej k dob- rému sirotčíemu jměla, držela, zpravovala a jeho požívala, jakž najlépe a najrozo- mněji věděti a uměti bude, a to bez naše, budúcích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Tomu na svědomie pečeť naši královskú k listu tomuto přivésiti jsme kázali. Dán na Budíně v pátek u vigilji Nanebesavzetí P. Marie létha božieho tisícieho pětistého, a království našich Uherského desátého a Českého dvadcatého devátého.

Ex commissione propria maiestatis regie.

*) Rkp. má: a všeho.

379.

V Budíně 1500, 15. srpna. — Král odevzdává Janovi Jeníškovi z Újezda dvůr Týnský v Praze k správě. (Fol. 208'.)

(Janovi Jeníškovi z Újezda.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, jakož jsme úřad náš v ungeltu k zpravování dali a poručili slovutnému Janovi Jeníškovi z Újezda, věrnému našemu milému, tak aby on jej k dobrému a užiteč-

nému našemu řídil a spravoval, pokudž najlépe znáti a rozuměti bude. K kterémužto úřadu všecka ohrada a zavření městečka Tejna i s dvorem příslušie. I chcece my, aby v témž dvoře a městečku ten řád a způsob držán a zachován byl, jakož na to předkuov našich práva a výsady ukazují, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách poručili jsme mocně témuž Janovi, aby on ten duvor se všemi obyvateli jeho řídil a spravoval tak a vedlé toho, jakož na to starodávnie práva a výsady vokazují. A chtěl-li by jemu v to kto svévolné a vše- tečně vkráčetí aneb které překážky činiti, má se vo to tu a v to miesto utéci, kdež jsme jemu rozkázali a vo něho psali. A jakož také slovuťný někdy Adam z Bystřice, byv v tom úřadě, držel jest v jistém zápisu duom v témž dvoře, kterýž od starodávna k ungeltu tomu příslušel a kterýž nyní žena a sirotci téhož Adama drží, chcece, aby zase při tom úřadě byl a zuostal, dali jsme na něm témuž Janovi výplatu a tiemto listem dáváme, tak aby on jej od ženy a sirotkuov téhož Adama vyplatil a vyplatiti mohl, když by se jemu kolivěk zdálo a líbilo, dada jim za vý- platu jeho tu summú, kteréž na tom zapsánu mají. Kterýžto když vyplatí, má jmieti, držeti a jeho požívati tak dlúho a dotud, dokudž bychme my jeho neb budúci naši, králové Čeští, aneb ty osoby, jimž by k němu spravedlnost příslušela, nevyplatili. A také dokudž v tom úřadu bude, nemáme ho od něho vyplacovati; než když bychme jej potom vyplatiti chtěli, dadúc jemu summú jeho podlé znění zápisu, má nám jeho a povinen bude postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměl, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v sobotu den Nanebesavzetie P. Marie létha božieho tisícieho pětistého, a království našich Uherského desátého a Českého dvadcatého devátého.

Ex commissione propria maiestatis regie.

380.

V Budíně 1500. 15. srpna. — Král dává témuž Jeníškovi tunnales po čas jeho úřadování.
(Fol. 209.)

(Témuž Janovi z Újezda.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že poznávše pilnost a práci slovuťného Jana Jeníška z Újezda, úředníka našeho v ungeltě, věrného milého, kterýž má a vede při témž ungeltu našem, hledě jej zase napravití, a k tomu i to vážíce, že k té službě a potre[bě] naší své vlastnie tři koně má a chová a sám osobně na nich s pacholky svými po silniciech našich pracuje a toho hledie, aby je k ungeltu a užitku našemu přivedl a připravil, dali jsme jemu za to tunnales, kteréž se tu v ungeltě našem vybírá, a tiemto listem jakožto král Český dáváme, tak aby on je sobě k užitku svému časy obyčejnými tu v un- geltě vybíral a obracoval tak a tiem obyčejem, jakož jest to od starodávna bylo, tak dlúho a dotud, dokudž úřad ten v ungeltě jmieti a držeti bude, a to bez naše

i jiných všech lidí všelijaké překážky. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v sobotu u vigiljí Nanebesavzetie P. Marie léta božieho tisícíeho pětistého.

Commissio propria maiestatis regie.

381.

V Budíně 1500, 17. srpna. — Král dává doktorovi Jeronymovi Balbovi výplatu domu ve dvoře v Týně na Star. Městě Pražském. (Fol. 209'.)

(Doktorovi Balbovi v Praze.) My Vladislav oc oznamujem listem tieľto všem, že jsúce prošení jménem velebného Jeronyma Balba, duochovných i světských práv doktora, věrného našeho milého, vo duom ve dvoře našem Tejně na Starém městě Pražském ležící, kterýž někdy Mathiáš úředník náš v ungeltě vystavěl a na kterémž jsme jemu jistú summu zapsali, abychme jemu na něm výplatu dáti ráčili. K [kterézto] prosbě a žádosti naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách dali jsme témuž Jeronymovi doktorovi na domu svrchupsaném výplatu a tieľto listem dáváme, tak aby jej sobě od držitele nynějšího aneb budúcieho vyplatil a vyplatiti mohl, když by se jemu kolivěk zdálo a líbilo, dada jemu podlé téhož zápisu napřed věděti a potom summu zápisnú v moc jeho polože. Kterýž když vyplatí, má jmieti, držeti a jeho požívati až do své živnosti, nejasa vodtud bez své vuole od nás ani od jiného žádného splacován. Než po jeho smrti my aneb budúci naši, králové Čeští, aneb ty osoby, jimž by ta výplata spravedlivě příslušela, budú jej moci od držiteluov jeho, kterýmž by spravedlivě příslušel, vyplatiti, dadúce jim také podlé znění zápisu napřed věděti, a po vyjití času vypovědělého summu v moc jich položiec, kterúz příjmúc vcele a úplně, povinni budú jeho hned v moc postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s nadepsaného doktora Balba dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plué právo všech věcí svrchu psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pondělí po Nanebevzetie P. Marie anno Christi 1500.

Commissio propria maiestatis regie.

382.

V Budíně 1500, 20. srpna. — Král potvrzuje Janovi z Wartmberka a bratřím jeho zápis na lidi a plat na Újezdě v Praze. (Fol. 210'.)

(Janovi z Wartmbergka.) My Vladislav oc oznamujem listem tieľto všem, že jest na nás vznesl urozený Jan z Wartmbergka, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak má a drží některé lidi s platem na Újezdě blíž Menšího města Pražského ležící v jistých zápisiech předkuov našich, proše nás, abychme jemu a dvěma bratřím jeho při držení a požívání týchž lidí a platu tu milost něiniti ráčili, aby vodtud splacování nebyli. K kteréžto prosbě pro služby jeho naklonění jsúce, s dobrým

rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách tuto jsme milost nadepsanému Janovi a dvěma bratřím jeho učinili a tímto listem činíme, chciece, aby voni nadepsané lidi a plat na Újezdě ležící jměli, drželi a jeho požívali, nejsúc odtud od nás ani od budúcích našich, králuov Českých, ani vod jiného žádného splacování, leč od těch osob duchovních, kterýmž ta výplata spravedlivě příslušie. Když by to k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, ti to od nich mohou a moci budú vyplatiti, když by se jim kolivěk zdálo a líbilo, dadúce jim podle znění zápisuov jejich napřed věděti, a po vyjití času vypovědělého summu zápisnú v moc jich vcele a úplně položiec. Kterúžto od nich přijmúc, mají jim hned a povinni budú lidí těch i s platem postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s nadepsaného Jana a bratří jeho dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchu psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně ve čtvrtek před sv. Bartholomějem léta božieho tisícieho pětistého, a království našich Uherského desátého a Českého dvacátého devátého.

Ex commissione propria maiestatis regie.

383.

V Budíně 1500, 24. srpna. — Král dává Bohušovi Rychvaldskému z Kateřinic nápad.
(Fol. 211.)

(Bohušovi z Katherinic.) Item dáno jest všecko právo a nápad královský slovutnému Bohušovi Rychwaldskému z Katherinic po slovutné někdy Machně z Krunisína, materi jeho, na všem a na všelijakým statku jejie oc, ut in forma communi. Dán na Budíně v pondělí den sv. Bartholoměje anno Christi millesimo quingentesimo.

Commissio propria maiestatis regie.

384.

V Budíně 1500, 24. srpna. — Král potvrzuje Přibíkovi Svojšovi ze Zahrádky zápisy na hrad Buchlov a městečko Napajedla. (Fol. 211'.)

(Přibíkovi Svojišovi na Buchlov a Napajedla.) My Vladislav oc oznamujem listem tímto všem, že jsme prošeni od urozeného Přibíka Svojiše z Zahrádky na Napajedlách, věrného našeho milého, jakož má a drží zámek náš Buchlov a tvrz Napajedla s městečkem a jiným jejich vším a všelijakým příslušenstvím v zápisiech předkuov našich, králuov Českých, i v našich také k margkrabství Moravskému příslušející, abychme jemu a erbóm jeho jmenované zápisy na hrad Buchlov, tvrz a městečko Napajedla s jejich příslušenstvím v jeden list a zápis náš uvéstí a zapisati a při tom některé další milosti učiniti ráčili, a von že nám chce všechny staré listy a zápisy na táž zboží svědčící v moc naši dáti a položiti. K jehožto slušné

žádosti a prosbě pro služby jeho, kteréž nám činil, naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách a jakožto margkrabie Moravský svolili jsme k tomu, rozkázavše prvé v listy a zápisy jeho dostatečně nahlédnutí a je vohledati, aby nadepsanému Přibíkovi ti všickni listové a zápisové na zámek a tvrz svrchu psanú s jejich příslušenstvím svědčící tiemto jedniem listem a zápisem naším zapsáni byli a staří listové aby více moci žádné neměli, a tiemto listem svolujeme a mocně do něho všecko právo starých listuov převodíme a přenášieme, tak aby již týž Přibík s erby a budúcími svými svrchu psaný hrad Buchlov, tvrz a městečko Napajedla s vesnicemi, dvory, dědinami ornými i neornými, s lukami poplužními, s horami Hřiběcími, s many a s lovčími, s hajnými, mýthy, cly, s lovy zvířecími, s rybníky, rybníčištěmi, s mlýny, mlýništěmi, vinohrady i s jinými všemi a všelijakými jejich příslušnostmi, duochody k zbožím těm od staradávna spravedlivě příslušejícími, kterým[i]ž by se kolivěk jmény jmenovati mohly, ješto toho předkové naši, králové Čeští a margkrabie Moravští, v držení byvše spravedlivě požívali, tak jakž ta zbožie v mezích svých od staradávna ležie a vymezena jsú, bez umenšení jměli, drželi a toho požívali v summě desieti tisících zl. uh. dobrých, na minci i na váze spravedlivých, a v patnácti stech kopách gr. č. dobrých rázu pražského, nejsúc vodtud bez své vuole od nás ani od budúcích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, ani od jiného žádného společně ani rozdielně splacování až do tří životuov pořád zběhlých: do jednoho života jeho samého, a do dvú, kterýmž by to dal, prodal, směnil aneb odkázal.

Než po vyjití těch tří životuov pořád zběhlých muožeme a moci budeme my aneb budúcí naši, králové Čeští a margkrabie Moravští, aneb ty osoby, jimž by výplata zámku a tvrze svrchu psané se vším jejich příslušenstvím spravedlivě příslušela, od erbuov aneb budúcích jejich, kteříž by k tomu spravedlnost jměli a toho v držení byli, vyplatiti, když by nám se kolivěk zdálo a líbilo, dadúc jim za výplatu týchž zámku a tvrze s jejich příslušenstvím deset tisíc zl. uh. svrchu psaných a patnácte set kop gr. č. A nad to témuž Přibíkovi a erbóm jeho tuto zvláštní milost činíme, aby mohli vsi, dvory i jiné téhož zámku příslušnosti od držiteluov nynějších vyplacovati*) a vyplatiece je jmieti, držeti a jich požívat tak dlúho a dotud, dokudž se vod nich častopsaný zámek a tvrz s jejich příslušenstvím nevyplatí. A také týž Přibík s erby a budúcími svými muož a moci bude na gruntiech zboží těch k polepsení jich rybníky dělati. A což by kolivěk za výplatu takových vsí aneb dvoruov**) dali, aneb na dělání nových rybníkuov naložili, ješto by to těmi listy a zápisy, kteréž by s těmi vsmi aneb dvory vyplatili, vokázali, též také což by na dělání nových rybníkuov naložili, ješto by to řádnými registry aneb hodnověrným svědomím provedli a vokázali, máme jim ty summy také a povinni budeme při vyplacování zámku Buchlova a tvrze Napajedl s městečkem a jiným jich pří-

slušenstvím s hlavní a svrchupsanú summú dáti a v moc jich položiti. Kteréz přijmúc od nás vcele a úplně tak, jakož se svrchu píše, mají nám a povinni budú hned nadepsaných zámku a tvrzi se vším jejich a všelijakým příslušenstvím, s kterýmž to sami drželi a [jměli], v moc naši postúpiti a list tento i s jinými, ač by na to které jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. Než svršky, kteréž by jim na týchž zámku a tvrzi spravedlivě příslušely, ty sobě vodtud také pobrati moci budú beze vše překážky. A ktož by list tento jměl s svrchupsaného Přibíka, dědicuov aneb budúcích jeho dobrú vuolí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře i dole psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pondělí den sv. Bartholoměje léta božieho tisícieho pětistého, a království našich Uherského desátého a Českého dvacátého devátého.

Ad relacionem strenui Wenceslai Cziec de Nemyczewes,
marescalci curie maiestatis regie.

*) Rkp. má: vyplacova/i. — **) Rkp. původně měl: dvuoruoov, ale první u přetrženo.

385.

V Budíně 1500, 29. srpna. — Král dává Sáře židovce z Kozlé list na obranu. (Fol. 213.)

Item dán jest list otevřený Sáře, židovce z Kozlé, na takový zpuosob, že jí král JMt s dětmi i s čeledí její v svú obranu přijieti ráčil, aby táž židovka pod panováním krále JMti obyčejem židovským bydlėti a živnosti své hledėti mohla oc. Ex Buda sabbato die decollacionis s. Johannis Baptiste anno Christi 1500.

Commissio propria maiestatis regie.

386.

V Budíně 1500, 29. srpna. — Král uděluje židům výsady. (Fol. 213'.)

Otištěno v Čelakovského Privilegiích měst Pražských str. 318 v poznámce.

387.

V Budíně 1500, 29. srpna. — Král dává Zdeslavovi Kapléři ze Sulevic a strýcům jeho výplatu na městečku Třebenicích. (Fol. 214.)

(Zdeslavovi z Sulevic.) My Vladislav oc oz[na]mujem listem tiemto všem, že jest nás prosil statečný Zdeslav Kaplér z Sulevic na Košťálově s strýci a přátely svými, abychme jemu na městečku Třebenicích s jeho příslušenstvím výplatu dáti ráčili, podáváje se k tomu, že chce z téhož městečka, když by je vyplatil a jeho v držení byl, k klášteru sv. Jiří na hradě Pražském, k kterémuž též městečko příslušie, každý rok pět kop gr. č. vydávati a platiti tak dlúho a dotud, dokudž by to vod něho vyplaceno nebylo. K kteréžto prosbě pro služby jejich a také pro dobré a užitečné kláštera toho naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme,

aby nadepsaný Zdeslav mohl též městečko Třeбенice s jeho příslušenstvím vyplatiti od držitele nynějšího, když by se jemu kolivěk zdálo a líbilo, dada jemu za výplatu summu tu, kteréž na něm zapsánu má. Kterýžto když od něho přijme, má jemu hned a povinen bude téhož městečka se vším jeho a všelijakým příslušenstvím, s kterýmž jest je sám držel, postúpiti. Kteréz když týž Zdeslav vyplatí, má je a moci bude jmieti, držeti a jeho požívati, nejsa vodtud i s dědici svými bez své vuole od žádného člověka splacován, leč od nás aneb budúcích našich, kráľuov Českých, aneb vod toho zádušie, k kterémuž spravdivě príslušie. Všakž tak, když bychme to sami k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, to učiniti muožeme a moci budeme, když by nám se kolivěk zdálo a líbilo, dadúc jemu prvé napřed puol leta věděti, a po vyjití toho polúletie sumnu jeho zápisnú v moc jeho položiec. Kterúz když od nás von aneb dědici jeho přijme, má nám a povinen bude téhož městečka hned v moc naši se vším jeho příslušenstvím postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměl, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. Než když též městečko nadepsaný Ladslav (sic) vyplatí a jeho v držení bude, má vodtud vždycky i s dědici a budúcími svými každý rok pět kop gr. č. rozdielně vydávati, totižto při času sv. Jiříe puol třetie kopy a při času sv. Havla také puol třetie kopy gr. vše českých, tak dlúho a dotud, dokudž toho v držení a požívání budú, beze všeho zadržování. Pakli by jim toho vydávati nechtěli aneb netbali, což jim v tom kolivěk zadrzie, má to jim na hlavní summě při vyplacování vyraženo býti. A ktož by list tento jměl s svrchupsaného Zdeslava aneb dědicuov a budúcích jeho dobrú a svobodnú volí, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchu psaných. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v sobotu den Stětie sv. Jana Kř. božieho anno Christi millesimo quingentesimo, regnorum autem nostrorum Hungarie decimo, Boemie vero tricesimo.

388.

V Budíně 1500, 29. srpna. — Král potvrzuje Petrovi hraběti z Pezinku plat v Olomouci. (Fol. 215.)

(Petrovi hrabí z Pezinku.) Item dáno jest potvrzení mnohomocnému Petrovi hrabí od sv. Jiříe a z Pezinku, vajvodovi Sedmíhradskému, na puol deváta sta hřiven gr. stříbrných, rázu Pražského, za každú hřivnu šedesáte a čtyři groše mince české počítajíc, na městě Olomúci oc, ut in forma communi. Actum Bude feria III^a post Nativitatem B. Marie Virg. anno Christi 1500.

389.

V Budíně 1500, 28. července. — Král odpouští Zikmundovi Francovi pokutu, v kterou upadl. (Fol. 215.)

(Janovi a Vítovi bratřím z Chrudimě.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, jakož jest nám byl Zigmund Francz, obyvatel města Chrudimě, pro

některú neslušnost v vinu a pokutu naši upadl, kterúž jsme jemu k přimluvě některých věrných našich odpustili. I prošení jsme nyní též vo Jana a Víta, syny nadepsaného Zigmunda Francze, obyvatele tého[ž] města Chrudimě, jestliže jsú nám skrze takové otce svého provinění v kterou nemilost přišli, abychme jim to milostivě odpustiti ráčili a otcovského účinku účastným býti nedali. K kteréžto prosbě slyšiece, že jsú se svrchu psaní bratří vždycky rádně a poctivě zachovávali, živností a obchoduov svých podlé městského řádu slušně hlediece, přistúpili jsme a k tomu svolili a mocí listu tohoto jakožto král Český svolujem, odpúštějíce jim tu všecku vinu, ač jsú nám v kterou pro otcovský účinek přišli a upadli, tak aby toho, rádně se a poctivě zachovávajíc nyní i potomně, prázní byli a účastni toho nebyli, než města toho všech práv, milostí, výsad a zvyklostí aby užívali a užívati mohli, jakožto i jiní měšťané a obyvatelé města toho beze všie překážky nyní i budoucně. Porúčejíc podkomoriemu našemu, též purgmistru a konšelóm města Chrudimě nynějším i budoucím, věrným našim milým, abyšte svrchu psaného Jana a Víta v milostech svrchu psaných měli, drželi a zachovali nyní i potomně beze všeho přerušenie. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v úterý po sv. Jakubu anno Christi millesimo quingentesimo.

Ex commissione propria maiestatis regie.

390.

V Budíně 1500, 12. září. — Král potvrzuje Vilémovi z Ilburka držení statků jeho zápisných. (Fol. 216.)

(Vilémovi z Ilburgka oc.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl urozený Vilém z Ilburgka, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak má a drží v jistých zápisiech předkuov našich, králuov Českých, některá městečka a vsi k rozličným duchovenstvím příslušející, kteréž od něho rozdielně vyplaceny býti nemohú, než toliko společně, tak jakž ti jeho listové a zápisové ukazují; než některá duchovenstvie také má, kteráž by se rozdielně vyplatiti mohla. I obávaje se budouciech zmatkuov, kteréž by se jemu snad od některých lidí v držení těch zboží státi mohli, prosil jest nás, abychme jemu při tom některú milost dáti a učiniti ráčili, tak aby taková duchovenstvie zápisná tiem bezpečnějie jmieti, držeti a jich požívati mohl. K jehožto prosbě naklonění jsúce pro služby jeho, kteréž jest nám činil a činiti má a povinen bude, čím k sobě od nás milost naši náchylnější a hotovější pozná, s dobrým rozmyslem a našim jistým vědomím, mocí královskou v Čechách tuto jsme témuž Vilémovi při držení buď městeček, dvoruov aneb vsí duchovných, kteréž od předkuov našich svrchu psaných zapsány má, [milost] učinili a tiemto listem činíme, aby on všecka zboží duchovnie, kteréž zapsána má, se vším a všelijakým jejich příslušenstvím jměl, držel a jich požíval, nejsa vodtud bez své vuole od žádného člověka splacován, leč od nás aneb od budouciech našich, králuov Českých,

aneb od toho zádušie, k kterémuž by to spravedlivě příslušelo. Všakž tak. když bychme to sami sobě a k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, to učiniti muožeme a moci budeme, dadúce jemu podlé zápisuov jeho prvnějších napřed věděti a po vyjití času vypovědělého položiece v moc summu jeho podlé znění zápisuov, kteréž by na to jměl, vcele a úplně, kterúžto příjma od nás zúplna, má nám hned a povinen bude takového zboží s jeho příslušenstvím postúpiti a listy, kteréž by na to jměl, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s svrchupsaného Viléma [dobrú volí a svobodnú], ten má mieti plnú moc všech věcí nahoře i dole psaných. Tomu na svědomie pečť naši královskú k listu tomuto přivěsiti jsme kázali. Dán na Budíně v sobothu před povýšením sv. kříže létha božieho tisícieho pětistého, a království našich Uherského jedenáctého. a Českého třicátého.

Commissio propria domini regis.

391.

V Budíně 1500, 12. září. — Král potvrzuje Bohušovi Kostkovi z Postupic na Litomyšli plat kláštera Podlažického. (Fol. 216'.)

(Bohušovi Kostkovi z Postupic oc.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest před nás přistúpil urozený Bohuš Kostka z Postupic na Lythomyšli, mincmajstr na Horách Kutnách, věrný náš milý, a ukázal nám list na pargaméně s visutú pečťí najjasnějšíeho někdy pana Jiříeho krále Českého slavné paměti, předka našeho, kterýmž jest zapsal urozenému někdy Zdenkovi Kostkovi z Postupic, ty časy mincmajstru na Horách Kutnách, votci jeho, též dědicóm a budúcím jeho tisíc kop gr. peněz dobrých rázu Českého na summě kláštera Podlažického, kteréž na ten čas do komory královské příslušely, a to proto, že jest týž Zdeněk dal peníze své za téhož předka našeho poručníkom Bedřichovým za výplatu hradu Potenšteina a za vyplacenie platu komory naše na Poličce zapsaného urozenému Ješkovi z Bozkovic, a při tom jemu tiem listem tu další milost udělal, aby ten zápis vod něho, dědicuov a budúciech jeho nebyl ani býti mohl bez jich vuole od žádného vyplacován, jedno s jinými zápisy a zástavami, kteréž od předkuov našich, králuov Českých, a od něho mají. A když bychme my aneb budúcí naši, králové Čeští, od něho aneb dědicuov a budúciech jeho zápisy ty, kteréž od nich aneb od něho mají, vyplacovali, tehdy hned při tom splacování také ten tisíc kop gr. č. svrchu psaných za ten zápis jim dáti máme a povinni budem. Kterýž příjmúc vcele a úplně, mají nám a povinni budú ten zápis zase dáti a navrátiti a summu kláštera našeho Podlažického nám propustiti. V kterémžto listu jest také i dobrá vuole. Proše nás při tom týž Bohuše s pilností, poněvadž jemu nějakú příhodú drahně písma v tom listu sešlo a slezlo, aby snad skrze to v budúcím času nějakého zmatku a škody neměl, abychme jemu ten list obnoviti a naším zápisem utvrditi ráčili. K jehožto slušné a spravedlivé

prosbě pro služby jeho, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, nakloněni jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách obnovili jsme jemu ten zápis nadepsaného předka našeho a mocí listu tohoto obnovujem, tak že von Bohuše i s dědici a budoucími svými ten plat kláštera našeho Podlažického v tom*) tisíci kopách gr. č. svrchu psaných jmieti, držeti a toho požívati má a mieti bude tak dlúho a dotud, dokudž by to vod nich od nás aneb od budouciech našich, králuov Českých, společně s jinými zápisy, kteréž na to buď od nás aneb od předkuov našich, králuov Českých, zapsány mají, vyplaceno nebylo. Než když by se vod nich jiní zápisové vyplacovali, tehdy jim za tento také ten tisíc kop gr. č. svrchu psaných dáti a položiti máme a povinni budeme. Kterýž příjmúc od nás vcele a úplně, mají nám a povinni budú list tento navrátiti a platu komornieho svrchu psaného v moc naši postúpiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento svrchu psaného Bohuše, dědicuov a budoucích jeho jměl oc. Tomu na svědomie oc. Datum Bude sabbato ante festum Exaltationis s. crucis, anno domini 1500, regnorum, ut supra.

Commissio propria domini regis.

*) Písař napsal původně: v těch, ale těch přeškrtnuv připsal nad řádku: tom.

392.

V Budíně 1500, 12. září. — Král vykazuje Albrechtovi Rendlovi z Úšavy plat. (Fol. 217'.)

Item dán jest list na papíře slovutnému Albrechtovi Renndlovi z Úšavy, prokurátorovi královskému, aby se jemu každý rok za jeho službu, dokudž v tom úřadě bude, podle smlúvy, kteráž se jest s ním stala, vydávalo a platilo nejprv z komory krále JMti skrze podkomoríeho sto a dvaceti kop gr. č., a z zámkuov krále JMti šest dčberuov kapruov a dva polúvozí vína. Actum Bude sabbato ante festum exaltationis sanctae Crucis anno domini 1500, regnorum Hungarie XI^{mo} Boemie vero tricesimo.

Commissio propria domini regis.

393.

V Budíně 1500, 15. září. — Král dovoluje Purkartovi z Čichalova, aby dobytek svůj pásł na královských pozemcích Křivoklátských. (Fol. 217'.)

(Purgkhartovi z Čichalova oc.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jsme prošení od slovutného Purgkharta z Čichalova, věrného našeho milého, jakož má a drží ves Skřivan s jejím příslušenstvím, s kterúž jest se k zámku našemu Hrádku přikázal, abychme jemu tu milost učiniti ráčili, aby von mohl i s lidmi svými z té vsi dobytky své na gruntiech našich Hrádeckých pásťi. K jehožto prosbě pro služby jeho nakloněni jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách dopustili jsme témuž Purgkhartovi a lidem jeho na gruntiech našich Hrádeckých dobytky pásťi, všakž beze psuov, tak dlúho a dotud, dokudž

té vsi v držení a požívání bude a k zámku našemu svrchu psanému hleděti bude. A dále jsme jemu tuto milost učinili a tímto listem činíme, aby sobě mohl les a drva k pálení v lesech našich bráti a sekati tu, kdež by jemu od úředníkův našich ukázáno bylo. Prikazujíc úředníku našemu na Hrádku, nynějšímu i budoucím, abyšte téhož Purgkharta při milostech svrchu psaných, jemu od nás daných, jměli, drželi a zachovali beze všeho přerušení. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria III^a post festum s. Crucis exaltationis anno, ut supra.

Commissio propria domini regis.

394.

V Budíně 1500, 15. září. — Král dává Mikulášovi Hercukovi z Ostrého nápad. (Fol. 218.)

Item dáno jest všecko právo a nápad královský Mikulášovi Herczukovi z Vostrého na Janovi z Luhu, který byv zavázán ctí a věrú od urozeného Petra z Rožmberka, když ještě v úřadu hajtmanstvie královstvie Českého byl, nestavil se na čas a den jmenovitý, než zapomenuv se nad svú ctí utekl přeč, dal se s některými jinými lotry v lúpežstvie a zlodějstvie. Dán na Budíně v úterý po povýšení sv. Kříže anno domini 1500 oc.

Commissio propria domini regis.

395.

V Budíně 1500, 25. září. — Král vydává Hanušovi Rachmberkovi z Boru zápis dlužní. (Fol. 218.)

(Hanušovi Rachmberkovi.) My Vladislav oc oznamujem listem tímto všem, že kázavše udělati počet s statečným Hanušem Rachmbergkem z Boru vo službu jeho dvorskú a vo škody, nalezlo se jest, že jemu dlužní zuostáváme dvě stě padesáth a puol sedma zlatého [sic]. Kdež my majíce zrenie na předešlé služby jeho, kteréž jest nám činil, přidali jsme jemu z milosti naše k té summě sto zl., tak aby té všie summy bylo IIIj sta a XVIj zl. vše uherských. Kterézto summy nemohúce jemu na tento čas pro naši pilnú a znamenitú výpravu, kteréž před sebu do dolních zemí máme, dáti a zaplatiti, tak jsme s ním vo to zuostali a uhodili, že nám toho dluhu čekati má až do středopostie najprv příštíeho. I chtiece, aby ten dluh jistčí a bezpečnější měl, přiřekli jsme mu jej slovem naším královským na ten čas dáti a zaplatiti a tímto listem jakožto Uherský a Český král přiřiekáme, takže mu těch IIIj set a XVIj zl. na ten čas, totižto ve středopuostí najprv příštím, konečně dáme a beze všech dalších odtahuov zaplatíme. Pakli by nás v tom času Buoh smrti ne- uchoval, prvé nežli bychme jem[u] dluh ten zaplatili, tehdy k zaplacení jeho budúce naše, Uherské a České krále, zavazujem, tak že mu jej na ten čas dáti a konečně zaplatiti mají a povinni budú bez zmatku a všelijaké odpornosti. Kterúzto summu přijma od nás aneb od nich vcele a úplně, má nám a povinen bude list tento zase

dáti a navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s svrchu psaného Hanuše dobrú a svobodnú volí oc. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria VI^a ante Wenczeslai, anno oc 1500, regnorum Hungarie XI°, Boemie vero tricesimo. Commissio propria domini regis.

396.

V Budíně 1500, 28. září. — Král vyhrazuje Bohušovi Kostkovi z Postupic, že nemá býti s zápisného zboží svého Litomyšle splacován, leč od biskupa Litomyšlského. (Fol. 218'.)

(Bohušovi Kostkovi z Postupic oc.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vznesl urozený Bohuše Kostka z Postupic na Lythomyšli, mincemejstr na Horách Kutnách, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak má od předkuov našich, kráľuov Českých, tu zvláštní milost, což se vyplacování hradu a města Lithomyšle s jejím příslušenstvím dotýče, že vodtud bez své vuole od žádného člověka splacován býti nemá, leč od biskupa budoucího Lithomyšlského řádně voleného a stvrzeného a ode vsie země České přijatého. A ten, když by to zboží svrchu psané od něho vyplatiti chtěl, že jemu napřed věděti dáti má dvě léte a šest nedělí. Proše nás, abychme jemu ten třetí rok k výpovědi dáti a doplniti ráčili, tak aby výpověď jměl tři letha pořád zběhlá. K jehožto prosbě pro služby jeho, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, nakloněni jsúce, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí kráľovskú v Čechách svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme. aby naděpsaný Bohuše s dědici a budoucími svými nebyl s téhož zámku a zboží Lythomyšlského podlé znění zápisuov svých od žádného člověka splacován, leč od biskupa budoucího řádně voleného a otcem svatým stvrzeného a od země České přijatého. A ten a takový, když by to vod nich k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěl, to učiniti moci bude, dada jim tři létha pořád zběhlá napřed věděti, čtyři neděle po sv. Jiří aneb po sv. Havle, a po vyjití těch leth polože jim summu podlé znění zápisuov jejich vcele a úplně. Kterúžto když od něho přijmú, mají jemu a povinni budú zboží toho se vším jeho příslušenstvím, s kterýmž jsú to sami drželi, postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl oc. Tomu na svědomie oc Datum Bude feria II^a die s. Wenczeslai, anno domini oc 1500, regnorum Hungarie undecimo, Boemie vero tricesimo. Commissio propria domini regis.

397.

V Budíně 1500, 28. září. — Král vykazuje Václavovi Číčovovi z Nemyčevsi plat na židech Pražských. (Fol. 219.)

(Václavovi Čiečovovi z Nemyčevsi oc*.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem: Jakož jsme urozenému Felixovi Oplovi z Ficztum jistý plat na židech našich

Pražských zapsali, a jmenovitě sto kop gr. č., kterýž ještě do jistého času vybírali od nich má; i hledíe na mnohé věrné a pilné služby statečného Václava Čieče z Nemyčevsi, purgkrabí kraje Hradeckého a maršálka dvoru našeho, věrného milého, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách dali jsme jemu ten plat svrchu psaný na židech Pražských a tímto listem dáváme, tak aby jej sobě od nich, když čas zápisu našemu prvnějšímu, kterýž od nás jmenovaný Felix má, vyjde, každý rok rozdielně vybíral a vybírali mohl, totižto při sv. Jiří aneb nejvíce dvě neděle potom, též při sv. Havle aneb dvě neděle potom, a to až do své živnosti, bez naší, budoucích našich, kráľuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Prikazujíce všem židům Pražským, nynějším i budoucím, abyšte svrchu psanému Václavovi po vyjití zápisu nahoře psaného Felixu ten plat na časy svrchu psané dávali a platili bez zmatku a všelijaké odpornosti. Pakli by se toho činiti kteří z nich zbraňovali, tehdy poručíme nejvyššímu purgkrabí Pražskému aneb náměstku jeho nynějším i budoucím, věrným našim milým, abyšte k tomu ty židy jměli, drželi a připravili, aby jemu ten plat vydávali a plnili tak a tím obyčejem, jakož se nahoře píše, beze všeho zadržování. A ktož by list tento jměl s nadepsaného Václava oc. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria II^a die Wenczeslai, anno domini oc 1500, regnorum Hungarie XI^{mo}, Boemie vero tricesimo. Commissio propria domini regis.

*) Původně bylo napsáno: *Felixovi Oplovi z Ficztum etc*, což však přetrženo.

398.

V Budíně 1500, 30. září. — Král dává Bernhartovi ze Šumburka svobodu horní. (Fol. 219.)

(Bernhartovi z Šumburgka.) Item dán jest frystunk urozenému Bernhartovi z Šumburgka, hajtmanu *) kraje Trutnovského, bratřím a kverkóm jeho, aby voni na horách a gruntiech Trutnovských dělali, pavovali a dobývati mohli všelijakých rud a kovův. Urbury ani kterých jiných poplatkův, kteříž do komory krále JMti příslušejí, dávati a platiti nemají, a to za plných patnácte leth od datum listu tohoto pořád zběhlých oc. Datum Bude feria III^a post Michaelis, anno domini oc quingentesimo, regnorum Hungarie XI^{mo}, Boemie vero tricesimo.

*) Rukop. má: *hajtmana*.

399.

V Budíně 1500, 30. září. — Král povoluje témuž Bernhartovi, aby mohl míti zástupce ve správě kraje Trutnovského. (Fol. 220.)

(Témuž Bernhartovi z Šumburgka.) My Vladislav oc oznamujem listem tímto všem, že jest na nás vznesl urozený Bernhart z Šumburgka, hajtman kraje Trutnovského, věrný náš milý, oznamuje nám, že by někteří z manuov kraje toho Trutnov-

ského měli vo to k němu mluviti, že von jsa v službě naší na místě svém úředníka při právu tom sázie, maje ten úřad sám zpravovati a tu osobně býti, dotýkaje toho, že jsú to prvé i předkové jeho, kteříž ten úřad jměli a zpravovali, činili a úředníky na svém místě sázeli, proše nás v tom za opatření, aby toho užiti mohl, čehož jsú předkové jeho užívali. K jehožto slušné žádosti naklonění jsúce a k tomu prohlédající, že von to činí ne pro svú potřebu, jakož jsú to předkové jeho činili, než pro naši službu, v kteréž jest, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím jakožto král Český tuto jsme témuž Bernhartovi milost učinili a tímto listem činíme, aby von dokudžkolivěk v službě naší bude, mohl místo sebe úředníka, člověka dobrého a hodného, posaditi, aby von na soudu kraje toho místo něho s many sedal a soudil tak dlouho a dotud, dokudž by von tam sám osobně býti nemohl. Kteréhož manové přijeti a k němu se jmieti a zachovati mají jakožto k náměstku jeho bez zmatku a všelijaké odpornosti. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria III^a post Michaelis anno Christi et regnorum, ut supra. Commissio propria domini regis.

400.

V Budně 1500, 3. října. — Král vydává Bohunkovi Černínovi z Černin zápis dlužní.
(Fol. 220^v.)

(Černínovi Bohunkovi oc.) My Vladislav oc oznamujem listem tímto všem, že kázavše udělati počet s statečným Bohunkem Černínem z Černin vo službu jeho dvorskú i vo škody, nalezlo se jest, že jsme jemu nad to, což jest jemu zde na túž službu dáno, dlužni zuostali dvě stě a čtyři zl. uh. Kteréžto summy nemohúce jemu na tento čas pro naši pilnú a znamenitú jízdu a výpravu, kterúz před sebu do dolních zemí máme, dáti a zaplatiti, tak jsme s ním vo ten dluh zuostali a uhodili, že nám toho dluhu čekati má až do středopostie najprv příštího. I chce my, aby on ten dluh jistší a bezpečnější jměl, přirekli jsme mu jej slovem naším královským na tento čas svrchu psaný dáti a zaplatiti a tímto listem jakožto Uherský a Český [král] přiriekáme, tak že jemu těch dvě stě a čtyři zl. svrchu psané na den středopostie najprv příštího dáme a konečně zaplatíme beze všech dalších odtahuov. Pak-li by nás v tom času Buoh smrti neuchoval prvé, nežli bychme jemu dluh ten zaplatili, tehdy k zaplacení a vyplnění jeho budúcie naše, Uherské a České krále, zavazujem, tak že mu jej na ten čas dáti a konečně zaplatiti mají a povinni budú bez zmatku a všelijaké odpornosti. Kterúžto summu přijma od nás aneb od nich týž Bohuněk vcele a úplně, má nám a povinen bude list tento zase dáti a navrátiti, jinak toho nečině, beze všeho zapieranie. A ktož by list tento jměl oc. Tomu na svědomie oc. Datum Bude sabbato ante Francisci anno domini 1500, regnorum, ut supra.

Commissio propria domini regis.

401.

V Báci 1500, 11. listopadu. — Král dává spolek Burjanovi z Lichtnburgka a Janovi Šlechtovi ze Všehrd s Arnoštem Kuželem ze Žeravic. (Fol. 221.)

(Burianovi z Lichtnburgka a Janovi Šlechtovi oc.) My Vladislav oc oznamujem listem tiemto všem, že majíce zrenie na mnohé věrné a pilné služby urozeného Burjana z Lichtnburgka a z Bietova, komorníka našeho, a slovutného Jana Šlechty ze Všehrd, sekretáře kanceláři naše České, věrných našich milých, kteréž jsú nám činili a činiti nepřestávají, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou a jakožto markrabie Moravský dali jsme jim pravý spolek s statečným Arnoštem Kuželem z Žeravic na Kvasiciach ve všem jeho statku movitém i nemovitém, kterýž nyní má aneb potom jmieti bude, a mocí listu tohoto dáváme tak a tiem obyčejem: neuchoval-li by jeho Buoh smrti bez řádných dědicuov, a von statku svého řádně podle obdarování našeho a obyčeje zemského nezřiedil, aby jeho všecek a všelijaký statek, kterýžby na nás spravedlivě přišel a připadl, voni spolu jměli, drželi a jeho požívali i požívati aneb s ním jako s svým vlastním učiniti mohli a moc jměli tak a tiem obyčejem, jako bychme my to sami učiniti mohli beze všie překážky. Příkazujíc hajtmanu, nejvyšším komorníku a sudím margkrabství Moravského, nynějším i budoucím, věrným našim milým, abyšte svrchupsané Burjana a Jana, kdyžby k tomu přišlo a týž Arnošt bez řádných dědicuov aneb zřízení statku svého s světa tohoto šsel, v ten jeho všecek statek movitý i nemovitý uvedli a jeho jich podlé práva zmocnili, a potom, kdyžby vás za to požádali, i ve dsky zemské, rád práva zachovajíc, vložiti a vepsati kázali. Pakli bychme komu po tomto našem dání které právo k tomu jeho statku dali, to nemá a jmieti nebude žádné moci ani které pevnosti nyní ani budoucně. Všakž proto také chceme, aby toto dání naše nebylo k ujmě a ke škodě žádnému, ktož by k tomu statku lepší spravedlnost jmieti a ji vokázati mohl. Tomu na svědomie oc. Dán v Báci v středu den sv. Martina anno domini 1500, regnorum, ut supra.

Maiestas regia manu se *) propria subscripsit.

*) Ruk. má: se se.

402.

V Budíně 1500, 7. prosince. — Král dává Jiříkovi z Násilé a Matějovi Tuchorskému z Řešetářova nápad. (Fol. 221'.)

Item dáno jest všecko [právo] a nápad královský slovutnému Jiříkovi z Násilé, hajtmanu na Hrádku, a statečnému Matějovi Tuchorskému z Řešetářova, komorníku královskému, na statečném Janovi Krejsu z Tatec, protože jest měšťanóm Rokycanským tisíc kop gr. puojčil, kteříž zaň nad úrok, kterýž jemu z té summy

dávají, i berni také zaplatiti museli proti právu a nálezu zemskému oc. Datum Bude feria II^a post festum s. Nicolai, anno domini 1500.

Commissio propria domini regis.

403.

V Budíně 1500, 7. prosince. — Král dává Albrechtovi z Kolovrat nápad. (Fol. 221'.)

Item dán jest nápad a všecko právo královské urozenému Albrechtovi z Kolovrat na Libštejně, hofmistru dvoru královského, na slovutném *) Václavovi z Vrchovišť a některých havéřích, kteříž na Horách Kutnách u dolu Vosla znamenitý krádež vo stříbro učinili, kteréžto stříbro šlo jest vod nich v ruce nadepsaného Václava z Vrchovišť oc. Datum Bude feria II^a post festum s. Nicolai, anno domini 1500.

Commissio propria domini regis.

*, Ruk. má slovutnému.

404.

V Budíně 1500, 7. prosince. — Král dává některým měšťanům Plzenským svobodu horní. (Fol. 222.)

Item dán jest frystunk opatrným Václavovi súkeníkovi, Václavovi zlatníkovi a Jiříkovi Zteklému, měšťanóm Nového Plzně, aby voni s kverky, nákladníky a thovaryši svými mohli a moc jměli ve dvú mílech zdálí vod města Nového Plzně, kdež se jim zdáti bude, zlata, stříbra i jiných kovuo v bud v dolech starých hledati aneb znovu dobývati. Urbury ani jiných žádných poplatkuov, kteříž by podle práva hornieho do komory královské příslušely, dávati a platiti nemají, a to za plných deset let od datum listu tohoto pořád zběhlých oc. Datum Bude feria II^a post festum s. Nicolai anno domini millesimo quingentesimo, regnorum autem Hungarie vudecimo, Boemie vero tricesimo.

Commissio propria domini regis.

405. *)

V Budíně 1501, 7. ledna. — Král potvrzuje Mostským výsadu v příčině obchodu s rybami. (Fol. 224.)

Original listiny na pergameně, jejíž pečeť ale jest ztracena, chová se v archivu Mostském (č. 110) a otištěn jest v Schlesingerově Stadtbuch von Brůx bis zum Jahre 1526 p. 180 č. 425.

*) Před tím čte se: Registrum ad annum domini millesimum quingentesimum primum.

406.

V Budíně 1501, 1. ledna. — Král vydává Hanušovi a Jiříkovi bratřím Nostvicům z Herciswaldu (Hertwigswaldau) zápis dlužní. (Fol. 224'.)

(Hanušovi a Jiříkovi bratřím Nostwicuom z Hercziswaldu.) My Vladislav oc oznamujem listem tímto všem: Jakož jsú nám slovutní Hanuš a Jiřík bratřie No-

stvicové z Herciswaldu s jinými bratřími svými v prvupočátku kralovanie našeho v královstvie tomto k potřebě naše puol čtvrtá tisíce zl. uh. puojčili, a puol třetieho tisíce zl. jsme jim diel za službu krále Mathyáše, předka našeho, a diel, který jsú v službě naše byvše nám zaslúžili, dlužni zuostali; v kteréžto summě zapsali a zastavili jsme jim zámek náš Wartmbergk v kniežetstvie Hlohovském ležící s jeho příslušenstvím. I poněvadž jsme my již též kniežetstvie Hlohovské dali najosviecenějšiemu kniežeti panu Zigmundovi kniežeti v Slezi a Velikého Hlohova, Kožichova a Juory oc, bratru našemu najmilejšíemu, nechtiece, aby svrchu psaní bratřie s dědici a budúcími svými při drženie nadepsaného zámku jaké zmatky, nesnáze aneb škody nésti a bráti měli, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách udělali jsme s nimi vo ten dluh a zámek svrchupsaný takovú smlúvu, že voni téhož zámku Wartmbergku se vším jeho a všelijakým příslušenstvím, s kterýmž jsú jej sami drželi, postúpiti majie svrchupsanému knězi Zigmundovi, bratru našemu JMti, aneb tomu, komuž by to JMt na svém místě poručiti ráčil, týden před vyjitím masopusta nynějšieho. A my jsme jim také přirekli a slíbili těch šest tisíc zl. uh. dáti a konečně zaplatiti ve dvou letech vod dání listu tohoto pořád zběhlých, a tímto listem slibujeme a slovem naším královským přiriekáme beze všech dalších odtahuov. Pakli by nás v tom času Buoh neuchoval smrti prve, nežli bychme jim tu summu dali a zaplatili, tehdy k takové záplatě zavazujem budúcie naše, krále České, kteříž majie a povinni budú svrchupsaný dluh jim dáti a konečně v moc jejich položití v Zagani aneb na jiném místě dvě nebo tři míle vzdáli vodtud bez zmatku a všelijaké odpornosti. A chtiece, aby vždy ještě nad to dluhem svým jisti a bezpečni byli, zjednali jsme, že jest jim za nás za ten dluh slíbil svrchupsaný kněz Zigmund, bratr náš JMt, tak a na ten zpuosob: nedali-li bychme jim a nezaplatili v těch dvou letech pořád zběhlých těch šesti tisíc zl. svrchupsaných my aneb budúci naši, králové Čestí, že jim v té summě JMt postúpiti má dvou měst svých s jejich příslušenstvím, v témž kniežetstvie ležících, a jmenovitě Šprotavy a Svobodína, tak a podlé toho zpuosobu, jakož v sobě týž list, kterýž na to vod JMti majie, svědčí a vokazuje. A ktož by list tento s svrchupsaných bratří, dědicuov a budúcích jejich dobrú a svobodnú volí jměl, ten má jmieti plné právo ke všem věcem nahoře i dolepaným. Tomu na svědomie oc. Datum Bude festo *) circumcisionis domini, annorum vt supra. *Maiestas regia manu propria subscripsit.*

*) Ruk. má foesto. — Srov. níže čí. 408.

V Budíně 1501, 20. ledna. — Král potvrzuje Janovi z Lomnice koupi Brodu Uherského. (Fol. 226.)

(Janovi z Lomnice oc.) My Vladislav oc oznamujem listem tímto všem, že jest na nás vznesl urozený Jan z Lomnice na Mezeříčie, hajtmán margkrabstvie Mo-

ravského, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak jest podle toho listu, kterýž jest od nás na výplatu Brodu Uherského s jeho příslušenstvím měl, od osvícené Hedviky kněžny Těšínské a manželky někdy mnohomocného Štefana z Zápolé, věčného hrabie Špiského, jakožto od mocné poručnice sirotkuov a statku jeho, vyplatil v té summě, kterúz jest na tom týž Štefan od nás jměl, proše nás, abychme k takovému trhu povolenie naše dáti a k tomu toho potvrditi ráčili. K kteréžto prosbě a žádosti pro služby jeho mnohé, pilné a věrné naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú a jakožto margkrabie Moravský svolili jsme k tomu trhu a tímto listem svolujem a toho potvrzujem, chtiece tomu, aby nadepsaný Jan s erby a budúcími svými svrchu psané město a zámek Brod Uherský se vším jeho a všelijakým příslušenstvím, s kterýmž jest to od nás napřed dotčený někdy Štefan zapsané jměl, držel, jměl a toho požíval, tak a tím obyčejem, jakož ten zápis v sobě má, drží a zavírá, a to bez naše, budúcích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, i jiných všech lidí všelijaké překážky. A ktož by list tento jměl s svrchupsaného Jana, jeho erbuov a budúcích dobrú a svobodnú volí, chcme, aby tomu příslušalo plné právo všech věcí nahoře i dole psaných. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria III^a die ss. martirum Fabiani et Sebastiani, annorum vt supra.

Ex commissione propria maiestatis regie.

408.

V Budíně 1501, 21. ledna. — Král zaručuje Zikmunda knížete Hlohovského, svého rukojmí, před škodou. (Fol. 226'.)

(Knězi Zigmundovi JMti.) My Vladislav oc oznamujem tímto listem všem: jakož byvše dlužni slovutným Hanušovi a Jiříkovi bratrům Nostvicuom z Herciswaldu s jinými bratřími jejich šest tisíc zl. uh., zastavili jsme jim v té summě zámek náš Wartmbergk s jeho příslušenstvím v kniežetstvie Hlohovském ležící; i jsúce vod nich častokrát napomínání a prošení, abychme jim summu jejich dáti a zámek náš zase vzieti ráčili, udělali jsme s nimi takovou smlúvu, že oni téhož zámku Wartmbergku s jeho příslušenstvím najosvícenějšíemu kniežeti panu Zigmundovi kniežeti v Slezii a Velikého Hlohova, Kožichova a Juory oc, bratru našemu najmilejšíemu, aneb tomu, komuž by to JMt na svém místě poručil, týden před vyjitím masopusta nynějšíeho postúpiti majie. A my jsme jim za to list na tu summu udělali, kteráž jim od nás aneb budúcích našich, králuov Českých, v plných dvou letech od dánie listu tohoto pořád zběhlých dána a zaplacena býti má. Za kteréžto summu ráčil jest jim k prosbě a žádosti naše rukojmí býti svrchupsaný kněz Zigmund, bratr náš JMt, tak a na ten zpuosob: nebyla-li by týmž bratřím, dědicuom a budúcím jich summa nadepsaná na ten čas dána a zaplacena, aby jim v té summě JMt svých dvou měst v témž kniežetstvie ležících s zámky a jiným jich příslušen-

stvím postúpiti kázal a jmenovitě Šprotavy a Svobodína, jakož jsú jim to také tíž měšťané rukú dáním i listem pod pečethmi svými učiniti přirekli a slíbili, jestliže by se jim tomu podlé zápisu našeho dosti nestalo a zaplaceno nebylo. I nechtiece, aby prve jmenovaný kněz Zigmund, bratr náš JMt, dal-li by týmž bratřím, dědicuom a budúcím jejich za výplatu nahoře dotčených měst svých jakožto rukojmie těch šest tisíc zl., měl toho kterou škodu jmieti, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách slíbili jsme JMti a tímto listem slibujeme a slovem naším královským přirekáme dáti zase JMti a úplně zaplatiti tu summu napřed jmenovanú z najprvnější berně a pomoci, kteráž nám po dání listu tohoto v kniežetstvie Slezském připověděna a dána bude, že tu summu JMti hned prvotně před jinými dluhy dáme a zaplatíme. Pakli by nás v tom času, prve nežli by JMti ta summa dána a zaplacená byla, Buoh smrti neuchoval, tehdy k záplatě téhož dluhu i budúcie naše, krále České, zavazujem, takže tu summu témuž bratru našemu JMti též z najprvnější pomoci, kteráž by Jich Mti v Sleziech svolena a dána byla, dáti a prvotně zaplatiti majie a povinni budú bez zmatku a všelijaké odpornosti. Pakli by jse toho JMti od nás aneb budúcích našich, králuov Českých, tak jakož se napřed píše, nestalo, dáváme JMti plnú moc a plné právo, aby nás JMt tímto listem napomínati a k nám vo ten dluh hleděti mohl a moc jměl tak a tím obyčejem, jako by na nás list s rukojmiemi a pod ležením jměl. A ktož by list tento s JMti dobrou a svobodnú volí jměl, chcme, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře i dole psaných. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria V^a in die Agnetis, annorum ut supra. Maiestas regia manu propria subscripsit.

Bratru svému, knížeti Zigmundovi, odevzdal král Vladislav II. knížetství Hlohovské dne 27. listop. 1499 (Grünhagen a Markgraf, Lehn- und Besitzurkunden Schlesiens I, 250). Zástava, o které zde a v listině výše pod č. 406 se jedná, vyplacena byla r. 1511, kdy Vladislav dne 12. ledna potřebné peníze k tomu poskytl (ib. 258). — Kožichov a Juora slují nyní německy Freistadt a Guhrau.

409.

V Budíně 1501, 29. ledna. — Král vyhrazuje Bohušovi Kostkovi z Postupic, že může býti splacován s Litomyšle jen biskupem Litomyšlským. (Fol. 227'.)

(Bohušovi Kostkovi Postupic.) My Vladislav oc oznamujem listem tímto všem, že jest na nás vznesl urozený Bohuše Kostka z Postupic na Lithomyšli, mincmajstr na Horách Kutnách, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak má od předkuov našich, králuov Českých, tu zvláštní milost, což se vyplacování hradu a města Lithomyšle s jejím příslušenstvím dotýče, že vdtud bez své vuole od žádného člověka splacován býti nemá, leč od biskupa budúcieho Lithomyšlského, řádně voleného a stvrzeného. A ten, kdyžby to zbožie od něho vyplatiti chtěl, že jemu napřed věděti dáti má dvě léthě a šest nedělí. Proše nás, abychme jemu při tom drženie téhož zbožie některú další milost učiniti a ten třetí rok k vypovědi dáti a doplniti

ráčili, tak aby výpověď jměl tři létha pořád zběhlá. K jehožto prosbě pro služby jeho, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách, tuto jsme zvláštní milost témuž Bohušovi, dědicóm a budúcím jeho při drženie a požívánie téhož zbožie Lithomyšlského učinili a tímto listem činíme, aby voni s téhož zámku a zbožie Lithomyšlského s jejich příslušenstvím nebyli od žádného člověka splacováni bez své vuole, leč od biskupa budúcieho rádně voleného a otcem svatým stvrzeného a ode vsie země České přijatého. A ten a takový, když by to vod nich a k svému vlastniemu jmění, drženie a požívánie vyplatiti chtěl, to učiniti moci bude, dada jim tři letha pořád zběhlá napřed věděti, totižto čtyři neděle po sv. Jiří aneb po sv. Havle, a po vyjití těch leth polože jim summú podlé znění zápisuov jejich vcele a úplně. Kterúžto když od něho přijmú, majie jemu a povinni budú zbožie toho se vším jeho příslušenstvím, s kterým jsú to sami drželi, postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti beze zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s svrchupsaného Bohuše, s jeho dědicuov a budúcích dobrú a svobodnú volí, chcme, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře i dole psaných. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria VI^a post festum *) s. Pauli conversionis, annorum vt supra.

Commissio propria domini regis.

*) Rkp. má foestum. — Litomyšl zapsána byla králem Vladislavem II. již Janovi Kostkovi z Postupic. O tom chová se v archivu c. k. místodržitelství v Praze v originále č. 283 listina ze dne 13. května 1472 s podrobným výpočtem zapsaných summ, a druhá ze dne 24. dubna 1479, kterou zapisuje týž král dalších 3.000 zl. uh. na témže zboží (v orig. téhož archivu č. 315.).

První z nich zní:

My Vladislav z božie milosti král Český, markrabie Moravský, Lucemburské a Slezské knieže a Lužický markrabie oc. oznamujem tiemto listem všem, že přistúpiv před nás urozený Jan Kostka z Postupic, věrný náš milý, zpravil jest nás, kterak má zápisy na zbožie biskupctvie Lithomyšlského od předkuov našich, králuov Českých, předkuom jeho vydané: jeden list někdy najjasnějšího pána pana Sigmunda krále Českého, kterýmž Janovi Sádlovi čtyři tisíce za dluh jemu zůstalý zapsal; druhý list téhož krále Sigmunda, kterýmžto někdy Vilémovi Kostkovi z Postupic zbožie biskupctvie Lithomyšlského ve čtyřech tisících kopách gr. jemu zapsal; a dva listy někdy najjasnějšího pána Jiřího krále Českého, kteréž urozenému Albrechtovi Kostkovi z Postupic, bratru jeho, na některá zbožie téhož biskupstvie, ve čtrnácti stech kopách gr. jemu je zapisuje, vydal; i také list téhož krále Jiřího, kterýmžto někdy urozenému Zdeňkovi Kostkovi z Postupic, bratru jeho, na zbožích biskupctvie Lithomyšlského za dluh dvanácte tisícúov zl. uh. dobrých připsal; a ty listy on po svých předciech rádně má. A prosil nás, abychom těch i jiných všech listuov a zápisuov, kteréž od králuov Českých, předkuov našich, Sigmunda, Ladislava a Jiřího na kterážkoli zbožie duchovnie po svých předciech má, ráčili jemu milostivě potvrditi. My shledavše mnohú věrnost a stálost řečeného Jana z Postupic, kterúž nám okazal a okazuje nelenivě a netesklivě, ale s dobrú myslí, nákladuov svých nelituje a nás, jakožto krále Českého, pána svého a koruny věrné se přidrže a nám proti nepřá'eluum našim k obecnému království našeho Českého dobrému věrně a ustavičně pomáhaje, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú těch všech svrchu dotčených i jiných všech zápisuov, kteréž řečený Jan Kostka na zbožie biskupctvie Lithomyšlského a na jiná všecka zbožie duchovnie, kterážto od jmenovaných Sigmunda, Ladislava a Jiřího předkuov našich po svých předciech má, ve všech kusiech, članciech i artikuliech, jakž v těch listech vypisují se a pokládají, tak jakoby vcele tuto slovo od slova napsány byly, potvrdili sme a tiemto

listem upevňujem a potvrdzujem milostivě a na již řečeného Jana Kostku je přenesli sme a přenášeme, chciece, aby on k těm všem zápisuom i k tomu ke všemu, co těmi zápisy se zapisuje, plné právo měl tak, jakoby jemu ti zápisové zejména svědčili. A ktož by tento list měl s jižpsaného Jana z Postupic dobrú volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie pečeť naši královská kázali sme přivěsiti k tomuto listu. Dán v Praze v středu před letnicemi léta od narození syna božieho tisícieho čtyřstého sedmdesátého druhého, království našeho léta prvního.

Ad relacionem illustris Henrici ducis Minstrbergensis, comitis Glatensis
et domini de Cunstat et Podiebrad.

Dalších tří tisíc zl. uh. zapisuje pak král Vladislav touto listinou :

My Vladislav z božie milosti král Český, markrabie Moravský, Lucemburské a Slezské knieže a Lužický markrabie oc oznamujem tiemto listem všem, že jsúce dlužní některý dluh dobře znamenitý urozenému Janovi Kostkovi z Postupic na Lithomyšli, hajtmantu kraje Chrudimského, věrnému našemu milému, ježto jest za nás své vlastnie peníze dával, i prošení jsme od téhož Jana, abychom jej v tom opatřiti ráčili, aby toho škody neměl. My pak beze lsti nemohouce jemu pro některé jiné naše potřeby hotových peněz zase dáti, jakož týž Jan má a drží zboží Lithomyšlské v některých zápisiech předkuov našich, králuov Českých, i tudiež v zápisích našich, kdežto také má zapsané vsi a rybníky mezi jiným zbožím Lithomyšlským, zejména tyto: Semanín, Abřtorf, Jetřichov, Kecldorff a k Štantlychu, což Bernarth drží, dvuor, na kterémž Bernarth sedí, mlýn pod Vidlatým rybníkem, s těmito rybníky zejména: s Štantlychem, s Vidlatým, s Novým, s Zichovcem, s Černým rybníky, s horami, lesy, s potokem i s jinými příslušnostmi. I jsúce v tom k prosbě téhož Jana milostivě nakloněni a chtěje jej v tom opatřiti, aby toho dluhu škody neměl, i také znajice to, že týž Jan nás jakožto krále Českého, pána svého dědičného věrně se přidrží a nám k obecnému dobrému, pomáhá a pro jeho věrné služby, kteréž nám činil, činí a činiti nepřestává, a potom tiem lépe aby mohl a měl nám slúžiti, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskou témuž Janovi a dědicuom jeho na jižpsaných všech, rybnících, potociích, horách a lesích i na jich příslušnostech zapsali sme a tiemto listem zapisujem tři tisíce zl. uh. dobrých, takovýmto obyčejem: jestliže by kdy od téhož Jana zboží Lithomyšlské vyplacováno námi neb budoucími našimi, králi Českými, nebo těmi osobami, jimž by ta výplata spravedlivě příslušela, proto vsi jižpsané s rybníky, lesy i s jinými příslušnostmi mají z toho vyňaty býti, a týž Jan i dědicové jeho jižpsané vsi a rybníky, mlýny s ospy, robotami, lesy, lovy, potoky i s jinými všemi a všelikými příslušnostmi, poplatky a puožitky mají to mieti, držeti a toho požívati bez našie, budoucích našich, králuov Českých, i všech jiných lidí všeliké překážky, nejsa s toho všeho, což se svrchupsaných vesnic, rybníkuov, potokuov, hor, lesuov, lovuov, mlýna i jiných všech příslušností dotýče, týž Jan se dvěma syny svými Bohuší a Janem splacován od nás a také budoucích našich, králuov Českých, ani od žádného jiného bez své vuole do jich všech tří živností. Když bychom my neb budoucie naši, králové Čeští, nebo ty osoby, jimž by ta výplata spravedlivě příslušela, chtěli od dědicov neb budoucích jich jižpsané vsi s rybníky, lesy i s jinými příslušnostmi vyplatiti, máme jim za výplatu dáti jižpsanú summú, to jest tři tisíce zl. uh. na zlatě i na váze dobrých, k té výplatě plný rok napřed jim věděti dadúce. A oni vezmúc summú vcele a úplně, a užitky toho roku příšlé sobě odtud vyberúce, mají nám neb těm, od kohož tu summú přijmú, jižpsaných vsí s rybníky, lesy, lovy, horami i s jinými příslušnostmi a list tento navrátiti bez zmatku a všeliké odpornosti. Však proto tento list náš nynější nemá k žádné škodě býti ani k újmě těm listuom, kteréžto jižpsaný Jan má na zboží Lithomyšlské, ale ti listové i take tento list náš mají při své moci zachováni býti. A ktož by tento list měl s jižpsaného Jana neb dědicuov jeho dobrú volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie pečeť naši královská kázali sme přivěsiti k tomuto listu. Dán v Praze v sobotu po sv. Jiří léta božieho tisícieho čtyřstého sedmdesátého devátého, království našeho léta osmého.

Ad relacionem dominorum Pauli de Jenstein et Nicolai de Lanstein,
supremi notarii tabularum regni Bohemie.

410.

V Budíně 1501, 29. ledna. — Král potvrzuje Wolfovi z Gutnšteina držení některých zápisných vsí zádušních. (Fol. 228'.)

(Wolfovi z Kutnšteina.) My Vladislav oc oznamujem listem tímto všem, že jest na nás vznešeno jménem urozeného Wolfa z Gutnšteina, kterak má a drží některé vsi v jistých summách a zápisích, příslušející k některým záduším, a jmenovitě tyto: ves Rybnice, Kaznějov s dvěma rybníky, Zlazuje, Ledče, Hradiště, Zvražný, Mrank, Korýtka a mlýn Kordeluov, Lítej, Oborč, Oboříčka pustá, Žebnice,*) Lomnička, Hubějov s jejich příslušenstvím, prosíe nás, abychme jemu při drženie a užívání týchž vsí některú milost učiniti ráčili, tak aby je volnějie a svobodnějie držeti a jich užívati mohl. K kteréžto prosbě naklonění jsúce pro služby jeho, kteréž nám činiti má a povinen bude, čím k sobě od nás milost naši náchylnější a hotovější pozná, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách svolili jsme k tomu a tímto listem svolujeme, aby nadepsaný Wolf ty vsi svrchupsané s jejich příslušenstvím jměl, držel a jich požíval, nejsa s nich bez své vuole od žádného splacován, leč vod nás aneb budúcích našich, králuov Českých, aneb od těch osob duchovních, kterýmž by ta výplata spravedlivě příslušela. Všakž tak, když by to sami beze všech fortelův k svému vlastniemu jmění, drženie a požívání vyplatiti chtěli, to učiniti moci budeme, když by nám se kolivěk zdálo a líbilo, dadúce jim napřed věděti podlé znění zápisuov jejich. A po výpovědi času jmenovitého položíe jim summy ty, kteréž na tom zapsány majie, budú nám povinni hned týchž vsí s jejich příslušenstvím v moc naši postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na tom zapsání jměli, postúpiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s svrchupsaného Wolfa, dědicuov a budúcích jeho oc. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria VI^a post festum**) s. Pauli conversionis, annorum vt supra.

Relatio domini Alberti de Kolovrat et Libsteyn,
magistri curie maiestatis regie.

*) b předěláno z m. — **) Rkp. má foestum.

Vesnice Žebnice, Hradiště, Obora, Kaznějov, Rybnice, Lomnička, Hubenov, Koryto náležely ku panství Plaskému (Palackého Popis p. 407—8).

411.

V Budíně 1501, 27. ledna. — Král obnovuje Janovi ze Šelnberka zápis tvrze a vsi Tatec. (Fol. 229'.)

(Janovi z Šelnbergka.) My Vladislav oc oznamujem listem tímto všem, že jest před nás předstúpil urozený Jan z Šelnbergka, nejvyšší kanclér královstvie Českého věrný nás milý, a ukázal nám několik listuov a zápisuov našich s dobrými vólemi rozličným osobám svědčících na tvrz a ves Tatec s jejich příslušenstvím,

kterúž jest on podlé obdarování našeho vyplatil, proše nás, abychme jemu, dědicóm a budúcím jeho ty všechny zápisy v jeden náš zápis uvéstí a vepsati i ty staré zkaziti rozkázati ráčili. Jehožto žádost slušnú znajiece, rozkázali sme ty všechny zápisy jeho vohledati a co na tom všie summy zapsáno jest zvěděti. V kterýchžto listech a zápisech nalezlo se jest všie summy zapsané na tvrzi a vsi prvé dotčené puol deváta sta a pět kop gr. vše českých. Protož my s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách kázavše listy a zápisy staré zkaziti, převodli jsme všecko právo, všecku moc jejich na tvrz a ves Tatce s jejich příslušenstvím znějících v tento náš zápis a mocí listu tohoto převodíme a přenášíme, tak aby svrchupsaný Jan s dědici a budúcími svými túž tvrz a ves s jejich příslušenstvím v té summě jměli, drželi a jie požívali, nejsúc vodtud bez své vuole od nás ani od budúcích našich, králuov Českých, ani od jiného žádného splacování, leč od těch osob duchovních a toho zádušie, k kterémuž ta tvrz a ves svrchupsaná spravedlivě příslušie. Všakž tak, když by to sami k svému vlastniemu jměnie, drženie a požívání vyplatí[tí] chtěli, a jináč nic, to učiniti mohú a moci budú, když by se jim koli zdálo a líbilo, dadúc jim prvé rok napřed věděti; a po vyjitie toho roku pořád zběhlého, když by vodtud buď vobilé aneb jiné svršky své odvezli a sklidili, přimúce vod nich těch puol deváta sta a pět kop gr. č. vcele a úplně, majie jim hned a povinni budú též tvrze a vsi Tatec se vším jejich příslušenstvím, s kterýmž jsú to sami drželi, v moc jejich postúpiti a list tento i s jinými, ač by které na to potom jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl s svrchupsaného Jana, dědicuov a budúcích jeho dobrou a svobodnú volí oc. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria III^a post conversionis s. Pauli apostoli.

Maiestas regia manu propria se subscripsit.

Dějiny tvrze Tatec před rokem 1501 objasňuje následující listina v orig. perg. chovaná v archivu c. k. místodržitelství v Praze č. 328 ze dne 22. ledna 1483:

My Vladislav z božie milosti král Český, markrabie Moravský, Lucemburské a Slezské knieže a Lužický markrabie oc oznamujem tiemto listem všem, že ukázány jsú před námi listové, jeden najjasnějšího pána Sigmunda císaře Římského a krále Českého, předka našeho šťastné paměti, kterýmžto zapsal jest tvrz Tatce s dvorem poplužným, s dědinami k němu příslušnými, s lidmi a vsi, a ves Vrbčany s dědinami i lidmi tudiež bydlejícími, s užitky a puožitky i se vším, což k tomu příslušie, někdy Janovi Královcevi v puol devátu stu kopách gr. pražských dobrých stříbrných, s kterýmžto zbožím a listy Oldrich, syn téhož Královce, přivinul se jest dobrovolně k Janovi z Vyšehořovic, otčímú svému, a k mateři své i k synóm jich, udělav jim na to list dobré vuole, že sobě tu nic nepozuostavuje. A potom najjasnější král Jiří svrchupsanému Janovi z Vyšehořovic a dědicóm jeho připsal jest puol dvanácta sta kop gr. na svrchupsaném zboží. A potom tíž Jan z Vyšehořovic i s dědici svými umřel jest, ježto již psané zbožie na nás, jakožto na krále Českého, po smrti jich připadlo jest. A my nápad náš k tomu ke všemu zboží svrchupsanému dali jsme urozenému Janovi z Šelnberka, kancléři království Českého, a statečnému Jindřichovi z Kostelce, věrným našim milým, a oni o to rozdělili jsú se tak, že jižpsanému Janovi kancléři dostala se jest ves Vrbčany s mlýnem i se všemi jejimi příslušnostmi, a jmenuvanému Jindřichovi dostala se jest tvrz Tatce s dvorem poplužným, se vsí i s jinými příslušnostmi. A ona oba společně vrátili jsú nám všechny listy předkuov našich, králuov Českých, kteréž jsú měli na již psané zbožie i s listy dobrých volí, a prosili jsú nás.

abychom každému zvláště list náš na to, což se jest jemu na podělení dostalo, udělati ráčili. My pak hledíce k věrným a ustavičným službám téhož Jana kancléře, kteréž nám činil, čini a činiti nepřestává, nám věrně a právě k uobecnému dobrému pomáhaje, práce a nákladu svých v tom nelituje, a potom tím lépe aby mohl a měl nám sloužiti, čímž nás pozná milostivějšího, i jsouce k té prosbě milostivě nakloněni a také chtěie, aby navrácení nám svrchudotčených listuov žádné škody neměl, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú témuž Janovi kancléři a dědicóm jeho zapsali jsme a zastavili a tiemto listem zapisujem a zastavujem svrchupsanú ves Vrbčany arcibiskupstvie Pražského s dvorem poplužným, lidmi kmecími, dědinami, lúkami, lesy, mlýnem, potoky, rybníky, kury, vajci, robotami, s kostelním podacím i se všemi a všelikými té vsi příslušnostmi, poplatky a puožitky, v puol osmu stu kopách gr. širokých českých dobrých stříbrných rázu pražského, anebo v patnácti stech kopách gr. míš. mečových dobrých, tak aby oni tu ves s lidmi kmecími, dědinami, lúkami, lesy, mlýnem, rybníkem, kostelním podacím, kury, vajci, robotami a konečně se všemi a všelikými příslušnostmi, poplatky a puožitky měli, drželi a toho požívali bez našie, budúcích našich, králuov Českých, i všech jiných lidí všeliké překážky tak dlúho, dokudž my neb budcí naši, králové Čeští, nebo ty osoby, jimž by ta výplata spravedlivě příslušela, těch puol osma sta kop gr. širokých českých dobrých stříbrných rázu pražského nebo patnácte seth kop gr. míš. mečových dobrých nedali bychom jim a úplně nezaplatili, rok plný napřed jim k té výplatě věděti dadúce. A když bychom jim tu summu dali a úplně zaplatili, tehdy mají nám neb těm, od kohož tu summu příjmú, jižpsané vsi s mlýnem i s jinými příslušnostmi postúpiti a list tento navrátiti bez zmatku i všeliké odpornosti. A ktož by tento list měl s jižpsaného Jana nebo dědicuov jeho dobrú volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie pečeť naši královskú kázali jsme přivěsiti k tomuto listu. Dán v Praze v stredú den sv. Vincencia léta božieho tisícieho čtyřístého osmdesátého třetieho, královstvie našeho léta dvanáctého.

Ad relacionem domini Johannis de Czimburk, supremi camerarii regni Bohemie.

412.

V Budíně 1501, 27. ledna. — Král potvrzuje Albrechtovi z Kolovrat zápisné držení zámku Mělníka. (Fol. 230.)

Vydá prof. dr. Jar. Čelakovský v privilegiích venkovských měst královských.

413.

V Budíně 1501, 3. února. — Král vyhrazuje témuž Albrechtovi, že s zámku Mělníku nemá býti splacován, leč od krále Českého. (Fol. 231.)

Vydá prof. dr. Jar. Čelakovský v privilegiích venkovských měst královských.

414.

V Budíně 1501, po 6. únoru. — Král dává Albrechtovi z Kolovrat, Janovi z Lobkovic a Janovi z Waitmile městečko Slatinu. (Fol. 231'.)

(Albrechtovi z Kolovrat, Janovi z Lobkovic a Janovi z Wajtmille.) My Vladislav oc oznamujem listem tímto všem, že jsme prošení od urozených Albrechta z Kolovrat na Libštejně, hofmistra dvoru našeho, Jana z Lobkovic na Hasištejně a Jana z Wajtmille a na Chomutově, věrných pašich milých, abychme jim dali městečko Slatinu ležícíe blíž kláštera Grunhajmu. K jichžto prosbě nakloněni jsouce pro věrnost a služby, kteréž sú nám činili a činiti nepřestávajíe, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách dali sme jim nadepsané

městečko Slatinu, pokudž nám příslušie, se vším jeho a všelijakým příslušenstvím a tímto listem dáváme, tak aby voni je i s dědici a budoucími svými jměli. drželi a jeho požívali a požívati mohli nyní i budoucně tak, jakožto i jiní páni a obyvatelé královstvie Českého svých městeček požívajie a požívati mohú, a to bez naše, budoucích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Všakž léno a povinnost manskú, kteráž by na tom byla, též i právo hor buď zlatých aneb stříbrných, kteréž by nám příslušelo, to sobě a budoucím našim, králuom Českým, pozuostavujem. A ktož by list tento oc. Tomu na svědomie oc. Datum Bude post Dorothee sancte virginis. Commissio propria maiestatis regie per Joannem Sslehta.

415.

V Budíně 1501, 5. února. — Král dává Janovi a Vojtěchovi z Pernšteina desátky na lidech záduší sv. Petra v Brně. (Fol. 232'.)

Otištěno v tomto Archivu sv. XVI. str. 556 č. 753.

416.

V Budíně 1501, 8. února. — Král vyhrazuje Jiříkovi, Zikmundovi a Janovi bratrům z Kopidlna, že nemají býti splacováni se vsi Drahoraze do jich života. (Fol. 233.)

(Jiříkovi, Zygmondovi a Janovi bratrům z Kopytlna.) My Vladislav oc oznamujem tímto listem všem, že jsme prošení jménem slovutných Jiříka, Zygmonda a Jana bratrů z Kopytlna, věrných našich milých: Jakož majie a držie v jistém zápisu předkuov našich, králuov Českých, i v našem také ves Drahoraz k klášteru Hradišti příslušející, na kteréž jeden život zapsaný majie, abychme jim při drženie a požívanie té vsi některú další milost učiniti ráčili. K kteréžto prosbě naklonění jsúce pro služby jich, kteréž jsú nám činili a činiti majie a povinni budú, čím k sobě od nás milost naši náchylnější a hotovější poznajie, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách tuto jsme svrchupsaným Jiříkovi, Zygmondovi a Janovi bratrům při drženie nadepsané vsi Drahorazi s jejím příslušenstvím zvláštní milost učinili a tímto listem činíme, aby voni ji v tom zápisu, kterýž na ni majie, jměli, drželi a jie požívali, nejsúce s nie bez své vuole od nás ani od budoucích našich, králuov Českých, ani od jiného žádného splacování, leč vod těch osob duchovních a toho zádušie, k kterémuž příslušie; když by to k svému vlastniemu jménie, drženie a požívanie vyplatiti chtěli, ti to učiniti mohú a moci budú, dadúce jim podlé zápisuov jejich napřed věděti a po vyjitie času vypovědělo položíe jim summu jejich zápisnú, kteréž na tom zapsánu majie. Kterúžto přijmúc vod nich vcele a úplně, majie jim a povinni budú té vsi s jejím příslušenstvím postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odporosti. A ktož by list tento jměl oc. Tomu na svědomie oc. Datum Bude fer. II^a post Dorothee sancte virginis, annorum vt supra. Relator dominus cancellarius.

417.

V Budně 1501, 8. února. — Král dává Mikulášovi Popelovi z Vesce výplatu vsi Milotin.
(Fol. 234.)

(Mikulášovi Popelovi z Vesce.) My Vladislav z božie milosti oc oznamujem tímto listem všem, že jsme prošení jménem slovutného Mikuláše Popela z Vesce na Drahobudiciích, věrného našeho milého, abychme jemu výplatu dáti ráčili na vsi pusté Milotinách a na šesti lánech lesu podlé též vsi Milotin ležícího. K kteréžto prosbě naklonění jsúce pro služby jeho, kteréž jest nám činil a potomně činiti má a povinen bude, čím k sobě od nás milost naši náchylnější a hotovější pozná, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách dali sme témuž Mikulášovi výplatu na vsi Milotinách a lesu svrchu psaném a tímto listem dáváme, tak aby on to od držitele nynějšího neb budoucích vyplatil a vyplatiti mohl, když by se jemu kolivěk zdálo a líbilo, daďa jim tu summu, kteréž by na tom zapsánu jměli. Kterúžto ves i s lesem a jiným jejím příslušenstvím když vyplatí, má jmieti, držeti a toho požívati i s dědici svými, nejša s toho bez své vuole od žádného splacován, než od nás aneb budoucích našich, kráľuov Českých: všakž tak, když bychme to sami k svému vlastniemu jmění, drženie a požívanie vyplatiti chtěli, to učiniti muožeme a mocí budeme, když by nám se koli zdálo a líbilo, daďuce jim tu summu, kteréž na tom zapsánu majie. Kterúžto příjmuć od nás vcele a úplně, majie nám hned a povinni budú nadepsané vsi a lesu s jiným jejím příslušenstvím, s kterýmž by to sami drželi, v moc naši postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento oc. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria II^a post Dorothee.

Relator dominus Albertus de Kolowrat.

418.

V Budně 1501, 5. února. — Král dává Jindřichovi z Pejreku nápad na zámek Pejrek.
(Fol. 234'.)

(Jindřichovi z Pejreku.) My Vladislav oc oznamujem tímto listem všem, že jest na nás vznesl slovutný Jindřich z Pejreku, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak před některými časy vzali jsú Němci úkladem a lstí zámek jeho Pejryk, a potom že bez vuole a vědomie jeho i bratra jeho prodali sú někteří strýci jich zboží a dědicství jejich manské, kteréž jest jim k témuž hradu Pejreku příslušelo, bez vuole a potvrzení našeho, a že jest von od nás podle práva a obyčeje manského léno na to přijímal. Proše nás, poněvadž sú ti jistí, ktož sú to koupili, léna na to od nás nepřijímali, a ti, ktož to prodávali, to jsú bez povolenie a potvrzení našeho činili, abychme jemu to právo naše, kteréž jest na nás na tom zámku a zboží

svrchupsaném z těch příčin přišlo a připadlo, dáti ráčili. K jehožto prosbě nakloněni jsúce pro služby jeho, kteréž jest nám týž Jindřich činil a činiti má a povinen bude, čím k sobě od nás milost naši náchylnější pozná, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách dali sme jemu všecko právo a nápad náš, kterýž jest na nás skrze příčiny svrchu psané přišel a připadl: v Hořejšiem Nejrště šest kmetuov, v Dolejšiem Nejrště šest podsedší a lazny puol, v Petroviciech ves celú, dvory kmecie s platem, s dědinú, mýthy, lukami, lesy, rybníky, potoky, řekú i se vši zvolí k tomu příslušející a se sto a padesáti kopami gr. č. věnných, kteréž zuostali zapsané v Staré Lhotě, a tímto listem dáváme. Prikazujiece sudiemu i jiným úředníkóm desk dvoru našeho, věrným našim milým, abyšte svrchupsanému Jindřichovi na vsi, dvory, lidi a jiné jejich svrchupsané příslušnosti list provolací dali. A najde-li jse, že jest na nás skrze takové léna nepřijímánie a bez vuole naše prodávánie ty dvory, vsi s jejich příslušenstvím spravedlivě přišly a připadly, uvésti jeho v to, rád práva zachovajiec, neobmeškáte. Všakž také chcme, aby toto naše dánie bylo bez ujmy každému na jeho spravedlnosti. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně feria VI^a post purificationis. Relator dominus cancellarius.

419.

V Budíně 1501, 6. února. — Král potvrzuje Petrovi z Wartmberka smlouvu jeho předků s klásterem Hradištským o některé zboží. (Fol. 235.)

Originál perg. této listiny chová se v archivu c. k. místodržitelství v Praze a zní:

My Vladislav z božie milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charvátský oc král, margkrabie Moravský, Lucemburské a Slezské knieže a Lužický margkrabie, oznamujem listem tiemto všem, že jsme viděli řádné vidimus pod pečeti urozeného Zdenka Lva z Rožmtála a na Blatné, purgkrabí na Karlštejně, věrného našeho milého, celé a dokonalé smlúvy, kteráž se jest byla stala před dávnými léty mezi poctivým někdy Janem opathem, Karlem převorem, Janem podpřevorem, Petrem proboštem, Mikšem pekařským, Petrem kostelníkem a vším konventem kláštera Hradištského zákona Cisterckého, biskupstvie Pražského, s jedné strany, a Zdeslavem, Markvartem, Václavem a Prokopem bratřími z Lembergka seděním na Zvieřeticiech s strany druhé, vo některé závady, puotky a ruoznice, kteréž jsú byly mezi nimi s obú stran vo některá zboží a grunty vznikly a povstaly, tak jakož ta smlúva mezi nimi skrze ubrmana mocného udělaná a dokonaná ty všechny věci šíře v sobě a dostatečněji má, drží a zavierá. A při tom jsme prošeni jménem urozeného Petra z Wartembergka na Zvieřeticiech, věrného našeho milého, abychme jemu té smlúvy potvrditi ráčili. K kteréžto prosbě pro služby jeho, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, nakloněni jsúce, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách potvrdili jsme jemu nadepsané smlúvy a předky jeho udělané a tímto listem potvr-

zujem ve všem jejím znění, položení, punktích, klausulech a artykulech tak, jako by tuto všechna úplná slova od slova položena a vepsána byla. Podlé kteréž von i s dědici a budoucími svými těch zboží a gruntuov v nie položených požívati má a moci bude nyní i budoucně, tak a tím obyčejem, jakož jsou toho předkové jeho užívali a užívati mohli, a to bez naší, budoucích našich, kráľuov Českých i jiných všech lidí všelijaké překážky. A ktož by list tento měl se svrchupsaného Petra, jeho dědicuov a budoucích dobrů a svobodnú volí, chcme, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahore i dole psaných. Tomu na svědomie pečeť naši kráľovská k listu tomuto přivěsiti jsme kázali. Dán na Budíně v sobotu v den sv. panny Dorothy létha božieho tisícieho pětistého prvního, a kráľovství našich Uherského jedenáctého a Českého třicátého.

Ad relacionem magnifici domini Joannis de Sselubergk,
supremi cancellarii regni Boemie.

Jmenování tuto bratří z Lemberka byli synové Viléma ze Zvířetic, popravce kraje Boleslavského od r. 1405. Srov. Sedláčkovy Hradky X. str. 105-6. Se zapisováním klášterního zboží započal král Zikmund. Roku 1420 dne 28. října zapsal Janovi z Wartemberka Hradiště, Dub, Pátek a Kostomlaty. Král Jiří rozmnožil záznamu o Babkov, Veselí, Manikovice a Ptýrov, jak o tom svědčí následující listina krále Vladislava ze dne 15. dubna (12. srpna?) 1496, chovaná v archivu c. k. místodržitelství v Praze (č. 392.):

My Vladislav z božie milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charvátský a král a markrabie Moravský, Lucemburské a Slezské kníže a Lužický markrabie a oznamujem tímto listem všem že vznesl jest na nás urozený Jan z Wartenberka na Zvířeticích, věrný náš milý, že má a drží v zápisu krále Jiřího, předka našeho šťastné paměti, vsi od kláštera Hradiště, zejména tyto: Babkov, Veselí, Manikovice, Ptýrov Větší a Ptýrov Malý s příslušenstvím všelikterakým těch vsí, item les řečený Lovětín a rybník řečený Řečkov, ve třech stech kopách gr. peněz dobrých zapsané, jakož pak list krále svrchudotčeného v sobě šíře ukazuje. A při tom prošení sme, abychom témuž Janovi a dědicům jeho při tom některá naši další milost učiniti ráčili. K kteréžto prosbě jsouce nakloněni, zvláště proto, aby jmenovaný Jan, znaje nás k sobě milostivého pána býti, tím hotovější k službám našim byl, kdež s dobrým rozmyslem a radů věrných našich, moci kráľovská v Čechách takováto milost svrchudotčenému Janovi a dědicům jeho učinili sme a tímto listem činíme a mocně dáváme, tak aby oni s těch svrchudotčených vsí, s lesem a s rybníky se všemi jich příslušenstvími, tak jakž toho nyní v držení jsou, od nás, od budoucích našich, kráľuov Českých, ani od žádného jiného splacování nebyli ani býti mohli, krom od samého opata konventu kláštera svrchudotčeného, a to tehdy, kdyžby tu ti kněží v tom klášteře skutečně jsouce službu božie vedli. Tehdy teprv, jsouce tu, budú moci ty svrchudotčené vsi s lesem a s rybníkem a s jich příslušenstvími k svému vlastnímu držení od svrchudotčeného Jana neb od dědicuov jeho podle znění svrchudotčeného zápisu krále Jiřího vyplatiti bezevšie odpornosti, ale prve nic. A ktož by tento list měl s častopsaného Jana aneb dědicuov jeho dobrů volí a svobodnú, chcme, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomie pečeť naši kráľovská kázali sme přivěsiti k tomuto listu Dán v Prespurce v pátek po sv. Tiburci létha božieho tisícieho čtyřstého devadesátého šestého, kráľovství našich Uherského šestého a Českého dvacátého pátého léta.

Ad relacionem magnifici domini Joannis de Sselnberk,
cancellarii regni Bohemie supremi.

420.

V Budíně 1501, 19. února. — Král obnovuje Kadaňským výsadu v příčině šenku vína. (Fol. 235'.)

Vydá prof. dr. Jar. Čelakovský v privilegiích král. měst venkovských.

421.

V Budíně 1501, 19. února. — Král vyhrazuje Janovi a Bohuslavovi z Lobkovic a z Hasišteina, že nemají býti s Kadaně splacování leč od krále Českého. (Fol. 236'.)

Vydá prof. dr. Jar. Čelakovský v privilegiích král. měst venkovských.

422.

V Budíně 1501, 24. února. — Král připisuje Felixovi Oplovi z Fictum pět set kop na zboží zápisném kláštera Teplického. (Fol. 237.)

(Václavovi Čiečovi.) My Vladislav se oznamujem listem tímto všem, že jsúce prošení od statečného Václava Čieče z Nemyčevsi, purgkrabie kraje Hradeckého a maršálka dvoru našeho věrného milého, abychme urozenému Foelixovi Oplovi z Fictum, dědicóm a budúcím jeho některú summu na zboží kláštera a městečka Teplice s jeho příslušenstvím, kteréž v jistých summách a zápisiech majie a držie, nad prvnie summy připsati ráčili. K tak snažné prosbě jeho pro služby jeho, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách připsali jsme témuž Felixovi Oplovi, dědicóm a budúcím jeho a k prvním summám přirazili na klášteru a městečku Teplici s jejich příslušenstvím pět seth kop gr. č. dobrých rázu pražského a tímto listem připisujem a k prvním summám, kteréž na to majie, přiražujem, tak že když bychme my to aneb budúcí naši, králové Čestí, aneb ten zákon, k kterémuž to zboží příslušie, vod nich podlé znění listuov a zápisuov jejich vyplatiti chtěli, máme jim také těch pět seth kop gr. svrchupsaných podlé jiných sum, kteréž na to prve zapsáno majie, dáti a zaplatiti. Pakli by sobě to zboží ten zákon sám vyplatil, tehdy my aneb budúcí naši, králové Čestí, máme a povinni budeme těch V set kop gr. č. svrchupsaných za ně dáti a zaplatiti. Jestliže bychme pak toho neučinili a té summy za ně svrchupsaným Felixovi, budúcím a dědicóm jeho nedali, tehdy sobě majie s téhož zboží Teplického, z městečka aneb vsi každý rok padesáte kop gr. č. rozdielně vybierati, totižto XXV kop gr. při sv. Jiří a druhých pětmezcieta kop gr. při sv. Havle, a to tak dlúho a dotud, dokudž bychme jim buďto my aneb budúcí naši, králové Čestí, těch pěti seth kop gr. č. nedali a nezaplatili. Než když bychme jim tu summu dali a zaplatili, majie nám a povinni budú list tento navrátiti a platu toho, kterýž by sobě na tom zboží vybierali, k tomu klášteru a zádušie postúpiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. Tuto při tom svrchupsanému Oplovi, dědicóm a budúcím jeho zvláštní milost činiece, že s toho zboží Teplického s jeho příslušenstvím po vyjitie životuov, kteréž na tom zapsány majie, nemajie býti bez své vuole splacování od žádného člověka, leč od nás aneb budúcích našich, králuov Českých, aneb toho zákona, k kterémuž to zboží příslušie. Všakž tak, když bychme to sami k svému vlastniemu jmění, drženie a požívání vyplatiti chtěli, to učiniti

muožeme a moci budeme, dadúc jim podlé znění zápisuov jejich napřed věděti a po vyjitie času vypovědělého položiece jim summu jejich zápisnú v moc jejich, kterůž na tom zapsánu majie, i s těmito pěti sty kopami znovu připsanými vcele a úplně. Kterůž přijmúce od nás vcele a úplně, majie nám a povinni budú zbožie toho svrchupsaného se všim jeho a všelijakým příslušenstvím, s kterýmž jsou to sami drželi, postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento oc. Datum Bude feria III^a die Mathie apostoli, annorum vt supra.

423.

V Budíně 1501, 2. března. — Král dává Oldřichovi Humberkovi a Jiříkovi ze Sušice svobodu horní. (Fol. 238.)

Item dán jest frystungk slovuťnému Voldřichovi Humbergkovi a Jiříkovi z Sušice s jinými některými kverky, aby zlata aneb stříbra puol druhé aneb ve dvú a ve třech mílech vokolo Prahy hledati mohli, urbury ani jiných poplatkuov do komory královské od datum listu tohoto za plných pět leth nedávajiece. Datum Bude feria III^a post Invocauit, anno Christi 1501.

424.

V Budíně 1501, 12. března. — Král dává Jeronymovi ze Skuhrova nápad. (Fol. 238°.)

Listina tato zachována jest v plném znění v rukp. archivu kr. hl. m. Prahy č. 2005 fol. G 20° (kniha viničná). Registra královská mají jen krátký regist. Zní pak:

My Vladislav z božie milosti Uherský, Český oc král a margkrabie Moravský oc oznamujem listem tiemto, že jest na nás vzneseno jménem slovuťného Jeronyma z Skuhrova, miestokomorníka královstvie Českého, věrného našeho milého, kterak jest s světa tohoto sšel Jan Strašnický z Buštěvsi, dědicuov ani jiných příbuzných přátel po sobě nepozuostaviv, a jedné vinice blíž Prahy ležící a ku právu pergkrechtniemu Starého Města Pražského příslušejície odumřel, kterážto, poněvadž jest bez dědicuov a přátel příbuzných umřel, že jest na nás, jakožto na krále České, přišla a připadla. Prošení při tom jsúce jménem nadepsaného Jeronyma, abychme jemu a dědicuom jeho právo naše, kteréž nám na té vinici příslušie, dáti ráčili. K kteréžto prosbě naklonění jsúce pro služby svrchupsaného Jeronyma, s dobrým rozmyslem a našim jistým vědomím, mocí královskou v Čechách dali sme jemu a dědicuom jeho všecko právo a nápad náš, kterýž na nás po smrti napřed jmenovaného Jana na té vinici přišel a připadl, a tiemto listem dáváme, tak aby on, když ji podle práva pergkrechtnieho tiemto našim listem a dáním obdrží, jměl, držel a požíval tak a tiem obyčejem, jakožto i jini vinie svých pod týmž právem ležících požívají a požívati mohlú, a to bez naše a budících našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Prikazujie perkmistru našemu pražskému, aby ohledaje a v pravdě seznaie, že jest na nás svrchupsaná vinice po častopsaném Janovi spravdivé přišla a připadla, uvésti ho v drženie a požívání jejie neobmeškával, než v knihy mu ji perkmistrské vložil a podle práva zapsati rozkázal, jinač toho nečině. Všakž proto chcme, aby toto dání naše bylo bez ujmy každému na jeho spravdivosti. Tomu na svědomie pečeť naši královskou k listu tomuto přitisknutí jsme kázali. Dán na Budíně v pátek den sv. Řehoře, leth království našich Uherského jedenáctého a Českého třicátého, a od narozenie božieho tisícioho pětistého prvnioho.

Ex commissione propria maiestatis regie per Joannem Sslechtam protho-notarium ac secretarium maiestatis sue cancellarie Bohemice.

425.

V Budíně 1501, 23. března. — Král dává Albrechtovi z Kolovrat a Bohušovi Kostkovi z Postupic pokuty. (Fol. 238'.)

Item jakož jest žid Munka pro přijímání zlodějstva králi [JM]ti v pokuthu upadl, JKskáMt list na papieře urozeným Albrechtovi z Kolovrat na Libštejně, hofmistru dvoru J[M]ti, a Bohušovi Kostkovi z Postupic na Lithomyšli, mincmajstru na Horách Kutnách oc, na téhož žida dáti jest ráčil. Všakž JKskáMt, ač toho v listu tom nedotýká, ale pod svěřením JKskáMt téhož Albrechta a Bohuši oc toliko k čtvrtému dílu připúští, a tři JMt pro placení dluhuov sobě pozuostavuje. Datum Bude feria III^a ante Annunciacionem s. Virgini annorum, vt supra.

Commissio propria maiestatis regie.

426.

V Budíně 1501, 31. března. — Král dává Ctiborovi Rozvodovi ze Stakor nápad. (Fol. 239.)

Item král JMt všecko své právo, kteréž jest na JKskúMt přišlo po smrti slovutné Marthy z Prahy, manželky slovutného Ctibora Rozvody z Stakor, ráčil jest dáti témuž Ctiborovi z Stakor na všem statku, buď dědičném aneb zápisném, bez umenšení. Actum Bude feria IIII^a ante Palmarum annorum, vt supra.

427.

V Budíně 1501, 15. března. — Král připisuje Janovi a Bernartovi bratřím z Waldšteina na opravení kláštera Hradiště 400 kop. (Fol. 239.)

(Janovi a Bernhartovi z Waldštejna.) My Vladislav oc oznamujem listem tímto všem: Jakož jsme před nedávnými lethy zapsali a v jisté summě zastavili klášter Hradiště s jeho příslušenstvím, nad Jizerú řekú ležící, urozeným Janovi a Bernhartovi bratřím z Waldštejna, věrným našim milým, tak a na ten způsob, jakož v sobě všecko to list ten, kterýž na to vod nás majie, dostatečně má, drží a zavierá; i zpravili sú nás tíž bratřie, kterak jest ten klášter na stavenie velmi sšel a zpustl, kterýž by rádi stavěti a zase jej opravovati chtěli, prosiece nás, abychme jim k tomu povolenie naše dáti a v tom je opatřiti ráčili, když by jej vystavěli a zase opravili, aby toho škodni nebyli. K jichžto prosbě pro služby jejich naklonění jsúce a k tomu nechtiece, aby ten klášter do konce zhynúti a zpustnúti jměl, s dobrým rozmyslem a našim jistým vědomím, mocí královskú v Čechách svolili jsme k tomu a tímto listem svolujeme, aby svrchupsaní bratřie Jan a Bernharth mohli na dílo, stavenie a opravování téhož kláštera až do čtyř seth *) kop gr. naložiti a prostavěti. A cožkolivěk na to stavenie a opravování až do té sumy naložie a to registry řádnými

aneb hodnověrným svědomím prokáží a provedú, to my jim aneb budoucí naši, králové Čeští, aneb ty osoby, jimž by výplata kláštera toho spravedlivě příslušela, při vyplacování téhož kláštera podlé jiných sum, kteréž na tom zapsány majie, zúplna dáti a zase navrátiti máme a povinni budeme bez zmatku a všelijaké odpornosti. Tyto jim při tom další milosti činiece: Nejprvé, aby mohli a moc jměli od držitelův nynějších aneb budoucích dole psané vsi a k témuž klášteru příslušející s jejich příslušenstvím vyplacovati a vyplatiece k tomu klášteru držeti, když se jim kolivěk zdáti a líbiti bude; a nejprvé: puol vsi Bakova, Veselé, Ptajrov, Ptajrovec, Manikovice, Borovice, Klaukovci,¹⁾ Jablonná, Chlavsek [?], Jablonce, Olšinu, Proseč, Paseku, Vokna, Mlýn Pytlíkuov, v Vicmanově dva člověky, Kroupu²⁾ Dolní, Rokytú, Kroupu³⁾ Horní, v Žedlevsi⁴⁾ několik člověkuov, z Jezvyni⁴⁾ několik člověkův, Hoškovice, Přestav[il]ky, Dneboch⁵⁾, Mušky⁶⁾, Dobrú Vodu, Vápno, v Mohoticiech [?] dva dvory, Mohelnici Dolní, v Mukařově tři člověky. A na kteréž by vsi aneb dvory ti, ktož je držie, zapisuov a spravedlnosti neměli, vo to se s nimi svrchupsaní bratřie súditi majie a moci budú. A vysúdie-li je, bez úplatkův majie je i s těmi vsmi, kteréž by vyplatili, jmieti, držeti a jich požívati tak dlúho a dotud, dokudž by vod nich Hradiště klášter s jiným jeho příslušenstvím podlé znění zapisuo jejich vyplacen nebyl. Než když bychme jej buď my aneb budoucí naši, králové Čeští, neb ty osoby, kterým by výplata kláštera toho spravedlivě příslušela, po vyjitie životuov, kteréž na tom zapsány majie, vod dědicův aneb budoucích jejich vyplatiti chtěli, tehdy jim za výplatu těch vsí svrchupsaných, kteréž by penězi svými vyplatili, ty summy zase dáti a vyplatiti máme vcele a úplně, a voni nám vsi postúpiti. Než kteréž by bez úplatku vysúdili, těch nám také beze všeho úplatku postúpiti majie a povinni budú podle těch, kteréž jsú penězi svými vyplatili. A nad to jim i tuto milost činíme a toho dopůstieme, aby mohli a moc jměli na tom zbožie kláštera svrchupsaného dvory aneb domy pod purgkrechty vysazovati; všakž bez újmy a umenšení poplatkův a duochodův, kteříž vodtud od starodávna přicházejie a k tomu klášteru příslušejie, a to bez naše, budoucích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. A ktož by list tento jměl oc. Datum Bude feria II^a proxima post dominicam Oculi, annorum ut supra.

*) Páv. bylo napsáno: do tisíc, ale tisíc přetrženo, a nad to připsáno touž rukou a inkoustem: čtyř seth. — ¹⁾ Loukovec. ²⁾ Čti: Krupou. ³⁾ Snad Židlov, něm. Schiedl. ⁴⁾ Snad v Jezové. ⁵⁾ Jinak Nednebohy. ⁶⁾ Čti: Mužský.

V Budíně 1501, 6. dubna. — Král zapisuje Petrovi, Vokovi a Oldřichovi bratřím z Rožmberka zboží kláštera Zlaté Koruny. (Fol. 240.)

Otištěno dle originálu c. k. státního archivu ve Vídni u Pangerla „Urkundenbuch des ehemaligen Cistercienserstiftes Goldenkron in Böhmen“ str. 566 a sl.

429.

V Budíně 1501, 6. dubna. — Král obnovuje pánům z Rožmberka zápis v přfčině sedání na soudu zemském. (Fol. 244.)

Vydá prof. dr. Jar. Čelakovský v tomto Archivu v Aktech veřejných a sněmovních. Srov. zde sv. V. str. 475.

430.

V Budíně 1501, 6. dubna. — Král dává Jindřichovi z Hradce výplatu na vseh kláštera Zbraslavského. (Fol. 245'.)

Otištěno z originálu v tomto Archivu sv. X. str. 413.

431.

V Budíně 1501, 6. dubna. — Král zajišťuje Kateřině kněžně Saské a z Minstrberka zaplacení dluhu. (Fol. 246'.)

Otištěno v tomto Archivu sv. X. str. 415 č 199.

432.

V Budíně 1501, 6. dubna. — Král dovoluje téže Kateřině, aby koupila plat k záduší svého pohřbu. (Fol. 247'.)

Otištěno v tomto Archivu sv. X. str. 414 č 198.

433.

V Budíně 1501, 15. května. — Král převádí na Jana z Lomnice právo zápisné k Uherskému Brodu. (Fol. 247'.)

(Janovi z Lomnice.) My Vladislav oc oznamujem tímto listem všem, jakož jest urozený Jan z Lomnice na Mezriečie, hajtmán markrabstvie Moravského věrný náš milý, měv od nás výplatu na městě a zámku našem Brodu Uherském s jeho příslušenstvím po smrti mnohomocného někdy Štefana z Zápolé, věčného hrabie země Špiské, podle kteréžto milosti jemu od nás dané zpravil jest nás nynie týž Jan, že jest město a zámek Brod Uherský se vším jejich a všelijakým příslušenstvím od osvícené kněžny Hedviky, kněžny Těšínské a hrabinky Špiské oc, manželky někdy téhož Štefana a mocné poručnice sirotkův a statku jeho, se vším právem jejich, kteréž jsú na též město a zámek s jeho příslušenstvím od nás zapsané jměli, vyplatil v té summě, kteráž jest jim od nás na tom zapsána byla. A při tom nám i dobrú vuoli na ty vsecky listy a zápisy od též kněžny jakožto od mocné poručnice vokázal, proše nás, abychme naň a erby i potomky jeho právo to a spravedlnost, kterýž jest na to týž Štefan s mnohomocným Janem synem svým jměl, převésti ráčili. Jehožto slušnú i spravedlivú žádost znajiece, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú a jakožto margkrabie Moravský převedli jsme naň, na erby a potomky jeho všecko právo i všecku spravedlnost listuov a zápisuov již

psaného Štefana a Jana, prvorozeného syna jeho, kteréž jsú od nás na též město a zámek měli, a tímto listem přenášieme a převodíme, se vsmi Drslavici a Lhotú, kteréž byli koupili za tři tisíce zl. uh., a s fojtstvím téhož města, kteréž jest byl týž Štefan na místě našem, mēv od nás poručenie, před právem téhož margkrabstvie soudem obdržel, na kterémž jsme jemu dva tisíce zl. zapsali, a potom na dvuor a ves Šumice, kterúž byl někdy král Mathyáš předeek náš za čtrnáctdste set zl. uh. koupil. Kdež jsme my jim nad to nade všecko, na služby jeho hlediece, VI set zl. uh. připsali a k prvnie summě přirazili, kdež toho všeho sedm tisíc zl. uh. dobrých učiní, chtiece tomu, aby město a zámek Brod Uherský s fojtstvím, se vsmi a dvorem svrchupsaným týž Jan s erby a potomky svými v summě sedmi tisíc zl. uh. jměli, drželi a toho až do živnosti nadepsaného Jana, syna někdy napřed dotčeného Štefana, nejsúc vodtud od nás ani od budúcích našich, králuov Českých, ani od jiného žádného bez své vuole splacování. Než po smrti téhož Jana, když bychme též město, zámek, fojtstvie, vesnice a dvuor napřed dotčený od prve jmenovaného Jana z Lomnice, erbóv a potomkóv jeho budto my aneb budúcí naši, králové Čeští a margkrabí Moravští, k svému vlastniemu jměnie, drženie a požívanie vyplatiti chtěli, muožem to a moci budeme vod nich vyplatiti, dadúce jim napřed puol lethá věděti při sv. Jiří aneb při sv. Václavě, a po vyjitie toho polúletie pořád zběhlého, když by sobě úrok a poplatky toho polúletie vybrali, položiece jim za výplatu sedm tisíc zl. svrchupsaných vcele a úplně, majie nám hned a povinni budú toho všeho zboží napřed dotčeného s jeho příslušenstvím, tak jakož se napřed píše, postúpiti a list tento i s jinými, ač by na to potom které jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento oc. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria quinta post Tiburcii.

Srov. výše č. 15, 69 a 121.

434.

V Budíně 1501, 15. května. — Král vydává Janovi z Lomnice nový zápis na hrad Špilnberk. (Fol. 248'.)

(Janovi z Lomnice oc.) My Vladislav z božie milosti oc oznamujem oc, že jest před velebnost naši přistúpil urozený Jan z Lomnice na Mezriečie, hajtman margkrabstvie Moravského věrný náš milý, a vokázal nám listy a zápisy své, kteréž od nás má na hrad a zámek Špilnbergk s jeho příslušenstvím má, proše nás, abychme jemu ty summy sčísti a vohledati rozkáziece, v jeden list a zápis uvésti a zapsati ráčili. Jehožto slušnú a spravedlivú žádost znajiece, viděvše prve a s pilností vohledavše ty všecky listy a zápisy jeho. v kterýchž se jest vsie summy, kterúž jsme jemu na svrchupsaném zámku našem Špilnbergku zapsali, našlo a nalezlo vosmnádste tisíc šest seth a třidceti zl. uh. dobrých. A protož s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, moci královskú a jakožto margkrabie Moravský zkazivše vony prvé

všecky listy a zápisy, kteréž jest na ten zámek jmenovaný Jan s erby a potomky svými jměl, převedli jsme je v tento náš jeden zápis a mocí listu tohoto převedíme a přenášieme, takže svrchupsaný Jan i s erby a potomky svými má v těch vosmnácti tisících šesti stech a třidceti zl. vše uh. dobrých, na zlatě i na váze spravedlivých, zámek náš Špilnbergk se vším jeho pravým a plným panstvím a příslušenstvím, s kterýmž jsme my to sami jměli, drželi a toho požívali, jmieti, držeti a toho požívati, a to tak dlúho a dotud, dokudž bychme jemu, erbóm aneb potomkóm jeho my aneb budúcí naši, králové Čeští a margkrabie Moravští, když bychme to sami k svému vlastniemu jmění, drženie a požívanie vyplatiti chtěli, puol lethu napřed věděti nedali při sv. Jiří aneb při sv. Václavě. Než po vyjitie toho polúletie vypo-
vėdėlého a pořád zbėhlėho, když by sobě prve platy a duochody toho polúletie vybrali, položíe jim těch vosmuáste tisíc šest seth a třidceti zl. uh. svrchu[psaný]ch v moc jejich vcele a úplně, majie nám hned a povinni budú častopsanėho zámku Špilnbergku se vším jeho a všelijakým příslušenstvím, s kterýmž jsú to sami drželi, postúpiti a list tento i s jinými, ač by na to potom které jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. Jestliže bychme pak, dadúce jim puol lethu napřed věděti, zámku toho nevyplatili a summy té jim nedali, tehdy ten zámek s jeho příslušenstvím majie a motci budú předse držeti tak dlúho a dotud, dokudž bychme jim opět puol lethu napřed věděti nedali při sv. Jiří aneb při sv. Václavě a summy jejich v moc jejich nepoložili a dokonce nezaplatili, tak jakož se svrchu píše. Tuto jim při tom další a zvláštní milost činiee: chtěl-li by kto zámek ten aneb zbožie k němu příslušejíe bud na všem aneb na diele kterýmžkoli právem, duchovním aneb světským, pokudž ho týž Jan s erby a potomky svými v drženie budú, nariekati, že je v tom ve všem i s budúcími našimi, králi Českými a margkrabí Moravskými, zastúpiti a jim to očistiti máme a povinni budeme tolikrát, kolikrát by toho potřeba kázala, tak aby v tom žádných škod a zmatkuov neberúc, při svém zápisu dostatečně a neporušitelně zuostaveni a zachováni býti mohli. Přiřiekajiee a sľubujiee jim nad to slovom naším královským sami od sebe i za budúcie naše, krále České a margkrabie Moravské, že při tom při všem, což se nahoře i dole píše, věrně a právě zachováni budú beze všeho přerušenie. A ktož by list tento jměl oc. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria V^a post Tiburcii, annorum ut supra.

435.

V Budně 1501, 11. května. — Král potvrzuje Ladslavovi z Boskovic zřízení o horách vinnických Židlochovických. (Fol. 249'.)

(Ladslavovi z Boskovic o Žiedlochovské.) My Vladislav oc oznamujem tímto listem všem, že jest na nás vznesl urozený Ladslav z Bozkovic na Třebové, najvyšší komorník margkrabstvie Moravského, věrný náš milý, oznamuje nám, což se lidí jeho

Židlochovských a vinohraduov týchž hor dotýče, kterak jest to od dávních a starých časuv držáno, zachovááno a s volí pánuov jich ustanoveno bylo, aby žádný do hor Židlochovských piva nevozil ani nosil, leč když by víno tak draho bylo, že by más svého vína po třech viedeňských penězích anebo vajš dávali a šenkovali; než když jsú vína jejich tak laciná, že más vo třech halériech aneb po dvú peněziech viedenských platí, nemá se tehdaž žádných piv do těch hor voziti ani nositi. Kteréžto zřízení ačkoli od dávních časuv se mezi nimi drží a zachováá, ale obávajecie se, aby jich snad z toho někto pod časem ke škodě a zkáze jejich nevyvedl, prosil nás týž Ladslav, abychme jim k tomu povolenie naše dáti a toho listem naším potvrditi ráčili, toho při tom dotýkaje, měl-li by kto na ně piva do těch hor voziti aneb nositi, že by tu ti lidé živnosti své jmieti ani voseděti nemohli, protože jiné žádné živnosti nemajie ani vedú než vo těch vinohradiech, kdež by nám skrze to také i desátci naši sešli a odjati byli. Kterúžto žádost slušnú znajecie a k tomu i to váziece, že takový zpusob zřízení a ustanovenie mezi nimi od dávních časuv zachováán byl, a k tomu nechtiece, aby nám se v desátciech našich která ujma dieti měla, pro služby téhož Ladslava, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách a jakožto margkrabie Moravský svolili jsme k svrchu psanému zřízení a ustanovenie lidí a obyvatelův Židlochovských a tímto listem svolujem a jeho potvrzujem, tak aby žádný do těch hor Židlochovských piva nenosil ani vozil, když by víno dávali a šenkovali más po třech halériech anebo po dvú viedenských peněziech. Než když by víno tak draho bylo, že by más svého vína po třech viedenských peněziech anebo vejš dávali a šenkovali, tehdy sobě tam piva nositi i voziti mohú a moci budú. Kteréhožto zřízení a ustanovenie svrchupsanú měšťané Židlochovští, nynější i budúci, majie a moci budú užívati tak a tiem obyčejem, jakož se svrchu píše, nynie [i budúcně], a to bez naše, budúcích našich, králův Českých a margkrabí Moravských, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Všakž proto chcme tomu, aby tato milost naše byla bez ujmy každému na jeho spravedlnosti. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v úterý před sv. Žofí.

436.

V Budíně 1501, 4. června. — Král potvrzuje Václavovi z Roupova právo zápisné na Prachatice. (Fol. 250'.)

(Václavovi z Rúpova.) My Vladislav oc oznamujem listem tímto všem, že jest před nás přistúpil urozený Václav z Rúpova, věrný náš milý, a vokázal nám řádné vidimus listu najjasnějšího někdy kniežete pana Zigmunda Říemského císaře a krále Českého, slavné paměti předka a praděda našeho milého, kterýmž jest zapsal někdy Janovi Smilkovi z Kremže za jeho dědicství 2 1/2 tisíce kop gr. Prachatice, město

někdy k probošství Vyšehradskému příslušející, s vesnicemi i s jiným jeho vším a všelijakým příslušenstvím. Kterýžto zápis a spravedlnost svou prodal jest potom týž Smilek, dobrou vůli nám udělav; a tak to potom až do několika prodávův jedni druhým prodávali, dobré vůle na to dělajíce, až to zboží potom najposléze statečný někdy Jan z Roupova, votec jeho, koupil se všemi zápisy a dobrými vólemi. A když jest nyní k té potřebě týž Václav ty zápisy na zboží svrchupsané vohledoval, že jest dobré vůle až do téhož Smilka najíti nemohl, protože jest někde potracena, proše nás s velikú pilností, poněvadž mu se taková příhoda stala, abychme jemu tu dobrou vůli z plnosti moci naše královské doplniti ráčili, tak aby skrze to škody a zmatkuov při drženie a požívání zboží toho Prachaticského nejměl. Kdež my znajíce, že jest mu se ta ztráta a příhoda beze lsti stala, a nechtiece, aby skrze to jaké škody aneb zmatky jmeti měl, pro služby jeho, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách dali jsme všicku moc a pevnost listóm a zápisóm na zboží Prachaticské svrchupsané, a ztrátu té quitancí Smilkovy doplnili a mocí tohoto listu doplňujem a zase nahrazujem, tak že ti zápisové na zboží svrchupsané majie jmeti tu všecku moc a pevnost vcele a úplně, jako by ta quitancí potracená při nich byla a zuostala, bez umenšení, a to nyní i na budúcie časy bez překážky a zmatkuov budúcích našich, králův Českých, i jiných všech a všelijakých lidí. A ktož by tento oc. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria VI^a ante Trinitatis.

437.

Bez místa a dne. — Král dává Václavovi Roztockému z Teplé pokutu. (Fol. 251'.)

Item král JMt své všecko právo dáti jest ráčil slovutnému Václavovi Roztockému z Teplé na Prokopovi Tomkovi z Sušice měštěninu, protože jest Dlúhú Ves, tvrz a duvor poplužní s poplužím a jinými vesnicemi bez krále JMti povolenie a proti řádu ve dcsky zemské sobě vepsati dal.

438.

Bez místa a dne. — Král dává Václavovi z Kolovrat pokutu. (Fol. 251'.)

Item dáno jest všecko královské právo urozenému Václavovi z Kolovrath na urozeném Děpoltovi z Lobkovic pro neobyčejnú puojčku, kterýž jest urozenému Thymovi z Koldic učinil proti obecnému nálezu a svolenie zemskému.

439.

Bez místa a dne. — Král dává témuž pokutu. (Fol. 251'.)

Item témuž Václavovi z Kolovrat dáno jest právo na Janovi Bochovcovi z Vopice, protože jest osvieceným kniežatóm Minsterbergským oc, puojčiv jednoho tisíce jim, list na XV set od nich přijal, kdež jest to proti svolenie zemskému.

440.

V Budíně. — Král rozšiřuje Petrovi Duhovi z Častrova zápisné držení lisu vinného i na jeho dědice. (Fol. 252.)

(Petrovi Duhovi z Častrova.) My Vladislav oc oznamujem tímto listem všem: Jakož jsme před nevelmi dávným časem dali lis náš nový veliký v pustých zdech na horách našich vinnických nad Srpovými horami ležící slovutnému Petrovi z Častrova, měštěninu Starého města Pražského, až do jeho živnosti se všemi nádobami a příslušenstvím jeho; i vznesl jest na nás týž Petr, kterak jest nyní u téhož lisu veliký díel zdi upadl, kteréhož bez dosti velikého nákladu opravití moci nebude, proše nás, abychme jemu při tom některú další milost učiniti ráčili. K kteréžto prosbě naklonění jsúce pro služby, kteréž nám tím pilnějie činiti má a povinen bude, čím k sobě milost naši hotovější pozná, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách tuto jsme témuž Petrovi a dědicóm jeho při drženie lisu svrchupsaného další milost učinili a tímto listem činíme, tak aby po smrti jeho dědici a budúcí jeho svrchupsaný lis se vším jeho a všelijakým příslušenstvím a s zvyklými od staradávna poplatky a puožitky jměli, drželi a jeho požívali, a to bez naše*) a budúcích našich, kráľuo Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Všakž lidé ti, kteříž tu vokolnie vinice majie a drzie, majie a moci budú v něm vína svá dávati a presovati podle obyčeje a zvyklosti starodávnie a jim s toho to dávati a činiti, což jest prvé jiným držitelóm jeho dáváno a placeno bylo. Všakž sobě to pozuostavujem a vymieňujem: jestliže bychme kdy**) buď my aneb budúcí naši, kráľové Čeští, těch vinic zase v drženie a požívané byli, že nám jeho také postúpiti majie a povinni budú, ale jinak nic. Prikazujiec pergkmistru hor našich vinnických, nynějšiemu i budúcím, abyšte svrchupsaného Petra s dědici a budúcími jeho v milosti jim od nás na tom lisu dané jměli, drželi a zachovali beze všeho přerušenie. A ktož by list tento jměl oc. Tomu na svědomie oc. Datum oc.***)

*) Rkp. má: *našich*. **) Schází v opise, jenž nachází se v rukp. archivu města Prahy č. 2007 f. 380.

***) V opise dotčeném následuje ještě: Dán v Budíně v pátek den sv. Jiří leta božího tisícého pětistého prvního, a království našich Uherského jedenáctého a Českého třicátého. Ex commissione propria maiestatis regie per Joannem Selechtam ex Wasehrd, prothonarium cancellarie maiestatis sue Boemicalis.

Tento zmíněný lis s vinicí dostal se po smrti Petra Duhy manželce jeho Dorotě, která jej se synem svým Bohuslavem r. 1518 vzdala druhému synu svému Václavovi. (Rkp. č. 2006. arch. m. Prahy f. 324.)

441.

Bez místa a dne. — Král převádí na Jiříka Hášu z Kolína výplatu na půl vsi Dobřeně a dvůr Chotouchov. (Fol. 252'.)

(Jiříkovi Hášovi z Kolína.) My Vladislav oc oznamujem listem tímto všem, že jest nás prosil slovutný Jan Šlechta ze Všehrd, sekretář náš kancelláři České, věrný náš milý, jakož jsme byli k prosbě a žádosti jeho dali jemu výplatu na polovici

vsi Dobřeně s lidmi kmecími a s platem a dvuor Chotouchov s několika sedláky osedlými k témuž dvoru příslušejícími, a s jiným jejich a všelijakým příslušenstvím, kterýchž nynie v drženie a požívánie jest slovutný Michal z Vrchovišť, abychme to právo a výplatu vsi a dvoru svrchu psaných s jejich příslušenstvím převésti ráčili na Jiříka Hášu z Kolína, tak aby on to v takovém právě, když k výplatě přijde, vyplatiti mohl a moc jměl, když by se jemu kolivěk zdálo a líbilo. K kteréžto prosbě naklonění jsúce pro služby téhož Jana, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách převedli sme právo a výplatu vsi a dvoru svrchupsaných se vším jejich a všelijakým příslušenstvím na Jiříka Hášu napřed dotčeného a tímto listem převodíme, chtiece tomu, aby on Jiřík té puol vsi Dobřeně a dvuor Chotouchov s lidmi a platem i jiným jich příslušenstvím, když to k výplatě přijde, vyplatil a vyplatiti mohl a moc jměl, když by se jemu koli zdálo a líbilo, dada jim držitelóm vsi a dvoru svrchupsaného s jich příslušenstvím summu tu, kteréž na tom zapsánu majie. Tuto jemu při tom další milost činiece: když to kolivěk vyplatí, aby to i s dědici svými jměl, držel a toho požíval, nejsa vodtud bez své vuole od nás ani od jiného žádného splacován, leč od těch osob duchovních, kterýmž by ta výplata spravedlivě příslušela. Ti to vod nich vyplatiti mohú a moci budú, všakž toliko k svému vlastniemu jmění, drženie a požívánie, ale jináč nic, když se jim koli zdáti a líbiti bude, dadúc jím napřed puol létha věděti při sv. Havle aneb při sv. Jiří, a po vyjitie toho polúletie položiece jim summu jejich zápisnú v moc jejich vcele a úplně, majie jim hned a povinni budú vsi a dvoru svrchupsaného se vším jich příslušenstvím, s kterým jsú to sami drželi, postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl oc. Tomu na svědomie oc. Datum oc.

442.

V Budíně 1501, 22. května. — Král vykazuje Půtovi Švihovskému z Ryzmberka 1500 kop č. z komory král. (Fol. 253.)

(Panu Švihovskému.) My Vladislav oc. oznamujem oc. Jakož jsme před několika lethy hlediece na mnohé věrné a pilné služby urozeného Puothy z Ryzmbergka na Švihově, najvyššieho sudieho královstvie Českého, věrného našeho milého, přirekli jemu jistú pomoc učiniti, tak aby nám tím lépe a dostatečnějie slúžiti mohl; i nechtiece, aby v tom dalšíe odtahy a prodlenie jměl, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách takto jsme s týmž Puothú uhodili a k tomuto pristúpili, že jemu dáti máme z komory naše puol druhého tisíce kop gr. č., všakž rozdielně, totižto každý rok po dvě stú kopách gr. č. až do vyplnění té summy. Prikazujiece podkomořiemu našemu královstvie Českého, nynějšíemu i budúcím, abyšte témuž Puothovi tu summu svrchu psanú, totižto 1½ tisíce kop

gr. č., každý rok po II stech kop gr. č. dávali a z komory naše platili tak dlouho a dotud, dokudž by jemu všechna úplná dána a zaplacená nebyla, bez zmatku a všelijakého zadržování, tak aby on toho podle zapsání a přirčení našeho požití mohl beze všeho přerušenie. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v sobothu po božiem vstúpenie, annorum vt supra.

443.

V Budíně 1501, 11. srpna. — Král dává Jindřichovi z Hradce výplatu na některých zbožích duchovních. (Fol. 253^v.)

Otištěno v tomto Archivu sv. X. str. 417 č. 201.

444.

V Budíně 1501, 4. srpna. — Král ustanovuje, že Krištof z Tvorkova má odkázati statek svůj dceři své Magdaleně Miškovské, a nikoli synovi svému nemanželskému. (Fol. 254^v.)

(Panu Myškovskému.) My Vladislav oc oznamujem oc, že jest na nás vznešeno od lidí hodnověrných, kterak urozený Kryštof z Tvorkova, věrný náš milý, maje urozenú Majdalenu, kterúž jest byl dal k stavu manželskému urozenému někdy Pavlovi Myškovskému, s kterýmž má dva syny: Františka a Bernharta, chtěl by statek svůj, kterýž má, mimo ni a vnuky své nějakému synu svému neřádně poslému vinúti a hrnúti. A při tom jsme prošeni od některých věrných našich, abychme v tom dceru jeho i s sirotky svrchupsanými, syny jejími, milostivě opatřiti ráčili, tak aby radějie ten statek při nich nežli při tom synu jeho neřádně poslému zuostal. Kterúžto žádost slušnú znajiece a toho hlediece, aby ti, ktož neřádně posli jsú, nebyli pravým dědičkám a dědicóm v poručenie a užívání statkuov předkládání, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách a jakožto margkrabie Moravský k tomuto jsme svolili a tímto listem svolujeme: Neuchoval-li by Buoh smrti nadepsaného Kryštofa, a von statek svůj ne dceři své ani vnukóm nadepsaným, než tomu synu neřádně poslému vodkázal aneb dal, buď za zdravého života aneb na smrteelné posteli, že to dání aneb vodkázání žádné moci ani které stálé pevnosti jmieti nemá a nemuož, mimo dědičku a vnuky svrchu psané, kterýmž statek ten právě a spravedlivě přísluší, podle práv a svobod téhož margkrabstvie jakožto najbližším přátelóm. Porúčejiec hajtmanóm a úředníkom zemským margkrabstvie Moravského, nynějším i budúcím, věrným naším milým, abyšte v tom, když by k tomu přišlo, dceru téhož Krištofa a syny jejie podle práva vopatřili, tak aby voni statku jeho po něm zuostalého před tím synem jeho neřádně poslým užili a užívati mohli pro zlý příklad jiných obyvatelów téhož margkrabstvie, aby neřádných synuov s řádnými v statky a dědicstvie nepouštěli a toho za obyčej neuvozovali a snad toho potom i za právo nevzali. Tomu na svědomie oc. Datum Bude in prophoesto b. Marie Virg. de nive, annorum ut supra.

445.

V Budíně 1501, 20. července. — Král dává Ladslavovi z Bozkovic výplatu na tvrzi Novošicích.
(Fol. 255'.)

Otištěno od Šembery ve spise Páni z Bozkovic (1870) str. 200 č. 24.

446.

V Budíně 1501, 13. srpna. — Král osvobozuje Kazimíra knížete Těšínského od platu za dobývání soli. (Fol. 256.)

(Knězi Kazimírovi.) My Vladislav oc oznamujem oc, že jest na nás vznesl osvícený Kazimír knieže Těšínské, hajtmán Hornie a Dolnie Slezii, ujec náš věrný milý, oznamuje nám, že by na gruntiech svých studnice solné dělati aneb z skály suol sekati a dobývati chtěl spolu s nákladnky svými, kteréž by k tomu připustiti a jim toho přieti chtěl, proše nás, abychme jemu toho dopustiti a některé v tom prostranstvie a další milost[i] dáti a učiniti ráčili, tak aby toho užitek některý bez překážek a zmatkův jmieti mohl. K jehožto prosbě naklonění jsúce pro mnohé jeho věrné a pilné služby, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a našim jistým vědomím, mocí královskou v Čechách a jakožto knieže Slezské dopustili jsme toho nadepsanému Kazimírovi s nákladnky jeho, nynějšími i budoucími, a tímto listem dopůštíme, aby voni té soli na gruntiech jeho buď v studniciech aneb v skále dobývali a jie užívali, žádných nám s toho ani budoucím našim, králům Českým a kniežatům Slezským, poplatkův nedávajiece, než sami toho užívajiece až do jeho samého a dvou synův jeho živnosti, a to bez naše a budoucích našich, králův Českých a kniežat Slezských, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Než po jich všech tří smrti majie nám a budoucím našim, králům Českým a kniežatům Slezským, vodtud ti, ktož by toho v drženie a požívanie byli, ty poplatky a puožitky do komory naše dávati a platiti, kteréž by nám vodtud podle práva spravedlivě platiti povinni byli, bez zmatku a všelijaké odporncsti. Pakli by se toho zbraňovati a zpierati chtěli, tehdy bychme se v to podle vrchnosti a práva našeho uvázati a toho požívati mohli tak a tím obyčejem, jakž by nám se najlépe a najužitečnějie zdálo a líbilo. Jestliže by pak týž Kazimír, dědici aneb budoucí jeho svobody a výsady své, kteréž od předkuov našich svrchupsaných na to prvé majie, vokázal před námi aneb budoucími našimi, králi Českými a kniežaty Slezskými, že k dobývanie takové soli lepší právo má, a to radami našimi téhož kniežetstvie nalezeno a v pravdě uznáno bylo, tehdy jim tato milost naše nemá býti k žádné škodě ani ujmě na spravedlnostech, výsadách a svobodách jejich nynie ani budoucně. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria VI^a ante festum Assumpcionis beate Virginis, annorum ut supra.

447.

V Budíně, beze dne. — Král vysazuje Ponsdorf ve Slezsku za město s jménem Červené Město. (Fol. 257.)

(Zigmundovi Štošovi z Kúnic.) My Vladislav oc oznamujem oc, že jest na nás vznesl urozený Zikmund Štoš z Kúnic a z Albrechtic, dvořenín náš věrný milý, oznamuje nám, kterak má a drží tvrz a ves řečenú Ponsdorf, v kniežetstvie Slezském ležící, proše nás při tom, abychme jemu z též vsi město vysaditi a svobody ty dáti ráčili, kterýchž jiná města naše majie a jich požívajie. K jehožto prosbě naklonění jsúce pro služby jeho, kteréž jest nám týž Zygmund činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách a jakožto knieže Slezské svolili jsme k tomu a tímto listem svolujeme, chciece tomu konečně, aby svrchupsaná tvrz a ves Ponsdorf po tento čas i na budúcie věčné časy Červené Město slulo a jmenováno bylo, kteréžto svrchupsaný Zygmund i s obyvateli jeho, nynějšími i budoucími, vohraditi má a moci bude zdmi, věžemi, baštami, priekopy, valy, ploty i jinými braněmi, kterýmiž se jiná města hradie a dělajie. A k tomu aby v něm těch všech práv, svobod a výsad užívali, kterýchž jiná města naše požívajie, bez umenšenie. A k tomu aby v něm téhodní trh každý čtvrtok mievali a dva jarmargky ročnie, každý s vosmi dny pořád zběhlými, jeden vo středopostie a druhý na sv. Michala archangela božího, na kteréž všecky a všelijaké kúpe vézti a tam je prodávati majie a moci budú. Tuto při tom další a zvláštní milost nadepsaným měšťanóm Červenoměstským nynějším i budoucím činiece, aby každý z nich, jeda po svém zvláštniem kupectvie kamžkolivěk do zemí našich, nám s toho ani jiným žádných mýth ani cel nedávali ani dávati povinni byli nynie i budoucně, než aby všeho prázni a svobodni byli. Všakž tak, každý z obyvatelov a měšťan města nadepsaného, nyněších i budoucích, ktož by kam s kterým svým kupectvím jel, jmieti má listu toho vidimus pod pečethí Zygmunďa nadepsaného aneb města toho a budoucích jejich. Chtěl-li by pak kdy kto z nich celnému aneb mýthnému z své dobré vuole dáti, to stuoj při vuoli jejich. Pakli by kto z nich přes toto naše obdarování mýtho aneb clo vzal, ten aneb ti majie jim aneb tomu, od kohož by to mýtho aneb clo vzal, navrátiti a napravití před pánem aneb úředníky města, městečka aneb vsi, kdež s nich anebo s něho mýtho vzato jest, aneb před hajtmanem a vládařem zemským, kteřížto majie jim a povinni budú všeho toho podlé potřebnosti dopomoci a k napravenie přivesti bez zmatku a všelijaké odpornosti tolikrát, kolikrát by toho potřeba kázala.

A poněvadž jest nás týž Zygmund zpravil, kterak tu vokolo téhož města na jeho gruntiech velmi zlé a obtížné cesty bývajie, ješto jimi lidé velmi pracně a s těžkostí jezdie, a von je i s budoucími svými opravovati a mosty i hráze, jakž kde potřebie bude, dělati chce, proše, abychme jemu na tom mostné dáti a vysaditi

ráčili, tak aby toho dělání a opravování těch mostuov a silnic škoden nebyl. K takové slušné jeho žádosti svolili jsme k tomu, aby von ty mosty na svých gruntích i s budoucími svými dělal a silnice opravoval tolikráth, kolikrát toho potřeba kázati bude. Za kteréžto dělání a opravování má jim dáváno býti mostného s jednoho koně čtyři haléře slezské, a s vozu formanského s nákladem II gr., s volu aneb s krávy II h., s sedského vozu 1 gr. Přikazujeme všem poddaným našim kteréhožkoli stavu a řádu, nynějším i budoucím, věrným našim milým, abyšte svrchupsané Zygmunda i s budoucími jeho, též i měšťany a obyvatele Červenoměstské při milostech svrchupsaných jměli, drželi a neporušitedlně zachovali bez zmatku a všelijaké odporosti, pod uvarováním hněvu a trestání našeho i budoucích našich, králův Českých. Všakž také chcme, aby ty milosti a výsady nahoře i dole psané byly bez ujmy každého na jeho spravedlnosti. Tomu na svědomie oc. Datum Bude, annorum ut supra.

448.

V Budíně 1501, 27. července. — Král potvrzuje Opavským jich práva a svobody. (Fol. 259.)

(Měšťanóm Opavským.) My Vladislav oc oznamujem etc, jakož jsme pravý, celý a dokonalý frejmargk a směnu udělali s osvíceným Hanušem Korvínem, kniežetem Slovanským a Liptovským, bánem země Charvátské, věrným našim milým, vo zámky a zbožie některá v královstvie našem Uherském ležície, na kniežetstvie a město Opavské s jeho příslušenstvím, tak že jest nám téhož kniežetstvie a města Opavy jmenovaný Hanuš v moc naši za ty zámky a zbožie postúpil, a rytierstvo a měšťany téhož kniežetstvie a města Opavského z slibu a poddanosti propustil, rozkázav jim, aby již k nám jakožto ku pánu svému dědičnému hleděli a slib nám, hold i poddanost učinili; kteřížto chtěie vuoli a rozkázanie pána svého dosti učiniti, tak jsú udělali a nám přísahu, slib a poddanost*) učinili. A při tom nás s velikú prosbú nadepsaní měšťané naši Opavští prosili, abychme jim práv, svobod a výsad jejich, kteréž od předkův našich, králův Českých a kniežat Opavských, majie, potvrdili a při nich je milostivě zuostaviti ráčili. Kdež my hledieie na jejich věrnost a služby, v kterýchž jsú se k předkóm našim i k nám také hotově a povolně nacházeti dali, s dobrým rozmyslem a našim jistým vědomím, mocí královskú v Čechách a jakožto najvyššie knieže Slezské a pán Opavský, potvrdili jsme všech práv, svobod a výsad jejich, kteréžkoli od předkuov našich, králuov Českých a kniežat Opavských, nadané a vysazené majie a jich v užívání byli, a tímto listem potvrzujem a při nich zuostavujem ve všem jejich znění, položení, sloviech, punktiech, klausulech a artykulech, tak jako by tuto slovo od slova vepsány a položeny byly, bez umenšení. Kromě což se jednoho toho kusu týče o židy, kdež jim dal svrchupsaný Hanuš, aby židy z města vypověděli; poněvadž sú jich na ten čas, jakož list zní a vokazuje, vodtud nevypověděli a nevodbyli, než teprv před postúpením kniežetstvie a města

toho, když jsme s týmž Hanušem v smlouvě byli a přirekl i s úředníkem svým, že nám města i kniežetstvie toho beze vsie ujmy se vším jeho příslušenstvím postúpiti má, a v tom jsú židé vypověděni: to pozuostavujem a vymieňujem, protože ta výpověď moci neměla, chtiece, aby tu židé zase byli v těch domiech, jako jsú prve byli, dadúce tým, ktož ty domy jejich nynie majie a držie, penieze jejich, které vod nich za ně vzali, zase a navrátiece. A dále také chtiece tomu, aby všech práv, svobod a výsad napřed dotčených svrchu psaní měšťané Opavští nynější i budoucí užívali a užívati mohli nynie i na budúcie věčné časy, a to bez naše a budoucích našich, králuov Českých i kniežat Opavských, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria post Jakobi, annorum vt supra.

*) Slovo toto připsáno nad řádkou; původně písař napsal: *povinnost*, což však přetřhl.

449.

V Tolně 1501, 15. září. — Král potvrzuje Mikulášovi Šicovi z Drahenic držení vsí Plíškovic, Sochovic a Rastel (vše u Mírovic). (Fol. 260.)

(Mikulášovi Šicovi z Drahenic.) My Vladislav oc oznamujem oc, že jest na nás vznesl slovutný Mikuláš Šic z Drahenic oznamuje nám, kterak má a drží v jistém zápisu vsi Plíškovice, Šechovice a Rastaly s jejich příslušenstvím od najjasnějšího někdy kniežete pana Jana krále Českého a Polského, předka našeho šťastné paměti, v jisté summě zapsané. proše nás, abychme jemu listu a zápisu toho listem naším potvrditi ráčili, tak aby on ty vsi s dědici a budoucími svými lépe a bezpečněji jmieti, držeti a jich požívatí mohl oc. K kteréžto prosbě nakloněni jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách tuto jsme milost témuž Mikulášovi, dědicóm a budoucím jeho při drženie a požívání vsí svrchupsaných učinili a tímto listem činíme, aby je voni jměli, drželi a jich požívali a požívatí mohli nynie i budoucně, nejsúc s nich vod žádného člověka bez své vuole splacování, leč vod nás aneb vod budoucích našich, králův Českých. Všakž tak, když bychme to chtěli sami k svému vlastniemu jmění, drženie a požívání vyplatiti, a jináč nic, dadúce jim podlé zápisu jejich summu tu, kterúž na těch vseh vod nadepsaného krále a předka našeho majie. Kterúž přijmúce vod nás vcele a úplně, majie nám hned a povinni budú těch vsí svrchupsaných se vším jich *) příslušenstvím, s kterýmž sú to sami jměli, drželi a požívali, postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl oc. Tomu na svědomie oc. Dán v Tolně feria III^a ante Lamperti.

*) Rkp. má *jeho*.

450.

V Tolně, beze dne. — Král potvrzuje Zikmundovi z Trulcar plat. (Fol. 260'.)

(Zygmundovi z Trulcar.) My Vladislav oc oznamujem oc, že jest na nás vznesl slovutný Zygmund z Trulcar, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak jest kúpil

pravým trhem čtyři kopy platu ročnieho na Týnci i s tú řekú, kteráž od Krystíkovy řeky teče, s mezí až do Svinákovy lúky, s pastvištěm a luhem, kterýž s druhé strany řeky proti tvrzi leží, k pravému a dědičnému drženie a požívanie od poctivých Jošta probošta i všeho konventu proboštství kláštera Matky Božie Rokycského, proše nás, abychme jemu k tomu povolenie naše dáti a toho potvrditi ráčili. K kteréžto prosbě naklonění jsúce pro služby téhož Zygmunnda, kterýž jest nám činil a činiti má a povinen bude, čím k sobě od nás milost naši náchylnější pozná, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách svolili jsme k trhu platu s řeky a luhu svrchupsaného s jejich příslušenstvím a tímto listem svolujem a toho potvrzujem, tak aby to nadepsaný Zygmund s dědici a budúcími svými jměl, držel a toho požíval tak a podle toho, jakož ten list, kterýž na to od jmenovaného probošta a konventu má, svědčí a vokazuje, nynie i budúcne, a to bez naše, budúcích našich, králův Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Porúcejiec větším i menším úředníkóm desk zemských království Českého, aby, když od probošta a konventu kláštera svrchu psaného požádání budete, abyšte ten plath s řekú, luhem a jiným jejich příslušenstvím nadepsanému Zygmundovi a dědicóm jeho ve dcsky zemské vložili, tak abyšte učinili řád, v tom práva zachovajiec, bez zmatku a všelijaké odpornosti. Tomu na svědomie oc. Dán v Tolně.

451.

V Tolně, bez dne. — Král schvaluje účty Hynka Baderského z Újezda. (Fol. 261.)

(Hynkovi Baderskému z Újezda. Quitancia.) My Vladislav oc oznamujem oc, že jest před nás pristúpil slovutný Hynek Baderský z Újezda v Chotěticiích, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak jest podlé úřadu svého peněz z platuov a duochoduov panství Poděbradského, Kolínského, Hradištského, též i z peněz vypuojčených a z berně nám přišlých od létha božieho tisícieho čtyřstého devadesátého sedmého od času sv. Jiří tehdáž přišlého až do času sv. Marie Majdaleny nynie minulé k ruce naše přijímal a zase na potreby naše vydával, tak že jest všie summy všeho příjmu jeho v tom času přišlo jeden a dvadeti tisíc vosm seth devadesát a šest kop gr. vše českých. A při tom jest nám urozený Albrecht z Kolovrat na Libštejně, hofmistr dvoru našeho věrný náš milý, týž příjem jeho a vydání, počet vod něho přijav, vokázal, kterýž se jest jedno s druhým dobře a právě trefilo. Proše nás, abychme jeho z té summy kvittovati a propustiti ráčili, tak aby vo to i s dědici svými v časiích budúcích od nás ani od budúcích našich, králuov Českých, ani od jiných lidí žádných zmatkuov a nesnází nejměl. Kdež my znajiece, že jest týž Hynek počet řádný a dostatečný před týmž Albrechtem udělal, tak že jest se příjem s vydáním právě srovnal a trefil, nechtiece, aby v tom které budúcie zmatky jměl, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách kvitovali jsme téhož

Hynka ze všech příjmuov a vydání napřed dotčených a tímto listem kvittujeme, propůštíme a prázdna činíme sami od sebe i od budúcích našich, králův Českých, i ode všech jiných lidí, tak že z té summy napřed dotčené nemá býti a nebude od nás ani od jiného žádného napomínán ani kterak hleděn nyní ani budúcně, protože jest se v tom příjmu i vydání věrně právě a upříemě zachoval tak, jako na dobrého příslušie. Tomu na svědomie oc. Datum Tolne, ut supra.

452.

V Tolně 1501, 11. září. — Král potvrzuje kšaft Valentina Replika. (Fol. 262.)

(Mikulášovi Rohovi.) My Vladislav oc oznamujem tímto listem všem, že jest před nás přistúpil Mikuláš Roh z Berúna, poddaný náš, a ukázal nám listy přímľuvčie od poctivých purgmistra a konšel Starého města Pražského a opatrných též purgmistra a konšel města Berúna, věrných našich milých, v kterýchž se zaň a za Řehoře Pečenku přímľuvajie, prosiece nás, abychme je při kšaftu a poručenství, kteréž jest někdy Valentin Replík, leže v nemoci a nebezpečenství zdraví svého, však paměť i rozum dobrý máje, vo všem a všelijakém statku svém učinil, milostivě zuostaviti a toho listem naším potvrditi ráčili, tak aby voni toho bez zmatkuov a překážek volně a svobodně užívati a nám, což s té huti a statku toho činiti máje a spravedlivě povinni jsú, dosti činiti mohli. K jichžto prosbě naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem, a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách potvrdili jsme nadepsaného kšaftu a poručenství od téhož Valentina Replika učiněného a zriezeného ve všem jeho znění, položení, punktích, klausulech a artykulech tak, jako by tuto slovo od slova položen a vepsán byl, bez umenšení, a tímto listem potvrzujem a při něm nadepsané Mikuláše a Řehoře zuostavujem, chťiece, aby voni toho hamru a huti s jich příslušenstvím podle poručenství jeho s dědici a budúcími svými užívali a užívati mohli a moc jměli, tak a tím obyčejem, jako Valentin svrchupsaný a předkové jeho, nyní i budúcně. Všakž toto znamenitě vymieňujem a vynímáme: že nám voni i budúcím našim, králóm Českým, s toho hamru a huti dávati a platiti máje a povinni budú tolikéž železa na ty zámky naše, kdež bychme jim tu v okolí rozkázali a jmenovali, tak a tím obyčejem, jakož jest nám vodtud svrchupsaný Replík s předky svými platil a vydával, bez zmatku a všelijaké odporosti podle znění listuov těch, kteréž na tu huť od předkův našich, králův Českých, i od nás také máje. Příkazujiec všem úředníkóm našim, nynějším i budúcím, abyšte svrchupsané Mikuláše a Řehoře při této milosti naše jměli, drželi a zachovali beze všeho přerušenie. A ktož by list tento jměl oc. Tomu na svědomie oc. Dán v Tolně v sobotu po Narození P. Marie létha, vt supra.

Dle zápisu v rukop. arch. m. Prahy č. 94 fol. I. 47 prodal Mikuláš Replík před r. 1483 huť svoji u Berouna pod Ěskovem synům svým Janovi Rampačovi a Valentinovi za 1400 k. gr. m. Po smrti Mikulášově smluvili se r. 1487 dědici o jednotejné rozdělení dědictví. V něm byl i dům v Železné ulici v Praze (ib. fol. 64).

453.

V Budíně 1501, 6. listopadu. — Král potvrzuje Adamovi z Cimburga opravu na vsi Klepotovicích. (Fol. 262'.)

(Adamovi z Cimburgka.) My Vladislav oc oznamujem tímto listem všem, že jest na nás vznešeno jménem urozeného Adama z Cimburga a z Thovačova, věrného našeho milého, kterak předkové jeho od dávných leth opravu jsú jměli k Tovačovu, i on také podnes má na vsi řečené Klepotovice, pannám kláštera sv. Jakuba v Olo-múci příslušející, než že na to listu a potvrzení žádného nemajie. A při tom nás prosili, abychme jemu, dědicóm a budúcím jeho list náš dáti a toho potvrditi ráčili, tak aby ji svobodnějie jmieti, držeti a jie požívati mohli. K kteréžto prosbě naklonění jsúce pro služby téhož Adama, kteréž nám činiti má a povinen bude, čím k sobě vod nás milost naši náchylnější a hotovější pozná, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách a jakožto margrabie Moravský dali jsme opravu témuž Adamovi, dědicuom a budúcím jeho na vsi Klepotovicích*) svrchupsaných a tímto listem dáváme, tak aby voni lidi v též vsi obývající, nynějšíe i budúcie, v své opravě jměli, drželi a jich před každým, ktož by na ně jakú mocí bez práva sahati chtěl, bránili a obhajovali jakožto páni jich opravní, tak jako svých vlastních a dědičných lidí. Za kteréžto opravu ti lidé majie jim a povinni budú to činiti, což pánuom svým opravním spravedlivě činiti majie, a mimo to nemajie na ně vejše sahati ani jich obtěžovati žádným obyčejem. Prikazující hajtmanu i jiným úředníkóm margkrabstvie Moravského, nynějším i budúcím, věrným našim milým, abyšte nade-psanému Adamovi v opravě vsi svrchupsané žádných překážek nečinili ani jiným činiti dopůštěli, tak aby jie volně užívati mohl, jakožto předkové jeho činili. Tomu na svědomie oc. Datum Bude die s. Leonardi, annorum vt supra 1501.

*) Rkp. má Klepotomiciech.

454.

1502, 2. ledna. — Král dává Jiříkovi Gedeonovi z Volešničky spolek. (Fol. 263'.)

(Spolek Jiříkovi Gedeonovi oc.) My Vladislav oc oznamujem oc, že jsme prošeni od slovutného Jiříka Gedeona z Volešničky, abychme jemu spolek dáti ráčili s Annú, dcerú někdy Matěje Melúna z Hrádku. K kteréžto prosbě naklonění jsúce pro služby téhož Jiříka, kteréž nám činiti má a povinen bude, čím k sobě od nás milost naši náchylnější pozná, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou a jakožto margrabie Moravský dali jsme jemu s nadepsanú Annú pravý spolek na všem a všelijakém statku jejiem, movitém i nemovitém, a listem tímto dáváme tak: jestliže by jie prvé Buoh smrti neuchoval, nežli by k letuom dospělým přišla, aby ten všecek statek její na již psaného Jiříka spadl a přišel. Než dokudž by k letóm dospělým nepřišla, má von ji a povinen bude i s tím statkem vopatrovati věrně

a právě, bez ujmy a škody statku jejího tak, jako na dobrého a pravého společníka přísluší podle řádu a práva margkrabství Moravského. Tomu na svědomie oc. Datum Cacath[?] dominico post Circumcisionis Domini 1502.

455.

V Budíně 1501, 11. prosince. — Král dává Janovi z Jestřebí list mocný. (Fol. 264.)

Item dán jest list mocný slovutnému Janovi z Jestřebie, aby vo statku svém, kterýž má aneb jmieti bude, zřízení a poručenství učiniti mohl oc in forma communi. Datum Bude sabbatho ante Lucie, annorum vt supra 1501.

456.

V Budíně 1501, 13. prosince. — Král svoluje, aby Jindřich Kropáč z Nevědomí prodati směl zámek svůj Braneč. (Fol. 264.)

Item JKskáMt ráčil jest dáti povolenie statečnému Jindřichovi Kropáčovi z Nevědomí, aby zámek svůj Braneč s jeho příslušenstvím, kterýž má a drží, prodati mohl slovutnému Lorencovi z Trenčína aneb někomu jinému z obyvatelův království Uherského, in communi forma. Tomu na svědomie oc. Datum Bude feria II^a in die s. Lucie annorum, vt supra 1501.

457.

V Budíně 1501, 30. října. — Král dává Hanušovi Haugvicovi z Biskupic ves Rudku dědičně (Fol. 264.)

(Hanušovi Haugvicovi z Biskupic.) My Vladislav oc oznamujem oc, že jsme prošení jménem urozeného Hanuše Haugvice z Biskupic na Búzově, věrného našeho milého, abychme jemu ves naši řečenú Rudku s lidmi, platem i jiným jejím příslušenstvím dáti ráčili. Kdež my hlediece na jeho mnohé, věrné a pilné služby, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou a jakožto margkrabie Moravský, dali jsme jemu, dědicóm, erbóm a budúcím je[ho] svrchupsanú ves s lidmi, poplatky i jinými jejími všemi a všelijakými příslušenstvími a puožitky, kteréž jsú nám a předkóm našim, králuom Českým a margkrabím Moravským, na té vsi a lidech od staradávna spravedlivě příslušely, a tímto listem dáváme k pravému jejich dědičnému jmění, držení a požívání, chtiece tomu, aby voni tu ves s lidmi, platy a jinými jejími puožitky a příslušenstvími k městu a zámku Jevičku dědičně jměli, drželi a jie požívali nyní i na budúcie časy, a to bez naše, budúcích našich, králův Českých a margkrabí Moravských, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Prikazujiec hajtmánu, nejvyšším komorníku a sudím margkrabství Moravského, nynějším i budúcím, věrným našim milým, abyšte, když koli desky Olomúcké otevrieny budú, požádání od téhož Hanuše jsúce, tu ves jemu,

dědicóm, erbóm a budúcím jeho ve desky zemské, řád práva zachovajiere, i list tento vložití a vepsati rozkázali, a toho jináč nečinili, beze vsie odpornosti. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v sobothu přede Všemi Svatými 1501.

458.

V Olomouci 1502. 20. ledna. — Král opatřuje Arkleba Prusinovského z Mickova na dobré pověsti. (Fol. 265.)

(Arklebovi Prusinovskému.) My Vladislav oc oznamujem listem tímto všem, že jest před velebnost naši přistúpil slovatný Arkleb Prusinovský z Mickova, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak by jeho Jetřich, přítel někdy Václava Mrlinského, dotýkal řečí dosti neslušnú, pravě, že by von nám bez vuole a vědomie jiných poručníkův téhož Václava některé listy jeho, kteréž od nás na se a rotu svú jměl, též i zápis na zámček Kornšprun nám z nějakého kolače dal a vrátil. Proše nás s velikú pilností, abychme jemu toho listovnie seznánie dáti a podle spravedlnosti opatřiti ráčili, aby v takovém neslušném a nepravém narčenie nezuostal. Jehožto slušnú žádost znajiece a na to s pilností a potřebně myslivše, tak pravíme, že se v tom nepamatujem, by nám nadepsaný Arkleb jaké listy aneb zápis svrchupsaného Václava darmo ani z jakých úplatkuov vracoval kromě dvú listuov, kteréž jsme k prosbě jeho i jiných poručníkuov v jeden zápis převedli; ty jsú nám vrátili a tento vzali. A protož ktož by ho tím koli dotýkal, krátke by jemu v tom činil. Kteréžto věci na svědomie pečeth naši oc. Dán v Olomúci ve čtvrtek den sv. Fabiana a Šebestiana anno Christi 1502, regnorum autem vt supra.

459.

V Budíně 1501, 28. května. — Král potvrzuje Purkartovi Kapléři ze Sulejovic a bratřím zápisná práva na všech klášterů Oseckého a Světeckého. (Fol. 265'.)

(Purghartovi Kapléřovi.) My Vladislav oc oznamujem oc: jakož slovatný Purgharth Kaplér z Sulejovic, věrný náš milý, má a drží s bratřimi svými zámek náš Vosek s jeho příslušenstvím v jistých zápisiech předkuov našich, králův Českých, s robotami, s lovy i s jinými povinnostmi od staradávna k němu příslušejícími lidí některých vsí kláštera Voseckého a Světicského: i prosil jest nás sám od sebe a jménem bratří svých, abychme my jim pro uvarování některých budúcích zmatkuov a nesnází list na to dáti ráčili, aby takových lovuov, robot i jiných povinností na všech a lidech klášteruov svrchupsaných volně a svobodně užívali a užívati mohli, tak jakož jsú toho i předkové jejich od starodávna užívali. K jichžto prosbě nakloněni jsúce pro služby jejich, kteréž jsú nám činili a činiti majie a povinni budú, čím k sobě od nás milost naši náchylnější poznajie, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách svolili jsme k tomu, aby svrchupsaný Purgharth

s bratřími svými těch lovuov, robot i jiných starodávních povinností na všech a lidech klášteruov Oseckého a Světeckého k zámku Voseku užívali a užívati mohli a moc jměli tak a tím obyčejem, jakož sú toho předkové jejich k zámku tomu užívali a užívati mohli, a to bez naše, budoucích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Tomu na svědomie oc. Dán na Budíně v pátek před sv. Duchem létha božieho 1501, a království našich Uherského XI° a Českého XXX°.*)

*) K tomu poznamenáno: Ten mu list v Praze napsán oc.

460.

V Praze 1502, 16. února. — Král potvrzuje Hynkovi z Kunštátu opravu kláštera Dalešického. (Fol. 266.)

(Hynkovi z Kunštátu oc.) My Vladislav oc oznamujem oc, že jest na nás vznesl urozený Hynek z Kunštátu na Polné, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak jest někdy urozený Jan Boček z Kunštátu na Polné, otec jeho, jměl a držel opravu kláštera Dalešického, proše nás, abychme jeho při té opravě kláštera nadepsaného milostivě zuostaviti ráčili. K jehožto prosbě nakloněni jsúce pro služby jeho, kteréž nám činiti má a povinen jest *), čím k sobě vod nás milost naši náchylnější pozná, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskou a jakožto margkrabie Moravský svolili jsme k tomu a tímto listem svolujeme, aby jmenovaný Hynek opravu nadepsaného kláštera s jeho příslušenstvím jměl, držel a jie požíval tak a tím obyčejem, jakož na pána opravního příslušie, v potřebách a věcech kláštera toho, panny kláštera toho i lidi jejich přede všemi, ktož by na ně jakú buď mocí, krivdú aneb obtiežnostmi sahati chtěl, obraňuje a obhazuje, a sám jim také žádných krivd ani kterých obtiežností nad jich starodávní povinnost nečině ani činiti dopúštěje. Chtěli-li bychme my pak sami k své vlastnie obraně klášter ten vziati a držeti, to učiniti muožeme a moci budeme, když by se nám koli líbilo a zdálo, i s budoucími našimi, králi Českými a margkrabí Moravskými. Všakž proto také toto vymieňujem: Jestliže by svrchupsaný Hynek doptal se a nalezl které spravedlnosti buď od nás aneb předkuov našich svrchupsaných na opravu kláštera toho dané a vysazené, kteréž by skutečně vokázal, že při těch podlé jejich zněnie držán a zachován býti má od nás i od budoucích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, beze všeho přerušení. Tomu na svědomie oc. Datum Prage feria III^a post Valentini 1502 oc.

*) Původně písař napsal: *bude*, přetrhnuv však to slovo, napsal vedle: *jest*.

461.

V Praze 1502, 15. února. — Král propouští Adamovi z Backovic ves Vosmoruby z manství. (Fol. 267.)

(Adamovi z Backovic na Polici.) My Vladislav oc oznamujem listem tímto všem, že jest na nás vznešeno jménem slovutného Adama z Backovic a na Polici,

kterak má a drží Vosmoruby, ves pustú, s lesy i se vším jejím příslušenstvím, kterúz jest kúpil a kteráž jest někdy k Zemnici manstvím příslušela a kterúz jest z toho manstvie a povinnosti propustil urozený někdy Puotha z Lichtnburgka a s Bietova sám od sebe i od erbův a budúcích svých a k pravému dědicství dal a zapsal Janovi z Kostníku a budúcím jeho, tak jakož v sobě všecky ty věci list ten, kterýž jsme na to viděli, šfe, světlejše a dostatečnějše drží, zaviera a vokazuje. Prosiece nás, abychme k takovému vsi nadepsané vysvobozenie povolenie naše dáti a toho potvrditi ráčili, tak aby jí týž Adam s erby a budúcími svými tím bezpečnějše a svobodnějše jmieti, držeti a jie požívati mohl. K kteréžto prosbě naklonění jsúce pro služby téhož Adama, kteréž nám činiti má a povinen jest, čím k sobě od nás milost naši náchylnějši pozná, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú a jakožto margkrabie Moravský svolili jsme k tomu, tímto listem svolujeme a to tvrdíme, aby nadepsaná ves Vosmoruby se vším svým a všelijakým příslušenstvím ze všech a všelijakých služeb a povinností manských vysvobozena a z nich vyňata byla nynie i na budúcie věčné časy, a aby v té svobodě byla a jie užívala, kterýchž jiné dědičné vsi užívajie a užívati mohú, nynie i budúcně. Porúčejiec urozeným hajtmanu, najvyšším komorníku a sudím margkrabství Moravského, nynějším i budúcím, věrným našim milým, abyšte, když koli od svrchupsaného Adama aneb erbuv jeho za to*) požádání byli a dcsky zemské odevrieny budú, tu ves jemu s jejím příslušenstvím ve dcsky zemské, řád v tom práva zachovajie, vložiti a vepsati rozkázali bez zmatku a všelijaké odporosti. Tomu na svědomie oc. Datum arce Pragensi feria III^a post Valentini, anno Christi 1502, regnorum autem nostrorum Hungarie XII°, Boemie XXXI°.

*) Po tomto slově napsal písař ještě: *byšte*, ale hned zas slovo to přetřhnul.

462.

V Praze 1502, 15. února. — Král převádí na Viléma z Pernšteina rukojemství kláštera Třebického. (Fol. 267'.)

Vydáno v tomto Archivu sv. XVII str. 9.

463.*)

V Olomouci, 1502, 15. ledna. — Král vyhrazuje Karlovi a Jiříkovi bratřím z Vlašmě, že se svého platu zápisného na Olomúci nemají býti splacováni, leč od králů Českých. (Fol. 269'.)

My Vladislav oc oznamujem listem tímto všem: jakož urození Karel a Jiřík bratřie z Vlašmě a na Úsově, věrní naši milí, majie jistý zápis od předkův našich, králův Českých, i od nás také na některý díel platu města našeho Olomúce, i prosili jsú nás tíž bratřie, abychme jim při drženie a užívánie platu svrchupsaného některú milost další nad prvnie zápisy učiniti ráčili, tak aby jej tím lépe a volněji jmieti, držeti a jeho požívati mohli. K kteréžto prosbě naklonění jsúce pro služby

jejich, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou a jakožto margkrabie Moravský tuto [zvláštní milost] jsme nadepsaným bratřím a erbóm jich při požívání platu nadepsaného učinili a tímto listem činíme, tak aby ten plath jměli, drželi a jeho požívali nejsúce s něho bez své vuole od žádného splacování, leč vod nás aneb budúcích našich, králův Českých a margkrabí Moravských. Všakž tak, když bychme to k svému vlastniemu jmění, drženie a požívání vyplatiti chtěli, to učiniti muožeme a moci budeme, dadúce jim prve podlé zápisuov jejich napřed věděti a po vyjitie času vypovědělého položiece jim summú jejich, kterúz na témž plathu a městě zapsánu majie, vcele a úplně, majie nám a povinni budú téhož plathu v moc naši zase postúpiti a list tento, i kteréz by na to jiné měli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. Tomu na svědomie oc Datum Olomucz sabbatho ante Anthonii abbatis, annorum vt supra.

*) Před tím nadepsáno: Registrum ad annum domini millesimum quingentesimum secundum.

464.

V Olomouci 1502, 17. ledna. — Král dává Jiříkovi z Hlusic list mocný. (Fol. 270.)

(Jiříkovi z Hlusic list mocný.) My Vladislav oc oznamujem etc., že jsme prošení od slovutného Jiříka z Hlusic, věrného našeho milého, abychme jemu list náš mocný, na kterýž by vo statku svém zřiezenie podlé vuole a zdání svého učiniti mohl, dáti ráčili. K kteréžto prosbě nakloněni jsúce, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou a jakožto margkrabie Moravský svolili jsme k tomu a tímto listem svolujem, povolenie naše královské témuž Jiříkovi dávajiece, tak aby von všecek statek svojo movitý i nemovitý na hotových penězích i na jiných věcech, dědičný, manský neb zápisný, kterýž nynie má aneb potom jmieti bude, mohl a moc jměl dáti, odkázati nebo poručiti společně neb rozdielně za zdravého života neb na smrtné posteli, komuž se jemu kolivěk zdáti a líbiti bude, kromě duchovních osob, a také aby mohl poručníky zdělati statku svého a dětí svých, ktož se jemu zdáti a líbiti bude, a to bez našie, budúcích našich, králův Českých a margkrabí Moravských, i všech jiných lidí všelijaké překážky. Kteréžto dání a odkázání nebo poručenie i také poručníkův zdělání statku a sirotkuov jmenovaného Jiříka chcme, aby tolikéž moci a pevnosti jmělo, jako by to dcskami zemskými zapsáno a utvrzeno bylo. Protož prikazujem hajtmanu, nejvyšším komorníku a sudím margkrabstvie Moravského, nynějším i budúcím, věrným našim milým, kdyžkolivěk od svrchupsaného Jiříka neb poručníkův statku a sirotkův jeho požádání budete, abyšte jemu tento list náš ve dsky (dczsky) zemské vložili a vepsali bez zmatku a všelijaké odpornosti. Tomu na svědomie oc. Dán v Olomúci v pondělí na den sv. Anthonia, annorum vt supra.

465.

V Olomouci 1502, 17. ledna. — Král dává Vilémovi Hřivňovi z Újezda list mocný. (Fol. 270'.)

Item dán jest list mocný Vilémovi Hřivňovi z Újezda in eadem forma. Datum Olomucz feria II^a die s. Anthonii, annorum ut supra.

466.

V Olomouci 1502, 18. ledna. — Král dává Dorotě z Drahonic list mocný. (Fol. 270'.)

Item Dorothe z Drahonic též list mocný dán in forma communi. Datum Olomucz feria III^a post Anthonii, annorum ut supra.

467.

V Olomouci 1502, 18. ledna. — Král dává Albrechtovi z Hustopeče list mocný. (Fol. 270'.)

Item list mocný Albrechtovi z Hustopeče na Štamberce. Datum Olomucz feria III^a post Anthonii, annorum ut supra.

468.

[V Olomouci] 1502, 18. ledna. — Král dává Burjanovi z Vlčnova list mocný. (Fol. 271.)

Item Burjanovi z Vlčnova list mocný. Dán v Olomouci v úterý po sv. Anthonii, annorum ut supra. Ex commissione maiestatis regie omnes quinque per ordinem.

469.

V Olomouci 1502, 19. ledna. — Král povoluje Litovelským některé výsady. (Fol. 271.)

(Měšťanóm Lithovelským.) My Vladislav oc oznamujem listem tímto všem, že jsme prošení od urozeného Karla z Vlašimě a s Úsova, věrného našeho milého, abychme měšťanóm jeho Lithovelským jarmargk roční dáti, a k tomu tu další milost učiniti ráčili, aby mohli i s budoucími svými červeným voskem listy a jiné potřeby své pečeti, a nad to fojtstvie v témž městě, kteréž jsú kúpili a jeho v drženie jsú, k věčnému užívání města toho připojiti a připsati. K kteréžto prosbě*) naklonění jsúce pro služby téhož Karla, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou a jakožto margkrabie Moravský dali jsme svrchupsaným měšťanóm Lithovelským, nynějším i budoucím, jarmargk roční s osmi dni pořád zběhlými a s frejunkem obyčejným na den sv. Mikuláše a tímto listem dáváme, tak aby nyní jarmarku toho každý rok uživali a užívati mohli a moc jměli, jakožto i jiná města v margkrabstvie Moravském jarmargkuov svých užívají, a to bez naše i budoucích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, i jiných všech a všelijakých lidí všelijaké překážky. Všakž

proto jarmargk ten má býti každému bez škody a ujmy na jeho spravedlnosti. A také týmž měšťanům tuto další milost činíme, aby mohli voni i budoucí jejich voskem červeným listy i jiné své všechny potřeby pečeti a jeho užívati tak a tím obyčejem, jakožto jiná města margkrabství Moravského takové milosti majíce činie a činiti mohou, a to nyní i na budoucí časy beze vše překážky. A jakož sú to fojtství s jeho příslušenstvím k témuž městu přikoupili a připojili, také chcme a tímto naším listem ustanovujem a jim dáváme a dopůstíme, aby je k užítí téhož města jměli, drželi a jeho požívali, a to bez naše i budoucích našich, králův Českých a margkrabí Moravských, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Prikazujec podkomořímu našemu nynějšímu i budoucím i jiným všem úředníkům a podaným našim, abyšte svrchupsané měšťany Lithovelské nynější i budoucí při milostech napřed dotčených jměli, drželi a zachovali bez zmatku a všelijaké odpornosti. Tomu na svědomie oc. Dán v Olomúci v středu před sv. Fabianem létha božieho 1502 oc.

Rukp. má: službě.

470.

V Olomouci 1502, 20. ledna. — Král vysazuje ves Dubeč za městečko. (Fol. 272.)

(Janovi z Dubče.) JKMt téhož Jana ves Dubeč za městečko vysaditi jest ráčil, tyto zvláštnie milosti jemu čině: Nejprve trh aby téhodní každý úterý jměli. Item dva jarmargky ročně, jeden na den sv. Petra apoštola a druhý tu středu před sv. Václavem, každý s osmi dni pořád zběhlými. Item s popravů obyčejných. Item což by sobě vod kupcuov buď soli aneb jiných potřeb k své živnosti koupili, to aby sobě v témž městečku skládati mohli, kolikrát by jim toho potřeba kázala. Všakž tyto všechny milosti majie býti bez ujmy každého na jeho spravedlnosti. Tomu na svědomie oc. Dán v Olomúci v úterý den sv. Fabiana a Šebestiana, annorum ut supra.

471.

V Olomouci 1502, 19. ledna. — Král dává Hanušovi Haugvicovi z Biskupic výplatu na jistý plat na městě Olomúci. (Fol. 272.)

(Hanušovi Haugvicovi z Biskupic oc.) My Vladislav z božie milosti oc oznamujem oc, že my hlediece na mnohé věrné a užitečné služby urozeného Hanuše Haugvice z Biskupic na Buzově, věrného našeho milého, kteréz jest nám činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a radů věrných našich dali jsme jemu výplatu na sto kopách gr. č. platu na městě našem Olomúci, kterýž nyní statečného někdy Viléma Thetaora sirotci v jistých zápisiech drží, a tímto listem dáváme, tak aby von ten plath od sirotkuov aneb poručníkuov Viléma svrchupsaného vyplatil a vyplatiti mohl, když by se jemu kolivěk zdálo a líbilo, dadúce jim za výplatu platu svrchu-

psaného tu summu, kterúz na něm od nás zapsanú majie. A když jej od nich kolivěk vyplatí, má jej i s dědici svými jmieti, držeti a jeho beze všie překážky požívati, nejsúce s něho bez své vuole od žádného splacování, leč od nás aneb budoucích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských. Všakž tak, když bychme to sami k svému vlastniemu jmění, drženie a požívanie vyplatiti chtěli, to učiniti muožeme a moci budeme, dadúce jim prve podle zápisuov jejich puol letha napřed věděti a po vyjitie času vypovědělého položiece jim summu, kterúz na témž platu a městě zapsanú majie, vcele a úplně. Kterúz příjmúc od nás, majie nám a povinni budú hned téhož platu v moc naši zase postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jiné jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. Tomu na svědomie oc. Datum Olomucz feria IIII^a ante Fabiani et Sebestiani, annorum ut supra.

472.

Bez místa a dne. — Král potvrzuje Hynkovi z Ludanic zápisné držení vsi Chropyně, Zářečí a půl Bochoře. (Fol. 272^v.)

(Hynkovi z Ludanic.) My Vladislav oc oznamujem listem tímto všem, že jest na nás vznesl a nám vokázal některé listy a zápisy na některé vsi duchovnie urozený Hynek z Ludanic na Rokytnici, věrný náš milý, kteréž má a drží v jistých zápisiech některých předkuov našich, a jmenovitě na vseh Chropyni, Zářečí a na puol Bochoři s jejich příslušnostmi, od opatuov klášteruov Velehradského a Vyzovského zastavené a zapsané urozenému někdy Janovi z Ludanic, votci jeho, i jemu také do jich živnosti. A při tom nám vokázal list, kterým jsme byli dali na týchž vseh výplatu a život urozenému Adamovi z Cimbürgka a s Thovačova po smrti téhož Hynka, kterýž jest jemu potom ten život dal a naň jemu dobrou vuoli udělal; proše nás s velikú pilností, abychme ten život Adama nadepsaného na urozeného Jana z Ludanic, syna jeho, převésti a při tom jemu některé další milosti učiniti ráčili. K kteréžto prosbě naklonění jsúce pro služby téhož Hynka, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú a jakožto margkrabie Moravský převedli jsme život nadepsaného Adama na Jana, syna téhož Hynka, a tímto listem mocně převodíme a přenášíeme, tak aby týž Jan vsi svrchupsané s jejich příslušenstvím po smrti otce svého jměl, držel a jich požíval, nejša odtud vod nás ani od budoucích našich, králuov Českých a margkrabí Moravských, ani od jiného žádného, leč od opatuov a konventuov klášteruov svrchupsaných, [splacován]. Všakž tak, kdyžby klášteruov těch sami v svém vlastniemu drženie a požívanie byli a vyplatiti to k svému vlastniemu jmění. drženie a požívanie chtěli, to učiniti mohú a moci budú, a jináč nic, dadúce jim napřed věděti podle znění zápisuov jejich, a po vyjitie času vypovědělého položiece jim summu jejich zápisnú, kterúz na těch vseh zapsanú majie, vcele a úplně. Kterúžto příjmúc

od nich tak, jakož se napřed píše, vcele a zúplna, majie jim a povinni budú vsí těch s jejich příslušenstvím postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na ty vsi jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl oc. Tomu na svědomie oc Datum oc.

473.

V Praze 1502, 21. února. — Král stanoví Zdeňkovi z Postupic jeho místo v lavicích soudu zemského. (Fol. 273'.)

(Zdeňkovi z Postupic.) My Vladislav oc oznamujem oc, jakož jest byla nějaká ruoznice vznikla mezi pány z soudu zemského s jedné a urozeným Zdeňkem Kostkú z Postupic strany druhé vo sedanie a vo miesto v laviciach již dotčeného Zdeňka, o kterúžto nesnáz na nás jsú mocně přestali. A my k sobě to přijavše, takto jsme o tom vypověděli a tímto listem vypoviedáme, že v soudu zemském i v radě nemá se týž Zdeněk Kostka nad ty pány, kteří nynie v soudu zemském sedajie, třieti, než pod nimi má miesta užívati. Než jestliže by se kdy přihodilo, že by kto z pánuov z starožitného rodu vsazen do soudu zemského byl, a byl mladší na letech, než svrchupsaný Zdeněk Kostka, že má miesto jmiati a seděti pod častopsaným Zdeňkem Kostkú, i také v náleziach pod svrchupsaným Zdeňkem Kostkú psán býti má. A což se urozeného Bohuše Kostky z Postupic dotýče, ten má to miesto držeti, které nynie v soudu komorniem a v radě naše drží. Tomu na svědomí oc. Datum [in] arce Pragensi feria II^a ante Mathei apostoli, annorum ut supra 1502.

474.

V Olomouci 1502, 19. ledna. — Král svoluje, aby Olomúčtí sráželi si z lozunků plat, od kterého dům Jana z Lomnice byl osvobozen. (Fol. 274.)

(Měšťanóm Olomúckým.) My Vladislav oc oznamujem oc: Jakož jsme urozenému Janovi z Lomnice na Meziríečie, hajtmanu margkrabstvie Moravského, věrnému našemu milému, duom v městě Olomúci vysvobodili, ležící v ulici České mezi domy malého Pavla Cichněře s strany jedné a Staňka lazebníka s strany druhé, kterýž jest vystavěl duostojný bratr Jan, někdy biskup Varadínský, tak že s toho domu von, ani dědici, erbové a budoucí jeho žádných lozunkuov, berní ani kterých jiných daní a poplatkuov, buď do komory naše aneb k městu tomu příslušejících, dávati nemajie ani povinni budú, tak jakož ty všecky věci list jemu od nás na ten duom a svobody daný, lépe, šíře a dostatečnějie svědčí a vokazuje. I nechtiece, aby tím vysvobozením domu toho měšťané naši Olomúčtí jakú škodu na lozunciech, kteréž nám platie, nésti jměli, poněvadž jsú takové vysvobozenie domu toho nám k vuoli a přimluvě naše učinili, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú a jakožto margkrabie Moravský tak jsme s nimi zuostali a je opatřili, že sobě za ty lozunky

a poplatky, kteréž do komory naše z domu toho přicházely a nyní odjaty jsou, každý rok z těch sum, kteréž nám vydávají, pět hřiven gr. č. vyřázeťi *) majie a moci budú beze vše překážky a odpornosti naše i budoucích našich, kráľuov Českých a margkrabí Moravských, i jiných všech a všelijakých lidí všelijaké překážky, nyní i na budúcie časy. A nechťie také, aby potomně ke škodě naše i budoucích našich, kráľuov Českých a margkrabí Moravských, též i tomu městu, které ujmy a škody skrze taková vysvobozování domou v témž městě přicházeti jměli, přirkli jsme týmž měšťanóm našim Olomúckým. nynějším i budoucím, že více takových vysvobozování domou v témž městě žádnému dávati nemáme a nebudeme my ani budoucí naši, kráľové Čechů a margkrabie Moravští. Pakli bychme komu jaké takové aneb k tomu podobné vysvobození na kterém domu dali, buď z nepaměti aneb jiné příčiny, takové nemá jmieti žádné moci ani které pevnosti nyní ani potomně. A také tato svoboda domu svrchupsaného nemá býti k žádné škodě ani které ujmy aneb překážce těch milostí a svobod, kteréž jsme jim Olomúčanóm i jiným městóm našim margkrabství Moravského prve dali. Než majie v své moci a pevnosti zuostati tak a tím obyčejem, jakož jsou jim od nás v prvepočátku dány, protože jsou toto vysvobození více nám k vůli a naše žádosti učinili, nežli pro jinou kterou příčinu. Tomu na svědomie oc. Datum Olomucz feria III^a ante Fabiani Sebastiani, annorum ut supra.

*) Opraveno z *vyřázeli*.

475.

V Praze 1502, 20. února. — Král vyhrazuje Václavovi a bratřím jeho z Bozkovic, že nemají s platu jich na Uničově splacování býti leč od krále Českého. (Fol. 275.)

(Pánóm z Bozkovic.) My Vladislav oc oznamujem oc, že jsme prošení jménem urozených Václava, Jetřicha, Arkleba, Bohuše, Jaroslava a Václava bratří z Bozkovic na Cimburce, věrných našich milých, jakož majie a drží plat náš v městě našem Uničově v jistých zápisích, abychme jim při drženie a požívání toho platu některú milost učiniti ráčili, tak aby ho tím svobodnějie a bezpečnějie jmieti, držeti a jeho požívati mohli. K jichžto prosbě naklonění jsúce pro služby, kteréž nám nadepsaní bratřie činiti majie a povinni jsou, čím k sobě vod nás milost naši hotovější a náchylnější poznajie, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, moci kráľovskú v Čechách a jakožto margkrabie Moravský tuto jsme milost jmenovaným bratřím při drženie a užívání platu svrchupsaného učinili a tímto listem činíme *), aby voni s dědici a budoucími svými toho platu v zápisích svých, kteréž naň majie, jměli, drželi a jeho požívali, nejsú vodtud bez své vuole od žádného splacování, leč vod nás aneb budoucích našich, kráľuov Českých a margkrabí Moravských. Všakž tak, když bychme ten plath sami k svému vlastniemu jmění, drženie a požívání

vyplatiti chtěli, to učiniti můžeme a moci budeme, dadúce jim napřed věděti podle znění zápisuov jejich, a po vyjitie času vypovědělého položíce jim summu jejich zápisnú, kterúz na tom platu zapsanú majie, vcele a úplně, majie nám, peníze své příjmúce, a povinni budú platu toho, tak jakž jsú jej sami jměli, drželi a jeho požívali, hned v moc naši postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na ten plat jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl oc. Tomu na svědomie oc. Datum (in) arce Pragensi dominica ante Mathie apostoli, annorum ut supra.

*) Původně písař napsal: *dávám*, ale přetrhnuv ihned slovo to, psal vedle: *činíme*.

476.

V Praze 1502, 21. února. — Král vyhrazuje Václavovi Sakovi ze Znančic, že se dvora zápisného v Šárce nemá býti od nikoho splacován, leč od probošta kostela Pražského. (Fol. 275'.)

(Václavovi Sakovi.) My Vladislav oc oznamujem oc, že jest před velebnost naši přistúpil slovutný Václav Sak ze Znančic, věrný náš milý, a vokázal nám dva listy zápisná na pergameně s visutými pečetmi; jeden najjasnějšího někdy pana Jirího krále Českého, předka našeho, kterýmž jest zapsal a zastavil duvor na Šárce k proboštství kostela Pražského příslušející s dědinami, potoky, lesy, lukami a se dvěma člověky i jinými všemi a všelijakými dvora toho příslušnostmi, slovutnému Prokopovi z Šárky i jeho dědicóm ve sto kopách gr., a druhý zápis náš, kterýmž jsme Janovi a Stanislavovi Kadeřávkovi bratřím z Šárky, synóm nadepsaného Prokopa, jsúce od nich prošení, potvrdili a nad to některú summu nad první zápis připsali, oznamuje nám, že jest ten duvor od svrchupsaných bratří i s jeho vším příslušenstvím koupil, a dobrou vůli nám řádnú a dostatečnú na ty listy vokázal, kteráž jemu a slovutné Dorothe z Nové Vsi manželce jeho a dědicuom jich svědčí, proše nás s velikú pilností, abychme naň a na již psanú manželku jeho a dědice jejich právo dvoru toho s jeho příslušenstvím převésti a nad to jim při tom některú další milost učiniti ráčili. K kteréžto prosbě naklonění jsúce pro služby nadepsaného Václava, kteréž jest nám činil a činiti má a povinen bude, čím k sobě vod nás milost naši náchylnější a hotovější pozná, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskú v Čechách přenesli jsme všecko právo i všecku moc listuov a zápisuov svrchupsaných na Václava, manželku a dědice jejich napřed dotčené, a mocí listu tohoto převodíme a přenášieme, chciece tomu, aby voni duvor Šárku se vším jeho příslušenstvím podle znění zápisuov napřed jmenovaných jměli, drželi a jeho požívali, nejsúc vodtud bez své vůle vod nás ani vod budoucích našich, králův Českých, ani vod jiného žádného splacování, leč od probošta kostela Pražského nynějšího aneb budoucích. Všakž tak, když by to vod nich sami k svému vlastniemu jmění, držení a požívání vyplatiti chtěli, to učiniti mohú a moci budú, dadúce

jim podle znění zápisuov jejich napřed věděti a po vyjitie času vypovědělého položiece jim summu zápisnú v moc jejich vcele a úplně, majie jim dvoru toho se vším jeho a všelijakým příslušenstvím, s kterýmž jsou jej sami jměli, drželi a jeho požívali, postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odporosti. A ktož by list tento jměl oc. Tomu na svědomie oc. Datum Prage feria II^a ante Mathie apostoli, annorum ut supra.

Pozdější osudy tuto uvedeného dvoru v Šárce objasňuje následující zápis ze dne 1. ledna 1543, kdy stala se smlouva mezi Matoušem Habartem s jedné a Brychtou, Pavlem a Annou dětmi Uršuly, Vaňka někdy Šarečského manželky, s strany druhé: „Jakož jsou byli mezi nimi rozdílové a ruoznice i nesnáze z strany peněz, které se kladú před úřadem pana pergmistra za dvuor Šarecký, kterýžto dvuor Vaněk Šarecký s Voršilú, manželkú svú, nejprve od pana Václava Saka, potom Vít horník od Uršily, manželky toho času Matúše Habartha, potomně Kašpar sklenář a Anna Kašparova od Víta horníka a najposleze teď pan Jiřík Jelecký z Jelče od též Anny sklenářky za jistú summu peněz, totiž za sto k. a za 10 k. jest koupil, tak jakž jeden, druhý, třetí i čtvrtý trh knihami pana pergmistra zapsaný a poznamenaný to v sobě šfe ukazují a zavírají.“ — (Rkp. archivu města Prahy č. 2008 f. 480).

477.

V Praze 1502, 11. února. — Artikule královské čtené při sázení konšelů v městech Pražských. (Fol. 276'.)

Otištěno v tomto Archivu sv. VI str. 233.

478.

V Praze 1502, 15. února. — Král dává Anně mlynářce od Hory list mocný. (Fol. 278'.)

Dán jest list mocný Anně mlynářce od Hory, aby [o] statku svém, kterýž po mužiech svých Miránkovi a Pokšichovi má, zřízení učiniti mohla, in forma communi. Datum Prage feria III^a post Valentini, annorum ut supra.

479.

V Praze 1502, 15. února. — Král dává Jiříkovi ze Lhoty list mocný. (Fol. 278'.)

Item Jiříkovi ze Lhoty dán jest list též mocný in forma communi. Datum die, loco et annorum, ut supra.

480.

V Praze 1502, 26. ledna. — Král dává Hynkovi z Kunštátu list mocný. (Fol. 278'.)

Item dán jest list mocný urozenému Hynkovi z Kunštátu na Polné, aby o statku svém, kterýž má a mieti bude v Moravě neb v Čechách, volné poručení a zřízení učiniti mohl, in forma communi. Datum feria III^a post Vincencii Prage, annorum ut supra 1502.

481.

V Praze 1502, 23. ledna. — Král vysazuje ves Heřmanice u Litomyšle za městečko. (Fol. 279.)

Ves Heřmanice vysazuje se za městečko Bohunkovi z Zatrzpachu. Jarmargk na den sv. Jakuba apoštola s vosmi dni. Trh ve čtvrtek. In forma communi. Datum [in] arce Pragensi feria quarta ante Mathie apostoli 1502, regnorum ut supra.

A to dání má býti bez škody každému na jeho spravedlnosti.

482.

V Praze 1502, 7. února. — Král potvrzuje Petrovi a Ladslavovi bratřím ze Sulevic zápisné držení vsi Pohořice a Charvátce. (Fol. 279.)

(Sulevickým na Brocně.) My Vladislav oc oznamujem oc, že jsme prošení jménem slovutných Dorothy Brocanské, Petra a Ladislava bratří z Sulevic, synův jejich na Brocně, jakož majie a držie vsi duchovnie Pohořice a Charvátce s jejich příslušenstvím v jistých zápisiech, abychme jim při drženie a požívanie vsí těch některú milost učiniti ráčili, tak aby je tím svobodnějie a bezpečnějie jměli, drželi a jich požívali. K jichžto prosbě naklonění jsúce pro služby, kteréž nám nadepsaní bratřie činiti majie a povinni jsú, čím k sobě od nás milost naši hotovější a náchylnější poznajie, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách tuto jsme milost jmenovaným Petrovi a Ladslavovi bratřím při drženie a požívanie vsí Pohořic a Charvátic učinili a tímto listem činíme: aby je voni v zápisiech svých, kteréž na ně majie, jměli, drželi a jich požívali, nejsúce vodtud bez své vuole od žádného splacování, leč vod nás aneb budúcích našich, králův Českých, aneb vod toho zádušie, k kterémuž též vsi od staradávna spravedlivě příslušejie. Všakž tak, když bychme to my aneb zákon sami k svému vlastniemu jmění, drženie a požívanie vyplatiti chtěli, to učiniti muožeme a moci budeme, dadúce jim napřed věděti podle znění zápisuov jejich. A po vyjitie času vypovědělého, když by sobě puožitky a duochody času toho z těch vsí vybrali, položiece jim summu jejich zápisnú, kterúž na těch vseh zapsanú majie vcele a úplně, majie nám, penieze své přijmúce, a povinni budú vsí těch se vším jejich příslušenstvím, s kterým jsú to sami jměli, drželi a toho požívali, hned v moc naši aneb toho zádušie, od kterýchž by své penieze vzali, postúpiti a list tento i s jinými, kteréž by na to jměli, navrátiti bez zmatku a všelijaké odpornosti. A ktož by list tento jměl oc. Tomu na svědomie oc. Dán na hradě Pražském v pondělí po sv. panně Dorothe, annorum ut supra.

483.

V Praze 1502, 23. února. — Král odpouští Hanykéři ze Semína jeho provinění. (Fol. 279'.)

Hanykéřovi z Semína.) My Vladislav oc oznamujem oc. Jakož jest byl nám v hněv náš upadl slovutný Jan Hanykér z Semína, erckaffér na Horách Kutnách,

když my z některých příčin byli jsme jej v naši kázeň královskou vzieti rozkázali; ale potom prošení jsúce od přátel jeho i od něho také, abychme vzhlednuce na jeho mnohé a užitečné služby a náklady, kteréž jest von od dosti dávnych časuov na těch horách užitečně vedl k rozmnožení hor těch, a z takových příčin jemu i dědicóm jeho hněv svojo odpustiti a milost s ním učiniti ráčili. Kdež my nakloněni jsúce k prosbám přátel jeho i jeho také, a k takovým především nákladóm, kteréž jest na ty hory činil a činí, prohlédajiece, o takové všecky věci, vo kteréž jest byl v hněv náš upadl, srovnánie jsme s ním konečné učiniti rozkázali, a hněv náš jemu i dědicóm jeho odpustili a tímto listem jakožto král Český odpúštíme a prázdna jej i toho vězenie činíme, i z těch ze všech závazkuov, kterýmiž jest nám byl pro tu příčinu zavázán, propúštíme a svobodna činíme sami od sebe i od budúcích našich, králuov Českých, po věčné budúcie časy. Chtiece tomu, aby nadepsaný Jan Hanykér i s dědici svými svobodně a bez překážek všech a všelijakých lidí svých obchoduov při těch Horách slušně hleděl a hleděti mohl, od žádného pro tu příčinu haněn ani na své cti dotýkán nejša, i s dědici svými, pro kterou jest byl v hněv náš upadl. a mocí listu tohoto odpúštíme. Prikazujiece všem úředníkóm a podaným našim královstvie Českého, a zvláště mincmajstru královstvie Českého, hofmistru a šeffmistróm na horách Kutnách, věrným našim milým, nynějším i budúcím, aby žádnému nadepsaného Jana Hanykére ani dědicuov jeho pro to, proč jest byl v hněv náš upadl, haněti nedopúšťeli ani sami haněli aneb kterak na jich cti dotýkali, pod zachovániím milosti naše. Pakli by je vždy kto viniti chtěl, ten aby je vinil před osobú naší královskou aneb před budúcími našimi, králi Českými, a jinde nikdiež. Tomu na svědomie oc. Datum [in] arce Pragensi in vigilia sancti Mathei apostoli, annorum ut supra.

484.

V Praze 1502, 22. února. — Král potvrzuje Jarošovi od Mouřenínův, měšťanu Pražskému, kollaturu dvou oltářů. (Fol. 280'.)

(Mouřenínovi z Prahy.) My Vladislav oc oznamujem listem tímto všem, že jest na nás vznesl slovutný*) Jaroš od Múřenínův, měšténin Starého města Pražského, věrný náš milý, oznamuje nám, kterak jest ve dvú kšaftiech poručníkem a kolatorem učiněn s některými jinými osobami, kteréž jsú již všecky zemřely, a to dvú oltáruov, jednoho rozeslání apoštoluov u sv. Michala skrze Bonuši vdovu po Janovi Majssnarovi, měšténinu Starého města Pražského, a druhého u sv. Linhartha v Starém městě Pražském skrze Matěje od Vola, obyvatele téhož města. Proše nás s velikú pilností, abychme jemu a Václavovi synu jeho a dědicóm jejich k takovému kolatorstvie povolenie naše dáti a toho potvrditi ráčili, tak aby voni k voltáruom těm kaplanův a kněží hodných podávali, při kterýchž by se služba božie dieti a puo-

sobiti mohla podle vuole a poručenie těch osob, kteréž jim toho k zpravování oltáruov těch svěřili a poručili. Kterúžto prosbu slušnú a spravedlivú znajieje, pro věrnost a služby téhož Jaroše, v kterýchžto se jest k nám povolně a hotově ukazoval, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú v Čechách svolili jsme k tomu a tímto listem svolujem i toho potvrzujem, tak aby nadepsaný Jaroš s Václavem synem svým i dědici svými kolaturu a zpravování voltáruov svrchupsaných jměli, drželi a je zpravovali a kaplanuov tu hodných časy svými podávali, a peníze nebolito platy k voltáruom těm příslušející přijímali a je buď na kněžíe a kaplany aneb jiné kostelnie aneboli voltáruov těch potřeby vobraceli a vydávali a jinam nic, podle svěřenie a poručenie těch osob, kteréž jim to kšafthy svými poručily a svěřily, tolikráth, kolikrát by toho potřeba kázala. A to bez naše, budúcích našich, králuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Poručejiec poutivým purgmistru a konšelóm Starého města Pražského nynějším i budúcím, věrným našim milým, abyšte vy v tom kolatorstvie oltáruov napřed dotčených nadepsaným Jarošovi a Václavovi synu jeho i dědicóm jich nepřekáželi ani komu překážeti*) dopůsteli. tak aby voni ty voltáře tak zpravovati a opatrovati mohli, jakž toho potřebu znáti a viděti budú, peněz a platuov těch jinam na své ani které jiné potřeby neobracujieje, nežli tu a tak, jakož jim svěřeno a poručeno jest. Tomu na svědomie ac. Datum feria III^a ante Mathie apostoli. Anno 1502 in arce Pragensi.

*) Místo toho napsáno bylo *opatrný*, ale přetrženo. **) Původně bylo napsáno *činíti*.

Bonuše Meissnerova zřídila kaplanství u sv. Michala touto poslední svou vůlí: Ve jméno boží amen. Já Bonuše, vdova po Janovi Mayssnarovi dobré paměti měšténinu Starého Města Pražského zuostalá, vyznávám tímto listem obecně přede všemi, kdež čten nebo čtúce slyšán bude, že ačkoli tak, jakž věk starosti mé sněsti muož, zdráva jsem, pánu Bohu děkujíc, na těle a rozumu zdravého i paměti dobré požívám, však péči na to majíc, dopustil-li by jeho svatá milost na mé nemoc snad anebo smrt nenadále, čehož pane Bože rač ostríci, aby o statek z daru milosti jeho mně puojčený zmatkuov a nesnází po mé smrti nebylo izádných, toto mé poslední poručení a konečný úmysl vuole mé o tom všem statku mém tohoto listu kšafního moci řídím a způsobuji obyčejem takovýmto:

Najprve a přede všemi věcmi činím a ustanovuji opatrné lidi pana Martina Strabochové zetě, Mikuláše Hesolta, Ondřeje Maustitle, Řehoře mečíře, Jeronyma postřibače a Jaroše od Múreninuov již psaného Starého Města Pražského měšťany, všechny spolu a jednostajně, pravé i mocné poručníky všeho statku mého movitého i nemovitého, kdežby a na čem kóli ten záležel a kterým anebo kterakým kóli jménem muož nebo mohl by jmenován býti, nic ovšem nevymienujíc ani pozuostavujíc. Jimžto jakžto přátelnom dobrým věřím zvláště, že napřed pro pána Boha a potom pro svú od jeho svaté milosti budúci otplatu, práci tohoto mého poručení na se vezmúce, je tak vedlé vuole a úmysla mého bez proměny řediti a působiti budú i k místu skutečnému přivedú, jakož se níže píše.

Potom pak vuole má jest i tak prve jmenovaným poručníkom mým poručím a rozkazují, aby ihned po smrti mé duom muoj u Profeth, v němž bydlím, což najsapie moci budú prodávic, a peníze, kteréž mám, jmenovitě u Mikuláše Hesoltha, svrchupsaného poručníka, sto zl. uh., a u paní Dorothy Piknuoskové XXXVI zl. uh. shromáždíce, za ty peníze deseth kop gr. platu ročního a věčného k kaplanství věčnému oltáře Rozeslání sv. apoštoluov v kostele sv. Michala v nadepsaném Starém Městě Pražském koupili a kaplana zjednajíc, plat ten jemu každý rok bez zadržování vydávali. S takovým opatřením, aby plat ten jinam ani na jiné obracován nebo odtrhován nebyl, ale nikdy nezhyňa při témž kaplanství věčné zuostal. A také aby od kaplana toho poručníky mými tu, kolikrát by toho potřebie bylo, zjednaného v témž kostele a u oltáře již psaného mše zádušní i jiné ke cti a chvále pánu všemohúcimu slúženy byly věčně, a prosba řádná podle

obyčeje křesťanského za mŕ a mých předšich duší se dala. Jestli pak že by po kúpenie svrchupsaného platu co peněz zuostalo, to aby na světlo a na jiné potřeby již jmenovaného kostela obráceno bylo a jinam nic.

Také poručníkuom svrchujmenovaným dávám a pozůstavuji moc takovúto: neuchoval-li by kterého z nich od smrti Buoň, aby jiní živi zuostali měli moc i právo jiného, kohož by se jim zdálo, dobrého člověka v též osadě sv. Michala místo umřelého k sobě v též právo i v túž moc poručenství přijíti a přistaviti, a to tolikrát, kolikozkrát pro smrt kterého z nich bylo by toho potřebie, tak mocně i s týmž právem, jako bych já jej sama, živa jsúc, poručníkem učinila a v tento kšaft vepsati kazala jménem jeho vlastniem. Na potvrzení i budúci pamět toho prosila jsem slovutného Jeremiáše řečeného Malovec rychtáfe, urozeného a statečného rytíře pana Samuele z Hrádku a z Valečova oc, a pana Víta sukna kraječe, konšeluoŕ přísazných častopsaného Starého Města Pražského, že jsú pečeti své dali přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán letha od narození syna božieho MCCCCLXX^o tu sobothu po sv. Ambroži (= 1470, 7. dubna. Rkp. arch. města Prahy č. 992 f. 271).

K tomu učinila Bonuše ústně dodatek, který takto jest zapsán: Předepsaná Bonuše, meštka Starého, Města Pražského, po dobré paměti Jana Majšnara muže svého smrti osiřalá vdova, ustavičnými věku své[ho] starosti hynúci na těle nedostatky, však milostí ještě boží jsúci na paměti a rozumu zdravém zachována. dvů z rady pánuoŕ svrchupsaného města k sobě požádavši, o svém již napsaném kšaftu, ač pak rozdielně, ale dokonale, své vuole úmysl konečný před nimi jest oznámila takto:

Jakož duom svouj u Profeth řečený a na Mikulášovi Hesoltovi a Dorotě Piknuoskové dluhy v témž svém kšaftě jmenovitě znamenáné k záduší a kaplanství sv. Michala věčně otdala jest byla po své smrti, již pak z úmysla téhož svú konečnú přidala jest a přidává vuoli, aby smrti její nečekajíce. ale hned bez odkládání dalšího dluhy již jmenované poručníci zdvihnúce i také přidáduce duom, ač by toho potřeba přišla, tak to záduší jednali a přivedli k místu skutečnému, jakož kšaft to plněji zavírá. Chtíec tomu a toho již i zápisem tiemto mocně potvrzujíc, aby tak dobře ji samú, jakžto jiným žádným živým člověkem ta věc jinak hýbána a rušena nebyla, ale v celosti své a pevnosti nepřerušitedlně stála nyní i v časích budúcích. Než po již jmenovaných věcech jiný, kterýžkoli má neb mieti bude statek, ač jest byla i ten k témuž záduší odkázala. ale již jej k své moci zase přijímá tak, aby jej mohla buď k prvnímu dáni nebo jinam dáti a odkázati anebo s niem, jakž a pokud se jí líbí, učiniti beze všech jejich v témž kšaftu popsaných poručníkuoŕ, také osadních téhož kostela neb jiných kterýchkoli lidí odpor a překážek. Actum feria III^a in vigilia Omnium Sanctorum ad relacionem dominorum Viti pannicide et Johannis a manu consulum iuratorum, sub domini Samuelis subcamerarii regni Boemie ac magistri civium regimine civitatis anno domini oc LXX (= 1470, 31. října.)

485.

V Praze 1502, 28. února. — Král dává Jakubovi proběři svobodný gleit. (Fol. 281^v.)

Item dán jest gleyth a bezpečenství Jakubovi, proběři slovutného Václava z Vrchovišť na Žierovnici, jakož jest byl v domněn'e od některých lidí, že by o škodách, kteréž se králi JMti na Horách Kuthnách dály, věděti i jich příčina býti jměl oc. aby od datum listu toho do království Českého volně a svobodně přijeti a své potřeby před mincmajstrem téhož království jednati, a z takových se řečí a domněni vyvésti a potom zase bezpečně vodjeti mohl. Všakž přijeda do země, má předkem s mincmajstrem království toho vo to jednati a svú nevinu před ním a jinými vokázati oc. Tomu na svědomie oc. Tento glejth od datum listu má jemu trvati do svatého Jiříe najprv příštíeho. Datum arce Pragensi feria II^a post Matthie appostoli 1502, regnorum vt supra.

486.

V Praze 1502, 27. února. — Král dává Lipoltovi z Krajku, nejv. sudímu markrab. Moravského, nápad na dvůr ve Valtínově. (Fol. 281^v.)

Item dána jest devolucí urozenému Lipoltovi z Krajku, nejvyššímu sudiemu

margkrabství Moravského, na dvoru ve vsi Valtínově s jeho příslušenstvím, kterýž jest na krále JMt jakožto krále Českého a margkrabě Moravského po smrti Chvala z Valtínova přišel a připadl. Datum in arce Pragensi dominica Oculi anno Christi 1502, regnorum Hungarie XII^{mo}, Boemie vero XXXI^{mo}.

Ad relationem magnifici domini Johannis de Ssellnberg,
supremi cancellarij regni Boemie.

487.

V Praze 1502, 4. března. — Král potvrzuje Janovi Pavelcovi svobodnou rychtu v Trpíně. (Fol. 282.)

Dáno jest potvrzení krále JMtí na rychtu svobodnú v Trpíně k žádosti urozeného Jana z Bozkovic na Svojanově opatrnému Janovi Pavelcovi, rychtáři v Trpíně, se všemi jejími spravedlnostmi, duochody a platy, ut in forma communi. Tomu oc. Datum Prage in die Translacionis sancti Wenceslai, annorum ut supra.

488.

V Praze 1502, 4. března. — Král potvrzuje Jilkovi svobodnou rychtu v Bělé. (Fol. 282.)

Item druhé JKMti potvrzení též k téhož Jana z Bozkovic žádosti a prosbě dáno jest také na svobodnú rychtu v Bělé opatrnému Jilkovi oc in eadem forma. Annorum ut supra. Datum Prage, ipso die ut supra.

489.

V Praze 1502, 3. března. — Král dává Janovi a Stanislavovi ze Sulevic list mocný. (Fol. 282.)

Item dán jest list mocný Janovi a Stanislavovi strýcuom z Sulevic, aby o svém statku volné zřízení učiniti mohli, in forma communi. Datum Prage feria V^a Salus populi, annorum ut supra.

490.

V Praze 1502, 4. března. — Král povoluje měšťanům Horažďovickým pečeti červeným voskem. (Fol. 282.)

Vydá prof. dr. Jar. Čelakovský v privilegiích venkovských měst královských.

C. XXIII.

LISTINY KLÁŠTERA STARO-CELSKÉHO O DRŽEB- NOSTECH JEHO V ČECHÁCH

z let 1272—1545.

Podává **Theodor Antl.**

Slavný někdy cisterciácký klášter Staro-Celský v Míšni (Altzelle víska nad Freiberskou Muldou západně od Drážďan) byl založen okolo roku 1170 markrabím Otou Bohatým, který v kostele téhož kláštera se dal pohřbiti, jakož i mnozí nástupci jeho. Sekularisován byl klášter ten po r. 1548, když poslední opat Ondřej Schmiedewald přestoupil k vyznavačům Luterovým. Když pak později klášterní kostel značně sešel a spustnul, přeložil kurfiřt Jan Jiří II. Saský r. 1670 hrobky markrabské do kaple k tomu účelu vedle kostela vystavené.

Archiv kláštera Staro-Celského nachází se nyní v královském hlavním státním archivu v Drážďanech, odkud též již několik kusů listin v Regestech Bohemiae et Moraviae bylo otištěno. Výtahy z 922 Staro-Celských listin (z let 1162—1540), chovaných v Drážďanech i jinde, tistěny jsou v monografii Eduarda Beyera: *Das Cistercienser-Stift und Kloster Altzelle in dem Bisthum Meissen*, Dresden 1855, pag. 517—730. Listiny však, které tuto podáváme, nepocházejí z archivu v Drážďanech, nýbrž z knížecího Schwarzenberského archivu v Lovosicích, kterýžto statek v letech 1251—1545 klášteru Staro-Celskému náležel; vyjma 4 kusy, scházejí v dotčených výtazích Beyerových. Část listin těch zachovala se v originálu, část v ověřených a část v prostých prepisech 16tého věku, v nichž jest bohužel nemalý počet chyb písařských. Českých kusů jest 10, z nichž některé jsou překlady, latinských 17 a německých 5. Po stránce obsahové jsou listiny ty dosti důležité a zajímavé, poněvadž tvoří cenný příspěvek jak pro dějiny téhož kláštera, tak i celého řádu cisterciáckého vůbec, na druhé straně však proto, poněvadž nám osvětlují pokročilý kulturní stav na Lovosicku a podávají nám hojně údajů rodopisných a místopisných. Slova a formule nedůležité jsme v následujícím otisku vypustili a místo nich postavili znaménko —.

1.

V Praze 1272, 3. října. — Heineman, syn Smila z Lichtmburka, vyznal před Pražským biskupem Janem, že prodal půl vsi Lovosic klášteru v Celi, a biskup Jan tuto smlouvu potvrdil. (Cop. Vid. I. A^a N° 1b.)

Johannes dei gracia Pragensis episcopus oc. Noverint universi, quod in presencia nostra constitutus dominus Heinemannus miles, filius quondam — Zmilonis de Luchtenberg, palam recognovit —, quod medietatem ville, que dicitur Lewochitz, abbati Cisterciensis ordinis de Cella — vendidit — cum omnibus iuribus — vinetis — insulis — cum vecturis navium seu traductis — pro quingentis marcis argenti boni et legalis. — Datum Prage anno domini millesimo ducentesimo septuagesimo secundo, proxima secunda feria post festum beati Wenceslai.

2.

B. m. 1276, 15. července. — Přislav z Ujezen (?) směnil s klášterem v Celi ves Veselé za 1½ lanu dědin Lovosických. (Překlad 16. věku VI. W^v N° 1.)

Já Přislav z Ujezen všem — známé býti žádám —, že --- směna jest učiněna mezi panem opatem — Cellenského kostela — a mnou. — Nebo dal sem jim — ves, kteráž slove Veselé, — jízto meze — se počínají od mezí lesuov náležejících k Lovosicuom, a při hořejším mezníku jdouce doluov s hory proti vsi, kteráž slove Ujezen, a vztahují se až k držení bratra mého pana Chazsleyva z Chýžkovic; a tak jdouce doluov od týchž mezí po vejmolu potoka až k místu, kdež byla ves, kteráž sloula Oparen, a dále k potůčku, tekúcímu tajmž místem až k potoku řečenému Stepelín, tekúcímu pod horou Hrádku, přivlastňuje také jim pole a lúky s obou stran té vody příležíce pod úlehle hor, kteréž se vztahují a konají v mezích zboží Petra z Wildštejna, a v těch údolích doluov jdouce se skonávají na mezích zboží pana Boyslava z Žěrnosek a na mezích obecních, kteréžto od starodávna Sviní Plaz slouly. To také sem přimínil, že při vodách již jmenovaných žádné vsi nikda nemám založiti neb stavěti. A za tu všecku směnu přijal sem — puol druhého lanu na dědinách, kterýž ke vsi Lovosicům náležel.

A toho svědkové jsú tito: Lev a Drazslav bratří z Meduvecic, Vilcsik z Lubochvan, a Přibislav, Petr z Mercuvic a Chakebor bratr jeho, Vojtěch syn Chakeboruov, Stibor syn Petruov, Petr z Wildenštejna, Petr syn jeho, Budizlav Jekr synové jeho, Jenic z Choteryn, Creznik z Horenic, Lev z Dlazslava, Jan z Meduvecic, Petr z Kožalo, Mladota z Cemuz, Boyslav z Ujest, Drazsik z Merkelic, Vladislav z Vlazslav, Přezslav z Zuton, Dirslav z Vlazslavu, Voyko z Dlazkvic, Boyzslav z Malic, Jan z Zabezni. Dálo se toto lethá páně M^oCC^oLXXVI^o den roze-slání apoštoluov.

3.

V Altenburku 1296, 14. dubna. — Král Německý Adolf Nasavský běře klášter v Celi ve svoji ochranu a potvrzuje mu zároveň veškeré výsady. (Cop. vid. I. A^a N° 1d.)

Adolfus dei gracia Romanorum rex ꝛc — Notum esse volumus —, quod, cum dive recordacionis Fridericus primus et secundus, quondam Romanorum imperatores, nec non Philippus, Henricus, Rudolfus, reges Romanorum, monasterio de Cella — duxerint concedendum, quod quecunque bona in partibus illis oblatione infeodatorum imperii seu ministerialium ipsius ipsum monasterium contingeret adipisci, illa posset possidere licite et habere, ratificantes nichilominus et confirmantes villas et omnia bona, quas et que pie recordacionis olim Otto, Theodericus et Henricus Misnenses et Orientales marchiones, qui eas et ea ab imperio feodaliter obtinebant, eidem monasterio Cellensi tradiderunt. — Nos devotis — supplicationibus favorabiliter inclinati, predictum monasterium cum personis omnibus domino famulantibus — in nostram et sacri imperii proteccionem recipimus specialem, ac prescripta privilegia predictorum imperatorum et regum Romanorum — auctoritate regia renovamus, ratificamus et presentibus confirmamus. — Preterea — volumus —, ut, quoad vixerimus, nullus officiatorum seu iudicum nostrorum aliquas steuras, fecturas [vecturas] seu exacciones vel alia gravamina imponendi ipsius monasterii bonis, aliquam habeat facultatem. — Datum in Aldenburg decimo octavo Kalendas Maii indiccione nona anno domini millesimo ducentesimo nonagesimo sexto, regni vero nostri anno quarto.

Tištěno u Balbína, Misc. VIII. pag. 280. — Beyer str. 570 č. 219.

4.

B. m. 1301. — Úmluva mezi klášterem v Staré Celi a Konrádem Geruší a Petrem Anshelinovým o ostrov dolejší u Lovosic. (Překlad 16. věku: VI. W^r N° 1.)

Ve jméno páně amen. Známo buď všem —, že já bratr Sifrid od duostojného pana opata mého Celenského kláštera mistr a zprávcе dvoru v Lovosicích ustanovený — s Konrádem Geruší, měšténinem Litoměřickým, a Petrem Anshelinovým, sousedem jeho, na Pišťanech bydlícím, a vostrov dolejší ležící naproti Lovosicuom, na kterýž se týž Konrád s týmž Petrem potahovali, skrze duostojného pana Vicena z Racindorfu, sudího dvoru krále JMti, sme smluveni na tento spusob: že předřečený okolek vody aneb vostrov nám bratřím z Lovosic — zuostati má, jakž i hořejší vostrov taky náš zuostává. A tak obojí vostrov hořejší i dolejší náš jest a bejti má na časy věčné. — Nad to s obojí strany břehové naši sou a k našemu přináležejí plavení aneb přívozu. — A voda, kteráž prostředkem mezi týmž vostrovem a břehem teče, má býti všem rybařuom — vobecná. Kteréhožto nařízení svědkové jsou páni a měšťané nížepsaní: pan Vicen svrchu jmenovaný, pan Theodorikus z Ynshen, pan Sabata, Petr z Košťálu, Misoš z Mrastova, Kvasata Zieškan, Jan

z Straskova, Petr z Vodochoť, Protiva z Nosatic, Pavel z Duban; měšťané Litoměřičtí: Hamman z Mosa, Petr z Uzk, Erhard z Buděšína, František z Újezda, Hemming z Miffně, rychtář Litoměřický, Sifryd z Kopic a Gotšalek z Pokratic. Též měšťané z Oustí: Fridrich mladší, Pecirman a Radím. Staly se tyto věci léta vtělení páně M^oCCC^o prvního.

5.

B. m. 1334. — Rychtář a kmeté města Litoměřic vypovídají ve sporu mezi bratry Celenskými z Lovosic a paní Bohuslavovou. (Překlad 16. věku: VI. W^r N° 1.)

My Ulman z Oustí rychtář a kmeté: Pecold zeth Ucû, Pecold syn Ucû, Sifrid z Kapice, Heyncelin Cynera, Jan z Manova, Václav z Mísně, města Litoměřic, známo činíme —, že pře, kteráž jest byla mezi muži pobožnými, rouchem oděnými bratřími z Lovosic — s jedné, a paní Bohuslavovou, pozuostalú vdovú po Milatovi, i dědici jich, totižto Jiříkem, Waltherem, Václavem, Petrem, Jakubem, Marketú, Kateřinú a Alžbětú s strany druhé — srovnána — jest na tento způsob: že bratr Jindřich, správce dvoru v Lovosicích, na místě pana opata a konventu bratří z Celle, jeden lan dědiny, kterýž v prostředku Labe položením jest, s měštitěm a s lukami k týž dědině přináležejícími ovšem se jest odřekl, tak že předpověděná paní i dědicové její jmenovaní touž dědinu — prodati mají člověku dobrému. — Tomu na svědomí pečeť města předpověděného v přítomnosti naší jest přivěšena. Dán letha 1334.

6.

B. m. 1344, 27. prosince. — Smil ze Vchynic dosvědčuje, že všecky pře s klášteřem Celenským úplně vyrovnal. (Překlad 16. věku: VI. W^r N° 1.)

Já Smil řečený z Chynic známo činím — že všecky pře — kteréž mezi mnú a panem opatem z Celle i jeho konventem až posavad byly, zouplna sou a docela narovnané. — Také pro též svornosti a v Kristu přátelství upevnění — propůjčili sou mi do života mého z svého panství nějakéj měštitě kus, hradu mému přiležící, totižto rozbořený starý mlýn po spádu potoka řečeného Thopelin až k nové hrázi, cestou starou nahoru jdouc, a od cesty staré až k cestě nové se navracující, tak však, že v předpověděném měštitě nemám dáti lámati žádného kamene, aniž mám na témž místě stavěti mlýn. Ale jiné pokoje k přebývání mohu stavěti, a štěpnici tolikéž i chmelnici saditi. — Pro lepší toho jistotu pečeť má a pečeť pana Konráda z Sulovic a pana Zdenka z Dupic, tolikéž i města Litoměřic v přítomnosti jejich sou přivěšeny s svědky dole znamenányi: Kristiána z Žernozeck, Pešla z Sulovic, Hugona z Selestrank a Jindřicha strýce jeho, Jana z Hory i bratra jeho Konráda, měšťanuov v Litoměřicích, i jiných mnohých hodnověrných. Datum letha páně 1344° na den sv. Jana Evangelisty.

7.

V Drážďanech 1348, 7. prosince. — Král Karel IV. potvrzuje klášteru v Celi veškeré výsady, které mu byly uděleny králi Otokarem, Václavem a Janem. (Vid. opis I. A^a N° 1b.)

Carolus dei gracia Romanorum rex ꝛc. — Sane quod religiosorum abbatis et conventus monasterii Cellensis — nuper maiestati nostre oblata supplicacio continebat, quatenus ipsis et monasterio ipsorum privilegia, libertates, gracias, iura, consuetudines et emunitates, ipsis a clare memorie illustribus Otakaro et Wenzeslao, predecesso-ribus nostris, nec non Joanne genitore nostro, quondam Boemie regibus, actenus in-
dulta seu indultas approbare — dignaremur; nos igitur — universa privilegia — de certa nostra sciencia — approbamus. — Datum in Drezden anno domini mille-
simo trecentesimo quadragesimo octavo, indiccione prima, VII° idus Decembris, regnorum
nostrum anno tercio. Ad relacionem domini prepositi ecclesie omnium sanctorum

Joannes Noviforensis.

Beyer str. 601 č. 348. U Balbina Misc. VIII. str. 281—283 jest v jednom listě obsah zdejších dvou listů č. 7 a 8, s varianty: *loď* místo *ein kan*, *Sonieczek* m. *Sornozick*, *Milhalt* seu *Niderschein* m. *Noylhalt* a. *Milvendorschen* ꝛc.

8.

V Drážďanech 1348, 7. prosince. — Karel IV. potvrzuje klášteru Celenskému majetek a vý-
sady jeho v Čechách. (Vidim. opis I. A^a N° 1d.)

Karolus dei gracia Romanorum rex ꝛc. — Sane quod religiosorum abbatis et conventus monasterii Cellensis — nuper maiestati nostre oblata supplicacio con-
tinebat, quatenus ipsis — possessiones et villas in regno Boemorum sitas, nec non
privilegia — hactenus indulta — approbare — dignaremur. Nos igitur — ipsis
villam, que Lauschitz dicitur, cum curia ibidem, cum navigio, ita quod duas naves,
que vulgariter prams dicuntur, et unam cymbam, que vulgariter vocatur *ein kan*,
habere possint, et cum ipsis libere et sine impedimento transducere, et quod nullum
aliud navigium infra curiam Lauschitz et civitatem Lutormeritz super flumine Albia
ascendendo per medium miliare et a dicta curia super flumine Albia per medium
miliare descendendo ad transducendum esse et fieri debet, quam navigium curie supra-
dicte. Et quod duas tabernas et unum fabrum et unum sartorem licite tenere pote-
runt et habere in villa predicta. Villam eciam Sornozick cum curia et molendino,
et curiam in Sollewitz, et villam, que Noylhalt sive Milvendorschen nominatur, et
villam Wessele cum omnibus iuribus ꝛc — et quod annonam sive bladum et fru-
mentum in prenominatis villis pertinente in navigio super flumine Albia ascendendo
et descendendo futuris temporibus — ducere et in usus proprios convertere libere
poterunt —. Privilegia et litteras abbatis et conventus et monasterii — approbamus
ꝛc. Datum in Dresden anno domini MCCC^oXLVIII indiccione prima, septima idus De-
cembris, regnorum nostrorum anno tertio.

9.

V Drážďanech 1348, 8. prosince. — Karel IV. nařizuje Litoměřickým, aby majetku a práv kláštera Celenského v Lovosicích šetřili. (Orig. I. A^a N° 1c.)

Karolus dei gracia Romanorum rex ac iudici et iuratis in Luthmericz. — Fidelitati vestre precipimus et seriose mandamus, quatenus abbatem et conventum monasterii Cellensis in curia Lausicz, scilicet in duabus tabernis, in annona seu blado in eadem hereditate proveniente, que vel quod in navigio super flumine Albia ascendendo vel descendendo futuris temporibus sine quovis impedimento ducere et in usus proprios convertere libere poterunt pro ipsorum libito voluntatis [non impeditis]. Insuper admittimus, quod predictus abbas et conventus monasterii Cellensis in predictis bonis unum dumtaxat fabrum cum uno sartore pro necessitate dicte curie licite tenere inantea poterunt et habere, ac in ceteris iuribus et libertatibus ipsorum, quibus dudum tempore celebris recordacionis illustrium Otakari et Wenczeslai — freti sunt, non debeat quovis ingenio vel colore quesito quomodolibet impedire. — Presencium sub nostro sigillo maiori testimonio literarum, datum in Dresdein anno domini millesimo trecentesimo quadragesimo octavo, indiccione prima, VI. ydus Decembris, regnorum nostrorum anno tercio.

10.

Na Děčíně 1366, 6. ledna. — Beneš z Wartmberka na Děčíně vypovídá v rozepři mezi klásterem Celenským a dědici Petrimana ze Sulevic. (Starý překlad VI. W^r N° 1.)

My Beneš z Wartmberka, pán na Děčíně, známo činíme —, že při, kteráž s vobojí strany byla mezi panem opatem z Celle s konventem i bratřími téhož konventu z Lovosic s jedné, a dědici Petrimana z Sulevic dobré paměti, totižto Ješkem i jeho bratřími pozuostalými v Žěrnokách z strany druhé — sme takto zavřeli a napravili: že řečený opat z Celle s konventem a bratřími z Lovosic mají držeti, zpravovati a vládnúti dědičně vostrovem větším a vrchnějším, což ho koli na dyl neb na šíř přibýti bude moci, a svrchupsaní dědicové Petrimana, totižto Ješko a jeho bratři témuž opatovi a konventu i bratřím z Lovosic žádné překážky v témž vostrově nemají činiti. Však menší a dolejší vostrov má přináležeti týmž dědicuom Petrimanovým z Sulovic, což ho koli na dyl neb na šíř bude se moci rozšířiti. — Dále v tom zavíráme, že ani opat s bratřími z Lovosic ani dědicové předpověděného Petrimana nemají dělati slupi v tom místě, kde jest brod. Tomu na svědomí v přítomnosti pečeť spolu s pečeti statečných rytířuov, pana Potona z Sandavy, Peška z Čechlovic, Přibíka z Milčan, Hynce z Soběšína sou přivěšeny. Dán na Děčíně léta páně 1366 na den tří králuov.

11.

Na Karlštýně 1395, 29. dubna. — Král Václav potvrzuje klášteru Celenskému výsady.
(Vidim. opis I. A^a N° 1d.)

Wenceslaus dei gracia Romanorum rex ꝛc — Notum facimus tenore presencium universis, quod pro parte religiosorum abbatis et conventus monasterii in Cella — maiestati nostre humiliter supplicatum existit, quatenus quedam privilegia seu litteras ipsis — per serenissimos principes — Boemie reges, et signanter per — d. Carolum — super nonnullis eorum bonis — concessa, approbare — dignaremur (následuje list Karla IV. ze dne 7. prosince 1348, obsahující v sobě list římského krále Adolfa d. d. 14. dubna 1296, pak druhý list Karlův též ze dne 7. prosince 1348). Nos eorum petitionibus — inclinati — prescripta privilegia — approbamus. Presencium sub regie nostre maiestatis sigillo testimonio litterarum datum in Karlstein anno domini MCCCXCV^o die penultima Aprilis, regnorum nostrorum anno Boemie tricesimo secundo, Romanorum vero decimo nono.

(Na ohbu): Ad mandatum domini regis Albertus Magdeburgensis archiepiscopus, cancellarius.

(Na hřbetu): R. Wenceslaus de Olomuntz.

Tištěno u Balbina, Misc. VIII. str. 279—283. — Beyer str. 644 č. 524.

12.

Na Karlštejně 1395, 6. května. — Král Václav uděluje klášteru v Staré Celi výsadu, že nikdo nemá na statech jeho vymáhati pohostinství, majetek poškozovati aneb poddané k nějakým pracím nutiti. (Orig. I. A^a N° 1e.)

Wenceslaus dei gracia Romanorum rex ꝛc — Notum facimus tenore presencium, quod — in favorem religiosorum abbatis et conventus monasterii in Cella — decernimus —, quod nulli penitus principum, comitum, baronum, procerum, militum, clientum seu alterius cuiuscumque status — existat, quovis umquam tempore in curia dicti monasterii, dicta vulgariter Lawschicz, seu in aliis ipsius monasterii allodiis, prediis, possessionibus, villis seu bonis, quovis ingenio sub hospitalitatis forma aut alio quovis modo nocturnas sive diurnas facere staciones, seu in bonis prefati monasterii operationes aliquas, que perturbationis et molestiarum parant materias, quovis ausu quolibet exercere aut homines et subditos eorum ad vecturas, araturas seu alia quevis opera seu gravamina — compellere aut arcere. — Presencium sub regie nostre maiestatis sigillo testimonio literarum datum in Karlstein, anno domini millesimo trecentesimo nonagesimo quinto, die VI. Maii, regnorum nostrorum anno Boemie tricesimo secundo, Romanorum vero decimo nono.

(Na ohbu): Ad mandatum domini regis Albertus Magdeburgensis archiepiscopus, cancellarius.

(Na rubu): R. Johannes de Wratislavia.

13.

Na Karlštejně 1395, 11. května. — Král Václav dává klášteru Celenskému výsadu, aby pocestní nevynucovali na jeho statcích pohostinství. (Orig. I. A^o N° 1f.)

Wenceslaus Dei gracia Romanorum rex ꝛc — Notum facimus tenore presencium universis, quod religiosus abbat et conventui monasterii in Cella — hanc fecimus gratiam specialem, ut videlicet non liceat alicui principum, baronum, nobilium, militum, clientum, burgensium, aut alterius status seu condicionis hominum in curia dicti monasterii dicta vulgariter Lawschicz seu aliis ipsorum curiis, villis atque bonis nocturnas sive diurnas facere staciones aut eos ad quevis gravamina seu operationes compellere vel arcere.

Presencium sub regie nostre maiestatis sigillo testimonio litterarum datum in Karlstein anno domini millesimo trecentesimo nonagesimo quinto, die XI. Maii, regnorum nostrorum anno Boemie tricesimo secundo, Romanorum vero decimo nono.

(Na ohbu): ad mandatum domini regis Albertus Magdeburgensis archiepiscopus, cancellarius.

14.

V Norimberce 1397, 24. listopadu. — Král Václav nařizuje klášteru v Staré Celi, aby 20 hřiven, povinných do královské komory, dávali každoročně Alžbětě markrabince Míšenské. (Orig. I. A^o N° 1g.)

Wir Wenczslaw von gotes gnaden romischer kunig ꝛc — embieten den geistlichen apte und convente des closters zu der Czele und dem hofmeister des hofes zu Lawczicz — unser gnade und alles gute. Liben andechtigen! Als wir vormals der hochgeborn Elzbethen, marggräfinn zu Meissen, unserr liben swester und furstynn, czweinczig swere mark Prager grossen uff den summen und beren, die ir uns in unser camer alle jare pflichtig seyt zu geben, ir lebtage vorschriben und gegeben haben, als das unser majestatbrive, den wir ir doruber gegeben haben, wol usweiset: also gebieten wir euch ernstlichen und vesticlichen bey unsern hulden, das ir der egenanten unser swester sulche czweyntzig swer mark beyde von diesem nehsten vorgangen jare und ouch furbas alle jare ir lebtage gebet. — Mit urkunt dicz brives vorsigelt mit unser kuniglichen maiestat insigel. Geben zu Nuremberg noch Cristes geburt dreyczenhundert jare und dornach in dem sibendundneunczigistem jaren an sand Kathrein abende, unser reiche des behemischen in dem funfunddreissigistem jaren und des romischen in dem czweyundczweinczigistem jaren.

(Na ohbu): per dominum lantgravium Leuthemberg Nicolaus de Gewicz.

(Na rubu): R. Petrus de Wischow.

15.

V Praze 1477, 25. října. — Král Vladislav potvrdil klášteru Celskému veškeré výsady udělené mu od dřívějších králů Českých oc. (Orig. vidim. I. A^o N° 1h.)

Wladislaus Dei gracia Bohemie rex oc omnibus in perpetuum insigne. — Sane itaque constitutus in presencia nostra venerabilis pater Anthonius, abbas — monasterii Veteris Celle —, nobis humiliter supplicavit, quatenus — omnes et singulas gracias, litteras, donaciones, libertates, privilegia quoque et indulta et bona universa —, signanter bona sita in corona regni nostri Bohemie, — ipsis — confirmare dignaremur. Nos itaque idem monasterium — conservari cupientes, — omnes et singulas gracias oc ipsi monasterio abbati et conventui pro tempore existentibus approbamus — et confirmamus in omnibus punctis, clausulis, articulis et sentenciis. Et ut prefatum monasterium Veteris Celle ampliori dono regio se gaudeat consolatum, nominato abbati et suo conventui de gracia nostra speciali damus et concedimus licenciam — per se aut per quempiam alium nomine ipsorum reluendi et redimendi bona seu res et possessiones quaslibet dicti sui monasterii, ubicumque in corona regni nostri situantur, — bona vero eiusdem monasterii Veteris Celle, que a quocumque vel a quibuscumque personis sine iusto titulo tenentur, prefatis abbati et conventui volumus sine contradiccione reddi et restitui. In quorum fidem presentes litteras nostras fieri et sigilli nostri regalis appensione iussimus communiri. Datum Prage die vicesima quinta mensis Octobris, anno domini millesimo quadringentesimo septuagesimo septimo, regni nostri anno septimo.

16.

V Praze 1479, 21. dubna. — Král Vladislav potvrzuje smír, učiněný mezi opatem ze Staré Cele a Václavem z Kladna o statek Lovosice. (Orig. vidim. I. A^o N° 1i)

Wladislaus Dei gracia Bohemie rex oc notum facimus —, quod, cum expositum nobis est pro parte venerabilis Anthonii abbatis Veteris Celle, — qualiter ipse ratione municionis dicte Lowosicze una cum villis et pertinenciis suis universis, que bona pertinent ad dictum monasterium Veteris Celle, que quoque famosus Wenceslaus de Cladno, residens in eadem municione Lowosicze, — inscripta sibi et obligata obtinet, cum eodem Wenceslao fecit concordiam et conclusit ita videlicet, ut ipse Wenceslaus — eadem bona teneat et possideat sic, quemadmodum sibi sunt inscripta ad tempora vite sue et consortis eiusdem famose Margarethe de Maydeck —. Nos supradictum contractum et concordiam — acceptamus, approbamus et nostro regio consensu comunimus. Nolumus preterea, ut eadem bona per nos aut successores nostros quocumque colore amplius cuipiam inscribantur. — Presencium sub nostri regalis sigilli appensione testimonio litterarum datum Prage die vicesima

prima mensis Aprilis anno domini millesimo quadrigentesimo septuagesimo nono, regni nostri anno octavo.

17.

B. m. 1487, 5. února. — Výpověď krále Vladislava o rybolovu v řece Labi.
(Starý přepis: VI. W^r N° 1.)

V té při a ruoznici, kteráž jest vznikla mezi knězem opatem z Celle a Petrem Klučovským, Václavem Střekovským, Mikulášem Pišťanským s jedné, a Litoměřickými neboližto rybáři jich z strany druhé, co se ryb lovení v řece Labi dotýče, JMKá se pány ráčil jest slyšeti vysazení starodávni a trh, který se stal s předkem kněze opatovým, kdežto jim svědčí s řekú, břehy a ostrovy. A oni Petr Klučovský, Mikuláš Pišťanský též táhnú se na dcky zemské, že jim též svědčí s řekú i břehy. Ale oni rybáři Litoměřičtí okazali sú toliko potvrzení krále JMti, kteréžto ukazuje na jich svobody starodávni a také každému bez újmy na jeho spravedlnosti, než jiných žádných svobod před JMti sú neukázali. A protož JMKá se pány kněze opata i osoby svrchupsané proti rybáruom Litoměřickým při jich starodávnych držení(ch) zůstavuje. A zdá-li se Litoměřickým lepší spravedlnost okazati, že se jim právo nezavírá. Stalo se v pondělí den sv. Agaty léta páně LXXXVII.

Srov. AČ. VIII. 441 č. 470.

18.

B. m. 1498, 3. května. — Opat kláštera Staro-Celského vysazuje některým obyvatelům vesnice Lovosic pozemky a návrší vhodná k pěstování révy. (Orig. VI. W^r N° 1.)

In nomine domini amen. Nos Martinus abbas, Michael prior, Balthasar supprior, ceterique seniores, totum conventum monasterii Veteris Celle Cisterciensis ordinis Misznensis dyocesis representantes, profiteamur universis et singulis, quod deliberato animo maturoque consilio prehabito, locavimus et exposuimus, locamus atque exponimus per presentes literas in fundo bonorum. curie in Lowosycz prope adiacenti et ad eandem pertinenti, incolis ville eiusdem subscriptis, nominatim: Georgio Langwara, Matheo, Petro Lupo, Menssik, Matheo Haczek, Johanni oleatori, Kraupa, Beba, Blasio Kozisskoni et Vulpi, agros colliculosque vinetis aptos ad colendum vineas, et eciam iam excultas favemus tenendum, fruendum et iure emphiteotico possidendum, tali sub condicione, quod ex illis vineis excultis et deinceps excolendis tenebuntur nobis et successoribus nostris sive conventui nostro supranominato iidem cultores eorumque successores perpetuis temporibus singulis annis in vera decima vini realiter et cum effectu respondere, postquam possessio eiusdem curie ipsorum villanorumque ad nostrum pacificum redierit obtentum, ipsique nobis aut nostro conventui realem prestiterint manualemque fidem omagii post vite defuncionem nobilis domine Margarethe de Neydeck, relicte felicis recordacionis olim uxoris nobilis et

famosi domini Wenceslai de Cladno, immediati possessoris precedentis. In quorum omnium testimonium et robur contrasigillum monasterii nostri et sepe nominate domine nunc dictam curiam cum bonis ad eam pertinentibus possidentis ex certa sciencia appendi fecimus. Anno domini millesimo quadringentesimo nonagesimo octavo, Maii die tercia.

19.

B. m. 1507, 20. února. — Smlouva mezi Martinem opatem ze Staré Cele a Albrechtem z Kolovrat o Lovosice. (Orig. I. A^a N° 1 k.)

Nachdem uff hewt sonnobennt post este michi inn funfzennhunnderstun unnd sibendnn jore ein guttlicher vortrag aufgericht unnd gescheenn czwischnn dem erwirdignn inn gott unnd herenn herenn Martino abt czu der Czele — an eynnem, unnd dem edelenn unnd wolgeborenn herenn herenn Albrecht von Colowratt, herr uff Libenustein unnd Grawppnn. oberster canczler des konygreychs czu Behem ꝛc, annders teyles, — das gutt Lowosicz belangennde mit aller yczundt yrer czugehorunge sampt denn dorfferenn unnd gutterenn, — so ist vorwilliget unnd czugelossenn dem herenn canczler uff dismal die abelosunge obgemeltes guts sampt seynnenn allenn anhang alhie inn konigreych czu Behem gelegenn czu sich czu brenngenn —. — Dieweyl denn das closter unnd loblich gestifte czu der Czellenn aus gutten herczenn obenberurte neygunge sich habnn kegenn dem herenn canczler ꝛc in der abelosunge merckenn lossen, so hott der edele unnd wolgeborne her Albrecht von Colowratt — got dem almechtignn czu lobe, czu trost unnd heyl seynner selen, auch denn edelnn unnd loblichenn geschlechte von Colowratt aufgericht ein ewig testamennt mit tawsennt swern schockenn, unnd sich vorwilligett derczu beczalenn, wie nachfolgett, dermos, das solliche tawsennt schock ewiglichnn bey dem closter bleibenn sollenn, die noch yrenn willenn gebrawchenn unnd genissenn ane menniglich einhalt. Umb solliche wolthette unnd loblich testamennt des herenn canczlers ꝛc seynnnes selegerathes hett widerumb der her abt, convent unnd closter bewilligett unnd gelobett im unnd czu ewigenn czeittenn, so uff bgengnus ader anniversaria gehalten, so sal man gleich messen vor des herenn canczlers ꝛc vatter unnd seynner persone noch salle mit anhang aller, die aus dem edelnn geschlechte von Colowratt vorschidenn, aus dem todenbuch gedocht unnd vorbettenn werdenn gleichmessig dem erstenn unnd anderenn gestifterenn des closters mit vorwilligung czusampt dem ein ewige messe wochenlich czu haldenn. — Des czu mehr sicherheitt unnd stetter haldung aller stuck, punct unnd artikule trewlich unnd ungevürlich habenn die beyde herenn yre genodenn als sachwaldenn ire eygene insigille unden an diesem brieff thun hengenn, czu ferner bekenthnus die edelenn wolgeborenn unnd erennfestenn als hendler nebenn sich ire sigille czu hengenn unschedlich yrenn erbenn

vormocht, mit namenn: her Zdeniek Dobrohost her uff Ronnsbergk unnd Tenicz, her Wilhelm vonn Wrzessowicz auff Hunerpergk, Jan vonn Schonbergk, amptmann czu Radpergk, Lorenz Glacz von Aldennhoff unnd auffn Rottenhaws. Actum anno et die ut supra.

20.

V Praze 1509, 15. července. — Král Vladislav stvrzuje smlouvu mezi Martinem opatem ze Staré Cele a Albrechtem z Kolovrat o Lovosice. (Orig. I. Aⁿ N° 1m.)

Wladislaus Dei gracia Hungarie, Boemie ꝛc rex —. Notum facimus —, quia expositum nobis est pro parte venerabilis Martini abbatis suiue conventus monasterii Veteris Celle, — nec non pro parte magnifici Alberti de Colowrat, — qualiter idem abbas — cum dicto Alberto de Colowrat quendam contractum ex parte municionis dicte Lowosicz una cum villis et pertinenciis suis universis, que bona pertinent ad dictum monasterium Veteris Celle, fecerunt in hunc modum, ut videlicet ipse Albertus de consensu speciali iam dicti abbatis et conventus sui eadem bona omnia ab hiis, quibus inscripta et impignorata sunt, redimat, diluat et ad suam possessionem accipiat, ita tamen, ut ad tempora vite sue dumtaxat eadem bona teneat et possideat, post mortem vero suam ipsa omnia bona, sic per eum (ut promittitur) redempta et possessa, dicto conventui libere — cedere debeant. — Nobis itaque humiliter supplicatum est, ut huiusmodi contractum acceptare et nostro regio consensu munire dignaremur; quapropter eandem supplicationem dignam censentes — supra dictum contractum — approbavimus et nostro regio consensu communimus. In cuius rei robur has litteras regali nostro sigillo appenso muniri fecimus. Datum Prage die dominico divisionis apostolorum, anno domini millesimo quingentesimo nono, regnorum autem nostrorum Hungarie decimo nono, Bohemie vero tricesimo octavo.

(Na ohbu): Ad relacionem magnifici domini domini Alberti de Colowrat et Liebsstain ꝛc supremi cancellarii regni Bohemie.

21.

Na Krupce 1509, 20. července. — Albert z Kolovrat se zavazuje, že po jeho smrti mají statky kláštera Staro-Celského, které si byl vykoupil, připadnouti opět témuž klášteru. (Cop. vidim. I. Aⁿ N° 1n.)

Nos Albertus de Colowrat in Libsteynn ꝛc — recognoscimus —, reverendissimum patrem dominum Martinum abbatem totumque conventum monasterii Veteris Celle — concordiam quandam nobiscum fecisse, nobisque — dedisse facultatem redimendi bona eorum in Lowesitz cum universis pertinenciis suis, videlicet villam Lowesitz cum curia sive munitione ibidem et cum navigiis, villam Serntzig cum curia et molendino, et curia in Sulewitz, et villam, que Madhalter sive Newendorffchen

nominatur, et villam Wessele cum vineis ꝛc. — Postquam vero divina maiestas ex hac mortali luce nos vocaverit, quod in gratie sue beneplacitum debent eadem bona omnia, quotquot ex hiis redemimus et possedimus, — libere cedere dictis abbati et conventui ac monasterio eorum, dummodo tamen summam illam, quam pro redimendis bonis illis exposuimus, heredibus — nostris persolverint. — In quorum omnium ampliorem fidem pro nobis, heredibus, amicis et successoribus nostris sigillum nostrum presentibus duximus appendendum. Date in Grawppen feria sexta post Arnolphi, anno domini millesimo quingentesimo nono.

22.

V Praze 1509, 16. října. — Král Vladislav ustanovil na žádost kláštera ve Staré Celi Alberta z Kolovrat a Jindřicha z Šlejníc za patrony statku Lovosického. (Orig. I. Aⁿ N° 17.)

Wladislaus Dei gracia Hungarie, Bohemie ꝛc rex. — Notum facimus —, quemadmodum prius concordiam inter magnificum Albertum de Colowrath — et venerabiles abbatem et conventum monasterii Veteris Celle — de bonis Lowosicz — factam litteris nostris approbare et confirmare dignati sumus. — Verum cum sit nobis ex parte sepefati abbatis et conventus supplicatum, quatenus pro conservatione et defensione dictorum bonorum Lowosicz — duos patronos et tutores, et nominatim prefatum Albertum et nobilem Henricum de Sleynitz ꝛc. — dare et constituere dignaremur: — prenomatos Albertum et Henricum pro conservacione dictorum bonorum in Lowosicz — pro veris patronis et tutoribus damus et constituimus per presentes, eam ipsis et cuivis ipsorum in solidum auctoritatem nostram regiam — dantes, quod ipsi sepefatum monasterium circa ea bona absque quorumvis contradiccione manuteneant et defendant. — In cuius rei robur et testimonium evidencius presentes has nostras litteras cum sigilli nostri regii appensione muniri fecimus. Datum Prage feria tertia ipso die sancti Galli, anno domini millesimo quingentesimo nono, regnorum autem nostrorum Hungarie vicesimo, Bohemie vero tricesimo nono.

(Na ohbu): ex commissione propria regie Mtis.

Beyer str. 715 č. 835.

23.

V Praze 1509, 19. října. — Albrecht z Kolovrat pojistil Jindřichovi ze Šlejníc 10.000 zl. rýn. na Lovosicích a Šarfenštejně. (Orig. I. Aⁿ N° 18.)

Wir Albrecht von Colowrath, her uff Libsstin ꝛc. — Nachdeme uns — her Heinrich von Sleynitz — czechen tausent gulden raynisch unszer lebenslang vorgereicht und geliehen, haben wir aus gutten willen ime dieselben wiederumb dermas zu versorgen, domitte er, sein erbenn und nachkomen solchs gelts nach unszerm

tode — richtige beczalunge bekome. Dorumbe wir ime — dieselben czehentawsendt gulden — uff das gut Lowosicz und alle dorffer, so zum Scharffenstein und Lowosicz gehorig, — hiemitt und in krafft dits brives vermachen und verschreiben. — Zw urkundt haben wir unszer angeborn insigel wissentlich an dissen offenen briff gehangen, und dorneben die edeln wolgebornn und gestrengen hern Albrecht von Colowrath hern uff Krakowicz, — und Hanszen von Schonbergk, amptmann zw Radbergk, vermocht zu mehrer geczeugnus und sicherhayt ir angeborne ingesiegel neben das meine zu hengen, welcher sigelung wir obgnante Albrecht von Krakowicz und Hans von Schonbergk hiermitt bekenne, doch alleweg uns und unszern erben one schaden. Geben zw Prag am freitag nach Luce ewangeliste im vunffzehnhundersten und newnden jarenn.

24.

V Staré Celi 1511, 20. dubna. — Klášter v Staré Celi prosí krále Vladislava, by schválil postoupení statku Lovosického Jindřichovi z Šlejnic. (Starý opis: VI. W^r N° 2.)

Serenissimo ac potentissimo principi ac domino domino Wladislao, Hungariae et Bohemiae regi ac — Martinus abbas, Michael prior, Balthazar supprior, Mathias portarius, Donatus bursarius et totus conventus monasterii Veteris Cellae. — Quoniam constat allodium nostrum Loweczitz — ante certa tempora — domino Alberto de Colloprat, — ut idem allodium nostrum — ad se posset cum certa quadam pecunia, pro qua impignorum erat, redimere et ad dies vitae suae libere uti —; cum igitur idem dominus cancellarius ex humanis decesserit — et praefatum allodium ad manus et in potestatem nostram denuo redierit: idcirco nos favimus et per presentes favemus, permittimus et concedimus nobili — viro, domino Heinricho de Schleynitz, — domini Georgii Saxoniae ducis ac supremo marescallo, ut — dictum allodium nostrum — ad se possit redimere et eo uti iuxta conventionem et tractatum inter nos desuper initum. Quapropter regiae vestrae Mti humiliter supplicamus, quatenus dignetur eidem domino marescallo super huiusmodi nostra concessione et permissione benignum praestare assensum. — In cuius fidem ac robur has literas nostras appendente sigillo abbatis nostrae communiri fecimus. Datum in eodem monasterio nostro vicesima die Aprilis anno domini millesimo quingentesimo undecimo.

25.

V Staré Celi 1511, 28. srpna. — Klášter v Staré Celi dává Jindřichovi ze Šlejnic plnou moc, by si vyplatil statky téhož kláštera v Čechách. (Starý prepis: VI. W^r N° 2.)

Nos fratres Martinus abbas, Michael prior, Balthazar supprior, Matheus portarius, Donatus bursarius, Augustinus capellanus, Mathias pietantiarius, Thomas custos, Johannes camerarius, Andreas cantor, Mathias conversorum magister, totusque

conventus monasterii Veteris Cellae — profitemur, quod — plenam facultatem dedimus — domino Heinrico de Schleynitz, domino in Schlackenaw ꝳ, — redimendi omnia bona nostra in regno Bohemiae sita, videlicet: villam Lowesisc cum curia et munitione ibidem et cum navigiis, villam Sornczig cum curia et molendino et curiam in Sulewicz, et villam, quae Nadhalter sive Nawendorffichin nominatur, et villam, quae Weszele nominatur, cum vineis ꝳ. — In horum evidentiam et robur sigillum nostrum, quo pro nunc coniunctim utimur, ex certa nostra scientia presentibus appendi fecimus. Datum in praefato nostro monasterio, ipso die sancti Augustini episcopi, anno christianae salutis millesimo quingentesimo undecimo.

26.

V Staré Celi 1511, 2. října. — Klášter v Staré Celi uzavřel smlouvu s Jindřichem ze Šlejšvic o klášterské statky v Čechách. (Orig. I. A^a N° 1 r.)

Nos fratres Martinus abbas, Michael prior, Balthazar supprior, Donatus bur-sarius, Matheus portarius, Mathias pietanciaris, Paulus infirmarius, Augustinus capellanus, Thomas custos, Johannes camerarius, Andreas cantor, Mathias conversorum magister totusque conventus monasterii Veteris Celle: — licet prioribus annis quandam fecerimus concordiam cum — domino Alberto de Collowratt, domino in Liebenstein et Gruppen, — racione bonorum nostrorum in regno et sub corona Bohemie situatorum, utpote ville et municionis Lowositzo cum omnibus et singulis attinenciis suis, ut — eadem bona omnia vice et nomine nostris redimeret atque ad suam possessionem reduceret eisque per tempus vite sue uteretur —. At quoniam eodem domino Alberto de Collowratt vita in domino functo necdum videntes adesse oportunitatem prefata bona pacifice reducendi ad realem monasterii nostri possessionem: nos Martinus abbas totusque conventus monasterii prefati — concordiam quandam et contractum fecimus — cum — domino Heinrico de Sleynitz, domino in Slackenwe, Ronnenberg, Hoensteyn ꝳ, — in eum, qui sequitur, modum: In primis dedimus — eidem domino Henrico facultatem reluendi, redimendi et ad realem suam possessionem reducendi — omnia et singula bona nostra in regno Bohemie sita, videlicet villam Lowositz cum curia et municione ibidem et cum navigiis magnis et parvis in Albea flumine, villam Sornczig cum curia et molendino et curiam in Sulewitz, villam, quae Nadhalter sive Newendorffichin nominatur, et villam Wessele omniaque alia bona nostra in regno, ut prefatur, Bohemie sita, cum vineis ꝳ, — ut libere eadem bona nostra redimere, reluere atque in sue dominacionis possessionem recipere valeat et possit. Postquam vero ex divino beneplacito antefatus dominus Henricus ex hac vita decesserit, liberum sit et esse debet, nobis — prefata bona omnia de manu heredum suorum redimere, — dummodo ea summa pecunie, quam iam fatus dominus Henricus in redempcione — dictorum bonorum exposuit, — quam et nos, si

dicta bona pro presenti redimere vellemus, exponere oporteret heredibus suis. — In horum omnium fidem et evidens testimonium presentes literas sigillorum nostrorum, abbacialis et conventualis, appensione ex certa nostra sciencia communiri fecimus. Date in mencionato nostro Veteris Cellae cenobio, quinta feria post celebritatem divi Jeronimi ecclesiastici doctoris excellentissimi, anno christiane salutis supra millesimum quingentesimo undecimo.

27.

V Brodě Uherském 1511, 29. prosince. — Král Vladislav dal Burianovi Trčkoví z Lípy výplatu na tvrzi Lovosicích. (Orig. I. Aⁿ N° 1 p.)

My Vladislav z božie milosti Uherský, Český oc král — oznamujem tiemto listem všem, že jsme prošeni od statečného Buriana Trčky z Lyppy a na Lippnici —, abychme jemu výplatu dáti ráčili na tvrzi, dvoru a vsi Lovosicích s jich vším a všelikterakým příslušenstviem, tak aby on svrchupsaný Burian od držiteluov nynějších i budoucích vyplatiti, držeti a toho požívatí mohl, kdyžby se jemu to učiniti zdálo. K jehožto prosbě a žádosti nakloněni jsúce, — dali jsme jemu výplatu na již psané tvrzi, dvoru a vsi se vším příslušenstvím i s vinnicemi, tak jakž jest to držal a toho užíval někdy urozený Albrecht z Kolovrat a na Libštejně. — Tomu na svědomie pečeť naši královskú k listu tomuto přivěsiti jsme rozkázali. Dán na Brodě Uherském v pondělí po vánocích lethu božieho tisícieho pětistého jedenáctého, a království našich Uherského dvacátého prvního a Českého čtyřicátého.

(Na ohbu:) ad relacionem strenui domini Ratislai de Ssebirzow, secretarii regie Mtis oc.

28.

V Budně 1513, 23. září. — Král Vladislav uznává právo kláštera Staro-Celského ke zboží Lovosického, a ruší možné jiné zápisy. (Starý přepis: VI. W^r N° 2.)

My Vladislav z buoží milosti Uherský, Český oc král — oznamujem tiemto listem všem. Jakož velebný kněz Martin, opat kláštera Staré Cele, — předložil nám listy, kterak by zbuoží Lovosické s některými vsmi — od nás a předkuov našich, králuov Českých, — témuž klášteru připojeno bylo, kteréhožto také zboží jmenovaný klášter dávný čas bez překážky užíval a je držel až do toho času, když pán Buoh všemohúcí na duchovenstvie v královstvie našem Českém trestání dopustil, tehdáž jmenované zbuožie Lovosické mocí klášteru témuž v Staré Celi odjato jest a až do toho času v světských rukách držáno; protož jmenovaný opat i s svým konventem pokorně jest nás prosil, abychom to zříditi ráčili, aby on a jeho konvent při první starěj spravedlnosti — zachováni býti mohli. Poněvadž jsme pak jmenovaného opata žádost spravedlivú a gruntovní našli, protož jsme jmenovanému opatu našimi

královskými zápisy dopustili, jmenované zbúošie Lovosické — těmi penězi, kteréž na tom zbúoží zapsané byly, vyplatiti k užitku téhož kláštera. Poněvadž pak dále zpraveni jsme byli, kterakby [s] urozeným někdy Albrechtem z Kolovrat na Libštejně — smlúvu učinil vedle zápisu mezi nimi učiněného, v kterémžto zápisu — dotčený opat témuž Albrechtovi toho dopustili, aby on to zbúoží Lovosické — sobě vyplatiti a toho až do své živnosti užívati mohl. — I jsme od jmenovaného opata Starý Cele zpraveni, kterak by on po smrti — Albrechta z Kolovrat na to zbúoží Lovosické — urozenému Henrichovi z Šlejníc — té výplaty dopustil, kdež urození Jan a Bernhart bratří z Walštejna na Krupce, dědicové jmenovaného Albrechta z Kolovrat, — toho zboží Lovosického — postúpiti se zbraňovali a zbraňují, pravíce, že by oni proti tomu od nás obdarování měli. — Jestli jsme my — z omylu aneb jakžkoli jináč něco komužkolivěk proti prvnějším našim královským zápisuom dáti a zapsati ráčili, to tiemto listem zdviháme — a v nivec obracujem —. Při tom také znovu potvrzujem tiemto listem jiné listy naše a zápisy témuž opatu na to zboží Lovosické dané, i také tu smlúvu, kteráž se mezi jmenovaným opatem Starý Cele a Henrichem z Šlejníc o též zbúoží Lovosické stala —. Tomu na svědomí pečť naši královskú k listu tomuto rozkázali jsme přivěsiti. Dán na Budíně v pátek po svatým Matouši léta búožího tisícého pětistého třináctého, královstvie našich Uherského čtyrmecítmého a Českého čtyřycátého třetího.

29.

V Staré Celi 1535, 25. dubna. — Klášter v Staré Celi se zavazuje, že za živobyť Šlejníců svůj zastavený statek Lovosický nevyplatí. (Starý přepis: VI. W^r N° 2.)

Wir Paulus abt, Johannes Pfefferkorn prior, Caspar Rulicke supprior, Johannes Helwigk bursarius, Nicolaus Sprinckler infirmarius, Antonius Severi custos, Michael Schreyber portarius, Wolfgangus Dresler capellanus, Thomas Lindener, Blasius Hoyer seniores und der ganze convent des klostere zur Cellen — bekhennen —. Nachdem und als der erwirdige — Ernst, des erzbistums Prag administrator, dasselbst und zu Meyssen thumprobst, und herr George von Schleinitz, gebruder, herrn zum Talenstein und Schluckenaw, das guet Lowositz bei Leitmeritz in der cron Behaim gelegen, itzo besitzen und pfantschaftweise innen halden — das wir — bemelt guet — zue unserm closter nicht losen sollen noch wollen, dieweil beyde obgenante herrn von Schleinitz und herrn Jeorgen sone, nemblich Haubolt, Hanns und Ernst, und aber bei itzigem seinem gemahel, frawen Crescencien, herrn Wazlaw Zmrzliken von Woyssina *) tochter, mehr erzeugen würde, die sollen hierinnen auch begriffen sein.

Und wir Johannes von gots gnaden bischof zue Meyssen, bekhennen das wir auf ansuchen des erwirdigen unsers liben andechtigen herrn Paul abts — des klo-

sters Alten-Czellen unser siegl an diesen brif — neben der ebteyen und convents insigel haben anhängen lassen. Geschehen und gegeben zur Zellen sontags cantate im jare der gepurt Cristi tausent funfhundert und funf und dreisig.

*) Ze Svojšína.

30.

V Praze 1537, 30. srpna. — Král Ferdinand stvrzuje bratřím Arnoštovi a Jiříkovi z Šlejnic smlouvy uzavřené s klášteřem v Staré Celi o zboží Lovosické. (Starý přepis: VI W^r N° 2.)

My Ferdinand z buoží milosti Římský král oc — oznamujem, — že jest před osobu naši královskou urozený a velebný Arnošt z Šlejnic, administrator arcibiskupství Pražského a probošt v Míšni, — předstoupil a nám i na místě Jiříka z Šlejnic bratra svého — zprávu dal, kterak před časy — opat a konvent kláštera Staré Cele — o zbuožie Lovosické — smlúvu s někdy Hendrychem Šlejnicem, otcem jmenovaných bratří, udělal —. I když jest již psaný Henrich — před lety nedávno jminulými z tohoto světa smrtí sšel, a velebný kněz Pavel nynější opat — druhú smlúvu s týmiž bratřimi Šlejnici jsú udělali, prose nás často psaní bratří Šlejnicové —. abychem jim předešlejš smluov a potvrzení i také tej nejposlednější smlouvy o zboží Lovosické — učiněné potvrditi ráčili. — K jejichžto bratří Šlejnicuov snažné prozbě naklonění jsúce — ty smlouvy o zbuoží Lovosické — mocně schvalujem, stvrzujem a upevňujem. — Tomu na svědomí pečeť naši královskou k tomuto listu přivěsiti sme rozkázali. Dán na hradě Pražským ve čtvrtek po sv. Jana stětí, léta páně tisícího pětistého třicátého sedmého, a království našich Římského sedmého a jiných jedenáctého.

31.

Ve Vídni 1542, 17. října. — Král Ferdinand stvrzuje dědičný prodej statků kláštera Staro-Celského bratřím Šlejnicům. (Orig. I. A^a N° 1 t.)

Wir Ferdinand von gots genaden romischer kunig oc — bekennen offenlich oc. — Nachdem unns jetzt furgebracht — das die wirdigen wolgebornen — Ernst — und Georg von Schleinitz gebruder, auf Schlugkenaw und Dollenstain die erblich gerechtigkeit an dem gut Lobeschitz — alain auf ire und sein Georgn von Schleinitz eeliblichen sune — bekhumben und erlangt, seind wir daneben von — Andrea abbt zur Alten-Zell — ersucht — worden, das sich der eerwirdig unnser lieber getreuer Johann bischof zu Meissn, als ordinarius zwischen gedachtem abbt und den ernentn zwaien von Schleinitz gebrudern, ainen entlichen vertrag der erbschafft halbn an diesem gut Lobeschitz aufzurichtn in guetliche handlung eingelassen, und umb die erblickait daran mit bewilligung — des convents doselbst mit einander verglichen, — in welche vergleichung des erblichen khaufs an diesem gut Lobeschitz

— furst Moritz hertzog zu Sachsen oc als des abbts zur Alten-Zell lanndsfurst, und gedachter bischof zu Meissn wegen seines ordinats —, und darzu sambt denen von Schleinitz — bittund, wir wolten als regirunder behemischer kunig unns solchn erblichen khauf genedigist gelieben und gefallen lassen, — haben wir — solchn erblichen khauf — bestettigt und confirmirt. --- Mit urkhunt des brieffs besiegelt mit unnsrem khunigclichen anhangundem insigl. Der geben ist in unnsrer stat Wienn am sibentzehendn tag des monats Octobris nach Christi gepurd funfftzehenhundert und im zway und viertzigisten, unnsrer reiche des romischn im zwelfften und der anndern aller im sechtzehenden jare.

Ferdinand m. p.

(Na ohbu): Henricus burgravius Misnensis, s. r. Bohemie cancellarius m. p.

(Na rubu): Registrata.

32.

B. m. 1545, 5. března. — Klášter v Staré Celi prodal bratřím Arnoštovi a Jiříkovi z Šlejníc dědičně své statky v Čechách. (Původní výpis z desk: I. Aⁿ N° 1 s.)

Mistr Antonius Pribus, Jeronimus Hollis a Simon Šnaydar, bratří konventu a kláštera Staré Cele, — přiznali se před úředníky Pražskými, že dědiny jich a téhož kláštera zápisné, Lovosice před Litoměřici ležící, tvrz, dvuor oc, v Žernožicích*) dvuor poplužní oc, Lhotku ves celú a dvory kmecí s platem, Veselí ves pustú oc — prodali a dědičně doprodali Arnoštovi, Pražského a Míšenského kosteluov proboštu, a Jiříkovi, bratřím vlastním a nedílným Šlajnicuom z Šlajnic na Tollenštejně a Šluknově, — za puoldruhého tisíce zlatých rejnských. Posel na to od jeho královské Mti byl jest Hendrich svaté římské říše purkrabí v Míšni a na Andělské Hoře oc z pánuov, sa k tomu od JKMti zvláště vyslaný.

*) Čti: v Žernosecích.

C. XXIV.

LISTINY BROZANSKÉ

z let 1482—1515.

Vydává Hynek Kollmann.

S několika svazky desk zemských, zvaných kvaterny Karlštejnskými, a s některými jinými knihami a listinami dostalo se do král. českého archivu zemského před krátkým časem 9 listin týkajících se tvrze Brozan nad Ohří a příslušenství jejího.

O dějinách statku toho psáno bylo již několikrát (v. Památky arch. a míst. V. d. str. 337—346; t. VII. d. str. 69 a 70 a j.) a ne vždy stejně. Spornější jest sice jednak starší, jednak zase mladší doba, než jest ta, ze které pocházejí listiny přítomné, avšak otiskují je zde jak pro rozličnou povahu jejich, tak i proto, že aspoň pro některý čas bezpečně stanoví osudy Brozan. Věcně připínají se k nálezů soudu komorního mezi Mikulášem Rachemberkem a král. prokurátorem Čeňkem z Klinštejna z 1. dne října 1480, uveřejněnému od prof. Jar. Čelakovského v VII. díle přítomné publikace na str. 554 (č. 357). Rozsudkem tím Mikuláš z Rachemberku, poněvadž byv několikrát obeslán, k soudu nestál, propadl právo své na tvrz Brozany, zápisné zboží proboštsví Mělnického, a králi bylo dáno za právo obdržené. Že však král Vladislav II. patrně neměl peněz, nezbylo mu, než zase zapsati statek ten bratrovi Čeňkovu, Litvínovi z Klinšteina, který vyplatil sirotkům pozůstalým po Mikuláši Rachemberkovi summu zápisnou (1482). Z rukou Litvínových Brozany přešly v majetek jiný, až dostaly se Jindřichovi z Vřesovic, jehož potomstvo po nich nazývá se větví Brozanskou.

Listiny samy jsou dobře zachované, pergamenové vidimusy, označené na rubru značkami *A primum* až *I primum*. Vidimovány jsou od purkmistra a rady Starého města Pražského všechny v jeden den (1577, 20. Nov.). Pohříchu nelze dohádati se, ani proč, ani od koho byly dány radě Staroměstské k vidimování. Snad tak učinil tehdejší držitel Brozan, Zikmund Brozanský z Vřesovic a na Brozanech, cís. rada.

Formule vidimační jsou z následujícího zde otisku vypuštěny. Pro úplnost podáváme aspoň jedinou z nich, patřící k listině nejstarší (z r. 1482), na tomto místě:

My purgmistr a rada Starého města Pražského známo činíme tímto našim listem obecně přede všemi, kdež čten nebo čtoucí slyšán bude, a zvláště tu, kdež náleží, že sme viděli, čísti slyšeli a někteří také sami z nás čtli list a majestát na pargameně napsaný nejjasnějšího a nejnepřemoženějšího knížete a pána, pana Vladislava z Boží milosti krále českého, markrabí moravského

lucemburského a slezského knížete a lužického margrabě oc, slavné a svaté paměti, pod pečeti jeho milosti visutí na penduli pergamenové, jak na pergameně tak na pečeti i na písmě celý a neporušený ani kterak pokažený, beze vši poškrvny a zmatku. Kterýžto list jeho milosti královské sem do tohoto našeho listu teď vepsaný a vložený všecka ta slova, punkty, clause a artykule, jakž níže napsáno jest, v sobě obsahuje bez ujmy a proměny takto:

Kdež my s počátku psaní purgkmistr a rada Starého města Pražského, že jest v pravdě tak, což nahoře dotčeno a v témž majestátu napsáno jest, to přijímáme k své víře a duši, a k tomuto listu, kterýž obecně vidimus slove, pečť naši menší s jistým naším vědomím, však nám a budoucím našim potomkuom bez škody, dali a rozkázali sme přivěsiti. Jenž jest dán v Praze v středu po svatým Otmaru jinak před památkou Obětování Panny Marii léta Páně tisícého pětistého sedmdesátého sedmého.

Ostatní formule vesměs dosvědčují, že listiny původní předloženy byly celé a neporušené, beze vši poškrvny a zmatku. Vidimusy všechny, až na F primum (z r. 1486) a H primum (listina z r. 1502), opatřeny jsou menší pečeti rady Staroměstské, zavěšenou na prouzcích pergamenových.

1.

V Praze 1482, 28. listop. — Král Vladislav II. Litvínovi z Klinšteina zapisuje tvrz Brozany s příslušenstvím v 1500 kop gr. českých na 15 let. (Vidimus perg. A primum.)

My Vladislav z božie milosti král český, markrabě moravský, lucemburské a slezské kníže a lužický markrabě oc oznamujem tiemto listem všem: jakož urozený Lithvín z Clinštejna, komorník náš, věrný náš milý, dal jest drahný diel peněz za tvrz a ves Brozany i za jiné příslušnosti k tomu příslušné sirotkóm někdy Mikuláše Rachmberka, i také že se jest smluvil s urozeným Janem Sokolovským z Vrance, komorníkem naším, věrným naším milým, o právo jeho, kteréž jest k tomu měl, a to jest učinil s volí a rozkázáním naším; i prosil jest nás týž Lithvín, abychom jej v tom opatření ráčili, aby toho škody neměl, a také abychom jemu naši další milost při tom okázali. My v tom hlediee k jeho věrným a ustavičným službám, kteréž nám činil, činí a činiti nepřestává, a potom tiem lépe aby mohl a měl nám slúžiti, čímž nás milostivějšieho k sobě pozná, i jsúce v tom k prosbě jeho milostivě nakloněni, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskou témuž Litvínovi a dědicóm jeho zapsali sme a zastavili a tiemto listem zapisujem a zastavujem tvrz a ves Brozany s vesnicemi Hostnici a Rochlovem,*) s lidmi kmecími, dědinami, lukami, lesy, vinnicemi, kury, vajci, robotami, luhy, řekami, pastvami, s kostelním podacím i s jinými všemi a všelikými příslušnostmi, poplatky a puožitky k tomu od starodávna příslušnými, kterýmiž by koli jmény mohly jmenovány býti, a s plným panstvím, v patnácti stech kopách groších širokých českých dobrých stříbrných rázu pražského, tak aby týž Lithvín a dědicové jeho již psanú tvrz Brozany s vesnicemi i s jinými všemi a všelikými příslušnostmi, poplatky a puožitky svrchu psanými měli, drželi a jie požívali bez naše, budúcích našich, kráľuov českých, i všech jiných lidí všeliké

překážky, nejsúc od nás i také budúcích našich, kráľuov českých, ani od žádného jiného s toho splacováni za plných patnácte let od dání listu tohoto pořád zběhlých. Než po vyjití těch patnácti let, budú-li chtieti ty osoby, jimž ta výplata spravedlivě příslušie, vyplatiti jmenovanú tvrz Brozany s vesnicemi i s jinými příslušnostmi k tomu příslušnými od téhož Lithvína nebo dědicuov jeho, tehdy mají jim rok napřed k té výplatě věděti dáti, a oni zberúc užitky toho roku příšlé i také vezmúc již psanú summu, to jest patnácte set kop grošuov širokých českých dobrých stříbrných rázu pražského, mají jim již psané tvrze s vesnicemi i s jinými příslušnostmi k tomu příslušnými postúpiti a list tento navrátiti bez zmatku i všeliké odpornosti; však ty osoby budú moci to vyplatiti, jsúc na svých miestech, a k svému držení, a jinak nic. Také my neb budúcí naši, kráľové čeští, budem moci to vyplatiti po vyjití svrchu dotčených patnácti let v jmenované summě, dadúc rok napřed věděti k té výplatě, však k ruce a držení těch osob, jimž by to spravedlivě příslušelo, a když by ty osoby na svých miestech byly, ale nic jinak. A my ani žádný jiný nemáme toho vyplacováti k svému neb jiných držení ani komu které výplaty dopúšteti, leč k ruce a k zvláštniemu držení již psaných osob, když by na svých miestech byly. A jestliže by ty osoby nebo my neb budúcí naši, kráľové čeští, to k ruce jich vyplatiti [sic] vedle toho, jakož svrchu dotčeno jest, a oni potom chtěli to komu jinému zastaviti, tehdy nemají té moci mieti, ale mají témuž Lithvínovi neb dědicóm jeho toho zasě postúpiti, přijmúc od nich tu summu, kterouž jim za to dadie. A jestliže by nám které právo tu, což se jmenované tvrze s vesnicemi i s jinými příslušnostmi dotýče, jakožto králi českému příslušelo, to také dáváme témuž Lithvínovi a dědicóm jeho. A také jestli že by kto jiný kromě téhož Lithvína a dědicuov jeho chtěl po nás k tomu které právo mieti, to my rušíme a moříme tiemto listem, aby žádné moci proti tomuto našemu listu nemělo, ani mieti mohlo. Však proto jestliže by se témuž Lithvínovi neb dědicóm jeho dosti stalo po letech již psaných tak a vedle toho, jakož se nahoře vypisuje, tehdy žádných tiemto naším právem v tom [překážek] nečiniece, budú povinni toho všeho, což se svrchu píše, postúpiti těm, komuž svrchu dotčeno jest. A jakož prve témuž Lithvínovi a dědicóm jeho udělali jsme list a zápis na již psanú tvrz s jejími příslušnostmi svědčící na jedenácte set kop grošuov širokých českých, že pak ten list někde potracen jest, a jestliže by kdy optán byl kde, ten my rušíme, moříme a v nic obracujem tiemto listem tak, aby žádné moci neměl ani mieti mohl. A také již psaný Lithvín má nám dostatečnú quittancí dáti, že jej ruší a moří, jestliže by kde optán a nalezen byl. A jestliže by potracena potom byla ta quittancí, proto vždy ten list žádné moci mieti nemá. A ktož by tento list měl s svrchu psaného Lithvína nebo dědicuov jeho dobrou volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchu psaných. Tomu na svědomie pečet naši kráľovskú kázali jsme přivěsiti k tomuto

listu. Dán v Praze ve čtvrtek před svatým Ondřejem apoštolem božím leta božieho tisícieho čtyřistého osmdesátého druhého, královstvie našeho leta dvanáctého.

Ad mandatum domini regis.

*) Jmeny těmi nepochybně se rozumějí *Hostimice* aneb *Hostinice* ves jižně od Brozan u břehu Ohře, a *Rochov* ves západně od Brozan.

2.

B. m. 1486, 4. listop. — Dobrá vůle Litvína z Klinšteina, jíž Vojtěchovi Tvochovi z Nedvíd-kova postupuje list krále Vladislava II. na zástavu tvrze Brozan. (Vidimus perg. F primum.)

Já Lithvín z Klinšteina a na Týřově vyznávám tiemto listem obecně přede všemi, kdež čten nebo čtúce slyšán bude, že ten zápis najjasnějšího kniežete a pána, pana Vladislava krále českého a markrabě moravského oc, pána mého milostivého, jímžto jeho milost zapsati a zastaviti jest mi ráčil tvrz a ves Brozany s vesnicemi Hostnici a Rochlovem, s lidmi kmecími, dědinami, lukami, lesy, vinnicemi, kury, vajci, robotami, luhy, řekami, pastvami, s kostelním podacím i s jinými všemi a všelikými příslušnostmi, poplatky a požitky k tomu od staradávna příslušnými, kterýmiž koli jmény mohly by jmenovány býti, a s plným panstvím v patnácti stech kopách groších [sic] širokých českých dobrých stříbrných rázu pražského tak a s takovými přímienkami, jakož týž zápis s visutú jeho milosti pečeti to šíře v sobě zavírá a svědčí, dal jsem dobrovolně i mocí tohoto listu s můj plnú a svobodnú dobrou volí dávám urozenému panoši Vojtěchovi Tvochovi z Nedviedkova i jeho dědicóm, moc i plné právo jim nebo jednomu z nich při tom dávaje, to všecko sbožie, na něž týž zápis jeho milosti královské výš dotčený svědčí, jmieti, držeti a toho všeho svobodně požívati i s tiem se vším, když a což se jim nebo jednomu z nich líbí nebo líbiti bude, jakožto s jich vlastním učiniti bez všelikého mého i mých dědicuov i jiných všech lidí odporu a překážky. A ktožkoli tento list měl by nebo mieti bude s často psaného Vojtěcha Tvocha neb jeho dědicuov a budúcích dobrou volí a svobodnú, ten má i mieti bude túž moc i též plné právo ke všem věcem v něm položeným a zapsaným, jakožto oni sami. Na potvrzenie i budúci pamět toho pečeti můj vlastní dal jsem přivěsiti k tomuto listu dobrovolně, prosiv urozených pánuov, pana Jana z Šelnberka a na Přerově, cancléře královstvie Českého, pana Jana z Rúpova, nejvyššího písaře desk zemských již psaného královstvie Českého a dvoru krále českého jeho milosti hofmistra, urozených panoší Bohuslava z Újezdce, hajthmana hradu Pražského, a Jiříka Šuofa z Helfemburka a na Waldšteine, že jsú také pečeti své dali jim bez škody na svědomie podlé mne přivěsiti k témužto listu. Jenž jest dán leta ot narozenie Syna božieho tisícieho čtyřistého osmdesátého šestého tu sobotu po hodou slavném Všech Svatých.

3.

Na hradě Pražském 1487, 26. září. — Král Vladislav II. převádí zástavu tvrze Brozan v 1500 kop gr. č. s Litvína z Klinšteina na Vojtěcha Tvocha z Nedvídkova a připisuje k summě zástavní 100 kop gr. č. za službu i škody a 100 kop na opravu tvrze. (Vidimus perg. B primum.)

My Vladislav z božie milosti král český, markrabě moravský, lucemburské a slezské knieže a lužický markrabě oc, oznamujem tiemto listem všem: jakož slovutný Vojtěch Tvoch z Nedviedkova, věrný náš milý, vyplatil jest od urozeného Litvína z Clinšteina na Hořovicích, věrného našeho milého, zápis náš svědčící na tvrz a ves Brozany s vesnicemi Hostnici a Rochlovem, s lidmi kmecími, dědinami, lukami, lesy, vinnicemi, kury, vajci, robotami, luhy, řekami, pastvami, kostelním poddacím i se všemi poplatky a puožitky k tomu od starodávna příslušnými, ješto my to zbožie svrchu psané témuž Litvínovi a dědicóm jeho zapsali jsme v patnácti stech kopách grošuv širokých českých dobrých stříbrných rázu pražského, jakož ten zápis náš ty věci v sobě šíře a světlejě drží a zaviera, a týž Vojtěch Tvoch ukázal jest nám list dobré vuole s visutými pečetmi vedle řádu a obyčeje země České, kterýžto list dobré vuole již psaný Litvín udělal jest jemu a dědicóm jeho na svrchu dotčený zápis náš. A prosil jest nás týž Vojtěch, abychom jemu a dědicóm jeho toho potvrditi a právo svrchu dotčeného zápisu našeho naň a na dědice jeho přenéstí ráčili, a k tomu také, jakož jsme jemu některú sumu dlužni za službu a za škody, abychom jej v tom opatřili, aby toho škody neměl, a dále některú milost při tom abychom jemu ukázati ráčili: my hlediece na věrné a ustavičné služby téhož Vojtěcha, kteréž nám činil, činí, a potom tiem lépe aby mohl a měl nám slúžiti, čímž nás milostivějšieho k sobě pozná, i jsúce v tom k jeho prosbě milostivě nakloněni, s dobrým rozmyslem a radú věrných našich, mocí královskú svrchu dotčeného zápisu našeho témuž Vojtěchovi a dědicóm jeho potvrdili jsme a tiemto listem potvrzujem ve všech kusiech, članciech a clausulech, tak jakoby tuto slovo od slova vepsán byl, všecko právo tiem listem svědčie na téhož Vojtěcha a na dědice jeho tiemto listem převodiece a přenášejíce tak, aby oni to měli, drželi a toho požívali bez našie, budúcích našich, králuov českých, i všech jiných lidí všelike překážky. A k tomu jakož jsme dlužni pozuostali sto kop grošuv širokých českých dobrých stříbrných rázu pražského témuž Vojtěchovi za službu i za škody, těch sto kop grošuv českých připsali jsme a připisujem a k první summě přiražujem jemu a dědicóm jeho. Tuto milost jemu a dědicóm jeho při tom také činiece a dávajíce, aby oni na dělání a stavenie již psané tvrze do sta kop grošuv širokých českých dobrých stříbrných rázu pražského naložiti mohli; a což do té summy na opravu té tvrze naložie, ješto to registry nebo hodným svědomím okáží, to jim má s summú hlavní i také s těmi sty kopami groši širokými českými za službu i za škodu připsanými v cele a úplně při vy-

placování již psané tvrže, vsí a zboží i jiných všech a všelikých příslušností dáno a zapláceno býti. A když jim ty všechny summy dány a zapláceny budú vedle toho, jakož se nahoře vypisuje, tehdy mají nám neb těm, od kohož ty summy přijmú, již psaných tvrže, vsí a zboží se všemi jich příslušnostmi postúpiti a list tento s svrchu dotčeným listem našim navrátiti bez zmatku i všeliké odpornosti. A ktož by tento list měl s již psaného Vojtěcha neb dědicuov jeho dobrú volí a svobodnú, chcem, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchu psaných. Tomu na svědomie pečet naši královskú kázali jsme přivěsiti k tomuto listu. Dán na hradě Pražském v středu před svatým Václavem leta božieho tisícieho čtyřstého osmdesátého sedmého, královstvie našeho leta sedmnáctého.

Ad relacionem Johannis de Rupow, suppremi notarii tabularum regni
Bohemie et magistri curie domini regis oc.

4.

Na hradě Pražském 1488, 6. února. — Král Vladislav II. Jindřichovi z Vřesovic dává moc, aby mohl zříditi statek svůj dědičný, manský nebo zápisný. (Vidimus perg. C primum.)

My Vladislav z božie milosti král český, markrabě moravský, lucemburské a slezské knieže a lužický markrabě oc, oznamujem tiemto listem všem, že prošení jsme od statečného Jindřicha z Vřesovic, věrného našeho milého, abychom jemu povolenie naše dáti ráčili, aby on statek svuoj, jakž se jemu najlépe zdáti bude, zřéditi mohl. My hlediece k věrným a ustavičným službám téhož Jindřicha, kteréz nám činil, činí, a potom tiem lépe aby mohl a měl nám slúžiti, čímž nás milostivějšího k sobě pozná, i jsúce v tom k jeho prosbě milostivě nakloněni, s dobrým rozmyslem a našim jistým vědomím, mocí královskú již psanému Jindřichovi tuto milost učinili jsme a tiemto listem činíme a dáváme, aby on všecken statek svuoj dědičný, manský nebo zápisný, který má dskami nebo na listech nebo kterak koli jinak, nebo který ještě v časiach budúcích mieti bude, dáti, poručiti nebo odkázati mohl společně nebo rozdílně za zdravého života nebo na smrtné posteli, komuž se jemu kolivěk zdáti bude, kromě duchovních osob; a také aby mohl poručníky dětí i statku svého zdělati též, kohož se jemu zdáti a líbiti bude, a to bez naše i všech jiných lidí všeliké překážky. Kterézto dání, poručenie nebo odkázanie i také poručníkuov dětí i statku zdělánie tak a vedle toho, jakož se nahoře vypisuje, chceme, aby tolikéz moci a pevnosti mělo, jako by dskami zemskými nebo dvorskými zapasáno a utvrzeno bylo. Prikazujíce větším i menším úředníkóm desk zemských i dvorských, věrným našim milým, nynějším i budúcím, když by požáláni byli od již psaného Jindřicha nebo poručníkuov jeho, kteréz zdělá, aby tento list ve dsky oboje vložili, tak aby učinili bez všeliké odpornosti. Tomu na svědomie pečet naši

královskou kázali jsme přivést k tomuto listu. Dán na hradě Pražském v středu den svatě panny Dorothy leta božieho tisícieho čtyřstého osmdesátého osmého, království našeho leta sedmnáctého. Ad relacionem domini Johannis de Sselnberk, cancellarii regni Bohemie.

5.

Na Budíně 14³ 3, 4. června. — Král Vladislav II. Vojtěchovi Tvochovi z Nedvídkova ku předešlým summám připisuje na tvrzi Brozanech 150 kop gr. č. na opravu. (Vidimus perg. D primum.)

My Vladislav z božie milosti uherský, český, dalmatský, charvátský oc král, margkrabě moravský, lucemburské a slezské knieže a lužický margkrabě oc, oznamujem listem tiemto všem, že jest nás zpravil slovutný Vojtěch Tvoch z Nedviedkova, věrný náš milý, že by chtěl na tvrzi Brozanech, kterúz v zápisiech drží, některá platná a potřebná stavenie zdělati, a při tom prosil jest nás, abychom jemu ráčili na taková stavenie puol druhého sta kop groší českých k prvním summám připsati; k kteréžto prosbě jsúce nakloněni, svrchu psanú summu, to jest puol druhého sta kop groší českých témuž Vojtěchovi na stavenie jmenované tvrze připsali jsme a tiemto listem připisujem a k prvním summám, kteréž na též tvrzi zapsány má, přiřažujem milostivě, tak aby jmenovaný Vojtěch, když by se jemu kolivěk zdálo a líbilo, mohl do té jmenované summy na stavenie svrchu dotčené tvrze pronaložiti a vydati. A což by kolivěk do té summy na stavenie dal a pronaložil, ješto by to vskutku řádně registry aneb hodným svědomím okázal, to jemu aneb dědicóm jeho má od nás aneb od budúcích našich, kráľuov českých, při vyplacování svrchu dotčené tvrze s sumami hlavními, kterež zapsány mají, dáno a konečně vyplněno býti bez zmatku i všelijaké odpornosti. A ktož by tento list jměl s již psaného Vojtěcha aneb dědicuov jeho dobrú volí a svobodnú, chcme, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí svrchu psaných. Tomu na svědomie pečet naši královskou k listu tomuto přivésti jsme kázali. Dán na Budíně v úterý po svatě Trojici leta božieho tisícieho čtyřstého devadesátého třetieho, a království našich uherského oc třetího a českého dva-mezcietmého.

Ad relacionem domini Benedicti ex Waytmille,
purgkrauii in Carlsteyn oc.

6.

B. m. 1500¹, 24. pros. — Vojtěch Tvoch z Nedvídkova zápisy, které má na tvrz Brozany, postupuje dobrou vůlí po smrti své Zdenkovi z Waldeka, Bohuslavovi Žlebovi z Střížkova a Purkartovi i Oldřichovi bratřím Čichalovcům z Čichalova. (Vidimus perg. G primum.)

Já Vojtěch Tvoch z Nedviedkova a na Brozanech vyznávám tiemto listem obecně přede všemi, kdež čten nebo čtúce slyšán bude, že ty všecky zápisy a listy na pargameně dole dotčené: — první najjasnějšího kniežete a pána, pana Vladislava

krále českého a markrabě moravského oc, pána mého milostivého, jímžto jeho milost zapsati a zastaviti jest ráčil tvrz a ves Brozany s vesnicemi Hostnici a Rochlovem, s lidmi kmecími, dědinami, lukami, lesy, vinicemi, kury, vajci, robotami, luhy, řekami, s pastvami, s kostelním poddacím i s jinými všemi a všelikými příslušnostmi, poplatky a požitky k tomu od staradávna příslušnými, kterýmižkoli jmény mohly by jmenovány býti, a s plným panstvím v patnadcti stech kopách groších [sic] širokých českých dobrých stříbrných rázu pražského urozenému pánu panu Lithvínovi z Klinšteina a na Týřově a jeho dědicóm, tak a s takovými přímienkami, jakož týž zápis s visutú jeho milosti pečeti to šieře v sobě zaviera a svědčí, od kteréhožto pana Lithvína já nadepsaný Vojtěch Tvoch ten list mám s jeho dobrou volí pod jeho a jiných dobrých lidí na svědomie pečeti rádně psanú; — druhý zápis téhož kniežete a pána, pana Vladislava českého krále oc, jímžto jeho milost svrchu psaného zápisu na tvrz a ves Brozany se všemi příslušnostmi výš dotčenými vznícieho a té dobré vuole mně ot již psaného pana Lithvína na ten zápis učiněné ve všech kusiech, članciech a klauzulech, právo to všecko výš dotčené na mne a na dědice mé převodě, ráčil jest potvrditi milostivě, připsati mi také ráčiv za mů službu, kterúž jsem jeho milosti činil, a za škody ku prvnie summě přiraziti sto kop grošuv českých, i nad to nade všecko tu milost mi učiniti ráčiv, abych mohl na túž tvrz Brozany na opravu až do sta kop grošuv českých bez své a dědicov svých škody naložiti, tak a s takovými přímienkami, jakož týž zápis pod jeho milosti královské pečeti visutú to vše plnějie v sobě zaviera; — zápis pak třetí a poslední opět téhož pana Vladislava uherského, českého, dalmatského, charvátského oc krále, jímžto jeho milost opět znova k mé prosbě a žádosti ráčil jest puol druhého sta kop grošuv českých připsati a mně na opravě a nákladu již dotčené tvrze Brozan ku prvním summám přiraziti milostivě, tak a s takovými také přímienkami, jakož ten zápis pod visutú jeho královské milosti pečeti to plnějie v sobě zaviera, — dal jsem dobrovolně a s dobrým mým rozmyslem i mocí tohoto listu s mů plnú a svobodnú dobrou volí po mé však jeliž smrti dávám urozenému pánu, panu Zdenkovi z Waldeka a na Brvech, a urozeným vladýkám Bohuslavovi Žlebovi z Střížkova, Purkarthovi a Oldřichovi bratřím Čichalovcóm z Čichalova, moc i plné právo jim při tom dávaje, to všecko sbožie, na něž tíž zápisové a listové krále jeho milosti i tudiež dobrá vuole mně učiněná svědčí, jmieti, držeti a toho svobodně požívati, i s tiem se vším a s těmi listy i s túto dobrou volí, když a což se jim líbí nebo líbiti bude, jakžto s jich vlastním učiniti bez každých lidí všelikého odporu a překážky, na zpuosob však takovýto a s túto znamenitú výmienkú: aby urozená paní Katherína z Čejnova, manželka má milá, po mé smrti prvotně toho všeho sbožie výš dotčeného v drzenie byla a jeho požívala svobodně bez každých lidí všeliké otpornosti a překážky až právě do své smrti anebo dotud, dokudž by stavu svého vdovského vdáním svým neproměnila, a jsúci

pak toho sbožie svrchu dotčeného v držení, aby vsecky dluhy, jimiž bych já komuž kolivěk byl povinnovat, ješto by mohly dobrým svědomím pokázány býti, po mé smrti z statku toho a z duochoduov zaplatila beze vše otpornosti. Pakli by táž paní Katherina, manželka má, dluhuov mých platiti nechtěla aneb stav vdovský vdáním změnila, tehdy nadepsané sbožie jmá hned připadnutí na svrchu psané osoby, pana Zdenka, Bohuslava, Purkartha a Oldřicha, a oni v nadepsaný statek ihned mají vkročiti a jeho býti v držení a dluhy platiti. Toto pak při tom znamenitě vymieňuji a v moci sobě tiemto listem pozuostavuji, abych mohl a plnú moc jměl z toho sbožie a statku mého již jmenovaného za svého zdravého života neb na smrtečné posteli budto kšaftem aneb listem svým zvláštním nebolito ústně otkázati, poručiti a dáti, komuž by mi se líbilo a zdálo, až do puol třetieho sta kop grošuov českých, a to, komuž bych co otkázal, aby paní Katherina, manželka má, po mé smrti jsúci toho sbožie v držení, každému zpravila a vydala v plném roce pořád zběhlém ote dne smrti a umřenie mého konečně, jináč toho nečinieci; pakli by se jie to obtiežné býti zdálo, a toho učiniti nechtěla, tehdy ihned výš jmenovaní páni a dobří lidé, přátelé moji, aby se v to sbožie mé mocně uváziece, to všecko, jakož svrchu psáno stojí, miesto manželky mé učinili a zpravili, túž moc ote mne majíce. Jestliže by stav svojoj proměnila a vdala se, aneb [v] vdovstvie umřela, aby se v to mé sbožie tak, jakož se jim napřed dává, mocně uvázali a mé vuoli i tudiež rozkázanie mému nahore psaným obyčejem dosti učinili. Na potvrzenie i budúci pamět toho pečet mú vlastní dal jsem přivěsiti k tomuto listu dobrovolně, prosiv urozeného pána pana Marše z Švamberka, a urozených vladyk Jeronyma z Skuhrova, miestokomorníka královstvie Českého, Jindřicha z Běšin, miestosudieho téhož královstvie Českého, a Václava ze Tmáně, že jsú také pečeti své dali jim bez škody na svědomie podlé mne přivěsiti k témužto listu. Jenž jest dán leta ot narozenie Syna božieho tisícieho pětistého ten čtvrték po svatém Thomáši apoštolu božiem.

7.

B. m. 1502, 22. dub. — Zdeněk z Waldeka, Purkart a Oldřich bratři Čichalovcové z Čichalova i Bohuslav Žleb ze Střížkova zápisy, které mají po nebožt. Vojtěchu Tvochovi na tvrz Brozany, postupují dobrou vůlí Jindřichovi z Vřesovic. (Vidimus perg. H primum.)

My Zdeněk z Waldeku a na Břvech, Purkarth a Oldřich bratřie Čichalovcové z Čichalova a Bohuslav Žleb z Střížkova vyznáváme tiemto listem obecně přede všemi, kdež čten nebo čtúce slyšán bude, že ty vsecky zápisy a listy na pargameně dole dotčené: — první najjasnějšíeho kniežete a pána, pana Vladislava krále českého a markrabě moravského oc, pána našeho milostivého, jímžto jeho milost zapsati a zastaviti jest ráčil tvrz a ves Brozany s vesnicemi Hostnici a Rochlovem, s lidmi kmecími, dědinami, lukami, lesy, vinicemi, kury, vajci, robotami, luhy, ře-

kami, s pastvami, s kostelním podacím i s jinými všemi a všelikými příslušnostmi, poplatky a puožitky k tomu od starodávna příslušnými, kterýmižkoli jmény mohly by jmenovány býti, a s plným panstvím v patnácti stech kopách groších [sic] širokých českých oc urozenému pánu, panu Lithvínovi z Klinšteina a na Týřově a jeho dědicóm, tak s takovými přímienkami, jakož týž zápis s visutú jeho milosti pečeti to šíře v sobě zaviera a svědčí, od kteréhožto pána Lithvína nebožtík pan Vojtěch Tvoch z Nedviedkova ten list jměl jest s jeho dobrou volí pod jeho i jiných dobrých lidí na svědomie pečeti rádně psanú; — druhý zápis téhož kniežete a pána, pana Vladislava českého krále oc, jímžto jeho milost svrchupsaného zápisu na tvrz a ves Brozany se všemi příslušnostmi výš dotčenými vznícieho a té dobré vuole výš dotčenému nebožtíkovi Vojtěchovi Tvochovi ot již psaného pana Lithvína učiněné na ten zápis ve všech kusiech, članciech a clausulech, právo to všecko výš dotčené na téhož Vojtěcha a na dědice jeho převodě, ráčil jest potvrditi milostivě, připsati mu také ráčiv za jeho službu, kterúž jest jeho milosti činil, a za škody ku prvnie summě přiraziti sto kop groš. č., i nad to nade všecko tu milost jemu učiniti ráčiv, aby mohl na túž tvrz Brozany na opravu až do sta kop grošuv českých bez své a dědicuov svých škody naložiti, tak a s takovými přímienkami, jakož týž zápis pod jeho milosti královské pečeti visutú to vše plnějie v sobě zaviera; — zápis pak třetí a poslední opět téhož pana Vladislava uherského, českého, dalmatského, charvátského oc oc krále, jímžto jeho milost opět znova k téhož nebožtíka Vojtěcha Tvocha prosbě a žádosti ráčil jest puol druhého sta kop českých připsati a jemu na opravě a nákladu již dotčené tvrže Brozan ku prvním summám přiraziti milostivě, tak a s takovými také přímienkami, jakož ten zápis pod visutú jeho královské milosti pečeti to plnějě [sic] v sobě zaviera a svědčí, — kteréžto zápisy a listy výš dotčené všecky my nadepsaní Zdeněk z Waldeku, Purkarth a Oldřich bratřie Čichalovcové a Bohuslav Žleb z Strážkova od často jmenovaného nebožtíka Vojtěcha Tvocha majíce s jeho dobrou volí dostatečně a rádně psanú, dali jsme také dále dobrovolně, a s dobrým naším rozmyslem i mocí tohoto listu s naší plnú svobodnú a dobrou volí dáváme urozenému a statečnému rytieri panu Jindřichovi z Vřesovic oc i jeho dědicóm, moc i plné právo jim nebo jednomu z nich při tom dávajíce, to všecko sbozie, na něž tíž listové a zápisové krále jeho milosti výš dotčení, i s dobrými volemi, jednu od pana Lithvína nebožtíkovi Vojtěchovi Tvochovi, a potom druhú nám od téhož Vojtěcha Tvocha na ty zápisy učiněnými svědčí, jmieti, držeti a toho svobodně požívati, i s tím se vším a s těmi listy i s těmi dobrými volemi již dotčenými, když a což se jim nebo jednomu z nich líbí nebo líbiti bude, jakožto s jich vlastním učiniti bez všeliké naše i jiných všech lidí odporu a překážky. Na potvrzení i budoucí pamět toho pečeti naše vlastní dali jsme přivěsiti k tomuto listu dobrovolně, prosivše urozeného pána pana Pavla z Hrádku, a urozených vladyk Mikuláše Pecingara z Bydžína, Vá-

clava Dobrského ze Tmáně a Ladislava Malešického z Černožic, že jsú také pečeti své dali jim bez škody na svědomie podlé nás přivěsiti k témužto listu. Jenž jest dán leta ot narozenie Syna božieho tisícieho pětistého druhého, ten pátek před svatým Jiřím.

8.

Na hradě Pražském 1509, 21. září. — Král Vladislav II. potvrzuje Jindřichovi z Vřesovic zápisy předešlé na tvrz Brozany. (Vidimus perg. E primum.)

My Vladislav z boží milosti uherský, český, dalmatský, charvátský oc král, markrabě moravský, lucimburské a slezské knieže a lužický margkrabě, oznamujem tímto listem před každým, že předstúpil jest před nás statečný Jindřich z Vřesovic a na Brozanech, věrný náš milý, a ukázal jest nám list na pargameně s visutými pečetmi, kterýmž jsú jemu a dědicóm jeho někdy urozený Zdeněk z Waldeka a Oldřich a Purgkart bratří z Čichalova a Bouslav Žleb z Střčkova [sic] na některé majestáty, listy a zápisy, dobré vuole a spravedlivosti, kteréž jsú oni po někdy slovnutném Vojtěchovi Tvochovi z Nedvídkova na tvrz Brozany s vesnicemi Hostěnici a Rochovem se vším jich příslušenstvím [měli], dobrú vuoli udělali a právo své jemu dali a naň převedli, jakožto týž list dobré vůle v sobě šíře zavírá, naše potvrzení [sic]; a opět při tom nás snažně prose svrchu psaný Jindřich, abychom jemu těch všech majestátů, listů a zápisů s těmi dobrými volemi ještě dále potvrdili, a poněvadž jest toho statku v držení, abychom jemu další milost při tom učiniti ráčili. K jehožto snažné prosbě naklonění jsúce, s dobrým rozmyslem a radů věrných našich milých, mocí královskou v Čechách témuž Jindřichovi a dědicóm jeho těch všech majestátů, listů, zápisů, dobrých volí, kteréž má na tu tvrz Brozany a vsi Hostěnice a Rochov, milostivě potvrzujem ve všech puntích [sic], glauzulech i artikulech, tak jako by tuto slovo od slova stály, a naň to právo všecko a na dědice jeho tímto listem prevozujem a všecky sumy peněz nákladních, kteréž by on svrchuopsaný Jindřich aneb jeho dědicové výše nad ty sumy od nás prve připsané vedle výše dotčených majestátů a listů znících a svědčících na těch gruntích k Brozanóm a vsi Hostěnicóm a Rochovu příslušejících, buďto na stavení tvrze a dvoru aneb na jiná díla rybničná a vodní jakéžkoli pronaložili, ješto by takové nákladné a pronaložené sumy peněz rejstry, svědomím aneb skutečným zděláním ukázati na jmenovaných gruntích mohli, to jemu a dědicóm jeho všecko k prvním sumám přirážíme a připisujem. Avšak nad to témuž Jindřichovi a dědicóm jeho pro jeho věrné služby, a tím lépe aby nám i s dědici svými slúžiti mohl, vyšší a další milost tímto listem učiniti sme ráčili tak, aby on často psaný Jindřich i dědicové jeho tu tvrz s vesnicemi Brozany, Hostěnici a Rochovem jměli a drželi se vším jich příslušenstvím, od žádného z toho statku a zbuoží již psaného Brozan a vesnic Hostěnic a Rochovu splacování nejsúce žádným

obyčejem bez jich vůle a dobrovolného k výplatě svolení. A když by jich dobrá vůle k výplatě byla, tehdy tepru budú moci ty osoby duchovníe, jimž by to zbuoží a statek k jich duchovenství a klášterství příslušel, od jmenovaného Jindřicha aneb dědicův jeho vedle jmenovaného způsobu vyplatiti, avšak tak: dadúce jim za výplatu sumu peněz v svrchu jmenovaných zápisích a majestátích položenú i se všemi svrchu jmenovanými nákladními sumami a pronaloženými, ač by které on svrchu psaný Jindřich aneb jeho dědicové na svrchu jmenovaná a řečená diela pronaložili; a oni přímúc takové sumy peněz již psané zúplna a docela v svú moc, tepru povinni budú také toho statku těm osobám duchovním, od nichž by ty sumy často psané přijali, postúpiti a jinak nic, a list tento náš i s jinými listy nám zase navrátiti. A jestliže bychom komu na tvrz Brozany a vsi Hostěnice a Rochov, kterýmkoli osobám duchovním aneb světským, jaké výplaty dáti ráčili, kteréž by proti tomuto našemu dání byly, ty všecky tímto listem kazíme, moříme, v nic obracujem, tak aby žádné moci neměly. A ktož by tento list náš měl s dobrou volí od nadepsaného Jindřicha aneb dědicův jeho, chcme, aby tomu příleželo plné právo všech věcí v tomto listu položených. Tomu na svědomí pečet naši královskú k tomuto listu přivěsiti jsme rozkázali. Dán na hradě našem Pražském na den svatého Matúše leta tisícého pětistého devátého, a království našich uherského devatenáctého a českého třicátého osmého.

Ad relacionem magnifici domini Alberti de Kolowrat et Liebstein,
supremi cancellarii regni Boemie cc.

9.

B. m. 1515, 4. dub. — Jindřich z Vřesovic a na Brozanech odkazuje statek svůj synům Jaroslavovi a Jiříkovi. (Vidimus perg. I primum.)

Já Jindřich z Vřesovic a na Brozanech oznamuji tiemto listem všem, kdež čten nebo čtúci slyšán bude, že jakož mám list od najjasnějšího kniežete a pána pana Vladislava, ty časy krále českého, markrabě moravského, lucemburského a slezského kniežete a lužického markrabě, pána mého milostivého, abych mohl statek svuoj dáti neb poručiti i odkázati, komuž by mně se koli zdálo, jakož pak týž list na pergameni napsaný s pečetí jeho královské milosti to vše sám v sobě šíře zavírá a okazuje: kdež já, maje takové obdarování od jeho královské milosti, s dobrým rozmyslem dál sem a mocí listu tohoto dávám za oddíl synóm svým Jaroslavovi a Jiříkovi tyto tvrze své a zboží níže psané: tvrz řečenú Brozany a tvrz Libčoves s vesnicemi, s dědinami, s lukami, s lidmi, s dvory kmecími, platy, robotami, lesy, s háji, s luhy, s řekami, s rybníky, štěpnicemi a kostelníem podacím a se vším plným panstvím. A těch již psaných tvrzí a vsí s lidmi a se vším příslušenstvím postúpil sem a tiemto listem nadepsaným synóm svým postupuji a dávám ku požívání a pravému držení. A my svrchupsaní bratří, přijavše vděčně a dobrovolně od

pana otce našeho ty svrchupsané tvrze a zboží za oddiel, tiemto listem oznamujem všudy, kdež čten nebo čtúci slyšán bude, že jsme s dobrým rozmyslem při zdravém rozumu [sic] o ta nadepsaná zboží konečné rozdělení tiemto listem učinili mezi sebou tak, že mně Jaroslavovi dostalo se na muoj diel tvrz Brozany s vesnicemi Brozany, Hostinici, Rochovem, s dědinami, s lidmi, s dvory kmecími, s platy, s kurmi, s robotami, s lukami, štěpnicemi, s vinnicemi, s luhy, s řekami, s kostelníem podacím a s plným panstviem a té již psané tvrze a vsi příslušenstvím; a mně Jiříkovi toto mi se na muoj diel dostalo: tvrz Libčoves s dědinami, se vsí Libčovsí, s lidmi, s dvory kmecími, s platy, robotami a všelijakými poplatky, s lukami, štěpnicemi, s vinnicemi, s rybníky, s lesy, s háji a kostelníem podacím a se vším plným panstviem a též již psané tvrze Libčovsi a vsi příslušenstvím. A my svrchupsaní bratří nemáme sobě na ten již psaný statek, o kterýž jsme se rozdělili, sahati žádným obyčejem ani kterým právem dielu dobývati jeden na druhém, a tíž dědicové naši. Také na pana otce našeho a na ten statek jeho, kterýž sobě pozuostavil, nemáme sahati, ani dědicové naši na potomní dědice naše ani na to, ač by kterému z nás pán Buoh popřál čeho dobytí neb přikúpiti. Protož pan otec náš i také každý z nás svrchu psaných bratří ten již psaný statek svůj bude moci dáti neb zapsati z nás jeden druhému, aneb komuž se jemu zdáti bude, buďto zastaviti neb prodati. A jestliže by kterého z nás svrchu psaných bratří v tom pán Buoh smrti neuchoval bez dědice, a že by statku svého žádnému nedal neb nezapsal, jakž se svrchu píše, tehda ten jeho statek a zboží má na pana otce našeho zase připadnouti; pakli by otce našeho nebylo, a že by s světa sšel, tehda má na druhého bratra živého a po něm zuostalého a dědice jeho ten již psaný statek a zboží připadnutí; pakli by dědice po sobě pozuostavil, a otec náš živ byl, tehda on má mocným poručníkem toho dědice neb dědicuov býti. Jestliže by také pán Buoh pana otce našeho neuchoval, a že by s světa sešel a žádnému toho svého statku, kterýž sobě pozuostavil, nedal aneb nezapsal, tehda ten jeho statek jakýžkoli po něm pozuostalý má také na nás svrchupsané bratří neb na dědice naše přijíti. A toho všeho, což se v tomto listu vypisuje, na svědomí a pravé zdržení já svrchu psaný Jindřich a my svrchu psaní bratří Jaroslav a Jiřík dali sme své vlastní pečeti přivěsiti k tomuto listu dobrovolně. A pro širší svědomí prosili sme urozených pánuov, pána pana Bohuslava z Žeberka a na Oparně, pána pana Jana Mičana z Roztok a z Klinšteina a na Pátku, urozených vладыk, pana Bohuslava ze Vchynic a na Oparně, pana Zdeslava Kaplěře z Sulevic a na Košťálově, pana Fridricha Sekyrky z Sedčic a na Milešově, pana Václava z Vřesovic a na Stoličkách, že jsú také dali své pečeti přivěsiti k tomuto listu na svědomí, sobě bez škody. Jenž jest dán a psán leta od narozenie Syna božieho tisícieho pětistého patnáctého v středu před hodem slavným Velikonočným.

D. XVI.

VÝPISY Z KNIH VINNÍCHÝCH

z let 1358—1576.

Vybral V. J. Nováček.

(Čísla 1—50 z let 1358—1461 tištěna jsou v Archivě Českém XV. str. 509—560.)

51.

Svědomy o propůjčení místa k stavbě domku obcí Košířskou a o volbě rychtáře téže vsi.

1461, 25. května. — III. C. 7.

Svědomye Havla z Košíř. Dameš vyznal takto: Když jsú sě byli v hromadu sešli obec Košířská, tehdy Michálek s svú ženú Kačků i s synem svým Havlem prosili jsú obce Košířské, aby jim dali miesto k stavení vedle starého domku. I potázavše sě o to i dali jim miesto beze všech platuov od svrchnie hráze až doluov do potoku, jakož jeho prvnie hráze okazuje. A na to dali již psané obci čber a ten jsú pili na tu paměť.

Item Jíra z Košíř a Pědík vyznali jednostejně tiem obyčejem a v táž slova.

Item Franěk Jíra a Pědík z Košíř vyznali takto: Když smy dělali u Havla priekop okolo jeho vinice, rozdělávajíce priekop, a když který pacholek chtěl sáhnúti dále mimo priekop, nedopustil toho Havel, by dále sáhli, než pokudž jest jeho. Pak panna Katherina od Svaté Anny z Malé Strany Pražské také sě na to městiště táhla, jsúci navedena od některých lidí, že tu má plat na tom městišti; i Košířská obec toho odpierala, že tu nemáš nic aniž jmáš práva izádného, neb jesti obec Košířská, a to smy vydali, právo k tomu majíce.

Item Augustín od Raka, měšténín v Starém městě, Jan Tichava z Košíře vyznali takto: Když obec Košířská pohromadě byla pro usazenie rychtáře, tehdy prikázali, aby rychtářem byl Havel. On jest odpor učinil, že nechci býti, leč prve

zviem na nich, co mají ke mně mluvití anebo z čeho mě vinie. Tehdy vyšli jsú na potaz obec Košířská. Potázavše se, z jedné vuole řekli a pověděli, že nemámy tebe z čeho viniti; a tak potvrzen jest Havel v rychtářství od obce svrchupsané. A při tom také byli jsú Franěk, Pědík a Jíra.

To seznání stalo se jest před panem Václavem času toho pergmistrem, a před jeho pány konšely Janem Studničkú, Vání, Jarošem, Frankem ostrožníkem, ten úterý po svatém Duše anno oc LX primo.

52.

Mezi Janem Mudrochem a Janem Hedvikou o chmelnici.

1461, 26. května. — II. G. 5.

Stala jse jesti přátelská smlúva a dobrovolná skrze múdrého muže Václava, pergmistra hor vinnických, a rozšafného Petra od Kozluov, měščenína v Starém městě Pražském, mezi slovutným Janem Mudrochem přebývajícím na Újezdě s jedné strany, a opatrným Janem Hedvikú, také měščenínem v Starém městě, s strany druhé, o chmelnici, kteráž příslušela k tomu měscišci, v němž přebývá předepsaný Mudroch. Kterýžto Jan Hedvika pravil se jmieti právo, že by ta chmelnice příležela a příslušela k vinnici Hedvikově, i předřečený Jan Mudroch podal Janovi Hedvikovi, aby na tu chmelnici právo okázal. I nemohl toho dokázati izádným právem; i učinil přátelskú smlúvu, tak že za to právo, kteréž se pravil jmieti, vzal a vyzdvihl kopu g. hotových peněz od Jana Mudrocha předepsaný Jan Hedvika. A tak již psaný Hedvika té chmelnice mocně jest postúpil Janovi Mudrochovi, jeho dědicóm a budúcím, i vzdal, sám sobě aniž svým budúcím aniž dědicóm izádného práva viece nepozuostavuje nyní i budúcně. A ta se smlúva stala ten úterý po svatém Duchu anno Domini M^oCCCC^oLX primo.

53.

Konšelé vinniční vypovídají mezi Václavem perkmistrem hor vinnických a Bartošem dědicem Tyršovým ve při o vinnici.

1461, 16. června. — II. G. 6.

Jakož mnohé nesnáze i súdové nejednú ani druhé dáli se a trvali jsú až dosavad mezi opatrným Václavem pergmistrem hor vinnických s jedné, a Bartošem, přitelem Tyršovým z Nového města Pražského, s strany druhé, o chmelnici a o pole, k kterémužto poli a k chmelnici již psaný Bartoš pravil [se] právo jmieti lépe nežli předepsaný Václav pergmistr. A tak týž Václav pergmistr žádal toho na svých pániech konšelech vinnických, aby Bartoš svá práva okázal, a to proto a tudy, aby

již pomlúvanie pokútne nedálo se viac od častopsaného Bartoše o Václavovi pergmistrovi.

A když sú strany vyslyšeli páni konšelé vinniční, prikázali stranám, aby práva svá před námi položili. I vyslyševše právo Bartošovo, jakožto kšaft, kterýmžto kšaftem pravil se právo jmieti k té chmelnici a k tomu poli; a dále i také vyslyševše s pilností práva Václavovy pergmistrovy, jakožto trh otce jeho Tomáška, ješto tu chmelnici i to pole koupil u Jakuba Kunšova syna a u Petra bratra jeho, [a] jim to zapláceno hotovými penězi úplně a docela, dále také súdy čtyři svolány na rathúze v Starém městě Pražském podle starodávních práv, i list pod pečeti hor vinnických, ješto ten list vydán Kunšovi od pergmistra na tu pustú vinnici; a také dále vyslyševše Duchkovo Tyršovo mocné vzdání před úřadem Tomáškovu pergmistrovi, ješto to vzdání šfírejše stojí v knieh[ách] vepsáno, i také svědomie viery hodné vyslyševše, i také ortel a oderčení Bartošovo vyslyševše, ješto to také stojí vepsáno u vinnické kniehy; i tak ty všeckny věci s pilností a s bedlivú radú váživš i vyslyševš my konšelé vinniční, potvrdili sme i mocí toho zápisu i ortelem naším potvrzujíc potvrzujem všech práv i zápisuov i prvních orteluov Václavových pergmistrových, tak aby Bartoš častojmenovaný i s svými dědici a budúcími té chmelnice i toho pole více nenařiekali ani se práva pravili jmieti, nežli aby Václav, jeho dědici a budúcí, té chmelnice i toho pole požívali, držali, prodali, zastavili, směnili a učinili, což by se koli jim líbilo a vidělo, jak to s svú věcí vlastní a dědičnú bez překážky Bartošovy, jeho dědicuov a jeho budúcích. A to jse stalo vyrčení a výpověď skrze pány konšely vinnické Jana Studničku, Váni s Quietova, Franka Ostrožníka, Jaroše porybného, ten úterý po svatém Vítě anno domini M^oCCCC^oLX primo.

54.

Mezi osadou sv. Štěpána na Novém městě Pražském a Janem Tapíkem o vinnici.

1461, 11. července. — II. G. 5.

Jakož mnohé nesnáze a súdové trvali jsú až dosavad mezi opatrnými lidmi, a zvláště osadú Svatoštěpánskou na Rybníce z Nového města Pražského s strany jedné, a Janem Tappíkem a Heřmanem přitelem jeho strany druhé, kteřížto Janek s přitelem svým pravili jse právo jmieti a spravedlnost k vinnici Janově někdy Kuckově, nyní pak kteráž jest k uosadě a k kostelu svatého Štěpána na Novém městě Pražském na Rybníce oc. A tak pan pergmistr i [s] svými pány konšely vyslyševše žalobu a odpor obojich stran, prikázali jsú, aby obě straně práva svá, kteráž majie, položili jě před úřadem. I položili sú obě straně, a zvláště Janek položil jest list pod pečeti hor vinnických, kterýžto list svědčí na tu jistú vinnici, a takto v něm stojí psáno, že Řehoř z Přiekopa koupil sobě a manželce své Dorotě vlastní vinnici

úplně a docela hotovými penězi zaplacenú; též i osadní Svatoštěpánscí dva listy kšaftovnie i také výpis z knieh Novoměstských položili, kterýžto jeden kšaft učinil Řehoř, když jesti jměl umřieti, a v tom kšaftu takto stojí psáno, že Řehoř odkazuje svú vinnici dědičnú i se vším jiným statkem Dorotě manželce své; druhý kšaft panie Doroty ženy Řehořovy takto svědčí, že táž Dorota majíc plné právo a poručenství po svém muži Řehořovi k té vinnici, chtiec z tohoto světa jíti, také jest poručila a mocně dala tu jistú vinnici Vichně sestřenici své. Kterážto Vichna pojala Jana Kucku z Nového města, a tak Jan Kucka majě právo k té vinnici po své ženě, prodal jest na té vinnici kopu grošuo platu k svatému Štěpánu na Nové město a té osadě k lampě do kostela.

A tak pan pergmistr i [s] svými pány konšely s pilností váživše ty listy i kšafy i výpis z knieh rathúzských Nového města i také Jankuov list řečeného Tappka s pečeti hor vinničných, kterýmžto listem činil jse právo jmieti k té vinnici. a tak že jemu aniž jeho přátelóm nic nesvědčí v tom listu, nežli Řehořovi a manželce jeho Dorotě; a tak my pan pergmistr i [s] svými pány konšely ty věci všeckny svrchudotčené s pilností váživše, ne skrze omylnost aniž skrze neopatrnost, ale s dobrým rozmyslem a zdravú paměti takový jsme ortel konečný vyřkli a vynesli takovým obyčejem dole psaným: že jsme z svého úřadu přikázali a mocí tohoto zápisu přikazujem, aby týž Janek i s přitelem svým Heřmanem více té osady Svatoštěpánské i jich potomních nenářiekali aniž té vinnice, aniž jse práva více jmieti [chtěli] k ní nyní i budúcie časy, ale aby oni vládli, držali a požívali jakožto dědicové bez překážky jich a také jich dědicuov a budúcích. A to jse stalo před panem pergmistrem Václavem hor vinničných a před jeho pány konšely Janem Studnickú, Vání z Qwietova, Jarošem porybným, Frankem ostrožníkem, tu sobotu před svatú Margretú leta od narozenie syna Božieho tisícieho čtyřstého šestdesátého prvého.

55.

Vaněk Černý prodává zahradu Václavovi perkmistrovi hor vinničných.

1462, 15. června. — II. G. 28.

Jakož jesti Václav, tehďáz pergmistr hor vinničných okolo Prahy, smlúvu učinil s Vaňkem Črným, tehďáz rychtářem od úředníkuov obú měst tehďáz usazený[m], takovým obyčejem dolepsaným, že Václavovi pergmistrovi, dědicóm a budúcím jeho mocně vzdává i tiemto zapisuje, mocně postupuje i dává zahradu svú dědičnú, kteráž leží mezi zahradami Vaňka Búbele řečeného s jedné strany a Martina Hulana s strany druhé, sobě tu více ižádného práva nepozuostavuje ani svým dědicóm aniž svým budúcím nyní i potom, za kterúžto zahradu Vaněk Črný vzal i vyzdvihl penieze od svrchupsaného Václava pergmistra, však pod tako[vú] vymienkú dolepsanú: naj-

prve že Václav pergmistr dal jest i svolil z dobré vuole své Vaňkovi Črnému, aby tu v zahradě byl až do své smrti, a tu což se koli v té zahradě na štěpí urodí, aby Vaněk Črný toho polovici pravú vzal a vyzdvihl věrně a právě, žádných v tom nepravostí nečině. Také Václav pergmistr tomu chce, aby častopsaný Vaněk tu a v té zahradě poctivě a řádně přebýval mezi susedy, jakožto na dobrého člověka záleží, zádať ižádných mně a susedóm nečině. Dále se Vaněk Črný svolil, že jmá sám od sebe a skrze jse samého všeckny dluhy, jimiž jesti lidem kdežkoli povinen nebo-li dlužen, je sám zaplatiti. Item jestliže by mezi tiem pán Buoh Václava pergmistra neuchoval, jehož pane Bože nedaj, prvé nežli Vaňka Črného, tehdy Vaněk Črný nemá aniž více bude jmieti práva ižádného k té zahradě, nežli jedno do své smrti tu býti, ale již jmenovaný pergmistr i [s] svými budúcími bude jmieti moc i celé právo dáti, prodati, odkázati a učiniti jakožto s svým vlastním dědičným statkem. A na to svolenie i na to vzdánie Václav pergmistr dal jesti čber susedóm na tom panství vedle řádú a obyčeje starodávneho. A ta smlúva ohlášena jest před panem Václavem od Dietek, Jarošem porybným, Jindřichem mazanečúíkem, měsčeninem z Nového města, ten úterý den svatého Víta anno Domini M^oCCCC^oLXII^o.

56.

Mezi Martinem Maišnarem a Anežkou Jandovou o vinnici.

1462, 17. června. — II. G. 29.

Jakož mnozí súdové a nesnáze trvaly až dosavad mezi slovutným Martinem Mišnarem s jedné, a Anežkú manželkú Janovú Mandovú s strany druhé, o vinnici někdy Martina Kačera, kterážto paní Anežka nařiekala Mayšnera i pravila, že by jí tu vinnici prodal za dědičnú, aby se v tom ižádného nebála, když jeho právo jmieti bude. Ale Mišnar odepřel toho, a proti tomu že jse táhne na kniehy vinnické a že jest jinak neprodával než jakož v kniehách zapsáno stojí. I prikázali jsú pan pergmistr i [s] svými pány konšely, aby práva svá s uobú stranú položili, a tak jse jest stalo. I vyslyševše práva i svědomie s uobú stranú, ne skrze omylnost aniž skrze neopatrnost, ale zdravú radú a s dobrým rozmyslem takový jsme ortel vynesli a vypověděli: najprve jakož jest Mayšnar na vinnici někdy Kačerovu zveden byl, maje přípověď s jinými dobrými lidmi v dluhu za nebožčíka Kačera, to právo jest paní Anežce prodal a vzdal, sám sobě aniž svým dědicóm práva nezuostavuje, a tomu dosti učinil vedle práv našich, jakož zápis okazuje. Protož prikázali sme Anežce, aby svrchupsaného Martina v pokoji nechala, jeho více nenariekala, ale toho práva sama, kteréž jest u něho kúpila, požívala i učinila, co by se koli jí líbilo. Actum presentibus magistro moncium Wenceslao et dominis consulibus eius Francone calcarista, Wenceslao a pueris, Jarossio porybný, feria quinta in die Corporis Christi vel ipso die sancti Viti anno domini LXII°.

57.

Velíkovi Goliášovi a Jiříkovi Trubačovi slevuje se z platu, který odvádějí ke kapli Betlemské z vinnic zádušních.

1462, 26. srpna. — II. H. 2.

My mistr Václav z Drachova, správce kaply Bethleema, a kostelníci též kaply Laurin mydlář, Vojtěch barvieř, Havel sladovník, vyznáváme jednostajně tímto zápisem obecně přede všemi, ktož jej uzrie anebo čtúce slyšeti budú, že znamenavše obtieženie pergrechtu nad úrok přidaného na vinnicech oc, z dobré vuole a z milosti složili jsme Velíkovi Goliášovi XX grošuv se čtyř strychuov vedle prvotnieho vydanie, tak aby on, jeho dědicové i budúci jeho toliko kopu gr. platili do kaply Bethleema beze všech nesnází a bez dalšího prodlévání. A Jiříkovi trubačovi z domu páně Zdenkova Konopištského též milost a láska stala jse jest, tak jakož platil jesti kopu grošů se tří strychuov, složují jemu té kopy XII grošuv, tak aby platil nyní i budúcně on i jeho budúci a dědicové padesáte grošů bez dvou grošů. Jestliže by svrchupsaný Goliáš [a] Jiřík, jich dědicové a budúci neplatili toho úroka dvě neděli po svatém Havle do Bethleema, tehdy tím vším obyčejem, jakož prvně vydání zápisu okazuje, majie připraveni k tomu býti skrze pana pergmistra, kterýž jest nebo potom bude. A to jse stalo před panem pergmistrem Václavem a před jeho pány konšely Frankem ostrožníkem, Václavem od Dietek, Jarošem porybným, ten čtvrtek před svatým Augustinem anno Domini LXII°.

58.

Mezi Václavem perkmistrem a Janem Piplmáskem řezníkem o vinnici.

1462, 25. listopadu. — II. H. 5.

Jakož jsú mnohé nesnáze byly i súdové mezi opatrným mužem panem Václavem pergmistrem hor vinnických s jedné a Janem řezníkem řečený[m] Piplmásko s Menšie Strany Pražské z druhé, o vinničku držící v sobě dva strychy, s kteréžto vinničky puol kopy grošů jest platu, jenž leží podle cesty, ješto jdú a jedú do Strašnic podle pusté vinnice Šierlinkovy s jedné a Janem Rohozníkem strany druhé, takže již psaný Jan Piplmásko pravil jse právo jmieti lepší nežli svrchudotčený Václav pergmistr. I vyslyševše obě straně páni konšelé vinniční i jich práva s pilností, i podali jich na přátely. A tak v to vloživše jse přátelé tehdáž páni konšelé Velikého města Pražského, jménem pan Martin od Vlčieho hrdla, pan Jan Pražák, pan Zika súkeník, i uručivše jě pod desieti kopami grošů na vyrčenie a na zdrzenie, takto jsú vypověděli a vyrkli mezi stranoma obyčejem dolepsaným, aby pan Václav pergmistr dal Janovi Piplmáskovi kopu gr. A to hned učinil a dal po tom vyrčení panském. A Jan často-jmenovaný odřekl jse i tímto zápisem odříká se věčně a budúcně sám skrze se

a jménem svých dědicův a budoucích od svrchupsané vinničky i s tím platem puol kopy groš[ů], nic sobě aniž svým dědicům aniž svým budoucím izádného práva nepozuostavuje. Act. presentibus dominis consulibus vinearum Francone calcarista, Wenceslao a pueris, Jarossio porybny, feria quinta ipsius beate Katharine anno domini LXII°.

59.

Mezi sirotky nebožtíka Jana Svačiny a držiteli vinnic na hoře Hynkově o lis.

1463, 8. února. — II. H. 7.

Jakož jsú byly mnohé nesnáze a súdové mezi sirotky nebožtíka Svačiny Jana a poručníky jeho strany jedné, a Janem s Poříče řečeným Peškem, Mikulášem Zbadaným, Janem vozatajem s Malé Strany, Haškem, Mikulášem rezníkem, Hájkem, Maříkem, Janem Lithochlebem strany druhé, o lis, kterýž leží na huoře někdy Hynkově, i se vším příslušenstvím, že tíž sirotci pravili se k němu právo jmieti dědičné po svém otci Janovi a materi, a přijímatelé a držitelé též vinnice Hynkovy hory že by izádného práva neměli; a oni odepřeli jsú, že každý s nich jmá takové právo na své strychy, jakožto i sirotci na své. A tak pan pergmistr i [s] svými pány konšely prikázali stranám obojím, aby svá práva položili i svědomie, kteréž by jměli, aby je před úřadem položili a postavili. I stalo jse jest tak. I vyslyševše práva obojích stran, najprve list na pargameně pod pečeti hor vinnických i jiné zápisy i sepsané svědomie i ústnie, i s pilností a s bedlivú radú ty všeckny věci váživše, ne skrze omylnost, aniž skrze neopatrnost takový jsme ortel a nález učinili a vynesli obyčejem dolepsaným: tak aby svrchu dotčení sirotci i [s] svými přátely již více nenařiekali, ani jse práva pravili jmieti kterého dědičného po svém otci a po materi své k tomu lisu, nežli vedle jiných držitelův té vinnice majie k tomu lisu právo jmieti, což se na jich strychy dostane, jakožto i jiní, kteříž tu horu drzie někdy Hynkovu, a toho lisu aby všickni požívali ze spolka a ze spolka jej opravovali na jeden náklad, což by bylo potřebie k tomu lisu. Acta sunt hec per magistrum moncium vinearum Wenceslaum et dominos consules eius Franconem calcaristam, Wenceslaum a pueris, Jarossium porybny, feria tertia post Dorothee anno domini cc LXIII°.

60.

Směna vinnic mezi Martinem mečířem a Mikulášem.

1463, 21. února. — II. H. 8.

Martin mečíř, měšténín Většeho města Pražského, učinil směnu vinnicí svú na vinnici Mikulášovu, kterážto vinnicě Martinova usazena jest vedle Kubky s jedné strany a Lišky strany druhé, a vinnicě Mikulášova usazena jest na zboží Olšanském vedle Duchka z Poříče s jedné strany a Mikuláše tesaře strany druhé, tak aby

každý jeden z nich [s] svými ženami a [s] svými dědici i budoucími těch vinničků požívali v témž právě, jako každý z nich držal a požíval, k mění, prodání i dědičnému požívání. Z kteréžto vinničky Martin, dědici jeho mají úročiti urozenému panu Zdeňkovi z Postupic a k jeho dvoru v Olšanech XXV gr. každá léta beze všech otporností. Mikuláš má a dlužen bude úročiti [z] své vinničky Zikmundovi XL gr. bez dvou gr. A tak budou každá léta úročiti beze všech nesnází. A slíbila sta sobě je[de]n druhému zpravití podle městského práva a práv vinničných. To se stalo před pergmistrem Václavem a před jeho pány konšely Václavem od dietek, Frankem ostrožníkem oc, ten pondělí na masopust léta oc LXIII°.

61.

Mezi Martinem sladovníkem a Vaňkem Zeleným o chmelnici.

1463, 9. června. — II. H. 12.

Jakož mnohé nesnáze a różnice dály jse od mnohých časuov mezi Martinem Chudé zetěm s jedné a Vaňkem Zeleným s strany druhé o chmelnici Martina sladovníka, kterýž přebýval v domu někdy Rakovu v Dlouhé striedě, jenž leží ta chmelnice podle cesty, kteráž vede do Radlic; kterúžto chmelnici nadepsaný Martin sladovník zapsav v kniehy pergmistrovy dobrovolně a Martinovi Chudému ve dvou kopů grošů, jakož Jan slíbil jest k Augustinovi Rakovi za II kopy g., pak ten Martin sladovník mimo ten zápis Martina Chudého postúpil té chmelnice Vaňkovi Zelenému v jeho dluhu. I jsúce obesláni před úřad páně pergmistruov Martin sladovník a Augustin Rak, tu Martin sladovník stoje před úřadem spravil jest pana pergmistra i jeho pány konšely, kterak jest nesl chmel, chtě jej dáti Martinovi Chudému, aby jeho vypravil z rukojemstvie od Augustina; a Augustin potkav jeho, kázal k sobě ten chmel nésti, řka, že jest dluh muoj. A k tomu jse Augustin seznal, a u něho položen. Tehdy pan pergmistr i [s] svými pány konšely vyslyševše strany se vši pilností i Augustinovo ústnie seznánie, že jest od Martina sladovníka chmel vzal; toho všeho s pilností pováživše, takovou jsú výpověď a vyrčenie mezi stranami učinili: Jakož Martin sladovník, kterýž byl dlužen Augustinovi II kopy gr., tomu dluhu dosti jesti učinil, poněvažď chmel položil, a chmel v ty časy platil strych po XX gr., tehdá Martin Chudý, jenž byl rukojmí za Martina sladovníka, jmá býti prázden a prost. Dále rozkázáno skrze pana pergmistra a pány konšely jeho, aby Vaněk Zelený dal Martinovi Chudému j kopy gr. To jest učinil a dal vskutku. A tu chmelnici aby Vaněk držal dědičně a bez překážky všech lidí a bez otpornosti každé osoby. Actum presentibus magistro moncium Wenceslao et dominis consulibus eius Martino a rostro lupi, Jarossio porybný, Wenceslao Colinsky, Mathia Pellician, f. quinta post festum sancte Trinitatis anno domini LXIII°.

Správce a kostelníci káple Betlemské vysazují vinnice a chmelnice zádušní pod úrok dědičný.

1463, 4. července. — II. H. 11.

Magister Wenceslaus de Drachow, director spiritualis cappelle Bethleem in Maiori ciuitate Pragensi, et vitrici eiusdem cappelle ad hoc deputati et electi, videlicet Laurencius saponista, Wenceslaus braseator de domo Gessaconis, ac tota parochia dicte cappelle notum facimus tenore presencium hanc proscripcionem auditoris uel lectoris presentibus vel futuris, quod nos prehabita bona deliberacione, sano consilio vnanimiter, manu indiuisa et in solida exposuimus et exponimus vineas nostras duas, vnam Wyenczek nuncupatam, et aliam Machutowska nominatam, et humuleta ad dictas vineas cum omnibus ipsorum attinenciis spectantibus, circumspectis viris Wenceslao a pueris prope pontem Pragensem III strichones in vinea Wienczek, Wenceslao a tunica Domini III strichones vinee in Wienczek et II strichones humuleti ibidem, Vincencio institori III strichones in Wienczek, Wenceslao braseatori de angulo III strich. in Wienczek vinee cum vno quartali, heredibus et successoribus ipsorum. In vinea autem Machutowska statim in vicinatu penes Wenczek, Welikoni a Golia IIII strichones vinee, Georgio de domo domini Zdenconis tibicine III strichones cum vno quartali, Katharine ab igneo curru II strichones humuleti in Machutawka, heredibus et successoribus ipsorum omnibus, omni eo jure, prout prenominati expositores habuerunt, tenuerunt, ad habendum, tenendum, vtifruendum ac hereditarie et pacifice possidendum. Qui quidem susceptores vinearum et humuletorum quidam ex ipsis debent censuare annuatim in festo Galli nunc proxime venturo de quolibet strichone per XV grossos, uel infra duas septimanas post Galli, absque omnibus fatigiis, gwerris, iudiciis et impensis semotis, censuabunt singulis annis; sed Weliko dictus Golias de Machutowska debet censuare annuatim de quolibet strichone per X grossos, et hoc in festo Galli, et Georgius de domo domini Zdenconis tibicina ille debet et tenetur censuare de quolibet strichone per XI grossos cum heredibus suis, dilationibus et iudiciis et impensis procul motis, prout superius tactum, expositoribus vinearum et humuletorum vel vitricis cappelle Bethleem, qui sunt uel fuerint in futuro, nullas prolongaciones censite superius tacti aliquas excusaciones facientes, sub excepcionibus notabilibus inferius scriptis. Quod si aliquem censum in aliquo termino terminorum superius nominati censite uel heredes ipsorum non dederint expositoribus uel vitricis cappelle, qui sunt uel fuerint pro tempore, tunc propter non solucionem census nomine pene crescent II gr. qualibet septimana, et hoc tamdiu crescet, quousque plene et integre censum cum penis desuper accretis effectualiter non dederint integre. Et si id non curarentur vel negligerint facere et tribuere censum prenominati censite uel heredes ipsorum, tunc prenominati expositores uel vitrici cappelle Bethleem cum

auxilio magistri moncium, qui est uel fuerit pro tempore, sepefatos censitas possunt inpignerare in bonis ipsorum mobilibus et immobilibus, ubicunque habitis uel repertis in ciuitate uel extra ciuitatem, quocunque vocabulo possint nominari, et in vineis et in humuletis ipsorum, et hoc ad satisfaccionem census et pignoris desuper accretis; ipsi vero susceptores vinearum et humuletorum, heredes ipsorum, non debent loqui neque contradicere huic inpignoracioni per se uel per alias personas spirituales uel seculares per nullum modum, sed quid faciunt, iuste et veraciter procedunt et faciunt. Item prenominati susceptores vinearum et humuletorum, heredes ipsorum, debent dictas vineas et humuleta laborare, fodere, putare et omnes labores excercere, prout moris est ab antiquis temporibus versus Pragam vineas et humuleta laborare, et non obmittere sibi ipsis et expositoribus in detrimentum et in dampnum. Quod si obmitterent et non laborarent, tunc expositores et vitrici capelle Bethleem cum auxilio magistri moncium vinearum, qui est uel fuerit, possunt aliis exponere secundum libitum sue voluntatis, contradiccione non obstante susceptorum vinearum et humuletorum, heredum ipsorum, et intromittere se viceuersa in vineam et humuletum tanquam in rem suam propriam et hereditariam. Item expressum est vltcrius, quod si prefati susceptores vinearum et humuletorum vellent quis ex ipsis suam porcionem uel partem vinee vel humuleti in toto uel in parte vendere, tunc cum voluntate et consensu magistri Wenceslai de Drachow vel vitricorum cappelle Bethleem vendant persone probe et idonee, ut possint explere censum, prout ipsi expositores collaudauerint et susceperint eundem emptorem, sed semper sub eodem iure, non alio. Item torculari omnes susceptores debent vti et frui cum heredibus suis et vsibus omnibus, qui spectant ad torcular, dissensionibus et iudiciis inter se pretermisissis. Item torcular super vnus impensis et expensis debent emendare, quantum quis ex ipsis tenuit; qui plus possidet, plus det, qui minus tenet, eo minus det, et consimiliter. Item illo propugnaculo vulgariter wieżky omnes simul et vnanimiter debent vti et frui et emendare super vnus impensis et expensis, qui plus tenuerit, plus tribuat de pecunia, qui minus, tribuat eo minus. Item illa semita, que est mediocris in vinea Wienczek, susceptores vinearum et humuletorum debent vti et frui vnanimiter et habere plenam libertatem ambulandi et exeundi, nullus alteri faciens aliquod nocumentum. Item fonte illo omnes susceptores vinee et humuleti vtantur et fruuntur, prout cui videbitur in melius; qui plus tenuerit, plus de pecunia tribuat super emendacione et mundacione fontis, qui minus possidet, eo minus tribuat de pecunia pro emendacione: et hoc debent facere absque omnibus fatigis, gwerris, dissensionibus, iudiciis semotis, prout concernit probos et bonos homines. Et magister Wenceslaus cum vitricis cappelle Bethleem promittunt corporali fide vineas et humuleta dispri-gare ante omnes alios census, dempto censu priori et superius nominato, et omnibus agrauacionibus ut sint sprosstieny, quicunque fuerint, et suportati, sed ut pacifice vi-

neas et humuleta possideant. Actum presentibus Wenceslao, magistro moncium, et dominis consulibus eius Martino a rostro lupi, Wenceslao Colinsky, feria secunda ipsius beati Procopii confessoris, anno domini oc LXIII°.

63.

Mezi měšťany Ambrožem od Kouřka a Prokopem z domu Slancova o lis vinnický.

1463, 2. října. — II. H. 17.

Jakož jsú byly mnohé nesnáze, róznice i súdové od mnohých časuov mezi Ambrožem od Kouřka, měščenínem Velikého města Pražského, s jedné, a opatrným Prokopem z domu Slancova, měščenínem Nového města, z strany druhé, o lis, kterýž jest ustaven u vinnici někdy Hlasovské, takže předepsaný Ambrož pravil se jmieti lepší právo k té vinnici a k tomu lisu po Janovi Hlasovu synu nežli Prokop svrchupsaný. Kterýžto Prokop odpor učinil proti Ambrožovi pravě, že lepší právo jmám nežli ty Ambroži, a že jsem koupil tu vinnici i s lisem a zaplatil jsem, jakož zápis okazuje v knihách pergmistrových. A tak pan pergmistr i [s] svými pány konšely, vyslyševše žalobu i odpor, prikázali stranám, aby svá práva položili. I to učinili a položili. Ta práva obojích stran kázali zevně čísti, jakožto list pod pečetí pergmistrovú vydání prvotního skrze Katherinu Hlasovu manželku dobré paměti, a také slyševše zprávu Jany ženy Petrovy Kostečkovy, měštky z Nového města, kterak muž její Petr koupil tu vinnici Hlasovskou i s lisem a bez překážky každého držal a beze všeho nářekání; a také sme trh a zápis zapsaný Prokopuov v našich knihách široce zníci vyslyšeli; a vyslyševše všeckny ty věci i zápisy i svědomie, žaloby i otpory obojích stran. ne skrze omylnost, ani skrze neopatrnost, ale s dobrým rozmyslem takový jsme ortel konečný vynesli mezi stranoma takto: Jakož jsú předkové a dědicové po nebožci Hlasovi, jsúc vděčni těch úrokuov na svých vinnicech, tehdaž, nynie i potom nikdá toho lisu nenařekali ani kterého práva pravili se jmieti, i my Ambrožovi to prikazujem, aby již psaného Prokopa při pokoji nechal a toho lisu jeho věčně nenařekal sám skrze jse anižto skrze své dědice a budúcie, ale my svrchupsanému Prokopovi, jeho dědicóm a budúcím, ten lis mocně přiřekáme s jeho se všemi příslušenstvími, tak aby učinil, což by se koli jemu líbilo, buďto dáti, prodati, zastaviti, směniti bez překážky častopsaného Ambrože, jeho dědicuov a budúcích. Actum presentibus magistro moncium Wenceslao et dominis consulibus eius Martino a rostro lupi, Jarossio porybný, Wenceslao Colinský, Mathia Pellician ut supra, die quibus [II infra octavam s. Wenceslai anno domini M^oLXIII^o].

64.

Král Jiří dům s vinnicí Vaňka z Valečova podkomořího osvobozuje ode všech platů.

1463, 27. října. — II. H. 18.

My Jiří z božie milosti král Český, markrabie Moravský, Lucemberský a

Slezský vývoda a Lužický markrabie oznamujem tiemto listem všem: Jakož statečný Vaněk z Valečova, podkomořie věrný náš milý, koupil jest sobě a dědicóm svým duom s vinnicí, s dědinami, štěpnicemi, chmelnicemi i se vším právem a příslušenstvím, což k tomu domu příslušie, kterýž leží před branú Horskú proti šibenici, u Štěpána měščenína Nového města Pražského, za šestdesáte kop grošuv, který jest témuž Štěpánovi úplně a docela zaplatil; že my předepsanému Vaňkovi a dědicóm jeho ten duom i se všemi věcmi napřed jmenovanými vysvobozujem ode všech úrokuov, pergrechtuov i všelikých jiných poplatkuov a obtížení, a dáváme jemu jej a svobodně i jeho dědicóm pro zaslúžení jeho věčně, prikazující pergmistru našemu nynějšímu i budoucím, aby mimo toto královské osvobození a dání na svrchupsaného Vaňka i na dědice jeho v žádné věci, poplatky ani v pergrecht nesáhali, nenapomínali, ani kterak koli překáželi, žádným obyčejem pod vyvarováním hněvu našeho královského. A ktož by tento list jměl z dřieve psaného Vaňka neb dědicuov jeho dobrou a svobodnú volí, ten jmá i jmieti bude všěckno právo a svobodu, tak jakož jse svrchu píše, jakožto on sám Vaněk podkomořie častojmenovaný. Tomu na svědomie pečť naši královskou kázali jsme přivěsiti k tomuto listu. Dán v Praze ve čtvrtek u vigiljí svatých Šimona a Judy apoštoluov božích, léta od narození syna Božieho tisícieho čtyřstého šestdesátého třetieho, a království našeho léta šestého.

65.

Václav perkmistr a konšelé jeho vyznávají, že král Jiří osvobodil dům s vinnicí podkomořieho Vaňka z Valečova ode všech platů.

1463, 29. října. — II. H. 18.

My Václav pergmistr hor vinnických okolo Prahy a měščenín Velikého města Pražského, Jaroš od Múřenínuov, Matěj Pellician, Václav Kolinský, konšelé přísežní předepsaných hor a měščené předepsaného města, vyznáváme tiemto listem obecně přede všemi nynějšími i budoucími, ktož jej čísti anebo čtúce slyšeti budú: Jakož urozený pan Vaněk z Valečova, podkomořie království Českého, koupil jest k dědicství sobě a dědicóm svým duom s vinnicí, s dědinami, štěpnicemi, s chmelnicemi i se vším právem a příslušenstvím, kterýž leží pod bránú Horskú proti šibenici, u Štěpána formana, měščenína Nového města Pražského, za LX kop grošuv, který jest témuž Štěpánovi úplně a docela zaplatil; protož týž Štěpán odřekl jse jest i odřeká jménem svým a svých dědicuov a budoucích jménem toho domu i s vinnicí, s chmelnicí i se všemi příslušenstvími, práva sobě ižádného nepozuostavuje. Kterýžto duom s vinnicí, s dědinami i štěpnicemi, s chmelnicemi i se vším právem a příslušenstvím najjasněšie knieže a pán pan Jiří, král Český oc, vysvobodil jest k věčnosti ode všech úrokuov, pergrechtuov i jiných všelikých poplatkuov a obtížení předepsanému panu Vaňkovi a dědicóm jeho, dav jemu na to svobodu, list svouj

královský, mně a budúcím pergmistróm po mně prikazuje, abychom mimo JMti list a obdarování a svobody na to svrchupsanému panu Vaňkovi ani dědicóm a budúcím jeho nikterakž nesáhali, aniž kterakskoli překáželi, že já to jmám i chci rád zdržeti a zachovati jej i dědice a budúcie jeho v té králově milosti, svobodě a obdarování; a pakli by kto jemu na tom chtěl překážeti anebo škoditi, že já podle úřadu mého chci jeho v tom i dědice a budúcie jeho obraňovati. A ktož by tento list jměl [s] předepsaného pana Vaňka anebo dědicuov jeho dobrú volí a svobodnú, ten jmá a jmieti [bude] též právo a svobodu ke všem věcem v něm položeným a zapsaným, jakožto on častojmenovaný pan Vaněk podkomorie. Těch všech věcí na potvrzení pečef úřadu našeho s naším dobrým vědomím přivěsili jsme k tomuto listu. Dán od narození syna Božieho tisícieho čtyřstého šestdesátého třetieho, tu sobotu po svatých Šimona a Judy apoštoluov Božích.

66.

Buzek ze Skrejšova, měšténin Starého města Pražského, a manželka jeho Machna v dluhu 30 kop gr. č. zapisují Janovi z Přívory a manželce jeho Barboře svůj plat 4 kop gr. č. ročně na vinnici někdy Zvanovské.

1464, 7. ledna. — II. H. 22.

Slovutný Buzek z Krayšova, měščenín Velikého města Pražského, i [s] svú manželkú paní Machnú, jednostajně vyznali jse, svých dědicuov a budúcích jménem, dlužni býti v pravém a spravedlivém dluhu ve třidceti kopách groš[ů] dobrých peněz stříbrných rázu Pražského slovutnému panoši Janovi s Přievory a paní Barboře manželce jeho ze Zhoří, v kterémžto dluhu předepsaný Buzek a paní Machna manželka jeho zastavují a zapisují svooj úrok dědičný čtyři kopy groš[ů] na vinnici někdy Zvanovské, na XII stryšiech i s lisem i s tím kusem vinničky ležící[m] podle téhož lisu i na držitelech té vinnice, a zvláště na Kvěchové XL grošuov se dvě strychú, a na Anně Flaškové XL groš. se dvě strychú, na Klímovy XL gr. se dvě strychú, na Janovi rukavičnkovi i s synem pět groš[ů] a kopu groš[ů] se tři strychuov a s věrtele; však pod takovým obyčejem dolepsaným, že pan Jan i s manželkú svú paní Barború majie vybierati s těch čtyř kop gr. úroka toliko tři kopy gr. napřed na všech úročnicích s té vinnice XII strychuov bez jich všelikteraké překážky, totižto pana Buzka i panie Machny i jich všech dědicuov a budúcích, na svatého Havla nyní nejprve přístieho. A když by již pan Jan předepsaný i [s] svú manželkú paní Barború vybrali své tři kopy grošuov na té vinnici i na všech úročnicích svrchupsaných i na lisu, tehdá což by více přeběhlo úroka přes tři kopy gr., to pan Buzek a paní Machna jmajie sobě k své ruce bez překážky svrchupsaných pana Jana a panie Barbory obrátiti. A to tak majie dlúho vybierati úrok častopsaní pan Jan a paní Barbora manželka jeho, doníž by pan Jan a Barbora manželka jeho nedali Buzkovi

a pani Machně napřed věděti rok; a zase též když by Buzek i s manželkú svú paní Machnú panu Janovi a Barboře manželce jeho dali napřed věděti rok, chtiece své zase vyplatiti, od svatého Martina v rok zběhlého po napomenutí majie od nich penieze přijieti, totižto třidceti kop g. dobrých peněz stříbrných i s úrokem tří kop grošuov; a když by přijali penieze od pana Buzka a od panie Machny manželky jeho, majie jim toho platu dědičného zase postúpiti beze všech nesnází a otpornosti a zápis quitovati a propustiti. Pakli by pan Jan a manželka jeho paní Barbora napomenuli pana Buzka a paní Machnu, aby jim třidceti kop grošuov dobrých peněz, jakož se předpisuje, dali v rok od dání vědění, totižto od svatého Martina pořád zběhlého, a že by po zběhlém roku vědění nechtěli anebo nedbali, tehdy svrchupsaný pan Jan a paní Barbora manželka jeho i [s] svými dědicemi i budoucími majie a budú moci jse uvázati v tu vinnici ve XII strychuov, i v ten úrok čtyři kopy groš[ů] dědičného platu i s lisem i s tím kusem vinničky před lisem ležící, i také podle toho prvotního vydání vinnice i s tím se vším právem, jakožto v kniehách páně pergmistrových šíře stojí položeno a zapsáno. Acta presentibus Wenceslao, magistro montium, et dominis consulibus eius, Jarossio porybný, Wenceslao Colinský, Mathia Pellician, sabbato post Epiphaniam domini anno domini M^o cc LXIII. A proti tomu uvázání nemajie mluvití, nebo jim dáváme plnú moc i plné právo k tomu uvázání my napřed psaní pan Buzek a paní Machna manželka jeho.

67.

Kostelníci kostela sv. Petra na Poříčí dávají vinnici zádušní pod plat dědičný.

1464, 1. března. — II. H. 24.

Kostelníci kostela svatého Petra na Poříčí v Novém městě Pražském k tomu vyvolení a vydání ode všie osady svrchupsané s povolením a s plnú volí, totižto Příbík sladovník, Jan Rytíř, Matěj Duščin, Mikuláš Jiraňovic, vydali jsú a vydávají vinnici jich dědičnú čtyři strychy v sobě miery mající na hoře Žižkově, jenž leží podle Roda řezníka s jedné a Paly s strany druhé, v úrok roční a dědičný Thomkovi a Benešovi, měšťanóm Nového města Pražského, dědicóm a budoucím jich v tom ve všem právě, jakožto sami kostelníci a osada svrchupsaní jměli, drželi a vládli, k jmiení, držení, ku prodání a k dědičnému požívání. Kterížto přijímatelé vinnice, dědici a budoucí jich, majie a dlužni budú úročiti a platiti již řečeným kostelníčkóm kostela svatého Petra, kteříž jsú anebo potom budú, kopu gr. dědičně na svatého Havla nynie najprve příštího, a tak budú úročiti a platiti každá léta beze všeho dalšího prodlévání a beze všech súduov a všelikterakých nákladuov. Jestliže by kterého úroka na který rok rokuov neplnili a nedali kostelníčkóm kostela svatého Petra na Poříčí, tehdá pro nezaplacení úroka každý týden budú rósti dva groš[e] jménem

pokuty, a tak rovná pokuta rósti bude, dokud by úplně a docela nedali a nevyplnili úroka i s pokutami srostlými. Jestliže by toho nedbali anebo zmeškali dáti a splniti úroka kostelníkóm, kteříž jsú anebo budú, tehdy s pomocí pana pergmistra, kterýž jest anebo potom bude, kostelníci častopsaného kostela svatého Petra na Poriečie anebo skrze posla pergmistrova přijímatele vinnice, dědice a budúci jich, budú moci fentovati jie na jich na všem zboží movitém i nemovitém, kterýmžkoli jménem mohlo by jmenováno býti, buďto v městě anebo za městem, až do dostiučiněnie úroka i s pokutami svrchu zrostlými. A proti tomu fentování přijímatelé vinnice i dědicové jich nemajie mluvíti žádným obyčejem, žádnú měřú. Toto znamenité položeno s uobú stranú, když by kolivěk kostelníci kde koupili plat k kostelu svatého Petra, tehdá přijímatelé vinnice, dědicové jich, budú-li moci s to býti jednu kopu g. platu zaplatiti, a jich vinnice od té kopy, kteráž jest na vinnici, svobodná jmá býti; pakli by přivedli tu kopu vinnicnú přijímatelé na jinú kopu dědicnú, majie to od nich kostelníci, kteříž jsú anebo budú, i osada přijieti, a jich potom vinnice má býti svobodná. Acta sunt presentibus Wenceslao, magistro montium, et dominis consulibus eius Jarossio porybný, Wenceslao Colinský, Mathia Pellician, feria quinta ante dominicam Oculi mei semper ad Dominum, anno Domini M^oCCCC^oLXIII^o.

68.

Máře vdova po Jindřichovi s pastorkem svým Petrem spojuje statek svůj i Petrův se statkem Svatoše zetě svého.

1464, 15. března. — II. H. 26.

Stala jse jesti přátelská a dobrovolná úmluva mezi Maří vdovú po nebožci Jindřichovi před Horskú branú, a Petrem pastorkem jejím a Svatošem zetěm Maruščiným, a to skrze opatrné muže Matěje střelce, Thuomu sladovníka, Thuomu od Svinské brány, Mikuláše Heralta, měščany Nového města Pražského, takovým obyčejem dolepsaným, že již řečená Mára i s Petrem pastorkem svým napřed dotčenému Svatošovi svěřují se i mocně poručejí jemu jse s tím domkem, s polem, z zahradú i s tím se vším příslušenstvím, což koli k tomu příslušie, leziece za Horskú branú na levé straně, aby již dotčený Svatoš choval jie poctivě do jich smrti na ztravě, potřebami jich neopúštěje nížádnými, krívostmi jich neutiskuje, tak jakož jesti jim slíbil to svú dobrou věřú beze všie zlé lsti i všelikého jim obtieženie příkořistmi učiněných, ješto jemu toho věrie nad jiné přátely. A statek svooj, kterýžkoli má a kdež by koli jměl, ten má přiložiti k nim k svému i k jich užitku. Také více mezi sebu toto jsú umluvili, aby paní Mára anebo pastorek její Petr tuto měli moc, když by jě pán Buoh nemocí navštívil anebo že by umřieti jměli, aby Mára anebo Petr pastorek její jeden každý z nich odkázati mohli po pěti kopách g. tomu anebo kam by se jim líbilo a zdálo, a to aby bylo vydáno s toho ze všeho statku

bez prodlévania a všelikteraké otpornosti Svathošovy, dědicuov a budúcích jeho, a to jmenovitě ve dvě letú po jich obú smrti. A když by se již událo umřieti Máři a Petrovi pastorku jejímu, tehdy ten veškeren statek napřed jmenovaný má mocně připadnutí na Svathoš i na Katherínu ženu jeho beze vše překážky přátel Mářiných a Petrových. Dále také Svathoš nižádným obyčejem Mářú anižto Petrem nemá s tohoto statku jimi kam hýbati, ani toho prodávati, ale na tom statku má jich obú smrti poctivě a řádně dochovati, leč by vuole jiná byla Mářina a Petrova. Pakli by pán Buoh prvé neuchoval Svathoš, jehož Bože ostřez, nežli Máry anebo Petra pastorka jejího, tehdá hned zase ten domek i s polem i s zahradú i se vším příslušenstvím jmá připadnutí mocně i dědičně a plným právem jakožto kdy prvé na Mářu a na Petra pastorka jejího podle dielu z nich každého, bez otpornosti dědicuov a budúcích i přátel všelikterakých Svathošových. Také toto na konci jest povédieno, jestliže by Mára a Petr pastorek její nemohli zbýti s Svathošem pro hodné příčiny k nim učiněné od něho, a zvláště že by se ne tak zachoval, jakož se jest smlúva stala i sám sliboval dobrovolně, tehdy Mára a Petr pastorek její i Svathoš s Katherínú ženú svú, povážíce a pošacujíce toho statku s přátely na tři diely, mohú i moci budú jse jeden každý z nich na svoú diel navrátiti a z nich každý svého dielu požívati jakožto pravý dědic, jeden druhému v tom nepřekážeje. Pakli by mezi tiem pán Buoh prvé neuchoval Máři nežli Petra, tehdy to právo a ten diel její jmá spadnutí mocně na Svathoš a na Katherínu ženu jeho a na dědice i na jich budúcie. Ista pronuncciacio benivola facta est coram domino Wenceslao, magistro moncium vinearum, et dominis consulibus eius Jarossio porybný, Wenceslao Colinský, Mathia Pellician feria quinta ante dominicam Judica me Deus, que cantatur in ecclesia Domini, anno domini M^oCCCC^oLXIII^o.

69.

Mikuláš Věchtíkův prodává vinnici Karlštýnku Fridrichovi Vojířovi z Očedělic a Kateřině z Janovic manželce jeho.

1464, 24. března. — II. H. 27.

Opatrný muž Mikuláš, syn někdy Věchtíkuov dobré paměti, mščenín Velikého města Pražského, přistúpil osobně před pana pergmistra a před jeho pány konšely, nejša přinucen aniž připuzen, ale dobrovolně s dobrým rozmyslem, s dobrú paměti, svým a svých dědicuov jménem vyznal jse jest, že jesti prodal a mocí tohoto zápisu prodává vinnici svú i s polem dědičné i s platem k tomu příslušejícíem, ješto slove Karlštýnka, kterážto vinnice i s polem držie v sobě X strychuov pravé miery, jenž leží podle vinnice Pavlovy od Bab s jedné a Flaškovy s strany druhé, i s úročníky a držieteli té vinnice, i s polem, a to jmenovitě na Pavlovi Metlařovi LXXX g., na Janovi Kalebečnickovi XL g. a na Pavlovi Kruppovi z Nového města

Pražského XL. g., i na jich dědicích i na jich budúcích i ktož by koli byl v držení té vinnice i toho pole, a toho platu jest tři kopy g. bez XX g., urozenému Fridrichovi Vojierovi z Uochedlie a urozené paní Katherině z Janovic, manželce jeho, jich dědicům a jich budúcím, za třiceti kop g. dobrých peněz stříbrných rázu Pražského, tomuž Mikulášovi úplně a docela zaplacený[ch] hotovými penězi, a to ve všem pravě, jakož predepsaný Mikuláš jměl, držel a vládl, k jmění, držení, ku prodání, směnění a k dědičnému požívání. Kterýžto Mikuláš slíbil jest spraviti statkem svým do dne a do roka podle práva městského a vinnického. A ten úrok svrchupsaný úročníci a držitelé vinnice i toho pole, dědicové a budúcí jich majie a dlužni budú platiti a úročiti jeden každý z nich úročníkuov na svatého Havla nyní nejprve přístieho, a to toliko jednu v rok; a tak na každého svatého Havla budú platiti a úročiti beze všech nesnází a všelikterakých odporností i všech súduov ohlašování svrchupsanému panu Fridrichovi a urozené paní Katherině z Janovic, dědicům a budúcím jich. A to všickni úročníci majie učiniti pod těmi pokutami, tak jakož zápis v knihách páne pergmistrovych vydání té vinnice dále a šířeji a plněji okazuje. A v tom majie státi a trvati nic jinak podle práv starodávních vinnických. Dále toto vymieněno s uobů stran, aby s těch úročníkuov a držiteluov té vinnice i toho pole žádný z nich anižto z jich dědicuov nemá aniž majie prodávati té vinnice, jakož se piše, bez vuole urozeného Fridricha a urozené panie Katheriny manželky jeho, jedno s jich plým povolenm a dobrou jich volí. Také urozený Fridrich, dokůž jesti v živnosti v své, plně sobě právo zostavuje i moc plnú dáti, prodati, zastaviti a učiniti s tú vinnici i s polem a s platem, což se jemu koli líbí, a k svému užitku a potřebě obratiti bez překážky všech lidí. Act. presentibus Wenceslao, magistro moncium, et domini consulibus eius Jarossio porybný, Wenceslao Colinský, Mathia Pellician sabbato ante diem palmarum anno domini M^oCCCC^oLXIII^o.

70.

Mezi Markétou vdovou po Ondřejovi, synu Jíry Frankovic, a Jarošem zvoníkem u sv. Michala ve Starém městě Pražském, o plat z vinnice.

1464, 11. června. — II. J. 1.

Pro a nesnáze, kteráž stála a trvala od mnohých časuov až do sie chvíle mezi ~~partivú~~ vdovou paní Margrethú po nebožci Ondřejovi, synu Jírovú Frankovic z Nového města Pražského, s jedné, a Jarošem zvoníkem toho času u svatého Michala v Starém městě Pražském, s strany druhé o dvú kopú groš. platu ročního, kterýžto Jaroš pravil se právo jmieti po svém dědu na té veliké vinnici ležící nad Nuosli s té strany ku Praze, nežli paní Margretha svrchupsaná. A tak pan pergmistr i [s] svými pány konšely vyslyševše žaloby i otpory obojích stran, přikázali jim, aby

s právy svými určený čas před úřadem stály i s tiem, což by koli k jich při potřebie bylo. A tak vyslyševše se vši pilností práva jich i svědomie, kteréž jesti vedl Jaroš, i ne skrze omylnost aniž skrze neopatrnost, ale s bedlivú radú těch všech věcíh pováživše, a zvláště toho listu Jarošova, kterýmžto listem pravil jse právo mieti na té veliké vinnici ke dvěma kopama g. platu, takže jemu ten list nic ne-svědčí; i protož prikazujem z úřadu našeho tiemto konečným naším or telem, aby Jaroš i [s] svými potomními více nenařiekal panie Margrethy, jejíh dědicuov a budúcích jich, aniž jse kterého práva pravil jmieti, aby jie u pokoji nechal nynie i časy budúcie. Actum presentibus Wenceslao, magistro moncium, et dominis consulibus eius Jarossio porybný, Wenceslao Colinsky, Mathia carnifice dicto Pellician, feria secunda ante festum beati Viti, patroni regni Bohemie, anno LXIII°.

71.

Poručníci nebožtíka Ambrože od ryté věže úrok z vinnice řečené Kozí Hřbet odkazují na věčné světlo k záduší sv. Havla.

1464, 7. listopadu. — II. J. 6.

Opatrní mužie Ondřej Mayskithl, Jaroš porybný, měščané Velikého města Pražského a mocní poručníci i správce dobré paměti Ambrože od ryté věže, přišedše osobně před pana pergmistra a před jeho pány konšely, nejsúce přinuceni aniž připuzeni, ale dobrovolně s dobrým rozmyslem ten úrok, kterýž jměl Ambrož na vinnici své a na úročnicích též vinnice, jakožto na Janovi Hluozkovi puol kopy a pět gr., na Matějovi od svatého Štěpána v Novém městě XXIIj gr., na Prokopovi perníkárovi XXIIj gr., kterážto vinnice leží podle vinnice, jenž slove Kozí chbřet [sic] s jedné a proti vinnici Pavlově methlářově s strany druhé, ten úrok svrchupsaní poručníci vzdali jsú a mocí tiemto zápisem vzdávají a postupují k kostelu svatého Havla na Velikém městě Pražském a osadě i kostelníkom téhož kostela, kteříž jsú a potom budú, a to jmenovitě na novú lampu, aby hořela před velebnú svátostí Těla božieho věčně, a budoucně na nic jiného neobracující, a to za duši svrchupsaného Ambrože i za jeho předky, a to s výmienkami dolepanými: jestliže by kostelníci již jmenovaného kostela svatého Havla, kteříž sú anebo budú, aneboli osada opustili tu novú lampu, že by nehořela před božím tělem, svým nedbáním, tehdá častopsaní poručníci mají plnú moc, ten úrok zase zdvihnutí k své ruce a obrátiti, kam se jim zdáti bude, bez překážky osady svrchupsané svatého Havla i kostelníkuov té osady, kteříž by toho času byli. Actum presentibus Wenceslao, magistro moncium, et dominis consulibus eius Mathia Pellician, Wenceslao Colinský oc feria quarta ante festum sancti Martini confessoris anno domini LXIII°.

72.

Poručníci nebožtíka Jana Hedviky úrok z vinnice odkazují záduší sv. Michala na věčné světlo.

1465, 7. ledna. — II. J. 9.

Opatrní mužie a měsčené Velikého města Pražského Jaroš porybný, Jan maršálek pánuov již řečeného města, a mocní poručníci dobré paměti Jana Hedviky, přišedše osobně před pana pergmistra a před jeho pány konšely oc těch L grošuoův úroka ročního a dědičného, kterýžto Jan Hedvika dobré paměti jměl na své vinnici i na svých úročnicích též vinnice, jakožto na Křížovi puol kopy gr., na Řehořovi XX gr., kterážto vinnice leží podle Prokopa Mučinka s jedné strany a nad vinnicí Brože od svatého Haštala s strany druhé, těch padesáte groš[ů] napřed psaní poručníci mocně dávají a postupují dědičně k kostelu k svatému Michalu na Velikém městě Pražském a k té osadě i těm kostelníkům, kteříž jsou a potom budou, a to jmenovitě na lampu novú, aby hořela věčně a budoucně před velebnú svátostí těla božieho, jakož jest svrchudotčený Jan Hedvika vuoli svú plnú, jsa v živnosti a na smrtedlné posteli, kšaftem dal a rozkázal, aby častopsaný úrok nikam jinam nebyl obracen nežli na lampu novú do již psaného kostela k svatému Michalu, tak aby zřetelně hořela bez přestání budoucně za duši jeho a jeho manželky i za jich všeckny duše předkuov jich. Toto znamenitě položeno, jestliže by poručníci anebo sirotek nebožce Hedvikuov k letóm rozumným přišel, a oni to spatřili a shlédli očitě, že by ta lampa nová v již psaném kostele u svatého Michala před velebným tělem božím nehořela anebo že by jí kostelníci, kteříž jsou anebo potom budou, opustili, tehdá s pomocí páně pergmistrovú, kterýž jest anebo bude, i s svými pány konšely k žádosti poručníkuov a sirotka majie kostelníky i osadu k tomu připraviti svým právem, aby jse předepsaného Jana Hedviky plná vuole stala, jakož jesti toho žádal na svých poručnicích. Act. presentibus magistro moncium Wenceslao et dominis consulibus eius Mathia carnifice dicto Pellician, feria secunda post Epiphaniam Domini, anno domini oc LX quinto.

73.

Správce a kostelníci kaple Betlemské vinnici zádušní vysazují pod úrok Tobiašovi z Bráníka.

1465, 23. dubna. — II. J. 15.

Magister Wenceslaus de Drachow, director capelle Bethleem, et vitrici dicte capelle, videlicet Adalbertus oc, cum consensu et voluntate dicte parochie exposuerunt et exponunt vineam ipsorum omnino desolatam et anichilatam, spinis et tribulis involutam, quantumque est de eadem, supra Branik penes petram vulgariter podle skaly locatam, in censum annuum et hereditarium Thobie de Branyk, vxori sue Margarethe, heredibus ipsorum omni eo iure, prout expositores habuerunt, tenuerunt et

possederunt, ad habendum, tenendum, vendendum ac hereditarie possidendum, sed sub tali notabili exclusione interposita, nam Thobias, heredes sui habent absolam ad quatuor annos continue currentes, ut nichil soluant neque censuare debeant ad cappellam Bethleem, elapsis vero quatuor annis quinto vero anno incipient censuare susceptores de illa vinea quantumcunque est de eadem X gr., et hoc in festo Galli, magistro Wenceslao vel vitricis cappelle Bethleem, qui pro tempore sunt vel fuerint, dilacionibus et judiciis procul motis. Quod si aliquem censum in aliquo termino terminorum non dederint prenominati susceptores vinee, tunc dicti vitrici cappelle cum auxilio magistri moncium uel per nuncium ipsius dictos censitas possunt impignorare in bonis ipsorum mobilibus et ymmobilibus, ubicumque habitis uel repertis in ciuitate uel foris ciuitatem, usque ad satisfaccionem census et pignorum desuper accretorum. Item prenominati susceptores vinee, heredes ipsorum debent dictam vineam laborare, fodere, putare et omnes labores exercere secundum iura antiqua moncium vinearum, et non obmittere sibi ipsis et vitricis cappelle in detrimentum. Quod si obmitterent, tunc vitrici cappelle, qui pro tempore fuerint, possunt aliis exponere, cuicumque voluerint, contradiccione susceptorum vinee non obstante. Actum presentibus Wenceslao, magistro moncium, et dominis consulibus eius Jarossio porybny, Mathia Pellician, feria III. ipsius beati Georii martyris anno domini LXV^{to}.

74.

Správce a kostelníci kaple Betlemské vysazují pod úrok dvě vinnice zádušní.

[1465, s. d.] — II. J. 21.

Mistr Václav z Drachova, správce duchovní kaply Bethlema na Starém městě Pražském, a kostelníci též kaply k tomu způsobení a vyvolení, totižto Laurin mydlář, Václav sladovník z domu Ješatova, a všecka vosada řečené kaply známo činíme, ktož tento zápis uslyšíe anebo čísti budú, nynějším aneb potomním, že my s dobrým rozmyslem a s zdravú radú jednostajně rukú nerozdielnú vydali sme a vydáváme vinnice dvě naše, jednu, kteráž slove Věneček, a druhú, kteráž slove Machutovská, a chmelnice k dřiev řečeným vinnicem se všemi jich příslušenstvími opatrným mužom Václavovi od dietek blíž mostu Pražského tři strychy na vinnici na Věnečku, Václavovi od sukně tři strychy na Věnečku a dva strychy chmelnice tudiez na Věnečku, Vincenciovi kramáři tři strychy na Věnečku, Václavovi sladovníku z kútka tři strychy vinnice a věrtel na Věnečku, dědicom a budúcím jich; a na vinnici Machutovské hned podle Věnečku Velíkovi od Goliáše čtyři strychy vinnice, Jírovi z domu páně Zdenkova trubači tři strychy a jeden věrtel, Katherine od vohnivého vozu dva strychy chmelnice, dědicom a budúcím jich, v témž právě, jakož dřieve jmenovaní vydavatelé jměli a drželi, k jmění, držení, k dědičnému a k pokojnému po-

živání. Kterřížto přijimatelé vinnic a chmelnic někteří z nich mají úročiti na každý rok na svatého Havla najprv příštího s každého strychu po patnásti groších, aneb dvě neděli po svatém Havle beze všech nesnází, sváruov, súduov a nákladuov po všecka leta úročiti mají; ale Velík řečený Goliáš s Machutovské má platiti ročně s každého strychu po desieti gr., a to na svatého Havla, a Jiřík z domu páně Zdenkova trubač, ten má a dlužen bude platiti s každého strychu po XI g. s dědici svými beze všech prôtahuov, súduov a nákladuov, jakož svrchu dotčeno jest, tak aby svrchu dotčení úročníci vinnic a chmelnic vydavateluom anebo kostelníkuom kaply Bethlema, kteříž jsú anebo kteříž by potom byli, žádných pruotahuov ani výmluv nečiniece, pod výmienkami znamenitými dole psanými. A jestliže by kterého úroku na některý čas již jmenovaných časuov svrchu dotčení úročníci anebo dědicové jich nedali vydavateluom anebo kostelníkuom kaply, kteříž jsú anebo byli by v tom času, tehdá pro nezaplacenie úroka jménem pokuty každý týden dva groše rósti budú, a to tak dlúho, dokovad by úplně a docela úroku s přirostlými pokutami skutečně nedali; a jestliže by toho zanedbali anebo zmeškali učiniti a dáti úroku dříve jmenovaní úročníci anebo dědicové jich, tehdá dříve jmenovaní vydavatelé nebo kostelníci kaply Bethlema s pomocí pergmajstrovú, kterýž jest anebo byl by potom ten čas, často jmenované úročníky moci budú fentovati na statciech jich movitých i nemovitých, kdež by kolivěk jmieni aneb optáni mohli býti v městě aneb za městem, kterým kolivěk jménem mohli by jmenováni býti, na viniciech a na chmelniciech jich až k splnění a k dosti učinění úroka a přirostlé pokuty.

75.

Správce a kostelníci kaple Betlemské vinnici zádušní vysazují pod úrok Pavlovi Sirotku z Vršovic.

1465, 1. listopadu. — II. J. 27.

Reuerendus magister Wenceslaus de Drachow cum Paulo Orphano in exposicione vinee. Reuerendus magister Wenceslaus de Drachow, director cappelle Bethleem, cum consensu vitricorum dicte capelle, videlicet Adalberto, Gallo, ad hoc electorum, exposuerunt et exponunt vineam ipsorum hereditariam in monte quondam Mezrziecie Ij strichonem mesure habentem, situatam penes Paulum Pobrzezny ex vna et Simonem institorem ex parte altera, in censum annuum et hereditarium Paulo Orphano de Wrssowicz, Margarethe vxori ipsius, heredibus et futuris ipsorum omni eo iure, prout prenominati expositores habuerunt, tenuerunt et possederunt, ad habendum, tenendum, vendendum et hereditarie possidendum. Qui quidem susceptores, heredes ipsorum debent et tenebuntur censuare annuatim in festo Galli XXIIj grossos magistro Wenceslao, directori cappelle Bethleem, posteris suis, qui pro tempore existerint, et sic semper censuabunt singulis

annis, dilacionibus et prolongacionibus, iudiciis procul motis. Quod si aliquem censum in aliquo termino terminorum prenominati censuales, heredes ipsorum non dederint magistro Wenceslao, posteris ipsius, tunc propter nonsolucionem census nomine pene crescent II gr. qualibet septimana, et sic consimilis pena crescet tamdiu, quousque plene et integre censum antedictum non suppleuerint vna cum penis desuper accretis. Et si id neglexerint tribuere uel facere, tunc prenominati expositores vinee, heredes ipsorum cum auxilio magistri moncium, qui est uel fuerit, ante nominatos censitas, heredes ipsorum poterunt impignorare in bonis ipsorum mobilibus et ymmobilibus ubicunque habitis uel repertis in ciuitate uel extra ciuitatem, quocunque vocabulo possint nominari, et hoc usque satisfaccionem census et pignoris desuper accreti. Ipsi vero cense contra illam impigneracionem non debent quidquam loqui per ullum modum. Item prenominati susceptores, heredes ipsorum debent et tenebuntur dictam vineam laborare, fodere, putare et omnes labores exercere secundum antiquam consuetudinem vinearum laborandi versus Pragam, et non obmittere sibi ipsi et magistro Wenceslao, posteris ipsius in dampnum. Quod si obmitterent et non laborarent, tunc cum adiutorio magistri moncium, qui est uel fuerit, possunt aliis exponere, cuicunque voluerint, contradiccione Pauli, heredum ipsorum non obstante. Acta presente Wenceslao, magistro moncium, feria VI ipso die Omnium sanctorum anno domini LXV°.

76.

Mistr Vávra, střelec na bráně Kartouzské, odkazuje 4 své vinnice příbuzným.

1466, 2. května. — II. K. 5.

Ve jméno božie amen. Já mistr Vávra, střelec na bráně Kartúské, vyznávám tiemto zápisem zevně přede všemi, ktož jej čísti anebo čtúce slyšeti budú, kterak nejša přinucen aniž připuzen, ale z dobrú paměti a z dobrým rozmyslem i s přátel mých radú, nechtě, aby po mé smrti mezi přátely mými a příbuznými kteří svárové a nesnáze dály jse o muoj statek, toto mé poručenstvie právě a mocné spu sobuji a řiedím a činím: najprve odkazuji mé vseckny vinnice, jednu, kteráž leží na arcibiskupově hoře dva strychy v sobě mající, pak druhá Skalka, třetie Hosovka, čtvrtá Brožovka, i s jich se všemi příslušenstvími bratranu mému Jankovi a Duoře bratrané mé, dětóm Václava [bratra] mého, a to po mé smrti; nežli moc sobě pozuostavuji, dokužd jsem živ, i s svými děty [sic] abych toho požíval, a po mé smrti aby jim v moc přišlo. Dále odkazuji jim štěpničku za zdí městskou podle fortny na pravé ruce, jako z města jdú, a druhú novú štěpničku vedle té ležící, i k tomu lis muoj dědičný i s měsčísčem ležící na Újezdě, i jiné vseckny věci i svrchky jim odkazuji tiem vším obyčejem, jako svrchu psáno stojí. Tomuto také chci, jestliže by mne Vávry střelec pán Buoh neuchoval a děti bratra mého Václava, tehdy napřed aby deset postavuov

sukna za duše nás všech přátel chudým aby rozdáno bylo, a což by statku mého více zuostalo, aby na rovný díel přátel mých bylo tiem poděleno skrze poručníky. Ale toto znamenitě činím a tomu chci: Mikuláše koželuha, bratra mého, a Havla, tovariše střelcovského bratrana mého, odvolávám a odřiekám všieho statku mého, aby všelikterakým obyče[je]m toho prázdni byli. Toho všieho na svědomie a pro lepší jistotu i pevnost prosil jsem s pilností slovutných a opatrných mužuv a měščan Velikého města Pražského Václava pergmistra tehďáz hor vinnických, Řehoře mečier a Ondrážka, měščenína Nového města Pražského v Šilinkově domu, kteréžto jsem zvolil za pravé a mocné poručníky dětí napřed dotčených a věře jim nad jiné mé všeckny přátely a příbuzné, že věrně a právě budú jim radni a pomocni napřed psaným dětem. To jse stalo před pány konšely vinničnými Jarošem od mūřenínuov, Matějem Pellicianem, Václavem Colinským, ten pátek den svatého Sigmunda, léta od narozenie syna Božieho tisícieho čtyřstého šestdesátého šestého.

77.

Karel, mēštēnín Nového města Pražského, Frankovi ostružníku v dluhu zapisuje úrok z vinnice.

1466, 10. července. — II. K. 8.

Karel mēštēnín Nového města Pražského i s manželkú svú Margrethú seznávají se dlužni býti v dluhu pravém a spravedlivém v desieti kopách grošů dobrých rázu Pražského opatrnému muži Frankovi ostrožníkovi, mēštēnínu Velikého města Pražského, a Anně manželce jeho, dědicóm a budúcím jich, v kteréžto sumě peněz zastavuji úrok svoúj dědičný LXXX gr., kterýž mám na vinnici a na úročníku držiteli té vinnice Matějovi řečený Albus, mēštēnínu Nového města Pražského. Až do dvú letú pořad zběhlých má napřed dotčený Franěk z těch osmdesáti gr. sobě jednu kopu gr. bráti, a ostatek Karel má k své ruce bráti; a když by dvě letě přišle, tehdy již řečený Karel má a mieti bude bez meškání i všelikého prodlévání sumu deset kop grošů i s úrokem napřed dotčenému Frankovi a Anně manželce jeho, dědicóm a budúcím jich dáti a vyplniti jim. Pakli by toho neučinil a nedal, tehdy má a moci bude se uvázati dědičně pravým právem v tu kopu gr. s pomocí pergmajstrovú, kterýž by te[h]ďáz byl, bez všelikého odporu a překážky Karlovy i jeho budúcích. A mezi tiem jestliže by Karel chtěl komu ten plat prodati, má napřed na Franka zněsti, chtěl[-li] by jej u něho kúpiti, a mimo jiné má jemu jeho přieti. To se stalo před pergmajstrem Václavem a jeho pány konšely Jarošem porýbným, Matějem Pelcianem, Vaňkem Kolinským ten čtvrtek před svatú pannú Margrethú léta od narozenie syna božieho M^oCCCC^oLXVI^o.

78.

Karel, měšténín Nového města Pražského, Frankovi ostrožníku v dluhu zapisuje úrok z vinnice.

1467, 1. ledna. — II. K. 15.

Karel měšténín Nového města Pražského i s manželkú svú Margrethú seznávají se dlužni býti v dluhu pravém a spravedlivém v desieti kopách grošiech dobrých rázu Pražského opatrnému muži Frankovi ostrožníkovi, měšténínu Velikého města Pražského, a Anně manželce jeho, dědicuom a budúcím jich. V kteréžto sumě peněz zastavují úrok svuoj dědičný, kterýž mají na vinnici a na úročnicích držitelech té vinnice kopu grošuv, a to až do dvou let pořád zběhlých, na Matějovi řečenému Alba, měšténínu Nového města Pražského, čtyřidceti gr., a na Hasíkovi X gr., a na lisu, kterýž jest v též vinnici Karlově, X gr., kteráž vinnice leží podle vinnice Matějovy z kostela s strany jedné a podle vinnice někdy Šrolovi s strany druhé. A jestli že by těch desieti gr. s dříve řečeného lisu nebylo placeno již jmenovanému Frankovi, dědicuom a budúcím jeho po dvě léta již nadepsané, tehda svrchupsaný Franěk i dědicové jeho má zřeníe mieti k těmuž lisu té vinnice, a to pro neplnění těch X gr. A když by dvě léta přišle, tehdy již řečený Karel má a mieti bude bez meškání i všelikého prodlévání sumu deset kop grošů i s úrokem napřed dotčenému Frankovi a Anně manželce jeho, dědicuom a budúcím jich, dáti a vyplniti jim. Pakli by toho neučinil a nedal, tehdy má a moci bude se uvázati dědičně pravým právem v tu kopu grošuv s pomocí pergmistrovú, kterýž by tedáž byl, bez všelikého odporu a překážky Karlovy i jeho budúcích. A mezi tím jestliže by Karel chtěl komu ten plat prodati, má napřed na Franka zněsti, chtěl-li by jej u něho kúpiti, a mimo jiné má jemu jeho přieti. To se stalo před pergmistrem Václavem a jeho pány konšely, Jarošem porybným, Matějem Pelicianem, Václavem Kolinským, ten čtvrtek na Nové léto léta Božieho LXVII°.

79.

Mezi Zikmundem z Malešic a Jankem služebníkem z mince o vinnici.

1467, 5. března. — II. K. 18.

Pře a nesnáze, kteráž jest byla a trvala mezi slovutným Zikmundem z Malešic s jedné a Jankem, služebníkem z mince, s strany druhé, tak že předepsaný Zigmund pravil se lepší právo mieti než Janek k vinnici a k úrokuom na též vinnici, kteráž leží za Vyšehradem podle Ambrože řečeného Les s jedné a podle Štěpána, rychtáře s Vyšehradu, s strany druhé; tak pan pergmistr s pány konšely svými vyslyševše žalobu i odpor, přikázali jsú stranám, aby práva svá před nimi položili i svědomie, jakož se na ně tiehnú, postavili. A tak se jest stalo, že jsú práva položili i svědomie postavili. I ne skrzě omylnost, ale s dobrým rozmyslem, práv i svědomie

s pilností pováživše, takový vortel jsme vynesli: Jakož Zigmund těmi listy a právy chtěl jest obdržeti vinnici i úrok proti Jankovi, znamenali sme, že jemu listové ti nic nesvědčíe, ani k jeho spravedlnosti co slúžie; prikázali sme, aby Jankovi v jeho držení nepřekážel, dokudž lepšího a stálejšího práva neokáže. Stal se zápis za Václava pergmistra a konšeluov jeho Jaroše od porybných, Matěje Peliciana, Václava Kolinského, léta od narození Božieho oc LXVII, ten čtvrtek na středopostie.

80.

Mistři kolleje Všech Svatých vinnici téže kolleje na 20 let dávají pod úrok.

1467, 28. října. — II. K. 23.

Magistri collegii Omnium Sanctorum in Maiori civitate Pragensi: prepositus eiusdem collegii magister Martinus de Swin, magister Paulus de Dobryn, magister Simon de Chrudim, magister Wenceslaus Pala de Praga, magister Johannes de Thabor, exponunt vineam suam hereditariam hominibus infrascriptis, videlicet Andree de Minori civitate Pragensi duos strichones, Blasio de Minori civitate Pragensi II strichones, Georgio sutori de Minori civitate Pragensi duos strichones, Martino IIj strichones, heredibus et successoribus ipsorum, et hoc ad viginti annos. Peractis vero viginti annis, pretacti susceptores debent condescendere eandem vineam pretactis magistris, et hoc si vellent eandem vineam soli laborare. Si autem vellent aliis exponere, tunc nulli alteri debent exponere aut in censum alicui alteri dare secundum concordiam eorundem magistrorum, quam cum eis fecerunt, eo omni iure, prout soli habuerunt, tenuerunt et possederunt, ad habendum, tenendum ac hereditarie possidendum. Qui quidem susceptores, videlicet Andreas et Blasius, debent habere absolam ad quinque annos, et sexto anno debent censuare annuatim de quolibet strichone per XV gr., et hoc in festo s. Martini, prius nominatis magistris et successoribus ipsorum ad iam dictum collegium Omnium sanctorum. Alii vero, videlicet Georgius sutor et Martinus, debent habere absolam ad VI annos, septimo vero anno Georgius debet censuare de quolibet strichone XII gr., Martinus vero eciam septimo anno debet censuare de IIj strichonibus et quantum ultra est j sexag. gr., et hoc eciam in festo sancti Martini; et sic semper quolibet festo sancti Martini omnes censite debent censuare absque omnibus dilationibus semotis; quod si aliquem censum in termino pretacto non soluerent, tunc pena duo gr. debent qualibet septimana accrescere, et hoc tam diu, donec censum pretactum cum penis accretis non expleuerint; et hoc cum auxilio magistri moncium. qui est aut fuerit, debent ad hoc teneri, ut satis facerent secundum expositionem. Et eciam debent laborare omnes labores, secundum quod moris est vineas circum Pragam laborare, et non obmittere sibi ipsis in dampnum et prius nominatis magistris. Si autem non laborarent, tunc pretacti magistris poterunt se potenter de eadem vinea intromittere absque omni contradiccione eorum, et alteri exponere, cui

placuerit. Si autem aliquis eorum vellet vendere, tunc poterit vendere illi aut illis, qui poterit aut poterint laborare et censum soluere, sed cum scitu et voluntate predictorum magistrorum. Actum ut supra anno et die [f. IV ipso die Simonis Jude anno domini cc LXVII°].

81.

Václav Vaněk z Valečova a z Opočna dům svůj s vinnicí prodává Chvalovi z Kolína a Jakubovi z Kadaně i Johance manželce jeho.

1467, 9. listopadu. — II. K. 24.

Já Václav alias Vaněk z Valečova a z Opočna známý činím tímto listem všem, že jakož sem koupil duom s vinnicí, s dědinami, ščepnicemi, chmelnicemi i se vším právem a příslušenstvím k tomu domu příslušejícím, ležící před branou Pražskou, jenž slove Horská brána, proti šibenici, od Štěpána měšťánina Nového města Pražského, a to jemu úplně sem zaplatil. S kteréhožto domu, vinnicě, dědin, ščepnic i všech příslušenství placen jest perkrecht anebo kopa grošův platu ročního do komory královny milosti; a z toho platu najjasnější kníže a pán pan Jiří král Český, pán muoj milostivý, ráčil jest mně, dědicuom a budoucím mým ten duom s příslušenstvími osvoboditi, list svojo na to dáti. Ten pak jistý duom, vinnici, dědiny, ščepnice, chmelnic i se vši ohradú svú v těch mezích, jakožto záleží, se vším příslušenstvím i s tú svobodú prodal sem slovutnému panoši Chvalovi z Kolína, písaři královny Mti v kanceláři, Jakubovi z Kadaně, měšťáninu Starého města Pražského od duhy, a Johance manželce téhož Jakuba, i jich dědicuom a budoucím za sto a za třiceti kop grošův, kteréž jsú mi úplně zaplatili; a ten list královny Mti i druhý list, kterýž od pana pergmistra hor vinnických okolo Prahy měl sem, vydal sem jim dobrovolně, i k těm listóm tímto listem plnú svú dobrou vůli jim dávám, aby oni již psaný duom s vinnicí, s dědinami i všemi příslušenstvími, tak jakož se svrchu jmenuje, bez mé, dědicuov i budoucích mých i všech jiných lidí všeliké překážky měli, drželi a toho požívali jakožto svého dědictvie vlastního. Pakli by kto jim na to sáhl, buď duchovní nebo světský, tehdy já, dědicové i budoucí moji máme a slibuji jim to zpravit podle práva hor vinnických okolo Prahy. A ktož by tento list měl s předepsaného Chvala a Jakuba a Johanky dobrou a svobodnou volí, ten má i mieti bude všecka práva svrchupsaná, jakožto oni sami. Na potvrzení toho pečet svú vlastní dal sem přivěsiti k tomuto listu, a pro lepší jistotu prosil sem urozených pánuov, pana Viléma z Ryzmberka a z Rabí a pana Jana z Kolovrat a z Bezdržic, a statečného rytíře pana Samuele z Hrádku a z Valečova, podkomořího království Českého, a slovutných panošů Mikuláše Nosa z Drazovic, úředníka od desk zemských, a Jana z Radieče maršálka pánuov Staroměstských, aby své pečeti k tomuto listu

vedle mne přivěsili, jim však bez škody. Jenž jest dán léta od narození syna božieho tisícieho čtyřstého šedesátého sedmého, ten pondělí před svatým Martinem.

82.

Matěj Žlutický kovář ve 40 kopách gr. zapisuje otci svému Tomanovi pole své.

1467, 19. listopadu. — II. K. 26.

Matěj kovář řečený Žlutický, měšténín Nového města Pražského, přišed osobně před Václava pergmistra a konšely jeho Jaroše od mouřenínův a Matěje Pelliciana, nejsa přinucen ani připuzen, ale dobrovolně zapisuje čtyřiceti kop grošův dobrých stříbrných rázu Pražského na poli svém dědičném, kteréžto leží podle pole Václava řečeného Berún s strany jedné a proti vinnici, kteráž slove Konstanská, Tomanovi kováři ze Žlutič, otci svému, a to po své smrti, ale však moc i právo sobě pozůstavuje, to změnití anebo tak nechati; s takovúto výmienkú: jestliže by chtěl mezi tím to pole prodati, bude mieti plnú moc a právo beze všeho odeprání otce svého napřed dotčeného; také dále jestliže by chtěl na smrti to pole komu oddati anebo to, což zapisuje otci svému, ten zápis aby jemu na zkázu nic nebyl, ale že bude moci jinému, komu bude chtieti, dáti to, anebo při otci svém nechati, jakž se jemu koli líbiti bude, beze všie odpornosti otce jeho i všelikterakých přátel i příbuzných. Stal se zápis ten čtvrték na den svaté Alžběty léta božieho oc LXVII°.

83.

Bartoš švec, rychtář na Újezdě, postupuje po své smrti úrok vinnický Vojtěchovi mlynáři, bratranci svému, a manželce jeho Lidmile.

1467, 25. listopadu. — II. K. 26.

Bartoš švec s Újezda, ta doba rychtářem jsa tudiez na Újezdě, přišed osobně před pergmistra V. a konšely jeho, nejsa přinucen ani připuzen, ale s dobrým rozmyslem dává, vzdává a mocně postupuje, a to po své smrti, toho úroku, totižto tři kop grošův a dvanásti gr., kterýžto má na vinnici své dědičné a na úročníciích té vinnice, kterážto leží na Věnečku podle vinnice Ondřejovy od desk zemských, Vojtěchovi mlynáři, bratranu svému, a Lidmile manželce jeho, dědicom a budoucím jeho; ale pod takovúto výmienkú: jestliže by pán Buoh neuchoval dříve řečeného Barthoše dříve nežli Marklety manželky téhož Barthoše, tehdá svrchu dotčený Vojtěch má ji k sobě vzieti na svú práci a ji slušně opatřiti živností i oděvem až do skonání jejího života, a po smrti Marklety již řečené ten úrok dříve jmenovaný má mocně a dědičně spadnutí na dříve jmenovaného Vojtěcha a na Lidmilu manželku téhož Vojtěcha, na dědice a na budoucí jeho, a to beze všie odpornosti všech přátel Barthošových i všech jiných lidí. Stal se zápis za Václava pergmistra a za konšeluov

jeho Jaroš od mouřenínuv, Matěje Pelliciana, tu středu na den svaté Katheriny léta božieho tisícieho čtyrstého šedesátého sedmého.

84.

Ambrož z vápenice před právem vinnicným dává svědomí o desátku z vinnice.

1467, 21. prosince. — II. L. 19.

Ambrož z Malé Strany z vápenice vyznal jest před Václavem, ta doba pergmistrem, a konšely jeho Jarošem porybným a Matějem Pellicianem, když jest byl v držení vinnice někdy Špieřeřovy, že jest nikdy neplatil desátku se vše vinnice k dvoru Košířskému, jedně po viežku s toho kusu proti vinnici Zajímačově, a o ten desátek umlúval sě jest na pomezích. A s té strany za viežku neplatil jest desátku, jedno pergrecht. Actum ut supra anno LXVII, ipso die beati Thome oc.

85.

Král Jiří vinnici odumřelou dává Pavlovi proboštovi kláštera Zderazského.

1470, 27. listopadu. — II. L. 29.

Serenissimus princeps et dominus dominus Georgius rex Bohemie et marchio Morawie oc, dominus noster graciosus, cognitis jugibus et [sic] oracionibus religiosi viri Pauli prepositi claustru Zderasensis, quibus serenitati sue studiose obsequabatur, paratusque future tam promcius, quam amplioribus premiis a sua serenitate auctus famulari, ipsi igitur et successoribus suis non errore aut improuide, sed de certa sciencia, sano desuper habito consilio, auctoritate regia, per nobilem dominum Paulum de Skal consiliarium suum, relatorem, dedit ac donauit gracie vineam supra Nuosl situatam vna cum censu in eadem vinea quondam Laurencii cerdonis, cuius Nowe ciuitatis, que post mortem eiusdem Laurencii pleno jure ad magestatem suam fuerat deuoluta, ad habendum, vendendum, dandum ac hereditarie possidendum. Actum presentibus Wenceslao magistro moncium, Jarossio poribny, Jeronimo tonsore, Sigismundo ab aue, Johanne pellifice, consulibus eius, f. III ante Andree apostoli anno domini LXX°.

86.

Purkmistr a konšelé Nového města Pražského vysazují městiště za Konskou branou pod právo vinnicné.

1471, 25. června. — II. M. 8.

My Jíra Manúšek purgmistr, Petr Peniezek kramář, Kliment Kostelecký, Martin Ráček, Duchek kožišník i jiní konšelé Nového města Pražského, a Ondřej Řešeták a Mikuláš Křemenc, úředníci téhož města Nového, vyznávamy přede všemi, že sme vydali a vysadili s povolením vše obce naše městiště za Konskou branú

k obci naší příležitijce u právo vinničné Petrovi Tulařovi, měštěnsnu Starého města Pražského, dědicóm i budúcím jeho ku pravému dědictví pod úrok roční XVI g. s takovú výmienkú, aby již psaný Petr úročil po XVI g. každý rok pánóm a obci města Nového Pražského, a to ot tohoto svatého Havla nenie přístieho v rok pořad zběhlý počna platiti, a tak léta budúce vždy den svatého Havla bude mieti platiti, a také všecka jiná práva bude mieti zachovávatí, jakožto jiní dobří lidé v dielech svých se zachovávají, i s pokutami v těchž vysazení položenými. Act. f. III post Johannis Baptiste, presentibus Wenceslao, magistro montium, et consulibus eius anno oc LXXp^o.

87.

Viktorin, Jindřich starší, Jindřich mladší knížata z Minstrberka a Boček z Kunštátu dávají vinnici Kantorku Erazimovi z Čermník.

1472, 9. března. — II. M. 22.

My Viktorin, Jindřich starší, Jindřich mladší jinak Hynek, boží milostí kniežata vývody Minstrberští, hrabie Kladští, a Boček, páni z Kunstatu a na Poděbradech, vyznávámy tiemto listem všem, před nimiž čten nebo čtúce slyšán bude, že vzhlédše na mnohé věrné a ustavičné služby slovutného Erasima z Čermník, kamrmejstra našeho věrného milého, kteréž nám z mladosti naše činil jest, činí a ještě tiem lépe aby činiti mohl, ne skrže omyl, ani nerozšafnost, a s dobrým rozmyslem a radú našich věrných milých dali sme a za jeho službu milostivě dávamy vinnici naši dědičnú u Prahy řečenú Kantorku blíž Zlíchova proti Vyšehradu se vším příslušenstvím, tak a v témž plném právě, jakož sme ji sami držali a měli, ku pravému dědictví, žádného práva nám ani dědicóm našim k nadepsané vinnici nepozuostavujíc, a dědicky jemu jie stúpili sme a mocí listu tohoto stupujem tak právě a cele, jako bychme jemu ji v kniehy pergmejstra vinničného vložili a zapsali; žádajíc poctivých pana purgmistra a rady Starého města Pražského, aby nadepsanému Erazimovi svrchu dotčenému vinnici v kniehy vinničné vepsati kázali se vši ohradú, která k tomu příslušie, tak jako bychme osobně při tom byli. Toho na potvrzení pečeti naše vlastnie kázali sme přivěsiti k tomuto listu. Dat. Podiebrad anno domini M^oCCCC^oLXXII f. II. ante Gregorii.

88.

Perkmistr hor vinničných a jeho konšelé uvozují Erazima z Čermník v držení vinnice Kantorky.

1472, 8. dubna. — II. M. 22.

My Václav času toho perg mistr hor vinničných, Jarossius od múřenínuov, Jan mydlář, Vávra od tří k[rálů], Kilian, přísežní konšelé téhož úřadu, znamenavše a vědúce takové milostivé od již psaných kniežat a pánuov z Poděbrad Erasima služebníka

jich obdarovanie, mocí úradu našeho téhož Erasima v tuž vinnici uvedli sme a mocí zápisu tohoto uvozujem jakožto mocného a pravého též vinnice dědice, tak a takovým obyčejem, aby on mohl tu vinnici prodati, dáti, změnit, vydati a tak s ní učiniti, což se jemu nejlépe líbiti bude, jakožto s svú vlastní a dědičnú, a to bez wszeliké svrchupsaných kniežat a pánuov i jich dědicuov překážky. Act. f. IIII post Ambrosii anno LXXII°.

89.

Petr Blažkův v dluhu 90 kop gr. zapisuje vinnici svou perkmistru Václavovi.

1473, 17. června. — III. A. 8.

Petr někdy chudého Blažka syn od svatého Jiljie, přišed osobně před Jaroše od múřenínův a Kiliana, konšely vinničné, seznává se v pravém a spravedlivém dluhu v devadesáti kopách gr. Václavovi, tehdaž pergmistru hor vinničných, dědicóm i budúcím jeho, v kteréžto summě zapisuje vinnici svú i se vším užtkem té vinnice, kteráž leží na huoře Vysoká jmenované, dvanácte strychuov v sobě míry držecí, tak však, aby nejpřednější pergmistr přede všemi k nie zřeníe měl; s takovými výmluvami a vymienkami: jestliže by tu vinnici chtěl kdy prodati, tehdy jie nemá i ani bude moci prodati jinému, nežli Václavovi pergmistru, leč by se jemu nelíbilo kúpiti, tehdy bude moci s jeho povolením jinému prodati; a jestliže by pán Buoh na mě již psaného Petra smrt dopustil nyníe anebo kdy potom, tehdy tomu chci, aby ta vinnice mocně po mé smrti na Václava pergmistra připadla v jeho dluhu napřed, a pakli by již dluhu nebylo, tedy též aby naň spadla mocně, a což bych slušného na nie odkázal přátelóm svým, to skrze Václava pergmistra má jim vydáno býti, však tak, aby všickni přátelé moji přirození i dalecí i jiní, kdož by pro mě kdy učiniti chtěli, všemi řečmi i súdem napřed dočenému Václavovi v tom nepřekáželi, ale při mé vuoli jej držali a zachovali. Stal se zápis ve čtvrtek den slavnosti Těla Božieho před konšely svrchupsanými léta oc sedmdesátého třetieho.

90.

Jan Střelec vinnici a pole odstupuje své matce, manželce a dětem.

1473, 20. července. — III. A. 9.

Jan Střelec někdy syn Mathúsuov Střelcuov, měšténín Nového města Pražského, zdravého rozumu užívaje i paměti dobré, osobně přišed před Václava, času toho pergmistra, a konšely jeho Jaroše od múřenínuov, Jana Mydláře, Vávru od tří k[rálů] a Kiliana, z svobodné vuole své, nechťe, aby po smrti jeho které ruoznice mezi bližními přátely jeho byly o vinnice i o pole k vinnicem přiležície, i zapisuje je Váně manželce své, Burianovi synu svému, Katherine dceři své, a Adlétě materi své, jim všem na

rovný diel, tak však, jestli že by pán Buoh kterého z mých dětí neuchoval, tehdy aby živý diel umrlého bral, a jestli že by pán Buoh manželky mé neuchoval, tehdy aby ten diel na dietky mé a matku mů právem přišel, a také jestli že by Buoh matky mé prve neuchoval, tehdy aby diel její na manželkú mů a dietky mé připadl; však ještě moc a vuoli dobrou sobě pozuoostavuji, navštívil-li by mě milý Buoh nemocí, abych já mohl z téhož statku dáti přátelóm svým a příbuzným anebo komužkoli, což mi se zdáti bude, bez překážky matky i manželky mé; též i oni s mů dobrou volí jestliže by co otkázali přátelóm svým na smrtné posteli slušného, že já také proti tomu nejsem. Actum feria 3. ante Magdalene Anno 73.

91.

Jan Strělec dědicům svým odkazuje majestát krále Vladislava na osvobození od perkrechtu vinnického.

[1473, 20. července.] — III. A. 9.

Já Jan Strělec, někdy syn Mathúše Strělce, měštěnin Nového města Pražského, vyznávám tiemto zápisem přede všemi: Jakož z obdarování nejjasnějšího kniežete pana Vladislava, krále Českého a markrabě moravského oc, mám list pod majestátem JMti na vinnice mé a pole, kteréž u vinnickém právě ležie, k svobodě proti právu vinnickému, jenž slove pergrecht: na ten list mů dobrou vuoli činím, aby manželka má a matka má i dědici budoucí moji téhož majestátu se všemi svobodami v něm zapsanými úplně a docela požívali, jakož sem já sám požíval a v držení byl. Actum mox ut supra.

92.

Král Vladislav kostelu Matky Boží před Týnem stvrzuje držení platu z vinnic.

1477, 22. února. — X. f. 405'.

My Vladislav z božie milosti král Český, markrabie Moravský, Lucemburské a Slezské knieže a Lužický markrabie oc, oznamujem tiemto listem všem, že přistúpili před nás někteří osadní fary a kostela Matky božie Týna v Starém městě Pražském, věrní naši milí, a zpravili nás, že za některých předkuov našich, králuov Českých, drželi i ještě za nás držie plat k též faře a kostelu, kterýžto plat dává se s některých vinnic, s chmelnic, s polí, s pustin; i prosili sú nás, abychom jě při tom zuostaviti ráčili. My hlediece toho, aby se za nás čest a chvála boží neumenšovala, ale rozšiřovala, s dobrým rozmyslem a raddú věrných našich, mocí královskou již psaný plat na vinnicích, chmelnicích, polích a pustinách zapsali sme a tiemto listem zapisujem k jmenovanému kostelu a faře, tak aby kostelníci již psané fary Týnské anebo ti, komuž se ta věc od osadních té osady poručí, ten plat svrchupsaný brali a vybírali a k kostelu a k faře jmenovaný osady jej obracovali bez naše,

budúcích našich, kráľuov Českých, i všech jiných lidí všeliké překážky, a to do vuole a odvolanie našeho neb budúcích našich, kráľuov Českých. Tomu na svědomie pečť naši kráľovskú kázali jsme přivěsiti k tomuto listu. Dán v Praze, první sobotu v postě léta od narození syna božího tisícího čtyřstého sedmdesátého sedmého, kráľovství našeho léta šestého.

Ad relacionem domini Samuelis de Hradek et Waleczow,
succamerari regni Bohemie.

Ingrossatum f. 2. post d. Reminiscere 8. Martii k žádosti úředníkův záduší kostela Matky boží před Tejnem, s dovolením JMCské pana pergmistra a pánův konšelův anno 1610.

93.

Anna Michalova všecko právo své k vinnici na Vítkově jinak Žižkově hoře postupuje
Matiašovi písaři desk zemských.

1477, 18. prosince. — III. F. 2.

Já Anna dcera někdy Michalova od puolkola, měšťánka Starého města Pražského, vyznávám tiemto zápisem obecně přede všemi, kdež čten nebo čtúce slyšán bude, že všecko právo své nebolito nápad, který bych kolivěk měla po někdy nadepsaném otci mém a po paní Anně jeho manželce, matce své milé, a znamenitě po někdy dobré paměti panu Fridlovi Kusmfemkovi, příteli našemu milému, buďto nápady po dědictví anebo po kšaftiech, kterak by to koli anebo kterakkoli a kterým právem mohlo okázáno býti, dojištěno a shledáno býti, a to k vinnici, která leží na Vítkově jinak na Žižkově hoře, podle vinnice Janovy Ráckovy, měšťánka Nového města Pražského, proti silnici k Hoře jedúc s strany jedné, a podle vinnice Hanuše Němce a Beny proti poli špitalskému s strany druhé, tak a s tiem právem a v těch mezích a hranicích, jakož táž vinnice v sobě záleží a jakož on a předkové jeho drželi, měli a požívali, to všecko právo své, kteréž kolivěk sem měla anebo mieti mohla, tak jakož již jest svrchu dotčeno, dala sem a mocí zápisu toho dávám slovutnému Mathiašovi od desk, úředníku a písaři desk zemských, jeho dědicóm i budúcím ku pravému dědictví, k mění, k držení, k požívání, k prodání i k zastavení i zapsání a k učinění s nie, což se jemu a jeho dědicóm budúcím zdáti a líbiti bude, jakož svého vlastního dědictvie bez všelikterakého odporu a překážky mé i budúcích mých; takovou však, jestli že by kto buďto mým právem nebolito mých předkův kšafy anebo nápady na tu vinnici sahati chtěli, že já již psaná Anna to všecko tiemto zápisem ruším, kazím i odvolávám, aby jim izádné právo folkovati a slúžiti nemohlo, neb sem jemu, jakož svrchudotčeno jest, to všeckno právo své a spravedlnost svú i nápady, toliko co se té vinnice dotýče, dala a vzdala, konečně tiemto zápisem dávám, utvrzuji, postupuji, nižádného sobě práva ani komu jinému po mně chtieti majícemu k té vinnici nepozuostavujíc. Actum feria V ante Thome apostoli. Praesentibus oc, anno domini M^oCCCC^oLXXVII^o oc.

94.

Perkmistr a konšelé hor vinnických vypovídají mezi Janem Střelcem a Annou Paříčkovou a Annou Pražákovou ve sporu o příkop a mezníky mezi vinnicemi.

1479, 23. června. — III. G. 12.

My Martin od zlatého kola, času toho pergmistr hor vinnických okolo Prahy, Matěj od vola, Jan Slanský, Vratislav a Jakub mydlář, přísežní konšelé hor vinnických, vyznáváme tímto zápisem: jakož mnohé nesnáze byli jsú vznikly mezi Janem Střelcem s jedné a mezi paní Annú Paříčkovú a paní Annú Pražákovú strany druhé o příkop a mezníky, kterýžto příkop leží pod vinnicemi již psaných osob a nad štěpnici Janovú Střelcovú, v tom prosili jsú nás, abychom výchoz udělali a to opatřili. I vyšli sme, také stranám prikázavše, aby s přátely a držiteli těch vinnic od starodávna i s svědky a s lidmi těmi, kteříž by ty věci pamatovali, také při tom byli; i tak se jest stalo. A když jsú ty věci skrze nás ohledány i s pilností vedle svědomie držiteluov dávných pověřili, i v tom sme jim rok přátelsky položili, aby mezi sebú o to přátelsky uhodili. I to se státi nemohlo. A potom podruhé a potřetí výchoz sme udělali k opatření těch věcí. A v tom shledavše jisté znamenie mezníkuov a plotu a příkopa, vedle zprávy držiteluov oboje strany od staradávna, i toho s pilností pováživše, toto vyrčenie mezi stranami učinili sme: aby Jan Střelec příkop k sobě vyvrhl a jej opravoval a spád vody vinnické do příkopa přijal, a vedle lisu struhú od staradávna té vodě výchoz udělal, anebo ji k sobě bez škody svrchupsaných osob obrátil. A příkop má se odtud počieti metati, jako mezníky osazeno jest; a mezníci mají tak sazení zuostati, jakož úřadem sazení jsú. A komu by se náš nález nelíbil, máť vyššie právo. Ten nález Jan Střelec s přátely svými přijel jest, nám z toho spravedlivého nálezu poděkovav. Ale strana druhá vrhli sú se ku právu vyššímu. A v tom pan purgmistr se pány konšely svými vyslyševše nás i s svědomím oboje strany, a s pilností toho pováživše, tento ortel mezi stranami vyřkli jsú: kterýž nález a ortel pan pergmistr i se pány svými mezi stranami vyřkli a našli jsú, že jsú právě a spravedlivě vyrčenie a nález udělali. A my ve jméno Božie to mocníme, tvrdíme a pevníme nynie i budúcne, aby se ty věci tak zachovaly, jakož se svrchu píše oc. Actum feria III. ante Johannis Baptiste, anno domini oc 79.

95.

Podkomoří Samuel z Hrádku svoluje, aby Roman služebník jeho vydal vinnici svou Janovi písaři radnímu.

[1480]. — III. G. 14.

Samuel podkomoříe. Pane pergmistře se pány! Jakož jsem Romanovi, někdy služebníkú svému, dal právo své na vinnici, kteréž sem měl po nebožtíkovi panu Maříkovi; i zpraven sem, že by vzdal Roman před pergmistrem panu Janovi

písaři radniemu. Protož jest-li tak, máť jest k tomu dobrá vuole, ať jemu vedle práva jest zapsána. Datum sub secreto domini Samuel s. ut supra.

96.

Perkmistr a konšelé hor vinničných. vypovídají mezi Zdeňkem z Postupic a držiteli vinnic ke dvoru jeho v Olšanech náležejících o placení úroku z těch vinnic.

1484, 22. července. — III. J. 14.

My Prokop Podkova, měšťan Starého města Pražského a pergmistr hor vinničných vuokol a okolo Prahy, Jan Slanský, Václav Huc, Havel, Jakub mydlář, Pavel mečieř, měšťané svrchupsaného města a konšelé přísežní hor vinničných, vyznávámy tiemto zápisem, kterak přistúpivše před nás Mikuláš, písař urozeného pana Zdenka z Postupic a na Litomyšli, kterýžto toho dvoru v Olšanech v držení jest byl vedle poručenství urozeného pana Jana Kostky, s Janem hospodářem jeho i slovem jeho žalovali sú na osoby dolepsané: na Václava Cihláře, Martina Ohánku, Kříže, Jana Poláka, Annu vdovu, Dorotu vdovu, Václava Uhlíka, Blažka Tančivuodka, že by pánu jich úroku spravedlivého z vinnic svých, kteréž příslušejí ke dvoru Olšanskému, platiti nechtěli. V tom strana druhá potaz vemše, odpor jest udělala rkúc: předkové naši i my po nich ty vinnice smy v svobodě bez překážky drželi a ižádných úrokuov jsme z nich neplatili od vysazení těch vinnic až dosavad, a ještě bohda platiti nebudem. Potom Mikuláš písař řekl jest: že chci na to právo okázati. I přinesl jest list královský s visutú pečetí, kterýž jest dán na ten dvuor z obdarování královského a s téhož dvoru příslušenstvím. A v tom my ten list vemše a s pilností jej ohledavše a tēm všem věcem, kteréž v tom listu psány jsú, porozuměvše, i otázali sme se písaře i s jeho tovarišem: S plnú-li mocí jste od pána svého k tomuto úřadu posláni? Pověděli jsú, že s plnú mocí. A my ty všecky věci a řeči žalobnie i odpornie s pilností před se vzeli smy a s bedlivostí jich pováživše, aby se ižádné straně neukrátilo, ve jméno božie toto smy vyrčenie a konečný ortel mezi stranami vyřkli: aby svrchupsaní držitelové těch vinnic nynie i budúcně i s svými dědici i budúcími pokojně užívali v těch svobodách, jakožto jsú prve i nynie drželi, bez všelikterakých obtiežení úročních a platuov; toto na konci přidavše: zdálo-li by se kte[ré] straně, že by jím na nie něco ukráceno bylo, vyššího jim práva nezavierámy. A potom proti tomu ižádný jest odpor nevyšel. Actum feria V. Marie Magdalene anno 84to.

97.

Opat a konvent kláštera Strahovského dávají Bartošovi řezníku a manželce jeho Anně vinnici svou pod úrok na 30 let.

1487, 11. listopadu. — III. M. 13.

My kněz Jan, [z] smilování božieho opat kláštera Strahovského řádu Premonstrackého, i vešken konvent vyznáváme tiemto listem přede všemi, ktož jej uzrie

nebo čtúcě slyšeti budú, že jsme vydali a mocí listu tohoto vydáváme vinnici naši dědičnú, kterážto leží podle vinnice, jenž slove Betlemská, s strany jedné a vedle páně Mikulášovy tkaničnickovy strany druhé, múdrému a opatrnému Bartošovi řezníku a panie Anně manželce jeho i jeho dědicóm, dva strychy. v úrok roční, totižto na každého svatého Martina z strychu patnácte grošův miešenských povinni budú platiti nám i našim budúcím beze všie odpornosti: a mají té vinnice v držení býti do třidceti let po dání listu tohoto a nic dále, však s takovúto vymienkú, aby svrchupsaná vinnice nebyla obmeškávána obyčejnými diely, jakož vinnické právo svědčí. Pakli by svrchupsané vinnice dělali netbali, jakož psáno jest, a úrokuov platiti nechtěli nám i budúcím našim, tehdy my i budúci naši budem moci sáhnúti na tu vinnici i na jich statek až do dostiučinění nám i budúcím našim, a to s pomocí páně pergmistrovou, kterýž nynie jest anebo potom bude. A když by vyšly leta v listu postavená, tehdy beze všie odpornosti mají nám i budúcím našim postúpiti té vinnice a list tento vrátiti, víno sberúc a úrok vydadúc a odtud nic jiného neberúc. A také týž Bartoš a paní Anna manželka jeho budú moci túž vinnici prodati, dáti, směniti neb zastaviti, a to v též právo, jako jim tuto vydáno jest. A toho všeho pro lepší jistotu a potvrzení přivěsili jsme své pečeti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán léta od narození syna božieho tisícieho čtyřstého osmdesátého sedmého, v neděli na sv. Martina.

98.

Stanislav Kadeřávek v 30 kopách gr. č. zapisuje vinnici svou Anně z Protivína.

1488, 12. ledna. — III. M. 15.

Stanislav Kadeřávek z Šárky, měšténín Starého města Pražského, stoje osobně před úřadem pergmistrství hor vinnických přiznal se jest, že jest dlužen pravého a spravedlivého dluhu věnného třidceti kop grošuov širokých českých dobrých stříbrných rázu Pražského, aneb šedesáte kop grošuov míšenských mečových, také dobrých stříbrných, slovutný panie Anně z Protivína, manželce Hanuše Manvice, a Janovi Humpolcovi z Prostiboře, věrné rucě jejie, kterážto jistina grošuov nahoře dotčených dostala se jest na něho za rukojemství Hanuše Manvicě. I tu summu grošuov již jmenovaných, nemoha s jinými rukojměmi obnoviti listu věnného, zapsal jest a zavázal a mocí tohoto zápisu zapisuje a zavazuje na vinnici své veliké dědičné na Šárcě, jenž leží proti dvoru, kterážto v sobě drží a zavírá miery strychuov . . .*) obyčejem takovýmto: Jestliže by nadepsaný Hanuš Manvic prve s tohoto světa ššel, nežli paní Anna manželka jeho, tehdy má jie a povinen a dlužen bude summu groš. nahoře pověděných hned po smrti jeho v polúletí pořád zběhlém vyplniti a zaplatiti pojednú a pospolně. Pakli by toho neučinil, tehdy nadepsaní paní Anna aneb Jan Humpolec, věrná ruka jejie, budú se moci za tu summu groš. nade-

psaných v tu jistú jeho vinnici, aneb ktož by ji po jeho smrti držal, právem a zvodem pergmistra hor vinničných uvázati, tak aby ji držali, jie požívali bez otpory i všie nesnáze manželky a dědicuov výš pověděného Stanislava Kadeřávka i jiných všich lidí překážky dotad a tak dlúho, doniž by jim nadepsaná summa grošuov úplně a docela nebyla zaplacená; s takovúto však vymienkú: jestliže by nadepsaný Stanislav v tom času dříve nežli Hanuš Manvic umřel, tu vinnici komu prodal, aby ta summa grošuov jmenovaných byla položena u některé dobré a znamenité osoby k věrné ruce do smrti Hanuše Manvicě, na kterúz by se obě dvě straně svolile; a jestliže by nahoře jmenovaná paní Anna prve s tohoto světa sešla nežli Hanuš Manvic, tehdy tento zápis žádné moci ani práva nebude jmieti k ničememuž. Pakli by pán Buoh v tom času neuchoval Stanislava Kadeřávka nadepsaného dříve nežli panie Barbory manželky jeho, aby měla též právo i plnú moc summy častopsané k zaplacení a vinnice výše dotčené vyplacení a vysazení, jako sám Stanislav Kadeřávek častopsaný. Stal se zápis tento leta božieho tisícieho čtyřstého osmdesátého osmého, tu sobotu před ochtábem božieho křtěnie.

*) Vynecháno v rukopise.

99.

Kunrád Šveitker vinnici svou zapisuje klášteru Strahovskému.

1488, 4. prosince. — III. R. 13.

Já Kunrád Šveitker, měšťním Starého města Pražského, jménem svým a Hanuše Šveitkera, strýce mého, ménem vyznávám tiemto listem přede všemi, ktož jej uzrie nebo čtúci slyšeti budú, že tu vinnici nad svatým Janem v uoboře, kterúz sem byl koupil od Betlémské a penězi hotovými zaplatil, přijal sem a přijímáme ji do svého a Hanuše, strýce mého nadepsaného, našich dvou životuov od velebného otce kněze Jana z Plané, opata kláštera Strahovského, a jeho konventa, tak abychom my tu vinnici dělali, drželi a jí svobodně požívali do našich obú dvou životú bez jich a potomních i budoucích jejich všeliké překážky. A když by nás obú pán Buoh smrti neuchoval, tehdy ta vinnice má se zase svrchu jmenovanému klášteru a konventu svobodně navrátiti a připadnutí, beze všeho úplatku a odporu i všeliké překážky každého člověka. A oni, totiž opat Strahovský a konvent jeho, mají ihned a povinni budú mne i strýce mého předřečeného vepsati do svých kněh zádušních, a za nás a za naše přejší jakožto za své dobrodince na svých mšech i jiných modlitbách a hodinách svých pána Boha prositi věčně, neb sem já statek svůj znamenitý a veliké peníze dal za tu vinnici. Také dopustil-li by na mne pán Buoh nebo na strýce mého často jmenovaného za našeho zdraví kterúkoli nouzi nebo potřebu, nemáme nižádné moci míti té vinnice zastaviti ani prodati, ani kterým obyčejem zavadiť, ale tak ji svobodně držeti a zachovati slibuji do naší obú smrti

beze všech zamatkuóv, aby se tak svrchujmenovanému klásteru zase svobodně navrátila. Na svědomie toho pečeť svú vlastnie k tomuto sem listu přivěsil; a pro širšie svědomie, jistotu a pevnost prosil sem urozených panoší Levy z Maštova, místosudího královstvie Českého, a Ondřeje z Tišnova, místopísáře desk zemských, že jsú také pečeťi své kázali přivěsiti k tomuto [listu], sobě však bez škody. Jenž jest dán léta od narozenie syna Božího tisícího čtyřstého osmdesátého osmého, den svatě panny Barbory.

100.

Stanislav Kadeřávek z Šárky s manželkou svou v dluhu zapisují vinnici svou Zikmundovi z Boršic a Anně z Protivína manželce jeho.

1489, 19. března. — III. N. 18.

Stanislav Kadeřávek z Šárky, měštěnin Starého města Pražského, a Barbora manželka jeho, stojíc osobně před úřadem pergmistrstvie hor vinnických, přiznali jsú se dobrovolně, že jsú dlužni pravého a spravedlivého dluhu věnného třidceti kop grošuov širokých českých dobrých stříbrných rázu pražského, aneb šedesáte kop grošuov miešenských mečových také dobrých stříbrných, urozenému panoši Zikmundovi z Boršic a na Stochově a urozené panie Anně z Protivína, téhož Zikmunda manželce, kterážto jistina grošův nahoře dotčených dostala se jest na již dotčeného Stanislava i na Barboru manželku jeho za rukojemstvie někdy Hanuše Manvicě, prvního manžela jejieho. I nemohúc prvnímu zápisu pro svoj nedostatek dosti učiniti, k žádosti a snažné i k veliké přimluvě a prosbě mnohých dobrých lidí tu summu grošů již jmenovaných mají a povinni budú výše dotčeným panu Zikmundovi a panie Anně na rok podepsaný zaplatiti, protož tu summu grošů zapsali jsú a zavázali a mocí tohoto zápisu zapisují a zavazují na vinnici své veliké dědičné na Šárcě, jenž leží proti dvoru, kterážto v sobě drží a zavírá miery strychův . .*) obyčejem takovýmto: tak že nadepsaný Stanislav s Barború manželkú svú mají a povinni budú častojmenovanému panu Zikmundovi a panie Anně dáti a zaplatiti a vyplniti třidceti kop grošův českých širokých, od vydání neb zapsání tohoto zápisu hned na vánocě najprv příštíe aneb v sedmi dnech pořád zběhlých, pojednú a úplně a docela bez odporu a vymlúvání všelikterakého pod pokutú takovúto: jestliže by na ten čas a rok peněz častopsaných jim nedali a nesplnili, aby hned pan pergmistr hor vinnických úřadem svým, když by jemu neplnění oznámeno bylo, jich, točižto Stanislava a Barbory, neobsielajě, nadepsané pana Zikmunda aneb paní Annu již manželku jeho na tu jistú jich vinnici zvedl a jich jie zmocnil, tak aby jí držali a jie požívali dotud a tak dlúho, doniž by jim nadepsaná summa grošů úplně pojednú a docela nebyla zaplacena, anebo ji prodali nebolito zastavili a s ní učinili jako [s] svú vlastní dě-

dičnú, bez odporu i všie nesnáze výšpravených Stanislava a Barbory i jiných všech lidí překážky i také všelikterakých jich forteluov, již více žádné věci fortelné ani jiného žádného z lidí sobě ku pomoci buďto duchovních neb světských neberúc; s takovýmto však dále přičiněním: jestliže by který z dopuštění božieho z nade-psaných manželuov s tohoto světa sšel prve, než by čas ku plnění přišel, aby druhý anebo ten, ktož by po jich obú dvú smrti tu jistú vinnici držal, moc měl plnú k zaplacení osobám častojmenovaným; pakliby také který z nade-psaných manželuov a věřiteluov před časem plnění umřel, aby druhému, nebo komu by bylo od nich poručeno, plněno bylo pod pokutú již pověděnú. Pakli by Stanislav častopsaný dříve času již dotčeného vinnici častojmenovanú prodada, summu peněz častopsaných manželuom a věřiteluom svým výše dotčeným splnil a zaplatil úplně a docěla, tehda hned od týchž věřiteluov svých z tohoto zápisu má propuštěn a kvitován býti. Stal se zápis tento leta Božieho tisícieho čtyřstého osmdesátého devátého, v čtvrtek po svaté panně Kedrutě.

*) Vynecháno v rukopise.

101.

Kubík jinak Kubec ve 100 kopách gr. č. zapisuje dvě vinnice své Maršovi z Švamberka.

1489, 27. června. — III. O. 3.

Jakož Kubík alias Kubec, syn nebožky Štrabochové, dlužen jest dluhu pravého i spravedlivého urozenému pánu panu Maršovi z Švamberku sto kop grošuv pražských a českých, udělal list na se na pergameně s rukojměmi těmito: Bavorem z Podmokl, Zdenkem z Němčic, Karlem z Dúbravy, Ješkem z domu též Štrabochové, Václavem synem Masojedkovým, a Václavem synem někdy Martina Kostečky, a v těch sto kopách grošuv týž Kubec výš psanému panu Maršovi z Švamberku postúpil platu svého, kterýž má na zemi, jakož týž list již dotčený šíře v sobě zavírá a ukazuje. Jestliže by týž pan Mareš, jsa z toho platu vyveden, sáhl na rukojmě již psané, tehda týž Kubec rukojmiem zavazuje své dvě vinnici řečené Ráj a druhá Lancmanka, kteréž v sobě držíe miery XIX strychův, v již psaných sto kopách gr. Actum presente domino Martino a scrofa, magistro montium, sabbato ante Petri et Pauli apostolorum, anno oc 89.

102.

Mezi Janem zetěm Klešovým a Janem Skákalíkem o hranici mezi vinnicemi.

1489, 15. července. — III. O. 4.

[O] nesnáz, kteráž byla mezi Janem zetem Klešovým s jedné strany a Janem Skákalíkem z Židovské zahrady z domu řečené[ho] Samaritánka s druhé strany, stala se smlúva přátelská přátely stran obú dvú a skrzě lidi starobylé. Kterakkoli tíž lidé

starobyli jsú jim vyznali a okázali, tak jsú za to prijali a na tom prestali obě dvě straně; a měřič páně pergmistruov a vinař přísězný, jménem Matěj z Hřebenky, ten s Jeremiášem sadili mezníky; a od těch mezníkuov Jan Klešuov zavázal se přiekop dělati a dále nesáhati mezníkuov, ale toliko po mezníky; a tak se svolil dělati časy budúcie i s svými budúcími. A to sobě potvrdili zápisem tiemto pro časy budúcie před panem Martinem od svině, ty chvilě pergmistrem. Actum feria III. in diuisione apostolorum, anno oc LXXXIX°.

103.

Úřad perkmistrský Jana z Újezdce v dluhu uvádí ve vinnici Martina Volejnska.

1490, 8. ledna. — III. O. 19.

Jan z Újezdce puojčil jest Martinovi Volejníkovi a Martě manželce jeho, ciui Antique ciuitatis Pragensis, sto kop mš., na kterýchto sto kop Martin s Martú, manželkú svú, zastavili jsú vinnici svú dědičnú, jenž ležie na hoře Mezřícké, Janovi z Újezdce vedle zprávy té, jakož v knihách vinnických u pana pergmistra slovo od slova zníe, tak že těch kop sto Martin Volejník s Martú mauželkú svú měli položití Janovi z Újezdce na svatého Martina; pakli by toho neučinili, tehdy nadepsaný Jan z Újezdce s pomocí páně pergmistrovú měl se uvázati u vinnici mocně vedle zprávy zápisu. A když jest přišel svatý Martin, tehdy nadepsaný Martin s Martú manželkú svú tomu dosti nemohúc učinici [sie] a těch sto kop položiti, i uprosili sobě u téhož Jana z Újezdce roku až do druhého svatého Martina bez škody zápisu jeho. A když druhý svatý Martin přišel, tomu opět Martin s Martú manželku svú dosti neučinili, Janovi z Újezdce ani těch sto kop nepoložili, až i přišel třetí svatý Martin. Znaje Jan z Újezdce, že Martin s manželkú slibu svému dosti nečinie, předstúpil jest před pana pergmistra, i žádal jest, aby zachován byl vedle zápisu, kterýž má v knihách vinnických. Pan pergmistr obeslal jest Martina a mluvil jest k němu: „Pane Martine, teď Jan z Újezdce žádá, abych [se] vedle jeho zápisu zachoval a práva. Muožeš-li ty míti těch sto kop na někom dobrém v puojčení a jemu dáti?“ Odpověděl Martin: „Nemohu dosti učiniti, ani se kde v peníze objíti.“ A v tom Martin dal jest povolnost svú, aby Jan z Újezdce byl uveden panem pergmistrem na vinnici. A když měl odjíti Jan z Újezdce od pana pergmistra, dal jest moc svú plnú Pavlovi, někdy písari páně Samuelovu, měščenínu Většího města Pražského, k tomu zvodu. Pan pergmistr chtě jednoho každého zachovati vedle práva, pojal jest téhož Pavla i zvedl jest jeho na túž vinnici vedle zápisu práva vinnického. Actum feria VI. post Epiphanie anno oc nonagesimo, presentibus magistro montium Martino a scrophu.

104.

Zikmund z Boršic s manželkou svou kvitují Stanislava Kadeřávka a manželku jeho z dluhu a propouštějí jim vinnici v dluhu tom zapsanou.

1490, 21. ledna. — III. N. 18.

Urozený panoše Zikmund z Boršic a na Stachově s urozenú paní Annú z Petrovína, manželkú téhož Zikmunda, seznali jsú se před úřadem páně pergmistrový[m], Martinem od svině a konšely jeho, že jsú zdvihli společně LX fl míš. gr. od Stanislava Kadeřávka [z] Železné ulice, miščenína [sic] Většího města Pražského, a od Barbory manželky jeho, za rukojemství věnné někdy Hanuše Manvice, manžela již řečené Anny z Petrovína. Z kterýchžto LX fl nadepsaný Zikmund z Boršic a na Stachově s Annú, manželkú svú z Petrovína, quittují, propúštějí a svobodna činie Stanislava Kadeřávka a Barboru manželku jeho, nyní i v budúci čas, a vinnici jeho dědičnú Stanislavovi a Barboře manželce jeho propúštějí, kterážto v zápisu Zikmundovi a Anně manželce jeho byla jest, tu jim zase svobodnu činie před úřadem páně pergmistrovým. Actum feria V. ante conversionem sancti Pauli, anno cc nonagesimo.

105.

Jan z Landšteina prodává Janovi od tří studnic vinnici s příslušenstvím.

1490, 21. března. — III. R. 27.

Já Jan z Lanštajna a na Tuchorazi známo činím cc . Službu svú vzkazuji, pane pergmistře milý cc . Věděti dávám, že sem prodal Johanesovi od tří studnic, měštěni[nu] Většího města Pražského, a Kateřině manželce jeho, dědicóm budúcím jeho k dědictví zahradu za summu již mně zaplacenú zúplna a docela, jakož tak v knihách Vašich zapsáno máte; a k též zahradě přidávám témuž Johanesovi, manželce i budúcím jeho potok, podkudž zahrada káže, i [s] zástružkem, s vrbinami, s olším, a za potokem přidávám jemu za dva záhony lúky, aby mohl sobě příkop učiniti aneb co by se jemu líbilo, a k tomu aby mohl sobě vodu vésti, kudy by mohl do též zahrady, beze všech lidí překážek. Actum feria VI. post Salus populi, anno cc nonagesimo.

106.

Perkmistr Martin od Svině vkládá si v knihy vinničné vinnici, z níž sběhl Kubík pro nešlechtnost.

1490, 14. dubna. — III. P. 5.

Jakub alias Kubik, filius Rachantonis, emit per se Anne, contorali sue, hereditibus et successoribus suis vineam IV strichonum cum media pomerii mensure tenentem, et sita est penes murum regis vinee ex una et Johannis Chudolazek parte ex altera, cum via libera, erga Gallum de Ugezd pro XL sex., super quo foro arravit mox VI sex., et circa Nativitatem Christi dedit XI sex.; a nezaplátiv ji zúplna, učinil

jest skutek nešlechtný, vztahuje tu ruce, kde vztahovati neměl, škody čině králi pánu JMti, i jiným nákladníkům, ježto jsou poznávali své střepy a jiné věci na tom kruntu, ježto i s jistinú jest popaden. I znae sám, že jest nešlechtně a neprávě učinil proti králi pánu JMti a proti nákladníkům i své cti, ušel a utekl jako ten vinný. Krunť se všiem příslušenstviem jsúc odběžný připadl jest a připadá pravým právem na pergmistra hor vinnických, ty časy Martina od svině; v kterúžto vinnici i s tím všiem příslušenstviem uvázal se jest a mocí uvazuje, k tomu právo a spravdливость máje, tak jakož práva vysazená hor vinnických ukazují. A přijav tu vinnici s příslušenstvím a máje ji v moci své, náklad jest činil, jakož na vinnici slušie, ramovániem, řezániem, kopániem i co k tomu příslušie, nelituje práce nákladu činiti jako na svú dědičnú. Při tom nebyvši táž vinnice zúplna zaplacená tomu, číž jest prve byla, jakožto Havlova z Újezda, pergmistr svrchupsaný jsa již v d[r]ženíe té vinnice odběžné, i doplatil jest tuž vinnici odběžnú Havlovi svrchupsanému z Újezda docela a doplna hotovými penízi. Z kteréhožto zúplna zaplacenie Havel již jmenovaný kvituje, propuštíe a svobodna činie pergmistra, pana Martina od svině. Kterúžto vinnici vkládá a zapisuje v knihy vinnické sobě, Kateřině manželce své, dědicóm svým i budúcím tím všiem právem k měnie, k drženie a ku požívánie, jakož sám Havel z Újezda držel, vládl a požíval.

Actum feria IV pasce, praesentibus consulibus Gregorio pannitonsore, Jacobo saponista, Georgio ab aureo cervo, anno cc nonagesimo.

107.

Purkmistr a radda Starého města Pražského stvrzují výpověď úřadu perkmistrova učiněnou ve při mezi Řehořem postřihačem a Duchkem Košíkem o užívání dveří i stezky mezi vinnicemi.

1490, 1. července. — III. Q. 9.

V té při od úřadu pergmistrova do plné rady odvolané mezi Řehořem postřihačem, měštěním Starého města Pražského, strany jedné, a Duchkem Košíkem, měštěním Nového města Pražského, s strany druhé, kdežto týž Řehoř vinil jest Duchka Košíka, že by jemu těch dvéřec a stezke [sic] užívati nedal, ani hnoje klásti, kteréžto dvéřce i stezka jsou při vinnicích v Konstanci, pravě tak, že bych dvéřec i stezku on i prvnějšíe držitelé jeho za staradávna beze všie nesnázky užívali, odvolává se na svědomie, kteréžto před pány postavil jest. Proti tomu Duchek Košík odepřel jest, že by ty dvéřce i stezka jeho dědičné byly, a že by týž Řehoř těmi dvéřcemi i stezkú žádně neměl spravdливosti choditi neměl, táhna se na některé zápisy kněh vinnických i také odvolává se na svědomie. Pan purgmistr i se pány žalobu a odpor vyslyševše, svědomie i zápisů kněh vinnických s pilností pováživše, ortele pergmistrova ráčili sú potvrditi; a vedle téhož ortele stranám jsou roz-

kázali, aby těch dvérec i stezky i hnoje, tu kdež obyčej s druhé strany cesty byl kladeníe, při té vinnici společně beze všie nesnáze nyní i v budúcích časích oni i potomní držitelé těch vinnic užívali. Actum et definitum in consilio feria V. post Petri et Pauli anno oc LXXXX°.

108.

Jan z Landšteina Janovi od tří studnic dává plnou moc k prodání vinnice na Bohdalci.

1490, 31. července. — III. R. 29.

Já Jan z Lanšteina a na Tuchorazi tímto listem vyznávám přede všemi, ktož jej čísti budú aneb čtúc slyšeti: jakož mám vinnici svú na Bohdalci, porúčím ji mocné a plnú svobodu dávám k prodání panu Janovi a paní Kateřině manželce jeho od tří studnic Starého města Pražského, jako bych tu sám osobně byl, a ten trh aby mohl vložen býti do kněh pergmistrových skrze téhož pana Jana od tří studnic jmenovaného tu, kdež se jiné hory vinničné zapisují, nic sobě v tom nepozuostavujíc ani budúcím svým. A na svědomie svú vlastnie pečet kázal sem přitisknutí k tomuto listu, jenž jest dán a psán v sobotu po svatém Jakubě léta božího oc LXXXX°.

109.

Jan Kohout odkazuje to, což má na právě vinničném, manželce své Markétě.

1490, 11. prosince. — III. P. 17.

Ve jméno svaté a nerozdílné Trojice amen. Já Jan řečený Kohút na Oujezdě známo činiem tímto zápisem, že ačkoli v kázni boží jsa, ale však s pamětí a s rozumem dobrým, poslal sem dva súsedy, Jana truhláře a Ondřeje nožíře, oba měštěny Většího města Pražského, ku panu pergmistrovi, žádaje, aby dva z pánuov svých od ouřadu svého ke mně vyslal; jakož se tak stalo, že sú přišli Jeroným a Řehoř oba postřihači, měštěné Většího města Pražského, před nimižto [jsem] tuto vůli a zřízení učinil. Nechtě by jaké nesnáze po smrti mé znikaly mezi příbuznými a přátely mými, najprv toto chci míti, aby vinnice má dědičn^á ve tři strychy, která leží vedle vinnice Miláčkovy s jedné a Jana dlažiče strany druhé, v moc Margéty manželky mé vešla. Zahradu, kteráž leží vedle Vacavovy zahrady s jedné a Petrželkova zetě strany druhé; druhou zahradu, kteráž leží vedle Dacha s jedné a Kubky strany druhé; duom muoj dědičn^ý, při něm jest také zahrada, to vše Margétě manželce své věrné mocně porúčím, k tomu také statek svooj mohovitý i nemohovitý, jímž mne jest milý pán Buoh naděliti ráčil [z] své štědroty, to ji všecko vzdávám, porúčím, odkazuji i mocna činiem tímto zápisem, bez všelikterakého člověka překážky. Při tom žádal sem múdrých a opatrných mužuo Jana truhláře a Ondřeje nožíře, obú měštěn

Většího města Pražského, aby již řečené Margéty, manželky mé, ochránce byli, ač by jich v čem potřebovala, jim toho úplně a docela věřím, jako přátelům svým milým. Při tom sem žádal pánuov pergmistrovi [sic], aby tuto mů vůli a mé zřízení i v knihy pergmistrovy vloženo bylo pro budoucí lepší. Actum sabbato post conceptionem Marie, anno 3c nonagesimo.

110.

Václav Zlatský před právem vinnickým oznamuje, že Jan Bořek z Dohalic dskami převedl právo věnné ze Zlaté na Práče.

1491, 24. února. — III. Q. 5.

Wenceslaus Zlatský, ciuis Maioris ciuitatis Pragensis de vico Ferreo, fassus est coram officialibus stans personaliter, quod Borzek z Dohalic převedl jest věnné právo dckami [z] Zlaté na Práče, jakož dcky samy v sobě šíře ukazují a zavírají; a co se dotýká vinnice mé dědičné, kteráž leží za Konskú branú penes viam, qua pergunt in Strassnicz, ex una et campum item Wenceslai dicti Zlattsky parte ex altera, tu sobě v moc pozůstavuje, a jestli že bych tu vinnici prodal a za jakú summu, tehdy abych těch peněz nikam neobracel bez vůle Joh. Bořka z Dohalic. Actum sabatto, Mathie apostoli, presentibus magistro montium Martino a scrophu, anno 3c nonagesimo primo.

111.

Purkmistr a rada Starého města Pražského perkmistrovi hor vinnických dávají naučení, jak se má chovati při vykupování platů dědičných z vinnic.

1491, 21. července. — III. T. 24.

My purgmistr a rada známo činíme mocí zápisu tohoto všem vůbec nynějším i budoucím, že Martin od Svině, ty chvíle pergmistr hor vinnických, před nás do rady předstupoval jest, žádaje nás za naučení i správu, kterak se má zachovati při ouřadě svém vinnickém, že se často přichází, kterak před úřad jeho často přistupují lidé vo platy a ouroky, ješto se z vinnic platí a na vinnicích jsou zapsány, takže držitelé těch vinnic, ješto úroky platí, chtěli by z vinnic svých ty úroky splatiti, a ti, kdož ty platy berú a na vinnicích je mají, toho popřítí a dopustiti nechtie, pravíc, že takové splacení býti nemuož. A jestli že by kto plat svooj, kterýž na vinnici a hoře kteréžkolivěk má a jinému prodal, tehdy ten, kdož vinnici drží a plat nebo úrok s nie dává, tomu trhu odpírá, právě, že on bližší byl by ten plat s vinnice své splatiti a peníze prodávajícímu plat vinnický položití a dáti, než-li by jej jiný na něm a na vinnici jeho kúpiti jměl. My pak v ty puotky a nesnáze o platy a úroky vinnické jsouce často od pergmistra nadepsaného za naučení a zprávu, jakož se svrchu dotýče, požádanie, i nahlédše s pilností v práva, svobody a vysazení vinnic okolo měst

Pražských, s potazem také starších obecních takto za naučení a právo nalézáme: na kteréžkoli vinnici jest plat a úrok od pána gruntovního, kterýž jest svú horu aneb pole své k štípení a k vzdělání vinnice lidem vydal anebo vinnici svú dědičnú štípenú a vzdělanú pod úrok, toho platu takového žádný vinnice držitel splatiti nemuž bez vuole téhož pána, kterýž ten plat má a jej vybírá; než ktož by koli a kterýkolivěk plat svojo vinničný komu jinému než držiteli té vinnice prodal, tehdy držitel vinnice, muož-li s to býti, bližšie jest sebe a své vinnice plat splatiti a ty peníze pánu toho platu položiti, než by jiný jej kto na něm a na vinnici jeho kúpiť jměl, a to pro osvobození a obtržení a břemen s vinnic zdvižení, aby tiem dostatečnějše dělány mohly býti a králi JMti pergrecht placen býti mohl. Actum in consilio f. V. ante Marie Magdalene anno oc XCI^o, Johanne Ziz magistro montium existente.

112.

Úřad perkmistrský vypovídá mezi obcí Nuselkou a Psářskou a Janem Čihařem ve při o cestu a spád vody do štěpnice Čihařovy.

1492, 11. listopadu. — III. Q. 28.

Jakož byla nesnáze, ruoznice a súdové mezi obcemi z Nuosl a ze Psář strany jedné a Janem Čihařem, měšténím Nového města Pražského, strany druhé o cestu svobodnú, kteráž jdú nebo jedú do měst aneb z měst Pražských, a o spád vody, kteráž má vcházeti do štěpnice Jana Čihaře, tak že Jan Čihař nedal, by voda jměla vcházeti do jeho štěpnice. Svrchupsané obce z Nuosl a ze Psář tomu odpírali pravíce, že jest voda do té štěpnice vcházela, a jest silnice svobodná byla od vody té, v tom dokládajíce se lidí starobylych a že to pamatují. Pan pergmistr [s] svými pány konšely s pilností a bedlivostí vyslyševše, prikázali stranám, aby svědomí s uobú stran vedli. I to učinili. A tak pan pergmistr i [s] svými pány nechtie, by další a další kyselosti, nesnáze a súdové mezi nimi ruostli, vyšli ku spatření svrchupsané silnice a vody jiti, a netoliko by to sami opatřili a ohledali, ale svědci víry hodní při tom byli, aby se stranám dosti spravedlivé stalo. Pan pergmistr [s] svými pány porozváživše toho s pilností a svědomie, kteréž bylo a seznávalo, ne skrze omylnost, ani skrze neopatrnost, ale zdravým rozumem a těch svědků dobrou paměť, takovúto výpověď učinili mezi stranami: Nejprve aby obec oboje z Nuosl a ze Psář práh k zastavení vodě od silnice společně přivezli a ze spolka jej v místo to vložili, kdežto jest starý práh prve ležel, a voda aby šla aneb spadala do štěpnice Jana Čihaře a jeho budúcích, kdož tu štěpnici držeti a míti bude, a o ten práh aby voda zastavu jměla, silnici nebyti k zkáze, než silnice aby byla svobodná bez skazu [sic] a vajmoluov té vody, kteráž má a míti bude padati a vcházeti do již řečené štěpnice, a tak tú silnici aby lidé [s] svými potřebami mohli jeti i jiti svobodně do měst i z měst Pražských; a potom na budúci čas Jan Čihař i jeho budúci má i míti budú po-

tomně ten práh opravovati i znovu činiti toliko, kolikokrát by toho bylo potřebie, bez nákladuov a práce svrchudotčených obcí, totižto Nuoslské a Psárské. A víc aby voda ta silnicí nešla nyní ani na budúcí čas, kteráž má vpadati do již řečené šcepnice, krom vody té, kteráž by dštěm sprchla. Ten výnos nebo rozsúzenie slyševše obě straně, které se stalo, přijali jej za spravedlivé a dobré rozeznánie. A ten výnos nebo rozeznánie stalo se jest při svatém Martině skrze pana pergmistra, pana Martina od sviní, a konšely Řehoře postřihače, Jeronýma postřihače, Stanislava krajčírě, Michala [z] Železné ulice, leta božího tisícého čtyřstého devadesátého druhého.

113.

Jan z Landšteina za plnomocníky své před úřadem perkmistra hor vinnických stanoví Jindřicha Horynu z Honbic a Jana od tří studnic.

1492, 20. listopadu. — III. R. 27.

Já Jan z Lanštaina a na Tuchorazi známó činím tiemto listem všudy, kdežkoli čten a slyšán bude, že já nadepsaný Jan z Lanštajna nemoha sám osobně býti beze lsti pro zaneprázdněnie svých některých potřeb před panem pergmistrem hor vinnických v Starém městě Pražském, o mé potřeby a poplatky a krunty, co se dotýče okolo Košíř, i tu všecku potřebu mou poručil sem a tiemto listem mocně poručím na mém místě na zisk a na ztrátu urozenému panoši Jindřichovi Horynovi z Honbic a panu Janovi od tří studnic, jima oběma spolu aneb jednomu každému zvlášť, tak mocně, jako bych tu sám osobně byl. A toho na svědomie já nadepsaný Jan z Lanštaina svú vlastnie a přirozenú pečeť dal sem přitisknutí k tomuto listu, jenž jest dán a psán leta Božího tisícého čtyřstého devadesátého druhého, v úterý po svaté Alžbětě.

114.

Jakub Dousek z Dehnic kus dědiny své prodává Mikulášovi sklenáři a manželce jeho.

1492, 1. prosince. — III. Q. 23.

Jakub Dousek z Dehnic známó činím tiemto listem obecně přede všemi, kdež čten nebo čtúce slyšán bude, že s dobrým mým rozmyslem a zdravú radú předešlú, i tudíž s potazem přátel mých milých, prodal sem a tiemto listem mým prodávám klín dědiny své ležící nad královskou horú, vedle vinnice Mikuláše sklenáře s jedné a vedle dědin kněze opata Strahovského a jeho konventu strany druhé, témuž Mikulášovi sklenáři a Anně manželce jeho, dědicóm i budúcím jich za VI kop grošů penězi hotovými od něho mně úplně a docela zaplacenými, [k] kteréžto summě přidal mi kuši a hever, a to ku pravému drženie a dědičnému svobodnému vládnutí beze všeho platu. Kterýžto klín dědiny svrchupsané týž a Anna, jeho dědicové, budúcí jich budú mítí moc dáti, prodati, směniti, zastaviti aneb požívati a k svému líbeznému

užitku obrátiti a přivesti a s tím jakožto svým vlastním učiniti, jakož se jim naještě lépe a najužitečněji zdáti a viděti bude, bez mé, dědicův a budoucích mých překážky všelikteraké. Kromě já svrchupsaný vyměňuji sobě místo kladení hnoje až po samý příkop, pokud jest ohrazeno, a to toliko do mého života a nic dále; a po smrti mé to místo má jemu Mikulášovi a Anně manželce, dědicům budoucím jeho zuostati k témuž klínu. Paklibych já častopsaný Jakub za zdraví života svého dvuor svůj tudíž v Dehnicích prodal komu, tehdy ihned po mém prodaji ten, ktož by téhož dvoru ode mne kúpeného v drženie byl, k témuž místu žádného práva více míti nebudú, ale při témž Mikulášovi, manželce, dědicích budoucích jeho věčně má zuostati. Tomu na zdrzenie a pro lepší jistotu já Jakub nahořepsaný pečeť mů vlastnie svým jistým vědomím a s celým plným přiznáním dal sem přivěsiti k tomuto listu dobrovolně, a pro širšie svědomie prosil sem urozeného panoše pana Václava z Brodce a slovutného Jakuba, písaře a měšťenína Menšího města Pražského, že také pečeti své bez škody sobě dali přivěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán léta od narození syna Božího tisícího čtyřstého devadesátého druhého, tu sobotu po svatě Kateřině.

115.

Perkmistr Martin od Svině s Petrem Štáhlavcem stanoví meze mezi svými vinnicemi.

1493, 14. května. — III. T. 20.

Stala se smlúva mezi Martinem od svině, ty časy pergmistrem hor vinničných, a Pavlem Štáhlavcem strany druhé o mezi a mezníky, kterážto meze dělána jest a měřena provazcem podle úřadu pergmistrova, a mezníci jsou při tom také sazení podle obyčeje vinničného, tak aby stezka byla lokte [s] šíří svobodná od mezníka Pavlova až k břehu samému Martina od svině, a tak se zachovati mají. A při tom byli: Blažek Drda, Řehoř postřihač, Jeronym od Skřidlice, Staněk krajčí a Michal [z] Železné ulice, Jaroš Huda, Václav Laudat. Actum feria III. ante Sophie, anno oc XCIII.

116.

Karel z Doubravy a Martin Pirant připovídají se k vinnici Ondřeje Laby.

1494, 19. února. — III. N. 5.

Carolus z Doubravy a Martin Pirant připověděli jse na vinnici Ondřeje Laby, která leží na Letni podle Strabocha s jedné a Mouřenína s druhé, což jest jí míry, z příčiny rukojemství za téhož Ondřeje, tak jakož listové hlavně na pargameně pod pečeti ukazují visutými, a to před jinými věřiteli. Actum sabbato ante Mathie, presentibus magistro moncium Martino a Scrophia, anno oc XCIII.

117.

Mezi Michalem z Železné ulice a sousedy jeho o lisy, věž a spád vody.

1494, 16. září. — III. S. 15.

Jakož nesnáze byla jest mezi stranami Michalem [z] Železné ulice strany jedné, a Martinem krajcím, Lukšem krajcím, Valentínem Mládkem, Janem Ovsem, Proškem, Vávrů synem Krtovým strany druhé, o dva lisy, menšie a většie, o věži a o spád vodě, pan pergmistr i svými pány, nechtě, by ta zlá vůle se rozšiřovala, vyšel jest i [s] svými pány den a hodinu uloženú. A k tomu jsú povolali Jeronyma postřihače, pána kruntovního, Jana Pytle, Matěje od zlaté hvězdy, Martina od Bab i jiných dobrých lidí, aby s nimi výchoz učinili na též vinnice, kdežto též lisové s věží i spád vodě příležití; jakož se tak stalo, že sú vyšli, tu nesvornost chtějíc mezi stranami vohledati. Pan pergmistr [s] svými pány i s jinými dobrými lidmi vyšedše, žalobu i odpor slyševše, toho pováživše, nechtíc, by ta věc súdem byla rovnána neb dělena, ale přátelskú a dobrú smlúvú aby mohli smluvení býti, a k tomu obě straně se naklonily a své povolenie k tomu daly. I takto mezi nimi přátelská smlúva jest vyrčena: Aby Michal [z] Železné ulice s Margetú manželkú i svými budoucími tu věži, kteráž po cihly jest, mocně a vlastně držal bez překážky každého člověka; a lis nový, kterýž jest ůdělal Michal sobě vedle starého lisu, toho také místa aby užíval [s] svými budoucími; a studnici s dvorem, toho má spolu [s] súsedy užívati, i vrat se dvércemi. Byla-li by potřeba opravovati, to spolu opravu činiti mají. A Michal díly své, kteréž jměl v lisích společně [s] súsedy svými, ty mocně propúští a jich se odríká i [s] svými budoucími; než však s túto vymienkú: jestliže by Michal potreboval při vinobranie v kterém lisu dělati, toho mají jemu příti za jeho peníze jako jiným dobrým lidem. Také ti súsedé k těm lisóm příslušející, jimž jsú lisové přiřčeni přátelskú smlúvú, těch lisuov mají společně užívati. Také budú míti vůli, prolomiti veliký lis naproti cele a dvěře sobě učiniti, aby mohli jimi vycházeti i vcházeti. Také spád vodě ti sousedé svobodný mají sobě učiniti ven skrze zeď za velikým lisem k silnici, jakož jim pergmistrem a pány ukázáno. Také budú-li míti malý lis znovu děla[ti] aneb opravovati, tu mají nic dále stavěti, jediné pokud voda střechy spadá dlí a šíře od lisu až do polí ke zdi. To obě straně přijaly jsú za přátelskú smlúvu. V tom obě straně prosily jsú pergmistra, aby ta přátelská smlúva byla zapísána v knihy hor vinnických. Actum feria III., die sancte Ludmile, presentibus magistro montium Martino a scrophia et consulibus eius anno oc XCIII.

118.

Úřad šestipanský vypovídá ve při o vinnici mezi Matějem Koboliským z Bráníka a sousedy jeho.

1494, 16. září. — III. S. 16.

Jakož byla nesnáz a ruoznice mezi Matějem Koboliským z Bráníka o vinnici

strany jedné a Kakasem a jinými sousedy též z Bráníka strany druhé, páni úředníci šestipánuov nechtíce, by další a další mezi nimi rostly kyselosti, vyjeli jsú ku pátrénie svrchupsané vinnice. A netoliko aby sami opatřili a ohledali, ale lidé starobylí při tom jsú byli přítomnie, aby stranám spravedlnosti dosti se stalo. Páni úředníci, pováživše s pilností lidí starobylých i jich seznánie, kteréž bylo na již psané vinnici, ne skrze omylnost ani skrze neopatrnost, ale zdravým rozmyslem a s těch lidí starobylých dobrú pamětí takovúto učinili výpověď mezi stranami: Aby řečený Matěj s Dorotú manželkú i svými budúcími užíval té vinnice, kteráž leží právě a spravedlivě na kruntích Matějových, tak jakož jsú ti lidé starobylí vyznali. I páni úředníci rozkázali jsú Kakasovi i jiným susedóm, kteříž jsú toho Matěje vinili, aby již psaného Matěje s pokojem nechali, Doroty manželky i jich budúcích. A ti úředníci rozkázali jsú pergmistrovi, aby tuto smlúvu kázal vepsati v knihy vinnicné. Stalo se za úředníkuov ty časy šestipánuov pana Adama, Jana Korunky, Jana Pytle, feria III. die Ludmile anno XCIII.

119.

Úřad perkmistrovský Karla z Doubravy a Martina Piranta uvádí v dluhu v držení vinnice Ondřeje Laby.

1495, 17. února. — III. N. 5.

Karel z Doubravy a Martin Pirant s Malé strany zvedení jsú na vinnici Ondřeje Laby úřadem pergmistrovým Martinem od svině, která vinnice leží na Letni podle Mouřenína a Štrabocha s druhé strany, z přičiny rukojemstvie listovního, jakož listové na pargameně pod pečeti ukazují, a podle oučtu Karlova s jedné a Martina Piranta s druhé. Karlův oučet: za Ondřeje dal jest XLVII š a L gr. i s ourokem; oučet Martina Piranta také za Ondřeje XXVII š a puol kopy ouroka. I zvedení jsú ve dvou stú kopách a XX š na túž vinnici. A Karel s Martinem Pirantem mají tu vinnici doplácovati sto kopami a XVII š; a co mimo to placenie summy zůstane, mají jiní přípovědníci zdvihnutí. Actum feria III ante cathedram Petri, anno oc XCV. Z kteréžto vinnice ouročiti má kostelu k svatému Jiljí II š XIII gr., a do zádušního domku pannám I š.

120.

Opat i konvent kláštera Strahovského vinnici řečenou Lichvice dávají na 50 let pod úrok Mikulášovi ze Skur.

1495, 5. června. — X. f. 20.

My kněz Jan, smilováním buožím opat, i vešken konvent kláštera Strahovského řádu Premonstranského vyznávám[e] tímto listem obecně přede všemi lidmi nynějšími i budúcími, že sme vydali a mocí tohoto listu vydáváme vinnici naši dědičnú

jmenovitě čtrnácte strychuov, jenž slove Lichvice, kteráž leží nad vinnicí Václava Žáby s jedné strany a vedle cesty Třešovské s druhé strany, slovutnému Mikulášovi ze Skur a Kateřině manželce jeho, jich dědicuom a budoucím, pod plat a úrok roční; totižto počnúc na svatého Martina od datum tohoto listu nejprv příštího mají nám a budoucím našim platiti s každého strycha patnácte grošuov na míšenské groše počítajíc, a tak i jiná léta potomně a budoucí na každý svatý Martin nám a našim budoucím vždy platiti a úročiti mají beze vši odpornosti, až do padesáti let úplně od datum listu pořad zběhlých. A jestliže by kterého úroka na který rok, jakož se svrchu jmenuje, nedali a nesplnili, nám nebo našim budoucím, tehdy my nebo naši budoucí budem se moci v tu vinnici uvázati s pomocí pana pergmeistra, kterýž by toho času byl. Také svrchupsaný Mikuláš, Kateřina manželka jeho, jich dědicové a budoucí mají tu vinnici dělati, kopati a jie neopouštěti žádným obyčejem, tak jakož práva vinnická ukazují. Toto také jest vymíněno, že svrchupsaný Mikuláš, Kateřina manželka jeho, i jich budoucí budou moci tu vinnici dáti, prodati, zastaviti v témž právě a pod takovými výminkami, jakož sami držali a požívali, ale však do těch padesáti let a déle nic. A po vyjití těch padesáti let mají nám nebo našim budoucím té vinnice v naši moc zase postúpiti beze vši odpornosti, zberúce užitek svůj a úrok nám neb našim budoucím dadúce. Tomu na svědomí a budoucí paměť pečeti naše kázali jsme přivěsiti k tomuto listu, jenž jest dán léta od narození syna buožího tisícieho čtyřstého devadesátého pátého, v pondělí den sv. Petra a Pavla apoštoluov buožích.

121.

Mezi Duchkem Chlupatým a syny jeho a Frankem nožířem o dvěře vinnice.

1495, 19. července. — III. T. 5.

Jakož ncsnáze a súdové od dávných časuov byli sú mezi stranami odpornými, Duchkem Chlupatým a syny jeho Jiříkem a Jozephem s jedné, a Frankem nožířem s druhé, oběma měštěny Nového města Pražského, z příčiny dvérec, kterýmižto Duchek Chlupatý i [s] syny svými nedali sú choditi Frankovi; kteréžto dvérce přileží k chmelnici Chlupatého a k vinnici Frankově, nebo ta chmelnice Chlupatého i vinnice Frankova bylo jest to oboje jedno[ho] držitele, a jest i podnes v jednom položení. Pan pergmistr i [s] svými konšely nechtějíc, by další ruoznice a súdové mezi stranami znikali, kázal oběma stranoma, aby svědky s obú stran vedli. Tehdy Franěk vedl jest svědky, lidi víry hodné, Kubku rychtáře z Tešnova, Jana mlynáře řečeného Bleška, Maříka Volejníka, Jana z Tešnova; a ti stojíce před úřadem jedno-stajně seznali sú pod závazkem vysokým, že jest jim to dobře v paměti od mnohých let, že ty dvérce i stezka byly svobodné na tu vinnici, kteréž nynie drží Franěk nožíř, mimo chmelnici Chlupatého. Pan pergmistr i [s] svými konšely slyšíc i odpor, žalobu i svědomie hodné vyslyševše s pilností, ne skrze omylnost, ani skrze neopa-

trnost, ale s dobrým rozmyslem a zdravým takovýto nález mezi stranami vyslovili jsú: Aby Jiřík a Jozeph, synové Duchka Chlupatého, těch dvěřec spolu užívali s Frankem nožířem společně a nerozdílně, oni i jich budoucí obojí strany, a je společně opravovali, ač by toho potřeba bylo, beze všech súdů a nesnází. Ten nález slyšice obě straně vyslovený panem pergmistrem, konšely jeho, ten nález obě straně přijaly sú a zachovati jsú slíbily, tak jako na dobré lidi slušie. Stalo se jest v neděli po svatě Margetě před úřadem pergmistrovským, Martinem od sviní, a konšely jeho, Řehoře postřihače, Jeronýma od Skřidlice, Stanislava krajčíře, Michala [z] Železné ulice, anno ๑c XCV.

122.

Jan Cholupický v dluhu připovídá se k loučce Ondřeje Laby.

1495, 8. zář. — III. U. 5.

Jan Cholupický, měštěn Většího města Pražského, připovídá se na loučku Ondřeje Laby z příčiny rukojemstvie, za kteréhožto slíbil jest za XV ř a XX gr., za něhožto i dal jest, která leží podle Blažka z Malé Strany s jedné a Vltavy s druhé, a pod skalů s třetie, před jinými věřiteli. Stalo se den narozenie matky boží před úřadem pergmistrovým Martinem od svině anno ๑c XCV.

123.

Úřad perkmistrský Jana Cholupického uvádí v držení louky Ondřeje Laby.

1495, 8. zář. — III. U. 5.

Jan Cholpický [sic], měšténin Většího města Pražského, zveden jest ouřadem pergmistrovým na lúčku někdy Ondřeje Laby, co jí míry jest, která leží podle Blažka z Malé Strany s jedné a vody Vltavy s druhé pod skalů, z příčiny rukojemstvie listovního za XV ř a XX gr., kterýchž XV ř s XXti gr. dal jest za téhož Ondřeje Laby; i zveden jest z té příčiny Jan Cholpický na túž loučku tiem vším právem k měnie, k drženie, i k požívanie, jakéž sám Ondřej Láb jměl i požíval. Z kteréžto loučky ouročiti má pánóm ouředníkóm do celnice XX gr. Actum die Nativitatis Marie, anno ๑c XCV.

124.

Anna z Litohlav a z Kdýčiny dvě vinnice své poroučí po své smrti dceři své Dorotě.

1495, 7. října. — III. T. 7.

Anna z Litohlav a z Dajčiny, stoje osobně před úřadem pergmistrovým Martinem od Svině, dobrovolně vzdala jest a vzdává po smrti své vinnice dvě vlastní a dědičné: — jedné VI strychů míry držící, i zahradu podle Kristanny s jedné a též

Anny s druhé, koupená od Jeronyma postřiháče za dvě stě a za X kop již zaplacená; a druhé jest tři strychy bez větele míry držící, která leží mezi vinnicí Jana Knechta, také zaplacená, — synóm svým Divišovi a Janovi. A jestliže by pán Buoh kterého z nich smrti neuchoval, tehdy aby s jednoho na druhého spadlo. Pakli by pán Buoh oba dva s tohoto světa vzal dříve let došlých, tehdy chci, aby ty vinnice připadly na Dorotu dceru mů z Moravěvsi, a na Žibřída zeté mého ze Istodna*) a děti jeho, které s ní mítí bude. Ale vždy moc sobě zuostavuji tím vším právem, jakož sem sama vládla a požívala, tak jakož zápisové v knihách pergmistrových v sobě sami šíře ukazují podle toho znamenanie počtu P XV a druhá O VII. Stalo se jest feria V post Francisci anno oc XCV.

*) Snad z Ejstebna, z Jistebna.

125.

Král Vladislav stvrzuje odkaz Elšky Zajímačové ze Sobětic učiněný Jindřichovi a Jiříkovi Šoffům z Helfmburka a z Waldšteina.

V Báci 1496, 7. ledna. — IV. A. 28.

Dni regis. Pánuom Šuoffóm. My Vladislav z božie milosti Uherský, Český oc král a markrabie Moravský oc, oznamujem tiemto listem všem, že jsú na nás vznesli statečný Jindřich Šuoff z Holmburka a z Waldstaina, a Jiřík Šuoff bratr jeho, komorník náš věrný milý, kterak jest slovutná Elška z Sobětic, manželka někdy urozeného Jindřicha Zajímače, tetka jejich, svojoj duom v Starém městě Pražském i všecek statek svojoj, kterýž jest jměla, jim a dědicuom jich dala a odkázala, prosiece nás, abychom jim k tomu jejímu dání a odkázání povolenie naše dáti ráčili. K jichžto prosbě a žádosti pro služby, kteréž nám činie a činiti nepřestávají, jsúce nakloněni, dali sme jim svrchupsanú [?] jejímu dání a odkázání jisté a konečné povolenie naše a tiemto listem jakožto král Český dáváme, tak aby voni duom a statek svrchupsaný buďto movitý nebo nemovitý, kterýž jest jim již psaná Elška, tetka jejich, dala a odkázala, jměli, drželi a jeho požívali tak a tiem obyčejem, jako by od nás list mocný měla bez umenšení. A nad to jim z milosti naše všecko právo a nápad, ač jest na nás které po též Elšce na statku jejímu přišlo a připadlo, dali sme a tiemto listem dáváme, tak aby jeho požívatí a s ním jako s svým vlastniem učiniti mohli a moc měli beze vše překážky; prikazujíce sudímu i jiným úředníkuom desk dvoru našeho, věrným milým, abyšte již psaným Jindřichovi a Jiříkovi a dědicuom jich list provolací na ten statek, kterýž po svrchupsané Elšce na dědicství zuostal, dali, a poznáte-li, že jest to na nás podle práva spravedlivě přišlo, uvéstí jich v to, rád práva zachovajíc, neobmeškávali. Však proto chcme, aby toto dání naše bylo bez ujmy každému na jeho spravedlnosti. Tomu na svědomie pečet naši královskú k tomuto listu přitisknutí sme dali. Dán v Báci, ve čtvrtek po hodě bo-

žieho křštenie, léta božieho MCCCCXCVI^o, královstvie našich Uherského šestého a Českého pětmezietmého. Ad relacionem magnifici domini Johannis de Sselnberg, supremi cancellarii regni Bohemie.

126.

Král Vladislav stanoví nový řád vinničný.

Na Horách Kutnách 1497, 21. července. — IV. na posledním listu.

Podle originalu otiskl JUDr. Jaromír Čelakovský v Privilegiích měst Pražských pod č. 189 na str. 308—310.

127.

Král Vladislav horu Pytlíkovskou za hradem Pražským vysazuje pod právo vinničné.

1497, v listopadu. — IV. A. 26.

Vladislav z božie milosti král Uherský oc, vyznáváme tiemto zápisem přede všemi, že s dobrým rozmyslem a s radú kniežat, pánov oc horu naši, kteráž leží za hradem, jenž slove Pytlíkovská, vysadili sme a pergmistru hor vinničných poručili a prikázali vysaditi lidem dole psaným, každý strych v úrok XV gr. míšen- ských a k tomu pergrecht; najprve Ješkovi Strojeticckému, úředníku našemu, čtyři strchy, a Václavovi Řepnicovi IIII strchy, Purkrabovi sedláři II strchy, Pavlovi synu někdy Václava pergmistra II strchy, Janovi písari II strchy, Štěpánovi šen- kéři IIj strchu, Řehořovi s tarmarku II strchy, Jakubovi koláři II strchy, Janovi Zavřiústovi, měštěninu z Malé Strany, kožišník Ij, Jírovi Goliášovi II, Mikulášovi sklenáři Ij strchu, ke jmění, držení a dědičnému vládení tiem vším právem, jakož sme sami drželi, tak aby ti držitelé těch vinnic dělali všecka diela, kteráž k horám příslušejí vinničným, aby tudy nám i budúcím králóm Českým poplatek nescházal. A jestliže by který dělati nechtěl, tak jakož se svrchu píše, anebo dielo obmeškával, tehdy pergmistr, kterýž jest anebo bude v ty časy, tuž vinnici témuž vzieti [může] a dáti jinému, kterýž by chtěl slušně dělati. A také ti lidé budú moci ty vinnice dáti, prodati, směniti v též právo bez naše i budúcích našich králów Českých všeliké překážky. Actum ante Martini annorum oc 97. Relatio domini Albrecht.

128.

Král Vladislav vinnici odumřelou dává Jeronymovi ze Skuhrova.

Na Budíně 1501, 12. března. — IV. H. 1.

My Vladislav z božie milosti Uherský, Český oc král a margkrabie Moravský oc, oznamujem listem tiemto všem, že jest na nás vzneseno jménem slovutného Jeron- yma z Skuhrova, miestokomorníka královstvie Českého, věrného našeho milého, kterak jest s světa tohoto sšel Jan Strašnický z Buštevsí, dědicuov ani jiných pří-

buzných přátel po sobě nepozuostaviv, a jedné vinnice blíž Prahy ležící a ku právu pergkrechtniemu Starého města Pražského příslušející odumřel, kterážto, poněvadž jest bez dědicův a přátel příbuzných umřel, že jest na nás jakožto na krále Českého přišla a připadla; prošení při tom jsouce jménem nadepsaného Jeronyma, abychme jemu a dědicům jeho právo naše, kteréž nám na té vinnici přísluší, dáti ráčili. K kteréžto prozbě naklonění jsouce, pro služby svrchupsaného Jeronyma, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách dali sme jemu a dědicům jeho všecko právo a nápad náš, kterýž na nás po smrti napřed jmenovaného Jana na té vinnici přišel a připadl, a tímto listem dáváme, tak aby on, když ji podle práva pergkrechtnieho tímto naším listem a dáním obdrží, měl, držel a požíval, tak a tím obyčejem, jakožto i jiní vinnic svých pod týmž právem ležících požívají a požívati mohou, a to bez naší a budoucích našich, králův Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Příkazujíc perkmistru našemu Pražskému, aby ohledaje a v pravdě seznaje, že jest na nás svrchupsaná vinnice po častopsaném Janovi spravedlivě přišla a připadla, uvésti ho v držení a požívání neobmeškával, než v knihy mu ji perkmistrské vložil a podle práva zapsati rozkázal, jinak toho nečině. Vsažž proto chcme, aby toto dání naše bylo bez ujmy každému na jeho spravedlnosti. Tomu na svědomie pečeť naši královskou k listu tomuto přitisknutí jsme kázali. Dán na Budíně, v pátek den svatého Řehoře, let království našich Uherského jedenáctého a Českého triadvacátého, a od narození božieho tisícého pětistého prvního.

Ex commissione propria Maiestatis Regie per Joannem Sslechtam,
prothonotarium ac secretarium Maiestatis Sue cancellarie Bohemicae.

129.

Král Vladislav Petrovi z Častrova lis nad Srpovými horami dává v dědičné užívání.

Na Budíně 1501, 23. dubna. — VI. f. 380.

My Vladislav z božie milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charvátský oc král, margkrabie Moravský, Lucemburské a Slezské kníže a Lužický margkrabie oc, oznamujem tímto listem všem: Jakož jsme před nevelmi dávným časem dali lis náš nový veliký v pustých zdech na horách našich vinnických nad Srpovými horami ležící slovutnému Petrovi z Častrova, měštěninu Starého města Pražského, až do jeho živnosti se všemi nádobami a příslušenstvím jeho; i vznesl jest na nás týž Petr, kterak jest nyní u téhož lisu veliký díel zdi upadl, kteréhož bez dosti velikého nákladu opravití moci nebude, proše nás, abychme jemu při tom některú další milost učiniti ráčili. K kteréžto prosbě naklonění jsouce pro služby, kteréž nám tím pilněji činiti má a povinen bude, čím k sobě milost naši hotovější pozná, s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách tuto jsme témuž Petrovi a dě-

dicóm jeho při drženie lisu svrchupsaného další milost učinili a tímto listem činíme, tak aby po smrti jeho dědici a budoucí jeho svrchupsaný lis se vším jeho a všelijakým příslušenstvím a s zvyklými od starodávna poplatky jměli, drželi a jeho požívali, a to bez naší a budoucích našich, kráľuov Českých, i jiných všech lidí všelijaké překážky. Vřakž lidé ti, kteříž tu vokolnie vinnice mají a držie, mají a moci budou v něm vína svá dávati a presovati podle obyčeje a zvyklosti starodávnie, a jim s toho to dávati a činiti, což jest prvé jiným držitelóm jeho dáváno a placeno bylo. Vřak sobě to pozuostavujem a vymieňujem: jestliže bychme buď my anebo budoucí naši kráľové Čeští těch vinnic zase v drženie a požívání byli, že nám jeho také postúpiti mají a povinni budou, ale jináč nic. Prikazujíc pergmistru hor našich vinnických nynějšiem i budoucím, abyšte svrchupsaného Petra s dědici a budoucími jeho v milosti jim od nás na tom lisu dané jměli, drželi a zachovali beze všeho přerušenie. A ktož by list tento jměl s svrchu psaného Petra, dědicuov jeho a budoucích dobrú a svobodnú volí, chceme, aby tomu příslušelo plné právo všech věcí nahoře i dole psaných. Tomu na svědomie pečef naši kráľovskú k listu tomuto přivěsiti jsme kázali. Dán na Budíně, v pátek den svatého Jiří, léta božího tisícího pětistého prvního, a kráľovství našich Uherského jedenáctého a Českého třicátého.

Ex commissione propria Maiestatis Regie per Joannem Sslechtam ex Wssehrd,
prothonotarium cancellarie Maiestatis Sue Boemicalis.

130.

Král Vladislav opatovi Strahovskému nařizuje, aby držitelům vinnic klášterních v Oboře vydal list na dědičné týchž vinnic držení.

Na hradě Pražském 1502, 23. března. — IV. L. 18.

Vladislav z božie milosti Uherský, Český oc král a margkrabie Moravský oc. Poctivý nábožný náš milý! Věz, že jsú u nás byli někteří z měřfan a obyvateluv Pražských, oznamující nám, kterak jsú v držení některých gruntův, vinnic a zahrad, kteréž příslušejí k témuž klášteru Strahovskému v Oboře, a že těch gruntuov v dědičném držení nejsú; prosíce nás, abychme my k tomu povolenie naše dáti a jim toho potvrditi ráčili, aby ty vinnice a zahrady dědičně měli, drželi a jich požívali, a tobě a konventu tomu, nynějším i budoucím, že oni s těch vinnic, zahrad i gruntuov ty platy platiti chtie i s budoucími svými, kteréž odtud a s toho dávati mají, a nám také že s toho pergrecht i budoucím našim, kráľuom Českým, rádi dávati chtie beze všeho zadržování. Jichžto žádost slušnú znajíce, dali sme jim povolenie naše, aby oni to dědičně měli, drželi a toho požívali, a tobě i budoucím opatuom kláštera toho ty poplatky platili a dávali, kteréž odtud platiti mají a povinni jsú, i s budoucími svými, a nám také pergrechty aby dávali podle práva a obyčeje hor vinničných.

Porúčejíce tobě, aby ty jim na to s konventem svým list dal tak a k tomu rozumu, jakož se nahoře píše, neb tobě na tom žádná škoda ani ujma nebude ani klášteru tomu, poněvadž se jim to jináč [nedá], nežli pod plat, kterýž tomu klášteru dávati povinni jsú a budú. Datum in arce Pragensi, f. IIII ante dominicam Pasche, anno regnorum nostrorum Hungarie XII°, Bohemie vero XXXI°.

Ex mandato proprio Maiestatis Regie.

Poctivému Matúšovi, opatu kláštera Strahovského, nábožnému našemu milému.

131.

Úvod k páté knize vinnické sepsaný písařem Mikulášem od Louže.

1508. — V. na počátku.

Anno 1508. Člověk byl-li by ctností dokonalý, jest ze všech zvířat nejvýbornější; tak také byl-li by odlúčen od zákona a spravedlnosti, jest ze všech najhorší; primo polliticorum. Ten mudrce smysl že pravý jest, ne snadno poznáno býti muože; neb člověk ctnostmi ozdobený nižádnému svévolně útiskuov a nesnázě nečiní, netoliko nečiní, ale od jiných krivdy sobě činěné trpělivě snáší, kterýžto dosti maje na ctnostech rozličných, hadrování nejvíce z lakomství pocházejících a hrozné závisti, kteráž se z pýchy rodí, snadně usedává, a takovým marným úsilím, lidským pracem, nesnesitelným a nečíslným nesvornostem se posmívá.

Ale spravedlnosti a práva neb zákona zbavený člověk, (ač však takového člověkem jmenovati sluší), co nad sebe horšího, co škodlivějšího mieti muože, kterýžto ani přirozeným ani psaným nespravuje se zákonem, ctností také všech prázdnen jsa, samú lakomú žádostí, z kteréž všickni jiní hříchové jakžto z kořene, podle apoštola, pocházejí, veden jsa, v nečíslná se vydává nebezpečenství, a ani svému vlastnímu, ani také cizímu životu odpouští, tohoto o statek z lakomství, onoho z závisti o čest připraviti usiluje, tomu spravedlnosti od sebe svévolně učiniti nechce, jinému skrze nelibost divné úklady až k smrti strojí oc. Takové přirození převráceného lidi onen Julius císař, a že by přirozeného práva neb zákona zachovávatí nechtěli, srozuměv, práva jim psaná, jich[ž] podnes všechny Germanské země užívají, ustanovil, a pokuty těžké uložil, kterýmiž by aspoň, poněvadž přirozeným výborným nechtějí, k spravedlnosti a k řádu navedeni býti mohli. Nechám Numa Pompilia, prvního Římského krále, kterýž nemoha jinak lidu hlupého a svévolného sobě v poddanost uvésti, vymyšlenú chytrostí pod spůsobem jakéhos náboženství toho dovedl.

Co pak všechny jiné opůstie, velmě slavné paměti císař Karel, kterýž hodně otec vlasti slúti má, království České nad jiná zvelebiti chtëje, a Větší město Pražské, jakožto hlavu téhož království, nad jiná města vyzdvihnúti, tiem jiného

mínil, když práva hor vinnických okolo Prahy ustanovil, když pokuty mnohé uložil, když pergmistra usadil, jediné aby před takovými již pověděnými převráceného rozumu ne lidmi, ale šelmami hroznými, je ubezpečil a svobodné učinil, aby takový jakžto některakými uzdami od škod zdržáni byli právy a pokutami, a dobří svobodu majíce, živnosti své pod jeho panováním slušně provozovali.

Ale aby takový řád a práva slušně usazená mohla před se jíti a zachovávána býti, Václav Thoniš, pergmistr týchž hor vinnických, Sigmund Tvárský z Lestkova, Jan Legáth, Michal Železník a Mates uzdár, koušelé jeho, měšťané Většího města Pražského, tyto kuiehy tak na tento spůsob udělali, v nichž by pořádně všickni ortelové, smlúvy i jiní zápisové hor vinnických zapisování byli let božích patnáctistého osmého, Nicolao de Lacu calcographo tunc scriba existente.

132.

Perkmistr Zikmund Vaníčkovic stanoví vinaře přísežné a starší k najímaní dělníkův.

1509. — V. na počátku knihy.

Anno Domini 1509 per dominum Sigismundum Waniczkonis, magistrum montium, jurati ex vinitoribus vtriusque ciuitatis Pragensis constituti :

Kotas na Humpolcově.	Na Dúbravského.
Na páně Sekprově Jíra.	Na Štrabochově Pavel.
Vávra v Ráji.	Na Babě Smrž.
Bartoš p. Tvarského.	Na Michalově Duchek.
Na Království u Petra od duhy.	Pavel na Peckově.
Kukla Švábuov.	Vondráček p. Legátuo.
Staněk na Žabově.	Kokeš kabátníkuo.
Na Sedlákově Kozel.	Pavel Rudel Ječmenkuo.
Vrabec na Cakrmanově.	Prokop Brože Zelenohorského.
Na Brožkově Křtěn.	Na Folimanu Havel.
Na Vysoké Jakub.	Petr Packozuo.
Suchan na Baccalařově.	Brož na Kněžské.

Seniores pro conuentione operariorum :

Jiřík od trůby.	Jiřík Vlk.
Petr Bečvár.	Brož Zelenohorský.

133.

Mezi Ješkem a Bohuslavem kamenníkem o plat za vinnici.

1511, 4. února a 27. března. — V. f. 108.

V té při, kteráž jest vznikla mezi panem Ješkem, Kunkou manželkou jeho s jedné, a Bohuslavem kamenníkem z strany druhé, kdež i Ješek vinil Bohuslava,

že by jemu za vinnici podle rokuo v zápisu položených a potom podle ortele učiněného neplatil, jakož zápis trhový i ortel to šffe okazuje, žádaje při tom za opatření. Tu p. pergmistr s pány svými Bohuslavovi rozkázali, aby ve dvou nedělích těch X fl , potom ve třech dnech, a pak do slunce západu panu Ješkovi položil. A když tomu všemu Bohuslav dosti neučinil, obeslal jeho Ješek před úřadem, žádaje podle práva za opatření.

K tomu Bohuslav pověděl, že já té vinnice nemám čím platiti, ale ji vzdávám a zase postupuji panu Ješkovi; též žádaje za opatření. A pan Ješek mluvil, že se mně nezdá té vinnice přijíti, poněvadž Bohuslav s nie užitek sebral a vinnici zpustil, ale aby prvé těch X fl položil; a když to učiní, bude-li potom chtieti vinnici pustiti, toho vuoli bude mieti. Tu p. pergmistr se pány svými žaloby i odpory vyslyševše a s pilností je váživše, takto o tom vypovídají: Poněvadž Bohuslav jsa po předešlém orteli k tomu právem držán a napomínán, aby Ješkovi podle zápisu platce byl, tomu jest dosti neučinil, panu Ješkovi vinnici přiřikají; a což Bohuslav za tu vinnici zavedal, i kteréž penicze po závdavku dal, těch p. Ješek jemu nebude povinen navracovati.

A což se Xti fl zadržalých, z kterýchž napomínán a viněn byl, dotýče, poněvadž prvé užitek sebral, nežli rok kladení těm desieti fl přišel, Bohuslav těch Xti fl jemu není povinen dáti. Kteréž by se pak straně této výpovědi přijíti nezdálo, právo se jie vyššie nezavírá. Actum feria III ante Dorothee anno 11° Georgio magistro moncium existente, Georgio Lopata de Libiechov, Joanne Legato, Gregorio Chaniczky de Wssehrd et Georgio a tuba, consulibus eius.

(In margine alia manu:) Jakož Ješek s Kunkú s manželkú svú otvolavše se k vyššiemu právu, mluvili sú proti tomuto orteli praviece, že se jim zdá, že by se jim v tom ukrátilo, že on Bohuslav sebrav užitek, i tepruv jim vinnici púšťie nezdělanú, a k zdělání přistúpiv; a že se jim vidí, chtěl-li jest a nemohl-li jest jim platce býti, že jest jim jměl s užitkem postúpiti, tak jakož jest k užitku přistúpil. Tu pan pergmistr*) a páni vyslyšavše jich řeči a jich pováživše, i takto o tom nalézají: Poněvadž se toho nenalézá, by on Bohuslav kamenník s svým jakým ziskem té vinnice jim postupoval a s jich Ješkovú a Kunčinú škodú, nébrž s ziskem jejich a s jeho škodú, i z té příčiny ortel tento tvrdie. Než kdyby uznáno bylo, že by s ziskem svým svého se platce býti nechtěl, věděli by to páni jak vážiti a jak opatřiti. A protož v potomních časech pan pergmistr aby se tak v takových věcech zachovával, ktož by svévolně a s ziskem svým kterého trhu držeti nechtěl, aby to žádnému neprocházelo. Než ktož by, nemaje s toho gruntu žádného zisku a odjinud nejměl čím téhož gruntu platiti, že ten má při právě zuostaven býti. Actum fer. V post Annunciationis beate virginis anno oc XI, Vito antiquo porybný . . .

*) Nepochybně má se čísti purkmistr, t. j. purkmistr Staroměstský Vít starý porybný, jenž toho času držel osmé místo mezi konšely v Starém městě Pražském (Tomkův Děj. Pražský IX. 274). Od úřadu perkmistrovského šlo odvolání k purkmistru a radě Starého města Pražského, jakož jest viděti výše v č. 107. na str. 362.

134.

Král Vladislav vinnici Plaskou Jana Vlčíhrdla ze Všehrd osvobozuje od platu perkrechtního.

Na Budíně 1511, 25. července. — V. f. 151.

My Vladislav z božie milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charvátský oc král, margkrabie Moravský, Lucemburské a Slezské knieže a Lužický margkrabie oc, oznamujem listem tieľto všem, že jsme prošeni jménem slovutného Jana Vlčíhrdly ze Všehrd, obyvatele Starého města Pražského, věrného našeho milého, abychom jemu vinnici, kteréž říkají Plazská, z platu pergrechtního tří čtvrtí osvoboditi, z milosti naší královské jemu to dáti ráčili. My pak rozváživše mnohé pilné a povolné služby, jimiž jest týž Jan Vlčíhrdlo nám slúžil a slúžiti nepřestává, s dobrým rozmyslem a radou věrných našich a naším jistým vědomím k tomu jsúc nakloněni, mocí královskú v Čechách jakžto král Český z milosti a moci naše tu svrchujmenovanú vinnici řečenou Plaskú jemu dali a osvobodili jsme, a listem tieľto se všemi a všelikterakými platy pergrechtními dáváme a ji osvobozujem, chťiece tomu tak konečně, aby on Jan Vlčíhrdlo s dědici i budúcími svými nyní i budúcie věčné časy žádnými platy pergrechtními z té vinnice nám, dědicóm i budúcím našim, králóm Českým, povinen nebyl a jich nevydával ani platil, než svobodně a zpurně[?] jakožto jiného svého dědičného statku beze všech a všelikterakých platuo neb úplatkuo tu vinnici jměl, držel a jie užíval, i s nie, jak a pokud by se jemu za najužitečnější zdálo a líbilo, učinil a moc učiniti měl a mohl, bez našich, dědicov i budúcích našich, králuo Českých, i jiných všech a všelikterakých lidí překážky. A ktož by list tento jměl aneb mieti bude s dobrou vuolí svrchupsaného Jana, dědicov aneb budúcích jeho, chcme, aby tomu přislušelo i přislušeti má plné právo všech věcí v tomto listu položených a zapsaných bez umenšenie, tak jakožto jim samým.

A protož přikazujem všem poddaným našim království Českého, a zvláště pergmistru našemu nyniejšímu i budúcímu, věrným našim milým, abyšte již psaného Jana Vlčíhrdlo, dědice i budúcie jeho, podle tohoto listu a dání našeho jměli, drželi a ve všem tak, jakž se svrchu píše, neporušitedlně zachovali, jináče toho nečiníce. Tomu na svědomie pečet naší královskú k listu tomuto přivěsiti jsme rozkázali. Dán na Budíně, v pátek den sy. Jakuba apoštola božieho, léta patnáctistého jedenáctého, a královstvie našich Uherského dvamezcítmého a Českého čtyřicátého léta.

Tuto jest pak v kniehy vložen v pátek před svatú Maří Magdalenskú, léta oc XII [15. července 1512], za pergmistrov[stv]ie pana Sigmunda Vaníčkovic oc.

Perkmistr Martin Holec z Květnice stanoví řád o dělání vinnic.

1516, 10. února. — V. f. 408.

Zřízení při horách vinnických okolo Prahy za pergmistrzví pana Martina Holce. — Presente domino Wito, magistro montium.

Léta od narození syna božského patnáctistého šestnáctého pan Martin Holec z Květnice, pergmistr hor vinnických okolo Prahy, s konšely svými znamenav toho pilnou potřebu a užitek netoliko všech pánův nákladníkův vinnic, ale všech obyvatelův měst Pražských, když při těch horách některaký řád a zpráva zachována byla, tyto artikule dole psané s povolením a schválením pánův purgmistruv všech měst Pražských i vši rady, též všech pánův nákladníkův hor vinnických jsou za řád a za právo našli a ustanovili, aby je všickni chudí i bohatí zachovávali a jimi se zpravovali nyní i časy budoucí věčně. Pakli by který artikul méně potřebný a užitečný tuto položený potomně skutečně a rozumně poznán a zkušen byl, ten se bude moci opravit, jakž by najslušněji a najužitečněji panu pergmistru nyníjšímu neb budoucímu, jeho pánům i všem pánům nákladníkům se zdálo a vidělo; též pro lepší způsob a řád více artikuluov, kteříž by časy budoucími potřebni užiteční a chvalitební těm horám i všem nákladníkům a obyvatelům býti mohli, oc přičiniti a tuto přidati.

Item nejprve ustanovili a na tom se všickni svolili, aby žádný vinař neb nákladník na žádné dílo vinnické více pacholkuov neb dělníkuov nenajímá, než kolikž strychuov vinnice má, tolik neb raměřův neb řezcův neb kopačův oc aby měl a více nic. Jestliže by se pak vinař který tak nezachoval, má ho pergmistr vazbů trestati; pakli který soused neb nákladník, ten má pokuty 1 š pergmistru položiti. Pakli by kdo prvé počal dělati na horách, nežli by jiní dělali, anebo že by se opozdil kdo dielem, jako pod zelené když větší počet nákladníkův zkopá, a dělníkuov by zbývalo na nájmě: tehdy ten, ktož by jich více potřeboval, bude moci najeti, co bude chtieti, s vědomím však a povolením pergmistra.

Item každý vinař se všemi dělníky má v rázu býti hned, jakž slunce počne z hory vycházeti, a sám několiký jednoho nemá čekati; kteříž by se pak koli pozdili a s jinými té chvíle v ráz nezastúpili, těch a takových nemá vinař toho dne přijeti, pod trestáním vinaře.

Item na krytbě aby všickni v rázu byli, hned což se rozední.

Item aby pacholci prostranně v rázu stávali, jeden od druhého najmén dva lokty vzdálí, ti aby bez forteluov spravedlivě a pilně dělali, všech řečí, rozprávěk daremních, a zvláště nestydatých, oplzlých a hanebných, aby nechali, kteréž jsou i proti pánu Bohu všemohúcímu i proti každému dobrému. Pakli by kdo napomenut

jsa od vinaře, aby od toho mluvení neb jiné stydkosti přestal, nechtěl uposlechnúti, má jemu z vinnice přeč rozkázati; a neučinil-li by toho vinař, má jej pergmistr vazbú trestati i toho pacholka nestydatého.

Item ktož by žen potřeboval, ty mají samy v svém rázu tiem způsobem jako pacholci stávati; a těm mén, než pacholkóm, o dva peníze placeno býti má.

Item žádný prvé nemá s dělníky z rázu choditi k snídanie, k obědu neb k svačinám a ohně dělati, leč starší na těch horách zatrúbí, hned starší neb jiný vinař kaž ženě aneb pacholku některému oheň udělati, a sám buď při čeledi; a jakž počne hořeti, kaž dělníkóm k ohni.

Item aby žádný při snídanie, při obědě neb při svačině déle nesesedl, než jakž se nají; hned starší aby zatrúbil, a hned všickni do rázu šli, nic nečekajíce.

Item ohňuov ráno i vždýcky bezpotřebných dělati nemají, leč by toho pilná potřeba kázala, a tyčí neb dříví potřebného aby nepálili; pakli by kto v tom shledán byl, má jej pergmistr vězením trestati.

Item s vinnic doluov žádný vinař nemá prvé čeledi púštěti, leč starší přísežní své pacholky pustí; a ten žádný přísežný nemá prvé púštěti, než na hodinu před večerem. Pakli by který přísežný prvé pustil, takovému přísaha má zdvižena býti, a k tomu jej má pergmistr vazbú trestati. Jestliže by pak to který nákladník učinil, má pergmistru pokuty 1 š dáti.

Item žádný vinař ani pacholek tyčí s vinnic bráti nemá, též s nuošemi a putnami na vinnice choditi nemají; ktož by pak v tom postižen byl, že by cožkoli tyčí neb jaké dříví s vinnice nesl, má jej pergmistr jako zloděje trestati.

Item což se sázenie nájmu dotýče, ten kterakžkoli usazen bude, tak jej mají všickni vinařové i nákladníci zachovati. Pakli by který vinař z obecních nájem přestúpil, toho má pergmistr vazbú trestati. Jestliže by se pak přísežný podle nájmu nezachoval, tomu přísaha má zdvižena býti, a pergmistr jej má k tomu vazbú trestati; pakli sused, ten 1 š pokuty dáti má.

Item při hájenie vína vinařové s ženami na vinnicích nemají bývati, též s žádným v lisích kvasiti, ani kterého neřádu dopúštěti. Pakli by se kto toho dopustil, má jej pergmistr podle zdanie svého trestati.

Item v lisích při dělání vína též vinařové s ženami bývati nemají, a mají pilnost přičiniti, aby dostatečně vzdělávali a vína v mlátě nenechávali. Pakli by kteří tak se nezachovali, má je pergmistr podle vuole své trestati.

Item což se pak jiných věcí horám vinničným náležících dotýče, při těch všech tak se všickni zachovati mají, jakž majestátové císaře Karla svaté paměti i krále JMti nynějšího, pána našeho všech milostivého, ukazují.

Item pergmistr nynější neb budoucí má a povinen bude mezi hory vyjezditi

a opatrovati, kterak se na horách dělá; a shlédne-li kde co neslušného, má vinaře trestati jakžto mrhaře statku pána jeho.

Item žádný z vinařův ani z nájemníkův aby čeledi po hospodách neb kdekoli jinde nenajímali, než na nájmě, a jeden druhému čeledi aby nelúdl žádným obyčejem. Jestliže by pak to vinař který učinil, má vazbou trestán býti; pakli nákladník, ten kopu grošův dáti má.

Item žádný z nákladníkův a obyvatelův všech měst Pražských, z zahradníkův i z sedlákův žádného réví nížádnému dávati, ani reflinkův, sazenic, štěpův jakýchkoli prodávati, ani z vinnic nositi nemá bez vědomí a bez cedula pana pergmistra. Pakli by ktokoli v tom shledán a postižen byl, má pergmistru kopu pokuty dáti a k tomu vězením trestán býti.

Item všickni na vinnicích i na zahradách hůsenky s štěpův prvé, než se rozlezú, sebrati mají. Pakli by ktokoli toho neučinil, ten kopu pokuty pergmistru dáti má.

Item žádný vinař nebo pacholek na dílo nemá k žádnému do měst, do vsí, ku pánom neb k zemanóm choditi a jiných s sebou voditi. Pakli by kteří tak se nezachovali, ti času zimního s ženami i s dětmi v městech Pražských bývati nemají.

Item vinařové ani pacholci přes cizí vinnice choditi nemají, a přílezuův dělali nemají. Pakli by který v tom postižen byl, má jej pergmistr podle zdání svého trestati.

Item myslivostí všech aby prázdni všickni byli po vinnicích. Pakli který bude postižen, bude trestán. Jámy kteří po vinnicích mají, ty aby zbořili pod pokutú starodávnú; kto by jí nesbořil a lécel by oc.

Item aby se žádný vinař za vinaře u žádného nejednal, kterýž by vinnici svú měl. Pakli se zjedná, že ten každý takový trestán bude podle zdání pergmistrova; a kterýž by se nákladník toho dopustil, že by takového za vinaře přijal, ten 1 fl. g. českých panu pergmistru propadne bez milosti.

Na vinaře.

Item také jsme se na tom všickni svolili, znamenajíce a to uvažujíce, kterak vinařové rok od roku vždy sobě mzdy přitahují a přivětšují; protož aby již žádný z nákladníkův více vinařovi mzdy nedával, nežli z strychu po XXti gr. mš. na bližších horách, a na dalších horách aby jim placeno bylo po XXIII gr. m. Jestliže by pak z pánuův nákladníkův ktokoli přes toto svolení jináč učinil a z toho vystúpil, ten každý takový panu pergmistru 1 fl. g. pokuty propadne; a vinař, který by se toho dopustil, zjednajíc se u jiného, po tom čase k prvnímu pánu by se obrátil, aby toho roku u žádného za vinaře se nejednal, a k tomu skutečně vězením ztrestán byl, a potomně aby se podle téhož zřízení choval a jednal. Jestliže by pak

pro touž příčinu který z vinařův ven z města na jiné hory dělati odšel, ten takový každý, na kohož by to pokázáno bylo, hor vinnických Pražských i měst prázdnen býti má.

Actum dominico die in festo Scolastice virginis, anno oc 27 [10. února 1527] Johanne Legat magistro montium, Georgio Welik de Ssonow notario existente.

136.

Snešení obce Pražské o čepování vína cizího.

[1521]. — VI. na začátku.

Ve jméno svaté a nerozdílné Trojice amen. Poněvadž město Praha s větší strany horami vinničnými již času tohoto netoliko v své povaze stojí a trvá, ale také roste a vzdělává se, ještě veliký počet i měšťanův i robotného a pracovitého lidu těmi horami své provádí živnosti; ale že mnohý veliký a škodlivý nepořádek k zlehčení a zkažení týchž hor proti jich výsadám a proti právu města tohoto k znamenité škodě všech obyvatelův i k odjití živností všech lidí robotných, kteříž se těmi horami v těchto městech drží a jedni druhými své živnosti provodí, a tak i k zpuštění s nemalé strany města tohoto až posavad dopouštěn jest a trpín, takže nákladníci den ode dne a rok od roku veliké a znamenité náklady prvotně pro vzdělání města tohoto a potom také pro své živnosti městské na ty hory činiti nepřestávajíce, a velmi znamenitý počet lidu pracovitého a robotného při těchto městech držíce a sebou živíce, pro takový však veliký nepořádek vín svých z týchž hor, na kteréž bez přetržení takové náklady činí, vybývati a vyšenkovati slušně nemohou, a tak netoliko k škodám, ale mnozí i o statky své přicházejí. Kterýžto škodlivý nepořádek, ačkoli i odjinud, ale však nejvíce skrze vedení nepořádné vín cizozemských a hostinských do těchto měst neb také skrze města tato na zámek Pražský i na jiné zámky a tvrze vymyšlenú chytrostí proti právu až posavad dopouštěl se; a protož pro vzdělání obecného dobrého takový škodlivý nepořádek přetrhnúti a zkažiti, a dobrý prospěšný i užitečný městuom Pražským a všem obyvatelům pořádek uvéstí, zřediti a zpusobiti chtějíce, s dobrým rozmyslem i s dotazem a s povolením pana purgmistra, toho času pana Martina od Helmuov, i vši rady v starší obci a potom i u veliké obci toto svolení a artikulové níže tuto sepsaní časy budoucími k držení a zachovávaní, společnému obecnému oblíbení jednostajně přijati jsú za právo bez přerušení:

První artikul. Item poněvadž vína cizozemská a hostinská proti právu a svobodám města tohoto, a zvláště proti záповědi slavné paměti krále Vladislava, do těchto měst a skrze města rozličně vymyšleným zpusobem až posavad vezena býti vždy nepřestávají, k nemalé záhubě obecného dobrého; a protož jsme se všichni spolu na tom podle téhož majestátu krále Vladislava jednostajně svolili, aby žádná

vína uherská, rakouská ani jiná hostinská od svat. Havla až do sv. Jiří do měst Pražských ani skrze města Pražská pod žádným způsobem vedena nebyla.

Druhý artikul. Item kteráž vína cizozemská a hostinská od času sv. Jiří do sv. Havla svobodně podle znění téhož majestátu do těchto měst vedena a v nich skládána i šenkována bývají, těch vín hned, když by přivezena byla, pergmistr s konšely svými a s pány úředníky šestipanskými koštovati má, proto a z té příčiny, aby jich žádný nesměl temperovati, cukrovati a jinak opravovati k nezdraví lidem a k lehkosti města tohoto, ale aby tak šenkována byla beze všeho temperování, kterakž jsou přivezena a koštována; pakli by je ktožkoli kterakkoli temperoval, aby hned per[k]mistr ta vína beze vši milosti osekati kázal jakožto falešná.

Třetí artikul. Item také jsme se na tom všickni svolili jednostajně, aby ta cizozemská vína pány úředníky sázena každému tak byla a tím způsobem, kterýž se jest při tom vždycky od starodávna zde zachovával a všudy se ještě zachovává; a bez sazení aby jich žádný nešenkoval žádným obyčejem.

Čtvrtý artikul. Item kterýchž by kolivěk hostinských vín kteříkolivěk podle téhož majestátu do času svatého Havla nevyšenkovali a nevybyli, těch vín aby na hrad Pražský neb blíže čtyř mil od Prahy nevozili a neskládali. Pakli by kteří ta vína na zámek Pražský neb blíže čtyř mil od Prahy uvezli, těch vín zase do měst Pražských při svatém Jiří vézti, skládati ani šenkovati nemají pod ztracením těch vín. A šrotěři přísežní od takových vín cajchy tajně i zjevně bráti mají a je znamenati, a ty cajchy pergmistru k chování dáti; potom při sv. Jiří to pilně opatrovati mají, aby nádoby ohledávali, a najdu-li kterou cejchovanú, mají to hned per[k]-mistru oznámiti, pod pokutú zdvižení přísahy a ztracení živnosti; a nepokáže-li toho ten, čiež by ta vína byla, že blíž od Prahy čtyř mil složena nebyla, mají hned pobrána býti pergmistrem.

Pátý artikul. Item na tom jsme se také svolili, aby žádný z souseduov a obyvateluov měst Pražských těchto v takových cizozemských a hostinských víních s těmi, ktož by osedlí sousedé a měšťané Pražští nebyli, žádných spolkuov nemíval. Pakli by se ktokoli toho dopustil, to víno per[k]mistr těm společníkuom hned pobrati má anebo peníze za to víno vyšenkované, když by o tom neřádu zvěděl.

Šestý artikul. Item aby žádný z souseduov žádnému s městem netrpícímu a neusedlému sousedu žádných skladuov těch vín cizozemských a šenkuov v sklepích a v domích svých nižádným obyčejem nedopouštěl. Pakli by kto v tom nalezen a shledán byl, ten každý VIj ^{fl} pokuty pergmistru hned položiti má, a to víno pobráno býti má bez milosti.

Sedmý a poslední artikul. Item což se pak židuov dotýče, na tom jsme se také svolili, aby již posavad žádných vín cizozemských, ani Litoměřických a hostinských, sobě a k své obci nevozili nižádného času, ale poněvadž měst Pražských

užívají, aby také vína Pražská od nákladníkův sobě kupovali a obyčejem svým dělali. Pakli by se kteří tak nezachovali a přes toto naše svolení Litoměřická neb jiná vína hostinská sobě přivezli, ta vína hned pergmistr jim pobrati má beze vší milosti, a ty židy trestati podle vuole své. Actum ut s.

137.

Král Ludvík vinnici Jana Hlavsy z Liboslavě hofrychtěře osvobozuje na vždy od placení perkrechtu.

Na Prešpurce 1523, 1. listopadu. — VI f. 147.

My Ludvík z božie milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charvátský oc král, markrabie Moravský, Lucemburské a Slezské kníže a Lužický markrabie oc, oznamujem tímto listem všem: Jakož najjasnější kníže pán Vladislav Uherský, Český oc král oc, otec náš najmilejší slavné paměti, slovutnému Janovi Hlavsovi z Liboslavě, hofrychtýři měst našich v království Českém, věrnému našemu milému, tu milost učiniti a z perkrechtu toho, kterýž z vinnic svých dávati povinen byl, do živnosti jeho vysvoboditi ráčil, tak jakož týž list to v sobě šíře zavírá a ukazuje; i prošení jsme od téhož Jana, abychom se milostivě k němu ukázali a na věčné budící časy jeho i s dědici a budícími jeho z toho perkrechtu propustiti ráčili. K jehožto prosbě pro služby téhož Jana Hlavsy, kteréž jest nám činil a činiti nepřestává, naklonění jsouce, majíce také o to sobě mnohé přímluvy, protož s dobrým rozmyslem, naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách vysvobodili jsme a prázdná učinili téhož Jana Hlavsu, dědice a budící, z perkrechtu, aby jeho z vinnic, kteréž slovou Křížkovská neboližto Štěpanovská hora, z té, kteréž drží za Košíři, žádnému člověku nedávali a platiti povinni nebyli, a to nyní i v časích budících, bez naší, budících našich, kráľuov Českých, a všech jiných lidí všelijakých překážek a otporností. Příkazujíce všem úředníkuom a poddaným našim, a zvláště pergmistru hor vinnických nynějšímu i budícím, věrným našim milým, abyšte svrchupsaného Jana s dědici a budícími držiteli těch vinnic při tomto obdarování a vysvobození našem jměli, držali a neporušitedlně zachovali, žádných jim v tom zmatkuov a překážek nečiníce ani komu činiti dopouštějíce, pod uvarováním hněvu našeho a nemilosti naší. A pro budící toho pamět per[k]mistru svrchudotčenému prikazujem, aby tento list v registra pergmistrská vepsati dal, všech vejmluv a odtahuov na straně nechaje. A ktož by tento list s svrchupsaného Jana neb dědicuov jeho dobrou vuoli měl, chcem, aby tomu příslušalo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomí pečet naši kráľovskou k listu tomuto rozkázali jsme přivěsiti. Dán v Prešpurce, v neděli den Všech Svatých, léta buozího tisícího pětistého třimezcítmého, kráľovství našich Uherského a Českého vosmého oc.

Actum f. II. die Dorothee virginis anno 23 [rozuměj 6. února 1524, nikoli 1523].

138.

Král Ludvík Jana Kozla z Pokšteina osvobozuje na čas života od placenní perkrehtu z vinnice.

Na Prešpurce 1523, 1. listopadu. — VI. f. 210.

My Ludvík z božie milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charvátský oc král a markrabie Moravský, Lucemburské a Slezské kníže a Lužický markrabie oc oznamujem tímto listem všem, že jsme prošeni jménem slovutného Jana Kozla z Pokštajna, věrného našeho milého, abychom jeho z pergrehtu, kterýž nám z vinnice své, kteráž leží nad Vršovici podle vinnice Jana Pikharta s jedné a Václava Kaše krajčího strany druhé, má a povinen jest dávatí, vysvoboditi jsme [sic] ráčili. K jehožto prosbě, znajíc, že nám rád slúží, naklonění jsúce. s dobrým rozmyslem, jistým vědomím, mocí královskú v Čechách vysvoboditi jsme ráčili nahoře psaného Jana Kozla z téhož perkrehtu a tímto listem vysvobozujem, tak aby on jeho z vinnice své, kterýž nad Vršovici má, nedával a dávatí povinen nebyl do své živnosti. Než po smrti téhož Jana Kozla dědicové neb budoucí držitelé svrchu dotčené vinnice mají zase a povinni budou nám i budoucím našim, králuom Českým, ten perkreht platiti a dávatí bez zmatku a všelijaké otpornosti. Prikazujíc všem úředníkuom královstvie Českého, a zvláště pergmistru našemu hor vinnických nynějšímu i budoucím, věrným našim milým, abyšte jmenovaného Jana Kozla při témž obdarování měli, drželi a neporušitelně až do jeho živnosti zachovali, žádných jemu zmatkuov v tom a překážek nečiníce, ani komu činiti dopouštějíce. A pro větší toho paměť pergmistru porouchíme, aby tento list v registra pergmistrní beze všech odtahuov vepsán byl. A ktož by tento list jměl svrchupsaného Jana Kozla s dobrou vuolí, chcem, aby jemu příslušalo plné právo všech věcí svrchupsaných. Tomu na svědomí pečeť naši královskú k listu tomuto rozkázali jsme přivěsiti. Dán v Prešpurce, v neděli den Všech svatých léta božího tisícího pětistého trimezcítmého, královstvie našich Uherského a Českého vosmého.

Ad relacionem magnifici Domini Adami de Nova Domo, .
supremi cancellarii regni Bohemie.

Ale v knihy vložen jest v pondělí den svatého Rufa mučedlníka [27. srpna] léta božího 1526.

139.

Král Ludvík vinnici Jana Vopice z Třebska na 20 let osvobozuje od placení perkrehtu.

U vojště v Erdu 1526, 26. července. — VI. f. 211.

My Ludvík z boží milosti Uherský, Český král a margrabie Moravský, oznamujem tímto listem všem, že jsme prošeni od slovutného Jana Vopice z Třebska, měšténína Pražského, věrného našeho milého, jakož má vinnici na Srpových horách a pod Srpovými horami ležící, puol jedenmezcítmu strychu, abychom jej z perkrehtu

vinnického vysvoboditi ráčili. K jehožto prosbě nakloněni jsúce, s dobrým rozmyslem, naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách vysvobodili jsme jeho a prázdna učinili, aby téhož perkrechtu z svrchupsané vinnice neplatil a nedával člověku žádnému, a to toliko do dvaceti let od datum tohoto listu pořad zběhlých; však proto tomu chceme, když bychom my koli do království Českého přijeti v těch letech ráčili, aby jej on byl platiti povinen. Protož prikazujem všem úředníkuom a poddaným našim, a zvláště pergmistru hor vinnických nynějšímu i budoucím, věrným našim milým, abyšte svrchupsaného Jana při tomto obdarování a vysvobození našem jměli, držali a neporušitedlně zachovali do toho času bez zmatku a všelijaké otpornosti. A pro budoucí toho pamět prikazujem pergmistru svrchudotčenému, aby tento list náš v registra pergmistrská vepsati rozkázal beze všech odtahuov. Tomu na svědomí pečef naši královskou k listu tomuto přitisknutí jsme rozkázali. Dán u vojště v Erdu, den svatě Anny, léta buožího tisícího pětistého šestmezcítmého, království našich Uherského a Českého jedenáctého.

Ludouicus rex manu propria.

Ale v knihy vložen jest f. 3. ante Francisci anno oc 26 [2. října 1526].

140.

Soud hejtmanský odkazuje při abatyše Svatojirské s Jindřichem řezníkem o užívání klášterní zahrady v Tejně před právo perkmistra hor vinnických.

1532, 2. prosince. — VII. f. 141.

Vedle toho obeslání, kdež panna Barbora z Šelmberka a z Kosti, abbatyše kláštera sv. Jiří na hradě Pražském, obeslala jest před Jich Mt pány hajtmany Jindřicha řezníka, měštnína Nového města Pražského, z toho, že jest se týž Jindřich uvázal nepořádně, toho užívaje, v grunt její klášterský dědičný, totiž v zahradu v Tajnci, a že z téhož gruntu vytištěn Mathúš Soumar, tak jakž též obeslání ukazuje.

Proti tomu od Jindřicha řezníka jest mluveno, oč jest obeslání, že ta věc jest prvé se začala v komoře před zřízenými raddami komory krále JMti, a zřízení zemské jest: kteráž pře kde se začne, že se tu vykonati má, davše čísti zřízení zemské. Při tom páni Pražané se ohlásili, že se tuto vinnice dotýče, ješto o vinnice k pergmistru náleží. A z komory krále JMti jest povédieno, že té věci při pergmistru zuostavují, že také žádají, aby při majestátu a vajsadách vinnických zuostaveni byli.

K tomu od panny abbatyše jest povédieno, že se tomu zřízení místo dává, však tak, kdyby pořádným se pře začala, a že jinde souzeno býti nemá; ale v komoře JKMTi rady žádného soudu vysazeného pořádného nemají, protož se to zřízení na ně nevztahuje; a což se pánuov Pražan ohlášení dotýče, že není o vinnici pře, než o zahradu, ješto zahrady samy bez vinnic k pergmistrskému úřadu nenálezejí, a to že by se ukázati mohlo.

Tu Jich Mt páni pan Jindřich Berka z Dubé a na Dřevenicích, pan Wolfart Planknar z Kynšperku, podkomoří království Českého, krále JMti a téhož království hajtmané, se pány a vládými, krále JMti radami, slyšíce obeslání. odpor i v [z]řízení zemské nahlédše, takto o tom vypovídati ráčí: Poněvadž jest se tomu vyrozumělo, že se tu dotýče gruntuov majestátuov krále JMti pergmistrského, ješto takové věci k soudu hajtmanскому na konci stavěti nenáleží, z těch příčin se to obeslání zdvihá. Dal památné. Actum f. II. post Andree anno 1532.

Tento vapis této vjповědi vypsán jest z rejstr úřadu hajtmanского, a vydán z rozkázání urozeného pána pana Jindřicha Berky z Dubé a na Dřevenicích, urozeného a statečného rytíře pana Wolfartha Planknara z Kynšperku, podkomořího království Českého, krále JMti a téhož království hajtmanuov, a pod sekrethy Jich Mtí f. II. ut s.

141.

Mezi mistry kolleje Karlovy a abbatyší i konventem kláštera sv. Ducha o plat vinnický.

1536, 8. září. — VII. f. 145.

Jakož jest nesnáz a nevole byla vznikla mezi poctivými mistry z Veliké koleje císaře Karla ve Starém městě Pražském puovodem s jedné, a pannú Johannú, abbatyší kláštera sv. Ducha, a konventhem téhož kláštera z strany druhé o plat roční a dědičný, kdež mistr Bartholoměj Pacovský, toho času probošt z Veliké koleje, na místě všech jiných mistruov též koleje obeslal jest pannu Johannu abbatyši z toho, že jim překážku činí s konventem svým a sahá jim na ten plat jich roční a dědičný XXXI gr. mieš., který se platí a platiti jim má z toho gruntu a vinnice II strychy míry držící, kteráž leží na Fráňovské hoře vedle někdy Hajtmánka s jedné a Dlúhého z strany druhé, kterýž jest někdy držel Duchek tobolár a platil jest jim ten plat, jakož pak zápis téhož Duchka libro 3°, folio R. 14. o tom šíře svědčí a ukazuje, i jiných potomních držiteluov též vinnice oc. I ukazoval jest a čísti dal ty zápisy z kněh pergmistrských, k tomu také i některé svědky vedl, kteří jsú toho pamětníci, že sú ten plat pánuom mistruom do Veliké koleje platili a dávali oc. Panna Johanna abbatyše na místě toho konventu dala proti tomu mluvit, že jest to plat jich a jim že sú z toho gruntu ten plat platili a platiti mají, a na to že se jest i rozsudek od tohoto úřadu stal; i dala ten rozsudek čísti oc. K tomu mistr Bartholoměj s jinými mistry pověděl, oč jest se a nač rozsudek stal, toho při tom nechává; ale že jest toto jiná vinnice, z kterýž jim ten plat vychází a vycházeti má, a na tom panna abbatyše omyl má, majíc s jedné vinnice plat jí prisúzený bráti, i bere se dvú vinnic a chce bráti. Při tom požádali obě straně, aby pan pergmistr s konšely svými tam na ty grundy vinnické výchoz učiniti ráčil. Jakož se pak i tak stalo. Potom

jsúce na přátelskú smlúvu od úřadu pana pergmistra podání a s obú stran majíc přátele, takto sú se o to přátelskou smlúvou srovnali a tu věc na budúcí časy na místě jsú postavili: že panna Johanna abbatyše i na místě toho konventu kláštera sv. Ducha nynějších i budúcích od toho platu pustila jest a tímto zápisem pouští od něho, tak aby páni mistři do Veliké koleje ten plat z té vinnice někdy Duchka tobolečníka dva strychy míry držíci svrchu dotčené sobě vyzdvihovali a přijímali bez překážky její i toho konventu všeho, nynějších i budúcích; a zase také páni mistři z Veliké koleje nynější i budúcí jí panně abbatyši předepsané ani tomu konventu kláštera sv. Ducha v tom platu, kterýž jest jí také ortelem a rozsudkem úřadem pana pergmistra prisúzen na tom gruntu vinničném aneb na vinnici II str. míry držíci, kteráž leží na Fráňovské hoře, kterúž také někdy držel jest Duchek tobolář libro 3°, R. 15., ale již Beneš apatekář nyní ta dva strychy vinnice drží, a platí i platiti má z těch II str. XXX gr. mieš., v tom platu žádné překážky nyní i na časy budúcie činiti nemají, ale ten plat panna Johanna abbatyše s konventem téhož kláštera sv. Ducha i budúcí jich mají sobě jej vybierati a přijímati bez překážky nadepsaných i jiných všech mistruov Veliké koleje císařovy nynějších i budúcích. Actum f. VI. die Natiuitatis beate Marie virginis anno domini 1536.

142.

Ferdinanda I. krále Českého instrukce úřadu perkmistra hor vinničných vydaná.

Na hradě Pražském 1549, 11. března. — X. f. 411.

Níže podepsaná JČskéMti instrukcí pečeti JČskéMti oc stvrzená podepsáním ruky vlastní i jiných pánuov, jakž se pod pečeti nachází, podepsaných a šňórou hedbávnou bílou, žlutou a červenou usoukanou svázaná, pergmistruom k ouřadu jich daná, v knihy tyto vložena a vepsána jest, poněvadž častejm užíváním zetlela a na díle strhána byla, a to pro budoucí pamět pánuov pergmistruov i konšeluov jeho, podle čeho by se říditi mohli, a potud, pokudž by JČskáMt při tom toho zanechati aneb jinak o ouřad svooj vlastní pergmistrský naříditi a milostivé porúčeti ráci:

Ferdinand z boží milosti Římský, Uherský, Český oc král, infant v Hišpanii, arcikníže Rakouské a margkrabie Moravský oc:

Instrukcí slovutnému Jiříkovi z Gelče, pergmistru našemu hor vinničných, jak se s konšely jemu od nás přidánými při spravování, řízení úřaduov jich při městech Pražských i také při jiných městech, kdež vinnice jsou a se rozdělávají, z nichž nám, dědicuom a budúcím našim, kráľuom Českým, pergkrecht do komory náš kráľovství Českého náleží, zachovati mají.

Nejprve má týž pergmistr náš ovšem, jakž tato instrukcí naše a práva pergmistrská ukazují, tento pergmistrský úřad, k kterémuž jsou od nás a budou ustanoveni, věrně a právě vésti, v něm jsouce zlé tupiti, dobré velebiti, věrnost i tejnost zachovati, chudému i bohatému vejnosy a nálezy spravedlivé, řád a právo zachovajíce, podle nich činiti, tak jakž za právo ustanovené vedle chvalitebných obyčeuov jest, a privi-

legia, od nás jim Pražanuom na dotčené vinnice anebo jiným městuom dána, to ukazují, dopomáhati; a což by koli a v čemkoli naše a dědicuov našich dobré a užitečné býti poznali, anebo o tom přezvěděli, nic toho před námi tajiti nemají, tak jakž přísaha jim z poručení našeho zvláštního vydaná to šíře v sobě obsahuje.

A poněvadž jsme městuom našim Pražským a jiným některým městuom jakožto komoře naší na jich ponížené prosby privilegia a vejsady na rozdělení a rozšíření vinnic v království našem Českém pro jich a jiných poddaných našich živnosti z milosti své královské zase dáti, navrátiti a znovu propůjčiti ráčili, však nám při tom a dědicuom našim v moci své královské zuostavující, abychom pergkmistra nynějšího a budoucího sami saditi a ustanoviti, a to vše při tom, což by koli k dobrému řádu a chvalitebným obyčejům mezi poddanými našimi sloužilo, zřediti mohli, což i nám jakožto králi Českému spravedlivě učiniti náleží. A protož on pergkmistr náš nynější a budoucí soud a právo své aby držel a [s] konšely jemu přidánými, tu kdež bychom jemu místo ukázati ráčili, pilnost při tom maje, jakž napřed dotčeno jest. A kdož by koli z přistupujících ku právu a spravedlnosti o grunty vinnické i o jiné věci a pře témuž úřadu náležité na vejповědi a nálezu pergkmistra našeho a konšeluov jeho přestati nechtěl, tu jeden každý z těch aby se mohl na osobu naši královskou, a v nepřítomnosti naší na osobu a rady naše k appellacím zřízené a ustanovené, nedada dvěma neděluom projíti, odvolati; a odvolávající, kdož by o grunty vinnické činiti měl, jednu kopu grošů k ouřadu pergkmistrskému složiti má, a o dluhy nebo o vína toliko puol kopy grošuov českých. A při takovém odvolávání on pergkmistr s konšely svými k stranám se zachovati mají, jak vejповěd naše v appellacích ukazuje.

Item jestliže by se při knihách, zápisích gruntovních vinnických jaká pokuta našla, buď že by někdo grunty duchovní za dědičné sobě kladli neb prodávali, takové věci před nás neb na místě našem do komory naší podávati a oznamovati se mají.

Jakož jsme také po dvě léte všech pergkrechtuov nám do komory naší královské spravedlivě od starodávna příslušejících nákladníkuom hor vinnických milostivě odpustiti ráčili, ač někteří v tom jsou se v letech předešlých k nám dosti nevděčně ukazovali a o vinnicích v nově rozdělaných a rozšířených pergkmistruom našim předešlým neoznámili; i chtějí my to skutečně skrze pergkmistra našeho vyhledati, aby se nám ani žádnému jinému v ničemž neublížilo, podle předešlého rozkazu krále Vladislava, slavné paměti předka našeho nejmilejšího, kterýžto rozkaz v registřích královských krále Vladislava ouzkých červených aksamitových v B. IX. zadu, to jest listu 252, léta božího tisícího čtyřstého devadesátého sedmého, ve čtvrtek po sv. Prokopu [1497, 6. července], se nachází a slovo od slova takto zní:

Král JMt ráčil jest pro pamět toto v *registra* zapsati *rozkazuov*: Item o vinnice a o úřad pergkmistru takto JMt rozkazuje, aby pergkmistrovi v jeho úřad žádný nesáhal,

a ten aby na Starém městě i na Novém i jinde všady vedle vejsad svých aby napravoval a řídil beze vší překážky všech lidí, a ujmy na jeho právu a vejsadě aby se mu od žádného nedálo. Pakli by kdo ji činiti chtěl, že JMt přikazuje purgkmistruom a konšeluom Staroměstským i Novoměstským, aby mu proti tomu byli radní a pomocní. A pergkmistr má bez meškání kázati volati, aby všickni před ním seznali, a to aby sepsáno bylo pergkmistrem, co kdo drží na kderé vinnici strychuov, a to aby se sepsání stalo do sv. Václava pod ztracením své vinnice od každého, kdož by se neseznal. A jakž vína sebrána budú, pergkmistr má rozkázati všecky vinnice změřiti konečně do sv. Martina. A kdež by se tak koli nenašlo vedle sepsání prvnějšího, ten aby svú vinnici ztratil bez milosti. A jistoty všecky aby sobě kladli do kněh pergkmistrových a zapisovali, i všecky trhy vinničné, a jinde nikdež. Stalo se ve čtvrtek po sv. Prokopu, léta M^oIII^cXCVII^o [1497, 6. července].

Protož přikazujem pergkmistru našemu a konšeluom od nás ustanoveným a jemu přidáným, aby neprodlévajíc tak se vedle téhož poručení královského i našeho zachovali, a všecky vinnice po oznámení a sepsání znovu a spravedlivě provazcem vinničným, jak vejsada císaře Karla i také již dotčený rozkaz krále Vladislava a náš ukazuje, pilně a bedlivě vyměřili a vyměřiti dali; a kteréž by vinnice od nás a předkuov našich, králuov Českých, s strany pergkrechtu dávání pořadné osvobozené nebyly, a držitelé týchž vinnic nebo předkové jich majestátuov pořádných na to daných a na se převedených ani vejsad schválených a dostatečných neměli, ti všickni a jeden každý z nich spravedlivým pergkrechtem podle vysazení císaře Karla slavné paměti, jehož datum jest v Praze léta božího M^oIII^cLVIII^o, první pátek před masopustní nedělí [1358, 9. února], nám do komory naší České povinni jsou a na budoucí časy budou, pergkrechty spravedlivé do komory naší ihned, jakž kdo víno zbéře, platiti; a kdož by po sebrání vína ve dvou nedělích pořád zběhlých pergkrechtu nedal, neb víno staré s novým mísil a nám dávati chtěl, ten podle uznání spravedlivého skutečně trestán bude. A má se z každého strychu vosm pinet Pražské míry dávati; a každéj strych má bejtí šestnácti prutuov zdílí a vosmi prutuov zšíří, a má každéj prut vosm loket Pražských jmíti, jakž míra obyčejná vinniční majestátu císaře Karla ukazuje. Protož pergkmistr náš s konšely svými toho pilen a bedliv býti má, aby takové pergkrechty nám spravedlivě náležitě z každé vinnice vyměřené bez umenšení i beze všíh forteluov vycházely a placeny byly.

Dále pergkmistr náš v ouřadu svém s strany cizích vín do měst Pražských nečasného vezení a šenkování i v jiných artikuoších tak se chovati má, jakž vejsady císaře Karla Čtvrtého a krále Vladislava majestát a rozkaz, i také vejповěď na místě našem arciknížetem Ferdinandem, synem naším nejmilejším, učiněná a toto naše jisté poručení ukazuje.

A což se při tom všech branných u všech měst Pražských, Starého, Nového, Menšího města Pražského, na Vyšehradě i na Hradčanech, kudyžkoli vína do dotčených měst se vezou, dotýče, o to aby branní zvláštní a všelijakú pilnost při tom zacho-

vali, kdožbykoli a jakážkoli cizí vína krom Pražských do těchž měst vezli, aby o tom pergmistru našemu ihned bez meškání oznámili a do měst Pražských bez oznámení jich nepouštěli; a on pergmistr s konšely svými je v branách košťovati má proto a z té příčiny, aby jich nesměl žádný a nemohl nikderakž jinačiti k nezdaví lidem, než tak při tom nechati, jakž jsou zrostly, pod pokutou krále Vladislava napřed položenou. Pakli by kdy který branný z toho vystoupil a v takových víních cizích a zapověděných buď ve dne neb v noci přivezených pod jakýmižkoli obmysly pergmistru neoznámil a z daruov komu tejně propouštěl, ten branný má podle uvázení našeho aneb rad komory naší trestán býti. A kdo by přes to postižen byl, že vína uherská neb jiná i domácí bryndaje a opravuoje, a při tom, jakž zrostla a přivezena, nezanechá, ten neb ti nám taková vína beze všeho prostředku propadnouti mají; neb tomu konečně chceme, aby lidé na takových bryndovaných víních nezdraví svého za své peníze sobě nekupovali.

Což se také sazení anebo obnovení konšeluov a téhož ouřadu pergmistrského opatření dotýče, poněvadž nemalé věci před týž ouřad a soud přicházejí, aby všem poddaným našim měst Pražských i jiným lidem v spravedlnostech jich spěšnější konce učiněny býti mohly, takto o tom rozkazovati ráčíme: aby pergmistr nynější i budoucí ze všech tří měst Pražských šestnácte osob nám neb zřízeným radám komory naší České každého roku sepsaných podával, a my neb oni z nich vosm osob vybrati a témuž pergmistru za konšely usaditi mají.

Také osoba hodná za písaře úřadušího má volena býti, a posel neb komorník, kterýž lidi obsílá; a ti všickni mají nám a dědicuom našim přísahou zavázání býti, a na soudu třikrát do téhodne, v pondělí, v středu a v pátek sedati: pakli by toho potřeba kázala, tehdy celý tejdén; a lidem bez prodlévání k spravedlnostem jich dopomáhati. Pakli by který cizozemec aneb hostinský člověk hostinského práva žádal, to mu má též osazeno býti na žádost jeho a do třetího dne se vykonati, a od takového hostinského osazení má dáno býti k úřadu j 10 gr. českých.

Item poněvadž od starodávna vždycky zde i jinde tak se jest zachovávalo a vsudy se i po tento čas ještě zachovává, aby vína všelijaká bez ohledání, košťování a posazení od nižádného žádným obyčejem šenkována nebyla, jakož býti nemají; i pro obecné všech poddaných našich v království našem Českém dobré a lidí z jiných zemí, kteříž k této stolici naší přijíždějí, a z hodných příčin mocí královskou v Čechách a jakožto král Český rozkazovati ráčíme, aby každý, kdož víno přesporní a cizí načíti chce, vezma puol pinty, nejprve k pergmistru našemu a konšeluom jeho jemu přidaným a od nás k tomu zvoleným, v čas a místo od nich k tomu uložené N. přijíti má a toho vína košťovati dáti; a oni takového vína košťující, je ohledající, mají je vedle svých přísah spravedlivě posaditi a na sudu připsati dáti, po čem to vino sazeno jest, a špunt na témž sudu zapečetiti, a tak má to víno,

a ne vejš, šenkováno býti. Pakli by kdo víno přesporní a cizí kterékoli bez sazení dával aneb dráže, nežli sazeno bude, šenkoval, to víno má pergkmistrem vzato a tu obráceno býti, kdež my aneb rady naše komory české rozkáží. Také jestliže by to víno posazené zaměněno neb zplundrováno bylo, a to se v skutku poznalo, ten hospodář neb šenkér má podle uvážení trestán býti, a to víno chudým do špitála dáno buď. Pakli by zplundrováno a zkaženo bylo, jako se toho mnoho, jakž spravení býti ráčíme, přihází, a ku pití se nehodilo, a to v skutku uznáno bylo a vyprubováno, má vytaženo a rozsekáno býti.

Než co se dotýče sazení a šenkování vin domácích, to sobě každého času v mocnosti a v vuoli naší královské, dědicuov a budoucích našich, zuostavujem, jakž bychom kdy toho potřebu uznati ráčili, a zvláště kdyby ti, kteříž domácí vína šenkují, mimo slušné a nad míru vína svá šenkovati chtěli, abychom je saditi poručiti ráčili.

Item který by šenkér neb šenkérka míru nespravedlivú dal neb dávala, aneb žejdlíkuov spravedlivě nedolávala, aneb také jakého jiného fortele nespravedlivě při dávání vína užívala, taková neb takový má pergkmistru a konšeluom jeho I ^M grošů čes. propadnutí.

Zase kderý by šenkér vejše a více pinet neb žejtlíkuov, nežli dává, nespravedlivě lidi oklamajíce připsal, a v tom skutečně shledán byl, ten a takový má měst Pražských prázden býti.

Však osobám stavu panského, rytířského i městského tato svoboda se zuostavuje, aby každý hospodář ku potřebě své domácí a pití svému vína na každý čas jemu příhodná jakážkoli vézti a přivéztí dáti mohl, ale ne k šenku, než k svému pití, jakž prvé bejvalo; a ty osoby z stavu panského a rytířského, dadouce sobě k svému trunku vína složití, s měšťany ani s šenkéry v tom srozumění žádného jmíti nemají.

Jestliže bychom také mimo napřed tyto položené artikule pro vyzdvížení horvinných Pražských i jiných, pro naše a obecné dobré tohoto království našeho Českého ustanoviti ráčili, to se vše v moci naší královské a dědicuov našich zuostavuje, abychom tyto artikule vedle uznané potřeby změnití, přidati neb ujíti mohli a moc jměli nyní i na časy budoucí.

Také pergkmistru našemu nynějšímu i budoucímu obzvláště a s pilností poroučeti ráčíme, aby registra ouřadní jemu a písaři jeho svěřená v moci své jměli, je s pilností vopatrovali. A písař ouřadní od nás ustanovený nynější, i budoucí i také měřič suduov přísežný jím pergkmistrem se zpravovati mají. A k týmž knihám a registruom pergkmistr i písař klíči jmíti mají; a dotčený písař v knihy pergkmistrské ani v registra vinnické ouřadní bez přítomnosti a vuole pergkmistra a konšeluov jemu přidanych nic vpisovati nemá pod skutečným trestáním, tak aby dobrý pořádek při tom při všem zachován byl, lidem v spravedlivostech jich a potřebách aby se

všelijaké spravedlivé pohodlí dálo; a byl-li by kde jaký nedostatek při tom nalezen, před námi a radami komory naší královské nic toho netajili, a k nám se v tom ve všem a k radám našim do komory zření majíce, věrně a k lidem spravedlivě se chovali, a na tom jistou vůli naší královskou naplní.

Dán a na hradě našem Pražském, v pondělí po neděli postní Inuocaut jinak před sv. Řehořem, léta od narození syna božího tisícého pětistého čtyřicátého devátého, a království našich Římského devatenáctého a jiných dvacátého třetího.

Ferdinand.

Griespek.

Jan mladší z Lobkowicz rukú svú.

Kašpar z Granova.

143.

Arcikníže Ferdinand slibuje, že na příště nedá svolení k dovážení cizího vína do měst Pražských.

1558, 8. září. — X. f. 406'.

Poručení JMti arciknížecí o vína hostinská. JMt arcikníže oc ráčil jest supplikací Pražanuov všech tří měst Pražských z strany vození vín hostinských porozuměti, a jim tuto milostivú odpověď na takovou jich poníženú prosbu dávati ráčí, že po dnešní den, ač bude-li kdo toho při JMti arciknížecí hledati, aby mohl taková hostinská vína do měst Pražských přivéztí a šenkovati, žádnému proti obdarování a privilegium Pražanuov toho dopustiti neráčí, nébrž jednomu každému oznámiti, poveze-li, aby na svú škodu vezl, nébrž kdo hostinských vín má, ty aby svobodně až do sv. Havla nejprve příštího vyšenkovati mohli, a dále nic. Neb JMt arcikníže nad Pražany a privilejímí jejich milostivú svú ruku držeti ráčí. Actum in consilio archiducis die 8. Septembris anno 1558.

144.

Císař Ferdinand Pražanům Staroměstským povoluje čepování vín cizích v obecním sklepě.

Na hradě Pražském 1562, 22. září. — X. f. 408.

Z originálu otiskl JUDr. Jaromír Čelakovský v Privilegiích měst Pražských pod č. 256 na str. 430-435.

145.

Císař Ferdinand Pražanům Malostranským povoluje čepování vín cizích v obecním sklepě.

Na hradě Pražském 1562, 30. září. — X. f. 407.

Z originalu otiskl JUDr. Jaromír Čelakovský v Privilegiích měst Pražských pod č. 257 na str. 437-439.

146.

Císař Ferdinand Izaiášovi Velíkovi z Šonova k žádosti Pražanů Malostranských nařizuje, aby od čepování vína cizího, jež mu byl do odvolání povolil, po třech měsících přestal.

V Inšpruku 1563, 30. března. — X. f. 406.

Někderé potřebné vejписы majestátů a listuov mezi jinejmi věcmi po nebožtíkovi Janovi medaři nalezonych a v knihy tyto vloženy, kteréž slovo od slova takto zněly:

Prípis listu JMti císaře Ferdinanda. Slovutný věrný náš milý! Jakožt jsme předešle, budouc na hradě našem Pražském léta oc LXI° minulého, tu milost učiniti a k tomu povoliti ráčili, aby všelijaká vína i domácí šenkovati dáti mohl, však s tou vejmínkou, aby takové obdarování naše toliko do vuole naší trvalo, a když by se tři měsíce napřed oznámilo a věděti dalo, aby od toho šenku přestal, jakž v sobě reces z kanceláře naší české tobě danej šířeji o tom svědčí; i vědět dáváme, že jsou na nás opatrní purgmistr a konšelé Menšího města Pražského, věrní naši milí, skrze vyslané své poníženě oznámiti a na nás vzněsti dali, že jsou k dobrému a užitečnému obci a podle milostivého nadání našeho domy šenkovní pronajali, a tobě v tom, aby od takového šenku podle takového majestátu, milosti a nadání jim od nás, jakž dotčeno, přestal, oznámili, než ty že neohlídajíc se na to, šenk svůj před se provozuješ, nás při tom za milostivé opatření poddaně prosíc. I znajíc prosbu jejich slušnou býti a chtěc nad obdarováním naším ruku naši císařskou držeti, ráčíme tobě takový šenk od datum tohoto listu našeho tři měsíce pořád zběhlé napřed vypovídati a při tom přísně poroučeti, aby po vyjití těch tří měsícův od takového šenku přestal, a nic, co by k újmě obdarování a nadání našemu od nás jim Malostranským danému bylo, před se nebral; neb ta vína, kteréž zkoupená nyní máš, v tom času dobře vyšenkovati a tak před škodou ujíti budeš moci. Toho jsme tebe, aby se věděl čím spraviti, tajna učiniti neráčili. Dán v městě našem Inspurku, v outerej po neděli postní Judica, léta oc LXIII°. Izayášovi Velíkovi z Šonova.

147.

Ferdinand arcikníže nařizuje pergmistru hor vinnických, aby nepřekážel Pražanům Novoměstským u vezení vína rýnského do jich sklepu obecního.

Na hradě Pražském 1564, 19. prosince. — X. f. 408.

JMti arciknížete Ferdinanda oc reces o vína rejnská pánuom Nového města Pražského danej. JMt arcikníže, pán náš milostivý, oznamovati ráčí pergmistru hor vinnických, že jsou na JMt arciknížecí purgmistr a konšelé Nového Města Pražského vznesli, kterak by jim dotčený pergmistr vín rejnských do Nového města Pražského do domu od nich k šenku takového vína obranému vézti dopustiti nechtěl, JMti v tom za milostivé opatření poníženě prosíce. I ponevadž jest slavné paměti JMCská oc netoliko Starému městu Pražskému, ale také Novému i Menšímu městu Pražskému milostivě reversem svým k tomu povolení své dáti ráčil, aby v každém městě domy neb místa k šenkování vín rejnských obrány byly, jakož jsou pak oni Novoměstští duom k tomu obrahi a zřídili; nechtíc JMt arciknížecí, aby dotčený pergmistr proti takovému slavné paměti JMti císařské povolení v čem na odpor bejti a takovejch vín rejnskejch do Nového města Pražského voziti zbraňovati měl, témuž

pergmejstru jménem a na místě JMCské poroučeti ráčí: když koli taková vína přivezena budou, aby je do Nového města Pražského branami, kudyž je povevou, i přes most propustil, a do jejich šenkhausu podle JMCské slavné paměti, jakž již dotčeno, recessu bez překážky skládati dopustil, jináče nečiníce. Actum na hradě Pražském v kanceláři JMCské české, v outerej po Moudrosti buoží léta oc LXIII.

148.

Komora česká Pražanům Staroměstským nařizuje, aby nepřekáželi perkmistrovi hor vinnických v trestání šenkýřů, kteří odběratele své u měření vína zkracují.

Na Horách Kutných 1569, 16. ledna. — X. f. 410.

Níže podepsaný přípis listu Jich Mtí pánuov a rad JCskéMtí oc při komoře v království Českém zřízených pánuom Pražanuom Staroměstským z Hory Gutny odeslaný v létu oc 69. o šenkýře a ouřad pergkmistrský oc, jehož mně téhož léta vt supra, co se jim píše, odeslaný a v knihy tyto pro budoucí pamět mou Jana Ornyusa z Paumbergka, JMCské pergkmejstra, a budoucích potomkuov mejch, JMCské pergkmejstruov, v tyto knihy vepsán jest.

Slovutné poctivosti páni Pražané milí! Nejedna stížnost na nás vznešena jest, když ouřad JMCské pergkmistrský, jakž od starodávna bývalo, šenkýře, kteří lidem měř vína spravedlivých a dolitých nedávají, trestati chce, že se mu v tom od vás překážka děje. Protož jménem a na místě JMCské, pokudž by tak bylo, poroučíme vám, abyšte v tom jemu pergkmistru, což mu s ouřadem jeho náleží, v tom překážky nečinili, anýbrž raději jemu v tom, aby nadepsaní šenkéři spravedlivě vína míry dotočovali a dolívali, nápomocni byli. Kdež o vás nepochybujem, že se tak zachováte, neb na tom JMCské jistou vůli naplníte. Dán na Horách Gutnách, v neděli [po] svatém Štastném léta oc LXIX°. Staroměstským.

149.

Komora česká perkmistrovi hor vinnických dává za právo proti některým osobám, jež zastihl při dovážení vína cizího do Prahy, i proti jiným, kteří v té příčině staršími privilegii se zastírali.

1576, 23. března. — X. f. 417'.

Nález z komory o vína cizí a přespolní. Vedle toho vznešení na JMti pány JMCské rady zřízené komory v království Českém od JMCské, pána našeho nejmilostivějšího, perkmistra hor vinnických okolo měst Pražských Jana Ornyusa z Paumbergka při přítomnosti Pražan Starého a Nového měst Pražských z strany vvezení od Hans Eyba jinak Franka desíti suduov vína Litoměřického do kláštera Strahovského, a od Hanuše Milešaura šesti suduov do domu jeho k Bílé labuti na dlažení k Strahovu jdouc, od Lorence Kostnara tří suduov do Starého města Pražského, od Jana Zlatohlávka tří suduov Mělnického do předměstí před branou Poříčskou, JMt nadepsané rady jmenovaného perkmistra s již oznámenými

osobami k jistému dni sročivše, a pruvody i odvody jich při přítomnosti k tomu dožádaných pánuov rad nad appellacemi zřízených slyševše i bedlivě s nimi to uváživše, takto o tom nalézati ráčí: Poněvadž jest to svědky, majestáty, instrukcí a mandáty JMCské od nadepsaného pergkmistra hor vinničných dostatečně prokázáno, že taková vína hostinská proti týmž majestátuom, iastrukcí a mandátuom do měst Pražských uvezena jsou, z těch příčin výš jmenovanému JMCské pergkmistru hor vinničných dává se za právo proti napřed jmenovaným osobám, tak že taková vína v pokutě JMCské proti privilejím od císaře Karla Čtvrtého a krále Vladislava městuom Pražským daným jsou propadena.

A jakož jsou také osadní sv. Jana v Oboře jinak pod horou Sion náký přípis majestátu nespečetěný králový Anny, císařové Římské, ukázali, jehož datum v Praze den sv. Řehoře léta Páně tisícého třístého šedesátého třetího [1363, 12. března], táhnouce se na něj, jakoby svobodu jmíti mohli cizí vína při své vosadě dáti šenkovati, okázali; tolikéž kněz Jakub z Šternovic opat Strahovský okázal jest vidimus spečetěný majestátu krále Vladislava opatuom Strahovským a konventu téhož kláštera na vinnice jich toliko svědčícího, kderéhož datum v Vídni den sv. Jakuba léta buožího tisícího pětistého patnáctého [1515, 25. července]: i aby to oboje proti obdarováním a privilejím starším slavných pamětí císaře Karla toho jména Čtvrtého a krále Vladislava městuom Pražským daným postačiti mohlo, toho se neuznává. Actum in consilio camerae Boemicae, assidentibus d. Gabriele Swiechino a Paumbergk, d. Martino Widerino ab Ottrspach, d. Marco a Lidlau et d. Joanne Sdiffio XXIII Martii anno MDLXXVI^o.

150.

Vilém z Rožmberka, nejvyšší purkrabí Pražský, vinnice k úřadu nejvyššího purkrabství náležité vysazuje pod úrok dědičný.

1583, 24. června. — *Kníha purkrechtní nejv. purkrabství Pražského č. 19 z r. 1659 v kr. českém zemském archivu.*)*

My Vilém z Rožmberka, vladař domu Rožmberského a nejvyšší purkrabí Pražský, oznamujem tímto listem vejsadním a handfestem všech[n]ěm vůbec i jednomu každému, kdož jej uzří, čísti anebo čtouce slyšeti bude a budou, že s jistým JMtiCské, jakožto krále Českého pána našeho nejmilostivějšího, a všech tří stavův království tohoto vědomím a povolením na sněmu obecním, kterýž na hradě Pražském leta 1581 v pondělí po smrtedlné neděli držán byl i zavřen**), a podle našeho jak na JMtCskou, tak stavy království tohoto vznešení a v známost uvedení, kterak mnozí obyvatelé království tohoto, vyššího i nižšího řádu, též i měst Pražských sousedé

*) Přidáváme tento list sice z jiného zřídla, ale náležitý do knih vinničných.

**) Srovnej Sněmy VI, str. 12, 72, 73 a 89

a nákladníci hor vinnických na dědinách k ouřadu nejvyššího purkrabství náležitých s nemalým nákladem mnoho vinnic počali sou dělati a rozdělati, chtějí také nad takovými grunty vinnickými vedle vejsad hor vinnických Pražských od předkův slavné a svaté paměti císaře Karla Čtvrtého a krále Vladislava Jich Mtí, též i jiných potomních císařův a králův takových privilegií potvrzení[m] pojištění bejti a je svobodně beze vši naší i potomkův našich, nejvyšších panův purkrabův Pražských, překážek na budoucí věčné časy dědičně pod jisté k ouřadu nejvyššího purkrabství Pražského platy a úroky roční mítí a držeti, toho při nás hledali.

A majíce my z počátku psaný Vilém z Rožmberka, nejvyšší purkrabí Pražský, dotčeným sněmem k takový vejsadě aneboližto handfestu dotčené vinnice na gruntech nejvyššího purkrabství Pražského náležité, a pro užitečné dobré téhož ouřadu na vinnice rozdělení povolení, tímto listem naším vejsadním neboližto handfestem mocí ouřadu našeho na (způsob) vejsad starých z počátku dotčené míry obyčejné vinnické, ty a takové všechny vinnice, což jest jich koli na týchž gruntech k ouřadu nejvyššího purkrabství Pražského náležitých prve rozděláno, i také nyní se rozdělavá, i ty, což by jich koli potom více ještě se od kohožkoliv, tak jakoby zejména do tohoto handfestu našeho vejpsány a vloženy byly, rozdělavalo, všech vyšších i nižších stavův obyvatelům království tohoto, dědicům a budoucím těch všech držitelův týchž vinnic a gruntův i jich potomkům na budoucí věčné časy dědičně vysazujeme a dáváme, tak že oni nadepsaní držitelové týchž vinnic, nynější i budoucí, budou mocí ty vinnice a grunty držeti, užívati, dáti, prodati, směniti, odkázati a o nich kšaftovati bez všeli-jaké překážky naší i jiných budoucích nejvyšších panův purkrabův Pražských, na časy budoucí a věčně, však na ten níže poznamenaný způsob: že oni všichni držitelové týchž vinnic a gruntův, nynější i budoucí, budou povinni z těch a takových vinnic a gruntův k úřadu nejvyššího purkrabství Pražského náležitých platy a úroky k témuž úřadu nám i potomkům našim, nejvyšším pánům purkrabům Pražským, ročně platiti a dávatí, z jednoho každého strychu podle vyměření míry Pražské staré úřadu permistrského po 6 gr. českých, jeden každý groš po 7 penězích bílých počítajíc, a takové platy mají vyplňovány býti každého roku při čase sv. Martina nyní i na časy budoucí.

Pakli by kteří z nadepsaných držitelův těch vinnic a gruntův při kterémžkoli sv. Martině těch platův a úrokův dáti a vyplnieti pominuli a zanedbávali, tehdy budeme mocí my i potomní nejvyšší páni purkrabové Pražští v touž vinnici se uvázati, ji držeti a užívati dotud, dokudž by taková všichni platové zadržali k témuž úřadu nejvyššího purkrabství Pražského i se všem nákladem a dílem, jestliže by v tom čase co na též vinnici děláno a nakládáno bylo, dáni, navrácení a vyplnění nebyli. A když by taková platové a nákladové dáni a vyplnění byli, tehdy takovému každému má zase táž vinnice jeho v moc jemu uvedena býti.

A jestližeby pak kteří držitelové nynější i budoucí kterékoli vinnice skrze svou nedbanlivost opouštěli, a tudy platy k ouřadu nejvyššího purkrabství Pražského zmenšovali, a my nebo potomní páni purkrabové Pražští to uznali: taková věc má skrze perkmistra nynějšího i budoucího k vočitému spatření v přítomnosti hejtmana nebo ouředníka nejvyššího purkrabství Pražského, kterýž by koliv tehdáž byl, přivedena bejti; a ten a takový má od perkmistra i také hejtmana nebo ouředníka nejvyššího purkrabství Pražského dostatečně napomenut býti, aby se v tom opravil, vinnice a gruntu neodpouštěl; pak-li by takové napomenutí při něm platnosti nenašlo, tehdy ten a takový má od perkmistra skutečně přiveden býti, aby tejj grunt v jistém a náležitém času prodal a jej lepším hospodářem osadil. Co kdyby se tak zachovati a takového gruntu prodati v tom čase zanedbal, aby hejtman nebo úředník náš nynější i budoucí se v týž grunt nám nebo budoucím nejvyšším panům purkrabím Pražským uvázati a jej k užitku našemu obrátiti mohl.

Dále pak této moci a práva sobě i budoucím nejvyšším pánům purkrabům Pražským na časy budoucí tímto handfestem pozůstavujeme: poněvadž ty grundy k ouřadu nejvyššího purkrabství Pražského náležité jiným gruntům, na kterýchž vinnice okolo měst Pražských rozdělané, rozdílné jsou, a tu víc ne osob, ale vši země jest; jestliže by kterejkoli držitel nynější i nebo budoucí postředkem smrti bez kšaftování a porřízení z tohoto světa sešel, a dědicův buď mužského neb ženského pohlaví, též také ani přátel krevních a příbuzných též obojího pohlaví po sobě nepozůstavil, tehdy ti a takoví gruntové a vinnice všechny po něm pozůstalé nemají na žádného jiného, nežli na nás i jiné budoucí pány purkrabí Pražské připadnouti.

Také tomu chceme, aby držitelé týchž gruntův a vinnic nynější i budoucí mezi sebou lásku, svornost a dobrou přívětivost chovali, jedni druhým se v dobrém propůjčovali, škod sobě neučinili. A pakli by kterému co od druhého učiněno bylo a že by toho mezi sebou sami urovnati nemohli, anebo mezi nimi nějaké nevole buď o vinnice nebo o meze, peníze gruntovní a očkoli jiného. což by se těch vinnic dotejkalo, vzešly: bude se moci k ouřadu císaře JMti perkmistrskému a pánu perkmistru jakožto k pravidlu utécti a dalšího opatření a právního rozeznání očekávati a hledati; však s tímto při tom znamenitě doložením: aby lidé poddaní naši od dvorův a živností svých, vinnic a gruntův žádných bez jistého našeho, hejtmanův a úředníkův našich vědomí a povolení žádným způsobem odprodávati, zastavovati, ani jich žádnému zavazovati nemohli.

A poněvadž podobnými příčinami častokráte gruntové a živnosti jich k zmenšení a k zlehčení na ujmu toho úřadu nejvyššího purkrabství Pražského přicházejí, při úřadě nejvyššího purkrabství Pražského jedny kniehy, a při úřadě JMCské perkmistrském druhé obzvláštní kniehy aby nařízeny a založeny byly, a do těchž kněh aby tento list náš handfestní a vejsadní předkem a napřed přede všemi zápisy slovo

od slova všecken vepsán byl, pro lepší a snadnější vyrozumění a vyhledání týchž našich vejsad a bezpečnost těch vinnic a gruntův, (a potom pak teprva všickni zápisové nynější i budoucí do týchž kněh šli a vpisováni byli). A kdyžby kdokoliv z dotčených osob nákladníkův grunt neb vinnici svou jinému odprodati chtěl, aby obě strany, jak prodávající tak také kupující, povinny byly před hejtmanem nebo úředníkem úřadu nejvyššího purkrabství Pražského nynějším neb budoucím, tak jako i při ouřadě JMCské perkmistrským se postaviti, a takový trh sobě pořádně do kněh dáti vepsati.

Toho všeho pro lepší důvěrnost k tomuto listu handfestnímu pečeť naši vlastní přitisknouti sme dali a se v něm svou vlastní rukou podepsali. Jehož datum na hradě Pražském v pondělí den památky svatého Jana Křtitele Páně, jenž jest 24. Junii, léta od narození Božího tisícího pětistého osmdesátého třetího.

Vilém z Rozmbergku rukou vlastní.

A. XXXI.

LISTY DO KOUŘIMĚ ZASLANÉ

z let 1422—1525.

Sebral a k vydání upravil Václav Schulz.

Úvod vydavatelův.

Starobylost a dávnou slávu klidné nyní Kouřimě dosvědčuje vedle dvou překrásných mosazných pečetí městských z počátku XIV., ne-li již z konce XIII. století pocházejících, a vedle dobře zachované brány Pražské s nepatrnými zbytky ostatních hradeb též *archiv městský*. Bohužel, zachovaly se i z tohoto na naše časy poměrně jen nepatrné zbytky.

Nejstarším jeho kusem jest kniha nadepsaná později *Kniha privilegiorum bílá*. Obsahuje na 255 listech nejrozmanitější záznamy, jež v tomto pořádku následují: fol. 1—34 přiznání k dědictví a smlouvy před radou městskou učiněné v l. 1405—1434; mezi latinskými jsou nejstarší kusy české jen z r. 1410, 1422 a 1423, od r. 1425 objevují se již častěji; f. 35—54 zápisy a vyznání rady městské a opisy různých listů z l. 1434—1499; f. 55—108 podobné ze století XVI; f. 108—119 opisy privilegií královských; f. 121—132 smlouvy a listy císařů i nejvyšších úředníků z 2. pol. XVI. století; f. 175 zápisy; f. 177—194 testamenty měšťanů latinské i české z l. 1484—1498; f. 199—200 listy krále Matyáše; f. 202—203 připsy ze století XVIII; f. 204 b—216 testamenty české z l. 1501—1523; f. 217—237 opisy kvitancí a pamětí o platech z l. 1567—1574 s opisy příslušných privilegií starších. Na počátku chybí tři listy; fol. 133—174, 176, 198, 201, 204 a 238—255 nejsou popsána. V knize této nalézá se i několik opisů listů, jež do Kouřimě zaslány byly. Pět z nich, a sice č. 1, 4, 6, 408 a 514 pojata jest do sbírky této; dva jiné, a sice list Pražanů o stížnosti ku králi ze dne 17. května 1512 a list krále Vladislava o stávání na soudě zemském ze dne 1. července 1512, uveřejní prof. JUDr. Jaromír Čelakovský budoucně v Archivě Českém. — Ji stářím nejbližší jest *Kniha zápisů o prodejkách domů a gruntů* z let 1457—1476, v níž poznámky ku konci připojené až do r. 1481 sahají. Kniha tato není úplná, neboť zachovaly se jen listy A₂—C₈ a D₁—F₇. Mezi zápisy latinskými roztroušeny jsou dosti hustě i zápisy česky psané, z nichž nejstarší pochází z r. 1457.

Na to následují *Kniha ouroků* z l. 1478—1515 a *Kniha příjmů a vydání purkmistrů* z let 1486—1499, výborně zachovaná, latinská, v níž první český záznam jest teprv z r. 1498 a zní takto: „*Ten pátek po sv. Jakubu apoštolu buožiem předepsaný Jan Smolař ouřad purgmistrství, počet učiniv, sdal jest, a Mikuláš kramář tajě úřad vedle pořadu přijal jest. Příjem Mikuláše kramáře —. Vydání Mikuláše kramáře —.*“ Z počátku XVI. století jsou *Liber contractuum* 1504—1550, *Kniha lozůnků* 1507 a zlomek *knihy o hospodárství městském* 1514—1542. Nejstarší *Kopiář městský* počíná se teprv r. 1555.

Vedle těchto knéh zachovaly se z bývalého zajisté velmi bohatého archivu i četné *dopisy*, které do města za různými příčinami byly posílány. Nejstarší z nich pochází sice již ze dne 4. listopadu 1422, avšak souvisleji a v počtu četnějším objevují se listy teprv v r. 1508 a sahají až do r. 1520. Z doby následující opět jen výjimečně a po různu se zachovaly. Listy každého roku na radnici došlé bývaly asi hned po sv. Silvestru roztrženy dle zasílatelů a v balíky svázány, jak dokazují současné nápisy na zadní straně některých listů, které patrně na vrchu balíků ležely. Tak čteme na zadní straně listu ze dne 20. dubna 1510: „*Stav pan. ryt. vla. hejt. úřed. 1510*“, t. j. listy stavu panského, rytířského, vládyckého, hejtmanů a úředníků z r. 1510; na listu ze dne 20. dubna 1514: „*Z měst a městeček léta 1514*“; na listu ze dne 19. března 1516: „*Z měst a městeček léta 1516*“; a na listu ze dne 27. března 1519: „*Stav pa. ry. vla. hejt. úřed. 1519*“. Na počátku r. 1521 byly všechny dopisy z dob dřívějších shrnuty ve dva veliké balíky, jak tomu nasvědčují nápisy na zadní straně listu ze dne 17. dubna 1520: „*Listové od stavu městského na léta 1496, 1505, 1507, 1509 a až do léta paně 1520*“, a na listu ze dne 10. června 1520: „*Stav panský, vládycký, rytířský let 1505, 6, 7, 8, 9, 1510, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 1520*“.

Později, dle písma číslice v druhé polovici XVII. století, byl archiv městský, či vlastně snad již jen zbytky jeho, které po bouřích války třicetileté, jimiž město hrozně trpělo, náhodou asi se zachovaly, opět přerovnan a upraven. Při tom byly listy i listiny nehledě k jich stáří roztrženy alfabetycky dle jmen jich zasílatelů a vystavovatelů, a sice napřed pánů a rytířů, po nichž města a panství teprv následují. Takto roztržené listy a listiny byly pak v souvislé řadě číslovány bez ohledu na dobu, z které pocházejí.

Podávaje níže nejstarší část zachovaných listů, totiž z let 1422—1525, na veřejnost, připojil jsem toto běžné číslo, kterým každý list takto ku konci XVII. století byl opatřen, k regestu jeho v []. Seřadíme-li zasílatele listů alfabetycky dle jmen jejich a připojíme-li ku každému číslo jeho, obdržíme dosti jasný obraz o stavu, v jakém starší část archivu Kouřimského ku konci XVII. století se nacházela.

Bylť tu zastoupeni listy svými *pánové a rytíři*: Ahník č. 2; Amcha č. 13—15; Anděl 17; Baderský z Újezda 34—40; z Bahna 44—48; z Bezdědic 100, 101; Bílský 142—147; Bohdanecký 186, 188, 189; Braun 256; z Chrastovic 285; Chrt z Ertína 287, 288; Čabelický 324—326; ze Čbanova 329—331; z Černožic 345; Cetenský 347; Čejka z O. 349—351; z Dobročovic 420; z Dražovic 537—539; z Dřešína 557, 558; z Elstiboře 625; z Fulšteina 672—675; z Gutšteina 790; Hampl 809; Hanykýř 810, 811; Haugvic 821, 822; Hložek 561—563, 860, 895; z Hostovic 909, 910; z Hrádku 914, 915; Janovský 971; z Javora 973; z Jelení 721, 722; z Jelčan 723, 724; z Jenišovic 727; Kačice 982; z Kamenice 1006; z Kamenné Lhoty 1007; Kapoun 1009; Karlík 1022; z Kunic 1046—1058; z Kešťan 1083; z Klinšteina 1089, 1090; z Koberovic 1103, 1005; z Kolovrat 1126—1129, 1178; z Kopidlno 1146, 1147, 1149, 1150; z Kosoře 1162—1164; z Kornic 1179; z Krajku 1225;

z Královic 1228—1230; z Kravska 1247; Kučela 1260; Kule 1261; Kustoš 1289; z Kunštátu 1301, 1302, 1304—1324, 1326—1329; z Leskovce 1368, 1369; Levinský 1373; Libenický 1385; z Lipan 1502; Lev z Rožmitála 1511—1517; Lorecký z Elkouše 1527; z Lažan 1537; Lupát 1539; z Lukavce 1543; z Maličina 1570, 1571; z Mezného 1644; Mírek 1667, 1669; Mitrovský 1712; z Nestajova 1768; Nosákovec 1786; z Opatovic 1842; z Pašiněvsi 1867—1869; z Pernšteina 6721, 6722; Pezolt 1918; z Plané 1933, 1934; z Podvek 1962; Popel z Vesce 1973; z Prácheňan 1978—1980; z Příčiny 2001; Rašín 2069—2071; Rendl 2125—2127; Rod 2137; z Ronova 2162, 2201, 2208; z Rožmberka 2176; Roztocký 2183, 2184; z Říčan 2205—2212; ze Saběnic 2244; Sádlo 2248; z Šellnberka 2321; Šlechta ze Všehrd 2332—2343, 2345—2354, 2358; ze Sendražic 2402; Škopek 2419; Škorně 2420; Slavata z Chlumu 2446—2476, 2478; ze Slavkova 2490; ze Šternberka 2587—2608, 3507; ze Strmelic 2667—2675; Sulek z Hrádku 2682; Svadba 2684—2686; Trčka z Lípy 2756, 2775—2778, 2780—2783, 2785, 2787—2796, 2819; Troskovec 2828; z Trojanovic 2829; z Waldšteina 2878—2881; z Vrchovišť 2935; z Vilmanic 3013—3019, 3022, 3023; z Witpachu Hampl 3044; z Vitenče 3051; ze Vchynic 3054; Vlk z Kvítkova 3102, 3106, 3107; z Wlkavy 3109; Vodéradský 3117—3122; z Vojslavic 3152—3154; Vorelský 3159; z Vrabí 3165, 3166; Vrbík 3174; ze Zap 3338—3340; Želenský 3376—3390; Žišovský 3490, 3491; Žito 3492, 3493; Zrucký 3503; ze Zásmuk 3510, 3511.

Města a panství: Benešov 4008; Brandýs n. L. 4028; Brod Český 1148, 4037—4055; Bydžov 4081; Chrudim 4084—4086; Čáslav 4092; Skalice 4100; Cestín 4106, 4109; Jílové 4116; Jičín 4123; Litoměřice 4415, 4714; Hradec Kr. 4502; Kolín 4504—4515, 4517—4519, 4521—4527, 4529, 4530, 4818, 4820, 4948—4949; Kadaň 4544; Kostelec 4548—4553, 4555, 4557—4570; Kutná Hora 4626—4628, 4639—4642; Litomyšl 4722, 4723; Lošany 4719, 4720, 4746; Pňov 4757; Poděbrady 4758—4769, 4771—4773, 4775; Přerov 4811, 4812; Přibram Uhelná 4816; Rataje 4830—4835; Sázava [Prokop sv.] 4849, 4850; Tábor 4923, 4924, 4954, 4432; Vlašim 4940, 4941, 3508; Zásmuky 4950, 4951, 4953, 4955—4957; Kouřim 4952, 2779; Praha 5101, 5102, 5105, 5022, 5180, [bývala i sama pro sebe zvlášť číslována] 3, 4, 6—17, 20—50, 53—55, 75, 102, 131, 135, 136, 3024, 4712; Jihlava na Moravě 6305—6308. Nejvyšší číslo vůbec má pán z Pernšteina 6721, 6722.

Všecky listy níže otištěné, vyjímaje pět svrchu uvedených opisů z nejstarší knihy městské, jsou originály a nacházejí se nyní v archivu Musea království Českého. Jest jich celkem 643 a dotýkají se nejrozličnějších záležitostí, jak právě to život s sebou přináší. Vedle listů královských a nejvyšších úředníků zemských četné upomínky o dluhy, dědictví a spravedlnosti; dopisy o chytání, mučení i popravách lupičů a zlodějů střídají se s oněmi o obstarávání poddaných, o stavbách a rybnících; a opět jiné jsou důležitosti všeobecné, jednájíce o poradách a zbrojení celého stavu městského proti pánům a rytířům na sněmích i sjezdech krajských výhrůžně vystupujícím. V několika málo případech zachovaly se buď na zadní straně listu neb na zvláštních proužcích papíru nedatované koncepty odpovědí. Připojil jsem je k příslušným listům jako vysvětlující a doplňující poznámky, nechť je jich úplně mlčením pominouti.

Při městském úřadě v Kouřimi mimo několik starších knéh z bývalého archivu městského nalézají se nyní jen knihy a listiny z XVIII.—XIX. století. Vše ostatní zlobou času bylo zničeno. Ale i mnohé ze zachovaných a zde otištěných kusů utrpěly velice, okousány byvše od myši v míře někdy velmi značné. Poněvadž takto porouchaných listů jest počet poměrně veliký, neuváděl jsem to při každém z nich zvlášť, nýbrž označil jsem vůbec slova zničená

v textu tečkami..., a bylo-li možno z domyslu mezeru vyplniti, uzavřel jsem slova takto doplněná v []. Z tohoto zbytku archivu Kouřimského byly v AČ. otištěny až posud jen kusy tři, a sice č. 1, 49 a 72, při nichž příslušný odkaz jest učiněn. Pravopis upraven jest dle pravidel pro AČ. vůbec platných.

V Praze v červenci 1899.

Václav Schulz.

1.

1422 d. 4. listopadu. — Pražané oznamují Kouřimským, že tři sousedé jejich vrátivše se k poslušnosti a k pravé víře Kristově, od Sigmunda knížete Litevského na milost byli přijati. Z nejstarší městské knihy f. 23. b. tištěno v AČ. VI. 406.

2.

1462 d. 6. října. — Rada Starého města Pražského oznamuje radě města Kouřimě, že schvaluje rozsudek vynešený nad Maříkem Hříchem a Vicenem jako poručníky záduší od Václava bednáře r. 1439 pořízeného. [5101.]

Purgmistr a radda Starého města Pražského. Opatrní přátelé milí! Jakož od nás naučení a rozsudku v níže psané při žádáte, ji takto vypsavše: kterak nebožtík Václav bednář spolusúsed váš poručenství své poslednie způsobuje, mezi jiným řízením na památku a duši své i svých předkuov spasitedlné obvesselenie k záduší a věčnému poručenství čtyři kopy gr. platu ročního a věčného odkázal a poručil jest, kteréhožto zádušie poctivú ženu paní Dorothu, manželku svú milú, k řízení zvolil jest, a kterým obyčejem a kde ty čtyři kopy gr. již pověděných měly by obracovány býti, vuole jeho tato byla, kteréžto pamět a zápis v knihách městských jest v tato slova:

Nos Nicolaus Brodensis magister ciuium, Jakubko, Hynko ceterique jurati presentibus protestamur, quod discretus Wenceslaus doleator concuiis noster ultimam legationem faciens, eandem perpetuis temporibus in hunc modum voluit et optauit fieri roborandam: assignans primum braseatorium suum contra hospitale nostrum situm idoneo Mathie Nicolai Prager heredi ad habendum, tenendum et possidendum jure hereditario sub conditionibus infra scriptis; in et super quo braseatorio vnam sexagenam census annui et perpetui pro testamento similiter perpetuo relinquens voluit, ut dicta sexagena census tribus vicibus per annum quouis anno pro balneo animarum pauperibus exhibendo per testamentarios, pro tempore qui fuerint, tempore eis conuenienti attentius conuertetur [sic]. In domo insuper, quam inhabitabat, que domus...*) vendita nunc dinoscitur, vnam iterum sexagenam perpetui census pro quadruplicibus vigiliis singulis, quam... annuatim deputandam... fieri per testamentarios in ecclesia parrochiali sancti

*) List jest při jedné straně a uprostřed velmi porouchán; místa zničená naznačena jsou.... aneb jsou-li z domyslu doplněna []. To platí při tomto i při všech následujících listech, z nichž mnohé plísni nebo od myší jsou poškozeny.

Stephani more solito... Hee, inquam, due [sexagene census perp]etui in predictis bonis, postulavit, ut permanerent et ne aliqua... aut habundanciori... alia per possessores conuerterentur. Quod si aliter fieri non posset et si non... saltim in bo...mptus summa habundanciori aut pinguiori ad premissa ordi... quenda ut trad... terciam sexagenam census annui super domo premissa sua. Et super... Prager quartam... duarum sexagenarum traduci et conuerti poterit in bona... ante necessitate et... in opera pietatis sanctarum elemosinarum pro largicione... egencium nostra in... quod ipsis testamentariis salubrius videbitur conuenire. Cuius... prefatus Wenceslaus... dominam Dorotheam coniugem suam legitimam constituit in commissariam... potestate et auctoritate... vnum vel plures testamentarium uel testamentarios commit... nandi premissa... et oportunum. Actum feria quinta ante Iudica anno domini oc XXXIX°....

čtyřech letech ... Dorotha bednářka po smrti muže svého výše psaného ... vuoli svú poslední ... la jest a žádala, aby zádušie mužem jejím způsobené ... amene po smrti ... bylo jednáno a vydáváno, jakož vuole jeho byla; a toho jest ... poručníky zvolila ... paní Markletu někdy manželku Vicena kramáře našeho [a Maříka] Hřiecha vašeho sp ..., jakožto šíře a světlejše kšafft již psané Dorothy ukazuje, kte ... také poslali ste potom po smrti prvé psanee Dorothy bednářky poručníci již oznámení ... zádušie tak, jakož jest jich obú vuole i Václava bednáře i panie Dorothy jeho manželky byla ... a řediti jsú netbali ani úrokuov vybírali, ale na jedněch zadržali, druhým odpustili a s ... penieze hlavnie, na kterýchž bylo zapsáno, pobrali a plat svedli a jinam nepřevedli, tak jakož vuole těch byla, ktož jsú jim toho svěřili a jakož zápis výše psaný okazuje. Ale vy jakožto [poruč]níci nejvyšší to i jiné zádušie opatřiti chtiece podle úradu vašeho, i také z rozkázanie naj[jasn]ějšího kniežete a pána pána a krále našeho najmilostivějšího, tudíž i pana podkomoříeho, [Maří]ka Hřiecha poručníka výše psaného jste napomenuli, též i Vicena, když jest se po ženě své [nebo]žce panie Markletě na to poručenství táhl, jestliže by právo měl, aby okázal. A když jest [okáz]al právo, hned jste jeho podle druhého poručníka toho poručenství zmocnili a tak rozkázali, [aby] to oba spolu jednala a řiedila, jakož jest vuole osob často psaných byla a jakož jim jest svěř[en]o. V tom také poněvadž jsú od smrti nebožky bednářky svrchupsané toho zádušie téměř [nic] nevedli, jakož jsú měli vésti, žádali ste, aby vám pověděli, kde aneb na kom ty penieze [m]ají úročnie; tu jsú vám slušně nic nepověděli, než Vicen ukázal na Hřiecha pravě, [že] on jest tiem vládl a vybíral, ale já sem nic z toho nevzal. Hřiech zasě na Vicena utekl řka, [že] jest úroky odpúštěl bez vuole mé; a také když sem třidceti kop gr. peněz hlavních vzal od [Ly]ska, kázal mi, abych jich nikam nedával bez vuole jeho.

A tak když jsú se o to smluviti nemohli, podali ste jim smlúvy přátelské; ale přietelee jich smluviti se nemohúce, zasě jich k vám podali. A vy to vždy k slušnému konci uvéstí chtiece, a tomu záduší aby se dosti stalo, tak jakož jest vuole

těch byla, ktož jsú je nadali, počeli ste jako od kruntu najprvé o hlavnie penieze; poněvadž jsú odtud svedeny, jakož zápis ukazuje, s těch statkuov, a že Mařík Hřiech jest je vzal, k tomu jste vedli, aby je na svém statku zapsal. Mařík diel peněz hotových chtěl jest položiti a ostatek odkázati a plat uvésti na jednoho spolusúseda vašeho. Ale Vicen jest žádal, aby peniezi hlavní byli na právě položení; druhé žádal, abyšte podle práva ortel řkli o ty penieze hlavnie. Ale vy ty věci s pilností váživše podle práva, přísahy i úřadu vašeho ortel ve jméno božie našli a vyřkli ste, aby Mařík Hřiech těch třidceti kop gr. peněz hlavních, kteréž jest od Lyska zdvihl, na svém všem statku zapsal, proto, neb podle zápisu výše oznámeného na tak dobré bude převedeno, neb jest Hřiechova statku tak mnoho jako tu, kde a na kom jest byl ten plat; kterýžto plat i úrok tu i jinde, kdež jest prvé uveden, oba poručníky spolu vybierajíce zádušie to podle zápisu již oznámeného řiedta a jednajta. Pakliby Hřiech na svém statku toho platu mieti nechtěl, ale aby převedl na tak dobré s volí druhého poručníka a podle pochválenie vašeho. Také list, kterýž jest udělán na Thománka a jeho statek a vzní toliko k ruce Hřiechově, aby byl obnoven a oběma poručníkoma aby vzněl k řiezení. O zanetbalé pak a zadržalé, když toto k miestu bude přivedeno, podle práva a spravedlnosti mieníte rozvážiti a k konci slušnému přivésti. I nezdálo se jest Vicenovi často psanému ortele a výpovědi vaše přijieti, než k nám k právu vyšiemu se jest odvolal.

Protož myf ve jméno Božie ortele vašeho jakožto řádně nalezeného a řečeného podle práva našeho potvrzujem i pochvalujem tiemto listem, jenž jest dán v středu po svatém Francišku leta od narozenie Syna Božieho tisícieho čtyřistého šestdesátého druhého.

Opatrným purgmistru a konšelóm města Kúrimě, přátelóm milým.

3.

1479 [?] d. 24. listopadu ve Vlašimi. — Rada m. Vlašimě podává k vyššímu právu rozsudek svůj ve při Jana písaře a Prokopa souseda v příčině výnosu z prodeje šafránu. [4941]

Múdrí a opatrní páni nám přízniví! VMti službu svú povolnú vzkazujem a na VMt jakožto na pány opatrné a právo vyší práv našich vznášíme, že předstúpili před nás, tu kdež jsme seděli ve čtyřech stolicích súdných v zahájeném súdu, kdežto všeliká věc, kteráž k súdu postavena bývá, podle práv našich konec a místo beře; protož my ne všetečností ani s lechností přijali jsme je ku právu našemu, ale z rcz-kázání pána našeho JMti že jsme je ku právu našemu přijali. Jan písař, služebník pána našeho JMti, to již žalobník [z] strany jedné, a Prokop spolusúsed náš [z] strany druhé oc. A my ne všetečně ani omylně, prvé než jsme stranám přáli přistúpiti k mluvení, a povstavše a stojíce ve čtyřech stolicích, žádali jsme pokorně jednohlasně a nemalými prozbami pána Jana Lukaveckého, hajtmána pána našeho JMti, kterýž jesti

sudím při tom času byl, aby ráčil stranám přátelské smlúvy příti a nás a právo naše takovými neobyčejnými [sic] věcmi nezaprázdnovati. I tu pan sudí svrchu dočený jsa nakloněn k naší spravedlivé prozbě, řka: „Jáť jsem tomu rád, jedno chtí-li strany k tomu přistúpiti?“ I tu jesti bylo tázáno od pana sudí [sic] obou stran, chtí-li toho strany na přátelech anebo-li smlúvu přátelskú mezi sebou vzéti. I tu se strany ohlásily, že nikoli jináč než po vás konec a místo chcme vzéti. I my poruzoměvše [sic], že ta věc nemůž s nás složena býti, i kázáno jest, aby strany k právu přistúpily podle práva a obyčeje a řádu práv našich. A tu jsme je slyšeli.

Tehdy jesti Jan písař vedl jest žalobu skrzě řečníka svého a dávaje vinu Prokopovi, že sta se složela vespolek penězi na koupi šafránu, a menuje skrzě řečníka svého, že jesti dal Jan písař k tomu spolku 100 XXXti a Prokop ostatek. I tu jesti tážán Prokop od pana sudí, zná-li se Janovi písaři v tom spolku. A Prokop jesti se sěznal. A Jan písař na to památné položil. I tu jest Prokop zasě svůj odpor položil řka: Jene písaři, když jsi svou jistinu ode mne prvé vzal, než se jest ten šafrán prodal, že se mnú žádného zisku nemáš. I tu přiríká Jan písař: když jest svou jistinu zase od Prokopa vzal, že by Prokopovi řekl, že ještě chci zisk s tebú mítí. Též zasě Prokop přiríká, že Jan písař, když jest bral svou jistinu, že se neoznámil k žádnému zisku, ale obě straně toho průvodův na se nemáta. Protož jsme my toho nevážili. Dále tázáno jest též strany požalované od pana sudí, co k tomu odpovídá. A on vedle obyčeje, práva a řádu před právem zachováváje se, odpovídal jest Prokop od prvněho slova žaloby až do posledního za nevinu. I nade vše na to Jan písař žádá jmíti s toho složení spolku od Prokopa zisku XVIII 100 míšenských na svou stranu. I tu jest Prokop odpor svůj položil a řka: Jene písaři! víš ty o jakém zizsku, ty pověz. Jáť o žádném zizsku nevím, než vím o nákladích a o práci své. Též Jan písař odpor svůj položil proti Prokopově řeči a řka: Ty mi velíš o zizsku praviti, a já jsem toho šafránu neviděl, jak jsej do Prahy dones. I opět Prokop přiríkl a řka: Jáť o zizsku nevím, než vím o outratě své, jezdě častokrát do Prahy a nemaje vuole v prodaji toho šafránu. Tehdy Janovi žalobníku nezdálo se jemu za to přijíti, i volal se k svědomí. A my než jsme svědomí slyšeli, i odložili jsme stranám až do soudův.

A když jsú soudové přišli, tu sú se obě straně před právem postavily. Tu jest Jan písař před právem naším žalobu svú v táž slova obnovil pořadem výše psaným. A Prokop vždy odpovídaje za nevinu a odpor svůj kládá řka: Jene písaři! chceš zisk se mnú učiniti, vzav svou jistinu ode mne prvé, než jsem koupě odbyl; vzav minci dobrou, grošě, zlaté, práce s tím žádné nemaje ani nákladův čině ani outrat veda, jakož jsem já to vše mušěl podstúpiti, chtěl-li jsem to speněžiti. A bral jsem penízě drobné, jesto jsem k škodě přišel na nich. Proti všem těm odporuom Jan písař volal se k svědomí. Tu pan sudí jsa nakloněn k žádosti Jana žalobníka, přál jest jemu svědomí vystaviti. I tu jest Jan písař svědomí své vedl pana Probasta,

kterýž jesti ty čassy rozkazoval na valech dělati u pána našeho JMti. Ten jesti z[nal, že] sem tu stál v Domašíně některé čassy na trhu, ano Anna Prokopova žena prodávala toho šafránu loth po VI gr. m. Druhé svedomí vedl jest týž Jan žalobník slovutného Maršálka, purkrabí starého. Ten jesti znal, že téhož Prokopa žena prodávala šafránu loth po VI gr. minus 2 d., a řka: ale nevím, ten-li šafrán čili jinaj. Ten jest tak znal. Neb jest Prokop prodal ženě své toho šafránu IIII libry po II š a po X gr. míšenských.

Druhá strana požalovaná tážána jest od pana sudího, má-li také jaká svědomí, aby vedl proti Janovi žalobníku. Tu se jest ohlásil, že má listovní z Prahy Starého města od pana Jakuba*) mydláře a od ouředníkův váhy kořený; a jakož ti listové šíře sami v sobě svědčiti budú a vaše oppatrnost ráčíte je opatřiti a slyšeti.

A my ty všechny věci slyševše, žaloby jich, odpory jich i svědomí obou stranú ústní i listovní slyševše, s pilností i s vypsáním před se vzavše podle práva našeho i odklady jim činivše i přáli jsme jim, aby sobě svědomí lepšili, která by strana toho potřebovala, aby žádné straně nic ukráceno nebylo. A to vše učinivše, tážali jsme obou stranú jednu, druhé i třetí, již-li na tom svědomí zavazují. Tu jsú se obě straně ohlásily, že zavazují. A my právo své ohradivše pod právem vyším ve jméno boží podle jich žalob i jich odporuov a svědomí jich obou stranú [sic] i vypověděli jsme pod právem vyším, že pře strany obžalované lepší jest pře než Jana žalobníka, a to tudy: Jan písař když jest svou jistinu vzal prvé od Prokopa nesčakav, aby se ta koupě odbyla aneb prodala, práce s tím žádné nemaje ani nákladův čině, i tak se právu našemu zdá, žež Prokop nic povinovat nenie; i protož aby Prokopa na pokoji nechal. A při té vjapovědi seděl na místě pana sudího urozený panoše pan Petr Měděnec, úředník pána našeho JMti. A tu jesti tážal stran, přijímají-li rosudek a nález práva našeho. Tu jest Jan žalobník potaz sobě uprossil, a přišed z potazu i řekl: práva a nálezu vašeho nehaním, než [chci si] u práva vyšieho lepšiti. Tu jesti tážáno od pana sudího Jana písaře, proti komu sobě chce lepšiti u práva vyšieho, proti-li právu čili proti straně odporné. Tu jest Jan odpovéděl, že proti straně odporné. Tu sobě potaz uprosil, aby se o to poradil. A my podle práva našeho p[řáli s]me jemu za XIII dní pořád zběhlých, aby se o to radil, s kajm by se jemu zdálo, a v strnástý den aby se zase před právem postavil a úmysl svůj konečný zvěstoval. I zdálo se Janovi písaři, že by mu bylo rosudkem naším a vjapovědí ukráceno; i volá se k vyšímu právu a k orteli.

A my teď k vaší opatrnosti dva s tovarišův našich vysíláme, kteréž sobě strany volily, s tímto vjapissem, kterak jsú nám tyto strany právem naším rozeznané, a vaší opatrnosti prossíme jakožto pánuov opatrných a práva vyšieho práv našich, že ráčíte nám jasnější naučení zvěstovati, při čem tyto strany zuostaveny býti mají. Ex Wlassim tu v středu před svatú Kkatherínú. — Konšělé spoluradní z Vlašimě.

Vzácné a mnohé opatrnosti pánu purkmistru a raddě města Kúřimě, pánuom nám příznivým buď d[odán].

* Jakub mydlář byl konšelem Starého m. Pražského v l. 1484—1486.

4.

1490 d. 17. dubna. — Rada m. Hory Kutné sděluje poslední vůli Jana Dvořky.
[Z nejstarší knihy městské f. 182. a.]

Šephmistři a radda na Horách Kutnách. Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a konšeluom města Kúřima, přátelóm milým! Službu naši vzkazujíce oznamujem listem tiemto, že k snažné prozsbě Václava, ukazatele listu tohoto, dali jsme jemu výpis kšaftu, kterýž nebožtík Jan Dvořka, někdy sused váš, na smrtné posteli leže v městě našem vedle rádu a práva vašeho zriedil a zpuosobil. Kterýžto slovo od slova se takto podpisuje:

Já Jan Dvořka z Kúřima leže v kázni Boha všemohúcieho, proto však paměti a rozumu zdravého užívaje, činím toto pořízenie o statku svém, kterýmž jest mne milý pán Buoh ráčil naděliti, abych, kdyžbych s tohoto biedného světa skrze smrt vzat byl, mezi přfbuznými mými žádná příčina ruoznice vzniknutí nemohla oc. A najprvé toto oznamuji a konečně tak mieti chtě, neuchová-li mne pán Buoh smrti, tehdy duom i všecek statek svuoj mocně porúčím manželce své, tak aby jie na to žádný živý nesáhal, ale aby ona jeho užívala bez překážky do své smrti. A pakli by jie pán Buoh smrti neuchoval, tehdy ten statek aby spadl na Dorothu dceru mů všecek oc.

Item oznamuji, komu sem co dlužen: špitálských peněz dlužen jsem XX fl gr. míšenských. Item školních X fl gr. míšenských. Item Lipanského XXV fl míšenských. Item Kláře XX fl míšenských, a s toho má sjíti každý rok po LXX gr. míšenských s sklepu, kolik let držela. Item Krumpolcovi Ij fl míšenských. Item Hromádkovi II fl XXIII gr. míšenských. Item Bartákovi V fl gr. míšenských. Item Havlovi ševci LXX gr. bílých. Item Václavovi střelcovi, jakž se učtú, vedle toho buď zpraveno. Item Václavovi zeti svému XXX fl míšenských. Item dále oznamuji, že Thomsa z Hoštic dlužen mi VIII fl míšenských bez X gr.

Item toto také oznámil, aby manželka jeho z toho statku učinila za duši jeho a obrátila, kamž se jie koli zdáti bude, jako věrná oc.

Takovému jeho zřízení na svědomie pečť města našeho přitisknutí jsme dali k tomuto listu v sobotu před nedělí průvodní léta oc devadesátého.

5.

1493 d. 30. ledna v Humpolci. — Bohuslav z Leskovce přimlouvá se, aby Janovi člověku jeho k dluhu jeho dopomohli. [1368.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé moji milí! A jakož sem vám prvé psal o Jana Vítova syna z Dlužinuov, člověka svého, o ten dluh, kterýž jest jemu Lukeš povinovat: i milí páni a přátelé dobří věztež, žež vám to [chci] v své pravdě psáti, že mi jest nebožtík otec jeho blízko před sm[rtí] svú pravil, radě se

o to se mnú, že jest jemu týž Lukeš dlužen XVj ₰ gr. mšenských. I milí páni! Tomu muožete porozuměti, že vám to mohu v pravdě říci. že nebožtík Vít, otec Januov, byl jest člověk dobrý a zachovalý, a to jest mnoho dobrým lidem svědomo . . . Ale což se dotýče Lukše, páni milí, to jest také svědomo dobrým li[dem v] kraji, že jest mnoho dobrých lidí vo jich statky položil. A toť jest jemu samému svědomo; bychť pak vám mnoho o to vypisoval, jakožby se to v pravdě bohda shledalo oc. I milí páni! Věřím já vám, jakožto přátelom svým dobrým, že mne i mého člověka v tom opatříte, jakožbych já vašemu každému též chtěl rád udělati, kdyby se kdy komu za mnú taková věc přihodila. Ex Humpolecz feria IIII. ante purificationem Marie annorum oc LXXXIII°. — Bohuslav z Leskovců.

[Múdrým] a opatrným pánuom purg[is]tru a raddě města Kúřima, přátelom mým milým.

6.

1494 d. 4. října v Praze. — Nejvyšší kancléř oznamuje, že král odúmřl po Kubíkovi tesaři dal Pavlovi z Bezdědic. [Z nejstarší knihy městské f. 51. b., kde v čele listu stojí: Copia littere domini Johannis de Ssellnberg, cancellarii regni Bohemie, ex parte Pauli baccalaurei.]

Jan z Šelnberka oc. Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a konšelóm města Kourimě, přátelóm mým dobrému [sic]. Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Tajno vás nebudť, že král JMt, pán náš milostivý, ráčil jest dáti právo své ke všemu statku movitému i nemovitému, kterýž na JMKskou přišel a připadl po smrti Kubíka tesaře, někdy spoluobyvatele vašeho, Pavlovi z Bezdědic, spoluměštěninu vašemu. A protož to znájíce, na místě krále JMti vás napomínám a prosím od sebe, abyšte jmenovanému Pavlovi v tom radni a pomocni byli a v ten statek jej uvedli a jeho zmocnieli. I znájíce to, nepochybuji o vás, že se tak zachováte a to opatříte, aby on dání královského skutečně užiti mohl. A což mně v tom povolnosti okážete, toho já vám jakožto přátelóm dobrým rád zaslúžiti chci. Datum Prage sabbato die Francisci beati annorum Domini oc XCIII^o.

7.

1496 d. 5. května v Kolíně. — Rada městská přimlouvá se, aby židu Pinkasovi k penězům jeho dopomohli. [4504.]

Službu naši [vzkaz]ujem. Múdré opatrnosti páni, susedé a přátelé naši milí! Zpraveni jsme od [Pinka]sa žida, že by pan hejtman náš VMti psal o [ně]ho po třikrát pro dluh nebožtíka pana Miloty Lipanského, kterýž vzal XXX ₰ a IX ₰ gr. po mšén. na Tateckého, a sám také sobě vzal od téhož žida VI ₰ gr. po mšén.; a lichva na to jde více než od roku. A bratr páně Milotův, příjev některý čas k nám, s židem se pro to neumluvil, a žid své mieti chce.

A dále týž žid nás jest zpravil, co se dotýče paní Dorothy, manželky Vavřince

Poláka, súseda vašeho, že jest k němu slíbila za téhož Vavřince, muže svého, na všecek statek svuoj za XVIII š gr. alb. a jemu dávno plniti měla, neplní. I věděti račte, že žid žádal jest nás za propuštění práva k stavování súsed vašiech pro oba dluhy svrchu psaná. VMti znáte, že jemu toho slušně otepřiti nemužeme, poněvadž pod právem našiem sedí. Protož znajíce takovú věc, račte k tomu držeti dlužníky předepsané, ať židu učiní, což učiniti mají, aby nevinní za vinné škod nebrali; kteréžto věci takové neradi bychom nižádnému p[řáli. Datum] Nova Colonia feria V die sancti Floriani*) annorum oc 96. — Purgmistr a radda města Nového Kolína nad Labem.

Mnohé opatrnosti pánóm purgmistru a raddě města Kúřima, pánóm přátelóm a súsedom našiem milým.

*) R. 1496 připadl svátek sv. Florianana dne 4. května na středu; ve čtvrtek (feria V) bylo 5. května.

8.

1500 [?] d. 11. ledna v Hoře Kutné. — Michal z Vrchovišť nabízí 35 grošů v náhradu za splašeného vola, který v lesích jeho zabit byl. [4109.]

Službu svú vzkazuji múdrým a opatrným pánóm, panu purgmistru a konšelóm, přeje jim všeho dobrého, jakožto súsedom svým milým, aby ve zdraví jsúc dobře se měli. Páni súsedé a přátelé milí! Jakož mi píšete, že Jiřík příjmím Rubín a Jan Dráb řezníci, spolusúsedé vaši, vznesli jsú na vás, kterak pacholek jich koupiv vuol, měl jej přihrati domuov, a on z příhody, že by se jemu zvášnil a že by vběhl do mých lesuov a tu v léci že by zabit byl etc. Toto napřed račte věděti, že já o tom nic jsem nevěděl, aniž také obchozi tee s léci moji činili jsú pro toho volka. Než k spravedlivému přistúpíc mám za to, že co jsou jemu zaň dávali bez vuole mé, mohl na tom přestati, anebo sobě dobytče nezbednee zase vzíti služebník jich. Však milí páni sousedé, poněvadž jedna řeč jest řeči puol, nebo dokonalá spravedlnost v jedné řeči vyhledána býti nemuž, toto vám v skutku oznamuji, kterak se jest při tom přihodilo; a když to sami rozvážíte, srozumíte tomu, že jest mi se mnohem větší toho hovada škoda stala. Neb jsou byli obešli zvěří několik, ješto v tom vokolí súsedom ve vseh překážku velikú jsú činily, k tomu také zajíce i lišky etc. Také léč, kteráž polécena byla, jest mi skrze to dobytče velmi ztrhána; pacholky snad dva ranilo jest, a by neměli při sobě braní, nevím, by jim se bylo teež nestalo jako tomu dobytčeti. Protož, milí páni súsedé, složíce jich škody s mými, tomu račte vyrozoměti, nebť já smlúvy přátelské neodpírám a k zaplacení se mám; než měl-li bych i od toho dobytčete za ranění lékařóm platiti i spolu za dobytče nezbedné, to račte rozvážiti.

A přes to prese všecko dle přátelství a súsedství chci učiniti, že jim chci dáti j kopy a V grošuov. Pakli k tomu přistúpiti nechť, pouštím se k spravedlnosti.

Datum ex Montibus Cuthnis sabbato post Epiphaniam Domini. — Michal z Vrchovišť a na Dobřeni.

Múdrým a opatrným pánóm panu purgmistru a raddě města Gúřima, súsedóm a přátelóm mým milým.

9.

1500 [?] d. 15. ledna v Hoře Kutné. — Michal z Vrchovišť zvyšuje náhradu za zabitého volka na 46 gr. č. [2935.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a súsedé milí oc! Z té odpovědi, kterúz jste psali, že hotovi jsúce v dobrém súsedství, mně žádné protimyslnosti učiniti nemíníte, to vězte, že já týž jsem oc, a pouštějíce se ke mně, abych v tom spravedlivě rozhodna, jim toho dobytčete škodovati nedal. I milí páni sousedé a přátelé! Pro vás co mi možného jest bez mé škody, zvlášť k přímluvě vaší, chci to rád učiniti i pro přímluvu pana Jindřicha. Neb jest on mne toho dostatečně zpravil, že by ti thovaryšie byli při potřebnosti oc. Takto chci učiniti: teď jim dávám XL gr. a VI gr. českých. Mám za to, že se tím mohou hojiti neb sou totéž zaň sami dali. Pak prosím vás, milí páni, prohlédnětež k tomu, jaké jsem já škody skrze ten volek vzal. Mám za to, že kdyby mi kto hotovou kopu položil grošuv a to dobrovolně, nevím, bych k tomu přistúpiti chtěl. Než toť, což jsem učinil, k vuoli vaší a k přímluvě to se jest stalo. Datum ex Montibus Cuthnis feria IIII. ante Fabiani. — Michal z Vrchovišť a na Dobřeni.

Múdrým a opatrným pánóm panu purgmistru a konšelóm města Gúřimě, súsedóm mým milým.

10.

1500 [?] d. 18. července v Kalenicích. — Jindřich Sádlo z Kladrubec přimlouvá se za člověka svého ze vsi Kozlova. [2248.]

Službu svú vzkazuji, múdří, opatrní páni a přítelé milí! Vzněl jest na mne člověk můj Filip z Kozlova, kerak by člověk váš Průcha z Bošic pozůstal člověku mému, ukazateli listu tohoto, služby jeho spravedlivé, keré on vás! ústně zpraví. I věřím vám, že vy témuž človyku rozkázete [sic] jemu právu býti, k čemuž spravedlnost má. Pakliby se toho nestalo. tehdy bych já člověka svého nemohl opustit[ti], tak jakž zřízení [sic] zemské ukazuje. I vdy vám věřím, že mne k delším nákladóm připravovati nebudete a jemu spravedlivé učiniti rozkázete. Dán v Kalenicích v sobotu před svatú Máří Madalenu. — Jindřich Sádlo z Kladrubec.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Kouřimi, přátelóm mým dobrým buď d[odán].

11.

1500 [?] d. 19. října v Nemyšli. — Bohuslav Mitrovský z Nemyšle přimlouvá se, by lidem jeho dluh byl zaplacen. [1712.]

Službu svú vzkazuji, slovutní páni a přátelé milí! Za to mám, že v paměti máte psaní má, keráz sem vám činil, žaluje vám na Pavla Beránkova spolusúseďa vašeho, kerý že lidem mým dlužen Matějovi a Janovi a ještě jim pozůstal osm kop; kerýmžto penězům sú rokové vyšli, keré že on sobě ten jistý Pavel sám menoval, a jim až do tohoto času dáti nechce, a lidmi mými darmo trmácí a je k škodám svývolně připravuje. I milí páni a přátelé! Věřím já vám, že vy témuž Pavlovi rozkázete a jej k tomu míti budete, aby on lidem mým zaplatil jich dluh spravedlivý, kerý že jim pozůstal. Pakli by se toho nestalo, již bych já déle lidem svým nemoh práva hájiti k stavování ani jich v tom opusti[ti]. Dán na Nemyšli v pondělí po svatém Havle. — Boslav Mitrovský z Nemyšle.

Múdrým a opatrným panu purkmistru a pánům radě města Kúřimě, přátelóm mým dobrým.

12.

1500 [?] — Matyáš z Kosoře přimlouvá se za poddaného pána svého. [1164.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Vznosl jest na mě Martin Ušák, člověk poddaný pána mého JMti, že jemu před právem stavil Komorsa, a na nás jest toho nevznosl. I milí páni! Poněvadž jste Komorsovi právo pustili, račtež Komorsovi rozkázati, ať dá Pavlovi Kabáthovi j 10 gr. b., kterěz jest byl dlužen Komorsa Čáslavskému, kdež jest již Pavel Kabáth Čáslavskému zaň dal. Pakliby se to od vás nestalo, již bych já člověku poddanému pána mého JMti práva zhájiti nemohl, kdež Pavel Kabáth Komorsovi dlužen nenie než XXV gr. bílých, neb jemu dal doma V gr. bílých. — Matias z Kosoře. [Bez adressy.]

13.

1500 [?] na Mlékovicích. — Jindřich Voděradský z Hrušova o dluhu poddaného svého za kuši. [3120.]

Službu svú vzkazuji, páni sousedé, přátelé milí! Jakož mi oznamujete, že by znesl na vás Matěj Hřidel, poddaný sused váš, že by jemu Jíra člověk můj za kuši nějakú dlužen byl dvě kopě míš., a že by to na mě znášel a že bych řekl do Kouřima s Jírou přijeti: i snad jest chtěl Hřidel sám jeho souditi. A také ráčíte psáti, že by to na mě znášel několikrát. I já toho nepomním, aby on kdy žaloval na něho, než mluvíval jest se mnú několikrát v Kúřimi, a já sem mu odložil, aby na Mlékovice přišel; a žaloval, i nepřišel jest nikda. A dále mi ráčíte psáti, abych člověka svého k tomu přidržal, pokud jest jemu dlužen, aby mu dal; i to já chci

učiniti, když on přijde ke mně. Tu cožkoli na Jíru jaký dluh uvede, musí mu práv býti. Dán na Mlékovicích oc. — Jindřich Voděracký z Hrušova a na Mlékovicích.

Slovutné opatrnosti pánuom purmistru [sic] a radě města Kouřima, pánuom přátelóm mým milým.

14.

1500 [?]. — Jindřich ze Stežova žádá, aby směl veřejně ohlásiti, že dostal od krále clo v Úvale. [413⁶].

Službu svú vzkazují, páni a příteli moji milí! Tajno vás nebuď, že k žádosti mé a pánů a přátel mých milých král JMt, pán muoj milostivý, ráčil jest vzhlednutí na záhubu mů i mých chudých lidí. ráčil mi jest dáti clo tu v Úvale, mně i dědicuom mým. Kdež já vám to oznamuji a vás za to žádám, abyšte mi toho dopustili v městě vašem to oznámiti při trhu poslem vaším z mých peněz, aby se ke mně každý tak zachoval vedle obdarování krále JMti, pána mého milostivého. Odpovědi žádám po tomto poslu. — Jindřich z Težova a na Hostýni oc.

Vzácné opatrnosti panu purmistru a raddě města Kouřima, pánuom a přáteluom mým milým.

15.

1501 d. 10. června v Kolíně. — Martin z Dřešína, purkrabí a purkmistr, o dluh Matěje šrotěře. [4516.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni, přátelie moji milí! Jakož ste ráčili pánuom Kolínským psáti, žádajíce za přímlovu k Smolíkoví, aby týž Smolík od Matěje šrotěře, poddaného vašeho, na ně[ja]ké roky ty peníze bral oc. Milí páni! S Smolíkem o to sem mluvil. Žádnú měřú s práva se strhnúti nechce, a že dluh jest velmi dávný; tak praví, že na Matějových šermiech o ten dluh VIII let stál jest. Jakož i já několikrát o to VMtem psával sem žádaje, abyšte ráčili Matěje k zaplacení toho dluhu připraviti. A proto se jest toho nestalo. Až teď k obstavení nevinný skrze to přišel jest. I poněvadž již Smolík po právu jde, já jeho s práva stisknutí nemohu. Datum Colonie ff. V Corporis Christi anno Domini M 5^o1^o. — Martin z Dřešína, purkrabie i purgmistr Kolínský.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a radě města Kouřima, přáteluom mým milým.

16.

1502 [?] d. 30. prosince na Kostelci. — Zdeněk Kačice z Konic žádá K., aby donutili sedláře odvésti mu dvě dlužná sedla. [982.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni milí! Žalujíť vám na sedláře spolusouseda vašeho, že jest mi dlužen sedlo jedno nové, kteréž sem já jemu zaplatil a dal sem jemu za to sedlo XXV gr. bielych. A druhé sedlo staré dal jsem

jemu opravit. Toho mi jest také zase nevrátil. A o ta obě dvě sedla jest mnoho s sobě rok jest brával. A rychtáři vašemu sem naň žaloval, a proto mě nic dáno nenie. Kdež já vás žádám, že vy témuž sedláři rozkážete, aby mi ty obě sedle přinesl tuto neděli najprv příští. A pakli by se toho nestalo, již já se vám psaním tímto opoviedám, že já svého dobývati budu podle práva. Ex Kosteletz feria VI ante novum annum. — Zdeněk Kačice z Konic.

Slovutným opatrnosti panu purgmistru a raddé města Kúřimi, pánuom a přáteluom dobrým.

17.

1503 [?] d. 23. listopadu na Kolodějích. — Mikuláš Vlk z Kvítkova žádá, aby donutili sousedy své zaplatiti vlnu koupenou. [3107.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti pane purmistre [sic], příteli milý! Žaluji vám na spolusúsedy vaše ty, kteréž vám zejména bude menovati pan Rajthar spolusúsed váš. Když sú lidé pána mého JMti vlnu mu prodali v městě vašem do městečka páně Holického, tu sou spolusousedé vaši zaň slíbili až do svatého Václava. I tomu jest se dost nestalo od jisce [sic] ani od rukojmie. I prosím vás, že je k tomu držeti budete spolusúsedy vaše, aby mi tomu dosti učinili podle slibu svého, kteréž vám menovati bude pan Rajthar. Pakli by se toho nestalo, musil bych svého právem dobývati na spolusúsedech vašich. Ale já tu vieru do vás mám, že vy to opatříte, že toho potřebí nebude. Odpovědi žádám listem vašim po tomto poslu. Datum na Kolodějích v čtvrtek den s. Klimenta. — Mikuláš Vlk z Kvietkova, purkabie [sic] na Kolodějích.

Slovutné opatrnosti panu purmistru a radě města Kouřimě, pánuom a přáteluom milým d.

18.

1503 [?] d. 28. listopadu na Kolodějích. — Mikuláš Vlk z Kvítkova domáhá se důrazněji dlužných peněz. [3106.]

Slovutné opatrnosti pane purmistře a páni přátelé milí! Jakož sem vám psal prvé žádaje vás, abyšte mi rozkázali spolusousedu svému Janovi, za cest [čežf] mi slíbil, aby mi tomu dost učinil, kdež jest pan Rajthar, spolusúsed váš, jej na místě mém přijímal v ten slib. I zpravil jest mne člověk pána mého JMti, kteréhož sem k vám posélal, že by týž Jan před vámi pravil, že bych já s tím jiscem smlúvu bral a roku přidával. I pravím vám takko: ktožkoli praví, že mluví jako nepravý a nešlechtný člověk, bych já jakých rokuov přidával. Z příčiny té sem tak dlouho neupomínal, chtě rád, aby mi dluh muoj byl zaplacen bez nákladuov a škod. Pak račtež věděti, cožkoli na to nakládati budu, žeť toho škoden býti nechci. A vámť skutečně věřím, že jej k tomu držeti budete, ať mi zaplatí. Pakli byšte toho ne-

učinili, tak já se zachovám podle prvnějšího psaní k vám mého. D. na Koloději v úte. po s. Kateřině. — Mikulaš Vlk z Kvietkova, purkabie [sic] na Kolodějích.

Slovutné opatrnosti panu purmistru a radě města Kouřimě, pánuom a přáteluom milým.

19.

1503 [?] d. 30. prosince. — Petr z Trojanovic: aby provolati dali přiložený list královský. [2829.]

Službu svú vzkazují, vzácné opatrnosti páni a přátelé milí! Teď vám posielám list od krále JMti z poručenie najvyššieho pana purkrabie pražského JMti, abyšte provolati rozkázali podle znění téhož listu krále JMti, aby lidé všech stavuov vědúce vuoli a rozkázanie JKMti, tak se zachovali. Protož vás žádám, znajíce takovou vuoli JMKské a rozkázanie, že tiem neobmeškáte. Datum sabbato ante Novum Annum. — Petr z Trojanovic, úředník krále JMti ungelthu.*)

Vzácné opatrnosti purgmistru a radě města Kouřimě, pánóm a přátelóm mým milým.

*) Úředníkem tím byl do r. 1501 Jan Jeníšek z Újezda, od r. 1507 Jan Vlášhrdlo ze Všehrd. Roku 1510 byl Petr z Trojanovic již místokomorníkem.

20.

1504 d. 22. května na Kostelci. — Jan z Kamenné Lhoty, purkrabí na Kostelci, žádá. aby Janu Kavanovi dlužné 3 kopy grošů byly zaplacený. [1007.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Kdež mi píšete, odpověď mi dávajíc na mé psaní. co Jana Kavana dotýče, a že jest se svolil před vámi státi a rozeznán býti s Hronkem koželuhem oc; i k tomu se zná, že jest toho na vás žádal, a vy vyslyševše svědomie jeho, rok k stání jemu několikrát pokládali, a že jste jemu konce o to neučinili. A když jest najposlěz stál, že jest již viec nepřiríkal před vámi státi, než s JMti pánem se o to raditi. Neb sem spraven od purkrabí starého, že ten Hronek z jedné opatrnosti do druhé vždy jde. Neb dobře víte, že člověk JMti vašich neviní z větší sumy než ze III š gr., o které Hronek s ním smlúvu učinil a kdy by mu je platiti měl. Tomu se od něho dosti nestalo. I já vás žádám, že člověku JMti [pána] mého již psanému rozkážete zaplatiti. Pakli by se toho od vás nestalo, že se vám tiemto listem opovídám, že člověku JMti pána práva k ostavení vašich na gruntech JMti pána mého odepríti nebudu moci. Datum Kosteletz ff. 4^a ante Penthecostes anno oc 154. — Jan z Kamenné Lhoty, purkrabie na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánóm purmistru města Kouřimě, pánóm a přátelóm milým.

21.

1505 [?] d. 29. července ve Vlašimi. — Jan Levinský z Lukonos, úředník na Vlašimi, přimlouvá se za poddaného v záležitosti šindele. [1373]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé moji milí! Vznesl jest na mne Jan Zeman z Čáslavského, člověk pánův mých JMtí, kterak jest jemu se stala nějaká příhoda dosti nenadálá v městě vašem, kdež za to mám, že vám jest již i vědoma oc. A podle zprávy člověka pánův mých JMtí jeho Janovy, kdež mne zpravoval, že pan purgmistr s některými pány, když jest tu svú příhodu na vás vznesl, k tomu jste se spravedlivě mti ráčili, a tu pak dále že člověku pánův mých JMtí ste rok k stání jako zítra bohdá položili. I milí páni! Za to vás žádám, že člověku tomuto podle toho a nýbrž i podle spravedlnosti radni a pomocni budete tak, jakž jistě zřetelně sami znáte. A poněvadž jest tomu jistému člověku člověk pánův mých JMtí toho neporučil, aby on ten šindel měl sobě vyčítati, a počavše vyčítati aneb s vozu metati, když jest peníze našel, hned jest vyčítání nechal a přeč ušel, a potom ještě i toho zapřítí chtěl, že jest ho s vozu nemetal. Ale však tak mne zpravuje člověk tento, že jest se k tomu seznal před vámi některými; a by se pak pamatovati nechtěl, bude jinými pamatován. I již věc tu všecku znajíce lépe nežli já, vám věřím, že k tomu člověku pánův mých JMtí dopomůžete, aby k svému zase přišel. A já také jistě, když by se jaká věc přihodila kterému z obyvatelův vašich na gruntech pánův mých JMtí, chtěl bych se spravedlivě v tom k vám zachovati. Actum Vlašim den sv. Marty. — Jan Levinský z Lukonos, úředník na Vlašimi.

Slovutné opatrnosti pánům purgmistru a radě města Kouřimě, přátelům svým milým.

22.

1505 [?]. — Jan ze Lstiboře žádá, aby člověku jeho odkaz jeho vydán byl. [625]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni přítelé a sousedé milí! Tajno vás nebud: Vznesl jest na mě Jíra Svátkuov syn z Elstiboře, kterak by mu odkázal Trčka pacholek jeho Vj ů míš., kdež pak kšaft šře v sobě ukazuje; kterýž kšaft slyšal rychtář váš a má jej při sobě. I přišel jest týž člověk muoj s přátely svými k rychtáři vašemu žádaje ho, aby od Jana Němce z Třebovle, poddaného vašeho, kterýž ty peníze při sobě má, spravedlivě učinil. I člověk muoj nemohl jest přijíti k tomu, aby skrze rychtáře svého dosáhnúti mohl. I protož já vás žádám dle spravedlnosti, že vy člověku mému od svrchu jmenovaného člověka vašeho spravedlivě učiníte, aby on mu zaplatil bez další o to práci [sic]. Pakli by se toho nestalo, již bych já člověku svému práva stavního obhajovati nemohl. Kdež o vás nepochybuji, že se toho nedopustíte. Odpovědi žádám. — Jan z Elstiboře a na Klučově.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a radě města Gúfima, přáteluom a souseduom milým.

23.

1506 [?] d. 29. dubna v Zásmukách. — Jindřich z Vojslavic přimlouvá se, aby vdově kmetičně ze Sobučic dlužná částka byla zaplacená. [4948]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni sousedé moji milí! Račte věděti, že jest na mě znesla vdova tato z Sebučic kmetična páně Janova, kterážto nyníčko jest v poručenství mém, že jest byla [dlužna?] nebožtíkovi Matějčickovi, o kterýmžto dluhu tak ona praví, že jest VMtem vědomo; kdež ona tak zpravuje, že jste jí ráčili po smrti téhož Matějčka na doplacení té sladovny ještě kopu přidati oc. I milí páni a sousedé! Já Vašich Mtí prosím, že to pro mé učiniti ráčíte, poněvadž jiným některým již snad zaplacenó jest, že jí také ráčíte jejího dluhu spravedlivého dopomoci. Datum Zassmuky ff. IIII. ante Filipi et Jakobi annorum oc. — Jindřich z Vojslavic a na Zásmucích.

Múdré a vzácné opatrnosti pánuom purgmistru a radě města Kouřima oc, pánuom přáteluom a sousedóm mým milým buď [dodán].

24.

1506 d. 13. června v Praze. — Albrecht z Kolovrat: že na Hynka hejtmána Poděbradského to vznesl, aby porovnal souseda Přemysla s židem Pinkasem. [1126]

Služba má, múdří a opatrní přátelé milí! Vězte, že jsem tu věc, což jse Pinkasa žida a Přemysla spolusouseda vašeho, o kteréhož jste mi, přimlívajiece se oň, psali, dotýče, panu Hynkovi hajtmanu Poděbradskému k vyslyšení a mezi nimi k slušnému porovnání, seč by soused váš býti mohl, poručil jsem. Protož to věduce, již vy sousedu vašemu Přemyslovi o tom oznámíte, aby jse k tomu pohotově jměl, kdyžbykoli k tomu obeslán byl, aby již tu na ten čas s týmž Pinkasem před ním stál. A list ten, kterýž panu Hynkovi o to pší, vám také posielám po tomto vašem poslu. Datum Prage sabbato post festum Corporis Christi anno oc VI. — Albrecht z Kolovrat a na Libštejně, najvyššie kanclér královstvie českého oc.

Múdrým a opatrným purkmistru a raddě města Kouřimě, přátelóm milým.

25.

1506 [?] d. 14. srpna. — Bartoš z Prácheňan přimlouvá se za člověka svého z Chvatliny, aby mu k dluhu jeho dopomohli. [1978]

Službu svú vzkazují, vzácné opatrnosti páni a přáteli moji milí! Zpravil jest mne Blažek člověk muoj z Chvatliny, tohoto ukazatel listu, že by jemu byla dlužna Hromádková souseda vaše III ₴ grošuo v českých. Nějakaj jemu toho vodpor činí, praviedci jemu, že by dlužna nebyla. I milí páni! Já VMti prosím, že vy člověka mého laskavě vyslyšíc, pokudž jest spravedliv, ráčíte jemu konec a místo učiniti, aby von mohl k svému dluhu spravedlivému přijíti, aby on mne o to více a já

VMti nestaral. Datum feria VI post Tibureii. — Bartoš z Práchňan na Horách Kuttnách.

Vzácné opatrnosti pánuom purgmistru a radě města Kouřima, pánuom a přátelóm mém [sic] milým.

26.

1506 d. 20. listopadu v Kolíně. — Martin z Dřešína, purkrabí na Kolíně, žádá, aby mu dopomohli k penězům za prodané ryby. [4505]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni a přátelie milí! Mám za to, že jest k VMti prvé pan Samson, písař Podjebradský, psal o dluh, kterýmž jest povinovat Martin Lán v městě vašem za XII čb[eruov] ryb po XLVI gr., facit IX fl XIII [sic] gr., a za to jsú rukojmie Prokop Vrbík, Václav řezník, Doubek krejčí, Martin Málek, všickni z města vašeho; na svatého Václava dáti měli, a po dnes na nich nic dobýti nemuožem. A Jíra Stejskal též za VI čbe[ruov] IIIIj fl VI gr.; rukojmie Havel Racek, Pavel Kocolt, Vondráček kožoluh [sic]. VMti prosím, milí páni, že ráčíte ty rukojmie k zaplacení toho dluhu připraviti. Pakli bych skrze vaši pomoc k těm penězuom přijíti nemoh, již bych jim toho dýle trpěti nemoh, ale, ačkoli nerad, právem stavním toho dluhu dobýti musil bych. Ale VMti věřím, že je ráčíte skutečně k zaplacení připraviti. Datum Colonie feria VI post Elizabet anno domini M 56. — Martin z Dřešína, purkrabie na Kolíně.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a radě města Kouřima, přáteluom mým milým.

27.

1506 d. 7. prosince v Poděbradech. — Hynek Báderský z Újezda, hejtman na Poděbradech, žádá důtklivě, aby mu vymohli dluh za ryby pro komoru královskou. [34]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni přátelé moji milí! Mám za to, že jest vám dobře v paměti, kterak Václav Komrsuov, spoluobyvatel váš, zastavil jest rukojmie za dluh za ryby do komory krále JMti, pána mého milostivého, kteréž přijavšě, v registra města vašeho zapsati jste rozkázali; při tom po napomenutí služebníka krále JMti ode mne poslaného psanie vaše učinili ste a žádost, abych strhna se s vás, peníze v Kolíně registry městskými témuž Václavovi na zahradě zapsané přijal. I milí páni a přátelie! K žádosti vaše rád bych to byl učinil, bych co jistého v Kolíně našel; ale Vaněk Komrs znaje, že sem nic v Kolíně nepřijal, proto se k tomu nemá, by platce byl dluhu, ani ti rukojmovee oc. I jáf vás žádám jako pánuov a přátel svých milých, a věřím, že ty rukojmie k skutečnému zaplacení tak, jakž registry zapsáno jest, přidržeti budete. Pakliby se toho nestalo, již bych dluhu spravedlivého krále JMti, pána mého milostivého, právem dobývati musil. A tímto listem se vám opoviedám, že stavovati káži hned druhý týden po datum listu tohoto,

jestliže dluh ten nebude vyplněn. Ale vždyť vám věřím, že toho nedopustíte, abych měl kázati obstavovati. Ex Poděbrad feria II. post Nicolai annorum 1506. — Hynek Báderský z Újezda, hajtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánóm purgmistru a raddě města Kúřima, přáteluom mým milým.

28.

1506 d. 26. prosince v Poděbradech. — Jan z Jelení, purkrabí Poděbradský, žádá, aby královskému poddanému dopomohli k penězům za prodané ryby a za dovoz jich. [721]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni přátelé moji milí! Člověk krále JMti Blažek ze Číněvsi spravil mne, kterak by spoluobyvateli vašemu Vaňkovi Suchému ryb vyjednal od pana Ostrovce, a za ně že dáti musil IIIIj fl gr., a od fury pozůstal mu XXIIj gr. vše českých. Ten dluh vešken o minulým nyní svatým Václavě měl se vyplniti; a tomu dost se nestalo. I milí páni přátelé! Já vás prosím, že vy bez odtahu spolusúseďa vašeho držeti budete, aby člověku krále JMti dluh jemu zaplatil. Pakliby se toho nestalo, já jemu práva stavného déle hájiti nemohu, poněvadž ten dluh ne tepruv jest. To znájmě, věřím já vám, že ho k tomu skutečně přidržeti budete a nevinných pro vinného hyndrovati nedopustíte. Datum in Podiebrad sabbato ipso die s. Stephani anno 1506. — Jan z Jelenie, purkrabie Poděbradský.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a radě města Kúřimě, pánuom přáteluom mým milým.

29.

1506 d. 28. prosince v Kolíně. — Hynek Báderský z Újezda, hejtman na Poděbradech, žádá, aby donutili Přemysla zaplatiti summu dlužnou. [Není číslován.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni a přátelé milí! Jakož mi psaním svým oznamujete, že by Přemysl, maje mi se stavěti den uložený, že by vám nějaké odepsání učinil, že by pro neprázdnost svú toho učiniti nemohoc; a při tom ráčíte dotýkati, abych na jeho tučku pomysli, kterúz před se bere. Páni přátelé moji milí! V paměti dobře mám, že ne Přemysl sám od sebe stavěti mi se měl, neb sem jeho ani na rukojmě dával, ani jemu a řečem jeho co věřil; než vy ste mi jej stavěti měli, a zaň ste rukojmie přijímali, a já vám toho, ale ne jemu sem věřil; nebo znejte, že tuček jeho dobře sem svědom před několika léty, i protož mi se s samejm nikdy takového nic mieti nezdálo činiti.

Kdež pak ráčíte v psaní svém dotýkati, že by mi se páni a spoluradní vaši opověděli, znájmě jej nekonečného býti, že by vy ani oni nechtěli ničím povinni býti: i milí páni přátelé! já bez mnohého o to psaní i zaneprázdnění tohoto na vás žádám, poněvadž skrze posly a spoluradné své ráčili ste nejednú mi vzkázati, že ste se Přemyslem dobře ujistili a že jej na rukojmích máte, kdyžkoli vám den

jmenovati budu k stání, že jej postavíte, tomu ať mi se dosti stane. A pakli toho učiniti neráčíte a jeho že tento pátek nejprve příští nepostavíte přede mnú na Kolíně anebo v moc panu purkrabí panství Kolínského, tehdy konečně věděti račte, pr[o ono]ho žida nařekanie že musím rozkázati stavovati, ne pro Přemysla, ale pro vaše nepostavenie jeho, a pro tu sumu, pro jistinu i pro lichvu, kterúz on Přemysl jest židu vinovat. A jakož mi i to ráčíte oznamovati, kterak by pán jeho Přemysluov psáti ráčil, že by od něho každému spravedlivé ráčil učiniti: já to rád slyším, vám nechať jest to ku pomoci. S tím nechci před pánem jeho nic mieti činiti, nebo já řečem vašim věřil sem a ještě bez pochyby věřím, že mi se jím dosti stane. Datum Colonie feria II. Innocentium puerorum anno domini M 56. — Hynek Báderský z Újezda, hejtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a radě města Kouřima, přáteluum mým milým.

30.

1507 d. 20. března v Zalešanech. — Jiřík z Kolovrat oznamuje K., že spolusouseda jich Šimka Šatného pro rukojemství do své vazby vsaditi kázal. [1127]

Služba má, moudří a opatrní páni a přátelé moji milí! Jakož sem vám prvé psal, žaluje vám na Šimka Šatného, souseda vašeho, i žádaje vás, pokudž jest zaň slíbil člověk muoj Jíra Albrechtuov z Myškovic, že jej k tomu přidržeti budete, aby člověka mého z ruokojemství vyvadil, pokudž jest zaň z viery slíbil: i vězte, že sem já téhož Šimka Šatného souseda vašeho dnes do své vazby vsaditi kázal pro téhož Jíru člověka mého, aby ho z toho rukojemství vypravil. Protož páni a sousedé milí, zdá-li se vám po téhož souseda svého poslati, chci já jej vám vydati; a jestliže jej chcete k tomu přidržeti a člověku mému dopomoci, pokudž jest zaň slíbil, aby jej vyvadil, odpovědi žádám listem vaším. Ex Zalesian sabbato ante Judica annorum VII° — Jiřík z Kolovrat a na Bezdruzicích oc.

Moudré opatrnosti purgmistru a radě města Kouřimě, přátelóm a sousedóm milým d.

31.

1507 d. 31. března v Zalešanech. — Jiřík z Kolovrat: že dle register dvoru v Zalešanech nic dlužen není. [1178]

Služba má, moudří a opatrní páni a přáteli milí! Jakož mi piešete oznamujíc mi, kterak Jakub Kácovský a Jan Dráb sousedé vaši že by správu před vámi učinili, že Jakub, někdy ouředník muoj v Zalešanech, za správy ouřadu svého dluh některý jim pozuostal ke dvoru mému, a že by o tom dluhu přede mnou oznámili, že by ještě slušně přede mnou okázati mohli, žádajíce mě za to, abych jim toho škodovati nedal. I táhnu se té věci na pana Burjana Troskovce, když jest u mne před některým [časem] den v Zalešanech byl. Votažte se jeho, že sem já mu dosti slušného podával

Drábovi i také druhému [podle něho] Kácovskému, jestliže se ten dluh v rajstřích najde v těch, z kterých mi jest Jakub počet činil, že jim chci rád zaplati[ti]. A ty jsou rajstra podnes zapečetěny, ješto jest též Jakub při tom byl; a majm sekretem a jeho sou rajstra zapečetěna od toho času až do nyenější chvíle. A k tomu ke všemu když sem se téhož Jakuba tázal, zuostal-li je v městě vašem neb kdekoli jinde jaký dluh, i tak jest pravil, že žádnému nic nezuostal, že jest každému zaplatil. A to se muož dobrými lidmi okázati, že jest ke mně mluvil. Protož páni sousedé milí, muožte rozuměti, že já se jiným nemám čím zpravit než s rajstry. Datum ex Zalessian feria IIII. post Domine ne longe annorum MV^cVII^o. — Jiřík z Kolovrat a na Bezdruzicích oc.

Múdré opatrnosti purgmistru a radě města Kouřimě, přátelóm a sousedóm milým.

32.

1507 d. 10. září v Budíně. — Král Vladislav oznamuje, že jmenoval Burjana Trčku z Lípy podkomořím, a nařizuje, by jeho poslušní byli. [37]

Vladislav z božie milosti Uherský, Český oc král a margkrabie Moravský oc. Opatrní věrní naši milí! Věděti vám dáváme, že jsme úřad náš podkomořstvie královstvie Českého statečnému Burjanovi Trčkovu [z Lípy a] na Lipnici, věrnému našemu milému, dáti ráčili a jemu na to zde při nás přísahu vydali. Protož vám poroučíme přísně prikazujíc, abyšte se k němu poslušně podle úřadu jeho jměli a tak zachovali, jakž jste se k podkomořiému našemu na místě našem zachovati povinni, tak jakož předkové vaši za předkuov našich i za nás jsú se poslušně i poctivě k podkomořiém královstvie Českého jměli a zachovali. Znajííc v tom býti konečnú vuoli a rozkázání naše, v tom se tak zachováte poslušně, jakož vám píšem, jinač toho nečiníce, pod uvarováním hněvu a nemilosti naší. Datum Bude feria VI^a post Nativitatis gloriose virginis Marie anno oc XV^cVII^o, regnorum autem nostrorum Hungarie XVII°, Boemie vero XXXVI°. — Ex commissione propria regie Majestatis.

Opatrným purgmistru a konšelóm města Kouřimě, věrným našim milým.

33.

1508 d. 10. ledna v Ledči. — Jan Kustoš z Ostružna žádá, aby Loukotkovi poddanému Ledečskému zaplatili povinných 5 kop gr. č. [1289]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož v paměti máte při některém času již minulém, že pán můj JMt pán Ledecký ráčil jest žádati pana Popela Malotického a mně rozkázati jako služebníku svému, abychme s JMti člověkem s Loukotkou vstoupili před VMt na rathouz o jeho spravedlnost, kterýž jest chtěl mieti v Chrašťanech na gruntích vašich, kdež pak obapolně žaloby i odpory sú byly před VMtmi; potom jest skrze VMt přišla smlúva přátelská,

že jim dáno 3 ₛ gr. českých zadržalých, a při tom se odevzdal páně člověk JMti poddaný statku toho, na který se jest táhl v Chrašfanech. A ráčili jste říci, že ještě 5 ₛ gr. českých na hod slavný posvěcení vašeho má Loukotkovi a jeho manželce jim dáno býti. Kdež pak pána JMti poddaní Loukotka i Loukotková k VMtem po ně chodili po dvakrát, a vdy jim dáno nic není i do dneška. I milí páni! Žádám vás, abyšte vo to Loukotkovi i manželce jeho pracovati více nedali, bez větších vo to prací a outrat a nákladuov aby jim byly dány, aby pána svého JMti v tom více nestarali za opatření. Neb voni nemají k žádnému jinému vo to hleděti než k VMtem pane purgmistře i ku pánuom, neb jest skrze VMt ta smlúva učiněna. Jakož jiné viery a naděje o VMti nemám, než že se tak stane, o čež VMtem pší. Za odpověď žádám listem vaším. Datum Ledecz ff. II. post Epiphaniam domini annorum 3c VIII. — Jan Kustoš z Ostružna.

Vzácné slovutnosti pánuom purgmistru a raddě města Kúřimě, pánuom a přáteluom mým milým b[ud] d[odán].

[Na přiloženém lístku toutéž rukou psaném, co list hlavní, čte se:]

Opatrný pane purgmistře mně příznivý! Tento list zapečetěný, kterýž VMti a pánuom svědčí, nemoha sám s tím listem před VMti býti, i prosil sem rychtáře z Volešky po manželce své, ukazatele cedula této, aby toho listu zapečetěného VMtem dodal; sám nemoha tam býti, než žena má jede do Prahy, i po ní sem prosil téhož rychtáře Volešského, aby to pro mně učinil, A za to prosím, těch 5 ₛ gr. českých že mi je ráčíte po něm poslati, kteréž v listu zapečetěném stojí napsaný. A jestliže mně po něm pošlete, tehda já z nich ani manželka má více upomínati nebudem. A za to já slibuji touto cedulí. Cedula dána ode mne Václava Loukotky v Ledči v pondělí po božím křtění léta božieho ICCCCCVIII.

34.

1508 d. 11. ledna. — Rada Nového m. Pražského žádá, aby vydali 50 kop gr. miš., které Jindřich Amcha z Borovnice u nich složil, koupiv dvůr Vilmanice od Duchka Káby. [12]

Službu svú vzkazujem, múdří a opatrní páni přátelé naši milí! Oznamujem vám, že pan Duchek Kába, spolupřísežný konšel s námi na raddě a tohoto času purgmistr, zprávu jest před námi učinil, že urozený vladyka Jindřich Amcha z Borovnice [sic] koupil ot něho dvuor Vilmanice, jakož vám muož o tom vědomo býti, i kněhami vašimi zapsáno, a že on pan Amcha položil jest na právě před vámi padesáte kop gr. m. za týž dvuor za rok s. Jiříe již minulého; protož on pan Duchek žádá, že ty peníze L ₛ vydáte tomu, kohož on vám listem svým oznámí, a že on pan Duchek tímto listem pana Amchu častopsaného z těch padesáti kop za rok již jmenovaný přijatých kvittuje, prázdna a svobodna činí, i ovšem konečně

propuštění. Dán v úterý po Božiem křtění léta páně patnáctistého osmého. — Purgmistr a radda Nového města Pražského.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a konšelóm města Gúřima, přátelóm našim milým.

35.

1508 d. 11. ledna na Kunstberce. — Jiří z Ronova žádá, aby sousedé Komrs a Vondráček dluh lidem jeho splatili. [2202]

Službu svú vzkazují, moudří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož lidé moji slíbili jsú za Komrsa souseda vašeho k ouředníkom páně Trčkovým, týž pak Komrs nemoha jim dáti na ten čas, i uručil jest Vavřincem [sousedem] tu na předměstí, na hotové peníze. I nestalo se jest toho až do sie chvíle, maje jim dáti o svatém Vavřinci již minulém. A když jsú lidé moji přišli téhož Vavřince upomínati, tehdy pokrýval se jest. A nemozže toho na něm dosáhnúti, i prosili sú mne k vám za přímluvu. Protož já znajíce to, vás prosím, abyšte vy jej k skutečnému zaplacení připravili. Neb nestalo-li by se to, lidem svým práva slušně k obstavování hájiti bych nemohl. Jakož věřím, že se toho nedopustíte a tak uděláte, aby o to viec nesnázi nebylo. [Co] se pak Vondráčka dotýče, kterýž v vašem městě jest, také jest slíbil týmž lidem mým svú věru svú [sic] jest před vámi na rathouze. Též měl dáti při sv. Václavě IIIIj ř mš. a při sv. Vavřinci IIIIj ř mš. I žádám já vás, abyšte vy jej připravili, ať svému slibu dosti učiní a mé lidi vypraví. Datum Cunstberg castro ff. III. post Epiphaniam domini anno domini oc V^c8^o. — Jiří z Ronova a na Kunstberce.

Moudrým a opatrným pánóm purgmistru a raddě města Kouřima, přátelóm mým milým buď [dodán].

36.

1508 d. 11. ledna v Kolně. — Purkrabí Kolínský Martin z Dřešína žádá, aby Kuba zahradník zaplatil Matouši Hrobskému mlynáři peníze, za něž spolu ručil pánu Pernšteinskému. [4506]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni a přátelé milí! Vznesl jest na mne člověk krále JMti Mathúš Hrobský, mlynář z Kolína, kterak jsa sám čtvrtý k panu Perštýnskýmu za ryby za Jiříka Albrechtova syna z Myskovic v rukojemství za IIIIj ř gr. českých do času určeného: i když jich nadepsaný jistec z rukojemství nevypravil, jmenovaný člověk za všecky jiný i svouj díl skrze časté páně Perštýnského napomínání dáti jest musil, kteréhož dílu na každého zvlášť I ř VIIj gr. českých dáti jse dostane. Kdež pak jeden z obyvatelů města vašeho s ním v tom rukojemství jest, jménem Kuba zahradník. I milí páni a přátelé! Poněvadž člověk krále JMti obyvatele města vašeho Kubu zahradníka často napomínal, aby jemu díl, kterýž jest zaň I ř VIIj gr. českých dal, zase navrátil, i netbá tomu dosti činiti:

i milí páni, já vás prosím, že jeho k tomu přidržeti budete, aby on bez dalších o to nesnázek krále JMti člověku dluh jeho spravedlivý zase navrátil a zaplatil. Pakli by jse toho nestalo, již bych člověku krále JMti svého dluhu právem dobývati zahájiti nemohl. Věřím vám, že toho nedopustíte, aby nevinní za vinného trpěti měli. Datum Colonie f. III. post Epiphanie 1508 anno. — Martin z Dřesína, purkrabie panstvie Kolínského.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a radě města Kouřimě, přátelóm mým milým.

37.

1508 d. 16. ledna na Zručích. — Aleš Zručský z Chřenovic žádá za pomoc pro služebníka svého Havla ze Zbizub. [3502.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni susedé, přáteli milí! Zpraven sem od Havla [z] Zbizub, že jest prosil rychtáře vašeho, aby jemu dopustil obstarati člověka Podveckého Mladého pro dluh spravedlivý, a on jest mu to za odpověď dal, že ne-mie pro vás. I prosím já vás za to, poněvadž oni jemu platce nechtie býti, že vy to pro mě učiníte a služebníku mému právo pustíte k obstarání týchž lidí v túž odplatu. Dán na Zručích v neděli pře [sic] sv. Antonína léta VIII°. — Aleš Zrucký z Chřenovic.

Slovutné opatrnosti pánóm purgmistru a radě města Kúřimě, susedóm mým milým.

38.

1508 d. 20. ledna na Kunstberce. — Jiří z Ronova prodlužuje Vavřinci Voleníkovi lhůtu k placení lidem poddaným do středopostí. [2201.]

Službu svú vzkazují, moudří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož mi píšete o Vavřince Voleníka, kterýž jest slíbil lidem mým na hotové peníze a času pln[iti a tomu] dosti jest neučinil, a že by se k tomu poddával a právem dědičným že by to lidem mým ujistiti chtěl a na časy jim to vyplniti, a já jestliže bych to lidem mým přál, aby to od něho přijali. I nezdá se lidem mým tak dlouhé časy čekat, a jest jim nemožné to učiniti, neb se oni musí umluvit a tomu dosti činiti, zač jsú slíbili. Než jestliže jim to určeno bude dostatečně do středopostí, aby všech devět kop jim dáno bylo, již sem já rozkázal lidem svým, aby to přijali. I žádám já vás, abyste jej k tomu držali, aby se tomu dosti stalo; a více škod ať na lidi mé ne-ženú. A což se Vondráčka dotýče, za to žádám, abyste jej k tomu měli, aby slibu svému dosti činil a lidi mé vypravil. Pakli by se od nich lidem mým dosti nestalo, sami znáti muožete, že bych jim již právo k stavování hájiti nemohl. Datum Cunst-berck castro ff V. Fabiani anno oc 508. — Jiří z Ronova a na Kunstberce.

Moudrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Kouřimi, přátelóm mým milým d[odán bud].

39.

1508 d. 24. ledna v Poděbradech. — Purkrabí na Poděbradech oznamuje, že se Zígy ze Pňova doptati nemůže. [722.]

Službu svú vzkazují, slovné opatrnosti páni přátelé moji milí! Jakož panu hajtmánovi o dluh Václava Komrsa psáti ráčíte, kterýmž jemu Zíga z Pňova povinovat jest, žádajíce toho, aby témuž Komrsovi platce byl oc.; i račte věděti, ač pana hajtmána doma není, že bych já téhož Zígu k tomu skutečně držeti chtěl, aby Komrsovi zaplatil anebo se s ním smluvil. Ale že o tom Zígovi nic nevím, aniž se jeho doptati mohu, kde jest; než jestliže Komrs o něm co ví, muože-li k němu přijíti a jeho dosíci, chtěl bych jemu v tom býti pomocen, a konec i Vodičkovi tak, což by slušného a spravedlivého bylo, učiniti. Kdež pak v psaní svém dotýčete, že byste práva stavného Komrsovi i Vodičkovi již déle hájiti nemohli: páni milí, já vás od pana hajtmána i sám od sebe prosím, že toho dopustiti neráčíte, znajíce, že úřadem páně hajtmánovým ani mým týmž lidem nic neschází. Ex Podiebrad ff. II ante conuersionem s. Pauli anno 1508. — Jan z Jelení, purkrabie na Poděbradech.

Slovné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kouřimě, přátelóm mým milým.

40.

1508 d. 30. ledna. — Purkrabí na Kostelci Přemysl z Vilmanic žádá, aby Mach z Chrástán Jarošovi z Ledec dluh splatil. [321.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jaroš z Ledec, pána mého JMti člověk, znesl na mě jest, že by Mach z Chrástán poddaný váš vedlé té námluvy, kteráž jest byla mezi VMti a mnou o dluh téhož Jaroše, zachovati se nechtěl a svévolně jemu platce býti nechce. Kdež i nějakú smlúvu s ním jest učinil, a ničemémuž jest desti neučinil. A člověk páně při tom mne žádá za opatření. Kdež VMti již nejednou ale několikrát jest žádáno ode mne, abyšte jej k zaplacení dluhu člověku páně držeti ráčili, toho na VMti nikterakž dosáhnúti nemohu, než konečně tomu člověku za sebou více choditi nedám. Nebude-li to VMti opatřeno, právo k dobývání dluhu jeho spravedlivého propustím. Datum dominico ante Purificationem Beate Virginis anno oc V^cVIII^o. — Přemysl z Vilmanic, purgrabie na Kostelci.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a raddě města Kúřima, přátelóm mým milým d[án buď].

41.

1508 d. 2. února na Konopišti. — Jiří ze Šternberka žádá, aby mu dluh bez prodlení byl zaplacen. [2587.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Věděti vám dávám,

že dluh, kterýž jest náležel Petrovi Velikému a Anně manželce jeho u Štajdle souseda vašeho, a toho jest XXXV fl, ten jest na mě připadl. Protož já vás za to žádám, aby[ste] vy téhož Štajdle k tomu měli, aby mi tu summu dal a zaplatil bez meškání. Odpovědi žádám. Ex Konopisist ff. IIII die Purificationis sancte Marie virginis anno domini M^cV^cVIII^o. — Jiří z Šternbergka oc.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a raddě města Kouřimě, přátelóm dobrým.

42.

1508 d. 7. února. — Purkrabí na Kostelci Přemysl z Vilmanic důtklivě upomíná, aby Stýskalka zapravila dluh Jarošovi mlynáři Ledeckému. [320.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé moji milí. Jaroš mlynář Ledecký, pána mého JMti člověk, opět mi jest žaloval na Stýskalku spolusúsedu vaši pro dluh svůj, o kterýž i před vámi jest ne jednu ale několikrát ústně i listem na ni žalováno. Kdež týž člověk nemoha skrze mne k svému přijíti, pánu JMti jest to oznámil. Kdež jest pán ráčil ke mně slova některá mluvit, ještě kdy[by] bylo proti komu jinému nežli proti vám, konečně by to pán poznal, že bych vám hřbetu nedržel a více vás sobě nevážil, nežli pána aneb lidí jeho. I milí páni! Již Vašich Mtí prosím, nechcete-li pro právo a pro spravedlivost lidem páně dluhuov jich dopomáhati, ale račte mne [lito]vati a pro mne to učiniti, a račte mu kázati zaplatiti i jiným, kterýchž znáte dluhy spravedlivé jmieti na poddaných svých. Pakli se to od VMtí nestane, již bych já konečně na něco jiného pomysliti musel; ale věřím vždy o vás, že to opatřiti ráčíte některak, aby dobře bylo; neb znáte, že já vašim hned, když dluh znám býti, bez odporu platiti velím. Datum ff. II post Dorothee anno oc V^cVIII^o. — Přemysl z Vilmanic, purgrabie na Kostelci.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a raddě města Kúřima, přátelóm mým milým d[odán buď].

43.

1508 d. 7. února. — Purkrabí na Kostelci Přemysl z Vilmanic žádá, aby Sochor zaplatil za dříví. [3016.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí. Znesl jest na mě Příčina z Svrabova, hajný pána mého JMti, že by mu byl dlužen Sochor spoluobytel váš za les padesáte gr. bílých bez dvou; maje dáti o Matce boží semenné [8. září] již dávno minulé, až posavad dáti zanedbává, anébrž i jeho se pokračvá. I milí páni! VMtí já prosím, že vy téhož Sochora k tomu vedle práva připravíte a jím se ujistíte, aby on pánu mému JMti dluh svrchupsaný zaplatil. Datum ff. II post Dorothee anno oc V^cVIII^o. — Přemysl z Vilmanic, purgrabie na Kostelci.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a raddě města Kúřima, přátelóm mým milým d[odán buď].

44.

1508 d. 10. února v Přelouči. — Štěpán Anděl z Ronova žádá, aby Chladová zaplatila kmetičně jeho Johance za koně. [17.]

Službu svú vzkazuji, múdré opatrnosti páni přítelé milí. Zpravila mne Jana kmetična má, kerak by muož její Mikuláš neboštík, člověk muoj, koně prodal, nechal u bratra svého jménem Chlada obyvatele vašeho osm kop na míšensko, a to jest oznámil na smrtné posteli a rozkázal manželce své Janě, aby [j]dúci do Kúřima, ty peníze sobě vzala. Kdež jest pak Jana kmetična má tak učinila a k Chladové jest pro ty peníze přišla, aby jí je dala. Chladová pravila před pány konšely a rychtářem, že těch peněz není osmi kop, než sedm kop. Budiž i těch sedm kop, [k] kterýmž se jest znala. Já vás prosím jako přítel milých, že kmetičně mé můžete na Chladové dluhu spravedlivého bez odtahu, jakož bych já též vašemu každému učinil. Pakli by se toho nestalo, musila by právem živa býti, a já opustiti bych ji nemohl v tom. Dán na Přelúči den s. Školastiky panny léta páně oc pěti-stého VIII. — Štěpán Anděl z Ronovce a na Přelúči.

Múdré opatrnosti pa[nu purgmi]stru a radě města Kúřimě, pánuom přátelům m[ým] d[odán buď].

45.

1508 d. 14. února. — Purkrabí na Kostelci Přemysl z Vilmanic žádá, aby Průša z dolejší lázně zaplatil za dříví Šimonovi z Olešky. [4549.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a moji přítelé milí! Znesl jest na mě Šimon z Olešky, člověk pána mého JMti, že by Pruoša z dolejší lázně byl otci jeho Jankovi z Lipan dlužen puol druhé ř mš. za drva, kdež on na smrtné posteli leže dluh ten jemu a bratřím jeho, synuom svým, jest odkázal. Ačkoli týž Pruoša praví, že by jemu zaplatil, ale toho žádným jest neprovedl. I milí páni! Já VMti věřím, že vy spolusúseda svého již psaného k zaplacení dluhu svrchu-psaného držeti ráčíte, aby on mne o to více nestaral; a já [od] vás odpovědi žádám. Datum ff. II. die Valentini anno oc V^cVIII^o. — Přemysl z Vilmanic, purgrabie na Kostelci.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a raddě města Kúřima, přátelóm mým milým d[odán buď].

46.

1508 d. 16. února v Soběslavi. — Hejtman na Soběslavi Rynart z Říčan ujímá se Mařika kováře z Třebelic, že za vlnu v Nymburce koupenou nic více dlužen není. [2205.]

Službu svú vzkazuji, vzácné opatrnosti páni a přítelé milí! Znesl na mě Mařík kovář z Třebelic, člověk páně Španovského v poručenství mém, kerak by

obstaven byl na právě vašem od Pavla Kocolta pro dluh za vlnu, kterúz sú spolu kúpila v Linburce. Kdež mě tak zpravuje, že týž Pavel Kocolt přišel jest k němu napomínaje svrchupsaného Mařika, aby stranu svú dal za vlnu, že jeho napomínají. A tu jest Mařik jemu dal po dvakrát, najprvé XL gr. a potom II š dal. A též mě zpravuje rychtář z Malšic a Koláček z Malšic a Brož odtudž z konšel, že sú toho svědomi, že jest před nimi to jemu dáno a zaplaceno. A na to kovář památné postavil a s ním účet učinil před týmž rychtářem a konšely, a za své přijal. Páni a přátelé milí! Znajíce takovou věc, věřím já vám, že na člověka páně Špaňovského, švagra mého, dalších nesnází nedopustíte, a k čemu by u [sic] spravedlnost měl, že jemu toho dopomůžete. Pakliby přes mé rovné poddání vám člověk páně Špaňovského, švagra mého, konce mieti nemohl, již nemiení více o to choditi, než právem by svého musil dobývati. Odpovědi od vás žádám. Datum Soběslav f. IIII post s. Valentini ao. domini 1508. — Rynart z Říčan, hajtman na Soběslavi.

Vzácné opatrnosti pánóm purgmistru a raddé města Kútima, pánóm a přátelóm mým dobrým.

47.

1508 d. 18. února v Kolíně. — Purkrabí Kolínský Martin z Dřešína žádá, aby Matěj sladovník zaplatil Smolíkovi z Radovesic dluh. [557]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Zvnesl [sic] jest na mne člověk krále JMti Smolík z Radovesic, kterak by jemu Matěj sladovník, spolusúsed váš, čas velmi dávny IIj š XV gr. českých dluhu spravedlivého dlužen byl. Přitom předepsaný člověk krále JMti téhož spolusúseda vašeho často napomínaje a skrze to škodu velikú beře; i netbá a nechce jemu platce býti. Milí páni a přátelé! Já vás prosím, že jmenovaného spolusúseda vašeho k tomu držeti budete, aby on člověku krále JMti dluh jeho spravedlivě povinný bez dalších jeho škod a prací vedenie skutečně zaplatil. Jestliže by jse pak toho vždy státi nemohlo, a člověku krále JMti spravedlivý jeho dluh od spolusúseda vašeho dán nebyl, již bych já krále JMti člověku jeho dluhu spravedlivého právem dobývati dopustiti musil, ačkoli nerad dle dobrého přátelství. Ale však věřím, že k tomu přijíti nedopustíte. Datum Colonie f. VI^a post ipsum Valentini diem 1508 dominice Nativitatis anno. — Martin z Dřešína, purkrabie panství Kolínského.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a radé města Gútima, přátelóm mým milým.

48.

1508 d. 27. února v Leštně. — Petr Holický ze Šternberka posílá za sebe s plnou mocí Hynka z Říčan a Jana ml. z Podvek. [2591.]

Službu svú vzkazuji, mudří a opatrní páni přátelé milí! Teď k vám posielám urozeného pana Hynka z Říčan a urozeného vládyku Jana mladšieho z Podvek, slu-

žebníky své, kterýmž sem poručil některé věci vám oznámiti, s které příčiny na tento čas u vás v Kúřimi nebudu. I cožkoli v tomto poselstvie ode mne nyní s vámi mluviti budú, prosím, že jimí toho věřiti budete tak, jakož bych já s vámi sám osobně mluvil; neb znáte, že sem se já vždycky k tomu měl skutečně, což se jest dalo z rozkázání krále JMti aneb z sněmu obecního, kterýž jest byl z rozkázání aneb s povolením JKMti. Datum Lesstue dominico die ante translationem s. Wenceslai 1508 anno. — Petr Holický z Šternbergka, nejvyšší sudí královstvie českého.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a radě města Kúřimě, přáteluom dobrým.

49.

1508 d. 1. března v Poděbradech. — Hynek Báderský z Újezda hejtman na Poděbradech žádá, aby Důra z Blyny statek nebožtíka muže ošemetně vyvezený vrátila. [36.]

Službu svú vzkazuji, slovné opatrnosti páni přátelé moji milí! Jakož mi podruhé písete o Duoru z Blyny, již nyní kmetičnu vaši, přimlívající se za ni, abych ji s rukojemstvie propustil: mám za to, že vás snad tajno není, kderak Duora někderakým kvaitem statek nebožtíka Václava, prvního muže svého, žádnému úředníku neopověděvši se, z Poděbrad ošemetnú řečí vymluvivši vyvezla jest; kderýžto Václav bez vuole mé i jiných úředníkuov, nejsa výhostní, na cizí grunty se přiženil, kdež mi jest to velmi proti mysli bylo. Páni milí! Já vás za to prosím, že vy kmetičnu svú k tomu, poněvadž jest již pod vámi, držeti budete, aby to, což jest odvezla, zase tak vcele na též místo přivezla; a když to učiní, že já ji také s rukojemstvie propustiti chci, a při tom že jí vaší přimlůvy poněkud užiti dám. Co se pak spravedlnosti jeho nebožtíka na gruntu JKMti, kterýž v Uosečku měl, dotýče, žádáte, aby též Duoře podle kšaftování propuštěna byla: vězte, že sestra jeho nebožtíka vlastní, nejsúcí s ním dielná ani odbyta, připověděla se jest na tu spravedlnost, kderáž by po něm jakožto neodbytá ráda chtěla užiti. A když to právem rozeznáno bude, bude-li Duoře spravedlnost po muži jejím přisouzena, že jí bude moci užiti. Ex Podiebrad f. IV ante Translationem s. Wenceslai ao. 1508. — Hynek Báderský z Újezda, hajtman na Poděbradech.

Slovné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, přátelóm mým milým.

50.

1508 d. 12. dubna v Zásmukách. — Jindřich z Vojslavic žádá pro člověka svého za právo k stavování. [4949.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a sousedé moji milí! Račte věděti, že sem posílal ku panu Jiříkovi a ku paní Katerině žádajíc jich, aby člověku svému rozkázali, aby člověku mému dluh jeho spravedlivý rozkázali zaplatiti. I toho

jsú nechtěli učiniti až dosavad. Protož VMtí prosím, že člověku mému práva k stavování lidí jich dopustíte, poněvadž od lidí svých nechtí spravedlivého činiti. Datum Zassmuky ff. IIII^a ante Domine ne longe annorum oc MV^c VIII°. — Jindřich z Vojslavic a na Zásmucích, frzuchar království Českého.

Múdré a vzácné opatrnosti pánuom purgmistru a radě města Kouřimě oc, pánuom souseduom mým milým buď [dodán].

51.

1508 [?] d. 24. dubna v Kostelci. — Michal z Chlumu a Košumberka žádá, aby Ucho z Chraštan opuštěný grunt hodným člověkem osadil [2449].

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a sousedé milí. Kdež mi píšete, což se Ucha z Chraštan poddaného vašeho dotýče, žádajíce mne, abych vám za zlé neměl, že jste jeho nemohli mieti, který jest mi rukojmí za Jana Vichra Srubova vedle jiných. I kdež sem vám prvé psal, žádaje vás, abyšte se témž Uchem dostatečně ujistili a mně od něho spravedlivé učinili, neb aby základ dal, aneb aby ten krunt, za kteréž [sic] jest slíbil, osadil hodným člověkem s jinými rukojměmi, a že tiem konečně již déle prodlévati nechci, a to proto, že se na témž krunthu nic nesěje. I dajte mi toho odpověď, k čemu jej chcete mieti? K tomu-li, aby mi ten krunth hodným člověkem osadil s jinými rukojmiemi, a dokudž by toho kruntu neosadil do určitého dne, aby ten krunt opravovali a osievali a poplatky zastávali, anebo aby základ dal tu, což naň přijde, jakož sem toho prvé na vás žádal. Dán na Kostelci v pondělí po Velce [no]ci. — Michal z Chlumu a z Košmbergka.

Slovutným opatrnosti panu purgmistru a radě města Kouřima, pánóm a sousedóm milým.

52.

1508 d. 3°. dubna. — Christofor z Gutšteina oznamuje, jaké násilí na něm někteří ze soudců zemských spáchali. [790.] — Otištěno již AČ. VI. č. 86 str. 373.

53.

1508 [?] d. 3. května na Hradě Pražském. — Závíše Sulek z Hrádku žádá, aby vdova bakalárka zaplatila sestře jeho Kateřině z Čachrova za dům. [915.]

Službu svú vzkazuji, páni přátelé moji milí! Zpravila mne paní Katherína z Čachrova, sestra má, že by jí nyní paní bakalárova vdova za duom XVI° gr. míš. položiti měla. Kdež pak píše o to panu Burjanovi Troskovcovi, aby ty peníze na místě jejím přijal, a když by k soudu komornímu jel, proséc jeho, aby jí ty peníze s sebou přinesl, kdež jemu i mocný list na to dala. I milí páni! Já prosím, že již psanú paní bakalářivu [sic] k tomu držeti budete, aby ona peníze ty bez odtahuov

položila. Datum ex Castro Pragensi ff. IIII. die Invencionis s. Crucis. — Závěše Sulek z Hrádku, hajthman hradu Pražského.*)

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Gúřimě, přátelóm mým milým.

*) Závěše Sulek z Hrádku byl hejtmanem hradu Pražského v l. 1499—1516; svátek Nalezení sv. Kříže připadá na středu r. 1503, 1508 a 1514.

54.

1508 d. 8. května v Ml. Boleslavi. — Jindřich Hložek z Žampachu: o spravedlnost Pankráce cihláře. [860.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé moji milí! Na psanie od vás ku panie mé Jejie Mti, což se Pangrací cihláře tkne, učiněné Jejie Mt ráčila mi rozkázati odpověd tuto dáti, že Jejie Mti nenie známé, pro jaké jeho provinění od purgrabí Rohozeckého Jejie Mti mělo by se to mocí sáhnúti a vězením trápenie státi, a že by to Jejie Mt byla ráda od téhož cihláře ráčila slyšeti, ješto o mnohé své potreby k Jejie Mti přístup měl, i tudíž se mnú mluvíval. A ktož jest jej toho spravil, aby to byl před Jejie Mtí aneb přede muú sezna, ješto by to Jejie Mt věděla kterak obrátiti. A zdá-li se jemu i ještě to učiniti, že by to Jejie Mt ráčila rozkázati vyslyšeti a při spravedlnosti zuostaviti. Než co se klejtu tkne, račte věděti, že mnohem větší věc k žádosti vaší JMt by učiniti ráčila. Ale pro nějaké zlehčení a jeho nepotřebnú žádost nezdálo se panie mé JMtí toho glejthu jemu připsati, ješto i on sám o takú věc pro svú lehkost státi by neměl, než spravedlnosti jakožto svobodný aby svobodně dosáhal. A jestliže pak on svobodně on [sic] k své spravedlnosti státi nechce, za to já vás prosím podle ohlášení vašeho k němu, že se jím ujistiti ráčíte. Že já také z rozkázání panie své JMtí na purgrabí Rohozeckém tomu vyrozuměti chci; ač ještě nyní nevím, bude-li co povinovat Pangrací panie mé JMtí, aby jste od něho spravedlivě učiniti ráčili. Ex Boleslaw ff. II. die s. Stanislai annorum 1508. — Jindřich Hložek z Žampachu, hajthman na Boleslavi.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a radě města Kúřimě, přáteluom mým milým.

55.

1508 [?] d. 14. května. — Jan z Libochovan [?], purkrabí na Čestíně, žádá, aby pan Přemysl ryby zaplatil. [2775.]

Službu svú vzkazuji VMtem, slovutné opatrnosti páni a přátelé milí! Kdež mi ráčíte VMt psáti, že by se pan Přemysl nepamatoval v svém psaní ke mně; dále VMt správu jeho ráčíte psáti, že bych mu měl oznámiti, po čem jim bych chtěl ryby dáti a na jaký rok, kdyby on rukojmie přijal a mně psal, abych jim tepruv ryby dal. I teď VMtí přepis psaní jeho posílám; ráčíte u VMtí spravedlivě rozvážiti. Také VMt ráčíte psáti, že bych nedočkal rukojmí, oznámených ryby jim vydal.

Však móż dobře pan Přemysl ku paměti sobě přivéstí, — i jeho psaní bych ještě našel, kteréž jest jiným úředníkům psával o nějakého Jiříka Němce i o jiné takové, — že k vám posílám kupce, abyšte jim ryby prodali a mně oznámili, po čem prodáte, že rukojmie příjmu k ruce vaší, též jakož i nyní psal mi. Kdyby mi byl psal: hodímť kupce na ryby; strží-li, nedávaj jim, leč za to prvé rukojmie příjmu, oznámě mi, co jich budú chtěti vzieti; byl bych se v tom zachoval. A také když sem jemu po dvakrát psaním svým oznamoval hned, co sú těch ryb vzali a po čem i rok dokud, žádaje jeho, aby to spravil, odpověď mi na to dal, že to chce rád učiniti. A potom při tomto času zkázal mi, že jich k tomu nemóż připraviti. I toho račte povážiti, neb sem já mněl, že jest ta věc na místě postavena. VMtí prosím, že ráčíte spravedlivě učiniti od spoluradného VMtí. Pakli by toho nebylo, VMtem se opovídám, že bych musil právem dobývati toho dluhu a k němu o to hleděti, kdež bych toho nerad proti VMtem učinil. Odpovědi žádám od VMtí. Datum Dominico post Stanislai. — Jan z Lippchovan [psáno: Lippchⁿ], purgrabie na Čestíně.

Slovutné opatrnosti pánóm purgmistru a raddě města Kúřima, pánóm a přátelóm milým.

56.

1508 d. 16. května na Vlašimi. — Václav Nosakovec z Odlochovic, purkrabí na Vlašimi, žádá, aby Hylík koželuh s rukojmími svými zaplatil za kože. [3508.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni přítelé milí! Pán muoj JMt ráčil mi jest rozkázati vám psáti na Hylíka koželuha, spolusúseďa vašeho, a na rukojmie tyto: na Václava Vodičku, Thomáše Peřinu, Jana krajčího, Martina Molka, že sú slíbili zaň za Hylíka a za jeho thovařiše Martina za XL koží hovězích, každú po XXIII gr. českých. I kdež sú měli za ty kůže o massopustě peníze dáti, jakož pak on Hylík dal jest na svojo díl za polovici XX koží, a za druhú polovici že dáno není. Kdež pak já sem nechtěl jeho Hylíka z toho tak odsud z Vlašimě propustiti, až mi toho prvé nějakú jistotu učiní, aby byla druhá polovice dodána, tu jest mi on Hylík slíbil rukou dání[sic], že mi ty peníze chce v hody velikonoční přiněsti, by měl své zaň dáti. I tomu jest dosti neučinil. I protož, páni milí, já vás žádám, že vy k tomu napřed tyto rukojmje svrchupsané a jej Hylíka k tomu přidržeti budete, aby ti penzi byli hned dáni bez meškání a přineseni pánu mému JMti na Vlašim. Pakli se toho nestane, že pán muoj JMt ráčí rozkázati vaše obstavovati. A jestliže skrze to obstavování jaké škody pánu mému JMti přišly by, že o to pán muoj JMt ráčí k těm rukojmím a k Hylíkovi hleděti. Datum Wlassim f. III. post Zoffie anorum 1508. — Václav Nosakovec z Uodlochovic, purkrabí na Vlašimi.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a radě města Kouřima, pánuom přáteluom milým

57.

1508 d. 21. května v Brandýse. — Purkrabí na Brandýse Petr z Krsovic píše v příčině dluhu Průšova i Václavova [4028].

Službu svou vzkazují, múdří a opatrní páni Kouřimští, přátelé moji milí! Jakož mi píšete o Pruošu i také o Václava, že ste mi o ty dluhy prvé psali a že sem vám na to odpovědi nedal; věztež, milí páni, že při vašem psaní prvniem přišel ke mně Sochor soused váš, a k tomu sem i Pruoši zavolal, a ta [sic] Sochor pověděl: že Pruoša té vdově nic více dlužen není než XV gr. alb. I dal sem vám odpověď po témž Sochorovi. A Václav i Pruoša s Sochozem měli jieti do Kouřima. Nevím, kudy jest Sochor obmeškal i s Václavem, že sou toho nespravili tak, jakž sou přede mnou mluvili. Pruoši doma není. Když domův přijde, rozkáži já Pruošovi, aby on té vdově dluh její zaplatil. Co se tkne Václava, ten jest zde byl v podružství pohostinu, ale již bydlí v Kostelci; již já jeho k tomu připraviti nemohu. Než komuž jest dlužen, ten jej v Kostelci najde. Datum ex Brandys Dominico ante Urbani anno 1508°. — Petr z Krsovic, purgrabe na Brandejse.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a radě města Kouřima, přáteluom svým milým buď [dodán].

58.

1508 d. 22. května. — Michal z Chlumu žádá, aby zámečníci smlouvu o mříže dodrželi. [2446.]

Službu svou vzkazují, slovutné opatrnosti páni sousedé milí! Jakož mi píšete o ty zámečníky, kteříž jsou u mne mříže zednali, žádajíc mne za to, abych je propustil z toho, což sú zednali: i vězte, že já toho potřebuji pilně a toho učiniti nemohu. Než já vám věřím, že vy se jimi ujistíte a je k tomu připravíte, aby tomu, což jsou se mnou smluvili, dosti učinili. Než proto pro přímělu vaši o přidání peněz nad smluvu, což by slušného bylo, neodpírám. Datum ff. II. ante Urbani anno 2c V^cVIII°. — Michal z Chlumu a z Košbergka.

Slovutné opatrnosti panu [purgmistru a radě města] Kouřima, pánuom sousedům [dobrým].

59.

1508 d. 26. května. — Purkrabí na Kostelci Přemysl z Vilmanic oznamuje, že ani Duchkovi lazebníku ani židu nic dlužen není [3023].

Službu svou vzkazují, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Jakož mi psáti ráčíte o Duchka lazebníka, poddaného vašeho, kterak by vás zpravil, že bych já jemu a nějakému židu jednal některé služebníky pána svého JMti, aby je hojil, a za záplatu sliboval 2c. Páni milí! K tomu já se znám, že z rozkázání páně já sem s židem smluvu činil, ale Duchka jest při tom nebylo a s ním sem o nic nesmlúval. Než psaní vaše pánu JMti sem okázal; kdež tak ráčil pověděti, že týž

žid jich jest nedohojil, že mu nenie JMt povinen nic. A dokudž jest byl živ, že jest toho žid k žádnému konci nedovedl, aby to pokázal, že jest té smlouvě dosti učinil. A konečně kdyby on to pokázal, že jest tomu dosti učinil, pán muoj JMt mne pro to by hyndrovati nedopustil, neb jsem sám z sebe nic, ale z rozkázání JMti činil. Kdež mi se tak zdá, že témuž Duchkovi já nic povinen nejsem. Datum ff. VI post Urbani anno oc V^cVIII^o. — Přemysl z Vilmanic, purgrabie na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kúřima, pánuom a přátelóm mým milým.

60.

1508 d. 27. května na Vlašimi. — Václav Nosakovec z Odlochovic, purkrabí na Vlašimi, posílá Ješka rezníka pro peníze za kože. [1786.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni přátelé milí! Jakož sem vám prvě psal od pána svého JMti rozkázáním žaluje na Hylíka a na Martina koželuhy, spolusúsedy vaše, a na rukojmie, kteříž za ně slíbili za dluh ku pánu JMti za XL koží hovězích, každú po XXIII gr. českých; jakož pak i to sem psal, že jest dáno za XX koží od něho od Hylíka na jeho díl, a za XX koží že dáno není od Martina: i divno mi jest to, že jste vy spolusúseďa vašeho k tomu i rukojmí nepřidrželi, aby dali ten dluh bez dalších nesnází. Protož teď k vám Ješka rezníka páně JMti posílám k vám, aby ti peníze po něm byli posláni. Pakli by se toho nestalo, již konečně pán muoj JMt ráčí rozkázati právem svého dobývati. Datum Wlassim f. sabbati post Urbani annorum 1508°. — Václav Nosakovec z Uodlochovic, purkrabí na Vlašimi.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a radě města Kouřima, pánuom a přátelóm milým.

61.

1508 d. 4. června na Hradku. — Jan Šlechta ze Všehrd žádá, aby mlynářce z Vlčích Dolů peníze nevydávali, dokud ona poddaným jeho nezaplatí. [2333.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni přátelé a susedé moji zvláště milí! Za to mám, že VMtí, ač ne všech, ale některých tajno nenie, kterak mlynář muoj a Martin Valšuv z Toušic musili jsú rozsudkem a nálezem některých dobrých lidí za tu mlynářku z Vlčích Dolův panu Žlebovi dvě kopě gr. dáti. I slyším, že by nějaký hrnčieř, téhož města obyvatel, k ruce té mlynářky před VMtí na právě vo svátciích letničních jisté peníze klásti jměl. Kterúž věc znaje, VMti prosím, že to pro mne a dle spravedlnosti učiniti a těch peněz jí mlynářce vydávati dopustiti neráčíte, leč vona prvě z toho a vodtud (ač bude-li těch peněz tak mnoho, co za ni dáti museli) práva bude a jim dosti učiní; jakož bych já se k lidem vašim (trefila-li by se kdy buď taková nebo podobná věc) též jmieti a zachovati chtěl. Ex Hradek

Dominico post Ascensionem Domini anno a natali Christi 1508. — Jan Šlechta ze Všehrd oc.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a radě města Kúřima, přátelóm a súsedom mým zvláště milým.

62.

1508 d. 7. června. — Mikuláš Karlík z Nežetic žádá, aby loupeživého mlynáře Blažka vězením opatřili a na tovaryše jeho se doptali [1022].

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni přátelé moji milí! Zpraven jsem, že by v vazbě VMtí některaký Blažek mlynář seděl, kteréhož jsem některým časem od smrti vyprosil, kterúz v Úvale vzíti měl, a za něho sem urozenému pánu panu Janovi Škvoreckému přirekl a urozenému vладыce panu Jindřichovi Hostýnskému, že jim žádných škod ani pohrůzek činiti nebude, domnievaje se, že on těch věcí zlých přestane. I nepřestal jest až posavad; ale chodě po silnicích loupil. Protož milí páni! já VMtí žádám jako svých souseduov i přátel milých, že se takovým lotrem zločincem dostatečně podle země svolení ujistiti ráčíte, jako na zločince přileží. Pakli byste toho VMt učiniti neráčili, tehdy já nemohl bych k žádnému jinému o to hleděti nežli k VMtí. Kdež nepochybuji, že to učiniti ráčíte a jím se ujistiti, a při tom aby dostatečně byl opatřen, a právo jemu učiniti ráčíte, jako na zločince přileží. Odpovědi od VMtí žádám. Datum ff. IIII ante festum Spiritus sancti ao. XV^oVIII^o. — Mikuláš Karlík z Nežetic.

A co se jeho tovaryše dotýče, kterajž rozličná jména má: Pavel v Hradečtě a zde Vaněk aneb Jan, ví-li on vo něm, ať on VMt zpraví, kde jest. Nebť jest veliký zloděj a lotr, smrti hoden. Kdybyste ho VMt mti mohli, tím abyšete se také ujistiti ráčili.

Múdrým v opatrnostech pánóm purgmistru a radě města Kúřimě, přátelóm a súsedom mým milým.

63.

1508 d. 13. června v Poděbradech. — Hynek Báderský z Újezda, hejtman na Poděbradech: o dluhy poddaných. [35.]

Službu svú vzkazují, slovné opatrnosti páni přátelé moji milí! Jakož o dluh spolušousedů vašeho pšete, kterýž praví se mieti na Zíkovi ze Pňova, člověku krále JMtí, žádajíc, abych vám práce umenšíc, jej k zaplacení dluhu, kterýž člověku a sousedu vašemu dlužen jest oc, přidržel oc. Též i Janovi z Kel abych za pivo Mikuláši Syrovému súsedu vašemu, za kteréz dlužna jemu býti praví Jana Kelského, rozkázal: Milí páni! Souseduom vašim pověděl sem, že svrchu psané dlužníky jich před sebe obešli, a seznají-li se, zaplatiti rozkází nebo umluvití. Pakli oni se neseznají, anebo nezaplatí, seznají-li se oc, tehdy aby v den sv. Jana na Poděbradech aby stáli; tu

konec, pokudž spravedlnosti náležeti bude, zachovám se. Ex Podiebrad f. III. Spiritus sancti anno 1508. — Hynek Báderský z Újezda, hajtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a radě města Kútímě, pánuom přáteluom mým milým.

64.

1508 d. 13. června v Poděbradech. — Hynek Báderský z Újezda, hejtman na Poděbradech, žádá, aby Janovi služebníku královskému škoda jeho nahrazena byla. [40.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni přátelé milí! Zpravil jest mne Jan, služebník krále JMti, tohoto listu ukazatel, kderak by někderakú ženu, kteráž jemu škodu učinila, v městě vašem postihl, a že ji ku právu dal. Potom pan rychtář váš tůž jistú ženu na někderaké rukojmie dal, kteříž měvše ji postaviti v den určitý, i nepostavili. Páni milí! Já vás za to žádám, že panu rychtáři vašemu ráčíte rozkázati, aby on ty rukojmie podle práva napomenul, zač sú slíbili, aby tomu dosti učinili, a tomuto krále JMti služebníku aby se na právě vašem spravedlivé státi mohlo tak, aby k své škodě jemu učiněné uhoditi mohl. Kdež o vás nepochybuji, než že se podle práva a spravedlnosti zachovati a jemu o to, s sebe toho neskládající, rozsudek i konec učiniti ráčíte. Nebo pan Slavata kdež psaní k vám učiniti ráčil, že by od kmetičny své, kdož by jí z čeho vinu dal, že každému od ní spravedlivé učiniti chce: věděti račte, že sem služebníku JKMti na Kostelci, (bez pohoršení pře své, a rukojmí se ani práva vašeho nestruhuje), státi rozkázal, přikázav jemu, jestliže jej co slušného potká, aby přijal. I poněvadž k svému uhoditi jest nemohl, více jemu tam státi nedám, než právem vaším v té při aby rozeznán byl. Ex Podiebrad f. III. post festum Penthecostes annorum 1508. — Hynek Báderský z Újezda, hajtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a radě města Kouřima, přátelóm mým milým.

65.

1508 d. 13. června v Čáslavi. — Podkomoří Burjan Trčka z Lípy oznamuje, že zítra přijede obnovit úřad městský. [2781.]

Službu svú vzkazuji, múdří opatrní páni a přátelé milí! Věděti vám dávám, že, dá-li Pán Buoh, zítra bohda u vás budu ku poledniemu pro obnovenie ouřadu krále JMti. Protož to znajíce, již se k tomu zpravte tak vedle obyčeje, jakož se při tom zachovati máte oc. Také vězte, že pro tento čas nebezpečný na cestách tiem větčí počet sebu mieti budu. Tak tuším, že koní všech jjezdnych i vozníkuo na LXX. To také znajíce, abyště se věděli čím zpraviti. Datum ex Czaslaw ff. III. post Spirytum sanctum annorum oc M^oV^oVIII^o. — Burjan Trčka z Lípy a na Lipnici, podkomoří království českého.

Múdrým opatrným pánóm purgmistru a konšelóm města Kúřima, pánóm přátelóm milým.

66.

1508 [?] d. 15. června na Kostelci. — Michal z Chlumu žádá, aby mu Přemysl ryby zaplatil. [2447.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni a sousedé milí! Jakož mi píšete, což se Přemysla dotýče o ten dluh, kterýž jest mi za ryby dlužen, a že by něco peněz na potřebě mé utratil, a ostatek že by zapraviti chtěl: i teď já tam Hotovce posielám. Již vám věřím, že jej k tomu připravíte, aby mi ty peníze hned dal, neprodlévaje. Ex Kosteletz ff. V. ante dominicum Trinitatis. — Michal z Chlumu a z Košmbergka.

Slovutným [sic] opatrnosti panu purgmistru a raddě města Kouřima, pánóm a sousedóm dobrým.

67.

1508 d. 18. června na Hrádku. — Jan Šlechta ze Všehrd posílá návrh přípisu ku králi a slibuje opatření spolehlivého posla do Budína. [2335.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni přátelé a sousedé moji zvláště milí! Vedle psanie a žádosti vaše jakýs sem přiepis, pokudž mohlo na pospěch býti, udělal, vedle kteréhož by jste měli králi JMti psáti. Pak zdá-li vám se co více přidati anebo ujeti, poněvadž potřebu svú lépe znáte a jí rozumíte nežli já, ujměte aneb přidajte jako ti, jichž jest věc a potřeba; a mně za zlé nemějte, jestliže sem se čeho poobmeškal. Což se pak posla s tím listem k králi JMti dotýče, já bych rád někoho jistého a svědomého odsud poslal, ale prostě nemám zde žádného takového. Než zdálo-li by vám se to, já pro vás rád učiniti a do Prahy panu Janovi Vlčiehrdlovi, strýci svému, psáti chci, že mi ten posla sem jistého a svědomého vypraví; neb já do Uher vodtud posly posielám, a mám tu také ty posly, že sedmý den z Prahy v Budíně bude. Pak líbilo-li by vám se to, dajte mi znáti. Hned bych já do Prahy ceduli psal a vám poslal, abyšte jie strýci mému dodati rozkázali. A králi bych JMti vedle vás také potřebně psal i doktorovi Augustinovi, strýci svému, tak že by se potřeby vaše dobře jednaly. Ex Hrádek dominico die Trinitatis anno Christi 1508. — Jan Šlechta ze Všehrd a na Kostelci nad Labem.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a radě města Kouřima, přátelóm a sousedóm svým zvláště milým.

68.

1508 d. 19. června na Hradě Pražském. — Závíše Sulek z Hrádku žádá, aby sestře jeho Kateřině Čachrovské peníze její vydány byly. [2682.]

Službu svú vzkazují, páni přátelé moji milí! Jakož sem prvé vám psal, což se týče paní Katheriny Čachrovské, sestry mé, o peníze, kteréž jí za duom na právě vašem klásti mají oc, i slyším, že by jí v tom nějaký zmatek někteří učiniti, obsta-

vujíc peníze, chtěli. I můžete znáti, že to není v řádu našem za právo, aby která vdova po muži svým dluhy jeho věnem svým platiti měla. I milí páni! Věřím já vám, že vy tomu na právě vašem nedopustíte, ale jí peníze propustíte, kteréž pan Troskovec na místě jejím bráti a vyzdvihnúti má i zase kvitovati. Pakli by se toho nestalo, již bych jí v tom právem, ač nerad, proti vám hájiti chtěl. Ktež nepochybují, že znajíce v tom spravedlnost její, že jí peníze z práva vašeho propustíte. Dán na hradě Pražském v pondělí před slavným hodem Těla Božieho léta XV^cVIII^o. — Závěše Sulek z Hrádku, hajthman hradu Pražského.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Gúfima, přátelóm mým milým.

69.

1508 d. 21. června ve Vlašimi. — Mikuláš Trčka st. z Lípy žádá, aby Hylík koželuh donucen byl zaplatiti za kože, a nabízí víno na prodej. [2777.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni, přátelé milí! Co se Hylíka koželuha, spolusúseďa vašeho, dotýče, věřím vám, že jej k tomu přidržíte, ať mi ty peníze přinese, za kteréž slíbil za Martina thovariše svého za XX koží, kdež jest vysoce slíbil on Hylík, že tomu dosti chce učiniti, slibuje purkrabí mému Václavovi Nosakovcovi před Johanesem písařem a před Ješkem řezníkem, že ty peníze chce přinést v hody velikonoční. I tomu jest i podnes dosti neučinil. I věřím já vám, milí páni, že vy jej Hylíka k tomu připravíte, ať on své řeči a slibu dosti činí, a ty peníze ať mi přinese a list, kterýž byl na ty kuože udělán, vezme. Pakli toho nestane se, již konečně rozkaže vaše obstavovati. A to dle dobrého susedství že učiníte. A také praví mi, kdož pro slady k vám jezdí, že tomu jistému Martinovi velmi od deště shořelo duom. Datum ex Wlassim f. IIII. ante Corporis Christi annorum 1508. Odpovědi žádám listem vašim, abych se věděl čím zpravit. A chce-li k vám kdo dobrého vína koupiti červeného poloufudří a bílého puol drejlinku? — Mikuláš Trčka starší z Lípy a na Vlašimi.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a radě města Kouřima, přáteluom milým.

70.

1508 d. 21. června. — Purkrabí na Kostelci Přemysl z Vilmanic žádá, aby dluh nebožtíka Martina Lána byl zaplacen. [3014.]

Službu svú vzkazují, slovutní v opatrnostech páni a přátelé moji milí! Jakož jsem s VMtí nejednou ale několikrát mluvil o dvě fl a IX gr. vše českých, kteréž jest Martin Lán, někdy spolusúseď váš, pánu mému JMti dlužen pozůstal, kteréhož jsem před vás za živnosti jeho připravil, žádaje od VMti podle práva zachován býti. Co jste ke mně při tom mluvíti ráčili, mám za to, že mi není potřebie v tom VMti

pamatovati oc. Páni milí! Čehož jsem prvé žádal, ještě téhož na VMti tiemto psaním žádám, abyšte to bez prodlévání opatriti ráčili, aby pánu mému JMti dluh již psaný zaplacen byl a tudy řeči té, kteráž jest mezi VMtí i tudiež mnou o to byla, aby se dosti stalo, znajíce, že jest již ten čas dávno minul. Kdež tu konečnou naději mám do VMti, znajíce, že má věc nenie ale páně, již to opatriti ráčíte, abych VMti o to více nestaral. Neb kdy[by] bylo proti komu jinému, jistě račte znáti, že bych uměl o to jináč napsati. Ale k VMti v tom i v jiném ve všem mně možném dobré přátelství zachovati chci. Datum ff. IIII. ante Corporis Christi anno salutifero V^CVIII^o. — Přemysl z Vilmanic, purgrabie na Kostelci.

Slovutným v opatrnostech pánuom purgmistru a raddě města Kúřima, pánuom a přátelóm mým milým d[odán buď].

71.

1508 d. 25. června. — Purkrabí na Kostelci Přemysl z Vilmanic žádá, aby Vávra Kadečkův zaplatil Jarošovi z Ledec dluh. [3019.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé moji milí! Znesl jest na mě Jaroš z Ledec, člověk pána mého JMti, že by mu dlužen byl XXVIII gr. b[ílých] Vávra Kadečkuov, spoluobyvatel váš, kteréhožto dluhu dobrovolně na něm člověk páně nikterakž dosáhnúti nemuož až posavad. I milí páni! Prosím já VMtí a vám věřím, že vy téhož Vávru k tomu držeti ráčíte, aby on dluh svrchupsaný člověku páně zaplatil, aby on mne a já vás o to již více starati přestal. Datum dominico post Johannis Baptiste anno oc V^CVIII^o. — Přemysl z Vilmanic, purgrabie na Kostelci.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a raddě města Kúřima, pánuom a přátelóm mým milým d[odán buď].

72.

1508 d. 25. června v Hoře Kutné. — Tomáš Chvojko z Plané slibuje vyhověti přání strany varhan. [4640.]

Službu svú vzkazuji, slovutný a opatrný pane purgmistře a konšelé milí! Zdravie a štěstie a všecko dobré VMtem přeji jakožto svý[m] přátelóm milý[m]. A jakožto mi VMt píšete o varhany, ať bych VMtem radil oc. I milí páni! Znajtež mě k sobě povolného v tom i mnohem věciem. Jakožkoli mi píšete, máť se to ode mne státi a VMtem k žádosti učiniti a k tomu se mieti jako váš služebník. A s tiem buďte pánu Bohu poručeni a jeho milé matce. Datum ex Montibus Guttnis dominica post Trinitatis annorum oc 5^o8. — Thomáš z Plané Chvojko na Horách Guttnách.

Múdrým a opatrný[m] panuom purg[m]istru a radě města Kúřimě, pánuom a přátelóm milým buď d[odán].

73.

1508 [?] d. 27. června na Svojsčích. — Jindřich Amcha z Borovnice žádá, aby Sochor zaplatil Janu krčmáři kopu grošů. [4905.]

Službu svú vzkazují, páni sousedé a přátelé moji milí! Mluvil jest se mnú Jan krčmář, člověk muoj z Svojšic, že by jemu dlužen byl Sochor kopu grošov, a za něho jest rukojmie Vavřinec Volejník. I prosím já vás jako přátel svých milých, že ráčíte jej Vavřince k tomu držeti, aby člověku mému dáno bylo. Dán na Svojsčích v úterý po Božiem Těle. — Jindřich Amcha z Borovnice a na Svojsčích.

Vzácné opatrnosti pánuom purgmistru a raddé města Kouřimě, pánuom souseduom a přáteluom mým milým.

74.

1508 [?] d. 27. června na Svojsčích. — Jindřich Amcha z Borovnice stěžuje si na lidi v jeho potocích u Vilmanic neprávem lovící. [4906.]

Službu svú vzkazují, páni sousedé a přátelé milí! Znásíem na vás, kterak mi v potocích lovie u Vilmanic, a to ne jednou, ale vždycky. A muoj syn jest s nimi mluvil; a oni pravie, že vy jim odpúštíte. A lidé vaši z Bošic též lovie a mluviec hrdě: že lovíme v svém, nech nám zabrání. I já se vám opovídám, že svého hájiti budu. Neb muožte rozuměti, žeť tu také něco mám toho potoka. Odpovědi žádám. Dán na Svojsčích v úterý po Božiem Těle. — Jindřich Amcha z Borovnice a na Svojsčích.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a raddé města Kúřima, souseduom a přáteluom milým d[odán buď].

75.

1508 d. 29. června. — Rada Starého města Pražského zve ke schůzi stavu třetího na den sv. Markéty na radnici St. m. Praž. [5102.] Otištěno již v AČ VI. č. 89 str. 377.

76.

1508 d. 1. července v Jelčanech. — Jiřík z Jelčan s manželkou svou Kateřinou z Javora oznamuje, že lesů a gruntů po předcích zděděných dále užívati bude. [723.]

Službu svú vzkazují, slovutnie pánie sousedy a přátelie moji mielie! Jakož vás tajno nenie, kdež sme spolu prosili z jednostajný vuole pana Šlechty a pana Amchy, aby ráčili mezi námi jednateli bajti, což se těch mezí dotýče: tu sou nám ráčili rok složiti na svatýho Petra. I tu jen pan Šlechta vyjeti ráčil; a já sem taky vyjel i s manželkou svou panie Kateřinou i s jinajmi dobrajmi lidmi i s těmi, keríž sou mi k tý věci přieležali. I poněvadž ste vy k tomu položenému roku nepřijeli a prvý ste také k položenajm rokuom nestáli, i již já vám věřím, že vy mi v tom za zlý míti nebudete, že já těch lesů a gruntů, kderajchž sou předkoví moji pokojně

a bez naříkání užívati za práv a za řádu, též jich jako vonie užívati budu. I zdá-li vám se pak, že k niemu lepší spravedlnost máte nežli já s manželkou svou, máte právo před sebou. Dán na Jelčanech v sobotu po svatém Petru a Pavlu léta božieho M^oV^cVIII^o. — Jiřík z Jelčan a Kateřina z Javora.

Slovuotným v uopatrnostech panu purgmistru a radě města Kouřimě, přátelům a sousedům našim milým d[odán buď].

77.

1508 po d. 1. července. — Jindřich Amcha z Borovnice žádá, aby k ohledání mezi jiný den ustanoven byl. [4907.]

Službu svou vzkazuji, páni sousedé a přátelé moji milí! Jakož mi píšete, co se dotýče těch mezi vámi a mezi panem Jelčanským [sic], a píše vám, že by chtěl, abyšte ho právem hleděli. A také píšete mi, že by se zdálo panu Šlechtovi, mohliby bych [sic] k té věci býti v tento úterý. I neví, bych mohl býti. Neb hned pryč jedu. I zdá-li se vám, mluvte s panem Janem Šlechtou, ať toho den jmenuje jiný, já budu. A také že by mluvil s panem Jelčanským [sic], chce-li k tomu dni státi, který jmenován bude. — Jindřich Amcha z Borovnice a na Svojsčích.

Slovutné opatrnosti pánu purgmistru a radě města Kouřimě, pánu a přátelům mým milým.

78.

1508 d. 2. července v Kolíně. — Purkrabí na Kolíně Martin z Dřešína oznamuje, že kmetičně Heflici peníze dříve vydány nebudou, dokud bývalý svůj grunt v Libodřicích nevyčistí. [4509.]

Službu svou vzkazuji, slovutné opatrnosti páni přátelé moji milí! Jakož mi píšete o kmetičnu města vašeho Hefičku, že by jí spravedlnost její hyndrována od Štúry z Libodřic byla beze vší příčiny. I milí páni a přátelé! Tajno vás nebuď, že ti peníze na právě leží. Ale s té příčiny soused podle toho gruntu, kterýž Heflík prodal v Libodřicích, peníze ty jest obstaral, že plotu purkrechtního jest nevysvobodil a nevyčistil. Neb Štúra, kterýž od Heflíka koupil, více plotuov hraditi na sebe bráti nechce, než což jemu Heflík ukázal. Ale jiný soused podle toho gruntu praví, že by dále hraditi měl. Kdež pak Heflík úplatel [sic] 1 ^{fl} gr. za to učiniti chtěl, aby podlejší soused toho gruntu tu hrázi a plot hradil. I nechtěl k tomu svoliti, než aby jemu II ^{fl} gr. dal Heflík; i nyní [sic] na žádném konci postaveno. Protož milí páni a přátelé! Chce-li ta Heflice peníze bráti, ať grunt, za kterýž peníze bře [sic], vedle obyčeje vyčistí. Datum Colonie dominico ante Procopi 1508. — Martin z Dřešína, purkrabie panství Kolínského.

Slovutné opatrnosti pánům purgmistru a radě města Gúřima, pánům a přátelům mým milým.

79.

1508 d. 4. července na Hrádku. — Jan Šlechta ze Všehrd oznamuje, že Jiřík z Jelčan slíbil účastniti se jízdy k ohledání mezí v Nesměni. [2334.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni přátelé a susedé moji zvláště milí! Jakož jste mi včera psali oznamujíc, že se pan Amcha k tomu uprázniti a ráno buohda v příští čtvrtek v Nesměni býti chce, abych, zuaje to, dal to také Jelčanskému znáti a k tomu jeho přivedl, aby nechaje toho úmyslu, kterýž před se vzal a vám jej psaním oznámil, dal se tu také na ten čas s přáteli a potřebami svými najíti: i učinil jsem tak a k němu dnes ráno posielal, předloživ jemu to, poněvadž onehda ta věc ani volí ani příčinu vaší nepřišla, že jste na ty meze nevyjeli, než páně Amchová, aby takového předsevzetie, kteréž by jemu spieše škodu nežli zisk přineslo, na straně nechal a buohda ve čtvrtek ráno s lidmi a potřebami svými na těch mezích byl; a my že tam s panem Amchú také budeme, a vy že toho též neobmeškáte. I vzkázal mi, ač jemu přátelé jeho někteří radili, aby té jiezdy na ty meze nechal, že on proto raději rady mé uposlechnúti a tam ráno ve čtvrtek i s manželkú svú a potřebami býti chce. A protože znajíc to, již toho neobmeškávajíte, abyšte tam také byli na ten čas. A k panu Amchovi, zdá-li vám se, ještě pošlete, ať znaje to, také se k tomu uprázní, abyšte tam darmo i se mnú nejezdili. Ex Hradek f. III. die beati Procopii anno Christi 1508. — Jan Šlechta ze Všehrd oc.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a radě města Kouřima, přátelóm a susedóm mým zvláště milým.

80.

1508 d. 4. července v Brandýse. — Purkrabí na Brandýse Petr z Krsovic slibuje přiměti Průšu, aby dluh zaplatil. [4029.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni Kouřimští, přátelé moji milí! Po prvním psaní vašem svedl mě s toho jeden soused váš, kterajž byl sem po svědomí přišel, že Pruoša té vdově Lance nenie nic dlužen než XV gr. českých. Proto sem rozkázal Pruošovi, aby s tím člověkem vašim tam šel a té vdově zaplatil aneb se s nie smluvil. A von to řekl učiniti. Neučinil. Na druhé psaní vaše přísně sem jemu rozkázal, aby tam se vypravil a jie zaplatil. Von ubezpečiv mě na tom, tomu jest dosti neučinil, až mi teď nynie přišlo psaní vaše, kdež opět Pruoši doma nenie. Než mám za to, že bude ve dvou aneb ve třech dnech. Já jej k tomu skutečně mieti budu, aby té vdově, paní Lance, dluh jejie zaplatil. Pakliby se to kterak zmátlo, že by von Pruoša vdy tomu dosti neučinil po mém rozkázání, již bude moci na něm právem svého dobývati tak, jakž psáti ráčíte. Datum ex Brandys f. III^a die s. Procopi anno 1508°. — Petr z Skrsovic, purgrabie na Brandýse.

Múdrým a opatrným panu purgmistru a raddě města Kouřima, přáteluum mým milým.

81.

1508 d. 14. července v Leštně. — Petr Holický ze Šternberka stěžuje si na liknavost v zasílání listů přiznavačích. [2590.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jako ste mi poslali list přiznavačí, ten sem přečetl i na tento čas k sobě přijal až do delšího [sic] opravení. Páni a přátelé milí! Vězte, že má list, aby svědčil mne a panu Hynkovi Vrabskému společně; i nemeškajte jím ke mně poslati; a já vám tento zase vrátím, neb bych já ještě chtěl rád sjed [sic] v městě vašem položití. Ale těmi listy přiznavačími veliký se zmatek děje, že jich nedávají. By ti dávání byli, shledali byste buohda, že by lépe v tomto kraji bylo, leč by lidé svého slibu držeti nechtěli. Vy šte až dosavad meškali, a jiní snad ještě dyl; a v tom všickni škodu a nebezpečnost nesem. By se tomu dosti dalo, co jest zřízeno a slíbeno, mnoho zlého by buohda bylo zastaveno. Hajtmanuom nepřičítajte viny, než těm, kdož listů přiznavačích nedávají. Víte, co jest nás v Kouřimi bylo. Nemám než od vás teprv strnástý [sic] list. Někteříť sú zapoměli, coť sou tu přiříkali, pak zvlášť na obecném sněmě. Datum ex Leszna in vigilia sanctorum apostolorum 1508. — Petr Holický z Šternbergka, najvyššie sudí kr. Č.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a radě města Kouřimi, přátelóm mým milým.

82.

1508 d. 17. července v Poděbradech. — Hynek Báderský z Újezda, hejtman na Poděbradech, žádá, aby služebníku královskému nový den ku při byl ustanoven. [39.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni přátelé moji milí! Psal sem vám prvé o služebníka krále JMti žádaje vás, abyšte jeho s práva vašeho nikam jinam nepodávali, než sami na právě vašem konec o to spravedlivý abyšte učinili, co se té škody, kterúz jemu ta žena učinila, kterúz v městě vašem ku právu dal oc, dotýče; k žádosti mé to jste ráčili učiniti a služebníku krále JMti, aby s potřebami svými stál a na ni dovozoval, den jmenovali jste. Ale že služebník krále JMti z přičiny této nestál jest, že maje list, nedal jeho žádnému; až sem já se vrátil, teprv mi jeho dodal; a den jemu uložený již byl pominul. Protož páni a přátelé milí, poněvadž jemu to z úmysla nepřišlo, než z mého nebytí doma, vás vždy ještě za též jako i prvé žádám, že jemu s tú ženú na právě vašem konec učiníte a den jiný k stání té pře jmenovati budete. A jestli že by nestál a to obmeškal, sám sebu vinen bude. Než toto první nestání jeho, vám věřím, že škodné jemu nebude. Ex Podiebrad f. II. post divisionem apostolorum anno 1508. — Hynek Báderský z Újezda, hajtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kouřima, přátelóm mým milým.

83.

1508 d. 23. července v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač z Kunštátu žádá o vrácení kmetičny Trčkové do Sázavy a o zatknutí jejích únosců. [1301.]

Službu svú vzkazují, vzáctné opatrnosti páni sousedé moji milí! Žaluji vám na Petra Strajcova syna a na Valšova nožieřova syna, kterak sú mi vylúdili a pomohli vykrásti Trčkovú s sirotkem mým i s jinými věcmi z Sázavy z gruntu mého. I to znajíc, já vás prosím i věřím, bez dalšíe nesnáze že vy týž svrchupsané budete k tomu držeti, anébrž jimi se ujistíte, aby mi oni zase kmetičnu mů postavili v mů moc i s sirotkem i s tím, což jest pobrala. Kdež já plné doufanie do vás mám, že tak učiníte. Odpovědi žádám. Datum ex monasterio s. Procopi dominica post Marie Magdalene anno 1508. — Jan Zajimač z Kunštátu oc.

Vzácné opatrnosti panuom purgmistru a raddě města Kouřima, souseduom mým milým.

84.

1508 d. 5. srpna. — Městský rychtář Martin krejčí přijal rukojmí Mikulášovi st. Trčkovi z Lípy za koželuha Hylíka. [2779.]

Já Martin krajčí, rychtář města Gúřimě, známo činím listem tiemto obecně přede všemi lidmi, kdež čten nebo čtúci slyšán bude, že jsem přijal v slib a v rukojemství k ruce urozeného a statečného rytieře panu Mikulášovi staršiemu Trčkovi z Lípy a na Vlašimi opatrné Jakuba Neřáda a Vávru Kadečkova, susedy naše, za spolusúseďa našeho Jana Hylíka koželuha za sedmdesáte kuoží telecích, každú teleťtinu jednu počítajíc po pěti groších mš., na rok do středopostie najprv příštího. Tak jistec i rukojmie všichni rukú společnú a nerozdielnú slíbili jsú tomu dosti učiniti a summu dluhu toho na čas svrchu jmenovaný skutečně bez odporu i protahu dalšího vyplniti. Na potvrzení toho a pro stálejší jistotu k žádostem jich pečeti z úřadu mého dal jsem k listu tomuto přitisknutí sobě bez škody. Dán v sobotu den svatého Ozwalda léta narození Syna Božieho tisícého pětistého osmého.

Poznámka na přehnutém okraji: S. Potom posláno jemu Hylíkovi Ij 15 XV [sic] koží telecích.

85.

1508 d. 8. srpna v Praze. — Markvart Cetenský z Cetně žádá, aby vyslali lidi své k odhadu platů na dědinách v Přebozích. [347.]

Službu svú vzkazují, múdrí a opatrní přátelé moji milí! Vězte, že jest mne žádal urozený vladyka Jiřík z Kosíkova, měštěnin Nového města Pražského, abych jemu podle práva a úřadu svého odhádání učinil na platu na dědinách v Přebozích. Protož já vám oznamuji a tímto listem vás podle práva obsielám, abyšte vy některé

osoby z sebe, spolusousedy a obyvatele vaše, na též dědiny vyslali, aby na týchž dědinách byli, když slunce vyjde ráno, při témž odhádání ten úterý před svatým Bartholomějem nejprve příštím, a to pod pokutú na to od staradávna uloženú. Dán v Praze u desk zemských léta M^oV^cVIII^o v úterý po svatém Sixtu. — Markvarth Cetenský z Cethně, místokomorník království Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru, konšelóm i vši obci města Kouřima, přátelóm mým milým.

86.

1508 d. 9. srpna v Kolíně. — Purkrabí Kolínský Martin z Dřešína upomíná, aby Matěj sladovník Smolíkovi z Radovesic dluh zaplatil. [4510.]

Službu svú vzkazují, slovuťné opatrnosti páni přátelé moji milí! Před časem minulým oznámil jsem vám, kterak spolusúsed váš Matěj sladovník člověku krále JMti, pána mého milostivého, Smolíkovi z Radovesic jsa dlužen od VI^{ti} nebo VII let II^j 11^{gr} XV gr. českých, i nechce jemu platce býti. Oznámili ste mi psaním vaším žádající mne, aby týž člověk krále JMti spolusúsedu vašemu do času nedlúhého strpení toho dluhu jměl. I k žádosti vaší na člověku krále JMti to jsem obdržal, aby na něho nekvapil. I týž posavad jemu nic nedal, ani smlúvy s ním jaké učinil, jakoby jemu nic vinovat nebyl. I ještě vás žádám, abyšte téhož Matěje k tomu přidržali, aby on člověku jmenovanému dluh jeho zaplatil bez ottahu a takových tůček a škod. Jestliže by se pak toho nestalo, již bych člověku krále JMti jeho dluhu právem dobývati zahájiti nemohl. Čehož vám věřím, že vždy ještě k tomu přijíti nedopustíte. Dán na Kolíně f. IIII^a ante Lavrentii diem 1508. — Martin z Dřešína, purkrabie panstvie Kolínského.

Slovuťné opatrnosti pánóm purgmistru a radě města Kúřima, přátelóm mým milým.

87.

1508 d. 21. srpna v Leštně. — Petr Holický ze Šternberka oznamuje, že svolal sjezd krajský do Kouřimě na den 30. srpna. [2588.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a příteli milí! Znáti vám dávám, že sem položil sjezd do města vašeho Kouřimě tohoto kraje Kouřimského tu středu před s. Jiljím. Znajíce to, prosím, kažte potřeba [sic] opatřiti. Také vás prosím, páni a příteli milí, abyšte mne někde vopatřili hospodu na XXXX koní. Datum ex Leesstna f. II. ante Bartholomei appostoli anno domini 1508. — Petr Holický z Šternbergka, najvyšší sudí královstvie českého.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a radě města Kouřima, přátelóm mým milým.

88.

1508 d. 29. srpna v Praze. — Pražané zvou pány, rytířstvo i kr. města kraje Kouřimského ke sjezdu strany pod obojí z Čech i z Moravy do Prahy na den sv. Václava.

Urozeným pánóm pánóm JMtem, pánóm z rytířstva a opatrným purgistróm a konšelóm i všem městóm královským kraje Kúřimského s strany pod dvojím způsobem královstvie Českého, pánóm a přátelóm našim milým, my purgmistři a raddy Starého a Nového měst Pražských službu svú vzkazujeme. Páni a přátelé milí! VMtem oznamujeme, kterak o svatém Jakubě nyní minulém drahně osob z stavu i duchovního i světského z řádu tudiež panského, rytířského i městského strany naše předpověděné, sšedše se spolu na rathúze Starého města Pražského, jednu i druhé dlúho a mnoho jsú rozmlúvali a rozjímalí mezi sebú, jaká újma a jací útiskové se dějí rozličně též straně naše pod dvojím způsobem od strany římské, a den ote dne více a více kterak se rozmáhají zde v Čechách i v Moravě; ješto kdyby taková věc málo déle zanetbána byla, strach, aby táž strana ot druhé brzo udušena nebyla. Rozjímalí jsú tudiež i to, kterak by tomu mohlo překaženo býti. Ale vidúce, že k takovému předsevzetí nejsú všichni s strany naší a také že ta věc bez pánuov JMtí a pánuov z rytířstva moravských, pánuov přátel našich a bratříe u vieře, ani jednána ani jak zavíerána býti nemuož, i k společnému o to sjetí a rozmluvení rok jsú položiti a jmenovati ráčili na den sv. Václava najprvé přístieho v Praze. A týž rok hned svým listem a psaním oznámivše pánóm Moravským a jich jím požádavše k přijetí a z sebe k vyslání o takovú pilnú, znamenitú a potřebnú věc, nám jsú poručili, abychom všechny VMti k témuž dni a roku o touž věc také obeslali oc.

Protož VMtí všech spolu i každého zvláště, páni a přátelé milí, žádáme a prosíme, že pro božské dobré, pro pravdy jeho a přetržení toho zlého, kteréž se proti týmž pravdám děje, že k témuž dni býti v Praze všickni i jeden každý z VMtí ráčíte, a tu společně s sebú a s pány Moravskými o takové potřeby že rozmlúvati a jednati budete, té věci nikterakž neobmeškávající, příkladem otcuov a předkuov svých, kteříž pro pravdy Kristovy a takové útsky netoliko jsú práce a nákladuov svých nelitovali, ale i svých těl nasazující, krev svú vylévali, hlediece na samu otplatu Božskú. Pro kterúžto i pro naše tudiež služby a pilné žádosti VMti to učiniti račte, abyšte k předpověděnému roku a dni pro věci předpověděné nezametbali do Prahy přijeti, nebo i z jiných krajův páni, rytířstvo i města, kterýmž o témž píšem, také k tomu dni budú. Toho na svědomie pečeti menší měst našich kázali jsme pritisknutí k tomuto listu. Jenž jest dán v Praze den Stětie svatého Jana Křtitele syna Božieho, léta téhož syna Božieho patnáctistého osmého.

89.

1508 d. 30. srpna v Přerově. — Jaroslav ze Šelenberka přimlouvá se za kmetičnu svou z Nehvizd. [2321.]

Službu svú vzkazuji, múdří opatrní páni a přátelé milí! Vězte, že jest na mne znesla kmetnična má z Nehvizd, že by chtěla viniti z nějakých věcí člověka vašeho před vámi, jménem Machka z Bošic. I protož já vás prosím, že vy téhož Machka obešlete, aby dnes před vámi stál, a kmetična má také před vámi bude po polednách. I toho vám věřím, že tak učiníte, a seznajíce, což bude člověk váš kmetničně mé spravedlivě povinen, že jej k tomu držeti budete, aby kmetničně mé práv byl. Jakož bych já k žádosti vaše chtěl se tak k vám zachovati, ač byste kdy čeho potřebovali. Dán na Přerově v středu po s. Bartholoměji léta oc VIII°. — Jaroslav z Šelnberga a z Kosti oc.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a radě města Kúřima, přátelům mým dobrým buď [dodán].

90.

1508 d. 3. září. — Petr Holický ze Šternberka o artikulech na sjezdu krajském předložených. [2593.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, příteli milí! Jako ste mi psali o poslání artikuluov při sjezdu nyní na miesté vašem v Kouřimě oznámenajch a zjednanajch: páni a příteli milí, ač sem jinými věcmi zaneprázdněn byl, ale pro žádost vaši k tomu sem se uprázdnil a to spuosomal, abych z dostatkem vám to poslal. Kdež vám to teď posielám po poslu vašem. A jest-li při možnosti vaší, prosím, zbavte mne té práce a oznamte to pánóm Pražanóm obojího města, přátelóm mým i vašim milým. Než ať proto toho nyní nerozhlašují i vy také, až se najprvé vyrozumí, k čemu pánuov správci vuole a rada bude; neb já sem také na tom, že to hned nejvyššímu panu purgrabí Praskému oznámiti chci, aby on také, má-li které pány správce zemské při sobě, s nimi rozmluvil a na to mysliti ráčil, jestliže bychom my co všickni na tomto sjezdu z nedostatku svého obmeškali, aby bylo napraveno, aby řád a právo zachováno bylo, bude-li vuole Buoží. Kdež jest největší potřeba jeho svaté milosti o to žádati; neb ten všemohúcí pán nad rozumy lidské puosobiti a jednati ráčí, kdož se jeho svaté milosti pokoří, lép než ti, kteříž nyní v své pomocnfsky rozličné ufají. Datum oc dominico die post Egidii confessoris anno domini V^cVIII^o. — Petr Holický z Šternbergka, nejvyšší sudí kr. Č.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a radě města Kouřimě, přátelóm mým milým.

91.

1508 d. 5. září na Přerově. — Purkrabí na Přerově Václav z Nehvizdek žádá, aby při kmetičny z Nehvizd na budoucí sobotu odložili. [4811.]

Službu svú vzkazují, múdří opatrní páni a přátelé milí! Pán můj JMt ráčil [vám] jest oznámiti, že jest s vámi pozůstal skrze pana Václava Bradáče, co se dotýče kmetničny JMtí z Nehvizd a člověka vašeho Machka z Bošic, že by zítra bohdá před vámi měli ještě o nějakú při státi. I milí páni! Vězte, že z nějaké hodné příčiny to stánie nebude moci býti. Ale dá-li Buoh, v sobotu najprv příští kmetnična JMtí před vámi stane, a pán JMt vedle ní také někoho vyslati ráci. I znajíce to, račtež člověku svému tu věc oznámiti a k sobotě jemu rozkázati státi. A z čehož jej kmetnična JMtí viniti bude, to tak, dá-li Buoh, uslyšíte. Dán na Přerově v úterý před Matkú b[oží] narození léta oc VIII°. — Václav z Nehvizdek, purkrabie na Přerově.

Múdrým a opatrným pánům purgmistru a radě města Kouřima, pánům přátelům mým dobrým buď [dodán].

92.

1508 d. 22. září na zámku Kolínském. — Purkrabí Kolínský Martin z Dřešína žádá, aby Jiřík z Myškovic zaplatil dluh svůj Matouši Hrobskému, mlynáři v Kolíně. [4507.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni přátelé moji milí! Jiřík Albrechtů syn z Myškovic, čas dávný člověku krále JMtí, pána mého milostivého, spravedlivě jsa povinovat dluh a dlužen, nechce jemu (s častého upomínání i listem mým naň úředníku žalováním) platce býti Mathúšovi Hrobskému, mlynáři z Kolína. Milí páni a přátelé! Prosím já vás, že jemu spravedlivého jeho dluhu na právě vašem dobývati a pro ten dluh obstavovati hájiti nebudete. A já touž libost, bylo-li by vám kdy toho potřebí, i každému zvlášť z obyvateluo města vašeho učiniti chci. Věřím vám, že to pro mne učiníte. Datum in arce Coloniensi 1508 anno f. VI^a post ipsum Mathie diem. — Martin z Dřešína, purkrabie panstvie Kolínského.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a radě města Gúřima, přátelóm mým milým.

93.

1508 d. 30. září v klášteře sv. Prokopa. — Jiřík od Dubu, purkrabí kláštera sv. Prokopa: aby Průšovi ze Střemelice zaplacen bylo od sekání ovsů. [4849.]

Službu svú vzkazují, vzácné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Vězte, že jest na mne znesl pána mého JMtí člověk Pruosa ze Střemelice, kterak by mu lidé vaši dlužni byli od sekání ovsuov: Vávra rychtář z Chraštan Ij 11° II gr. mš., vdova Vichrova odtudž XL gr. mš., kdež jsú sobě roky dávno brali k placení, a tomu jsú dosti neučinili. I věřím já vám, že je k tomu jmieti budete, ať jeho

dluh spravedlivý zaplatí, jakož bych já též učinil. Datum ex monasterio sabbato post Michaelis anno oc 508. — Jiřík od Dubu a z Radimo[vic], purkrabie na klášteře svatého Prokopa.

Vzáctné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kouřima, pánuom a přáteluom mým milým.

94.

1508 d. 15. října v Kostelci. — Purkrabí na Kostelci Přemysl z Vilmanic žádá, aby Vávra Kadečkův dluh pánu jeho zaplatil. [3018.]

Službu svú vzkazují, slovutní v opatrnostech páni a moji přátelé milí! Jakož sem s VMtí některú chvíli mluvil i psal o Vávru Kadečkova, o dluh o ten, který Jarošovi z Ledec, hajnému pána mého JMti, jest dlužen, kdež ráčili jste, uznávše spravedlnost, jemu rozkázati zaplatiti ve dvou nedělích; a tomu čas dobře dávní jest; a tomu se dosti nestalo až posavad. I milí páni! Já VMti žádám, poněvadž jest tomu vedle rozkázání vašeho dosti neučinil, že jej k tomu vedle práva připraviti ráčíte, ať on pánu mému JMti zaplatí to, což jest dlužen. Neb nestalo-li by se toho, muož VMt znáti, že bych já dluh[u] toho právem stavným dobývati rozkázal. Datum Costelec dominico ante Galli anno oc V^cVIII^o. — Přemysl z Vilmanic, purgrabie na Kostelci.

Slovutným v opatrnostech pánuom purgmistru a raddě města Kúřima, pánuom a přátelóm mým milým.

95.

1508 d. 17. října v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač z Kunštátu si stěžuje, že kmetična jeho Trčková ze Sázavy posud mu vrácena nebyla. [1302.]

Službu svú vzkazují, vzácné opatrnosti páni sousedé moji milí! Jakož mi píšete na mé psaní, co se Trčkové s Sázavy dotýče, že sú jie hledali tíž rodičové města vašeho a nemohli sú jie najíti. Při tom píšete mi, že jste je do vazby hned vzali: i o tom já dobře vím, že jste tak učinili. A v tém sú se oni tak pochlúbali, že o nie dobře vědí, kde jest; a přitom sú oni vypuštěni od vás, a já podnes na grunt zase kmetičny s sirotkem nemohu dosáhnúti i s jinými věcmi podle mého prvnějšieho psaní. Přitom jakož mi píšete: jestliže by jie dosáhnúti nemohli, abych toho laskavě povážil: i muožte dobře znáti, že já po všechny časy ve všem dobrém sousedství vám se zachovával a ještě bych se rád zachoval. Než pokudž mi se od takových lotříkuov stalo, toho já sobě lehce nevážím, aniž mi jest možné, abych já jim to měl prominúti. Však byšte mě měli sami v tom litovati. I ještě vás žádám, abyšte mě v tom opatřili tak, abych já kmetičnu svú mohl zase jmieti v své moci s sirotkem i s tím se vším. Pakliby se toho nestalo, již by mezi námi sousedství

zrušeno býti musilo. Ex monasterio ff. III. post Galli anno oc 508. — Jan Zajimač z Kunštátu oc.

Vzáctné opatrnosti pánuom purkmistru a raddě města Kouřima, souseduom mým milým.

96.

1508 d. 20. října v Žumberce. — Jan Janovský ml. ze Soutic žádá za povolení ležení pro dlužníky své. [971.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přátelé moji milí! Prosím já vás jakožto přátel svých milých, že mi dopustíte hospody při ležení v městě vašem u Vraštíka, spolusúseďa vašeho, na pana Jana Zapského jistce a na rukojmie jeho pana Václava z Vrabí, na pana Ladislava Malešického, na pana Oldřicha Popela a na pana Zikmunda Vyšehňovského. I věřím vám, že to pro mne učiníte podle práva, řádu a obyčeje země této. Vězte: a pokládám jim v listu obsélaje ten pátek po Všech Svatých ležení. Datum Žumbergk ff. VI. post festum s. Luce annorum 1508. — Jan Janovský mladší z Sútic a na Lukavici.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a raddě města Kúřimě, pánuom přáteluom mým milým.

97.

1508 d. 23. října v Lipnici. — Burjan Trčka z Lípy přimlouvá se u pana Matouše za člověka svého Havla a žádá jeho, by mu pomohl zatknouti zloděje. [2782.]

Urozený pane Mathouši, příteli milý! Havel tento, listu tohoto ukazatel, člověk muoj, vznesl jest na mě, kterak by některú chvíli v městě vašem nechtěli jemu stávky dopustiti v městě vašem na lidi pana Podvedského, leč by ode mne list měl. Medle pane Mathouši, dopustěž mu té stávky v městě vašem.

Také, milý pane Mathouši, vědětiť dávám, kterak sou mi nešlechetně udělala dva holomky, pokradši mi na zámku. I spustili se dolův nočně. Kdež slyším, že by tu byla oba dva aneb jeden při městě vašem, jménem Podhola, že jest u nákého vodáka, kteréhož tento Havel dobře zná. I prosím já tebe, že jemu k tomu raden i pomocen budeš, abych já mohl k němu přijíti. Pakli tu bude, věřímť, že se jím dostatečně rozkážeš ujistiti a mně o té věci dáš znáti, abych já poň poslal. Neb sou oba dva má dědičná od zámku tuto. A že mi na tom velikú vděčnost a libost okážeš, když mi to zjednáš, nynie nebo potom málo, kde jest odšel. To konečně viem, že jest tu byl nedávno. Jedné to opatř, ať by neušel. Já tobě toho všiem přátelstvími chci se odplatiti. Ex Lipnicz ff. II. post 11 millia virginum annorum oc 1508. — Burjan Trčka z Lípy oc, podkomořie královstvie Českého.

Urozenému pánu Mathoušovi z N. v Kouřimi, příteli mému milému.

98.

1508 d. 24. října v Kostelci. — Purkrabí na Kostelci Přemysl z Vilmanic žádá, aby Vítovi z Brníka podíl jeho na domě Kocoltově byl vyplacen. [3013.]

Službu svou vzkazují, slovné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Jakož sem některú chvíli s vámi mluvil o Víta z Brníka, člověka pána mého JMti, abyšte mu spravedlivost jeho, kterúz se praví mieti po otci svém na domu Kocoltovu, propustiti ráčili; kdež pak pro pána JMt ráčili ste přiréci to učiniti. I milí páni! On na mě vždy nachází, žádáje mne za to, abych mu to k nějakému konci dovedl. I já VMti žádám, že to pro pána mého JMt ráčíte učiniti a jemu to oznámiti, kdy a kteraj čas on by měl k tomu státi a o svou spravedlivost, kterúz má knihami vašimi zapsanú, konec bráti, aby on mně a já vám o to více starosti nečinil. Datum Costelec z ff. III. ante Crispini anno oc V^cVIII^o. — Přemysl z Vilmanic, purgrabie na Kostelci.

Slovné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kúfima, pánuom a přátelóm mým milým.

99.

1508 d. 28. října na Hrádku. — Jan Šlechta ze Všehrd žádá za pomoc pro okradeného úředníka svého Beneše. [2336.]

Službu svou vzkazují, múdří a opatrní páni přátelé a susedé moji zvláště milí! Vězte, že jest mne zpravil Beneš úředník muoj s Kostelce, kterak jest jemu nějaký klíčník pana Jindřicha, kterýž jest na Zásmuciech byl, kožich vlčí ukradl a při tom některé jiné věci. A ten kožich že jest zastavil krčmáři Trebovskému. K kterémuž když jest posílal několikrát, oznamuje jemu, že ten kožich jeho jest, žádáje na něm, aby ho nikam neodbýval, protože jemu při tom kožichu i jiné věci jeho pobrány jsú: kterýž neobrátil se na to nic, prodal to, komuž se jemu zdálo. Kdež on chtě po své škodě státi a dále jie hledati u toho, od kohož se jemu stala, nemuž toho tak před se duvodně vzieti, poněvadž mu již psaný krčmář kožich ten přes jeho žádost prodal. [I prosil] mne, abych vám voň psal a na vás žádal, abyšte témuž krčmáři rozkázali, aby mu kožich ten zase vrátil, tak aby se mohlo toho i . . . škodu, která . . . kterak jest jemu strýc spolu . . . rukojmí byl . . . nebožtíkovi pánu Mikulášovi Popelovi; vo kteréžto rukojmí když jeho často napomínal, aby mu již dle slibu svého dosti učinil, že toho až dosavad dosíci nemohl. Prose také, abych vám voň psal a přimluvil se, aby jemu vedle slibu svého dosti učinil. I poněvadž věci slušné a spravedlivé žádá, prosím já vás jakožto přátel svých milých, že to pro mne a pro spravedlnost učiníte a jemu k těm obojím věcem dopomůžete, tak aby jemu o to více pracovati ani jiných lidí vo to hyndrovati potřebie nebylo. Jakož bych já se k vám i k vašim lidem též jmieti a zachovati chtěl. Ex Hrádek sabbato

die sanctorum Symonis et Jude apostolorum anno Christi 1508. — Jan Šlechta ze Všehrd a na Kostelci nad Labem.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a radě města Kouřima, přátelóm a súsedóm mým zvlášť milým.

List jest značně porušen, tak že z tří prostředních řádků sotva několik slov přečísti lze.

100.

1508 d. 31. října na Hrádku. — Jan Šlechta ze Všehrd sděluje, co zvěděl o nastávajícím příjezdu královu do Čech. [2332.]

Službu svou vzkazují, múdří a opatrní páni přátelé a súsedé moji milí! Jakož mi psáti ráčíte ptajíce se na mně, věděl-li bych co jistého vo příjezdu krále JMti sem do Čech, a při tom žádajíce, abych vám to psaním svým oznámil; i vězte, že jiného neviem než to, že před vosmi dny psal mi z Uher vo jednu svou potřebu jeden dobrý člověk dvořenín krále JMti, a datum listu jest v Rábu; a při tom mi tak píše, že král JMt na cestě jest jeda do Čech, a že v Prešpurce několik dní pobude; než vodtud potom hned do Olomúce a potom sem do Čech že jeti ráčí. A když jsem tento pátek u Hory byl, u pana mincmistra, tu jeden z Brna příjem jistil to, že již JMt v Prešpurce jest a že vodtud od JMti někteří přijeli. Pak po-
něvadž jest před těmi dny v Rábu byl, nenie věc nepodobná, aby již v Prešpurce býti neměl, neb z Rábu do Prešpurka nenie než IX mil. Jiného vám co vo tom psáti neviem. A také jest JMt psáti ráčil, že se sem pro tyto neřády a roztržnosti, které jsú v zemi povstaly, bez meškání vypraviti ráčí. Ex Hradec ff. III. in vigilia Omnium Sanctorum anno Christi 1508. — Jan Šlechta ze Všehrd a na Kostelci nad Labem.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a radě města Kouřima, přátelóm a súsedóm mým zvlášť milým.

101.

1508 d. 4. listopadu v Leštně. — Petr Holický ze Šternberka dává věděti, jak má zníti list přiznací k hejtmanům krajským a kdy svolati míní sjezd krajský. [2592.]

Službu svou vzkazují, múdří a opatrní páni a přítelé milí! List, který ste mi opět poslali přiznací, jest s prvním bez proměny v jednotajná slova, krom že napřed něco poctivosti mé více jest dotčeno v posledním nežli v prvním. Páni a přítelé milí! Mohli ste s psaní mého porozuměti, že list váš měl by svědčiti na mne a na pana Hynka Vrabského jednotajně a přitom nás zejména menovati oba. Neb takto list váš neukazuje, koho chťiete poslušni býti. Když to pilně ohledáte, mě se zdá, že tak najdete. Nebylo-li by vám protimyslné, snad by neškodilo, abyšte tento preambul a počátek v listu udělali:

Urozenému pánu panu Petrovi Holickému z Šternbergka, nejvyššímu sudímu království Českého, a urozenému vládce panu Hynkovi z Vrabí a na Dřevčicích, hajtnanóm kraje Kouřimského oc. Služby naše povlovné vzkazujem. Jakož najjasnější kníže pán a pán Vladislav Uherský a Český král oc, pán náš milostivý, hajtmany po krajích oc.

To již aby tak před se stalo, jakož list váš vokazuje, až do konce. Neb páni a přátelé milí! V těchto listech, které ste mi poslali, já neznám, byste co mně neb pánu Hynkovi thovařiši mému slibovali v hajtnanství, v tom nás poslušni býti; neb list váš žádné osobě nesvědčí, než všem vuobec. I to znajíce, opatřtež to podle rozumu svého, aby vámi nezcházelo, což by kraje našeho dobrého bylo. Neb se jiní přitom zachovávají, kteříž listy přiznací posielají, že nám oběma listy píší, zejména nás menujíc.

Byl sem na tom, chtěje rád sjezd položit do města vašeho ten svrtek před svatém Martinem a odtad do Prahy jeti; i nejvyšší pan purgrabie Praský dlouho zdržal posla mého, že již pro odjezd do Prahy tomu nebudu moci co učiniti, až buohda po svätém Martině bude, však tak, budú-li mi listové přiznací dávání. A teď vám zase tento dnešní list posielám. Při čemž mne dále zuostavíte, pánóm správčím při svätém Martině buohda oznámím. Dattum ex Lesstna sabbato post Omnium Sanctorum anno domini 1508. — Petr Holický z Šternbergka, nejvyšší sudí království českého.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a radě města Kouřima, přátelóm mým milým.

102.

1508 d. 17. listopadu ve Vlašimi. — Mikuláš Trčka st. z Lípy o dluhu Jiříka Koblasy za Janem postřihačem. [2776.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Psaní, kteréž jste mi učinili o dluh nebožtíka Jana postřihače a ženy jeho, pravíc, že by byli povinovati Jiříkovi Koblasovi: i tak praví ona žena téhož nebožtíka postřihače, že jest ona nebrala od něho nic, zač by jemu měla dlužna býti. Než muž její že by bral. Kdež jest ona nebohá u velikých dluzích zůstala po něm po nebožtíkovi, a že nemá čím platiti. I protož nechť jest zde v Vlašimi Jiřík Koblasa v středu neb ve čtvrtek najprv příští. A tu budú-li se moci smluviti, kterak aby ona jemu měla platce býti, že já toho rád přeji; pakli by nemohli, že se jemu Koblasovi poví, aby ku právu stál, a tu že se jemu má vše spravedlivé státí. Datum Wlassim ff. VI. ante Elizabeth annorum 1508. — Mikuláš Trčka starší z Lípy a na Vlašimi.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a radě města Kouřimě, přáteluom milým.

103.

1508 d. 19. listopadu v Poděbradech. — Hynek Báderský z Újezda, hejtman na Poděbradech: aby lidem na gruntech královských tolik peněz nepůjčovali. [38.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni přátelé moji milí! Psaní vašemu, kteréž jste ke mně učinili, žalující na poddané krále JMti pod úřadem mým, kteří

jsú súsedom vašim dluzni, porozuměl sem oc. Páni milí! Divná mi jest věc, proč súsede vaši na grunty krále JMti lidem nekonečným tak zlehka puojčují, ješto zdá mi se, kdyby někdo jich požádal, kterýž rád platí, že by jemu tak hotoví k puojčení nebyli jako jim. I žádám vás, že súsedom svým rozkázete, ať takovým nekonečným lidem tak zlehka nepuojčují, a pakli puojčovati budú, že jim k dluhóm takovým velmi protimyslné bylo by mi dopomáhati, poněvadž sám na nich poplatkuov královských JMti mieti nemohu. Kdež pak žádáte, abych ty lidi pod úřadem svým přidržel, aby súsedom vašim bez prodlévání platce byli: k žádosti vaší chci já ty lidi obeslati a jim přísně rozkázati, aby se s súsedy vašimi smluvili, a smluvíce se, jim platce byli.

Co se pak rychtáře mého z Pátku dotýče, kdež mi psaní své první ku paměti přivodíte, abych Petrovi Haškovi dluh jeho zaplatiti rozkázal: i vězte, že hned po vašem prvním psaní byl sem jemu rozkázal, aby se s ním smluvil anebo zaplatil. Kdež za jiné sem neměl, než že jest tak učinil. I poněvadž jest tomu dosti neučinil, hned poslal sem po něho a jeho vsaditi rozkáži; a jistě puštěn nebude, leč peníze hotové položí, anebo do času jmenovitého jisté rukojmie zastaví. Ex Podiebrad dominica die Elizabeth XV^cVIII^o anno. — Hynek Báderský z Újezda, hajtmán na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kúřimě, přátelóm mým milým.

104.

1508 d. 25. listopadu. — Matouš mlynář v Hrobech žádá za dopomožení k dluhu svému na lidech v Myškovících. [1128.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni, páni Kouřimští! Pane purgmistře milý i s pány! VMti tajno nebud! Věztež, že mi jest rozkázáno skrze urozeného pána pana Albrechta z Kolovrat a na Libštaině a na Krupce, pana kancléře najvyššieho královstvie Českého, pána mého milostivého, abych k vám psaním svým oznámil, VMtí žádaje, i prosím, že ráčíte urozenému vládce panu Matyášovi z Zkal a na Zalešanech purkrabí oznámiti, že já z rozkázání pána svého milostivého VMtí prosím za právo k stavování pro Jiříka Albrechtova z Myškovíc pro puol osmnetcitma [sic] groše a pro II ^{fl} českých gr., též pro Jiříka Zemana tu z Myškovíc pro VI ^{fl} gr. českých, kteréž sem puojčil osmi ^{fl} gr. Zemanovi, a netbají mi zaplatiti. Protož VMtí žádám a prosím, že mi práva přejíce dopomoci ráčíte k dluhu spravedlivému na právě vašem na svrchu psaných Myškovských. Datum sabato in die Catherine virginis anno oc 1508. — Matúš mlynář Hrobský.

Múdré opatrnosti panu purgmistru a radě města Kouřima, pánuom a přáteluom mým milým.

105.

1508 d. 26. listopadu v Zásmukách. — Oldřich Popel z Vesce žádá za předvolání lidí některých na radnici. [4950.]

Službu svou vzkazují, pane purgmistře milý! Žaluji vám na Václava Trídvorského, kdež mi jest měl dáti na sv. Martin již minulý IIII° gr. a XX gr., kdež mi jest slíbil za Václava Komrsa. Žádám vás, že jej k středě obešlete k této, aby stál před vámi a pány na rathůzce. A dále vás žádám od pana Zikmunda Zápského, bratra svého, abyšte k témuž dni rozkázali státi Martinovi krajciemu a Jakubovi bakaláři a hospodáři z dolejší lázně, aby také před vámi a pány stáli na rathouzce. Ex Zásmuk dominico post Kathérine anno 1508°. — Voldřich Popel z Vesce a na Zásmucích.

Múdrému a opatrnému pánu Janovi Smolaři, panu purgmistru města Kouřimě, příteli mému milému.

106.

1508 d. 29. listopadu v Kolíně. — Martin z Dřešína, purkrabí na Kolíně, žádá za ochranu pro královského poddaného proti utržení na cti. [4511.]

Službu svou vzkazují, slovutné opatrnosti páni přátelé moji milí! Vznesl jest na mne člověk krále JMti, pána mého milostivého, kterak nějaká žena Blažkova z města vašeho bez jeho provinění jeho hanebně zhaněla, pravě, že zloděj, vrah a biřic jest. I milí páni přátelé! Já vás za to žádám, poněvadž ona tak neslechetného člověka býti jeho praví, ať na něho to hodným svědomím pokáže, všecky tři kusy, aby ne ona sama, ale já i jiní lidé to na něho věděli. Pakli toho na něho nepokáže, za to vás žádám, že tůž ženu pro tak mrzké zhanění ji trestati slušně, a jmenovanému člověku krále JMti, tak jakž obyčej a rád jest, zase napravití rozkázete. Jáť tak pravím, žeť jsem nic zlého o něm nikda neslyšel a jeho za dobrého mám. Protož vám věřím, že téhož člověka spravedlivě opatřiti vám protimyslné nebude, jakož bych já též, byla-li by kdy toho potřeba, k žádosti vaší učinil. Odpovědi žádám po tomto poslu. Datum Colonie f. IIII. ante ipsum festum Andree appostoli amicieque Christi XV^cVIII^o. — Martin z Dřešína, purkrabie panství Kolínského.

Slovutné opatrnosti pánóm purgmistru a radě města Gúřima, přátelóm mým milým.

107.

1508 d. 1. prosince v Praze. — Zikmund ze Zap žádá, aby dluh do dvou neděl mu byl zaplacen. [3340.]

Službu svou vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož mi pšsete o spolusousedy vašě, jakož sou mi povinovati dluh spravedlivý, přitom oznamujíc mi sousedstvie a přátelstvie své, a přitom oznamujíc, kterak by dva diely ležely

a třetí že by u vazbě byl, píšíc mi, abych to pro vás učinil a jiných sused nehyndroval. Páni a přátelé milí! Což by mně možného bylo učiniti, toť bych já rád učinil, ač znáte a víete, že se[m] mnohé náklady proto já činil, a oni že sou se k tomu neměli. Znáte to, že sou mně v ceduli povinovati nerozdielnú rukú. I protož já vám věřím, že mi je rozkážete vedle cedule znění na Dubeč přinéstí, a to konečně ve dvú nedělí po datum listu tohoto. Pakli by se toho nestalo, již vám věřím, že mi za zlé mieti nebudete, neb svého právem dobývati chci. Dán v Praze v pátek před s. Barború. — Zigmund z Zaap a na Dubči.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a raddě města Kouřima, pánuom a přátelóm mým dobrým.

108.

1508 d. 8. prosince v Kolíně. — Purkrabí Kolínský Martin z Dřešína oznamuje, že ustanovil stání v příčině hráze v Libodržicích. [4508.]

Službu svú vzkazují, slovné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Jakož mi psáti ráčíte o Hefličku o peníze purkrechtnie, že se jí neplatí oc. Milí páni přátelé! Jest tam v Libodržicích pře o jakús hráz, a z té příčiny Štěpánek, který má s ní o tu hráz činiti, zbraňuje jí peněz vydávati, leč tu hráz vysvobodí. I pokládám o to den k stání tu v Libodržicích na svatého Tomáše. I račte rozkázati Hefličce, ať také tam na ten den stojí, s kejmž se jí zdá. A já také tam budu. Souseduom i tomu, s kejmž Heflička činiti má, rozkázal sem po tomto poslu, aby mne dočkali. Datum Colonie ff. VI. conceptionis Marie anno domini M 508. — Martin z Dřešína, purkrabie panstvie Kolínského.

Slovné opatrnosti pánuom purgmistru a radě města Kúřima, přáteluom mým milým.

109.

1508 d. 11. prosince na Kostelci. — Přemysl z Vilmanic, purkrabí na Kostelci: aby Průša lazebník za dříví zaplatil. [3017.]

Službu svú vzkazují, slovní v opatrnostech páni a přátelé moji milí! Šimon z Olešce, pána mého JMti člověk, listu tohoto ukazatel, znesl jest na mě, že by Pruoša lazebník, spolusused váš, dlužen jemu byl XLti gr. českých za nějaká drva, kteréž otci jeho dáti měl před časy dávnými. Kdež pak týž Pruoša skrze pana Václava Vodičku, spolupřísežného a souseda vašeho, s tímto Šimonem smlúvu vzav, jie dosti nečiní až posavad, a člověk páně mne žádá za opatření: I milí páni! Já VMti žádám, že vy téhož Pruošu k zaplacení dluhu svrchupsaného držeti budete vedle práva, aby on mne a já vás o to starati přestal. Ex Costeleczech ff. II. ante Lucie anno V^cVIII^o. — Přemysl z Vilmanic, purgrabie na Kostelci.

Slovným v opatrnostech pánuom purgmistru a raddě města Kúřima, přátelóm mým milým.

110.

1508 d. 13. prosince na Šternberce. — Petr Holický ze Šternberka vyzývá proti zločincům v Bečvářích a Košicích se zdržujícím. [2589.]

Službu svou vzkazují, múdré opatrnosti páni a přátelé milí! Vězte, že mi jest znáti dáno, že zločinci stanoviště mají v Bečvářích a v Košicích, a že jich bývá na XXti aneb na XXXti. I milí páni a přátelé! Mějtež po nich špehy a lidi pohotově. A byla-li by vám toho potřeba, dajte znáti na Rataje a na Šternbergk. Neb sem purkrabí Ratajskému rozkázal, aby měl něco lidí pohotově. A já také zde spůsobím tak, abychom mohli ty zlé lidi přestrašiti, aby se taková lúpežové a mordové nedáli. Datum ex z Šternbergk [sic] f. IIII. die Lucie virginis annorum oc 8°. — Petr Holický z Šternbergka, nejvyšší sudí král. Českého oc.

Múdré opatrnosti pánom purgmistru a raddě města Kouřimě, přátelóm mým dobrým.

111.

1508 d. 18. prosince v Poděbradech. — Hejtman Hynek Báderský z Újezda: aby Hartunkové z Kel byl vyplacen odkaz Havla Slanaře. [37.]

Službu svou vzkazují, slovutné opatrnosti páni přátelé moji milí! Opět žena Hartunkova z Kel žádala jest mne k vám za přímluvu, co se těch IIII fl gr. českých dotýče, kteréž jí nebožtík Havel Slanař kšaftem odkázal, o kteréž sem vám prvé psal, vás žádaje, aby jí ty peníze podle kšaftování vydány byly. Páni a přátelé milí! Vždy vás ještě za též jako i prvé žádám, že jí Hartunkové mé přímluvy v tom užití dáte a jí ty peníze vydati rozkážete. A pakli by toto možné bylo, aby na tom gruntu v Zibohlavech těch II fl gr., kteréž pozůstali, bez překážky vyzdvihnúti mohla, a druhé II fl gr. některaký řezník Tlouk, kteréž podle zprávy její s téhož gruntu vzíti nemaje vzal, aby je zase položil anebo jí dal. Jakož o vás vždy nepochybuji a věřím, prohlédnuce k její chudobě i také k spravedlnosti, že jí má přímluva při vás prospěšna bude. Ex Podiebrad f. II. ante festum s. Thome apostoli ao. 1508. — Hynek Báderský z Újezda, hajtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kouřimě, přátelóm mým milým.

112.

1508 d. 22. prosince. — Rada Starého města Pražského zve k poradě o věcech duchovních i světských na den Hromnic. [34.]

Službu svou vzkazujem, opatrní přátelé milí! Páni Jich Mt, rytířstvo i všecka města království Českého strany pod dvojím způsobem od těch, komu náleží, obsielají se ke dni Hromnic*) najprvé příštího [sic], aby se sjeli do Prahy o potřeby božské a strany té. Že pak jsou jiné potřeby světské stavu zvláště našeho městského

pilné a velmi znamenité, o kteréž nám spolu rozmluviti jest potřebie, i zdálo se jest nám za slušné, abychom vámi opět znovu nehýbali pro ně, abychom vás k témuž dni požádali, abyšte i pro ty potřeby k nám vyslali a o nich svým poslům poručili. Kdež pak tak činiece, jako svých milých pánuov přátel milých žádáme, že toho neobmeškáte, než že k tomu dni Hromnic*) pro takové stavu našeho pilné potřeby k nám některé s sebe do Prahy vyšlete, pro naše, vaše i všeho stavu městského dobré to učiniece. Datum ff. VI. post Tome apostoli anno oc V^cVIII^o. — Purgmistr a radda Starého města Pražského.

Opatrným pánóm purgmistru a konšelóm města Gúryma, přátelóm našim milým.

*) Původní „Božieho křtěnie“ přeškrtnuto.

113.

1508 d. 27. prosince. — Jan Žito z Hoštic: aby cihlářka v Chrašťanech donucena byla k placení. [3492.]

Službu svú vzkazují, vzácní v opatrnostech páni a přátelé milí! Oznamuji VMti, že cihlářka v Chrašťanech na gruntu Vichrově, kmetična poddaná VMti, dlužna mi jest dluhu spravedlivého LIII gr. míš., kteréhož po častém napomínání na ní dobýti nemoha, rychtáře Chrašťanského, též člověka a ouředníka VMti, o tu věc staral jsem, aby mi dluh ten zaplatiti rozkázal. I on toho učiniti zanedbává až i podnes. Protož, páni přátelé milí, já VMti snažně žádám, že dle práva a spravedlnosti to učiniti ráčíte a ji k skutečnému dluhu plnění mieti a držeti ráčíte, aby mně dluh muoj zaplatila bez dalších odtahuov a nesnází. Pakli by toho učiniti zanedbávala, tehdy musil bych se podle práva zachovati a právem živ býti, ač bych VMti nerad hněval v tom iní [sic] v jiném, ale VMti raději chtěl bych poslúžiti. I věřím, že to učiniti ráčíte. Odpovědi od VMti žádám. Datum ff. IIII. die Joannis Ewangeliste anno 1508. — Jan Žitto z Hoštic.

Slovutně vzácným v opatrnostech pánóm purgmistru a raddě města Gúrimě, přátelóm mým milým.

114.

1508 d. 29. prosince v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač z Kunštátu žádá konečnou odpověď strany odvedené kmetičny Trčkové. [1304.]

Službu svú vzkazují, vzácné opatrnosti páni přátelé milí! V paměti muožte jmieti, že ne jednu ale několikrát psaním svým vznášel sem na vás, žalujíc vám na Strýcova syna Petra a na Valšové nožierčina syna, kterak jsú mi Trčkovú kmetičnu mu i s sirotkem vyloudili a vykradli i s jinými věcmi, kdež mi jest i podnes pústka a poplatci moji mi scházejí. I potom jste mi na mé psanie dávali odpovědi, že se chcete v tom dáti slušně najíti a od nich spravedlivé učiniti. Kdež potom naposledy

Mathouš a Vodička ke mně přijezdili, žádajíc toho od vás na mně, abych jim to milostivě vážil. Kdež sem já jim to za odpověď dal, že mi to není možné, abych jim to tak lehce prominul. Potom jsou mě žádali, abych jim dal přiročie až do těchto Vánoc již minulých. I to sem učinil k žádosti jim, kdež mi se tím vždy prodlévá. I já vás žádám, že mi dáte konečnou odpověď na mé psaní, abych se uměl čím zpravit, abych vám více o to psaní nečinil. Datum ex monasterio s. Procopi f. VI. ante Silvestri pappe anno oc 508. — Jan Zajimač z Kunštátu oc.

Vzácné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kouřima, přáteluom milým.

115.

1508 [?] d. 31. prosince na Svojšicích. — Jindřich Amcha z Borovnice: aby opatřen byl lotr Viktorán, který v městě se hojí. [4909.]

Službu svou vzkazují, páni sousedé a přátelé moji milí! Zpraven sem, že by ten Viktorán v městě vašem ležal a tu se hojil, z těch lotruov jeden, kteráž sem kázal zjímati tu v krčmě své; a on jest odtud utekl. I vězte, páni a sousedé milí, že když jest pan rychtář z Hory přijel ke mně po ty lotry, kteříž jsou tu zjímáni byli, že je se ptal s pilností na toho Viktorajna a pravě, že ho má psancem. A teď mi píše ceduli, že ten jeden lotr, kteréhož jest ode mne vzal, že naň praví, že jest také při tom byl, když sou tu v Krychnově brali. A také sem zpraven, že by nějaké pohruožky činil. I to znajíc, račtež tu věc opatřiti, jak se vám zdá. Dán na Svojšicích den svatého Sylvestra. — Jindřich Amcha z Borovnice a na Svojšicích.

Slovutné opatrnosti pánóm purgmistru a raddě města Kouřimě, pánóm souseduom a přáteluom milým.

116.

1508 v Ratajích. — Purkrabí na Ratajích Václav z Příčiny posílá dlužníka k výslechu. [2001.]

Službu svou vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož ste mi VMt ráčili psáti, i teď já VMti posielám toho člověka, kterýž jest ten dluh dlužen. Tu VMt ráčíte je vyslyšeti s suobou [sic] stran, kto k čemu spravedlnost bude mieti. Neb Buoh zná, že já v ničem proti VMti, než v susedstvie a v dobrém přátelstvie chci býti. Kteréhož se služebníka dotýče VMti Petra Smrkovského. Datum Ratag ff. V. anno VIII°. — Václav z Příčiny, purgrabie na Ratajích.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a radě města Kúřima, přáteluom a suseduom mým milým.

117.

1508 na Šternberce. — Jaroslav Kapoun ze Svojkova žádá zaplacení koupeného ovsa. [1009.]

Službu svou vzkazují, slovutnie pánie a přátelé milí! Zpravil jest mne člověk pána mého JMti, Mikuláš krejčí z Divišova, že by mu kmetična vaše jménem La-

hodníková [s] synem svým byla povinna XX c. ovsá, kterýž jest koupil u jejího muže nebožtíka; a vona jest od něho brala peníze i [s] synem za ten voves. I pánie a přáteli milí! Poněvadž jest v statku vostala i [s] synem, mně se zdá, že jest mu povinna platiti a zaplatiti. I prosím já vás, jako pánů a přátel svých milých, že dluh spravedlivý ráčíte kázati zaplatiti kmetičně své i [s] synem člověku pána mého JMti bez dalších odtahův. Jakož bych já se chtěl k témuž míti, kteréhož by se vašeho taková věc dotejkala. Ex Sternbergk die sabati 1508 anno. — Jaroslav z Svuojkova oc.

Slovutným purgmistru a radě města Kouřimě, pánům přátelům svým milým.

118.

1508 [?] — Přemysl z Vilmanic píše o dluhu svém a táže se, proč jej v lehkost uvéstí chtějí. [3015.]

Páni Kouřimští! Jakož sem vám psal žaluje na některé spolusúsedy vaše pro některý dluh svuoj, aby mi zaplacen byl, oznamuje vám, komu ty peníze dáti mám; kdež mě žena má zpravuje, že by ji často Kačer napomínal, aby mu peníze za duom položila: i žádám já vás, nechcete-li pro mě, ale sami pro se to učíte a kažte jí ty peníze dáti, ať ona jemu je dá. A teď vám je na ceduli*) vypsané posílám.

A také vám oznamuji, že jest mě došla řeč od některých mých dobrých přátel, že by vy aneb někdo z obyvatelův vašich strojí mi se lehkost nějakou učiniti, kdybych do města vašeho vjel. I neviem, z vašeho-li by to povolenie bylo, ješto mně se zdá, že by již toho mělo dosti býti, což mi se jest vod vás dělo bez všeho mého provinění. A jistě, kdybych se na to dal, že bych já snad mohl někomu z vás tak brzy učiniti, jako on mně. I jestliže sem vám co vinen, oznamte mi to provinění. Chci vám napraviti, jakž se dobrým lidem zdáti bude, ne z jaké bázni se vám v to podáváje, ale svévolné nesnáze s vámi uvarovati se chtěje. Nebo pokudž u pána JMti jsem a ženu a děti své mezi vámi mám, snad by potřeba páně aneb i má přijíti mohla, že bych musel mezi vás přijeti. Pak jestliže jest vám co takového v mysli, ješto by mně najprv od vás a potom snad i vám od někoho k škodě býti mohlo, že mi to psaním svým oznámíte; neb i já to pánu JMti oznámiti mám, jaká mi odpověď na to psanie od vás dána bude. Než já mocí živ býti nechci, než právem, proti vám i každému, ktož by mi co vinen byl. — Přemysl z Vilmanic.

Panu purgmistru a pánuom Kúřimským.

*) Jmenovaná cedule přiložena není.

119.

1508 [?] — Přemysl z Vilmanic o kradeném dříví a o dluhu ženy své. [3022.]

Páni Kúřimští! Vězte, že mi jest oznámil Jaroš z Ledec, člověk a hajný pána mého JMti, kterak by nějaká drva pobrána byla na lesích Lipanských zlodějsky

a vezena byla do města vašeho, a Šatnaj neb žena jeho že by pravili, že by je od někoho koupili. Kdež pak týž Jaroš s těmi, komuž jest prodal je v městě vašem, u ně [sic] jest poznal a je právem vašim aneb rychtářem obstavil. I ráčil jest mi pán JMt rozkázati vám psáti, že JMt toho žádá, poněvadž jsou u vašich obyvateluv a v městě vašem ta drva poznána, že se těmi osobami svrchu psanými ujistíte, že JMt k nim hleděti ráčí jako k zlodějům, leč JMti soukupa toho vystavie, od koho jsou je kupovali. A to psaním svým oznamte, kterak přitom k JMti zachovati se chcete.

Také vězte, že mi jest oznámila žena má, že byste ji z peněz napomínali, kteréž za duom, v kterémž jest, dány býti mají. I psal sem vám, oznamuje vám dluh svůj na spolusúsedech vašich. Poněvadž ste právo měli na mně každému dopomáhati, kažtež, ať jí také dadie, což jsou mi spravedlivě dlužni. A když jí dáno bude, ona také hned to před vámi položí, což dáti má. A již vy pak to dávajte, komuž se vám zdáti bude. Cedula ode mne Přemysla z Vilmanic.

120.

1509 d. 8. ledna v Boleslavi Ml. — Johanka z Krajku posílá Zachaře ze Stránky o odúmrť po matce mistra Havla. [1225.]

Modlitbu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Teď k vám posielám urozeného vládyku pana Zachaře z Stránky, jemu poručivši s vámi mluvití o tu odoumrť a spravedlnost, kteráž jest příslušala mistru Havlovi po materi jeho. Kdež pak týž mistr Havel maje s tohoto světa odjítí, zřízením svým ty i jiné spravedlnosti jemu příslušející na mne převedl jest. A protož vás prosím, abyšte již psanému panu Zachařovi, slyšení k tomu dadouc, což mluvití bude ode mne v tom na místě mém, věřili a povolně se k němu zachovali. A já takového přátelství chci vám ráda, ač byste mě v čem potřebovali, touž libostí odplatna býti. Ex Boleslaw ff. II. post Epiffanie domini annorum oc V^CVIII^o. — Johanka z Krajku a na Mladém Boleslavi.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a raddě města Kúřima, přáteluom milým buď [dodán].

121.

1509 d. 9. ledna v Praze. — Písař podkomořský Jindřich Čejka z Obramovic o zaplacení peněz lotovních podkomořimu a platů hofrychtěři i sobě. [350.]

Službu svú vzkazuji, múdré opatrnosti páni a přátelé moji milí! Což se lotovních peněz dotýče, keréz ste dávali panu podkomořiemu prvnějšímu *) každý rok X f XL gr. českých, jakož to registra páně podkomořieho v sobě ukazují, kdež pak za mého písarství mně ste toho nikdy nedali: i žádám vás za to, že mi to psaním svým dáte znáti po tomto poslu, z které příčiny těch lotovních peněz ne-

platíte. Neb pán můj JMt ráčil jest mi o tom poručiti, abych vám o tom psal a na vás to přezvěděl. Kdež vám věřím, že mi to vždy oznámíte oc.

Což se pak práva páně hofrychtérova i mého dotýče od ouřadu sazenie, divno mi to, že mi toho tak dlúho nepošlete. A byl jest řekl pan Matúš spolutovariš váš, že to ke mně do Prahy bude posláno. I což se jest nestalo. Ale za to prosím, aby se stalo, neb u mne jest chud klášter. Datum ex Praga ff. III. post Epiffaniam domini annorum oc M^oV^cVIII^o. — Jindřich Čejka z Olbramovic oc.

Múdré opatrnosti panóm purgmistru a končelóm města Kúrima, pánóm a přátelóm mým milým.

*) Kr. podkomořím byl 1486—1507 Albrecht z Leskovce, 1508—1515 Burjan Trčka z Lípy.

122.

1509 d. 16. ledna v Poděbradech. — Hynek Báderský z Újezda, hejtman na Poděbradech: že dlužníky předvolati nemůže, ježto ku králi odjíždí. [4759.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé moji milí! Jakož mi píšete, což se Hartunkové z Kel dotýče, připomínajíc mi přímluvu mů, kterúz jsem za ni k vám učinil oc, při tom žádáte, abych i jiným dlužníkuom vašim den k stání s vámi jmenoval, kteréžto mi sepsané zejména na ceduli posíláte: I vězte, milí páni, že já nynie dne k tomu vám jmenovati nemohu, nebo na tom jsem, abych k králi JMtí při panu kancléři JMtí jel. Než když se bohdá zase vrátím, chci vám o to den jmenovati a od lidí krále JMtí spravedlivě vám učiniti. Také vězte, že nyní Hartunka doma není, že jest přeč ušel. I budú-li jej moci kde dlužníci jeho postihnúti, nechť jej kází vsaditi. Ex Podiebrad ff. III. ante Antoni anno 1509. — Hynek Báderský z Újezda, hajtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kúrimě, přáteluom mým milým.

123.

1509 d. 17. ledna v Poděbradech. — Jiřík z Maličina, purkrabí na Poděbradech: aby záležitost Vaňka z Peček ku konci přivedena byla. [4758.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé moji milí! Člověk krále JMtí Vaněk z Peček zprávu jest mi učinil, kterak by před časem předešlým zlodějkyni svú postihl na právě vašem a tu ji obstavil. A rychtář váš dal ji na rukojmie a položil jim rok k stání o to ve dvú nedělí. Kdež jest týž Vaněk na ten čas jest stál, a ona nestála, jakož jest to všecko vám lépe vědomo. I psaní jste o to od pana hajtmana měli. Kdež jste pak teď najposlěz s ním na tom zuostali, když jemu znáti dáte, aby před vámi o to stál; a to se teď prodlévá, a jemu jest se škodú o to dalších útrat činiti. Protož já vám věřím, že jemu o to bez prodlévání konec učiníte. Pakli by se toho nestalo, tehdy on o to k rychtáři hleděti chce; poněvadž jest ji

rychtář z prvnějších rukojmí propustil a na jiné ji vzal, že on s těmito nic nechce míti činiti o to, než s rychtářem. Ex Podiebrad ff. IIII. die Antoni anno 1509. — Jiřík z Maličina, purgrabie Poděbradský.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kúřimě, přáteluom mým milým.

124.

1509 d. 21. ledna v Praze. — Podkomořský písař Jindřich Čejka z Olbramovic: proč peníze lotovní kr. podkomořnímu platiti nechtějí? [349.]

Službu svú vzkazují, múdré opatrnosti páni a přátelé moji milí! Kdež mi odpověď dáváte krátkými slovy, že toliko z té příčiny peněz lotovních panu podkomořnímu, JMti pánu mému, neplatíte, že té povinnosti nemáte oc: i žádám já toho na vás vedle poručenie pána svého JMti, pana podkomořního, aby tu příčinu oznámili, proč té povinnosti nemáte, poněvadž předešlým pánóm podkomořím peníze lotovnie od vás placeny bývaly, jakož toho duvodu registry páně podkomořního muož se pokázati, že od vás z Kúřimě Xj š X gr. českých peněz lotovních placeno bývalo. I když to panu podkomořnímu oznámíte a pán mně ráčí řeknutí, abych já vás z toho nenapomínal, hned já vám dám o to pokoj. Neb muožete znáti, žež já jako služebník páně, což pán ráčí poručiti a rozkázati, nerad bych toho obmeškal.

Což se práva páně hofrychtěrova a mého dotýče, velmi bych rád, aby mi to bylo tiem dříve posláno. Datum ex Praga dominico post Fabiani Sebastiani annorum oc M^oV^oVIII^o. — Jindřich Čejka z Olbramovic.

Múdré opatrnosti pánóm purgmistru a končelóm města Kúřimě, pánóm a přátelóm mým milým.

125.

1509 d. 22. ledna. — Rada města Tábora přimlouvá se, aby Václavu Markoušovi z Domašína vydán byl opis poslední vůle bratra jeho. [4923.]

Službu naši, slovutné vzácnosti páni a naši milí přátelé, vzkazujem! Václav Markouš, člověk náš poddaný v Domašíně, listu podatel, zpravil nás, že by bratr jeho, kterýž před časy v městě vaše vzácnosti prací úsilé svého živnost svú obmajšlel, někdy přišed v nedostatek zdravie, pořízenie o jmění svém podle práv města vaše vzácnosti učinil. I jest taková věc. Ten jistý bratr, o kterémž vaše vzácnost širší zprávu od tohoto člověka vzéti ráčíte, zabil se jest v Benešově. A on naděje se spravedlivost k statku téhož po přibuzenství jakožto bratr životný jmieti, předstúpil jest před urozeného pána pana Jiříe z Šternbergka a na Konopišti, maje list od nás přímílnvní a žádaje, aby statek po jeho bratru zuostalý jemu byl propuštěn. I ráčil jest JMt odpověď dáti, má-li k čemu spravedlnost, že jemu práva svého nezavírá, aby ji pokázal. Protož vaše vzácnosti prosíme jako pánov a svých milých přátel,

jestli jest jaké často psaný bratr jeho rozkázanie v městě vašem učinil, že jemu vy-psané dáti ráčíte, to učiniece k naší žádosti i ku pomoci jemu dosažení té spravedlnosti, kterýž se po bratru svém mieti naděje. Datum ff. II. ipso die Vincencii anno 1509. — Purgrmistr a radda města Hradiště Hory Thábor.

Slovutné vzácnosti panuom purgrmistru a raddě města Kouřimě, přáteluom zvláště milým.

126.

1509 d. 25. ledna v Libodrzčicích. — Purkrabí Kolínský Martin z Dřešína přimlouvá se za Vondráka Krčina z Krychnova. [4514.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni a přátelie moji milí! Vondrák Krčín z Krychnova, člověk krále JMti, znesl jest na mě, že jest slíbil za Jíru Němce z Nového města paní Martě Kačerce za IIj ř gr. českých, a ten Jíra že jest nade-psaného Vondráka nevypravil. A paní Marta tohoto Vondráka velmi tuze napomíná. Zaplatil by jí rád; nemá čím. Milí páni a přátelie! Věřím vám jako přáteluom svým milým, že ráčíte toho Němce, souseda svého, k vypravení člověka krále JMti přidržeti, aťby pro něho hyndrován nebyl a za něj aťby s svú škodú neplatil. Však tomu dobře rozuměti ráčíte: dal-[l]i by za Jíru Němce co anebo vzal-[l]i by jakú škodu skrze jeho nevypravenie, že by toho všeho zase na něm hned podle práva dobývati musil, kdež i já jemu v tom raden a pomocen býti bych musil, nemoha jeho opustiti. A to všecko přišlo by s věcími škodami a nesnází. I mělo-li by potom se škodou a nesnází to srovnáváno býti, věřím vám, že to ráčíte přetrhnouti a jisce k zaplacení dluhu že ráčíte přidržeti, aťby paní Marta Krčina při pokoji nechala. Pakli by se to státi nemohlo oc. Datum in Libodrzyecz ff. V. conversionis sancti Pauli anno domini 1509. — Martin z Dřešína, purkrabie panstvie Kolínského.

Slovutné opatrnosti pánuom purgrmistru a radě města Kúřima, přáteluom mým milým.

127.

1509 d. 27. ledna na Zvěstově. — Jindřich Škopek z Otradovic žádá za zapůjčení mistra popravního. [2419.]

Službu svú vzkazují, slovutné múdrosti a opatrnosti páni a přátelé moji milí! Prosím vás, abyšte to ráčili pro mne učiniti a pójčiti mi mistra popravného, neb mám nějaké lotryně, ješto jsú mord učinily; i chtěl bych jim jich právo učiniti. A poslal bych poň k vám v sobotu. Také jestli toho potřebie, chci já jej od vás vyručiti pod slušný základ a list vám psáti pod svú pečetí, že za to slibuji. Odpovědi žádám po tomto poslu. Ex Zwiestow sabbato post conversionis sancti Pauli annorum 1509. ---- Jindřich Škopek z Bielych Otradovic a na Zvěstově.

Slovutné múdrosti a opatrnosti panu purgrmistru a konšeluom města Kouřimě, pánóm a přáteluom mým milým.

128.

1509 d. 28. ledna v Polné. — Hynek Boček z Kunštátu propouští jim poddaného svého Jana. [1326.]

Službu svú vzkazuji, moudří a opatrní páni, přátelé milí! K snažné prozbě vaší Jana, listu tohoto ukazatele, pod vás propouští a list jemu vejhostní dal sem. Dle toho, kdyby kdy má žádost v čem slušném k vám byla a pro dobré přátelství, naději mám, vám věře, že byste se v ní proti mně také povolní a hotovi dali najíti. Ex Polna dominico ante Purificacionis domini 1509. — Hynek Boček z Kunštátu a na Polné.

Moudrým a opatrným pánům purgmistru a raddě města Kúřimě, přátelům mým milým.

129.

1509 d. 30. ledna na Dubči. — Zikmund ze Záp slibuje vyříditi záležitost Jiříka kožešníka a žádá zaplacení pohledávek svých. [3339.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož mi píšete o souseda svého Jiříka kožišníka a přitom mi oznamujíc, abych jemu rozkázal vydati některé věci, kteréž by on stihl na mých gruntích: I páni milí! račte znáti, že jsem já nic neveděl o té věci až do vašeho psaní. I položil jsem súsedom vašim o to rok až do dvú nedělí od datum listu tohoto. I račte znáti, že týž člověk jest Pon švec a stál jest k zdejšímu právu. A mně se zdá, že ještě stane. Jestliže stane, jestliže se o to setrou, já rozkáži vydati tomu, čím bude. A nemáte se k tomu, abyšte mi rozkázali súsedom vašim zaplatiti, kdež vás i súsedy vaše musím k škodám připravovati. A to jistě nerad udělám. Dán v úterý na Dubči před Hromnicemi leta páně oc V^CIX^o. — Zigmund z Zápp a na Dubči.

Múdrým a opatrným pánům purgmistru a raddě města Kouřima, pánuom přátelům dobrým.

130.

1509 d. 5. února na Kostelci. — Purkrabí na Kostelci Přemysl z Vilmanic: o vyřízení záležitosti Vávry z Chraštan. [4555.]

Službu svú vzkazuji, slovné opatrnosti páni a moji přátelé milí! Račte věděti, že jest mne žádal pan Zdeněk Kačice s panem Alšem švagrem svým, abych jim na zboží pána mého JMti právo stavné propustil na spolusúsedy vaše pro Vávru z Chraštan, poddaného úřadu vašemu, za kteréhož jsou oba dva, pan Zdeněk i s panem Alšem, za tři š gr. českých slíbivše, své dáti museli. A já sem toho učiniti nechtěl, abych právo stavné jim propustil na zboží páně, leč bych vám to prvé oznámil. I milí páni! Znajíce jaková se věc chýlí na spolusúsedy vaše, slušné by bylo, abyšte to před časem opatřiti ráčili, aby nevinní pro vinného hyndrování nebyli. Neb já

maje v tom rozkázanie pána JMti, slušne bych jim toho oprieti [sic] nemohl, jestliže by ta věc v brzkosti opatřena nebyla. I račtež mi to oznámiti psaním svým, co jest při tom úmyslu vašeho, abychom oni i já, čím se spraviti, věděli. Ex Costelec ff. II. Agathe virginis anno oc IX°. — Přemysl z Vilmanic, purgrabe na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kúřima, přátelóm mým milým buď [dodán].

131.

1509. d. 6. února v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač z Kunštátu: že Jakubovi Černému od lidí ze Sázavy bude zapláceno. [1306.]

Službu svú vzkazuji, vzáctné opatrnosti páni, přátelé milí! Jakož jste mi psali, žalujíc mi na lidi mé s Sázavy, že by byli dlužni Jakubovi Černému sousedu vašemu dluh povinný oc. I věztež, že já úředníku svému rozkázal sem, aby ty lidi obeslal před se a je k tomu měl, aby témuž Jakubovi Černému zaplatili, což jsú povinni. Datum ex monasterio beati Procoppi f. III. in die Dorothee virginis anno 1509. — Jan Zajimač z Kunštátu oc.

Vzáctné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kouřima, souseduom mým milým.

132.

1509[?] d. 12. února na Svojsčích, — Jindřich Amcha z Borovnice žádá, aby zajatí lupiči byli popraveni. [4908.]

Službu svú vzkazuji, páni sousedé a přátelé moji milí! Jakož sem ty lotry k vám poslal, kteříž jsú při lúpeži zjmáni, kdež jsú pak již i tázáni na právě vašem. Tu jsú vám již vědomi skutci jich, které jsú činili. Pro kteréž, mně se zdá, že by byli hodni na hrdle trestanie. I již vy račte to rozeznati. Mám za to, že vám to přílezie, poněvadž se ta věc děje na právě vašem. Neb kdybychom se k těm lotruom slabě měli, mám za to, že by jich stěžkem ubývalo. A teď já od nich posélám tomu popravniemu člověku. Dán na Svojsčích ten pondělí po s. Školastyce. — Jindřich Amcha z Borovnice a na Svojsčích.

Vzáctné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kouřimě, souseduom a přáteluom mým milým.

133.

1509 d. 15. února na Lipnici. — Podkomoří Burjan Trčka z Lípy zve ku korunování krále Ludvíka. [2783.]

Službu svú vzkazuji, múdré opatrnosti páni, přátelé moji milí! Jakož za to mám, že vás tajno nenie, že král JMt pán náš korunovati ráčí krále Ludvíka JMt, syna svého najmilejšíeho, na království České druhú neděli v puostě, to jest na den přenesenie svatého Václava, a vám také psáti ráčí, abyšte přitom byli. Kdež mi jest

od JMKské oznámeno, že na vás toho žádati ráčí, když na korunování přijedete krále Ludvíka, JMti syna najmilejšieho, dary nějakými pro poctivost JMti i vaši také abyšte darovali. Jakož pak já jsa napomenut od JKMtí vám to oznamuji a na vás vznáším, abyšte se skutečně k tomu jměli a tak se zachovali, jakožto při tom času býti má. A JKMt, jakožto pán váš, že vám to vši milostí nahrazovati ráčí. Kdež já nepochybuji o vás, znajíce v tom vuoli JMKské i skrze mé toto oznámenie, že se tak zachováte. Kdež JKMt, když seznati ráčí vaši takovú povolnost a skutečné ukázání, já také chci JKMtí o tom připomínati, aby JKMt v vašich potřebách k vám se milostivě ráčil ukazovati jakožto pán váš. Kdež pak, když teď na suém vyšlete do Prahy, kterajž jest položen, abyšte tiem osobám poručili se mnú rozmluviti a na tom zuostati. Ex Lippnicz ff. V. post Valentini 1509. — Burjan Trčka z Lípky na Lippnici, podkomorie královstvie Českého.

Múdré opatrnosti pánuom purgmistru a radě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

134.

1509 d. 18. února. — Rada města Brodu Českého: aby pekaři k nim chleba nevozili, poněvadž jim dosti ho zbylo od pobytu králova. [4037.]

Službu svú vzkazujem, vzácní v opatrnostech páni a přátelé naši milí! Tajno VMti není, že král JMt a pán pán nás všech milostivý příjezdem ráčil jest u nás tento čas býti. Kdež my z rozkázání páně podkomoriemu [sic] pekařom našim hojnost chlebuov pro JMt i pro jiné pány napéci sme rozkázali, kteréhož sú odbýti nemohli. Protož, páni a přátelé milí, VMt znajíce, že by k škodě skrze to přišli, VMti žádáme, že pekařom vašim ráčíte rozkázati, aby chlebuov do města našeho nevezli, až by naši svých napečených odbýti mohli, to VMti dle dobrého přátelstvie a sousedstvie učiníce. Datum dominico post Valentini anno 1509. — Purgmistr a radda města Brodu Českého.

Slovutně vzácným v opatrnostech pánom purgmistru a raddě města Kúřimě, přátelóm a sousedóm našim milým.

135.

1509 d. 22. února na Hradčanech. — Albrecht z Kolovrat žádá za vyslání několika radních jako svědků svých k soudu do Prahy ke dni 6. března. [1129.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní přátelé milí! Za to mám, že vás tajno není, kterak král JMt, pán náš milostivý, mně s stranú odpornú rok položití a den k tomu první čtvrtek v puostě jmenovati ráčil, abychom před JMtí na hradě Pražském stáli. Pak již JMt z některých hodných příčin ten rok odložití a nám k tomu stání jiný den jmenovati jest ráčil, tak abychom od tohoto úterého nejprve příštího v témdni před JMtí na hradě Pražském stáli. Kdež vás jako svých milých přátel

prosím, že vy některé spoluradné své k tomu dni do Prahy vypravíte a jim poručíte, aby se mnú vedle jiných pánuov a přátel mých na tom roku stáli, vám toho nepochybytedlně věříc, že to pro mně v takové mé potřebě učiníte. A já se vám toho buohda vším dobrým zase odplatiti míním. Datum Prage in Hradssena ff. V. die Cathedre sancti Petri anno 2c IX°. — Albrecht z Kolovrat a na Libštejně, nejvyšší kanclier královstvie Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a raddě města Kouřimě, přátelóm mým milým.

136.

1509 d. 23. února v Hoře Kutné. — Jan Ahník z Křešic žádá, aby lidé z Chrašťan Říhovi konřiovi dluh svůj splatili. [2.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni přátelé a susedé milí! Vznesl jest na mě Řieha konieř, sused náš, kterak by jemu lidé vaši rychtář z Chrašťan VI kop gr. českých, a sused vedle téhož rychtáře v Chrašťanech IIj kopy gr. též českých dluhu spravedlivého povinovati byli. Kterýžto tak mě zpravuje, že jest již mnoho-krát na vás vznášel zvláště za purgmistrství pana Jiříka Koblasy, žádaje, aby tiež lidi vaše k tomu držáni byli, aby jemu zaplacen bylo; proto toho dosieci nemohl i podnes. I protož, páni přátelé milí, já vás za to se vši pilností žádám i prosím, že nadepsané lidi vaše skutečně k tomu jmieti a držeti ráčíte, aby susedu našemu dluh nadepsaný zpraven a zaplacen byl bez dalších již v tom všeliakých odtahuov a nesnází, a to konečně v témdni pořád zběhlém. Pakli by se toho po tomto mém psaní již nestalo, vezte, že bych já jemu práva k stavování slušně odepríti nemohl. Odpovědi žádám. Dán na Horách Kuthnách v pátek u vigilji s. Matěje apoštola božieho létha 1509. — Jan Ahník z Křešic, rychtář na Horách K.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a raddě města Kouřima, přáteluom a susedóm milým buď [dodán].

137.

1509 d. 26. února v Poděbradech. — Hejtman Hynek Báderský z Újezda naléhá na vyřízení záležitosti okradeného Václava z Peček. [4761.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni, přátelé milí! Opět nynie v příjezdu mém na Poděbrady od poddaného člověka krále JMti, pána mého milostivého, Václava z Peček vzneseno jest na mne, kderak týž poddaný člověk JKMti k nápravě škody své, kteráž jemu stala se jest zlodějsky od někderaké ženy, a kterúž když jest v městě vašem postihl, ku právu vašemu dal, přijíti nemuože. Stání o to [před] panem Jírú tehdaž rychtářem vaším i před vámi často mievaje, proto konce žádného jste učiniti až do sé chvíle neráčili, ješto ti lidé, ktož podle poddaného krále JMti člověka stávají, za podivenie mají. Já také nerozomím konečně, co se to děje, poněvadž

člověk krále JMti zloděje svého v městě vašem postihl a ku právu dal, a pan rychtář tu jistú osobu na rukojmie dal a rok k stání před sebu pod tu při ztracením jim položil. Člověk krále JMti stál, strana druhá nestála. A pan rychtář pověděl, že jsú člověku krále JMti vinni. A potom rukojmie propustil té jisté zlodějkyni.

I milí páni a přátelé! Poněvadž pan rychtář ty jisté rukojmie krivý proti člověku krále JMti nalezl, z které příčiny je propustil, toho nevím. Protož prosím vás, že pana Jíru, rychtáře svého předešlého, k tomu ráčíte držeti, poněvadž stranoma rok k stání před sebu pod tu při ztracením jest položil, a že ti rukojmie té zlodějkyně nestavěli se, a on to zlehčil, ať člověku krále JMti tu škodu napraví. Pakli byste toho učiniti neráčili, vězte, že já člověka krále JMti v tom opustiti nemíním, než právo zachovaje, pana rychtáře vašeho předešlého z toho viniti chci. Jakož bych byl to dávno učinil, ale skrze psaní vaše jsa žádán, abych tiem prodlil a člověku krále JMti abych před vámi státi rozkázal, že v tom spravedlivě se chcete mieti a zachovati, to k žádosti vaší rád sem učinil, plnú naději maje, že bez mé o to další starosti konec učiníte. Ano pak, což rozumím, čím dále vždy na delší protahy člověka krále JMti pře se stahuje, a k škodám větším jeho těmi odtahy připravujete. Kdež sem se toho nebyl nadál, aby ta pře k takovým odtahuom přijíti měla. Ex Poděbrad f. II. post dominicam Invocavit anno 1509. — Hynek Báderský z Újezda, hajtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kouřima, přátelóm mým milým.

138.

1509 d. 9. března. — Jan Žito z Hoštic opětne upomíná o dluh svůj. [3493.]

Službu svou vzkazuji, múdří a opatrní páni, přátelé moji milí! Kdež sem VMti psaní časem předešlým učinil o dluh, kterajž mám na vdově té v Chraštaněch, poddané VMti, kteráž jest na Vichrově místě; i že k tomu vždy ještě přijíti a na ní dobýti svého až i podnes nemohu, protož VMti se všie pilností žádám, jakož i prvé žádal sem, že ji k tomu skutečně přidržeti ráčíte, aby mi dluh muoj spravedlivý bez dalšího prodlévání zaplatila. Pakli byste toho učiniti zanedbávali, již právem musil bych svého dobývati, ač bych VMti nerad hněval. Datum ff. VI. ante Gregorii anno 1509. — Jan Žitto z Hoštic.

Slovutným a opatrným pánóm purgmistru a raddě města Kouřimě, přátelóm mým milým.

139.

1509 d. 14. března. — Rada města Brodu Č. žádá za vyslání radních k popravě zločinců. [4041.]

Službu svou vzkazujem, vzácné opatrnosti páni a přátelé naši milí. Nepochybujem, že VMti ta věc není tajná, že velmi znamenité zločince u vazbě naše držíme,

k kterýmž bohda zítra právem pristúpiti miúíme. I protož, páni milí, VMti žádáme, že z spoluraddných vašich k tomu trápení k nám vyslati bez meškání ráčíte, pro VMti i naše dobré to učiníce. Datum ff. IIII. post Gregorii anno 1509. — Purgmistr a radda města Brodu Českého.

Slovutně vzácným v opatrnostech pánóm purgmistru a raddě města Kúřimě, přátelóm našim a sousedóm milým.

140.

1509 d. 18. března v Kolíně. — Purkrabí Martin z Dřešína žádá za vyslání koňů i ozbrojeného lidu k průvodu královskému. [4512.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelie moji milí! Dnes pan Marek, komorník krále JMti pána našeho milostivého, v Kolíně noclehem jest. Poručil milosti [sic] k vám psáti, abyšte XX vozníkuov do Brodu se šlemi poslali, tak aby tam v polodne byli; a lidu pěšieho se zbroji, jakúž kto muož zbroň mieti, do Plaňas anebo k Libčanuom dvě nebo III^c pacholkuov, více-li a liep. Nebo dnes lidé krále JMti s panstvie Hradištského a lidé páně Peršteinského, na Ij^m lidu a na I^c koní, provodili je až do Kolína z Pardubic. A páni Horníci s Kaňkovskými dali koně do vozuov, že jich uherští koni na miesto jsú ustali. A páni Kolínští dáti mají vzejtra až do Brodu koně a lid až k Libčanuom. Pak dále vy s pány Brodskými lid i koně abyšte dali, jakož teď panuom Brodským o též píši. Má ten komorník XVIII vozuov; v každém musí býti VI koní. Věřím vám, že se v tom ve všem povlovně a chvalitebně zachováte činiece pro pána svého JMt. Jakož pak teď listem fedrovním šíře se zpravíte. Datum Colonie dominico Letare anno domini M509. — Martin z Dřešína, purkrabie panstvie Kolínského.

Slovutné opatrnosti panuom purgmistru a radě města Kouřima, přáteluom mým milým d[odán buď].

141.

1509 d. 19. března v Brodě Č. — Rada městská přimlouvá se, aby Janu Žitovi dluh jeho splacen byl. [4038.]

Službu svú vzkazujem, oppatrní páni, přátelé naši milí! Jan Žitto soused náš vznášeje na nás, že dluhu svého spravedlivého XXII gr. bílých na vdově v Chraštanech poddané VMti, kteráž jest na Vichrově místě, dosáhnúti a dobýti nemuože až i podnes, nás jest žádal, abychom jej v tom podle práva opatřili a k VMti přimlúvu učinili. I VMt, milí páni a přátelé! Vašich oppatrností podle své všie možnosti žádáme, že tu jistú osobu k dluhu zaplacení svrchupsanému Žittovi přidržeti ráčíte bez dalších odtahuov, to dle práva a přimlúvy naší učiníce, i také pro uvarování pokuty

stavovní, a abychom my VMt i on nás o to více nestaral. Ex Broda Boemicali ff. II. post Letare no. 1509. — Purgmistr a radda města Brodu Českého.

Slovutným v opatrnostech pánom purgmistru a raddě města Kúřimě, přátelóm a našim milým sousedóm.

142.

1509 d. 24. března na Lipnici. — Zdeněk z Lukavce, purkrabí na Lipnici: aby poddaným za dva koně bylo zaplacenó. [1543.]

Službu svú vzkazují, múdré opatrnosti páni a přátelé moji milí! Vznesl jest na mě Vašek z Tisu, poddaný pána mého JMti, listu tohoto ukazatel, že by prodal kuon Jiříkovi sousedu vašemu za VII fl mieš. bez 5 gr. českých; a Hromada ze Zbožie, též poddaný pána mého JMti, prodal jest témuž kuon, i zuostal mu zaň VII fl mieš. bez III gr. českých. Kdež sou mě toho zpravili lidé pána mého JMti, že by byli u vás a žádajíc vás za to, abyšte toho jim dopustili, aby se připověděli k jich statku i domu. I toho se jest vám nezdálo učiniti, a to z té příčiny, to ste jim dali toho za vodpověď, že se vám jest poručila; a tudy jim zastieráte jich spravedlnost tiem poručenstvím. Kdež to muožte dobře znáti, že jest to všudy za právo, že se dlužníci k těm kruntóm připovídají, kdož by jim platce nemohl býti. Kdež já vám věřím, že vy to opatříte, lidi pána mého JMti, aby voni mohli k svému přijíti, a toho jim dopustíte, zač sou vás žádali, bez dalších o to nesnází. Pakliť by se toho nestalo, již by voni musili právem živi býti a sousedy vaše stavovati, kdež by mohli, a svého dluhu spravedlivého dobývati. Odpovědi žádám psaním vaším. Ex Lipnicz sabbato ante Annunciationem beate Marie virginis annorum oc 1509. — Zdeněk z Lukavce, purgrabí na Lipnici.

Múdré opatrnosti panuom purgrmistru a raddě městha Kúřimě, pánuom a přáteluom mým milým.

143.

1509 d. 9. dubna v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač z Kunštátu žádá zaplacení odebraného dříví. [1305.]

Službu svú vzkazují, vzáctné opatrnosti páni sousedé moji milí! Psaní sem vašemu porozuměl, kdež mi píšete o ten les, kterýž sem vám k vaše žádosti rozkázal prodati, kdež již žádnému takový les se již neprodává ani dává, nebo jej já sám k své potřebě od jiných kupuji. Než co se jest stalo, to se stalo k žádosti vaše, kdež sem já ho mohl jináč lépe užiti. I protož věřím vám, že mi ten les rozkážete zaplatiti, pokudž jest hajný muoj s vašimi zuostal; neb mi má on s toho i s jiného počet učiniti. Ex monasterio s. Procopi ff. II. Pasce anno oc 509. — Jan Zajimač z Kunštátu oc.

Vzáctné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kouřima, souseduom mým milým.

144.

1509 d. 13. dubna v Táboře. — Jan, mistr v stavbě vodních trub, táže se, kdy má práci dodati, a oznamuje, co která věc stojí.

Službu svú vzkazuji, vašě milosti slovutných a vzácných opatrností, páni mně velice přezniví oc! Psanie toto jsem učinil k VMtem nejprv, abych zvěděl a uslyšal, kterak se máte, a již-li les trúbám a srubu pohotově jest neb poněkud kámen, abych se vypravil, co bych nejprve mohl. A v tom VMti žádám za radu, mám-li počekati, až všechny trúby, pušky i jiné věci úplně hotovy budú, abyšte po vše spolu poslati ráčili. Neb rozumiem, že ledva okolo dvou neděl to vše muož býti hotovo. A o tom žádnému jinému nepravím a VMti prosím, že též učiníte. Než v ten den, kterýž by měli poslati, že já vám dám znáti. A jakož ste ráčili panu purgmistru a pánóm psáti, ráčili jsú povolenie dáti. Což se dvou centnéři železa dotýče, za ty po LXXX^{ti} a po IIII gr. miešenských ráčíte poslati po tomto poslu, že já jemu toho věřím oc. Za cín II fl^l a za pušky ještě II fl^l. A tovařišie kovárští o spropitie důvěrnost mají. A jest-li VMti proti myslí, uhodím já s nimi o to, neb sem je ledva napravil, aby trúby dělali, a přiřek sem jim X gr. bílých dáti. Budtež pánu Bohu poručeni. Dán na Tháboře v pátek před Provodní nedělí kniežete pokoje od narozenie létha 1509. — Ítem za kopu trub XXIIII fl^l, ale když je budú bráti; ne nynie. — Jan rernmaister generalis.

Slovutným a vzácných opatrností pánóm purgmistru a radě města Kúřima, pánóm mně velice přeznivým, tento list daj!

145.

1509 d. 19. dubna v Kolíně. — Purkrabí Martin z Dřešína žádá za vydání spravedlnosti Říhovi Kordovi z Nové Vsi. [4515.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Vznesl jest na mne člověk krále JMti, pána mého milostivého, Říha Kordů syn z Nové, Vsi, kterak spravedlnost po ženě své, nebožtíka Jeníše dceři, v městě vašem má k penězóm sirotkuov téhož nebožtíka Jeníše. Poručník jest Ruozha. I tak mne spravil předepsaný člověk krále JMti, že již často pracoval a chodil k témuž poručníku, aby jemu jeho spravedlnost po ženě puštěna byla. Vždycky jemu odtahy činil. Nyní pak opět na svatého Jiří den jmenoval člověku krále JMti, že jemu ženy jeho spravedlnost dána bude. Milí páni přátelé! Prosím já vás, jestliže by předepsaný sused váš a poručník těch sirotkuov jaký další odtah těm penězóm činiti chtěl, že jemu rozkážete bez dalšího odtahu člověku krále JMti dáti, aby on o to věcích útrat a prací nečinil. Čehož vám věřím, že to učiníte. Datum Colonie f. V^a post Conductum Pasche 1509 anno. — Martin z Dřešína, purkrabie panstvie Kolínského.

Slovutné opatrnosti pánóm purgmistru a radě města Gúřima, přátelóm mým milým.

146.

1509 d. 3. května na Stříbrně. — Václav Tluxa z Vrabí přimlouvá se za poddaného svého. [3166.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Psal sem VMti o člověka svého a ženu jeho, kdež VMti jest v paměti, což se smluv a kšaftu dotýče. I ráčili ste jako dnes tomu rok položití, k kterémuž bych rád s člověkem svým přijel. Ale že pro svú i jiných potřebu přijeti nemohu, ale člověku svému kázal sem státi, tu plnú vieru do VMti maje, že se jemu spravedlivé stane, což se toho kšaftu dotýče. Neb on, což se smlúvy dotýče, za to rukojmie má, a keří sú s vašeho zbožie, za to já žádám, aby k tomu držení byli, aby se smlúvě dosti stalo. A když by se taková neb k té věc podobná stala, chtěl bych učiniti pro VMt jako pro pány a přátely své milé, zač byste mne možnieho žádali. Datum Stříbrna den sv. kříže nalezenie annorum domini oc IX°. — Václav Tluxa z Vrabí a na Stříbrně.

Slovutné opatrnosti pánuom panu purgmistru a radě města Kouřimě, pánuom a přátelóm mým milým.

147.

1509 d. 4. května. — Rada m. Brodu Č. žádá, aby Šimkovi Kuli dluh jeho byl splacen. [4039.]

Službu svú vzkazujem, vzácní v opatrnostech páni přátelé a sousedé naši důvěrně milí! Šimek Kule, spoluraddný náš, na nás vznesl jest, že Vávra z Chraštan, člověk poddaný VMti, dlužen jemu jest dluhu spravedlivého za masso III l^o m. a VIII gr. I před časy minulými týž Vávra sliboval jemu platce býti. I až dosavad tomu dosti jest neučinil. V tom žádal naší přimlúvy k VMtem. Kdež my vás, přátel milých, žádáme, že téhož Vávru, člověka poddaného VMtí, k skutečnému plnění bez již dalších prótahuov navésti a přidržeti ráčíte, aby výš psanému Šimkovi ten dluh napraven a zaplacen byl, aby skrze to lidé poddaní VMtí potom hyndrováni nebyli. Datum ff. VI. die Gothardi*) anno 1509. — Purgmistr a radda města Brodu Českého.

Slovutným v opatrnostech pánóm purgmistru a raddě města Gúřima, přátelóm a sousedóm našim milým.

*) Roku 1509 den sv. Gotharda 5. května připadl na sobotu, ne na pátek.

148.

1509 d. 9. května na Hradě Pražském. — Závíše Sulek z Hrádku: aby Jírovi vydány byly peníze na právě uložené. [914.]

Službu svú vzkazují, páni přátelé moji milí! Jakož vás tajné není, což se týče Dorothy, dcery nebožtíka Michala, kteráž již nyní poslední peníze na právě vašem bráti jměla, V l^o gr. míšenských. I táž Dorotha jest nyní smrtí zachváčena. I teď Jíra manžel též nebožky Dorothy na místě jejím těch V l^o gr. míš. vyzdvihnúti

má. I věřím já vám, že vy ty peníze jemu rozkážete vydati, a on na místě manželky své má a bude podle práva kvitovati. Dán na hradě Pražském v středu po s. Stanislavu léta XV^cVIII^o. — Záviše Sulek z Hrádku, hejtman hradu Pražského.

Vzáctné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Gúřimě, přátelóm mým milým.

149.

1509 d. 21. května na Kostelci. — Purkrabí Přemysl z Vilmanic o vydání Barbory kmetičny z Brníka. [4551.]

Službu svú vzkazují, slovutní v opatrnostech páni a přátelé moji milí! Račte věděti, že Barbora, kmetična pána mého JMti z Brníka, sešla jest z gruntuov páně a jest v městě vašem u Strýce pekaře, spolusúseďa vašeho. I teď po ni posielám a VMti věřím, že ji pánu mému JMti vydati ráčíte jako kmetičnu dědičnú páně a s těmito mi ji posly poslati. Ex Costelec z ff. II. ante Vrbani anno oc V^cVIII^o. — Přemysl z Vilmanic, purgrabie na Kostelci.

Slovutným v opatrnostech pánuom purgmistru a raddě města Kúřima, přátelóm mým milým buď [dodán].

150.

1509 d. 21. května na Kostelci. — Přemysl z Vilmanic, purkrabí na Černém Kostelci, vytýká, že Barboru kmetičnu z Brníka varovali, aby z města odešla. [4552.]

Službu svú vzkazují, slovutní v uopatrnostech páni a přátelé moji milí! Jakož jsem k VMti psal z rozkázání pána svého JMti o Barboru kmetičnu JMti z Brníka, kteráž jest byla v městě vašem, po kteréž jsem i lidi páně poslal, žádaje toho, aby pánu JMti vydána byla. Kdež pak tak zprávu slyším od lidí těch, že jste je na rathúze drželi za dobře dlhý čas, až ona jest v tom z města ušla, jsúci někým vystřežena. Kdež pak takovou věc pánu JMti já oznamiti musím, kterak jste se při tom k JMti zachovali ráčili, ješto konečně já v takové věci jinak bych se k vám zachovati chtěl a vás sobě více vážiti, než takových padesát bab. I poněvadž pak tak se jest stalo, to tak býti musí. Než abyšte věděti ráčili, že jsem zápis nalezl, kdež jí jest ode mne Strajcová pekařka na Dobrém Poli vyrukovala, majíc mi ji zase postaviti o svatém Duše nyní rok minulém. Tomu se jest dosti nestalo, a z toho rukojemství ode mne propuštěna není. I milí páni! Za to já vás žádám, že vy Strýcovú k tomu držeti ráčíte, ať mi ji postaví hned bez prodávání, že já ji ještě přijeti chci. Pakli se toho nestane, že já ji z základu upomínati budu a právem toho dobývati. A proto to shledáte, žeť já baby pod časy dosáhnu, lečť ji čertie do pekla vezmú. Než tomu se divím, proč vy mé lehkosti všudy hledáte, ješto já k vám ve všem upřímně jdu, a od vás mi se jaksi všecko jinak nalezá. Než již já tomu rozumím, že mi jest potřebie rozumem se proti vám více zpravovati nežli proti jiným, budu-li

se chtietí zlé vuole a snad i škody od pána JMti uvarovati. Ex Costelec ff. II. ante Vrbani anno oc V^cVIII^o. — Přemysl z Vilmanic, purgrabie na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kúřima, přátelóm mým milým buď [dodán].

151.

1509 d. 22. května na Chocenicích. — Tomáš z Dobročovic žádá, aby byla Janovi vydána spravedlnost, kterou má ve Třech Dvořích. [420.]

Službu svú vzkazují, slovutný pane purgmistře a páni přátelé milí! Znes jest na mě Jan člověk můj, ukazatel listu tohoto, jakož má spravedlnost po manželce své ve Třech Dvořích, jakož VMti tajno není, že jest jemu zdala Kateřina manželka jeho v plný radě na rathúžě VMti. I prosím já vás za to jako svých milých přátel, že to pro mě učiníte, a já pro vás také chci učiniti mnohem více, že jemu ten dluh kážete Václavovi plniti na ty roky bez umenšení, člověku mému. Dán na Choce-
micích ten úterý před svatým Duchem léta tisícího pětistýho devátýho. — Tomáš z Dobročovic a na Chocemichích [sic].

Múdrý opatrnosti panu purkmistru a radě, pánům města Kúřima, pánům přátelům mým milým.

152.

1509 d. 25. května na Kostelci. — Purkrabí Přemysl z Vilmanic: aby žena Duchka Kalucha z Lipan byla z vězení propuštěna. [4553.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni a moji přátelé milí! Zpraven jsem, že by žena Duchkova Kaluchova, člověka pána mého JMti z Lipan, držena byla u vazbě vaší. Proč aneb z kterých příčin, toho neviem. Jestliže pro dluh muže svého, znáte to, páni milí, že žena, pokudž za mužem jest, dluhuov mužových povinna nenie platiti, leč by ovdověla. A by pak snad povinna byla i platiti, nemělo jest na ni saháno býti, leč by to bylo prvé zneseno na pána JMt. To znajíce, že pán také na některých spolusúsedech i lidech vašich dluhy má, avšak takovou měrou na ně neukvapuje, leč prvé na vás ne jednou ale několikrát to znese. I milí páni! Já VMti na místě pána JMti žádám, poněvadž od JMti k sobě dobré přátelství i upřímé [sic] sousedství seznáváte v takové věci i v jiné, že se k JMti též zachovati ráčíte a tu jistú ženu propustiti rozkážete. Neb já muže jejího již u vazbě mám; a jest-li že jest on kterému sísedu vašemu aneb člověku co dlužen, ráčtež mu rozkázati v pondělí najprv příští na Kostelci před pánem JMti státi. A tu JMt od člověka svého každému spravedlivé učiniti ráčí. Za odpověď žádám psaním vaším. Datum Costelec f. VI. die Vrbani anno oc V^cVIII^o. — Přemysl z Vilmanic, purgrabie na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kúřima, přátelóm mým milým, buď [dodán].

153.

1509 d. 25. května. — Rada m. Kouřimě žádá Oldřicha Popela z Vesce, aby odňatou zbraň vrátil. [4952.]

Službu svú vzkazujem, urozený pane milý! Oznámena jest nám příhoda, kteráž nenadále na gruntiech vašich přišla jest na Kašpara obyvatele s námi v městě, když šel po poselství Václava Střelce súseda našeho, že služebníci nebo poddaní vaši nad ním pych učinivše, ručnici a meč mocí vzali bez proviněnie, jakož on zpravuje; kteráž zbroj ne jeho, ale súsed našich jest. Milý pane súsede! Myť vám věříme, že lidem svým toho nedopustíte, aby oni s našimi svévolně v nesnáze zacházeli a moc pokazovali. Nebo my k vašim ve všem slušnost zachovávamy bez lehkosti vsie. I věříme, že ručnici tu i meč navrátiti rozkážete i Kašpara z rukojemstvie svobodna učiníte. Pakli by ta vuole vaše byla, aby z města našeho přes grunty vaše po potřebách svých nechodili, když nám to oznámíte, také my poddané naše v tom zpravití moci budeme. Datum f. VI. ante Spiritus Sancti anno XV^c9. — Purkmistr a radda města Kúřimě.

Urozenému vládce panu Oldřichovi Popelovi z Vesce a na Zásmucech [sic], panu súsedu a přáteli našemu milému.

154.

1509 d. 28. května v Kolíně. — Purkrabí Martin z Dřešína vytýká, že nepřiměli Němce koníře k placení dluhu. [4513.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni a přátelie moji milí! Některú chvíli nedávno psal sem VMti, že Vondrák Krčín z Krychnova slíbil jest za Němce koníře, obyvatele vašeho, k Kačerovi súsedu vašemu za II slady II^j 8 gr. Žádal sem VMti, abyšte ráčili Němce k vypravení Krčína přidržeti. Zkázali ste mi, že co jedině Němec doma bude, že ráčíte tu věc k miestu přivéstí. Pak Němec doma byl jest, a VMt Krčínovi nic ste neoznámili a konce a miesta žádného o to ste neučinili, až Němec odjel. A Kačer upomínati a Krčína hyndrovati nepřestává. I věřím vám, přáteluom svým milým, že to tak opatřiti ráčíte, aťby Krčín od Kačera více hyndrován nebyl, nebo konečně nemá jemu čím platiti. Datum Colonie f. II. Pentecosten anno domini M 509. — Martin z Dřešína, purkrabie panstvie Kolínského.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a radě města Kúřima, přáteluom mým milým.

155.

1509 d. 29. května v Praze. — Administrator M. Pavel z Žatce o rozvodu manželství. [II. 75.]

Modlitba má VMti pane purgmistře a páni milí! O příhodě, kteráž stala se u vás, ráčíte ke mně psáti, přitom zprávy ode mne žádající. Páni milí! Nález krále JMti a panský váže při sobě, což se manželstvie tkne, ten okazuje, že žena při muži zuostati má; a to jest podle Boha i práva našeho duchovního, což k rozeznání našeho

ouřadu příležití. Než což se statku týče, o kterýž pán Klučovský stojí, o tom VMti nic neumiem jiného psáti; neb v takových věcech nejdu, aniž to ouřadu duchovnímu právovati příležití. Než jakž nález v sobě jest, ten dosti otevřeně okazuje v takové věci, jak by se měli zpravití. Ale na tomto psanie nic nespolehající, když teď k sněmu obecnému přijeti ráčíte, s těmi přátely se raditi budete, kteří by vám v tom dostatečněji zprávu dáti mohli. Ex Praga f. III. Penthecosten 1509. — Mistr Pavel z Žatce, v duchovenství administrator oc.

Vzáctné opatrnosti pánom purgmistru a raddě města Kouřimě, pánom a přátelóm v Pánu Bohu milým.

156.

1509 d. 2. června v Poděbradech. — Purkrabí Jiřík z Maličína: aby obstaveny byly věci, které rychtář z Chotouně v Chraštaněch si uložil. [4760.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni, přáteli moji milí! Věděti račte, že poddaný krále JMti, pána mého milostivého, rychtář z Chotúně, udělav nešlechtně, lidi o statky položiv, vykradl se jest na grunty vaše do Chrašťan k Janovi člověku vašemu, u kteréhož jsou krávy postiženy a právem obstaveny. Kdež za jiné nemám, než že i jiné všecky hospodářské nábytky také k němu vystěhoval oc. Páni a přátelé milí! Vás prosím, že se týmž Janem dostatečně ráčíte rozkázati ujistiti, neb já a pan hajtmán napřed k němu o to jakožto k jinému zločinci hleděti chci. Také vás žádám, že ty krávy i jiné nábytky ráčíte rozkázati zase na grunty krále JMti vstěhovati. Odpovědi žádám listem vaším. Ex Podiebrad sabbato ante Trinitatis ao. 1509. — Jiřík z Maličína, purkrabie na Poděbradech.*)

Slovutné opatrnosti panuom purgmistru a raddě města Kouřima, přátelóm mým milým.

*) Na zadní straně listu načrtnutý koncept odpovědi zní: „Službu oc. U. p. purkrabie oc. Jakož nám oznámil jsi psaním svým, že by rychtář z Chotúně, úřadu vašeho poddaný, udělav nešlechtnost, s gruntu KMti p. na. milostivého, se jest vykradl a nějaké krávy do Chrašťan k Janovi, poddanému člověku našemu, přihnali oc. O tom aby znali, že rychtář náš Chrašťanský nás jest spravil, že sousedé Chotúnští u něho byli prvé, než psanie vaše nás jest došlo, a krávy si obstavili. Kterých jim vydati jest neodpíral. I my té vuole jsme, oč tu sousedy těmi Chotúnskými zastzeno [sic] jest přes vuoli vaši, aby držáno nebylo. Datum sabbato ante Trinitatis VC 9.“

157.

1509 d. 4. června v Praze. — Vyslaní ku králi měšťané žádají za zaslání dřívějších privilegií i jiných potřeb týkajících se platů kr. podkomořímu. [1105.]

Službu svú vzkazujem, slovutných opatrností pane purgmistře a VMti páni milí a naši nejmilejší thovaryši! Vězte, že od JMKské, pána všech nás najmilostivějšího, dán nám jest list, kderýž teď k VMtem posíláme, jímžto se budete moci zpravití. I račtež znáti, že jsme se o to s panem Janem Šlechtú radili a jeho za to prosili, neb teprva jako dnes v pondělí přijel, abychom před JMKskú vstúpenie měli a JMti skrze přímluvu pánuov JMti žádali, aby JMt při těch milostech, kde-

rýmižto od slavné paměti krále Václava, předka JMti, i tudy JMti tvrzením a znova milostným obdařením nás zanechati ráčil. Kdež pak bez majestátuv těch na to zpuosobených tomu dosti se učiniti nemuož. I zdálo se panu Janovi Šlechtovi, aby po ně posláno bylo. Protož račte to opatřiti a je nemeškajíc s tú škatulí i s těmi listy, kdeříž při nich jsú, poslati po těch osobách, tak to opatřice, pokud toho potřeba k uopatřeníe káže. A tento list královský zase nám také při těch majestátích pošlete, neb i toho potřebí nám bude před JMtí jej ukázati. Příčiny nenie potřebí psáti. Než nezanechávajtež nic doma z těch potřeb, abychom to z dostatkem měli, co se kvitancí páně podkomořího prvnějšieho dotýče. Dán v Praze v pondělí po sv. Trojici léta oc XV^cIX^o. — Mathúš z Koberovic. Václav Vodička.

Slovutně vzácným v uopatrnostech pánuom, panu purgmistru a radě města Kúřimě, pánuom přáteluom a našim najmilejšim thovaryšuom.

158.

1509 d. 6. června na Rabí. — Zachař z Opatovic, purkrabí na Rabí: aby Václav Kolínský vydal peníze Temlovi z Bojanovic. [1842.]

Službu svú vzkazuji, opatrní páni a přátelé milí! Tajno vás nebud, kterak člověk pána mého JMti, Kouba Telecí z Bojanovic, maje se bráti z tohoto světa na budúcí, odkázal Temlovi otcí svému též z Bojanovic, dotateli tohoto listu, puol jednácte kop na míšenské počítajíce, kteréž dal schovati k věrné ruce Václavovi Kolínskému, spolusúsedu vašemu, a že toho svědoma jest hospodyně jeho a Duchek Maneš podruh jich, a že na to jim nebožtík dlužen XX gr. bílých. I milí páni a přátelé! Věřimť vám, že témuž Václavovi Kolínskému rozkážete a jej k tomu držeti budete, aťby ty peníze vydal tomuto Temlovi otcí jeho, člověku pána mého JMti, dle spravedlnosti, znajíce to, že jest tam k vám daleká cesta, aťby o to více nepracoval. Datum ex Rabie ff. IIII. proxima ante festum Corporis Christi anno oc 5^cIX^o. — Zachař z Opatovic, purgrabie na Rabí.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a raddě města Kúřimě, přátelóm milým.

159.

1509 d. 11. června v Kolíně. — Purkrabí Martin z Dřešína přimlouvá se, aby Jírovi z Nové Vsi spravedlnost jeho byla vydána. [558.]

Službu svú vzkazuji, vzáctné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Již podruhé na mne znášie Říha z Nové Vsi, o tu spravedlnost starati mne nepřestává, kterýž má po Mandě manželce své k penězuom na kruntu Diblíkově, obyvatele vašeho. A ty peníze předepsané Mandě měl by zpraviti a dáti Jíra Ruozha [sic], že jest to po otcí svém na se přijal oc. Z toho pak ktožkoli zpraviti a zaplatiti má, ten tomu dosti učiní, jakož pak VMt v tom se nic omýliti neráčíte. I prvé já o touž věc VMtem psal sem. Odpovědi žádně neměl sem, než toliko Říha předepsaný zprávu

jest mi učinil, že po prvniem mém psaní ráčili jste jemu den k stání položit. A když stál, odložiti ste ráčili, aby i žena jeho stála. A když stála i s mužem [již] po dvakrát, opět ste odložili. I stál Říha opět i s ženou. Tedy ten, jenž jim peníze položit měl, ujel jest pryč. Milí páni! VMti prosím, pánuov a přátel svých milých, že ráčíte o to již Říhovi konec a místo učiniti a těch rokuov jemu ukrátiti, a k čemuž spravedlnost má po manželce své, že ráčíte jemu ji propustiti i rozkázati dáti a splniti. Jakož bych já touž libost i mnohem věcí VMtem k vuoli podle možnosti své okázati chtěl. Datum Colonie ff. II. post Corporis Christi anno domini M 509. — Martin z Dřešina, purkrabie panstvie Kolínského.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a radě města Kouřima, přáteluom mým milým.

160.

1509 d. 12. června v Praze. — Jan Šlechta ze Všehrd: aby Dorotě Polákové ze Tří Dvorů spravedlnost její byla vydána. [2339.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní přátelé a susedé moji zvláště milí! Vězte, že jest mne k vám na místě Dorothy ženy své za přímluvu žádal Vavřinec Polák ze Tří Dvoruov vo nějakých vosm kop gr. mš., kteréž jí za duom její na právě vašem položeny jsú, a vydati jí jich nechtie. Jehožto žádosti zbejti slušně nemoha, vás prosím, nenie-li vo ty peníze Dorothy ženy jeho žádných takových nesnází, které by na sobě lepší a dostatečnější spravedlnost nesly, než-li jest jejie, že to pro mne i pro spravedlnost učiníte a jí toho užiti dáte, což by dostatečnějšíeho a gruntovněšíeho nežli jiní k těm penězóm provedla a vokázala. Pakliž k tomu spravedlnosti nemá, viem, že se v tom neomejlíte, jak co a pokud komu vedle spravedlnosti jeho učiniti jmieti budete. Ex Praga f. III. post Barnabe appostoli anno Christi 1509. — Jan Šlechta ze Všehrd a na Kostelci nad Labem.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a radě města Kúřima, přátelóm a susedóm mým zvláště milým.

161.

1509 d. 12. června v Poděbradech. — Purkrabí Jiřík z Maličsna žádá, aby Tlouk řezník vydal peníze za dvůr Zibohlavský. [4773.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé moji milí! Znesl jest na mne poddaný krále JMti, pána mého najmilostivějšího, Benda z Kel, zprávu mi dávaje, kterak by Tlouk řezník, obyvatel města vašeho, peníze s práva Horského, kteříž jemu nenáleží, za duvor Zibohlavský vyzdvihl, jakož vás týž Benda toho šíře ústně zpraví oc. Páni a přátelé milí! Vás prosím, že téhož Tlouka k tomu, aby ty peníze zase položil, přidržeti ráčíte, poněvadž podle zprávy k nim žádné spravedlnosti nemá. Pakli by se jemu toho učiniti nezdálo, račte jemu na témž právě Horském

tento pátek příští rozkázati státi, aby jimi pány Horníky, bude-li k těm penězóm jakú spravedlnost mieti, rozeznán byl spravedlivě. Jinak pak, jestliže by v tom své vuole užívati chtěl s radú páně hajtmánovú, nemohl bych poddaného krále JMti podle jeho spravedlnosti v tom opustiti. Ex Pod. f. III. ante festum s. Viti annorum 1509. — Jiřík z Maličina, purkrabie na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti panuom purgmistru a raddě města Kouřima, přátelóm mým milým.

162.

1509 d. 14. června na Lichtmburce. -- Úředník Arnošt z Chrastovic: strany Beneše Homoláče ze Starkoče. [285.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož pánu mému JMti píšete vznášejíc na pána mého JMt, kerak jest vám Beneš Homoláč z Starkoče psaní k vám učinil, a v tom že by pohruožka od něho vám zdála se býti, kdež pak i ten přípis, kerýž vám Beneš Homoláč psal, pánu mému JMti jste poslali, kdež v tom přípisu žádná pohruožka od něho se nerozumí oc. Páni a přátelé milí! Já toho dokonale nevím, on-li jest vám takové psaní učinil. Než chci se na to ptáti, jaká jest toho věc. A má-li v městě vašem na spoluvaších jakú spravedlnost, já vám věřím, že jemu ji uděláte. A také zase jestliže by kdo Beneš Homoláče z čeho viniti kdy chtěl, že se spravedlně od něho udělá. Datum ex Lichtmburg in vigilia s. Viti anno domini 1509. — Arnošt z Chrastovic, úředník na Lichtmburge.

Múdrým a opatrným panuom purgmistru a raddě města Kouřimě, přáteluom milým.

163.

1509 d. 21. června na Kostelci. — Purkrabí Přemysl z Vilmanic žádá za rozhodnutí v příčině dvou vězňů. [4550.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a moji přátelé milí! Pán muoj JMt ráčil jest mi rozkázati k vám psanie učiniti o toho bednáře i druhého tovaryše jeho, kteříž z žádosti vaše drží se u vazbě páně; proč aneb z kterých příčin, to VMti jest známo. Kdež pak ta věc k konci žádnému se nevede, aby oni chutně za vinné aneb za nevinné držáni byli, ačkoli pán JMt dal se jest v tom skutečně vám najíti. Té příhody, kteráž se jest stala v městě vašem, lituje; ale však, by se měl beze všie jistoty s poddanými svými trápati, že se zdá JMti protimyslné učiniti, ačkoli jich pán v ničemž nezastává. I milí páni! Máte-li úmysl to k jakému konci jistěmu vésti, to mi račte oznámiti, ať já to také JMti umiem pověděti. Datum Costelec f. V. ante Johannis Baptiste anno XV^cVIII^o. — Přemysl z Vilmanic, purgrabie na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kúřima, přátelóm mým milým d[odán buď].

164.

1509 d. 26. června na Šternberce. — Krajský hejtman Petr Holický z Šternberka nařizuje oznamovati v dny trhové rozhodnutí královské v příčině udržování pokoje. [2595.]

Službu svú vzkazuji, múdří opatrní páni a přátelé milí! Král JMt, pán náš milostivý, ráčí psáti mně a panu Hynkovi Vrabskému, thovaři mému, aby po kraji oznámeno bylo zuostání a zřízení zemské, aby každý to znaje dostatečně, tím se spraviti uměl, pokud své dobré pověsti povinovat jest. Milí přátelé! To všecko zná-jíce, co JKMt psáti a rozkazovati ráčí nám dvěma i po kraji psáti ráčí, dajtež to sobě přepsati a to lidem v trhové dni oznamujte dostatečně, aby se JKMTi vuole a rozkázání naplniti mohlo. A žádal-li by kdo toho na vás, nechť písař váš každému toho připis dá, aby to mohlo vždy tím dostatečněji známo býti, aby se rád a pokoj tvrdil, a neřád a nešlechtnosti aby zastaveny byly. A sami se k tomu mějte i své k tomu skutečně přidržte, aby se toho přidrželi a takové zřízení skutkem naplňovali. Kdež sme toho bez pochyby já i pan Hynek, tovariš muoj, že pro dobré královstvie tohoto při tom svú pilnost míti budete. Datum ex Sternbergk f. III. die sanctorum Johannis et Pauli anno oc VIII°. — Petr Holický z Šternbergka, nejvyšší sudí krá-lovstvie Českého oc.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a raddě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

165.

1509 d. 27. června. — Pražané vybízejí k vybírání berně 2 grošů českých z hlavy, jak obyčejem jest po korunování krále. [4.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přátelé milí! Král JMt, pán náš milostivý, povolav nás před se onehda, ráčil jest nám oznámiti nejprvé, kterak se ráčí pama-tovati, že JMti najprvnějšíe berně z měst dána jest po dvou groší českých s hlavy. Potom ráčil jest na nás požádati, abychom podlé svolenie na sněmu obecniem zuo-stalého takovůž JMti berni nyní dali a hned vybírali, pro JMti vlastnie i zemské pilné a znamenité potreby, a zvláště pro zkažení a přetržení toho lotrovstva, kteréž se jest v této koruně nad obyčej rozmohlo. A druhé, abychom vám to oznámili i všem jiným městům oc. My pak zná-jíce JMti dobrý úmysl v tom a k tomu, že nyní lid chudý spíše muože diela s to býti, nežli při času onom podzimním, zná-jíce tudiež, že jest tomu vždy býti, i JMKské k tomu sme svolili a přistúpili, aby taková JMti prvé bývalá po korunování krále*) berně byla dávána a hned pro takové pilné potreby vybírána byla. A vašim opatrnostem i také jiným městům to oznamujem, abyšte i vy podlé nás a jiných měst svolenie prvé dotčeného tůž berni JMti dali a hned vybírali, což najdřiev moci budete, JMKské abyšte u moc dali pro potreby JMKské a zvláště zemské prvé dotčené, a tiem JMKské milosti abyšte

hojnějie sobě zaslúžiti mohli. Datum ff. IIII. post Johannis Baptiste anno 1509. — Purgmistři a raddy Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purgmistru a konšelóm města Gúřima, přátelóm našim milým.

*) Ludvík, syn krále Vladislava, korunován byl na krále českého dne 11. března 1509.

166.

1509 d. 30. června na Kostelci. — Michal z Chlumu zve k soudnímu stání. [2452.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, sousedé milí! Jakož mi píšete o bednáře i o druhého tovaryše jeho, kteříž u vězení mém jsú, žádajíc toho, abych vám o to den jmenoval, kdy bych právo na ně pustiti chtěl: i poněvadž to pak jinak býti nemuože, aby se s tiem neprodlévalo, juž já vám o to den jmenuji v pondělí najprv příští, abyšte tu již s těmi potřebami, kteréž ku právu příležie, přijeli, že já se ve všem při tom vedle práva zachovati chci. A některé dobré lidi k tomu také obeslati chci.

A což se pana Zdenka, služebníka mého, dotýče, jakož mi píšete, že byšte toho na mně a na těch, kohož bych k sobě přijetí chtěl, přestali, mne za to žádajíc, abych to k sobě přijal: I milí páni sousedé! To já pro vás učiniti chci a to slyšeti s těmi dobrými lidmi, kteříž při mně budou. A budem-li to moci mezi vámi srovnati, chceme to rádi učiniti s jeho i s vaší dobrou vůlí. Ex Costelec sabbato ante processionem *) beate Marie semper virginis anno salutifero XV^cVIII^o. — Michal z Chlumu a z Košmbergka.

Slovutné opatrnosti panu purgmistru a raddě města Kúřima, pánuom súsedom mým milým.

*) Svátek tento v kalendářích se neuvádí; je-li totožným s Visitatio B. M., připadajícím na den 2. července, pak jest list tento ze dne 30. června.

167.

1509 d. 1. července. — Rada města Č. Brodu posílá výpověď, kterou lotr jakýsi na trápení učinil. [4040.]

Službu svú vzkazujem, vzácných opatrností páni přátelé a sousedé naši milí! Ráčili ste nám VMt psáti, žádajíce za též osoby, kteréž tento pátek minulý byly vyslány k VMtem, abychom je dne zajtřejšieho na Kostelec vypravili oc. I páni a přátelé milí! Ráčíte VMt znáti, že pro dobré přátelstvie a k žádostem vašich opatrností chceme učiniti a vyšleme. Dále kdež nás ráčíte žádati za některaké vyznání nějakého lotra, kterýž při právě našem byl trápen, že by něco pravil na Jana z Trebovle, člověka VMtí, o škodě pana Zdenka Kačice, abychom VMti vydali: I VMt, milí páni, račte věděti, že sme se na to s pilností ptali, což by VMti i člověku vašemu k lepšímu bylo, abychom VMti vydali; než že nic takového sme se

neuptali, co by by [sic] k lepšímu; však k žádosti VMti to vyznání a pamět toho lotra teď vypsanú posíláme, ač dobře známe, že jest k horšímu člověku VMti, abyšte se věděli čím zpravit. Pakli toho vždy žádati budete, my cheme tak učiniti a VMti vydati. Datum dominico ante processionem*) beate Virginis anno 1509. — Purgmistr a radda města Brodu Českého.

Slovutných opatrností pánom purgmistru a raddě města Gúřimě, přátelóm a našim milým sousedóm.

*) Viz poznámku k listu předešlému.

168.

1509 d. 9. července na Kostelci. — Purkrabí Přemysl z Vilmanie žádá, aby váhaví dlužníci k zaplacení dluhů svých přidržáni byli. [4555.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Znesl jest na mě Přčina, hajný pána mého JMtí z Svrabova, že by mu dlužen byl Pruoša, lázebník váš z lázně dolejšíe, puol devátý li gr. bez VIII gr. českých za les, a roky sobě mnohé bera, kteréž sem mu jednal od pána JMtí, tomu ničemuž dosti nečiní až posavad. Kdež pak pánu JMtí na těch jeho řečech nekonečných déle státi se nezdá. I já VMti za to žádám, že jej k zaplacení dluhu svrchupsaného bez dalšího prodlévání držeti ráčíte. Pakli by se to nestalo, ráčil jest pán rozkázati dluhu toho právem dobývati.

Také VMti žaluji na mlynáře z velikého mlyna, že jsem mu k žádosti jeho půjčil kopy gr. českých, za kteréž mi jest slíbil Matěj Hriedel, váš spolusúsed, ve čtyřech nedělech řeče mi zase oplatiti. Již více nežli rok čekám. Od jistce ani od rukojmíe nikterak k svému přijíti nemohu. VMti prosím, ráčíte mi kázati zaplatiti.

Přitom také VMti oznamuji, že Markleta koželužka zuostala mi jest za kuože ranské, kteréž jsem ji prodal, puol paty li gr. bez III gr. českých. Také na ni nikterak k svému dobýti nemohu. Za to žádám, abyšte ráčili ji rozkázati zaplatiti, aby o to nestare nébáke nebýlo, kteréž bych já z umysla lidského z vašich nerad učinil. Kdež na pán naděje mám, že přitom se vedle žádosti mé spravedlivě zachováti ráčíte, aby a dluhové pánu JMtí i mně také zaplacení byli. Ex Costelez d. II. post Kyliani anno XV/VIII. — Přemysl z Vilmanie, purgrabe na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánom purgmistru a raddě města Kouřimě, přátelóm mým milým.

169.

1509 d. 14. července v Peltimově. — Purkrabí Jan z Kamenice žádá, aby Václav pekař dlužník byl napraven dle své. [4556.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé milí! Václav z Outěšovic, podlény pánom svých JMtí, na mně jest vnesl, kteréž jsem Václav pekař, spoluhánec váš, jest povinen dlužen, a jest III li mberské minus II gr. O to sobě mnohé ráby byl, pán páně se listu pánu páně dlužen náležitě náležitě podle námluv

jest dosti neučinil, než svévolně člověka pánuov mých JMtí k pracem a k škodám připravovati by chtěl. I já vás prosím dle libosti též a kázání svrchu psaného pekaře k skutečné nápravě připraviti, aby člověka pánuov mých JMtí odbyl. Neb znáte, že jest spravedlivá věc: kdo komu čím vinovat jesti, tomu aby dosti učinil. Jakož bych já též učiniti chtěl, ač by se kterému taková věc neb k tomu podobná pod úřadem mým přihodila. Odpovědi žádám. Ex Pelhrzimow sabbato post s. Margarete annorum XV^cVIII^o. — Jan z Kamenice, purgrabie na Pelhřimově.

Múdré opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kouřimě, přátelóm mým millým.

170.

1509 d. 18. července na Lipnici. — Burjan Trčka z Lípy: o zločincích, kteří na svobodné cestě loupili. [2785.]

Službu svú vzkazuji, múdré opatrnosti páni, přátelé moji milí! Přišel jest ke mně Židka poddaný muoj [s] synem svým, listu tohoto ukazatelé, zpravuje mně, kterak by syn jeho jal tři zločince v Třebovli v krčmě, kteříž u vazbě v městě vašem sedí, kteříž jsú otce jeho oblúpili a pobrali na cestě svobodné, když jest jel od pana Slavaty ku panu Zajimačovi na klášter, kdež jsú i s jistinú postižení. I žádal jest mne, vám abych psal, aby jemu to zase navráćeno bylo, což jsú jemu pobrali. I věřím já vám, že to jemu, což jest pobráno, zase vrátiti rozkážete. A dále také víte, kterak a pokud k takovým zločincúom, kteříž po svobodné cestě berú a loupí, zachovati se máte vedlé zřízení zemského, a zvláště kteříž s jistinú postižení jsú. Ex Lippnicz ff. IIII. ante Marie Magdalene 1509. — Burjan Trčka z Lípy na Lippnici, podkomořie královstvie českého.

Múdré opatrnosti panuom purgmistru a raddě města Kouřima, přáteluom mým millým.

171.

1509 d. 19. července. — Rada Starého m. Praž. žádá, aby Jindřich Kůrka, který Uhry okradl, zatčen byl. [3.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé milí! Aby vás tajno nebylo, že majíce v své kázni někého Jana, Strajcova syna ot vás, na něho jsme právo pustili; kterýžto Jan jsa trápen a tázán, mezi jinými věcmi seznal jest na Jindřicha Kuorku, nožieřova syna, někdy súseda vašeho, kterak by týž Jindřich před ním k viře pověděl, že jsa tehďáz u nás v Praze, když jest teď před sím nějaká puotka na Uhry byla, že jest jim vzal dvě šubě a tři koffíky, a že jest s tím ušel k vám do města vašeho, a to Anně materi své, spolusúsedě vaší, schovati dal, a u vás v městě od té doby že obývá. Protož, páni a přietelé milí, znajíce takovú věc, myť vás prosíme, abyšte tu věc ihned opatřili a tím jistým Jindřichem Kuorkú ujistiece se dobře, ty věci pobrané abyšte od matere jeho vyzdvihli, aby to Uhróm zase na-

vráceno bylo, neboť jest věc královská. S pilností se k tomu přičiňte a tu věc opatřte, abyšte JMKské v hněv neupadli a pokutováni nebyli. Datum ff. V. ante Marie Magdalene anno ๑๖ V^cVIII^o. — Purkmistr a radda Starého města Pražského.

Opatrným purgmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

172.

1509 d. 19. července na Kostelci. — Michal z Chlumu povoluje Průšovi lazebníkovi lhůty k zaplacení dluhu. [2453.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, susedé milí! Jakož mi píšete o Pruošu lazebníka, spolusúseďa svého, o dluh o ten, kterýž mi jest dlužen za les, žádajíc toho, abych od něho pomalu bral; i však on dobře vie, že jest to již dávno zaplatiti měl a roky sobě mnohé bral; tomu dosti neučinil až posavad. I proto k žádosti vaše to já učiniti chci. Ať mi každý týden platí po puol kopě gr., a ty peníze ať klade u pana Mathúše. A také ať to uručí, aby tomu dosti činil až do vyplnění té summy, kterýž mi jest dlužen. Pakli by toho mi pojistiti nechtěl, aby mi platil tak na ty roky, jakož vám píší. Již vám věřím, že jej k tomu připravíte, aby mi mé zaplacení bylo. Datum Costelec z ff. V. ante Marie Magdalene anno XV^cVIII^o. — Michal z Chlumu a z Košmbergka.

Slovutné opatrnosti panu purgmistru a raddě města Kúřima, pánuom suseduom mým milým buď [dodán].

173.

1509 d. 21. července v Lipnici. — Burjan Trčka z Lípy žádá za zapůjčení stanu. [2784.]

Službu svú vzkazuji, múdré opatrnosti páni, přátelé moji milí! Prosím vás, že to pro mě učiníte a puojčíte mi stanu svého toho, jako mistr Jan vodák pod ním dělal. A já vám jej zase, což by jedině pán Buoh dal zase se vrátiti, odtud hned vrátím. Věřím, že pro mě to učiníte pro odplatu takovůž i mnohem větčí. Ex Liippnicz sabbato ante Magdalene annorum ๑๖ 1509. Dajte mi toho odpověď do Čáslavě ve čtvrtek ráno. Já poslu zaplatím. — Burjan Trčka z Lípy na Lipnici, podkomořie královstvie Českého.

Múdré opatrnosti pánuom purgkmistru a radě města Kouřima, přáteluom mým milým.

174.

1509 d. 23. července na hradě Pražském. — Bernart z Waldšteina žádá, aby z vazby propustili Jiříka, služebníka bratra jeho. [2878.]

Múdrí a opatrní přátelé moji milí! Vzneseo jest na mne, že byšte Jiříka, služebníka bratra mého, do vazby vaše vzieti a vsaditi kázali pro příčinu, že by on při tom účinku, kterýž jest se v Praze na Malé straně od Pražských některých na

Uhry stal, tu také byl, a pro nějaký vzatek oc. I vězte, že toho zpraven sem od mnohých, že by on toliko sukni nějakú komus na potkání odjel, a tu že jest hned zase navrátil. I protož já vás žádám, poněvadž v jiném ničem jistém postížen ani naříkán nenie než o tu sukni, že vy jeho držeti nebudete, než jeho propustíte. Pakli byste jeho pustiti nechcete [sic], tehdá jeho před králem JMti postavte, a tu on se z toho vyměří před JMti podle své neviný oc. A což se matere jeho dotýče, též vám věřím, abyšte jie žádným trápením bez hodné příčiny neobtěžovali. Kdež o vás nepochybuji, než že tak k této slušné žádosti mé učiníte. Ex Arce Pragensi ff. II. ante Jacobi appostoli annorum XV^cIX^o. — Bernarth z Waldšteina a na Bělé, nejvyšší mincmejstr kr. Českého.

Múdrým a opatrným panu purgmistru a konšelóm města Kúřimě, přátelóm mým milým.

175.

1509 d. 30. července na Leštně. — Petr Holický z Šternberka nařizuje o stavění vojáků. [2594.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přáteli milí! Jakož vás tajno nenie vuole a rozkázanie krále JMti, pána nás všech milostivého, abychom se všichni sjeli krajani na den svatého Jakuba v Kouřimi k rozvážení a uložení čtyř set pěších kraje našeho Kouřimského; i věztež, kteříž sme tu koli pospolu byli, že se jest nám všem za slušné zdálo na vás IIII pěší s toho statku, kterýž zde v kraji Kouřimském máte, uložiti. I proto já to na vás znáším sám od sebe i od pana Hynka Vrabského, tovariše svého, abyšte při rozkázání krále JMti zachovali, aby ten počet podle kraje poslali. A teď posílám přípis toho artikule, pokudž mi jest JMKská psáti a rozkázati ráčil. A ten outerý před svatém Vavřincem u Říčan tak s tím se vším s rejči, s motykami, s nosatci, sekyrami, což jest JKMt na desátek uložiti ráčil: i tak abyšte se při tom při všem zachovali, jakož listové posilací, kterýž po kraji poseláni jsú, šíře ukazují. A také byl-li by kto u vás, ješto by peníze na ourocích měl, aby s tisíce kop míš. jednoho pěšího dal. Protož to od krále JMti vám oznamuji, abyšte to každému pověděli. Pakli by kto pod tisíc měl, tedy se z druhým i s třetím smluviti a srovnati má, kdož by také na ourocích měl, aby také jeden pěší dán byl s tisíce. Tiem se umějte spraviti.

Také JMKská ráčil mi jest rozkázati vám oznámiti a na vás toho žádati pro krátkost času, jestliže byste věděli kde kterého nápravníka neb dědiníka blízko okolo vás, aby[šte] mu oznámili, že JMKská každému z nich pod milostí a pokutou uloženou rozkazuje, aby každéj osobou svou podle kraje táhl. Pakli by z nich který JMKské rozkázanie obmeškal, že bude trestán na statku i pokutou. Datum ex Lesstna ff. II. post Jacobi appostoli anno oc XV^cVIII. — Petr Holický z Šternberga, nejvyšší sudí královstvie českého oc.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru města Kouřimě, přátelóm mém milém [sic].

176.

1509 d. 7. srpna na Hrádku. — Jan Šlechta ze Všehrd přimlouvá se za domovníka svého Pavla Žáčka. [2338.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni přátelé a susedé moji milí! Pavel Žáček, domovník muoj, přijev dnes ke mně zpravil mne, kterak se naň včera v krámiech pan Václav Vodička utrhl, neviem pro čí cizí dluh, a ulál ho i uhaněl mnohými neslušnými slovy. Kteréhož když prosil, aby mu nelál a jeho nehaněl, než má-li co proti němu, aby ho právem hleděl, že jemu chce rád práv býti; a nemoha se toho na něm doprositi, odpieral mu takového hanění některými slovy. Pro kteréžto příčinu že jest od něho před vás k zajtří obeslán, proše mne k vám za přimluvu, v čemž vinen nenie, aby neviný své užiti mohl. Kdež já znaje, že jste tak spravedlivými pány, že jakož bohatému též i chudému křivdy neučiníte, a z té příčiny že jemu mé k vám přimluvy nic potřebie nenie; a když za to vždy přes to prosil, tak vás prosím jakožto přátel svých milých, v čemž by vinen nebyl, že mu jeho neviný užiti dáte, tak jakož jste to i jindy činili. Ex Hradek f. III. die sancti Donati anno Christi 1509. — Jan Šlechta ze Všehrd a na Kostelci nad Labem.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a radě města Kouřima, přátelóm a susedóm mým milým.

177.

1509 d. 8. srpna v Přerově. — Purkrabí Václav z Nehvizdek žádá za zapůjčení mistra popravního do Č. Brodu. [4812.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé moji milí! Pán muoj JMt ráčil mi jest rozkázati, abych k vám psanie učinil a vás od JMti žádal za mistra popravního, aby jste jeho odpustili v pátek dobře ráno s Václavem rychtářem Hořanským a s jinými lidmi pána JMti do Brodu Českého. Neb ten den pan hajthman kraje Boleslavského mienie právem přistúpiti k tomu Havlovi, kterýž jest onehdy v Brodě také tázán. A já vám zase toho mistra poslati chci na též místo, odkudž jej pojmu. I věřím vám, že to učiniti ráčíte. A vedle toho jestliže by jste ráčili koho k tomu vyslati, aby při tom byl, neb jest konečně toho potřeba, aby se ti nešlechetníci vyhledávati mohli. Ex Przerow ff. III. ante Laurenti annorum 1509. — Václav z Nehvizdek, purgrabie na Přerově.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a radě města Kouřimě, pánuom a přáteluom mým milým.

178.

1509 d. 7. října na hradě Pražském. — Král Vladislav zve stavy kraje Kouřimského na sněm do Prahy ke dni sv. Alžběty 19. listopadu. (Opis.)

Vladislav z Boží milosti Uherský, Český oc král a margrabie Moravský oc,

urozeným, statečným, slovutným a opatrným pánóm, rytieróm, vládkám a městóm kraje Kouřimského, věrným našim milým, milost naši královskú a všecko dobré vzkazujeme. Věrní milí! Vězte, že pro některé a znamenité naše i také dědicuov našich potřeby, také pro tohoto království obecné dobré zdá se nám býti potřebné, abychom sněm obecnie, prvé než bychom z tohoto království vyjeli, položiti ráčili, a na tom sněmu to zřiediti a tak to opatřiti s raddú vás všech, jak by věci naše, dědicuov našich i tudíž řád a právo a pokoj po odjezdu našem státi vedle zřiezení zemského mohl, tak aby každý, chudý i bohatý, pod řádem a právem stoje, pokoje užil.

I z těch i z jiných příčin pokládáme sněm obecní tak, abyšte se k němu všickni sjeli a na hradě našem Pražském sešli v pondělí na den svatě Alžběty, a tu sjedúce se nerozjížděli, leč by ty všechny potřeby, kteréž by se našly býti potřebné tomuto království, na konci postaveny byly. Nepochybující o vás o všech, že vy jakožto milovníci našeho i dědicuov našich a obecného dobrého tak se zachováte, jakož vám píšem, jináče toho nečiníce, než že ten den na hradě Pražském se sjedete. Ktož by pak svévolně nepřijel, již bychom do takového znali, že by našeho, dědicuov našich a obecného dobrého milovník nebyl. A proto my s těmi, kteříž přijedú, potřeby naše, dědicuov našich i zemské jednati chcem. A což tu s raddú těch, ktož se sjedú, zjednáme a zavřem, to stálé a pevné jmieti chcem, aby to ode všech stavuov držáno a zachováno bylo bez přerušení. Datum in arce nostra Pragensi die dominico post festum sancti Francisci anno domini oc XV^c nono, regnorum autem nostrorum Hungarie XX°, Boemie uero XXXIX. — Ex commissione propria regie Majestatis.

179.

1509 d. 29. října na Hrádku. — Jan Šlechta ze Všehrd přimlouvá se za Bendu rychtáře z Chvatliny. [2337.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni přátelé a susedé moji milí! Benda, rychtár a člověk muoj z Chvatliny, prosil jest mne, což se dluhu jeho nějakého dotýče, vo kterýž s panem Smolařem, spoluměstěnímem vašim, činiti má, abych vás ještě prosil a k vám se přimluvil, abyšte jemu, vo to s ním rok složiece, konec a miesto učiniti ráčili. Kdež já znaje, že věci slušné i spravedlivé žádá, prosím vás i věřím, že jemu vo to rok před sebú položiece a spravedlnost jeho rozvážiece, konec a miesto učiniti ráčíte. Ex Hradek f. II. post festum beatorum Symonis et Jude apostolorum domini anno oc 1509. — Jan Šlechta ze Všehrd a na Kostelci nad Labem.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a radě města Kouřima, přátelóm a susedóm mým zvláště milým.

180.

1509 d. 2. listopadu na hradě Pražském. — Nejv. purkrabí upomíná o zaplacení berně povolené na místě pěších. [1514.]

Službu svou vzkazuji, múdří a opatrní přátelé milí! Jakož JMKská ráčil jest vám psáti, což se té berně místo pěších, kterůž ste již na čas minulý JMKské dáti měli, dotýče, s kterézto berně ráčil jest JMt mně a některým jiným osobám ty dluhy a summy, co JMt z toho komu a nač dáti má, poručiti vydati. I když jest přišel čas těch sum k placení ve dvou nedělí po svatým Havle, kterýžto čas jest již minul, napomenuli sou ti, komu se dávati má, aby jim dáno a zaplaceno bylo. Jakož pak ta jest věc vznesena na krále JMt. I oznámili sme JMti, že bychom rádi ty dluhy platili, ale že v tom veliký nedostatek máme, poněvadž ještě mnozí té berně sou nedali; jakož i vás, poněvadž ste také nedali, JMti sme oznámili. I jest to JMKské s podivením, že vy tou věcí prodléváte, poněvadž mnozí jiní i páni Pražané dávají. Anébrž i to sobě JMKská obtěžuje, poněvadž ste toho ještě neučinili, že sobě tudy JMKské psaní lechce vážíte. I ráčil jest mi JMt poručiti vám psáti a k tomu napomenúti, abyšte hned tu berni na hrad Pražský poslali. A jestliže by skrze vaše nedání JMt obmeškán byl a k jakým škodám přišel, jakož již mnozí vlehnúti chtějí, a mnozí ve dvou neb ve třech dnech, nedá-li se jim, vlehnou, že JMt tomu ráčí, aby o ty škody k vám hleděno bylo, poněvadž by JMt skrze vaše nedání k nim přišel.

I přátelé milí! Za to vás žádám, že hned bez meškání tu berni sem na hrad Pražský pošlete. Neb jestliže by se toho nestalo, tehdy kterýmž jest JMt poručiti ráčil, museli by o ty o všecky škody, kteréž by na JMKskou skrze to přišly, k vám hleděti, a podle toho mohli byšte JMKské i v nemilost upadnúti, ješto bych vám toho nepřál. A protož vždy vám věřím, že toho pro JMKskou i také sami pro sebe neobmeškáte. Pakli ste hajthmanuom toho kraje již tu berni dali, žádám, to mi oznamte. Dán na hradě Pražském léta 70 V^cVIII^o v pátek po Vsech Svatých. — Zdeněk Lev z Rožmitála a s Blathné, nejvyšší purkrabie Pražský.

Múdrým a opatrným purgmistru a raddě města Kouřimě, přátelóm milým.

181.

1509 d. 6. listopadu v Praze. — Matouš opat Karlovský upomíná o plat roční. [135.]

Modlitbu naši a žádost všeho dobrého vzkazujem VMti pane purgmistře i všickni páni, nám v Pánu Bohu milí! Známo jest VMti, jaková smlouva jest mezi námi byla o ten plat, kterýž nám vydáváte do let menovitých, jakož pak cedule té smlouvy dále to ukazuje; kterézto léta sú již minuly. Protož VMti vzkazujem a pokorně prosíme, abyšte ráčili již tak nám vydávati, jakož to toho list a obdarování slavné paměti císaře a krále Karla svědčí. Kterážto summa jest XLI hřivna,

každú hřivnu v padesáte a šest gr. praských počítaje. I ponevaž tak dáno i nadáno jest, VMti věříme i prosíme jako pánuov a přátel našich dobrých, že se ráčíte v té věci tak zachovati jako páni zpravedliví a přátelé naši dobří, a nám tak úplně vydávati. Odpovědi milostivé a konečné po tomto poslu žádáme od VMti. Datum Prage ff. III. in die sancti Leonhardi anno 1509. — Kněz Mathúš, oppat i všecek konvent kláštera svatého Karla na Novém městě Pražském, kaplané VMti.

Múdrým a opatrným pánóm, panu purgmistru a vši radě města Kúřimě, pánóm a přátelóm našim v Pánu Bohu milým, d[odán buď].

182.

1509 d. 18. listopadu na hradě Pražském. — Nejv. purkrabí táže se po zachovalosti sedmi osob ze zlodějství podezřelých, a rada městská odpovídá. [1513.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní přátelé milí! Vězte, že jest vzato v Ouvalu něco osob z příčiny té, že jsú v podezřenie v některých neslušných a v zlodějských věcech; kdežto z nich sedm jest dáno na hrad Pražský do vazby, kteřížto praví nevinni se býti a že jsú z města vašeho řemeslníci. Však abych tomu šiere vyrozuměti mohl, teď vám posielám jich jména napsaná z poručenie krále JMti, a za to vás žádám, kterák jste v pravdě vědomi o jich zachování a nejsú-li v ničemž podezřelí, že mi to oznámíte, abych já, maje toho jistú správu, věděl, co mám v tom králi JMti oznámiti a podle JMti vuole a rozkázanie dále se v té věci zachovati, aby pokudž jest za spravedlivé a jich vinny, aneb nevinný, k nim se jmieno bylo. Dán na hradě Pražském v neděli před sv. Alžbětú léta oc IX. — Zdeněk Lev z Rožmitála a s Blathné, najvyšší purkhrabie Pražský.

Múdrým a opatrným purgmistru a raddě města Kouřimě, přátelóm milým.

Na přiloženém listku tato jsou jména: Matúš, jako na Zalešanech dělal; Kuba šenkér, bydlí u Řehy; Matúš, Kuba, ti u hrnčieřky v předměstí; Vaněk u Přemysla; Vaněk Žabonoský; Vondra mlátí a na den dělá.

Na přiloženém listku zachoval se koncept této odpovědi rady městské: Službu svú vzkazujem VMti, urozený pane, pane milý a nám laskavě příznivý! Jakož VMt ráčili jste nám oznámiti psaním VMti o pacholcích v Úvale vzatých a na hrad Pražský u vazbu skrze podezřenie zlodějství daných, kteréž věci oni nevinný se býti pravie, k uobytu města našeho se hlásiece, při tom VMt zprávy od nás žádati račieci ku poruzomění širšiemu oc. Pane milý! VMti toto oznámiti muožem, že na pacholky ty, jež jmenované nám psaním svým oznámiti jste ráčili, na jich podezřelost bedlivě jsme se ptali, nebo před právem našim nikdy nic neslušného prožalováno nebylo jest na ně. Ale nejedni súsedé naši a městú našemu přisedící před námi osobně seznali, jakožto pan Matyáš s Skal, úředník JMti pána pana Jiřieho Bedružického [sic] na Zalešanech, že čtyřie z těch pacholkův tu u něho v dvoře od chvíle dávnie i léta předešlého v stodolách dělali a někteří slámu řezali. A též také o Kubovi šenkéři, druhém Kubovi, Matúšiech obú, též i Václaviech i Ondrovi Přemysl z Vilmanic i sů-

sedé naši jiní v počtu drahníem vyznali, že času dobře dávného u nich v dvořích a jináč diela nádenníe dělali a že nikdy na ně v řeči iní v skutku nic neslušného jsú neshledali. Datum.

183.

1509 d. 29. listopadu na Vrabí. — Hašek z Vrabí žádá, aby lidé z Třebovle dluhy své Jírovi z Kounic zaplatili. [3165.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni, přátelé milí! Vzněl jest člověk mój z Konic Jíra, že by jemu lidé vaši z Třebovle dlužni byli dluh spravedlivý: Vondrák II j mšenských, Chlad II mš, Michálek III mš, Jícha II mš XIII gr. mšenských, kterýmžto jest těch peněz pójčil ke žni a k jich potřebám, čině jim dobře. A oni jemu řekli dáti hned po dielech: a tomu sú dosti neučinili. Kdežto pak nade-psaný Jíra, člověk muoj, již často je o to staral napomínaje, a oni vždy pla[t]ce ne-tbají býti jemu dluhu jeho spravedlivého. I protož, páni milí, za to já vás prosím dle spravedlnosti, že vy nadepsané osoby, lidi ty vaše, k tomu držeti budete, ať sú pla[t]ce člověku mému dluh jeho spravedlivý beze všech odtahův, ať by on již o to více práce a nákladův nečinil. Pakli by se toho nestalo, již bych já člověka svého v tom opustiti nemohl, ale podle práva aby on svého dobývati mohl a lidí vašich obstavováním, kdež by mohl, podle práva země této. Ale jakož pak věřím, že se toho nedopustíte, ale že jemu rozkažte [sic] zaplatiti, jakož bych já též chtěl učiniti, když by taková potřeba se přihodila od lidí mých vám. Dán na Vrabí ve čtvrtěk před sv. Ondřejem léta oc V^cVIII. — Hašek z Vrabí.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a raddě města Kúřimu, přátelóm milým d[odán buď].

184.

1509 d. 3. prosince na hradě Pražském. — Nejv. purkrabí nařizuje, aby plat klášteru Karlovskému počítán byl na groš český. [1512.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní přátelé milí! Vzněl jest na mne kněz opath kláštera Karlovského, což se toho plathu, kterýž od vás jemu a tomu klášteru má vydáván býti, dotýče, že jste toho otporni na český groš vydávati, jakož také od některých z vás, kteříž jsú o to se mnú mluvili, tomu porozoměl jsem, vkládajiece v to tu příčinu, že jest prvé na mšenský groš dáváno oc. I spraven jsem, že jme-novanému klášteru ten plath na český groš svědčí. A protož vás žádám, že ten plath tak vydávati budete, aneb vydávati, tak jakž vám přieslušie, rozkážete. Neb muožete tomu rozoměti, jestliže jest on kněz opath co promíjel a opouštěl, že jest to činil s dobré vuole. Ale již, co mieti chce s potřeby své, a to, což jste jemu povinni, že jest slušné, abyšte jemu to z úplna vydávali podle spravedlivosti toho kláštera na groš český. Jakož věřím vám, že tak učiníte a o to mne i sebe

více starati nedopustíte. Odpovědi žádám po tomto poslu. Dán na hradě Pražském v pondělí před svatú pannú Barború létha oc VIII°. — Zdeněk Lev z Rožmitála a s Blathné, nejvyšší purkhrabie pražský.

Múdrym a opatrným purgmistru a raddě města Kouřimě, přátelóm milým.

185.

1509 d. 7. prosince v Cerhenicích. — Mikuláš z Dražovic přimlouvá se za Kubu rychtáře z Dobřichova, aby mu lhůta k placení dluhů byla prodloužena. [539.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Kdež ráčili ste mi psáti, toto snad již podruhé žádajíc, abych člověka svého Kubu, rychtáře z Dobřichova, skutečně k zaplacení dluhův Václavovi Vodičkovi a Martinovi krajciemu držal oc: i račte věděti, že hned po prvniem psaní vašem tuze sem jemu prikázal, aby vašim zaplatil, ale vidím, že není odkud. Kdež pak za to mám, že ste toho tak dobře svědomi jako já. Jakž pak koli již sem jemu přísně prikázal, aby se před vámi postavil, a s spoluradnými vašimi aby se umluvil a jim to lidmi jistými uručil, a muož-li býti, aby mu toho do svatého Jiří sečkali: tehdy já jim sám za to přiřekám, že jim zaplacenó býti má. Znajíce povolnost mú a jeho nedostatek, věřím, že se přičiniti ráčíte, aby jemu do toho času rok dán byl. Datum Czerhenicz v pátek po svatém Mikuláši létha páně oc V^cVIII. — Mikuláš z Dražovic a na Cerhenicích.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kúřimě, přáteluom mým milým.

186.

1509 d. 10. prosince v Poděbradech. — Hejtman Hynek Báderský z Újezda žádá za spravedlnost pro Václava z Peček. [4762.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni, přátelé moji milí! Vžnesl jest na mne Václav z Peček, poddaný krále JMti pána mého milostivého, kterak by před některým časem Barboru zlodějkyni svú v městě vašem postíhl, a ji ku právu před pana Jiříka Klobásu, ty časy rychtáře v městě vašem, dal. Potom ku právu dostál jako spravedlivý, a ta Barbora nic. Při tom člověka krále JMti orteloval, že jest práv, a že mu škody platiti povinni jsú rukojmové ti, kteříž té Barbory nestavěli. Mezi tím spravedlivého nedopomohv člověku královskému, ty jest rukojmie propustil.

Milí páni přátelé! Já vás žádám dle spravedlnosti a dobrého sousedství, abyšte pana Jiříka Klobásu k skutečnému dopomožení práva a spravedlnosti přidrželi bez odtahuov a dalších nesnází. Pakli by se toho nestalo, já se vám tímto listem opoviedám, že té spravedlnosti podle práva poddanému krále JMti dopomáhati

chci. Odpovědi žádám po tomto poslu. Ex Podiebrad f. II. ante Lucie virginis annorum 1509. — Hynek Báderský z Újezda, hajtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánom purgmistru a raddě města Kúřima, přátelóm mým milým.

Na psaní toto odpovéděla dle zachovaného konceptu rada města takto: Službu svú vzkazujem, urozený pane hajtmane a přáteli náš milý! Jakož psáti ráčíte o Václava z Peček, poddanému [sic] úřadu VMti, že před časem minulým Barboru [zlodějku*)] svú na právě našem postihl a ji ku právu před Jiřka Klobáss, času toho rychtáře města našeho, dal, i že by týž rychtář túž Barboru na rukojmie dal a spravedlivosti Václavovi nedopomohl oc, nás žádati ráčíc, abychom Jiřka Klobáss k dopomožení práva [a] spravedlivosti přidrželi oc: aby VMti známé bylo, že dnes počet některý znamenitý spoluradních našich [k] králi JMtí, pánu našemu milostivému, odjeli sú [s nimiž týž Jiřk Klobáss také jest*),] kdež z té příčiny VMti odpovědi konečně na psaní vaše dáti nemůžem. Než když se domov navrátí, po poslu našem jistější odpověď dámy.

*) Slova v [] jsou přeškrtnuta.

187.

1509[?] d. 16. prosince v Kostelci. — Purkrabí Jan z Rašovic upomíná o peníze za koně. [4557.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni milí! Vznesl jest na mě Štěch ze Kšel, člověk JMtí pána mého, že by jemu dlužen byl Vávra rychtář z Chraštan, poddaný váš, za kón Ij fl a XX gr. vše českých, kdež jest měl plniti jemu na sv. Václava již minulého; kdež on toho zanetbává jemu platce býti až posavad. I milí páni! Já vás žádám, že vy téhož rychtáře, poddaného vašeho, k tomu přidržeti budete skutečnému plnění, aby on svrchupsanému Štěchovi, člověku JMtí pána mého, ten dluh zaplatil bez prodávání. Kdež on mne tak zpravuje, že jest rychtáři vašemu Kúřimskému na téhož Vávru, poddaného vašeho, několikrát žaloval, kdež jest vždy proto nemohl k svému dluhu přijíti. A pakli by on jemu zanetbával platce býti, kdež bych já člověku JMtí pána mého práva k obstavování poddaných vašich hájiti nemohl, ač bych nerad. Kdež já vám vždy věřím, že to opatření ráčíte. Ex Kostelec dominico ante Thome apostoli. — Jan z Rašovic, purkrabie na Kostelci.

Slovutným opatrností panu purgmistru a raddě města Kúřimi.

188.

1509 d. 21. prosince. — Jiřk z Kopidlna žádá, aby služebníka jeho Zlatohlávka z vazby propustili. [1146.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Zpraven jsem, že by Zlatohlávek služebník muoj seděl u vazbě vaší, a z té příčiny, že by naň Hložek žádal práva. Mám za to, že vás tajno není, že já mám smlouvu a vjповěď skrze krále JMt, že má bajti prominuto všem mým pomocníkuom a služebníkuom, kteříž jsú mi v té válce pomáhali. Protož já vám oznamuji a žádám, abyšte vy jeho pro-

pustili, služebníka mého Zlatohlávka. Neb jsem já o to králi JMti psal a ještě psáti chci, abych té smlúvy užítí mohl i pomocníci a služebníci moji. A což mi JMt za odpověď dá, to vás také tajno nebude. A pakli přes toto mé psaní co jemu na zdraví učiníte, již já se o to raditi dále chci. Odpovědi žádám. Dán v pátek den sv. Thomáše appoštola páně létha oc V^cVIII^o. — Jiřík z Kopidlna.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a raddě města Kúřima, přáteluom mým milým.

189.

1510 d. 3. ledna na Hrádku. — Jan Šlechta ze Všehrd omlouvá souseda Vávru, že jen z opilosti úřad urazil. [2340.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni přátelé a súsedé moji zvláště milí! Račte věděti, že jsa prošen k VMti za přimlúvu jménem Vávry, spolúsúseda vašeho, a některých přátel jeho, nemohl sem se žádosti jich nezbedné obrániti, abych té přimlúvy prázdnen byl, a zvlášť proto, že skutek, který jest proti některým z VMtí hanebný a neslušný učinil, má příčinu, kteráž muož vymluven býti, a to tu, že se jest byl vožral. Neb VMt znáti ráčíte, že člověk vopilý nenie než blázen časný, a tiem se toliko vod blázna přirozeného dělí, že blázen přirozený v bláznovství trvá až do smrti, ale vopilec do zstřezvenie. Než podobné jest obojiego bláznovství. Neb oba dva při paměti a při rozumu nejsú, a oba dva činie i mluvie neslušné věci, a oba dva, co činie, nepamatují a nerozomějí.

A protož, poněvadž se jest taková věc témuž Vávrovi z vopilstvie přihodila, VMtí prosím, že to pro mú přimlúvu učiniti a ten jemu skutek, ač neslušný, milostivě váziece odpustiti ráčíte. Byť to učinil svévolně a z úmysla a ne z opilství, nechtěť bych se voň jistě přimlúvati, znaje, poněvadž vy zprávce a úředníci města toho jsúce, miesto krále JMti držíte, a kdo by vás a úřad váš lehčil, lehčil by krále JMti, kteráž věc nemá žádnému málo ani lehce vážena býti. Věřím, že VMti témuž Vávrovi přimlúvy mé užiti a účastnu býti dáti ráčíte. Ex Hradek f. V. in octava Johannis appostoli et ewangeliste anno Christi 1510. — Jan Šlechta ze Všehrd a na Kostelci nad Labem.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a radě města Kouřima, přátelóm a súsedóm mým zvláště milým.

190.

1510 d. 6. ledna. — Jindřich Hložek ze Žampachu: že o Zlatohlávka s Jiříkem Kopidlanským činiti nemá. [895.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé moji milí! Kdež mi poséláte přípis od pana Jiříka Kopidlanského jej praviec býti, o to, což se Zlatohlávka tkne oc: se panem Jiříkem já o tu věc nic činiti nemám ani poddaní panie

mé JMti. Než byl bych rád od vás spravedlivého dosáhl. Ale poněvadž mi se to státi nemůž, již já se o to raditi budu, co s tím dál činiti mám a kterak bych poddané panie své JMti v jejich škodě opatřiti měl, tak jakož sem vám prvé o to psal. Datum dominico ante*) Trium Regum annorum oc X. — Jindřich Hložek z Žampachu, hejtman kraje Boleslavského.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a radě města Kouřimě, přátelóm mým millým.

*) Správně má býti snad „die“; připadl r. 1510 svátek Tří Králů na neděli.

191.

1510 d. 7. ledna v Poděbradech. — Hejtman Hynek Báderský z Újezda opět zakročuje ve věci Václava z Peček. [4764.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé moji milí! Jakož mi odpověď dáváte psaním svým na mé předešlé psanie o Václava z Peček, poddaného krále JMti pána mého milostivého, že byste ještě tu při chtěli slyšeti a srovnati, jestli že by k tomu mé povolenie bylo. Milí páni přátelé! Toho sem prvé na vás žádal, abyšte spravedlivé učinili výš jmenovanému Václavovi. I poněvadž nyní to chcete k sobě přijieti a srovnati, velmi sem tomu rád. Vám věřím, že to skutečně naplníte bez dalších nesnází. A já témuž Václavovi rozkáži před vámi státi tento pátek najprv příští se všemi potřebami. Ex Podiebrad f. II. post Epiphanie Domini XV^c desátého léta. — Hynek Báderský z Újezda, hajtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánóm purgmistru a radě města Kúřimě, přáteluom mým milým.

Dle zachovaného konceptu zněla odpověď rady městské takto: Službu svú vzkazujem, urozený pane hajtmane milý, nám příznivý! Jakož psáti ráčíte, abychom ještě Václava z Peček, poddaného krále JMti pána našeho milostivého, s Jiříkem Klobass, spoluradním naším, slyšeli a je srovnali, že témuž Václavovi pátku nyní příštího před námi státi byste rozkázati ráčili: milý pane hajtmane! to bychom pátku jmenovanému [sic] před se konečně byli vzali, ale máme za to, že VMti tajno nenie, že póhon majíce na hrad Pražský psaním krále JMti, pána našeho milostivého, větčí počet starších spoluradních našich času nynějšího doma nemáme, kteréž věci a stání Václava před námi stání shovénie mieti ráčíte od pátku tohoto nyní příštího přes týden. Neb bychom neradi, aby Václav nadarmo pracoval. Datum ff. III. post Epiphaniem D.

192.

1510 d. 8. ledna v Kopidlně. — Jiřík z Kopidlna opětne přimlouvá se za služebníka svého Zlatohlávka. [1147.]

Službu svú vzkazuji, moudří a opatrní pane purgmistře se pány! To vám oznamuji, co se dotýče služebníka mýho Zlatohlávka, že jest o to nějaká námluva se paní Boleslavskou JMti i se panem Václavem Bradáčem, že jest toho na mně přestáno. Kdež by on Zlatohlávek i list byl z sebou přines od paní Boleslavský JMti k vám; ale že jí doma není, protož já vám věřím, že vy naň nedopustíte nic

takovýho, čím by on měl býti trápen, ani sami od sebe. Neb já taky tou věcí meškati nebudu, a že vám list od paní Boleslavský JMti pošli. Kdež bych já taky zase pro vás učinil, což by mi příležitýho bylo oc. I věřím vám, že tak učiníte. Dán v Kopidlně ten outerý po Božiem křtění lita M^oV^cX^o. — Jiřík z Kopidlna.

Moudrým a opatrným panu purkmistru se pány města Kouřima přátelóm milajm d[odán buď].

193.

1510 d. 9. ledna v Poděbradech. — Hynek Báderský z Újezda souhlasí s odložením stání Václava z Peček. [4765.]

Slovutné opatrnosti páni, přátelé moji milí! Kdež mi psáti ráčíte o Václava z Peček, člověka krále JMti pána mého milostivého, žádajíc, abych toho stánie před vámi k srovnání s Jiříkem Klobású, spolusousedem vaším, do druhého pátku odložil, pokládajíc toho příčinu, proč byste tento pátek jich slyšeti nemohli: milí páni přátelé, to já k žádosti vaše rád chci učiniti a jemu Václavovi před vámi státi od tohoto pátku v témdni státi rozkáži. Vám věřím, jakož píšete, že nadarmo pracovati nebude. Ex Podiebrad f. IIII. post Epiphanie Domini annorum XV^cX^o. — Hynek Báderský z Újezda, hajtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánóm purgmistru a raddě města Kúřima, přáteluom mým milým.

194.

1510 d. 13. ledna v Poděbradech. — Hynek Báderský z Újezda povoluje další odklad ve věci Václava z Peček. [4763.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni, přátelé moji milí! Jakož mi píšete žádajíce, aby poddaný krále JMti Václav z Peček do pátku den sv. Pavla stání svému před vámi prôtah učinil oc, k žádosti vaší Václavovi ten prôtah učiniti a na ten den jemu před vámi státi rozkázati chci. Ex Podiebrad dominico in octava Epiphanie annorum XV^cX^o. — Hynek Báderský z Újezda, hajtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kouřima, přátelóm mým milým.

195.

1510 d. 22. ledna v Leštně. — Petr Holický ze Šternberka přimlouvá se za Jana šlajfěrníka z Janovic. [2596.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přítelé milí! Vznesl jest na mne Jan šlajfěrník, človok muoj z Janovic, kterak by v městě vašem obstaven jsa pro dluh zaplacený, divně sazen byl; že mu to nic neprospělo, co jest se ke mně hlásal. Páni a přátelé milí! Bylo-li by tak, to by věc přátelská nebyla. Neb vězte, že se on táhne na pana Oldřicha Popela, za kterýmž jest prvé byl, že jest on toho dluhu

odbyl, jsa proň prvé hyndrován. I prosím já vás dle dobrého přátelství, že takového hyndruňkuo na člověka mého více nedopustíte, než že se spravedlivě vyptáte, kterak ta věc sama v sobě jest. Jakož bych já též pro vás i vašeho každého učiniti chtěl. Neb znáti muožete, poněvadž jest jemu věreno nebylo než rukojmím, a on rukojmí odbyl, co to na sobě nese. Datum Lesstne ff. III. in die Vincencii anno Virginei partus oc X^o. — Petr Holický z Šternbergka, nejvyšší sudí království Českého oc.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a radě města Kouřima, přáteluom mým milým.

196.

1510 d. 28. ledna na Hrádku. — Jan Šlechta ze Všehrd odvolává přímluvu svou za Jana Pekárka v příčině pečení preclíků. [2343.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni přátelé a susedé moji milí! Jakož mi psáti ráčíte vo Jana Pekárka, vo kteréhož jsem na zprávu a k žádosti jeho přímluvu učinil k panu Mathúšovi spoluradnému vašemu vo pečení preclíkuov, oznamujeme mi gruntovně, jak ta věc a nesnáze mezi ním a cechmistry řemesla jejich v pravdě v sobě jest, omlouvajíce se v té věci, poněvadž v sobě daleko jináč jest, nežli on mne zpravoval, abych vám za zlé nejměl, že jste toho k mé žádosti a přímluvě proti spravedlnosti řemesla pekařského slušně učiniti nemohli oc. I milí páni a přátelé! Znáti ráčíte, že lidé od lidí v potřebách a věcech svých mnohokrát přímluv žádají; žádá-li pak kto přímluvy vo věc slušnou, podobnou a spravedlivou, tak toho požive, jakž zpravuje. Neb jakož vám něco proti spravedlnosti a slušnosti učiniti příležitost není, tak ani mně se vo to k vám přimlúvati. I poněvadž jest mne jináč zpravoval, nežli ta věc v sobě jest, nechžť toho tak požive. VMti já v tom nic za zlé nemám.

A což jste pro mne a přímluvu mú tomu Waltrovi učinili, toho sem od VMti velmi vděčen, na tom zase jsa, co bych já mohl k vuoli a žádosti VMti učiniti, že bych to rád vedle své všie možnosti učinil, jakožto pro pány přátele a susedy své milé. Datum Hradek f. II. post Conversionem beati Pauli anno Christi 1510. — Jan Šlechta ze Všehrd a na Kostelci nad Labem.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a radě města Kouřima, přátelóm a susedóm mým zvláště milým.

197.

1510 d. 28. ledna na Hrádku. — Jan Šlechta ze Všehrd děkuje Matoušovi z Koberovic za služby jeho. [2341.]

Službu svú vzkazují, urozený pane Mathúši, příteli muoj milý! Z psanie vašeho i pánuov vašich porozuměl jsem, že jest Pekárkova pře daleko jinačejšie, nežli jest mne on zpravoval. A poněvadž jest jinak, nechžť toho tak požive, jakž jest mne právě zpravoval. Vám já, muoj milý pane Mathúši, velmi děkuji, že netoliko v mých

věcech, ale i v cizích k mé přimluvě přátelsky se a hotově nacházeti dáváte. Což bych já mohl zase pro vás aneb pro ty, vo kohož byste se přimluvili, učiniti, jistě vězte, že bych to rád učinil, cupiens diu et foeliciter valere. Datum Hrádek XXVIII. Januarii anno Christi 1510. — Jan Šlechta ze Všehrd a na Kostelci nad Labem.

Urozenému vládce panu Mathúšovi z Koberovic, příteli mému milému.

Z téže doby pochází asi koncept listu od rady městské nejmenovanému zaslaného, jenž zní: Službu svou vzkazujem, urozený a statečný pane pane nám milostivě a laskavě milost vaše příznivý! Zdraví i všeho dobrého toho VMti napřed bychom věrně přáli, jako pánu k sobě laskavě příznivému. A kdež VMt psaní nám učiniti ráčili ste o Matúše z Koberovic, spolu-měšténína a súseda našeho, abychom jej jakožto člověka VMti vydali, jináč že byste se k nám vedle zřízení zemského, ač neradi, zachovati chtěli oc: i VMt aby ráčila znáti, že my též psaní Matúšovi z Koberovic jsme pokazali; [k] kderémužto on tak praví, že k němu práva ani spravedlnosti žádné nemáte. Jakož my pak VMti při tom i při jiném nic jiného než všeho dobrého přejíce, za to žádáme i prosíme, že VMt jeho u pokoji zanechati ráčíte, abychom my i on raději VMti slúžili, nežli v čem VMt hněvali.

198.

1510 d. 1. února. — Michal z Chlumu žádá, aby Jan vodák zaplatil dříví z lesů jeho koupené. [2457.]

Službu svou vzkazují, slovné opatrnosti páni sousedé milí! Znesl jest na mě Bartoň, hajný muoj z Konojed, že by prodal Janovi rormaistru vašemu trámy a krokve na lesích Hačeckých, dokudž sem já jich v držení byl; a ty jest vyvezl bez překážky; a zaplatiti mu svévolně nechce. I věřím já vám, že vy téhož rormaistra k tomu držeti budete, aby on to, což jest u hajného mého koupil, bez prodávání jemu to zaplatil, kdež pak on toho vás šíře zpraví. Datum ff. VI. ante purificationem Beate Virginis anno XV^cX^o. — Michal z Chlumu a z Košbergka,

Slovné opatrnosti panu purgmistru a raddě města Kúřima, pánuom sousedóm milým.

199.

1510 d. 7. února v Starém městě Pražském. — Václav Lupát žádá Jana Bukače rychtáře, aby mu u dlužníků peníze vymohl. [1539.]

Službu svou vzkazují, pane rychtáři, příteli muoj milý! Zdravie, štěstie i všeho dobrého rád vám přeji i se paní Anežkú, manželkú tvú milú. Dále, milý pane rychtáři, za toť vás velice žádám a prosím, abyšte tyto osoby zejména před sebe obeslali: najprve Prúšu Svináka, že jest mi měl dáti II fl míš. na svatého Václava, i tomu jest dosti posavad neučinil; a druhý Řieha Kolínský 1 fl míš. měl mi dáti na Nové létho; též tomu dosti neučinil svému rčení. I za toť já tebe prosím jakožto spravedlivého soudce, že ty je k tomu míti a držeti budeš, aby ona oba dva mně muoj spravedlivý dluh zaplatila. Pakli by mi jse tomu dosti nestalo skrze rozkázanie vaše, že já jse vám v tom opoviedám, že chci sstavovati, a cožkolivěk na to viece nákladu

učiním, že o to k nim oběma chci o tu škodu hleděti. I protož já vám věřím, že je k tomu míti budete pro další nesnáze a jich škody. Datum Prage Antique Ciuitatis ff. V. die Dorotee*) virginis annorum oc V^CX^o. — Vácslav Lupát.

Slovutnému pánu Janovi Bukačovi, rychtáři města Kouřima, příteli mému milému d[án buď].

*) Sv. Doroty jest 6. února; r. 1510 připadl svátek ten na středu; ve čtvrtek (fer. V.) bylo 7. února.

200.

1510 d. 14. února ve Vlašimi. — Zdeněk Trčka z Lípy žádá za řád a právo pro ševce ve Vlašimi. [2780.]

Službu svú vzkazuji, múdré oppatrnosti páni přátelé milí! Předstúpili jsú přede mne lidé moji z městečka Vlašimě řádu ševcovského i prosili sú mne jako pána svého, abych jim přál, aby mohli řádu a práva, kterýž by k jich řemeslu náležal, užívati. Kdež já takové jich slušné žádosti nezdálo mi se [sic] odepříti, i žádám já vás, že vy jim toho podle řádu a práva vašeho přieti budete, a to, což za řád jest k jich řemeslu, že jim toho podle řádu a práva vašeho potvrdíte a v cech je uvedete, tak jakož ste se k jiným řemesluom a poddaným mým zachovávali. Kdež též řemeslo podle tohoto mého k vám psanie [z] sebe své staršie vysielají. Dán na Vlašimi ve čtvrtek v první puostě [sic] 1500 desátého. — Zdeněk Trčka z Lípy a na Vlašimi.

Múdré oppatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kúřima, přáteluom milým.

201.

1510 d. 20. února v Hoře Kutné. — Poslové dávají zprávu o svém pořízení. [1667.]

Službu svú vzkazujem, slovutně opatrní páni, thovaryši naši milí! Tajno VMtí nebud, že páni Litoměřičtí žádali jsú nás k VMtem za přímluvu, co se nějakého Matúše řezníka dotýče, kderý něco proti panu rychtáři našemu řečí provinnil, a akžkoli [sic] vás jako svých tovaryšuv a přátel milých žádajíce prosíme, že jemu to pro nás a pány jeho, pány Litoměřické, přátelsky vážice k slušnému konci přivéstí ráčíte. A co se našich potřeb dotýče, vězte, že ještě žádného slyšení neměli jsme; a s JMtí o to mluveno, aby JMt ráčil nám to oznámiti, nemohli[-li] bychom slyšení mieti, abychom domuov jeli. Tu JMt ráčil oznámiti, že nevíme; neb pilné potreby zemské se jednati mají; abychom proto neodjížděli. Mívajte se dobře. Dán v Hoře v středu Suchých dní annorum X^o. — Beneš Mírek z Solopisk a jiní všickni poslové.

Slovutně opatrným panu purgmistru a raddě města Kúřimě, pánuom přáteluom a thovaryšuv našim milým.

202.

1510 d. 12. března. — Jindřich Hložek ze Žampachu: aby Zlatohlávka s rukojmí propustili. [563.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přátelé moji milí! Kdež v paměti máte, kterak Zlatohlávek na právě vašem když jest byl zdržán a skrze psaní mé na

rukojmie vzat, tak jakož skrze psaní některá má jest vám to široce dost známo, kdež pak z rozkázanie paní své JMti s rukojmí jej propustiti mám, vás tímto psaním svajm žádám, abyšte jej s rukojmí propustili. Datum ff. III. ipso die Gregorii anno oc 10. — Jindři[ch] Hložek [z] Žampachu, hajttman kraje Boleslavského.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a raddě města Kouřimě, přáteluom majm milajm.

203.

1510 [?] d. 17. března na Škvorci. — Křištof ze Saběnic, purkrabí na Škvorci: o vydání výpovědi státého lotra. [2244.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni milí! Pán muoj JMt rozk[áz]al mi vám psáti, že jste dali nějakého lotra nedávno stieti, kdež jest člověku pána mého JMti, krčmáři z Květnice, také nějakú škodu učinil. A kdež mám za to, že jest na trápenie také pověděl o tom, že to nekterým dal anebo nechal: protož já vás prosím, jestliže jest co toho, že mi oznámíte psaním svým po tomto poslu. Ex Sskworecz dominico die Judica. — Křištuof z Sabenic, purkrabie na Škvorci.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a raddě města Kouřima, přáteluom milým.

204.

1510 [?] d. 27. března na Vlašimi. — Jindřich z Pašiněvsi, úředník na Vlašimi, žádá za vydání Jana sladovníka. [1868.]

Službu svú vzkazují, múdré opatrnosti páni a přátelé milí! Pane purgmistře se pány! Žádám vás za to, že to učiníte a že se ujistíte Janem sladovníkem, kterýž jest u Koleby na sladovni, neb jest člověk pánův mých JMtf, a že mi jej vydáte vedle zřízení zemského. A věřím, že mi to dáte znáti, chcete-li to učiniti a pánuom mým JMtem jej vydati, a kdy bych já měl po něj poslati. Pakli by se vám toho nezdálo učiniti a jej vydati, tehdy pán JMt k vám chtěl [by] o to právem hleděti. Datum Wlassim ff. IIII. post Palmarum. — Jindřich z Pašiněvsi, úředník na Vlašimi.

Múdré opatrnosti pánóm purgmistru a radě města Kúřima, pánóm a přátelóm mým milým d[án] buď].

205.

1510 [?] d. 4. dubna v Zásmukách. — Jindřich z Vojslavic žádá za radu v otázce roboty a platu z gruntu se týkající. [3154.]

Službu svú vzkazují, múdré a vzácné opatrnosti páni a přátelé a sousedé moji milí! Račte věděti, že rychtář a konšelé moji žádali jsú mne k VMtem za přímluvu, abyšte jim ráčili raditi k ta[ko]véto věci: že Diviš člověk muoj prodal jest krčmu a k tomu nějakú poustku Machovi, týž člověku mému, kterýž jest pode mnú. I tato ruoznice jest mezi nimi, že týž Mach praví, že jest jemu Diviš nemenoval na litkupu

nežli dva dny roboty a s toho se všeho jedno XXVI gr. jednoho ouroka a druhého tolkéž. I v tom sem já od pana Žlieba koupil, a pan Žlieb mne na tom menoval IIII dny roboty a s krčmy XXVI gr. jednoho ouroka a druhého tolkéž, a s pustýho přijatého VIII gr. a vopět VIII a čtvero kur. A když mi jest postúpiti měl, tedy jest mi dal jedna rajstra a sám držal druhá a po rajstřích mi [po]stupoval. A týž Mach k těm robotám i s těmi poplatky jest mi se přiznal. A když já na něm poplatky a roboty míti chci, tedy on položiv za krunt penízě, i zase jest na právě stavil. Ale týž Diviš nic víc nepraví, by s čím jiným prodal, než jakž ten krunt za právo má. I za to prosím, že jim raditi ráčíte k tomu. A dále VMt oustně zpraví. Datum Zassmuky ff. V. post Pasce annorum oc. — Jindřich z Vojslavic a na Zásmucích, frzuchar království Českého.

Múdré a vzácné opatrnosti pánuom purgmistru a radě města Kouřima oc, pánuom přáteluom mým milým buď [dán].

206.

1510 d. 11. dubna na Hrádku. — Jan Šlechta ze Všehrd žádá, aby Havlovi šafáři k penězům jeho dopomoženo bylo. [2346.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni, přátelé a susedé moji milí! Vězte, že jest na mne vznesl Havel šafář muoj z Hrádku, oznamuje a žaluje mi, kterak jemu od rychtáře v Libodržicích penieze jeho, kteréž jemu na právě položeny byly, obstaveny jsú, ješto naň mně prvé žádný nežaloval, aby komu co dlužen byl. Vo kterúžto věc když jsem k nim posielal, aby jemu penieze jeho propustili, a jest-li komu co vinen, že já od něho hned bez odtahuov spravdivě učiniti chci, i nemohl sem toho na nich jmiati. A protož já vás prosím, že těmuž šafáři mému, nalez[li]-li by koho v městě vašem vodtud, stávky dopustíte, tak aby tudy k spravdnosti své přijíti mohl. Ex Hradek f. V. ante Reliquiarum anno Christi 1510. — Jan Šlechta ze Všehrd a na Kostelci nad Labem.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a radě města Kouřima, přátelóm a susedóm mým zvláště milým.

207.

1510 d. 21. dubna v Poděbradech. — Hejtman Jan Bílský ze Skařšova naléhá na vyřízení záležitosti Václava z Peček. [4766.]

Službu svú vzkazují, slovné opatrnosti páni přátelé milí! Poddaný krále JMti, pána mého milostivého, Václav z Peček, znesl jest na mne, kterak byšte jemu za prvnioho úředníka mnoho rokuov složivše, žádného konce učiniti neráčili, skrze kterúžto věc a protahy znamenitú škodu bére oc. Páni a přátelé milí! Ještě vás žádám, že tu věc před se bez protahuov vezmúce, člověku krále JMti s Jírú Klobasú rok složiti ráčíte, aby poddaný JKMti bez dalších škod, prací a nákladuov činění o svú

spravedlnost konec mieti mohl. Pakli by toho nebylo, již bych poddanému JKMTi právem stavným sused vašich své spravedlnosti dobývati hájiti nemohl. Ex Podiebrad dominico ante Georgii annorum 1510. — Jan Bielský z Sskaříšova, hajtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kouřimě, přátelóm mým milým.

208.

1510 d. 30. dubna v Boleslavi Ml. — Jindřich Hložek ze Žampachu přimlouvá se za Pankráce cihláře. [561.]

Službu svú vzkazuji, páni a přátelé moji milí! Podle psanie poslednieho, kterýmžto odpověď dali jste mi o Pankracieho cihláře, jej teď k vám posílám, toho žádaje podle téhož připsanie, že se k němu v potřebě jeho a spravedlnosti přátelsky mieti ráčíte, a tak jakž jest dotčeno v vašem psaní, že mu přimluvy mé dobrým požití dáti ráčíte. Plné doufanie mám jakožto od svých milých přátel, že jemu již o to viac pracovati nedopustíte, ale že již poslední práci jeho tuto, tak aby měl z čeho děkovati, jemu skutkem naplníte napřed pro paní mú JMt i také pro okázanie ode mne též i mnohem větčie libosti. Ex Boleslaw ff. III. ante Philippi et Jacobi appostolorum annorum oc V^CX^o. — Jindřich Hložek z Žampachu, hajtman kraje Boleslavského.

Moudrým a opatrným pánuom purgmistru a konšeluom města Kouřimě, přáteluom mým milým.

209.

1510 d. 2. května v Poděbradech. — Jan Bielský ze Skaříšova doporučuje zakončení pře Václava z Peček. [4767.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé moji milí! Jakož poddanému krále JMTi, pána mého milostivého, dá-li Buoh zítra rok Václavovi z Peček ráčili jste složití k rozeznání té pře, kteráž jest mezi Klobású susedem vaším a jím Václavem oc: Věděti račte, že úmyslu sem toho byl před vámi s poddaným JKMTi státi, ale že potřeba krále JMTi jiná pilnější mne zašla, že toho učiniti nemohu. Protož na místě svém posílám z úřadu konšelského města Poděbrad Matěje Kusého a Ondřeje Kavku, jimž sem poručil, potká-li je co slušného, rozsudek práva přijíti i zase od poddaného JKMTi na místě mém učiniti. Kdež o vás nepochybuji a věřím, že o tak dluhú nesnáz spravedlivý konec učiniti ráčíte pro ukřácenie starosti a práce mé i vaší také. Ex Podiebrad f. V. die Sigismundi annorum 1510. — Jan Bielský z Kaříšova, hajtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kouřima, přátelóm mým milým.

210.

1510 d. 2. května. — Rada Starého města Pražského zve na sjezd strany pod obojí ke dni 22. května. [5105.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přátelé milí! O Svátosti najprv minulé sjelo se bylo k súdu komorníemu něco pánuov a z rytířstva i z měst lidí s strany naší. I při témž času sjití společné u veliké kolleji jsú učinili. A tu pan administrator odpověď jim oznámil a čiesti jest rozkázal, kteráž dána jest z rozkázanie a poručenie krále JMti, pána našeho milostivého, na ty kusy a artikule, kteříž jsú JMKské byli podání ote všech stavuov strany naše z Čech i Moravy. Kterúžto odpověď a ktož jsú ta doby byli, ač jsú koli rozvažovali, však bez jiných a bez pánuov Moravských k ní a na ni nezdálo se jest nic mluvíti; než na tom jsú zuostali a k tomu i pány Moravské jsú již obeslali, aby všichni tři stavové strany naše pro takovou pilnú potřebu viery a pravd Ježíše pána sjeli se do Prahy v úterý letniční najprve přieští všichni, a v středu do kolleje veliké ráno sešli a tu společně se pány Moravskými i o tu odpověď i o jiné potřeby aby namluvili, najednali i skutečně na něčem aby zuostali a zavřeli.

Protož my vašich opatrností žádáme, že k tomu času z té potřeby některé z sebe vyšlete a jiným městóm strany naší u vašem kraji, jsú-li které, že to také oznámíte, aby i oni k tomu času z sebe vyslati k nám podle vás neobmeškali, v tom již pro božské dobré ani práce ani nákladuov nelitující sobě. Neb i jiným městóm o témž píšem a za jiné nemáme, než že se podle té potřeby a žádosti naše hotovi v tom najítí dadie. Datum ff. V. die sancti Sigismundi anno oc V^cX^o — Purkmistr a radda Starého města Pražského.

Opatrným purgmistru a konšelóm města Gúřima, přátelóm našim milým.

211.

1510 d. 3. května na Hrádku. — Jan Šlechta ze Všeherd přijímá úkol přátelského prostředníka. [2342.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni, přátelé a susedé moji zvláště milí! Jakož mi psáti ráčíte, kterak pro některé nesnáze mezi panem Albrechtem Troskovcem a některými spolusúsedy vašimi vzniklé a zašlé, volili jste sobě k přátelskému ruoznic těch srovnání některé dobré lidi, kteréž jste v psaní svém jmenovali, a mne také vedle nich, žádajíc vo to roku jmenování: i věztež, milí páni a přátelé, že já pro dobrého mezi vámi přátelství zachování vedle těch dobrých lidí rád se k tomu přičiníti chci, aby ty nesnáze mezi vámi a panem Albrechtem k dobrému konci, miestu a srovnání (ač možné bude) přivedeny byly. Než vo položení roku toho račte psáti těm pánóm, kterýchž jste prvé žádali; a kdež oni tomu rok položí, chci já se k tomu také, ač ještě na nohy dobře zdráv nejsem, vypravit. Než v tento

příští pondělí a úterý doma nebudu. Protož byla-li by ta věc těch dvou dní jednána, nemohl bych při tom býti. Ex Hradek f. VI. die Inventionis sancte Crucis anno Christi 1510. — Jan Šlechta ze Všehrd a na Kostelci nad Labem.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a radě města Kouřima, přátelóm a súsedóm mým zvláště milým.

212.

1510 d. 8. května v Bělé. — Jan a Bernart bratři z Waldšteina hlásí se k penězům čeledína svého Štěpána. [2879.]

Službu svú vzkazujem, múdří a opatrní přátelé milí! Vězte, že jest nám dnes ušel čeledín náš Štěpán, o kteréhož jsme k vám teď před některým dnem psali, vás žádajíce, abyšte mu nějakého dluhu na Václavovi ve Třech Dvořích forberečníku, poddaném vašem, dopomohli, kdež jest mu byl něco týž Václav za jeho službu zuostal. I žádáme vás jako svých milých přátel, že tomu jistému Václavovi, poddanému vašemu, rozkážete, aby těch peněz témuž Štěpánovi nevydával, neb my se k nim vedle práva připovídáme; a jestliže by tu přišel týž Štěpán, buď s tím listem naším svrchu dotčeným k vám anebo k němu Václavovi, že se jím ujistiti kážete, a nám tu věc oznámíte. Kdež tu vieru k vám máme, že tak učiníte, jakož bychom my též v takové neb v jiné věci túž i větší vuoli přátelskú vám okazali. Ex Biela f. IIII. ante Ascensionem Christi XV^cX°. — Jan a Bernarth bratřie z Waldsteina a na Bělé.

Múdrým a opatrným panu purgmistru a raddě města Kúřima oc, přátelóm našim milým.

213.

1510 d. 11. května v Ratajích. — Purkrabí Jan ml. z Podvek žádá za puštění práva na lidi Popela z Vesce. [4830.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přátelé milí! Jakož vás tajno nynie [sic], kdež jest pána mého JMti písař psal vám list, žádaje vás za propuštění práva na lidi páně Popelovy, i nedali ste jemu na jeho psanie nižádné odpovědi. I já vás prosím, že vy právo pánu mému JMti propustíte na páně Popelovy lidi, kdež jest vám prvé oznámeno, z které příčiny, skrze Matyáše písaře pána mého JMti. Za to mám, že to v paměti máte. Kdež bych já také to učinil pro vás na JMti pána mého právě, kdyby vám tu potřeba přišla, i jiné všecko, což by mi možné bylo. Odpovědi žádám. Datum Ratay sabbato post Ascensionem domini oc V^cX°. — Jan mladší z Podvek, purgrabie na Ratajích.

Múdrým a opatrným panu purgmistru a konšelóm města Kúřima, pánóm a přátelóm mým milým.

214.

1510 d. 20. května na Chlumci. — Purkrabí Zdeněk Vorelský ze Sán žádá peníze za prodané vepře. [3159.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Zpravili sú mne lidé pána mého JMti Augustin z Staré Vody a Brož z Chajšť, že jest jim dlužen Próša, spoluobyvatel váš, za pět vepřův hladových, jakž od nich koupil takto rok. A na jeho pěknú řeč více by jemu byli svěřili. I netbá jim zaplatiti i po dnes. Páni a přátelé milí! Já Vás za to prosím, že to pro mne učiníte a tomuto člověku rozkážete, ať týž Prošek jemu dá všecku summu, kteréžto jest IIj ℥ VI gr. českých, neb jest jemu daleko pracovati. Pakli by se tomu dosti nestalo, ta věc poručena bude, kdo toho dluhu podle práva dobývati má. Ex Chlumecz ff. II. post Penthecosten annorum oc V^cX^o. — Zdeněk Vorelský z Sán, purgrabí na Chlumci.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a raddě města Kouřimě, přátelóm milým.

215.

1510 [?] d. 30. května v Kostelci. — Michal z Chlumu: aby Linhart truhlář dílo mu dodělal. [2456.]

Službu svú vzkazují, slovuťné opatrnosti páni a sousedé milí! Kdež jsem vám prvé psal, což se Linharta truhláře dotýče, kdež jest u mne díla zjednal, žádajíc vás, abyšte jej k tomu připravili, aby mi tomu dosti učinil, což jest se mnú smluvil, kdež pak toho zanetbává přijíti dělat. I žádám já vás, že jej k tomu připravíte, aby on hned přišel těch děl dělat a dodělal a nikam neodcházel. Pakli by se toho nestalo, již se vám opoviedám tiemto listem, že poddané vaše stavovati rozkáží. Neb tak tomu rozumím, posielaje poň, že bych více na posly naložil, nežli což jsem jemu měl dáti. Ex Kosteletz ff. V. Corporis Christi. — Michal z Chlumu a z Košmbergka.

Slovuťným opatrností panu purgmistru a raddě města Kouřima, pánóm a sousedóm dobrým.

216.

1510[?] d. 5. června v Kostelci. — Michal z Chlumu táže se po pozůstalosti bednářky. [2450.]

Službu svú vzkazují, slovuťné opatrnosti páni a sousedé milí! Jakož jest z rozkázanie mého s vámi mluvil Přemysl, služebník muoj, o ty peníze, kteréž se kladú na právě vašem Kubovi a Jírovi, bednářóm mým, žádaje vás, abyšte je před sebu položiti rozkázali, a vydávány aby žádnému nebyly bez vědomie mého; neb já na týchž bednářích dluh některý mám, chtě svého tu dosáhnúti. A také což se šatův nějakých tkne, které jsú byly mateře jich, kdež jest mne bednář muoj zpravil, že by vedle kšaftu a poručenství, kteréž jest ona před některým časem jsúc nemocná

učinila, k nim spravedlnost měl, a něco, tak jakž mne zpravuje, bratru jeho že byste toho vydali, žádaje vás týž Přemysl ode mne, abyšte se též k tomuto, k čemuž by spravedlnost měl, zachovali. Kdež mě jest tak zpravil Přemysl, že byste mu řekli na to dáti odpověď, kteréž jsem já čekal až posavad. I protož vás žádám, abyšte mi to oznámili psaním svým po tomto poslu, co se vám zdá při tom učiniti. Ex. Kostelec ff. IIII. post Corporis Christi. — Michal z Chlumu a z Košbergka.

Slovutným opatrností pánu purgmistru a raddě města Kúřimi, pánóm a súsedom [milým].

217.

1510 d. 8. června. — Rada m. Brodu Č. se omlouvá, že pro opravu mlýna dlaždiče poslati nemůže. [4042.]

Službu svú vzkazujem, slovutní v opatrnostech páni, přátelé a naši sousedé milí! Kdež nám opět ráčíte psáti o dlažiče, abychom ho k VMtem pro pilnú potřebu vaši vystrojili oc. I páni přátelé milí! VMt věděti račte, že po prvnějším psaní vašem to bychom pro dobré sousedství rádi byli učinili a jej vyslali, ale že veliká škoda stala se nám na mlýnu, kterýž jsme ujali k uobci, a on to hned opravovati má, jakož již počal, a kdyby se to neopravilo, k znamenité škodě skrze to musili bychom přijíti, kteréž byste bez pochyby nám nepráli. Však když to u nás zpraví a udělá, chcem ho a na tom jsme k VMti vypraviti. I znajíce takovou potřebu naši pilnú, věříme VMti, že nám v tom za zlé mieti neráčíte. Datum sabbato post Bonifacii ao 1510. — Purgmistr a radda města Brodu Českého.

Slovutným v opatrnostech pánóm purgmistru a raddě města Kúřimě, přátelóm a susedóm našim milým.

218.

1510 d. 9. června v Pardubicích. — Úředník Jiřík z Maličina píše o dluh Jíry Němce. [1570.]

Službu svú vzkazují, moudří a opatrní páni a přátelé milí! Zpravili mně úředníci a služebníci pána mého JMti, že by postihli Jíru Němce, kterýž mezi vámi obýval, rukojmí jsa za IIIIj M, měv splniti před časem dávným, jakož i jiní vedle něho byvše rukojmové diely své jsú zplnili, a von svého nic až dosavad. I poněvadž sú jej úředníci a služebníci pána mého JMti na právě vašem postihli, věřím vám, že jej v tom právem držeti budete, aby on JMti pánu mému dluh povinný zaplatil. I zprávu mi učinili, že by týž Jíra Němec nemožnost svú v tom kladl, aby ten dluh dávno zdrželý pánu JMti zaplatil, než že by chtěl na nějakém svém dluhu, kdež statek prodal, dluh pánu JMti odkázati, a vy že ste se zaň přimlouvali. I milí páni! K vaší přimluvě [tak učiním], jestli ráčíte to opatřiti, aby on dluh ten tu ukázal, a ten aby zapsán byl v knihy města vašeho, aby pánu JMti ten dluh bez dlúhého prodlievanie vyjítí mohl; pakli by to věc možná jemu nebyla i vám učiniti, že jej

dodržeti právem ráčíte a mně to oznámiti, abych já poň poslal a vy abyšte mi jej vydali jakožto dlužníka pána mého JMti. Datum Pardubicz dominico post Bonifacii anno 1510. — Jiřík z Maličína, ouředník na Pardubicích.

Múdrým a opatrným pánuom panu purgmistru a raddě města Kouřimě, pánóm a přátelóm milým.

219.

1510 d. 24. června. — Michal z Chlumu přimlouvá se za Beneše z Lipan. [2455.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni, sousedé milí! Znesl jest na mě Beneš, rychtář Lipanský, člověk muoj, že by měl nějakú spravedlivost k některým penězuom na sladovně Matějčkovské při městě vašem, kteréž jest jemu před vámi zdala a zapsala Anna z Subučic*), dchyně jeho. I žádám já vás, jestliže znáte, že by on k tomu spravedlnost měl, že jemu toho dopomuožete, den jemu toho jmenujíc, kdy by o to před vámi státi měl. Za odpověď vás žádám. Datum ff. II. die s. Johannis Baptiste anno XV^cX^o. — Michal z Chlumu a z Košmbergka.

Slovutné opatrnosti panu purgmistru a raddě města Kúřima, pánuom souseduom mým milým.

*) To jest z Sobočic.

220.

1510 [?] d. 4. července v Kostelci. — Michal z Chlumu a Košumberka o kšaftu a pozůstalost Mnišky, matky bednářů svých. [2448.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni a sousedé milí! Jakož mi píšete o kšaft Mnišky, matere bednářuov mých, že by u vás poslední kšaft držal a moc měl; a kterak ona nešlechetně učinivši, co jest komu odkázala, s tím se jest na onen svět brala, a že by mi to poněkud vědomo bylo: i mně to nic vědomo nenie, jaký jest ona při tom času kšaft činila, leč k tomu rozumu miníte, že by při smrti své pravila na Kubu bednáře mého, že by jí toho, proč jest ona smrt vzala, pomocník byl. I jestliže jest ten rozum psanie vašeho, viete dobře, že sem já hned po smrti její na žádost vaši jím sem se ujistil vedle práva, naň vám právo pustiv. To vy pak viete dobře, doptali-li ste se čeho na něm čili nic. I by on měl tudy o svú spravedlnost přijíti, nejsa vámi ani žádným za vinného odsúzen, zdá mi se, že by to spravedlivé nebylo. Kdež pak píšete, že by ty věci, na kteréž se bednář můj táhne, bez omyly [sic] tu obrátili, kdež výsady města vašeho ukazují; i poněvadž takové výsady pravíte se mieti, za to vás žádám, že mi to psaním svým oznámíte, který den bych měl k vám poslati, aby mi ty výsady oznámeny byly, a měl-li by bednář můj jakú spravedlnost, aby jemu od vás propuštěna byla, jakož bych já též k vám se zachovati chtěl. Ex Kosteletz ff. V. die sancti Procopii. — Michal z Chlumu a z Košmbergka.

Slovutným opatrností pánu purgmistru a raddě města Kúřimi, pánuom a sousedóm mým milým.

221.

1510 d. 9. července v Poděbradech. — Hejtman Jan Bílský ze Skafíšova o vypátrání peněz, jež Václav písař ztratil. [142.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé moji milí! O příhodě a ztrátě peněz Václava písaře, mám za to, že vás tajno nenie, kdež původem některakým člověka do vazby vaše dal, naději maje, že by on ty peníze, jda za ním z města vašeho, najíti měl, jakož podle zprávy jeho tak, jakž ten člověk řeči plete, naděje jest, že on o těch penězích vie oc. I milí páni a přátelé! Vás prosím, porozumějíce jeho neustavičné řeči, nebude-li z dobré vuole chtieti zase navrátiti, jím se ujistieco dostatečně, že naň právo pustiti ráčíte; neb já v tom služebníka krále JMti, pokudž by spravedliv byl, nemoh bych opustiti. Jakož o vás nepochybuji a věřím, že se k tomu spravedlivě a skutečně mieti ráčíte, a jeho svědky slyšeti dostatečně a zapsati že ráčíte rozkázati zapsati [sic]; a uznáte-li toho člověka skrze tu očlivú řeč křivého býti, aby služebník krále JMti k té ztrátě uhoditi mohl.

A jakož jste ráčili služebníku krále JMti dnes rok položit, aby před vámi stál na rathúze, i račtež věděti, že bych já rád sám s ním byl jel, ale nemám kdy pro některé pilné potřeby krále JMti. Než když jemu ráčíte kolivěk den jmenovati před sebu státi, že já s služebníkem krále JMti státi chci. A vždy vám věřím, v čem by služebník krále JMti spravedliv byl, že jemu spravedlivého dopomuožete, to učiniec pro mne v touž libost okázanie aneb mnoho větší. Datum Podiebrad ff. III. post Kyliani anno 1510. — Jan Bielský z Kaříšova, hajthman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánóm purgmistru a raddě města Kúrima, přátelóm mým milým d[án buď].

222.

1510 [?] d. 13. července v Čestíně Kosteletě. — Václav z Říčan žádá Matouše z Koberovic, aby mu připravil ležení v městě. [2207.]

Službu svú vzkazuji, urozený pane Matouši, příteli můj milý! Zdravie a štěstí všeho dobrého rád bych přál jako příteli svému milému. A prosí vás, a prosím vás [sic], učinite to pro mě; prostě pana purmistra a pánův vode mne, že by mne ráčili přísti v městě vašem vlehnútti. Ktež vám tento list posílám, kerýmž vlehn[n]útti chyci [sic]. I budú-li mi pánie přístie, i prosím vás, přičinte se, aby ten list bul hned napsán; a vode mne taky kažte napsattie; neb vám teď sek[r]yt posílám. A nechť jest hospoda ukázána u pana Vraštíka v tuto sobotu najprv přístie, že já tam budu. A dajte mi znátti psaním svajm, a mnoho-li vem [sic] Matějková za pivo dlužna. Když k vám přijedu v sobotu, přinesu vám peníze vod nie. A nechť hospodář písaři vod listu zaplatí, i poslu. A můj milý příteli! Dále to všecko vešemu [sic] rozumu porúčím a věřím

vám, že mě v tom neopustíte. Dán v Čestieně Kosteletě na den sv. Markéty oc. — Václav z Říčan.

Urozený vládyce panu Matoušovi z N., příteli mému milému buď dán.

223.

1510 d. 29. července v Hoře Kutné. — Zigmund ze Záp žádá za sdělení výpovědi Jana Bezpalců. [3338.]

Službu svou vzkazuji, moudří a opatrní páni a přátelé milí! Tejno vás není, jakož jest konec vzal ten zločinec za své zlé skutky u vašem městě a na vašem právě. I žádám VMtí, že mi toho svědomie dáte, což jest týž zločinec seznal, Jan Bezpalcaj, tak mu říkali, na trápenie i po trápenie před spoluradnými vašimi. Neb jest mi toho pilná potřeba, kdež svého člověka v tom nemieniem opustiti, kdež mu on učinil škodu i s tovaryši svými. I věřím vám, že mi vdy dáte to svědomie bez nesnáze. Jestli že byste mi ho neráčili dáti, musil bych vás k tomu právem připraviti, ač nerad. Dán na Horách Kutných v pondělí před svatým Petrem létha oc V^CX⁰. — Zigmund z Zápu a na Dubči.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a raddě města Kúfima, pánuom a přátelóm milým.

224.

1510 d. 3. srpna v Leštně. — Petr Holický ze Šternberka žádá za vydání ženy, jež byla Pavlu Svačinovi ze Strhařova ulouzena. [2597.]

Službu svou vzkazuji, moudří, opatrní páni a přátelé milí! Spravil jest mně člověk muoj Pavel Svačina z Trhařova, že by někteří sousedé našli ženu jeho, kteráž mu jest ulouzena, v městě vašem u Vondřeje Lysého, spolusouseda vašeho, a tajž Vondřej že by jim ji vydati nechtěl. I teď nyní opět, když sú jí rukojmie hledali i s mužem jejím, našli u téhož Ondřeje šaty její i toho jistého, kterýž jest ji uloudil; a toho jistého že by on před vás postaviti nechtěl. I prosím já vás, milí páni a přátelé, že vy téhož Vondřeje, spolusúseďa vašeho, k tomu míti budete, aby on rukojmím a člověku mému manželku vrátil, a toho jistého aby vám v moc dal, kterýž jest ji uloudil, poněvadž jest jej prvé před vámi postaviti nechtěl; a vy abyšte jej trestali jakožto takového, kterýž nešlechethně učinil, a cizí ženy loudí a statky z domu a z s [sic] kruntu bere a krade. Neb takový nešlechethník nic zloděje lepší není, než též k šibenici přísluší jako jiný zloděj. Vo fedrovnsky potom spolu porokujem. Byšte se dobře měli, toho bych vám rád přál jakožto příteluum svým milým. Datum Lesstne sabato ante beate Marie nyvis anno oc X⁰. — Petr Holický z Šternbergka, najvyšší sudí královstvie Českého oc.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a raddě města Kouřimě, příteluum mým milým.

225.

1510 d. 7. září v Bohdanči. — Heřman z Hodkova slibuje zapůjčiti 200 kop gr. č. [186.]

Službu svú vzkaz[ul]ji, múdré a vzácné opatrnosti páni a susedé moji milí! Jakož mi píšete žádajíce mne vo puojčku peněz, k vaší žádosti to chci učiniti a puojčiti vám II stě 100 gr. českých, nebudu-li moci prvé, ale dvě neděli po svatém Havle konečně. Jedno již vám to porúčím, abyšte mne jistotú opatřili podle potreby, jedno ať stojí s polúletím. Dán na Bohdanči v sobotu před narozením Matky Božé létha patnáctistého X^o. — Heřman z Hodkova a na Bohdanči.

Múdré a vzácné opatrnosti pánóm purgmistru a raddě města Kúřimě, pánóm přátelóm a susedóm mým milým d[án buď].

226.

1510 d. 17. září v Zásmukách. — Oldřich Popel z Vesce o narovnění různice mezi poddanými. [4951.]

Službu svú vzkazují, pane purkmistře a páni, milí susedé! Kterážto různice jest mezi poddanajmi VMtí Vávrou a Jiříkem Újezdeckém a Vankem, i rač VMt věděti, kdež sme spolu na tom zuostali, že Jiřík a Vaněk slíbili sú pokojně se zachovati k poddanému vašemu svrchudotčenému i přáteluom jeho; i téhož žádají na VMti, abyšte jim to ráčili připsati listem svým, že týž Vávra že jest takéž slíbil před VMtí k nim se pokojně zachovati i s přátely svými do té pře skonání. A což se dotýče těch pánů ubrmanů, kteréž ste menovali k rovnání té nesnáze: i jest taková věc, milí páni, že mi jest Jiřík Újezdecký oznámil, že s panem Janem Šlechtou že sú v nějaké nyní nelibosti, a pan Mírek že jest spolusúsed váš. I VMti já sám prosím, že ráčíte jiné menovati za prostředky a ráčíte mi dáti znáti psaním svým. A oni hned také své přátely menovati chtějí, které by chtěli vydati k tomu rovnání. Ex Zasmuk ff. 3. die sancti Lamperti anno 3c X^o. — Voldřich Popel z Vesce na Zásmucích.

Múdrým a opatrným pánuom, panu purkmistru a radě města Kouřima, pánuom suseduom mým milým d[án buď].

227.

1510[?] d. 20. září v Maleticích. — Oldřich Popel z Vesce přimlouvá se za Havla Dudka. [1973.]

Službu svú vzkazují, pane purkmistře, páni milí! Žádal mě jest k VMtem za přimluvu Havel Dudek. I prosím já VMtí, že to ráčíte pro mě učiniti a jemu klejth dáti, aby von mohl zprávu před VMtí učiniti a vo své věci s VMtí jednati. A nebude-li tak daleká jeho vina proti VMti, věřím, že jemu to ráčíte milostivě vážiti. A já také VMti k vuoli, což jest možnýho, chci učiniti. Datum in Maloticz in vigilia s. Mathei apostoli et ewangeliste anno 3c. — Voldřich Popel z Vesce.

Moudrým a opatrným pánuom purgmistru a radě města Kouřima, pánuom souseduom mým milým.

228.

1510 d. 11. října. — Rada města Litomyšle sděluje, proč Svatoš, syn Anny nožířky, u nich jest uvězněn. [4723.]

Službu svú vzkazujem, slovné opatrnosti páni a přátelé naši milí! Jakož nám psáti ráčíte, oznamujíc žádost Anny nožířky, sousědy vaše, přimlouvající se, bude-li mieti rukojmí syn její, který u vazby naše sedí, aby jemu toho přieno bylo, aby se zpravil, že jeho provinění neznáte cc. Páni milí! Račtež věděti, že Svatoš, syn susedy vavašie [sic], do vazby naše přišel jest z příčiny této, že Jiřík Vajtrasa z Mýtha Vysokého ptaje se po zločincích těch, kteříž jsou Komínka od Hory, zetě jeho, zlúpili a škodu jemu znamenitú učinili, z některé příčiny jednoho suseda našeho hledajíc některých věcí u jedné osoby u Mýtha, našli jsou sukna bez mála postav zstezeného; a Jiřík Vajtrasa připraviv Jiříka bratra Svatošova v Mýtě před právo, dal jest jej do vazby. A Svatoš jest z Mýtha hned ušel. A Jiřík Vajtrasa jest po něm jel a na právě našem jej postihl. A tudy jest podle práva do vazby naše přišel. A tu sedě poznal se jest, že jest to sukno jednomu susedu našemu kraječi voknem z sklepu pokradl, a na milost se jemu dával. A tudy z vazby naše nesnadně vajde. Dattum ff. VI. post Dionisii 1510. — Purgmistr a radda města Lithomyšle.

Slovné múdrosti a opatrnosti pánuom, panu purgmistrovi a všie raddě města. Kúřimě, přáteluom našim milým d[án buď].

229.

1510 d. 19. října na Hrádku. — Jan Šlechta ze Všehrd přimlouvá se za Ježka mlynáře, který pro hospodskou rvačku o ruce přijíti má. [2344.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé moji zvláště milí! Vězte, že jsem prošen od některých přátel Ježka mlynáře, kterýž těchto i předešlých časův tu při městě vašem živnost svú vedl a obydle své jměl, a kterýž těchto dní byv na víně u pana Linhartu Hřiecha s některými z obyvatelův města vašeho, všel s nimi najprv v svádu a potom v nějakú bitvu krčemní, pro kteroužto příčinu do vazby a kázně vaše vzat jest, a že vedle práva i vo ruce přijíti má, prosíe mne s velikú prosbú, abych, znaje to, přimluvil se voň k vám, abyšte jemu tu milost učiniti a při zdraví jeho zůstaviti ráčili.

Kdež já znaje, že jsou věc neslušnú učinili a k lehkosti netoliko úřadu vašeho, ale hospodáři a domu jeho, a že takoví neřádové pro uvarování podobných i jiných horších příhod lehčení a tak snadně promíjení býti nemají; všakž jakž se jest kolivěk stalo, prosím já vás, poněvadž taková sváda a bitva z příčiny a počátku jeho (jakož slyším) nepřišla jest, že to pro mne a přimluvu mú učiniti a s ním tak milostivě naložiti ráčíte, aby při zdraví zůstatí a živnosti své někde jinde krom města vašeho hleděti mohl. Neb tu naději mám, nalezne-li od vás k mé přimluvě tu milost,

že se pan Linhart i s paní Dorothú manželkú svú také v tom k němu najíti dadie, a jemu to, což jest k škodě a lehkosti osob i domu jejich učinil, také odpustie.

Ale snad někdo die, že se k vám vo koho dobrého riedko kdy přimlívám, než toliko vo ty, ktož něco neslušného učinili. Páni a přátelé milí! Ovšem jest tak, že dobrý dobré chváliti, velebiti a jim (jakož hodni jsú) poctivost a dobře činiti má; ale znáte to, že dobří nic neprovinivše, jakož milosti tak i přimlavy nepotřebují, než toliko ti, kteříž v něco proti právu, řádu a spravedlnosti upadli. A protož ti jakož milosti tak i přimlavy jiných lidí potřebovati musejí. A protož, poněvadž z tohoto ani příčina ani počátek nepřišel, vždy prosím, že se k němu milostivě jmieti a najíti dáti ráčíte. Datum Hradek sabbato post Luce euangeliste anno Christi 1510. — Jan Šlechta ze Všehrd a na Kostelci nad Labem.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a radě města Kouřima, přátelóm a susedóm mým zvláště milým.

230.

1510 d. 30. října v Kolíně. — Hejtman Jindřich z Vojslavic přimlouvá se za Mikulu. [4517.]

Službu svú vzkazují, slovutné a vzácné opatrnosti páni Kouřimští! Přieteli moji milí! Žádán sem k vám za přimluvu od pana Mikuly, poddaného krále JMti, abyšte na místě vašem dopustili jemu stávky na lidi páně Jindřichovy Mlíkovského. I poněvadž týž Mikula ani skrzě pana Amchu ani skrzě mne k dluhu svému přijíti nemohl, já žádám, pokudž Mikula spravedlivého na právě vašem žádati bude, že jemu právo pustíte. Datum Kolín ff. IIII. ante Omnium Sanctorum annorum oc. XV^oX^o. — Jindřich z Vojslavic, hajtman na Kolíně.

Slovutné a vzácné opatrnosti pánuom purgmistru a radě města Kouřimě oc, pánuom přáteluom mým milým buď [dán].

231.

1510 d. 2. listopadu v Libenicích. — Jan Libenický z Prácheňan odmítá přimluvu za Václava z Dolan. [1385.]

Službu svú vzkazují VMtem, slovutní páni a přietelé moji milí! Ráčili ste mi psáti o Václava, syna Jírova z Dolan, člověka mého, připomínajíce mi VMti prvnie žádosti, kteréž ste ráčili učiniti za něho, též přimluvu pana otce mého milého dobré paměti, kterúz jest učinil za téhož Václava. I milí páni! Mám za to, že jest vám to v paměti, kteříž ste tu žádost na nebožtíka pana otce mého i na mne zkládali, kterakú jest on věc proti mně učinil, před vámi sem oznámil; kterúz ste ráčili slyšeti. Kdežto sem jí málo nevážil. Ale nechťe oslyšeti vás jako své milé přátely, a pro vás všecko možné učiniti [chtěje], dal sem VMtem na to tuto odpověď, že mi na ten čas není možné učiniti. Než ať mi se on staví na Libenicích v mou moc; a když

to udělá, že já na vaši žádost pamatovati chci; a což učiním jemu jakú milost, že toho všeho užívá pro přimluvu VMtí.

I milí páni! Václav jest toho neučinil a nestavil mi se jest nikdyž. I poněvadž jest toho neučinil, neměl sem co, abych učinil k přimluvě a žádosti VMtí. A poněvadž on té své vuole užívá, neračtež se zaň přimlúvati více. Již já budu věděti, co s ním učiniti. Datum ex Libenic sabbato die Animarum anno Domini 1510. — Jan Libenický z Práchně a na Libenicích.

Vzácné opatrnosti pánóm purgmistru a raddě města Kúřima, pánóm a přáteluom mým milým.

232.

1510 d. 2. listopadu v Litomyšli. — Rada města Litomyšle: že Svatoše jen na rukojemství propustí. [4722.]

Službu svú vzkazujem, slovutné múdrosti a opatrnosti páni a přetelé naši milí! Jakož psaním svým žádost na nás vložiti jste ráčili, což se syna súsědy vaše a sirotka vašeho dotýče, který u vazbě naše sedí, prosiec, aby s ním kvapeno nebylo a základu, pod který by na rukojmie dán měl býti, umenšeno. Milí páni, račtež věděti, že prosby vaše málo sobě nevážiec, to jsme ještě zdržali a změnili: Bude-li Svatoš rukojmie mieti, že bude na rukojmie dán pode sto kop groší českých, a jinak nic. A rok k tomu vyručení má od pondělka příštího do dvou neděl. Pakli v těch dvou nedělech vyručen nebude, že my již déle zdržovati nebudem moci, neb k němu konečně právem přistúpeno bude. Jistě jest jemu přátel potřebie. Ex Lutomyssl sabbato post Omnium Sanctorum anno oc XV^cX^o. — Purgmistr a radda města Litomyšle.

Slovutné múdrosti a opatrnosti pánuom, panu purgmistrovi i všie raddě města Kúřimě, přátelóm našim milým.

233.

1510 d. 4. listopadu v Čestíně Kostele. — Václav z Říčan ohražuje se proti tomu, aby pacholek jeho pivo rozvážejíci na právě trápen byl. [2208.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni a přátelé milí! Znesl jest na mě Zahuna pacholek muoj, že by byl obstaven na právě vašem od pana Jakuba Černého a od pana Václava Nechuty i od některých jiných soused vašich, praviec, že by jim sliboval za piva, kteráž jest vozil Žákové a Matějkové koňmi mými. Kdež on tomu odpierá, že jest nesliboval žádnému, kromě že jest slíbil za Čápa z Petrovic za dva sudy s kolářem z Janovic. A ty mají položeny býti u koláře v Janovicích ten týden. Neb sem já vo to s Čápem mluvil, a on jest řekl, že je položí; a to Čáp učiniti musí. I já vás prosím, že pacholka mého kázete s práva propustiti a u pokoji nechati. A komu jsú pivo vystavovali, nechť k těm hledie. A znáte, že

jsú koni moji, a pacholci moji dosti piva z Kúřima vozili, a žádnému já ani pacholci moji neslibovali. Pakli by přes to pacholek muoj trápen byl právem vaším, já jeho konečně nemiením vopustiti. A nikda sem se nenadál nepřátelství takového od vás; mně nic žádný naň nežalovav, proti právu a zřízení zemskému staven. Již to nyní tak býti musí. Než muož býti vzájem odplata, ač bych byl radši s vámi všecko přátelstvo zachoval. Ex Czast. Kost. ff. II. post Omnium Sanctorum anno oc V^cX. — Václav z Říčan.

Slovutné opatrnosti pánóm purgmistru a raddě města Kúřimě, pánóm a přátelóm mým milým buď [dán].

234.

1510 d. 5. listopadu. — Michal z Chlumu žádá, aby Průša lazebník a Vaněk Hluchý zaplatili mu dluhy. [2454.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni, sousedé milí! Vězte, že Pruoša lazebník, spolusúsed váš, od času dobře dávného jest mi dlužen některú summu peněz za les, o kterémž dluhu pan Mathouš dobře vie a zaň se jest přimlúval, žádaje mne, abych mu čekal a pomalu od něho bral, přičekaje mi, že jej k tomu držeti budete, aby tomu dosti učinil a mně zaplatil. I tomu se jest dosti nestalo až posavad. I věřím já vám, že jej k tomu držeti budete, ať mi zaplatí, že já déle čekati nechci. Neb ste i vy mne za to žádali, abych mu prodlení dal.

A také Vaněk Hluchý, též spolusúsed váš, jest mi dlužen za šest čberuov ryb, maje mi dáti na sv. Havla již minulého. Také vám věřím, že jej k tomu držeti budete, ať jest mi to všecko zapláceno konečně do neděle, že jest mi nyní peněz pilná potřeba. Datum ff. III. post Omnium Sanctorum anno XV^cX^o. — Michal z Chlumu a z Košmbergka.

Slovutné opatrnosti panu purgmistru a raddě města Kúřima, pánuom sousedóm milým b[ud] d[án].

235.

1510 d. 6. listopadu v Poděbradech. — Hejtman Jan Bílský ze Skařského žádá pro Šimona z Velimě za shovění. [143.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni, přátelé milí! Kdež mi píšete o Šimona z Velimě žádající, aby Kácovskému za sud piva XIII gr. bíl. a za prázdný sud zaplatil, věděti rače, poněvadž jest dluh rovný, že bych to k žádosti vaší hned učiniti a zaplatiti rozkázal, ale jistě jest člověk příliš potřebný, že ani úrokuov neplatí; a také letos z dopuštění božieho od krup pobití znamenitú škodu vzal. Však proto podle jeho možnosti, sezná-li se k dluhu, rozkáži jemu, aby se s týmž Kácovským umluvil a jemu zaplatil. Ex Podiebrad ff. III. ante Martini. — Jan Bielský z Kařského, hajtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kouřima, přátelóm mým milým.

236.

1510 d. 10. listopadu v Leštně. — Petr Holický ze Šternberka žaluje na bývalého písaře svého Václava. [2598.]

Službu svú vzkazuji, múdří opatrní páni a přátelé milí! Psaní vašemu sem porozuměl, co se dotýče Václava písaře, že by byl ode mne slibem zavázán oc. I mně se zdá, že bylo mně podobněji, bych já vám naň žaloval, nežli on na mně; by to byl dokonal, co jest před se bral, nebyl by hoden, aby obyť svůj měl mezi vámi míti. Příčinu abyšte znali: Když mi jest bylo povědino, že by chtěl přeč jíti, a pravě, že jest u mne doslúžil, poslal sem po něj. Mluvil sem s ním. K tomu se jest znal, a pravě, že by od syna mého vodpuštění vzal. Tomu se jest mně nezdálo věřiti, neb syn muoj ještě jak živ žádného vodpuštění bez vuole mé nedal. Při tom sem mu to předložil: by pak tak bylo, co praví, že by ho proto takové vodjiti nectilo, poněvadž jest ještě počtu s purgrabí mi neudělal i také sám svého, kdež jest peníze mé osobú svú k sobě přijímal i také vydával bez jiných ouředníků. Při tom sem k němu mluvil, aby neodcházel, až by mi se tomu počtu dosti stalo. Toho učiniti nechtěl; a já sem ho z té příčiny a tím slibem tak zavázal, aby neodcházel, leč mi se od něho tomu dosti stane, poněvadž mi jest prvé o žádném odpuštění nepověděl, a že já jemu chci za ten čas, co zde pobude, zaplatiti. S tím sem se s ním rozšel. Kéz vám toho žaluje, jaké mi jest neposlušenství tento čas dělával svým vožralstvím, i také že mi skuro jednoho dobrého urozeného člověka zamordoval; kdež sem já všemu dobře jíti dával a stokrát víc prozbami nežli horlivými slovy jeho prosieval, aby mi toho nečinil. Kdež se jest pak v tom nezachovával. Uproše se na dva neb na tři dni, v několika nedělích mi se nevracovával. Proto pro všecko není mu ode mně příkré slovo povědino. To všecko znajíce v pravdě, prosím, mějtež mne výmluvna podle neviný mé. Dattum Lesstne Dominico die ante Martini anno X^o. — Petr Holický z Šternbergka, najvyšší sudí království Českého oc.

Múdrým opatrným pánuom purgmistru a raddě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

237.

1510 d. 25. listopadu. — Tomáš Chvojka z Plané v Hoře Kutné oznamuje, že právem bude vymáhati dluhy své. [1933.]

Službu svú vzkazuji, opatrné slovutnosti pane purgmistře a konšelé milí! Napřed rád bych, abyšte zdraví jsúce dobře se měli. Tohož bych vám přál s pravú věrú. I milý pane purgmistře i se pány konšely! Žaluji vám na Markethu Přistavodovu z dluhu pravého a spravedlivého VIII fl gr. bílých, a na Katherinu Žekálku z kopy grošuv bílých, kdežto sem psal dvakrát aneb třikrát, i ústně zkazeval, a že mi jest nikdy odpovědi nedala. I protož chci z radú pánuov svých toho dluhu

právem dobývati a stavovati, jakož bych to nerad učinil a vás v čem hněval; ale již musím pro neplnění toho dluhu učiniti. A s tím buď [sic] Pánu Buohu poručení a jeho milé matce. Datum ff. II. in die Katherine virginis annorum 30 X°. — Thomáš z Plané Chvojka na Horách Guttnách.

Múdrému a opatrnému panu purgmistru a radě města Gúfimi a přátelóm mým milým buď d[án].

238.

1510 d. 26. listopadu na Hrádku. — Jan Šlechta ze Všehrd přimlouvá se za Pavla Žáčkova, aby mu s placením dluhů poshověno bylo. [2345.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé moji milí! Vězte, že jest na mne vznesl Pavel Žáčkuov, domovník muoj, kterak by některým z spolusúsed vašich některé dluhy za slady dlužen a povinovat byl, kteréž maje jim dáti a zaplatiti, nemohl jest tomu až dosavad dosti učiniti, proto že jemu někteří krčmáři moji za piva, kterýchž jim věřil, až dosavad dlužni jsúce nezaplatili, proše mne k vám v tom za přimlúvu. I mluvil jsem já s těmi krčmáři, u kterýchž ty dluhy má, aby jemu právi byli a zaplatili; kteříž mne prosili, aby toho nějaké prodlení jměli, až by také na lidech dluhy své vyupomínali. I poněvadž to ne jeho příčinú jde, než těch krčmáruov, prosím já vás, že také ty, kterýmž za ty slady týž Pavel dlužen jest, napomenete, aby v tom některé strpenie jměli, dokudž by jemu těch dluhuov ti krčmáři nezaplatili. Ex Hradek ff. III. post Katherine anno Christi 1510. — Jan Šlechta ze Všehrd a na Kostelci nad Labem.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a radě města Kouřima, přátelóm a súsedóm mým zvláště milým.

239.

1510 d. 3. prosince na Leštně. — Petr Holický z Šternberka přimlouvá se, aby rodáku svému Maděrovi pobyt u sebe dopřáli. [2599.]

Službu svú vzkazuji, múdří opatrní páni a přátelé milí! Byli sú někteří dobří lidé u mne i také přátelé nějakého Maděra, kdež slyším, že jest rodem z města vašeho Kouřimě, prosíce mně, abych mu milost jednal od pánuov správci JMti, na právě že by chtěl rád dobrý býti, a že jest naň mnoho praveno i čas[em sn]ad napsáno, vysokými přísahy [sic] zavazuje, že by vinen nebyl v mu[ohých] kusích, co jest naň vyznáváno. Páni a přátelé milí! Slyše [sic] takové výmluvy a žádost jeho páni správce JMti ráčili sú k tomu své povolení dáti, aby gleith měl a bezpečenství až do vánoc, a v tom času aby milosti hledal. I skrze přátele své u mne jí hledá, a bych já vás dále o to staral i prosil, aby mu při městě vašem milost i bezpeč[en]ství dáno bylo, aby on živnost řemesla svého svobodně a bezpečně vésti mohl a snad pro nebez-

pečnost zdraví svého aby se v něco jiného nedal; i jestliže jest kde komu škodku jakú učinil, aby snad potom celé škody nečinil.

Protož já to znaje prosím vás, jakožto přátel svých milých, nečinil[-li] jest vám zvláštních škod takových, a co drobného se utrousilo, že jemu milost svú pro mú přimluvu dáte, aby on při městě vašem svobodně se živiti mohl. Neb některým jiným pánóm městóm i jiným dobrým lidem o též píši. A bude-li při tom vuole vaše i jiných také, u pánuov správci JMti chci se rád starati, aby další milost měl a dobrý byl a své živnosti jinady aby hledal. Pakli[by co] takového a vám protimyslné bylo, dajte mi znáti psaním svým. Chci [já se] takového jednání zbaviti; neb znáti muožte, že sem já se málo kdy o takové lidi přimlúval.

Bude-li při tom vuole vaše, aby on bezpečen byl, bylo-li by vám možné, chtěl bych rád věděti, máte-li jej kde psancem; [protož] aby se to také tak puosobilo u těch, aby on milost mti mohl j[ejich. Neb] věrte, co sem já srozuměl, že on vysokú výmluvu má, [že] mu se na mnohých věcech veliká křivda děje. Odpovědi p[saním] žádám po tomto poslu. Znáti muožte: pták pod nebem létá, [téz] jako on; nyní vida přez tento sníh z ziemě, bude dosti bezpečen; z jara muož se ke zlému zase navrátiti, s havránky spolu. Také svědomost jeho po zemi mohla by někomu víc uškoditi nežli jiného. Dattum ex Lesstna ff. III^a in vigilia s. Barbare anno oc X^o. — Petr Holický z Šternbergka, najvyší sudí královstvie Českého oc.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a raddě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

240.

1510 d. 14. prosince ve Vlašimi. — Úředník Jindřich z Pašinévsi dává zprávu o dvou poddaných. [1867.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni, přátelé milí! Jakož mi píšete, že by na vás vznesl Petr Hašek soused váš, kterak by mne zpravil o dluhu svém, kterýmž jemu Kubec Jenikovský povinovat jest, o ten žádajíc, abych člověka páně JMti svého k tomu přidržel, aby zaplatil sousedu vašemu: Páni přátelé milí! Já bych to rád učiniti chtěl, ale že týž Kubec téměř hned nic nemá, i nevím kterak bych jej k tomu měl připraviti. Než to chci učiniti, že jej chci sousedu vašemu vydati, kdyžkoli chce. Neb já toho dopustiti nechci, aby jiní, nevinni jsúce, pro vinné měli škody a práce i nesnáze trpěti. A což se Mautléře dotýče, o tom vězte, že pod úřadem mým není, ale pod úřadem Pelhřimovským. Ex Wlassim sabbato post Lucie annorum 1510. — Jindřich z Pašinévsi, úředník na Vlašimi.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a radě města Kouřimě, pánuom přáteluom mým milým.

241.

1510 d. 19. prosince v Rožďalovicích. — Úředník Jiřík z Vlkavy žádá, aby Křížovi zaplacen o bylo za maso. [3109.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Znesl jest na mě člověk Kříž z Rožďalovic, poddaný panie mé JMti, že byste jemu byli povinni VII ℥ mš. a X gr. mš. za massu, kteréž do špitála brali. I za to VMti prosím, že jemu ráčíte placce býti bez dalších mezi námi spolu nesnází. Neb tak praví, že jest tomu čas dávní. I protož vědouc mou žádost, že tomu konec jeho upomínání učiníte. Pakli by se toho nestalo a jemu se vaším neplacením prodlévalo, tehdy bych jemu práva hájiti nemohl. Protož se VMtem tím listem opoviedá. Kdež tak duofanie to mám k vám, že se toho nedopustíte. Dán v Rožďalovickách ve čtvrtek před svatým Tomášem anno M^o5^c10 oc. — Jiřík z Vlkavy, ouředník v Rožďalovickách.

Múdrým a opatrným panu purgmistru a radě města Kouřima, přáteluom majm milajm buď [dán].

242.

1510 [?] na Svojšicích. — Petr Kučera z Dřínova žaluje na žoldnéře městské pro násilí. [1260.]

Službu svú vzkazují, pane purkmistře a páni milí! VMti žaluji, kteraký jsú kvalt a pych učinili žoldnéři vaši, ježto mně se zdá, by pan Petr doma byl, že by jim to některým nepřišlo. Najprv krčmáři slepice zbili, oštípy dva ukradli; k tomu někteří na krčmáře z ručnic střileti chtěli a hrozc, že krčmu páliťi chtěli. I prosím já vás od pana Petra pro tu dobrou vuoli, kterou k vám má, že takové trestati budete a oštíp zase vrátiti rozkážete. Neb druhý jsú zase postavili před dveřmi, že zlý byl. Dán na Svojšicích. — Petr Kučera z Dřienova.

Vzácné opatrnosti panu purgmistru a pánóm končelóm místa Kúřima, přátelóm milým buď [dodán].

243.

1510 [?] — Jan Šlechta ze Všehrd žádá, aby mu byl zaplacen dluh od Matouše šrotéře. [2347.]

Pane purgmistře a VMt páni, susedé a přátelé moji milí! Za to mám, že VMtem v paměti jest, kterak když jsem luoni, jako při tomto času, byv zde, VMti žaloval na toho Mathúše šrotéře, oznamuje VMtem, že udělav mi dva slady i prodal je za IIII ℥ gr. č., a peníze ty, kamž se jemu zdálo, utratil; a slíbiv mi je potom na jisté časy dáti a zaplatiti, tomu jest nikdá dosti neučinil, proše v tom VMti za opatření. I ráčili jste mi vzkázati, že mi na takovou mú žádost ústnú odpověď dáti ráčíte; jakož se pak tak stalo, že jste ke mně vo to poslali pana Přemysla a pana Jakuba Kalinu, žádajíc mne po nich, abych znaje potřebnost téhož Mathúše, pro vás

to učinil a s ním vo ten dluh laskavě naložil. Kdež jsem pověděl, že toho lotr hoden nenie, abyšte se voň přimlúvati jměli; ale poněvadž já sobě VMti vážím, že to pro VMt a ne pro něho učiniti chci; poněvadž jest šafáři mému I M dal a ještě sedm kop dáti má, že jemu tu kopu sleviti chci, a těch šest kop aby mi dal polovici v polúletí, totižto na svatého Jana Křtitele, a druhé tři kopy vo Vánocech nedávno minulých; a to aby mi ujistil někým hodným, a že jemu toho samému věřiti nechci.

I děkovali jsú mi od VMti týž pan Přemysl a pan Jakub, že jsem s ním pro VMt tak laskavě naložil. A co se urukovánie těch peněz dotýče, pověděli, že toho potřebie nenie, proto že von tu věc VMti na rathúze ujistiti má, a že mně vo to k němu nebude potřebie více hleděti, a že na ty časy u VMti bez pochybnosti položeny budú. Kdež jsem já k tomu hned bez odporu přistúpil. A když bylo v létě tři neděle po svatém Janě, dal jsem vo ty tři kopy ceduli k panu Přemyslovi, aby je místo mne Chybovi kováři dal. I nadál jsem se, že jest se tak stalo. A když jsem těchto dní sem přijel, pověděl mi Chyba, že jemu nic dáno nenie. I musil jsem jemu své peníze dáti. A teď již druhým penězóm dvě neděli přes rok minuly.

I poněvadž jsem já s tiem lotrem k přimlúvě a žádosti VMtí tak přátelsky naložil, a jemu ten úlevk učinil a tak prostranný rok dal, a VMti jste tu věc k sobě přijieti ráčili, VMtí já prosím, že mne v tom opatřiti ráčíte tak, aby mi ta summa dána a zaplacená byla, abych z nie také VMtem dva úroky se dvora mého zadržané dáti mohl. Neb já i nynie na tom jsem, což by mi jediné možné bylo, že bych pro VMt rád učinil. — Jan Šlechta ze Všehrd a na Kostelci nad Labem. [Adressa není].

244.

1510 [?] — Jan Šlechta ze Všehrd přimlouvá se za uvězněného Pavla šenkýře. [2348.]

Múdrí a opatrní pane purgmistře a páni, přátelé a susedé moji milí! Račte věděti, že jsem prošen od některých spolusúsed za přimlúvu k VMti vo Pavla šenkéře, kterýž jest pro některé obžalovánie v vazbě a trestání vašem některú neděli seděl, a nic naň toho, v čemž jest obžalován byl, uvedeno nebylo, abyšte znajíce takovou nevinu jeho, poněvadž dnes od rukojmí před VMtí postaven býti má, též rukojmie, tudiez i jeho propustiti ráčili. Kterézto žádosti jejich nemoha slušně voslyšeti, vás prosím, že to pro mne a přimlúvu mú učiniti a rukojmie téhož Pavla i s ním také propustiti ráčíte, zvlášť poněvadž v tom, jakož mne zpravili, v čemž jest obžalován byl, nic vinen nenie; znajíce, že já pro VMt rád všecko, což jediné a pokud mi možné jest, rád učiním. — Jan Šlechta ze Všehrd a na Kostelci nad Labem. [Bez adressy].

245.

1510 [?] — Jan Šlechta ze Všehrd přimlouvá se za Pavla Žáčkova. [2349.]

Múdrí a opatrní páni přátelé a susedé moji milí! Račte věděti, že Pavel Žáčkuov přišed ke mně oznámil jest mi, že jest dlužen Vlasaté II ₯ gr. č., s kterúž jest byl takovú smlúvu udělal, že jí ten dluh na domu svém zapíše, a když jej prodá, že sobě ty penieze vodtud vezme; pravě, že jemu z toho vycházie, chtiec, aby jí ty penieze ihned dal. Kdež von vzav ten závdavek, dal ty penieze střelci a některým dlužníkom. Proše mne k vám za přimlúvu, poněvadž jie ty dvě ₯ gr. na tom domu vokázal, aby to vod něho podle té námlúvy přijala. Kdež já VMtí prosím, že Vlasaté pověděti ráčíte, ať to vod něho přijme z těch peněz, kteréž jemu za ten duom kladený budú. — Jan Šlechta ze Všehrd a na Kostelci nad Labem.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a radě města Kouřima, přátelóm a susedóm mým milým.

246.

1510 [?] — Jan Šlechta ze Všehrd upozorňuje na nebezpečnoství ohně od kotla barvířova. [2350.]

Pane purgmistře a VMt páni milí! Račte věděti, že soused muoj, zeť Kábové, připraviv sobě kotlinu a kotel u samé zdi dvoru mého, kdež tu sukna a některé jiné věci barví. I mám já s druhé strany zdi na dvoře svém mnoho dřievie borového k pivovaru připraveného. I když někdy vietr bývá, a von tu barví, velmi škaredě vod toho kotla jiskry i s uhlím až na to dřievie mé i na chlív padají. I bojím se, aby mi se někdy skrze to a vedle mne i jiným sousedóm škoda vohném nestala, a někto aby neřekl, že jest ten voheň ode mne vyšel. A protož VMtí prosím, že témuž sousedovi mému pověděti a rozkázati ráčíte, aby sobě raději k takovému barvení nějakú dielnici udělal, kteráž řemeslu jeho příhodnějšíe a pro voheň bezpečnějšíe bude, nežli kotel tento. — Jan Šlechta ze Všehrd oc.

247.

1511 d. 13. ledna v Hoře Kutné. — Jan a Mikuláš bratři z Práchňan nabízejí narovnání o spravedlnost Pavla mlynáře. [1979.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni a přátelé naši milí! Máme za to, že vám v paměti jest, kdež ste nám psaní učiniti ráčili o Pavla mlynáře, poddaného vašeho, žádající, kterou spravedlnost má po manželce své na grunthu našem v Neškaredicích, na kterémž Jan Novák sedí, abychme jemu platcí býti rozkázali oc. Páni a přátelé naši milí! Abyšte věděti ráčili, že týž Jan Novák v dluhy jest zašel a že ani grunthu platí ani úrokuov. I z té příčiny vám to oznamujem, abyšte témuž Pavlovi, poddanému vašemu, tuto neděli najprv příští u nás u Hory býti rozkázali, a my tu jemu povíme, kterak se při tom bude míti zachovati. Kdež sme mu byli

také prvé stání uložili, ale on jest k tomu býti zanedbal. I jestli že by po tomto našem psaní k své spravedlnosti nestál, již bychme my musili opatřiti gruntt svuoj, jak bychme rozuměli, a ničímž bychme jemu povinni nebyli. Datum ex Montibus Cuthnis f. II. octaua Trium Regum 1511°. — Jan a Mikuláš bratři z Práchňan oc.

Vzácné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přáteluom našim milým.

248.

1511 d. 3. února na Velíši. — Úředník Petr Škorně ze Stranova upomíná o dluh Božího Muže, řezníka z Jičína. [2420.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé milí! Znátí vám dávám: Zpravil jest mne Boží Muž, řezník z Jitčína, poddaný pána mého JMti, kterak by témuž Božímu Mužovi Pruoša, spolusoused váš, dlužen byl IIj fl gr. českých, kteréž jest měl jemu o Vánocích již minulých splniti. Pak jsa napomenut od téhož Božího Muže, nemá se k tomu, aby jemu dal. Protož já vás žádám, jakožto pánuov a přátel svých milých, že vy téhož Pruošu k tomu ráčíte držeti, aby, což jest poddanému pána mého JMti dlužen, zaplatil bez dalších o to jeho útrat. Pakli by se toho nestalo, již bych já poddanému pána svého JMti práva hájiti nemohl. Ex Veliss ff. II. post purificationem gloriose Marie virginis annorum oc 5^c11. — Petr Škorně z Stranova, purkrabie na Velíši.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a radě města Kouřimě, přátelóm mým milým.

249.

1511 d. 6. března v Leštně. — Petr Holický ze Šternberka slibuje s panem ze Švambergka v Praze promluvit. [2600.]

Službu svú vzkazuji, múdří opatrní páni a přítelé milí! Psaní, kteréž ste mi učinili o rozmluvení s panem z Švambergkem [sic]. I vězte, že pro některé pilné a znamenité potřeby zemské zapomněl sem s panem z Švambergkem mluvit. I pošlete teď o těchto Suchých dnech do Prahy. Tu já chci s panem z Švambergkem mluvit. Při čem vuole páně z Švambergkova bude, to vás tajno nebude. Datum ex Lesstna ff. V^{ta} post translationem sancti Wenceslai anno XI°. — Petr Holický z Šternberga, najvyšší sudí královstvie Českého oc.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a raddě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

250.

1511 d. 21. března. — Rada m. Tábora oznamuje, že mistr trub vodních Jan v Žatci se zdržuje. [4924.]

Službu naši vzkazujem, vzácně vznesené v opatrnostech múdrosti páni, přátelé naši milí! Žádajíce i vinšujíce vám všecko dobré jako svým milým pánuom přáteluom,

tu žádost, kterou k nám máte o mistra Jana rurmajstra, spoluměštěnína našeho, skutku bychom přispolčili rádi, ale on již od některého dávného času dielo, kteráž jest v Žatci začal, ač na některý den by se k nám přibral času zimního, k konci dovedení toho diela tam se jest zase navrátil. Protož znajíce o té věci, račtež tam psanie učiniti k němu; neb posel vaše opatrnosti by měl od nás cestu do Žatče činiti, zdá se nám, že by téměř daremné obcházení vedl, a že jemu mnohem bližšie i upřímnější cesta bude z města vašich vzácností. Než byť kde na cestě byl, i psaním napomenutí svým rádi bychom k mistru Janovi učinili. Datum ff. VI. post Reminiscere anno Domini 1511. — Purgmistr a radda města Hradiště hory Thábor.

Vzáctné vznesené v opatrnostech múdrosti pánuom purgmistru a raddě města Kouřimě, pánuom přáteluom milým.

251.

1511 d. 2. dubna v Hoře Kutné. — Zdeněk Lev z Rožmitála nařizuje pohotovost potřeb válečných. [1516.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní přátelé milí! Za to mám, že vás tajno není aneb že brzo vědomo bude, kterak král JMt ráčil jest obecní sněm tohoto království na hradě Pražském na Svátost nejprv příští položit. A páni zpravce také píší do všech krajův tohoto království, toho slušné a hodné příčiny rozváživše, aby všickni na [hotově]*) vojensky byli. Kdežto pak mohla by ta potřeba býti, že by podle práva a zřízení zemského musilo se na pole vojensky vytrhnúti. Protož vás z poručení [pánův a] vládyk, zpravcův tohoto království Českého, i také z úřadu svého..., kteráž v městě svém máte, i také prachy i jiné k [tomu potřeby] na hotově jmíti budete. Přišlo-li by k tomu, že by to... královské pána našeho a tohoto království potřeby... dali povolně a hotově najíti. Kdežto o tom nepochybují... pro obecní dobré podle práva a zřízení zemského, po... vojenské všickni stavové a obyvatelé tohoto království... obsílají. Dán na Horách Kuthnách v středu před svatým Ambrožem léta oc XI°. — Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, nejvyšší purkhrabie pražský.

Múdrým a opatrným purgmistru a raddě města Kouřimě, přátelóm milým.

*) List jest téměř z třetiny plísni zničen.

252.

1511 d. 21. dubna v Sendražicích. — Beneš st. ze Sendražic o dluhu svém povinném Kateřině z Sulic. [2402.]

Službu svú vzkazují, slovné opatrnosti páni Kúřimští, přátelé milí! Jakož ste mi list poslali z své rady, oznamujíc mi to, kterak urozená paní Kateřina z Sulic hospodu ukazuje tento čtvrtek nejprv příští u Přemysla z Vilmanic, a ukazujíc vám

list na mě na dvě stě 100 gr. českých: i teď já vám posílám z těch 11^c 100 gr. českých úrok, a vás za to žádám, jakož sem i prvé žádal, abyšte mě opatřiti ráčili vedle téhož listu vám od ní ukázaného, a jí těch X 100 gr. českých vydali a nic mén. Neb abyšte ráčili znáti, jakož sem vám prvé oznámil, že vás také tajno nebude, oč já mám s touž paní Kateřinú víc činiti. Věřím vám, že se tak ráčíte zachovati a jinač nic. Pakli byšte se tak neráčili zachovati a mně co v tom VMtmi sešlo, vězte, že bych o to musil k VMtem hleděti. Kdež bych, Buoh ví, nerad, než vás sobě zachovati jakožto pány a přátely své dobré. Ex Sendrazicz ff. II. ante Georgi annorum 1511°. — Beneš starší z Sendražic.

Slovutné opatrnosti panu purgmistrovi a raddě města Kouřimě, pánuom a přáteluom mým milým.

253.

1511 d. 1. května v Kolíně. — Hejtman Jindřich z Vojslavic zakročuje ve věcech Vavřince Voštípa. [3153.]

Službu svú vzkazují, múdré a vzácné opatrnosti páni Kouřimští, páni a přátelé moji milí! Tajno vás nebud, že jest na mě Vavřinec Voštíp, přikázaný krále JMti, pána mého milostivého, [vznesl], že jsú jemu poškodili a škodu učinili ten jeden, kteréhož u vězení svém máte, a nějaký druhý z Chotouně, kteréhož ženu byl jal a do vězení tu v Chotouni byl připravil, a z rozkázání vašeho že jest pustiti musil. I milí páni Kouřimští! Já vám věřím, že to pro mne učiniti ráčíte, muožte-li jemu zase k čemu dopomoci, aby on k svému zase přijíti mohl, neb by on jim nerad o hrdlo stál.

Dále račte věděti, že jest na mě znesl týž Vavřinec, kterak by Vaněk švec, jako zpívá, a Havlíček také švec, oba dva vandrovní, ženu jeho od něho [s] statkem jeho vylúdili a jí statek pobravše, tu na městě volně chodí a statek jeho utrácějí. I VMtí já prosím dle práva a spravedlnosti, pro též zase i mnohem věcí zase libosti okázání, že o tom rychtáři svému hned poručiti a je do vězení svého pobrati a je že dostatečně ráčíte rozkázati vsaditi, a když sedú, že mi ráčíte dáti oznámiti. Já hned příjezdem meškati [nebudu]. Datum Colonie ff. V. ante Crucis annorum 1511: — Jindřich z Vojslavic, hajtman na Kolíně.

Múdré a vzácné opatrnosti pánuom purgmistru a radě města Kouřimě 1511, pánuom přáteluom mým milým bud [dán].

254.

1511 d. 4. května v Praze. — Burjan Trčka z Lípy zve ke schůzce do Prahy. [2756.]

Službu svú vzkazují, múdré opatrnosti páni a přátelé milí! Jakož sem vám dal přepis cedula, což se Jana Bajchorského dotýče, i teď k vám o to nazvále posílám. Pošletež mi jie přepis po tomto poslu. A také jakož ste měli býti v Praze

o tomto sněmu nynějším, a tu abych se s vámi sčel, co ste mi dlužni: i vyšletež ke mně do Prahy některé osoby; zítra bohda ať jsú v Praze. A tu se spolu sečtem. A tu ceduli o Bajchorském zapečete do svého listu, aby jie žádný nemohl dodojiti [sic] a čisti. A posla tohoto hned ke mně zase vypravte, aťby se vrátil tím ranějie zítra bohda, neb mi toho jest pilná potřeba. Datum ex Praga Dominica post Filipii Jacobii annorum oc V^{co}XI°. — Burjan Trčka z Lípy a na Lipnici, podkomoří královstvie Českého oc.

Múdré opatrnosti pánóm purgmistru a radě města Kúřimě, přátelóm mým milým.

255.

1511 d. 6. května. — Rada m. Jičína žádá za zatčení řezníků, kteří syna Petra Kouřimského a soudruhy jeho zavraždili. [4123.]

Službu svú vzkazujem VMti, vzácné opatrnosti páni a přátelé naši milí! Nebud vás tajno, že jest vznesl na nás Petr Kúřimský, spoluměštěnin s námi, kterak syn jeho i jiní poddaní pána našeho JMti hanebně zmordováni a zsekáni jsú v městě vašem od řezníkuov a spoluobyvateluov města vašeho, podle zprávy bez proviněnie, jakož VMtem takový neslušný skutek šíře znám jest. Protož, páni a přátelé naši milí, VMtí my prosíme, že podle svolenie země těmi pachateli toho hanebného skutku dostatečně se ujistiti ráčíte. Neb my tu věc na pána svého JMt vzněsti chcme, a takového hanebného mordu nemíníme zlehčiti. Jakož i o VMti té důvěrnosti jsme, že toho nezlehčíte, ale skutečně litovati ráčíte, co se jest pod právem v městě vašem stalo.

Také dále což by týž Petr Kúřimský, tohoto listu ukazatel, na VMti požádal, VMtí prosíme, že jej v tom spravedlivě opatřiti ráčíte, jakož bychom my k žádostem vašim v témž i ve všem nám možném dali se povolně naleznúti. Dán v úterý na den sv. Jana v oleji vařeného létha božieho oc V^{co}XI°. — Purgmistr a radda města Jitčína.

Vzácné opatrnosti pánóm purgmistru a raddě města Kúřima, pánóm a přátelóm našim milým d[án bud].

256.

1511 d. 12. června. v Poděbradech. — Hejtman Jan Bílský ze Skařšova žádá, aby Roubíček ryby zaplatil. [144.]

Službu svú vzkazují, slovútné opatrnosti páni, přátelé milí! Tajno vás nenie o dluhu krále JMti, kterýmž jest vinovat Roubíček za ryby Blatské oc. I žádám vás, že téhož Roubíčka k skutečnému zaplacení bez odtahuov přidržeti ráčíte. A jestliže muož prokázati, že by ty peníze dal, anebo komu jest je dal, toho upamatovali: já jemu toho věrně přeji, aby po druhé nedával. A pakli byšte tomu jaký prátah

činiti ráčili, věděti račte, že bych, ač nerad, toho dluhu právem stavným dobývati dopustil. Odpovědi žádám. Ex Podiebrad ff. V. ante Trinitatis ao. 1511. — Jan Bielský z Kaříšova, hajtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kouřima, přátelóm mým milým.

257.

1511 d. 16. června. — Rada Starého m. Pražského žádá, aby Přemysl z Vilmanic zaplatil dluh Matěji Hlavně. [3024.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přátelé milí! Matěj Hlavně, náš spolusúsed a úředník v šesti pánech, vznesl jest na nás, kterak by slovutný Přemysl z Vilmanic za dvuor nebožky Marušky, pod právem vaším u Gúřima ležící, jměl byl dáti a položiti jemu osm kop grošuv českých při novém létě již minulém, a toho že jest ne učinil i po dnes, prosse nás, abychom vašim opatrnostem o to psali. A protož my vašich opatrností žádáme, že vy jej Přemysla k tomu jmiati a přidržeti podle práva budete, aby on těch osm kop grošuv českých, kteréž jměl dáti při novém létě již minulém, již dal zúplna bez dalšího prodlévání a panu Václavovi Troskovcovi v jeho moc položil. Neb on Matěj Hlavně jemu panu Václavovi na svém místě jest to poručil a tímto listem ještě poručí mocně. Pakli by toho on Přemysl učiniti zanebával, podle práva že jej Matěje Hlavní opatříte, na týž grunth a dvuor jej zvedúce. To učiniece dle práva a spravedlivosti pro naše žádostivé přímluvy a zase ot nás vám pro ukázání dobrého přátelství. Datum ff. II. in crastino sancti Viti martyris anno 1511. — Purgmistr a radda Starého města Pražského.

Opatrným purgmistru a konšelúom města Gúřima, přátelóm našim milým.

258.

1511 d. 24. června v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač z Kunštátu žádá, aby Mikuláš rychtáři ze Sázavy jiný den k stání byl dán. [1309.]

Službu svú vzkazuji, vzácné opatrnosti páni a susedé moji milí! Jakož vás tajno není, co se dotýče rychtáře Sázavského mého a sestry jeho s strany jedné a Smolaře obyvatele vašeho s strany druhé, kdež sú měli před vámi státi, jakožto zítra buohda toho čas vámi jest jim položený, o kteréž věci mají před vámi činiti: I vězte, že pro některé pilné mé potreby Mikuláš rychtář Sázavský nebude moci před vámi státi. I protož vás prosím, aby to nestání téhož rychtáře i sestry jeho k škodě nebylo. Než za to vás prosím, abyšte mi oznámili psaním svým, kdy by měl před vámi státi, že mi toho den oznámíte, abych já ho k tomu měl, aby své spravedlnosti v tom neobmeškal. Odpovědi žádám. Ex monasterio s. Procopii ff. III. ipso die s. Joannis Baptiste annorum oc XI° Domini. — Jan Zajimač z Kunštátu oc.

Vzácné opatrnosti pánóm purgmistru a raddě města Kúřima, susedóm mým milým.

259.

1511 d. 27. června v Ratajích. — Purkrabí Jan ml. z Podvek varuje před vystavováním piva lidem nemajetným. [4831.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Kdež mi píšete žalující mi na Duchka sládka a na Štětinu, abych od nich spravedlivé učinil. I milí páni! Za to mám, že to v paměti máte, že jsú vám prvnější úředníci psali, aby sousedé vaši takovým piva nevystavovali, kteří tomu by dosti činiti nemohli, a zvláště nevosedlým. Tak jsem zpraven od lidí. Ale proto já chci je k tomu mieti, na nějaké roky aby tomu dost činili a o to jse umluvili. Neb muožte tomu rozuměti, že jsú toho také pojednú nevzali. A za to vás prosím, že rozkážete, aby sousedé vaši viec piva takovým nevystavovali. Pakli přes to vystavovati budú, juž tomu rozuměti, že skrze to činie, aby soudy a nesnáze mezi lidmi [byly]. Datum Ratag ff. VI. ante s. Petri et Pauli apostolorum anno oc V^CXI. — Jan mladší z Podvek, purgrabie na Ratajích.

Múdrým a opatrným purgmistru a raddě města Gúfima, pánóm a přátelóm mým milým.

260.

1511 d. 2. července [?]. — P. Ondřej kněz na Zderaze pověřuje zástupce svého Jana. [131.]

Modlitbu svú vzkazují milostem vašim, opatrní páni, pane purgmistře a páni spoluradní a přátelé v Pánu Bohu milí oc! Při tom VMti oznamuji, že sem Janovi, listu tohoto ukazateli, své potřeby moc poručil, aby ji jednal a opatřil potad, pokudž spravedlnost mám. O kteréžto potřebě a spravedlnosti mé jmenovitý Jan, služebník pana Jana Šlechty, VMti ústně spraví i psaním správu dá. I milí páni! Milosti já vaší prosím jako pánuov spravedlivých, jestliže v městě vašem svrchu dotčený Jan mé potřeby jednal by, že VMt jemu v tom, což jest za právo, svobodu dadúce, radni i pomocni býti ráčíte pro mé milostem vašim potomnie odslúžení. Dattum in die processionis Marie anno oc 1511°. — Kněz Ondřej, kaplan na Zderazu u sv. Václava.

Vzáctné opatrnosti pánuom purgmistru a spoluradným města Koufima, pánuom přáteluom v Pánu Bohu milým.

261.

1511 d. 10. července v Hoře Kutné. — Rada městská oznamuje den k jednání o pozůstalosti Helíka. [4626.]

Službu svú vzkazujem, vzáctné opatrnosti páni, přátelé a sousedé milí! Psanie v předešlém času vašich opatrností, co se Helíkové spravedlnosti dotýče, v paměti jmajíc, dlužníky, kteří jsú nám psaním vašim i skrze poručníky oznámeni, k tomu jsme je přivedli, že jsú peníze na právě položili před námi; a spolusousedé a obyvatelé naši na též peníze připověděli se, pravíc se k nim spravedlnost jmíti, že ne-

božtík Helík jim dlužen byl, toho žádajíc, aby jim propuštěny byly; jakož o tom vám skrze psanie naše dobře vědomo jest. Protož vám oznamujem, abyšte poručníkuom nebožtíka Helíka i samé před námi státi v pondělí najprv příští tím raněji státi rozkázali, neb dlužníkuom čas k tomu dni složen jest. Ex Montibus Cutthnis ff. V. die Septem fratrum anno 1511. — Šephmistři a radda na Horách Kutthnách.

Vzáctné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kouřimě, přáteluom a sou-seduom milým.

262.

1511 d. 29. července. — Rada Starého města Pražského žádá, aby Zikmundovi Starému dluh byl zapraven. [6.]

Službu svú vzkazujem, opatrní prietelé milí! Slovutný pan Zigmund Starý pergmistr, náš spoluradní a sused, požádal jest na nás práva stavného na spolutrpicí s vámi pro sedm kop grošuv míšen. dluhu spravedlivého, kterýmž jest jemu povinen Molek, spoluměštěnín váš, a za kteréž jest mu rukojmí Jan Smolař, též vás spolu-sused, a kteréž jemu jměly dány býti o svatém Jiří luoni minulém, tak jakož pan Mathúš z Koberovic s jinými vašimi posly, kteříž tehdaž u nás jsúce, to jemu připověděli a praviece, že jemu Molkovi před vámi na právě peniezi kladení býti mají, a že mu jich těch VII fl gr. míšen. nevydáte s práva, než že jemu panu Zigmundovi poslány budú v jeho ruce o již svatém Jiří luoni minulém; i že jest se toho nestalo až dosavad. I proto požádal jest nás za právo stavné na spolutrpicí s vámi oc. My pak, ačkoli slušného jest na nás žádal, poněvadž tak dlúho svého dluha nemá, ustrnuv na sloviech předpověděných posluov vašich, však proto pro dobré přátelstvie nechtěli jsme mu toho dopustiti, leč bychom vám o to prvé psali.

A protož toto vašim opatrnostem oznamujíce žádáme, že tu věc dávní k brzké a konečné záplatě přivedete pro uvarování budúcieho hyndrunku nevinných. Nebo my, nebude-li jemu panu Zigmundovi po této naší žádosti a opovědi zaplacen ten dluh předpověděný, již my jemu práva stavného, kteréhož na nás žádá na vaše za propuštění, déle hájiti nikoli nebudeme moci, ale jemu je propustíme. Ale však vždy věříme, že k tomu přijíti nedopustíte, aby nevinní pro vinné jměli hyndrování býti. Datum ff. III. die sancte Marthe hospite Domini anno oc V^CXI^o. — Purgmistr a radda Starého města Pražského.

Opatrným purgmistru a konšelóm města Gúřima, přátelóm našim milým.

263.

1511 d. 12. srpna v Boleslavi Ml. — Jindřich Hložek ze Žampachu žádá, aby zaplatili dluh bývalému svému cihláři Pankráci. [562.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a prietelé moji milí! Pankrácie cihlář z Podmichalovic, poddaný paní mé JMti, zpravil mě jest, že by některou

chvíli u města vašeho jsa cihly páčil na poli, tak že vám polovice šla a jemu druhá. Kdež pak, páni milí, tak zpravuje, že by on na to naložil náklad znamenitý, a že by jemu ta jeho polovice cihel pobrána byla k potřebě města vašeho, totiž VII^j^M a jedno sto cihel, a že jemu za to dáno nic nenie. A prvé že jest jemu zuostáno od vás za cihly Ij ^{fl} gr. alb. a některý groš viac. A on o to že jest vás mnoho-krát napomínal, tak jakž zpravuje, a že by k svému dluhu přijíti nemohl. Kdež já vás žádám, páni a přátelé milí, že vy již nadepsanému Pankráciemu dluh jeho spravedlivý zaplatíte bez nesnází dalších. Neb jestliže by se to nestalo, již bych já člověka poddaného paní mé JMti v jeho spravedlnosti, pokudž by mi přleželo, opustiti nemohl. Ale o tom já nepochybuji, že vy to opatříte, aby toho nebylo potřebie, jako páni spravedliví. Datum ex Boleslaw ff. III. ante Assumcionem beate Marie annorum oc V^cXI^o. — Jindřich Hložek z Žampachu, hajtman kraje Boleslavského.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a raddě města Kúřima, pánuom přáteluom mým milým.

264.

1511 d. 12. srpna. — Rada města Brodu Č. slibuje, že k svátku pošle mladšího svého kněze. [4043.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni, přátelé naši milí! Kdež jste VMt ráčili nám psáti o kněze faráře vašeho, že jest pryč ujel a VMt i obec v nedostatku služby Boží k těmto slavnostem ostavil, přitom abychom jednoho kněze k VMtem odpustili, aby přes tuto slavnost v uobci vaší popracoval oc. I milí páni přátelé! VMt račte věděti, že lítost majíce [z] příhody vaší, o to jsme pečovali, abychom VMtem dobré přátelství okázali, a s knězem farářem naším o to mluvili. I kněz farář náš, ač nedostatek při svém zdraví má, dal jest povolení; a my prohlédajíce k tomu dobrému přátelství mezi námi, kteréž jest, kněze mladého VMtem odpůštíme. Protož ráčíte-li pro něj poslati, že ho k VMtem vypravíme; a to nám račte dáti znáti. Pakli byste neráčili poslati, tehdy my rozkážem ho k VMtem vyprovoditi. A VMtí žádáme, že na něj žádné lechlosti neráčíte dopustiti, ale jej tak opatříte, jako na člověka duchovnieho sluší. Dattum ff. III. post Tiburcii ao. 1511. — Purgmistr a radda města Brodu Českého.

Slovutné opatrnosti pánóm purgmistru a raddě města Kúřimě, přátelóm a sousedóm našim milým.

265.

1511 d. 14. srpna v Kolíně. — Hejtman Jindřich z Vojslavic přimlouvá se za poddaného Matěje. [3152.]

Službu svú vzkazuji, vzácné opatrnosti páni, přátelé moji milí! T[ajno vás ne]bud, že jest na mne znesl Matěj, poddaný pod zprávú mú, že j[est povin]en,

aby se o nějaký dluh jako dnes postavil, o kterýžto s trubačem činiti má. I tak mne zpravuje, že by týž trubač s ním o ten dluh konec měl, a že by kopy přestúpil na toho krčmáře do Jedlčan; kdež pak toho všeho týž Matěj vás zoustně zpraví. I milí páni Kouřimští! Věřím vám, vyslyšíce zprávu jeho, že jeho ráčíte pro mne opatřiti, a křivdy jemu nedopustíte činiti. Datum Colin ff. V. ante Asumcionem beate Marie virginis annorum oc XV^cXI^o. — Jindřich z Vojslavic, hajtman na Kolíně.

Vzácné opatrnosti pánuom purgmistru a radě města Kouřimě oc, pánuom a přáteluom mým milým buď d[án].

266.

1511 d. 5. září v Podmoklech. — Václav z Říčan žádá, aby mu Hřídel ryby zaplatil. [2209.]

Službu svú vzkazuji, páni a přátelé milí! Kdež sem vám žaloval na Hřídele, poddaného vašeho, že jest mi za ryby dlužen, i ráčili ste mi pověditi, že když zase přijde do města, že jej k tomu míti budete, aby mi zaplaceno bylo; i prosím vás, jestliže jest se zase vrátil, že jej k tomu míti budete, ať mi mé jest zaplaceno bez prodlévání. Pakli se jest zase nevrátil do města vašeho, však jest statku nepobral. Věřím vám, jako pánóm přátelóm milým, že mě opatříte, ať bych já moh k svému přijíti bez prodlévání. Odpovědi žádám psaním vaším. Dán v Podmoklech v pátek v den s. Viktorina lléta oc XI°. — Václav z Říčan.

Slovutné opatrnosti pánóm purgmistru a radě města Kúřimě, pánóm a přátelóm mým milým.

267.

1511 d. 4. října v Kolíně. — Rada městská omlouvá se, že zdržela Ondřeje orlojníka. [4521.]

Službu naši vzkazujem, slovutné opatrnosti páni susedé, přátelé naši milí! VMti za to prosíme, že mistru Vondřejovi, orlojníkovi vašemu, za zlé mieti neráčíte, že prodlévá k vám přijíti, že jsme se toho na něm dožádali, aby ot nás neodcházel, dokavad náš k nám nepříjde. Nebo orloj máme neobyčejnaj. A neokázal[-li by] jemu mistr Ondřej, že by skrze to mohl orloj k zkáze přijíti. I vás, sused a přátel svých milých, za to žádáme, že toho strpenie krátké mieti ráčíte do přichozi [sic] našeho orlojníka. Ex Noua Colonia sabbato die Francisci annorum oc 511. — Purgmistr a radda města Nového Kolína nad Labem.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kúřimě, pánuom přáteluom, susedóm našiem milým.

268.

1511 d. 10. října. — Rada města Kolína povoluje Křížovi gleit. [4522.]

Službu naši vzkazujem, slovutné opatrnosti páni susedé, přátelé naši milí! Věděti račte, že ne lechce povážili jsme psanie VMti k nám, kterýmž se ráčíte při-

mlúvati za Kříže, rodiče a obyvatele našeho, žádajíce toho na nás, abychom jemu glajt a bezpečvie dali před věřiteli jeho, že by se s nimi umlúvati chtěl a jim jich dluhy platiti. Věděti račte, že jest Kříž námi proti sobě nemále pohnul pro své činy takové nemůdré, že bychom toho pro něho neučinili, bychom VMtí přímľuv nevázili, pánuov súsed svých milých. To k vuoli a k žádostem VMtem činíme, že jemu na ten zpuosob glajt a bezpečvie dáváme za dvě neděli od datum listu tohoto, tak že bude moci bezpečně přijíti i odjíti, než tak však, aby se s věřiteli svými umlúval. Datum ff. VI. post Dionisii annorum Domini 1511. — Purgmistr a radda města Nového Kolína nad Labem.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kúřimě, pánuom súseduom, přáteluom našiem milým.

269.

1511 d. 19. října ve Vlašimi. — Purkrabí Jindřich z Pašiněvsi žádá za zaplacení koží. [1869.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přátelé milí! Pane purgmistře se pány! Mám za to, že v paměti máte psanie mé, kteréž sem k vám učinil. A žaluji vám na rukojmie na urozeného pána Jiříka z Lippan a na Jiříka Svíce a na Jana Zúbka a na Václava Třídvorského, na spolusúsedy vaše, kteříž jsú rukojmie pánu mému JMti za Hylíka koželuha za kože; jakož sú sobě rok vzali do sv. Václava, i po dnes se tomu dosti nestalo. I ještě já vám tiemto listem oznamuji, jestli že se tomu dosti nestane hned bez meškání, že já toho dluhu chci právem dobývati. Kdež bych toho nerad učinil, leč bych musil pro vaše obmeškání to učiniti. A mám za to, že přiepís toho dluhu máte. Datum ex Wlassim dominico post Galli annorum Domini 1511. Odpovědi žádám po tomto poslu. — Jindřich z Pašiněvsi, purkrabie na Vlašimi.

Můdré opatrnosti pánóm purgmistru a raddě města Kúřima, pánóm a přáteluom mým milým d[án buď].

270.

1511 d. 28. října v Janovicích. — Václav z Říčan: o dluhu Hřidelově. [2206.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé milí! Psáti mi ráčíte, že Matěj Hřidel praví, že by mi mén dlužen byl za ryby, než já jej viním, a z toho že mi chc[e] před vámi práv býti. Již sem já pro tu spravedlnost jezdil do Kúřima pětkrát aneb víc. Kdež sem řek, že já již vo to do Kúřima více nepojedu. Můž-li to býti a chcete-li to přijíti svědomí, kteréž mám proti Hřidelovi, že by na právě Janovském před konšely vyznali, a konšelé Janovští že by to vyznání jich pod svú pečeti dali? Jestliže to přijíti ráčíte, to já chci učiniti a k vám poslati s tím svědomím. Pakli byste toho svědomí listovného neráčili přijíti, dajte mi znáti psaním svým. Datum ex Janowicz die Simonis Jude anno oc XI°. — Václav z Říčan.

Slovutné opatrnosti pánóm purgmistru a raddě města Kúřimě, pánóm a přátelóm mým milým.

271.

1511 d. 7. listopadu v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač z Kunštátu ohražuje se proti obstavování lidí svých. [1310.]

Službu svou vzkazují, vzácné opatrnosti páni, souséde milí! Jakož mi píšete, že žádá na vás Oldřich Popel, abyšte mu dopustili stavuňku na lidi mé pro dluh Šťastného mlynáře, poddaného mého oc. I páni souséde milí! Já vás prosím, že vy Popelovi ani lidem jeho nedopustíte stavuňku na lidi mé pro téhož Šťastného. Jestliže se zdá Popelovi Šťastného poddaného mého z čeho viniti anebo jeho lidem, chci já rozkázati jemu právo a súd osaditi v Sázavě městečku mém, a tu se jemu spravedlivé státi má skrze nález téhož práva. Ex monasterio s. Procopii ff. VI. ante Quatuor Coronatorum, annorum oc XI° Domini. — Jan Zajimač z Kunštátu oc.

Vzácné opatrnosti pánóm purgmistru a raddě města Kúřimi, sousédóm mým milým.

272.

1511 d. 1. prosince v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač z Kunštátu žádá za odklad soudního řízení. [1308.]

Službu svou vzkazují, vzácné opatrnosti páni, souséde milí! Věděti vám dávám, jakož úředník muoj klášterský a rychtář Sázavský měli jsú před vámi státi v tuto středu najprv příští, co se dotýče Matěje z Hryzela služebníka mého, a Přemysla a Smoláře soused vašich; i vězte, že na ten den nebudú moci o ty potřeby před vámi státi pro některé mé pilné potřeby. Než za to vás prosím, že toho odložíte přes týden. Tu oni mají před vámi státi. Za to vás také prosím, že druhé straně též přikázete, aby se také tak zachovali a na ten den před vámi stáli, a že spravedlivé učiníte mým poddaným. Odpovědi žádám. Ex monasterio s. Procopii ff. II. post Andree annorum oc XI° Domini. — Jan Zajimač z Kunštátu oc.

Vzácné opatrnosti pánóm purgmistru a radě města Kouřimi, přátelóm milým.

273.

1511 d. 2. prosince v Bydžově. — Rada městská naléhá na zaplacení dluhu Hanzlovi. [4081.]

Službu naši vzkazujem, vzácné opatrnosti páni a přítelé naši milí! Máme za to, že VMtem psaní naše v paměti jest, kteréž učinili sme o služebníka našeho přikázaného, Hanzle, ukazatele listu tohoto, [o] dluh, kterýž jemu spravedlivý dlužní jsú, IIII ₰ X gr. oc. Kdež k psaní a žádosti ráčili ste se v tom spravedlivě zachovati a jemu rozkázati zaplatiti. Kdež nás dále zpravuje týž Hanzl, [k] kterýmž škodám ten dlužník jeho svévolně připravoval jest, v kterýchž se jest skrze psaní naše prvé opovídal. I ještě nyní žádáme, že jemu to napraviti rozkázati ráčíte. Neb jestliže by toho nebylo, my bychom Hanzlovi práva k stavování hájiti nemohli. Kdež VMtem

věříme, že to ráčíte opatřiti a je o to srovnati, aby těch dalších nesnází třeba nebylo, pro uvarování větších škod. Datum ex Bydzow ff. III. post festum sancti Andree apostoli anno domini oc XI°. — Purgmistr a rada města Bydžova Nového.

Vzáctné opatrnosti pánóm purgmistru a radě města Kouřimě, pánóm přátelóm našim milým.

274.

1511 d. 7. prosince v Kolíně. — Hejtman Jindřich z Vojslavic o dluzích Petra Haška. [4518.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni Kouřimští, páni přátelé m[ilí]! Prál bych vám zdraví i štěstí, všeho dobrého, jako svým milým přátelóm. Jakož mi psáti ráčíte o pana Petra Haška, spolusouseda svého, oznamujíc mi, že by na vás znesl, kteří lidé moji sou povinovati jemu, potřebí není všeho opakovati oc. I milí páni Kouřimští! Já hned tam sám pojedu a na to se vyptati chci, a kteří by byli co povinovati, rád je k placení držeti chci. Jediné za to prosím, ať má nějaké shovění tomu. Datum Colonie dominico post s. Nicolae [sic] episcopi annorum oc XV^{co}XI. — Jindřich z Vojslavic, hajtman na Kolíně.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a radě města Kouřimě oc, pánuom přáteluom mým milým buď [dán].

275.

1511 d. 9. prosince v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač z Kunštátu žádá za odložení stání lidí svých. [1307.]

Službu svú vzkazují, vzácné opatrnosti páni a susedé milí! Jakož sem onehda vám psal, žádajíc toho na vás, co se dotýče rychtáře Sázavského mého s strany jedné, a Smolaře rezníka, spolusúseďa vašeho, z druhé druhého [sic], při tom také co se dotýče Matěje z Hryzela služebníka mého s strany jedné, a Přemysla suseda vašeho z druhé, kdež sú měli před vámi státi jakožto zítra bohda: i vězte, že S[ázavský] a poddaní moji nemohú k tomu státi pro hodnú příčinu. I pr[oto vás p]rosím, že toho stání odložíte do tohoto pátku najprv příštího. [Tu oni] mají před vámi státi. Za též vás žádám, že rozkážete druhé straně také svým státi. Ex monasterio s. Procopii ff. III. post conceptionem B. Virginis annorum oc XI° Domini. — Jan Zajimač z Kunštátu oc.

Vzácné opatrnosti pánóm a purgmistru a radě města Kúřima, susedóm mým milým.

276.

1511. d. 11. prosince v Zbraslavicích. — Jan Svadba z Otradovic žádá, aby lidem jeho slady na dluh dávány nebyly. [2684.]

Službu svú vzkazují, slovutní páni a příteli moji milí! Jakož mi píšete, že by pan Jakub spoluradní vás znesl na vás, že by lidé moji byli mu povinni dluh spra-

vedlivaj, při tom žádaje vás, abyšte ke mně ráčili psaní učiniti, abych já k tomu lidi své přidržal, aby jemu jeho dluhy spravedlivý zaplatili. I milí páni! Chci já rád své lidi k tomu přidržeti, aby panu Jakubovi ve čtyřech nedělích jeho dluhy zpravili.

I milí páni! Za toto já vás prosím, od kohož lidi moji slady berú z města vašeho, kdožkoli za slad vstane a chtěl by druhaj vyvěřiti, ať mu nevěří, až první zaplatí. Neb bych já všecko přátelství s vámi rád zachoval jakožto s pány a přátely svými milými. Ex Zbraslawicz ff. II. in die conceptionis Marie ao. M^oV^cXI^o. — Jan Svadba z Útradovic a na Zbraslavicích.

Slovutným pánům purkmistru a radě města Kouřimě, pánům a přátelům mým milým.

277.

1512 d. 14. ledna v Praze. — Burjan Trčka z Lípy žádá za vydání člověka svého. [2787.]

Službu svou vzkazují, múdré opatrnosti páni, přátelé moji milí! Teď k vám posílám list pod svou pečeti podle zřízení zemského a toho na vás žádám, abyšte mi vydali Matouše z Koberovic, člověka mého, a po tomto poslu abyšte mi oznámili, kdy bych po něj poslati měl. Pakli by se toho nestalo, ač nerad, ale musel bych se zachovati k vám podle zřízení zemského. Kdež nepochybuji, bez takových věcí že se v tom podle zřízení zemského zachováte. Odpovědi žádám. Dán v Praze v středu před svatým Antonínem léta XV^cXII^o. — Burjan Trčka z Lípy a na Lippnici, podkomoří království Českého.

Múdré opatrnosti pánuom purgmistru a radě města Kouřima, přátelům mým milým.

278.

1512 d. 15. ledna v Kostelci. — Eliška ze Sovince upomíná o peníze. [4548.]

Modlitbu svou vzkazují, múdří a opatrní páni milí! Žaluji vám na Havla Črného ševce, obyvatele města vašeho, že jest mi dlužen Ij ff gr. českých, kdež mi jest měl dáti v tuto neděli již minulú konečně; a sám jest sobě rok dotud vzal a tomu jest dosti neučinil. I protož vás [prosím], že jej k tomu dostatečně připravíte, ať mi je hned bez prodávání dá a pošle, že jemu jich déle čekati nemohu. Datum Kostelec f. V. post Juliani anno 1512. — Eliška z Sovince oc.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a radě města Gúřimě buď d[án].

279.

1512 d. 17. ledna v Slavkově. — Oldřich z Konic žádá za vydání Martina sladovníka. [1046.]

Službu svou vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé moji milí! Věděti vám dávám na Martina řemesla sladovníčho, kterýž byl se zjednal u mne z X fl. tu

středu před svatým Matúšem do roka, že by tu v městě vašem byl anebo tu blízko někde při městě. Kterýž ode mne něco peněz vybral na službu a neprávě ušel mi jest [v] vánoční hody; k tomu k škodě na sladu, co jest na řadě nechal a nevypravil, k znamenité škodě připravil; i některým mým puojčivkú, co jsú jemu věřili, škodu učinil. Tak sem spraven, že by nějaký pan Matúš písar, spolusúsed váš v městě, jej dobře znal. Protož, páni přátelé milí, ač by tu u vás byl [v] vašem městě, každý z vás od nepravosti a zrady jeho vystřihajte se; zvláště prosím, jestliže by tu byl, abyšte se jím ujistili a mně jej vydali aneb oznámili; již bych já proň na svojo náklad poslal jako pro svého. Věřím vám jako přátelóm svým milým, což vám v tom najmožnějšího bude učiniti, že se v tom přátelství dobrým okážete v takovém i větším toho odplatu. Ex Slawkow sabbato ante Prisce anno Domini XV^CXII^o. — Oldřich z Kunic a na Slavkově.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a raddě města Kúřimě, pánóm a přátelóm mým milým.

280.

1512 [?] d. 27. ledna ve Svojšicích. — Petr, Václav a Albrecht Amchové z Borovnice žádají gleit pro Ondřeje Krტიčku. [4910.]

Službu svú vzkazujem, páni sou[sedé a] přátelé naši milí! Žádal jest nás Von[dřej Kr]ტიčka za přímluvu k VMtem, a[by jemu od] VMtí glajtt dán byl i od p[ánuov sou]sed i poddaných vašich, aby mohl bezpečn[ě pře]d VMtmi svú potřebu zpravití. Za to VMtí prosíme, že to ráčíte dle dobrého sousedství a přátelství pro nás učiniti, jakož bychom [i m]y v touž odplatu i mnohem větší chtěli pro vás učiniti. Odpovědi žádáme psaním vašim po tomto poslu. Dán na Svojšicích v úterý po svatém Pavlu na víru obrácenie. — Petr, Václav, Albrecht Amchové z Borovnice a na Svojšicích.

Vzáctné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kouřimě, pánóm sousedóm a přáteluom našim milým.

281.

1512 d. 19. března na Lipnici. — Burjan Trčka z Lípy: aby vrah Šimon zatčen byl. [2788.]

Službu svú vzkazuji, múdré opatrnosti páni, přátelé milí! Znāti vám dávám, že Šimon zeť Slámuov, kterýž se tu ke dceři Slámově přiznal v Brodě Německém, zabil jest kmetničnu mú tu v Brodě, kterážto sama v domě bydlela, a něco peněz pobral; neb vždy jde po školách a po farách; u kněží bývá. Prosím vás, jestliže se ho doptáte, že se jím ujistiti rozkážete dostatečně a že mi to oznámíte na mé peníze. Kdež prosím, že se naň ptáti budete, i rozkážete pro takový nešlechtný skutek, kterýž jest udělal. A jest osoba toho Šimona naryšlavý, ne velmi velký, prostřední člověk, suchý, a má otce v Ledči koláře; říkají mu pravé jméno Vondráček a příjímí Vrzáček, otci jeho.

A prosím pošlete tuto ceduli do Prahy Ješkovi písari do domu mého, a list tento Limburským, neb jim též píši o toho Šimona, jakož tu jistou v Brodě zabil. Což se pak Matouše člověka mého dotýče, o kderéhož sem vám psal, abyšte mi ho vydali: poněvadž se vám nezdá jeho vydati, již já vás právem pohledám o to. V tom mi za zlé nemějte. Ex Lippnicz ff. VI. ante Letare annorum Domini 1512. — Burjan Trčka z Lípy a na Lippnici, podkomoříe království Českého a hajtmán kraje Čáslavského.

Múdré opatrnosti pánóm purgmistru a raddě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

282.

1512 d. 21. března ve Žlebích. — Jan z Nestajova přimlouvá se za narovnění mezi poddanými při prodeji koně. [3289.]

Službu svou vzkazuji, múdří a opatrní páni, přátelé milí! Jakož mi píšete, že by Mach z Kozohled poddanému člověku vašemu [z] Ždanic povinen byl dluhu spravedlivého za kůň a za voves oc, při tom mě žádáte, abych já člověka svého k zaplacení držal: I milí přáteli! Vězte, že sem já hned o té věci úředníku svému rozkázal, aby on mezi člověkem mým i také vaším o tu věc slušně narovnal. Kdež člověk můj kůň ten hned při počátku vzav od člověka vašeho, nemaje jemu jeho čím zaplatiti, chtěl jest jemu jej zase vrátiti, ale člověk váš jest jeho přijíti nechtěl. A úředník můj trhu mezi nimi porozváživ, žádal jest člověka vašeho, aby jemu toho dluhu počekal až do sv. Václava. A člověk váš toho jest přijíti nechtěl. I milí přáteli! Znajíc tu věc, jaká jest, a že jest mu kůň zasě vracoval, já vás za to žádám, že vy člověku svému také rozkážete, aby on již toho strpení měl do sv. Václava nejprv příštího; a člověk můj také jemu to ujistiti má a musí, že mu jeho dáno na ten čas bude. Ex Zleby dominica Letare annorum oc XII°. — Jan z Nestajova a na Žlebích.

Múdrým a opatrným purgmistru a radě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

283.

1512 d. 15. dubna. — Rada m. Chrudimě oznamuje, že Valentin pro vraždu do vězení vsazen byl. [4084.]

Službu svou vzkazuji, vzácné opatrnosti páni, přátelé naši milí! Kdež nám ráčíte psáti, že byšte zpraveni byli o Valentinovi, rodilém v městě vašem, že by u vězení našem seděl, neznajíce, z které příčiny jest naň to přišlo, i žádati ráčíte, abychom pro přimluvy vaší opatrnosti to jemu laskavě vážíce, s niem milostivě naložili: I páni přátelé milí! Poněvadž příčiny jeho vězení ještě snad po zprávě předešlé nepoznali jste, VMtem oznamuji, že z té příčiny Valentin, rodilý váš, do vazby naší jest dán, že jest on s jinými suseda nám zabil, dobrého pacholka, v městě

našem; pro kterúžto vraždu hanebnú a šerednú otec a přátelé toho zabitého, susedé naši, na právo volajíce, za spravedlivé opatření nás žádají. Kterýchž my oslyšeti nemohúce, pokudž za spravedlivé bude, při tom tak se zachovati musíme. Protož nám za zlé míti neráčíte, jestliže by podle žádostí vašich ovšem nepřišlo. Neb my, což by nám možného pro VMt bylo učiniti, k přimluvám vašim dali bychom se rádi hotovi nalézti. Datum ff. V. infra 8^{am} Pasche anno redemptę mortalitatis 1512. — Purgmistr a radda města Chrudimě.

Vzáctné opatrnosti panuom purgmistru a raddě města Kúřimě, pánuom susedóm a přátelóm našim milým.

284.

1512 d. 18. dubna. — Matouš z Bahna, purkrabí na Č. Kostelci, upomíná o dluh poddaného. [44.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Vznsl jest na mě Duchek Vajéčko z Jevan, člověk pána mého JMti, že jest jemu povinovat dluhu jeho spravedlivého j 17 V gr. alb. Vávra Arnoštů, obyvatel města vašeho v podruží u Hrada, kterýž jest jemu pozuostal od kamen dělání v Kostelci v domě jeho. I protož já vás žádám, že vy též Vávru k tomu skutečně míti a přidržeti budete, aby člověku pána mého JMti, jemu což jest dlužen zuostal, zaplatil bez dalších o to nákladuov a starostí. Datum dominica Conductu Pasce anno 1512. — Matheus z Bahna, purkabie [sic] na Kostelci oc.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

285.

1512 d. 21. dubna v Toušeni. — Purkrabí Jan z Bezdědic slibuje oznámiti, kdy výslech lotrů konati se bude. [100.]

Službu svú vzkazují, múdré opatrnosti páni a přítelé milí! Kdež mi VMt psáti ráčíte, což se Votáhly dotýče, připomínajíc zločince, tovariše jeho nepravosti, kteříž sou za skutky své nešlechtné v Brodě pomstu vzali, při tom žádajíc mne VMt, když by úmysl muoj byl, k témuž Votáhlovi právem přistúpiti, abych to VMti oznámil, že by k tomu některé spoluradné vyslati ráčili: Pane purgmistře a páni milí! Někdeří lotři, k tomu také více jich jest, a protož kdyžkolivěk o to prvé se paní svú, pány a dobrými lidmi se uradiem, budou míti právem tázání býti, já VMti k tomu času neobmeškám dáti znáti. Datum ex Toušeň ff. IIII. ante Georgi anno oc V^CXII^o. — Jan z Bezdědic, purgrabie na Toušeni.

Múdré opatrnosti panu purkmistru a pánóm raddě města Kouřimě, pánóm a přátelóm milým.

286.

1512 d. 8. května. — Rady Starého a Nového měst Pražských vybízejí k poradě proti jednání stavu panského a rytířského na sněmě a o opatření dětí královských. [10.]

Službu svú vzkazujem, opatrní páni a přátelé milí! Jakož králem JMtí, pánem nás všech milostivým, sněm obecní položen jest byl na hradě Pražském při Svátosti nyní minulé, k kterémužto sněmu z spoluobyvateluv vašich od sebe i od obcí vašich byli jste jisté osoby vyslali; kdež tíž poslové s námi spolu jsúce rozjímali a naše i našich obcí zuostání sú rozvažovali, kteréž nám se jest zdálo slušné i spravedlivé, aby již při tom sněmu to před se vzato bylo, což se práv a svobod městského našeho stavu dotýče pro uvarování budúcích nevolí i ruoznic mezi panským a rytířským stavem, na miesto k jistému konci postaveno bylo, aby tak v řádu svém stav náš zachován byl, jakož od starodávna a předkuov stavu panského a rytířského zachování a držání byli předkové naši i my po předcích svých dotud, dokudž staré obyčeje v nové jsú proměněny nebyly. Týmž vašim poslóm při podání takové věci na ně oznámili jsme, že od takového našeho předsevzetí, ač vuole vaše s naším úmyslem za jedno bude, nikam ustúpiti ani se kam chceme uchýliti, než při starobylém obyčeji, dobrém řádu a zvyklosti pod svými právy městskými, jako na stav třetí svobodný sluší, zachování býti mieníme. A k čemuž jest svolení naše a proč ku právu zemskému stávati máme, tomu jsme odporni nebyli a nejsme.

I to před sebu majíce, žádost od nás i ode všech stavu městského na panský a rytířský stav při tom sněmu vznešena jest, ale od nich příjemně přijata není, než ji k jinému času jako i prvé nám odkládali jsú. A když nám jest to odloženie obtížné přijeti bylo, tehdy na zřízení zemské nám ukázali. My takové odpovědi na žádost naši dané obvyknúti nemohúce a práv svých žádným obyčejem ustúpiti nechtiece, za slušné se nám vidí, abychom podle žádosti naše na panský a rytířský stav vzesené stáli, jakož stojíme a státi chceme, že k žádným puohonóm ani při svědomí k potupným přísahám, kterýmiž jsú nás s lidem sedlským k potupě naše srovnali, stávati nebudeme, než k tomu toliko, což se dědin svobodných, lidí a čeledi zběhlé dotýče. Ty tři věci, poněvadž sme podnikli, i z těch věcí právo zemské trpěti chceme.

Protož, páni přátelé milí, seznali jsme to z poslów vašich, že takové naše předsevzetí jim jest příjemné a dobře jim se slíbilo, při tom toho na nás žádajíc a k tomu napomínajíc, abychom spravedlivosti takové neopúštěli a svobody stavu našeho městského neustupovali, ale zmužile a stále věc před se vzatú k skutečnému konci vedli, tak jestliže by nám svobody naší stav panský a rytířský pustiti nechtěli a přes naše svolenie nás puohony by obtěžovali, k kterým jsme se nesvolili, k takovým puohonóm povinni stávati nejsme a na miesto že stávati nebudeme. A ktož

to učiní a k takovým puohonóm že nestane, buďto jedna osoba buď jich viac, buď kteréžkoli město, ktožkoli pro takovou věc zajde, toho každého do těch hrdel i do všeho přemožení našeho neopustíme. I věduce nepohnutedlnú takovou vuoli naši a konečný stálosti naší úmysl, vás žádáme, abyšte nám úmysl váš a obce vaše oznámili a listy vašimi připsali do Božieho vstúpení nyníe příštíeho po poslu vašem. Neb králi JMti při tom času o té všie věci od sebe i od vás psanie učiniti chceme. Neb i tento sněm, kteréhož poslové řiedcí stavu našeho, aby se skonati jměl, dočekali, proti všie svobodě i proti všemu starobylému obyčeji a k ujmě stavu našeho držán a zavieran jest. A my takovou nezříezenost spatřivše a jie trpěti nemohúce, když artikulové stavem panským a rytieřským snesení vuobec čtené [sic] byli, i relatory k tomu vydati chtěli, aby takové jich sněmování v dcsky zapsáno bylo, takovému jich sněmu a zavieraní jeho odepřeli jsme a k mnohým artikulóm v něm položeným žádně jsme vuole nedali, poněvadž tiem pořádkem držán nebyl a hlas stavu třetieho k němu dopuštěn nenie, jako jiných časuov, když sněmová potřeba nastala, že tak dobře stav městský v sněmu hlas svuoj dával, i osoby ob[z]vláštní k jednání obecnieho dobrého z sebe volil. Ale při tomto času to jsú z stavu našeho sňali. I pro tu příčinu od nich jsme se odcizili, nemohúce v těch všech dnech na nich se domluviti, aby nám artikulové, a nač oni se radili a co mezi sebú rozjímali; podání byli, abychom i my na ně myslii, a co by najlepšieho dobrého, napřed božského, potom krále JMti, JMti dědicuov a obecnieho dobrého bylo, toho pováziece a najslušnějšíeho i najužitečnějšíeho prostředku pohledajíce, k tomu s stavem panským a rytieřským sejdúce se rozmlúvali, poněvadž k tomu již nyníe novému obyčeji přišlo, aby každý stav po ruoznu rokoval; neb upriemo, jakož jsme z některých jich řečí, kteríž nám snad málo přejí, porozuměli, jako by nám nic tu nenáleželo, své rokovanie, snesše je, ve dcky vložití chtěli, domnievajíce se toho, že v nás ta útulnost bude a jim proti jich jednání odporu žádného neučiníme. I učinili jsme, že toho sněmu držeti nechceme a povinni nejsme, poněvadž jsme v těch radách nebyli, co jsú oni sobě sepsali a mnoho kusuov proti stavu našemu zriedili.

Dále, páni prietelé milí, to před sebú máme. Jakož jsme svrchu dotkli, že o takovou věc od sebe, spolu i ode všech měst k králi JMti psáti nám se za slušné vidí a to JMKé oznámiti, aby JMt na nás neráčil takové nové a za naše paměti neobyčejné věci dopuštěti. Neb i toto v témž psaní JKMti chceme připomenúti: kdež jest JKMt ráčil znamenitě, což se krále Ludvíka a kněžny Anny JMti dotýče, nám připsati, abychme o JMti dobré též jako jiní stavové jednati pomáhali a to obmyslovali, co by JMti dobrého bylo; jakož o té věci v předešlém sněmu o tu věc, jako i o jinú žádnú, v rokování pojati nejsme. Toho jsme při tom nechati musili, ale JMti předkem v tom se jako v jiném oznámíme, že k jednání té věci sami s sebe i vy z měst rádi vyslati chceme, kdež nám JMti miesto ukázáno a položeno bude. Ale v jiné

věci náš úmysl jest, abychom se vně krom koruny v jednání nedávali, než o to, což se koruny a JMti dědicuov dotýče, aniž nám se slušné zdá.

A v tomto jest nám potřeba v brzkosti se opatřiti, aby taková neobyčejná, netrpělivá i nesnesitelná věc na nás uvedena nebyla takovými neobyčejnými sněmováními. A snad tu počátku se od některých hledá, abychom hlasu třetího zbaveni byli.

I milí páni! Těchto věcí spolu s obcí vaší povážíte, za to žádáme, a vuole vaší, co se vám při tom za nejlepší zdáti bude, konečný úmysl nám oznámíte, abychom my věduce a znajíce vuoli vaší, že z takových ponížení a potupení nám pomáhati chcete, a my vám, tiem pilněji tu věc s dobrým rozmyslem, k Bohu všemohúciemu s spravedlivostí svú se utekúc, k miestu a k konci beze všeho oddlěvámie abychom vedli. A touž věc i v týchž sloviech do všech jiných měst píšeme. Datum sabbato in die Stanislai anno oc V^cXII^o. — Purgmistři a raddy Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purgmistru a konšelóm města Gúřima, přátelóm našim milým.

287.

1512 d. 14. května v Kostelci. — Michal z Chlumu žádá za shovění pro Šicha z Chotěše. [2458.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni, sousedé moji milí! Jakož mi píšete o dluh, který jest povinovat Šich, člověk muoj z Chotajše, Pruošovi sousedu vašemu oc. I vězte, že ta věc tím se ještě prodlila pro zanepráznění ouředníkuov mých pro mé znamenité potřeby, že sú s lidmi Brodskými o to žádné smlúvy dokonale nemohli učiniti. I ještě vás za to žádám, že tomu malé strpení učiníte, toliko co by ouředníci moji mohli s lidmi Brodskými tu věc k dokonání přivésti. A cožkoliv jest člověk muoj povinovat, má od něho spravedlivé učiněno býti. Datum Kosteletz ff. VI. ante Zophie anno 1512. — Michal s Chlumu a s Košmbergka oc.

Slovutné opatrnosti pá[nuom purgmistru] a raddě města Kúřima . . .].

288.

1512 d. 31. července v Kolíně. — Purkrabí Jindřich z Vojslavic žádá za dědictví pro Víta z Krychnova. [1519.]

Službu svú vzkazují, vzácné opatrnosti páni Kouřimští, páni a přátelé moji milí! Tajno VMtí nebud, že Vít rychtář z Krychnova znesl jest na mne, kterak by bratr jeho nyní světa zšel, a statek po témž bratru jeho že by na něho připadl jako na bratra nedielného. I milí páni a přátelé! Já VMtí prosím, že té nedlnosti jemu ráčíte dáti užiti a jemu ji propustiti pro mú přímluvu. Jakož bych já VMtem, což by mně jediné možného bylo, k vuoli všecko rád učinil. Datum Colin sabbato ante s. Petri annorum oc V^{co}XII°. — Jindřich z Vojslavic, hajtman na Kolíně.

Vzácné opatrnosti pánuom purgmistru a radě města Kouřimě oc, pánuom přáteluom mým milým buď [dán].

289.

1512 d. 5. srpna v Praze. — Rady Starého a Nového měst Pražských posílají návrh odpovědi na list králův. [7.]

Službu svú vzkazujem, opatrní priatelé milí! Jakož vaše byla jest žádost, aby od nás vám toho byla dána zpráva i naučení, kterak byšte na to psanie, které král JMt; pán náš najmilostivější, dosti přísně vám i nám jest učiniti ráčil, JMti odpověď pro poctivost JMti dáti jměli; i věztež, že na tomto mezi námi věc taková jest uvážena i postavena, aby k JMKské pro naši znamenitú toho potřebu z našeho stavu některé osoby byly vyslány, kteréžby podle pánův zprávci, kteříž také u krále JMti o některé zemské věci na ten čas býti mají, JMKskú o této všie věci dostatečně zpravili. Protož nyní a na tento čas, dokudž to osobnie nebude vysláno poselství, abyšte JMKské tuto dali odpověď, kteréžto vám v listu tomto přepis posieláme, jehožto ne všudy, tak slovo od slova, ale rozum gruntovnie psáti rozkážete, jakž pak vaše opatrnost v tom se rozumem zpravití muožte.

Což se pak dotýče volenie osob, které by spolu s námi vyslány býti jměly, vidí se nám za dostatečné, abyšte to opatřili tak, aby z vás ze všech měst čtyři osoby podle nás a s námi vyslány byly; z kteréhož pak koli kraje, to se vaše vuoli i opatrnosti porúčí. A konečně aby brzce byly voleny a nám zejména oznámeny. Neb když tento výjezd bude již před námi, — jakož se nadějem podle zprávy pana purkrabie Pražského, že v týden po svatém Bartholoměji v Brně se shledati s JMti panem Lvem máme, — tehdy k tomu času dá se těm osobám skrze posla našeho znáti, kteréž by k tomu od vašeho všeho stavu byly voleny. Protož toto znajíce, tuto věc opatřte, a napíšíte list JMKské, nám zase po tomto poslu hned pošlete; neb my po našem poslu naši i vaši JMKské odpověď pošleme. Prage ff. IIII. ante Sixti anno XV^cXII^o. — Purgmistři a raddy Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purgmistru a konšelóm města Gúřima, přátelóm našim milým.

290.

1512 d. 13. září v Praze. — Rady Starého a Nového měst Pražských zvou k poradě o potřebách stavu městského na den sv. Václava. [9.]

Službu svú vzkazujem, opatrní priatelé milí! Podle toho pánuov zprávci království Českého spolu s námi zuostanie jest vám vědomo, i za to máme, v paměti, kterak po tomto našem spolu předsevzetí, což se práv a svobody i všeliké stavu našeho poctivosti dotýče, jměl jest král JMt, pán náš najmilostivější, ote všech společně tří stavuov přítomně žádán býti za sněm proto, aby s JMti povolením o tyto všecky věci a naše obtiežení zde v zemi mezi pány, rytieřstvem a námi bylo přátelsky rokováno. A na to k JMti vyslání jsú z nás i z vás jisté osoby, aby ty

předložiece JKMTi všecku tuto a z veliké již naše potreby před se vzatú věc, JMti, jakož jest žádati ráčil, příčinu toho oznámili a při tom hned za položení valního vše země sněmu podle pánuov zprávci žádali.

Protož jest věc slušná i užitečná, poněvadž již předpověděný rok u krále JMti se jedná a snad zjedná, abychme my spolu prvé se sejdúce, na tak věc znamenitú a velikú jedniem úmyslem a ustavičnú obecného našeho dobrého žádostí pomyslili a všecko to, co by se na tom uloženém sněmě před se bráno býti jmělo a naši věci slúžiti mohlo, na hotově při sobě uvážené jměli a k tomu času zachovali. Nad to, by pak i sněm k naší žádosti a potřebě nebyl položen, a naše věc že by nemohla tak, jakož sme se podle práv našich opověděli, svého svobodného jmieti pruochoodu, tu jest a bude potřebie skutečně pomysliti, jaké by mělo býti naše opatření. I z té příčiny, aby s vámi a vaše obce volí tyto věci jednány býti mohly a s větčí stálostí zavierány, žádámeť vás, abyšte s vaší obcí o to na místo a konečně rozmluviece a na jistém a stálém úmyslu podle práv svých zuostanúce, z vás některé osoby k nám s plnú mocí vyslali; a ti aby se dali nalézti u nás v Praze konečně na den svatého Václava a na rathúze Starého našeho města Pražského s námi i s jinými městy se sešli. Kdež pak tyto i jiné ještě znamenité a veliké věci, kteréž se na nás i na vás s některým vymyšleným nebezpečenstvím ztahují, jestliže tak před se puojde, budú oznámeny i rozvažovány, jmělo-li se jest nám to státi přes to pánuov zprávci spolu s námi zuostanie.

Protož tuto naši snažnú i užitečnú žádost pro našeho stavu poctivost i svobodu znajíce, k tomu i že jest toho znamenitá potřeba rozumějice, věříme vám, že se tak, jakož vám oznamujem, bez všelikého v tom obmeškání s pilností najíti dáte. Prague ff. II. ante Exaltacionem Sancte Crucis anno XV^CXII^o. — Purgmistři a raddy Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purgmistru a konšelóm města Gúřima, přátelóm našim milým.

291.

1512 d. 15. září v Poděbradech. — Hejtman Jan Bílský ze Skatíšova žádá za shovění pro Nováka z Chotouně. [145.]

Službu svou vzkazuji, slovutní páni a přátelé milí! Kdež mi píšete, k paměti mi přivodíc, co se dluhu Jana Smolaře na Novákovi z Chotouně dotajče, žádajíce, bez dalších nesnází a o to nákladů abych zaplatiti rozkázal, aby nevinní pro vinného hyndrování nebyli oc. I račtež věděti, že jsem já již nejednou rychtáři z Chotouně i témuž Novákovi rozkazoval a k tomu jeho napomínal, aby on ten dluh zpravil. A poněvadž znáti se muož, jak jest zašěl, ano nouze zniku nedá, že on tomu dosti činiti nemůže, aby toho nějaký prostředek byl vyhledán, aby pomalu na nějaké roky on to mohl zaplatiti; než bych nevinné pro něho měl dáti hyndrovati, že na tom

nejsem, abych měl toho dopustiti, bych měl právem toho zase obhajovati. Necht potom se mnú se radí, ktož chce tak nekonečným lidem věřiti a je zakládati. Hned mi v tom neračte za zlé míti. Ex Podiebrad ff. III. post Crucis oc 1512. — Jan Bielský z Skarčísova, hajthman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kúřimě, přáteluom mým milým.

292.

1512 d. 15. října v Praze. — Rady Starého a Nového měst Pražských oznamují, jakou odpověď král posílá jejich dal. [26.]

Službu svou vzkazujem, opatrní přátelé milí! V tom poselství, kteréž se jest k JMti králi, pánu našemu milostivému, ote všeho stavu našeho stalo, co jest zjednáno, teď vám oznamujem, že král JMt k našim poslům milostivě a laskavě i přívětivě okázati se jest ráčil, k tomu i dobrotivě vyslyšeti. Než po tom tak dobrotivém jich vyslyšení jakú jest jim i nám všechněm odpověď psanú dáti ráčil, z tohoto přiepisu,*) kterýžto slovo od slova teď vám posieláme, domysliť se moci budete. Dále pak my všichni v této naší věci při králi JMti koho jsme jměli za přátele, to vás potom tajno nebude. Než kdež král JMt v své odpovědi psáti ráčí, že tu věc, kterouž jsme my před se vzali, na některé z pánuov a z rytířstva mocně k rokování podati ráčí: my což jsme koli před se vzali, tak mnoho pro vás jako nás z jedno-stajné vaší vuole i žádosti jsme vzali. I poněvadž tak mnoho vás jako nás se dotýče, bude-li moci nás co slušného spolu s vámi potkati, budem to moci přijeti. Pakli nebudem nic moci slušného dosáhnúti, my na naší opovědi podle našich svobod státi chcem; a vám též věříme, že v tom podle nás se vši ustavičnú stálostí bez pohnutí všelikého státi budete. A kdež v té odpovědi některého obeslání dokládati se ráčí na nás od JMti vydaného, o tom vám jistá zpráva dána bude při najprvním [sic] vašem spolu s námi shledání.

Protož toto majíce před sebou, pilně rozjímajte a před časem obmýšlejte, co by nám i vám v této věci k tomu budoucímu sněmu bylo najužitečnějšího. A když by sněm valní položen byl, abyšte vaše opatrnosti na dva dni napřed konečně z sebe lidi múdré v počtu větším k nám vyslali, kteříž by na rathúze Starého města Pražského s námi se sešli a věc před se vzatú rozumně obvažovali, tak aby z jedno-stajného úmyslu a dokonalú stálostí věc tak znamenitá před se dostatečně brána býti mohla. Prage ff. VI. ante Galli anno oc XV^cXII^o. — Purgmistři a raddy Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purgmistru a konšelóm města Gúřima, přátelóm našim milým.

*) (Na přiloženém lístku stojí): Toto král JMt Pražanóm i jiným městóm království Českého za odpověď dávatí ráčí: Že ráčí JMKská některé pány a některé z rytířstva k tomu vydati, s čehož sú Pražané Staroměstští od JMti obeslání, že se tu všech měst dotýče, kteříž jsú se Pražanóm svými listy zapsali, že sebe

opuštěti nemají. A že JMKská ráčí jim ještě tu milost učiniti, jestliže JMti to napravie podle JMti vuole skrze ty pány a rytieřstvo, ráčí to od nich přijieti; pakli by v tom své vuole užívati chtěli, že JMKská ráčí to právem před se k miestu vésti. A také že JMt ráčí s plnú mocí k tomu jednání na svém miestě poslati. Než toto jmieti ráčí JMKská a přikazuje Pražanom i jiným všem městóm, aby oni k právóm a k pónóm předce stávali podle JMti královského rozsudku a podle jich zapsanie. Pakli by přes to řád a právo zemské déle rušili a k pónóm nestávali, že by JMKská neráčil jim toho nikterakž jináče prominúti, než jakž pokuty zemské ukazují. A jestliže s JMKskú Pražané a jiná města tiem jednáním konec a miesto jmieti budú, budú-li chtieti páni a rytieřstvo s Pražany a s jinými městy aneb oni s nimi oč jednati na tom sněmu, kterýž najprv položen bude, že JMKská ráčí k tomu vuoli dáti. Actum in arce Budensi f. II. in vigilia Mathei [20. září] annorum Domini XV^oXII^o.

293.

1512 d. 16. října v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač z Kunštátu žádá za oznámení soudního nálezu. [1311.]

Službu svú vzkazují, vzácné opatrnosti přátelé milí! Zpraven sem od Burjana Chmelického, pana Prokopa bratra mého úředníka, že by byl Jan Hnízdo z Krut staven i s koněm, člověk téhož pana bratra mého, od Oldřicha Popela tu na právě vašem. I tak mě zpravuje svrchupsaný úředník, že by s týmž člověkem svrchupsaným stál a dostál vrch práva před vámi. I stalo-li se jest tomu stavuňku dosti od člověka pana bratra mého, a dostál-li jest práva, za to vás žádám, že mi to oznámíte psaním svým po tomto mém poslu. Ex monasterio s. Procopii sabbato [ipso] die s. Galli annorum oc XII° Domini. — Jan Zajimač z Kunštátu oc.

Vzácné opatrnosti pánóm purgmistru a raddě města Kúřima, přátelóm [milým].

294.

1512 d. 31. října v Kostelci. — Michal z Chlumu upomíná o peníze za prodané ryby. [2459.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni, přátelé a sousedé milí! Co se těch dluhuov za ty ryby dotýče, kteréž jsú dlužni Němec za VII děberuov po LVI gr., rukojmie zaň Jan Smolař a Trídvorský; týž Němec opět za VII děberuov po témž, rukojmie Němec z Třebovle a Jan též z Třebovle; tajž Němec za III čbery po témž, rukojmie Přemysl; Prokop Vrbík za VI čberuov po témž, rukojmie zaň Trčka řezník a Pavel Žáčkuov, oba z Kúřimě; Matěj Řídel za VI čberuov po témž. I dáno jest na to od rychtáře z Vrbčan IIII ^l gr. a zuostává Ij ^l VI gr. I kdež jsú mi ty peníze od nich měly dány býti o svétým Jiří již minulém, i kdež sem vám o to několikrát psal, i na rathúze jest před vámi úředník stával žádaje vás, abyšte je k tomu připravili, aby mi ty peníze dali; i opovídajě se vám, že stavovati rozkáži; kdež jste mi pak potom psali, žádajíc mne za to a přiřkajíc mi psaním svým, abych toho sčekaní měl jedné do sv. Havla již minulého, že mi konečně bez poručení o sv. Havle již minulém dány budú. I protož sem já to na vaše přikázání psaním a k žádosti vaší učinil, že sem jim těch peněz čekati řekl, a naděje se, že mi konečně o sv. Havle dány budú. I kdež jest mi pak purkrabie

pověděl, kdež jest jako včera před vámi byl, že je teprv k tomu [po]síláte, a že se chcete vedle práva zachovati. Kdež jsú pak Němec a Smolař pověděli, aby stávil, že vždy čekati musí. I protož bych já se byl na vaše přiřikání nebezpečil, že bych já byl svého dávno dobyl; i protož já vám věřím podle přiřikání psaním a přímlyvy, že mi bez prodlévání zaplatiti rozkážete bez takových o to nesnází. Datum Kostelec dominica ante Omnium Sanctorum anno oc 1512. — Michal z Chlumu a z Košmberka oc.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a radě města Kúřimě, pánuom sousedóm a přátelóm milým.

295.

1512 d. 15. listopadu na Lichtenburce. — Úředník Jindřich z Kornic ujímá se sirotka Petra Červenky. [1179.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní přátelé milí! Jakož sem psanie učinil o Petra Červenku, sirotka pána mého JMti, žádaje vás, aby s rukojmí byl propuštěn, na kteréž jest všel skrze nějaké příčiny jemu dané, poddávaje se k tomu, jestli by kdo jej z čeho chtěl viniti, že já všechno spravedlivé každému od něho chci učiniti. Na kteréžto psanie mé dáváte mi odpověď, že žádosti mé naplniti nemůžete pro příčiny ty, kteréž mi oznamujete, jimiž, vedle zprávy téhož Červenky mně se zdá, vám ani jinému povinen nenie. Pak teď sirotek pána mého JMti, Petr Červenka, se staví a své rukojmie vypravuje. A já vás žádám vedle zemského zřízení, že mi sirotka pána mého JMti, téhož Petra, vydáte; a já jakž prvé tak i nyní pravím, že vám i každému od něho chci spravedlivé učiniti od něho [sic], kdožkoli z čeho jej viniti přede mnú bude chtieti. Pakli byste toho neučinili a s sirotkem pána mého JMti svú vuoli měli anebo kdo jiný z sused vašich, jistě vězte, že v tom opuštěn nebude. Datum ex Lichtnburgk ff. II. post festum sancti Martini annorum 15012 [sic]. — Jindřich z Kornic, úředník na Lichtenburce.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a raddě města Kouřimě, přá[te]luom mým milým].

296.

1512 d. 18. listopadu. — Rada Starého města Pražského co právo vyšší prohlašuje nález ve při Přemysla z Vilmanic o dluh nebožtíka Tomana. [11.]

Purgmistr a radda Starého města Pražského přiezeň svú vzkazujem. Opatrní přátelé milí! Kdež nám psaním svým připomínáte, že času nedávno minulého výpověď vaši mezi stranami póvodu Pavla Ruňáka o dluh v kšaftu Thomana nebožtíka VI M LIII gr. a VIII kor[cuov] žita na urozeném vládyce Přemyslovi z Vilmanic zkázaný, kterému dluhu kšaftem poručenému týž pan Přemysl a jak odpor činil, již nám známo jest, nebo k rozeznání a vám k lepšímu naučení té věci zpráva oteslána jest a vám z plnosti práva výpověď a ortel váš napraven jest tak: poněvadž Přemysl

tvrzenému kšaftu podle práva odpieraje, žádným svědomím toho jest nepokázal, aby dluhem v kšaftu položeném povinen byl, a Thoman svú smrtí to jest zapečetil, chce-li Přemysl toho dluhu prázdnen býti, aby to podle práva ve dvú nedělí zpravil. Při tom nám oznamujete, že při stání položeném strany obě stojíce a tvrzenie i nápravu našeho orteľe slyšiece, při tom pan Přemysl mluvil jest: ač bych mohl se toho zhájiti, neb já užívám řádu rytieřského, ale poněvadž vyšiemu právu i vám tak se zdá a vidí, již já to učiniti chci. A Pavel pówod pře mluvil, že také, což jest podle práva, přijíti chce. Kdež vy toho pováživše, poněvadž se obojí přijíti nápravy svolují, vyšie právo jim vyhradivše, nápravu panu Přemyslovi našli jste takto: Jakož mne Pavel Ruňák vinní kšaftem tchána svého nebožtíka z dluhu sečteného VI ₴ LIIII gr. míš. a VIII kor[cuov] žita, já tak pravím a za to zpravuji, bera to k své víře a k své duši, že jsem se s Thomanem o dluh ten nikdy nesčítal a že dluhem tiem povinen nejsem. A Pavel nápravy té přijíti jest nechtěl, ale k nám se jest odvolal; kdež vy nás při tom za světlejší a dokonalejší naučení žádáte, kterak byste se v tom zachovati jměli.

Tu my z plnosti práva toto naučení vám dáváme: Poněvadž on Pavel té nápravy přijíti nechtěl, že pan Přemysl přísahu učiniti má podle práva, zdvihna proti východu slunci dva prsty takto: Jakož mne Pavel Ruňák viní kšaftem tchána svého nebožtíka z dluhu sečteného VI ₴ LIIII gr. míš. a VIII kor[cuov] žita, na tom přísahám, že jsem o dluh ten s Thomanem nikdy se nesčítal a že dluhem tiem povinen nejsem. Tak mi Buoh pomáhaj, všichni svěť. Datum ff. V. ante Elizabet anno oc XV^cXII.

Opatrným purgmistru a konšeluom města Gúřima, přátelóm našim milým.

297.

1512 d. 2. prosince v Poděbradech. — Hejtman Jan Bílský ze Skařšova žádá za vydání spravedlnosti Říhovi z Kostelní Lhoty. [146.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé milí! Psal jsem vám prvé, žádaje vás o Řiehu, člověka krále JMti z Kostelní Lhoty, o spravedlnost jeho, kterúž se po ženě praví jmieti, abyšte jemu jí, povážíce toho, ráčili dáti užiti. I tak mne týž Řieha zpravuje, že jemu prótahy činíte, kterýmž on rozoměti nemuože, má-li se jemu co po jeho ženě dostati čili nic. I milí přátelé! Ještě vás žádám, jestli že jaká spravedlnost témuž Řiehovi po jeho ženě náleží, že jemu jí ráčíte bez takových prótahuov dáti užiti. A pakli by také žádné spravedlnosti neměl, to jemu oznámiti račte, aby daremných útrat nevedl a při svém hospodářství aby sobě škody nečinil. Odpovědi žádám. Datum Podiebrad f. V. post festum s. Andree apostoli annorum oc XII. — Jan Bielský z Kařšova, hajtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kouřima, přátelóm milým.

298.

1512. — Michal z Chlumu žádá, aby lidem jeho piva na dluh nedávali. [2451.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni a sousedé milí! Kdež mi píšete, žalujíc na Jana Špičníka z Tambergka, člověka mého, že by dlužen byl za pivo Hriedelovi spolusousedu vašemu XLII gr.: i chci já rozkázati témuž Špičníkovi člověku svému, aby jemu platce byl. I milí páni a sousedé! Za to já vás žádám, že rozkážete sousedům vašim, aby lidem mým více nevěřili než do dvou neb do tří suduov; neb to sami můžete dobře znáti, že mnohý byť od vás na dluh bral a potom by neměl čiem platiti, a skrze takové věření a dluhy že by mohla nějaká mezi námi nevuole býti. Protož já vám věřím, znajíc takovou věc, že rozkážete spolusousedům vašim, aby jim více nevěřili než do té summy.

A což se Pruochy a Hriedele dotýče, zpravil jest mne Václav úředník můj z Čestina Kostela, že by nějakú námluvu mezi nimi udělal, že by Hriedelovi měl zase některý groš navrátiti za to dílo, což jest měl dělati. I chci já Pruochu k tomu mieti, což jest s ním namluvil, aby tomu dosti učinil. — Michal z Chlumu a z Košbergka.

Slovutným opatrností panu purgmistru a raddě města Kouřimi, pánóm a sousedům milým.

299.

1513 d. 28. ledna v Krupé. — Burjan z Mezného žádá, aby člověku jeho dluh jeho byl zaplacen. [1644.]

Službu svú vzkazují, slovutní a opatrní páni a přátelé moji milí! Zpravil jest mě Václav Ujec, člověk muoj, že by v Bošicích Lahodníkuov syn, člověk váš, byl jemu dlužen půl druhé kopy na míšensko. Kdež již jmenovaný Ujec na vás vznášel několikrát, žádaje toho, aby[ste] člověka svého k tomu přidrželi, aby jemu práv byl. I ač se koli nestalo, žádám toho na vás, aby[ste] člověka svého k tomu připravili, aby již psanému člověku práv byl, v túž libost aneb lepší okázání. Pakli by[ste] toho učiniti neráčili, nemohl bych člověka svého v tom opusti[ti]. Za jiné nemám, že se mnú z oumysla pro téhož člověka v žádnú nesnáz nepuojdete. Dán na Krupé v pátek před Hromnicemi léta oc XIII°. — Burjan z Mezného a na Krupé.

Slovutným a opatrným pánuom purgmistru a radě města Kouřimě, přáteluom milým.

300.

1513 d. 13. února v Kostelci. — Purkrabí Matouš z Bahna posílá Jana Měkýše z Lipan k potrestání. [4558.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Jakož ste na mne vznesli, co se dotýče Jana Měkýše z Lipan, a že by všetečný skutek v městě

vašem [spáchal]; i spravuje mne Měkýš, že by ten Vaněk divnú pútku učinil na Měkýše, kdež Měkýš vás toho šíře spraví. Ale však já člověka JMti pána mého z viny vám nevynímám a před vás jeho podávám. I žádám vás, že poddaného svého obešlete. A jestli možné, ať sú smířeni; neb sem již Měkýše pro jeho všetečnost v městě vašem učiněnú věží tresktal, a ještě vám jeho s trestání nevynímám, obů stran slyšiec. Než já sem jemu přikázal, aby vás pro tu všetečnost odprosil. Datum ex Kosteletz dominica ante Valentini ao. oc XIII. — Matúš z Bahna, purkrabie na Kostelci.

Slovutné opatrnosti panu purgmistru a radě města Kouřima, přátelóm mým milým b[ud] d[án].

301.

1513 d. 4. března v Jelčanech. — Kateřina z Javora žádá zaplacení dluhu. [973.]

Mudlitbu [sic] svú vzkazují, páni a přátelé milí! Žalují vám na sedláře, spolu-súseda vašého, že jest mi dlužen kopu krošuv puojčeného dluhu, při kterémž roko [sic] svoleném měl mi dáti. I nedal jest. I prosím já vás, bez prodávání že mi zaplatiti kázete bez nesnází oc. Dán na Jedlčanech den s. Václava přenesenie létha XV^cXIII^o. — Kateřina z Javora a na Jelčanech.

Múdré opatrnosti purkmistru a radě města Kouřimě.

302.

1513 d. 6. března na Hradě Pražském. — Zdeněk Lev z Rožmitála táže se, je-li pravda, že svolávají do města lidi nebezpečné. [1517.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní p[řátelé milí]! Vězte, že jest mne došlo, kterak byste některé [věci ne]chvalitebné, a jestliže by tak bylo, i zvláštní [a směšné] před se brali, a znamenitě v tomto, ješto mi [se nezdá to]ho věřiti, že byste kázali rozvolati, že všem lotróm, [zločinc]óm i psancóm i těm, ktož před kajm nebezpečnost ma[jí], na vuolji dávate, aby k vám šli i jeli. I rozvažte s[obě, ja]ká jest to věc, kdyby tak v pravdě bylo. Neb by se to znamenitě stalo proti králi JMti, proti vašim přísahám, kterými ste králi JMti zavázáni, i také proti všem stavóm tohoto královstvie. I čím se v tom mám zpravití a kterak tomu u sebe místa nedávati, žádám, že mi to oznámíte psáním vaším po tomto poslu. Dán na hradě Pražském létha oc V^cXIII^o v neděli po přenesení sv. Václava. — Zdeněk Lev z Rožmitála a s Blathné, nejvyšší purkrabie Pražský.

Múdrým a opatrným purgmistru a radě města Kouřimě, přátelóm milým.

303.

1513 d. 8. března v Zdechovicích. — Jan Býchorský z Raškovic upomíná o dluh. [1513.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni, přáteli moji milí! Zpravil jest mě Jan krčmář [ze] Záboří, krále JMti člověk, pána mého najmilostivějšího, kterak

by Jan Maříků z Chrašťan, člověk váš, [byl jemu] dlužen 1 ℥ gr. IX gr., maje mu dávno dáti; [čehož] jest neučinil. Věřím já vám, že vy člověku svému téžmuž [sic] Janovi zaplatiti kázete. Pakli by toho nebylo, stavným právem toho by dobývati musil. Odpovědi žádám. Dán v Zdechovicích v úterý po družebné neděli létha oc XIII^c.
— Jan Bajchorský z Raškovic.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Kouřimě, přátelóm mým milým.

304.

1513 d. 10. března v Čestíně Kostelet. — Purkrabí Jakub ze Zdebuzevsi žádá zaplacení některých dluhů. [4106.]

Službu svú vzkazují, slovutní páni milí! Znesl jest na mě Matěj z Thanberka, člověk poddaný pána mého JMti, že by mu byl povinovat Blažek Broučkův z Kejku [?] dluhu spravedlivého za les LII gr. českých, kteréhož jemu plniti netbá; a pán JMt v tom jeho často napomíná. I protož VMtem věřím, že jemu ten dluh nadepsaný zaplatiti rozkážete. Pakli by toho nebylo, již bych já jemu práva k stavování hájeti nemohl. Kdež vám věřím, že toho neráčíte dopustiti.

A co se také dotýče pana Václava Vodičky, že by rukojmie byl za Václava Hluchého za LXXV gr. českých a za IIj d., a ty že je k sobě přijal; i protož račte znáti, že pán JMt kázal mi se VMtem opověděti. A VMtem věřím, že ten dluh panu Václavovi rozkážete dáti, aby o to více psaní k VMtem nebylo. Ex Czastin Kostel ff. V. ante Gregorii ao oc V^cXIII. — Jakub z Thebuzevsi, purkrabie na Čestíně Kostelet.

Slovutné opatrnosti pánóm purgmistru a raddě města Kúřimě, pánóm a přátelóm mým milým b[ud] d[án].

305.

1513 d. 5. dubna na Lipnici. — Purkrabí Jiřík z Maličína žádá peníze za prodaného koně. [1571.]

Službu svú vzkazují, múdré opatrnosti páni a přátelé moji milí! Vznesl jest na mě Kubata ze Zbožie a [Ma]šek z Smrdova, poddaní pána mého JMti, listu tohoto ukazatelé, že by od nich některé časy Bláha z Chrašťan, člověk váš, koupil kuon za Vj ℥ X gr. českých, a v tom času jest umřel. A ten kuon nenie jim zaplacen. Kdež vás ta věc tajna nenie, že sou to na vás vznášeli, žádajíc toho na vás, abyšte jim rozkážali zaplatiti, aneb kuon aby jim zase vrácen byl; a vy že byšte jim pověděli, že nemuož ten kuon vrácen býti zase, že jste ten duvor prodali s tím koněm. I já vám věřím, že vy to k miestu postavíte, aby jim ten dluh jejich zaplacen byl bez jich dalších prací a nákladuov. Pakli by se toho nestalo, již bych já lidem pána mého JMti práva k dobývání hájeti nemohl. Kdež já vám toho věřím,

že vy to opatříte, že toho potřebie nebude. Ex Lippnicz ff. III. post s. Ambrosii annorum oc V^cXIII^o. — Jiřík z Maličina, purgrabie na Lippnici.

Múdré opatrnosti pánuom purkmistru a raddě města Kúřimě, pánuom přáteluom millým.

306.

1513 d. 5. května na hradě Pražském. — Bohuslav Chrt ze Rtína, purkrabí hradu Praž., pohání před úřad svůj dlužníky Martina z Řimovic. [287.]

Službu svú vzkazují, vzácné opatrnosti páni a př[átelé milí]! Vězte, že jest mne žádal z úřadu mého Martin z Řimovic, abych vás [obes]lal pro postavení spoluobytel vašich zejména těchto: Prokopa Kryzle, Beneše Spirita, Jíru Hromádkova a Jakuba Neřáda. Viniti je chce jakožto rukojmie v listu hlavním za Petra Vraštíka pozuostalé z deseti kop míšenských jistiny zadržalé, k tomu z úrokův na těch X ^{fl} přišlých, ze XII ^{fl} gr. míšenských, od dvanácti leth zadržalých; též také z úrokův zadržalých na všicku summu jistinnou, to jest na LXXV ^{fl} gr. č., v témž listu svědčící, z VII ^{fl} gr. míš., pravě, že jemu nadepsané jistiny i úrokův již dotčení rukojmie platce býti zanedbávají; a k tomu z škod a z nákladův. Protož pokládám vám toho rok, abyšte před úřadem na hradě Pražském ve čtvrtek po svatém Vítě najprv příštím hodinú osmnáctú nadepsané spoluobytel vašeho postavili, a tu oni nadepsanému Martinovi aby právi byli. Dán na hradě Pražském léta oc XIII. ve čtvrtek před sv. Stanislavem. — Bohuslav Chrt z Rtína, purkrabie hradu Pražského.

Vzácné opatrnosti pánóm purgmistru a raddě i vši obci města Kouřimě, přátelóm mým milým.

307.

1513 d. 7. května v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač st. z Kunštátu žádá za potrestání těch, kdož lidi jeho na silnici loupili. [1312.]

Službu svú vzkazují, múdré opatrnosti páni, přátelé milí! Zpraven sem od služebníkuov od svých i poddaných, kteří sú byli při trápení Thománěte a Vaňka, kdež jsú ne velmi málo vyznali, co se dotýče loupežem na silnice [sic], kteráž jest mezi klásterem a vaším městem, že jsú na mé chudé lidi stávali i na služebníky, kdež jsú je loupili a k Thománěti nosili do Malotic. A týž Thománě také pomáhal lúpiti. Kdež tak slyším od svých poddaných a služebníkuov, že jsú byli vyvedeni, a že se jim za jich účinek mělo státi, a že jsú zase vedeni. Kdež já vás za to žádám, abyšte jim té věci tak nezlechčovali, a za jich účinky že jim rozkážete odplatu učiniti a podle zřízení zemského že se k nim zachováte jakožto k takovým zločincóm.

Kdež také tak slyším, že by jakýs Hazuka také seděl, a že jest dosti zralý; a slyším, že jest i mordér. I milí páni! Račte na to pomysliť, že nesluší takovým těch věcí zlechčovati, kdež naši chudí lidé vám vezú potreby do měst, a oni na ně

stávají a loupí je, že vy ani moji lidé své živnosti nemohli by provozovati, jestli že by se jim to zlechčovalo. I protož vás žádám vdy, že té věci zlechčovati nebudete. Odpovědi žádám. Ex monasterio s. Procopii sabbato post Ascensionem Domini annorum oc XIII Domini. — Jan Zajimač starší z Kunštátu oc.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a raddě města Kúřima, přátelóm milým.

308.

1513 d. 9. května v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač st. z Kunštátu naléhá na potrestání Hazuky, jenž na silnici lidi olupoval. [1314.]

Službu svú vzkazuji, múdré opatrnosti páni, přítelé milí! Jakož sem vám v tuto sobotu nyní minulú psal, co se dotýče těch zločincův Tománěte a Vaňka, kteří jsú za svooj účinek vzali: z toho já vám děkuji, že jim takových věcí nezlechčujete. Při tom sem vám také psal, co se nějakého Hazuky dotýče, že by v vaší vazbě seděl, a že by zloděj veliký byl, a strach i mordér, kdež tu okolo vás a snad i okolo mne jest činíval. I já vás prosím podle zřízení zemského, že vy mu toho zlechčovati nebudete, aby někomu k vuoli měl puštěn býti, znajíc takovú věc, co ta sama v sobě nese. Nebo abyšte věděli, že opět dnes mezi klásterem a vaším městem chtěli jakéhos řezníka lupiti na silnici. I budem-li to chtíti zlechčovati, jistě vězte, že dobře nebude s jedné strany mým chudým lidem a z druhé strany vám. Kdež sem já na tom dosáhnul, kterého zvíte, že mu to zlechčováno nebude, a téhož se od vás naději. Než ať berú za své účinky to trestání, aby se jimi jiní trestali. A kdyby týž Hazuka měl mučen býti, prosím vás, že mi to oznámíte, abych já také k tomu poslal. Odpovědi žádám. Ex monasterio s. Procopii ff. II. post Stanislai annorum oc XIII. Domini. — Jan Zajimač starší z Kunštátu oc.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a raddě města Kúřimi, přátelóm milým.

309.

1513 d. 12. května v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač st. z Kunštátu žádá, aby zloděje Hazuku opět do vězení vsadili. [1313.]

Službu svú vzkazuji, múdré opatrnosti páni, přítelé milí! Jakož mi píšete, co se dotýče toho zloděje Hazuky, dávajíc mi z[náti, že] jste jej dali na rukojmie: i já vás žádám podle zřízení [zemsk]ého, že jej rozkážete sobě zase postaviti a jím se rozkážete zase uj[isti]ti dostatečně. A kdybyšte jej měli v své moci, že mi to oznámíte; a já také přitom chci vám úmysl svooj dáti znáti. Ex monasterio s. Procopii ff. V. post festum s. Stanislai annorum oc XIII. Domini. — Jan Zajimač starší z Kunštátu oc.

Múdré opatrnosti pánóm purgmistru a raddě města Kúřima, přátelóm milým.

310.

1513 d. 12. května v Budíně. — Král Vladislav žádá, aby mu do průvodu k cestě na turecké pomezí poslali 30 pěších. [1513.]

Vladislav z Božie milosti uherský, český král a margrabie moravský oc. Opatrní věrní naši milí! Oznamujem vám, kterak oumysl máme osobú svú k tureckému pomezí se hnouti, abychom to tam opatřili, aby se poddaným našim i všemu křesťanstvu budící škoda nestala. I poněvadž se svú osobú k tomu hnouti máme, sami to znáti můžete, že se tu naší osoby i duostojenství a našich dědicův i všeho křesťanstva veliké potřeby dotýče. Protož vás za to žádáme, že vy vedle naší osoby a podle nás k takové naší pilné potřebě třiceti pěších pošlete, a ti aby byli týden před svatým Janem nejprv příštím při nás, a ty při nás abyšte čtvrt létha drželi svým nákladem. Kdež my vaši takovou volnost, ač se v tom hotově najíti dáte, velmi vděčně od vás příjmem a vši milostí a dobrým vám to odplacovati rácieme. Neb tu již poznati chceme i dědicové naši, kto nám se dá v naší takové pilné potřebě povolně a hotově najíti. Kdež my jiné naděje o vás nemáme, než že se nám tak volně a hotově dáte najíti, jakž vám píšem. Datum Bude ff. V. post festum sancti Epimachi anno domini oc XIII°, regnorum autem nostrorum Hungarie XXIII°, Boemie vero XLII°. — Ex commissione propria regie Majestatis.

Opatrným purkmistru a konšeluom města Kouřimě, věrným našim milým.

311.

1513 d. 27. května na Hradě Pražském. — Bohuslav Chrt ze Rtína, purkrabí hradu Pražského, odmítá výtku nesprávného půhonu. [288.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní přátelé milí! Jakož ste mi psaní učinili, divíce se tomu, že bych neobyčejný pōhon [na] vás vydal Martinovi z Řimovic: i byšte mi byli to oznámili, [v] čem jest neobyčejný, a já vyrozoměje, podle úřadu mého to bych napravil, bylo-li by možné. A též mi píšete, že k takovému pōhonu nově zamyšlenému osob v témž pōhonu jmenovaných stavěti [nebudete]. Tomu já nevím, co řeci. Vy víte, co máte činiti. Též to [psali] ste, že se vám vidí, aby při úřadu mém starý obyčej za[chováván byl]. Já vás za to prosím, že vy mi ten starý obyčej, ač vystúp[il-li sem z] něho, oznámíte. Neb bych já nerad nic nového zamýšlel n[a vás] ani na žádného jiného. Mám za to, že rozuměti můžete, že žádn[ého] súditi nemohu prvé, nežli by pře k slyšení přišla. A já na to s úřadem svým nejsem, abych komu naučení dával, jak kto má poháněti. Dobře-li kto pōhon vezme, dobře užive. Poněvadž jest ú[řa]d svobodný, můž každý pōhon vzěti, jak kto chce, sobě dobře neb zle, tak jakž se i u jiných zemských úřadův ten pořad zachovává. Dán na hradě Pražském

léta oc V^cXIII v pátek po sv. Urbanu. — Bohuslav Chrt z Ertína, purkrabie hradu Pražského.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a raddě města Kouřima, přátelóm mým milým.

312.

1513 d. 24. [?] června. — Zdeněk Lev z Rožmitála oznamuje, kolik ozbrojených mají dáti do průvodu poselstva do Uher oc. [1511.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní přítelé milí! Jakož vám dobře vědomo jest, kterak svolení učiněno jest na obecníem sněmu tohoto království, kdyžby JMKská, pán náš milostivý, ráčil jest sjezd tomuto království s Uherským královstvím položití, že máme ze všech [tří] stavuov na ten sjezd poslati; jakož pak jest to na témž sněmu [dokonaleji vyp]sáno. I vězte, že JMKská ráčil jest ten sjezd položití na den . . . nejprv příštíe. Protož vás žádám a věřím . . . svolení zemského všech tří stavuov poš[lete] . . . ten artikul kterak jest, což se vás dotýče, tak . . . po hornících zapsán a těmito slovy . . . po čtyřech osobách a k tomu každé město ku potci[vosti . . . poč]et slušný. A ti jízdní aby všickni ve zbr[oji] . . . Tuto věc znajíce, věřím vám, že se tak zacho[vá]te, neb o tom nepochybují, [že] páni a rytířstvo i také páni Pražané i jiná města království tohoto JMKské tak se, jakž jest na tom sněmu zřízeno a svoleno, též se v tom zachovají. A kde bychom se shledati jměli, majíce již z Čech vyjeti, abychom spolu [jeli, to vám] ještě oznámiti chci. Neb ač JMKská ráčil jest nám den oznámiti, kdy máme na tom sjezdu, jakž vám píše, býti, ale na kterém místě, toho ještě dokonale nevím. Také jestliže byste se na tom co uráželi, že ten artikul, což se vás [měst] krále JMti dotýče, jaký počet máte na ten sjezd poslati, napsán jest mezi jinými věcmi a na sjezd kraje vašeho poslán nebyl: I v[ězte], že jest to omylem přišlo, že ti, komuž to bylo poručeno . . . toho jest v to tištění nevstavil; a také byl . . . vám o to naschvál psal. Protož vždy v[ěřím] . . . obecní dobré a zvláštní pilné potřeby to . . . [ne]bo tu naději mám, že v tom vás . . . krále JMti o též sem psal. Ex a[rce] . . . sancti Johannis Baptiste annorum oc XIII. — Zdeněk Lev z Rožmitála a s Blathné, nejvyšší purkrabie pražský.

Múdrým a opatrným purgmistru a raddě města Kouřimé, přátelóm mým dobrým.

List tento jest vlhkem a plísni téměř z polovice zničen

313.

1513 d. 28. června. — Duchek úředník na Lošanech žádá, aby zaplacen byl úrok za Kryble z Lošan. [4746.]

Službu svú vzkazují, pane purkmistře a páni milí oc! Před některými časy učinil sem psaní k VMtem, co se týče Prokopa Kryble spolusúeda vašeho, a Jíry ze Ždanic, švakra Kryblova, poddaného VMti, kdež sta oba dva slíbila nerozdielnú rukú za Kryble

mladého z Lošan Velikých za úrok do dvou nedělí. A to se dalo f. III. svatodušní. Tomu se dosti nestalo. Ani se kto z nich v tom času vokázal. Také mi jest to s podivením, že sem VMtem psal, aby mi odpověď na to dali. Toho sem mieti nemohl i podnes. I protoš VMtí žádám, abyšte Prokopa Kryble spolusúседа vašeho, a Jíru [ze] Ždanic, poddaného vašeho, k tomu měli, aby oni úrok pánu mému JMti spravili tak, zač sú slíbili za bratрана [sic] Kryblova z Lošan, bez dalších nesnází. Neb sú to měli spraviti ve dvou nedělí po s. Duše, a toho sú neučinili. Pakli by se tomu dosti nestalo, již bych musil podle rozkázání pána JMti učiniti a právem dluhu páně dobývati. Ale o VMtech já nepochybuji, že to opatříte jako páni spravedliví. Kdež i já pro VMt též bych učinil, kdy by toho potřeba kázala. Datum ff. III. vigilia sanctorum apostolorum Petri et Pauli anno oc V^CXIII^o. — Duchlek [sic], úředník na Lošanech.

Slovutným a múdré opatrnosti pánu purkmistru a pánóm města Kouřima, pánóm mně příznivým.

314.

1513 d. 30. června v Rožďalovicích. — Magdalena z Waldšteina upomíná o dluh. [2881.]

Modlitbu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Co se dotýče Jakuba Neřáda, spolusúседа vašeho, jakož mi klásti má po V f^o míš., kteréž dlužen za nebožtíka Jíru Kochera, na s. Jiří, i nepoložil mi letos, a již čas ne tepruv přešel. I prosím vás, že vy k tomu spolusúседа vašeho míti budete, aby mi ty peníze položil hned bez prodávání a bez dalších mi o to nesnází, a že je dáti rozkážete tomuto člověku, ukazateli listu tohoto. Ex Rozdialowicz ff. V. in crastino s. Petri et Pauli 1513. — Magdalena z Walštaina a na Rožďalovicích.

Múdrým a opatrným pánuom [purkmi]stru a radě města Kúřima, p[řátelu]om mým [buď] d[án].

315.

1513 d. 30. června v Poděbradech. — Hejtman Jan Bílský ze Skaříšova žádá za vydání spravedlnosti Říhovi z Kostelní Lhoty. [4768.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni, přátelé milí! Člověk poddaný krále JMti, Řieha z Kostelní Lhoty, tohoto listu dodatel, nepřestává mne o svú spravedlnost vždy předse starati, kterúž má na gruntích vašich po ženě své, aby jemu puštěna byla oc. I milí přátelé! Prosím vás, že jemu mne o takovou věc již více starati nedopustíte a jemu té spravedlnosti zhajovati nebudete, aby jemu vydána, poněvadž já se k vám a k vašim súsedóm též zachovávám. Neb bych již rád o to před ním pokoj měl, a vám bych také v tom zaneprázdnění nerad činil. Ex Podiebrad ff. V. post s. Petri et Pauli apostolorum annorum oc XIII°. — Jan Bielský z Kaříšova, hajtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kouřima, p[řátel]óm millým.

316.

1513 d. 3. července v Příbrami. — Starší městečka Příbramě Uhelné žádají, aby tovaryšům za uhlí placeno bylo jako dříve. [4816.]

Službu svú vzkazujem VMti, pane purgmistře a páni starší, přáteli naši milí! Zdravie i všeho dobrého VMtem [rádi] bychom přáli, jakožto přátelóm svým milým. Divíme se tomu, že ste VMt [nás] sobě málo povázili a odpovědi ste nám žádné přátelské nedali ani tovař[išuom] našim. I znajíce to, že z příčiny té uhlé právem svým stavit sme rozkázali k městu vašemu a vésti nedáme, dokud tovařišiuom našim placeno nebude jako od staradávna; ač sme nic všetečně nechcěli učiniti, prvé sme vám to oznámili psaním svým a ještě oznamujem. A dále znesli tovařiši na nás, že byste pověděli aneb někteří z vašich, že byste sami chcěli dělati uhlé. Nemáte k tomu práva! Pakli kdo bude, kážem mu spáliti a rozkopati, aťby oni nechajíc uhlérství a hleděli kovárství, a tovařišiuom platili jako od staradávna. Odpovědi vždy žádáme od VMti. Datum ex Przibram dominico die ante festum sancti Procopii anno 1513. — Hanykéři a starší z městečka Příbramě.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistróm [sic] a raddě v městě Kouřimi, pánóm a přátelóm našim vždy milým buď list d[án].

317.

1513 d. 5. července. — Rada m. Brodu Č. žádá, aby Průšovi lazebníku za léčení bylo zapláceno. [4045.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni a přietelé naši milí! Pruoša lazebník, soused náš, zprávu nám učinil, že jest smlúvu před VMtí s Šimonem Vraštkem učinil o některaké peníze od líčení, a při tom že jest j 17 gr. k záduší vašemu na něm odkázal, a kopu gr. českých měl do Benešova za něj dáti a u pana Haška položit; i tomu že Šimon Vraštk, soused VMtí, dosti nečiní, a Pruošu z toho napomínají. I žádal nás k VMti za přímluvu, tudíž i za opatření. Protož VMtí my snažně žádáme, že svrchupsaného Šimona, souseda VMtí, ráčíte k tomu mieti a skutečně držeti, aby smlúvě, kteráž má s naším, učinil dosti, aby náš nebyl proto napomínán. Pakli by toho nebylo, již by náš chtěl právem toho dobývati. Kdež věříme VMti, že dle dobrého sousedství ráčíte to opatřiti, abychom my od Pruoši více o to starání nebyli. Datum ff. III. ante Johannis Hus anno 1513. — Purgmistr a radda města Brodu Českého.

Slovutné opatrnosti pánóm purgmistru a raddě města Kúřimě, pánóm přietelóm a susedóm našim milým.

318.

1513 d. 13. července na Hradeníně. — Albrecht Amcha z Borovnice píše o zloději trávy. [13.]

Službu svú vzkazuji, páni a přátelé moji milí! Kdež mi píšete, že by na vás

vznesl Jiřík Truka, poddaný soused váš, že by Matějček z Žabonos trávy něco s luk vašich vysekal, shrabal i pobral oc, a při tom mě žádati ráčíte za opatření; i račte věděti, že tajž Matějček nyní při tomto času člověk muoj není, než jest páně Humburkuov. Neb kdybych já jeho v držení byl, totiž Matějčka, chtěl bych se v tom spravedlivě a sousedsky dáti najíti. Dán na Hradeníně v středu den svaté panny Margrethy létha oc XV^cXIII^o. — Albrecht Amcha z Borovnice a na Hradeníně.

Múdré opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kúřimě, přáteluom a souseduom mým millým.

319.

1513 d. 16. července v Cerhenicích. — Mikuláš z Dražovic žádá, aby Barboře z Cerhenek dědictví její bylo vydáno. [536]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! V paměti ráčíte mieti psanie mé; i také ústně sem s vámi mluvil žádaje vás, abyšte ráčili pustiti statek dceři člověka mého Hrózy, krčmáře z Malých Cerheněk, kterýž jest jí odkázala Něta mlynářka z Drahonic, kmetična vaše a bába jejie. Kdež k žádosti mé ráčili ste rozkázati vydati něco šatuov; o hotových pak penězích ráčili ste pověděti, kdyžby koli ona Barbora, dcera jmenovaného člověka mého, k miestu, toť již k vdání, přišla, že jí ty hotové penieze ráčíte rozkázati propustiti. I račte věděti, že již dvě léte hned budú, jakž jest se vdala. Protož já vás, jako pánuov přátel svých milých, prosím, že jí již ty hotové penieze, i což jí tu pod vámi spravedlivě náleží, ráčíte propustiti a rozkázati vydati, aby jmenovaný člověk muoj, otec její Barbořin, více mě o to nestaral. A já zase o takovéž i mnohem věcie věci též přátelsky chci se k vám zachovati, ač by toho kdy potřeba kázala. Datum Czerhenic v sobotu po rozeslání svatých appoštoluov létha páně XV^cXIII^o. — Mikuláš z Dražovic a na Cerhenicích.

Slovutné opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kúřimě, pánuom súseduom a přáteluom mým milým.

320.

1513 d. 16. července v Blatné. — Zdeněk Lev z Rožmitála objasňuje, že opravy prováděné na hradě Pražském nesměřují proti městům Pražským. [1515.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní přátelé milí! Tajno vás nebud, kterak bez mé na hradě Pražském přítomnosti poslali jsú Pražští konšelé, ale za to mám, že ne ze všech jich vuole, v znamenitém počtu na týž hrad Pražský s takovúto řečí, že ten zámek jest staven králi JMti ku poctivosti a k bytu pokojuému a městóm těm. A poněvadž žádných nepřátel není, že jinému nerozumějí, než že se opravuje proti městóm jich během válečným, za to žádajíce, aby takové dílo zastaveno bylo. I tu jest jim pan Bohuslav, purkrabie hradu Pražského, dal za odpověď,

že to dobře vědí, že ten zámek jest mně poručen, a že sem odjel a jemu s hajthman[em] toho hradu Pražského poručil, kterak se zachovati mají při těch opravách i při jiném, a že se on i s hajthmanem jináče zachovati nemůže; než jestli jim tu co protimyslného, že oni to mohou na mne vznést. A tu Martin Holec, kterýž tak jeden konšel na Starém městě jest, pověděl: Však užríme, budete-li stavěti.

I přátelé milí! Za to mám, že jest vám to dobře vědomo, že sem já se vždycky v dobrém přátelství skutečně ku pánům Pražanům zachovával a ještě [jistě rád] bych se ve všem dobrém přátelství obcem měst Pražských zachoval. N[eprátels]tví od konšel jmenovaných jest mi zvláště divné a velmi nem[ilé, neb] já sem na to vždycky pomněl a pomním, abych proti žádnému nic před [se nepřátel]ského nebral, netoliko z hradu pražského ale ani odjinud, což by bylo proti králi JMti, pánu našemu milostivému, a proti řádu a obecniemu svolení zemskému a právu [správ]ců tohoto království Českého. Nežli oni konšelé také-li se ku pokoji strojí? Hajthmana, tak slyším, sobě zednali[sic], i některé jiné věci jednají. a na obce daně p[okládá]jíce a bez vuole krále JMti v zápisy je nějaké nové uvoditi chtěje; k čemu se [takov]á věc chajlí a vztahuje, můžete toho povážiti.

Než kteréž se opravy a sta[vby] na hradě Pražském dělají, nemají se tomu co diviti. Nebo poněvadž v tomto království všicknie obyvatelé mají vuoli dělati a stavěti každý na svém, komu se co zdá, nad to JMKská tu svobodu a vuoli má a páni správce a já na JMKské místě. Však to věduce, takovou novú a nenadálú věc, ještě snad ti konšelé, když sú se v takovou věc dali, snad by někteří z nich i něco jiného v úmysle míti mohli. Protož za to vás žádám, jestli že by kto chtěl něco proti již psanému hradu Pražskému anebo proti tomu, což mně na místě krále JMti a podle úřadu mého přísluší opatrovati, předce[sic] vzieti, že mi v tom radni a pomocni skutečně proti takovému každému budete.

Nebo za to mám, že vám i jiným obyvatelům tohoto království tak přísluší učiniti. Nebo jestli že by snad někto chtěl v to vkládati, jakoby se v tom mělo něco práv městských dotýkati, i za to vás prosím, že tomu místa nedáte. Nebo nikdá sem na tom nebyl, by se mělo v čem vám jaké ukřácení státi, nežli abyšte toho, k čemuž byšte spravedlivost měli, užiti mohli, touž naději maje k vám, pokudž by mi také co podle jiných stavuov spravedlivě náležalo, že byšte mi toho přáli. I na toto mé psaní a žádost žádám od vás psaním vašim po tomto poslu odpovědi. Dán na Blatné v sobotu po hodu svatých apoštoluov rozeslání létha oc XIII°. — Zdeněk Lev z Rožmitála a s Blatné, nejvyšší purkrabie pražský.

Múdrým a opatrným purgmistru a raddě i vši obci města Kouřimě, přátelům mým dobrým.

321.

1513 d. 18. července v Praze. — Pražané žádají za vyslání čtyř osob k sjezdu měst, ke dni 28. července položenému. [12.]

Službu svou vzkazujem, opatrní přátelé milí! Oznamujem vám, že seznávše toho pilný a znamenitý býti potřebu, kteréž nám pro rozličná nebezpečenství opustiti nesluší, abychom se spolu s vámi viděli i o to, což by nám k užitku a bezpečnosti sloužiti mohlo, rozmluvili, jednali a již na konečném místě postavili, zvláště že našich věcí dávnie a velmi škodlivé prodlení neseme. Protož žádáme vás, abyšτε z vás osoby čtyři, z předních konšeluov dva a z starších obecních dva, kteříž těmto našim věcem i jednání již vyrozumievají a k němu se přimlúvati skutečně mohou, s plnou mocí k nám vyslali tak, cožkoli v tomto společném sjezdu jednati se jma a zjedná, že to stálé a příjemné opatrnosti vaše i jiným s vámi bude. Jakož i v městech našich tento řád a způsob k těmž jest přiveden z jednotajné všech vůle. Neb všechny z měst Pražských obce tohoto času v takovou jednotu jsú vstúpily samy mezi sebou i s námi, kteréž od mnoha let paměti není, aby k sobě tak nerozdielným přátelstvím přistúpily.

Ty pak osoby z vás a od vás mocně vyslané aby se daly v městech našich najíti tu středu po svatém Jakubu najprv příštím, a ve čtvrtek potom hned na ráhuze Starého města Pražského s námi i s jinými posly pány z měst společné aby jměli shledání, a tu některé jisté a pilné věci vzneseny i spolu s vámi, kterak by před se brány býti jměly, jednány budú. A také že na ten čas, což rozumieme, některé dosti znamenité od pánuov, z rytířstva i od jiných k nám poselství jmieti budeme. Kdež vám věříme, znajíc a věduc, že naše věci, kteréž zvláště bedlivosti a opatrnosti na každý čas potřebují, nejsú na mírném bezpečnosti postaveny, že v tomto jistú pilnost jmieti budete, nebť jest jistě potřebie pro opatření našeho i vašeho a tak všeho městského stavu dobrého. Prage ff. II. post Diuisionem apostolorum anno Christianorum XV^cXIII^o. — Purgmistři a raddy měst Pražských.

Opatrným purgmistru a konšelóm města Gúřima, přátelóm našim milým.

322.

1513 d. 20. července. — Duchek úředník na Lošanech nedostáváje odpovědi na listy své, opovídá se, že bude stavovati. [4819.]

Službu svou vzkazují, pane purkmistře a páni milí oc! Divno mi jest do VMtí, že psanie mé lehce sobě vážíte; že již třetí psaní učinil sem k VMtem, a žádné odpovědi od vás mieti nemohu; že jest mi s podivením to; neviem, kudy mi to zchází. Já pánóm znamenitým posílal sem listy, a odpověď jsou mi dávali, co k tomu příleželo; ale od VMtí toho nemohu [sic] dosáhnúti. Také jsem prosil pana Haška,

spolusúseda VMtí, den s. Prokopa, aby mluvil s panem purkmistřem, aby byl dán dluh a úrok pánu mému JMti, zač jest slíbil Krybl [s] švakrem ze Ždanic z Jíru. I podnes nic nenie dáno. I protoš VMtem, pane purkmistře a páni milí, opovídám se, že kdežkoli koho zastihnu na kterém právě, buďto v městě, v městečku aneb ve vsi, že jej stavím právem, kohožkolivěk z vašeho panství; ač bych toho nerad učinil, ale již musím. Datum ff. IIII. ante festum Praxedis virginis anno Domini oc V^CXIII^o. — Duchek, úředník na Lošanech.

Slovutným a múdré opatrnosti panu purkmistru a pánuom radě města Kouřimě, přátelóm milým b[ud] d[án.]

323.

1513 d. 22. července v Kostelci. — Purkrabí Matouš z Bahna žádá, aby Přemysl z Vilmanic a Martin Třesohlavý dluhy pánu jeho zaplatili. [46.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni a přátelé milí! Rozkázal mi jest pán muoj JMt vám psáti a žalovati na spolusouseda vašeho, pana Přemysla, že jest slíbil JMti pánu za vlnu za Řehu z Vlašimě za XXⁱⁱVII kamen V liber po XLVII gr. Kdež pak těch peněz sám jest vyplnil něco pan Přemysl; a že ještě toho zuostává vokolo VII fl gr. neb něco viac, a že po častém napomínání zanedbává ani jisce k zaplacení pripraviti ani sám platce býti. A také vo nějaké jiné dluhy panské první že ho před vámi viniti mám. I já vás žádám, že vy pana Přemysla, spolusouseda vašeho, k tomu přidržeti budete, ať on JMti pánu, zač jest slíbil, zaplatí, a o první se s JMtí pánem dluhy smluví aneb zaplatí JMti. I žádám vás, že mi toho den k stání s ním složíte před vámi, aby ty věci již k konci přišly. Odpovědi žádám.

A také kdež vás tajno nenie, kdež jste mi přirkli, že Martina Třesohlavého k zaplacení připravíte, co se té II fl gr. dotýče za Dobropolské ryby, že i podnes jich nedal, než jedné jakýmis tadyňky mne odbývá. I již já se vám opovídám, ač nerad, než že již proň konečně stavovati budu obyvatele vaše. Datum Kosteletz ff. VI. die s. Marie Magdalene anno domini M^oV^CXIII^o oc. — Mathůš z Bahna, purkrabie na Kostelci.

Slovutným v opatrnostech pánuom purgmistru a raddě města Kúřimě, pánuom a přátelóm mým milým.

324.

1513 d. 8. srpna. — Rada m. Kolína oznamuje, že pře řezníka Stejskala s Davidem židem byla odložena. [4523.]

Službu svú vzkazujem, múdré opatrnosti páni, přátelé a susedé naši milí! Tajno vás nebud, že Stajskal řezník, spolusused váš, obstavil jest na právě našem onehdá Davida žida z Lippnska, poddaného pána Pernš[tejn]ského JMti, z příčiny,

kteráž jemu jest vědoma. I račtež věděti, že týž žid ute[kl se] jest o tu věc ku panu Běškovcovi, hajthmanu na Pardubicích. Kdež týž p[an haj]thman nám psáti ráčí, abychom jeho z té stávky propustili z příčiny [té, po]něvadž prvé na pána JMt ani na JMti úředníky vznesena ta v[ěc ne]nie. Kdež my proto na takové psaní téhož žida s práva, poněvadž jest je[ho, dosá]hnúti nemuožem, než aby na právě našem ot-povídal. Však přes to [k žá]dosti téhož žida roku, aby se žádné straně neukrátilo, se přidává až do svatého Bartoloměje, a na ten den aby obojí strana u nás byla a se postavila. P[ro]tož my vás za to s pilností žádáme, že Stýskalovi susedu svému, aby nynie práce sobě nečinil, oznámiti ráčíte, pro též i mnohem větší libosti od nás okázání to učiníce. Dán v pondělí na den svatého Cyriaka mučedníka létha V^cXIII^o. — Purgmistr a radda města Nového Kolína nad Labem.

Múdré opatrnosti pánuom purgmistru a raddě města Kouřima, přátelóm a susedóm našim milým.

325.

1513 d. 12. srpna na Šternberce. — Purkrabí Jindřich ze Sobučic žádá zaplacení dluhu Michalovi ze Všechlap. [3507.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Zpravil jest mne člověk pána mého JMti, Michal ze Všechlap, že jest mu dlužen Vávra z Chrašťan, člověk váš poddaný, Ij ^{ff} VIII gr. a to na míš.; kdež jest jemu hotových puojčil, svého na něm dobyti nemuož. I pr[oto] já vám věřím, jako pánuom a přáteluom, [že jemu] rozkážete člověku pána mého JMti dluh [jeho] spravedlivý zaplatiti. Neb slyším, že jest vám [povin]ován ten dluh psaním prvněho úředníka [i] rychtáře Janovského. A člověk pána mého JMti vždy k svému nemohl přijíti. I jestliže jemu ten dluh zaplacen nebude po tomto mém psaní, tehdy já jemu práva k stavování nebudu hájiti vašich obyvateluo i poddaných vašich. Jakož vždy věřím, že toho nedopustíte a tomuto člověku rozkážete dluh spravedlivý zaplati[ti]. Ex Ssternberk annorum oc XIII^{orum} f. VI. post s. Tiburcii. — Jindřich z Sobučic, purkabie [sic] na Šternberce.

Múdré opatrnosti panu purgmistru a radě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

Kromě starších knéh městských zde v úvodu str. 401—2 jmenovaných zachovala se ještě kniha kšaftů z let 1488—1510, *Liber testamentorum starý* nadepsaná, asi o 190 listech papírových úzkého formátu v tuhých pergamenových deskách, která se nyní v c. k. veřejné a universitní knihovně Pražské nachází.

(Další část této sbírky vytiskne se v některém pozdějším díle.)

Rejstřík písemností

obsažených v díle osmnáctém.

B. XV. Regesta krále Vladislava II. z let 1498—1502. Z rukopisu c. k. státního archivu ve Vídni k vydání upravil *Josef Teige*.

Úvod vydavatelův strana 1–8. V úvodě vloženy jsou listiny: Na hradě Pražském 1487, 12. dub. král Vladislav převádí zápisné zboží Řečické na Jana z Šellenberka str. 2. — Na hradě Pražském 1502, 12. března král Vladislav Janovi z Šellenberka dává zámek a městečko Vladislav v Slezích str. 3. — Na Budíně 1492, 24. dubna král Vladislav Janovi Mutrplosovi z Tedražic potvrzuje směnu za pozemky fary Dřevčické str. 4.

Str.

1. Po 12. čnu. 1499 král Vladislav potvrzuje S. Krokvicarovi propuštění tvrze Lubnice z manství . . 8
- Na Jemnici 12. čce. 1493 Půta z Lichtenburka S. Krokvicarovi odpouští službu manskou . . 9
2. Na Budíně 10. ledna 1498 král dovoluje klášteru Chotěšovskému zastaviti Encovany . . 10
3. Na Vyšehradě Uher. 14. led. 1498 král dává kníž. Lehnickým výplatu na hrad Namyslov . 10
- V Kyvu 22. led. 1495 král Vladislav Václavu Bělíkovi polepšuje zápis na Namyslov . . 12
- Ve Vratislavi 13. ledna 1498 Václav Bělík z Kornic slibuje věrnost králi Vladislavovi . . 12
4. V Budíně 30. led. 1498 král potvrzuje Albr. z Kolovrat zástavy klášterů Plaského a Rokycanského 12
5. V Budíně 20. led. 1498 král dává bratřím Racheberkům milosti stran lesů královských . 15
6. V Budíně 8. ún. 1498 král Kostkům z Postupic potvrzuje směnu s obcí Landškrounem . . 16
7. V Budíně 9. ún. 1498 král Ofnaru z Radětic zlepšuje zápis na městečko Fryšov . . . 17
8. V Budíně 23. ún. 1498 král dává Chřenovicům ve Slezsku dva jarmarky 18
9. V Budíně 23. ún. 1498 král stvrzuje bratřím Vlčkům z D. Zemice držení zboží Hlučinského 18
- Na Těšíně 4. září 1492 Kazimír kn. Těšínský odprodal Hlučín od Těšínska 19
- B. m. 16. ún. 1495 Kazimír kn. Těšínský moří list, který měl od krále na Hlučín . . . 20
10. V Budíně 23. ún. 1498 král potvrzuje privilegia knížectví Těšínského 20
11. V Budíně 23. ún. 1498 král stvrzuje Kazimíru kn. Těšínskému držení Blštiny 21
- Ve Vratislavi 16. pros. 1474 král Matyáš Hynkovi Minstrberskému zapisuje Blštinu . . . 22
- V Praze 26. led. 1477 kr. Vladislav Jindřichovi Minstrb. potvrzuje statky nabyté od věv. Opav. 23
- Na Kolně 28. června 1475 Hynek Minstrb. bratrovi Viktorinovi dává Blštinu za Koln . . 23
27. června 1475 Hynek Minstrb. bratrovi Viktorinovi dává svůj list na Blštinu 24
- Na Kladště 23. led. 1478 Jindř. Minstrb. br. Viktorinovi postupuje právo smluviti se s věv. Opav. 25
- V Praze 23. června 1478 kr. Vladislav Jindřichovi Minstrb. dává odúmrtí po Václav. věv. Opav. 25
- Na Kladště 14. čce. 1478 Jindřich Minstrb. br. Viktorinovi dává svoje právo na Blštinu . . 26
- Na Budíně 28. srpna 1500 kr. Vladislav Kazimírovi Těšínskému propouští Blštinu z manství 26

	Str.
Ve Frištatě 22. ledna 1517 Kazimír Těšínský prodává Blštinu Al. Thurzovi	27
Na Těšině 9. bř. 1517 Kazimír Těšínský propustil obyvatele Blštinské z poddanosti	29
12. V Budíně 23. ún. 1498 král dává Kazimíru knížeti Těšínskému list mocný	29
13. V Budíně 1. bř. 1498 král stvrzuje smlouvu A. z Kolovrat se Sl. Prackem o grunty Sechutické	30
14. V Budíně 28. ún. 1498 král potvrzuje Štěpánu ze Zápolí držení vsi Tršal na Moravě	31
15. V Budíně 28. ún. 1498 král potvrzuje Štěpánu ze Zápolí držení vsi Šumic u Uh. Brodu	32
16. V Budíně 7. bř. 1498 král propouští Herrychovi z Lichtenburka Bítov z manství	33
17. (1498) král dává Albrechtovi z Kolovrat list mocný	34
18. V Budíně 21. bř. 1498 král stvrzuje Harantovi z Vařin držení vsi Darovy	35
19. V Budíně 19. bř. 1498 král dává Ondřejovi Skalskému nápad po Václavu Tulaři	35
20. V Budíně 29. bř. 1498 král osvobozuje dům Linharta z Haru v Brně od poplatků král.	35
21. V Budíně 10. dub. 1498 úředníci mince na Horách Kutných učinili řádné účty	36
22. V Budíně 9. dub. 1498 král dává Jindřichovi z Hradce dům v Praze	36
23. V Budíně 9. dub. 1498 král směňuje Trebostovice s Janem z Šelberka za dvory v Činěvsi	37
24. V Budíně 9. dub. 1498 král dává Janovi z Šelberka kus Labe u Kostomlat	38
25. V Budíně 10. dubna 1498 král dává špitálu křižovnickému podací kostelní v Chřešticích	39
26. V Budíně 29. dub. 1498 král svědčí, že mincmistr Horštorfar účty řádně složil	39
27. V Budíně 15. kv. 1498 král dává Janovi z Mertlína nápad po Jindřichu Opozdilovi	40
28. V Budíně 23. dub. 1498 král stvrzuje Albrechtu z Kolovrat držení městečka Kralovic	40
29. V Budíně 13. kv. 1498 král povoluje městu Náchodu jarmark	41
30. V Budíně 21. kv. 1498 král propouští Bohušovi Kostkovi z Postupic Lhotu z manství	42
31. V Budíně 17. kv. 1498 král dává Janovi z Šelberka výplatu na ves Nemyslovice	42
32. V Budíně 17. kv. 1498 král svoluje Trebostovickým k užívání pastvíst na Poděbradsku	43
33. V Budíně 23. kv. 1498 král svoluje V. z Pernšteina k vodyvedení na rybník Zminský a Lánský	44
34. V Budíně 23. kv. 1498 král stvrzuje V. z Pernšteina směnu pozemků ve Zmíněch a Lánech	44
35. V Budíně 25. kv. 1498 král dává městečku Týništi téhodní trh	44
36. V Budíně 25. kv. 1498 král dává Albrechtovi z Kolovrat výplatu na vsi Kladrubech	44
37. V Budíně král potvrzuje Mělnickým cla a mýta	45
38. V Budíně 16. května 1498 král stanoví, by Rokycany od komory kr. nebyly zastavovány	45
39. V Budíně 21. kv. 1498 král převádí na Vil. z Vřesovic statky otcí jeho propůjčené	45
40. V Budíně 26. kv. 1498 král rozmnožuje summu zástavní na zahradě Jana Pytlíka v Praze	46
41. V Budíně 25. kv. 1498 král svoluje, by konvent kláštera Hradišského budovu kl. vyplatil	47
42. V Budíně 25. kv. 1498 král dává Kláře ze Spraneka list mocný	47
43. V Budíně 18. kv. 1498 král dává Zdeň. Kostkovi z Postupic frystunk na hory Čelákovské	48
44. V Budíně 25. kv. 1498 král svoluje, by Mikuláš z Vojslavic postavil most přes řeku Moravu	48
45. V Budíně 13. čna. 1498 král stvrzuje Herrychovi z Lichtenburku práva manská na Bítově	49
46. V Budíně 11. čna. 1498 král dává Zikmundovi Štosovi z Kunic pokutu	50
47. V Budíně 12. čna. 1498 král dává Janu Vlčehrdovi ze Všehrd svobodu horní	50
48. V Budíně 13. čna. 1498 král dává Václavovi Klauzovi z Rynarce poručnictví a spolek	50
49. V Budíně 15. čna. 1498 král dává J. Šlechtovi ze Všehrd a J. Mazuchovi pokutu	50
50. V Budíně 18. čna. 1498 král dává Markétě z Miličina list mocný	51
51. V Budíně 27. kv. 1498 král zastavuje Janovi z Lomnice zámek Špilmbek	51
52. V Budíně 28. kv. 1498 král zastavuje Janu z Lomnice Špilmbek pro jiný dluh	53
53. V Budíně 26. čna. 1498 král dává Tomáši z Konobřez list mocný	53
54. 2. května 1498 král dává několik jistot na dluhy	53
55. V Budíně 3. srp. 1498 Jar. z Chrudimě budiž dopuštěno právo proti Zhořeleckým a Landshutským	54
56. V Budíně 1498 král ukládá záduší u sv. Jindřicha v Praze, by vydržovalo kaplana	54
57. V Budíně 8. srp. 1498 král povoluje Zacharovi z Božetína plat týdně	54
58. V Budíně 9. srp. 1498 král propůjčuje městu Stříbru výsady	56
59. V Budíně 10. srpna 1498 král propůjčuje městu Stříbru výsady	55
60. V Budíně 10. srpna 1498 král propůjčuje měšťanům Kolínským výsady	56
61. V Budíně 10. srpna 1498 král dává městu Litoměřicím výsady	56
62. V Budíně 10. srpna 1498 král dává Litoměřickým revers za pomoc svolenou	56

	Str.
63. V Budíně 10. srp. 1498 král zapisuje dr. Vítovi z Prahy 50 kop na zahradě	56
64. V Budíně 16. srp. 1498 král potvrzuje Petru Kapounovi ze Smiřic zástavu Nížburka . . .	57
65. V Budíně 17. srp. 1498 král povoluje Janovi Císařovi z Nihošovic šenk vína	58
66. 1498. Král dává dru Janovi Hermanovi gleit	59
67. V Budíně 16. srp. 1498 král dává plat komorní z Uh. Hradiště na stavbu kláštera . . .	59
68. V Budíně 18. srp. 1498 král osvobozuje dům Martiše z Vojnovic ve Skalici od platů králův .	60
69. V Budíně 21. srp. 1498 král potvrzuje Štěpánovi ze Zápolfi zápis na Brod Uherský . . .	60
70. V Budíně 21. srp. 1498 král dává Magdaleně z Lomnice list mocný	62
71. V Budíně 21. srp. 1498 král nařizuje, aby sirotci V. Tetaura vydali klášter Hradištský . . .	62
72. V Budíně 22. srp. 1498 král dává leta Bartošovi, synu Jana Vichra v Olomúci	62
73. V Budíně 23. srp. 1498 král svoluje, by Rokycanští sráželi si dluh z poplatků královských .	63
V Praze 23. srp. 1475 král Zdeňkovi z Švamberka potvrzuje zápisy na Přimdu a Rokycany . .	63
74. V Budíně 28. srp. 1498 král dává Václavovi z Ludanic odúmrt po Machně z Lázu . . .	64
75. V Budíně 24. srp. 1498 král vysazuje Sobotku za město	64
76. V Budíně 28. srp. 1498 král rozmnožuje výsadu Brněnských v právě dědickém	65
77. V Budíně 29. srp. 1498 král propouští Václavovi z Ludanic Jaroměřice z manství	66
78. V Budíně 30. srp. 1498 městečko Staříč V. z Pernšteina budiž vloženo do desk zemských . . .	68
79. V Budíně 29. srp. 1498 král potvrzuje Hynkovi z Ludanic výplatu Plešivce	68
80. V Budíně 1. září 1498 král propůjčuje Janovi z Žeberka na Plané svobodu horní	69
81. V Budíně 3. září 1498 král stvrzuje smlouvu kapituly Věch Svých o stavbě děkanství . . .	69
82. V Budíně 3. září 1498 král na Půtu z Risenberka přenáší zápis na ves Vrbici	70
83. V Budíně 3. září 1498 král svoluje, by Půta z Risenberka dobýval si zboží jemu odňaté . .	71
84. V Budíně 3. září 1498 král stvrzuje Prokopu Zajímačovi z Kunstatu zápisy na Pohorelice . . .	72
85. V Budíně 10. září 1498 král potvrzuje bratřím z Citova zápisy na ves Libovice	72
86. V Budíně 5. září 1498 král propouští knížatům Minstrberským dvůr Krněvice z manství . .	73
87. V Budíně 6. září 1498 král potvrzuje knížatům Minstrberským list na tok vody u vsi Vesce .	73
88. V Budíně 21. srp. 1498 král dává Václavovi z Drahonice list mocný	74
89. V Budíně 3. září 1498 král stvrzuje Firšicovi z Nabdína list arcib. Konráda	74
90. V Budíně 27. srp. 1498 král dává Kamarětovi ze Sulevic list mocný	74
91. V Budíně 7. září 1498 král potvrzuje Janovi z Lomnice držení domu v Olomúci	75
92. V Budíně 8. září 1498 král povoluje Pardubicům jarmark	75
93. V Budíně 8. září 1498 král připisuje Bohušovi Kostkovi z Postupic 1000 zl. na Libenicích .	75
94. V Budíně 8. září 1498 král připis. B. Kostkovi 1000 kop na stavbu zámku a města Litomyšle .	76
Na hr. Praž. 9. čna 1497 král přip. B. Kostkovi 1000 kop na stavbu hradu Litomyšle . . .	77
95. V Budíně 10. září 1498 král zlepšuje Janovi ze Smiřic zápis na Chorušice a Choroušky . .	77
96. V Budíně 9. září 1498 král stvrzuje Mikulášovi Trčkově zápisy na Černilov a Jasenou . . .	78
97. V Budíně 5. září 1498 král zlepšuje Janovi z Žerotína zápisy na Bytom a Svrchlenec . .	79
98. V Budíně 9. září 1498 král stvrzuje Petrovi z Wartenberka zápisné držení vsi Nepolis . .	80
99. V Budíně 7. září 1498 král dává dluhopis bratřím z Tetova a pánům z Žerotína	82
100. (1498) král dává klášteru Hradištskému u Olomouce jistotu	83
101. V Budíně 8. září 1498 král vypovídá pp. z Žerotína a Tetova zápis kláštera Hradištského .	84
102. V Budíně 15. list. 1498 král dává Jiř. Berkovi moc zastupovati jej ve věcech manských . .	84
103. V Budíně 22. září 1498 král připisuje Jiříkovi z Vlašimě 2000 zl. uher. na hradě Úsově .	85
104. V Budíně 28. září 1498 král potvrzuje Albr. z Kolovrat držení vsi kláštera Rokycanského .	85
105. V Budíně 1. srp. 1498 král dává Dobrohostovi z Ronšperka pokutu na Hošťálkovi	86
106. V Budíně 15. říj. 1498 král přijímá Eliáše z Častrova za služebníka svého	86
107. V Budíně 8. října 1498 král stvrzuje Janu Pňovskému zboží ve V. Senici a ve vsi Stření . .	87
108. V Budíně 8. října 1498 král potvrzuje Janu Pňovskému ze Sovince držení domu v Olomúci .	87
109. V Budíně 4. října 1498 král dává Václ. Bezdrůžickému z Kolovrat a Václ. z Řepic pokutu . .	89
110. V Budíně 6. října 1498 král opatřuje Jiříka z Fulšteina na cti	89
111. V Budíně 26. října 1498 král dává leta Bernartovi a Janovi z Konecchlumu	89
112. V Budíně 31. říj. 1498 král dává Zdeňkovi Kostkovi pokutu na Janu Vašinovi	90

	Str.
113. V Budíně 31. říj. 1498 král zapisuje Janovi ze Šelnberka zahradu v Praze	90
114. V Budíně 6. list. 1498 král dává Janovi Vepřkovi a Václavu Žilenskému nápad	91
115. V Budíně 27. září 1498 král dává Albrechtovi z Kolovrat doživotně vno	91
116. V Budíně 7. září 1498 král obnovuje Meziříčí (Valašskému) výsadu na mostné	92
117. V Budíně 3. čce. 1498 král osvob. dům a vinice Linharta z Haru v Brně od poplatků	93
118. V Budíně 26. září 1498 král dává V. Hyndrákovi z Habrova a Janu Šlechtovi ze Všehrd výplatu	94
119. V Budíně 26. září 1498 král dává Václavu Hyndrákovi z Habrova výplatu na Vokovicích	94
120. V Budíně 7. srp. 1498 král potvrzuje Janu Vlčíhrdovi držení vinice Plaské na Petříně	95
121. V Budíně 21. srp. 1498 král stvrzuje Štěpánu ze Zápolí držení doživotní Uher. Brodu	96
122. V Budíně 21. září 1498 král potvrzuje Janu z Komárova držení Pohořelice na Moravě	97
123. V Budíně 24. list. 1498 král dává Václavovi z Ludanic nápad na vsi Deštném	97
124. V Budíně 30. srpna 1498 král dává Albrechtovi z Bozkovic právo své k tvrzi Borotinu	97
125. V Budíně 24. list. 1498 král dává Prokopovi z Trubška šest lanů ve vsi Uhřinově	97
126. V Budíně 4. pros. 1498 král potvrzuje měšťanům Budějovickým jich zboží	98
127. V Budíně 4. pros. 1498 král stvrzuje Budějovickým odkaz Hanuše Ertla	98
128. V Budíně 11. pros. 1498 král stvrzuje smlouvu V. z Pernšteina s abatýší lišovskou o odúmrtí	98
129. V Budíně 23. list. 1498 král potvrzuje nadání kl. Augustiánského na Písku ve Vratislavi	98
130. V Budíně 17. list. 1498 král obnovuje znak Martinovi Hubkovi ze Starýc	99
131. V Budíně 9. srp. 1498 král potvrzuje Stříbrským list Václava IV. na právo mílové	100
132. V Budíně 7. září 1498 král dává Jiříkovi z Kolovrat svobodu horní	100
133. (1498?) král povoluje měšťanům Rokycanským jarmark	100
134. V Budíně 7. září 1498 král potvrzuje Janovi z Tedražic držení vsi Svrčovic	100
135. V Budíně 7. září 1498 král potvrzuje městečku Vrateninu svobodu jeho	101
136. V Budíně 7. září 1498 král potvrzuje výsady vsi Mladoňovic a Chropu	101
137. V Budíně 8. září 1498 král potvrzuje Zikmundovi z Hořemiric zápis na Nouměřice	101
138. (1498) král svoluje, aby řád Maltánský mohl odlehla zboží prodati	102
139. V Budíně 31. led. 1499 král potvrzuje sirotkům Přecha z Cechtic držení Nemedic	103
140. V Budíně 31. led. 1499 král dává Trčkům z Lipy výplatu Dol. Kralovic	104
141. V Budíně 25. bř. 1499 král dává Severinovi kramáři a Janu Kampovi frystuňk	105
142. (1499?) král dává Zevoldovi Pokštořarovi svobodu horní	105
143. (1499?) král zapisuje Ješkovi 45 kop vynaložených na vinnici královskou	105
144. V Budíně 31. led. 1499 král zapisuje Michalovi z Chlumu a z Košberka plat roční	105
145. (1499?) král dává dědičné Vokovi ze Sovince úřad purkrabí Olomúckého	105
146. (1499?) král dává Jindřichovi z Vlašimě list mocný	106
147. (1499?) král dává léta Kuncovi Tetaurovi z Tetova	106
148. 20. dub. 1499 král dává dluhopis Mikulášovi Pecingarovi a Markétě z Klinšteina	107
149. 20. dub. 1499 král dává dlužní zápis Heřmanovi z Hodkova a Důbrě z Nedrahovic	107
150. V Budíně 24. bř. 1499 král dává Blažejovi z Prahy průvodní list	107
151. V Budíně 10. říj. 1499 král dává Jiříkovi z Linhartic erb	107
152. V Budíně 12. led. 1499 král dává Bernhartovi ze Zhoře nápad	107
153. V Budíně 12. led. 1499 král potvrzuje Vilému z Doupova clo na Ohři	108
154. V Budíně 13. led. 1499 král stvrzuje Čenku Mičanovi držení Bratkovic a Nabdína	109
155. V Budíně 12. led. 1499 král dává Mikulášovi ze Žďaru list mocný	109
156. V Budíně 1499 král dává chmelníčku Petrovi písaři lesnímu na Křivoklátě	110
157. V Budíně 23. led. 1499 král vysazuje ves Přerov za městečko	110
158. V Budíně 22. led. 1499 král dává Anně z Dírného list mocný	111
27. května 1499 Anna z Dírného činí poslední pořízení	112
159. V Budíně 18. led. 1499 král zapisuje Janu z Lomnice zámek Špilmbek	113
160. V Budíně 29. led. 1499 král Jeronymovi z Skuhrova dává nevýplatnost na všech kl. Ostrov	114
161. V Budíně 30. led. 1499 král Jeronymovi z Skuhrova dává nevýplatnost ve vsi Kněževesi	115
162. V Budíně 22. led. 1499 král dává Janovi z Habartic erb	116
163. V Budíně 1. ún. 1499 král dává Janovi z Šelnberka výplatu na hradě a městě Dubu	116
164. V Budíně 1. ún. 1499 král Janovi z Šelnberka zlepšuje zápis na dům bisk. Litomyšl. v Praze	117

	Str.
165. V Budíně 3. ún. 1499 král dává J. z Šelnberka dvůr manský v Čermníkách k dědictví	118
166. V Budíně 3. ún. 1499 král dává Jetřichovi z Gutšteina výplatu hradu Přimdy	119
Na hr. Praž. 11. říj. 1509 král dvěma listy Zdeň. ze Švamberka polepšuje zápis na Přimdu	120
167. V Budíně 31. led. 1499 král povoluje městečku Doubravníku téhodní trh	121
168. V Budíně 31. led. 1499 král povoluje městu Lipníku trh výroční	121
169. V Budíně 31. led. 1499 král povoluje městu Přerovu trh výroční	121
170. V Budíně 31. led. 1499 král povoluje městečku Olešnici 2 trhy výroční	121
171. V Budíně 3. ún. 1499 král stvrzuje Alžbětě Oplově z Fictum držení vsi Lhotky	122
172. V Budíně 6. ún. 1499 král vydává Jaroslavovi Sokolovskému z Vrance list dlužní	122
173. V Budíně 6. ún. 1499 král dává Hynkovi Baderskému dvůr v Libici v manství	123
174. V Budíně 4. ún. 1499 král dává díl zlatý J. z Skuhrova, J. Šlechtovi ze Všehrd a Ř. z Dorotic	124
175. V Budíně 3. ún. 1499 král dává Ambr. Mulferovi z Minic výplatu na Řevnici a Radotíně	124
176. V Budíně 31. led. 1499 král dává podaci v Chřešticích konventu křižovnickému	125
177. V Budíně 13. ún. 1499 král dává Petrovi hr. od sv. Jiří nápad na dvůr Žilinský	126
178. V Budíně 15. ún. 1499 král pouští Herrichovi z Lichtenburka hrad Vranov k dědictví	126
179. V Budíně 1. bř. 1499 král podává Jana Kribela na kanovnictví ve Vratislavi	127
180. V Budíně 1. bř. 1499 král dává Janu Zaurmonovi čekanství kanonikatu ve Vratislavi	127
181. V Budíně 1. ún. 1499 král dává Janovi opatu Zbraslavskému svobodu horní	127
182. V Budíně 9. bř. 1499 král dává Matějovi Tuchořskému pokutu	128
183. V Budíně 8. bř. 1499 král dává právo podaci Janovi z Šelnberka na kanovnictví v Hlohově	128
184. V Budíně 22. bř. 1499 král vysazuje městečko Libštejn	128
185. V Budíně 22. bř. 1499 král dává Albrechtovi z Kolovrat pokuty	129
186. V Budíně 22. bř. 1499 král dává Janovi Šlechtovi ze Všehrd pokutu	130
187. V Budíně 27. bř. 1499 král vydává Janovi Chr. z Hostouně list obranný	130
188. V Budíně 5. dub. 1499 král dává prernaci (?) Janovi Horštorfarovi z Malešic	130
189. V Budíně 5. dub. 1499 král schvaluje účty mincmistra Jana Horštorfara z Malešic	131
190. V Budíně 5. dub. 1499 král schvaluje účty úředníků mince	131
191. V Budíně 5. dubna 1499 král povoluje Heinrichovi z Švamberka most pod Zvíkovem	131
192. V Budíně 4. dub. 1499 král dává Purkartovi ze Sulevic svobodu horní	131
193. V Budíně 5. dub. 1499 král dává Vilémovi z Čakovic pokutu	131
194. V Budíně 11. dubna 1499 král povoluje Kadaňským zřízení jezu na Ohři	132
195. V Budíně 12. dub. 1499 král dává kaplanu Janovi čekanství na kanonikat	132
196. V Budíně 4. května 1499 král zapisuje Bohuslavovi z Lobkovic Kadaň	132
197. V Budíně 3. kv. 1499 král dává Bohuslavovi z Lobkovic výplatu Týna nad Vltavou	132
(30. září) 1478 král Janovi ze Soutic dává nevýplatnost Týna nad Vltavou	133
198. V Budíně 5. dub. 1499 král povoluje J. Muchkovi z Svojkova intabulaci platu kost. v Blšanech	134
199. V Budíně 3. kv. 1499 král dává Ambrožovi Mulferovi z Minic pokutu	135
200. V Budíně 24. kv. 1499 král svoluje, by mlynář Zbraslavský kupoval hadry na papír	135
201. V Budíně 23. kv. 1499 král svoluje, by opat Ostrovský stavěl budovu klášterní	135
202. V Budíně 23. kv. 1499 král svoluje, by klášter Ostrovský vysadil zahradu na Újezdě pod plat	136
203. V Budíně 30. kv. 1499 král převádí zápis tvrze Kostelce n. L. na Jiř. Berku z Dubé	136
204. (V Budíně) 30. kv. 1499 král dává Václavovi Bezdrůžickému z Kolovrat pokuty	137
205. V Budíně 18. čna. 1499 král dává Zikmundovi ze Chmelic nápad	138
206. V Budíně 18. čna. 1499 král dává Sankturinovi z Nudvojovic dluh Zachaře z Božetína	138
207. V Budíně 20. čna. 1499 král dovoluje Jakubovi lékárníku prodávati zboží po Praze	138
208. V Budíně 21. čna. 1499 král potvrzuje bratřím z Waitmile držení vsi Vlkoče	139
209. V Budíně 6. čce. 1499 král povoluje městečku Broumovu trhy	139
210. V Budíně 10. čce. 1499 král dává Zbyňkovi z Kralic list mocný	139
211. V Budíně 3. srpna 1499 král osvobozuje měšťany Domažlické od berní	140
212. V Budíně 3. srpna 1499 král osvobozuje měšťany Domažlické od mýt a cel	140
213. V Budíně 3. srp. 1499 král dává Vojnarovi z Opole gleit	140
214. V Budíně 6. srp. 1499 král dává Janovi z Heraltic list mocný	140

	Str.
215. V Budíně 15. ún. 1499 král dává Zikmundovi Stošovi z Kounic pokutu	140
216. V Budíně 19. srp. 1499 král dává židu Královi gleit	140
217. V Budíně 18. srp. 1499 král tvrdí milosti dané Albrechtem z Kolovrat poddaným	141
218. V Budíně 19. srp. 1499 král stvrzuje Janu z Šelnberka přívoz přes Labe u Kostomlat	142
219. V Budíně 22. srp. 1499 král zapisuje berni z Olomouce bratřím z Tetova a br. z Žerotína	142
220. V Budíně 22. srp. 1499 král zapisuje berni král. z Olomouce Jiříkovi z Vlasimě	144
221. V Budíně 23. srp. 1499 král povoluje městečku Novému Městu 2 trhy výroční	144
222. V Budíně 8. srp. 1499 král dává Krescencii z Krajku list mocný	144
223. V Budíně 8. srp. 1499 král dává Janovi z Klinšteina list mocný	144
224. V Budíně 8. srp. 1499 král dává Mikulášovi Vančurovi z Řehnic list mocný	144
225. V Budíně 8. srp. 1499 král dává Hanušovi z Elsnic list mocný	145
226. V Budíně 24. srpna 14 99 král dává Starému Městu Pražskému právo odúmrti	145
227. V Budíně 24. srpna 1499 král osvobozuje Menší Město Pražské od platu hromničního	145
228. V Budíně 24. srp. 1499 král vyhlašuje část smlouvy Jihlavské	145
229. V Budíně 24. srp. 1499 král dává Zdeňkovi ze Šternberka výplatu na Ploskovicích	146
230. V Budíně 24. srp. 1499 král dává Ol. Myškovi ze Žlunic výpl. na Klíčanech, Hoštících a Tišicích	146
231. 24. srp. 1499 král dává Oldř. Myškovi ze Žlunic výplatu na Semilkovicích a Zátvoře	147
232. V Budíně 29. srp. 1499 král přenáší zboží k Dubu příslušící na Petra z Wartemberka	147
233. V Budíně 29. srp. 1499 král dává Petrovi z Wartemberka svobodu horní	148
234. V Budíně 29. srp. 1499 král dává Petrovi a Haškovi bratřím z Wartemberka list mocný	148
235. V Budíně 28. srp. 1499 král obnovuje Jiříkovi z Vlasimě zápis na zámek Úsov	149
236. V Budíně 26. srp. 1499 král povoluje bratřím z Vlasimě nesplatnost města Litovle	150
237. V Budíně 29. srp. 1499 král dává Jeronymovi ze Skuhrova a Václ. Hyndrákovi výplatu	150
238. V Budíně 29. srp. 1499 král zapisuje Libenice Janu Janovskému z Soutic	150
239. V Budíně 29. srp. 1499 král dává Mikulášovi Trčkovi z Lipy Chotěboř a Wildštejn	152
240. V Budíně 29. srp. 1499 král dává Mikulášovi ml. i st. Trčkům výplatu Svatého Pole	153
241. V Budíně 29. srp. 1499 král Mik. Trčkovi svoluje k náhradě zátop u Rejčkova	153
242. V Budíně 24. srp. 1499 král dává J. Čabelickému výplatu na Březničce a Černkovu	154
243. V Budíně 11. kv. 1499 (?) král dává pánům z Weitmile opravu na vsi Mikulovicích	155
244. V Budíně 24. čna 1499 král vykazuje Ctiboru Čejkovi z Olbramovic plat	156
245. V Budíně 25. srp. 1499 král dává písaři Martinovi nápad	156
246. V Budíně 8. srp. 1499 král dává Hanušovi z Elsnic svobodu horní	156
247. V Budíně 24. srp. 1499 král potvrzuje závět Mikuláše Poledne ze Želkovic	156
248. V Budíně 7. září 1499 král podřizuje židy sudímu dvorskému a podkomořímu	157
249. V Budíně 30. září 1499 král dovoluje židu Abrahamu Eliášovi z Litoměřic pobyt v Praze	157
250. V Budíně 30. září 1499 král dovoluje Isákovi židovi z Litoměřic pobyt v Praze	157
251. V Budíně 10. bř. 1499 král dává Václavovi z Teplé clo na Vltavě	157
252. V Budíně 2. říj. 1499 král zastavuje zámek Mělník	158
253. V Budíně 30. září 1499 král dává Šebestianovi Zalcarovi list mocný	158
254. V Budíně 14. října 1499 král dává Matiašovi z Častrova list mocný	158
255. V Budíně 14. říj. 1499 král osvobozuje M. z Častrova od přijetí úřadu městského	158
256. V Budíně 3. říj. 1499 král potvrzuje Ladislavovi z Boskovic plat komorní	159
257. V Prešpurce 7. list. 1499 král dává Ladislavovi ze Šternberka list mocný	160
258. V Prešpurce 7. list. 1499 král potvrzuje smlouvu Roudnických s Pútou z Risenberka	160
259. V Prešpurce 7. list. 1499 král dává Strachotovi Vostrovci z Kralovic list mocný	160
260. V Budíně 24. srp. 1499 král dává Ol. Myškovi ze Žlunic nevýplatnost vsí zápisných	161
261. V Prešpurce 9. list. 1499 král dává Jindřichovi Hukovskému z Ochob list mocný	161
262. V Prešpurce 10. list. 1499 král povoluje městu Duchcovu dva trhy výroční	162
263. V Prešpurce 10. list. 1499 král povoluje Vodňanským vosk červený	162
264. V Prešpurce 10. list. 1499 král stvrzuje smlouvu Zdeňka z Kokor s klášteřem v Olomúci	162
265. V Budíně 5. dub. 1499 král vysazuje Prokopa z Habřiny ves za městečko	162
266. V Prešpurce 22. list. 1499 král zap. Václavu Bezdr. z Kolovrat purkrabství Vyšhradské	163
267. 23. list. 1499 král dává Hynkovi Baderskému z Újezda dvůr Libici k manství	163

	Str.
268. V Prešpurce 6. list. 1499 král dává Hanušovi Haugvicovi město Jevičko k dědictví . . .	164
269. V Prešpurce 6. list. 1499 král zast. pánům z Waitmile Poděbrady, Kolín a Hradištko . . .	165
270. V Prešpurce 6. list. 1499 král dává jistotu některým svým věřitelům ze šlechty . . .	167
271. V Prešpurce 12. list. 1499 král dává prohlášení o neodcizování statků komorních . . .	168
272. V Prešpurce 30. řij. 1499 král M. Trčkovi z Lípy zlepšuje zápis na Lichtenburk . . .	168
273. V Budíně před 29. srp. 1499 král směňuje s Mikul. Trčkou z Lípy Kamenici Trhovou . . .	169
274. V Prešpurce 10. list. 1499 král dává Mikul. st. i ml. Trčkům z Lípy výpl. na Lhotě Ovesné . . .	169
275. V Budíně 18. bř. 1499 král dovoluje Janovi z Kozojed zapsati věno manželce na manství . . .	170
276. V Prešpurce 14. list. 1499 král zavazuje se Petrovi z Rožmberka ku placení dluhu . . .	170
277. V Prešpurce 7. list. 1499 král vykazuje Jindřichovi z Hradce doživotní plat . . .	171
278. V Prešpurce 6. list. 1499 král dává Jindř. z Hradce 2000 zl. rýn.	171
279. V Prešpurce 14. list. 1499 král povoluje Vilémovi z Pernšteina nevýplatnost Hluboké . . .	171
280. V Prešpurce 6. list. 1499 král Vilémovi z Pernšteina připsuje summy na zámku Hluboké . . .	172
281. V Prešpurce 11. list. 1499 král dává Litoměřickým tmnější zámek královský	172
282. V Prešpurce 9. list. 1499 král zmenšuje plat, který Čáslavští platí při sázení konšelův . . .	172
283. V Prešpurce 9. list. 1499 král zapisuje Martinovi kováři dům na Nov. Městě Pražském . . .	172
284. V Prešpurce 15. list. 1499 král dává Veronice z Leskovce list mocný	172
285. V Prešpurce 16. list. 1499 král vydává Zdeňkovi Lvovi z Rožmitala dlužní list	173
286. V Prešpurce 16. list. 1499 král svol., by Bartoš apatékář prod. zboží své o sněmu na hradě Pr. . .	173
287. V Prešpurce 14. list. 1499 král dává Zdeňkovi ze Šternberka výplatu na Týně nad Vltavou . . .	173
288. V Budíně 23. čce 1499 král svol. kl. Hradištskému k zastav. zboží Knibnického ve vyšší summě . . .	174
289. V Prešpurce 13. list. 1499 král potvrz. Janu z Lomnice zástavné držení hradu Špilberka . . .	175
290. V Prešpurce 13. list. 1499 král připsuje Janu z Lomnice na opravu Špilberka 140 zl.	176
291. V Prešpurce 13. list. 1499 král dovoluje Janu z Lomnice opravit rybník Měniný	176
292. V Prešpurce 15. list. 1499 král dává Burjanovi Trčkovi nevýplatnost zboží duchovního . . .	177
293. V Prešpurce 16. list. 1499 král připsuje Glacovi na opravu Střekova summu do 200 k. č. . . .	178
294. V Prešpurce 17. list. 1499 král přijímá minemistra Jana Horštorfara pod svou ochranu . . .	178
295. V Prešpurce 16. list. 1499 král dává právo odvety Janu Svátkovi na poddan. bisk. Wircburského . . .	179
296. V Budíně 17. list. 1499 král zapovídá, aby židé v městech nepřikazovali se cizím pánům	179
297. V Prešpurce 16. list. 1499 král dává bratrům z Šumburka svobodu horní	179
298. V Prešpurce 8. list. 1499 král povol. měšťanům Mostským, aby sobě sami faráře volili . . .	179
299. V Prešpurce 19. list. 1499 král dává Jindřichovi z Třebomyslic list mocný	179
300. V Prešpurce 18. list. 1499 král povoluje měšťanům Trutnovským výroční trh	180
301. 1499 král dává Mikulášovi z Vojislavic list mocný	180
302. V Prešpurce 21. pros. 1499 král dává Janu z Kunic a Václ. Veselskému nápad po Mik. z Vojislavic . . .	180
303. V Budíně 6. září 1499 král Heraltovi z Kunštatu dává nevýplatnost Hodonína	180
304. V Prešpurce 14. list. 1499 král Albrechtovi z Kolovrat dává nevýplatnost Pochvalova	181
305. V Prešpurce 18. list. 1499 král stvrz. Vojt. Tvochovi vklad platu na Třebotově do desk . . .	182
306. V Prešpurce 19. list. 1499 král dává Jiríkovi z Hrádku a z Valečova Jilovský důl Radlák . . .	182
307. V Prešpurce 18. list. 1499 král dává Janu Firšicovi výplatu na Podhořanech a Měřejovicích . . .	183
308. V Prešpurce 21. list. 1499 král stvrz. sml. Matiaše z Častrova s kl. Velehradsk. o dvůr v Domaníně . . .	183
309. V Prešpurce 10. list. 1499 král dává Ladslavu z Bozkovic opravu na zboží Knihnickém dědičně . . .	184
310. V Budíně 9. srp. 1499 král Jindř. z Dlouhé Vsi zlepšuje zápis na dvůr v Horušanech	185
311. V Prešpurce 14. list. 1499 král připsuje Mik. Španovskému summy na Cmundu	185
312. V Prešpurce 19. list. 1499 král dává Albrechtovi z Kolovrat výplatu hradu Dobříše	186
313. V Prešpurce 11. list. 1499 král dává V. Solskému ze Sulejovic doživotní plat z Křivoklátu . . .	187
314. V Prešpurce 30. list. 1499 král dovoluje Petru z Wartmberka udělati rybník ve vsi Borovniče . . .	187
315. V Prešpurce 18. pros. 1499 král dává Vokovi z Rožmberka pokutu	188
316. V Prešpurce 13. list. 1499 král dává Burjanovi z Vřesovic svobodu horní	189
317. V Prešpurce 13. listopadu 1499 král dává pánům z Waitmile svobodu horní	189
318. V Prešpurce 14. list. 1499 král dává Žofce z Cimburka svobodu horní	189
319. V Prešpurce 9. prosince 1499 král dává Vilému z Pernšteina nápad po Janu Horálkovi	189
320. V Prešpurce 21. pros. 1499 král dovoluje městečku Mirovicům výroční trh	189
321. V Prešpurce 16. led. 1500 král dává Janovi z Kunovic nápad po Václavu Veselském	190

	Str.
322. V Prešpurce 14. pros. 1499 král připsuje Jiř. z Vlašimě summy na zámku Úsově . . .	190
323. V Budíně 28. září 1499 král povoluje Vilému z Pernšteina děláni rybníků na Hluboké . . .	190
324. V Prešpurce 27. list. 1499 král dává Fridrichovi purkrabímu z Donína pokutu . . .	191
325. V Budíně 10. srpna 1499 král vysazuje Rabi za město . . .	191
326. V Prešpurce 14. list. 1499 král potvrzuje Půtovi z Ryzmberka clo v Matějově Kři . .	192
327. V Budíně 7. ún. 1500 král Janovi z Šelnberka zlepšuje zápis na zboží Tatecké . . .	193
328. Na Budíně 23. kv. 1499 král potvrzuje kl. Ostrovskému smlouvu o zahradě na Újezdě v Praze	194
329. V Budíně 30. ledna 1500 král zapisuje Jeronymu ze Skuhrova a Václavu Hyndrákovi plat . .	195
330. V Prešpurce 30. led. 1500 král dává V. Bezdrůžickému z Kolovrat pokuty . . .	195
331. V Budíně 12. čce. 1499 král propouští Burjanovi z Lichtenburka Trpičovice z manství .	195
332. (1500) Král dává Jiříkovi z Nasilě nápad po Janovi Krejšovi z Tatec . . .	196
333. 1500 král obnovuje řadu zápisů dlužníků . . .	196
334. V Budíně 11. led. 1500 král svoluje Prokopu Zaj mačovi zastaviti část zboží kl. sv. Prokopa	197
335. V Budíně 20. led. 1500 král obnovuje Janovi z Šelnberka plat z mince Kutnohorské . .	197
336. V Budíně 14. ledna 1500 král povolil Bydžovským na žádost Petra z Wartenberka vybírati clo .	198
337. V Budíně 19. led. 1500 král dává Hanušovi Štrauchovi z Chlumku výplatu vsi Beřevic .	198
338. V Budíně 17. led. 1500 král dává Matějovi Tuchorskému a Václavu z Řepic pokutu . .	199
339. V Prešpurce 26. pros. 1499 král osvobozuje dům Mat. z Častrova v Uh. Hradišti od platu kom.	200
340. V Budíně 14. led. 1500 král povoluje městu Turnovu dva trhy výroční . . .	200
341. V Budíně 12. led. 1500 král dává Zik. Osovskému z Doubravice podací v Bytšce . . .	201
342. V Budíně 12. ún. 1500 král dává Bohušovi z Boleboře list mocný . . .	202
343. V Budíně 2. bř. 1500 král dává Ladislavovi ze Šternberka pokutu . . .	202
344. V Budíně 1. bř. 1500 král povoluje měst. Rakovnickým pečeti voskem červeným . . .	203
345. V Budíně 8. dub. 1500 král dává Han. Haugvicovi z Biskupic plat z Olomouce . . .	203
346. V Budíně 8. dub. 1500 král potvrzuje Han. z Biskupic list dílčí s jeho bratřími . . .	204
347. V Budíně 7. ún. 1500 král povoluje Broumovu výroční trh . . .	205
348. V Budíně 6. dub. 1500 král povoluje Broumovu užívání pečeti . . .	205
349. V Budíně 1. ún. 1500 král povoluje Kninským pečeti voskem červeným . . .	206
350. V Budíně 5. kv. 1500 král povoluje městečku Benešovu výroční trh . . .	206
351. V Budíně 6. kv. 1500 král dává Apoleně z Krajku list mocný . . .	206
352. V Budíně 14. dub. 1500 král uděluje Otíkovi ze Šlovic rozličné milosti . . .	206
353. V Budíně 15. dub. 1500 král potvrzuje smlouvu Jiř. ze Vniče o dvůr Vniče . . .	207
354. V Budíně 14. dub. 1500 král osvobozuje ves Lišany od berně . . .	208
355. V Budíně 22. dub. 1500 král potvrzuje výsady městečka Senomat . . .	209
356. V Budíně 24. dub. 1500 král dává Janovi a Bohušlavovi z Lobkovic svobodu horní . .	210
357. V Budíně 9. kv. 1500 král dává Jer. ze Skuhrova a Václ. Hyndrákovi výplatu vsi . .	210
3. bř. 1505 postup toho obdarování Janovi Vratislavovi z Mitrovic . . .	211
358. V Budíně 25. kv. 1500 král Zd. Lvovi z Rožmitála dává nevýplatnost polovice Rožmitála	211
359. V Budíně 30. kv. 1500 král dává Zd. Lvovi z Rožmitála výplatu na vsi Neumětělích (?)	212
360. V Budíně 25. kv. 1500 král dává J. ze Šternberka výplatu na vsi Šestajovicích . . .	213
361. V Budíně 2. čna. 1500 král narizuje, by vsi patřící k opravě hr. Znojma při ní zůstaly	214
362. V Budíně 27. kv. 1500 král opatřuje rukojmě za Matiaše mistra špitálského . . .	215
363. V Budíně 21. kv. 1500 král slibuje, že zboží kl. Broumov. nemá zapisováno býti . .	215
364. V Budíně 2. čna. 1500 král dává Janovi Sulkovi tunnales . . .	216
365. V Budíně 9. čna. 1500 král stvrzuje V. Benedovi z Nečtin užívání Okrouhlé a Libně .	216
366. V Budíně 9. čna. 1500 král dává bratrům Benedům z Nečtin podací v Zlatníkách . .	217
367. V Budíně 18. kv. 1500 král dává Hynkovi z Kunčic a Oldřichovi z Pece pokutu . .	218
368. V Budíně 16. čna. 1500 král dává Heraltovi a Vladisl. z Kunštatu výpl. na Vacenovicích	218
369. V Budíně 15. čna. 1500 král povoluje Bedř. z Krumsína stavěti most přes Bečvu . . .	219
370. V Budíně 25. kv. 1500 král potvrzuje Karlovi a Jiříkovi z Vlašimě zápisy na hrad Úsov	220
371. V Budíně 25. kv. 1500 král potvrzuje Kar. a Jiř. z Vlašimě držení města Litovle . .	221
372. V Budíně 1. čce. 1500 král dává Mik. Trčkovi odúmrť po Šim. Smrčenském v Jihlavě .	221

Str.

373. V Budíně 1. čce 1500 král potvrzuje V. z Perče držení domu na Nov. Městě Pražském	222
374. V Budíně 27. čce. 1500 král potvrzuje Heřmanovi z Vojslavic na Veselí nápad	222
375. V Budíně 26. čce. 1500 král propouští Heř. z Vojslavic z úř. purkrab. Karlštejnského	223
376. V Budíně 13. čce. 1500 král ustanovuje Jeniška z Újezda úřed. v Pražském ungeltu	224
377. V Budíně 2. ún. 1500 král polepšuje erb J. Šlechtovi a J. Vlčíhrdlovi ze Všehrd	224
378. V Budíně 14. srpna 1500 král činí Johanku Pytlovou z Prahy poručnicí	225
379. V Budíně 5. srp. 1500 král dává J. Jeniškovi z Újezda dvůr Týnský v Praze ke správě	226
380. V Budíně 15. srp. 1500 král dává J. Jeniškovi z Újezda tunnales po čas jeho úřadování	227
381. V Budíně 17. srpna 1500 král dává Jer. Balbovi výplatu domu v Týně v Praze	228
382. V Budíně 20. srp. 1500 král stvrzuje J. z Wartemberka zápis na plat v Újezdě v Praze	228
383. V Budíně 24. srp. 1500 král dává Boh. Rychvaldskému z Kateřinic nápad	229
384. V Budíně 24. srp. 1500 král stvrzuje Příbíkovi Svojšovi zápisy na Buchlov a Napajedla	229
385. V Budíně 29. srp. 1500 král dává Sáře židovce z Kozlé list na obranu	231
386. V Budíně 29. srpna 1500 král uděluje židům výsady	231
387. V Budíně 29. srp. 1500 král dává Zdesl. Kapléri ze Sulevic výplatu na Třebenicích	231
388. V Budíně 29. srp. 1500 král potvrzuje Petrovi hr. z Pezinku plat v Olomouci	232
389. V Budíně 28. čce. 1500 král odpouští Zikmundovi Francovi pokutu	232
390. V Budíně 12. září 1500 král potvrzuje Vil. z Ilburka držení statků zápisných	233
391. V Budíně 12. září 1500 král stvrzuje Boh. Kostkovi plat kláštera Podlažického	234
392. V Budíně 12. září 1500 král vykazuje Albrechtovi Rendlovi z Ůšavy plat	235
393. V Budíně 15. září 1500 král dovoluje Purkartu z Čichalova pásti na pozemcích Křivoklát.	235
394. V Budíně 15. září 1500 král dává Mikulášovi Hercukovi z Ostrého nápad	236
395. V Budíně 25. září 1500 král dává Hanušovi Rachmberkovi z Boru zápis dlužní	236
396. V Budíně 28. září 1500 král Bohušovi Kostkovi povoluje nevýplatnost Litomyšle	237
397. V Budíně 28. září 1500 král vykazuje V. Čičovi z Nemyčevsi plat na židech Pražských	237
398. V Budíně 30. září 1500 král dává Bernhartovi ze Šumburka svobodu horní	238
399. V Budíně 30. září 1500 král Šumburkovi povoluje míti zástupce ve správě kraje Trutnov.	238
400. V Budíně 3. srp. 1500 král vydává Bohuňkovi Černínovi z Černín zápis dlužní	239
401. V Báci 11. list. 1500 král dává spolek Burj. z Lichtenburka a J. Šlechtovi s Arn. Kuzelem	240
402. V Budíně 7. pros. 1500 král dává Jiř. z Násilé a Matějovi Tuchorskému nápad	240
403. V Budíně 7. pros. 1500 král dává Albrechtovi z Kolovrat pokutu	241
404. V Budíně 7. pros. 1500 král dává některým měšťanům Plzenským svobodu horní	241
405. V Budíně 7. ledna 1501 král potvrzuje Mostským výsadu na obchod s rybami	241
406. V Budíně 1. led. 1501 král vydává Hanuš. a Jiřikovi bratřím Nostvicům zápis dlužní	241
407. V Budíně 20. led. 1501 král potvrzuje Janu z Lomnice koupi Uherského Brodu	242
408. V Budíně 21. led. 1501 král rukojmi svého Zikmunda kn. Hlohovského zajišťuje před škodou	243
409. V Budíně 29. led. 1501 král Bohušovi Kostkovi povoluje nevýplatnost Litomyšle	244
V Praze 13. kv. 1472 král J. Kostkovi z Postupic zapisuje panství Litomyšlské	245
V Praze 24. dub. 1479 král Janovi Kostkovi připsuje 3000 zl. na Litomyšli	246
410. V Budíně 29. led. 1501 král stvrzuje Wolfovi z Gutšteina držení zápisných vsí	247
411. V Budíně 27. led. 1501 král obnovuje J. z Šelnberka zápis na tvrz a ves Tatce	247
V Praze 22. led. 1483 král J. z Šelnberka zapisuje nové ves Vrbčany	248
412. V Budíně 27. ledna 1501 král potvrzuje Albrechtovi z Kolovrat zápisné držení Mělníka	249
413. V Budíně 3. února 1501 král Albrechtovi z Kolovrat povoluje nevýplatnost Mělníka	249
414. V Budíně 6. ún. 1501 král dává ves Slatinu Al. z Kolovrat, J. z Lobkovic a J. z Waitmle	249
415. V Budíně 5. února 1501 král dává Janu a Vojtěchu z Pernšteina desátky ze záduší sv. Petra v Brně	250
416. V Budíně 8. ún. 1501 král vyhrazuje bratřím z Kopidlna nesplatnost vsi Drahoraze	250
417. V Budíně 8. ún. 1501 král dává Mikulášovi Popelovi z Vesce výplatu na vsi Milotíně	251
418. V Budíně 5. ún. 1501 král dává Jindř. z Pajreku nápad na zámek Pajrek	251
419. V Budíně 6. ún. 1501 král stvrzuje P. z Wartemberka smlouvu s kl. Hradištským	252
V Prešpurce 15. dub. 1496 král J. z Wartenberka povoluje nevýplatnost vsi kl. Hradišt.	253
420. V Budíně 19. února 1501 král obnovuje Kadaňským výsadu na šenk vína	253
421. V Budíně 19. února 1501 král vyhrazuje J. a B. z Lobkovic, že nemají býti s Kadaň splacování	254

	Str.
422. V Budíně 24. ún. 1501 král připisuje Felixu Oplovi summy na zboží kl. Teplického . . .	254
423. V Budíně 2. bř. 1501 král dává Oldř. Humberkovi a Jiříkovi ze Sušice svobodu horní . . .	255
424. V Budíně 12. bř. 1501 král dává Jeronymovi ze Skuhrova nápad	255
425. V Budíně 23. bř. 1501 král dává Albr. z Kolovrat a Bohušovi Kostkovi pokuty	256
426. V Budíně 31. bř. 1501 král dává Ctiborovi Rozvodovi ze Stakor nápad	256
427. V Budíně 15. bř. 1501 král bratřím z Waldšteina zlepšuje zápis na kl. Hradištský . . .	256
428. V Budíně 6. dubna 1501 král zapisuje Petru, Vokovi a Oldř. z Rožmberka zboží kl. Zl. Koruny . . .	257
429. V Budíně 6. dubna 1501 král obnovuje pánům z Rožmberka zápis o sedání na soudu zemském . . .	258
430. V Budíně 6. dubna 1501 král dává Jindřichovi z Hradce výplatu na všech kl. Zbraslavského . . .	258
431. V Budíně 6. dubna 1501 král zajišťuje Kateřině kněžné Saské z Minstrberka zaplacení dluhu . . .	258
432. V Budíně 6. dubna 1501 král dovoluje Kateřině z Minstrberka, by koupila plat k záduší	258
433. V Budíně 15. kv. 1501 král převádí na Jana z Lomnice právo zápisné k Uher. Brodu	258
434. V Budíně 15. kv. 1501 král dává Janu z Lomnice nový zápis na hrad Špilmbek	259
435. V Budíně 11. kv. 1501 král stvrzuje Ladslavovi z Boskovic řád vinničný Židlochovický . . .	260
436. V Budíně 4. čna. 1501 král potvrzuje Václavovi z Roupova právo zápisné na Prachatice . . .	261
437. (1501) Král dává Václavovi Roztockému z Teplé pokutu	262
438. (1501) Král dává Václavovi z Kolovrat pokutu na Děpoldovi z Lobkovic	262
439. (1501) Král dává Václavovi z Kolovrat pokutu na Janu Bochovcovi z Vopice	262
440. V Budíně (1501) král rozšiřuje Petru Duhovi z Častrova držení lisu vinného i na dědice jeho . . .	263
441. (1501) Král převádí na Jiř. Hášu z Kolína výplatu na půl vsi Dobřeně a dvůr Chotouchov . . .	263
442. V Budíně 22. kv. 1501 král vykazuje Pátovi Švihovskému 1500 kop z komory král.	264
443. V Budíně 11. srpna 1501 král dává Jindřichovi z Hradce výplatu na zboží duchovních	265
444. V Budíně 4. srp. 1501 král stanoví, že po Kristofu z Tvorkova děditi má Magdal. Miškovská . . .	165
445. V Budíně 20. čce. 1501 král dává Ladslavovi z Boskovic výplatu na tvrzi Novošicích	266
446. V Budíně 13. srp. 1501 král osvobozuje Kazimíra kn. Těšínského od platu ze soli	266
447. V Budíně (1501) král vysazuje Ponsdorf ve Slezsku za město řečené Červené Město	267
448. V Budíně 27. čce. 1501 král potvrzuje Opavským práva a svobody	268
449. V Tolně 15. září 1501 král stvrzuje M. Šicovi z Drahenic držení Plískovic, Sochovic a Rastel . . .	269
450. V Tolně (1501) král potvrzuje Zikmundovi z Tralcar plat	269
451. V Tolně (1501) král schvaluje účty Hynka Baderského z Újezda	270
452. V Tolně 11. září 1501 král potvrzuje kšaft Valentína Replíka	271
453. V Budíně 6. list. 1501 král potvrzuje Adamu z Cimburka opravu na vsi Klopotovcích	272
454. 2. led. 1502 král dává Jiříkovi Gedeonovi z Volešničky spolek	272
455. V Budíně 11. pros. 1501 král dává Janovi z Jestřebí list mocný	273
456. V Budíně 13. pros. 1501 král svoluje, by Jindř. Kropáč z Nevědomí prodal zámek Braneč . . .	273
457. V Budíně 30. říj. 1501 král dává Hanušovi Haugvicovi ves Rudku dědičně	273
458. V Olomouci 20. led. 1502 král opatřuje Arkleba Prusinovského z Mickova na dobré pověsti . . .	274
459. V Budíně 28. kv. 1501 král stvrzuje Purkartu Kapléři práva na všech kl. Oseckého a Světec. . .	274
460. V Praze 16. ún. 1502 král stvrzuje Hynkovi z Kunštatů opravu kl. Dalešického	275
461. V Praze 15. ún. 1502 král propouští Adamu z Backovic ves Vosmoruby z manství	275
462. V Praze 15. února 1502 král převádí na Viléma z Pernšteina rukojemství kláštera Třebického . . .	276
463. V Olomouci 15. led. 1502 král vyhrazuje br. z Vlašimě, že s Olomouce nemají býti splacováni . . .	276
464. V Olomouci 17. led. 1502 král dává Jiříkovi z Hlusovic list mocný	277
465. V Olomouci 17. led. 1502 král dává Vilémovi Hrivňovi z Újezda list mocný	278
466. V Olomouci 18. led. 1502 král dává Dorotě z Drahonice list mocný	278
467. V Olomouci 18. led. 1502 král dává Albrechtovi z Hustopeče list mocný	278
468. (V Olomouci) 18. led. 1502 král dává Burjanovi z Vlčnova list mocný	278
469. V Olomouci 19. led. 1502 král povoluje Litovelským některé výsady	278
470. V Olomouci 20. led. 1502 král vysazuje ves Dubeč za městečko	279
471. V Olomouci 19. led. 1502 král dává Han. Haugvicovi výplatu na plat v Olomouci	279
472. Král potvrzuje Hynkovi z Ludanic zápisné držení vsi Chropyně, Zářečí a půl Bochoře	280
473. V Praze 21. ún. 1502 král Zdeň. z Postupic určuje místo v lavicích soudu zemského	281
474. V Olomouci 19. led. 1502 král svoluje, by Olomoučtí sraželi si plat J. z Lomnice darovaný . . .	281

	Str
475. V Praze 20. ún. 1502 král bratřím z Boskovic dává nevýplatnost Uničova	282
476. V Praze 21. ún. 1502 král vyhrazuje V. Sakovi, že s dvora v Šárce nemá býti splacován	283
477. V Praze 11. února 1502 artikule královské čtené při sázení konšelů v městech Pražských	284
478. V Praze 15. ún. 1502 král dává Anně mlynářce od Hory list mocný	284
479. V Praze 15. ún. 1502 král dává Jiříkovi ze Lhoty list mocný	284
480. V Praze 26. led. 1502 král dává Hynkovi z Kunštatů list mocný	284
481. V Praze 23. led. 1502 král vysazuje ves Heřmanice u Litomyšle za městečko	285
482. V Praze 7. ún. 1502 král potvrzuje bratřím ze Sulevic držení vsí Pohorlic a Charvátec	285
483. V Praze 23. ún. 1502 král Hanykéřovi ze Semína odpouští provinění	285
484. V Praze 22. ún. 1502 král potvrzuje Jarošovi od Mouřenínův kollaturu dvou oltářův	286
(V Praze) 7. dub. 1470 Bonuše Meissnerová poslední vůli zřizuje kaplan. u sv. Michala	287
485. V Praze 28. ún. 1502 král dává Jakubovi proběři svobodný gleit	288
486. V Praze 27. ún. 1502 král dává Lipoltovi z Krajku nápad na dvůr ve Valtinově	288
487. V Praze 4. bř. 1502 král potvrzuje Janu Pavelcovi svobodnou rychtu v Trpíně	289
488. V Praze 4. bř. 1502 král potvrzuje Jilkovi svobodnou rychtu v Bělé	289
489. V Praze 3. bř. 1502 král dává Janovi a Stanislavovi z Sulevic list mocný	289
490. V Praze 4. března 1502 král povoluje Horažďovicům pečeti voskem červeným	289

C. XXIII. Listiny kláštera Starocelského o držebnostech jeho v Čechách 1272—1545.

Podává Theodor Antl.

Úvod vydavatelův	290
1. V Praze 3. říj. 1272 biskup Jan stvrzuje smlouvu Heinemana z Lichtburka o Lovosice	291
2. 15. čce. 1276 Přislav z Újezen (?) směl ves Veselé za dědiny v Lovosicích	291
3. V Altenburku 14. dub. 1296 Adolf Nasavský bere klášter v Celi ve svou ochranu	292
4. 1301 smlouva kláštera v Celi o ostrov u Lovosic	292
5. 1334 výpověď Litoměřických ve sporu mezi bratry Celenskými z Lovosic a paní Bohuslavovou	293
6. 27. pros. 1344 Smil ze Vchynic svědčí, že všechny pře s kl. Celenským úplně vyrovnal	293
7. V Drážďanech 7. pros. 1348 král Karel IV. potvrzuje klášteru v Celi výsady	294
8. V Drážďanech 7. pros. 1348 Karel IV. potvrzuje kl. Celenskému majetek a výsady v Čechách	294
9. V Drážďanech 8. pros. 1348 Karel IV. Litoměřickým, by práv kl. Celenského v Lovosicích šetřili	295
10. Na Děčíně 6. led. 1366 výpověď ve při kl. Celenského s dědici Petrimana ze Sulevic	295
11. Na Karlštýně 29. dub. 1395 král Václav potvrzuje klášteru Celenskému výsady	296
12. Na Karlštýně 6. kv. 1395 král dává klášteru v Celi výsadu na ochranu poddaných	296
13. Na Karlštejně 11. kv. 1395 král dává klášteru v Celi výsadu na ochranu proti pocestným	297
14. V Norimberce 24. list. 1397 král nařizuje kl. v Celi, aby dávali 20 hřiven Alžbětě mark. Mišeňské	297
15. V Praze 25. říj. 1477 král Vladislav potvrdil klášteru Celenskému výsady	298
16. V Praze 21. dub. 1479 král stvrzuje smír kláštera v Celi s Václavem z Kladna o Lovosice	298
17. 5. ún. 1487 výpověď krále Vladislava o rybolovu na Labi	299
18. 3. kv. 1498 klášter v Celi dává některým obyvatelům Lovosic pozemky k pěstování révy	299
19. 20. ún. 1507 smlouva kláštera v Celi s Albrechtem z Kolovrat o Lovosice	300
20. V Praze 15. čce. 1509 král stvrzuje smlouvu kláštera v Celi s Albrechtem z Kolovrat o Lovosice	301
21. Na Krupce 20. čce 1509 Albr. z Kolovrat dává vykoupené statky kl. v Celi témuž klášteru	301
22. V Praze 16. říj. 1509 král stanoví Albrechta z Kolovrat a Jindř. z Šlejnic patrony statku Lovosického	302
23. V Praze 19. říj. 1509 Albr. z Kolovrat pojistil Jindř. ze Šlejnic 10.000 zl. na Lovosicích	302
24. V St. Celi 20. dub. 1511 klášter prosí krále, by schválil postoupení Lovosic Jindř. z Šlejnic	303
25. V St. Celi 28. srp. 1511 klášter dává Jindř. z Šlejnic moc, by si vyplutil statky jeho v Čechách	303
26. V St. Celi 2. říj. 1511 klášter uzavřel smlouvu s Jindřichem z Šlejnic o statky klášterní	304
27. V Uh. Brodě 29. pros. 1511 král Vladislav dal Burianovi Trčkoví výplatu na Lovosicích	305
28. V Budíně 23. září 1513 král uznává právo kláštera v Celi na Lovosice, ruší jiné zápisy	305
29. V St. Celi 25. dub. 1535 klášter se zavazuje, že nevyplatí za živobyčí Šlejniců Lovosice	306

	Str.
30. V Praze 30. srp. 1537 král Ferdinand stvrzuje bratřím z Šlejnic smlouvy o Lovosice . . .	307
31. Ve Vídni 17. říj. 1542 král stvrzuje dědičný prodej statků klášterských Šlejnicům . . .	307
32. 5. bř. 1545 klášter v Staré Celi prodal Arnoštu a Jiříkovi z Šlejnic statky . . .	308

C. XXIV. Listiny Brozanské z let 1482—1515. Vydává Hynek Kollmann.

Úvod vydavatelův	309
1. V Praze 28. list. 1482 král Vladislav Litvinovi z Klinšteina zapisuje Brozany	310
2. 4. list. 1486 dobrá vůle Litvina z Klinšteina Vojtěchu Tvochovi na Brozany	312
3. Na hr. Praž. 26. září 1487 král převádí Brozany s Litvina z Klinšteina na Vojtěcha Tvocha . . .	313
4. Na hr. Praž. 6. ún. 1488 král Jindřichovi z Vřesovic dává list mocný k řízení o statech . . .	314
5. Na Budíně 4. čna. 1493 král Vojtěchu Tvochovi přepisuje na Brozanech 150 kop č.	315
6. 24. prs. 1500 dobrá vůle Tvochova na Brozany Zd. z Waldeka, B. Žlebovi z Strážkova a br. z Čichalova . .	315
7. 22. dub. 1502 dobrá vůle Zd. z Waldeka, br. z Čichalova a B. Žleba ze Strážkova Jindř. z Vřesovic . .	317
8. Na hr. Praž. 21. září 1509 král potvrzuje Jindř. z Vřesovic předešlé zápisy na Brozany . . .	319
9. 4. dub. 1515 Jindř. z Vřesovic odkazuje Brozany synům svým Jaroslavovi a Jiříkovi . . .	320

D. XVI. Výpisy z knih vinnických z let 1358—1576. Vybral V. J. Nováček.

(Začátek jest v A. Č. XV. 509—560.)

51. 25. kv. 1461 svědomí o propůjčení místa k stavbě domku obci Košítskou a o volbě rychtáře . . .	322
52. 26. kv. 1461 smlouva Jana Mudrocha s Janem Hedvikou o chmelnici	323
53. 16. čna 1461 výpověď konšelů vinnických mezi Václavem perkmistrem a Bartošem ve při o vinnici . .	323
54. 11. čce 1461 výpověď úřadu hor vinnických mezi osadou sv. Štěpána a Janem Tapíkem o vinnici . .	324
55. 15. čna 1462 Vaně k Černý prodává zahradu Václavovi perkmistrovi hor vinnických . . .	325
56. 17. čna 1462 výpověď mezi Martinem Mašnerem a Anežkou Jandovou o vinnici . . .	326
57. 26. srp. 1462 Veliku Goliašovi a Jiř. Trubačovi slevuje se na platu z vinnic zádušních kaple Betlemské . .	327
58. 25. list. 1462 výpověď o vinnici mezi Václavem perkmistrem a Janem Pipmáskem řezníkem . . .	327
59. 8. ún. 1463 výpověď o lis mezi sirotky Jana Svačinu a držiteli vinnic na hoře Hynkově . . .	328
60. 21. ún. 1463 směna vinnic mezi Martinem měřítem a Mikulášem	328
61. 9. čna 1463 výpověď mezi Martinem sladovníkem a Vaňkem Zeleným o chmelnici . . .	329
62. 4. čce 1463 správce kaple Betlemské vysazuje vinnice a chmelnice pod úrok dědičný . . .	330
63. 2. říj. 1463 výpověď mezi Ambrožem od Koníka a Prokopem z domu Slancova o les vinnický . . .	332
64. 27. říj. 1463 král Jiří osvobozuje dům s vinnicí Vaňka z Valečova ode všech platů . . .	332
65. 29. říj. 1463 úřad vinnický vyznává o téměř osvobození	333
66. 7. led. 1464 Buzek ze Skrejšova zapisuje Janu z Přivory plat svůj na vinnici Zvanovské . . .	334
67. 1. bř. 1464 kostelníci sv. Petra na Poříčí dávají vinnici zádušní pod plat dědičný . . .	335
68. 15. bř. 1464 Máře vdova po Jindřichovi spojuje statek svůj se statkem Svatoše zete . . .	336
69. 24. bř. 1464 Mikuláš Věchtíkuv prodal vinnici Karlštýnku Fridrichu Vojířovi z Očedělic . . .	337
70. 11. čna. 1464 výpověď mezi Markétou vdovou a Jarošem zvoníkem o plat z vinnice . . .	338
71. 7. list. 1464 poručníci neb. Ambrože dávají úrok z vinnice Kozi Hřbet na světlo k sv. Havlu . . .	339
72. 7. led. 1465 poručníci neb. Jana Hedviky dávají úrok z vinnice na věčné světlo k sv. Michalu . .	340
73. 23. dub. 1465 správce kaple Betlemské vysazuje vinnici zádušní pod úrok Tobiášovi z Bráníka . .	340
74. (1465) Správce kaple Betlemské vysazuje pod úrok dvě vinnice zádušní	341
75. 1. list. 1465 správce kaple Betlemské vysazuje vinnici pod úrok Pavlovi Sirotku z Vršovic . . .	342
76. 2. kv. 1466 mistr Vávra střelec odstupuje své vinnice příbuzným	343
77. 10. čce 1466 Karel měšténin N. M. Pražského zapisuje Frankovi ostružníku úrok z vinnice . . .	344
78. 1. led. 1467 Karel měšténin Nov. M. Pražského zapisuje Frankovi ostružníku úrok z vinnic . . .	345
79. 5. bř. 1467 výpověď mezi Mikulášem z Malešic a Jankem služebníkem z mince o vinnici . . .	345

	Str.
80. 28. říj. 1467 mistři kolleje Všech Svatých dávají vinnici téže kolleje na 20 let pod úrok	346
81. 9. list. 1467 Václav Vaněk z Valečova prodává dům s vinnicí Chvalovi z Kolína a Jakubu z Kadaně	347
82. 19. list. 1467 Matěj Žlutický zapisuje otcí svému Tomanovi pole ve 40 kopách	348
83. 25. list. 1467 Bartoš rychtář na Újezdě dává po své smrti úrok vinničný Vojtěchovi mlynáři	348
84. 21. pros. 1467 svědomí Ambrože z Vápenice o desátku z vinnice	349
85. 27. list. 1470 král Jiří dává odumřelou vinnici Pavlovi, proboštu Zderazskému	349
86. 25. čna 1471 rada Novoměstská vysazuje městiště za Konskou branou pod právo vinničné	349
87. 9. bř. 1472 knížata z Minsterberka a Boček z Kunštatů dávají Kantorku Erazimovi z Čermník	350
88. 8. dub. 1472 úřad hor vinnických uvozuje Erazima z Čermník v držení vinnice Kantorky	350
89. 17. čna 1473 Petr Blažkův zapisuje svou vinnici Václavu perkmistrovi v dluhu	351
90. 20. čce 1473 Jan Střelec vinnici a pole odstupuje své matce, manželce a dětem	351
91. 20. čce 1473 Jan Střelec odkazuje dědicům majestát na osvobození od perkrechtu	352
92. 22. ún. 1477 král Vladislav kostelu Matky Boží před Týnem stvrzuje držení platu z vinnice	352
93. 18. pros. 1477 Anna Michalova odstupuje vinnici na Vítkově hoře Matyášovi písaři	353
94. 23. čna 1479 výpověď mezi Janem Střelcem, Annou Paříčkovou a Pražákovou o meze vinnice	354
95. [1480] Samuel z Hrádku svoluje, aby Roman služebník dal vinnici Janovi písaři	354
96. 22. čce 1484 výpověď mezi Zdeňkem z Postupic a držiteli jeho vinnice v Olšanech o úrok	355
97. 11. list. 1487 Opat Strahovský dává Bartošovi řezniku vinnici pod úrok na 30 let	355
98. 12. led. 1488 Stanislav Kadeřávek v 30 kopách zapisuje vinnici Anně z Protivína	356
99. 4. pros. 1488 Kunrát Šveitker zapisuje vinnici klášteru Strahovskému	357
100. 19. bř. 1489 S. Kadeřávek zapisuje vinnici Zikmundu z Boršic a Anně z Protivína	358
101. 27. čna 1489 Kubík jinak Kubec zapisuje dvě vinnice Maršovi z Švamberka	359
102. 15. čce 1489 výpověď mezi Janem zetěm Klešovým a Janem Skákalíkem o hranice vinnice	359
103. 8. led. 1490 úřad perkmistrský Jana z Újezdce v dluhu uvádí ve vinnici Martina Volejníka	360
104. 21. led. 1490 Zikmund z Boršic propouští Kadeřávkovi vinnici v dluhu zapsanou	361
105. 21. bř. 1490 Jan z Landšteina prodává Janovi od tří studnic vinnici s příslušenstvím	361
106. 14. dub. 1490 perkmistr Martin vkládá si v knihy vinničné vinnici, z níž sběhl Kubík	361
107. 1. čce 1490 rada Stm. stvrzuje výpověď perkmist. ve při Řehoře postříhače a Duchka Košíka	362
108. 31. čce 1490 Jan z Landšteina dává plnou moc k prodání vinnice na Bohdalcí	363
109. 11. pros. 1490 Jan Kohout odkazuje to, což má na právě vinničném, manželce Markétě	363
110. 24. ún. 1491 Jan Bořek z Dohalic dskami převedl právo věnné ze Zlaté na Práče	364
111. 21. čce 1491 rada Stm. perkmistrovi dává naučení, jak se má chovati při vykupování platů z vinnice	364
112. 11. list. 1492 výpověď mezi obcí Nuselskou a Psárkou a Janem Čihařem o cestu a spád vody	365
113. 20. list. 1492 Jan z Landšteina stanoví si plnomocníky k úřadu hor vinnických	366
114. 1. pros. 1492 Jakub Dousek z Dehnic kus dědiny své prodává Mikulášovi sklenářovi	366
115. 14. kv. 1493 perkmistr Martin s Petrem Štáhlavcem stanoví meze svých vinnice	367
116. 19. ún. 1494 Karel z Doubravy a Martin Pirant připovídají se k vinnici Ondřeje Laby	367
117. 16. září 1494 výpověď mezi Michalem z Železné ulice a sousedy jeho o lisy, věž a spád vody	368
118. 16. září 1494 výpověď o vinnici mezi Matějem Koboliským z Bráníka a sousedy jeho	368
119. 17. ún. 1495 perkmistr uvádí Karla z Doubravy a Martina Piranta v držení vinnice Ondř. Laby	369
120. 5. čna 1495 klášter Strahovský vysazuje vinnici Lichvici pod úrok Mikulášovi ze Skur	369
121. 19. čce 1495 výpověď mezi Duchkem Chlupatým a Frankem nožířem o dvěře vinnice	370
122. 8. září 1495 Jan Cholupický připovídá se k loučce Ondřeje Laby	371
123. 8. září 1495 perkmistr uvádí Jana Cholupického v držení louky Ondřeje Laby	371
124. 7. říj. 1495 Anna z Litohlav poroučí dvě vinnice po své smrti dceři Dorotě	371
125. V Bači 7. led. 1496 král stvrzuje odkaz El. Zajímačové z Sobětic Šoffům z Helfmburka	372
126. Na Horách Kutných 21. července 1497 král Vladislav stanoví řád vinničný	373
127. v list. 1497 král vysazuje horu Pytlíkovskou za hradem Pražským pod právo vinničné	373
128. Na Budíně 12. bř. 1501 král dává Jeronymovi ze Skuhrova vinnici odumřelou	373
129. Na Budíně 23. dub. 1501 král dává Petrovi z Častrova lis nad Srpovými horami dědičně	374
130. Na hr. Praž. 23. bř. 1502 kl. Strahovský má nechati své vinnice v Oboře držitelům dědičně	375
131. 1508 úvod k páté knize vinničné sepsaný písařem Mikulášem od Louže	376

	Str.
132. 1509 perkmistr Zikmund Vaníčkovic jmenuje vinaře přísečné a starší	377
133. 4. ún. a 27. bř. 1511 výpověď mezi Ješkem a Bohusl. kamenníkem o plat za vinnici	377
134. Na Budíně 25. čce 1511 král osvobozuje vinnici Plaskou od platu perkrechtního	379
135. 10. ún. 1516 perkmistr Martin Holec z Květnice stanoví řád o dělání vinnic	380
136. [1521] snešení obce Pražské o čepování vína cizího	383
137. Na Prešpurce 1. list. 1523 král osvobozuje vinnici J. Hlavsy z Liboslavě od perkrechtu	385
138. Na Prešpurce 1. list. 1523 král osvobozuje J. Kozla z Pokštejna od placení perkrechtu	386
139. V Erdu 26. čce 1526 král osvobozuje vinnici J. Vopice z Třebeska od perkrechtu	386
140. 2. pros. 1532 soud hejtman. odkazuje při abatýše Svatojirské o zahradu před perkmistra	387
141. 8. září 1536 výpověď mezi mistry kolleje Karlovy a abatýši kl. sv. Ducha o plat vinničný	388
142. Na hr. Praž. 11. bř. 1549 krále Ferdinanda I. instrukce daná úřadu perkmistrskému	389
143. 8. září 1558 arcikníže Ferd. slibuje, že nedovolí přistě dovážeti cizí vína do Prahy	394
144. Na hradě Pražském 22. září 1562 císař povoluje Staroměstským čepovati cizí vína v obec. sklepě	394
145. Na hradě Pražském 30. září 1562 císař povoluje Malostranským čepovati cizí vína v obec. sklepě	394
146. V Inšpruku 30. bř. 1563 císař nařizuje Isaiáši Velíkovi, aby přestal čepovati cizí vína	394
147. Na hr. Praž. 19. pros. 1564 arcikníže Ferd. dává Novoměstským recess o vína rýnská	395
148. Na Horách Kut. 16. led. 1569 nařízení komory o trestání šenkýřů pro špatnou míru	396
149. 23. bř. 1576 nález komory české proti dovážení cizích vín do Prahy	396
150. 24. čna 1583 Vilém z Rožmberka vysazuje vinnici purkrabství Pražského pod úrok	397

A. XXXI. Listy do Kouřimě zaslané z let 1422—1525. Sebral a k vydání
upravil *Václav Schulz.*

Úvod vydavatelův	401
1. 4. listopadu 1422 Pražané oznamují, že kníže Sigmund přijal tři sousedy Kouřimské na milost	404
2. 6. říj. 1462 rada Staroměstská schvaluje rozsudek nad Maříkem Hříchem a Vicenem	404
3. V Vlašimi 24. list. 1479 rada městská podává svůj rozsudek k vyššímu právu	406
4. 17. dub. 1490 rada m. Hory Kutné sděluje poslední vůli Jana Dvořky	409
5. V Humpolci 30. led. 1493 Bohusl. z Leskovec: aby Janovi podd. jeho k dluhu dopomohli	409
6. V Praze 4. říj. 1494 nejv. písař oznamuje, že král dal P. z Bezdědic odúmrtí po Kubíkovi	410
7. V Kolíně 5. kv. 1496 rada městská se přimlouvá, by židu Pinkasovi k penězům dopomohli	410
8. V Hoře Kut. 11. led. 1500 (?) M. z Vrchovišť nabízí 35 gr. za vola, který v jeho lesích zabit byl	411
9. V Hoře Kut. 15. led. 1500 (?) M. z Vrchovišť zvyšuje náhradu za vola v jeho lesích zabitého	412
10. V Kalenicích 18. čce. 1500 (?) J. Sádlo z Kladrubec přimlouvá se za člověka ze vsi Kozlova	412
11. V Nemyšli 19. říj. 1500 (?) Bohuslav Mitrovský z Nemyše o zaplacení dluhů svým podd.	413
12. 1500 (?) Matyáš z Kosoře přimlouvá se za poddaného pána svého	413
13. Na Mlékovicích 1500 (?) Jindř. Voděradský z Hrušova: o dluh poddaného svého za kuši	413
14. 1500 (?) Jindřich ze Stěžova žádá ohlásiti, že dostal od krále clo v Úvale	414
15. V Kolíně 10. čce. 1501 Martin z Dřešína o dluh Matěje šrotěře	414
16. Na Kostelci 30. pros. 1502 Zd. Kačice z Konic: by mu sedlár odvedl dvě dlužná sedla	414
17. Na Kolodějích 23. list. 1503 Mik. Vlk z Kvítkova: aby mu sousedé zaplatili vlnu	415
18. Na Kolodějích 28. list. 1503 Mikuláš Vlk z Kvítkova domáhá se důrazněji peněz	415
19. 30. pros. 1503 (?) Petr z Trojanovic žádá o svolání přiloženého listu	416
20. Na Kostelci 22. kv. 1504 purkrabí Kostelecký: aby J. Kavanovi dlužné 3 fl. zaplacený byly	416
21. Ve Vlašimi 29. čce 1505 (?) úředník přimlouvá se za poddaného v záležitosti šindele	417
22. 1505 (?) Jan ze Lstiboře: aby jeho člověku vydán byl odkaz	417
23. V Zásnukách 29. dub. 1506 (?) Jindř. z Vojslavic o zaplacení dluhu kmetičně ze Sobučic	418
24. V Praze 13. čna 1506 hejtman Poděbradský má porovnatí Přemysla s židem Pinkasem	418
25. 14. srp. 1506 (?) Bartoš z Prácheňan o dluh poddaného svého z Chvatliny	418
26. V Kolíně 20. list. 1506 Martin z Dřešína: aby mu dopomohli k penězům za ryby	419
27. V Poděbradech 7. pros. 1506 H. Baderský: aby mu vymohli dluh za ryby pro komoru kr.	419

	Str.
28. V Poděbradech 26. pros. 1506 purkrabí žádá, by poddanému dopomohli k penězům za ryby	420
29. V Kolíně 28. pros. 1506 hejtman žádá, by donutili Přemysla zaplatiti dluh	420
30. V Zalesanech 20. bř. 1507 Jiřík z Kolovrat: že vězni Šimka Šatného pro rukojemství . .	421
31. V Zalesanech 31. bř. 1507 Jiřík z Kolovrat oznamuje, že dle register není nic dlužen . .	421
32. V Budíně 10. září 1507 král jmenoval Burjana Trčku z Lípy podkomořím	422
33. V Ledči 10. led. 1508 Jan Kustoš z Ostružna: aby poddanému zaplatili dluh	422
34. 11. led. 1508 rada Novoměstská o 50 kop složených u nich J. Amchou z Borovnice . .	423
35. Na Kunstberce 11. led. 1508 Jiří z Ronova: aby dva sousedé jejich zaplatili jeho lidem .	424
36. V Kolíně 11. led. 1508 purkrabí žádá, by Kuba zahradník zaplatil M. Hrobskému mlyn. .	424
37. Na Zručích 16. led. 1508 Aleš Zručský z Chřenovic žádá za pomoc pro Havla ze Zbizub	425
38. Na Kunstberce 20. led. 1508 Jiří z Ronova prodluhuje Vavř. Volejníkovi lhůtu k placení .	425
39. V Poděbradech 24. led. 1508 Jan z Jelení oznamuje, že se Zígy ze Pňova doptati nemůže	426
40. 30. led. 1508 purkrabí Kostelecký: aby Mach z Chraštan Jarošovi z Ledec zaplatil . .	426
41. Na Konopišti 2. ún. 1508 Jiří ze Šternberka: aby mu dluh byl zaplacen	426
42. 7. ún. 1508 purkrabí Kostelecký: aby Stejskalka zaplatila Jarošovi mlynáři Ledeckému . .	427
43. 7. ún. 1508 týž žádá, aby Sochor zaplatil za dříví	427
44. V Přelouči 10. ún. 1508 Št. Anděl: aby Chladová zaplatila kmetičně Johance za koně . .	428
45. 14. ún. 1508 purkrabí Kostelecký: aby Průša zaplatil Šimonovi z Olešky za dříví . . .	428
46. V Soběslavi 16. ún. 1508 hejtman ujišťuje, že Mařík kovář z Třebelic není za vlnu nic dlužen .	428
47. V Kolíně 18. ún. 1508 purkrabí žádá, by Matěj sladovník zaplatil Smolíkovi z Radovesic .	429
48. V Leštně 27. ún. 1508 Petr Holický z Šternberka posílá Kouřimským ústní vzkaz po poslích	429
49. V Poděbradech 1. bř. 1508 hejtman žádá, by Důra z Blyny statek vytlákaný vrátila . . .	430
50. V Zámukách 12. dub. 1508 Jindřich z Vojslavic žádá za právo k stavování pro člověka svého	430
51. V Kostelci 24. dub. 1508 Michal z Chlumu: aby Ucho z Chraštan opuštěný grunt osadil .	431
52. 30. dub. 1508 Chrástof z Gutšteina oznamuje, jaké násilí na něm soudcové zemští spáchali . .	431
53. Na hr. Praž. 3. kv. 1508 Závěše Sulek z Hrádku: aby vdova bakalářka zaplatila Kateřině z Čachrova	431
54. V Ml. Boleslavi 8. kv. 1508 Jindř. Hložek z Žampachu o spravedlnost Pankráce cihláře .	432
55. 14. kv. 1508 (?) purkrabí na Čestíně žádá, aby pan Přemysl ryby zaplatil	432
56. Na Vlašimi 16. kv. 1508 purkrabí žádá, aby Hylík koželuh zaplatil za kůže	433
57. V Brandýse 21. kv. 1508 purkrabí o dluh Průšův a Václavův	434
58. 22. kv. 1508 Michal z Chlumu: aby zámečníci smlouvu o mříže dodrželi	434
59. 26. kv. 1508 Přemysl z Vilmanic oznamuje, že není Duchkovi lazebníku ani židu nic dlužen .	434
60. Na Vlašimi 27. kv. 1508 purkrabí posílá Ješka řezníka pro peníze za kůže	435
61. Na Hrádku 4. čna 1508 Jan Šlechta ze Všehrd: aby mlynářce z Vlčích Dolů peněz nevydávali .	435
62. 7. čna 1508 Mrkuláš Karlík z Nežetic: aby loupeživého mlynáře Blažka uvěznili	436
63. V Poděbradech 13. čna 1508 hejtman Hynek Bádorský z Újezda o dluhy poddaných . . .	436
64. V Poděbradech 13. čna 1508 hejtman žádá, aby Janovi služebník král. škoda nahrazena byla .	437
65. V Čáslavi 13. čna 1508 podkomoří Burjan Trčka oznamuje, že zítra přijede obnovit úřad .	437
66. Na Kostelci 15. čna 1508 (?) Michal z Chlumu žádá, aby mu Přemysl ryby zaplatil . . .	438
67. Na Hrádku 18. čna 1508 Jan Šlechta ze Všehrd posílá návrh přípisu ku králi	438
68. Na hr. Pr. 19. čna 1508 Závěše Sulek z Hrádku: aby Kateřině Čachrovské zaplacen bylo .	438
69. Ve Vlašimi 21. čna 1508 Mikuláš Trčka: aby Hylík kůže mu zaplatil; nabízí víno na prodej .	439
70. 21. čna 1508 purkrabí Kostelecký: aby dluh nebožtíka Martina Lána byl zaplacen . . .	439
71. 25. čna 1508 purkrabí Kostelecký: aby Vávra Kadečkův zaplatil Jarošovi z Ledec . . .	440
72. V Hoře Kutné 25. čna 1508 Tomáš Chvojko z Plané slibuje vyhověti v příčině varhan . .	440
73. Na Svojsčicích 27. čna 1508 (?) Jindř. Amcha z Borovnice: aby Sochor zaplatil Janu Krémáři	441
74. Na Svojsčicích 27. čna 1508 (?) Amcha z Borovnice stěžuje si, že mu lidé v potocích u Vilmanic loví .	441
75. 29. čna 1508 rada Staroměstská zve ke schůzi stavu třetího na den sv. Markéty	441
76. V Jelčanech 1. čce 1508 Jiřík z Jelčan s manželkou oznamují, že gruntu zděděných uživatel budou	441
77. po 1. čci 1508 Jindř. Amcha z Borovnice: aby k ohledání mezi jiný den ustanoven byl .	442
78. V Kolíně 2. čce 1508 Martin z Dřešína oznamuje, že kmetičně Heřlici peněz nevydá . .	442
79. Na Hrádku 4. čce 1508 Jan Šlechta ze Všehrd oznamuje, že Jiřík z Jelčan ohledá meze v Nesměni	443

80. V Brandýse 4. čce 1508 purkrabí Petr z Krsovic slibuje přiměti Prášu, aby dluh zaplatil 443
81. V Leštně 14. čce 1508 Petr Holický ze Šternberka o liknavém zasílání listů přiznavacích . 444
82. V Poděbradech 17. čce 1508 hejtman Hynek Báderský: aby dali nový den k stání služebníku král. 444
83. V kl. sv. Prokopa 23. čce 1508 Jan Zajímač z Kunštátu žádá o vrácení kmětičny Trčkové 445
84. 5. srp. 1508 Martin rychtář městský přijal rukojmí Mikulášovi st. Trčkovi z Lípy za Hylíka 445
85. V Praze 8. srp. 1508 Markvart Cetenský o vyslání lidí k odhadu platu v Přebozích . . 445
86. V Kolíně 9. srp. 1508 purkrabí upomíná, aby Matěj sladovník Smolkovi z Radovesic zaplatil 446
87. V Leštně 21. srp. 1508 Petr Holický ze Šternberka oznamuje, že svolal sjezd krajský do Kouřimě 446
88. V Praze 29. srp. 1508 Pražané zvou stavy kraje Kouřimského na sjezd podobojích do Prahy 447
89. V Přerově 30. srp. 1508 Jaroslav ze Šternberka přimlouvá se za kmetičnu svou z Nehvizd 448
90. 3. září 1508 Petr Holický ze Šternberka o artikulích na sjezdu krajském předložených . 448
91. Na Přerově 5. září 1508 Václav z Nehvizdek žádá, aby pře kmetičny z Nehvizd byla odložena 449
92. Na Kolíně 22. září 1508 purkrabí žádá, aby Jiřík z Myškovice zaplatil Matouši Hrobskému 449
93. V kl. sv. Prokopa 30. září 1508 purkrabí žádá, aby Prášovi ze Střimelic zaplatili za sekání ovsa 449
94. V Kostelci 15. říj. 1508 purkrabí žádá, aby Vávra Kadečkův zaplatil Jarošovi z Ledec . 450
95. V kl. sv. Prokopa 17. říj. 1508 Jan Zajímač z Kunštátu: že kmetičnu Trčkovou dosud mu nevrátili 450
96. V Žumberce 20. říj. 1508 Jan Janovský ze Soutic žádá o povolení k ležení dlužníků . . 451
97. V Lipnici 23. říj. 1508 Burjan Trčka přimlouvá se za podd. Havla a žádá o zatknutí zloděje 451
98. V Kostelci 24. říj. 1508 purkrabí žádá, by Vitovi z Brníka byl vyplacen podíl . . . 452
99. Na Hrádku 28. říj. 1508 Jan Šlechta ze Všehrd o pomoc pro okradeného úředníka Beneše 452
100. Na Hrádku 31. říj. 1508 J. Šlechta ze Všehrd, co zvěděl o příjezdu králově do Čech . 453
101. V Leštně 4. list. 1508 P. Holický ze Šternberka: kdy svolati míni sjezd krajský . . . 453
102. Ve Vlasimi 14. list. 1508 Mikuláš st. Trčka z Lípy píše o dluh Jiříka Koblasý . . . 454
103. V Poděbradech 19. list. 1508 hejtman radí, aby lidem král. tolik peněz nepřijčovali . . 454
104. 25. list. 1508 Matouš mlynář v Hrobech žádá za dopomožení k dluhu na lidech v Myškovících 455
105. V Zásmukách 26. list. 1508 Oldř. Popel z Vesce žádá o předvolání některých lidí na radnici 456
106. V Kolíně 29. list. 1508 purkrabí žádá za ochranu král. poddaného proti utržení na cti . 456
107. V Praze 1. pros. 1508 Zikmund ze Záp: aby dluh do dvou neděl byl mu zaplacen . . . 456
108. V Kolíně 8. pros. 1508 purkrabí ustanovil stání v příčině hráze v Libodřizích . . . 457
109. Na Kostelci 11. pros. 1508 purkrabí Přemysl z Vilmanic: aby Práša lazebník zaplatil za dříví 457
110. Na Šternberce 13. pros. 1508 Holický ze Šternb. vyzývá proti zločincům v Bečvářích a Košicích 458
111. V Poděbradech 18. pros. 1508 hejtman žádá, aby Hartunkové z Kel vyplatili odkaz H. Slanaře 458
112. 22. pros. 1508 rada Staroměstská zve k poradě o věcech duch. i svět. na den Hromnic . 458
113. 27. pros. 1508 J. Žito z Hoštic: aby cihlářka v Chraštanech donucena byla k placení . 459
114. V kl. sv. Prokopa 29. pros. 1508 J. Zajímač z Kunštátu žádá o odpověď stran kmetičny Trčkové . 459
115. Na Svojsčicích 31. pros. 1508 J. Amcha z Borovnice o lotra Viktorína hojčího se tam . . 460
116. V Ratajích 1508 purkrabí Václav z Příčiny posílá dlužníka k výsledku 460
117. Na Šternberce 1508 Jar. Kapoun ze Svojkova žádá o zaplacení koupeného ovsa 460
118. 1508 (?) Přemysl z Vilmanic píše o dluhu svém, a táže se, proč jej v lehkost uvéstí chtějí 461
119. 1508 (?) Přemysl z Vilmanic o ukradeném dříví a o dluhu své ženy 461
120. V Bolesl. Ml. 8. led. 1509 Joh. z Krajku posílá Zachaře z Stránky o odúmrtí po matce mistra Havla 462
121. V Praze 9. led. 1509 Jindř. Čejka z Olbramovic o zaplacení podkomořimu i hofrychtěři 462
122. V Poděbradech 16. led. 1509 hejtman nemůže obeslati dlužníkův, odjížděje ku králi . . 463
123. V Poděbradech 17. led. 1509 Jiřík z Maličina: by záležitost Vaňka z Peček ukončili . . 463
124. V Praze 21. led. 1509 Jidř. Čejka z Olbramovic: proč nechtějí platiti podkomořimu . . 463
125. 22. led. 1509 Táborští žádají, aby Markoušovi z Domašina byl vydán kšaft bratra jeho . 464
126. V Libodřizích 25. led. 1509 purkrabí Kolínský přimlouvá se za Vondráka Krčína z Krychnova 465
127. Na Zvěstově 27. led. 1509 Jindřich Škopek z Otradovic žádá o zapůjčení kata 465
128. V Polné 28. led. 1509 H. Boček z Kunštátu propouští jim poddaného svého Jana . . . 466
129. Na Dubči 30. led. 1509 Zikmund ze Záp vyřídí záležitost Jiříka kožešníka 466
130. Na Kostelci 5. ún. 1509 purkrabí o vyřízení záležitosti Vávry z Chrašťan 466
131. V kl. sv. Prokopa 6. ún. 1509 Jan Zajímač z Kunštátu: že Jak. Černému bude zaplacen 467

	Str.
132. Na Svojsicích 12. ún. 1509 Jindř. Amcha z Borovnice: aby zajaté lupiče popravili . . .	467
133. Na Lipnici 15. ún. 1509 podkomoří Burjan Trčka zve ku korunování kr. Ludvíka . . .	467
134. 18. ún. 1509 rada m. Č. Brodu: aby pekaři z Kouřimě k nim chleba nevozili . . .	468
135. Na Hradčanech 22. ún. 1509 kancléř A. z Kolovrat o vyslání svědků k soudu do Prahy	468
136. V Hoře Kut. 23. ún. 1509 Jan Ahník z Křešic: aby lidé z Chraštan Říhovi zaplatili . . .	469
137. V Poděbradech 26. ún. 1509 hejtman H. Baderský: aby vyřídili záležitost Václ. z Peček	469
138. 9. bř. 1509 Jan Žito z Hoštic opětne upomíná o svůj dluh	470
139. 14. bř. 1509 rada m. Brodu Č. žádá za vyslání radních k popravě zločincův	470
140. V Kolíně 18. bř. 1509 purkrabí žádá za vyslání lidu ozbrojeného k průvodu královi . .	471
141. V Brodě Č. 19. bř. 1509 rada měst. přimlouvá se, aby Janu Žitovi dluh byl zaplacen .	471
142. Na Lipnici 24. bř. 1509 purkrabí Jd. z Lukavce: aby poddaným bylo zaplaceno za koně	472
143. V kl. sv. Prokopa 9. dub. 1509 J. Zajímač z Kunšátu žádá o zaplacení dříví	472
144. V Táboře 13. dub. 1509 Jan mistr v stavbě vodních trub se táže, kdy má práci dodati	473
145. V Kolíně 19. dub. 1509 purkrabí o vydání spravedlnosti Říhovi Kordovi	473
146. Na Stříbrně 3. kv. 1509 Václav Tluxe z Vrabí přimlouvá se za svého poddaného . . .	474
147. 4. kv. 1509 rada m. Č. Brodu žádá, aby Šimkovi Kuli dluh byl splacen	474
148. Na hr. Praž. 9. kv. 1509 hejtman Záv. Sulek z Hrádku: aby Jiřovi byly vydány peníze	474
149. Na Kostelci 21. kv. 1509 purkrabí Přem. z Vilm. o vydání Barbory kmetičny z Brnska	475
150. Na Kostelci 21. kv. 1509 purkrabí Přem. z Vilm. vytýká, že Barboru kmetičnu varovali . .	475
151. Na Choceně 22. kv. 1509 T. z Dobročovic: aby J. vydali spravedl. jeho ve Třech Dvorech	476
152. Na Kostelci 25. kv. 1509 purkrabí žádá, aby ženu Duchka Kalucha z vězení pustili . .	476
153. 25. kv. 1509 rada m. Kouřimě žádá Oldřicha Popela z Vesce, aby odňatou zbraň vrátil	477
154. V Kolíně 28. kv. 1509 purkrabí vytýká, že nepřímeli Němce konfe k placení	477
155. V Praze 29. kv. 1509 abministrátor M. Pavel z Žatce o rozvodu manželství	477
156. V Poděbradech 2. čna 1509 purkrabí žádá, aby obstavili věci rychtáře z Chotouně . .	478
157. V Praze 4. čna 1509 vyslání měšť. žádají o zaslání privilegií o platech podkomořimu	478
158. Na Rabí 6. čna 1509 purkrabí žádá, aby V. Kolínský zaplatil Temlovi z Bojanovic	479
159. V Kolíně 11. čna 1509 purkrabí Martin z Dřešina o spravedlnost Jíry z Nové Vsi . .	479
160. V Praze 12. čna 1509 J. Šlechta ze Všehrd: aby vydali D. Polákové ze Tří Dvorů spravedl.	480
161. V Poděbradech 12. čna 1509 purkrabí žádá, aby Tlouk řezník zaplatil za dvůr Zibohlav-ký	480
162. Na Lichtmburce 14. čna 1509 úředník Ar. z Chrástovic o Ben. Homoláče ze Starkoče	481
163. Na Kostelci 21. čna 1509 purkrabí žádá za rozhodnutí stran dvou vězňův	481
164. Na Šternberce 26. čna 1509 P. Holický ze Šternberka káže vyhlášovati nařízení pokoje	482
165. 27. čna 1509 Pražané vybízejí k vybírání daně po korunování krále	482
166. Na Kostelci 30. čna 1509 Michal z Chlumu zve k soudnímu stání	483
167. 1. čce 1509 rada m. Č. Brodu posílá výpověď lotra na trápení učiněnou	483
168. Na Kostelci 9. čce 1509 purkrabí žádá, aby přidrželi váhavé dlužníky k zaplacení . .	484
169. V Pelhřimově 14. čce 1509 purkrabí žádá, by donutili Václava pekaře k zaplacení . .	484
170. Na Lipnici 18. čce 1509 B. Trčka z Lípy o zločincích na svobodné cestě loupících . .	485
171. 19. čce 1509 rada Staroměstská žádá o zatčení Kůrky, který Uhry okradl	485
172. Na Kostelci 19. čce 1509 Michal z Chlumu povoluje Průšovi lazebníku lhůty k placení	486
173. V Lipnici 21. čce 1509 Burjan Trčka z Lípy žádá o zapůjčení stanu	486
174. Na hr. Praž. 23. čce 1509 Bernart z Waldšteina o propuštění Jiříka služebníka . . .	486
175. Na Leštně 30. čce 1509 Petr Holický z Šternberka nařizuje o stavění vojákův	487
176. Na Hrádku 7. srp. 1509 Jan Šlechta ze Všehrd přimlouvá se za Pavla Žáčka	488
177. V Přerově 8. srp. 1509 Václav z Nehvizdek žádá o půjčení kata do Č. Brodu	488
178. Na hr. Praž. 7. řij. 1509 král zve stavy kraje Kouřimského na sněm do Prahy . . .	488
179. Na Hrádku 29. řij. 1509 Jan Šlechta přimlouvá se za Bendu rychtáře z Chvatliny . .	489
180. Na hr. Praž. 2. list. 1509 Zdeněk Lev z Rožmitála upomíná o zaplacení berně	490
181. V Praze 6. list. 1509 Matouš opat Karlovský upomíná o plat roční	490
182. Na hr. Praž. 18. list. 1509 Z. Lev z Rožmitála ptá se po zachovalosti 6 podezřelých ze zlodějství	491
183. Na Vrabí 29. list. 1509 Hašek z Vrabí: aby lidé z Trebovle Jiřovi z Kounic zaplatili	492

184. Na hr. Pr. 3. pros. 1509 Lev z Rožmitála: aby plat kl. Karlov-kému počítali na české groše	492
185. V Cerhenicích 7. pr. 1509 Mik. z Dražovic: aby prodloužili lhůtu rychtářovi z Dobřichova	492
186. V Poděbradech 10. pros. 1509 hejtman žádá o spravedlnost Václava z Peček	493
187. V Kostelci 16. pros. 1509 (?) Jan z Rašovic upomíná o peníze za koně	494
188. 21. pros. 1509 Jiřík z Kopidlna: aby služebníka jeho Zlatohlávka z vězení pustili	494
189. Na Hrádku 3. led. 1510 Jan Šlechta omlouvá Vávru, že v opilosti úřad urazil	495
190. 6. led. 1510 Jindřich Hložek: že o Zlatohlávka s Kopidlanským činiti nemá	495
191. V Poděbradech 7. led. 1510 hejtman opět zakročuje ve věci Václava z Peček	496
192. V Kopidlně 8. led. 1510 Jiřík z Kopidlna opět se přimlouvá za služebníka Zlatohlávka	496
193. V Poděbradech 9. led. 1510 hejtman souhlasí s odložením stání Václava z Peček	497
194. V Poděbradech 13. led. 1510 hejtman povoluje další odklad ve věci Václava z Peček	497
195. V Leštně 22. led. 1510 P. Holický ze Šternberka přimlouvá se za Jana šlajfurníka z Janovic	497
196. Na Hrádku 28. led. 1510 J. Šlechta odvolává přimluvu za J. Pekárka o pečení precliků	498
197. Na Hrádku 28. led. 1510 J. Šlechta ze Všehrd děkuje Mat. z Koberovic za jeho služby	498
198. 1. ún. 1510 Michal z Chlumu: aby Jan vodák zaplatil mu dříví koupené	499
199. V St. m. Pr. 7. ún. 1510 Václav Lupát žádá městského rychtáře, by mu dluhy vymohl	499
200. Ve Vlasími 14. ún. 1510 Zdeněk Trčka žádá za rál a právo pro ševce ve Vlasími	500
201. V Kut. Hoře 20. ún. 1510 poslové Kouřimští píší domů o svém porizení	500
202. 12. bř. 1510 Jindřich Hložek žádá, aby Zlatohlávka s rukojmí pustili	500
203. Na Škvorci 17. bř. 1510 (?) Kristof ze Saběnic: o vydání výpovědi statého lotra	501
204. Na Vlasími 27. bř. 1510 (?) Jindřich z Pašíněvsi o vydání Jana sladovníka	501
205. V Zásmukách 4. dub. 1510 (?) Jindřich z Vojslavic žádá o radu v otázce roboty	501
206. Na Hrádku 11. dub. 1510 J. Šlechta ze Všehrd: aby Havlovi safári k dluhu dopomohli	502
207. V Poděbradech 21. dub. 1510 hejtman naléhá na vyřízení věci Václava z Peček	502
208. V Bolesl. Ml. 30. dub. 1510 Jind. Hložek přimlouvá se u K. za Pankráce cibláře	503
209. V Poděbradech 2. kv. 1510 hejtman doporučuje ukončení pře Václava z Peček	503
210. 2. kv. 1510 rada Staroměstská zve na sjezd strany podobojí k 22. květnu	504
211. Na Hrádku 3. kv. 1510 Jan Šlechta přijímá úkol přátelského prostředníka	504
212. V Bělé 8. kv. 1510 Jan a Bernard z Waldšteina hlásí se k penězům po čeledínu Štěpánovi	505
213. V Ratajích 11. kv. 1510 purkrabí žádá za puštění práva na lidi Popela z Vesce	505
214. Na Chlumci 20. kv. 1510 purkrabí žádá peníze za prodané vepře	506
215. V Kostelci 30. kv. 1510 Michal z Chlumu: aby Linhart truhlár dílo mu dodělal	506
216. V Kostelci 5. čna 1510 Michal z Chlumu táže se po pozůstalosti bednářky	506
217. 8. čna 1510 rada Brodu Č. se omlouvá, že pro opravu mlýna dlaždiče jim neposílá	507
218. V Pardubicích 9. čna 1510 úředník Jiřík z Maličina píše o dluh Jíry Némce	507
219. 24. čna 1510 Michal z Chlumu přimlouvá se za Beneše z Lipan	508
220. V Kostelci 4. čce 1510 Michal z Chlumu: o pozůstalost Mnišky bednářky	508
221. V Poděbradech 9. čce 1510 hejtman žádá o vypátrání peněz, jež ztratil Václav písař	509
222. V Čestíně Kosteletě 13. čce 1510 Václav z Řičan žádá Matouše z Koberovic o ležení v Kouřimi	509
223. V Hoře Kut. 29. čce 1510 Zikmund ze Záp. žádá o výpověď lotra Jana Bezpálce	510
224. V Leštně 3. srp. 1510 Petr Holický ze Šternberka o vydání ženy odloužené Pavlu Svačinovi	510
225. V Bohdanči 7. září 1510 Heřman z Hodkova slibuje zapůjčiti 200 kop gr. č.	511
226. V Zásmukách 17. září 1510 Oldřich Popel z Vesce o narovnání různice mezi poddanými	511
227. V Maleticích 20. září 1510 (?) Oldřich Popel z Vesce přimlouvá se za Havla Dudka	511
228. 11. říj. 1510 rada m. Litomyšle oznamuje, proč uvěznil syna Anny nožířky	512
229. Na Hrádku 19. říj. 1510 J. Šlechta přimlouvá se za mlynáře, jenž pro rvačku o ruce přijíti má	512
230. V Kolíně 30. říj. 1510 Jindřich z Vojslavic přimlouvá se za Mikulu věřitele	513
231. V Libenicích 2. list. 1510 Jan Libenický z Prachňan zamítá přimluvu za Václava z Dolan	513
232. V Litomyšli 2. list. 1510 rada m. Litomyšle: že Svatoše propustí jen na rukojemství	514
233. V Čestíně Kosteletě 4. lis. 1510 Václav z Říč. ohražuje se, by pacholek jeho pivo rozvážející byl trápen	514
234. 5. list. 1510 Michal z Chlumu: aby Průša lazebník a Vaněk Hluchý mu zaplatili	515
235. V Poděbradech 6. list. 1510 hejtman žádá o poshování pro Šimona z Velimé	515

Str.

236. V Leštně 10. list. 1510 Petr Holický ze Šternberka žaluje na býv. písaře svého Václava . 516
 237. 25. list. 1510 Tomáš Chvojka z Plané v Hoře Kutné: že bude vymáhati dluhy právem . 516
 238. Na Hrádku 26. list. 1510 Jan Šlechta žádá, aby Pavlovi Žáčkovi bylo poshověno . . . 517
 239. Na Leštně 3. pros. 1510 P. Holický ze Šternberka: aby rodáku svému Maděrovi pobytu u sebe přáli . 517
 240. Ve Vlašimi 14. pros. 1510 úředník Jindř. z Pašinévsi dává zprávu o dvou poddaných . . 518
 241. V Rožďalovicích 19. pros. 1510 úřed. Jiří z Vlkavy: aby Křížovi bylo za maso zaplacen 519
 242. Na Svojsčicích 1510 (?) Petr Kučera z Dřínova žaluje na žoldnéře městského pro násili . 519
 243. 1510 (?) Jan Šlechta ze Všehrd: by mu byl zaplacen dluh od Matouše šrotěře 519
 244. 1510 (?) Jan Šlechta ze Všehrd přimlouvá se za uvězněného Pavla šenkýře 520
 245. 1510 (?) Jan Šlechta ze Všehrd přimlouvá se za Pavla Žáčkova 521
 246. 1510 (?) Jan Šlechta ze Všehrd upozorňuje na nebezpečnost ohně od kotla barvířova . 521
 247. V Hoře Kut. 13. led. 1511 bratři z Prachňan nabízejí narovnání o spravedlnost Pavla mlynáře . 521
 248. Na Veliši 3. ún. 1511 úředník Petr Škorně upomíná o dluh Božího Muže, řezníka z Jičína . 522
 249. V Leštně 6. bř. 1511 P. Holický ze Šternberka slibuje promluvit s p. ze Švamberka . . 522
 250. 21. bř. 1511 rada m. Tábora oznamuje, že vodák Jan zdržuje se v Žatci 522
 251. V Hoře Kut. 2. dub. 1511 Zd. Lev z Rožmitála nařizuje pohotovost potřeb válečných . 523
 252. V Sendražicích 21. dub. 1511 Beneš z Sendražic o dluhu svém Kateřině z Sulic povinném . 523
 253. V Kolíně 1. kv. 1511 Jindřich z Vojslavic zakročuje ve věcech Vavřince Voštípa 524
 254. V Praze 4. kv. 1511 Burjan Trčka z Lipy zve ke schůzce do Prahy 524
 255. 6. kv. 1511 rada m. Jičína: aby zatklí řezníky zavraždivší syna Petra Kouřimského . . 525
 256. V Poděbradech 12. čna 1511 hejtman žádá, aby Roubiček ryby zaplatil 525
 257. 16. čna 1511 rada Staroměstská: aby Přemysl z Vilmanic zaplatil Matěji Hlavňovi . . . 526
 258. V kl. sv. Prokopa 24. čna 1511 Jan Zajímač z Kunštátu o jiný den k stání pro rychtáře ze Sázavy . 526
 259. V Ratajích 27. čna 1511 purkrabí varuje před vystavováním piva nemajetným lidem . . 527
 260. 2. čce (?) 1511 Ondřej kněz na Zderaze pověřuje zástupce svého Jana 527
 261. V Hoře Kut. 10. čce 1511 rada městská oznamuje den k jednání o pozůstalosti Hylška . 527
 262. 29. čce 1511 rada Staroměstská: aby Zikmundovi Starému bylo zaplacen 528
 263. V Boleslavi Ml. 12. srp. 1511 Jindřich Hložek: o zaplacení cíhláři Pankráci 528
 264. 12. srp. 1511 rada m. Č. Brodu slibuje, že k svátku pošle mladšího svého kněze . . . 529
 265. V Kolíně 14. srp. 1511 hejtman Jindř. z Vojslavic přimlouvá se za poddaného Matěje . 529
 266. V Podmoklech 5. září 1511 Václav z Řičan: aby mu Hřidel ryby zaplatil 530
 267. V Kolíně 4. říj. 1511 r. městská smlouvá se, že zdržela Ondřeje orlojníka 530
 268. 10. říj. 1511 Kolínští povolují Křížovi gleit 530
 269. Ve Vlašimi 19. říj. 1511 purkrabí Jindřich z Pašinévsi žádá za zaplacení koží 531
 270. V Janovicích 28. říj. 1511 Václav z Řičan píše o dluhu Hřidelově 531
 271. V kl. sv. Prokopa 7. list. 1511 Jan Zajímač ohrazuje se proti obstavování svých lidí . 532
 272. V kl. sv. Prokopa 1. pros. 1511 Jan Zajímač z Kunštátu žádá za odklad soudního řízení . 532
 273. V Bydžově 2. pros. 1511 rada městská naléhá na zaplacení dluhu Hanzlovi 532
 274. V Kolíně 7. pros. 1511 hejtman Jindřich z Vojslavic: o dluhách Petra Haška 533
 275. V kl. sv. Prokopa 9. pros. 1511 Jan Zajímač žádá za odložení stání svých lidí 533
 276. V Zbraslavicích 11. pros. 1511 J. Svadba z Otradovic: by slad jeho lidem nebyl na dluh dáván . 533
 277. V Praze 14. led. 1512 Burjan Trčka z Lipy žádá za vydání člověka svého 534
 278. V Kostelci 15. led. 1512 Eliška ze Sovince upomíná o penize 534
 279. V Slavkově 17. led. 1512 Oldřich z Konic žádá za vydání Martina sladovníka 534
 280. Ve Svojsčicích 27. led. 1512 Amchové z Borovnice žádají o gleit pro Ondřeje Krtičku . 535
 281. Na Lipnici 19. bř. 1512 Burjan Trčka z Lipy: aby vrah Šimon byl zatčen 535
 282. Ve Žlebicích 21. bř. 1512 Jan z Nestajova přimlouvá se za narovnání mezi poddanými . . 536
 283. 15. dub. 1512 rada m. Chrudimě oznamuje, že Valentin pro vraždu jest ve vězení . . . 536
 284. 18. dub. 1512 purkrabí na Kostelci: o dluh poddaného Duchka Vajíčka z Jevan 537
 285. V Toušeni 21. dub. 1512 purkrabí slibuje oznámiti, kdy výslech lotrů konati se bude . . 537
 286. 8. kv. 1512 rada Staroměstská vybízí k poradě proti šlechtě, též o opatření dětí královských . 538
 287. V Kostelci 14. kv. 1512 Michal z Chlumu žádá za shovívání pro Šicha z Chotěse 540

	Str.
288. V Kolíně 31. čce. 1512 Jindřich z Vojslavic žádá za dědictví pro Víta z Krychnova . . .	540
289. V Praze 5. srp. 1512 Pražané posílají návrh odpovědi na králův list	541
290. V Praze 13. září 1512 Pražané zvou k poradě o potřebách stavu městského	541
291. V Poděbradech 15. září 1512 hejtman žádá za shovívání pro Nováka z Chotouně	542
292. V Praze 15. říj. 1512 Pražané oznamují, jakou odpověď král posílám jich dal	543
293. V kl. sv. Prokopa 15. říj. 1512 Jan Zajímač z Kunštátu žádá za oznámení soudního nálezu . . .	544
294. V Kostelci 31. říj. 1512 Michal v Chlumu upomíná o peníze za prodané ryby	544
295. Na Lichtenburce 15. list. 1512 úředník ujímá se sirotka Petra Červenky	545
296. 18. list. 1512 rada Staroměstská dává naučení ve při Přemysla z Vilmanic o dluh + Tomana . . .	545
297. V Poděbradech 2. pros. 1512 hejtman žádá o vydání spravedlnosti Říhovi z Kost. Lhoty . . .	546
298. 1512 Michal z Chlumu: aby lidem jeho piva na dluh nedávali	547
299. V Krupě 28. led. 1513 Burjan z Mezného žádá, aby člověku jeho byl dluh zaplacen	547
300. V Kostelci 13. ún. 1513 purkrabí posílá Jana Měkýše z Lipan k potrestání	547
301. V Jelčanech 4. bř. 1513 Kateřina z Javora žádá zaplacení dluhu	548
302. Na hr. Praž. 6. bř. 1513 Z. Lev z Rožmitála: zdaž svolávají do města lidi nebezpečné . . .	548
303. V Zdechovicích 8. bř. 1513 Jan Býchorský z Raškovic upomíná o dluh	548
304. V Čestíně Kosteletě 10. bř. 1513 purkrabí žádá zaplacení některých dluhů	549
305. Na Lipnici 5. dub. 1513 purkrabí Jirík z Malíčína žádá peníze za prodané koně	549
306. Na hr. Praž. 5. kv. 1513 purkrabí pohání před svůj úřad dlužníky Martina z Řimovic . . .	550
307. V kl. sv. Prokopa 7. kv. 1513 Jan Zajímač žádá o potrestání těch, kdož na silnici lidi loupili . .	550
308. V kl. sv. Prokopa 9. kv. 1513 Jan Zajímač z Kunštátu žádá o potrestání lupiče Hazuky . . .	551
309. V kl. sv. Prokopa 12. kv. 1513 Jan Zajímač z Kunštátu: aby Hazuku vsadili do vězení . . .	551
310. V Budíně 12. kv. 1513 král Vladislav: o 30 pěších do svého průvodu na turecké hranice . . .	552
311. Na hr. Praž. 27. kv. 1513 purkrabí Bohuslav Chrt ze Rtina odmítá výtku nesprávného půhonu . .	552
312. 24. (?) čna 1513 Zdeněk Lev z Rožmitála: kolik mají dáti ozbrojených do průvodu král.	553
313. 28. čna 1513 Duchek úředník na Lošanech žádá zaplacení mu úroka za Kryble z Lošan	553
314. V Rožďalovicích 30. čna 1513 Magdalena z Waldšteina upomíná o dluh	554
315. V Poděbradech 30. čna 1513 hejtman žádá o vydání spravedlnosti Říhovi z Kost. Lhoty . . .	554
316. VPř. brami 3. čce. 1513 Uhelno-Příbravští žádají, aby tovaryšům za uhlí bylo placeno jako dříve . .	555
317. 5. čce 1513 rada m. Brodu Č žádá, aby Průšovi lazebníku bylo zaplacen	555
318. Na Hradeníně 13. čce 1513 Albrecht Amcha z Borovnice píše o zloději trávy	555
319. V Cerhenicích 16. čce 1513 Mikuláš z Dražovic o vydání dědictví Barboře z Cerhenek	556
320. V Blatné 16. čce 1513 Zd. Lev z Rožmitála: že opravy na hr. Praž. nesměřují proti městům . .	556
321. V Praze 18. čce 1513 Pražané žádají za vyslání 4 osob k sjezdu měst	558
322. 20. čce 1513 Duchek úředník z Lošan opovídá se, že miní stavovati	558
323. V Kostelci 22. čce 1513 purkrabí žádá, aby Přemysl z Vilmanic a Martin Třesohlavý zaplatili . .	559
324. 8. srp. 1513 rada m. Kolína: že pře řezníka Stejskala s Davidem židem byla odložena . . .	559
325. Na Šternberce 12. srp. 1513 purkrabí žádá, aby Michalovi ze Vsechlap bylo zaplacen	560

Rejstřík jmen osobních a místních.

A.

Abbstorf, vlastně Abtsdorf, ves u Litomyšle 246.
Adam opat Plaský 14.
Adam úředník vinnický 369.
Adolf král Německý 292, 296.
z Adrspachu, psáno z Zatrzpachu, Bohunek 285.
Ahník 402, Jan z Křešic 469.
Alba vis Albus.
Albert arcib. Magdeburský, kancléř král. 296.
Albrecht král Český 149.
Albrecht 373; podd. 449; Albrechtův Jíra (Jirík) podd. v Myškovicih 421, 424.
z Albrechtic viz Štoš.
Albus Matěj 344, Alba 345.
Aldenburk 292.
Aldenhof viz Glacz.
Aleš švagr Zdenka Kačice 466.
Alt-Zell v Míšni klášter 290-308.
Alžběta markrabinka Míšenská 297.
Alžběta podd. 293.
Ambrož holič Pražský 6; měšťan z Malé Strany 349; od Konička 332; od ryté věže 339; řečený Les 345.
Amcha 402, pán 441, 513; z Borovice (sic) 165; z Borovnice Jindřich 24, 423; Albrecht na Hradeníně 556, na Svojšicích 535; na Svojšicích Jindřich 441-3, 460, 467; Petr a Václav 535.
Anděl 402; z Ronovce Štěpán

165, z Ronova na Přelouči 428.
Andělská Hora 308.
Andreas viz Ondřej.
Anna manželka cis. Karla IV. (1363?) 397.
Anna kněžna, dcera krále Vladislava II. 539.
Anna mlynářka od Hory 284; nožírka v Kouřimi 512; vdova 355; žena Prokopova 408; žena sklenářova 366; podd. v Sobučicích 508.
Anshelinův Petr, soused v Lito-
měřicích 292.
Antonín opat v Staré Celi 298.
Arnoštů Vávra podd. v Kouřimi 537.
Augustin doktor (Kásenbrot) 438.
Augustin kaplan v Staré Celi 303-4; od Raka 322, Rak 329; podd. 506.
Augustiniánský klášter ve Vratislavi 98.
z Aušavy viz Rendl.

B.

Baayl Václav konšel Hradčanský 138.
na Babě, vinnice u Prahy 377.
Babina ves u Kralovic 13, 40, 141.
Babkov viz Bakov.
z Backovic na Polici Adam 275-6.
Báč v Uhrách 240, 372.
Baderský z Újezda 402; Hynek hejtman na Poděbradech 418,

420-1, 430, 436-7, 444, 454-5, 458, 463, 466-470, 494, 496-7, statky 123-4, 163, věřitel kr. 196, v Chotěticích, skládá účty 270.
z Bahna 402; Matouš purkrabí na Kostelci 537, 548, 559.
Bajchorský viz Býchorský.
na Bakalářově, vinnice 377.
Bakov u Mních. Hradiště 257, psáno Babkov 253.
Balbus Jeronym doktor 228.
Baltazar podpřevor v St. Celi 299, 303-4.
Barbora kmetična 475; podd. 556; zlodějka 493-4.
z Barchova na Dašicích Čeněk 165.
z Barnšteina Jan hejtm. hrabství Kladského 25.
Barták soused 409.
Bartoň hajný z Konojed 499.
Bartoš apotékář z Nadaric 173; měšťan Praž. 323; řezník 356; švec rychtář na Újezdě 348; vinař přísežný 377.
z Baumberka viz Ornyus.
Beba podd. v Lovosicích 299.
Bechyně město 202; viz ze Šternberka.
Bechyně z Lažan Václav 167.
Bečva řeka 219.
Bečvary ves u Kouřimě 458;
Bečvář Petr vinař 377.
Bedřichovi poručníci (kněze Bedřicha ze Strážnice) 234.
Beirek viz Pajrek.
Bejchorský viz Býchorský.

- Bělá 505; svobodná rychta 289; viz z Waldšteina.
 Běleč viz z Přílepu.
 Bělehrad Stoličný 60, 96.
 z Bělidel viz Herink.
 Bělík viz z Kornic.
 Bělokozly ves u Uhl. Janovic 197.
 Bena držitel vinnice 353.
 Benda podd. 480; rychtář 488.
 Beneda viz z Nečtin.
 Benedikt opat na Písku ve Vratislavi 98-9.
 Benediktini 135-6, 194, 215-6.
 Beneš apatékář 389; měšťan Po-
 ličský 51; Pražský 335; rychtář
 v Lipanech 508; úředník Jana
 Šlechty ze Všehrd 452.
 Benešov u Prahy 403, 464, 555;
 smlouva ze sněmu (1473) 145.
 Benešov nad Ploučnicí: jarmark
 206.
 Beránek Pavel soused Kouřimský
 413.
 Beřevice ves zápisná 199.
 Berka viz z Dubě.
 Bernart na dvoře v Štántychu
 u Litomyšle 246.
 Beroun: huť pod Eskovem 271.
 Bertholdesdorf, Novosice, ves pustá
 na Moravě 8.
 z Bestviny viz Klach.
 z Běšin Jindřich mistosudi 317.
 Běskovec hejtman na Pardubicích
 560.
 z Betlehemfeldu viz Turzo.
 Betlemská kaple, důchody 327,
 330, 340-2, 356-7.
 z Bezdělic 402; Jan purkrabí
 537, Pavel dostal odúmrti 410.
 Bezdrůžický viz z Kolovrat.
 Bezpalec Jan zločinec 510.
 Bilina viz Bylina, z Vřesovic.
 Bilák 402; viz z Skaršova.
 Bírka viz z Násilé.
 z Biskupic viz Haugvic.
 z Bišofsteina Hanuš hejtman
 Kladský 26.
 Bitětice ves u Pelhřimova 2.
 Bířov zámek na Mor. 33, 49,
 195; viz z Lichtenburka.
 Bitovec městečko na Mor. 33.
 Bláha podd. v Chrašanech 549.
 Blašany viz Blšany.
- Blatce ves kláštera sv. Prokopa
 197.
 Blatná 557; viz z Rožmitálu.
 Blatnice ves u Mor. Budějovic 33.
 Blatnický rybník na Mor. 67.
 Blatské ryby 525.
 Blažej z Prahy, familiarius curiae
 reg. 107; měšťan Praž. 346;
 Blažek děkan Všech Svatých 69;
 podd. 418, 420, 456; měšťan
 Praž. 371; mlynář 436.
 Blažkův Petr od sv. Jiljí 351.
 Bleška Jan mlynář 370.
 z Blevic Jan viz Šlechta ze
 Všehrd.
 Blížkovice městečko u Mor. Bu-
 dějovic 33.
 Blšany, psáno Blašany, městečko
 134-5.
 Blština v Slezích, něm. Pless, zboží
 21-29.
 Blyně ves u Kourimě 430.
 Bochoř ves na Mor. 280.
 Bochovec z Vopice Jan 262.
 Bohdalec návrší u Prahy 363.
 Bohdanecký 402; Heřman 167,
 196, na Suchdole Kuneš 54.
 Bohdaneč u Pardubic 511; viz
 z Hodkova.
 Bohumenský Jan, pan 24.
 Bohuslav kamenník 377.
 Bohuslavice viz z Ojnic.
 Bohuslavová, vdova po Milotovi
 293.
 Bohušice ves u Jaroměři 67.
 Bojanovice ves u Horažďovic 479.
 z Boleboře Bohuš 202.
 Bolek kníže ve Slezích 193.
 Boleslav Mladá: hejtman panství
 432, 462, 529, krajský hejtman
 496, 500, 503; viz z Krajku.
 Boleslavská paní 496-7.
 Boněnovské hory 100.
 Bořišov, nyní Boršov, ves u Pel-
 hřimova 2.
 Borotín tvrz 97.
 Borovice ves u Mn. Hradiště
 257.
 z Borovnice viz Amcha.
 Borovnička ves 188.
 z Boršic na Stochově Zikmund
 358, na Stachově, manželka
 Anna 361.
- Boršov, psáno Bořišov, ves u Pel-
 hřimova 2.
 z Boru viz Rachemberk.
 z Boskovic viz z Bozkovic.
 Bošice ves u Kouřimě 412, 441,
 448-9, 547.
 Bouňov, nyní Boňov, ves na
 Mor. 67.
 Bouzov, Búzov viz Haugvic.
 z Bozkovic (Boskovic) Ješek 234;
 na Cimburce Arkleb, Bohuše,
 Jaroslav, Jetřich, Václav bratři
 282; na Letovicích Albrecht
 97-8, 159, manželka 206; na
 Třebové Ladslav nejv. komorník
 Mor. 159, 184, 260, 266;
 viz Svojanovský.
 Božejov 112.
 z Božetina Zachař, úředník mince
 36, 54-5, 131, 138.
 Boží Muž rezník 522.
 Bradáč Jan posel král. 6.
 Bradáč Václav, pan 449, 496.
 Bradkovice ves u Velvar 109.
 Bradlecký z Mečkova Hynek 165.
 z Brakomnic (?) Jan 12.
 Brandýs n. Labem 403; purkrabí
 434, 443.
 Braneč zámek 273.
 Bránek, vinnice 340, 368.
 Branišov u Pelhřimova 2.
 Braslav viz Zbraslav.
 Bratřinov ves u Zbraslavě 114.
 Braun 402.
 Břekovský Raclav 192.
 Břetislav I. kníže 109.
 Břevnov klášter 109.
 Březi ves kl. Plaského 13, 40,
 141.
 Březina tvrz 35.
 Březinka ves kl. sv. Prokopa 197.
 Březnice 51.
 Březnička Malá ves u Bechyně
 154-5.
 z Březovic na Dětmarovicích
 Křistka 20.
 Březany viz z Nečtin.
 Brikcí šikmejstr 86.
 z Bříště Jan 122.
 Bříza ves kl. Rokycanského 13,
 141.
 Brníky ves u Čern. Kostelce 452,
 475.

Bruno 35, 93, 453; výsady 65-6; záduší sv. Petra 250.
 Brocno viz z Sulevic.
 Brod Český 403, 404; král přitomen 468; listy 471, 474, 483, 529, 555; mlýn opraven 507; poprava zločinců 470; lidé 540.
 Brod Německý 535-6.
 Brod Uherský 305; zapsán 60-1, 96-7, 258; prodán 243.
 z Brodce Václav 367.
 Brodensis Nicolaus, Brodský, purkmistr v Kouřimi 404.
 Broučkův Blažek 549.
 Broumov městečko: trhy 139, 205; pečeť povolena 205-6; statky kláštera 215.
 Brozany nad Ohří 309-322; viz z Vřesovic.
 Brož konšel 429; od sv. Haštala 340; vinař přísežný 377.
 na Brožově (Brožkově) vinnice u Prahy 377.
 Brožovská vinnice 343.
 Brunšov u Jilového 114.
 Bruntálský viz z Vrbna.
 Bruona (Brúna) Jan z Nezpečova 113.
 Bruska, potok u Prahy 138.
 na Břvech viz z Waldeka.
 Brzotice ves u D. Kralovic 104.
 Brzvy viz z Waldeka.
 Bubele Vaněk měšťan Pr. 325.
 Buben ze Všebořic Bartoloměj 165.
 Buchlov hrad v Mor. 229.
 Budějovice České 188; statky 98.
 Budějovice Moravské 33.
 z Buděšína Erhard svědek 293.
 Budín v Uhřích 5, 10, 12, 15-19, 22, 27, 30-159, 161, 169-170, 174, 179-181, 185, 190-1, 193-269, 272-5, 306, 315, 374-5, 379, 438, 544, 552.
 Budy ves u Janovic Uhl. 197.
 Bukáč Jan, rychtář v Kouřimi 500.
 Buková ves na Mor. 222.
 z Bukova Hřek rukojmí 113.
 Burian syn rychtáře v Rakovnici 91.

z Buštěvsi viz Strašnický.
 Bůzov viz Haugvic.
 Býchorský (Baichorský, Bejchor-
 ský) Jan 167, 196; z Raš-
 kovic 549.
 Bydžov 403; město 533; Nový
 156; clo 198; viz z Wartm-
 berka.
 z Bvážina viz Peringar.
 Bykos ves u Berouna 211.
 Býkov ves kl. Plaského 12, 14,
 141.
 Bylina, Bílina? ves kl. sv. Pro-
 kopa 197.
 Byřice? ves kl. sv. Prokopa 197.
 z Bystřice Adam 24; v ungeltě
 v Praze 224.
 Bytška ves u Val. Meziříčí 201.
 Bytom zámek ve Slezsku 79.

C i Ch.

Cacath (?) v Uhřích 273.
 Cajly, Cejly, ves u Pelhřimova 2.
 Cella Stará, Alt-Zell v Míšni
 klášter 290-308.
 z Cemuz (?) Mladota svědek 291.
 Cerekvice městečko u Pelhřim-
 ova 2.
 Cerhenice ves u Kouřimě 493;
 viz z Dražovic.
 Cerhénky Malé u Kouřimě 556.
 Cetenský 402; z Cetně Mar-
 kvart, místokomorník desk zem.
 211, 446.
 Cetkovice, mylně Četkovice 174.
 Chaberce ves kl. Litoměřického
 46.
 Chajšt viz Chýst.
 Chakeborův (?) Vojtěch svědek
 291.
 Chanický ze Všehrd konšel vin-
 ničný 378.
 Charvát z Ostrova Jan, úředník
 mince 36.
 Charvátce ves u Libochovic 285.
 Chldeřena viz Kdýčina.
 Chlad v Kouřimi 428; podd.
 v Trebovli 492.
 Chlavs-k (?) ves kl. Mo. Hradiš-
 tského 257.
 Chlum ves u České Lipy 118;
 u Vlašimě 197; viz Kauffunk,

z Chlumu a Košmberka Albrecht
 165; Michal 431, 434, 438,
 483-6, 499, 506-8, 515, 540,
 545, 547, plat roční 105;
 Slavata 7, 403, 437, 485,
 statky 3, Michal 37.
 Chlumec nad Cidlinou, purkrabí,
 506.
 z Chlumku viz Strauch.
 Chlupatý Duchek vinař, Jiřík a
 Josef synové 370.
 Chmelický Burjan 544; z Chmelic
 Zikmund purkrabí hradu Pr.
 138.
 Chobot ves pustá na Mor. 67.
 Chocemice, Chocenice, ves u Ko-
 lina 476.
 Cholupický, Cholpický Jan měšťan
 - Pražský 371.
 Chomutov viz Waitmile.
 Choratice ves u Benešova 197.
 Choronský ves u Mělníka 77.
 Chorušice ves u Mělníka 77.
 Chotajš, Chotíš, ves u Č. Kostelce
 540.
 Chotěboř 152.
 Chotějovice viz Chotolice.
 Chotění, nyní Chotina, ves kl.
 Plaského 12, 40, 141.
 z Choteryn Jenic (?) 291.
 Chotěšovský klášter 10.
 Chotětice ves 270.
 Chotolice, Chotějovice, manství
 Trutnovské 170.
 Chotouchov ves u Kouřimě 264.
 Chotouň ves u Jilového 114;
 u Kouřimě 524, rychtář 478,
 542.
 Chouč ves 46.
 Chrastov ves u Počátek 2.
 z Chrastovic 402.
 Chraštany ves u Č. Brodu 422,
 426, 431, 459, 478, 470-1,
 494, 549, 560, rychtář 449,
 466, 469, 474.
 Chřelovice viz Křelovice.
 Chřenovice městečko ve Slezsku
 18-9; viz Zručský.
 Chřestovice dvůr u Písku 39;
 kostel sv. Jana 125-6.
 Chřlop ves 101.
 Chropyně ves na Mor. 280,
 z Chroustova Jindřich 107.

Chrt z Ertína 402; viz se Rtína.
 Chrudim 232, 403, 537; Jaroš 54; Šimon mistr 346.
 Chudé zeť Martin podd. 329.
 z Chudenic viz Cernín.
 Chudolázek Jan vinař 361.
 Chvaletice ves na Mor. 33.
 Chvalov ves u Pelhřimova 2.
 Chvalovský z Ledec Jan 191.
 Chvatliny ves u Kouřimě 418, 488.
 z Chvojence Václav, písař menších desk zem. 211.
 Chvojko z Plané Tomáš 440, 517.
 Chvojník rybník na Mor. 67.
 Chyba kovář 520.
 v Chyně (?) ves kláštera Rokycan-
 akého 85.
 z Chynic (ze Vchynic?) Smil 293.
 z Chynova viz Malovec.
 Chyše viz z Gutšteina.
 Chýstě, z Chajšt, ves u Chlumce
 u. Cidl. 506.
 z Chýžkovic viz z Čížkovic.
 Cichněf Pavel Malý, měšťan Praž.
 281.
 Cihlár Václav dlužník 355.
 Cikán, Czygan z Slupska Jan 20.
 z Cimbarka Žofka 189; z Jičina
 Kunka 126; viz z Bozkovic,
 z Tovačova.
 Cisař z Níhošovic Jan a Václav
 58.
 Cisterciáci 252, 294.
 z Cítova Jindřich, Petr a Votík
 72.
 Cmud zámek 185.
 de Coldic viz z Koldic.
 Gorštýn hrad na Moravě 9.
 na Cukrmanově, vinnice 377.
 Cukrmon Viktorin 105.
 Cvrčovice, Svrčovice ves u Kar-
 lina 4, 100.
 Cynera Heyncelin kmet Litomě-
 řický 293.
 Cziec viz Čiž.
 Czobar Emrych 32; z Czobarsan
 82-3.
 Czoptenberg, Sobotka vrch ve
 Slezích 99.
 Czzygan z Slupska Jan svědek
 101.

Č.

Čabelický 402; ze Soutic na Tejně
 Jan 154-5.
 z Čachrova Kateřina 431, Čach-
 rová 438.
 Čachtice viz Orzak.
 Čakovice ves u Pelhřimova 2.
 z Čakovic Vilém 132.
 Čáp podd. v Petrovicích 514.
 Čáslav 403, 437, 486; plat za
 sázení koněšlů 172.
 Čáslavský, věřitel 413.
 Častohostice ves na Mor. 33.
 z Častrova Eliáš služebník král.
 86; Matyáš 158, 183, 200;
 Petr 374, Duha, manželka Do-
 rota, Václav a Bohuslav synové
 263.
 ze Čbánova 402.
 z Čechlovic Pešek 295.
 z Čechovic viz Čelo.
 z Čechtic Přech 103.
 Čejka z Olbramovic (Ubramovic,
 Oubramovic) 402; Ctibor z Ubra-
 movic 156; Jindřich z Olbra-
 movic písař podkomořský 462,
 464.
 Čejkov ves u Počátek 2.
 z Čejnova Kateřina manželka
 Tvocha z Nedvídkova 316.
 Čelákovské (Včelákovské) hory
 48.
 Čelo z Čechovic Jindřich 20;
 Jan 29.
 z Čenkova Vlček Václav 112.
 Četenice ves u Vlašimě 197.
 Černkov ves u Bechyně 154-5.
 Čermice, Čermníky, ves u Č. Brodu
 118.
 z Čermník Erazim kammistr král.
 350.
 Černilov ves u Hradce Kr. 78.
 Černínove z Chudenic 10.
 Černín z Černin Bohunek 239.
 z Černožic 402; Malešický Ladi-
 slav rukojmí 451, svědek 319.
 Černý Abraham žid Praž. 130;
 Havel švec 534; Jakub věřitel
 467; soused Kouřimský 514,
 Vaněk 514, rychtář 325.
 Černý rybník na Litomyšlsku 246.
 Červ místo na Mor. 93.

Červenka Petr sirotek 545.
 Čestín 403, 433; Čestín Koste-
 l 510, 515, 547, 549.
 Četkovice, či Cerkovice 174.
 z Čichalova Purkart 235; Čicha-
 lovec Purkart a Oldřich 316-
 319.
 Čiž (Cziec) z Nemyčevai, mar-
 šálek král. a purkrabí kraje
 Hradeckého 35, 94, 178-3,
 211, 231, 238, 254.
 Čidružice, ves na Mor. 33.
 Čihar Jan měšťan Praž. 365.
 Činěves ves u Kr. Městce 37,
 420.
 z Čivic Jitík na Krasovicích 12.
 z Čížkovic Čáslav? z Chýžkovic
 Chazsleyv 291.
 Črný Havel švec 534

D.

Dajčina viz Kdýčina.
 Dalešický klášter na Mor. 275.
 Darová ves u Rokycan 35.
 Dašice viz z Barchova.
 David žid 559.
 Dechtáře ves u Červ. Řečice 2.
 Děčín 295; viz z Wartmberka.
 Dědice ves na Mor. 67.
 Dehnice dvůr 367, viz Doušek.
 Dešov Malý ves na Mor. 33.
 Deštná ves 97.
 Dětmarovice viz z Březovic.
 Dětrich markrabí Míšenský 292.
 Děvůček z Počepic a z Louky
 Václav svědek 9.
 Diblíkův grunt 479.
 z Dírného Anna 111, 112; Páta
 a Oldřich 112.
 Diviš podd. 501.
 Divišov ves u Vlašimě 460.
 Divůček viz Děvůček.
 z Dlazkvic (Dlažkovic) Voyko
 svědek 291.
 z Dlažslava (?) Lev svědek 291.
 Dlouhá Ves u Sušice 262.
 z Dlouhé Vsi Jindřich na Vyše-
 bořovicích 165, 185; srv. z
 Vyšehořovic.
 Dlouhý podd. 388; Michal 86.
 Dluhiny ves u Ledče 409.

- Dneboch, Nednebohy, ves u Mn. Hradiště 257.
 Dobrá Voda ves u Mn. Hradiště 257.
 Dobré Pole ves u Vitic 475.
 z Dobré Vody Petřík 108.
 Dobřeň ves u Kolína 264; viz z Vrehovišť.
 Dobřenice ves 177.
 Dobřenský Kunata 80-2, 167, 196.
 Dobřichov ves u Koutímě 493.
 Dobříč ves u Kralovic 12, 40, 141.
 Dobříš hrad 186.
 z Dobročovic 402; na Choce-
 mících Tomáš 476.
 Dobrohost z Ronšperka, psáno
 z Rymšperka 86; Zděnek 167,
 na Týnci 301.
 Dobropolské ryby 559.
 Dobrský viz ze Tmaně.
 de Dobryn Pavel mistr 346.
 Dohalský Bořek a Hašek 80-2;
 z Dohalic Jan Bořek 364.
 Dojetřice ves u Sázavy 197.
 Doktor z Doubravky Jan 27.
 Dolany ves u Kolína 150, 513.
 Dollenstain viz Tollenstein.
 Doly Vlčí ves 435.
 Domanín ves na Mor. 183.
 Domašín u Tábora 464, trhy 408.
 Domažlice, privileje 140.
 Dominikáni 165.
 Donatus bursarius 303-4.
 z Donína Bedřich 39, purkrabí
 Fridrich na Wildštejně 191;
 Doninský věřitel král. 168.
 Dornice Jiří notář 6.
 Dorota podd. 324, bednářka 404-5;
 dcera Michala 474; vdova 355.
 z Dorotic Řehoř úředník mince
 36, 124, 131.
 Doubek krejčí 419.
 Doubrava les kláštera Plaského
 13.
 z Doubravy Karel 359, 367;
 měšťan na Malé Straně 369.
 Doubravice ves pustá na Plzeňsku
 13, 141; u Benešova 197; viz
 Osovský.
 z Doubravky viz Doktor.
 Doubravník městečko na Mor.
 121.
 Doubravská Hora hrad, psáno na
 Důbravě Hoře 46.
 na Doubravského, vinnice 377
 z Doupova Vilém 108.
 Doupovské panství 369.
 Dousek z Dehnic Jakub 366.
 Dráb Jansoused Kouřimský 421-2,
 řezník 411.
 z Drachova Václav mistr 327,
 330, 340-2.
 z Drahenic viz Šic.
 z Drahobudic Bohuše 134; viz
 Popel.
 Drahonice ves 556; na Litomě-
 řicku 74.
 z Drahonic Dorota 278; na Plos-
 kovicích Adam a Václav 74.
 Drahoraz ves u Jičína 250.
 z Drazovic vis Nos.
 Dráždany 294-5.
 z Dražovic 402, na Cerhenicích
 Mikoláš 493, 556.
 Drda Blažek vinař 367.
 Dresler Wolfgang v klášteře St.
 Celském 308.
 z Dřešina 402; Martin purkrabí
 na Kolíně 414, 419, 421, 425,
 429, 442, 446, 449, 456-7,
 465, 471, 473, 477, 480,
 purkmistr Kolínský 414.
 Dřevčice fara u Brandýsa n. L.
 4; viz z Vrabí.
 Dřevenice viz z Dubé.
 z Drínova viz Kučera.
 Drletín ves u Čern. Kostelce 197.
 Drslavice ves na Mor. 60-1,
 96-7, 259; viz z Újezda.
 Dub ves 253; viz z Třebomyslic.
 Dub Český město 116, panství
 148.
 z Duban Pavel svědek 293.
 Dubčany ves u Olomouce 106.
 z Dubé na Dřevenicích Jindřich
 Berka 388; z Lipého Jiřík
 Berka 84; na Skalách Jiří
 Berka 136-7.
 Dubec u Řičan 466, tvrz 457;
 vysazen za městečko 279.
 z Dubče Jan 279; viz ze Záp.
 Dubovice ves u Pelhřimova 2.
 na Důbravě Hoře 46, rozuměj na
 Doubravské Hoře.
 z Dubu a z Radimovic Jiřík 450.
 Duchcov město 162; viz z Sule-
 jovic.
 Duchek kožišník a konšel v Praze
 349; lazebník 434; sládek 527;
 tobolář 388; úředník na Loša-
 nech 553, 559; vinař 377.
 Dudek Havel 511.
 Duha viz z Častrova.
 v Dumné poloha 207.
 z Dupic (?) Zdeněk svědek 293.
 Důra 343, kmetična 430.
 Duščin Matěj vinař 335.
 Dvořák ze Slavikovic Vaněk, Vít,
 Kateřina a Dorota 50.
 Dvořka Jan v Koutímě 409.
 Dvůr Starý viz Glac
 E.
 Ebrharec tvrz pustá na Jihlavsku
 222.
 z Ejstebna viz z Jistebna.
 Eliáš Abraham žid 157.
 z Elkouše viz Lorecký.
 z Elsnic Hanuš na Navarově 145,
 156.
 z Elstiboře viz ze Lstiboře.
 Encovanské zboží 10.
 Erd místo v Uhřích 387.
 z Ertina viz ze Rtína.
 Ertl Hanuš 98.
 pod Eskovem huť u Berouna 271.
 Eyba Hans jinak Frank měšťan
 Praž. 396; srv. Frank.
 F.
 Fencl švec na Hradčanech 138.
 Ferdinand I. král Český 40; in-
 strukce perkmistra 389, 394;
 list 307.
 Ferdinand arcikníže, syn přede-
 šlého, 391, 394-5.
 z Fictum Opl Felix 237, 254;
 Bernart, statky dcery Alžběty
 122.
 Filip podd. v Kozlově 412.
 Filípec Jan bosák, biskup Vara-
 dinský a Olom. 59-60, dům
 v Olom. 281.
 Firsic viz z Nabdína.
 Flašková Anna 334; vinnice 336.
 na Folimanu, vinnice u Prahy 377.

Franc Zikmund, synové Jan a Vít,
v Chrudimi 232.

Franěk ostrožník, konšel vinnický
223 6, 327, 329, calcarista
326, 328; statky 344-5; Jíra
podd. 322-3.

Frank nožíř 370; viz Eyba.

Frankovic Markéta, vdova po
Ondřejovi, syn Jíra, vinaři 338.

Fraňovská hora 388-9.

Freistadt viz Kožichov.

Fridrich I. a II. císaři 292.

Fridrich kníže Lehnický 27,
statky 10-1.

Fridrich ml. měšťan v Ústí n. L.
293.

Fridrich mistr, lékař krále Vladi-
slava 203.

Frištein hrad 191.

Fryšov městečko na Mor. 17.

z Fulneku viz z Žerotína.

z Fulsteina 402; Jířek 89.

G.

Gabriel kněz, bratr Jana Mutr-
plo-a 5.

Gdášov, Kdousov ves u Dačic na
Mor. 33, 67.

z Gelče Jířek perkmistr 389; viz
Jelecký.

Gerlice, Zhořelec 54.

Geruše Konrád měšťan Litomě-
řický 292.

Gessaronis domus viz Jeřatův dům.
Glac z Aldenhofu na Rottenhausu
Lorenc 301; ze Starého Dvora
Hanus 178.

Goliáš Jíra vinař 373.

Gottfrid opat kl. Plaského 35.

z Granova Kašpar 394.

Graupen viz Krupka.

de Grewicz Leuthenberg Nicolans
297.

Griespek 15, 394.

Grunhajm klášter 249.

Grunta ves u Kolína 150.

Gruppen, Grawppen viz Krupka.

Guhrau viz Juora.

z Gutšteina 402; Christofor 431;
Henrich a Křištof rukojmí
král. 167; Mikuláš 24; na
Chyšech Jetřich 119, 167; na

Nečtinách Burjan 40, 208;
Wolf 247,

z Gutu viz Orsák.

H.

Habart Matouš 284

z Habartie Jan dostal erb 116.

Habrina les na Mor. 67.

z Habriny Prokop mistr 162-3.

Habrová ves u Plzně 13, 141.

z Habrova Václav Hyndrák místo-
pisař desk zem. 94-5, proto-
notář král. 5, plat mu zapsán
195.

Háček lesy na Černo-Kostecku
499.

Háček Matěj podd. v Lovosicích
299.

Hájek vinař 328.

Hampl 402.

Hanykř 402, Hanykř z Semina
Jan erckafér 285.

Hanzl služebník 532.

z Harasova Anežka choť Jana
z Humpolce notáře 6.

Hartunkova žena 458, 463.

z Haru Linhart v Bruě 35, 93.

Hasík vinař 345.

z Hasišteina viz z Lobkovic.

Háša z Kolína Jířek 263.

Hašek v Kourimi 555, 558;
vinař 328; Petr soused v Kou-
řimi 454, 518, 533.

Haugvic 402; z Biskupie na Bou-
zově Hanuš 164, 203-4, 273,
279; Petr a Hynek bratři,
díleční listy 204; Hůgvic Arnošt
25.

Havel mistr 462; podd. 322,
451; konšel vinnický 355;
kostelník 342; sladovník 327;
sařár na Hrádku 502; švec
409; tovaryš střelcovský 344;
vinař 377; v Zbizubech 425.

Havlíček švec 524.

Havraň viz Vlašovička.

Hazuka lotr 550-1.

Hedvika Jan vinař 323, 340.

Hedvika kněžna Tešínská, man-
želka Štěpána Zápoleského 32,
243, 258, tiskárna kněžna Tren-
činská 28.

Heřlice kmetična 442. Heřlička
457.

Hejtmánek vinař 388.

z Helfenburku viz Šoff.

Helik, pozůstalost 527.

Helwig Jan, bursarius v Staré
Celi 306.

Heralecké zboží 177.

Heralt Mikuláš, vinař 336.

z Heraltie Jan 140.

Herbest Michal kupec Praž. 2.

z Heriswaldu viz Nostvic.

Heruk z Ostrého Mikuláš 236.

Heruk z Sloupna a z Belidel
Věnek 25.

Herman Jan kanovník Olom. 54.

Heřman vinař 324.

Heřmanice u Litomyšle vysazeny
za město 285.

Heřmanice ves na Mor. 33, 201.

z Herstoše Jan 6.

z Hertwigswaldu viz Nostvic.

Hesolt Mikuláš měšťan Pražský
287-8.

Hlasý Jan a Kateřina 332.

Hlaváč Jan 130.

Hlavné Matěj, úředník 526,

Hlavsa z Liboslavě Jan, hof-
rychtér měst král. 385.

Hlohov knížectví 242-3; Věšti
128.

Hlouzek Jan 339.

Hložek 494; viz z Žampachu.

Hluboká 103; panství 112, 171-2,
190.

Hluchý Václav 549; Vaněk 515.

Hlučín město u Opavy 18-20;
viz Vlček.

z Hlusovic Jířek 277.

Hnízdo Jan podd. 544.

Hobzi viz z Zahradky.

z Hodkova na Bohdanči 402;

Heřman 107, 511; srov. Boh-
danecký,

Hodonín zámek 180; viz z Kun-
statu.

Hoenstein, Hohenstein hrad 304.

Hojkov ves u Nov. Rychnova 2.

Holárek Jan 189.

Holec Martin konšel Praž. 557.
na Holejší Michal rukojmí král.
82-3.

z Holmburka viz Šof.

Holický Petr viz z Šternberka.
 Hollis Jeronimus mistr 308.
 Homoláč Beneš podd. 481.
 Homole viz Kauffunk.
 z Honbic Horyna Jindřich 366.
 Hora viz Kutná Hora.
 z Hory Jan a Konrád měšťané
 Litoměřičti 293.
 na Hoře Andělské Hendrich
 , z Plavna purkrabí Mišenský,
 kancléř 308.
 Hora Cervená viz z Náchoda.
 Hora Doubravská viz ze Vřesovic.
 Hora Stará, ves u Jihlavy? 222.
 Horany ves 2, 150, 488.
 Horažďovice město 289.
 z Horemírie Zikmund 101.
 z Horenie (z Horence?) Cezník
 svědek 291.
 Horníci viz Kutná Hora.
 Horosídla ves u Jesenice 40.
 Horoutova zahrada 87-8.
 Horovice 50, 140, viz z Klínšteina,
 Horstorfář věřitel král. 168;
 z Malešic minemistr 36, 39,
 130, přijat v ochranu 178.
 Horušany dvůr u Č. Brodu 185.
 Horušanský z Roztok Jan mar-
 šálek král. 25-26.
 Horátova zahrada 87-8.
 Horyna viz Honbic.
 Hosnovice ves na Mor. 33.
 Hosovka vinnice 343.
 Hostůn ves u Mor. Budějovic 67.
 Hostimice ves u Brozan 310,
 312-3, 316-7, 319-321.
 Hostinský pán 24.
 Hostivař ves 197; viz z Perče.
 z Hostouně Jan Chrysostom se-
 kretář král. 130.
 z Hostovic 402.
 Hostýn viz ze Stežova.
 Hostýnský Jindřich vládyka 436.
 Hoškovice ves u Mn. Hradiště
 257.
 Hošťálek podd. 86.
 Hoštice ves u Prahy 147; viz
 Žito.
 Hotovec posel 438.
 Hoyer Blasius v St. Celi 306.
 Hrabaně z Přerubenic Jan 23-4.
 Hrad Nový viz z Kolovrat.
 z Hradce, de Nova Domo, Adam

kancléř 386; Anna 160; Jin-
 drich nejv. komorník, nejv.
 purkrabí 3, dům v Praze 36,
 plat doživotní 171, stavba dě-
 kanství na hradě Praž. 69.
 Hradec ves u Stoda 10.
 Hradec Králové 403.
 Hrádek hora u Lovosic 291.
 Hrádek zámek Prokopa z Habřiny
 162.
 Hrádek sídlo Jana Slechty ze
 Všehrd 435, 438, 443, 452-3,
 488-9, 495, 498-9, 502, 505,
 513, 517.
 Hrádek, Krivoklát, 110, 187,
 206, 209, 236.
 Hradenin, Radenin, ves u Kou-
 řimě 556; viz Ameba.
 Hradiště 205; ves u Jilového
 114; panství 270, 471; Mni-
 chové 250, 252-3, klášter
 opraven 256; Uherské 158,
 200, klášter 59; viz Tábor.
 Hradištko ves 141; u Kralovic
 12-3, 40, 247; u Poděbrad
 38; zámek 165.
 Hradištský klášter u Olom. 47,
 62, 83-4, 87-8, 106, 159,
 174, 184.
 z Hrádku 402; Pavel 318; Sa-
 muel Pavel 211; z Valečova
 Samuel podkomoří 347, 353,
 354, zástupce kancléřův 4,
 svědek 288; Jirík úředník na
 horách Jilovských 183; viz
 Meloun, Sulek.
 Hranice, důl zlatý u Jilového
 124.
 Hraňtice ves u Dobříše 210.
 ze Hřebenků Matěj vinař 360.
 Hřiběcí hory na Moravě 230.
 Hřích Linhart, Dorota manželka
 512-3; Marik 404.
 Hřídel podd. 530, 547; Matěj
 413, 484, 531; srov. Řídel.
 Hříveň(?) z Újezda Vilém 278.
 Hrobský Matouš mlynář 424,
 449.
 Hroby ves 455.
 Hromada podd. 472.
 Hromádko soused v Kouřimi 409,
 Hromádková 418, Hromádkův
 Jira 550.

Hronek koželuh 416.
 z Hrušova viz Voděradský.
 Hruža krčmář 556.
 Hryzely ves u Kouřimě 532-3.
 Hubalov ves u Mn. Hradiště 148.
 Huběšov, Hubenov, ves u Plas
 247.
 Hubka ze Starýc Martin. znak
 obnoven 99, 100.
 Huc Václav, konšel viničný 355.
 Huda Jaroš 367.
 Huderice ves na Moravě 33.
 Hůgvic viz Haugvic.
 Hukovský z Ochob Jindřich 161,
 162.
 Hulan Martin v Praze 325.
 Humbek Oldřich 255.
 Humburk pán 556.
 Humpolec město 410; viz z Pros-
 tiboře.
 z Humpolce Jan notář král., syn
 Mikuláše z H. 6.
 na Humpolcově, vinice 377.
 Hünérperk viz z Vřesovic.
 Hůra Stará ves kláš. sv. Prokopa
 197.
 Husobrna, Úsobrna ves u Svitavky
 na Mor. 174.
 Hustiranský Diviš 167, 196;
 z Hustíran na Malešově Jirík
 a Bavor 130.
 z Hustopeče na Štramberce Al-
 brecht 278.
 Hylík koželuh 439, 531, Jan ko-
 želuh 433, 445.
 Hyndrák viz z Habrova.
 Hynek konšel v Kouřimi 404.
 Hynkova Hora, vinice 328.

I.

z Ilburka Vilém 233.
 Inšpruk 395.
 z Istodna viz z Jistebna.
 Izák žid 157.

J.

Jablonce ves kláš. Mn. Hradiště
 257.
 Jablonná ves kláš. Mn. Hradiště
 257.
 Jablůnka ves u Čos. Lípy 148.

Jakub podd. 293; apotékař Pražský 138; kolář 373; mydlář 354-5, 363, 408; písař 367; proběh 288; spoluradní Kouřimský 533; někdy úředník v Zalesanech 421; jinak Kubík syn Rachantův, Anna manželka 361; vinař 377.

Jakubka, měšťan Č. Brodský 404.
Jan král, listy 20, 65-6, 209, 269, 294.

Jan Jiří II. kurfiřt Saský 290.

Jan III. biskup Pražský 291.

Jan biskup Mišenský 306-7.

Jan biskup Vratislavský 99.

Jan bosák, biskup Varadinský viz Filipec.

Jan camerarius kláštera v St. Celi 303-4; opat Hradištěský 252; opat kl. Hradištěského u Olomouce 47, 83-4, 87-8, 174; opat Strahovský 355, 357, 369; opat Velehradský 139, 183; podpřevor kl. Hradištěského 252; probost kl. Rokycanského 85, 86, kapituly Všechných Svatých 69.

Jan pán 418; maršálek pánův Vel. města Praž. 340; podd. 324, 413, 436, 466, 476, 478, 483, 544, v Těšnově 370; dlažič 363; hospodář v Olšanech 355; kožišník 349; krejčí 441, 548; krejčí 433; loupežník 436; medař 394; mydlář 350-1, od tří studnic 361, 363, 366; oleator v Lovosicích 299; písař 354, 373, 406; postřihač 454; rotifex 5; rukavičkář 334; sladovník 500; služebník 527, královský 437; soused Kouřimský 415; syn Strajcův 485, syn Vitův 409; slajfník 497; švec 5; truhlář 363; vodák 473, 486, 499, 523; vozataj 328; zeť Klešův 359.

Janek podd. 324, 343, 428; služebník 345.

z Janova 402.

Janovice 497, 514, 531, rychtář 560.

z Janovic Kateřina 338; viz Jenec.

Janovské právo 531.

Janovský 402; ze Soutic na Libenicích Jan 150-152; na Lukavci Jan ml. 451.

Jaroměřice městečko na Moravě: propuštěno z manství 66; rybník 67.

Jaroš podd. 426; hajný 440, 450, 461; konšel 323, porybný 324 až 329, 332, 335-341, 344 až 346, 349; mlynář Ledecký 427; od Mouřeníňův, syn Václav 286-7, konšel 333, 344, 348-351; zvoník od sv. Michala 338.

Jasená ves u Jaroměře 78.

z Javora Kateřina 442; na Jelčanech Kateřina 548.

Ječmenkuo Pavel Rudel vinař 377.

Jehřice ves na Moravě 33.

Jekr(?) Budislav svědek 291.

Jelčany ves u Kouřimě 530, 548.
z Jelčan 402; Jirík 442; viz z Javora.

Jelecký z Jelče Jirík 284; srv. z Gelče.

z Jelení 402; Jan purkrabí Poděbradský 420, 426.

Jemnice ves na Moravě 9.

Jenec z Janovic Jan nejv. purkrabí 215; vzdává se úřadu 4; srv. z Janovic.

Jeniš podd. 473.

Jeníšek z Újezda Jan úředník ungeltu 224, 416; dostal tunales 227; dostal Týnský dvůr 226.

z Jenišovic 402.

z Jenšteina Pavel 23, 246.

Jeremiáš 360.

Jeronym postřihač 247, 349, 363, 368, 372; od Skřidlice 367, 371.

z Jestřebí Jan 273.

Jeřatův dům, Gessaconis domus 330, 341.

Ješek 105; písař 536; řezník 435, 439; vinař 377; z domu St abochové 359.

Jetřich 274.

Jetřichov ves na Litomyšlsku 246.

Jevany ves u Čern. Kostelce 537.

Jevičko město na Moravě 164; zámek 273.

Jevišovice viz z Kunštatů.

Jezera viz Jizera.

z Jezera Jan 174

Jezyně, Jezová (?) ves u Mu.

Hradiště 257.

Ježek mlynář 512.

Jícha podd. 492.

Jičín město 403, 525; řezník 522; viz z Cimburka, z Kunie.

Jihlava město 145, 221, 403.

Jilek rychtář 289.

z Jilmanic viz z Vilmanic.

Jilové 403; hory 124, 131, 183,

Jindřich VII. král Římský 292.

Jindřich kníže Slezský 99; markrabí Mišenský 292.

Jindřich pán 412, 452; mazanečník 326; před Horskou branou 336; řezník 387; mnich 293.

Jíra podd. 322-3, 413, 474, 492, 513; bednář 506; rychtář v Kouřimi 469; soused v Kouřimi 553, 559; vinař 377.

Jiráňovic Mikuláš, kostelník u sv. Petra na Poříčí 335.

Jiří král Český, listy 5, 68, 70, 72, 102, 133, 149, 151, 211, 234, 245, 248, 253, 283, 332, 333, 347, 349.

Jiří vévoda Saský 303.

od sv. Jiří a z Pezinku hrabě Petr, vojvoda Sedmíhradský 92, dostal nápad 126, plat v Olomouci 232.

Jiří perkmistr 378; od zlatého jelena 362; švec 346.

Jiřice ves u Červ. Řečice 2.

Jiřík kníže Lehnický 11.

Jiřík pán 430; podd. 293, 511; kožišník 466; malíř Pražský 6; od trouby 377-8; služebník 486; soused Kouřimský 472; trubač 327, 330, 441; Albrechtů 419, 455.

Jířetice ves na Moravě 67.

Jistbice ves u Nymburka 73.

z Jistebna psáno ze Istodna, z Ejstebna? Žibřid 372.

Jistebník ves u Rychnova N. 2.

Jizera řeka, Jezera 201, 256.

Johannes písař 439.

Johanka manželka Jakuba z Kadane 347.

Johanna abatyše kl. sv. Ducha 388; subpřevoršice kl. Chotěšovského 10; kmetična 428.
 Johannité 102, 117, 148.
 Jošt probošt kl. Rokycanského 270.
 Julius císař Římský 376.
 Juora, Guhrau město ve Slezsku 241, 243; viz Zikmund.

K.

Kába Duchek konšel 423; Kábové zeť 521.
 Kabát Pavel 413.
 Kaceřov ves u Plas 141.
 Kácovský podd. 515; Jakub soused Kourimský 421-2.
 Kačer soused v Kourimi 461, 477; Martin vinař 326; Kačerka Marta 495.
 Kačice 402; Mikoláš měšťan Pražský 6; Zdeněk pán 466, 483; z Konic Zdeněk 415.
 Kačka poddaná 322.
 Kadaň město 132, 253, 254, 403.
 z Kadaně Jakub registrátor 7, měšťan Praž. od duhy 347.
 Kadečkův Vávra 440, 445, 450.
 Kadeřávek ze Šárky Jan a Stanislav 283; měšťan Pražský 356, 358, 361, žena Barbora 357-8, 361.
 z Kauffunk na Homoli Hylbrant 26; srov. Kauffunk.
 Kajecký, věřitel krále 54.
 Kašas soused z Bráníka 369.
 Kalebečník Jan dlužník 337.
 Kalenice 412.
 Kalina Jakub pán 519.
 Kaluch Duchek podd. 476.
 Kamenec ves na Bečvě 219.
 Kamenice Trhová městečko 169.
 z Kamenice 402; Jan purkrabí na Pelhřimově 485; viz z Leskovce.
 Kamenický Votík z Tropčic 167.
 Kamenický ves u Červ. Řečice 2.
 z Kamenné Lhoty 402; Jan purkrabí na Kostelci 416.
 Kamp Jan impresor 105.
 Kaňk město u Kut. Hory 471.

Kantorka vinnice 350.
 z Kapice 293, čti z Kopice, z Kopist.
 Kapoun 402; ze Smřic Petr a Alexandr 57; viz ze Svojkova.
 Kapsa měšťan Rokycanský 199.
 Karel IV. 388; listy 294-6, 381, 391, 397-8, 490; otec vlasti 376.
 Karel měšťan Pražský 344-5, převor kl. Mn. Hradišského 252.
 z Kaříšova viz z Skaříšova.
 Karlatský z Karlathu Ozvald, hejtman na Tatě a Komárně 82-3.
 Karlík 402; viz z Nežetic.
 Karlštejn 296-7; purkrabí 160, 173; viz Tetaur.
 Karstýnská, vinnice 337.
 Kartouzský klášter u Prahy 56; brána v Praze 343.
 Karvinský Mikuláš 20.
 Kaše Václav, krejčí 386.
 Kašpar v Kourimi 477; podd. 87-8; sklenář 284.
 Kateřina paní 430; ab igneo curru 330; od svatě Anny 322; od svině 362; od tří studnic 361, 363; žena Bartoše apotékaře 173; žena Janova 476.
 z Kateřin viz Rychvaldský.
 Kauffunk Jindřich z Chlumu 27, 28; srov. Kauffunk.
 Kavan Jan podd. 416.
 Kavka Ondřej konšel 503.
 Kavka z Řičan na Štěkni Mikuláš 113.
 Kazimír kníže Těšínský a Velkého Hlohova, hejtman Horní a Do ní Slezí 19-21, 29, 30, 266; v držení Blštiny 26-29.
 Kaznějov. Kazňov, ves na Plzeňsku 247.
 Kdousov, Gdúsov, ves u Dačic 33, 67.
 Kdýčina, psáno Chdčena, manství u Krivoklátu 57-8, Dajčina 371-2.
 Keckdorf, Kötzensdorf ves na Litomyšlsku 246.
 z Kejku (?) 549.

Kely někdy ves na Poděbradsku 436, 458, 463, 480.
 Keř Matějův místo ve Slezsku 192-3.
 Keřsko ves u Nymburka 38.
 z Kestřan 402.
 Kilian konšel 350-1.
 Klach z Bestviny Mikuláš 20.
 z Kladna Václav 298; Zdeněk 167.
 z Kladrubec viz Sádlo.
 Kladruby ves probošství Mělnického 41, 141.
 Kladsko 21-2, 25-6.
 Klára žena 409.
 z Klenového Jan 167.
 Klešův zeť Jan 359.
 Klíčany ves u Kleau 147.
 Klimkovice viz z Vrbna.
 z Klimšteina viz Mičan.
 Klimová poddaná 334.
 z Klinšteina 402; Čeněk, král. prokurátor 399; Litvin, komorník královský 309-310, 312-3, na Týřově 316-7, na Hořovicích 313; Markéta 107; Jan na Kokořině 114; srov. Mičan.
 Klobása Jiřík rychtář v Kourimi 493-4, 496-7, Jíra 502-3; srov. Koblása.
 Klopotovice též Klepotovice, Klepotovice, ves u Tovačova 272.
 Kloukovec viz Loukovec.
 Klouzal z Rynarce Václav v Slavkovicích 50, 195.
 Klučov viz ze Lstiboře.
 Klučovec rybník na Mor. 67.
 Klučovský pán 478; Petr 299.
 Kluk Ostrý (?) les 13.
 z Knablachsdorfu viz Sádlo.
 Knecht Jan vinař 372.
 Knězeves Menší, ves u Smíchova 115.
 na Kněžské, vinnice 377.
 Knihnice městečko na Mor. 174, 184; z Knihnic a Šebestova Matěj kněz 138.
 Knín město u Dobříše 206.
 Kobela měšťan Kouřimský 500.
 z Koberovic 402; Matouš měšťan v Kourimi 451, 460, 463, 479, 486, 499, 509, 515, 528,

- 534, písař 535, 536, radní 498.
 Koblasa Jiřík 454; purkmistr v Kouřimi 469; srv. Klobása.
 Kobilský Matěj, manželka Dorota 368
 Kocher Jíra 554.
 Kocolt Pavel věřitel 419, 429.
 Kocoltův dvůr v Kouřimi 452.
 Kočín, Kočiny, ves u Kralovic 40, 141.
 Kohout Jan, manželka Markéta 363.
 Kokeš kabátníkův, vinný 377.
 z Kokor Zdeněk 162.
 Kokořín viz Klinšteina.
 Kolářek konšel 429.
 z Koldie Thým, 99, 262.
 Kolín město 24, 403, 419, 425, 471; hejtman 513, 524, 530, 533, 540; výsady 56; zastaven 165-7; panství 270; směnen 23-24; mlynář 449, Hrobský 424; purkrabí 411, 421, 425, 429, 442, 446, 449, 456, 465, 471, 473, 477; Kolín Nový 411, list 530-1, 560.
 z Kolína Chval písař 5, 347; viz Háša.
 Kolinský Říha soused v Kouřimi 498; Václav soused v Kouřimi 479; konšel 329, 332-3, 335 až 339, 344-346, Vaněk 344.
 Koloděje 415-6.
 Koloušek Jan, během kanceláře král. 6.
 z Kolovrat 402; Albrecht 302, 373, na Krakovci 303, na Krupce 300, 301, 304-6, na Libštejně 251, kancelář 4, hofmistr 12, 27, 35-6, 39, 40, 53, 107, 146, 152, 177, 182-3, 185, 241, 247, 249, 270, 320, 418, 468, dostal list mocný 34, víno 91, výplatu na vseh 44, 186, péče jeho o poddané 141-2, statky 31-2, 85-6, 129, 181, 241, 249, 256; — Beneš 12, 14, 15; Jan 15, z Bezdrůžic 347, na Novém Hradě 167; Jaroslav 13, 15, 40; Jindřich 12, 15; Jiřík z Bezdrůžic 100, 421-2, na Zalesanech 491; Mikeš Žehrovský 167; Václav 89, 137, 163, 195, 262.
 Komárno viz Karlatský.
 z Komárova Jan 97; Pešík 167.
 Komínek od Hory zabít 512.
 Komors měšťan Kouřimský 413, Komrs Václav 419, 424, 426, 456, Vaněk 419.
 Kondrát kněz 193, opat kl. Plaského 44.
 z Konecchlumu Vlk 89; Bernart a Jan 89
 Konice, Kounice u C. Brodu 492; viz Kačice.
 z Konobrz Tomáš 53.
 Konojedy ves u Čern. Kostece 499.
 z Konopiště 427; Konopišťský viz ze Šternberka.
 Konstanska vinice 348.
 Kopidlno zámek 497; z K. 402; Jan a Zikmund 250; Jiřík 250, 494-7.
 z Kopist, z Kopie, z Kapice, Sifrid kmet Litoměřický 293.
 Korda Říha podl. 473.
 Kordelův mlýn 247.
 Kořenec ves na Moravě 174.
 z Kornic 402; Jindřich úředník na Lichtenburce 545; Bělik Jan 19; Václav 11-2.
 Kornšprun zámek 274.
 Korunta Jan konšel 369.
 Korvin Hanuš kníže Liptovský a Opavský 32, kníže Slovanský, Liptovský, bán Charvátský 268.
 Koryta nyní Koryto ves u Mn. Hradiště 148.
 Korytany jinak Koryto, Koryta, Korytka, ves u Plas 13, 15, 40, 141, 247.
 Korytník rybník na Moravě 67.
 z Kosíkova Jiřík, měšťan Pražský 445.
 z Kosoře 402, Matyáš 413.
 Kost panství 2; viz z Šelmberka.
 Kostečka Martin, syn Václav 359; Petr a žena Jana 332.
 Kosteláková Johanna vdova 5.
 Kostelec (Černý) 415, 416, 434, 437, 438, 483, 486, 506-8, 534, 537, 540, 545 548, 559; purkrabí 426-8, 435, 440, 450, 452, 457, 461-2, 467, 475-6, 481, 482, 494.
 z Kostece nad Černými Lesy Jindřich 193, 248.
 Kostelec nad Labem 5, tvrz 136, 137; úředník Beneš 452; viz Šlechta.
 Kostelecký Kliment konšel 349.
 Kostka z Postupic Albrecht 5, 245; na Litomyšli Bohuše 42 76, 77, minemistr 165, na soudě komorním 281, statky 16-7, 75, 234, 237, 244-6, 256; Jan 16, 245-6, 355; Vilém 150, 245; Zdeněk minemistr 237; frystunk 48, statky 329, 355; na Novém Hradě Zdenek 281, dostal pokutu 99, rukojmi král. 165, statky 150, 151.
 Kostnar Lorenc 396.
 z Kostníku Jan 218, 276.
 Kostomlaty 2, hrad 38-9, přivoz přes Labe 142; ves 253.
 Kostomlatky ves u Brandýsa n. Labem 100.
 Košík Duchek měšťan Pražský 362.
 Košice dvůr 349, obec 366, rychtář 322, vinice 385, zloději 458.
 Košťálov viz z Sulevic.
 z Košťálu Petr svědek 292.
 z Košumberka viz z Chlumu.
 Kotas na Humpolecově vinný 377.
 Kounice, psáno Konice 492; viz z Kunie, Štoš.
 Kourim: brána Pražská 401, 403; dluhy městské 511; dům Kocoltův 452; krámy 488; lázně 428, 484; listy do Kouřimě zaslané 401-560; mlynář 512; purkmistr 469; rychtář 469, 494; sjezd (1508) 446, 448, 454 (1509) 487; sněm obecní (1508) 414; sladovny 404, 501, 508, špitál 519; žádání o radu 501; žoldnéři 519, 552; kraj 489, hejtman kr. 454.
 Kouřimský Petr, měšťan v Jičíně 525.
 z Kovaně Anna 37.
 Kozel z Pokšteina Jan 386.

Kozel vinař 377.
 Kozí hřbet vinnice 339.
 Kozissko viz Kožišek.
 Kozlé 231; ve Slezsku 192 3.
 Kozlov ves u Horažďovic 412.
 Kozly ves kláštera sv. Prokopa 197.
 Kozojedy ves u Č. Kostelce 536.
 Kozojedský z Kozojed Jan, manželka Jitka 170.
 Kožalo Petr svědek 291.
 Kozichov, Freistadt, město ve Slezsku 242-3; viz Zikmund.
 Kožišek, Kozissko, Blažej podd. 299.
 z Krajku 402; Apolena 206; Krescencie 144; na Corstýně Lipolt nejv. sudí Mor. 9; Jobanka na Mladém Boleslavi 462, Boleslavská paní 496-7. na Krakovci viz z Kolovrat.
 Kral žid 140.
 z Kralic Zbyněk 139.
 Kralovec Jan a Oldřich 248.
 Kralovice městečko 12, 40, výplata 104; z Kralovic 403; viz Močilub, Vostrovce.
 Království poloha u Krivoklátu 207; vinnice u Prahy 377.
 Krašovice viz z Čivie.
 Kratonosy někdy ves u Nymburka 73.
 z Kravska 403.
 z Krayšova viz ze Skrejšova.
 Krčín Vondrák rukojmí 465, 477.
 Krejsa Jan z Tatec 196, 240.
 Krelovice, Chřelovice, ves u Červ. Řečice 2.
 Křemenc Mikuláš úředník 349.
 z Kremže viz Smilek.
 z Krešic Jan Ahník, rychtář 469.
 Kribel Jan, kanovník ve Vratislavi 127; srv. Krybl.
 Kristanna ve Vinohradech 371.
 Krivoklát viz Hrádek Krivoklát.
 Krivolaje někdy ves u Hrádku nad Sázavou 197.
 Kříž dlužník 340, 355; obyvatel v Kourimi 531; podd. 519.
 Křižence ves 40.
 Křižkovská vinnice 385.
 Krkonoše hory 105.

Krněvice někdy dvůr u Nymburka 73.
 Krokvicar z Nové Vsi Zikmund 8-10; z Písečného Mikuláš 9.
 Krönovský dům v Praze 179.
 Kropáč z Nevědomí Jindřich 273.
 Kroupa podd. 299.
 z Krsovic (Skrsovic) Petr purrabí na Brandýse 434, 443.
 Křtěn vinař 377.
 Krtička Vondřej 535.
 Krtáv syn Vávra 368.
 Krumpolec soused 409.
 z Krumsína Machna 229; ze Špiček Bedřich 219.
 Krup Pavel dlužník 337.
 Kupa Horní a Dolní, vsi u Mn. Hradiště 257; u Něm. Brodu 547; viz z Mozného.
 Krupka, Graupen 302; viz z Kolovrat, z Waldsteina.
 Krašina viz z Lichtenburka.
 Kruty ves u Kourimě 197, 544.
 Krybl Prokop soused v Kourimi 553, 559; srv. Kribel.
 Krychnov ves u Kourimě 460, 464, 477; rychtář 540.
 Krystíkova reka 270.
 Kryzl Prokop, obyvatel v Kourimi 550.
 Kšely ves u Č. Brodu 494.
 Kuba bednář 506, 508; rychtář 493; šenkér 491; zahradník 424.
 Kubata podd. 549.
 Kubec Jeníkovský 518; viz Kubík.
 Kubeš podd. 134.
 Kubík jinak Kubec 359; syn Rachantův jinak Jakub 361; tesar 410.
 Kubka vinar 328; rychtář 370.
 Kucka Jan podd. 324-5.
 Kučela 403.
 Kučera z Drmova Petr 519.
 Kukla vinar 377.
 Kule pán 403; Simek, radní v Č. Brodě 474.
 z Kunčie Hynek 27, 29, 218.
 z Kunic 402; na Jičíně Jan 190; na Slavkově Oldřich 535; viz Štoš.
 Kunka manželka pana Jeska 377.
 z Kunovic Jan 180.
 Kunrād, arcib. Praž. 74.

Kunstberk tvrz 424-5; viz z Rožnova.
 z Kunštatu 403; Boček, manželka Markéta 19, na Poděbradech 350; Heralt na Hodoníně, manželka Magdalena z Lomnice 62, statky 180, výplata na vseh 218; Hynek Boček 275, 284, 466; Jan Boček na Polné 180, 275; Jan Kuna 28, na Rožnově 27; Jindřich na Jevišovicích 24; Sezima na Jevišovicích 197; Vladislav 180, 218; Jan Zajimač 197, 445, 450, 459, 467, 472, 526, 532-3, 544, starší 551; Prokop Zajimač 72, 197; viz Minsterberský, Zajimač.
 Kunšův Jakub a Petr podd. 324.
 Kurka Jindřich, syn nožníků 485.
 Kusnfmek Fridl, vinar 353.
 Kustoš 403; z Oscrůžna Jan 423.
 Kusý Matej konšel 503.
 Kutná Hora 288, 353, 373, 396, 403, 409, 412, 440, 500, 510, 512, 517, 521-3, 528; důl Vosel 241; erekař 286; kaple ve Vlasském dvoře 132; mincmistr 165, 453; plat z vinice 197; právo urbenní 48, 50; prernací (?) 130; rychtář 460, 469; úředníci mince 36, 124, 130, 131; Horníci 471, 481; Hornské právo 480; viz z Prachňan.
 Kužel z Žeravic na Kvasicích Arnošt 240.
 Kvasice viz Kužel.
 Kvěchová podd. 334.
 Květnice ves u Č. Brodu 501.
 z Květnice Anna 222; Holec Martin perkmistr 380.
 z Květova, z Qvietova, Váně konšel 324-5.
 z Květkova viz Vlk.
 z Kynšperka viz Planknar.
 Kyv (?) místo v Uhřích 12.

L.

Labá Ondřej 367, 369, 371.
 Labe 304; kus reky dáno 38; ostrov 293; přivoz 142, 166, 178, 294; rybolov 299.

- Ladislav král Český, listy 2, 149, 151, 245.
 Lahodníková kmetična 460; syn 547.
 Lahovice ves u Zbraslavě 46.
 Lán Martin, soused Kouřimský 419, 439.
 Lancmanka vinnice 359.
 Landshut v Slezích město 54.
 z Landšteina Mikuláš nejv. pisář 246; na Novém Světlově Ctibor 48, manželka Veronika z Leskovce 172; Jan na Tucho-
 razi 361, 363, 366; viz Zub.
 Langwara Jiří v Lovosicích 299.
 Lanka vdova 443.
 Lánský rybník 44.
 z Lanšteina viz z Landšteina, Zub.
 Lanškroun 16, 17.
 Lariss viz z Načeslavic.
 Laudat Václav vinař 367.
 Laurencius cerdo, Vavřinec jirchář v Praze 349.
 Laurin mydlář 327, 330, 341.
 Lauschnitz, Lausicz, Lawczicz, Lawschicz viz Lovosice.
 Láz ves na Moravě 33; z Lázu Machna 64.
 Lazce ves kláštera sv. Prokopa 197.
 Lazec Malý, dvůr u Mor. Budějovic 33.
 z Lažan 403; viz Bechyně.
 Lažanky ves u Mor. Budějovic 33.
 Ledce ves u Č. Brodu 426, 440; hajný 450; mlynář 427.
 Ledče ves kl. Plaského 247.
 z Ledec viz Chvalovský.
 Ledeč 423; kolář 535.
 Ledečský pán 422.
 Legat Jan konšel 377, 378, 382.
 Legatuo Vondráček vinař 377.
 Lebnický kníže Fridrich a Jiřík z Břehe 10-11.
 z Lemberka na Zvířeticích Zdeslav, Markvart, Václav a Prokop bratři 252.
 Les viz Ambrož.
 z Leskovce 403; Albrecht podnikomůr 112-3, 463; Bohuslav 410, na Božejově rukojmí 112, 113; Veronika 172; Vlachyn na Kamenici 112.
 Leskovice ves u Pacova 2.
 z Lestkova Jan pisář 5; Jošt 4; viz Tvářský.
 Lešov ves u Nov. Rychnova 2.
 Leština 177.
 Lešno hrad 430, 444, 446, 454, 487, 498, 510, 516, 518, 522.
 Letná, vinnice u Prahy 367, 369.
 Letovice viz z Bozkovic.
 Leuthenberg viz de Grewicz.
 Lev viz z Rožmitala.
 Leva viz Malovec, z Maštova.
 Levinský 403; z Lukonos Jan úředník na Vlašimi 417.
 Lewochitz viz Lovosice.
 Lhota ves 42; u Brodu Uher. 259; Kamenná 402, 416; Ko-
 stelní u Poděbrad 546, 554; Ovesná 170; Stará 252.
 ze Lhoty Jiřík 284.
 Lhotka ves kláš. Skalického 122; u Lovosic 308; u Brodu Uher. 60-1, 96-7.
 Lhoty ves na Hořovicku 210; Jelcovy ves u Pelhřimova 2; Kabátovy ves u Pelhřimova 2;
 Libčany ves u Č. Brodu 471, rozumějí se nejspíš Vrbčany.
 Libčoves tvrz 320.
 Liběchov viz Lopata.
 z Libějic viz Malovec.
 Libeň ves u Jilového 216-7.
 Libenice ves u Kolína 75, 150, 513; viz Janovský.
 Libenický 403; na Libenicích z Prachňan Jan 514; srv. z Prachňan.
 Liběšovice ves u Podbořan 46.
 Libice dvůr u Poděbrad 123, dán v mauství 163.
 Liblice ves 94.
 z Libochovan (?) z Lippchovan Jan 433; srv. z Lubochovan.
 Libodržice, Libodřice ves u Kouřimě 442, 465; hráz 457; rychtář 502.
 z Liboslavě viz Hlavsa.
 Libovice ves u Slaného 72.
 Libštejn zámek 86; městečko vysazeno 128-9; viz z Kolovrat.
 Lichtenburk 545; zámek 168-9; purkrabí 481.
 z Lichtenburka a z Bitova Burian komorník 33-4, 195, spolek 240; Herrich 33-4, 49, 126; Krušina hejtman (?) 54; Půta 8-10, 276; srv. Luchtenberg, Trčka.
 Lichvice vinnice 369.
 z Ličan viz Střízek.
 z Lidlau Marcus rada komory české 397.
 Lidmany Malé a Velké 2.
 Lidmila převorů Chotěšovská 10; žena mlynářova 348.
 Limburk, Linburk, viz Nymburk.
 Limpha louka na Mor. 68.
 Lindener Thomas v Staré Celi 306.
 Linhart truhlář 506.
 z Linhartic Jiřík dostal erb 107.
 Lipany ves u Č. Brodu 428, 476, 547; rychtář 508; z L. 403, Jiřík 531.
 Lipanské lesy 461.
 Lipanský 409; Milota pan 410.
 z Lipého viz z Dubé.
 Lipnice 451, 468, 485-6, 536; purkrabí 472, 550; viz Trčka.
 Lipník ves u Benátek 559.
 Lipník město na Moravě 121.
 Lipovec tvrz u Čáslavě 2.
 z Lipovice Lipolt 113.
 z Lippchovan viz z Libochovan.
 Liptovský kníže viz Korvín.
 z Lipultovic viz Obešlík.
 z Lípy viz Trčka.
 z Lisova viz Španovský.
 Lišanovice (?) ves na Moravě 33.
 Lišany ves u Křivoklátu 208.
 Liška vinař 328; Vulpes podd. v Lovosicích 299.
 Litej, Litě ves u Manetina 247.
 Litevské kníže viz Zikmund.
 Litochleb Jan 328.
 z Litohlav a z Kdýčiny (Dajčiny) Anna a děti Dorota, Diviš a Jan 371-2.
 Litoměřice město 294-5, 308, 403, 500; kláštera statky 46; na Píšťanech 292; rybolov 299; rychtář 293; vína 91, 384, 396; výsady 56; zboží 306; židé 157; zámek 172.
 Litomyšl 403; biskupův dům v Praze 2, 117, statky 244-246;

město 512, 514, opravováno 76-7; panství 237; viz Kostka. Litovel město na Moravě 278, výsady 221, panství 150. Lobeschitz viz Lovosice. z Lobkovic Děpolt 187, trestán 262; Bohuslav z Hasišteina 210, statky 254, dostal výplatu na Týně n. Vl. 132-134; Jan 210, 249, 254, 394; Mikuláš dostal výplatu na Týně n. Vlt. 133-4. z Lomnice Jan na Meziříčí hejtman Mor. 51-53, 113, dům v Olomouci 75, 281, statky 113, 175, 176, 242-3, 258-9; Magdalena 62. Lomnička ves na Plzeňsku 247. Lopata Jirí z Liběchova 378. Lorecký z Elkouše 403. Lošany 403, Velké u Kolína 553, 559. Louka ves v Opavsku 28; viz Děvůček. Loukotka podd. 422; Václav 423. Loukovec, Kloukovec, ves u Mn. Hradistě 148, 257. Loukovice ves na Moravě 33. Louky, Lúky ves u Jilového, 114, 124. Louny, klášterské statky 170. Lowecitz viz Lovosice. Lovětín les 253. Lovosice město 294; ostrov 292, 293, 295, statky kláštera v Staré Celi 290-308; réva pěstěna 299. ze Lstiboře, z Elstiboře 402; na Klučově Jan 417, srv. Klučovský. Lubnice, v naldpise omylem Zubnice, tvrz u Dačic v Moravě 8-10. z Lubochovan Vilcsik, Vlček? 291; srv. z Libochovan. de Luchtenberg Smil a syn Heinemann 291; srv. z Lichtenburka. z Ludanic na Rokytnici Hynek syn Jana 68, 280; na Veverí Václav, podkomoří 64, 66-7, 97. Ludvík král Český 539, listy 385, 386, korunován 467, 483.

Archiv Český XVIII.

z Luhu Jan 236. Lúky, Louky ves u Jilového 114, 124. z Lukavce 403; Zdeněk purkrabí na Lipnici 472; viz Janovský. Lukavecký Jan hejtman 406. Lukeš 409; krejčí 368. z Lukonos viz Levinský. Lupát 403; Václav měšťan pražský 500. Luthmeritz viz Litoměřice. Lyska podd. 405. Lysý Vondřej souseď Kouřimský 510.

M.

Mach podd. 426, 501, 536. Machek podd. 448-9. Machotín někdy ves kláštera sv. Prokopa 197. Machutovská vinnice 330, 341-2. Maděra rodic Kouřimský 517. Maišnar, Mišnar Martin vinař 326; srv. Meissner. Malek Martin podd. 419. Malenice viz z Tetova. z Malešic Zikmund 345; viz Horstorf. Malešický Ladislav 451; viz z Černožic. Malešov viz z Hustiřan. z Malic Boyzslav, z Maliče Bohuslav 291. z Maličina 403; Jiřík purkrabí na Lipnici 550, na Poděbradech 464, 478, 480-1, 508. Malonický pokutován 132. Malotice ves u Kouřimě 211, 550. Malotický Popel 422; srv. Popel. Malovec Jeremiáš rychtář v Praze 288. Malovec z Chýnova Zdeněk 112; z Libějic Leva 113; z Malovic Oldřich 113; z Pacova Pavel 112, 113. Malšice ves u Tábora 429. Maltánského řádu statky 102. Manda Jan 326; žena 479. Maneš Duchek podruh v Kouřimi 479. Manikovice ves u Mn. Hradiště 253, 256.

Manoušek Jíra v Praze 349. z Manova Jan kmet Litoměřický 293. Mauvic Hanuš, manželka Anna z Protivína 356; statky 361. Marek komorník královský 471. Máře vdova 336. Marianek měšťan Pražský 12, 135. Matík 328, 354; Jan podd. 549; kovář 428. Markéta 293; měštka Pražská 344-5; žena Tobiáše z Bránika 340. Markleta 348. koželuška 484. Marklovský Jirík 20. Markolt Jan a Petr z Tedražic 4. Markouš Václav podd. 464. Markvartice ves u Nové Cerekve 2. Marsch Martin kanovník Vratislavský 127. Maršálek purkrabí starý (na Vlašimi?) 408. Martin 346; kovář 172; koželuh 433, 435; krejčí 368, 493; rychtář 445; mečíř 328-9; od bab 368; od Helmův 383; od svině perkmistr 361-2, 364, 366-9, 371; od Vlčího hrdla konšel 327, 329, 332; od zlatého kola perkmistr 354; písař 156; sladovník 329, 534; tovaryš 439. Martin opat v Staré Celi 299 až 305. Maruška 336; nebožka 526. Masojedek Václav 359. Mašek podd. 549. z Mašova Leva místosudí 358. Matěj podd. 299, 413, 529, 530, 549; od sv. Štěpána 339; od vola 286, 354; od zlaté hvězdy 368; písař Jana z Šelmlberka 6; rezník 339, 340; sladovník 429, 446; služebník Jana z Kunštátu 532-3; střelec 336; šrotér 414. Matějček 418; podd. 556. Matějčikova sladovna v Kouřimi 508. Matějková 509, 514. Mates uzdař 377. Matiaš viz Matyáš.

- Matouš opat kláštera Karlovského 491; opat Strahovský 376.
- Matouš mlynář v Hrobech 455; řezník 491, 500; šrotér 519; v Kouřimi viz z Koberovic.
- Matyáš král Uherský, listy 19, 21, 23, 31-2, 60, 92, 108, 145, 203, 242, 259, 401; strana jeho v Čechách 5.
- Matyáš v Staré Celi 303-4; mistr špitálský v Praze 39, 125, z Třebska 215; písař 505; písař desk zem. 353; úředník v ungeltu 228.
- Maustitl Ondřej, měšťan Pražský 287, 339.
- Mautlér 518.
- Maydeck (?) Markéta 298; srv. z Neydeku.
- Mazaneček Jindřich 125.
- Mazucha Jan z Březnice 51.
- Měchynice ves kláš. Ostrovského 114.
- z Mečkova viz Bradlecký.
- Měděnec Petr panoše 408.
- z Meduvecic, z Medvědic, Lev, Drazslav a Jan 291.
- Meissner Jan, manželka Bonuše 286-288; srv. Maišnar.
- Měkýš Jan podd. 547.
- z Melic Eliška, choť Ctibora Tovačovského 2.
- Mělník město 45; probošství 44, 141, 309; vína 396; zámek zastaven 158, 249.
- Meloun z Hrádku Matěj, dcera Anna 272.
- z Menhartic Václav 9.
- Mětninský rybník na Moravě 176.
- Menšík podd. 299.
- z Mercusic (z Měrunic? z Mířevic?) Petr, Chakebor, Vojtěch a Stibor 291.
- z Merkelic (z Mrskles? z Mrzlic?) Drazslav 291.
- z Mertlina Jan 40.
- z Měrunic viz z Mercuvic, z Sulejovic.
- Město Červené viz Pensdorf.
- Město Nové, městečko 144.
- Mešovice ves na Moravě 9.
- Metlař Pavel dlužník 337.
- Meziříčí hora s vinnicemi u Prahy 342, 360.
- Meziříčí Valašské 92; viz z Lomnice.
- z Mezného 403; na Krupě Burjan 547.
- Michael převor v St. Celi 299, 303-4.
- Michal podd. 474, 560; z Železné ulice v Praze konšel 366-368, 371, Markéta manželka 368.
- Michálek podd. 322, 492.
- Michalova Anna od půlkola v Praze 353.
- na Michalově, vinnice 377.
- Michalovice ves u Boleslavě, Podmichalovice 528.
- z Mickova viz Prusinovský.
- Mičau z Klinšteina a z Roztok Čeněk 109; srv. z Klinšteina.
- z Mifně (čti z Mísně) Hemming, rychtář Litoměřický 293.
- Mikeš pekařský 252.
- Mikula podd. 513.
- Mikuláš převor kl. Hradišského 87-8.
- Mikuláš kmet 428; koželuh 344; kramář 401; krejčí 460; od louže písař 376; calcographus 377; písař Zdenka z Postupic 355; řezník 328; rychtář 526; sklenář 366, 373; tesař 328-9; tkaničnick 356; vinař 138.
- Mikulov městečko ve Slezsku 24.
- Mikulovice ves na Mor. 155.
- Miláčkova vinice 363.
- Milát měšťan 293.
- z Milčan Přibík 295.
- Milenovice viz z Pohnání.
- Milešaur Hanuš, měšťan Pražský 396.
- Milešov viz Sekyrka.
- Miletice ves na Moravě 33.
- Milotiny ves 251.
- Milvendorschen sive Noyhalt ves u Lovosic 294.
- Minice ves u Plas 40.
- z Minic viz Mulfar.
- Minstrberští kníž. 262; Albrecht 37; Hynek dostal Blštinu 21, hrabě Kladský, pán z Kunštátu a na Poděbradech 22, 70, 74, 246, jinak Jindřich ml. 23, 24, 350; Jindřich starší 23, 25, 26, 37; Jiří 37; Karel kníže Volešnický a hrabě Kladský 37, 73-4; Katerina kněžna Saská 258; Viktorýn 23-4, 29, 350.
- Miránek podd. 284.
- Mířejovice ves 183.
- Mírek 403, pan 511; viz z Solopisk.
- z Mířevic viz z Mercuvic.
- z Mírova viz Rájecký.
- Mírovce město u Písku 189.
- Mírovce, dvůr pusý na Moravě 33.
- Míšen: biskup 306-7; diecese 299; markrabínka Alžběta 297.
- Mišnar viz Maišnar.
- z Mísně Václav, kmet Litoměřický 293; Heming 293 (tištěno též z Mifně).
- Mitrovský 403; z Mitrovic Vratislav Jan 167, 211; z Nemyšle Bohuslav 413.
- Mládek Valentin 368.
- Mladoňovice ves 101.
- Mladvanek Václav, obyvatel Pražský 6.
- Mlékovice 413-4; viz Voděradský.
- Mlikovský Jindřich pan 513.
- Mniška matka bednářův 506, 508.
- Močihub z Kralovic Oldřich 104.
- Mohelnice Dolní, ves u Mn. Hradiště 257.
- z Mohelnice Pavel, purkrabí Olom. 106.
- Mohotice (?) ves kláštera Hradišského u. J. 257.
- Molek měšťan Kouřimský 528; Martin 433.
- Morava: pod obojí na sjezdu v Praze 447, 504.
- Morava řeka 48, 86-7.
- Moravec, ves u Pacova 2.
- z Moravěvsí Dorota 372.
- Moric vévoda Saský 308.
- z Mosa (?) Haman 293.
- Most město, volí si faráře 179; výsady 241.
- Mostek rybník na Mor. 67.
- Mošovice ves na Mor. 33.
- Mouřenín vinař 367, 369.
- Mrákota Arnošt 89.

Mrank (?) ves u Plas 247.
z Mrastova Misoš (?) 292.
Mrchojedy ves u Sázavy 197.
Mrlinský Václav 274.
z Mrzlic (?) viz z Merkelic.
Mstíšovice ves kláš. sv. Prokopa 197.
ze Mštnic viz Šašovský.
Mštníky ves pustá u Mor. Budějovic 33.
Muchka z Svojkova Jan 134.
Mučinka Prokop vinař 340.
Mudroch Jan podd. 323.
Mügler Erhart, probošt Chotěšovský 10.
Mukařov ves kláš. Hradištského n. Jiz. 257.
Mulfar, Mulfer, z Minic Ambrož notář 6, dostal pokutu 135, výplatu 124.
Munka žid 140, 256.
Mušky viz Mužské.
Mutrplous Jeroným z Tedražic Jan protonotář 4, životopis 6, 100; Gabriel kněz 5.
Mužské, Mužský, psáno Mušky, ves u Mn. Hradiště 257.
Myskovice viz Myškovice.
Myslov ves u Pelhřimova 2.
Myška ze Žlunic Oldřich 146-7; na Přemysli 161; viz Přemyslský.
Myškovský, Myskovice, ves u Kouřimě 424, 449, 455.
Myškovský Bernart a František bratři, Magdalena matka 265.
Myšovice ves u Červ. Řečice 2.
Mýto Vysoké 511.

N.

Nabdín, jinak Nabin, ves u Velvar 109.
z Nabdina Firšic Jan 165, 183.
Náchod město 41.
z Náchoda a z Červené Hory Hynek 78.
z Načeslavic Jindřich Lariss 29.
z Nadařic apotékař Bartoš 173.
Namyslov hrad ve Slezsku 11-2.
Napajedla městečko na Mor. 229; viz Svojiše.
z Násilé Bírka Jan 69; Jiřík hejt-

man na Hrádku 207, nápad 196, pokuta 240.
Nauměřice viz Nouměřice.
Navarov hrad u Železného Brodu 156; viz z Elsnic.
Nebřezina poloha 14.
Nechuta Václav soused Kouřimský 514.
z Nečtin na Břežanech Václav 216-218; viz z Gutšteina.
Nednebohy viz Dnebohy.
z Nedrahovic Důbra, věritelka král. 107.
z Nedvídkova viz Tvoch.
z Nedvojovic (z Nudvojovic?) Martin, úředník mince 36, 131; Sankturin 138.
z Nehvizdek Václav purkrabí 449, 488.
Nehvizdy ves u Prahy 448.
v Nejrště Horejším a Dolejším, Nýrsko 252.
z Nekmíře Pavel 12, 14.
Nelepeč, Nelepec? les u Plas 13.
z Němčic Zdeněk 359.
Němčovice ves u Rokycan 85.
Němec dlužník 544-5; koníř 477; Hanuš vinař 353; Jan podd. 417; Jira dlužník 465, 507; Jiřík 433.
Nemedice ves u Hluboké 103.
z Nemyčevsi viz Čič.
Nemyslovce ves u Bezna 43.
Nemyšl 413; viz Mitrovský.
z Nezpečova Brůna Jan rukojmí 113.
Nepolisy ves na Bydžovsku 80-2.
Neřád Jakub soused Kouřimský 445, 550, 554.
Nesměň ves u Kouřimě 197, 443.
z Nestajova 403; na Žlebích Jan 536.
Neškaredice ves u Kutné Hory 521.
Něta mlynářka z Drahonice 556.
Neumětely? (psáno Nevometely) 212, 213.
z Nevědomí viz Kropáč.
z Neveklova viz Řepa.
Nevometely, Neumětely? 212, 213.
na Nevrodě, Neurode v Kládsku 25.
z Neydeku Markéta 299, tištěno de Maydeck 298.

z Nežetic Mikuláš Karlik 436.
z Nihošovic viz Císař.
Ninice ves kláštera Plaského 12, 141.
Nisa město ve Slezích 27, 28.
Nížburk hrad nade Mží, mylně psáno Vizmburk 57-8.
Norimberk 297; viz Pokštorfar.
Nos z Dražovic Mikuláš, úředník desk zem. 347.
Nosákovec 403; z Odlochovic Václav, purkrabí na Vlašimi 433, 435, 439.
z Nosatic Protiva svědkem 293.
Nostvic z Herciswaldu (z Hertwigswaldau) Hanuš a Jiřík 241, 243.
Nouměřice ves u Velvar 101.
de Nova Domo viz z Hradce.
Novák podd. 542; Jan podd. 521.
Nová Ves u Kolína 473, 479.
z Nové Vsi Dorota 283; viz Krokvicar.
z Nového Města Jíra Němec 465.
na Novém Hradě viz Kolovrat.
Noviforensis Joannes, Jan ze Středy 294.
Novosice, Bertholdesdorf ves pustá na Moravě 8, Novošice tvrz 266.
Nový rybník na Litomyšlsku 246.
Noyhalt sive Milvendorschen 294, Madhalter sive Newendorffchen 301, Nadhalter sive Nawendorffchin 304, Nadthaler sive Newendorffchin 304, ves neznámá u Lovosic.
z Nudvojovic viz z Nedvojovic.
Nuremberk 297.
Nusle ves u Prahy 365, vinnice 338, 349.
Nymburk, Linburk 429, Limburští 536.
Nýrsko Horejší a Dolejší, v Nejrště 252.

O.

Obešlik z Lipultovic Jan 27-8.
Obora ves u Plas, tištěno Oborč 247.
Obořička ves pustá u Plas 247.
z Obramovic 462 čti z Olbramovic.
Ochob viz Hukovský.

z Očedělic viz Vojíš.
 z Odlochovic viz Nosákovec.
 Ofka kněžna Těšínská 21.
 Ohánka Martin dlužník 355.
 Ohrazenice ves na Moravě 67.
 Ohře řeka 108.
 z Ojnic Mikuláš 31; ze Střilek Jan 31; na Bohuslavicích Jiřík 31.
 Okounov, psáno Vokonov, ves na Ohři 108.
 Okrouhlá, ves na Moravě 174.
 Okrouhlo ves u Jílového 216.
 z Olbramovic viz Čejka.
 Oleška ves u Čern. Kostelce 428, 457, rychtář 423.
 Olešná viz Volešná.
 Olomouc 274-280, 282; apatéka 58, 62; berně zastavena 142, 143; dům Jana z Lomnice 281, Pňovského ze Sovince 88, jistota na něm 83-4; kapitola 59; klášter sv. Kateřiny 162, sv. Jakuba 272; měšťané 158; mír (1479) 26; plat z města darován 203, 232, 276, 279; přítomnost králova 453; purkrabství 106; sjezd (1478) 2; smlouva Vladislava s Matyášem 145; ulice Česká 281.
 z Olomouce Václav 296.
 Olšany u Prahy, dvůr 355; zboží 328.
 Olšina, ves kláštera Mn. Hradiště 257; srv. Volšina.
 Ondrážek měšťan Pražský 344.
 Ondřej kantor v Staré Celi 303, 304; opat 307; kněz 527; měšťan Pražský 346; mistr 530; nožíř 363; od desk zemských 348.
 Onšovice ves u Červ. Řečice 2.
 Oparen, Oparno ves u Lovosic 291; viz z Žeberka.
 z Opatovic 403; Zachař 479.
 Opava, město 268.
 Opavská knížata 3; viz Korvín.
 Opl viz z Fictum.
 Opočno viz z Valečova.
 z Opole Michal Vojnar 140.
 Opozdil ze Strhař Jindřich 40.
 Ořechovské děkanství 125.
 Ornyus z Paumberka (Baumberka) Jan permistr 396.

Orsak z Gutu na Čachticích 82.
 Oseček ves na Poděbradsku 430.
 Osek zámek 131-2, 274.
 Osecký klášter 274.
 Osovec rybník na Moravě 67.
 Osovský z Doubravice Zikmund 201.
 Ostrý hrad u Lovosic, psáno Scharfenstein 303.
 z Ostrého viz Hercuk, ze Sulevic.
 Ostřihomský probošt Jan 23.
 Ostrov, klášter 113-116, 194, 216, znovu stavěn 135-6.
 z Ostrova viz Charvát.
 Ostrovec pan 420; srv. Vostrovec.
 z Ostružna viz Kustoš.
 Osvětín zámek 27.
 Otokar král Český 293, 295.
 z Otradovic viz Svadba.
 Otradovice Bílé viz Škopek.
 Otto markrabí Mišeňský 290, 292.
 Otterspach viz Widderinus.
 Ou- viz Ů.
 Oves Jan 368.

P.

Packozuo (Paskozu?) Petr vinař 377.
 z Pacova viz Malovec.
 Pacovský Bartoloměj, mistr a probošt Veliké kolleje 388.
 Pajrek, Beirek, zámek u Nýřan 252.
 z Pajreku (Pejreku) Jindřich 251.
 Pajškov viz Pejškov.
 Pala podd. 335; Václav z Prahy mistr 346.
 Palician, Pallician, Pelician, Matěj konšel 329, 332-3, 335-341, 344-6, 348, 349.
 Pankráč cihlář 432, 503, 528, 529.
 Panvic z Rengersdorfu Hanuš 26.
 Pardubice 471; jarmark 75; hejtmán 560; úředník 508.
 Paříčkova Anna 354.
 Paseka ves kláštera Mn. Hradiště 257.
 z Pašiněvsi 403; Jindřich úředník na Vlašimi 501, 518, 531.

Pátek ves u Poděbrad 253; rychtář 454.
 Paulice (Pavlice) ves u Znojma 33.
 Paulus opat v Staré Celi 306, 307; infirmarius 304.
 z Paumberka viz Ornyus, Swiechinus.
 Pavel probošt Zderazský 222, 349.
 Pavel podd. v Sabenicích 134; bēhoun kanceláře král. 6; loupežník 436; mečíř 355; metlár 339; mlynář 521; od Bal 337; písař 5, měšťan Pražský 360; řezník 138; šenkýř 520; vinař 373, 377.
 Pavelec Jan rychtář 289.
 Pavlice viz Paulice.
 Pavlov ves u Pelhřimova 2.
 z Pece Oldřich 218.
 Pecingar věřitel král. 196; Mikuláš věřitel král. 107, z Bydžina 318.
 Pecirman měšťan v Ústí n. L. 293.
 na Peckově vinnice 377.
 Pecold kmet Litoměřický 293; srv. Pezolt.
 Pečenka Řehoř podd. 271.
 Pečky ves 463, 469, 493, 496, 497, 502-3.
 Pědik podd. 322-3.
 Pehm Jan v Praze 2.
 Pejškov, Pajškov ves u Pelhřimova 2.
 Pekárek Jan 498-9.
 Pelhřimov: purkrabí 485; úřad 518.
 Penizek Petr kramář 349.
 Pensdorf ves ve Slezsku vysazena za město Město Červené 267.
 z Perče na Hostivaři Václav 222.
 Peřina Tomáš rukojmí 433.
 z Pernšteina 403; pán 424, 471, 559; Vilém nejv. hofmistr 19, desátky 250, dohlíží na dodržení smlouvy 81, rukojemství převedeno na něho 276, statky 68, 98, 171-2, 190.
 z Pernštorfu viz Svátek.
 Petr pán 519; probošt kláštera Mn. Hradiště 252.
 Petr podd. 293; kostelník kláštera

- Mn. Hradiště 252; kamenník 138; od Kozlův v Praze 323; pastorek 336; písař lesní na Krivoklátě 110; vinař 377.
- Petřín u Prahy, vinice 95.
- Petrkov ves u Pelhřimova 2.
- Petrovice ves u Nýrska 252; u Kutné Hory 514.
- z Petrovína Anna 361.
- z Pezinku viz od sv. Jiří.
- Pezolt 403; srv. Pecolt.
- Pfefferkorn Jan převor v St. Celi 306.
- Pikhart Jan, vinař 386.
- Pikňusková Dorota 287-8.
- Pikovice ves u Jílového 114.
- Piliškovice, čti Plíškovice, ves u Mirovic 269.
- Pinkas, žid 140, 410, 418, 421.
- Piplmásko Jan, řezník 327.
- Pirant Martin, měšťan Pražský 367, 369.
- Píseč ves kláštera sv. Prokopa 197.
- Písečná, ves u Jemnice na Mor. 33.
- z Písečného viz Krokvicar.
- Písek hrad 126.
- Písek, Arena, ve Vratislavi Slezské 98.
- Píšť ves u Zahrádky 104.
- Pišňany poloha u Litoměřic 292.
- Pišťanský Mikuláš 299.
- z Pitkovic Zdeněk, rukojmí král. 165.
- Planá město 69.
- Planá ves u Plzně 12, 40.
- z Plané 403; Jan opat Strahovský 355, 357; viz Chvojko, z Žeberka.
- Plaňany u Kolína, psáno do Plaňas 471.
- Planknar z Kynšperku Wolfart podkomorí 388.
- Plasy, klášterské statky 12-14, 30-31, 35, 40, 45, 141.
- Plasy, Plaská vinnice na Petříně 95, 379.
- (z Plavna) Jindřich kancléř 308.
- Pless ve Slezích viz Blština.
- Plešivec ves na Moravě 68.
- Plíškovice, psáno Piliškovice, ves u Mirovic 269.
- Ploskovice tvrz u Litoměřic 146; viz z Drahoníc.
- Plzeň 40, Nová 241.
- Pňov 403; ves na Poděbradsku 426, 436.
- Pňovský viz ze Sovince.
- Pobistrejce ves u Červ. Řečice 2.
- Pobřežný, Pobrziezny, Pavel 342.
- Pochvalov ves u Loun 181.
- z Počepic viz Diváček.
- Poděbrady 350, 403, 469; hejtmán 418-9, 430, 437, 444, 455, 458, 463, 470, 494, 496-7, 503, 509, 515, 525, 543, 546, 554; písař 419; purkrabí 420, 426, 464, 478, 480-1; zámek 37, 43-4, 123, 163, 270, 436; viz z Kunštatu, Minstrberský.
- Podhora, zloděj 451.
- Podhořany ves 183.
- Podhradice ves kláštera sv. Prokopa 197.
- Podkova Prokop, perkmistr 355.
- Podlažického kláštera statky 48, 234.
- Podlouči ves u Jílového 114.
- Podmichalovice (Michalovice) ves na Boleslavsku 528.
- Podmokly 530.
- z Podmokel Bavor 359, Podmoklský Bavor z Prostiboře 6.
- Podolí ves na Moravě 33.
- Podvecký Mladý 425, Podvedcký 451.
- z Podvek 403; Jan mladší purkrabí na Ratajích 505, 527, 529.
- Pogan Petr, nejv. komorník 82.
- z Pohnání v Milenovicích Petr 113.
- Pohořelice městečko na Mor. 97.
- Pohořice ves u Roudnice 285.
- z Pokratic Gotšalk 293.
- Pokšich podd. 284.
- z Pokšteina viz Kozel.
- Pokštorfar Zevald z Norimberka 105.
- Polák Jan vinař 355; Vavřinec 410, ve Třech Dvorech 480.
- Pole Dobré ves u Čern. Kostelce 475.
- Pole Svaté, někdy klášter u Třebchovic 153.
- Poledne z Želkovic Mikoláš 156.
- Police město 51; klášter 215; viz z Backovic.
- Polná 466; viz z Kunštátu.
- Pon švec 466.
- Popel Mikuláš 452, na Draho-
budicích 251; Oldřich 451,
497, 532, 544, z Vesce 403,
505, na Zásmucích 456, 511;
odňal zbraň 477; srvn. Malo-
tický.
- Popeliště ves u Červ. Řečice 2.
- z Poříčí Duchek vinař 328.
- z Postupic viz Kostka.
- Potenštejn hrad 234.
- Pracek ze Svinné Slavibor 31-2.
- Prachatice město zapsáno 261.
- z Prachňan 403; Bartoš 419;
Jan a Mikoláš 522; viz Libe-
nický.
- Práče ves 364.
- Praemonstráti 355, 366, 369, 375.
- Prager Matěj Mikuláš 404-5.
- Praha 4, 23, 26, 64, 77, 120,
246, 249, 275-6, 281-289,
291, 298, 301-303, 309, 312,
333, 353, 391, 397, 410, 418,
438, 459, 463-4, 479-480,
485, 491, 500, 522, 534, 536;
listy Pražan 424, 482, 485,
538, 542-3, 558; poselstvo do
Uher 553, stížnost ku králi
401; sjezd (1483) 2, (1508)
441, 447, (1509) 458, pod-
bojích (1510) 504, měst (1512)
542-3, (1513) 558; sněmy
(1509) 468, 489, (1511) 523,
525, (1512) 538, (1513) 553,
(1581) 397; domy v rozličných
čtvrtích: od sv. Anny 322;
ab ave 349; ab aureo cervo
362; od bab 337, 368; od
desk zemských 345; od dítek
326-9, a pueris 330; od duhy
347, 377; od Goliáše 327-330,
341-2; od Helmův 383; ab
igneo curru 330; u bílé labuti
396; od mouřenínův 286-7;
od půl kola 353; od Skřidlice
367, 371; od sv. Štěpána 339;
od svině 361-2, 364, 367, 369.
od sviní 366, 371, a scropha
362, 364, 367-8; od tří králů
350-1; u tří studnic 361-3;

- od trouby 377, a tuba 378; od vlího hrdla 327, 329, 332; od vola 286, 354; od zlaté hvězdy 368; od zlatého kola 354. Vína cizí 394-5, perk-rechtní 91; vinnice 255, 322-400. Židé 157, 237.
- Praha, hrad Pražský 314-5, 320, 394, 396, 432, 475, 487, 493, 548, 552, opravován 556; hejtman 439, 475; purkrabi 448, 454, 541, 550; vězení 491; berně zde odváděna 490; kostela Pražského statky 40, 132-3, proboštství 72, 283, kapitula 179; kapitola Věch Svatých 69, 132; kláštera sv. Jiří statky 77, 88, 231, 387.
- Hradčany 7, 469; dům u Brusky 138; Letná vinnice 367, 369; Strahov klášter 355, 357, 366, 369, 375-6, 396-7.
- Staré čili Větší Město 225, 370-1, 374, 376-9, 391; listy 526, 528, vidimovány 309; právo vyšší 404, 545; odúmrt propuštěna 145; ungelt 156, 216, 224, 227; váha kořenná 408; špitál 39, 125. Kollej Veliká 388, Věch Svatých 346. Kostely a kláštery: sv. Anny 322; Betlem 327, 330, 340-2, 356-7; sv. Ducha 388; sv. Havla 339; sv. Jakuba 2; sv. Jiljí 217, 351; sv. Michala 286-7, 338, 340; Týnský 6, 352. — Domy: Jindřicha z Hradce 36, Elišky ze Sobětic 372, Krönovský 179, u korábu 105, od kozlův 323, od louže 376-7, u Profeth 287-8, od raka 322, Rakův v Dlouhé třídě 329, v Týně 228, dvůr Týnský 226. Železná ulice 361, 366-8, 371.
- Nové Město 6, 387; klášter sv. Ambrože 147, 161, Karlov 490-2; kostel sv. Klimenta 6, sv. Petra 335, sv. Štěpána 324, sv. Václava na Zderaze 141, 222, 349, 527. Dům Samari-tánka v Židovské zahradě 359, u Šilinků 344. Brána Horská 333, 336, 347, Kanská 349, Svinská 336. Předměstí před Poříčskou branou 396.
- Malá Strana 346, 371, 373, plat bromničný odpuštěn 145. Kostel Johannitů 103, 181. Dům biskupa Litomyšlského 117, Jana z Šelmberka 90. Zahradá Pytlíkovská 46, dok-tora Víta Salia 56. Na Pisku 6. Obora 375, u sv. Jana pod Sionem 397. Kartouzská brána 343. Újezd 228, 323, 343, 363.
- Pražák Jan konšel 327. Pražáková Anna 354. Přebor z Radešína Ondřej 165. Prebozy ves u Kouřimě 445. Přelice ves u Slaného 72. Přelouč 428; viz Anděl. Přemysl 421, pan 432, 519, 520, služebník Michala z Chlumu 506, soused Kouřimský 418, 420, 438, 532-3, 559, ruko-jním 544; srv. z Vilmanic. na Přemysli viz Myška. Přemyslský ze Zlunic Oldřich rukojmí král. 165; viz Myška. Přerov u Čes. Brodu 403, 448, vysazen za městečko 110; hejt-man 113; purkrabi 449, 488; zámek 118; viz z Šelmberka. Přerov Moravský 121. z Přerubenic viz Hrabaně. Přestavky ves u Mn. Hradiště 257; ves u Kouřimě 197. Prešpurk 160-163, 165, 167-184, 186-192, 195, 200, 253, 385, 386, 453; Prešpurské svolení o lovení zvěře 202. Příbík sladovnick v Praze 335. Příbram Uhelná 403, 555. Příbus Antonín v St. Celi 308. Příčina, hajný ve Svrabově 427, 484. z Příčiny 403; Václav purkrabi na Ratajích 460. z Příkopa Řehoř vinař 324. Přílažany ves u Mor. Buděj. 67. z Přílep a na Bělci Ottík 113. Přimda, Přimda, hrad 63, 119; zboží 120-1; viz ze Švam-berka.
- Přistavodová Markéta 516. Přistba ves u Mor. Budějovic 33. Přivlaka ves na Sázavě 197. z Přivory Jan panoš a Barbora 334. Probast pan svědkem 407. Prokop perníkář 339; soused ve Vlašimi 406-8; úředník 544; z domu Slancova 332; vinař 377. sv. Prokopa klášter 108, 197, 445, 451, 460, 467, 472, 526, 532-3, 544, 551. Proseč ves u Č. Dubu 148; u Svijan 257. z Prostiboře Humpolec Jan 356; viz Podmoklský. Próša viz Průša. Prošek ve při o lis 368. z Protivína Anna 356, 358. Průcha soused Kouřimský 547; podd. v Bošicích 412. z Prudic viz Špetle. Prusinovský z Mickova Arkleb 274. Průša podd. 434, 443; lazebník Kouřimský 428, 457, 484, 486; Próša 506, 515, 522, 540, 555; ve Štřimelicích 449; Svi-nák 499. Psárce, háj na Poděbradsku 37. Psáře ves u Prahy: pře o cestu 365. ze Ptení Vítek 174. Ptýrov Velký a Malý, vsi u Mn. Hradiště 253, 256; Ptýrovec 257. Pudilové měšťané Žatečti 89. Purkrab sedlář 373. Pyskocely, též Pyskočely, ves u Čern. Kostelce 197. Pytel Jan 368, a Johannka v Praze 225. Pytlík Jan perkmistr 46. Pytlíkovská hora u Prahy 373, zahrada 46. Pytlíkův mlýn u Svijan 257.
- Q.
- z Quietova, t. j. z Květova, Váně konšel 324-5.

R i Ř.

Ráb v Uhrách 453.

Rabí u Horažďovic vysazeno za město 191; purkrabí 479; viz Risenberka.

Racek podd. 134; Havel rukojmí 419.

Rachantův syn Kubík jinak Jakub, žena Anna 361.

Rachemberk Mikuláš 309; sirotci 310; z Boru Kašpar, Hanuš a Nikl 15-6; Hanuš dvořenín král. 236.

z Racindorfu Vicen, sudí dvoru král. 292.

Ráček Jan, měšťan Pražský 353; Martin konšel 349.

Radenín viz Hradenín.

z Radešina viz Přebor.

z Radětic Wolfgang Ofnar 17.

z Radiče Jan, maršálek pánů Staroměstských 347.

Radim měšťan v Ústí n. L. 293.

z Radimovic viz od Dubu.

Radkovice ves na Mor. 33.

Radlice ves u Prahy 329.

Radlík, dól u Jílového 183.

Radomilice ves na Litoměřicku 74.

Radotín ves u Zbraslavě 6, 124.

Radovesice ves u Kolína 429, 446.

Radperk 301.

Radvanice ves u Sázavy 197.

Radyně hrad u Plzně 202.

Ráj vinnice 359, 377.

Rájecký z Mírova Jan 167, 196.

Rájov ves u Plas 12, 40, 141.

Rajthar v Kouřimi 415.

Rak Augustin měšťan Praž. 329, od Raka 322.

Rakovník: lesy 110; vosk červený 203.

Rampač Jan podd. 271.

Rančířov ves u Jihlavy 33.

Rastely, psáno Rastaly, ves u Mirovic 269.

Rašín 403.

z Raškovic viz Býchorský.

z Rašovic Jan purkrabí na Kostelci 494.

Rašovice, psáno Vrašovice, ves u Nymburka 73.

Rataje 403; purkrabí 458, 460; viz z Podvek.

z Raténic na Nevrodě (Neurode) Jiřík Štylfrid 25-6.

Ratiborská zboží ve Slezsku 3.

Ratibořany viz Trnka.

Řečice Červená městečko 2.

Rečkov rybník u Mn. Hradiště 253.

Řéha podd. 491; dlužník 559; srv. Říha.

z Řehnic viz Vančura.

Řehoř 340; mečíř 287, 344; postřihač 362; koušel 363, 366, 367, 371; s tarmarku 373; z Příkopa 324.

Rejčkov, Rýčkov, ves u Ledče 153-4.

Řemenov ves u Pelhřimova 2.

Rendl 403; z Ůsavy (Aušavy) Albrecht, prokurátor král. 112, 165; plat prokuratorský 235.

z Rengersdorfu viz Panvice.

Řepa z Neveklova Jan, rukojmí král. 165.

Replik Valentin 271; Mikuláš 271.

z Řepnic Václav, měšťan v Žatci 89, 199.

Řepnice Václav, vinař 373.

Řešátek Ondřej, úředník 349.

z Řešetářova viz z Tuchoře.

Řevnice městečko u Zbraslavě 6, 124.

Říčany u Prahy 487.

z Říčan 403; Hynek služebník Petra z Šternberka 429; Ry-nart hejtman na Soběslavi 429; Václav 510, 515, 530-1; viz Kavka.

Řídel Matěj dlužník 544; srv. Hřidel.

Říha podd. 479, 480, 546, 554; koníř 469.

z Římovic Martin 550, 552.

z Risenberka (Ryzmberka, Ryžmberka) Děpold 4; z Rabí Vilém 347; na Švihově Půta nejv. sudí 70-1, 191-2, plat za úřad 264, pře 71-2, smlouva s Roudnickými 160, výplata na Týně nad Vltavou 134.

Řisuty ves u Bíliny 46.

Roblín, tištěno Vroblině, ves u Zbraslavě 182.

Rochov ves u Brozan 310, 312-3, 316-7, 319, 320-1.

Rod 403; rezník 335; Mikuláš 271.

Rohozec u Turnova 432.

Rohozník Jan vinař 327.

Rokycany město 45, dluhy 240, jarmark 100, platy král. 63-4; pokutování měšťanů 199; probostství 13, 44-5, 141; statky kláštera 85-6, Matky Boží 270.

Rokyta Horní a Dolní, vsi u Mn. Hradiště 257.

Rokytnice viz z Ludanic.

Roman služebník 354.

Ronnenberg, Rumburk 304.

z Ronova 403; na Kunstberce Jan 424-5; viz Anděl.

z Ronovce viz Anděl.

Ronšperk viz Dobrohost.

z Rosenberka (Rožmberka) 54, 258, 403; Oldřich 133, 257; Petr 103, 186, 215, nejv. hejtman 236, pokutován z lichvy 6, statky 112, 257, věřitelem král. 170; Vilém nejv. purkrabí 397; Vok 112, 188, statky 257.

Rottenhaus viz Glacz.

Roubanina ves na Moravě 5.

Roubíček dlužník 525.

Roudnice zboží 70-72; město 160.

z Roupova (de Rupow) Jan 26; nejv. písař desk zem. a hofmistr král. dvora 312, 314, dostal výplatu na vsi 134, statky 261, rukojmí 167; Václav 261.

Rovná, ves u Červ. Řečice 2; ves kláštera sv. Prokopa 197.

Roztocký 403; z Teplé Václav 262, clo na Vltavě 157.

Roztoky u Prahy 157; viz Horušanský, Mičan.

Rozvoda ze Stakor Cíbor 256.

Rožďalovice u Jičína 519, 554; viz z Waldšteina.

z Rožmberka viz z Rosenberka.

Rožmitál tvrz 211.

z Rožmitálu Lev 541; z Blatné Zdeněk Lev nejv. purkrabí Pražský 120, 548, 553, 557,

listy 490-1, 493, 523, purkrabi
Karlšteinský 173, 211, 212,
252; rukojmí 112; statky 74;
nejv. hofmistr 64.
Rožnov panství 92; viz z Kun-
štátu
ze Rtína, z Ertína, Chrt 402, Bo-
huslav purkrabí hr. Praž. 550,
553.
Rubín, řezník 411.
Rudec, les u Dačic na Moravě 9.
Rudel Pavel, vinař 377.
Rudka ves u Kunštátu na Mor.
273.
Rudník ves u Chabařovic 46.
Rudolf II., císař 292.
Rulické Kašpar v St. Celi 306.
Ruňák Pavel dlužník 545.
Ruozha poručník 473; Jira 479.
de Rupow viz z Roupova.
Ruspach zámek 185.
Rybnice ves u Plas 247.
Rybníky městečko v Opavsku 25.
Rychnov Nový městečko 2.
Rychwaldský z Kateřinic Bohuš
229.
Rymšperk 86, vlastně Ronšperk;
viz Dobrohost.
z Rynarce viz Klouzal.
Ryšavý Josef, žid Pražský 130.
Rytíř Jan vinař 335.
z Ryzmberka viz z Risenberka.

S.

Sabata (?) pán 292.
Sabenice ves u Mostu 134.
ze Sabenic 403; Křištof purkrabi
na Škvorci 501.
Sádlo 403; Jan 245; z Knabla-
chdorfu Kašpar 25; z Kladrubec
Jindřich 412.
Sák ze Znančic Václav 283-4.
Salius Vít doktor 56.
Samaritánka, dům v Praze 359.
Samechov ves u Benešova 197.
Samopše ves u Sázavy 197.
Samson písař Poděbradský 419.
ze Sán viz Vorelský.
z Sandavy (Žandavy) Půta rytíř
295.
Sára židovka v Kozlé 231.
Sázava 445, 450, 467; městečko
197, sv. Prokop 403; rychtář
526, 532-3.
Sázava ves u Jílového 114.
Scharfenstein 303, nejspíš hrad
Ostrý u Lovosic.
Schmiedewald Ondřej, opat v St.
Celi 290.
z Schönberku Jan úředník 301,
303.
Schreyber Michal v St. Celi
306.
Sdiffius Jan, přísedící v komoře
české 397.
Sechutické grunty 30.
z Sedčic viz Sekyrka.
Sedlák rybník na Mor. 67.
na Sedlákově vinnice 377.
Sedlec klášter 150, 177.
na Sekprově, vinnice 377.
Sekyrka z Sedčic na Milešově
Fridrich 321.
z Selestrank Hugo a Jindř. 293.
Semanín ves u Litomyšle 246.
Seněňko z Vrchovisk Simeon,
úředník mince 36.
Semiklovice, správně Semilkovice,
ves u Mělníka 147.
z Semína viz Hanykář.
Sendražice ves u Kolína 524.
z Sendražic 403; Beneš 524.
Senice Velká, ves na Mor. 87-8.
Senily (?) doly 189.
Senomaty ves u Rakovníka 209.
Serntzig viz Žernoseky.
Severi Antonius v St. Celi 306.
Severin kramář z Meziříčí, měšťan
Pražský 105.
Sifrid správce dvoru v Lovosicích
292.
Sigmund viz Zikmund.
Sirotek Heřman 125; Pavel a
Markéta 342.
Skákalik Jan z Židovské zahrady
359.
z Skal Matyáš úředník 455, 491;
Pavel 349.
Skalice 60, u Kouřimě 122,
městečko u Sázavy 197.
Skalka vinnice 343.
Skalský Ondřej 35.
Skály viz z Dubé.
ze Skaříšova (z Kaříšova) Bílský
Jan hejtman na Poděbradech

502-3, 509, 515, 526, 543,
546, 554.
Skočov místo 28.
Skramnky ves u Č. Brodu 197.
ze Skrejšova, z Krayšova, Buzek
měšťan Pražský 333.
Skřípel ves, psáno též Škřípel,
210, 211.
Skrívaň ves u Křivokláta 235.
Skrivanec Jakub podd. 87-8.
z Krsovic viz z Krsovic.
Skrštn ves u Biliny 46.
Skrýje ves na Časlavsku 197.
ze Skuhrova Jeronym místokomor-
ník 114-116, dostal důl zlatý
124, nápad 255, plat 195, vý-
platu na vsi 150, 210; svěd-
kem 317; statky 373.
ze Skur Mikuláš, manželka Ka-
teřina 370.
Slackenwe viz Šlejnic.
Sláma obyvatel v N. Brodě 535.
Slanař Havel 458.
Slaný, město 2, 189.
Slánský Jan konšel 354-5.
Slašek man 42.
Slatina ves na Moravě 5; u klášte-
ra Grunhajmu 249.
Slavata 403; viz z Chlumu.
z Slavíkovice viz Dvořák.
Slavkov 403, 535, ves u Votic
535.
Slavkovice viz Klouzal.
Slezsko knížectví 140; privile-
gium Vladislavovo 4.
ze Sloupna viz Herink.
z Slupska viz Czygan.
Smilek z Kremže Jan 261.
z Smiřic Jan 77; viz Kapoun.
Smolař měšťan v Kouřimi 488,
526, 532, řezník 533, Jan 528,
dlužník 542, 544-5, purkmistr
402.
Smolík, obyvatel v Kolíně 414;
podd. 429, 446.
Smrčenský Šimon řečený Zikmund
221.
Smrdov ves na Časlavsku 549.
Smrkovský Petr služebník 460.
Smrž vinař 377.
Soběslav město 429.
z Soběšina Hynce, svědek 295;
Zhynek 133.

- z Sobětic Zajimačová Elška 372.
Sobočice, Sobušice ves u Kouřimě 408, 508; srv. z Sobučic.
Sobotka vysazena za město 64.
Sobotka, Zobtenberg ve Slezích 99.
z Sobučic Jindřich, purkrabí na Šteruberce 560; srv. Sobočice.
Sochor obyvatel v Kouřimi 427, 434, 441.
Sochovice, psáno Šechovice, ves u Mirovic 269.
Sokolovský z Vrance Jan komorník král. 122, 310; Jaroslav komorník král. a taverník 122.
Solany viz Solský.
Sollewitz viz Sulevice.
z Solopisk Mírek Beneš 500; srv. Mírek.
Solský ze Sulejovic na Solanech Václav 187.
Sornozick viz Žernoseky.
Soumar Matouš vinař 387.
z Soutic Jan 133-4; viz Čabelický, Janovský.
Sovince, nyní Sovenice ves u Mn. Hradistě 148.
z Sovince Pňovský Jan nejv. sudí Mor. 87, 106, dům v Olomouci 88; Vok purkrabí Olom. 106; Elška 534.
Spirit Beneš obyvatel v Kouřimi 550.
Spiš viz ze Zápoli.
z Spraneka Klára 47.
Sprinckler Mikoláš v St. Celi 306.
Srpové hory: lis vinuicný 374; vinnice 386.
Srubův Jan Vichr, dlužník 431
de Ssonov viz Velík.
na Stachově viz z Boršic.
ze Stakor viz Rozvoda.
Staněk krejčí 367, lazebník 281; vinař 377.
Stanislav biskup Olomoucký 27, 113.
Stanislav krajčír 366, 371.
Stará Cel, Alt-Zell v Míšni, statky toho kláštera v Čechách 290-308.
Stará Hůra, ves kl. sv. Prokopa 197.
Stará Voda ves u Chlumce n. C. 506.
- Staré Sady, místo na Moravě 93.
Staříč městečko na Moravě 68.
Starkoč ves u Čáslavě 481.
Starý Zikmund, permistr 528.
ze Staryc viz Hubka.
ze Stebuzevsi, psáno z Thebuzevsi, Jakub, purkrabí na Čestíně Kosteletě 549.
Stejskal Jíra 419; řezník 559.
Stepelin potok na Lovosicku 291, Thopelin 293.
Sternteich, Štantych, ves a rybník u Litomyšle 246.
z Stěžova, psáno z Težova, na Hostýni Jindřich 414.
Stochov viz z Boršic.
Stoličky viz z Vřesovic.
Stoš viz Štoš.
Strabochové Martin, měšťan Pražský 287; srv. Štraboch.
Stradonice ves u Nížburka 58, psáno Stradovnice 57.
Strahov viz Praha, Hradčany.
Strajcův Petr viz Strýcův.
Strakonice, statky Johanitů 102, 181; viz z Švamberka.
z Stránky Zachař vládka 462.
z Stranova viz Škorně.
z Straskova, ze Straškova? Jan 293.
Strašnice ves u Prahy 364; cesta 327.
Strašnický z Buštěvsi Jan 255, 373.
ze Stráže Jindřich 2; Jiřík 2.
Strážkov ves 74.
ze Strážnice Magdalena, choť Jana Šlechty ze Všehrd 5.
ze Středy Jan, Noviforensis 294.
Střekov zámek u Ústí n. Labem 178.
Střekovský Václav 299.
Střelec Jan 354, syn Matouše měšťana Praž., Vána manželka, děti Burián, Kateřina, Adleta matka 351-2; Václav 477.
Střeni ves u Litovle, psáno též Vatržen 87-8.
z Strhař viz Opozdil.
Strhařov, psáno z Trhařova, ves u Jilového 510.
Stříbřina 474; viz Tluksa.
Stříbro město 55, 100.
- Strigoniensis viz Ostřihomský.
z Strílek viz z Ojnic.
Strimelice ves u Čern. Kotelce 403, psáno Stremelice 449.
Strítež ves u D. Kralovic 104, Stríteže 2.
Strízek z Ličan Hašek 81.
ze Strížkova viz Žleb.
Strmčechy ves u Pelhřimova 2.
Strobach, vinař 367, 369.
Strojetický Ješek úředník 373.
Strýc pekař 475; Strýcův Petr 445, 459; syn Jan, matka Anna v Kouřimi 485.
Studnička Jan konšel 323-325.
Stýskála poddaná 427.
Suchan vinař 377.
Suchdol viz Bohdanecký.
Suchý Vaněk v Kouřimi 420.
ze Sulejovic na Duchcově Václav a Bušek 112; Heralt v Měru-ních 112; Kaplér Petr 112; Purkart 274; Tobias 112; na Solanech Václav 112; viz z Sulevic.
Sulek Jan v ungeltě Pražském 216.
Sulek z Hrádku 403; Záviše hejtman hradu Pražského 432, 439, 475.
Sulevice ves u Lovosic 301, 304, psáno Sollewitz 294.
z Sulevic Jan a Stanislav 289; Petriman a Ješek 295; Purkart 131-2; na Brocně Dorota, Ladslav a Petr 285; na Kštalově Kaplér Zdeslav 231, svědek 321, mylně Ladslav 232; na Ostrém Kamarét 74; viz Solský, ze Sulejovic, ze Sulovic, Winterberský Petr.
z Sulic Kateřina 523.
z Sulovic Konrát a Pešl 293; viz z Sulevic.
Sušice město 262; ze S. Jiřík 255.
Sutom ves u Lovosic, psáno Přezslav z Zuton 291.
Svačina Jan vinař 328; Pavel 510.
Svadba 403; z Utradovic, z Otradovic na Zbraslavicích Jan 534.

Svaté Pole někdy klášter u Třebčovic 153.
 Svátek z Pernštorfu Jan měšťan Pražský 179.
 Svátkův Jíra podd. 417.
 Svatojakubský rybník 24, 169.
 Svatoš syn sousedy v Kouřimi 512, 514; Jířík 336, 512.
 Svěchýn z Paumberka Gabriel předsedci komory české 397.
 Svěpravice ves u Červ. Řečice 2.
 Světec klášter 274.
 Světlá ves na Moravě 174.
 Světlav Nový viz z Landšteina.
 Svíce Jířík, soused v Kouřimi 531.
 ze Svin Martin, probošt koleje Všech Svatých 346.
 Svinák Průša v Kouřimi 499; srov. Průša.
 Svinákova louka 270.
 Sviní Plaz, poloha na Lovosicku 291.
 z Sviné viz Pracek.
 Svitavka městečko na Moravě 174.
 Svobodín město ve Slezsku 242, 244.
 Svojanovský z Bozkovic Jan 165, 289; Ješek 71.
 Svojiše z Zahradky na Napajedlách Příbík 229.
 z Svojkova Kapoun Jaroslav 461; viz Muchka.
 Svojsice u Kouřimě 441, 460, 519, 535; viz Ancha.
 z Svojsina viz Zmrzlik.
 Svrabov ves u Čern. Kostelce 427, 484.
 Svrchlenec zámek ve Slezích 79.
 Svrčovice, Cvrčovice ves u Prahy 4, 100.
 Syrovce ves na Moravě 33.
 Syrový Mikuláš soused Kouřimský 436.

Š.

Šárka dvůr u Prahy 283; vinnice 356, 358; ze Šárky Prokop 283; Vaněk, manželka Uršula a děti 284; viz Kadeřávek.
 Šasovský Jan ze Městnic 9.
 Šatný Šimek 421; v Kouřimi 462.

Šebetov ves u Knihnic 138, psáno Šebotov 174.
 Šebíkov ves kláštera Plaského 13, 141.
 z Šebířova Ratislav, sekretář král. 305.
 Šebotov viz Šebetov.
 Šechovice viz Sochovice.
 Šedívek Mikuláš obyvatel pražský 6.
 z Šelmberka. z Šellenberka 403; z Kosti Barbora abatyše u sv. Jiří 387; Jan kancléř 1, 64, 99, 110-113, 115-6, 120-124, 126-128, 142, 144, 148, 150, 152-154, 162, 165, 168, 170, 172-3, 188-9, 192-3, 197-199, 201, 213, 215-6, 247-8, 253, 289, na Přerově 312; nejv. komorník 4; dal lidem pastvy 43; jistcem 113; manem ve Slezsku 3; právo praesentační v Hlohově 128; převoz přes Labe 142; přimluvcím u krále 64-5, 110-1; rukojmi kr. 82, 83, 215; statky 2, 3, 37-8, 90, 116-118, 193, 213, 247, 248; týdenní plat z mince 197; výplata na vsi 42, 213; Jaroslav 448.
 Šestajovice ves 213.
 Šic z Drahenic Mikuláš 269.
 Šich podd. 540.
 Šilinkův dům v Praze 344.
 Šimon převor v Rokycanech 85-6; podd. 156, 515; věřitel 428, 457; kramář 342; vrah v Něm. Brodě 535.
 Širlinkova vinnice 327.
 Škopek 403; z Bílých Otradovic na Zvěstově Jindřich 465.
 Škorně 403; z Stranova Petr, purkrabí na Velšii 522.
 Škříepel viz Škrípel.
 Škvorec ves u Č. Brodu 501.
 Škvorecký Jan 436.
 Šlechta 441; Jan 436, 442, 443, 478, 527, ze Všehrd 403, prvotně z Blevic Jan 250, životopis 5, protonotář 374-5, 545, dostal pokutu 50-1, 130, důl zlatý 124, výplatu na vsi 94, 236, sekretář král. 224-5,

255, 263, 374, erb polepšen 224. na Kostelci nad Labem 511, listy 438, 452-3, 480, 488-9, 495, 498-9, 502, 505, 513, 517, 520-1.
 Šlejnic Arnošt, administrator arcibiskupství Praž. 306-8; Jindřich na Lovosicích 302, na Šluknově (Slackenwe), Ronnenberku a Hohensteině 304-7; Jiří z Tollenšteina a Šluknova, chof Krescencie, synové Hauhold, Jan a Arnošt 306-308.
 Šlik Mikuláš zbaven statků 171.
 ze Šlovic Votík 206-7.
 Šluknov viz Šlejnic.
 Šnaydar Šimon v Staré Celi 308.
 Šof, Šuoff, z Helfmburka (Holfenburka) a z Waldšteina Jindřich a Jiřík 372, Jiřík 312.
 z Šouova viz Velík.
 Španovský 428; z Lisova Mikuláš 185.
 Špetle z Prudic na Žlebích Jan 112.
 ze Špiček viz z Krumšína.
 Špičník Jan podd. 547.
 Špieřežova vinnice 349.
 Špilberk, Špilmbek, hrad u Brna 51-53, 113, 175-6, 259; desátky 93.
 Šprotava město 242-244.
 Šrol vinař 345.
 Štáhlavec Petr vinař 367.
 Štajdl soused v Kouřimi 427.
 Štautych, Sternteich, ves a rybník u Litomyšle 246.
 Šťastný mlynář 532.
 Štěch podd. 494.
 Štěchovice ves u Zbraslavě 114. na Štěkni viz Kavka.
 Štěpán opat Ostrovský 135-6, 194; subpřevor kl. Hradišského na Mor. 87-8.
 Štěpán čeledín 505; měšťan Praž. 333, 347; rychtář na Vyšehradě 345; šenkýř 373.
 Štěpánek v Libodřicích 457.
 Štěpanice ves u Jičína 105.
 Štěpánovská hora 385.
 Šternberk hrad u Sázavy 458, 461, 482, 560.

ze Šternberka 403; páni 87; Jan purkrabí Karlšteinský 160; Jiří 427, na Konopišti 464; Ladislav na Bechyni 160, list mocný 202; Holický 415, Petr nejv. sudi 430, 444, 453, 482, 487, 498, 510, 516, 518, 522, svolává sjezd 446, vyzývá proti zločincům 458; Zdeněk Konopišský 327, 330, 341; na Zbiroze Zdeněk 146, 167, 173-4; Zdeslav 160.
z Šternovic Jakub opat Strakonický 397.
Štětina podd. 527.
Štitary městečko na Moravě 33.
Štoš (Stoš) z Kounic Zikmund 50, 140-1, a z Albrechtic 267.
na Štrabochově, vinnice 377; srv. Straboch.
Štramberk viz z Hustopeče.
Strauch z Chlumku Hanuš 198-9; synové Jan, Jakub a Petr 199.
Štrobach Kubík jinak Kubeč 359.
Štúra v Libodřezích 442.
Šumberk viz z Žerotína.
z Šumburka na Trutnově Bernart 179, 238-9; Jan 179.
Šumice ves u Uher. Brodu 32-33, 60-1, 96-7, 259.
Šuoff viz Šof.
Švábův Kukla vinař 377.
z Švamberka, Švanberka 120; pán 522; Jan mistr převorství Českého na Strakonících 102; Mareš 317, 359; na Přimdě Zdeněk 63-4; na Třebli Zdeněk 120-1; na Zvíkově Hendrich 112, 131, 189.
Šveitker Hanuš a Kunrad, měšťané Pražští 357.
Švihov viz z Risenberka.

T.

Tábor město 2, 403, list 464, 523, vodák 473.
z Tábora Jan mistr 346.
z Tajchnic Jindřich 163.
Tajnec zahrada, nyní Tejnka u Prahy 387.
Talenštejn viz Tollenštejn.

Tamberk, Talmberk? 547; srv. Thanberk.
Tančivůdek Blažek, vinař 355.
Tapík Jan vinař 324.
Tatce u Kouřimě 193, 247-8; viz Krejsa.
Tatecký, dlužník 410.
Těchorazy Velké a Malé, vsi u Červ. Řečice 2.
Tedražice ves na Nalžovsku 4; viz Mutrplos.
Tejn viz Čabelický.
Tejnka u Prahy, Tajnec zahrada 387.
Teleci Kouba podd. 479.
Teml podd. 479.
Tenitz, Týnec 301.
Tepelský klášter 100.
Teplá ves kláš. sv. Prokopa 197.
z Teplé viz Roztocký.
Teplice: klášter 254.
Těšenov ves u Nov. Rychnova 2.
Těšín 29; knížectví 18; viz Hedvika, Ofka.
Tešnov: rychtář 370.
Tetaur z Tetova Hynek 62, 84, z Karlšteina 82-3; na Malenicích Jan, Jiřík a Václav 82-4, mají berni král. v Olomouci 142-3, 279; Kunc 106, na Karlštejně 142-3; Vilém purkrabí Olom. 106.
Težov viz ze Stežova.
Thanberk 549; srv. Tamberk.
z Thebuzevsi viz z Stebuzevsi.
Theodoricus, marchio Misnensis 292.
Thoniš Václav, perkmistr 377.
Thopelin potok na Lovosicku 293; srv. Stepelin.
Tichava Jan 322.
Tis ves u Čáslavě 472.
Tišice ves u Brandýsa n. Lab. 147.
Tišnov na Mor., klášterské statky 98.
z Tišnova Ondřej, mistopisár zem. 358.
Tlouk řezník 458, 480.
Tluksa z Vrabí Jan prokurator 4, svědkem 113; na Stříbrně Václav 474.
ze Tmaně Bohuslav 125; Václav 317; Dobrský Václav 319.

Tobiáš a Markéta v Bráníku 340.
Tollenštejn hrad, psáno Talenstein 306, Dallenstein 307.
Tolna 269-271.
Toman kovář ze Žlutic 348, 545.
Tománě lupič 550-1.
Tománek podd. 406.
Tomáš v St. Celi 303-4.
Tomášek otec Václava perkmistra 324.
Tomek, posel kanceláře král. 6; měšťan Pražský 335; Prokop měšťan Sušický 262.
Tomsa podd. 409.
Topolovský Andreas konšel 138.
Toušeň u Brandýsa n. Lab. 537.
Toušice ves u Kolína 435.
Tovačov hrad 272.
Tovačovský z Cimburka Adam 272, 280; Ctibor, dům v Praze 2, 105.
Tožicová vdova 188.
Trčka z Lípy 403, 424; na Lipnici Burian podkomoří 463, listy 422, 437, 451, 468, 485-6, 525, 534, 536, statky 177, 305; na Vlašimi Mikoláš 445, listy 439, 454, statky 104, 153-4, 169, 170; na Lichtenburce Mikoláš 78, 104, 152-3, 168-170, 221; Zdeněk 500.
Trčka pacholek 417; řezník 544.
Trčková kmetična v Sázavě 450, 459.
Trebel viz z Švamberka.
Třebelice ves u Tábora 428.
Treibenice městečko u Lovosic 231.
Třebetovice ves na Moravě 67.
Třebíčský klášter 276.
Třebokov ves u Plas 13, 40, psáno Trebochov 141.
z Trebomyslic a od Dubu (v Dubu) Jindřich 113.
Třebostovice ves u Poděbrad 37, 43.
Třebotov u Zbraslavi 182.
Třebová viz z Bozkovic Ladslav, Tribovia.
Třebovle ves u Kouřimě 417, 483, 492, 544, zločinci zajati 485, krčmář 452.

z Trebska Matěj 215; viz Matyáš mistr špitálský, Vopice.
 Třemošnice 40, 141; Malá, ves u Plzně 12.
 z Trenčína Lorenc 273; viz Hedvika.
 Třesohlavý Martin dlužník 559.
 Třešovská cesta u Prahy 370.
 Trhařov viz Strhařov.
 de Tribovia Pavel, písař Pavel z Třebové 5.
 Tri Dvory ves u Kolína 476, 480, 505.
 Trídvořský Václav 456, soused v Kourimi 531, 544.
 Tršipský Zikmund 125.
 Trnka z Ratibořan Jan 18-20.
 Trnka Jirík podd. v Kourimi 556.
 z Trojanovic 403; Petr úředník ungeltu 416.
 z Tropčic viz Kamenický.
 Troskovec 403, 439; Albrecht 504; Burian 421, 431; Václav 526.
 Trpičovice ves na Moravě 195
 Trpín ves na Moravě 289.
 Tršaly ves pustá na Moravě 31, 32.
 z Trubska Prokop 97.
 z Trulcar Zikmund 269.
 Trutnov město: doly 236, jarmark 180, mauství 170; viz z Šumburka.
 Tucharaz viz z Landšteina.
 z Tuchoře jinak z Řešetářova Matěj komorník 128, 199, 240.
 Tulař Petr měšťan Pražský 350; Václav 35.
 Tulešický Mikoláš 218.
 Tůma od Svinské brány a jiný Tůma sladovník 336.
 Turci: války 552.
 Turnov město, dostal jarmark 200.
 Turzo, psán Tuří z Betlehemfeldu Alexius 27-29.
 Tvárského vinnice 377.
 Tvářský z Lestkova Sigmund konšel 377.
 Tvoch z Nedvidkova Vojtěch 182, 312-319; Oldřich 182.
 z Tvorkova Kristof 265.
 Týn nad Vltavou: výplata na něm 133-4, 173-4; viz Čabelický.

Týnec 270; psáno Tenitz 301; viz Tajnec.

Týniště městečko: trhy 44.

Týřov viz z Klinšteina.

Tyrš Duchek, měšťan Pražský 323.

U.

Ubramovice (Olbramovice) viz Čejka.

Uc měšťan Litoměřický 293.

Ucho podd. v Chraštanech 431.

Uherce ves na Moravě 174.

Uhlik Václav vinař 355.

Uhřinov ves 98.

Uhří: půtka s nimi v Praze 485, 486.

Uhry 438, 453; dvůr královský 2.

Újec Václav podd. 547.

Újest (z Újezda) Boyslav svědek 291.

Újezd Svatavin panství 104.

Újezd viz Praha, Malá Strana.

z Újezda František svědek 293;

v Drslavicích Jan jistec 112;

viz Baderský, Hříveň, Jeníšek.

z Újezdce Bohuslav věritel král.

196, hejtman hradu Praž. 312;

Jan 360.

Ujezdec ves u Sázavy 197, u

Kouřimě 511.

Ujezen (Újezd?) ves u Lovosic

291.

z Ujezen (z Újezda?) Přislav 291.

Ulman rychtář v Ústí n. L. 293.

Ulrich Michal, posel král. kanceláře 6.

Uničov město u Olomouce 159,

282.

Unyovský Burian úředník Kozel-

ský 192.

Úsobrno, psáno Husobrno, v Mor.

174.

Úsov, hrad na Moravě 85, 149,

190, 220; viz z Vlašimě.

Ústí nad Lužnicí 2.

Ústí nad Labem, psáno Uzk 293.

Ušák Martin 413.

z Úsavy viz Rendl.

Utrádkovice viz Svadba.

Úval ves u Č. Brodu 436, 491,

clo 414.

z Uzk (Ústí nad Labem) Petr 293.

V i W.

Vacenovice ves na Moravě 218.

Václav II. král Český 125, 294,

295.

Václav IV. král Český 57, 100,

125, 149, 296-7, 478.

Václav kníže Opavský a Ratibor-

ský, 21-2, kníže Rybnický na

Blštině 22, z Rybníku kníže

Opavský a Ratiborský 23-29.

Václav kníže Těšínský a Vel. Hlo-

hova 28-9.

Václav 343; podd. 293, 409, 434;

v Kourimi 476; v Pečkách

469, 493-497; 502-3; v Rabi

451; řečený Beroun 348; be-

dnář 404; forberečník 505;

kmet 430; od dítek konšel 326

až 329, statky 330, 341; a

tunica Domini 330; pekař

v Kourimi 484; perkmistr 323

až 352, 373; písař 509, 516;

řezník 419; rychtář Hořanský

488; sladovník z koutku z domu

Ješatova 330, 341; soukenník

v Plzni 241; střelec 409, 477;

syn Jirův z Dolan 513; úřed-

ník 547; zeť Dvořka 409;

zlatník v Plzni 241; viz z Va-

lečova.

z Waitmille, z Waitmile 189, 196;

Benedikt purkrabí Karlšteinský

315; Jan, Kristof, Ladslav,

Michal, Šebastian 139, 155,

165-167; a Chomútově Jan

167, 249; na Znojmě Ladslav

214.

Vajéčko Duchek podd. 537.

Wajstorf Kristof věritel král. 54,

167, 196.

z Waldeka na Břvech (Brzvech)

Zdeněk rukojmí 113, statky

316-319.

z Waldšteina 403; Bernhart 167,

256, na Bělé 486-7, 505, na

Krupce 306; Heník 105; Jan

256, 505, na Krupce 306; na

Rožďalovicích Magdalena 554;

viz Šof.

z Valečova Vaněk podkomoří 333,

z Opočna Václav jinak Vaněk

347; viz z Hrádku.

Valentin podd. v Kouřimi 536.
Valní Pražský probošt 138.
z Valšovic probošt Baltazar 138.
Valšův syn, nožíř 445; Martin
mlynář 435; Valšová nožířka
459.
Walter pan 498; podd. 243.
Valtinov ves na Moravě 289.
z Valtinova Chval 289.
Vána, manželka Jana Střelce 351.
Vančura z Řehnic Mikuláš 144.
Váně z Květova konšel 324-5.
Vaněk 463, 548; v Kouřimi 491,
511; lupič 436, 550-1; švec
524.
Vaničkovice Zikmund, perkmistr
377, 379.
Vápno ves u Mnichovského Hra-
diště 257.
z Vařin na Březině Jan Harant
35.
Wartmberk, Wartenberg zámek
v knížectví Hlohovském 242-3.
z Wartmberka Beneš na Děčíně
295; Jan 228, na Zvířetích
263; Hašek na Bydžově 148,
149; Petr 80-82, 105, 147,
148, 187, na Zvířetích 148,
péče o podd. 198, rukojmí 112.
Vašek v Tisu 472.
Vašín Jan, měšťan v Mýtě 90.
Vávra v Chraštanech 466, 474,
560, rychtář 449, 494; sou-
sed v Kouřimi 495, 511; od
tří králů konšel 350-1; po-
druh 537; střelec 343; syn
Krtův 368; vinař 377.
Vavřinec soused v Kouřimi 424.
ze Vchynic 403; Smil z Chynic
293.
Věchtík Mikoláš vinař 337.
z Vechty Kunrát arcibiskup 133.
Vejrov ves u Plas 12, 141; viz
Výrov.
Vejřasa Jiřík v Mýtě Vys. 512.
Velehrad, klášter na Moravě 17,
139, 183, 280.
Velenka ves 37.
Velik od Goliáše, řečený Goliáš,
327, 330, 341-2.
Velík z Šonova Isaiáš 394; de
Ssonow Georgius notarius 383.
Veliký Petr podd. 427.

Velim ves u Kolína 515.
Velíš hrad u Jičína 522.
Vencelik v Praze 136, 194.
Věncek, poloha u Prahy 348,
Věncek 330.
Vepřek Jan, dvořanin král. 91.
Ves Dlouhá viz Dlouhá Ves.
z Vesce viz Popel.
Vesec ves 73-4, Vestec u Č.
Brodu 197.
Veselé, Wessele, ves u Lovosic
291, 294, 302, 304, 308; viz
z Vojislavic.
Veselí ves u Českého Dubu 253,
256; na Moravě 48; viz z Voj-
slavic.
Véska (Viska) u Mor. Buděj. 33.
Věštěny, jinak Věšťany, ves u
Teplice 46.
Větrov ves u Nov. Rychnova 2.
Veverí viz z Ludanic.
Vicen, poručník záduší 404; Mar-
kleta 405.
Vichna podd. 325.
Vichr Bartoš a Jan, měšťané Olo-
moučtí 62, Jan 431; Vichrová
vdova 449; Vichrův grunt 459,
470-1.
Vicmanov ves u Mn. Hradiště
257.
Videň 308, 397.
Widerinus ab Otterspach Martin
přisedlíci komory české 397.
Vidlatý rybník na Litomyšlsku
246.
Vidov ves u Budějovic 188.
Viktoran, Viktorajn, Viktorýn?
lotr 460.
Vilczik viz z Lubochovan.
z Wildenšteina Petr 291; Wild-
stein hrad 191; viz Wilstein.
Vilémov opatství 177.
Vilmanice ves u Svojsic 441, dvůr
423.
z Vilmanic 403; Přemysl purkrabí
na Kostelci 426-8, 434, 440,
450, 452, 457, 461-2, 466,
475-6, 481, 484, 491, 523,
dluhy 545, z Jilmanic 526;
srv. Přemysl.
Wilstein hrad u Chrudimky 152;
srv. Wildstein.
Vincenc kramář 330.

Winterberský ze Sulevic Petr.
manželka Anna z Dírného 111,
de Wischow Petrus r'gistrator, z
Výškova? 297.
Vít (Vitus Salius) doktor z Prahy
56.
Vít horník 284; perkmistr 380;
rychtář 540; starý porybný
perkmistr 378, sukna kraječ
288; v Sabenicích 134.
z Vitenče 403.
Vítková hora (Žížkova hora)
353.
Vitovice ves u Cerv. Řečice 2.
z Witpachu Hampl 403.
Vizmburk 57, 58 omylem psáno
místo Nížburk.
Vladislav II. král 483; listy 1-289,
298, 301, 309-310, 315-320,
352, 372-375, 379, 381, 383,
385, 390-392, 397-8, 401,
422, 488-9, 552; výpověď o
rybolovu na Labi 299.
Vladislav městečko a zámek ve
Slezsku 3.
Vlasatá, poddaná 521.
Wlast Petr, zakladatel kláštera
Augustiniánského na Pisku ve
Vratislavi 99.
Vlašim 403, 406-408, 454, 559;
purkrabí 433, 435, 531; úřed-
ník 417, 501, 518; ševci 500.
z Vlašimě Jindřich 106; Jiřík na
Úsově 84, dostal berní král.
v Olomúci 144, plat na Olo-
múci 276, statky 149-150, 190,
220-1; Karel 276, přimluvěm
u krále 278, statky 150, 220,
221; viz Trčka.
Vlaštovička na Havrani Jan 74.
z Vlazslav (z Vlastislavě?) Dirslav
a Vladislav 291.
Vlček z Dobré Zemice na Hlučíně
Baltazar a Melichar bratři 18,
19; viz z Čenkova, z Lubo-
chovan.
Vlčihrdlo Jan 438; ze Všehrd
5; frystunk 50; statky 95,
379; erb polepšen 224-5; viz
Martin
z Vlčnova Burian 278.
Vlk z Kvítkova 403; Mikuláš
415-6.

- Vlk Jiřík vinař 377; Petr 196; Lupus podd. 299.
- Vlkančice ves u Č. Kostelce 197.
- z Vlkavy 403; Jiřík úředník 519.
- Vlkoč ves kláštera Velehradského 139.
- Vlkovice ves na Moravě 17.
- Vltava 56, 371; clo 157.
- Vniče ves u Křivoklátu 207.
- ze Vnič Jiřík 207-8.
- Vnorovy? místo na Moravě 180, 190.
- Voděradský 403; věritel král. 196; z Hrušova na Mlékovcích Jindřich 413.
- Vodička v Kouřimi 426, 460, Václav 433, 457, 479, 488, 493, 549.
- Vodňany 128, červený vosk 162.
- z Vodochoť (z Vodochoď u Roudnice) Petr svědek 293.
- Vojír z Očedělic Fridrich, manželka Kateřina z Janovic 338.
- z Vojislavie (Vojslavie) na Veselé Mikuláš, list mocný 180, most přes Moravu 48, nápad 223; Heřman, purkrabí Karlšteinský propuštěn z úřadu 223; nápad 222; Veselský Václav na Vnorovách 190, nápad 180.
- Vojnar Michal 140.
- z Vojnovic Martiš, hejtman Kroměřížský 60.
- z Vojslavie 403; Jindřich hejtman na Kolíně 513, 524, 530, 533, 540; na Záměcích Jindřich frzuchar 431, 502, list 418; srov. z Vojislavie.
- Vojtěch svatý, fundator kláštera Broumovského a Polického 215.
- Vojtěch barvíř Pražský 327, 340, 342; mlynář 348; penesticus 6.
- Vokna ves u Českého Dubu 148; u Mn. Hradiště 257.
- Vokovice ves kláštera Břevnovského 95.
- Vokounov viz Okounov.
- Volejník Mařík 370; Martin, žena Marta 360; Vavřinec dlužník 425, rukojmí 441.
- Volešná (Olešná) Česká a Německá vsi u Pelhřimova 2.
- Volešnice (Olešnice) městečko 121.
- z Volešničky Jiřík Gedeon 272.
- Wolf Erazim měšťan Praž. 136, 194.
- Volšina ves u Česk. Dubu 148; srv. Olšina.
- Vondra nádeník v Kouřimi 494.
- Vondráček podd. 424-5; koželuh 419; vinař 377.
- Vondrák podd. 492; měšťan Polický 51.
- Vondřej orlojník 530.
- Vopice z Třebeska Jan 386-7; viz Bochovec.
- Vopršal věritel král. 168, 196.
- Vorelský 403; ze Sán Zdeněk, purkrabí na Chlumci 506.
- Voseček viz Oseček.
- Vosel důl v Kutné Hoře 241.
- Vosmoruby ves na Moravě 276.
- Vosovský viz Osovský.
- z Vostřého viz Hercuk.
- Vostrovce z Kralovic Strachota 160-1; srv. Ostrovec.
- Voštip Vavřinec podd. 524.
- Votáhla lotr 537.
- Vrabec vinař 377.
- Vrabi ves u Brandýsa n. L. 451.
- z Vrabí 403; Hašek 492; Václav na Stříbrné 4; viz Tluksa.
- Vrabský Hynek 444, 453, hejtman kraje Kouřimského 482, 487, na Dřevčicích 454.
- z Vrance viz Sokolovský.
- Vranov, hrad na Moravě dán dědičně 126-7, 195.
- Vrašovice t. j. Rašovice ves u Nymburka 73.
- Vraštik 509, soused v Kouřimi 451; Petr dlužník 550; Šimon 555.
- Vratěnín, městečko na Moravě 101.
- Vratislav, konšel 354.
- Vratislav ve Slezsku 6, 12, 23, 193; biskup 27, diecese 99, 128; kostel sv. Kříže 127; klášter na Písku 98.
- z Vratislavě Jan 296.
- Vražný, psáno Zvražný, ves u Plas 247.
- Vrbčany ves u Kouřimě 3, 248, rychtář 544, omylem psáno Libčany 471.
- Vrbice ves u Roudnice 70-1.
- Vrbík 403, Prokop 419, 544.
- z Vrbna Bruntálský Hynek na Klimkovicích 27-8.
- Vrchlabský 148; Markéta 105.
- z Vrchovisk viz Seménko.
- z Vrchovišť 403; Michal 264; Václav trestán 241; Michal na Dobřeni 411, 412, na Žirovnici 288.
- ze Vřesovic Burian 189; Jan Ilburk 46; Jindřich 309, 314, 318, na Brozanech 319, 320, na Bílině 46; Jaroslav a Jiřík 320; Václav na Stoličkách 321; Vilém na Hünepkeru 301, na Doubravské Hoře 45-6; Zikmund císař. rada 309.
- Vroblina 182, čti Roblín, ves u Zbraslavě.
- Vršovice u Prahy 342, 386.
- Vrzáček Vondráček podd. 535.
- Vstržen, rozuměl Střeni, ves kláš. Hradiště u Olomouce 87.
- Všebořice viz Buben.
- Všechlapy ves u Vlašimě 560.
- ze Všehrd viz Chanický, Šlechta, Vlčíhrdlo.
- Všehrdské grunty 50.
- Würzburgský biskup 179.
- Vykleky někdy ves u Nymburka 73.
- Výrov ves na Plzeňsku, 30, 40; viz Vejrov.
- Vysočany ves na Mor. 33.
- Vysoká hora u Prahy, vinnice 351, na Vysoké 377.
- Vyšeňovský Zikmund, rukojmí 151.
- z Vyšehorovic Jan 248; viz z Dlouhé Vsi.
- Vyšehrad (u Prahy) 119, purkrabství 163; kostel sv. Petra 132, kapitola 116, 153, probostství 104, 217, 262; vinnice 345, 350.
- z Vyskova viz Wischow.
- Vyšehrad Uberský 11.
- Vyzovského kláštera statky 280.

Y.

z Ynsken Theodoricus svědek 292.

Z.

z Zabezni (ze Zbožné?) Jan svědek 291.
 Záblati u Hluboké 112.
 Záboří ves u Kutné Hory 548.
 Záchrastský Havel a Jan 130.
 Zagaň město ve Slezsku 242.
 Zahrádky ves u Pacova 2.
 ze Zahrádky Václav 24; na Hobzí Mikuláš 9; viz Svojše.
 Zahuna pacholek 514.
 Zajíček ves u Pelhřimova 2.
 Zajímač pán 485; Jindřich 372; viz z Kunštatu, z Sobětic.
 Zajimačova vinnice 349.
 Zalcar Šebestian měšťan Olomoucký 158.
 Zalesany ves u Kouřimě 421-2, 491; viz z Kolovrat, z Skal.
 ze Záp 403; na Dubči Zikmund 457, 466, 510.
 Zapský 54; Jan jistec 451; Zikmund 456.
 ze Zápolí Štěpán hrabě Spišský 31-33, statky 60-1, 96-7, 243, 258; Jan 61, 96, 258.
 Zářecí, Zátíčí, ves na Moravě 280.
 Zasmuky u Kouřimě 403, 418, 452, 502, 511; viz Popel, z Vojislavic.
 Zavříusta Jan Kožišník 373.
 z Zatrspachu, čti z Adrspachu, Bohunek 285.
 Zátvora, Zátvor, ves u Mělníka 147, 161.
 Zaurmon Jan, kanovník Vratislavský 127.
 Závěrný, rybník na Moravě 67.
 Zbadaný Mikuláš 328.
 Zbiroh viz z Šternberka.
 Zbizuby ves u Janovic Uhl. 425.
 Zboží ves u Lipnice 472, 549.
 ze Zbožné viz z Zabezni.
 Zbraslav: klášter 124, 127, 135; mlynář 135.
 Zbraslavice u Kutné Hory 534; viz Svadba.
 Zbýšov ves u Čáslavě 197.
 ze Zdebuzevsi, psáno z Thebuzevsi, Jakub 549.
 Zdechovice ves u Chrudimě 549.

Zdeněk služebník Michala z Chlumu 483; viz Konopišťský.
 Zderaz, viz Praha, Nové Město.
 Zdimír Václav, měšťan Pražský 2.
 Zdouň, Zdouny kostel u Tedražic 4.
 Zelenohorský Brož vinař 377.
 Zelený Vaněk vinař 329.
 Zeman Jan podd. 417; Jiřík 455.
 Zemice Dobrá viz Vlček.
 Zemnice (?) inísto na Moravě 276.
 z Zeyberka viz z Žeberka.
 ze Zhoře Barbora 334; Bernard 107-8.
 Zhořelec v Lužici, Gerlice 54.
 Zibohlavy ves u Kolína 458; dvůr 480.
 Zichovec rybník na Litomyšlsku 246.
 Zieškan (?) Kvasata svědek 292.
 Zika (Ziga) podd. v Pňově 426, 436; konšel 327.
 Zikmunda císaře listy 15, 78, 125, 133, 149, 151, 159, 177, 197, 245, 248, 253, 261.
 Zikmund kníže Litevský 404.
 Zikmund kníže v Slezsku a Velkého Hlohova, Kožichova a Juory 242-3.
 Zikmund pan 329; ab ave konšel 349.
 Zíkov ves kláštera Rokycanského 85-6.
 Ziz Johann perkmistr 365.
 z Zkal viz z Skal.
 Zlatá, ves u Č. Brodu 364.
 Zlatníky ves u Jilového 217.
 Zlatohlávek Jan 396; služebník Jiříka z Kopidlna 495-496, 500.
 Zlatský Václav, měšťan Pražský 364.
 Zlazuje (?) ves u Plas 247.
 Zlíchov, Zlichov, u Prahy 56, 350.
 Zminský rybník 44.
 Zmrzlík Václav 131; ze Svojsína Václav a dcera Krescencie 306.
 ze Znančic viz Sak.
 Znojmo hrad 155, 214; viz z Waitmile.
 Zruč u Sázavy 425.
 Zrucký 403; Zručský z Chřenovic Aleš 425.
 Ztekly Jiřík v Plzni 241.
 Zub z Lanšteina Vilém 113, 137.

Zub Jan, dlužník 531.
 Zubnice 8, čti Lubnice.
 z Zuton Přezslav, ze Sutoma? Přeslav 291.
 Zvanovská vinnice 334.
 Zvěstov viz Škopek.
 Zvíkov hrad, most u něho 131; viz ze Šwamberka.
 z Zvířetice Vilém popravce kraje Boleslavského 253; viz z Lemberka, z Wartemberka.
 Zvražný, vlastně Vražný, ves u Plas 247.

Ž.

Žába Václav, vinař 370.
 Žabonoský Vaněk z Koutimi 491.
 Žabonosy, ves u Kouřimě 556.
 na Žabově, vinnice 377.
 Žáčkův Pavel 488, 514, 521, 544.
 Žakan podd. 87-8.
 Žáková, hostinská 514.
 Žalany ves u Teplice 46.
 z Žampachu Hložek Jindřich, hejtman na Boleslavi 432, 496, 500, 528-9; hejtman na Přerově 113.
 z Žandavy (Sandavy) Půta 295.
 Žáry, městečko v Opavsku 25.
 z Žatce mistr Pavel, administrator konsistoře podobojí 478.
 Žatec město 523; měšťané pokutování 89; práva 209.
 Ždanice ves u Kouřimě 553, 559.
 Ždanice ves pustá na Moravě 33.
 ze Žďáru Mikuláš 109.
 z Žeberka (Zeyberka) na Opatně Bohuslav 321; na Plané Jan 25-6, 69.
 Žebnice ves u Plas 247.
 Žehrovský viz z Kolovrat.
 Žehunský rybník 7.
 Žekalka Kateřina 516.
 Želenský 403.
 Želevecký klášter 155, 177.
 Železník Michal konšel 377.
 Želkovice viz Poledne.
 z Žeravic viz Kužel.
 Žernoseky (Žernozky, Žernožice, Sernozich) ves u Lovosic 294-5, 301, 304, 308.

- z Žernosek (Žernošek) Kristian 293; Boyslav (Bohuslav) 291.
 z Žerotína Jan st. z Fulneku 62, věritel král. 82-84, zápisy na statky 79-80; Jan ml. 62, 83-4, 142-3; Petr na Šumberce 62, berně v Olom. 142-3, věritel král. 82-84; Viktorín, Jiřík, Bartoloměj, Bernhart 79-80, 83-4, 142-3; Žerotinský Jan 28.
 z Žiberka viz z Žeberka.
 Židka podd. 485.
 Židlochovice na Moravě: vino-brady 261.
 Židlov ves na Boleslavsku 257.
 Židovská zahrada viz Praha, Nové Město.
 Žilenský Václav dvořenín kr. 91.
 Žilinský dvůr 126.
 Žirov ves u Pelhřimova 2.
 Žirovnice viz z Vrchovišť.
 Žišovský 403.
 Žitavské víno 91.
 Žito 403, z Hostie Jan 459, 470, 471.
 Žizelice ves nad Cidlinou 7.
 Žizkov hora u Prahy 335, Žizkova hora 353.
 Žizlan podd. 90.
 Žleb 435, ze Strážkova Bohuslav 316-319; srv. Žlb.
 Žleby nad Doubravkou 536; viz z Nestajova, Špetle.
 Žlib pan 502; srv. Žleb.
 Žlounkovice, psáno Žulkovice, ves u Krivoklátu 57-8.
 ze Žlunic viz Mýska, Přemyslenský.
 Žlutice město 348; hory 189.
 Žlutický Matěj kovář 348.
 Žulkovice viz Žlounkovice.
 Žumberk 451.

Rejstřík věcný.

- A** Administrator duchovenství (kon-sistore podobojí) mistr Pavel z Žatce (1509) 478.
A Administrator arcibiskupství Pražského Arnošt z Šlejníc (1535 až 1545) 306-308.
A patéka 58; apotékár 138, 173, 389.
A rcibiskupství Pražského statky 2, 46, 71-2, 133-4, 174, 177, 211, 216, 249, 252, 343.
A rtikule při sázení konšelův 284; sjezdu krajského 448.
A ugustiniani ve Vratislavi 98.
B aba v neváznosti 475.
B akalářova vdova v Kouřimi 431.
B arvír 327, 340, 342, 521.
B ěhoun kanceláře královské (cursor viarum) Pavel (1466) 6; Jan Koloušek (1479) 6.
B erně královská 171: dána 142 až 144; dům od ní osvobozen 35, 60, 93, 200, 208; obrácena na vyhubení lotrův 482; od-váděna na hrad Pražský 490; odpuštěna na čas 48; zápisná 41, 142-3; z hlavy dávána po korunování krále 482.
B ranného povinnosti 391-2.
B ursarius kláštera v Staré Celi Donatus 303-4; Helwig Jan 306.
C alcographus de Lacu Nicolaus, scriba 377.
C antor kláštera v Staré Celi Andreas 303-4.
C ejchování nádob 384.
C erdo, koželuh, Laurencius 349.
C esta: pře o ni 365.
C hmel 329.
C hmelnice 110, 323, 329, 330, 341.
C ihlář 432, 503, 528-9.
C izozemec nemůže nabývatí svo-bodného majetku 129, 130; hostinsky může se usadit 392.
C lo 45, 108, 132, 157, 192, 198, 220; darováno 414; osvobození 267; viz Mýto.
C ursor viz Běhoun.
Č ekanství kanonikátu 127, 132.
Č est: na cti opatření 89; utrhaní 456.
Č ihadlo 207.
Č ědinníka povinnosti 487.
D ěla na kolách (1517) 28.
D esátky odpuštěny 93; rozdány 250; vinné 261, 299.
D esky dvorské v domě na Starém Městě Pražském za sv. Mikulášem 36.
D ilčí listy potvrzeny 204.
D lažič 363; opravuje mlýn 507.
D luhů vymahání 409-410, 412 až 446, 448-451, 454-467, 469-502, 505-549, 553-560.
D luhopis královský 82-4, 107, 122, 167, 171-173, 196, 236, 239, 241, 245-6.
D luhy královské 46, 51-54, 56, 57, 63, 113, 142-3, 158-9, 165, 170, 172, 176, 185: městské 240, 511.
D luhy po muži vdova platití vě-nem svým nemusí 439; žena dluhy mužovy neplatí, pokud za mužem jest 476.
D obrá vůle 308, 312, 315-7, 347, 352-3.
D olování 69, 105, 124; doly 183, 189, 241; zlaté 124, 131.
D omovník 488, 517, 521.
D říví kradeno 461.
D věrce 370.
D vořané královští: Žilenský Vá-clav 91; z Rachemberka a Boru Hanuš 236.
E rb dán 65, 107, 111, 116, 129; obnoven 99: polepšen 224-5.
E rckař: Hanykér ze Semina Jan (1502) 285.
F amiliaris maiestatis regiae Blažej z Prahy (1499) 107.

Farář jest volen od měšťanův 179; ujel z místa 529.
 Fedrovník 510.
 Fojtství postoupeno 60, 278.
 Forberegčník 505.
 Frejmark králem potvrzen 16-17; viz Směna.
 Frejunkt při jarmarku dán 278.
 Frystunk dán na 5 let 255; na 8 let 148; na 10 let 69, 100, 105, 127-8, 131-2, 241; na 15 let 48, 50, 179, 189, 238; na 25 let 210; do smrti 156.
 Frzuchar království Českého z Vojslavic na Zámucích Jindřich (1508) 431, (1510) 502.
 Glejt dán 59, 107, 140-1, 288, 432, 511, 517, 531.
 Groš = 7 penězům bílým (1583) 398.
 Grunt čistiti 442; přípověď ke gruntům 472.
 Hajný 427, 440, 450, 461, 472, 484, 499.
 Handfest 397.
 Hejtmané království Českého z Rožmberka Petr (1498-1501) 103, 112, 186, 236, 257; — z Dubé Jindřich Berka (1532) 388;
 — Planknar z Kynšperku Wolfart (1532) 388.
 Hejtman markrabství Moravského z Lomnice na Meziříčí Jan (1498-1502) 51-53, 113-4, 175-6, 242, 258-9, 281.
 Hejtman Horní a Dolní Slezí Kazimír kníže Těšínský (1492 až 1517) 18-21, 26, 27.
 Hejtman knížectví Opavského z Ratibořan Trnka Jan (1492) 19.
 Hejtman hrabství Kladského z Barnšteina Jan (1478) 25;
 — z Bišofšteina Hanuš (1478) 26.
 Hejtman kraje Boleslavského ze Žampachu Jindřich Hložek (1508-1511) 432, 496, 500, 502, 428-9.
 Hejtman kraje Chrudimského Kostka z Postupic na Litomyšli Bohuš (1497) 77.
 Hejtmané kraje Kourimského Ho-

lický z Šternberka Petr (1508) 454;
 — z Vrabí na Dřevčicích Hynek (1508-9) 454, 482, 487;
 Hejtman kraje Trutnovského z Šumburka Bernart (1500) 238.
 Hejtmané hradu Pražského z Újezdce Bohuslav (1486) 312;
 — Sulek Záviš z Hrádku (1499 až 1516) 432, 439, 475.
 Hejtman na Kolíně: z Vojslavic Jindřich (1510-1512) 513, 524, 530, 533, 540;
 — na Křivoklátě: z Násilé Jan (1499) 196, (1500) 207, 240;
 — na Pardubicích Běškovec (1513) 560;
 — na Poděbradech: Baderský z Újezda Hynek (1506-1510) 418-421, 430, 436-7, 444, 455, 458, 463, 466, 470, 494, 496-7; — ze Skaršova Bilský Jan (1510-1512) 502-3, 509, 515, 525-6, 543, 546, 554;
 — na Přerově: ze Žampachu Hložek Jindřich (1499) 113;
 — na Soběslavi: z Řičan Rynart (1508) 429.
 — na Vlašimi: Lukavecký Jan (1479?) 406.
 Hejtman Kroměřížský z Vojnovic Martiš (1498) 60.
 Hejtman na Tatě a Komárně: Karlatský z Karlátku Ozvald (1498) 82-3.
 Hever přidán při koupi pole 366.
 Hlíny bráti zakázáno 56-7.
 Hoditi kupce, dohoditi 433.
 Hofmistr nejvyšší království Českého z Rožmitála Lev (1475) 64;
 — z Pernšteina Vilém (1492) 19.
 Hofmistr dvoru král. z Roupova Jan (1486-7) 312, 314.
 — z Kolovrat na Libštejně Albrecht (1498-1501) 12, 27, 30, 35-6, 39, 40, 53, 91, 105, 107, 129, 141, 142, 146, 152, 167, 177, 182-3, 185, 241, 247, 249, 251, 270.
 Hofrychtér měst království Českého z Liboslavě Hlavsa Jan (1523) 385.

Hostinské osazení cizince ve vinohradech 392.
 Hostinští trestáni pro nedolívání 396.
 Hrad opravován 556.
 Hráz: pře o ni 457.
 Hřbet držeti někomu, hověti 427.
 Hřivna = 64 gr. čes. (1500) 232; 56 gr. praž. (1509) 491.
 Hutě 271.
 Impressor Kamp Jan 105.
 Infirmary kláštera v Staré Celi Paulus 304, Šprinkler Mikoláš 306.
 Institor, kramář 342.
 Instrukce úřadu perkmistrského 389-394.
 Jarmarky dány 18, 41, 65, 75, 100-1, 111, 121, 129, 139, 144, 162, 180, 189, 191, 200, 205-6, 267, 278-9, 285; srv. Trh.
 Jez zřízen 132.
 Johannité, křižovníci Svatojanští 117, 181.
 Kamenník, lapicida 138, 377.
 Kamermistr knížat z Minsterberka 350.
 Kancelér královský Albrecht arcibiskup Magdeb. (1396) 296-7.
 Kancelér království Českého z Šelnberka Jan (1486) 312, (1494) 410, (1498) 64, 99, (1499) 110-113, 115-6, 120-2, 124-128, 142, 144, 148, 150, 152-154, 162, 165, 168, 170, 172-3, 188-9, 192-3, (1500) 197-199, 201, 213, 215-6, 247-8, 253, 289;
 — z Kolovrat Libšteinský Albrecht (1500) 27, (1503) 4, (1506) 418, (1507) 300, (1508) 454, (1509) 301, 320, 468, (1511) 303;
 — z Hradce Adam (1523) 386;
 — (z Plavna) Hendrich na Andělské Hoře (1542) 308.
 Kanovníci 59, 127.
 Kláštera nadání potvrzeno 98; úsloví: klášter jest u mne chud 463.
 Klíčník zlodějem 452.
 Kmeté 293, 428, 430.

- Kmetična** 428, 442, 449, 457, 460; odešla z gruntu 445, 450, 459, 475; zabita 535.
- Kněžské statky v Čechách**: 10, 12, 17, 40, 46, 48, 69, 77-8, 99, 102-3, 139, 144, 147, 150, 161, 170, 181, 217, 222, 231, 234, 244-6, 252, 262, 270, 274, 290-308, 324, 329, 335, 340-2, 349, 387, 405, 490-2; srv. arcibiskupství.
- na Moravě: 59, 86-7, 155, 162, 272, 275, 280.
- Koňky ukradeny** 485.
- Kolář, dar** 274.
- Kollatura viz Praesentace.**
- Kollej císaře Karla 388, Veliká** 504.
- Komory královské přisedící** 397; pokuty jdou do ní 390.
- Komorník nejvyšší království Českého z Cimburka Jan** (1483) 249;
- z Hradce Jindřich (1498) 36, (1499) 171, (1503 se vzdal) 4;
- z Šelenberka Jan (1503) 4.
- Komorník nejvyšší markrabství Moravského z Bozkovic na Třebové Ladslav** (1499) 159, (1501) 260.
- Komorník krále Vladislava Sokolovský z Vrance Jan** (1477-1481) 122-3;
- z Klinšteina Litvín (1482) 310;
- z Tuchoře (z Řešetárova) Matěj (1485-1500) 128, 199, 240;
- Pogan Petr (1498) 82-3;
- z Lichtenburka a z Bítova Burjan (1498-1500) 33, 195, 240;
- Sokolovský z Vrance Jaroslav (1499) 122-3;
- Marek (1509) 471.
- Koníř** 469, 477.
- Konšel vinníční** 322-400; na Hradčanech 138; v Praze 556; artikule při sázení jich 284.
- Korunování krále Ludvíka** 467, 482.
- Koželuh, psáno kožoluh** 419, cerdo 349.
- Kožich vlčí** 452.
- Kožišníci** 349, 466.
- Krádež** 452, 461, 469; trestána 89, 236, 241, 256, 485, 512.
- Krajčír** 366.
- Kraječ sukna** 288.
- Královův příjezd do Čech** (1508) 453, (1509) 467-8, 471.
- Krčemní bitka** 512.
- Krčma prodána** 501.
- Krčmáři** 441, 501, 517, 548, 556.
- Kšaft králem potvrzen** 156.
- Kůň, cena koně** 472, 494.
- Kuše** 366, 413.
- Kůže prodány** 435, 439, 445, 484.
- Lantkrycht (soud zemský) bradu Znojemskeho** 214.
- Lapicida viz Kamenník.**
- Lazebník** 281, 434, 457, 484, 515, 555.
- Lékař Fridrich** 203; Vít Salius z Prahy 56.
- Les, dříví: dluh za les** 484, 486, 515; les královský 15.
- Léta dána** 62, 89, 106.
- Ležení ve městě** 509; povoleno 451.
- Lichva trestána** 137, 218, 240, 262.
- Ličení = léčení** 555.
- Lis vinníční** 263, 328, 332-5, 345, 368, 374-5.
- List královský** 422; provoláván 416.
- List mocný na zřízení o statku** 29, 34, 47, 51, 53, 62, 74, 106, 109, 111-2, 139, 140, 144-5, 148, 158, 160, 161-2, 172-3, 179, 180, 202, 206, 273, 277-8, 284, 289, 314.
- List obranný** 130, 231.
- List přiznací** 444, 453.
- List výhostní** 466.
- Listy vidimovány** 309.
- Litkup** 501.
- Lotovní peníze** 462, 464.
- Lotr stat 501; stíhán** 460, trápen 483, trestán 551, vyslýchán 537.
- Lotrovstvo: berně na jeho vyhubení** 482.
- Loupež trestána** 236, 436; na cestě svobodné 485, 550-1.
- Loupežník** 436, popraven 467.
- Lov s tenaty** 191.
- Lozuňky** 281.
- Magister curiae viz Hofmistr.**
- Malíř Pražský Jiřík** 6.
- Malvazí šenkovati** 58.
- Man** 42, 84; povinnosti 164; srv. Leun.
- Manství Trutnovské** 170; na m. zapsáno věno 170; m. potvrzeno 49; v m. dán dvůr 163; z m. propuštěn dvůr 73, 118, Lhota 42, městečko 66, rybník 67, statek 26, 33, ves 195, 275; zástupce králův u věcech m. z Dubé Berka (1498) 84.
- Maršálek dvoru královského Čič z Nemyčevsi Václav** (1498-1501) 35, 94, 178-9, 211, 231, 238, 254.
- Maršálek Jindřicha knížete Minstrberského Horušanský z Roztok Jan** (1478) 25-6.
- Mazanečník** 326.
- Mečír** 287, 328-9, 344, 355.
- Medař** 394.
- Membrany, pergamenové listy** 53.
- Města proti šlechtě** 538, 541, 543, 556; sjezdy v Praze (1508) 441, (1512) 538, 541, 543, (1513) 558.
- Městečko vysazeno** 110, 128-9, 162-3, 279, 285.
- Město opraveno** 76-7; vysazeno 64, 191, 267.
- Metlár** 339.
- Meze kladený** 367; ohledány 442-3.
- Mincmistr nejvyšší království Českého** 288; Horštorfar Jan z Malesic (1498) 36, 39, 130-1, (1499) 178;
- z Postupic Kostka Bohuše (1499) 165, (1500) 234, 237, (1501) 244, 256;
- z Waldšteina na Bělé Bernart (1509) 487.
- Mincovníctví** 36, 39, 54-5; ve Slezsku 21.
- Mír v Olomouci** (1479) 26.
- Místokanclér Samuel z Valečova a z Hrádku** (1473) 4.
- Místokomorník království Českého z Cetně Markvart** (1500) 211, (1508) 446;
- ze Skuhrova Jeronym (1499)

- 114-6, 124, (1500) 195, 210, 317, (1501) 255, 373.
- Místopisár království Českého z Tišnova Ondřej (1488) 358;
- z Habrova Hyndrák Václav (1498) 94-5, (1500) 210, (1505) 211.
- Místopurkrabí Pražský z Skuhrova Jeronym (1505) 211.
- Místosudi království Českého z Maštova Leva (1488) 358;
- z Běšin Jindřich (1500) 317.
- Mistr převorství Českého 116; ze Švamberka Jan (1498) 102-3.
- Mláto: vina v mlátě nechávati zapovězeno 381.
- Mord 86, 90, 135, 525.
- Mostné dáno 92, na mostě povoléném 219.
- Myslivost na vinnicích zakázána 382.
- Mýto: pře o ně 192; viz Clo.
- Mzda vinaře 382, ženy 381.
- Nájem sázeti 381.
- Nápady králem darovány 35, 40, 91, 107-8, 126, 138, 156, 180, 189, 190, 196, 229, 236, 251, 255-6, 288; srv. Odúmrť.
- Nápravníka povinnosti 487.
- Nazvále = naschvále 524.
- Notáři královští: z Dornic Jiří (cca 1493) 6;
- z Humpolce Jan 6;
- Kásenbrot Augustin (1494-1510) 6;
- Mulfar z Minic Ambrož (1487-1504?) 6, 124, 135.
- Notář Welik de Ssonow Georgius (1527) 383; srv. písař, prototyp.
- Obnovení úřadu městského 437.
- Obstavování 420, 424, 433, 439, 532, obstarání 425, 478, 497; srv. stávký.
- Obtrzení (?) vinnice: pro osvobození a obtrzení a břemen s vinnic zdržení, 365.
- Obyt míti 516.
- Odkaz 320, 417; pro duchovní osoby 66.
- Odúmrť dána 64, 145, 221-2; propuštěna 141, 145, 349, 373, 410; smlouva o ní 98; vymá-lána 462; srv. Nápady.
- Odveta: právo o. dáno 179.
- Opilství 495.
- Opověď 558-9.
- Oprava na vsi 155, 184, 214, 272; na klášteře 164, 275.
- Orlojník 530.
- Ospy 209.
- Oštipy ukradeny 519.
- Památne 388, 407; postaveno 429.
- Papír dělán z hadrů (1499) 135.
- Pastvy na král. pozemcích 43. 235.
- Patron statku 302.
- Pavovati v dolích 48, 69, 128, 156, 179, 189, 238.
- Pečeť královská velká u kancléře 4.
- Pečeť městská 401; dána 111, 129, 205-6.
- Pečetiti voskem červeným dovo-leno 162, 203, 206, 278, 289; zeleným 65, 129, 209.
- Perkmistr hor vinnických, magi-ster montium, Tomášek (1461) 324; (1461-1473) Václav 323-352; (1479) Martin od zlatého kola 354; (1484) Podkova Prokop 355; (1491) Ziz Jan 365; (1490-1495) Martin od svině 361, 364, 366-9, 371; (1498-1499) Pytlík Jan 46-7; (1508) Thoniš Václav 377; (1509 a 1512) Vaničkovice Zik-mund 377, 379; (1511) Starý Zikmund 528; (1511) Jiří 378; (1516) z Květnice Holec Mar-tin 380; (1516) Vít 380; (1527) Legat Jan 383; (1549) z Jelče Jiřík 389; (1569) Ornyus z Paumberka Jan 396.
- Perkmistrská práva 387, 389-394.
- Perkrechtní knihy 399.
- Perkrechtní plat 379, 385-7, 390-1; víno 91.
- Písař nejvyšší desk zemských z Lanšteina Mikuláš (1479) 246;
- z Roupova Jan (1486) 312, (1487) 314.
- Písař menších desk zemských z Chvojence Václav (1505) 211.
- Písař desk zemských Matias (1477) 353.
- Písař královský z Kolína Chval 5, 347.
- Písař lesní na Křivoklátě 110;
- panský 509, 516; perkrechtní 392-3; podkomořský 462, 464; radní (1480) 354.
- Písař Jakub 367; Jan 373, 406; Ješek 536; Johannes 439; z Lestkova Jan 5; Martin 156; Matěj 6; Matyáš 305; Matouš 535; Mikuláš 355, od louže calographus 377; Pavel 360; Samson 419; Václav 509, 516.
- Pivo: dluhy za ně 517, 547; roz-váženo 514; sud zač 515; piva vaření a šenkování 55-6, 163, 191, 209; vystavování 527.
- Plat dán s města 203, 232, 276, 279; dědičný 330, 335, 340-2, 364, 369; doživoční 156, 171, 187, 297; hromničný odpuštěn 145; komorní postoupen 59, 297; ke kostelu 324, 327; na lidech 134, 228, na vsi 159, na dědinách odhadován 445; na židech 237; osvobo-zení od platu 200; pojištěn na statku 302; zapsán 195.
- Plat roční 105; nejj. sudiho 264; týdenní 197; za sázení konšelů 172, 478; prokuratorský 235; z vinnic sleven 327, jak se vykupuje 364.
- Platce býti někomu, platiti sku-tečně 492, 494.
- Plot purkrechtní hraditi 442 č. 78.
- Podací viz Praesentace.
- Podkomoři království Českého z Valečova Vaněk (1463) 333;
- z Hrádku a z Valečova Sa-muel (1467) 347, (1477) 353, (1480) 354;
- z Leskovce Albrecht (1486-1507) 112-3, 463;
- Trčka z Lípy Burian (1507) 422, (1508) 437, 451, (1508-1515) 463, (1409) 468, 485-6, (1511) 525, (1512) 534, 536;
- Planknar z Kynšperka Wol-fart (1532) 388.
- Podkomoři nejvyšší markrabství

- Moravského z Ludanic na Veveří Václav (1498) 66-7, 97.
 Pod obojí: sjezd v Praze (1508) 447, (1509) 458, (1510) 504.
 Podružství: v p. pohostině žiti 434.
 Pokazovati moc 477; pokázal, že dosti učinil 435.
 Pokoj: nařízení o p. 482.
 Pokuty králem rozdány 50-1, 86, 89, 90, 128, 130, 132, 135, 137, 140, 189, 191, 195, 202, 218, 240, 256, 262; odpuštěny 232; šenkýřův 392-3, 396.
 Poloufudří vina 439.
 Poprava 191, 279, 467, 470; popravni mistr 465, 467, 488.
 Popravce kraje Boleslavského z Zvířetic Vilém (1405) 253.
 Poručníci 50, 234, 473; záduší 404.
 Posel Kouřimských 500; kancelář královské 6.
 Poselství ku králi vysláno 438, 541, 552-3.
 Postřiháč 287, 362-3, 366-8, 371-2, 454.
 Praesentace na kanovníctví 127; právo podací čili praesentační dáno 39, 125, 128, 202, 217, měšťanům 179; kollatura oltářů 286-7.
 Právo dědičné 65; manské 49; města 209, 437, 444; v mili okolo města 100; opovězeno 559; puštěno na lidi 505; stané 38; urburní 48, 50; věnné převedeno 364; viničné 322-400; vyšší 209, 404, 406-9, 545.
 Právovati něco, rozsuzovati 478.
 Preclíky péci 498.
 Premonstrati 82-3.
 Prernací (?) v Kutné Hoře dána 130.
 Přilezy (přelázky?) dělati na vinicích zakázáno 382.
 Přípověď ke gruntu 472; k louce 371; k vinici 361, 367.
 Přísaha 546; potupná 538.
 Privilegium Vladislavovo slezské (1498) 4; privilegia knížectví Těšínského 20; městská 178.
 Proběr 288.
 Prokurátor královský z Klinšteina Čeněk (1480) 309;
 — Tluxe z Vrabí Jan (1492) 4;
 — z Úšavy Rendl Albrecht (1499) 112, 165, (1500) 235.
 Protonotář kanceláře královské Hyndrák z Habrova Václav (1495) 5;
 — Mutrplos z Tendražic Jan (1491-1505) 5, 6, 100.
 — Šlechta ze Všehrd (z Blevic) Jan (1498) 5, 45, 50-1, 94, (1499) 124, 130, (1500) 224, (1501) 255, 263, 374-5.
 Provazec vinnický 391.
 Prut = 8 loktům Praž. (1549) 391.
 Psanec 518.
 Ptáky chytati s jestrábem 207.
 Půhony: města k nim státi mají 538, 544.
 Půjčka neobyčejná 262.
 Purkrabí nejvyšší království Českého z Janovic Jenec Jan (1500) 215, (1503) 4;
 — z Hradce Jindřich (1503) nastoupil 4;
 — z Rožmitála Zdeněk Lev (1509) 120, 490-3, (1511) 523, (1513) 548, 553, 557;
 — z Rožmberka Vilém (1583) 397.
 Purkrabí hradu Pražského ze Chmelice Zikmund (1501) 138;
 — ze Rtína Chrt Bohuslav (1513) 550, 553, 556.
 Purkrabí Karlšteinský z Weitmile Benedikt (1493) 315;
 — z Rožmitála Zdeněk Lev (1499) 173, (1500) 211-2, 252;
 — z Vojslavic na Veselí Heřman (1500) 222-4;
 — ze Šternberka Jan (1518) 160.
 Purkrabí kraje Hradeckého Čiř z Nemyčevsi Václav (1498) 35, 94, (1499) 178, 179, (1500) 211, 231, 238, 254.
 Purkrabí na Brandýse n. L.: z Krsovic Petr (1568) 434, 443;
 — na Chlumci: Vorelský ze Sán Zdeněk (1510) 506;
 — na Čestíně: z Libochovan Jan (1508) 433; z Stebuzevsi Jakub (1513) 519;
 — na klášteře sv. Prokopa: od Dubu a z Radimovic Jiřík (1508) 450;
 — v Kolíně: z Dřešina Martin (1501-9) 414, 419, 421, 425, 429, 442, 446, 449, 456-7, 465, 470, 471, 473, 477;
 — v Kolodějích Vlk z Kvítkova Mikuláš (1503) 415;
 — na Kostelci n. Černými lesy: z Bahna Matouš (1512) 537, (1513) 548; z Kamenné Lhoty Jan (1504) 416; z Rašovic Jan (1509?) 494; z Vilmanic Přemysl (1508) 426-8, 434-5, 440, 452, 457, 461-2, (1509) 467, 475-6, 481-2, 484;
 — na Lipnici: z Lukavce Zdeněk (1509) 472;
 — na Pelhřimově: z Kamenice Jan (1509) 485;
 — na Poděbradech: z Jelení Jan (1506) 420, (1508) 426; z Maličína Jiřík (1509) 464, 478, 480-1, (1510) 508, (1513) 550;
 — na Přerově: z Nehvizdek Václav (1508) 449, (1509) 488;
 — na Rabí: z Opatovic Zachar (1509) 479;
 — na Ratajích: z Podvek Jan ml. (1508-11) 429, 505, 527; z Příčiny Václav (1508) 458, 460;
 — na Škvorci: z Sabenic Kristof (1510) 501;
 — na Šternberce: ze Sobučie Jindřich (1513) 560;
 — na Toušeni: z Bezdědic Jan (1512) 537;
 — na Veliši: Škorně z Stranova Petr (1511) 522;
 — na Vlašimi: Nosákovec z Odlochovic Václav (1508) 433, 435, 439; z Pašiněvsi Jindřich (1510) 501, 518, (1511) 531.
 Purkrabí Olomoucký: z Mohelnice Pavel (před 1499) 106;
 — Pšovský z Sovince Vok (1499) 106.
 Purkrabské knihy v Praze 399; vinnice 398.

- Purkrabství Vyšehradské zapsáno 163.
 Pých: zbraň odňata 477.
 Rád o dělení vinnic 380; o vykupování úroků z vinnic 364-5; vinniční 373.
 Raměť na vinnici 380; ramování 362.
 Ráz: býti v rázu, v ráz zastoupiti (v náležitý okamžik) 380.
 Reflinky z vinnic dávati zapovězeno 382.
 Registrátor královský z Kadaně Jakub (1461) 7.
 Rernmajstr generalis 473, rormaistr 499, rurmaistr 523; viz vodák.
 Réva pěstěna 299.
 Robota 6, 501.
 Rok dán 527, 560; složen 441.
 Rozvod manželství 477.
 Rozsudek podán k vyššímu právu 406; schválen 404-6.
 Rukojemství 514; převedeno 276.
 Rukojmí 500; králův 82-3, 165, 167, 215; vzat do vazby 421.
 Rybářství 90; obchod s rybami 241, 419, 420, 432-3, 438, 515, 530, 532; ryby Blatské 525, Dobropolské 559.
 Rybníky: náhrady za škody 80-2, 153-4, 193; opravovány 176; povolení k dělení 30, 187-8, 190, 193; na Litomyšlsku 246; u Jaroměřic na Moravě 67.
 Rybolov povolen 207; v Labi 299; v potocích 441.
 Rychta svobodná 289.
 Rychtář jede pro kata 488; obstaral peníze na úřadě složené 502; opatřuje lotry 460; přijal rukojmí 437, 470; sběhl 478; volen 322; vymáhá dluhy 469, 494, 499, 560.
 Sběhlí lidé 361, 431, 445, 450, 475, 478, 540.
 Sedlo zač bylo 414.
 Sekretář královský z Hostouně Jan Chrysostom (1483-1490) 130;
 — z Šebířova Ratislav (1511) 305;
 — Šlechta ze Všehrd (1500-1) 224-5, 255, 263, 374.
 Sirotci 309, 310, 514, 545.
 Sjezd: v Kouřimi (1508) 454, krajský (1508) 446, 448, (1509) 487; v Olomouci (1478) 2; v Praze strany podobojí (1508) 447, (1509) 458, (1510) 504, měst (1508) 441, (1512) 541, 543, (1513) 558; v Slaném (1482) 2.
 Sladovník 327, 329, 330, 336, 341, 429, 446, 500-1, 534.
 Sladovny ve městě 501, 508.
 Slady zač se prodávají 477, 519.
 Služebník přijat ke dvoru 86-7; královský Jan 437; z mince Janek 345; Hanzl 532; Jan u Jana Šlechty ze Všehrd 527; Jiřík u bratra Bernarta z Waldšteina 486; Matěj u Jana Zajímače z Kunštatu 532-3; Přemysl u Michala z Chlumu 506; Roman u Samuele z Hrádku 354; z Řičan Hynek u Petra ze Šternberka 429; Smrkovský Petr u Václava z Příčiny 460; Zlatohlávek u Jiříka z Kopidlna 494-6, 500.
 Směna statku 23-4, 291; vinnice 328; viz Freimark.
 Smír králem stvrzen 298.
 Smlouva králem potvrzena 69-70. 98, 160, 162; Jihlavská vyhlášena 145; Vladislava s Matyášem 145; o dodržení sml. 434; o statky 291-2, 298, 300, 301, 304, 307.
 Sněmy: (1485) 137, (1486) 130; v Praze (1509) 468, 489, (1511) 523-525, (1512) 538, 1513) 553, (1581) 397.
 Soud komorní: místo na něm stanoveno 281.
 Spolek dán 50, 240, 272.
 Spravedlnost, podíl dědičný 422, 430, 432, 452, 458, 462, 473, 476, 479, 480, 508, 522, 525, 546, 554, 556.
 Stan půjčen 486.
 Statky zemské nemají býti odcizovány 168.
 Stávky v městě na lidi dopouštěti 451; stavování 417, 419, 430, 449, 450, 466, 469, 492, 494, 517, 526, 528, 560; stavovní pokuta 471-2; stavuňk 532, 544; viz Obstavování.
 Starati někoho o něco 492-3.
 Strych pole, jaké má rozměry (1549) 391.
 Sudí nejvyšší království Českého z Risenberka na Švihově Půta (1498) 71, (1499) 160, 189, 191-2, (1501) 264;
 — z Šternberka Holický Petr (1508) 430, 444, 446, 454, 458, (1509) 482, 487, (1510) 498, 510, 516, 518, (1511) 522.
 Sudí nejvyšší markrabství Moravského Pňovský z Sovince Jan (1498) 87, (1499) 106;
 — z Krajků Lipolt (1499) 9, (1502) 288.
 Sudí královského dvoru z Racindorfu Vicen (1301) 292.
 Sudí nejv. dvorský Berka z Dubé (1492-1502) 84.
 Sůl skládati dovoleno 163, 279; plat z dobývání soli odpuštěn 266.
 Šafrán v obchodě 407; cena 408.
 Šermy 414.
 Šikmeistr královský Brikcí 86.
 Šindel vyčítati 417.
 Šlajferník 497.
 Šle na koních: vozníci se šlemi 471.
 Šnóra usoukaná 389.
 Šoltys 28.
 Špitál nadán 39, 125, 215; v Kouřimi 519.
 Špitálský (křižovnický s červenou hvězdou) mistr Matyáš (Matěj z Trebska) 39, 125, 215.
 Šrotér 384, 414, 519.
 Tadylnky 559.
 Tarmark 373.
 Taverník královský Sokolovský z Vrance Jaroslav (1499) 122.
 Temperovati vína zakázáno 384.
 Testament 363, 409, 464; králem potvrzen 271.
 Tkaničník 356.
 Tobolář, tobolečník 388-9.
 Trápení 483, 485, 487, 510, 515, 550-1.

- Trhy 408, týhodní 44, 121; viz jarmark.
 Trubač 327, 330, 341.
 Tůčka 420, 446.
 Tunnales dáno 216, 227.
 Ubrmané k udělení listu správného 27; k urovnání pře 511.
 Účty skládány 270; z mince 36, 39, 131.
 Uhlířství 555.
 University statky 388-9; viz Kollej.
 Úročník vinnice 339.
 Úrok z vinnice 355; dědičný 330, 397; srv. Plat.
 Usedávati hadrování 376.
 Uzdař 377.
 Váha kořenná 408.
 Válečná hotovost 552; válečné potřeby 523.
 Vápenice u Prahy 349.
 Vězení na hradě Pražském 491.
 Věznění cizího poddaného 421, 476, 494-6, 500, 512, 520, 536.
 Věz vinničná 368.
 Vináři přísežní 377.
 Vinnice královská 105; měřena 391; platu osvobozena 332-3, 379, 385-6; pře o ně 323-4, 326; vysazeny pod úrok dědičný 330, 369.
 Vinničná kniha 322-400.
 Víno: cena jeho 261; šenk 58, 253; víno cizí 396, čepování jeho 383, 392-6, nařízení o něm 384, 391-2, 394-7; v. dáviti 375; dáno doživotně od krále 91; falešná v. osekána 384; víno Litoměřické 91, 384, 396, Mělnické 396, Žitavské 91.
 Vinohrady na Moravě 93, 95, 260.
 Vlehnouti 490.
 Vobližce = na blízku 81.
 Vodák 346, 451, rernmajstr 473, 486, 499, 523.
 Vodní právo 365-6, 368.
 Vody vedení 44, 73.
 Vojáků stavění 487, 490; změněno v berni 552-3.
 Vrah zatčen 535.
 Vražda 536.
 Výhost dán 466; nevýhostní statek vyvezený vrácen 430.
 Výplata na zápisném zboží dána 42, 44, 68, 94, 98, 104, 116-7, 119, 124-5, 132 4, 146-7, 154-5, 173, 183, 186, 198, 210 2, 227-8, 251, 258, 263, 265-6, 279, 305.
 Vyrukovati někoho z vězení 475.
 Výsady 55-6, 65, 101; městské 101, 209, 241, 253, 268, 278-9; vsi 101; kláštera v Staré Celi 294, 297-8.
 Vysazení pozemků k pěstění révy 299.
 Záduší poručníci v Praze 98, 404; v Plzni 40.
 Základ, rukojemství 475.
 Zápis vypovězen 84.
 Zápisy královské 36-8, 46, 51, 53-4, 56, 60, 62, 64, 68, 70, 84, 86, 89, 90, 93, 98-9, 105, 110, 113, 117, 127-8, 131-2, 136, 140, 142, 145, 147, 150, 157, 159, 162-3, 168-170, 172, 176, 178, 180, 185, 187, 189-191, 193-198, 200-1, 203, 204, 206, 208, 219, 223-6, 232, 235, 241, 243, 247, 254, 256-258, 263-267, 270, 273-276, 278-281, 284-5, 289, 292, 295-297, 302, 305, 310, 313-4;
 — potvrzené 9, 10, 12-15, 18, 20, 30-1, 35, 49, 69-70, 72, 74, 78, 80, 85-88, 95, 97-101, 103, 108, 139, 141-2, 159-160, 175, 182-3, 192, 194, 204, 207, 209, 216, 220-1, 228-9, 232-234, 241-2, 249, 252, 260-1, 268-9, 271-2, 274-5, 285-6, 289, 292, 294-296, 298, 301, 305, 307, 319, 352, 372;
 — udělené 37-8, 39, 43-45, 47-8, 54, 63-65, 68, 89, 90-1, 102, 104-5, 110, 113-4, 118-9, 122-126, 128-9, 131, 135-140, 142-145, 149, 150, 152-158, 160, 162-3, 164-5, 167-179, 183, 186-191, 193, 195, 197-203, 205-206, 208, 210, 212-3, 217, 227, 236, 238, 240, 249, 251, 258, 259, 262-3, 266, 273, 281, 288-9, 305, 315, 332, 375, 385, 394;
 — zlepšené nesplatnosti 16-7, 33, 41, 43-4, 72, 79, 109, 114-117, 133-4, 146-7, 153-155, 161, 169-171, 180-183, 211, 231, 237, 244, 249-250, 254, 276, 282-3;
 — zlepšené přidáním života 41, 60-1, převedením života 46;
 — zlepšené připsáním sumy 2-3, 16, 46, 58, 60-1, 75-77, 79, 80, 85, 117-8, 120-1, 176, 185, 190, 313, 315.
 Zápisy na převod statku 2-3, 45, 71.
 Zastružek 361.
 Zbraň odnata 477.
 Zlatý polský = 36 gr. polským (1517) 27.
 Zlatý důl v Hranicích 124, 131.
 Zločinec 510; stíhán 458; zajat 485, usmrčen 510.
 Zloděj: 458, 555; dopaden 463; vězuen 551, zatčen 451; zlodějka 493-4; zlodějství pokutováno 132, 491.
 Zřízení o horách vinničných 260.
 Zřízení zemské oznamováno po krajích 482.
 Zstezené (stezkovité?) sukno 512.
 Zvěři honění pokutováno 202.
 Železa cena 473.
 Žena odlouzena 510, 524; vězněna 476.
 Židé 385, 434, 559; dostali gleit 140; list na obranu 231; dovolení k pobytu v Praze 157; plat na nich 237; pře 418, 421; půjčují peníze 410; výsady 157, 231; trestání pro přechovávání zlodějů 256, z falše 50, 130; z města vybyti 268.
 Žoldnéři městští 519.

Opravy.

Na straně 8. v registě k číslu 1. místo (před 10. lednem 1498) má státi (*po 12. červnu 1499*), a to z ohledu na datum listiny Lipolta z Krajku tištěné na str. 9. V témž registě na str. 8. místo Zubnice čti *Lubnice*.

Str.	9 v řádku	6. shora	místo z Lichtnburk,	čti z Lichtnburka.
"	9	7.	" na Lubnicia	" na Lubnici.
"	28	9.	" Trenčinské	" Těšínské.
"	174	3. zdola	" Četkovice	" Cetkovice.
"	181	2.	" navráti	" navrátiti.
"	182	13. shora	" Vroblině	" v Roblíně.
"	225 v poznámce*)		" est	" et.
"	462 v nadpise k č. 121.	"	" z Obramovic	" Olbramovic.
"	561 v nadpise v řádku 3. shora	místo Regesta	čti Registra.	

